



# **The Holy Bible: Romanian Translation**

by

*Anonymous*

## About The Holy Bible: Romanian Translation

**Title:** The Holy Bible: Romanian Translation  
**URL:** <http://www.ccel.org/ccel/bible/ro.html>  
**Author(s):** Anonymous  
**Publisher:** Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library  
**Description:** This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.  
**Source:** The Unbound Bible  
**Language:** ro  
**Rights:** Public Domain  
**Date Created:** 2002-12-31  
**CCEL Subjects:** All; Bible

# Table of Contents

<i>About This Book.</i> . . . . .	p. ii
Title Page. . . . .	p. 1
Old Testament. . . . .	p. 2
Genesis. . . . .	p. 2
Genesis 1. . . . .	p. 2
Genesis 2. . . . .	p. 3
Genesis 3. . . . .	p. 5
Genesis 4. . . . .	p. 6
Genesis 5. . . . .	p. 7
Genesis 6. . . . .	p. 9
Genesis 7. . . . .	p. 10
Genesis 8. . . . .	p. 11
Genesis 9. . . . .	p. 12
Genesis 10. . . . .	p. 14
Genesis 11. . . . .	p. 15
Genesis 12. . . . .	p. 16
Genesis 13. . . . .	p. 17
Genesis 14. . . . .	p. 18
Genesis 15. . . . .	p. 20
Genesis 16. . . . .	p. 21
Genesis 17. . . . .	p. 22
Genesis 18. . . . .	p. 23
Genesis 19. . . . .	p. 25
Genesis 20. . . . .	p. 27
Genesis 21. . . . .	p. 28
Genesis 22. . . . .	p. 30
Genesis 23. . . . .	p. 31
Genesis 24. . . . .	p. 32
Genesis 25. . . . .	p. 36
Genesis 26. . . . .	p. 37
Genesis 27. . . . .	p. 39
Genesis 28. . . . .	p. 41
Genesis 29. . . . .	p. 43
Genesis 30. . . . .	p. 44
Genesis 31. . . . .	p. 46

Genesis 32. . . . .	p. 49
Genesis 33. . . . .	p. 51
Genesis 34. . . . .	p. 52
Genesis 35. . . . .	p. 53
Genesis 36. . . . .	p. 55
Genesis 37. . . . .	p. 57
Genesis 38. . . . .	p. 58
Genesis 39. . . . .	p. 60
Genesis 40. . . . .	p. 61
Genesis 41. . . . .	p. 62
Genesis 42. . . . .	p. 65
Genesis 43. . . . .	p. 67
Genesis 44. . . . .	p. 69
Genesis 45. . . . .	p. 71
Genesis 46. . . . .	p. 72
Genesis 47. . . . .	p. 74
Genesis 48. . . . .	p. 76
Genesis 49. . . . .	p. 77
Genesis 50. . . . .	p. 79
Exodus. . . . .	p. 80
Exodus 1. . . . .	p. 80
Exodus 2. . . . .	p. 81
Exodus 3. . . . .	p. 83
Exodus 4. . . . .	p. 84
Exodus 5. . . . .	p. 86
Exodus 6. . . . .	p. 87
Exodus 7. . . . .	p. 88
Exodus 8. . . . .	p. 90
Exodus 9. . . . .	p. 92
Exodus 10. . . . .	p. 93
Exodus 11. . . . .	p. 95
Exodus 12. . . . .	p. 96
Exodus 13. . . . .	p. 98
Exodus 14. . . . .	p. 100
Exodus 15. . . . .	p. 101
Exodus 16. . . . .	p. 103
Exodus 17. . . . .	p. 105
Exodus 18. . . . .	p. 106
Exodus 19. . . . .	p. 107
Exodus 20. . . . .	p. 109

Exodus 21. . . . .	p. 110
Exodus 22. . . . .	p. 112
Exodus 23. . . . .	p. 113
Exodus 24. . . . .	p. 115
Exodus 25. . . . .	p. 116
Exodus 26. . . . .	p. 118
Exodus 27. . . . .	p. 120
Exodus 28. . . . .	p. 121
Exodus 29. . . . .	p. 123
Exodus 30. . . . .	p. 126
Exodus 31. . . . .	p. 127
Exodus 32. . . . .	p. 128
Exodus 33. . . . .	p. 130
Exodus 34. . . . .	p. 132
Exodus 35. . . . .	p. 134
Exodus 36. . . . .	p. 135
Exodus 37. . . . .	p. 137
Exodus 38. . . . .	p. 139
Exodus 39. . . . .	p. 140
Exodus 40. . . . .	p. 143
Leviticus. . . . .	p. 144
Leviticus 1. . . . .	p. 144
Leviticus 2. . . . .	p. 145
Leviticus 3. . . . .	p. 146
Leviticus 4. . . . .	p. 147
Leviticus 5. . . . .	p. 149
Leviticus 6. . . . .	p. 150
Leviticus 7. . . . .	p. 152
Leviticus 8. . . . .	p. 154
Leviticus 9. . . . .	p. 156
Leviticus 10. . . . .	p. 157
Leviticus 11. . . . .	p. 158
Leviticus 12. . . . .	p. 160
Leviticus 13. . . . .	p. 161
Leviticus 14. . . . .	p. 164
Leviticus 15. . . . .	p. 167
Leviticus 16. . . . .	p. 169
Leviticus 17. . . . .	p. 171
Leviticus 18. . . . .	p. 172
Leviticus 19. . . . .	p. 173

Leviticus 20. . . . .	p. 175
Leviticus 21. . . . .	p. 176
Leviticus 22. . . . .	p. 178
Leviticus 23. . . . .	p. 179
Leviticus 24. . . . .	p. 182
Leviticus 25. . . . .	p. 183
Leviticus 26. . . . .	p. 186
Leviticus 27. . . . .	p. 188
Numbers. . . . .	p. 190
Numbers 1. . . . .	p. 190
Numbers 2. . . . .	p. 193
Numbers 3. . . . .	p. 195
Numbers 4. . . . .	p. 197
Numbers 5. . . . .	p. 200
Numbers 6. . . . .	p. 202
Numbers 7. . . . .	p. 203
Numbers 8. . . . .	p. 207
Numbers 9. . . . .	p. 208
Numbers 10. . . . .	p. 209
Numbers 11. . . . .	p. 211
Numbers 12. . . . .	p. 213
Numbers 13. . . . .	p. 214
Numbers 14. . . . .	p. 215
Numbers 15. . . . .	p. 218
Numbers 16. . . . .	p. 220
Numbers 17. . . . .	p. 222
Numbers 18. . . . .	p. 223
Numbers 19. . . . .	p. 225
Numbers 20. . . . .	p. 226
Numbers 21. . . . .	p. 228
Numbers 22. . . . .	p. 230
Numbers 23. . . . .	p. 232
Numbers 24. . . . .	p. 234
Numbers 25. . . . .	p. 235
Numbers 26. . . . .	p. 236
Numbers 27. . . . .	p. 239
Numbers 28. . . . .	p. 240
Numbers 29. . . . .	p. 241
Numbers 30. . . . .	p. 244
Numbers 31. . . . .	p. 245

Numbers 32. . . . .	p. 247
Numbers 33. . . . .	p. 249
Numbers 34. . . . .	p. 251
Numbers 35. . . . .	p. 252
Numbers 36. . . . .	p. 254
Deuteronomy. . . . .	p. 255
Deuteronomy 1. . . . .	p. 255
Deuteronomy 2. . . . .	p. 258
Deuteronomy 3. . . . .	p. 260
Deuteronomy 4. . . . .	p. 261
Deuteronomy 5. . . . .	p. 264
Deuteronomy 6. . . . .	p. 266
Deuteronomy 7. . . . .	p. 267
Deuteronomy 8. . . . .	p. 269
Deuteronomy 9. . . . .	p. 270
Deuteronomy 10. . . . .	p. 272
Deuteronomy 11. . . . .	p. 273
Deuteronomy 12. . . . .	p. 275
Deuteronomy 13. . . . .	p. 277
Deuteronomy 14. . . . .	p. 278
Deuteronomy 15. . . . .	p. 279
Deuteronomy 16. . . . .	p. 281
Deuteronomy 17. . . . .	p. 282
Deuteronomy 18. . . . .	p. 283
Deuteronomy 19. . . . .	p. 285
Deuteronomy 20. . . . .	p. 286
Deuteronomy 21. . . . .	p. 287
Deuteronomy 22. . . . .	p. 289
Deuteronomy 23. . . . .	p. 290
Deuteronomy 24. . . . .	p. 291
Deuteronomy 25. . . . .	p. 293
Deuteronomy 26. . . . .	p. 294
Deuteronomy 27. . . . .	p. 295
Deuteronomy 28. . . . .	p. 297
Deuteronomy 29. . . . .	p. 300
Deuteronomy 30. . . . .	p. 302
Deuteronomy 31. . . . .	p. 303
Deuteronomy 32. . . . .	p. 305
Deuteronomy 33. . . . .	p. 308
Deuteronomy 34. . . . .	p. 309

Joshua . . . . .	p. 310
Joshua 1. . . . .	p. 310
Joshua 2. . . . .	p. 311
Joshua 3. . . . .	p. 312
Joshua 4. . . . .	p. 314
Joshua 5. . . . .	p. 315
Joshua 6. . . . .	p. 316
Joshua 7. . . . .	p. 318
Joshua 8. . . . .	p. 319
Joshua 9. . . . .	p. 321
Joshua 10. . . . .	p. 323
Joshua 11. . . . .	p. 325
Joshua 12. . . . .	p. 327
Joshua 13. . . . .	p. 328
Joshua 14. . . . .	p. 330
Joshua 15. . . . .	p. 331
Joshua 16. . . . .	p. 333
Joshua 17. . . . .	p. 333
Joshua 18. . . . .	p. 335
Joshua 19. . . . .	p. 336
Joshua 20. . . . .	p. 338
Joshua 21. . . . .	p. 339
Joshua 22. . . . .	p. 341
Joshua 23. . . . .	p. 343
Joshua 24. . . . .	p. 344
Judges . . . . .	p. 346
Judges 1. . . . .	p. 346
Judges 2. . . . .	p. 348
Judges 3. . . . .	p. 350
Judges 4. . . . .	p. 351
Judges 5. . . . .	p. 353
Judges 6. . . . .	p. 354
Judges 7. . . . .	p. 356
Judges 8. . . . .	p. 358
Judges 9. . . . .	p. 360
Judges 10. . . . .	p. 363
Judges 11. . . . .	p. 364
Judges 12. . . . .	p. 366
Judges 13. . . . .	p. 367
Judges 14. . . . .	p. 369



Judges 15. . . . .	p. 370
Judges 16. . . . .	p. 371
Judges 17. . . . .	p. 373
Judges 18. . . . .	p. 374
Judges 19. . . . .	p. 376
Judges 20. . . . .	p. 378
Judges 21. . . . .	p. 380
Ruth. . . . .	p. 382
Ruth 1. . . . .	p. 382
Ruth 2. . . . .	p. 383
Ruth 3. . . . .	p. 385
Ruth 4. . . . .	p. 386
1 Samuel. . . . .	p. 387
1 Samuel 1. . . . .	p. 387
1 Samuel 2. . . . .	p. 388
1 Samuel 3. . . . .	p. 391
1 Samuel 4. . . . .	p. 392
1 Samuel 5. . . . .	p. 393
1 Samuel 6. . . . .	p. 394
1 Samuel 7. . . . .	p. 395
1 Samuel 8. . . . .	p. 396
1 Samuel 9. . . . .	p. 397
1 Samuel 10. . . . .	p. 399
1 Samuel 11. . . . .	p. 401
1 Samuel 12. . . . .	p. 402
1 Samuel 13. . . . .	p. 403
1 Samuel 14. . . . .	p. 404
1 Samuel 15. . . . .	p. 407
1 Samuel 16. . . . .	p. 409
1 Samuel 17. . . . .	p. 411
1 Samuel 18. . . . .	p. 414
1 Samuel 19. . . . .	p. 415
1 Samuel 20. . . . .	p. 417
1 Samuel 21. . . . .	p. 419
1 Samuel 22. . . . .	p. 420
1 Samuel 23. . . . .	p. 421
1 Samuel 24. . . . .	p. 423
1 Samuel 25. . . . .	p. 424
1 Samuel 26. . . . .	p. 427
1 Samuel 27. . . . .	p. 428

1 Samuel 28. . . . .	p. 429
1 Samuel 29. . . . .	p. 431
1 Samuel 30. . . . .	p. 431
1 Samuel 31. . . . .	p. 433
2 Samuel. . . . .	p. 434
2 Samuel 1. . . . .	p. 434
2 Samuel 2. . . . .	p. 435
2 Samuel 3. . . . .	p. 437
2 Samuel 4. . . . .	p. 439
2 Samuel 5. . . . .	p. 440
2 Samuel 6. . . . .	p. 441
2 Samuel 7. . . . .	p. 443
2 Samuel 8. . . . .	p. 444
2 Samuel 9. . . . .	p. 445
2 Samuel 10. . . . .	p. 446
2 Samuel 11. . . . .	p. 447
2 Samuel 12. . . . .	p. 449
2 Samuel 13. . . . .	p. 451
2 Samuel 14. . . . .	p. 453
2 Samuel 15. . . . .	p. 455
2 Samuel 16. . . . .	p. 457
2 Samuel 17. . . . .	p. 458
2 Samuel 18. . . . .	p. 460
2 Samuel 19. . . . .	p. 462
2 Samuel 20. . . . .	p. 465
2 Samuel 21. . . . .	p. 466
2 Samuel 22. . . . .	p. 468
2 Samuel 23. . . . .	p. 470
2 Samuel 24. . . . .	p. 472
1 Kings. . . . .	p. 473
1 Kings 1. . . . .	p. 473
1 Kings 2. . . . .	p. 476
1 Kings 3. . . . .	p. 479
1 Kings 4. . . . .	p. 481
1 Kings 5. . . . .	p. 482
1 Kings 6. . . . .	p. 483
1 Kings 7. . . . .	p. 485
1 Kings 8. . . . .	p. 488
1 Kings 9. . . . .	p. 492
1 Kings 10. . . . .	p. 493

1 Kings 11. . . . .	p. 495
1 Kings 12. . . . .	p. 497
1 Kings 13. . . . .	p. 499
1 Kings 14. . . . .	p. 501
1 Kings 15. . . . .	p. 503
1 Kings 16. . . . .	p. 505
1 Kings 17. . . . .	p. 507
1 Kings 18. . . . .	p. 508
1 Kings 19. . . . .	p. 511
1 Kings 20. . . . .	p. 512
1 Kings 21. . . . .	p. 515
1 Kings 22. . . . .	p. 516
2 Kings. . . . .	p. 519
2 Kings 1. . . . .	p. 519
2 Kings 2. . . . .	p. 521
2 Kings 3. . . . .	p. 522
2 Kings 4. . . . .	p. 524
2 Kings 5. . . . .	p. 526
2 Kings 6. . . . .	p. 528
2 Kings 7. . . . .	p. 530
2 Kings 8. . . . .	p. 531
2 Kings 9. . . . .	p. 533
2 Kings 10. . . . .	p. 535
2 Kings 11. . . . .	p. 537
2 Kings 12. . . . .	p. 538
2 Kings 13. . . . .	p. 540
2 Kings 14. . . . .	p. 541
2 Kings 15. . . . .	p. 543
2 Kings 16. . . . .	p. 545
2 Kings 17. . . . .	p. 546
2 Kings 18. . . . .	p. 549
2 Kings 19. . . . .	p. 551
2 Kings 20. . . . .	p. 553
2 Kings 21. . . . .	p. 554
2 Kings 22. . . . .	p. 556
2 Kings 23. . . . .	p. 557
2 Kings 24. . . . .	p. 560
2 Kings 25. . . . .	p. 561
1 Chronicles. . . . .	p. 563
1 Chronicles 1. . . . .	p. 563

1 Chronicles 2. . . . .	p. 564
1 Chronicles 3. . . . .	p. 566
1 Chronicles 4. . . . .	p. 567
1 Chronicles 5. . . . .	p. 569
1 Chronicles 6. . . . .	p. 570
1 Chronicles 7. . . . .	p. 573
1 Chronicles 8. . . . .	p. 575
1 Chronicles 9. . . . .	p. 576
1 Chronicles 10. . . . .	p. 578
1 Chronicles 11. . . . .	p. 579
1 Chronicles 12. . . . .	p. 580
1 Chronicles 13. . . . .	p. 582
1 Chronicles 14. . . . .	p. 583
1 Chronicles 15. . . . .	p. 584
1 Chronicles 16. . . . .	p. 585
1 Chronicles 17. . . . .	p. 587
1 Chronicles 18. . . . .	p. 589
1 Chronicles 19. . . . .	p. 590
1 Chronicles 20. . . . .	p. 591
1 Chronicles 21. . . . .	p. 592
1 Chronicles 22. . . . .	p. 593
1 Chronicles 23. . . . .	p. 595
1 Chronicles 24. . . . .	p. 596
1 Chronicles 25. . . . .	p. 597
1 Chronicles 26. . . . .	p. 599
1 Chronicles 27. . . . .	p. 600
1 Chronicles 28. . . . .	p. 602
1 Chronicles 29. . . . .	p. 603
2 Chronicles. . . . .	p. 605
2 Chronicles 1. . . . .	p. 605
2 Chronicles 2. . . . .	p. 607
2 Chronicles 3. . . . .	p. 608
2 Chronicles 4. . . . .	p. 609
2 Chronicles 5. . . . .	p. 610
2 Chronicles 6. . . . .	p. 611
2 Chronicles 7. . . . .	p. 613
2 Chronicles 8. . . . .	p. 615
2 Chronicles 9. . . . .	p. 616
2 Chronicles 10. . . . .	p. 618
2 Chronicles 11. . . . .	p. 619

2 Chronicles 12.	p. 620
2 Chronicles 13.	p. 621
2 Chronicles 14.	p. 622
2 Chronicles 15.	p. 623
2 Chronicles 16.	p. 624
2 Chronicles 17.	p. 625
2 Chronicles 18.	p. 626
2 Chronicles 19.	p. 628
2 Chronicles 20.	p. 629
2 Chronicles 21.	p. 631
2 Chronicles 22.	p. 632
2 Chronicles 23.	p. 633
2 Chronicles 24.	p. 635
2 Chronicles 25.	p. 636
2 Chronicles 26.	p. 638
2 Chronicles 27.	p. 639
2 Chronicles 28.	p. 640
2 Chronicles 29.	p. 642
2 Chronicles 30.	p. 644
2 Chronicles 31.	p. 646
2 Chronicles 32.	p. 647
2 Chronicles 33.	p. 649
2 Chronicles 34.	p. 650
2 Chronicles 35.	p. 653
2 Chronicles 36.	p. 654
Ezra.	p. 656
Ezra 1.	p. 656
Ezra 2.	p. 657
Ezra 3.	p. 659
Ezra 4.	p. 660
Ezra 5.	p. 661
Ezra 6.	p. 662
Ezra 7.	p. 664
Ezra 8.	p. 665
Ezra 9.	p. 667
Ezra 10.	p. 668
Nehemiah.	p. 670
Nehemiah 1.	p. 670
Nehemiah 2.	p. 671
Nehemiah 3.	p. 672

Nehemiah 4. . . . .	p. 674
Nehemiah 5. . . . .	p. 675
Nehemiah 6. . . . .	p. 677
Nehemiah 7. . . . .	p. 678
Nehemiah 8. . . . .	p. 680
Nehemiah 9. . . . .	p. 681
Nehemiah 10. . . . .	p. 684
Nehemiah 11. . . . .	p. 685
Nehemiah 12. . . . .	p. 687
Nehemiah 13. . . . .	p. 689
Esther. . . . .	p. 691
Esther 1. . . . .	p. 691
Esther 2. . . . .	p. 692
Esther 3. . . . .	p. 694
Esther 4. . . . .	p. 695
Esther 5. . . . .	p. 696
Esther 6. . . . .	p. 697
Esther 7. . . . .	p. 698
Esther 8. . . . .	p. 699
Esther 9. . . . .	p. 700
Esther 10. . . . .	p. 702
Job. . . . .	p. 702
Job 1. . . . .	p. 702
Job 2. . . . .	p. 703
Job 3. . . . .	p. 704
Job 4. . . . .	p. 705
Job 5. . . . .	p. 706
Job 6. . . . .	p. 707
Job 7. . . . .	p. 708
Job 8. . . . .	p. 709
Job 9. . . . .	p. 710
Job 10. . . . .	p. 712
Job 11. . . . .	p. 712
Job 12. . . . .	p. 713
Job 13. . . . .	p. 714
Job 14. . . . .	p. 715
Job 15. . . . .	p. 716
Job 16. . . . .	p. 718
Job 17. . . . .	p. 719
Job 18. . . . .	p. 720

Job 19. . . . .	p. 720
Job 20. . . . .	p. 721
Job 21. . . . .	p. 723
Job 22. . . . .	p. 724
Job 23. . . . .	p. 725
Job 24. . . . .	p. 726
Job 25. . . . .	p. 727
Job 26. . . . .	p. 727
Job 27. . . . .	p. 728
Job 28. . . . .	p. 729
Job 29. . . . .	p. 730
Job 30. . . . .	p. 731
Job 31. . . . .	p. 732
Job 32. . . . .	p. 734
Job 33. . . . .	p. 735
Job 34. . . . .	p. 736
Job 35. . . . .	p. 737
Job 36. . . . .	p. 738
Job 37. . . . .	p. 739
Job 38. . . . .	p. 740
Job 39. . . . .	p. 742
Job 40. . . . .	p. 743
Job 41. . . . .	p. 744
Job 42. . . . .	p. 745
Psalms. . . . .	p. 746
Psalm 1. . . . .	p. 746
Psalm 2. . . . .	p. 747
Psalm 3. . . . .	p. 747
Psalm 4. . . . .	p. 748
Psalm 5. . . . .	p. 748
Psalm 6. . . . .	p. 749
Psalm 7. . . . .	p. 749
Psalm 8. . . . .	p. 750
Psalm 9. . . . .	p. 751
Psalm 10. . . . .	p. 751
Psalm 11. . . . .	p. 752
Psalm 12. . . . .	p. 753
Psalm 13. . . . .	p. 753
Psalm 14. . . . .	p. 754
Psalm 15. . . . .	p. 754

Psalm 16. . . . .	p. 754
Psalm 17. . . . .	p. 755
Psalm 18. . . . .	p. 756
Psalm 19. . . . .	p. 758
Psalm 20. . . . .	p. 759
Psalm 21. . . . .	p. 759
Psalm 22. . . . .	p. 760
Psalm 23. . . . .	p. 761
Psalm 24. . . . .	p. 761
Psalm 25. . . . .	p. 762
Psalm 26. . . . .	p. 763
Psalm 27. . . . .	p. 763
Psalm 28. . . . .	p. 764
Psalm 29. . . . .	p. 765
Psalm 30. . . . .	p. 765
Psalm 31. . . . .	p. 766
Psalm 32. . . . .	p. 767
Psalm 33. . . . .	p. 768
Psalm 34. . . . .	p. 769
Psalm 35. . . . .	p. 770
Psalm 36. . . . .	p. 771
Psalm 37. . . . .	p. 772
Psalm 38. . . . .	p. 773
Psalm 39. . . . .	p. 774
Psalm 40. . . . .	p. 775
Psalm 41. . . . .	p. 776
Psalm 42. . . . .	p. 777
Psalm 43. . . . .	p. 777
Psalm 44. . . . .	p. 778
Psalm 45. . . . .	p. 779
Psalm 46. . . . .	p. 780
Psalm 47. . . . .	p. 780
Psalm 48. . . . .	p. 781
Psalm 49. . . . .	p. 781
Psalm 50. . . . .	p. 782
Psalm 51. . . . .	p. 783
Psalm 52. . . . .	p. 784
Psalm 53. . . . .	p. 785
Psalm 54. . . . .	p. 785
Psalm 55. . . . .	p. 786



Psalm 56. . . . .	p. 787
Psalm 57. . . . .	p. 787
Psalm 58. . . . .	p. 788
Psalm 59. . . . .	p. 789
Psalm 60. . . . .	p. 790
Psalm 61. . . . .	p. 790
Psalm 62. . . . .	p. 791
Psalm 63. . . . .	p. 791
Psalm 64. . . . .	p. 792
Psalm 65. . . . .	p. 793
Psalm 66. . . . .	p. 793
Psalm 67. . . . .	p. 794
Psalm 68. . . . .	p. 794
Psalm 69. . . . .	p. 796
Psalm 70. . . . .	p. 798
Psalm 71. . . . .	p. 798
Psalm 72. . . . .	p. 799
Psalm 73. . . . .	p. 800
Psalm 74. . . . .	p. 801
Psalm 75. . . . .	p. 802
Psalm 76. . . . .	p. 803
Psalm 77. . . . .	p. 803
Psalm 78. . . . .	p. 804
Psalm 79. . . . .	p. 807
Psalm 80. . . . .	p. 808
Psalm 81. . . . .	p. 809
Psalm 82. . . . .	p. 809
Psalm 83. . . . .	p. 810
Psalm 84. . . . .	p. 810
Psalm 85. . . . .	p. 811
Psalm 86. . . . .	p. 812
Psalm 87. . . . .	p. 812
Psalm 88. . . . .	p. 813
Psalm 89. . . . .	p. 814
Psalm 90. . . . .	p. 816
Psalm 91. . . . .	p. 816
Psalm 92. . . . .	p. 817
Psalm 93. . . . .	p. 818
Psalm 94. . . . .	p. 818
Psalm 95. . . . .	p. 819

Psalm 96. . . . .	p. 820
Psalm 97. . . . .	p. 820
Psalm 98. . . . .	p. 821
Psalm 99. . . . .	p. 821
Psalm 100. . . . .	p. 822
Psalm 101. . . . .	p. 822
Psalm 102. . . . .	p. 823
Psalm 103. . . . .	p. 824
Psalm 104. . . . .	p. 825
Psalm 105. . . . .	p. 826
Psalm 106. . . . .	p. 828
Psalm 107. . . . .	p. 830
Psalm 108. . . . .	p. 831
Psalm 109. . . . .	p. 832
Psalm 110. . . . .	p. 833
Psalm 111. . . . .	p. 834
Psalm 112. . . . .	p. 834
Psalm 113. . . . .	p. 835
Psalm 114. . . . .	p. 835
Psalm 115. . . . .	p. 836
Psalm 116. . . . .	p. 836
Psalm 117. . . . .	p. 837
Psalm 118. . . . .	p. 837
Psalm 119. . . . .	p. 838
Psalm 120. . . . .	p. 844
Psalm 121. . . . .	p. 845
Psalm 122. . . . .	p. 845
Psalm 123. . . . .	p. 846
Psalm 124. . . . .	p. 846
Psalm 125. . . . .	p. 846
Psalm 126. . . . .	p. 847
Psalm 127. . . . .	p. 847
Psalm 128. . . . .	p. 847
Psalm 129. . . . .	p. 848
Psalm 130. . . . .	p. 848
Psalm 131. . . . .	p. 849
Psalm 132. . . . .	p. 849
Psalm 133. . . . .	p. 850
Psalm 134. . . . .	p. 850
Psalm 135. . . . .	p. 850

Psalm 136. . . . .	p. 851
Psalm 137. . . . .	p. 852
Psalm 138. . . . .	p. 852
Psalm 139. . . . .	p. 853
Psalm 140. . . . .	p. 854
Psalm 141. . . . .	p. 854
Psalm 142. . . . .	p. 855
Psalm 143. . . . .	p. 856
Psalm 144. . . . .	p. 856
Psalm 145. . . . .	p. 857
Psalm 146. . . . .	p. 858
Psalm 147. . . . .	p. 858
Psalm 148. . . . .	p. 859
Psalm 149. . . . .	p. 860
Psalm 150. . . . .	p. 860
Proverbs. . . . .	p. 861
Proverbs 1. . . . .	p. 861
Proverbs 2. . . . .	p. 862
Proverbs 3. . . . .	p. 863
Proverbs 4. . . . .	p. 864
Proverbs 5. . . . .	p. 865
Proverbs 6. . . . .	p. 866
Proverbs 7. . . . .	p. 868
Proverbs 8. . . . .	p. 869
Proverbs 9. . . . .	p. 870
Proverbs 10. . . . .	p. 871
Proverbs 11. . . . .	p. 872
Proverbs 12. . . . .	p. 873
Proverbs 13. . . . .	p. 875
Proverbs 14. . . . .	p. 876
Proverbs 15. . . . .	p. 877
Proverbs 16. . . . .	p. 879
Proverbs 17. . . . .	p. 880
Proverbs 18. . . . .	p. 881
Proverbs 19. . . . .	p. 882
Proverbs 20. . . . .	p. 884
Proverbs 21. . . . .	p. 885
Proverbs 22. . . . .	p. 886
Proverbs 23. . . . .	p. 887
Proverbs 24. . . . .	p. 889

Proverbs 25. . . . .	p. 890
Proverbs 26. . . . .	p. 891
Proverbs 27. . . . .	p. 893
Proverbs 28. . . . .	p. 894
Proverbs 29. . . . .	p. 895
Proverbs 30. . . . .	p. 896
Proverbs 31. . . . .	p. 898
Ecclesiastes. . . . .	p. 899
Ecclesiastes 1. . . . .	p. 899
Ecclesiastes 2. . . . .	p. 900
Ecclesiastes 3. . . . .	p. 901
Ecclesiastes 4. . . . .	p. 902
Ecclesiastes 5. . . . .	p. 903
Ecclesiastes 6. . . . .	p. 904
Ecclesiastes 7. . . . .	p. 905
Ecclesiastes 8. . . . .	p. 907
Ecclesiastes 9. . . . .	p. 908
Ecclesiastes 10. . . . .	p. 909
Ecclesiastes 11. . . . .	p. 910
Ecclesiastes 12. . . . .	p. 910
Song of Solomon. . . . .	p. 911
Song of Solomon 1. . . . .	p. 911
Song of Solomon 2. . . . .	p. 912
Song of Solomon 3. . . . .	p. 913
Song of Solomon 4. . . . .	p. 913
Song of Solomon 5. . . . .	p. 914
Song of Solomon 6. . . . .	p. 915
Song of Solomon 7. . . . .	p. 916
Song of Solomon 8. . . . .	p. 917
Isaiah. . . . .	p. 918
Isaiah 1. . . . .	p. 918
Isaiah 2. . . . .	p. 919
Isaiah 3. . . . .	p. 920
Isaiah 4. . . . .	p. 922
Isaiah 5. . . . .	p. 922
Isaiah 6. . . . .	p. 924
Isaiah 7. . . . .	p. 925
Isaiah 8. . . . .	p. 926
Isaiah 9. . . . .	p. 927
Isaiah 10. . . . .	p. 929

Isaiah 11. . . . .	p. 930
Isaiah 12. . . . .	p. 931
Isaiah 13. . . . .	p. 932
Isaiah 14. . . . .	p. 933
Isaiah 15. . . . .	p. 935
Isaiah 16. . . . .	p. 935
Isaiah 17. . . . .	p. 936
Isaiah 18. . . . .	p. 937
Isaiah 19. . . . .	p. 937
Isaiah 20. . . . .	p. 939
Isaiah 21. . . . .	p. 939
Isaiah 22. . . . .	p. 940
Isaiah 23. . . . .	p. 941
Isaiah 24. . . . .	p. 943
Isaiah 25. . . . .	p. 944
Isaiah 26. . . . .	p. 945
Isaiah 27. . . . .	p. 946
Isaiah 28. . . . .	p. 946
Isaiah 29. . . . .	p. 948
Isaiah 30. . . . .	p. 950
Isaiah 31. . . . .	p. 952
Isaiah 32. . . . .	p. 952
Isaiah 33. . . . .	p. 953
Isaiah 34. . . . .	p. 955
Isaiah 35. . . . .	p. 956
Isaiah 36. . . . .	p. 956
Isaiah 37. . . . .	p. 958
Isaiah 38. . . . .	p. 960
Isaiah 39. . . . .	p. 961
Isaiah 40. . . . .	p. 962
Isaiah 41. . . . .	p. 963
Isaiah 42. . . . .	p. 965
Isaiah 43. . . . .	p. 966
Isaiah 44. . . . .	p. 968
Isaiah 45. . . . .	p. 969
Isaiah 46. . . . .	p. 971
Isaiah 47. . . . .	p. 972
Isaiah 48. . . . .	p. 973
Isaiah 49. . . . .	p. 974
Isaiah 50. . . . .	p. 976

Isaiah 51. . . . .	p. 976
Isaiah 52. . . . .	p. 978
Isaiah 53. . . . .	p. 979
Isaiah 54. . . . .	p. 980
Isaiah 55. . . . .	p. 981
Isaiah 56. . . . .	p. 981
Isaiah 57. . . . .	p. 982
Isaiah 58. . . . .	p. 983
Isaiah 59. . . . .	p. 984
Isaiah 60. . . . .	p. 986
Isaiah 61. . . . .	p. 987
Isaiah 62. . . . .	p. 988
Isaiah 63. . . . .	p. 989
Isaiah 64. . . . .	p. 990
Isaiah 65. . . . .	p. 991
Isaiah 66. . . . .	p. 992
Jeremiah. . . . .	p. 994
Jeremiah 1. . . . .	p. 994
Jeremiah 2. . . . .	p. 995
Jeremiah 3. . . . .	p. 997
Jeremiah 4. . . . .	p. 998
Jeremiah 5. . . . .	p. 1000
Jeremiah 6. . . . .	p. 1002
Jeremiah 7. . . . .	p. 1004
Jeremiah 8. . . . .	p. 1005
Jeremiah 9. . . . .	p. 1007
Jeremiah 10. . . . .	p. 1008
Jeremiah 11. . . . .	p. 1010
Jeremiah 12. . . . .	p. 1011
Jeremiah 13. . . . .	p. 1012
Jeremiah 14. . . . .	p. 1014
Jeremiah 15. . . . .	p. 1015
Jeremiah 16. . . . .	p. 1016
Jeremiah 17. . . . .	p. 1018
Jeremiah 18. . . . .	p. 1019
Jeremiah 19. . . . .	p. 1021
Jeremiah 20. . . . .	p. 1022
Jeremiah 21. . . . .	p. 1023
Jeremiah 22. . . . .	p. 1024
Jeremiah 23. . . . .	p. 1026

Jeremiah 24. . . . .	p. 1028
Jeremiah 25. . . . .	p. 1028
Jeremiah 26. . . . .	p. 1031
Jeremiah 27. . . . .	p. 1032
Jeremiah 28. . . . .	p. 1034
Jeremiah 29. . . . .	p. 1035
Jeremiah 30. . . . .	p. 1036
Jeremiah 31. . . . .	p. 1038
Jeremiah 32. . . . .	p. 1040
Jeremiah 33. . . . .	p. 1043
Jeremiah 34. . . . .	p. 1044
Jeremiah 35. . . . .	p. 1046
Jeremiah 36. . . . .	p. 1047
Jeremiah 37. . . . .	p. 1049
Jeremiah 38. . . . .	p. 1050
Jeremiah 39. . . . .	p. 1052
Jeremiah 40. . . . .	p. 1053
Jeremiah 41. . . . .	p. 1054
Jeremiah 42. . . . .	p. 1055
Jeremiah 43. . . . .	p. 1057
Jeremiah 44. . . . .	p. 1058
Jeremiah 45. . . . .	p. 1060
Jeremiah 46. . . . .	p. 1060
Jeremiah 47. . . . .	p. 1062
Jeremiah 48. . . . .	p. 1062
Jeremiah 49. . . . .	p. 1065
Jeremiah 50. . . . .	p. 1067
Jeremiah 51. . . . .	p. 1070
Jeremiah 52. . . . .	p. 1073
Lamentations. . . . .	p. 1075
Lamentations 1. . . . .	p. 1076
Lamentations 2. . . . .	p. 1077
Lamentations 3. . . . .	p. 1079
Lamentations 4. . . . .	p. 1081
Lamentations 5. . . . .	p. 1082
Ezekiel. . . . .	p. 1083
Ezekiel 1. . . . .	p. 1083
Ezekiel 2. . . . .	p. 1085
Ezekiel 3. . . . .	p. 1085
Ezekiel 4. . . . .	p. 1087

Ezekiel 5. . . . .	p. 1088
Ezekiel 6. . . . .	p. 1089
Ezekiel 7. . . . .	p. 1090
Ezekiel 8. . . . .	p. 1091
Ezekiel 9. . . . .	p. 1092
Ezekiel 10. . . . .	p. 1093
Ezekiel 11. . . . .	p. 1094
Ezekiel 12. . . . .	p. 1096
Ezekiel 13. . . . .	p. 1097
Ezekiel 14. . . . .	p. 1099
Ezekiel 15. . . . .	p. 1100
Ezekiel 16. . . . .	p. 1100
Ezekiel 17. . . . .	p. 1104
Ezekiel 18. . . . .	p. 1105
Ezekiel 19. . . . .	p. 1107
Ezekiel 20. . . . .	p. 1108
Ezekiel 21. . . . .	p. 1111
Ezekiel 22. . . . .	p. 1113
Ezekiel 23. . . . .	p. 1114
Ezekiel 24. . . . .	p. 1117
Ezekiel 25. . . . .	p. 1118
Ezekiel 26. . . . .	p. 1119
Ezekiel 27. . . . .	p. 1121
Ezekiel 28. . . . .	p. 1123
Ezekiel 29. . . . .	p. 1124
Ezekiel 30. . . . .	p. 1125
Ezekiel 31. . . . .	p. 1127
Ezekiel 32. . . . .	p. 1128
Ezekiel 33. . . . .	p. 1130
Ezekiel 34. . . . .	p. 1132
Ezekiel 35. . . . .	p. 1134
Ezekiel 36. . . . .	p. 1134
Ezekiel 37. . . . .	p. 1137
Ezekiel 38. . . . .	p. 1138
Ezekiel 39. . . . .	p. 1140
Ezekiel 40. . . . .	p. 1141
Ezekiel 41. . . . .	p. 1144
Ezekiel 42. . . . .	p. 1146
Ezekiel 43. . . . .	p. 1147
Ezekiel 44. . . . .	p. 1148



Ezekiel 45. . . . .	p. 1150
Ezekiel 46. . . . .	p. 1152
Ezekiel 47. . . . .	p. 1153
Ezekiel 48. . . . .	p. 1155
Daniel. . . . .	p. 1157
Daniel 1. . . . .	p. 1157
Daniel 2. . . . .	p. 1158
Daniel 3. . . . .	p. 1161
Daniel 4. . . . .	p. 1163
Daniel 5. . . . .	p. 1166
Daniel 6. . . . .	p. 1167
Daniel 7. . . . .	p. 1169
Daniel 8. . . . .	p. 1171
Daniel 9. . . . .	p. 1173
Daniel 10. . . . .	p. 1175
Daniel 11. . . . .	p. 1176
Daniel 12. . . . .	p. 1179
Hosea. . . . .	p. 1180
Hosea 1. . . . .	p. 1180
Hosea 2. . . . .	p. 1180
Hosea 3. . . . .	p. 1182
Hosea 4. . . . .	p. 1182
Hosea 5. . . . .	p. 1183
Hosea 6. . . . .	p. 1184
Hosea 7. . . . .	p. 1184
Hosea 8. . . . .	p. 1185
Hosea 9. . . . .	p. 1186
Hosea 10. . . . .	p. 1187
Hosea 11. . . . .	p. 1188
Hosea 12. . . . .	p. 1189
Hosea 13. . . . .	p. 1190
Hosea 14. . . . .	p. 1190
Joel. . . . .	p. 1191
Joel 1. . . . .	p. 1191
Joel 2. . . . .	p. 1192
Joel 3. . . . .	p. 1194
Amos. . . . .	p. 1195
Amos 1. . . . .	p. 1195
Amos 2. . . . .	p. 1196
Amos 3. . . . .	p. 1197

Amos 4. . . . .	p. 1198
Amos 5. . . . .	p. 1199
Amos 6. . . . .	p. 1200
Amos 7. . . . .	p. 1201
Amos 8. . . . .	p. 1202
Amos 9. . . . .	p. 1203
Obadiah. . . . .	p. 1204
Obadiah 1. . . . .	p. 1204
Jonah. . . . .	p. 1205
Jonah 1. . . . .	p. 1205
Jonah 2. . . . .	p. 1206
Jonah 3. . . . .	p. 1207
Jonah 4. . . . .	p. 1207
Micah. . . . .	p. 1208
Micah 1. . . . .	p. 1208
Micah 2. . . . .	p. 1209
Micah 3. . . . .	p. 1210
Micah 4. . . . .	p. 1211
Micah 5. . . . .	p. 1212
Micah 6. . . . .	p. 1213
Micah 7. . . . .	p. 1214
Nahum. . . . .	p. 1215
Nahum 1. . . . .	p. 1215
Nahum 2. . . . .	p. 1216
Nahum 3. . . . .	p. 1216
Habakkuk. . . . .	p. 1218
Habakkuk 1. . . . .	p. 1218
Habakkuk 2. . . . .	p. 1219
Habakkuk 3. . . . .	p. 1220
Zephaniah. . . . .	p. 1221
Zephaniah 1. . . . .	p. 1221
Zephaniah 2. . . . .	p. 1222
Zephaniah 3. . . . .	p. 1223
Haggai. . . . .	p. 1224
Haggai 1. . . . .	p. 1224
Haggai 2. . . . .	p. 1225
Zechariah. . . . .	p. 1227
Zechariah 1. . . . .	p. 1227
Zechariah 2. . . . .	p. 1228
Zechariah 3. . . . .	p. 1229

Zechariah 4. . . . .	p. 1229
Zechariah 5. . . . .	p. 1230
Zechariah 6. . . . .	p. 1231
Zechariah 7. . . . .	p. 1231
Zechariah 8. . . . .	p. 1232
Zechariah 9. . . . .	p. 1234
Zechariah 10. . . . .	p. 1235
Zechariah 11. . . . .	p. 1235
Zechariah 12. . . . .	p. 1236
Zechariah 13. . . . .	p. 1237
Zechariah 14. . . . .	p. 1238
Malachi. . . . .	p. 1239
Malachi 1. . . . .	p. 1239
Malachi 2. . . . .	p. 1240
Malachi 3. . . . .	p. 1242
Malachi 4. . . . .	p. 1243
New Testament. . . . .	p. 1244
Matthew. . . . .	p. 1244
Matthew 1. . . . .	p. 1244
Matthew 2. . . . .	p. 1245
Matthew 3. . . . .	p. 1246
Matthew 4. . . . .	p. 1247
Matthew 5. . . . .	p. 1248
Matthew 6. . . . .	p. 1251
Matthew 7. . . . .	p. 1252
Matthew 8. . . . .	p. 1254
Matthew 9. . . . .	p. 1255
Matthew 10. . . . .	p. 1257
Matthew 11. . . . .	p. 1259
Matthew 12. . . . .	p. 1261
Matthew 13. . . . .	p. 1263
Matthew 14. . . . .	p. 1266
Matthew 15. . . . .	p. 1267
Matthew 16. . . . .	p. 1269
Matthew 17. . . . .	p. 1271
Matthew 18. . . . .	p. 1272
Matthew 19. . . . .	p. 1274
Matthew 20. . . . .	p. 1275
Matthew 21. . . . .	p. 1277
Matthew 22. . . . .	p. 1279

Matthew 23. . . . .	p. 1281
Matthew 24. . . . .	p. 1283
Matthew 25. . . . .	p. 1285
Matthew 26. . . . .	p. 1287
Matthew 27. . . . .	p. 1291
Matthew 28. . . . .	p. 1294
Mark. . . . .	p. 1295
Mark 1. . . . .	p. 1295
Mark 2. . . . .	p. 1297
Mark 3. . . . .	p. 1298
Mark 4. . . . .	p. 1299
Mark 5. . . . .	p. 1301
Mark 6. . . . .	p. 1303
Mark 7. . . . .	p. 1306
Mark 8. . . . .	p. 1308
Mark 9. . . . .	p. 1309
Mark 10. . . . .	p. 1312
Mark 11. . . . .	p. 1314
Mark 12. . . . .	p. 1316
Mark 13. . . . .	p. 1318
Mark 14. . . . .	p. 1320
Mark 15. . . . .	p. 1323
Mark 16. . . . .	p. 1325
Luke. . . . .	p. 1326
Luke 1. . . . .	p. 1326
Luke 2. . . . .	p. 1330
Luke 3. . . . .	p. 1332
Luke 4. . . . .	p. 1334
Luke 5. . . . .	p. 1336
Luke 6. . . . .	p. 1338
Luke 7. . . . .	p. 1340
Luke 8. . . . .	p. 1343
Luke 9. . . . .	p. 1345
Luke 10. . . . .	p. 1348
Luke 11. . . . .	p. 1350
Luke 12. . . . .	p. 1353
Luke 13. . . . .	p. 1356
Luke 14. . . . .	p. 1358
Luke 15. . . . .	p. 1360
Luke 16. . . . .	p. 1361

Luke 17. . . . .	p. 1363
Luke 18. . . . .	p. 1364
Luke 19. . . . .	p. 1366
Luke 20. . . . .	p. 1368
Luke 21. . . . .	p. 1371
Luke 22. . . . .	p. 1372
Luke 23. . . . .	p. 1375
Luke 24. . . . .	p. 1378
John. . . . .	p. 1380
John 1. . . . .	p. 1380
John 2. . . . .	p. 1382
John 3. . . . .	p. 1384
John 4. . . . .	p. 1385
John 5. . . . .	p. 1388
John 6. . . . .	p. 1390
John 7. . . . .	p. 1393
John 8. . . . .	p. 1395
John 9. . . . .	p. 1398
John 10. . . . .	p. 1400
John 11. . . . .	p. 1401
John 12. . . . .	p. 1404
John 13. . . . .	p. 1406
John 14. . . . .	p. 1408
John 15. . . . .	p. 1409
John 16. . . . .	p. 1411
John 17. . . . .	p. 1412
John 18. . . . .	p. 1414
John 19. . . . .	p. 1416
John 20. . . . .	p. 1418
John 21. . . . .	p. 1419
Acts. . . . .	p. 1421
Acts 1. . . . .	p. 1421
Acts 2. . . . .	p. 1422
Acts 3. . . . .	p. 1424
Acts 4. . . . .	p. 1426
Acts 5. . . . .	p. 1428
Acts 6. . . . .	p. 1430
Acts 7. . . . .	p. 1431
Acts 8. . . . .	p. 1433
Acts 9. . . . .	p. 1435

Acts 10.	p. 1438
Acts 11.	p. 1440
Acts 12.	p. 1441
Acts 13.	p. 1443
Acts 14.	p. 1445
Acts 15.	p. 1447
Acts 16.	p. 1449
Acts 17.	p. 1451
Acts 18.	p. 1453
Acts 19.	p. 1454
Acts 20.	p. 1456
Acts 21.	p. 1458
Acts 22.	p. 1460
Acts 23.	p. 1462
Acts 24.	p. 1464
Acts 25.	p. 1465
Acts 26.	p. 1467
Acts 27.	p. 1468
Acts 28.	p. 1471
Romans.	p. 1472
Romans 1.	p. 1472
Romans 2.	p. 1474
Romans 3.	p. 1476
Romans 4.	p. 1477
Romans 5.	p. 1478
Romans 6.	p. 1480
Romans 7.	p. 1481
Romans 8.	p. 1482
Romans 9.	p. 1484
Romans 10.	p. 1486
Romans 11.	p. 1487
Romans 12.	p. 1489
Romans 13.	p. 1490
Romans 14.	p. 1491
Romans 15.	p. 1492
Romans 16.	p. 1494
1 Corinthians.	p. 1495
1 Corinthians 1.	p. 1495
1 Corinthians 2.	p. 1497
1 Corinthians 3.	p. 1498

1 Corinthians 4. . . . .	p. 1499
1 Corinthians 5. . . . .	p. 1500
1 Corinthians 6. . . . .	p. 1501
1 Corinthians 7. . . . .	p. 1502
1 Corinthians 8. . . . .	p. 1504
1 Corinthians 9. . . . .	p. 1505
1 Corinthians 10. . . . .	p. 1506
1 Corinthians 11. . . . .	p. 1508
1 Corinthians 12. . . . .	p. 1510
1 Corinthians 13. . . . .	p. 1511
1 Corinthians 14. . . . .	p. 1512
1 Corinthians 15. . . . .	p. 1514
1 Corinthians 16. . . . .	p. 1516
2 Corinthians. . . . .	p. 1517
2 Corinthians 1. . . . .	p. 1517
2 Corinthians 2. . . . .	p. 1519
2 Corinthians 3. . . . .	p. 1520
2 Corinthians 4. . . . .	p. 1521
2 Corinthians 5. . . . .	p. 1522
2 Corinthians 6. . . . .	p. 1523
2 Corinthians 7. . . . .	p. 1524
2 Corinthians 8. . . . .	p. 1525
2 Corinthians 9. . . . .	p. 1526
2 Corinthians 10. . . . .	p. 1527
2 Corinthians 11. . . . .	p. 1528
2 Corinthians 12. . . . .	p. 1530
2 Corinthians 13. . . . .	p. 1531
Galatians. . . . .	p. 1532
Galatians 1. . . . .	p. 1532
Galatians 2. . . . .	p. 1533
Galatians 3. . . . .	p. 1534
Galatians 4. . . . .	p. 1536
Galatians 5. . . . .	p. 1537
Galatians 6. . . . .	p. 1539
Ephesians. . . . .	p. 1539
Ephesians 1. . . . .	p. 1540
Ephesians 2. . . . .	p. 1541
Ephesians 3. . . . .	p. 1542
Ephesians 4. . . . .	p. 1543
Ephesians 5. . . . .	p. 1544

Ephesians 6. . . . .	p. 1546
Philippians. . . . .	p. 1547
Philippians 1. . . . .	p. 1547
Philippians 2. . . . .	p. 1548
Philippians 3. . . . .	p. 1550
Philippians 4. . . . .	p. 1551
Colossians. . . . .	p. 1552
Colossians 1. . . . .	p. 1552
Colossians 2. . . . .	p. 1554
Colossians 3. . . . .	p. 1555
Colossians 4. . . . .	p. 1556
1 Thessalonians. . . . .	p. 1557
1 Thessalonians 1. . . . .	p. 1557
1 Thessalonians 2. . . . .	p. 1558
1 Thessalonians 3. . . . .	p. 1559
1 Thessalonians 4. . . . .	p. 1560
1 Thessalonians 5. . . . .	p. 1561
2 Thessalonians. . . . .	p. 1562
2 Thessalonians 1. . . . .	p. 1562
2 Thessalonians 2. . . . .	p. 1563
2 Thessalonians 3. . . . .	p. 1564
1 Timothy. . . . .	p. 1565
1 Timothy 1. . . . .	p. 1565
1 Timothy 2. . . . .	p. 1566
1 Timothy 3. . . . .	p. 1567
1 Timothy 4. . . . .	p. 1567
1 Timothy 5. . . . .	p. 1568
1 Timothy 6. . . . .	p. 1570
2 Timothy. . . . .	p. 1571
2 Timothy 1. . . . .	p. 1571
2 Timothy 2. . . . .	p. 1572
2 Timothy 3. . . . .	p. 1573
2 Timothy 4. . . . .	p. 1574
Titus. . . . .	p. 1575
Titus 1. . . . .	p. 1575
Titus 2. . . . .	p. 1576
Titus 3. . . . .	p. 1577
Philemon. . . . .	p. 1578
Philemon 1. . . . .	p. 1578
Hebrews. . . . .	p. 1579



Hebrews 1. . . . .	p. 1579
Hebrews 2. . . . .	p. 1580
Hebrews 3. . . . .	p. 1581
Hebrews 4. . . . .	p. 1582
Hebrews 5. . . . .	p. 1583
Hebrews 6. . . . .	p. 1583
Hebrews 7. . . . .	p. 1585
Hebrews 8. . . . .	p. 1586
Hebrews 9. . . . .	p. 1587
Hebrews 10. . . . .	p. 1588
Hebrews 11. . . . .	p. 1590
Hebrews 12. . . . .	p. 1593
Hebrews 13. . . . .	p. 1594
James. . . . .	p. 1595
James 1. . . . .	p. 1595
James 2. . . . .	p. 1597
James 3. . . . .	p. 1598
James 4. . . . .	p. 1599
James 5. . . . .	p. 1600
1 Peter. . . . .	p. 1601
1 Peter 1. . . . .	p. 1601
2 Peter. . . . .	p. 1602
2 Peter 1. . . . .	p. 1602
2 Peter 2. . . . .	p. 1603
2 Peter 3. . . . .	p. 1605
1 John. . . . .	p. 1606
1 John 1. . . . .	p. 1606
1 John 2. . . . .	p. 1606
1 John 3. . . . .	p. 1608
1 John 4. . . . .	p. 1609
1 John 5. . . . .	p. 1610
2 John. . . . .	p. 1611
2 John 1. . . . .	p. 1611
3 John. . . . .	p. 1612
3 John 1. . . . .	p. 1612
Jude. . . . .	p. 1613
Jude 1. . . . .	p. 1613
Revelation. . . . .	p. 1614
Revelation 1. . . . .	p. 1615
Revelation 2. . . . .	p. 1616

Revelation 3. . . . . p. 1617  
Revelation 4. . . . . p. 1619  
Revelation 5. . . . . p. 1619  
Revelation 6. . . . . p. 1620  
Revelation 7. . . . . p. 1621  
Revelation 8. . . . . p. 1622  
Revelation 9. . . . . p. 1623  
Revelation 10. . . . . p. 1624  
Revelation 11. . . . . p. 1625  
Revelation 12. . . . . p. 1626  
Revelation 13. . . . . p. 1627  
Revelation 14. . . . . p. 1628  
Revelation 15. . . . . p. 1630  
Revelation 16. . . . . p. 1630  
Revelation 17. . . . . p. 1631  
Revelation 18. . . . . p. 1633  
Revelation 19. . . . . p. 1634  
Revelation 20. . . . . p. 1635  
Revelation 21. . . . . p. 1636  
Revelation 22. . . . . p. 1638

**Holy Bible**

**Romanian Translation**

# Old Testament

## Genesis

### Chapter 1

<sup>1</sup> La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. <sup>2</sup> Pământul era pustiu și gol; peste  
fața adâncului de ape era întunec, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.  
<sup>3</sup> Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” și a fost lumină. <sup>4</sup> Dumnezeu a văzut că lumina era  
bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec. <sup>5</sup> Dumnezeu a numit lumina zi, iar  
întunecul noaptea. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost  
ziua întâi. <sup>6</sup> Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ele să se despart în ape de ape.”  
<sup>7</sup> Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de  
apele care sunt deasupra întinderii. <sup>8</sup> Și a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a  
fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua. <sup>9</sup> Dumnezeu a zis: „Să  
se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!” și a fost.  
<sup>10</sup> Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut  
că lucrul acesta era bun. <sup>11</sup> Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarbură cu  
sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânță a  
lor pe pământ.” și a fost. <sup>12</sup> Pământul a dat verdeață, iarbură cu sămânță după  
soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut  
că lucrul acesta era bun. <sup>13</sup> Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost  
ziua a treia. <sup>14</sup> Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să se despart  
ziua de noapte; ele să fie niște semne care să arate vremile, zilele și anii; <sup>15</sup> și să slujească  
de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul.” și a fost. <sup>16</sup> Dumnezeu  
a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stea pînă  
ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stea pînă noaptea; a făcut și stelele. <sup>17</sup> Dumnezeu  
și-a ezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul, <sup>18</sup> și să stea pînă ziua și noaptea,

i s' a despart lumina de întunec. Dumnezeu a v' zut c' lucrul acesta era bun. <sup>19</sup> Astfel, a  
 fost o sear , i apoi a fost o diminea : aceasta a fost ziua a patra. <sup>20</sup> Dumnezeu a zis: „S  
 mi une apele de vie uitoare, i s' sboare p' s' ri deasupra p' mîntului pe întinderea cerului.”  
<sup>21</sup> Dumnezeu a f' cut pe tii cei mari i toate vie uitoarele cari se mi c' i de cari mi un  
 apele, dup' soiurile lor; a f' cut i orice pas re înaripat' dup' soiul ei. Dumnezeu a v' zut  
 c' erau bune. <sup>22</sup> Dumnezeu le -a binecuvîntat, i a zis: „Cre te i, înmul i i-v , i  
 umple i apele m' rilor; s' se înmul easc' i p' s' rile pe p' mînt”<sup>23</sup> Astfel a fost o  
 sear , i apoi a fost o diminea : aceasta a fost ziua a cincea. <sup>24</sup> Dumnezeu a zis: „S' dea  
 p' mîntul vie uitoare dup' soiul lor, vite, tîrîtoare i fiare p' mînte ti, dup' soiul lor.” i  
 a a a fost. <sup>25</sup> Dumnezeu a f' cut fiarele p' mîntului dup' soiul lor, vitele dup' soiul lor i  
 toate tîrîtoarele p' mîntului dup' soiul lor. Dumnezeu a v' zut c' erau bune. <sup>26</sup> Apoi Dumnezeu  
 a zis: „S' facem om dup' chipul Nostru, dup' asem' narea Noastr' ; el s' st' pîneasc'  
 peste pe tii m' rii, peste p' s' rile cerului, peste vite, peste tot p' mîntul i peste toate tîrîtoarele  
 cari se mi c' pe p' mînt.”<sup>27</sup> Dumnezeu a f' cut pe om dup' chipul S' u, l -a f' cut dup'  
 chipul lui Dumnezeu; parte b' rb' teasc' i parte femeiasc' i -a f' cut. <sup>28</sup> Dumnezeu i -a  
 binecuvîntat, i Dumnezeu le -a zis: „Cre te i, înmul i i-v , umple i p' mîntul, i  
 supune i -l; i st' pîni i peste pe tii m' rii, peste p' s' rile cerului, i peste orice  
 vie uitoare care se mi c' pe p' mînt.”<sup>29</sup> i Dumnezeu a zis: „Iat' c' v' am dat orice  
 iarb' care face s' mîn' i care este pe fa a întregului p' mînt, i orice pom, care are în  
 el rod cu s' mîn' : aceasta s' fie hrana voastr' .”<sup>30</sup> Iar tuturor fiarelor p' mîntului, tuturor  
 p' s' rilor cerului, i tuturor viet' ilor cari se mi c' pe p' mînt, cari au în ele o suflare de  
 via , le-am dat ca hran' toat' iarba verde.” i a a a fost. <sup>31</sup> Dumnezeu S' a uitat la tot ce  
 a fost ziua a asea.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Astfel au fost sfîr ite cerurile i p' mîntul, i toat' o tîrea lor. <sup>2</sup> În ziua a aptea  
 Dumnezeu i -a sfîr it lucrarea, pe care o f' cuse; i în ziua a aptea S' a odihnit de toat'  
 lucrarea Lui pe care o f' cuse. <sup>3</sup> Dumnezeu a binecuvîntat ziua a aptea i a sfin it -o, pentru c'

în ziua aceasta S'a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse. <sup>4</sup> Iată istoria  
 cerurilor și a pământului, când au fost făcute. <sup>5</sup> În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un  
 pământ și ceruri, nu era încă pe pământ nici un copac de câmp și nici o iarbă de pe câmp  
 nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era  
 nici un om ca să lucreze pe pământ. <sup>6</sup> Ci un abur se ridică de pe pământ și uda toată fața  
 pământului. <sup>7</sup> Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărână pământului, și-l-a suflat în nări  
 suflare de viață, și omul s'a făcut astfel un suflet viu. <sup>8</sup> Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o  
 grădină în Eden, spre răsrit; și a pus acolo pe omul pe care-l înțocmise. <sup>9</sup> Domnul Dumnezeu  
 a făcut și răsărit din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și  
 pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului. <sup>10</sup> Un râu ieșea  
 din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe. <sup>11</sup> Numele  
 celui dințiu este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur. <sup>12</sup> Aurul din  
 țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix. <sup>13</sup> Numele râului al  
 doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cu. <sup>14</sup> Numele celui de al treilea este Hidechel:  
 el curge la răsritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul. <sup>15</sup> Domnul Dumnezeu a luat pe om  
 și-l-a adus în grădina Edenului, ca să-l lucreze și să-l probeze. <sup>16</sup> Domnul Dumnezeu a  
 dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;  
<sup>17</sup> dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca  
 din el, vei muri.” <sup>18</sup> Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am  
 să-i fac un ajutor potrivit pentru el.” <sup>19</sup> Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele  
 câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească;  
 și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viuitoare, acela-i era numele. <sup>20</sup> Și omul a  
 pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s'a  
 găsit niciun ajutor, care să-i se potrivească. <sup>21</sup> Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn  
 adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis  
 carnea la locul ei. <sup>22</sup> Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și  
 a adus-o la om. <sup>23</sup> Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne  
 din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om.” <sup>24</sup> De aceea va lăsa omul

pe tat l s u i pe mama sa, i se va lipi de nevasta sa, i se vor face un singur trup.  
i nevasta lui erau amîndoi goi, i nu le era ru ine.

25  
Omul

### Chapter 3

1 arpele era mai iret decît toate fiarele cîmpului pe cari le f cuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adev rat: „S nu mîncă i din to i pomii din gr din ?”

2 Femeia a r spus arpelui: „Putem s mînc m din rodul tuturor pomilor din gr din .”

3 Dar despre rodul pomului din mijlocul gr dinii, Dumnezeu a zis: „S nu mîncă i din el, i nici s nu v atinge i de el, ca s nu muri i.”

4 Atunci arpele a zis femeii: „Hot rît, c nu ve i muri: 5 dar Dumnezeu tie c , în ziua cînd ve i mîncă din el, vi se vor deschide ochii, i ve i fi ca Dumnezeu, cunoscînd binele i r ul”.

6 Femeia a v zut c pomul era bun de mîncat i pl cut de privit, i c pomul era de dorit ca s deschid cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, i a mîncat; a dat i b rbatului ei, care era lîng ea, i b rbatul a mîncat i el.

7 Atunci li s'au deschis ochii la amîndoi; au cunoscut c erau goi, au cusut laolalt frunze de smochin i i-au f cut or uri din ele.

8 Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin gr din în r coarea zilei: i omul i nevasta lui s'au ascuns de Fa a Domnului Dumnezeu printre pomii din gr din .

9 Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, i i -a zis: „Unde e ti?”

10 El a r spus: „i-am auzit glasul în gr din ; i mi -a fost fric , pentru c eram gol, i m'am ascuns.”

11 i Domnul Dumnezeu a zis: „Cine i -a spus c e ti gol? Nu cumva ai mîncat din pomul din care î i poruncisem s nu m nînci?”

12 Omul a r spus: „Femeia pe care mi-ai dat -o ca s fie lîng mine, ea mi -a dat din pom i am mîncat.”

13 i Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai f cut?” Femeia a r spus: „ arpele m'a am git, i am mîncat din pom.”

14 Domnul Dumnezeu a zis arpelui: „Fiîndc ai f cut lucrul acesta, blestemat e ti între toate vitele i între toate fiarele de pe cîmp; în toate zilele vie ii tale s te tîr ti pe pîntece, i s m nînci rîn .

15 Vr m ie voi pune între tine i femeie, între s mîn a ta i s mîn a ei. Aceasta î i va zdrobi capul, i tu îi vei zdrobi c lciul.”

16 Femeii i -a zis: „Voi m ri foarte mult suferin a i îns rcinarea ta; cu durere vei na te

copii, și dorințele tale se vor împlini după bucuratul tău, iar el va sta pînă peste tine.``

17

Omului îi -a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale, și ai mîncat din pomul despre care îți poruncisem: „Să nu mînci deloc din el,“ blestemat este acum pînă la mîntul din pricina ta. Cu

multă trudă și -i scoși hrana din el în toate zilele vieții tale; <sup>18</sup> spini și pînă la mînt

și -i dea, și să mînci iarba de pe cîmp. <sup>19</sup> În sudoarea feței tale și -i mîncă pînea, pînă te vei întoarce în pînă, ceea ce din el ai fost luat; ceea ce răniți, și în răni

te vei întoarce.`` <sup>20</sup> Adam a pus nevestei sale numele Eva: ceea ce ea a fost mama tuturor celor vii.

21

Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele, și i -a îmbrăcat cu ele.

22

Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele și răul. Să -l împiedecăm dar acum ca nu cumva și -i întindă mîna, să ia și din pomul vieții,

să mînce din el, și să trăiască în veci.`` <sup>23</sup> Deaceia Domnul Dumnezeu l -a izgonit din

grădina Edenului, ca să lucreze pînă la mîntul, din care fusese luat. <sup>24</sup> Astfel a izgonit El pe Adam;

și la răsunetul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, cari să păzescă calea și să nu se întindă drumul care duce la pomul vieții.

## Chapter 4

1

Adam s'a împreunat cu nevastă -sa Eva; ea a rămas însărcinată, și a născut pe Cain.

și a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!`` <sup>2</sup> A mai născut și pe fratele său Abel.

Abel era cioban, iar Cain era plugar. <sup>3</sup> După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă

de mîncare din roadele pînăului. <sup>4</sup> Abel a adus și el o jertfă de mîncare din oile întîlnite

ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui; <sup>5</sup> dar

spre Cain și spre jertfa lui, n'a privit cu plăcere. Cain s'a mîniat foarte tare, și i s'a posomorît

față. <sup>6</sup> Și Domnul a zis lui Cain: „Pentru că te-ai mîniat, și pentru că i s'a posomorît față?

7

Nu -i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, pînă la mîntul te lauză;

dorințele lui se împlinesc după tine, dar tu și -i stă pînă la tine.`` <sup>8</sup> Însă Cain a zis fratelui său Abel:

„Haidem să ieșim în câmp.`` Dar pe cînd erau la câmp, Cain s'a ridicat împotriva fratelui său

Abel, și l -a omorât. <sup>9</sup> Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?`` El a răspuns: „Nu



tiu. Sînt eu p zitorul fratelui meu?`` 10 i Dumnezeu a zis: „Ce ai f cut? Glasul sîngelui  
 fratelui t u strig din p mînt la Mine. 11 Acum blestemat e ti tu, isgonit din ogorul acesta,  
 care i -a deschis gura ca s primeasc din mîna ta sîngele fratelui t u! 12 Cînd vei lucra  
 p mîntul, s nu- i mai dea bog ia lui. Pribeag i fugar s fii pe p mînt.`` 13 Cain a zis  
 Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s'o pot suferi. 14 Iat c Tu m izgone ti azi de pe  
 fa a p mîntului; eu voi trebui s m ascund de Fa a Ta, i s fiu pribeag i fugar pe  
 p mînt; i oricine m va g si, m va omorî.`` 15 Domnul i -a zis: „Nicidecum; ci dac va  
 omorî cineva pe Cain, Cain s fie r zbnat de eapte ori.`` i Domnul a hot rît un semn  
 pentru Cain, ca oricine îl va g si, s nu -l omoare. 16 Apoi, Cain a ie it din Fa a Domnului,  
 i a locuit în ara Nod, la r s rit de Eden. 17 Cain s'a împreunat cu nevast -sa; ea a r mas  
 îns rcinat i a n scut pe Enoh. El a început apoi s zideasc o cetate, i a pus acestei  
 cet i numele fiului s u Enoh. 18 Enoh a fost tat l lui Irad; Irad a fost tat l lui Mehuiael;  
 Mehuiael a fost tat l lui Metu ael; i Metu ael a fost tat l lui Lameh. 19 Lameh i -a luat  
 dou neveste: numele uneia era Ada, i numele celeilalte era ila. 20 Ada a n scut pe Iabal:  
 el a fost tat l celor ce locuiesc în corturi i p zesc vitele. 21 Numele fratelui s u era Iubal: el  
 a fost tat l tuturor celor ce cînt cu al uta i cu cavalul. 22 ila, de partea ei, a n scut i  
 ea pe Tubal-Cain, f uritorul tuturor uneltelor de aram i de fer. Sora lui Tubal-Cain era Naama.  
 23 Lameh a zis nevestelor sale: „Ada i ila, asculta i glasul meu! Nevestele lui Lameh,  
 asculta i cuvîntul meu! Am omorît un om pentru rana mea, i un tîn r pentru vîn t ile mele.  
 24 Cain va fi r sbunat de eapte ori, Iar Lameh de aptezeci de ori cîte apte.`` 25 Adam s'a  
 împreunat iar cu nevast -sa; ea a n scut un fiu, i i -a pus numele Set; „c ci``, a zis ea,  
 „Dumnezeu mi -a dat o alt s mîn în locul lui Abel, pe care l -a ucis Cain.`` 26 Lui Set i  
 s'a n scut i lui un fiu, i i -a pus numele Enos. Atunci au început oamenii s cheme Numele  
 Domnului.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după  
 asemănarea lui Dumnezeu. <sup>2</sup> I-a făcut parte bărbătească și parte femeiească, și l-a  
 binecuvântat, și l-a dat numele de „om”, în ziua când au fost făcuți. <sup>3</sup> La vârsta de o sut  
 treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui, și l-a pus numele Set.  
<sup>4</sup> După nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice. <sup>5</sup> Toate zilele  
 pe care le-a trăit Adam, au fost de nouă sute trei zeci de ani; apoi a murit. <sup>6</sup> La vârsta de o sut  
 cincisprezece ani, Set a născut pe Enos. <sup>7</sup> După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute  
 șaptezeci și șapte ani, și a născut fii și fiice. <sup>8</sup> Toate zilele lui Set au fost de nouă  
 sute douăsprezece ani; apoi a murit. <sup>9</sup> La vârsta de nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan. <sup>10</sup>  
 După nașterea lui Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani, și a născut fii și fiice. <sup>11</sup>  
 Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cincisprezece ani; apoi a murit. <sup>12</sup> La vârsta de  
 opt sute cincisprezece ani, Cainan a născut pe Mahalaleel. <sup>13</sup> După nașterea lui Mahalaleel,  
 Cainan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice. <sup>14</sup> Toate zilele  
 lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit. <sup>15</sup> La vârsta de nouăzeci și  
 cinci de ani, Mahalaleel a născut pe Iared. <sup>16</sup> După nașterea lui Iared, Mahalaleel a  
 mai trăit opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice. <sup>17</sup> Toate zilele lui  
 Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci și cinci de ani; apoi a murit. <sup>18</sup> La vârsta de o  
 sută și douăzeci de ani, Iared a născut pe Enoh. <sup>19</sup> După nașterea lui Enoh, Iared a mai  
 trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice. <sup>20</sup> Toate zilele lui Iared au fost de nouă  
 sute și douăzeci de ani; apoi a murit. <sup>21</sup> La vârsta de nouăzeci și cinci de ani, Enoh a  
 născut pe Metusala. <sup>22</sup> După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei  
 sute de ani; și a născut fii și fiice. <sup>23</sup> Toate zilele lui Enoh au fost trei sute și  
 douăzeci de ani. <sup>24</sup> Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s'a mai văzut, pentru că l-a  
 luat Dumnezeu. <sup>25</sup> La vârsta de o sută și optzeci de ani, Metusala a născut pe  
 Lameh. <sup>26</sup> După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit opt sute optzeci și doi  
 de ani; și a născut fii și fiice. <sup>27</sup> Toate zilele lui Metusala au fost de nouă  
 sute și douăzeci de ani; apoi a murit. <sup>28</sup> La vârsta de o sută și optzeci de ani, Lameh

doi de ani, Lameh a n scut un fiu. <sup>29</sup> El i -a pus numele Noe, zicînd: „Acesta ne va mîngîia pentru osteneala i truda mînilor noastre, cari vin din acest p mînt, pe care l -a blestemat Domnul.”

<sup>30</sup> Dup na terea lui Noe, Lameh a mai tr it cinci sute nou zeci i cinci de ani; i a n scut fii i fiice. <sup>31</sup> Toate zilele lui Lameh au fost de apte sute aptezeci i apte de ani; apoi a murit. <sup>32</sup> Noe, la vrîsta de cinci sute de ani, a n scut pe Sem, Ham i Iafet.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Cînd au început oamenii s se înmul easc pe fa a p mîntului, i li s'au n scut fete, <sup>2</sup> fiii lui Dumnezeu au v zut c fetele oamenilor erau frumoase; i din toate i-au luat de neveste pe acelea pe cari i le-au ales. <sup>3</sup> Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va r mînea pururea în om, c ci i omul nu este decît carne p c toas : totu zilele lui vor fi de o sut dou zeci de ani.” <sup>4</sup> Uria ii erau pe p mînt în vremurile acelea, i chiar i dup ce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, i le-au n scut ele copii: ace tia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume. <sup>5</sup> Domnul a v zut c r utatea omului era mare pe p mînt, i c toate întocmirile gîndurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre r u. <sup>6</sup> I -a p rut r u Domnului c a f cut pe om pe p mînt, i S'a mîhnit în inima Lui. <sup>7</sup> i Domnul a zis: „Am s terg de pe fa a p mîntului pe omul pe care l-am f cut, dela om pîn la vite, pîn la tîrîtoare, i pîn la p s rile cerului; c ci Îmi pare r u c i-am f cut.” <sup>8</sup> Dar Noe a c p tat mil înaintea Domnului. <sup>9</sup> Iat cari sînt urma ii lui Noe. Noe era un om neprih nit i f r pat între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu. <sup>10</sup> Noe a n scut trei fii: Sem, Ham i Iafet. <sup>11</sup> P mîntul era stricat înaintea lui Dumnezeu, p mîntul era plin de silnicie. <sup>12</sup> Dumnezeu S'a uitat spre p mînt, i iat c p mîntul era stricat; c ci orice f ptur i i stricase calea pe p mînt. <sup>13</sup> Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: „Sfîr itul oric rei f pturi este hot rît înaintea Mea, fiindc au umplut p mîntul de silnicie; iat , am s -i nimicesc împreun cu p mîntul. <sup>14</sup> F - i o corabie din lemn de gofer (chiparos); corabia aceasta s'o împar i în c m ru e, i s'o tencuie ti cu smoal pe dinl untru i pe dinafar . <sup>15</sup> Iat cum s'o faci: corabia s aib trei sute de co i în lungime, cincizeci de co i în l ime i treizeci de

co i în în l ime. <sup>16</sup> S faci cor biei o fereastr , sus, lat de un cot; u a s'o pui în laturea  
 cor biei; i s faci un rînd de c m ri jos, altul la mijloc i altul sus. <sup>17</sup> i, iat c Eu  
 am s fac s vin un potop de ape pe p mînt, ca s nimiceasc orice f ptur de supt cer,  
 care are suflare de via ; tot ce este pe p mînt va pieri. <sup>18</sup> Dar cu tine fac un leg mînt; s  
 intri în corabie, tu i fiii t i, nevast -ta i nevestele fiilor t i împreun cu tine. <sup>19</sup> Din tot  
 ce tr ie te, din orice f ptur , s iei în corabie cîte dou din fiecare soi, ca s le ii vii cu  
 tine: s fie o parte b rb teasc i o parte femeiasc . <sup>20</sup> Din p s ri dup soiul lor, din  
 vite dup soiul lor, i din toate tîrîtoarele de pe p mînt dup soiul lor, s vin la tine  
 înl untru cîte dou din fiecare soi, ca s le ii cu via . <sup>21</sup> i tu, ia- i din toate bucatele  
 cari se m nînc , i f - i merinde din ele, ca s - i slujeasc de hran ie i lor.``  
<sup>22</sup> A a a i f cut Noe: a f cut tot ce -i poruncise Dumnezeu.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Noe: „Intr în corabie, tu i toat casa ta; c ci te-am v zut f r  
 prihan înaintea Mea în neamul acesta de oameni. <sup>2</sup> Ia cu tine cîte apte perechi din toate  
 dobitoacele curate, cîte o parte b rb teasc i cîte o parte femeiasc ; o pereche din dobitoacele  
 care nu sînt curate, cîte o parte b rb teasc i cîte o parte femeiasc ; <sup>3</sup> i cîte apte perechi  
 de asemenea, din pas rile cerului, cîte o parte b rb teasc i cîte o parte femeiasc , pentru  
 ca s le ii vie s mîn a pe toat fa a p mîntului. <sup>4</sup> C ci dup apte zile, voi face s  
 ploaie pe p mînt patruzeci de zile i patruzeci de nop i; i voi terge astfel de pe fa a  
 p mîntului toate f pturile pe cari le-am f cut.`` <sup>5</sup> Noe a f cut tot ce -i poruncise Domnul.  
<sup>6</sup> Noe era de ase sute de ani, cînd a venit potopul pe p mînt. <sup>7</sup> i Noe a intrat în corabie cu fiii  
 s i, cu nevast -sa i cu nevestele fiilor s i, din pricina apelor potopului. <sup>8</sup> Din dobitoacele  
 curate i din dobitoacele necurate, din p s ri i din tot ce se tîr te pe p mînt, <sup>9</sup> au intrat  
 în corabie la Noe, dou cîte dou , cîte o parte b rb teasc i cîte o parte femeiasc , a a  
<sup>10</sup> cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Dup cele apte zile, au venit apele potopului pe p mînt.  
<sup>11</sup> În anul al asesutelea al vie ii lui Noe, în luna a doua, în ziua a aptesprezecea a lunii, în

ziua aceea, s'au rupt toate izvoarele Adîncului celui mare i s'au deschis st vilarele cerurilor.

12 Ploaia a c zut pe p mînt patruzeci de zile i patruzeci de nop i. 13 În aceea zi au intrat în corabie: Noe, Sem, Ham i Iafet, fiii lui Noe, nevasta lui Noe i cele trei neveste ale fiilor lui

14 cu ei: ei, i toate fiarele cîmpului, dup soiul lor, toate vitele dup soiul lor, toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt dup soiul lor, toate p s rile dup soiul lor, toate p s relele, tot

15 ce are aripi. Au intrat în corabie la Noe, dou cîte dou , din orice f ptur care are suflare

16 de via . Cele cari au intrat, erau cîte o parte b rb teasc i cîte o parte femeiasc , din orice f ptur , dup cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Apoi Domnul a închis u a dup el.

17 Potopul a fost patruzeci de zile pe p mînt. Apele au crescut i au ridicat corabia, i ea s'a

18 în l at deasupra p mîntului. Apele au ajuns mari i au crescut foarte mult pe p mînt, i

19 corabia plutea pe deasupra apelor. Apele au ajuns din ce în ce mai mari i to i mun ii înal i,

20 cari sînt supt cerul întreg, au fost acoperi i. Cu cincisprezece co i s'au în l at apele deasupra

21 mun ilor, cari au fost acoperi i. i a pierit orice f ptur care se mi ca pe p mînt, atît

22 p s rile cît i vitele i fiarele, tot ce se tîra pe p mînt, i to i oamenii. Tot ce r sufla,

23 tot ce avea suflare de duh de via în n ri, tot ce era pe p mîntul uscat, a murit. Toate

f pturile cari erau pe fa a p mîntului au fost nimicite, dela om pîn la vite, pîn l tîrîtoare i pîn la p s rile cerului: au fost nimicite de pe p mînt. N'a r mas decît Noe i ce era

24 cu el în corabie. Apele au fost mari pe p mînt o sut cincizeci de zile.

## Chapter 8

1 Dumnezeu i -a adus aminte de Noe, de toate vie uitoarele i de toate vitele cari erau cu

2 el în corabie; i Dumnezeu a f cut s sufle un vînt pe p mînt, i apele s'au potolit. Izvoarele

3 Adîncului i st vilarele cerurilor au fost închise, i ploaia din cer a fost oprit . Apele au sc zut de pe fa a p mîntului, scurgîndu-se i împu inîndu-se, i, dup o sut cincizeci

4 de zile, apele s'au mic orat. În luna a aptea, în ziua a aptesprezecea a lunii, corabia s'a oprit

5 pe mun ii Ararat. Apele au mers sc zînd pîn în luna a zecea. În luna a zecea, în ziua înfîi a

6 lunii, s'au v zut vîrfurile mun ilor. Dup patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra cor biei

pe care o f cuse. <sup>7</sup> A dat drumul unui corb, care a ie it, ducîndu-se i întorcîndu-se, pîn cînd  
 au secat apele de pe p mînt. <sup>8</sup> A dat drumul i unui porumbel, ca s vad dac sc zuser  
 apele de pe fa a p mîntului. <sup>9</sup> Dar porumbelul n'a g sit nici un loc ca s - i pun piciorul,  
 i s'a întors la el în corabie, c ci erau ape pe toat fa a p mîntului. Noe a întins mîna, l -a  
 luat, i l -a b gat la el în corabie. <sup>10</sup> A mai a teptat alte apte zile, i iar a dat drumul  
 porumbelului din corabie. <sup>11</sup> Porumbelul s'a întors la el spre sear ; i iat c în ciocul lui era  
 o frunz de m slin rupt de curînd. Noe a cunoscut astfel c apele sc zuser pe p mînt.  
<sup>12</sup> A mai a teptat alte apte zile; i a dat drumul porumbelului. Dar porumbelul nu s'a mai întors  
 la el. <sup>13</sup> În anul ase sute unu, în luna întîi, în ziua întîi a lunii, apele secaser pe p mînt. Noe  
 a ridicat învelitoarea cor biei: s'a uitat, i iat c fa a p mîntului se uscaser. <sup>14</sup> În luna a  
 doua, în a dou zeci i aptea zi a lunii, p mîntul era uscat de tot. <sup>15</sup> Atunci Dumnezeu a vorbit  
 lui Noe, i i -a zis: <sup>16</sup> „Ie i din corabie, tu i nevast -ta, fiii t i i nevestele fiilor t i cu  
 tine! <sup>17</sup> Scoate afar împreun cu tine toate vie uitoarele de tot felul cari sînt cu tine, atît  
 p s rile cît i vitele i toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt: s mi une pe p mînt,  
 s creasc i s se înmul easc pe p mînt.`` <sup>18</sup> i Noe a ie it afar cu fiii s i, cu  
 nevast -sa i cu nevestele fiilor s i. <sup>19</sup> Toate dobitoacele, toate tîrîtoarele, toate p s rile, tot  
 ce se mi c pe p mînt, dup soiurile lor, au ie it din corabie. <sup>20</sup> Noe a zidit un altar Domnului;  
 a luat din toate dobitoacele curate i din toate p s rile curate, i a adus arderi de tot pe altar.  
<sup>21</sup> Domnul a mirosit un miros pl cut; i Domnul a zis în inima Lui: „Nu voi mai blestema  
 p mîntul, din pricina omului, pentruc întocmirile gîndurilor din inima omului sînt rele din  
 tinere a lui; i nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am f cut. <sup>22</sup> Cît va fi p mîntul, nu va înceta  
 s m natul i seceratul, frigul i c ldura, vara i iarna, ziua i noaptea!``

## Chapter 9

<sup>1</sup> Dumnezeu a binecuvîntat pe Noe i pe fiii s i, i le -a zis: „Cre te i, înmul i i -v ,  
 i umple i p mîntul. <sup>2</sup> S'apuce groaza i frica de voi pe orice dobitoc de pe p mînt, pe orice  
 pas re a cerului, pe tot ce se mi c pe p mînt i pe to i pe tii m rii: vi le-am dat în

3  
 mînile voastre! Tot ce se mi c i are via , s v slujeasc de hran : toate acestea  
 vi le dau, ca i iarba verde. 4 Numai carne cu via a ei, adic sîngele ei, s nu mînca i.  
 5  
 C ci voi cere înapoi sîngele vie ilor voastre; îl voi cere înapoi dela orice dobitoc; i voi cere  
 înapoi via a omului din mîna omului, din mîna oric rui om, care este fratele lui. 6 Dac vars  
 cineva sîngele omului, i sîngele lui s fie v rsat de om; c ci Dumnezeu a f cut pe om dup  
 chipul Lui. 7 Iar voi, cre te i i înmul i i-v ; r spîndi i-v pe p mînt, i  
 înmul i i-v pe el!` 8 Dumnezeu a mai vorbit lui Noe i fiilor lui cari erau cu el, i a zis:  
 9 „Iat , Eu fac un leg mînt cu voi, i cu s mîn a voastr , care va veni dup voi; 10 cu  
 toate vie uitoarele, cari sînt cu voi, atît p s rile cît i vitele, i toate fiarele de pe p mînt  
 cari sînt cu voi; cu toate cele cari au ie it din corabie i cu orice alte dobitoace de pe p mînt.  
 11  
 Fac un leg mînt cu voi c nicio f ptur nu va mai fi nimic it de apele potopului, i nu  
 va mai veni potop ca s pustiasc p mîntul.` 12 i Dumnezeu a zis: „Iat semnul  
 leg mîntului pe care -l fac între Mine i voi, i între toate vie uitoarele cari sînt cu voi, pentru  
 toate neamurile de oameni în veci: 13 curcubeul Meu, pe care l-am a ezat în nor, el va sluji ca  
 semn al leg mîntului dintre Mine i p mînt. 14 Cînd voi strînge nori deasupra p mîntului,  
 curcubeul se va ar ta în nor; 15 i Eu Îmi voi aduce aminte de leg mîntul dintre Mine i voi  
 i dintre toate vie uitoarele de orice trup; i apele nu se vor mai face un potop, ca s  
 nimiceasc orice f ptur . 16 Curcubeul va fi în nor; i Eu M voi uita la el, ca s -Mi aduc  
 aminte de leg mîntul cel vecinic dintre Dumnezeu i toate vie uitoarele de orice trup de pe  
 p mînt`. 17 i Dumnezeu a zis lui Noe: „Acesta este semnul leg mîntului pe care l-am f cut  
 între Mine i orice f ptur de pe p mînt.` 18 Fiii lui Noe, cari au ie it din corabie, erau:  
 19 Sem, Ham i Iafet: Ham este tat l lui Canaan. Ace tia au fost cei trei fii ai lui Noe, i din  
 ei s'au r spîndit oameni peste tot p mîntul. 20 Noe a început s fie lucr tor de p mînt, i  
 a s dit o vie. 21 A b ut vin, s'a îmb tat i s'a desgolit în mijlocul cortului s u. 22 Ham, tat l  
 lui Canaan, a v zut goliciunea tat lui s u, i a spus celor doi fra i ai lui afar . 23 Atunci  
 Sem i Iafet au luat mantaua, au pus -o pe umeri, au mers dea'nd ratelea i au acoperit goliciunea  
 tat lui lor; fiindc fe ele le erau întoarse înapoi, n'au v zut goliciunea tat lui lor. 24 Noe s'a  
 trezit din ame eala vinului, i a aflat ce -i f cuse fiul s u cel mai tîn r. 25 Si a zis: „Blestemat

s fie Canaan! S fie robul robilor fra ilor lui!`<sup>26</sup> El a mai zis: „Binecuvîntat s fie Domnul,  
 Dumnezeuul lui Sem, i Canaan s fie robul lui!<sup>27</sup> Dumnezeu s l rgeasc locurile st pînite  
 de Iafet, Iafet s locuiasc în corturile lui Sem, i Canaan s fie robul lor!`<sup>28</sup> Noe a tr it,  
 dup potop, trei sute cincizeci de ani.<sup>29</sup> Toate zilele lui Noe au fost de nou sute cincizeci de  
 ani; apoi a murit.

### Chapter 10

<sup>1</sup> Iat spi a neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham i Iafet. Dup potop li s'au n scut fii.  
<sup>2</sup> Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Me ec i Tiras.<sup>3</sup> Fiii lui Gomer:  
 A chenaz, Rifat i Togarma.<sup>4</sup> Fiii lui Iavan: Eli a, Tar i , Chitim, i Dodanim.<sup>5</sup> Dela ei  
 se trag popoarele din rile neamurilor de pe malul m rii, dup inuturile lor, dup limba  
 fiec ruia, dup familiile lor, dup semin iile lor.<sup>6</sup> Fiii lui Ham au fost: Cu , Mi raim, Put  
 i Canaan. -<sup>7</sup> Fiii lui Cu : Seba, Havila, Sabta, Raema i Sabteca. Fiii lui Raema: eba i  
<sup>8</sup> Dedan. Cu a n scut i pe Nimrod: el este acela care a început s fie puternic pe p mînt.  
<sup>9</sup> El a fost un viteaz vîn tor înaintea Domnului; iat de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vîn tor  
 înaintea Domnului.`<sup>10</sup> El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad i Calne, în ara inear.  
<sup>11</sup> Din ara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah<sup>12</sup> i Resen între Ninive  
 i Calah; aceasta este cetatea cea mare. -<sup>13</sup> Mi raim a n scut pe Ludimi, Anamimi, Lehabimi,  
 Naftuhimi,<sup>14</sup> Patrusimi, Casluhimi, (din cari au ie it Filistenii) i pe Caftorimi.<sup>15</sup> Canaan a  
 n scut pe Sidon, întîiul lui n scut, i pe Het;<sup>16</sup> i pe Iebusi i, pe Amori i, pe Ghirgasi i,  
<sup>17</sup> pe Hevi i, pe Archi i, pe Sini i,<sup>18</sup> pe Arvadi i, pe emari i, pe Hamati i. În urm ,  
<sup>19</sup> familiile Canani ilor s'au împr tiat. Hotarele Canani ilor se întindeau dela Sidon, cum  
 mergi spre Gherar, pîn la Gaza, i cum mergi spre Sodoma, Gomora, Adma i eboim, pîn  
 la Le a.<sup>20</sup> Ace tia sînt fiii lui Ham, dup familiile lor, dup limbile lor, dup rile lor,  
 dup neamurile lor.<sup>21</sup> i lui Sem, tat l tuturor fiilor lui Eber, i fratele cel mai mare al lui



Iafet, i s'au n scut fii. <sup>22</sup> Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpac ad, Lud i Aram. <sup>23</sup> Fii lui  
 Aram: U , Hul, Gheter i Ma . <sup>24</sup> Arpac ad a n scut pe elah; i elah a n scut pe  
 Eber. <sup>25</sup> Lui Eber i s'au n scut doi fii: numele unuia era Peleg, numit a a pentru c pe vremea  
 lui s'a împ r it p mîntul; iar numele fratelui s u era Ioctan. <sup>26</sup> Ioctan a n scut pe Almodad,  
 pe elef, pe A armavet, pe Ierah, <sup>27</sup> pe Adoram, pe Uzal, pe Dicla, <sup>28</sup> pe Obal, pe Abimael, pe  
 Seba, <sup>29</sup> pe Ofir, pe Havila, i pe Iobab. To i ace tia au fost fiii lui Ioctan. <sup>30</sup> Ei au locuit dela  
 Me a, cum mergi spre Sefar, pîn la muntele r s ritului. <sup>31</sup> Ace tia sînt fiii lui Sem, dup  
 familiile lor, dup limbile lor, dup rile lor, dup neamurile lor. <sup>32</sup> Acestea sînt familiile  
 fiilor lui Noe, dup spi a neamului lor, dup neamurile lor. i din ei au ie it neamurile cari  
 s'au r spîndit pe p mînt dup potop.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Tot p mîntul avea o singur limb i acelea i cuvinte. <sup>2</sup> Pornind ei înspre r s rit,  
 au dat peste o cîmpie în ara inear; i au desc lecat acolo. <sup>3</sup> i au zis unul c tre altul:  
 „Haidem! s facem c r mizi, i s le ardem bine în foc.” i c r mida le -a inut loc  
 de piatr , iar smoala le -a inut loc de var. <sup>4</sup> Si au mai zis: „Haidem! s ne zidim o cetate i  
 un turn al c rui vîrf s ating cerul, i s ne facem un nume, ca s nu fim împr tia i  
 pe toat fa a p mîntului.” <sup>5</sup> Domnul S'a pogorît s vad cetatea i turnul, pe care -l zideau  
 fiii oamenilor. <sup>6</sup> i Domnul a zis: „Iat , ei sînt un singur popor, i to i au aceea limb ;  
 i iac de ce s'au apucat; acum nimic nu i-ar împedeca s fac tot ce i-au pus în gînd.  
<sup>7</sup> Haidem! s Ne pogorîm i s le încurc m acolo limba, ca s nu- i mai în eleag vorba  
 unii altora.” <sup>8</sup> i Domnul i -a împr tiat de acolo pe toat fa a p mîntului; a a c au  
 încetat s zideasc cetatea. <sup>9</sup> De aceea cetatea a fost numit Babel, c ci acolo a încurcat  
 Domnul limba întregului p mînt, i de acolo i -a împr tiat Domnul pe toat fa a  
 p mîntului. <sup>10</sup> Iat spi a neamului lui Sem. La vîrsta de o sut de ani, Sem a n scut pe  
 Arpac ad, la doi ani dup potop. <sup>11</sup> Dup na terea lui Arpac ad, Sem a tr it cincisute de  
 ani; i a n scut fii i fiice. <sup>12</sup> La vrîsta de treizeci i cinci de ani, Arpac ad a n scut pe

13 elah. Dup na terea lui elah, Arpac ad a mai tr it patrusute trei ani; i a n scut fii  
 i fiice. 14 La vrsta de treizeci de ani, elah a n scut pe Eber. 15 Dup na terea lui Eber,  
 elah a mai tr it patrusute trei ani; i a n scut fii i fiice. 16 La vrsta de treizeci i patru  
 de ani, Eber a n scut pe Peleg. 17 Dup na terea lui Peleg, Eber a mai tr it patrusute treizeci  
 de ani; i a n scut fii i fiice. 18 La vrsta de treizeci de ani, Peleg a n scut pe Reu. 19 Dup  
 na terea lui Reu, Peleg a mai tr it dou sute nou ani; i a n scut fii i fiice. 20 La vrsta  
 de treizeci i doi de ani, Reu a n scut pe Serug. 21 Dup na terea lui Serug, Reu a mai tr it  
 dou sute apte ani; i a n scut fii i fiice. 22 La vrsta de treizeci de ani, Serug a n scut pe  
 Nahor. 23 Dup na terea lui Nahor, Serug a mai tr it dou sute de ani; i a n scut fii i  
 fiice. 24 La vrsta de dou zeci i nou de ani, Nahor a n scut pe Terah. 25 Dup na terea  
 lui Terah, Nahor a mai tr it o sut nou sprezece ani; i a n scut fii i fiice. 26 La vrsta de  
 aptezeci de ani, Terah a n scut pe Avram, pe Nahor i pe Haran. 27 Iat spi a neamului  
 lui Terah. Terah a n scut pe Avram, pe Nahor i pe Haran. -Haran a n scut pe Lot. 28 i  
 Haran a murit n fa a tat lui s u Terah, n ara n care se n scuse, n Ur n Haldea. - 29 Avram  
 i Nahor i-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, i numele nevestei lui Nahor  
 era Milca, fiica lui Haran, tat l Milc i i Isc i. 30 Sarai era stearp : n'avea copii deloc.  
 31 Terah a luat pe fiul s u Avram, i pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului s u, i pe Sarai, noru-sa,  
 nevasta fiului s u Avram. Au ie it nmpreun din Ur din Haldea, ca s mearg n ara  
 Canaan. Au venit pn la Haran, i s'au a ezat acolo. 32 Zilele lui Terah au fost de dou sute  
 cinci ani; i Terah a murit n Haran.

## Chapter 12

1 Domnul zisese lui Avram: „Je i din ara ta, din rudenia ta, i din casa tat lui t u, i  
 vino n ara pe care i -o voi ar ta. 2 Voi face din tine un neam mare, i te voi binecuvnta;  
 i i voi face un nume mare, i vei fi o binecuvntare. 3 Voi binecuvnta pe ceice te vor binecuvnta,  
 i voi blestema pe cei ce te vor blestema; i toate familiile p mntului vor fi binecuvntate n

<sup>4</sup> tine. Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea  
<sup>5</sup> aptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran. Avram a luat pe Sarai, nevastă-sa, și pe  
 Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile, pe cari le strânseseră și cu toate slugile pe cari  
<sup>6</sup> le cântăgiseră în Haran. Au plecat în țara Canaan, și au ajuns în țara Canaan. Avram a  
 străbătut țara până la locul numit Sihem, până la stejarul lui More. Cananiții erau atunci  
<sup>7</sup> în țară. Domnul S'arătă lui Avram, și i-a zis: „Toată țara aceasta o voi da seminției  
 tale.” și Avram a zidit acolo un altar Domnului, care se arătă. <sup>8</sup> De acolo a pornit spre munte,  
 la răsrit de Betel, și i-a întins cortul, având Betelul la apus și Ai la răsrit. A zidit și  
<sup>9</sup> acolo un altar Domnului, și a chemat Numele Domnului. Avram și-a urmat drumul, înaintînd  
<sup>10</sup> mereu spre meaz-zi. A venit însă o foamete în țară; și Avram s'a pogorît în Egipt, ca să  
 locuiască pentru cît va vreme acolo; căci era mare foamete în țară. <sup>11</sup> Când era aproape să  
 intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: „Iată, tu ești o femeie frumoasă la față.”  
<sup>12</sup> Când te vor vedea Egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui!” și pe mine mă vor omorî, iar  
<sup>13</sup> pe tine te vor lăsa cu viață. Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi mearg bine din  
 pricina ta, și sufletul meu să trăiască datorită ei.” <sup>14</sup> Când a ajuns Avram în Egipt, Egiptenii  
<sup>15</sup> au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă. Slujbașii cei mai de frunte ai lui Faraon au  
<sup>16</sup> văzut-o și ei, și au lăudat-o la Faraon; și femeia a fost adusă în casa lui Faraon. Pe  
 Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătât oi, boi, măgari, robi și roabe,  
<sup>17</sup> măgari și cămile. Dar Domnul a lovit cu mări urgii pe Faraon și casa lui, din pricina  
<sup>18</sup> nevastei lui Avram Sarai. Atunci Faraon a chemat pe Avram, și i-a zis: „Ce mi-ai făcut?  
<sup>19</sup> Pentru ce nu mi-ai spus că ești nevastă-ta? De ce ai zis: „Este sora mea”, și am luat-o astfel  
<sup>20</sup> de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o, și pleacă!” și Faraon a dat poruncă oamenilor  
 lui să-l petreacă pe el, pe nevastă-sa și tot ce avea.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Avram s'a suit din Egipt în țara de la meaz-zi, el, nevastă-sa, și tot ce avea, împreună  
 cu Lot. <sup>2</sup> Avram era foarte bogat în vite, în argint, și în aur. <sup>3</sup> Din țara de la meaz-zi s'a îndreptat

i a mers pîn la Betel, pîn la locul unde fusese cortul lui la început, între Betel și Ai, <sup>4</sup> în  
 locul unde era altarul, pe care -l făcuse mai înainte. și acolo, Avram a chemat Numele Domnului.  
<sup>5</sup> Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi. <sup>6</sup> și inutul acela  
 nu -i încăpea să locuiască împreună; și căci averile lor erau așa de mari, încît nu puteau să  
 locuiască împreună. <sup>7</sup> S'a iscat o ceartă între pizitorii vitelor lui Avram și pizitorii vitelor  
 lui Lot. Cananiții și Feresiții locuiau atunci în țară. <sup>8</sup> Avram a zis lui Lot: „Te rog, să nu  
<sup>9</sup> fie ceartă între mine și tine, și între pizitorii mei și pizitorii tăi, căci sîntem frați.  
 -i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stînga, eu voi apuca  
<sup>10</sup> la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stînga.” Lot și -a ridicat ochii, și a  
 văzut că toată Cîmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul  
<sup>11</sup> Sodoma și Gomora, pîn la oară, era ca o grădina Domnului, ca țara Egiptului. Lot  
 și -a ales toată Cîmpia Iordanului, și a mers spre răsrit. Astfel s'au despărțit ei unul de  
<sup>12</sup> altul. Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Cîmpie, și și -a întins  
 corturile pîn la Sodoma. <sup>13</sup> Oamenii din Sodoma erau răi, și afară din cale de pînă la  
<sup>14</sup> împotriva Domnului. Domnul a zis lui Avram, după ce s'a despărțit Lot de el: „Ridică-ți  
 ochii, și, din locul în care ești, privește spre mează noapte și spre mează zi, spre răsrit  
<sup>15</sup> și spre apus; și căci toată țara pe care o vezi, și -o daie și seminții tale în veac. <sup>16</sup> Îi  
 voi face semnă ca pulberea pînțului de mare; și așa că, dacă poate număra cineva  
<sup>17</sup> pulberea pînțului, și semnă ta va putea să fie numărată. Scoală-te, străbate  
<sup>18</sup> țara în lung și în lat; căci ieși -o vei da.” Avram și -a ridicat corturile, și a venit de  
 a locuit lângă stejarii lui Mamre, cari sînt lângă Hebron. și acolo a zidit un altar Domnului.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Pe vremea lui Amrafel, împăratul înșurului, lui Arioc, împăratul Elasarului, lui  
 Chedorlaomer, împăratul Elamului, și lui Tideal, împăratul Goiimului, <sup>2</sup> s'a întîmplat că ei  
 au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, cu Biră, împăratul Gomorei, cu Ineab,  
 împăratul Admei, cu Emeeber, împăratul eboimului și cu împăratul Belei sau oarului.  
<sup>3</sup> Aceștia din urmă s'au adunat cu toții în valea Sidim, adică Marea Sărată. <sup>4</sup> Timp de

doisprezece ani fuseser supu i lui Chedorlaomer; i în anul al treisprezecelea s'au r sculat.

5

Dar, în anul al patrusprezecelea Chedorlaomer i împ ra ii cari erau cu el au pornit, i au

b tut pe Refaimi la A terot-Carnaim, pe Zuzimi la Ham, pe Emimi la ave-Chiriataim, <sup>6</sup> i

pe Hori i în muntele lor Seir, pîn la stejarul Paran, care este lîng pustie. <sup>7</sup> Apoi s'au întors, au venit la En-Mi pat, sau Cades, i au b tut pe Amaleci i pe tot inutul lor, ca i pe

Amori i, cari locuiau la Ha a on-Tamar. <sup>8</sup> Atunci au ie it împ ratul Sodomei, împ ratul Gomorei, împ ratul Admei, împ ratul eboimului i împ ratul Belei sau oarului, i s'au

a ezat în linie de b tae împotriva lor, în valea Sidim, <sup>9</sup> i anume: împotriva lui Chedorlaomer, împ ratul Elamului, împotriva lui Tideal, împ ratul Goiimului, împotriva lui Amrafel, împ ratul inearului i împotriva lui Arioc, împ ratul Elasarului: patru împ ra i împotriva a cinci.

10

Valea Sidim era acoperit cu fîntîni de smoal . Împ ratul Sodomei i împ ratul Gomorei

au luat -o la fug , i au c zut în ele; ceilal i au fugit spre munte. <sup>11</sup> Biruitorii au luat toate

bog iile Sodomei i Gomorei, i toate merindele lor, i au plecat. <sup>12</sup> Au luat i pe Lot,

fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma; au luat i averile lui, i au plecat. <sup>13</sup> A venit unul, care sc pase, i a dat de tire lui Avram, Evreul; acesta locuia lîng tejarii lui Mamre, Amoritul, fratele lui E col, i fratele lui Aner, cari f cuser leg tur de pace cu Avram.

14

Cum a auzit Avram c fratele s u fusese luat prins de r zboi, a înarmat treisute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, n scu i în casa lui, i a urm rit pe împ ra ii aceia pîn

la Dan. <sup>15</sup> i -a împ r it oamenii în mai multe cete, s'a aruncat asupra lor noaptea, i -a b tut,

i i -a urm rit pîn la Hoba, care este la stînga Damascului. <sup>16</sup> A adus înapoi toate bog iile;

a luat înapoi i pe fratele s u Lot, cu averile lui, precum i pe femei, i norodul. <sup>17</sup> Dup ce s'a întors Avram dela înfrîngerea lui Chedorlaomer i a împ ra ilor cari erau împreun cu el,

împ ratul Sodomei i -a ie it în întîmpinare în valea ave, sau Valea Împ ratului. <sup>18</sup> Melhisedec, împ ratul Salemului, a adus pîne i vin: el era preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt.

19

Melhisedec a binecuvîntat pe Avram, i a zis: „Binecuvîntat s fie Avram de Dumnezeul Cel

Prea Înalt, Ziditorul cerului i al p mîntului. <sup>20</sup> Binecuvîntat s fie Dumnezeul Cel Prea Înalt,

care a dat pe vr jma ii t i în mînile tale!`` i Avram i -a dat zeciuial din toate. <sup>21</sup> Împ ratul

Sodomei a zis lui Avram: „D -mi oamenii, i ine bog iile pentru tine.`` <sup>22</sup> Avram a r spus împ ratului Sodomei: „Ridic mîna spre Domnul, Dumnezeul Cel Prea Înalt, Ziditorul

cerului i al p mîntului, <sup>23</sup> i jur c nu voi lua nimic din tot ce este al t u, nici m car un

fir de a , nici m car o curea de înc l minte, ca s un zici: „Am îmbog it pe Avram.``

Nimic pentru mine! <sup>24</sup> afar de ce au mîncat fl c ii, i partea oamenilor cari au mers cu mine, Aner, E col i Mamre: ei pot s - i ia partea lor!``

## Chapter 15

<sup>1</sup> Dup aceste întîmpl ri, Cuvîntul Domnului a vorbit lui Avram într'o vedenie, i a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sînt scutul t u, i r splata ta cea foarte mare.`` <sup>2</sup> Avram a r spus: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? C ci mor f r copii; i mo tenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.`` <sup>3</sup> i Avram a zis: „Iat c nu mi-ai dat s mîn , i slujitorul n scut în casa mea va fi mo tenitorul meu.`` <sup>4</sup> Atunci Cuvîntul Domnului i -a vorbit astfel: „Nu el va fi mo tenitorul t u, ci cel ce va ie i din tine, acela va fi mo tenitorul t u.`` <sup>5</sup> i, dup ce l -a dus afar , i -a zis: „Uit -te spre cer, i num r stelele, dac po i s le numeri.`` i -a zis: „A a va fi s mîn a ta.`` <sup>6</sup> Avram a crezut pe Domnul, i Domnul i -a socotit lucrul acesta ca neprih nire. <sup>7</sup> Domnul i -a mai zis: „Eu sînt Domnul, care te-am scos din Ur din Haldea, ca s - i dau în st pînire ara aceasta.`` <sup>8</sup> Avram a r spus: „Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoa te c o voi st pîni?`` <sup>9</sup> i Domnul i -a zis: „Ia o juncan de trei ani, o capr de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea i un pui de porumbel.`` <sup>10</sup> Avram a luat toate dobitoacele acestea, le -a despicat în dou , i a pus fiecare bucat una în fa a alteia; dar pas rile nu le -a despicat. <sup>11</sup> P s rile r pitoare s'au n pustit peste stîrvuri; dar Avram le -a izgonit. <sup>12</sup> La apusul soarelui, un somn adînc a c zut peste Avram; i iat c l -a apucat o groaz i un mare întunerec. <sup>13</sup> i Domnul a zis lui Avram: „S tii hot rît c s mîn a ta va fi str in într'o ar , care nu va fi a ei; acolo va fi robit , i o vor ap sa greu, timp de patru sute de ani. <sup>14</sup> Dar pe neamul c ruia îi va fi roab , îl voi judeca Eu: i pe urm va ie i deacolo cu mari bog ii. <sup>15</sup> Tu vei merge în pace la p rin ii t i; vei fi îngropat dup o b trîne fericit . <sup>16</sup> În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; c ci nelegiuirea Amori ilor nu i -a atins înc vîrful.`` <sup>17</sup> Dup ce a asfin it soarele, s'a f cut un întunerec adînc; i iat c a ie it un fum ca dintr'un cuptor, i ni te fl c ri au trecut printre dobitoacele despicate. <sup>18</sup> În

ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram, și i-a zis: „Semin ei tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat,<sup>19</sup> și anume; țara Cheni ilor, a Chenizi ilor, a Cadmoni ilor,<sup>20</sup> a Heti ilor, a Ferezi ilor, a Refaimi ilor,<sup>21</sup> a Amori ilor, a Canani ilor, a Ghirgasi ilor și a Iebusi ilor.”

## Chapter 16

<sup>1</sup> Sarai, nevasta lui Avram, nu și-a născut deloc copii. Ea avea o roabă egipteană numită Agar.<sup>2</sup> Și Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul mă-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.” Avram a ascultat cele spuse de Sarai.<sup>3</sup> Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe Egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său Avram, după ce Avram locuise ca străin în zece ani în țara Canaan.<sup>4</sup> El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s'au văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpâna sa.<sup>5</sup> Și Sarai a zis lui Avram: „Asupra ta s'cad batjocura aceasta, care mi se face! Eu însămi și-am dat în brațe pe roaba mea; și ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m'a privit cu dispreț. Să judece Domnul între mine și tine!”<sup>6</sup> Avram a răspuns Saraiei: „Iată, roaba ta este în mâna ta; fă-ți ce-ți place!” Atunci Sarai s'a purtat rău cu ea; și Agar a fugit de ea.<sup>7</sup> Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la ur.<sup>8</sup> El a zis: „Agar, roaba Saraiei, de unde vii, și unde te duci?” Ea a răspuns: „Fug de stăpâna mea Sarai.”<sup>9</sup> Îngerul Domnului și-a zis: „Întoarce-te la stăpâna ta, și supune-te supt mâna ei.”<sup>10</sup> Îngerul Domnului și-a zis: „Îți voi înmulți foarte mult sămânța, și ea va fi atât de multă la număr, că nu va putea fi numărată.”<sup>11</sup> Îngerul Domnului și-a zis: „Iată, acum ești însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îți vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit mîhnirea ta.<sup>12</sup> El va fi ca un mîgar sălbatic printre oameni; mîna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mîna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui.”<sup>13</sup> Ea a numit Numele Domnului care și-a vorbit: „Tu ești Dumnezeu care mă vezi!” Căci a zis ea: „Cu adevărat, am văzut aici spatele Celuicelui mă văzu!”<sup>14</sup> De aceea pînă în ziua aceea s'a numit „Pînă în Celui viu care mă vede”; ea este între Cadeș și Bared.<sup>15</sup> Agar a născut lui

Avram un fiu; i Avram a pus fiului, pe care i l -a n scut Agar, numele Ismael. <sup>16</sup> Avram era de optzeci i ase de ani, cînd i -a n scut Agar pe Ismael.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Cînd a fost Avram în vîrst de nou zeci i nou ani, Domnul i S'a aratat, i i -a zis:  
 „Eu sînt Dumnezeuul Cel atotputernic. Umbl înaintea Mea, i fii f r prihan . <sup>2</sup> Voi face un leg mînt între Mine i tine, i te voi înmul i nespus de mult``. <sup>3</sup> Avram s'a aruncat cu fa a la p mînt; i Dumnezeu i -a vorbit astfel: <sup>4</sup> „Iat leg mîntul Meu, pe care -l fac cu tine: <sup>5</sup> Nu te vei mai numi Avram; ci numele t u va fi Avraam; c ci te fac tat l multor neamuri. <sup>6</sup> Te voi înmul i nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; i din tine vor ie i împ ra i. <sup>7</sup> Voi pune leg mîntul Meu între Mine i tine i s mîn a ta dup tine din neam în neam; acesta va fi un leg mînt vecinic, în puterea c ruia, Eu voi fi Dumnezeuul t u i al semin ei tale dup tine. <sup>8</sup> ie, i semin ei tale dup tine, î i voi da ara în care locuie ti acum ca str in, i anume î i voi da toat ara Canaanului în st pînire vecinic ; i Eu voi fi Dumnezeuul lor.`` <sup>9</sup> Dumnezeu a zis lui Avraam: „S p ze ti <sup>10</sup> leg mîntul Meu, tu i s mîn a ta dup tine, din neam în neam. Acesta este leg mîntul Meu pe care s -l p zi i între Mine i voi, i s mîn a ta dup tine: tot ce este de parte <sup>11</sup> b rb teasc între voi s fie t iat împrejur. S v t ia i împrejur în carnea prepu ului <sup>12</sup> vostru: i acesta s fie semnul leg mîntului dintre Mine i voi. La vîrsta de opt zile, orice copil de parte b rb teasc dintre voi s fie t iat împrejur, neam dup neam: fie c este rob n scut în cas , fie c este cump rat cu bani dela vreun str in, care nu face parte din <sup>13</sup> neamul t u. Va trebui t iat împrejur afit robul n scut în cas cît i cel cump rat cu bani; <sup>14</sup> i astfel leg mîntul Meu s fie înt rit în carnea voastr ca un leg mînt vecinic. Un copil de parte b rb teasc net iat împrejur în carnea prepu ului lui, s fie nimicid din mijlocul <sup>15</sup> neamului s u: a c leat leg mîntul Meu.`` Dumnezeu a zis lui Avraam: „S nu mai chemi <sup>16</sup> Sarai pe nevast -ta Sarai; ci numele ei s fie Sara. Eu o voi binecuvînta, i î i voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvînta, i ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împ ra i de



17  
 noroade vor ie i din ea.`` Avraam s'a aruncat cu fa a la p mînt i a rîs, c ci a zis în inima  
 lui: „S i se mai nasc oare un fiu unui b rbat de o sut de ani? i s mai nasc oare Sara  
 la nou zeci de ani?`` 18  
 i Avraam a zis lui Dumnezeu: „S tr iasc Ismael înaintea Ta!``  
 19  
 Dumnezeu a zis: „Cu adev rat, nevast -ta Sara î i va na te un fiu; i -i vei pune numele  
 Isaac. Eu voi încheia leg mîntul Meu cu el, ca un leg mînt vecinic pentru s mîn a lui dup  
 20  
 el. Dar i cu privire la Ismael te-am ascultat. Iat , îl voi binecuvînta, îl voi face s creasc ,  
 i îl voi înmul i nespus de mult; doisprezece voievozi va na te, i voi face din el un neam  
 21  
 mare. Dar leg mîntul meu îl voi încheia cu Isaac, pe care i -l va na te Sara la anul pe  
 22  
 vremea aceasta.`` Cînd a ispr vit de vorbit cu el, Dumnezeu S'a în l at dela Avraam.  
 23  
 Avraam a luat pe fiul s u Ismael, pe to i ceice se n scuser în casa lui, i pe to i robii  
 cump ra i cu bani, adic pe to i cei de parte b rb teasc dintre oamenii din casa lui  
 Avraam, i le -a t iat împrejur carnea prepu ului, chiar în ziua aceea, dup porunca, pe care  
 24  
 i -o d duse Dumnezeu. Avraam era în vîrst de nou zeci i nou de ani, cînd a fost t iat  
 25  
 împrejur în carnea prepu ului s u. Fiul s u Ismael era în vîrst de treisprezece ani, cînd a  
 26  
 fost t iat împrejur în carnea prepu ului s u. Avraam i fiul s u Ismael au fost t ia i  
 27  
 împrejur chiar în ziua aceea. i to i oamenii din casa lui: robi n scu i în casa lui, sau  
 cump ra i cu bani dela str ini, au fost t ia i împrejur împreun cu el.

## Chapter 18

1  
 Domnul i S'a ar tat la stejarii lui Mamre, pe cînd Avraam edea la u a cortului, în timpul  
 z dufului zilei. 2  
 Avraam a ridicat ochii, i s'a uitat: i iat c trei b rba i st teau în  
 picioare lîng el. Cînd i -a v zut, a alergat înaintea lor, dela u a cortului, i s'a plecat pîn  
 3  
 la p mînt. Apoi a zis: „Doamne, dac am c p tat trecere în ochii T i, nu trece, rogu-Te,  
 4  
 pe lîng robul T u. Îng duie s se aduc pu in ap , ca s vi se spele picioarele; i  
 5  
 odihni i-v subt copacul acesta. Am s m duc s iau o bucat de pîne, ca s prinde i  
 la inim , i dup aceea v ve i vedea de drum; c ci pentru aceasta trece i pe lîng robul  
 6  
 vostru.`` „F cum ai zis``, i-au r spus ei. Avraam s'a dus repede în cort la Sara, i a zis: „Ia

repede, trei m suri de f in alb , fr mînt , i f turte.``<sup>7</sup> i Avraam a alergat la vite,  
 a luat un vi el tîn r i bun, i l -a dat unei slugi s -l g teasc în grab .<sup>8</sup> Apoi a luat unt  
 i lapte, împreun cu vi elul pe care -l g tise, i l -a pus înaintea lor. El însu a st tut  
 lîng ei, sub copac, i le -a slujit p n ce au mîncat.<sup>9</sup> Atunci ei i-au zis: „Unde este nevast -ta  
 Sara?`` „Uite -o în cort,`` a r spuns el.<sup>10</sup> Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, M  
 voi întoarce negre it la tine; i iat c Sara, nevast -ta, va avea un fiu.`` Sara asculta la u a  
 cortului, care era înapoia lui.<sup>11</sup> Avraam i Sara erau b trîni, înainta i în vîrst ; i Sarei nu  
 -i mai venea rînduiala femeilor.<sup>12</sup> Sara a rîs în sine, zicînd: „Acum, cînd am îmb trînit, s mai  
 am poftē? Domnul meu b rbatul de asemenea este b trîn.``<sup>13</sup> Domnul a zis lui Avraam: „Pentru  
 ce a rîs Sara, zicînd: „Cu adev rat s mai pot avea copil eu, care sînt b trîn ?<sup>14</sup> Este oare  
 ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, M voi întoarce la tine, i Sara va  
 avea un fiu.``<sup>15</sup> Sara a t g duit, i a zis: „N'am rîs.`` C ci i -a fost fric . Dar El a zis: „Ba  
 da, ai rîs.``<sup>16</sup> B rba ii aceia s'au sculat s plece, i s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat  
 cu ei, s -i petreac .<sup>17</sup> Atunci Domnul a zis: „S ascund Eu oare de Avraam ce am s fac?...  
<sup>18</sup> C ci Avraam va ajunge negre it un neam mare i puternic, i în el vor fi binecuvîntate  
 toate neamurile p mîntului.<sup>19</sup> C ci Eu îl cunosc i tiu c are s porunceasc fiilor lui  
 i casei lui dup el s in Calea Domnului, f cînd ce este drept i bine, pentruca astfel  
 Domnul s împlineasc fa de Avraam ce i -a f g duit``...<sup>20</sup> i Domnul a zis: „Strig tul  
 împotriva Sodomei i Gomorei s'a m rit, i p catul lor într'adev r este nespūs de greu.  
<sup>21</sup> Deaceea M voi pogorî acum s v d dac în adev r au lucrat în totul dup zvonul venit  
 pîn la Mine; i dac nu va fi a a, voi ti.``<sup>22</sup> B rba ii aceia s'au dep rtat, i au plecat  
 spre Sodoma. Dar Avraam st tea tot înaintea Domnului.<sup>23</sup> Avraam s'a apropiat, i a zis: „Vei  
 nimici Tu oare i pe cel bun împreun cu cel r u?``<sup>24</sup> Poate c în mijlocul cet ii sînt  
 cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare i pe ei, i nu vei ierta locul acela din pricina celor  
 cincizeci de oameni buni, cari sînt în mijlocul ei?<sup>25</sup> S omori pe cel bun împreun cu cel r u,  
 a a ca cel bun s aib aceea i soart ca cel r u, departe de Tine a a ceva! Departe de  
 Tine! Cel ce judec tot p mîntul nu va face oare dreptate?``<sup>26</sup> i Domnul a zis: „Dac voi  
 g si în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cet ii, voi ierta tot locul acela din pricina

lor.``<sup>27</sup> Avraam a luat din nou cuvântul, i a zis: „Iat , am îndr snit s vorbesc Domnului, eu care nu sînt decît praf i cenu .<sup>28</sup> Poate c din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toat cetatea?`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, dac voi g si în ea patruzeci i cinci de oameni buni.``<sup>29</sup> Avraam I -a vorbit mai departe, i a zis: „Poate c se vor g si în ea numai patruzeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici pentru cei patruzeci.``<sup>30</sup> Avraam a zis: „S nu Te mîinii, Doamne, dac voi mai vorbi. Poate c se vor g si în ea numai treizeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, dac voi g si în ea treizeci de oameni buni.``<sup>31</sup> Avraam a zis: „Iat , am îndr snit s vorbesc Domnului. Poate c se vor g si în ea numai dou zeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, pentru cei dou zeci.``<sup>32</sup> Avraam a zis: „S nu Te mîinii, Doamne, dac voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate c se vor g si în ea numai zece oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, pentru cei zece oameni buni.``<sup>33</sup> Dup ce a ispr vit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. i Avraam s'a întors la locuin a lui. Cei doi îngeri la Sodoma.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara; i Lot edea la poarta Sodomei. Cînd i -a v zut Lot, s'a sculat, le -a ie it înainte, i s'a plecat pîn la p mînt.<sup>2</sup> Apoi a zis: „Domnii mei, intra i, v rog, în casa robului vostru, ca s r mîne i peste noapte în ea i sp la i-v picioarele; mîne v ve i scula de diminea , i v ve i vedea de drum.`` „Nu``, au r spus ei, „ci vom petrece noaptea în uli ``.<sup>3</sup> Dar Lot a st ruit de ei pîn au venit i au intrat în casa lui. Le -a preg tit o cin , a pus s coac azimi i au mîncat.<sup>4</sup> Dar nu se culcaser înc , i oamenii din cetate, b rba ii din Sodoma, tineri i b trîni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate col urile.<sup>5</sup> Au chemat pe Lot, i i-au zis: „Unde sînt oamenii cari au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate -i afar la noi, ca s ne împreun m cu ei.``<sup>6</sup> Lot a ie it afar la ei la u , a încuiat u a dup el,<sup>7</sup> i a zis: „Fra ilor, v rog, nu face i o asemenea r utate!<sup>8</sup> Iat c am dou fete cari nu tiu de b rbat; am s vi le aduc afar , i le ve i face ce v va pl cea. Numai, nu face i nimic acestor oameni, fiindc au venit supt umbra acoperi ului casei mele.``<sup>9</sup> Ei au strigat: „Pleac !`` i au zis: „Omul acesta a venit s locuiasc aici ca un str in, i acum vrea s fac pe judec torul. Ei bine, o s - i facem

mai rău decât lor.`` și împingând pe Lot cu sila, s'au apropiat să spargă ușa. <sup>10</sup> Dar bărbării

aceia au întins mâna, au tras pe Lot întru la ei în casă, și au încuiat ușa. <sup>11</sup> Iar pe oamenii  
care erau la ușa casei i-au lovit cu orbire, de la cel mai mic până la cel mai mare, așa că degeaba  
se trudeau să găsească ușa. <sup>12</sup> Bărbării aceia au zis lui Lot: „Pe cine mai ai aici? Gineri,  
fii și fiice, și tot ce ai în cetate: scoate-i din locul acesta. <sup>13</sup> Căci avem să nimicim locul  
acesta, pentru că a ajuns mare plângere înaintea Domnului împotriva locuitorilor lui. De aceea ne  
-a trimis Domnul, ca să-l nimicim.`` Lot a ieșit, și a vorbit cu ginerii săi, cari luaseră pe  
fetele lui: „Scula-i-vă,`` a zis el, „ieșiți din locul acesta; căci Domnul are să nimicească  
cetatea.`` Dar ginerii lui credeau că glumele. <sup>14</sup> Lot a ieșit, și a vorbit cu ginerii săi, cari luaseră pe  
fetele lui: „Scula-i-vă,`` a zis el, „ieșiți din locul acesta; căci Domnul are să nimicească  
cetatea.`` Dar ginerii lui credeau că glumele. <sup>15</sup> Când s'a crăpat de ziu, îngerii au stăruit  
de Lot, zicând: „Scoală-te, ia-ți nevasta și cele două fete, cari se află aici, ca să nu pieri  
și tu în nelegiuirea cetății.`` <sup>16</sup> Și fiindcă Lot zăbovea, bărbării aceia l-au apucat de  
mână, pe el, pe nevastă-sa și pe cele două fete ale lui, căci Domnul voia să-l cruțeze; l-au  
scos, și l-au lăsat afară din cetate. <sup>17</sup> După ce i-au scos afară, unul din ei a zis: „Scapă-ți  
via; să nu te uiți înapoi, și să nu te oprești în vreun loc din Cîmpie: scapă la munte, ca  
să nu pieri.`` <sup>18</sup> Lot le -a zis: „O! nu, Doamne! <sup>19</sup> Iată că am căpătat trecere înaintea Ta,  
și ai arătat mare îndurare față de mine, păstrându-mi via; dar nu pot să fug la munte,  
înainte ca să mă atingă prăpădul, și voi peri. <sup>20</sup> Iată, cetatea aceasta este destul de aproape  
ca să fug în ea, și este mică. O! de aș putea să fug acolo,... este așa de mică... și să  
scap cu via!`` <sup>21</sup> Și El i -a zis: „Iată că -ți fac în hațărul acesta, și nu voi nimici cetatea  
de care vorbești. <sup>22</sup> Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge  
acolo.`` Pentru aceea s'a pus cetății aceleia numele oară. <sup>23</sup> Răsună soarele pe pământ,  
când a intrat Lot în oară. <sup>24</sup> Atunci Domnul a făcut să ploaie peste Sodoma și peste Gomora  
pucioasă și foc de la Domnul din cer. <sup>25</sup> A nimicit cu desăvârșire cetățile acelea, toată  
Cîmpia și pe toți locuitorii cetăților, și tot ce creștea pe pământ. <sup>26</sup> Nevasta lui Lot s'a  
uitat înapoi, și s'a prefăcut într'un stâlp de sare. <sup>27</sup> Avraam s'a sculat a doua zi dimineață,  
și s'a dus la locul unde stăteau înaintea Domnului. <sup>28</sup> Și -a îndreptat privirile spre Sodoma și  
Gomora, și spre toată Cîmpia; și iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum, ca  
fumul unui cuptor. <sup>29</sup> Când a nimicit Dumnezeu cetățile Cîmpiei, și -a adus aminte de Avraam;  
și a scapă pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie cetățile unde își

30  
 a ezase Lot locuin a. Lot a ie it din oar i a r mas pe munte, cu cele dou fete ale  
 lui, c ci s'a temut s r mîn în oar. A locuit într'o pe ter , cu cele dou fete ale lui.

31  
 Cea mai mare a zis celei mai tinere: „Tat l nostru este b trîn; i nu mai este nici un b rbat  
 32  
 în inutul acesta, ca s între la noi, dup obiceiul tuturor rilor. Vino, s punem pe  
 tat l nostru s bea vin, i s ne culc m cu el, ca s ne p str m s mîn a prin tat l  
 33  
 nostru.`` Au f cut dar pe tat l lor de a b ut vin în noaptea aceea; i cea mai mare s'a dus  
 34  
 i s'a culcat cu tat l ei. El n'a b gat de seam nici cînd s'a culcat ea, nici cînd s'a sculat. A  
 doua zi, cea mai mare a zis celei mai tinere: „Iat , eu m'am culcat în noaptea trecut cu tat l  
 meu; haidem s -i d m s bea vin i în noaptea aceasta, i du-te de te culc i tu cu el, ca  
 35  
 s ne p str m s mîn a prin tat l nostru.`` Au dat tat lui lor de a b ut vin i în noaptea  
 aceea; apoi cea mai tîn r s'a dus i s'a culcat cu el. El n'a b gat de seam nici cînd s'a culcat  
 36  
 ea, nici cînd s'a sculat. Cele dou fete ale lui Lot au r mas astfel îns rcinate de tat l lor.

37  
 Cea mai mare a n scut un fiu, c ruia i -a pus numele Moab; el este tat l Moabi ilor din  
 38  
 ziua de azi. Cea mai tîn r a n scut i ea un fiu, c ruia i -a pus numele Ben-Ammi: el  
 este tat l Amoni ilor din ziua de azi.

## Chapter 20

1  
 Avraam a plecat de acolo în ara de meaz zi, s'a a ezat între Cades i ur, i a locuit

2  
 ca str in în Gherar. Avraam zicea despre Sara, nevast -sa: „Este sora-mea!`` S'a temut s  
 spun c este nevast -sa, ca s nu -l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec,  
 3  
 împ ratul Gherarei, a trimes i a luat pe Sara. Atunci Dumnezeu S'a ar tat noaptea în vis lui  
 Abimelec, i i -a zis: „Iat , ai s mori din pricina femeii, pe care ai luat -o, c ci este nevasta  
 4  
 unui b rbat.`` Abimelec, care nu se apropiase de ea, a r spus: „Doamne, vei omorî Tu oare  
 5  
 chiar i un neam nevinovat? Nu mi -a spus el c este sor -sa? i n'a zis ea îns c el  
 6  
 este frate-s u? Eu am lucrat cu inim curat i cu mîni nevinovate.`` Dumnezeu i -a zis în  
 vis: „, tiu i Eu c ai lucrat cu inim curat : deaceea te-am i ferit s p c tuie ti  
 7  
 împotriva Mea. Iat de ce n'am îng duit s te atingi de ea. Acum, d omului nevasta înapoi;  
 c ci el este prooroc, se va ruga pentru tine, i vei tr i. Dar, dac n'o dai înapoi, s tii c

8  
 vei muri negre it, tu i tot ce -i al t u.`` Abimelec s'a sculat disdediminea , a chemat pe  
 to i slujitorii s i, i le -a spus tot ce se întâmplase. i oamenii aceia au fost cuprin i de o  
 9  
 mare spaim . Abimelec a chemat i pe Avraam i i -a zis: „Ce ne-ai f cut? i cu ce am  
 p c tuit eu împotriva ta, de ai f cut s vin peste mine i peste împ r ia mea un p cat  
 10  
 afit de mare? Ai f cut fa de mine lucruri cari nu trebuiau nicidecum f cute.`` i Abimelec  
 11  
 a zis lui Avraam: „Ce ai v zut de ai f cut lucrul acesta?`` Avraam a r spus: „Îmi ziceam  
 c , f r îndoial , nu -i nici o fric de Dumnezeu în ara aceasta, i c au s m omoare  
 12  
 din pricina nevestei mele. Dealtfel este adev rat c este sora mea, fiica tat lui meu; numai  
 13  
 c nu -i fiica mamei mele; i a ajuns s -mi fie nevest . Când m'a scos Dumnezeu din casa  
 tat lui meu, am zis Sarei: „Iat hatîrul pe care ai s mi -l faci: în toate locurile unde vom merge,  
 14  
 spune despre mine c sînt fratele t u.`` Abimelec a luat oi i boi, robi i roabe, i le -a  
 15  
 dat lui Avraam; i i -a dat înapoi i pe Sara, nevest -sa. Abimelec a zis: „Iat , ara mea  
 16  
 este înaintea ta; locuie te unde- i va pl cea.`` i Sarei i -a zis: „Iat , dau fratelui t u o  
 mie de argin i; aceasta s - i fie o dovad de cinste, fa de to i cei ce sînt cu tine, a a  
 17  
 c înaintea tuturor vei fi f r vin .`` Avraam s'a rugat lui Dumnezeu, i Dumnezeu a  
 18  
 îns n to at pe Abimelec, pe nevasta i roabele lui, a a c au putut s nasc . Fiindc  
 Domnul încuise pîntecele tuturor femeilor din casa lui Abimelec, din pricina Sarei, nevasta lui  
 Avraam.

## Chapter 21

1  
 Domnul i -a adus aminte de cele ce spusese Sarei, i Domnul a împlinit fa de Sara  
 ce f g duise. 2  
 Sara a r mas îns rcinat , i a n scut lui Avraam un fiu la b trîne ,  
 la vremea hot rît , despre care -i vorbise Dumnezeu. 3  
 Avraam a pus fiului s u nou n scut,  
 pe care i -l n scuse Sara, numele Isaac. 4  
 Avraam a t iat împrejur pe fiul s u Isaac, la vârsta  
 de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu. 5  
 Avraam era în vîrst de o sut de ani, la na terea  
 fiului s u Isaac. 6  
 i Sara a zis: „Dumnezeu m'a f cut de rîs: oricine va auzi, va rîde de mine.``  
 7  
 i a ad ugat: „Cine s'ar fi gîndit s spun lui Avraam c Sara va da î la copii? i

totu i-am n scut un fiu la b trîne !<sup>8</sup> Copilul s'a f cut mare, i a fost în ercat. Avraam  
 a f cut un osp mare în ziua când a fost în ercat Isaac.<sup>9</sup> Sara a v zut rîzînd pe fiul pe care  
 -l n scuse lui Avraam Egipteanca Agar.<sup>10</sup> i a zis lui Avraam: „Izgone te pe roaba aceasta  
 i pe fiul ei; c ci fiul roabei acesteia nu va mo teni împreun cu fiul meu, cu Isaac.”<sup>11</sup>  
<sup>11</sup> Cuvintele acestea n'au pl cut de loc lui Avraam, din pricina fiului s u.<sup>12</sup> Dar Dumnezeu a  
 zis lui Avraam: „S nu te mîhne ti de cuvintele acestea, din pricina copilului i din pricina  
 roabei tale: f Sarei tot ce- i cere; c ci numai din Isaac va ie i o s mîn , care va purta  
 cu adev rat numele t u.<sup>13</sup> Dar i pe fiul roabei tale îl voi face un neam, c ci este s mîn a  
 ta.”<sup>14</sup> A doua zi, Avraam s'a sculat de diminea ; a luat pîne i un burduf cu ap , pe care l  
 -a dat Agarei i i l -a pus pe um r; i -a dat i copilul, i i -a dat drumul. Ea a plecat, i a  
 r t cit prin pustia Beer- eba.<sup>15</sup> Când s'a ispr vit apa din burduf, a aruncat copilul subt un  
 tufi ,<sup>16</sup> i s -a dus de a ezut în fa a lui la o mic dep rtare de el, ca la o arunc tur de  
 arc; c ci zicea ea: „S nu v d moartea copilului!” A ezut dar în fa a lui la o parte, a ridicat  
 glasul, i a început s plîng .<sup>17</sup> Dumnezeu a auzit glasul copilului; i Îngerul lui Dumnezeu  
 a strigat din cer pe Agar, i i -a zis: „Ce ai tu, Agar? Nu te teme, c ci Dumnezeu a auzit glasul  
 copilului în locul unde este.<sup>18</sup> Scoal -te, ia copilul i ine -l de mîn ; c ci voi face din el  
 un neam mare.”<sup>19</sup> i Dumnezeu i -a deschis ochii, i ea a v zut un izvor de ap ; s'a dus de  
 a umplut burduful cu ap , i a dat copilului s bea.<sup>20</sup> Dumnezeu a fost cu copilul, care a  
 crescut, a locuit în pustie, i a ajuns vîn tor cu arcul.<sup>21</sup> A locuit în pustiul Paran, i mam -sa  
 i -a luat o nevast din ara Egiptului.<sup>22</sup> În vremea aceea, Abimelec, înso it de Picol, c petenia  
 o tirii lui, a vorbit astfel lui Avraam: „Dumnezeu este cu tine în tot ce faci.<sup>23</sup> Jur -mi acum  
 aici, pe Numele lui Dumnezeu, c nu m vei în ela nici odat , nici pe mine, nici pe copiii  
 mei, nici pe nepo ii mei, i c vei avea fa de mine i fa de ara, în care locuie ti  
 ca str in, aceea bun voin pe care o am eu fa de tine.”<sup>24</sup> Avraam a zis: „Jur!”<sup>25</sup>  
<sup>25</sup> Dar Avraam a b gat vin lui Abimelec pentru o fîntîn de ap , pe care puseser mîna cu  
 sila robii lui Abimelec.<sup>26</sup> Abimelec a r spus: „Nu tiu cine a f cut lucrul acesta; nici tu nu  
 mi-ai dat de tire, i nici eu nu aflu decît azi.”<sup>27</sup> i Avraam a luat oi i boi, pe cari i -a dat  
 lui Abimelec; i au f cut leg mînt amîndoi.<sup>28</sup> Avraam a pus de o parte apte mielu ele din

29 turm . i Abimelec a zis lui Avraam: „Ce sînt aceste apte mielu ele, pe cari le-ai pus  
 deoparte?`` 30 El a r spus: „Trebuie s prime ti din mîna mea aceste apte mielu ele,  
 pentru ca s -mi slujeasc de m rturie c am s pat fîntîna aceasta.`` 31 Iat de ce locul acela  
 se nume te Beer- eba; c ci acolo i-au jurat ei credin unul altuia. 32 Astfel au f cut ei  
 leg mînt la Beer eba. Dup aceea, Abimelec s'a sculat împreun cu Picol, c petenia o tirii  
 sale, i s'au întors în ara Filistenilor. 33 Avraam a s dit un tamarisc la Beer- eba; i a  
 chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului celui vecinic. 34 Avraam a locuit mult vreme ca  
 str in în ara Filistenilor.

## Chapter 22

1 Dup aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, i i -a zis: „Avraame!``  
 „Iat -m ``, a r spus el. 2 Dumnezeu i -a zis: „Ia pe fiul t u, pe singurul t u fiu, pe care -l  
 iube ti, pe Isaac; du-te în ara Moria, i adu -l ardere de tot acolo, pe un munte pe care i -l  
 voi spune.`` 3 Avraam s'a sculat dis de diminea , a pus aua pe m gar, i a luat cu el dou  
 slugi i pe fiul s u Isaac. A t iat lemne pentru arderea de tot, i a pornit spre locul, pe care i  
 -l spusese Dumnezeu. 4 A treia zi, Avraam a ridicat ochii, i a v zut locul de departe. 5 i  
 Avraam a zis slugilor sale: „R mîne i aici cu m garul; eu i b iatul, ne vom duce pîn  
 colo s ne închin m, i apoi ne vom întoarce la voi.`` 6 Avraam a luat lemnele pentru arderea  
 de tot, le -a pus în spinarea fiului s u Isaac, i a luat în mîn focul i cu itul. i au mers  
 astfel amîndoi împreun . 7 Atunci Isaac, vorbind cu tat l s u Avraam, a zis: „Tat !`` „Ce  
 este, fiule?`` i -a r spus el. Isaac a zis din nou: „Iat focul i lemnele; dar unde este mielul  
 pentru arderea de tot?`` 8 „Fiule``, a r spus Avraam, „Dumnezeu însu va purta grij de mielul  
 pentru arderea de tot.`` i au mers amîndoi împreun înainte. 9 Cînd au ajuns la locul pe care i  
 -l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar, i a a ezat lemnele pe el. A legat pe fiul  
 s u Isaac, i l -a pus pe altar, deasupra lemnelor. 10 Apoi Avraam a întins mîna, i a luat  
 cu itul, ca s junghie pe fiul s u. 11 Atunci Îngerul Domnului l -a strigat din ceruri, i a zis:  
 „Avraame! Avraame!`` „Iat -m !`` a r spus el. 12 Îngerul a zis: „S nu pui mîna pe b iat,  
 i s nu -i faci nimic; c ci tiu acum c te temi de Dumnezeu, întrucît n'ai cru at pe fiul



t u, pe singurul t u fiu, pentru Mine.``<sup>13</sup> Avraam a ridicat ochii, i a v zut înapoia lui un  
 berbece, încurcat cu coarnele într'un tufi ; i Avraam s'a dus de a luat berbecele, i l -a adus  
 ca ardere de tot în locul fiului s u.<sup>14</sup> Avraam a pus locului aceleuia numele: „Domnul va purta  
 de grij . Deaceea se zice i azi: „La muntele unde Domnul va purta de grij 1.``<sup>15</sup> Ingerul  
 Domnului a chemat a doua oar din ceruri pe Avraam,<sup>16</sup> i a zis: „Pe Mine însumi jur, zice  
 Domnul: pentruc ai f cut lucrul acesta, i n'ai cru at pe fiul t u, pe singurul t u fiu,<sup>17</sup>  
 voi binecuvînta foarte mult i- i voi înmul i foarte mult s mân a, i anume: ca stelele  
 cerului i ca nisipul de pe rmul m rii; i s mân a ta va st pîni cet ile vr jma ilor  
 ei.<sup>18</sup> Toate neamurile p mîntului vor fi binecuvîntate în s mân a ta, pentruc ai ascultat de  
 porunca Mea!``<sup>19</sup> Avraam s -a întors la slugile sale, i s-au sculat i au plecat împreun la  
 Beer- eba, c ci Avraam locuia la Beer- eba.<sup>20</sup> Dup aceste lucruri, i s'a spus lui Avraam:  
 „Iat , Milca a n scut i ea copii fratelui t u Nahor,<sup>21</sup> i anume pe U , întîiul s u n scut,  
 pe Buz, fratele s u, pe Chemuel, tat l lui Aram,<sup>22</sup> pe Chesed, pe Hazo, pe Pilda , pe Iidlaf  
 i pe Betuel.<sup>23</sup> Betuel a n scut pe Rebeca. Ace tia sînt cei opt fii, pe cari i -a n scut Milca  
 lui Nahor, fratele lui Avraam.<sup>24</sup> iitoarea lui, numit Reuma, a n scut i ea, pe Tebah, Gaham,  
 Taha i Maaca.

## Chapter 23

<sup>1</sup> Via a Sarei a fost de o sut dou zeci i apte de ani: ace tia sînt anii vie ii Sarei.  
<sup>2</sup> Sara a murit la Chiriati-Arba, adic Hebron, în ara Canaan; i Avraam a venit s j leasc  
 pe Sara i s'o plîng .<sup>3</sup> Avraam s'a sculat apoi dinaintea moartei sale, i a vorbit astfel fiilor lui  
 Het: „Eu sînt str in i venetic printre voi, da i-mi un ogor, ca loc de îngropare la voi, ca  
 s -mi îngrop moarta i s'o ridic dinaintea mea.``<sup>5</sup> Fiii lui Het au r spus astfel lui Avraam:  
<sup>6</sup> „Ascult -ne, domnule! Tu e ti ca un domnitor al lui Dumnezeu în mijlocul nostru; îngroap - i  
 moarta în cel mai bun din mormintele noastre! Niciunul din noi nu te va opri s - i îngropi moarta  
 în mormîntul lui.``<sup>7</sup> Avraam s'a sculat i s'a aruncat cu fa a la p mînt înaintea norodului

8  
 rii, adic înaintea fiilor lui Het. i le -a vorbit astfel: „Dac g si i cu cale s -mi  
 îngrop moarta i s'o iau dinaintea ochilor mei, asculta i-m , i ruga i pentru mine pe Efron,  
 9  
 fiul lui ohar, s -mi dea pe tera Macpela, care -i a lui, i care este chiar la marginea ogorului  
 lui; s mi -o dea în schimbul pre ului ei, ca s -mi slujeasc drept loc pentru îngropare în  
 10  
 mijlocul vostru.`` Efron era i el acolo în mijlocul fiilor lui Het. i Efron, Hetitul, a r spus  
 11  
 lui Avraam, în auzul fiilor lui Het i în auzul tuturor celor ce treceau pe poarta cet ii: „Nu,  
 domnul meu, ascult -m ! Î i d ruiesc ogorul i- i d ruiesc i pe tera care este în el.  
 12  
 i le d ruiesc în fa a fiilor norodului meu: i îngroap - i moarta.`` Avraam s'a aruncat  
 13  
 cu fa a la p mînt înaintea norodului rii. i a vorbit astfel lui Efron, în auzul norodului  
 rii: „Ascult -m , te rog! Î i dau pre ul ogorului: prime te -l dela mine; i-mi voi  
 14  
 îngropa moarta în el.`` i Efron a r spus astfel lui Avraam: 15  
 „Domnul meu, ascult -m !  
 O bucat de p mînt de patru sute de sicli de argint, ce este aceasta între mine i tine?  
 16  
 Îngroap - i dar moarta!`` Avraam a în eles pe Efron. i Avraam a cînt rit lui Efron  
 pre ul cump r rii despre care vorbise, în fa a fiilor lui Het: patru sute de sicli de argint, cari  
 17  
 mergeau la orice negustor. Ogorul lui Efron din Macpela, care este fa în fa cu Mamre,  
 ogorul i pe tera din el, i to i copacii cari se aflau în ogor i în toate hotarele lui dejur  
 18  
 împrejur, au fost înt rite astfel ca mo ie a lui Avraam, în fa a fiilor lui Het i a tuturor  
 19  
 celor ce treceau pe poarta cet ii. Dup aceea, Avraam a îngropat pe Sara, nevest -sa, în  
 pe tera din ogorul Macpela, care este fa în fa cu Mamre, adic Hebron, în ara Canaan.  
 20  
 Ogorul i pe tera din el au fost înt rite astfel lui Avraam ca ogor pentru înmormîntare, de  
 c tre fiii lui Het.

## Chapter 24

1  
 Avraam era b trîn, înaintat în vîrst ; i Domnul binecuvîntase pe Avraam în orice lucru.  
 2  
 Avraam a zis celui mai b trîn rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: „Pune- i  
 3  
 te rog, mîna subt coapsa mea; i te voi pune s juri, pe Domnul, Dumnezeuul cerului i  
 Dumnezeuul p mîntului, c nu vei lua fiului meu o nevest dintre fetele Canani ilor, în mijlocul  
 4  
 c rora locuiesc, ci te vei duce în ara i la rudele mele s iei nevest fiului meu Isaac.``

5 Robul i -a r spus: „Poate c femeia n'are s vrea s m urmeze în ara aceasta; va trebui  
s duc oare pe fiul t u în ara de unde ai ie it tu?`` 6 Avraam i -a zis: „S nu care cumva  
s duci pe fiul meu acolo! 7 Domnul, Dumnezeul cerului, care m'a scos din casa tat lui meu i  
din patria mea, care mi -a vorbit i mi -a jurat, zicînd: „Semin ei tale voi da ara aceasta,`` va  
trimete pe Îngerul S u înaintea ta; i de acolo vei lua o nevast fiului meu. 8 Dac femeia nu  
va vrea s te urmeze, vei fi dezlegat de jur mîntul acesta, pe care te pun s -l faci. Cu nici un  
chip s nu duci îns acolo pe fiul meu.`` 9 Robul i -a pus mîna subt coapsa st pînului s u  
Avraam, i i -a jurat c are s p zeasc aceste lucruri. 10 Robul a luat zece c mile dintre  
c milele st pînului s u, i a plecat, avînd cu el toate lucrurile de pre ale st pînului s u.  
11 S'a sculat, i a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor. A l sat c milele s se  
odihneasc , în genunchi, afar din cetate, lîng o fîntîn . Era seara, pe vremea cînd ies femeile  
s scoat ap . 12 i a zis: „Doamne, Dumnezeul st pînului meu Avraam! Te rog, d -mi  
izbînd ast zi, i îndur -Te de st pînul meu Avraam. 13 Iat , stau lîng izvorul acesta de  
ap , i fetele oamenilor din cetate vin s scoat ap . 14 F ca fata c reia îi voi zice:  
„Pleac -i vadra, te rog, ca s beau,`` i care va r spunde: „Bea, i am s dau de b ut  
i c milelor tale,`` s fie aceea, pe care ai rînduit -o Tu pentru robul T u Isaac! i prin aceasta  
15 voi cunoa te c Te-ai îndurat de st pînul meu.`` Nu sfîr ise el înc de vorbit, i -a ie it,  
cu vadra pe um r, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milc i, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam.  
16 Fata era foarte frumoas ; era fecioar , i nici un b rbat n'avusese leg turi cu ea. Ea s'a  
pogorît la izvor, i -a umplut vadra i s'a suit iar . 17 Robul a alergat înaintea ei, i a zis:  
„D -mi, te rog, s beau pu in ap din vadra ta.`` 18 „Bea, domnul meu,`` a r spus ea.  
19 i s'a gr bit de a plecat vadra pe mîn , i i -a dat s bea. Dup ce i -a dat i a b ut de  
s'a s turat, a zis: „Am s scot ap i pentru c milele tale, pîn vor bea i se vor s tura.``  
20 A v rsat în grab vadra în ad p toare, i a alergat iar la fîntîn ca s scoat ap ;  
21 i a scos pentru toate c milele lui. Omul o privea cu mirare i f r s zic nimic, ca  
s vad dac Domnul a f cut s -i izbuteasc sau nu c l toria. 22 Cînd s'au s turat  
c milele de b ut, omul a luat o verig de aur, de greutatea unei jum t i de siclu i dou  
23 br ri, grele de zece sicli de aur. i a zis: „A cui fat e ti? Spune-mi, te rog. Este loc  
24 pentru noi în casa tat lui t u, ca s r mînem peste noapte?`` Ea a r spus: „Eu sînt fata

lui Betuel, fiul Milc i i al lui Nahor.`` 25 i i -a zis mai departe: „Avem paie i nutre din  
 bel ug, i este i loc de g zdut peste noapte.`` 26 Atunci omul a plecat capul, i s'a aruncat  
 cu fa a la p mînt înaintea Domnului, 27 zicînd: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul  
 st pînului meu Avraam, care n'a p r sit îndurarea i credincio ia Lui fa de st pînul  
 meu! Domnul m'a îndreptat în casa fra ilor st pînului meu.`` 28 Fata a alergat i a istorisit  
 mamei sale acas cele întîmplate. 29 Rebeca avea un frate, numit Laban. i Laban a alergat  
 afar la omul acela, la izvor. 30 V zuse veriga i br rile în mînile sorei sale, i auzise  
 pe soru-sa Rebeca spunînd: „A a mi -a vorbit omul acela.`` A venit dar la omul acela, care st tea  
 lîng c mile la izvor, 31 i a zis: „Vino, binecuvîntatul Domnului! Pentruce stai afar ? Am  
 preg tit casa, i am preg tit un loc pentru c mile.`` 32 Omul a intrat în cas . Laban a pus  
 s descarce c milele, a dat paie i nutre c milelor i a adus ap pentru sp lat picioarele  
 omului acela i ale oamenilor cari erau cu el. 33 Apoi, i -a dat s m nînce. Dar el a zis: „Nu  
 m nînc pîn nu voi spune ce am de spus.`` „Vorbe te!`` a zis Laban. 34 Atunci el a zis: „Eu  
 sînt robul lui Avraam. 35 Domnul a umplut de binecuvînt ri pe st pînul meu, care a ajuns la  
 mare prop ire. I -a dat oi i boi, argint i aur, robi i roabe, c mile i m gari. 36 Sara,  
 nevasta st pînului meu, a n scut, la b trîne , un fiu st pînului meu; i lui i -a dat el tot  
 ce are. 37 St pînul meu m'a pus s jur, i a zis: „S nu iei fiului meu o nevast dintre fetele  
 Canani ilor, în ara c rora locuiesc; 38 ci s te duci în casa tat lui meu i la rudele mele,  
 ca deacolo s iei nevast fiului meu.`` 39 Eu am zis st pînului meu: „Poatec femeia n'are  
 s vrea s m urmeze.`` 40 i el mi -a r spus: „Domnul, înaintea c ruia umblu, va trimete  
 pe Îngerul S u cu tine, i- i va da izbînd în c l torie, i vei lua fiului meu o nevast  
 din rudele i din casa tat lui meu. 41 Vei fi deslegat de jur mîntul pe care mi -l faci, dac te  
 vei duce la rudele mele; i dac nu i -o vor da, vei fi deslegat de jur mîntul pe care mi -l  
 faci.`` 42 Eu am ajuns azi la izvor, i am zis: „Doamne, Dumnezeul st pînului meu Avraam,  
 dac binevoie ti s -mi dai izbînd în c l toria pe care o fac, 43 iat , eu stau la izvorul de  
 ap , i fata care va ie i s scoat ap , i c reia îi voi zice: „D -mi, te rog, s beau  
 pu in ap din vadra ta,`` 44 i care îmi va r spunde: „Bea tu însu i, i voi da de b ut  
 i c milelor tale,`` fata aceea s fie nevasta pe care a rînduit -o Domnul pentru fiul st pînului

meu!`` <sup>45</sup> Înainte de a sîri de vorbit în inima mea, iat c a ie it Rebeca, cu vadra pe um r,  
 s'a coborît la izvor, i a scos ap . Eu i-am zis: „D -mi s beau, te rog.`` <sup>46</sup> Ea s'a gr bit, i  
 -a plecat vadra deasupra um rului, i a zis: „Bea, i voi da de b ut i c milelor tale.`` Am  
<sup>47</sup>  
 b ut, i a dat de b ut i c milelor mele. Eu am întreat -o, i am zis: „A cui fat e ti?``  
 Ea a r spus: „Sînt fata lui Betuel, fiul lui Nahor i al Milc i.`` I-am pus veriga în nas, i  
<sup>48</sup>  
 br rile la mîni. Apoi am plecat capul, m'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului,  
 i am binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeul st pînului meu Avraam, c m'a c l uzit pe calea  
<sup>49</sup>  
 cea dreapt , ca s iau pe fata fratelui st pînului meu pentru fiul lui. Acum, dac voi i s  
 ar ta i bun voin i credincio ie fa de st pînul meu, spune i-mi; dac nu,  
<sup>50</sup>  
 spune i-mi iar , ca s m îndrept la dreapta sau la stînga.`` Laban i Betuel, drept  
 r spus, au zis: „Dela Domnul vine lucrul acesta; noi nu- i mai putem spune nici r u nici bine.  
<sup>51</sup>  
 Iat , Rebeca este înaintea ta; ia -o i du-te, ca s fie nevasta fiului st pînului t u, cum a  
<sup>52</sup>  
 spus Domnul.`` Cînd a auzit robul lui Avraam cuvintele lor, s'a aruncat cu fa a la p mînt  
<sup>53</sup>  
 înaintea Domnului. i robul a scos scule de argint, scule de aur, i îmbr c minte, pe cari  
<sup>54</sup>  
 le -a dat Rebecii; a dat de asemenea daruri bogate fratelui s u i mamei sale. Dup aceea,  
 au mîncat i au b ut, el i oamenii cari erau împreun cu el i s'au culcat. Diminea a cînd  
<sup>55</sup>  
 s'au sculat, robul a zis: „L sa i-m s m întorc la st pînul meu.`` Fratele i mama  
 fetei au zis: „Fata s mai r mîn cîtva timp cu noi, m car vreo zece zile: pe urm , poate s  
<sup>56</sup>  
 plece.`` El le -a r spus: „Nu m opri i, fiindc Domnul mi -a dat izbînd în c l toria  
<sup>57</sup>  
 mea; l sa i-m s plec, i s m duc la st pînul meu.`` Atunci ei au r spus: „S  
<sup>58</sup>  
 chem m pe fat , i s'o întreb m.`` Au chemat dar pe Rebeca, i i-au zis: „Vrei s te  
<sup>59</sup>  
 duci cu omul acesta?`` „Da, vreau,`` a r spus ea. i au l sat pe sora lor Rebeca s plece  
<sup>60</sup>  
 cu doica ei, cu robul lui Avraam i cu oamenii lui. Au binecuvîntat pe Rebeca, i i-au zis:  
 „O, sora noastr , s ajungi mama a mii de zeci de mii, i s mîn a ta s st pîneasc  
<sup>61</sup>  
 cet ile vr jma ilor s i!`` Rebeca s'a sculat, împreun cu slujnicele ei, au înc lecat pe  
<sup>62</sup>  
 c mile, i au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca, i a plecat. Isaac se întorsese  
<sup>63</sup>  
 dela fîntîna „Lahai-Roi,`` c ci locuia în ara de meaz zi. Într'o sear , cînd Isaac ie ise  
 s cugete în tain pe cîmp, a ridicat ochii, i s'a uitat; i iat c veneau ni te c mile.  
<sup>64</sup>  
 Rebeca a ridicat i ea ochii, a v zut pe Isaac, i s'a dat jos de pe c mil . <sup>65</sup>  
 i a zis

robului: „Cine este omul acesta, care vine înaintea noastră pe câmp?” Robul a răspuns: „Este st pînul meu!” Atunci ea i -a luat m hrama, i s'a acoperit. <sup>66</sup> Robul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe cari le făcuse. <sup>67</sup> Isaac a dus pe Rebeca în cortul mamei sale Sara; a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, i el a iubit -o. Astfel a fost mîngîiat Isaac pentru pierderea mamei sale.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Avraam a mai luat o nevastă, numită Chetura. <sup>2</sup> Ea i -a n scut pe Zimran, pe Iocan, pe Medan, pe Madian, pe Ibac i uah. <sup>3</sup> Iocan a n scut pe Seba i pe Dedan. Fiii lui Dedan au fost A urimii, Letuimii i Leumimii. - <sup>4</sup> Fiii lui Madian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida i Eldaa. To i ace tia sînt fiii Cheturei. <sup>5</sup> Avraam a dat lui Isaac toate averile sale. <sup>6</sup> Dar a dat daruri fiilor iitoarelor sale; i, pe cînd era încă în via, i -a îndepărtat de lângă fiul său Isaac înspre răsrit, în țara Răsritului. <sup>7</sup> Iată zilele anilor vieții lui Avraam: el a trăit o sută aptezeci i cinci de ani. <sup>8</sup> Avraam i -a dat duhul, i a murit, după o bătrîne fericită, înaintat în vîrstă i s tula de zile; i a fost adăugat la poporul său. <sup>9</sup> Isaac i Ismael, fiii săi, l-au îngropat în pe țera Macpela, în ogrorul lui Efron, fiul lui Iohar, Hetitul, care este față în față cu Mamre. <sup>10</sup> Acesta este ogrorul, pe care -l cumpărăse Avraam de la fiii lui Het. Acolo au fost îngropate Avraam i nevastă -sa Sara. <sup>11</sup> După moartea lui Avraam, Dumnezeu a binecuvîntat pe fiul său Isaac. El locuia lângă fîntîna „Lahai-Roi.” <sup>12</sup> Iată spi a neamului lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care -l născuse lui Avraam Egipteanca Agar, roaba Sarei. <sup>13</sup> Iată numele fiilor lui Ismael, după numele lor, după neamurile lor: Nebaiot, întîiul n scut al lui Ismael; Chedar, Adbeel, Mibsam, <sup>14</sup> Mi ma, Duma, Masa; <sup>15</sup> Hadad, Tema, Ietur, Nafi i Chedma. <sup>16</sup> Ace tia sînt fiii lui Ismael; acestea sînt numele lor, după satele i taberele lor. Ei au fost cei doisprezece voievozi, după neamurile lor. <sup>17</sup> Iată anii vieții lui Ismael: o sută treizeci i apte de ani. El i -a dat duhul, i a murit, i a fost adăugat la poporul său. <sup>18</sup> Fiii lui au locuit de la Havila pînă la ũr, care este în față a Egiptului, cum mergi spre Asiria. El s'a a ezat în față a tuturor fraților lui. <sup>19</sup> Iată spi a neamului lui Isaac, fiul lui

Avraam. Avraam a n scut pe Isaac. <sup>20</sup> Isaac era în vîrst de patruzeci de ani, cînd a luat de  
 nevast pe Rebeca, fata lui Betuel, Arameul din Padan-Aram, i sora lui Laban, Arameul. <sup>21</sup> Isaac  
 s'a rugat Domnului pentru nevast -sa, c ci era stearp ; i Domnul l -a ascultat: nevast -sa  
 Rebeca a r mas îns rcinat . <sup>22</sup> Copiii se b teau în pîntecele ei; i ea a zis: „Dac -i a a,  
 pentru ce mai sînt îns rcinat ?” S'a dus s întrebe pe Domnul. <sup>23</sup> i Domnul i -a zis: „Dou  
 neamuri sînt în pîntecele t u, i dou noroade se vor desp r i la ie irea din pîntecele t u.  
 Unul din noroadele acestea va fi mai tare decît celalt. i cel mai mare va sluji celui mai mic.”  
<sup>24</sup> S'au împlinit zilele cînd avea s nasc ; i iat c în pîntecele ei erau doi gemeni. <sup>25</sup> Cel  
 dintîi a ie it ro de tot: ca o manta de p r, i de aceea i-au pus numele Esau. <sup>26</sup> Apoi a ie it  
 fratele s u, care inea cu mîna de c lîi pe Esau; i deaceea i-au pus numele Iacov. Isaac era  
 în vîrst de asezeci de ani, cînd s'au n scut ei. <sup>27</sup> B ie ii ace tia s'au f cut mari. Esau a  
 ajuns un vîn tor îndemînic, un om care î i petrecea vremea mai mult pe cîmp; dar Iacov era  
 un om lini tit, care st tea acas în corturi. <sup>28</sup> Isaac iubea pe Esau, pentruc mînca din vînatul  
 lui; Rebeca îns iubea mai mult pe Iacov. <sup>29</sup> Odat , pe cînd ferbea Iacov o ciorb , Esau s'a  
 întors dela cîmp, rupt de oboseal . <sup>30</sup> i Esau a zis lui Iacov: „D -mi, te rog, s m nînc din  
 ciorba aceasta ro iatic , fiindc sînt rupt de oboseal .” Pentru aceea s'a dat lui Esau numele  
 Edom. <sup>31</sup> Iacov a zis: „Vinde-mi azi dreptul t u de întîi n scut!” <sup>32</sup> Esau a r spus: „Iat -m ,  
 sînt pe moarte; la ce-mi sluje te dreptul acesta de întîi n scut?” <sup>33</sup> i Iacov a zis: „Jur -mi  
 întîi.” Esau i -a jurat, i astfel i -a vîndut dreptul de întîi n scut lui Iacov. <sup>34</sup> Atunci Iacov a  
 dat lui Esau pîne i ciorb de linte. El a mîncat i a b ut; apoi s'a sculat i a plecat. Astfel  
 i -a nesocotit Esau dreptul de întîi n scut.

## Chapter 26

<sup>1</sup> În ar a venit o foamete, afar de foametea dintîi, care fusese pe vremea lui Avraam.  
 Isaac s'a dus la Abimelec, împ ratul Filistenilor, la Gherar. <sup>2</sup> Domnul i S'a ar tat, i i -a zis:  
 „Nu te pogorî în Egipt! R mîi în ara în care î i voi spune. <sup>3</sup> Locuie te ca str in în ara  
 aceasta; Eu voi fi cu tine, i te voi binecuvînta; c ci toate inuturile acestea i le voi da ie  
 i semin ei tale, i voi inea jur mîntul pe care l-am f cut tat lui t u Avraam.” <sup>4</sup> Î i

voi înmulți și mîna, ca stelele cerului; voi da seminții tale toate înuturile acestea; și  
 toate neamurile pămîntului vor fi binecuvîntate în și mîna ta, ca răsplăt<sup>5</sup> pentru Avraam  
 a ascultat de porunca Mea, și a puzit ce i-am cerut, a puzit poruncile Mele, orînduirile Mele,  
 și legile Mele.<sup>6</sup> Astfel Isaac a rămas la Gherar. Cînd îi puneau oamenii locului acela  
 întrebări cu privire la nevasta lui, el zicea: „Este sora mea.” Cîci îi era frică să spună  
 că este nevestă-sa, ca să nu-l omoare oamenii locului acela, fiindcă Rebeca era frumoasă la  
 chip.<sup>8</sup> Fiindcă vederea lui acolo se lungise, s'a înțîmplat cu Abimelec, împăratul Filistenilor,  
 uitîndu-se pe fereastră, a văzut pe Isaac jucîndu-se cu nevestă-sa Rebeca.<sup>9</sup> Abimelec a trimis  
 să cheme pe Isaac, și i-a zis: „Nu mai încapă îndoială că e nevestă-ta. Cum ai putut zice:  
 „E sora mea?”” Isaac i-a răspuns: „Am zis așa, ca să nu mor din pricina ei.”<sup>10</sup> Și Abimelec  
 a zis: „Ce ne-ai făcut? Ce ușor s'ar fi putut ca vreunul din norod să se culce cu nevestă-ta, și  
 ne-ai fi făcut vinovați.”<sup>11</sup> Atunci Abimelec a dat următoarea poruncă întregului norod:  
 „Cine se va atinge de omul acesta sau de nevasta lui, va fi omorît.”<sup>12</sup> Isaac a făcut semnuri  
 în țara aceea, și a strîns rod înșutit în anul acela; căci Domnul l-a binecuvîntat.<sup>13</sup> Astfel omul  
 acesta s'a îmbogățit, și a mers îmbogățindu-se din ce în ce mai mult, pînă ce a ajuns foarte  
 bogat.<sup>14</sup> Avea cirezi de vite și turme de oi, și un mare număr de robi: de aceea Filistenii îl  
 pismuiau.<sup>15</sup> Toate fîntînile, pe cari le săpaser robii tatălui său, pe vremea tatălui său  
 Avraam, Filistenii le-au astupat și le-au umplut cu rîn.<sup>16</sup> Și Abimelec a zis lui Isaac:  
 „Pleacă dela noi, căci ai ajuns mult mai puternic decît noi.”<sup>17</sup> Isaac a plecat de acolo și a  
 tîrîrit în valea Gherar, unde s'a așezat cu locuința.<sup>18</sup> Isaac a săpat din nou fîntînile de  
 apă, pe cari le săpaser robii tatălui său Avraam, și pe cari le astupaser Filistenii, după  
 moartea lui Avraam; și le-a pus iarăși aceleași nume, pe cari le pusese tatălui său.<sup>19</sup> Robii  
 lui Isaac au mai săpat în vale, și au dat acolo peste o fîntînă cu apă de izvor.<sup>20</sup> Pentru storiile din  
 Gherar s'au certat înșă cu storiile lui Isaac, zicînd: „Așa este a noastră.” Și a pus fîntînii  
 numele Esec, pentru că se certaseră cu el.<sup>21</sup> Apoi au săpat o altă fîntînă, pentru care iarăși  
 făcuseră gîlceavă, de aceea a numit-o Sitna.<sup>22</sup> Pe urmă s'a mutat de acolo, și a săpat o altă  
 fîntînă, pentru care nu s'au mai certat; și a numit-o Rehobot; „căci”, a zis el, „Domnul ne-a  
 făcut loc larg, ca să ne putem întinde în țară.”<sup>23</sup> De acolo s'a suit la Beer-eba.<sup>24</sup> Domnul  
 și s'a arătat chiar în noaptea aceea, și i-a zis: „Eu sînt Dumnezeu tatălui tău Avraam; nu te  
 teme, căci Eu sînt cu tine; te voi binecuvînta, și îți voi înmulți și mîna, din pricina robului



Meu Avraam.<sup>25</sup> Isaac a zidit acolo un altar, a chemat Numele Domnului, și i-a întins cortul  
 acolo. Robii lui Isaac au stat acolo o vreme.<sup>26</sup> Abimelec a venit din Gherar la el, cu prietenul  
 său Ahuzat, și cu Picol, cpetenia o tării lui.<sup>27</sup> Isaac le -a zis: „Pentru ce veniți la mine,  
 voi cari mă urăți și mă izgoniți de la voi?”<sup>28</sup> Ei au răspuns: „Vedem că murit este Domnul  
 este cu tine. De aceea zicem: „Să fie un jurământ între noi, între noi și tine, și să facem un  
 legământ cu tine!”<sup>29</sup> Anume, jur că nu ne vei face nici un rău, după cum nici noi nu ne-am  
 atins de tine, ci și-am făcut numai bine, și te-am lăsat să pleci în pace. Tu acum ești  
 binecuvântat de Domnul.”<sup>30</sup> Isaac le -a dat un ospăț, și au mâncat și au băut.<sup>31</sup> S-au sculat  
 dis de dimineață, și s-au legat unul cu altul printr'un jurământ. Isaac și -a lăsat apoi să plece,  
 și ei l-au purtat în pace.<sup>32</sup> În aceea zi, niște robii ai lui Isaac au venit să -i vorbească  
 de pășunea pe care o săpau, și i-au zis: „Am dat de apă!”<sup>33</sup> și el a numit -o Iaba. De aceea  
 s-a pus cetățuia numele Beer-eba până în ziua de azi.<sup>34</sup> La vârsta de patruzeci de ani, Esau a  
 luat de neveste pe Iudita, fata Hetitului Beerii, și pe Basmat, fata Hetitului Elon.<sup>35</sup> Ele au fost o  
 pricină de mare amărăciune pentru Isaac și Rebeca.

## Chapter 27

<sup>1</sup> Isaac îmbătrânise, și ochii îi slăbiser, și acum nu mai vedea. Atunci a chemat pe Esau,  
 fiul lui cel mai mare, și i -a zis: „Fiule!” „Iată-mă,” și -a răspuns el.<sup>2</sup> Isaac a zis: „Iac  
 îmbătrânit, și nu știu ziua morții mele.”<sup>3</sup> Acum dar, te rog, ia-ți armele, tolba și arcul, du-te  
 la câmp, și adu-mi vânat.<sup>4</sup> Fă-mi o mâncare, cum îți place mie, și adu-mi și o mâncare, ca să  
 te binecuvinteze sufletul meu înainte de a muri.”<sup>5</sup> Rebeca a ascultat ce spunea Isaac fiului său  
 Esau. și Esau s-a dus la câmp, ca să prindă vânatul și să -l aducă.<sup>6</sup> Apoi Rebeca a zis fiului  
 său Iacov: „Iată, am auzit pe tatăl tău vorbind astfel fratelui tău Esau:<sup>7</sup> „Adu-mi vânat, și  
 fă-mi o mâncare ca să mă mănânc; și te voi binecuvânta înaintea Domnului, înainte de moartea  
 mea.”<sup>8</sup> Acum, fiule, ascultă sfatul meu, și fă ce îți poruncesc.<sup>9</sup> Du-te de ia-mi din turmă  
 doi iezi buni, ca să faci din ei tatăl tău o mâncare gustoasă cum îți place;<sup>10</sup> tu ai să duci

tat lui t u s'o m nînce, ca s te binecuvinteze înainte de moartea lui.``<sup>11</sup> Iacov a r spus  
 mamei sale: „Iat , fratele meu Esau este p ros, iar eu n'am p r deloc.``<sup>12</sup> Poate c tat l meu  
 m va pip i, i voi trece drept mincinos înaintea lui, i, în loc de binecuvîntare, voi face s  
 vin peste mine blestemul.``<sup>13</sup> Mam -sa i -a zis: „Blestemul acesta, fiule, s cad peste mine!  
 Ascult numai sfatul meu, i du-te de adu-mi -i.``<sup>14</sup> Iacov s'a dus de i -a luat, i i -a adus  
 mamei sale, care a f cut o mîncare, cum îi pl cea tat lui s u.``<sup>15</sup> În urm , Rebeca a luat  
 hainele cele bune ale lui Esau, fiul ei cel mai mare, cari se g seau acas , i le -a pus pe Iacov,  
 fiul ei cel mai tîn r.``<sup>16</sup> I -a acoperit cu pielea iezilor mînile i gîtul, care era f r p r.``<sup>17</sup> i  
 a dat în mîna fiului s u Iacov mîncarea gustoas i pînea, pe cari le preg tise.``<sup>18</sup> El a venit  
 la tat l s u, i a zis: „Tat !`` „Iat -m `` , a zis Isaac. „Cine e ti tu, fiule?``<sup>19</sup> Iacov a  
 r spus tat lui s u: „Eu sînt Esau, fiul t u cel mai mare; am f cut ce mi-ai spus. Scoal -te,  
 rogu-te, ezi de m nînc din vînatul meu, pentru ca s m binecuvinteze sufletul t u!``<sup>20</sup>  
 Isaac a zis fiului s u: „Cum, l-ai i g sit, fiule?`` i Iacov a r spus: „Domnul, Dumnezeuul  
 t u, mi l -a scos înainte.``<sup>21</sup> Isaac a zis lui Iacov: „Apropie-te dar, s te pip i, fiule, ca s  
 tiu dac e ti cu adev rat fiul meu Esau, sau nu.``<sup>22</sup> Iacov s'a apropiat de tat l s u Isaac,  
 care l -a pip it, i a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mînile sînt mînile lui Esau.``<sup>23</sup> Nu l  
 -a cunoscut, pentruc mînile îi erau p roase, ca mînile fratelui s u Esau; i l -a binecuvîntat.  
<sup>24</sup> Isaac a zis: „Tu e ti deci fiul meu Esau?`` i Iacov a r spus: „Eu sînt.``<sup>25</sup> Isaac a zis:  
 „Adu-mi s m nînc din vînatul fiului meu, ca sufletul meu s te binecuvinteze.`` Iacov i -a  
 adus, i el a mîncat; i -a adus i vin, i a b ut.``<sup>26</sup> Atunci tat l s u Isaac i -a zis: „Apropie-te  
 dar, i s rut -m , fiule.``<sup>27</sup> Iacov s'a apropiat, i l -a s rutat. Isaac a sim it mirosul  
 hainelor lui; apoi l -a binecuvîntat, i a zis: „Iat , mirosul fiului meu este ca mirosul unui cîmp,  
 pe care l -a binecuvîntat Domnul.``<sup>28</sup> S - i dea Dumnezeu rou din cer, i gr simea  
 p mîntului, Grîu i vin din bel ug!``<sup>29</sup> S - i fie supuse noroade, i neamuri s se închine  
 înaintea ta! S fii st pînul fra ilor t i, i fiii mamei tale s se închine înaintea ta! Blestemat  
 s fie oricine te va blestema, i binecuvîntat s fie oricine te va binecuvînta.``<sup>30</sup> Isaac sfîr ise  
 de binecuvîntat pe Iacov, i abea plecase Iacov dela tat l s u Isaac, cînd fratele s u Esau s'a  
 întors dela vîn toare.``<sup>31</sup> A f cut i el o mîncare gustoas , pe care a adus -o tat lui s u. i  
 a zis tat lui s u: „Tat , scoal -te i m nînc din vînatul fiului t u, pentruca s m

binecuvinteze sufletul t u!<sup>32</sup> Tat l s u Isaac i -a zis: „Cine e ti tu?” i el a r spus: „Eu sînt fiul t u cel mai mare, Esau.”<sup>33</sup> Isaac s'a sp imîntat foarte tare, i a zis: „Cine este atunci cel ce a prins vînat, i mi l -a adus? Eu am mîncat din toate, înainte de a veni tu, i l-am binecuvîntat. Deaceea va r mînea binecuvîntat.”<sup>34</sup> Cînd a auzit Esau cuvintele tat lui s u, a scos mari ipete, pline de am r ciune, i a zis tat lui s u: „Binecuvinteaz -m i pe mine, tat !”<sup>35</sup> Isaac a zis: „Fratele t u a venit cu vicle ug, i i -a luat binecuvîntarea.”<sup>36</sup> Esau a zis: „Da, nu degeaba i-au pus numele Iacov; c ci m'a în elat de dou ori. Mi -a luat dreptul de întîi n scut, i iat -l acum c a venit de mi -a luat i binecuvîntarea!” i a zis: „N-ai p strat nici o binecuvîntare pentru mine?”<sup>37</sup> Isaac a r spus, i a zis lui Esau: „Iat , l-am f cut st pîn peste tine, i i-am dat ca slujitori pe to i fra ii lui, l-am înzestrat cu grîu i vin din bel ug: ce mai pot face oare pentru tine, fiule?”<sup>38</sup> Esau a zis tat lui s u: „N'ai decît aceast singur binecuvîntare, tat ? Binecuvinteaz -m i pe mine, tat !” i Esau a ridicat glasul i a plîns.<sup>39</sup> Tat l s u Isaac a r spus, i i -a zis: „Iat ! Locuin a ta va fi lipsit de gr simea p mîntului i de roua cerului, de sus.”<sup>40</sup> Vei tr i din sabia ta, i vei sluji fratelui t u; Dar cînd te vei r scula, Vei scutura jugul lui de pe gîtul t u!”<sup>41</sup> Esau a prins ur pe Iacov, din pricina binecuvînt rii, cu care -l binecuvîntase tat l s u. i Esau zicea în inima sa: „Zilele de bocet pentru tat l meu sînt aproape, i apoi am s ucid pe fratele meu Iacov.”<sup>42</sup> i au spus Rebecii cuvintele lui Esau, fiul ei cel mai mare. Ea a trimes atunci de a chemat pe Iacov, fiul ei cel mai tîn r, i i -a zis: „Iat , fratele t u Esau vrea s se r sbune pe tine, omorîndu-te.”<sup>43</sup> Acum, fiule, ascult sfatul meu: scoal -te, fugi la fratele meu Laban în Haran;<sup>44</sup> i r mîi la el cît va vreme, pîn se va potoli mînia fratelui t u,<sup>45</sup> pîn va trece dela tine urgia fratelui t u, i va uita ce i-ai f cut. Atunci voi trimete s te cheme. Pentru ce s fiu lipsit de voi amîndoi într'o zi?”<sup>46</sup> Rebeca a zis lui Isaac: „M'am scîrbit de via , din pricina fetelor lui Het. Dac Iacov va lua o asemenea nevast , dintre fetele lui Het, dintre fetele rii acesteia, la ce-mi mai este bun via a?”

## Chapter 28

<sup>1</sup> Isaac a chemat pe Iacov, l -a binecuvîntat, i i -a dat porunca aceasta: „S nu- i iei nevast dintre fetele lui Canaan.”<sup>2</sup> Scoal -te, du-te la Padan-Aram, în casa lui Betuel, tat l mamei tale,

i ia- i de acolo o nevast , dintre fetele lui Laban, fratele mamei tale. <sup>3</sup> Dumnezeu cel  
 atotputernic s te binecuvinteze, s te fac s cre ti i s te înmul e ti, ca s ajungi  
 o ceat de noroade! <sup>4</sup> S - i dea binecuvântarea lui Avraam, ie i semin ei tale cu tine, ca  
 s st pîne ti ara în care locuie ti ca str in, i pe care a dat -o lui Avraam.`` <sup>5</sup> i Isaac  
 a trimes pe Iacov, care s'a dus la Padan-Aram, la Laban, fiul lui Betuel, Arameul, fratele Rebecii,  
 mama lui Iacov i a lui Esau. <sup>6</sup> Esau a v zut c Isaac binecuvântase pe Iacov, i -l trimesese  
 la Padan-Aram, ca s - i ia nevast de acolo, i c , binecuvântându -l, îi d duse porunca  
 aceasta: „S nu- i iei nevast dintre fetele lui Canaan.`` <sup>7</sup> A v zut c Iacov ascultase de  
 tat l s u i de mama sa, i plecase la Padan-Aram. <sup>8</sup> Esau a în eles astfel c fetele lui  
 Canaan nu -i pl ceau tat lui s u Isaac. <sup>9</sup> i Esau s'a dus la Ismael. El a mai luat de nevast ,  
 pe lâng nevestele pe cari le avea, pe Mahalat, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, i sora lui Nebaiot.  
<sup>10</sup> Iacov a plecat din Beer- eba, i i -a luat drumul spre Haran. <sup>11</sup> A ajuns într'un loc unde a  
 r mas peste noapte, c ci asfin ise soarele. A luat o piatr de acolo, a pus -o c p tîi, i s'a  
 culcat în locul acela. <sup>12</sup> i a visat o scar rezemat de p mînt, al c rei vîrf ajungea pîn la  
 cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau i se pogorau pe scara aceea. <sup>13</sup> i Domnul st tea deasupra  
 ei, i zicea: „Eu sînt Domnul, Dumnezeu tat lui t u Avraam, i Dumnezeu lui Isaac.``  
<sup>14</sup> P mîntul pe care e ti culcat, i -l voi da ie i semin ei tale. S mîn a ta va fi ca  
 pulberea p mîntului; te vei întinde la apus i la r s rit, la meaz -noapte i la meaz -zi;  
<sup>15</sup> i toate familiile p mîntului vor fi binecuvîntate în tine i în s mîn a ta. Iat , Eu sînt  
 cu tine; te voi p zi pretutideni pe unde vei merge, i te voi aduce înapoi în ara aceasta; c ci  
 nu te voi p r si, pîn nu voi împlini ce- i spun.`` <sup>16</sup> Iacov s'a trezit din somn, i a zis: „Cu  
 adev rat, Domnul este în locul acesta, i eu n'am tiut.`` <sup>17</sup> I -a fost fric , i a zis: „Cît de  
 înfrico at este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!`` <sup>18</sup> i Iacov  
 s'a sculat dis de diminea , a luat piatra pe care o pusese c p tîi, a pus -o ca stîlp de aducere  
 aminte, i a turnat untdelemn pe vîrful ei. <sup>19</sup> A dat locului acestuia numele Betel; dar mai înainte  
 cetatea se chema Luz. <sup>20</sup> Iacov a f cut o juruin , i a zis: „Dac va fi Dumnezeu cu mine  
 i m va p zi în timpul c l toriei pe care o fac, dac -mi va da pîne s m nînc i haine  
 s m îmbrac, <sup>21</sup> i dac m voi întoarce în pace în casa tat lui meu, atunci Domnul va fi  
 Dumnezeu meu; <sup>22</sup> piatra aceasta, pe care am pus -o ca stîlp de aducere aminte, va fi casa lui  
 Dumnezeu, i Î i voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.``

## Chapter 29

1 Iacov a pornit la drum, și s'a dus în ara celor ce locuiesc la R s rit. 2 S'a uitat înainte, și iat c pe câmp era o fântîn ; și lîng ea erau trei turme de oi, cari se odihneau; c ci la fîntîna aceasta obicinuiau ciobanii s - i adape turmele. și piatra de pe gura fîntînii era mare.

3 Toate turmele se strîngeau acolo; ciobanii pr v leau piatra de pe gura fîntînii, ad pau turmele, și apoi puneau piatra iar la loc pe gura fîntînii. 4 Iacov a zis p storilor: „Fra ilor, de unde sînte i?” „Din Haran,” au r spus ei. 5 El le -a zis: „Cunoa te și pe Laban, fiul lui Nahor?” „Îl cunoa tem,” i-au r spus ei. 6 El le -a zis: „Este s n tos?” „S n tos,” au r spus ei. și tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile. 7 El a zis: „Iat , soarele este înc sus, și -i prea devreme ca s strînge și vitele: ad pa și oile, apoi duce i-v și pa te i-le iar .”

8 Ei au r spus: „Nu putem, pîn nu se vor strînge toate turmele; atunci se pr v le te piatra de pe gura fîntînii, și vom ad pa oile.” 9 Pe cînd le vorbea el înc , vine Rahela cu oile tat lui s u; c ci ea le p zea. 10 Cînd a v zut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s'a apropiat, a pr v lit piatra de pe gura fîntînii, și a ad pat turma lui Laban, fratele mamei sale. 11 Apoi Iacov a s rutat pe Rahela, și a început s plîng tare. 12 Iacov a spus Rahelei c este rud cu tat l ei, c este fiul Rebecii. și ea a dat fuga de a spus tat lui s u. 13 Cum a auzit Laban de Iacov, fiul sorei sale, și -a alergat înainte, l -a îmbr i at, l -a s rutat, și l -a adus în cas . Iacov a istorisit lui Laban toate cele întîmplate.

14 și Laban și -a zis: „Cu adev rat, tu e ti os din oasele mele, și carne din carnea mea!” Iacov a stat la Laban o lun . 15 Apoi Laban a zis lui Iacov: „Fiinde e ti rud cu mine, s -mi sluje ti oare degeaba? Spune-mi ce simbrie vrei?” 16 Laban îns avea dou fete: cea mai mare se numea Lea, și cea mai mic Rahela. 17 Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoas la statur și mîndr la fa . 18 Iacov iubea pe Rahela, și a zis: „Îi voi sluji apte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mic .” 19 și Laban a r spus: „Mai bine s și -o dau ie, decît s'o dau altuia. R mîi la mine!” 20 Astfel Iacov a slujit apte ani pentru Rahela; și anii ace tia i s'au p rut ca vreo cîteva zile, pentruc o iubea. 21 În urm Iacov a zis lui Laban: „D -mi nevasta, c ci mi s -a împlinit sorocul, ca s intru la ea.” 22 Laban a adunat pe to i oamenii

23  
 locului i a f cut un osp . Seara, a luat pe fiic -sa Lea, i a adus -o la Iacov, care s -a  
 24  
 culcat cu ea. i Laban a dat ca roab fetei sale Lea pe roaba sa Zilpa. 25 A doua zi diminea ,  
 iat c era Lea. Atunci Iacov a zis lui Laban: „Ce mi-ai f cut? Nu i-am slujit oare pentru  
 26  
 Rahela? Pentru ce m'ai în elat?`` Laban a r spus: „În locul acesta nu -i obicei s se dea  
 27  
 cea mai tân r înaintea celei mai mari. Ispr ve te s pt mâna cu aceasta, i- i vom da  
 28  
 i pe cealalt pentru slujba, pe care o vei mai face la mine al i apte ani.`` Iacov a f cut  
 a a, i a ispr vit s pt mâna cu Lea; apoi Laban i -a dat de nevast pe fiic -sa Rahela.  
 29  
 i Laban a dat ca roab fetei sale Rahela, pe roaba sa Bilha. 30 Iacov a intrat i la Rahela,  
 pe care o iubea mai mult decât pe Lea; i a mai slujit la Laban al i apte ani. 31 Domnul a  
 32  
 v zut c Lea nu era iubit ; i a f cut -o s aib copii, pe când Rahela era stearp . Lea  
 a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu, c ruia i -a pus numele Ruben (Vede i fiu); „c ci``  
 a zis ea, „Domnul a v zut mîhnirea mea, i acum b rbatul meu are s m iubeasc  
 33  
 negre it.`` A r mas iar îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „Domnul a auzit  
 c nu eram iubit , i mi -a dat i pe acesta.`` De aceea, i -a pus numele Simeon (Ascultare).  
 34  
 Iar a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „De data aceasta, b rbatul meu se  
 va alipi de mine, c ci i-am n scut trei fii.`` De aceea i -a pus numele Levi (Alipire). 35 A r mas  
 iar îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „De data aceasta, voi l uda pe Domnul.``  
 Deaceea i -a pus numele Iuda (L udat fie Domnul). i a încetat s mai nasc .

### Chapter 30

1  
 Când a v zut Rahela c nu face copii lui Iacov, a pismuit pe soru-sa, i a zis lui Iacov:  
 „D -mi copii, ori mor!`` 2 Iacov s'a mîniat pe Rahela, i a zis: „Sînt eu oare în locul lui Dumnezeu,  
 care te -a oprit s ai copii?`` 3 Ea a zis: „Iat roaba mea Bilha; culc -te cu ea, ca s nasc  
 pe genunchii mei, i s am i eu copii prin ea.`` 4 i i -a dat de nevast pe roaba ei Bilha;  
 5  
 i Iacov s'a culcat cu ea. Bilha a r mas îns rcinat , i a n scut lui Iacov un fiu. 6 Rahela  
 a zis: „Mi -a f cut Dumnezeu dreptate, i mi -a auzit glasul, i mi -a d ruit un fiu.`` De aceea  
 7  
 i -a pus numele Dan (A judecat). Bilha, roaba Rahelii, a r mas iar îns rcinat , i a n scut

lui Iacov un al doilea fiu. <sup>8</sup> Rahela a zis: „Am luptat cu Dumnezeu împotriva sorei mele, și am  
 biruit.” De aceea și-a pus numele Neftali (Luptele lui Dumnezeu). <sup>9</sup> Când a văzut Lea că nu mai  
 na te, a luat pe roaba sa Zilpa, și a dat-o lui Iacov de nevastă. <sup>10</sup> Zilpa, roaba Leii, a născut  
 lui Iacov un fiu. <sup>11</sup> „Cu noroc!” a zis Lea. De aceea și-a pus numele Gad (Noroc). <sup>12</sup> Zilpa, roaba  
 Leii, a născut un al doilea fiu lui Iacov. <sup>13</sup> „Ce fericit sînt!” a zis Lea; „caci femeile mă vor  
 numi fericit.” De aceea și-a pus numele Aser (Fericit). <sup>14</sup> Ruben a ieșit odată afară, pe  
 vremea seceratului grîului, și a găsit mandragore pe câmp. Le-a adus mamei sale Lea. Atunci  
 Rahela a zis Leii: „Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău.” Ea și-a răspuns: „Nu-și  
 ajunge că mi-ai luat bărbatul, de vrei să ieși din mandragorele fiului meu?” și Rahela a zis:  
 „Ei bine! poate să se culce cu tine în noaptea aceasta, pentru mandragorele fiului tău.” <sup>16</sup> Seara,  
 pe cînd se întorcea Iacov de la câmp, Lea și-a ieșit înainte, și a zis: „La mine ai să vii, caci  
 te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu.” și în noaptea aceea s-a culcat cu ea. <sup>17</sup> Dumnezeu  
 a ascultat pe Lea, care a rămas însărcinată, și a născut lui Iacov al cincilea fiu. <sup>18</sup> Lea a zis:  
 „Mă răsplătește Dumnezeu, pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea.” De aceea și-a pus  
 numele Isahar (Răsplătește). <sup>19</sup> Lea a rămas iar însărcinată, și a născut un al șaselea  
 fiu lui Iacov. <sup>20</sup> Lea a zis: „Frumos dar mi-ai dat Dumnezeu! De data aceasta, bărbatul meu va  
 locui cu mine, caci i-am născut șase fii.” De aceea și-a pus numele Zabulon (Locuitor).  
<sup>21</sup> În urmărire, a născut o fată, căreia și-a pus numele Dina (Judecată). <sup>22</sup> Dumnezeu și-a adus  
 aminte de Rahela, a ascultat-o, și a făcut-o să aibă copii. <sup>23</sup> Ea a rămas însărcinată, și  
 a născut un fiu; și a zis: „Mi-ai dat Dumnezeu ocară!” și și-a pus numele Iosif (Adaos),  
 zicînd: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!” <sup>25</sup> După ce a născut Rahela pe Iosif, Iacov a zis  
 lui Laban: „Lasă-mă să plec, căsă mă duc acasă, în țara mea. <sup>26</sup> Dă-mi nevestele și  
 copiii, pentru cari i-am slujit, și voi pleca; fiindcă tii ce slujbă i-am făcut.” <sup>27</sup> Laban  
 și-a zis: „Dacă mă cumpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd bine că Domnul mă  
 binecuvîntat din pricina ta; <sup>28</sup> hotărăște-mi simbria ta, și și-o voi da.” <sup>29</sup> Iacov și-a răspuns:  
 „Tii cum i-am slujit, și cum i-au propătit vitele cu mine; <sup>30</sup> caci puștinul pe care-l  
 aveai înainte de venirea mea, a crescut mult, și Domnul te-a binecuvîntat ori încotro am mers eu.  
 Acum, cînd am să muncesc și pentru casa mea?” <sup>31</sup> Laban a zis: „Ce să-ți dau?” și Iacov

a r spus: „S nu-mi dai nimic. Dac te învoie ti cu ce- i voi spune, î i voi pa te turma  
<sup>32</sup>  
i mai departe, i o voi p zi. Azi am s trec prin toat turma ta; am s pun deoparte din  
oi orice miel sein i pestri i orice miel negru, i din capre tot ce este pestri i sein.  
<sup>33</sup>  
Aceasta s fie simbria mea. Iat cum se va dovedi cinstea mea: deacum încolo, când ai s  
vii s -mi vezi simbria, tot ce nu va fi sein i pestri între capre i negru între miei, i se va  
g si la mine, s fie socotit ca furat.`` <sup>34</sup> Laban a zis: „Bine! fie a a cum ai zis.`` <sup>35</sup> În aceea  
zi, a pus deoparte apii b l a i i pestri i, toate caprele seine i pestri e, toate cele ce  
<sup>36</sup>  
aveau alb pe ele, i to i mieii cari erau negri. Le -a dat în mânile fiilor s i. Apoi a pus o  
dep rtare de trei zile de drum între el i Iacov; i Iacov p tea celelalte oi ale lui Laban.  
<sup>37</sup>  
Iacov a luat nuiele verzi de plop, de migdal i de platan; a despoiat de pe ele f ii de coaj ,  
<sup>38</sup>  
i a f cut s se vad albea a care era pe nuiele. Apoi a pus nuielele, pe cari le despoiase  
de coaj în jgheaburi, în ad p tori, subt ochii oilor cari veneau s bea, ca atunci când vor veni  
s bea, s z misleasc . <sup>39</sup> Oile z misleau uitându-se la nuiele, i f ceu miei b l a i,  
<sup>40</sup>  
seini i pestri i. Iacov desp r ea mieii ace tia, i ab tea fe ele oilor din turma lui  
Laban c tre cele seine i b l ate. i -a f cut astfel turme deosebite, pe cari nu le -a împreunat  
<sup>41</sup>  
cu turma lui Laban. Oridecîteori se înferbîntau oile cele mai tari, Iacov punea nuielele în jghiaburi,  
<sup>42</sup>  
subt ochii oilor, ca ele s z misleasc uitându-se la nuiele. Când oile erau slabe, nu punea  
<sup>43</sup>  
nuielele; a a c cele slabe erau pentru Laban, iar cele tari pentru Iacov. Omul acela s'a  
îmbog it astfel din ce în ce mai mult; a avut multe turme, robi i roabe, c mile i m gari.

## Chapter 31

<sup>1</sup>  
Iacov a auzit vorbele fiilor lui Laban, cari ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tat lui nostru,  
i cu averea tat lui nostru i -a agonisit el toat bog ia aceasta.`` <sup>2</sup> Iacov s'a uitat i la  
fa a lui Laban; i iat c ea nu mai era ca înainte. <sup>3</sup> Atunci Domnul a zis lui Iacov: „Întoarce-te  
în ara p rin ilor t i i în locul t u de na tere; i Eu voi fi cu tine.`` <sup>4</sup> Iacov a trimes de  
a chemat pe Rahela i pe Lea, la câmp la turma lui. <sup>5</sup> El le -a zis: „Dup fa a tat lui vostru,  
<sup>6</sup>  
v d bine c el nu mai este ca înainte; dar Dumnezeuul tat lui meu a fost cu mine. Voi în iv



ti i c am slujit tat lui vostru cu toat puterea mea. <sup>7</sup> i tat l vostru m'a în elat: de zece  
 ori mi -a schimbat simbria; dar Dumnezeu nu i -a îng duit s m p gubeasc . <sup>8</sup> Ci când zicea  
 el: „Mieii pestri i s fie simbria ta,`` toate oile f ceau miei pestri i. i când zicea: „Mieii  
 b l a i s fie simbria ta,`` toate oile f ceau miei b l a i. <sup>9</sup> Dumnezeu a luat astfel toat  
 turma tat lui vostru, i mi -a dat -o mie. <sup>10</sup> Pe vremea când se înferbîntau oile, eu am ridicat  
 ochii, i am v zut în vis c apii i berbecii cari s reau pe capre i pe oi, erau b l a i,  
 pestri i i seini. <sup>11</sup> i Îngerul lui Dumnezeu mi -a zis în vis: „Iacove!`` „Iat -m ``, am  
 r spus eu. <sup>12</sup> El a zis: „Ridic ochii, i prive te: to i apii i berbecii, cari sar pe capre  
 i pe oi, sînt b l a i, pestri i i seini; c ci am v zut tot ce i -a f cut Laban. <sup>13</sup> Eu  
 sînt Dumnezeul din Betel, unde ai uns un stîlp de aducere aminte, unde Mi-ai f cut o juruin .  
 Acum, scoal -te, ie i din ara aceasta, i întoarce-te în ara ta de na tere.`` <sup>14</sup> Rahela i  
 Lea au r spus, i i-au zis: „Mai avem noi oare parte i mo tenere în casa tat lui nostru?  
<sup>15</sup> Nu sîntem noi oare privite de el ca ni te str ine, fiindc ne -a vîndut, i ne -a mîncat i  
 banii? <sup>16</sup> Toat bog ia, pe care a luat -o Dumnezeu dela tat l nostru, este a noastr , i a  
 copiilor no tri. F acum tot ce i -a spus Dumnezeu.`` <sup>17</sup> Iacov s'a sculat, i a pus pe copiii  
 i nevestele sale c l ri pe c mile. <sup>18</sup> i -a luat toat turma i toate averile pe cari le avea:  
 turma, pe care o agonisise în Padan-Aram; i a plecat la tat l s u Isaac, în ara Canaan. <sup>19</sup> Pe  
 când Laban se dusese s -i tund oile, Rahela a furat idolii tat lui s u; <sup>20</sup> i Iacov a în elat  
 pe Laban, Arameul, c ci nu l -a în tiin at de fuga sa. <sup>21</sup> A fugit astfel cu tot ce avea; s'a sculat,  
 a trecut Rîul (Euftrat), i s -a îndreptat spre muntele Galaad. <sup>22</sup> A treia zi, au dat de veste lui Laban  
 c Iacov a fugit. <sup>23</sup> Laban a luat cu el pe fra ii s i, l -a urm rit cale de apte zile, i l -a  
 ajuns la muntele Galaad. <sup>24</sup> Dar Dumnezeu S -a ar tat noaptea în vis lui Laban, Arameul, i i  
 -a zis: „Fere te-te s spui o vorb rea lui Iacov!`` <sup>25</sup> Laban a ajuns dar pe Iacov. Iacov î i  
 întinsese cortul pe munte; Laban i -a întins i el cortul cu fra ii lui, pe muntele Galaad.  
<sup>26</sup> Atunci Laban a zis lui Iacov: „Ce-ai f cut? Pentruce m'ai în elat, i mi-ai luat fetele ca pe  
 ni te roabe luate cu sabia? <sup>27</sup> Pentruce ai fugit pe ascuns, m'ai în elat, i nu mi-ai dat de tire?  
 Te-a fi l sat s pleci în mijlocul veseliei i al cîntecelor, în sunet de timpane i al ut .

28 Nu mi-ai îng duit nici m car s -mi s rut nepo ii i fetele! Ca un nebun ai lucrat. 29 Mîna  
 mea este destul de tare ca s v fac r u; dar Dumnezeuul tat lui vostru mi -a zis în noaptea  
 trecut : „Fere te-te s spui o vorb rea lui Iacov!” 30 Dar acum, odat ce ai plecat, pentru  
 te tope ti de dor dup casa tat lui t u, de ce mi-ai furat dumnezeii mei?” 31 Drept r spus,  
 Iacov a zis lui Laban: „Am fugit, fiindc mi-era fric , gîndindu-m c poate îmi vei lua înapoi  
 32 fetele tale. Dar s piar acela la care î i vei g si dumnezeii t i! În fa a fra ilor no tri,  
 cerceteaz i vezi ce -i la mine din ale tale, i ia- i -l.” Iacov nu tia c Rahela îi furase.  
 33 Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leii, în cortul celor dou roabe, i n'a g sit nimic.  
 A ie it din cortul Leii, i a intrat în cortul Rahelii. 34 Rahela luase idolii, îi pusese subt samarul  
 c milei, i ezuse deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n'a g sit nimic. 35 Ea a zis tat lui  
 s u: „Domnul meu, s nu te superi dac nu m pot scula înaintea ta; c ci mi -a venit rînduiala  
 36 femeilor.” A c utat peste tot, dar n'a g sit idolii. Iacov s'a mîniat, i a certat pe Laban. A  
 luat din nou cuvîntul, i i -a zis: „Care este nelegiuirea mea i care este p catul meu, de m  
 37 urm re ti cu atîta înver unare? Mi-ai scormonit toate lucrurile, i ce ai g sit din lucrurile  
 din casa ta? Scoate-le aici înaintea fra ilor mei i fra ilor t i, ca s judece ei între noi amîndoi!  
 38 Iat , am stat la tine dou zeci de ani; oile i caprele nu i s'au st rpit, i n'am mîncat  
 39 berbeci din turma ta. Nu i-am adus acas vite sf iate de fiare: eu însumi te-am desp gubit  
 40 pentru ele; îmi cereai înapoi ce mi se fura ziua, sau ce mi se fura noaptea. Ziua m topeam de  
 41 c ldur , iar noaptea m pr p deam de frig, i-mi fugea somnul de pe ochi. Iat ,  
 dou zeci de ani am stat în casa ta, i-am slujit patrusprezece ani pentru cele dou fete ale tale,  
 42 i ase ani pentru turma ta, i de zece ori mi-ai schimbat simbria. Dac n'a fi avut cu  
 mine pe Dumnezeuul tat lui meu, pe Dumnezeuul lui Avraam, pe Acela de care se teme Isaac, mi-ai  
 fi dat drumul acum cu mîinile goale. Dar Dumnezeu a v zut suferin a mea i osteneala mîinilor  
 43 mele, i ieri noapte a rostit judecata.” Drept r spus, Laban a zis lui Iacov: „Fiicele acestea  
 sînt fiicele mele, copiii ace tia sînt copiii mei, turma aceasta este turma mea, i tot ce vezi este  
 44 al meu. i ce pot face eu azi pentru fiicele mele, sau pentru copiii lor, pe cari i-au n scut? Vîno,  
 s facem amîndoi un leg mînt, i leg mîntul acesta s slujeasc de m rturie între mine  
 45 i tine!” Iacov a luat o piatr , i a pus -o ca stîlp de aducere aminte. 46 Iacov a zis fra ilor  
 s i: „Strînge i pietre.” Ei au strîns petre, i au f cut o movil ; i au mîncat acolo pe  
 47 movil . Laban a numit -o Iegar-Sahaduta (Movila m rturiei), i Iacov a numit -o Galed

(Movila m rturiei).<sup>48</sup> Laban a zis: „Movila aceasta s slujeasc azi de m rturie între mine i tine!” De aceea i-au pus numele Galed.<sup>49</sup> Se mai nume te i Mi pa (Veghiere), pentru Laban a zis: „Domnul s vegheze asupra mea i asupra ta, când ne vom pierde din vedere unul pe altul.”<sup>50</sup> Dacă vei asupri pe fetele mele, i dacă vei mai lua i alte neveste afar de fetele mele, ia bine seama că nu un om va fi cu noi, ci Dumnezeu va fi martor între mine i tine.”<sup>51</sup> Laban a zis lui Iacov: „Iată movila aceasta, i iată stîlpul acesta, pe care l-am ridicat între mine i tine.”<sup>52</sup> Movila aceasta s fie martor i stîlpul acesta s fie martor că nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta, i nici tu nu vei trece la mine peste movila aceasta i peste stîlpul acesta, ca s ne facem r u.<sup>53</sup> Dumnezeuul lui Avraam i al lui Nahor, Dumnezeuul tat lui lor s judece între noi.” Iacov a jurat pe Acela de care se temea Isaac.<sup>54</sup> Iacov a adus o jertf pe munte, i a pofitit pe fra ii lui s m nînce; ei au mîncat, i au r mas toat noaptea pe munte.<sup>55</sup> Laban s'a sculat disdediminea , i -a s rutat nepo ii i fetele, i i -a binecuvîntat. Apoi a plecat i s'a întors la locuin a lui.

## Chapter 32

<sup>1</sup> Iacov i -a v zut de drum; i l-au întîlnit îngerii lui Dumnezeu. <sup>2</sup> Când i -a v zut, Iacov a zis: „Aceasta este tab ra lui Dumnezeu!” De aceea a pus locului acelaia numele Mahanaim (Tab r îndoit ).<sup>3</sup> Iacov a trimes înainte ni te soli la fratele s u Esau, în ara Seir, în inutul lui Edom. <sup>4</sup> El le -a dat porunca urm toare: „Iată ce s spune i domnului meu Esau: „A a vorbe te robul t u Iacov: „Am locuit la Laban, i am r mas la el pîn acum; <sup>5</sup> am boi, m gari, oi, robi i roabe, i trimet s dea de tire lucrul acesta domnului meu, ca s cap t trecere înaintea ta.”<sup>6</sup> Solii s'au întors înapoi la Iacov, i au zis: „Ne-am dus la fratele t u Esau; i el vine înaintea ta, cu patru sute de oameni.”<sup>7</sup> Iacov s'a sp imîntat foarte mult, i l -a apucat groaza. A împ r it în dou tabere oamenii pe cari -i avea cu el, oile, boii i c milele, <sup>8</sup> i a zis: „Dacă vine Esau împotriva uneia din tabere i o bate, tab ra care va r mînea, va putea s scape.”<sup>9</sup> Iacov a zis: „Dumnezeul tat lui meu Avraam, Dumnezeuul tat lui meu Isaac! Tu Doamne, care mi-ai zis: „Întoarce-te în ara ta i în locul t u de na tere, i voi îngriji ca s - i mearg bine!”<sup>10</sup> Eu sînt prea mic pentru toate îndur rile i pentru toat credincio ia,

pe care ai ar tat -o fa de robul T u; c ci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul meu,

<sup>11</sup> i iat c acum fac dou tabere. Izb ve te-m , Te rog, din mîna fratelui meu, din mîna lui Esau! C ci m tem de el, ca s nu vin i s m loveasc , pe mine, pe mame i pe

<sup>12</sup> copii. i Tu ai zis: „Eu voi îngriji ca s - i mearg bine, i- i voi face s mîn a ca

nisipul m rii, care, de mult ce este, nu se poate num ra.”<sup>13</sup> Iacov a petrecut noaptea în locul

acela. A luat din ce mai avea cu el, i a pus de -o parte, ca dar pentru fratele s u Esau:<sup>14</sup> dou

sute de capre i dou zeci de api, dou sute de oi i dou zeci de berbeci,<sup>15</sup> treizeci de c mile al pt toare cu mînjii lor, patruzeci de vaci i zece tauri, dou zeci de m g ri e

i zece m g ru i.<sup>16</sup> Le -a dat robilor s i, turm cu turm deosebit, i a poruncit robilor

s i: „Trece i înaintea mea, i l sa i o dep rtare între fiecare turm .”<sup>17</sup> A dat celui dintîi porunca urm toare: „Cînd te va întîlni fratele meu Esau, i te va întreba: „Al cui e ti? Unde

te duci? i a cui este turma aceasta dinaintea ta?”<sup>18</sup> s r spunzi: „A robului t u Iacov; ea

este un dar, trimes domnului meu Esau; i el însu vine în urma noastr .”<sup>19</sup> A dat aceea porunc celui de al doilea, celui de al treilea, i tuturor celor ce mînau turmele: „A a s

vorbi i domnului meu Esau, cînd îl ve i întîlni.<sup>20</sup> S spune i: „Iat , robul t u Iacov vine i el dup noi.” C ci i i zicea el: „Îl voi potoli cu darul acesta, care merge înaintea mea; în

urm îl voi vedea fa în fa , i poate c m va primi cu bun voin .”<sup>21</sup> Astfel

darul a trecut înainte, iar el a r mas în tab r în noaptea aceea.<sup>22</sup> Tot în noaptea aceea s'a sculat, a luat pe cele dou neveste ale lui, pe cele dou roabe, i pe cei unsprezece copii ai lui,

i a trecut vadul Iabocului.<sup>23</sup> I -a luat, i -a trecut pîrîul, i a trecut tot ce avea.<sup>24</sup> Iacov îns a

r mas singur. Atunci un om s'a luptat cu el pîn în rev rsatul zorilor.<sup>25</sup> V zînd c nu -l poate birui, omul acesta l -a lovit la încheietura coapsei, a a c i s'a scrîntit încheietura coapsei

lui Iacov, pe cînd se lupta cu el.<sup>26</sup> Omul acela a zis: „Las -m s plec, c ci se revars

zorile.” Dar Iacov a r spus: „Nu Te voi l sa s pleci pîn nu m vei binecuvînta.”<sup>27</sup> Omul

acela i -a zis: „Cum i i este numele?” „Iacov,” a r spus el.<sup>28</sup> Apoi a zis: „Numele t u nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Celce lupt cu Dumnezeu); c ci ai luptat cu Dumnezeu

i cu oameni, i ai fost biruitor.”<sup>29</sup> Iacov l -a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele T u.” El

a r spus: „Pentru ce Îmi ceri numele?” i l -a binecuvîntat acolo.<sup>30</sup> Iacov a pus locului acelaia numele Peniel (Fa a lui Dumnezeu); „c ci”, a zis el, „am v zut pe Dumnezeu fa în fa ,

31  
 i totu am sc pat cu via .`` R s rea soarele cînd a trecut pe lîng Peniel. Îns  
 32  
 Iacov chiop ta din coaps . Iat de ce, pîn în ziua de azi, Israeli ii nu m nînc vîna  
 de la încheietura coapsei; c ci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vîn .

### Chapter 33

1  
 Iacov a ridicat ochii, i s'a uitat; i iat c Esau venea cu patru sute de oameni. Atunci  
 a împ r it copiii între Lea, Rahela, i cele dou roabe. 2 A pus în frunte roabele cu copiii lor,  
 apoi pe Lea cu copiii ei, i la urm pe Rahela cu Iosif. 3 El însu a trecut înaintea lor; i s'a  
 aruncat cu fa a la p mînt de apte ori, pîn ce s'a apropiat de tot de fratele s u. 4 Esau a  
 alergat înaintea lui; l -a îmbr i at, i s'a aruncat pe grumaz, i l -a s rutat. i au plîns.  
 5  
 Esau, ridicînd ochii, a v zut femeile i copiii, i a zis: „Cine sînt aceia?`` i Iacov a r spus:  
 „Sînt copiii, pe cari i -a dat Dumnezeu robului t u.`` 6 Roabele s'au apropiat, cu copiii lor, i  
 s'au aruncat cu fa a la p mînt; 7 Lea i copiii ei deasemenea s'au apropiat, i s'au aruncat cu  
 fa a la p mînt; în urm s'au apropiat Iosif i Rahela i s'au aruncat cu fa a la p mînt.  
 8  
 Esau a zis: „Ce ai de gînd s faci cu toat tab ra aceea pe care am înfîlnit -o?`` i Iacov a  
 r spus: „Voiesc s cap t trecere cu ea înaintea domnului meu.`` 9 Esau a zis: „Eu am din  
 10  
 bel ug, p streaz , frate, ce este al t u.`` i Iacov a r spus: „Nu; te rog, dac am  
 c p tat trecere înaintea ta, prime te darul acesta din mîna mea; c ci m'am uitat la fa a ta  
 11  
 cum se uit cineva la Fa a lui Dumnezeu, i tu m'ai primit cu bun voin . Prime te  
 deci darul meu, care i -a fost adus, fiindc Dumnezeu m'a umplut de bun t i, i am de  
 12  
 toate.`` Astfel a st ruit de el, i Esau a primit. Esau a zis: „Haidem s plec m i s  
 13  
 pornim la drum; eu voi merge înaintea ta.`` Iacov i -a r spus: „Domnul meu vede c copiii  
 sînt mic ori, i am oi i vaci f tate; dac le-am sili la drum o singur zi, toat turma va  
 14  
 pieri. Domnul meu s'o ia înaintea robului s u; i eu voi veni încet pe urm , la pas cu turma,  
 care va merge înaintea mea, i la pas cu copiii, pîn voi ajunge la domnul meu în Seir.`` 15 Esau  
 a zis: „Vreau s las cu tine m car o parte din oamenii mei.`` i Iacov a r spus: „Pentruce  
 16  
 aceasta? Mi-ajunge s cap t trecere înaintea ta, domnul meu!`` În aceea zi, Esau a luat

17 drumul înapoi la Seir. Iacov a plecat mai departe la Sucot. i -a zidit o cas , i a f cut colibi  
 18 pentru turme. Deaceea s'a dat locului aceluia numele Sucot (Colibi). La întoarcerea lui din  
 Padan-Aram, Iacov a ajuns cu bine în cetatea Sihem, în ara Canaan, i a t b rît înaintea  
 19 cet ii. Partea de ogor, pe care î i întinsese cortul, a cump rat -o dela fiii lui Hamor, tat l  
 20 lui Sihem, cu o sut de chesita. i acolo, a ridicat un altar, pe care l -a numit El-Elohe-Israel  
 (Domnul este Dumnezeul lui Israel).

### Chapter 34

1 Dina, fata pe care o n scuse lui Iacov Lea, a ie it s vad pe fetele rii. 2 Ea a fost  
 z rit de Sihem, fiul Hevitului Hamor, domnitorul rii. El a pus mâna pe ea, s'a culcat cu ea  
 3 i a necinstit -o. S'a lipit cu toat inima de Dina, fata lui Iacov, a iubit fata, i a c utat s'o  
 4 lini teasc . Dup aceea Sihem a zis tat lui s u Hamor: „Ia-mi de nevast pe fata aceasta!``  
 5 Iacov a aflat c -i necinstise pe fiic -sa Dina; i fiindc fiii s i erau cu vitele la p une,  
 Iacov a t cut pîn la întoarcerea lor. 6 Hamor, tat l lui Sihem, s'a dus la Iacov ca s -i  
 7 vorbeasc . Dar când s'au întors fiii lui Iacov dela p une, i au auzit lucrul acesta, s'au  
 sup rat i s'au mîniat foarte tare; pentruc Sihem s vîr ise o mi elie în Israel, culcîndu-se  
 8 cu fata lui Iacov: a a ceva n'ar fi trebuit s se fac niciodat . Hamor le -a vorbit astfel: „Fiul  
 9 meu Sihem s'a lipit cu toat inima de fata voastr ; v rog, da i -i -o de nevast , i  
 10 încuscri i-v cu noi; voi da i-ne fetele voastre, i lua i pentru voi pe ale noastre. Locui i  
 cu noi; ara v st înainte, r mîne i în ea, face i nego i cump ra i p mînturi în  
 11 ea.`` Sihem a zis tat lui i fra ilor Dinei: „S cap t trecere înaintea voastr , i v voi  
 12 da ce-mi ve i cere. Cere i-mi o zestre cât de mare i cât de multe daruri, i voi da tot ce-mi  
 13 ve i zice; numai da i-mi fata de nevast .`` Fiii lui Iacov au r spus, i au vorbit cu  
 14 vicle ug lui Sihem i tat lui s u Hamor, pentruc Sihem necinstise pe sora lor Dina. Ei  
 i-au zis: „Este un lucru pe care nu -l putem face s d m pe sora noastr unui om net iat  
 15 împrejur; c ci ar fi o ocar pentru noi. Nu ne vom învoi la a a ceva decît dac v face i  
 16 i voi ca noi, i dac orice parte b rb teasc dintre voi se va t ia împrejur. Atunci v

vom da pe fetele noastre, i vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi, i vom face

împreun un singur norod. <sup>17</sup> Dar dac nu voi i s ne asculta i i s v t ia i împrejur,

ne vom lua fata i vom pleca.`` <sup>18</sup> Cuvintele lor au pl cut lui Hamor i lui Sihem, fiul lui

Hamor. <sup>19</sup> Tîn rul n'a pregetat s fac lucrul acesta, c ci iubea pe fata lui Iacov, i era cel

mai bine v zut în casa tat lui s u. <sup>20</sup> Hamor i fiul lui Sihem s'au dus la poarta cet ii, i

au vorbit astfel oamenilor din cetatea lor: <sup>21</sup> „Oamenii ace tia au gânduri de pace fa de noi; s r mîn dar în ar , i s fac nego ; ara este destul de larg pentru ei. Noi vom

lua de neveste pe fetele lor, i le vom da de neveste pe fetele noastre. <sup>22</sup> Dar oamenii ace tia nu vor voi s locuiasc împreun cu noi, ca s alc tuim un singur popor, decît dac orice parte b rb teasc dintre noi se va t ia împrejur, dup cum i ei în i i sînt t ia i împrejur.

<sup>23</sup> Turmele lor, averile lor i toate vitele lor, vor fi atunci ale noastre. S primim numai ce cer

ei, ca s r mîn la noi.`` <sup>24</sup> To i ceice treceau pe poarta cet ii, au ascultat pe Hamor i pe fiul s u Sihem; i to i b rba ii au fost t ia i împrejur, to i ceice treceau pe poarta

cet ii. <sup>25</sup> A treia zi, pe cînd sufereau ei înc , cei doi fii ai lui Iacov, Simeon i Levi, fra ii Dinei, i-au luat fiecare sabia, s'au n pustit asupra cet ii, care se credea în lini te, i au

ucis pe to i b rba ii. <sup>26</sup> Au trecut de asemenea prin ascu i ul s biei pe Hamor i pe fiul

s u Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem, i au ie it afar . <sup>27</sup> Fiii lui Iacov s'au aruncat

asupra celor mor i, i au j fuit cetatea, pentruc necinstiser pe sora lor. <sup>28</sup> Le-au luat oile,

boii i m garii, tot ce era în cetate i ce era pe cîmp; <sup>29</sup> le-au luat ca prad de r zboi toate

bog iile, copiii i nevestele, i tot ce se g sea în case. <sup>30</sup> Atunci Iacov a zis lui Simeon i lui Levi: „Voi m'a i nenorocit, f cîndu-m urît locuitorilor rii, Canani ilor i Feresi ilor.

N'am supt porunca mea decît un mic num r de oameni; ei se vor strînge împotriva mea, m vor

bate, i voi fi nimicît, eu i casa mea.`` <sup>31</sup> Ei au r spus: „Se cuvenea oare s se poarte cu sora noastr cum se poart cu o curv ?``

## Chapter 35

<sup>1</sup> Dumnezeu a zis lui Iacov: „Scoal -te, suie-te la Betel, locuie te acolo, i ridic acolo

un altar Dumnezeului, care i S'a ar tat cînd fugeai de fratele t u Esau.`` <sup>2</sup> Iacov a zis casei lui

i tuturor celor ce erau cu el: „Scoate i dumnezeii str ini cari sînt în mijlocul vostru,  
 cur i i-v, i schimba i-v hainele, <sup>3</sup> ca s ne scul m, i s ne suim la Betel; c ci  
 acolo voi ridica un altar Dumnezeului, care m'a ascultat în ziua necazului meu, i care a fost cu  
 mine în c l toria, pe care am f cut -o.`` <sup>4</sup> Ei au dat lui Iacov to i dumnezeii str ini, cari erau  
 în mîinile lor, i cerceii pe cari -i purtau în urechi. Iacov i -a îngropat în p mînt supt stejarul de  
 lîng Sihem. <sup>5</sup> Apoi au plecat. Groaza lui Dumnezeu s'a r spîndit peste cet ile, cari -i  
 înconjurau, a a c locuitorii lor n'au urm rit pe fiii lui Iacov. <sup>6</sup> Iacov i to i ceice erau cu  
 el, au ajuns la Luz, adic Betel, în ara Canaan. <sup>7</sup> A zidit acolo un altar, i a numit locul acela:  
 „El-Betel`` (Dumnezeul Betelului), c ci acolo i se descoperise Dumnezeu, cînd fugea de fratele  
 s u. <sup>8</sup> Debora, doica Rebecii, a murit; i a fost îngropat mai jos de Betel, subt stejarul c ruia  
 i s'a pus numele: „Stejarul jalei.`` <sup>9</sup> Dumnezeu S'a ar tat iar lui Iacov, dup întoarcerea lui  
 din Padan-Aram, i l -a binecuvîntat. <sup>10</sup> Dumnezeu i -a zis: „Numele t u este Iacov; dar nu te  
 vei mai chema Iacov, ci numele t u va fi Israel.`` i i -a pus numele Israel. <sup>11</sup> Dumnezeu i -a  
 zis: „Eu sînt Dumnezeul Cel Atotputernic. Cre te i înmul e te-te; un neam i o mul ime  
 de neamuri se vor na te din tine, i chiar împ ra i vor ie i din coapsele tale. <sup>12</sup> ie î i  
 voi da ara pe care am dat -o lui Avraam i lui Isaac, i voi da ara aceasta semin ei tale  
 dup tine.`` <sup>13</sup> Dumnezeu S'a în l at dela el, în locul unde îi vorbise. <sup>14</sup> i Iacov a ridicat un  
 stîlp de aducere aminte în locul unde îi vorbise Dumnezeu, un stîlp de piatr , pe care a adus o  
 jertf de b utur , i a turnat untdelemn. <sup>15</sup> Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu,  
 Betel. <sup>16</sup> Apoi au plecat din Betel; i mai era o dep rtare bunicic pîn la Efrata, cînd Rahelei  
 i-au venit durerile na terii. A avut o na tere grea; <sup>17</sup> i în timpul durerilor na terii, moa a  
 i -a zis: „Nu te teme, c ci mai ai un fiu!`` <sup>18</sup> i pe cînd î i d dea ea sufletul, c ci tr gea  
 s moar , i -a pus numele Ben-Oni (Fiul durerii mele): dar tat l s u l -a numit Benjamin (Fiul  
 dreptei). <sup>19</sup> Rahela a murit, i a fost îngropat pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.  
<sup>20</sup> Iacov a ridicat un stîlp pe mormîntul ei: acesta este stîlpul depe mormîntul Rahelei, care este i  
 azi. <sup>21</sup> Israel a plecat mai departe; i i -a întins cortul dincolo de Migdal-Eder. <sup>22</sup> Pe cînd locuia  
 Israel în inutul acesta, Ruben s'a dus i s'a culcat cu Bilha, iitoarea tat lui s u. i Israel  
 a aflat. <sup>23</sup> Fiii Leii: Ruben, întfiul n scut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, i Zabulon. -  
<sup>24</sup> Fiii Rahelii: Iosif i Benjamin. <sup>25</sup> Fiii Bilhei, roaba Rahelii: Dan i Neftali. - <sup>26</sup> Fiii Zilpei,



roaba Leii: Gad i A er. Ace tia sînt fiii lui Iacov, cari i s'au n scut în Padan-Aram. <sup>27</sup> Iacov  
a ajuns la tat l s u Isaac, la Mamre la Chiriat-Arba, care este tot una cu Hebronul, unde locuiser  
ca str ini Avraam i Isaac. <sup>28</sup> Zilele vie ii lui Isaac au fost de o sut optzeci de ani. <sup>29</sup> Isaac  
i -a dat duhul i a murit, i a fost ad ugat la poporul s u, b trîn i s tul de zile. Fiii  
s i Esau i Iacov l-au îngropat.

### Chapter 36

<sup>1</sup> Iat spi a neamului lui Esau, adic Edom. <sup>2</sup> Esau i -a luat neveste dintre fetele Canaanului  
pe: Ada, fata Hetitului Elon, pe Oholibama, fata Anei, fata Hevitului ibeon, <sup>3</sup> i pe Basmat,  
fata lui Ismael, sora lui Nebaiot. - <sup>4</sup> Ada a n scut lui Esau pe Elifaz; Basmat a n scut pe Reuel;  
<sup>5</sup> i Oholibama a n scut pe Ieu , Iaelam i Core. Ace tia sînt fiii lui Esau, cari i s'au n scut  
în ara Canaan. - <sup>6</sup> Esau i -a luat nevestele, fiii i fiicele, toat lumea din cas , turmele,  
toate vitele, i toat averea pe care i -o agonisise în ara Canaan, i s'a dus într'o alt  
ar , departe de fratele s u Iacov. <sup>7</sup> C ci bog iile lor erau prea mari ca s poat locui  
împreun , i inutul în care locuiau ca str ini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor.  
<sup>8</sup> Esau s'a a ezat în muntele Seir. Esau înseamn Edom. <sup>9</sup> Iat spi a neamului lui Esau, tat l  
Edomi ilor, în muntele Seir. <sup>10</sup> Iat numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, nevasta lui Esau;  
Reuel, fiul Basmatei, nevasta lui Esau. - <sup>11</sup> Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, efo, Gaetam  
i Chenaz. <sup>12</sup> i Timna era iitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a n scut lui Elifaz pe Amalec.  
Ace tia sînt fiii Adei, nevasta lui Esau. <sup>13</sup> Iat fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, ama i Miza.  
Ace tia sînt fiii Basmatei, nevasta lui Esau. - <sup>14</sup> Iat fiii Oholibamei, fata Anei, fata lui ibeon,  
nevasta lui Esau: Ea a n scut lui Esau pe Ieu , Iaelam i Core. <sup>15</sup> Iat c peteniile semin iilor  
ie ite din fiii lui Esau. -Iat fiii lui Elifaz, înfiul n scut al lui Esau: c petenia Teman, c petenia  
Omar, c petenia efo, c petenia Chenaz, <sup>16</sup> c petenia Core, c petenia Gaetam, c petenia  
Amalec. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Elifaz, în ara Edom. Ace tia sînt fiii Adei. -  
<sup>17</sup> Iat fiii lui Reuel, fiul lui Esau: c petenia Nahat, c petenia Zerah, c petenia ama,  
c petenia Miza. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Reuel, în ara Edom. Ace tia sînt fiii

<sup>18</sup>  
 Basmatei, nevasta lui Esau. <sup>18</sup> Iat fiii Oholibamei, nevasta lui Esau: c petenia Ieu , c petenia Iaelam, c petenia Core. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau. <sup>19</sup> Ace tia sînt fiii lui Esau, i ace tia sînt c peteniile semin iilor lor. Esau înseamn <sup>20</sup> Edom. Iat fiii lui Seir, Horitul, vechii locuitori ai rii: Lotan, obal, ibeon, Ana, <sup>21</sup> Di on, E er i Di an. Ace tia sînt c peteniile Hori ilor, fiii lui Seir, în ara Edom. - <sup>22</sup> Fiii lui Lotan au fost: Hori i Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna. <sup>23</sup> Iat fiii lui obal: Alvan, Manahat, Ebal, efo i Onam. - <sup>24</sup> Iat fiii lui ibeon: Aia i Ana. Ana acesta a g sit izvoarele calde în pustie, cînd p tea m garii tat lui s u ibeon. <sup>25</sup> Iat fiii lui Ana: Di on i Oholibama, fata lui Ana. - <sup>26</sup> Iat fiii lui Di on: Hemdan, E ban, Itran i Cheran. <sup>27</sup> - Iat fiii lui E er: Bilhan, Zaavan i Acan. - <sup>28</sup> Iat fiii lui Di an: U i Aran. <sup>29</sup> Iat c peteniile Hori ilor: c petenia Lotan, c petenia obal, c petenia ibeon, c petenia Ana, <sup>30</sup> c petenia Di on, c petenia E er, c petenia Di an. Ace tia sînt c peteniile Hori ilor, c peteniile pe cari le-au avut în ara lui Seir. <sup>31</sup> Iat împ ra ii cari au împ r it în ara Edom, înainte de a împ r i un împ rat peste copiii lui Israel. - <sup>32</sup> Bela, fiul lui Beor, a împ r it peste Edom; i numele cet ii lui era Dinhaba. - <sup>33</sup> Bela a murit; i în locul lui a împ r it Iobab, fiul lui Zerah din Bo ra. - <sup>34</sup> Iobab a murit; i în locul lui, a împ r it Hu am, din ara Temani ilor. - <sup>35</sup> Hu am a murit; i, în locul lui, a împ r it Hadad, fiul lui Bedad. El a b tut pe Madian în cîmpia Moabului. Numele cet ii lui era Avit. <sup>36</sup> Hadad a murit; i, în locul lui, a împ r it Samla, din Masreca. <sup>37</sup> Samla a murit; i, în locul lui, a împ r it Saul, din Rehobot pe Rîul. <sup>38</sup> Saul a murit; i, în locul lui a împ r it Baal-Hanan, fiul lui Acbor. <sup>39</sup> Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit; i, în locul lui a împ r it Hadar. Numele cet ii lui era Pau; i numele nevastei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab. <sup>40</sup> Iat numele c peteniilor ie ite din Esau, dup semin iile lor, dup inuturile lor, i dup numele lor: c petenia Timna, c petenia Alva, c petenia Ietet, <sup>41</sup> c petenia Oholibama, c petenia Ela, c petenia Pinon, <sup>42</sup> c petenia Chenaz, c petenia Teman, c petenia Mib ar, <sup>43</sup> c petenia Magdiel, c petenia Iram. Ace tia sînt c peteniile lui Edom, dup locuin ele lor, în ara, pe care o aveau. Acesta este Esau, tat l Edomi ilor.

## Chapter 37

<sup>1</sup> Iacov a locuit în țara Canaan, unde locuise ca străin tatăl său. <sup>2</sup> Iată istoria lui Iacov. Iosif, la vârsta de aptesprezece ani, pe cea oile cu frații lui; băiatul acesta era cu frații Bilhei și cu frații Zilpei, nevestele tatălui său. Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele. <sup>3</sup> Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că îl înscuse la bătrânețe; și i-a făcut o haină pestri. <sup>4</sup> Frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toți, și au început să-l urască. Nu puteau să-i spună nimic vorbă prietenească. <sup>5</sup> Iosif a visat un vis, și i-a istorisit fraților săi, cari l-au urât și mai mult. <sup>6</sup> El le-a zis: „Ia ascultați ce vis am visat! Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; și iată că snopul meu s'a ridicat și a stătut în picioare; iar snopii voștri l-au înconjurat, și s'au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.” <sup>8</sup> Frații lui i-au zis: „Doar n'ai să împerești tu peste noi? Doar n'ai să ne cârmuiești tu pe noi?” și l-au urât și mai mult, din pricina visurilor lui și din pricina cuvintelor lui. <sup>9</sup> Iosif a mai visat un alt vis, și i-a istorisit fraților săi. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele, luna, și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea.” <sup>10</sup> L-a istorisit tatălui său și fraților săi. Tatăl său l-a muștrat, și i-a zis: „Ce înseamnă visul acesta, pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni, eu, mama ta și frații tăi, să ne aruncăm cu fața la pământ înaintea ta?” <sup>11</sup> Frații săi au început să-l pismuiască; dar tatăl său a înțeles lucrurile acestea. <sup>12</sup> Frații lui Iosif se duseser la Sihem, ca să păscă oile tatălui lor. <sup>13</sup> Israel a zis lui Iosif: „Frații tăi păscă oile la Sihem! Vino, căci vreau să te trimet la ei.” „Iată-mă, sînt gata,” a răspuns el. <sup>14</sup> Israel i-a zis: „Du-te, rogu-te, și vezi dacă frații tăi sînt sănătoși, și dacă oile sînt bine; și adu-mi vești.” L-a trimis astfel din valea Hebronului și Iosif a ajuns la Sihem. <sup>15</sup> Pe cînd rătăcea pe câmp, l-a întîlnit un om. Omul acela l-a întrebat: „Ce cauți?” „Caut pe frații mei,” a răspuns Iosif; „spune-mi, te rog, unde păscă ei oile?” <sup>17</sup> și omul acela a zis: „Au plecat de aici; căci i-am auzit spunînd: „Haidem la Dotan.” Iosif s'a dus după frații săi, și i-a găsit la Dotan. <sup>18</sup> Ei l-au zărit de departe, și pînă se apropie de ei, s'au sfîțuit să-l omoare.” <sup>19</sup> Ei au zis unul către altul: „Iată că vine furtivul de visuri! <sup>20</sup> Veni și acum, să-l omorîm și să-l aruncăm într'una din aceste gropi; vom spune

c l -a mîncat o fiar s lbatic , i vom vedea ce se va alege de visurile lui.`` <sup>21</sup> Ruben a  
 auzit lucrul acesta, i l -a scos din mînile lor. El a zis: „S nu -i lu m via a!`` <sup>22</sup> Ruben le -a  
 zis: „S nu v rsa i sînge; ci mai bine arunca i -l în groapa aceasta care este în pustie, i nu  
 pune i mîna pe el.`` C ci avea de gînd s -l scape din mînile lor, i s -l aduc înapoi la  
 tat l s u. <sup>23</sup> Cînd a ajuns Iosif la fra ii s i, ace tia l-au desbr cat de haina lui, de haina cea  
 pestri , pe care o avea pe el. <sup>24</sup> L-au luat i l-au aruncat în groap . Groapa aceasta era goal :  
 nu era ap în ea. <sup>25</sup> „Apoi au ezut s m nînce. Ridicîndu- i ochii, au v zut o ceat de  
 Ismaeli i venind din Galaad; c milele lor erau înc rcate cu t mîie, cu leac alin tor i  
 smirn , pe cari le duceau în Egipt. <sup>26</sup> Atunci Iuda a zis fra ilor s i: „Ce vom cî tîga s  
 ucidem pe fratele nostru i s -i ascundem sîngele? <sup>27</sup> Veni i mai bine s -l vindem  
 Ismaeli ilor, i s nu punem mîna pe el, c ci este fratele nostru, carne din carnea noastr .``  
 i fra ii lui l-au ascultat. <sup>28</sup> La trecerea negustorilor madiani i, au tras i au scos pe Iosif  
 afar din groap , i l-au vîndut cu dou zeci de sicli de argint Ismaeli ilor, cari l-au dus în  
 Egipt. <sup>29</sup> Ruben s'a întors la groap ; i iat c Iosif nu mai era în groap . El i -a rupt  
 hainele, <sup>30</sup> s'a întors la fra ii s i, i a zis: „B iatul nu mai este! Ce m voi face eu?`` <sup>31</sup> Ei  
 au luat atunci haina lui Iosif; i junghiind un ap, i-au muiat haina în sînge. <sup>32</sup> Au trimes tat lui  
 lor haina cea pestri , punînd s -i spun : „Iat ce am g sit! Vezi dac este haina fiului  
 t u sau nu.`` <sup>33</sup> Iacov a cunoscut -o, i a zis: „Este haina fiului meu! O fiar s lbatic l -a  
 mîncat! Da, Iosif a fost f cut buc i!`` <sup>34</sup> i i -a rupt hainele, i -a pus un sac pe coapse,  
 i a j lit mult vreme pe fiul s u. <sup>35</sup> To i fiii i toate fiicele lui au venit ca s -l mîngîie;  
 dar el nu voia s primeasc nici o mîngîiere, ci zicea: „Plîngînd m voi pogorî la fiul meu în  
 locuin a mor ilor.`` i plîngea astfel pe fiul s u. <sup>36</sup> Madiani ii l-au vîndut în Egipt lui Potifar,  
 un dreg tor al lui Faraon, i anume c petenia str jerilor.

## Chapter 38

- 1 În vremea aceea, Iuda a p r sit pe fra ii s i, i a tras la un om din Adulam, numit Hira.
- 2 Acolo, Iuda a v zut pe fata unui Cananit, numit ua; a luat -o de nevast , i s'a culcat cu ea.

<sup>3</sup> Ea a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu, pe care l -a numit Er. <sup>4</sup> A r mas iar  
 îns rcinat , i a mai n scut un fiu, c ruia i -a pus numele Onan. <sup>5</sup> A mai n scut iar  
 un fiu, c ruia i -a pus numele ela; Iuda era la Czib, când a n scut ea. <sup>6</sup> Iuda a luat întâiului  
 s u n scut Er, o nevast numit Tamar. <sup>7</sup> Er, întâiul n scut al lui Iuda, era r u înaintea  
 Domnului; i Domnul l -a omorît. <sup>8</sup> Atunci Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui t u,  
 ia -o de nevast , ca cumnat, i ridic s mân fratelui t u.`` <sup>9</sup> Onan, tiind c s mân a  
 aceasta n'are s fie a lui, v rsa s mân a pe p mînt ori de cîte ori se culca cu nevasta fratelui  
 s u, ca s nu dea s mân fratelui s u. <sup>10</sup> Ce f cea el n'a pl cut Domnului, care l -a  
 omorît i pe el. <sup>11</sup> Atunci Iuda a zis noiei sale Tamar: „R mîi v duv în casa tat lui t u,  
 pîn va cre te fiul meu ela.`` Zicea a a ca s nu moar i ela ca fra ii lui. Tamar s'a  
 dus, i a locuit în casa tat lui ei. <sup>12</sup> Au trecut multe zile, i fata lui ua, nevasta lui Iuda, a  
 murit. Dup ce au trecut zilele de jale, Iuda s'a suit la Timna, la cei ce -i tundeau oile, el i  
 prietenul s u Hira, Adulamitul. <sup>13</sup> Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta, i i-au zis:  
 „Iat c socru-t u se suie la Timna, ca s - i tund oile.`` <sup>14</sup> Atunci ea i -a lep dat  
 hainele de v duv , s'a acoperit cu o m hram , s'a îmbr cat în alte haine, i a ezut jos la  
 intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; c ci vedea c ela se f cuse mare, i ea  
 nu -i fusese dat de nevast . <sup>15</sup> Iuda a v zut -o, i a luat -o drept curv , pentru c î i  
 acoperise fa a. <sup>16</sup> S'a ab tut la ea din drum, i a zis: „Las -m s m culc cu tine!`` C ci  
 n'a cunoscut -o c era noru-sa. Ea a zis: „Ce-mi dai ca s te culci cu mine?`` <sup>17</sup> El a r spus:  
 „Am s - i trimet un ied din turma mea.`` Ea a zis: „Îmi dai un z log, pîn îl vei trimete?``  
<sup>18</sup> El a r spus: „Ce z log s - i dau?`` Ea a zis: „Inelul t u, lan ul t u, i toiagul pe care  
<sup>19</sup> -l ai în mân .`` El i le -a dat. Apoi s'a culcat cu ea; i ea a r mas îns rcinat dela el. Ea  
 s'a sculat, i a plecat; i -a scos mahrama i s'a îmbr cat iar în hainele de v duv .  
<sup>20</sup> Iuda a trimes iedul prin prietenul s u Adulamitul, ca s scoat z logul din mînile femeii.  
<sup>21</sup> Dar acesta n'a g sit -o. A întrebat pe oamenii locului, i a zis: „Unde este curva aceea, care  
<sup>22</sup> st tea aici la Enaim, pe drum?`` Ei au r spus: „N'a fost nici o curv aici.`` Adulamitul s'a  
 întors la Iuda, i i -a spus: „N'am g sit -o; i chiar oamenii de acolo au zis: „N'a fost nici o  
<sup>23</sup> curv aici.`` Iuda a zis: „, in ce a luat, numai s nu ne facem de rîs. Iat , am trimes iedul

24  
acesta, i n'ai g sit -o.`` Cam dup trei luni, au venit i au spus lui Iuda: „Tamar, noru-ta, a curvit, i a r mas chiar îns rcinat în urma curvirii ei.`` i Iuda a zis: „Scoate i -o afar

25  
ca s fie ars.`` Dup ce au scos -o afar , ea a trimes s spun socrului s u: „Dela omul acela, ale cui sînt lucrurile acestea, am r mas eu îns rcinat ; vezi, te rog, al cui este inelul

26  
acesta, lan urile acestea, i toiagul acesta.`` Iuda le -a cunoscut, i a zis: „Ea este mai pu in vinovat decît mine, fiindc n'am dat -o de nevast fiului meu ela.`` i nu s'a mai împreunat

27  
cu ea deatunci. Cînd i -a venit vremea s nasc , iat c în pîntecele ei erau doi gemeni.

28  
i în timpul na terii, unul a scos mîna înainte; moa a i -a apucat mîna, i a legat -o cu un

29  
fir ro , zicînd: „Acesta a ie it cel dintîi.`` Dar el a tras mîna înapoi, i a ie it frate-s u. Atunci moa a a zis: „Ce sp rtur ai f cut!`` De aceea i -a pus numele Pere (Sp rtur ).

30  
În urm a ie it fratele lui, care avea firul ro la mîn ; de aceea i-au pus numele Zerah (C r miziu). Iosif în Egipt.

## Chapter 39

1  
Iosif a fost dus în Egipt; i Potifar, dreg torul lui Faraon, c petenia str jerilor, un Egiptean,

l -a cump rat dela Ismaeli ii cari -l aduseser acolo. 2 Domnul a fost cu Iosif, a a c toate

îi mergeau bine; el locuia în casa st pînului s u, Egipteanul. 3 St pînul lui a v zut c Domnul

era cu el, i c Domnul f cea s -i mearg bine ori dece se apuca. 4 Iosif a c p tat mare trecere înaintea st pînului s u, care l -a luat în slujba lui, l -a pus mai mare peste casa lui, i i

-a încredin at tot ce avea. 5 De îndat ce Potifar l -a pus mai mare peste casa lui i peste tot ce avea, Domnul a binecuvîntat casa Egipteanului, din pricina lui Iosif; i binecuvîntarea Domnului

a fost peste tot ce avea el, fie acas , fie la cîmp. 6 Egipteanul a l sat pe mînile lui Iosif tot ce avea, i n'avea alt grij decît s m nînce i s bea. Dar Iosif era frumos la statur , i

7  
pl cut la chip. Dup cît va vreme, s'a întîmplat c nevasta st pînului s u a pus ochii pe

Iosif, i a zis: „Culc -te cu mine!`` El n'a voit, i a zis nevastei st pînului s u: „Vezi c

9  
st pînul meu nu-mi cere socoteala de nimic din cas , i mi -a dat pe mîn tot ce are. El nu este mai mare decît mine în casa aceasta, i nu mi -a oprit nimic, afar de tine, pentruc e ti nevasta lui. Cum a putea s fac eu un r u atît de mare i s p c tuiesc împotriva lui

Dumnezeu?` 10 M car c ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n'a voit s se culce i s se  
 împreune cu ea. 11 Într'o zi, când intrase în cas , ca s - i fac lucrul, i când nu era acolo  
 nici unul din oamenii casei, 12 ea l -a apucat de hain , zicînd: „Culc -te cu mine!` El i -a l sat  
 haina în mîn , i a fugit afar din cas . 13 Când a v zut ea c -i l sase haina în mîn ,  
 i fugise afar , 14 a chemat oamenii din cas , i le -a zis: „Vede i, ne -a adus un Evreu ca  
 s - i bat joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca s se culce cu mine, dar eu am ipat în  
 gura mare. 15 i, când a v zut c ridic glasul i strig, i -a l sat haina lîng mine i a  
 fugit afar .` 16 i a pus haina lui Iosif lîng ea pîn s'a întors acas st pînul lui. 17 Atunci  
 i -a vorbit astfel: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca s - i bat joc de  
 mine. 18 i cum am ridicat glasul i am ipat, i -a l sat haina lîng mine, i a fugit  
 afar .` 19 Dup ce a auzit cuvintele nevestei sale, care -i zicea: „Iat ce mi -a f cut robul  
 t u,` st pînul lui Iosif s'a mîniat foarte tare. 20 A luat pe Iosif, i l -a aruncat în temni în  
 locul unde erau închi i întemni a ii împ ratului; i astfel Iosif a stat acolo, în temni .  
 21 Domnul a fost cu Iosif, i i -a întins bun tatea peste el. L -a f cut s capete trecere înaintea  
 mai marelui temni ei. 22 i mai marele temni ei a pus subt privegherea lui pe to i  
 întemni a ii cari erau în temni . i nimic nu se f cea acolo decît prin el. 23 Mai marele  
 temni ei nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mîn , pentru c Domnul era cu el. i  
 Domnul îi d dea izbînd în tot ce f cea.

## Chapter 40

1 Dup cît va vreme, s'a întîmplat c paharnicul i pitarul împ ratului Egiptului au  
 sup rat pe st pînul lor, împ ratul Egiptului. 2 Faraon s'a mîniat pe cei doi dreg tori ai s i:  
 pe mai marele paharnicilor i pe mai marele pitarilor. 3 i i -a pus subt paz în casa c peteniei  
 str jerilor, în temni , în locul unde fusese închis Iosif. 4 C petenia str jerilor i -a pus subt  
 privegherea lui Iosif, care f cea de slujb lîng ei; i au stat mai mult vreme în temni .  
 5 Paharnicul i pitarul împ ratului Egiptului, cari erau închi i în temni , au visat într'o  
 noapte amîndoi cîte un vis, i anume fiecare cîte un vis, care putea s capete o t lm cire

<sup>6</sup> deosebit . Iosif, cînd a venit diminea a la ei, s'a uitat la ei; i i -a v zut tri ti. <sup>7</sup> Atunci a  
 întrebat pe dreg torii lui Faraon, cari erau cu el în temni a st pînului s u, i le -a zis:  
 „Pentruce ave i o fa a a de posomorît azi?” <sup>8</sup> Ei i-au r spuns: „Am visat un vis, i  
 nu este nimeni care s -l t lm ceasc .” Iosif le -a zis: „T lm cirile sînt ale lui Dumnezeu.  
<sup>9</sup> Istorisi i-mi dar visul vostru.” Mai marele paharnicilor i -a istorisit lui Iosif visul, i i -a  
<sup>10</sup> zis: „În visul meu, se f cea c înaintea mea era o vi . Vi a aceasta avea trei ml di e.  
 Cînd a început s dea l stari, i s'a deschis floarea, i ciorchinele au f cut struguri cop i.  
<sup>11</sup> Paharul lui Faraon era în mîna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui Faraon, i  
 am pus paharul în mîna lui Faraon.” <sup>12</sup> Iosif i -a zis: „Iat tîlm cirea visului. Cele trei ml di e  
<sup>13</sup> sînt trei zile. Peste trei zile Faraon te va scoate din temni , te va pune iar în slujba ta,  
 i vei pune iar paharul în mîna lui Faraon, cum obicinui ai mai înainte, cînd erai paharnicul  
<sup>14</sup> lui. Dar adu- i aminte i de mine, cînd vei fi fericit, i arat , rogu-te, bun tate fa de  
 mine; pune o vorb bun pentru mine la Faraon, i scoate-m din casa aceasta. <sup>15</sup> C ci am  
 fost luat cu sila din ara Evreilor, i chiar aici n'am f cut nimic ca s fiu aruncat în temni .”  
<sup>16</sup> Mai marele pitarilor, v zînd c Iosif d duse o t lm cire îmbucur toare, a zis: „Iat ,  
<sup>17</sup> i în visul meu, se f cea c port trei co uri cu pîne alb pe capul meu. În co ul de  
 deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru Faraon: pr jiture coapte în cuptor; i p s rile  
 mîncau din co ul care era deasupra de tot pe capul meu.” <sup>18</sup> Iosif a r spuns, i a zis: „Iat -i  
<sup>19</sup> tîlm cirea. Cele trei co uri sînt trei zile. Peste trei zile, Faraon î i va lua capul, te va spînzura  
<sup>20</sup> de un lemn, i carnea i -o vor mînce p s rile.” A treia zi, era ziua na terii lui Faraon.  
 El a dat un osp tuturor slujitorilor s i; i a scos afar din temni pe mai marele  
<sup>21</sup> paharnicilor i pe mai marele pitarilor, în fa a slujitorilor s i: pe mai marele paharnicilor l  
<sup>22</sup> -a pus iar în slujba lui de paharnic, ca s pun paharul în mîna lui Faraon; iar pe mai  
<sup>23</sup> marele pitarilor l -a spînzurat, dup tîlm cirea pe care le -o d duse Iosif. Mai marele  
 paharnicilor nu s'a mai gîndit îns la Iosif. L -a uitat.

## Chapter 41



<sup>1</sup> Dup doi ani, Faraon a visat un vis. I se p rea c st tea lîng rîu (Nil). <sup>2</sup> i iat c  
apte vaci frumoase la vedere i grase la trup s'au suit din rîu, i au început s pasc prin  
m la tini. <sup>3</sup> Dup ele s'au mai suit din rîu alte apte vaci urîte la vedere i slabe la trup, i  
s'au a ezat lîng ele pe marginea rîului. <sup>4</sup> Vacile urîte la vedere i slabe la trup au mîncat pe  
cele apte vaci frumoase la vedere i grase la trup. i Faraon s'a trezit. <sup>5</sup> A adormit din nou,  
i a visat un al doilea vis. Se f cea c apte spice de grîu grase i frumoase au crescut pe  
acela pai. <sup>6</sup> i dup ele au r s rit alte apte spice slabe i arse de vîntul de r s rit.  
<sup>7</sup> Spicele slabe au înghi it pe cele apte spice grase i pline. i Faraon s'a trezit. Iat visul.  
<sup>8</sup> Diminea a, Faraon s'a turburat, i a trimes s cheme pe to i magii i pe to i în elep ii  
Egiptului. Le -a istorisit visurile lui. Dar nimeni n'a putut s le tîlm ceasc lui Faraon. <sup>9</sup> Atunci  
mai marele paharnicilor a luat cuvîntul, i a zis lui Faraon: „Mi-aduc aminte ast zi de gre ala  
mea. <sup>10</sup> Faraon se mîniase pe slujitorii lui; i m aruncase în temni , în casa c peteniei  
str jerilor, pe mine i pe mai marele pitarilor. <sup>11</sup> Amîndoi am visat cîte un vis în aceea noapte;  
i anume, fiecare din noi a visat un vis, care a primit o tîlm cire deosebit . <sup>12</sup> Era acolo cu noi  
un tîn r Evreu, rob al c peteniei str jerilor. I-am istorisit visurile noastre, i el ni le -a tîlm cit,  
i ne -a spus întocmai ce înseamn visul fiec ruia. <sup>13</sup> Lucrurile s'au întîmplat întocmai dup  
tîlm cirea pe care ne -o d duse el. Pe mine Faraon m'a pus iar în slujba mea, iar pe mai  
marele pitarilor l -a spînzurat.`` <sup>14</sup> Faraon a trimes s cheme pe Iosif. L-au scos în grab din  
temni . Iosif s'a ras, i -a schimbat hainele, i s'a dus la Faraon. <sup>15</sup> Faraon a zis lui Iosif:  
„Am visat un vis. Nimeni nu l -a putut tîlm ci; i am aflat c tu tîlm ce ti un vis, îndat  
dup ce l-ai auzit.`` <sup>16</sup> Iosif a r spus lui Faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un  
r spus prielnic lui Faraon!`` <sup>17</sup> Faraon a început s istoriseasc atunci lui Iosif: „În visul meu,  
se f cea c st team pe malul rîului. <sup>18</sup> i deodat apte vaci grase la trup i frumoase la  
chip s'au suit din rîu, i au început s pasc prin m la tini. <sup>19</sup> Dup ele s'au suit alte apte  
vaci, slabe, foarte urîte la chip, i sfrijite: n'am mai v zut altele a a de urîte în toat ara  
Egiptului. <sup>20</sup> Vacile cele sfrijite i slabe au mîncat pe cele apte vaci dintîi, cari erau grase.  
<sup>21</sup> Le-au înghi it, f r s se poat cunoa te c intraser în pîntecele lor; ba înc  
înf i area lor era tot a a de urît ca mai înainte. i m'am de teptat. <sup>22</sup> Am mai v zut

în vis apte spice pline i frumoase, cari cre teau pe acela pai. <sup>23</sup> i dup ele au r s rit  
 apte spice goale, slabe, arse de vîntul de r s rit. <sup>24</sup> Spicele slabe au înghi it pe cele apte  
 spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor, dar nimeni nu mi le -a putut tîlm ci.`` <sup>25</sup> Iosif a  
 zis lui Faraon: „Ce a visat Faraon înseamnă un singur lucru: Dumnezeu a ar tat mai dinainte  
 lui Faraon ce are s fac . <sup>26</sup> Cele apte vaci frumoase înseamnă apte ani; i cele apte  
 spice frumoase înseamnă apte ani: este un singur vis. <sup>27</sup> Cele apte vaci sfrijite i urîte, cari  
 se suiau dup cele dintîi, înseamnă apte ani; i cele apte spice goale, arse de vîntul de  
 r s rit, vor fi apte ani de foamete. <sup>28</sup> Astfel, dup cum am spus lui Faraon, Dumnezeu a  
 ar tat lui Faraon, ce are s fac . <sup>29</sup> Iat , vor fi apte ani de mare bel ug în toat ara  
 Egiptului. <sup>30</sup> Dup ei vor veni apte ani de foamete, a a c se va uita tot bel ugul acesta în  
 ara Egiptului, i foametea va topi ara. <sup>31</sup> Foametea aceasta care va urma va fi a a de mare  
 c nu se va mai cunoa te bel ugul în ar . <sup>32</sup> Cît prive te faptul c Faraon a visat visul  
 de dou ori, înseamnă c lucrul este hot rît din partea lui Dumnezeu, i c Dumnezeu se  
 va gr bi s -l aduc la îndeplinire. <sup>33</sup> Acum, Faraon s aleag un om priceput i în elept,  
 i s -l pun în fruntea rii Egiptului. <sup>34</sup> Faraon s pun prefec i în ar , ca s  
 ridice o cincime din roadele Egiptului în timpul celor apte ani de bel ug. <sup>35</sup> S se strîng  
 toate bucatele din ace ti ani buni cari au s vin ; s se fac , la îndemîna lui Faraon, gr mezi  
 de grîu, provizii în cet i, i s le p zeasc . <sup>36</sup> Bucatele acestea vor fi provizia rii,  
 pentru cei apte ani de foamete, cari vor veni în ara Egiptului, pentruca ara s nu fie  
 pr p dit de foamete.`` <sup>37</sup> Cuvintele acestea au pl cut lui Faraon i tuturor slujitorilor lui.  
<sup>38</sup> i Faraon a zis slujitorilor s i: „Am putea noi oare s g sim un om ca acesta, care s aib  
 în el Duhul lui Dumnezeu?`` <sup>39</sup> i Faraon a zis lui Iosif: „Fiindc Dumnezeu i -a f cut  
 cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care s fie atît de priceput i atît de în elept ca  
 tine. <sup>40</sup> Te pun mai mare peste casa mea, i tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai  
 scaunul meu de domnie m va ridica mai pe sus de tine.`` <sup>41</sup> Faraon a zis lui Iosif: „Uite, î i  
 dau st pînire peste toat ara Egiptului.`` <sup>42</sup> Faraon i -a scos inelul din deget, i l -a pus în  
 degetul lui Iosif; l -a îmbr cat cu haine de in sub ire, i i -a pus un lan de aur la gît. <sup>43</sup> L -a  
 suit în carul care venea dup al lui, i strigau înaintea lui: „În genunchi!`` Astfel i -a dat Faraon

st pînire peste toat ara Egiptului.<sup>44</sup> i a mai zis lui Iosif: „Eu sînt Faraon! Dar f r tine  
nimeni nu va ridica mîna nici piciorul în toat ara Egiptului.”<sup>45</sup> Faraon a pus lui Iosif numele:  
afnat-Paeneah (Descoperitor de taine), i i -a dat de nevast pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul  
lui On. i Iosif a pornit s cerceteze ara Egiptului.<sup>46</sup> Iosif era în vîrst de treizeci de ani  
cînd s'a înf i at înaintea lui Faraon, împ ratul Egiptului, i a plecat de la Faraon i a  
str b tut toat ara Egiptului.<sup>47</sup> În timpul celor apte ani de rod, p mîntul a dat bucate  
din bel ug.<sup>48</sup> Iosif a strîns toate bucatele din ace ti apte ani de bel ug în ara Egiptului.  
A f cut provizii în cet i, punînd în fiecare cetate bucatele de pe cîmpul de primprejur.<sup>49</sup> Iosif  
a strîns grîu, ca nisipul m rii, atît de mult, c au încetat s -l mai m soare, pentru c era  
f r m sur .<sup>50</sup> Înaintea anilor de foamete, i s'au n scut lui Iosif doi fii, pe care i -a n scut  
Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On.<sup>51</sup> Iosif a pus întîiului n scut numele Manase (Uitare);  
„c ci``, a zis el, „Dumnezeu m'a f cut s uit toate necazurile mele i toat casa tat lui  
meu.”<sup>52</sup> i celui de al doilea i -a pus numele Efraim (Rodire); „c ci``, a zis el, „Dumnezeu m'a  
f cut roditor în ara întrist rii mele.”<sup>53</sup> Cei apte ani de bel ug cari au fost în ara  
Egiptului, au trecut.<sup>54</sup> i au început s vin cei apte ani de foamete, a a cum vestise Iosif.  
În toat rile era foamete; dar în toat ara Egiptului era pîne.<sup>55</sup> Cînd a fl mînzit, în  
sfr it, toat ara Egiptului, poporul a strigat la Faraon s -i dea pîne. Faraon a spus tuturor  
Egiptenilor: „Duce i-v la Iosif, i face i ce v va spune el.”<sup>56</sup> Foametea bîntuia în toat  
ara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii, i a vîndut grîu Egiptenilor. Foametea cre tea  
din ce în ce mai mult în ara Egiptului.<sup>57</sup> i din toate rile venea lumea în Egipt, ca s  
cumpere grîu dela Iosif; c ci în toate rile era foamete mare.

## Chapter 42

<sup>1</sup> Cînd a auzit Iacov c este grîu în Egipt, a zis fiilor s i: „Pentru ce sta i i v uita i  
unii la al ii?”<sup>2</sup> i a zis: „Iat , aud c este grîu în Egipt; pogorî i-v , i cump ra i-ne  
grîu de acolo, ca s tr im i s nu murim.”<sup>3</sup> Zece fra i ai lui Iosif s'au pogorît în Egipt, ca  
s cumpere grîu.<sup>4</sup> Iacov n'a trimes cu ei pe Benjamin, fratele lui Iosif, de team s nu i se

5  
 întîmple vreo nenorocire. Fiii lui Israel au venit s cumpere i ei grîu, împreun cu cei ce  
 veneau pentru acela lucru; c ci în Canaan era foamete. 6 Iosif era mai mare în ar ; el vindea  
 grîu la tot poporul din ar . Fra ii lui Iosif au venit, i s'au aruncat cu fa a la p mînt înaintea  
 7  
 lui. Iosif, cum a v zut pe fra ii s i, i -a cunoscut; dar s'a f cut c le este str in, le -a vorbit  
 aspru, i le -a zis: „De unde veni i?” Ei au r spus: „Venim din ara Canaan, ca s  
 8  
 cump r m merinde.” Iosif a cunoscut pe fra ii s i, dar ei nu l-au cunoscut. 9 Iosif i -a  
 adus aminte de visurile, pe cari le visase cu privire la ei, i le -a zis: „Voi sînte i iscoade; a i  
 10  
 venit numai ca s cerceta i locurile slabe ale rii.” Ei i-au r spus: „Nu, domnul meu;  
 11  
 robii t i au venit s cumpere hran . Noi to i sîntem fiii aceluia om; sîntem oameni de  
 12  
 treab , robii t i nu sînt iscoade.” El le -a zis: „Ba nu; a i venit s cerceta i locurile slabe  
 13  
 ale rii.” Ei au r spus: „Noi, robii t i, sîntem doisprezece fra i, fii ai aceluia om,  
 din ara Canaan; i iat , cel mai tîn r este azi cu tat l nostru, iar unul nu mai este în via .”  
 14  
 Iosif le -a zis: „V'am spus c sînte i iscoade. 15 Iat cum ve i fi încerca i. Pe via a lui  
 16  
 Faraon c nu ve i ie i de aici pîn nu va veni fratele vostru cel tîn r! Trimete i pe unul  
 din voi s aduc pe fratele vostru; iar voi, r mîne i la opreal . Cuvintele voastre vor fi puse  
 astfel la încercare, i voi ti dac adev rul este cu voi sau nu; altfel, pe via a lui Faraon c  
 17  
 sînte i ni te iscoade.” i i -a aruncat pe to i, trei zile în temni . 18 A treia zi, Iosif le  
 19  
 -a zis: „Face i lucrul acesta, i ve i tr i. Eu m tem de Dumnezeu! Dac sînte i oameni  
 de treab , s r mîn unul din fra ii vo tri închis în temni a voastr ; iar ceilal i pleca i,  
 20  
 lua i grîu ca s v hr ni i familiile, i aduce i-mi pe fratele vostru cel tîn r, pentru  
 ca vorbele voastre s fie puse astfel la încercare i s sc pa i de moarte.” i a a au f cut.  
 21  
 Ei au zis atunci unul c tre altul: „Da; am fost vinova i fa de fratele nostru; c ci am  
 v zut nelini tea sufletului lui, cînd ne ruga, i nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi  
 22  
 necazul acesta.” Ruben a luat cuvîntul, i le -a zis: „Nu v spuneam eu s nu face i o  
 astfel de nelegiuire fa de b iatul acesta?” Dar n'a i ascultat. Acum iat c ni se cere  
 23  
 socoteal pentru sîngele lui.” Ei nu tiau c Iosif îi în elegea, c ci vorbea cu ei printr'un  
 24  
 tîlmaci. Iosif a plecat la oparte dela ei, ca s plîng . În urm s'a întors, i le -a vorbit; apoi  
 25  
 a luat dintre ei pe Simeon, i a pus s -l lege cu lan uri în fa a lor. Iosif a poruncit s li  
 se umple sacii cu grîu, s pun argintul fiec ruia în sacul lui, i s li se dea merinde pentru  
 26  
 drum. i a a s'a f cut. Ei i-au încrcat grîul pe m gari, i au plecat. 27 Unul din ei

i -a deschis sacul ca s dea nutre m garului în locul unde au mas peste noapte. A v zut  
<sup>28</sup> argintul la gura sacului, i a zis fra ilor s i: „Argintul meu mi s'a dat înapoi, i iat -l în  
sacul meu.” Atunci li s'a t iat inima; i au zis unul altuia, tremurînd: „Ce ne -a f cut  
<sup>29</sup> Dumnezeu?” S'au întors la tat l lor Iacov, în ara Canaan, i i-au istorisit tot ce li se  
<sup>30</sup> întîmplase. Ei au zis: „Omul acela, care este domnul rii, ne -a vorbit aspru, i ne -a luat  
<sup>31</sup> drept iscoade. Noi i-am spus: „Sîntem oameni de treab , nu sîntem iscoade. Sîntem  
<sup>32</sup> doisprezece fra i, fii ai tat lui nostru; unul nu mai este, i cel mai tîn r este azi cu tat l nostru  
<sup>33</sup> în ara Canaan.” i omul acela, care este domnul rii, ne -a zis: „Iat cum voi cunoa te  
dac sînte i oameni de treab . L sa i la mine pe unul din fra ii vo tri, lua i merinde  
<sup>34</sup> pentru familiile voastre, pleca i, i aduce i-mi pe fratele vostru cel tîn r. Voi ti astfel  
c nu sînte i iscoade, ci sînte i oameni de treab ; apoi v voi da înapoi pe fratele vostru, i  
<sup>35</sup> ve i putea s str bate i ara în voie.” Cînd i-au golit sacii, iat c leg tura cu  
argintul fiec ruia era în sacul lui. Ei i tat l lor au v zut leg turile cu argintul, i s'au temut.  
<sup>36</sup> Tat l lor Iacov le -a zis: „Voi m lipsi i de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este, i  
<sup>37</sup> voi i s lua i i pe Benjamin. Toate acestea pe mine m lovesc!” Ruben a zis tat lui  
s u: „S -mi omori pe amîndoi fiii mei, dac nu- i voi aduce înapoi pe Benjamin; d -l în  
<sup>38</sup> mîna mea, i i -l voi aduce înapoi.” Iacov a zis: „Fiul meu nu se poate pogorî împreun  
cu voi; c ci fratele lui a murit, i el a r mas singur; dac i s'ar întîmpla vreo nenorocire în  
c l toria pe care o face i, cu durere îmi ve i pogorî perii mei cei albi în locuin a mor ilor.”

### Chapter 43

<sup>1</sup> Foametea bîntuia greu în ar . <sup>2</sup> Cînd au ispr vit de mîncat grîul, pe care -l aduseser  
din Egipt, Iacov a zis fiilor s i: „Duce i-v iar , i cump ra i-ne ceva merinde.” <sup>3</sup> Iuda  
i -a r spus: „Omul acela ne -a spus curat: „S nu-mi mai vede i fa a, dac fratele vostru  
<sup>4</sup> nu va fi cu voi.” Dac vrei deci s trime i pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî, i- i  
<sup>5</sup> vom cump ra merinde. Dar dac nu vrei s -l trime i, nu ne vom pogorî, c ci omul acela  
ne -a spus: „S nu-mi mai vede i fa a, dac fratele vostru nu va fi cu voi!” <sup>6</sup> Israel a zis  
atunci: „Pentruce mi-a i f cut un astfel de r u, i a i spus omului aceluia c mai ave i  
<sup>7</sup> un frate?” Ei au r spus: „Omul acela ne -a întrebat despre noi i familia noastr , i a zis:

„Mai tr ie te tat l vostru? Mai ave i vreun frate?” i noi am r spuns la întreb rile acestea.

Puteam noi s tim c are s zic : „Aduce i pe fratele vostru?”<sup>8</sup> Iuda a zis tat lui s u Israel: „Trimete copilul cu mine, ca s ne scul m i s plec m, i vom tr i i nu vom

muri, noi, tu i copiii no tri.”<sup>9</sup> R spund eu pentru el; ai s -l ceri înapoi din mîna mea. Dac nu -l voi aduce înapoi la tine, i dac nu -l voi pune înaintea ta, vinovat s fiu fa de tine

pentru totdeauna.”<sup>10</sup> C ci dac n'am mai fi z bovit, de dou ori ne-am fi întors pîn acum.”

<sup>11</sup> Israel, tat l lor, le -a zis: „Fiindc trebuie, face i a a. Lua i-v în saci ceva din cele mai bune roade ale rii, ca s duce i un dar omului aceuia, i anume: pu in leac alin tor,

i pu in miere, mirodenii, smirn , fisticuri i migdale.”<sup>12</sup> Lua i cu voi argint îndoit, i duce i înapoi argintul, pe care vi -l puseser la gura sacilor: poate c a fost o gre eal .

<sup>13</sup> Lua i i pe fratele vostru, scula i-v i întoarce i-v la omul acela.”<sup>14</sup> Dumnezeuul Cel Atotputernic s v fac s c p ta i trecere înaintea omului aceuia, i s lase s se întoarc împreun cu voi pe celalt frate al vostru i pe Benjamin! Iar eu, dac trebuie s fiu

lipsit de copiii mei, lipsit s fiu!”<sup>15</sup> Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum i pe

Benjamin; s'au sculat, s'au pogorît în Egipt, i s'au înf i at înaintea lui Iosif.<sup>16</sup> Cum a v zut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului s u: „Bag pe oamenii ace tia în cas , taie vite i

g te te; c ci oamenii ace tia au s m nînce cu mine la amez .”<sup>17</sup> Omul acela a f cut

ce -i poruncise Iosif, i a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif.<sup>18</sup> Ei s'au temut cînd au v zut

c -i bag în casa lui Iosif, i au zis: „Ne bag înl untru din pricina argintului pus în sacii no tri data trecut ; vor s se n pusteasc peste noi, ca s ne ia robi, i s pun mîna

pe m garii no tri.”<sup>19</sup> S'au apropiat de economul casei lui Iosif, i au intrat în vorb cu el la

u a casei; i au zis: „Domnule, noi ne-am mai pogorît odat aici, ca s cump r m

merinde.”<sup>21</sup> Apoi, cînd am ajuns la locul unde trebuia s r mînem peste noapte, ne-am deschis sacii; i iat c argintul fiec ruia era la gura sacului s u, argintul nostru, dup greutatea lui:

i l-am adus înapoi cu noi.”<sup>22</sup> Am adus i alt argint, ca s cump r m merinde. Nu tim

cine a pus argintul în sacii no tri.”<sup>23</sup> Economul a r spuns: „Fi i pe pace! Nu v teme i de nimic. Dumnezeuul vostru, Dumnezeuul tat lui vostru, v'a pus pe ascuns o comoar în saci. Argintul

vostru a trecut prin mînile mele.”<sup>24</sup> i le -a adus i pe Simeon. Omul acesta i -a b gat în casa

lui Iosif; le -a dat ap de i-au sp lat picioarele; a dat i nutre m garilor lor.<sup>25</sup> Ei i-au preg tit darul pîn la venirea lui Iosif, la amez ; c ci aflaser c au s m nînce la el.

26 Când a ajuns Iosif acas , i-au dat darul, pe care i -l aduseser , i s'au aruncat cu fa a la  
 p mînt înaintea lui. 27 El i -a întreat de s n tate; i a zis: „B trînul vostru tat , de care  
 a i vorbit, este s n tos? Mai tr ie te?`` 28 Ei au r spus: „Robul t u, tat l nostru, este  
 s n tos; tr ie te înc ``. i s'au plecat i s'au aruncat cu fa a la p mînt. 29 Iosif a ridicat  
 ochii; i, aruncînd o privire spre frate-s u Benjamin, fiul mamei sale, a zis: „Acesta este fratele  
 vostru cel tîn r, despre care mi-a i vorbit?`` i a ad uat: „Dumnezeu s aib mil de  
 tine, fiule!`` 30 Iosif a ispr vit repede, c ci i se rupea inima pentru fratele s u, i sim ea  
 nevoie s plîng ; a intrat de grab într'o odaie, i a plîns acolo. 31 Dup ce s'a sp lat pe fa ,  
 a ie it din odaie; i, silindu-se s se st pîneasc , a zis: „Aduce i de mîncare!`` 32 Au adus  
 de mîncare lui Iosif deoparte, i fra ilor lui de o parte; Egiptenilor, cari mîncau cu el, le-au adus  
 deasemenea mîncare de o parte; c ci Egiptenii nu puteau s m nînce cu Evreii, fiindc lucrul  
 acesta pentru ei este o urîciune. 33 Fra ii lui Iosif s'au a ezat la mas în fa a lui: dela întfiul  
 n scut, dup dreptul lui de întfi n scut, i pîn la cel mai tîn r, a eza i dup vîrst ;  
 i se uitau unii la al ii cu mirare. 34 Iosif a pus s le dea din bucatele cari erau înaintea lui; iar  
 Benjamin a c p tat de cinci ori mai mult decît ceilal i. i au b ut, i s'au veselit împreun  
 cu el.

## Chapter 44

1 Iosif a dat urm toarea porunc economului casei lui: „Umple cu merinde sacii oamenilor  
 acestora, cît vor putea s duc , i pune argintul fiec ruia la gura sacului s u. 2 S pui i  
 paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tîn r, împreun cu argintul cuvenit  
 pentru pre ul grîului lui``. Economul a f cut cum îi poruncise Iosif. 3 Diminea a, cum s'a  
 cr pat de ziu , au dat drumul oamenilor acestora împreun cu m garii lor. 4 Dar abia ie iser  
 din cetate, i nu se dep rtaser deloc de ea, cînd Iosif a zis economului s u: „Scoal -te,  
 alearg dup oamenii aceia; i, cînd îi vei ajunge, s le spui: „Pentruce a i r spl tit binele  
 cu r u? 5 De ce a i furat paharul din care bea domnul meu, i de care se sluje te pentru ghicit?  
 R u a i f cut c v'a i purtat astfel.`` 6 Economul i -a ajuns, i le -a spus aceste cuvinte.  
 7 Ei i-au r spus: „Domnule, pentruce vorbe ti astfel? S fereasc Dumnezeu pe robii t i

s fi s vîr it o asemenea fapt !<sup>8</sup> Iat , noi i-am adus din ara Canaanului argintul, pe care l-am g sit la gura sacilor no tri; cum am fi putut s fur m argint sau aur din casa domnului t u?<sup>9</sup> S moar acela dintre robii t i la care se va g si paharul, i noi în ine s fim robi ai domnului nostru!<sup>10</sup> El a zis: „Fie dup cuvintele voastre! Acela la care se va g si paharul, s fie robul meu; iar voi ve i fi nevinova i.”<sup>11</sup> Îndat , i -a pogorît fiecare sacul la p mînt. Fiecare i -a deschis sacul.<sup>12</sup> Economul i -a scotocit, începînd cu cel mai în vîrst i sîr ind cu cel mai tîn r; i paharul a fost g sit în sacul lui Benjamin.<sup>13</sup> Ei i-au rupt hainele, i -a înc reat fiecare m garul, i s'au întors în cetate.<sup>14</sup> Iuda i fra ii lui au ajuns la casa lui Iosif, pe cînd era el înc acolo, i s'au aruncat cu fa a la p mînt înaintea lui.<sup>15</sup> Iosif le -a zis: „Ce fapt a i f cut? Nu ti i c un om ca mine are putere s ghiceasc ?”<sup>16</sup> Iuda a r spus: „Ce s mai spunem domnului nostru? Cum s mai vorbim? Cum s ne mai îndrept im?”<sup>17</sup> Dumnezeu a dat pe fa nelegiuirea robilor t i. Iat -ne robi ai domnului nostru: noi, i acela la care s'a g sit paharul.”<sup>18</sup> Dar Iosif a zis: „S m fereasc Dumnezeu s fac a a ceva! Omul la care s'a g sit paharul, va fi robul meu; dar voi, sui i-v înapoi în pace la tat l vostru.”<sup>19</sup> Atunci Iuda s'a apropiat de Iosif, i a zis: „Te rog, domnul meu, d voie robului t u s spun o vorb domnului meu, i s nu te mîinii pe robul t u! C ci tu e ti ca Faraon.”<sup>20</sup> Domnul meu a întrebat pe robii s i, zicînd: „Mai tr e te tat l vostru, i mai ave i vreun frate?”<sup>21</sup> Noi am r spus domnului meu: „Avem un tat b trîn, i un frate tîn r, copil f cut la b trîne a lui; b iatul acesta avea un frate care a murit, i care era dela aceea mam ; el a r mas singur, i tat l lui îl iube te.”<sup>22</sup> Tu ai spus robilor t i: „Aduce i -l la mine ca s -l v d cu ochii mei.”<sup>23</sup> Noi am r spus domnului meu: „B iatul nu poate p r si pe tat l s u; dac -l va p r si, tat l s u are s moar .”<sup>24</sup> Tu ai spus robilor t i: „Dac nu se va pogorî i fratele vostru împreun cu voi, s nu-mi mai vede i fa a.”<sup>25</sup> Cînd ne-am suit la tat l meu, robul t u, i-am spus cuvintele domnului meu.<sup>26</sup> Tat l nostru a zis: „Duce i-v iar s ne cump ra i ceva merinde.”<sup>27</sup> Noi am r spus: „Nu putem s ne ducem; dar dac fratele nostru cel tîn r va fi cu noi, ne vom duce; c ci nu putem vedea fa a omului aceluaia, de cît dac fratele nostru cel tîn r va fi cu noi.”<sup>28</sup> Robul t u, tat l nostru, ne -a zis: „Voi ti i c nevast -mea mi -a n scut doi fii. Unul a ie it dela mine, i cred



29 c a fost sfi iat negre it de fiare, c ci nu l-am mai v zut pîn ast zi.      Dac -mi mai  
 lua i i pe acesta, i i se va întîmpla vreo nenorocire, cu durere îmi ve i pogorî b trîne ele  
 30 în locuin a mor ilor.``      Acum, dac m voi întoarce la robul t u, tat l meu, f r s  
 31 avem cu noi b iatul de sufletul c ruia este nedeslipit sufletul lui,      el are s moar , cînd va  
 vedea c b iatul nu este; i robii t i vor pogorî cu durere în locuin a mor ilor b trîne ele  
 32 robului t u, tat l nostru.      C ci robul t u s'a pus chez pentru copil, i a zis tat lui  
 meu: „Dac nu -l voi aduce înapoi la tine, vinovat s fiu pentru totdeauna fa de tat l meu.``  
 33 Îng duie, dar, te rog, robului t u s r mîn în locul b iatului, ca rob al domnului meu;  
 34 iar b iatul s se suie înapoi cu fra ii s i.      Cum m voi putea sui eu la tat l meu, dac  
 b iatul nu este cu mine? Ah! s nu v d mîhnirea tat lui meu!``

## Chapter 45

1 Iosif nu s'a mai putut st pîni înaintea tuturor celor ce -l înconjura. i a strigat: „Scoate i  
 afar pe toat lumea.`` i n'a mai r mas nimeni cu Iosif, cînd s'a f cut cunoscut fra ilor  
 2 s i.      A izbucnit într'un plîns a a de tare c l-au auzit Egiptenii i casa lui Faraon.      3 Iosif a  
 zis fra ilor s i: „Eu sînt Iosif! Mai tr ie te tat l meu?`` Dar fra ii lui nu i-au putut r spunde,  
 4 a a de încremeni i r m seser înaintea lui.      Iosif a zis fra ilor s i: „Apropia i-v de  
 mine.`` i ei s'au apropiat. El a zis: „Eu sînt fratele vostru Iosif, pe care l-a i vîndut ca s fie  
 5 dus în Egipt.      Acum, nu v întrista i i nu fi i mîhni i c m'a i vîndut ca s fiu adus  
 aici, c ci ca s v scap via a m'a trimes Dumnezeu înaintea voastr .      6 Iat sînt doi ani  
 decînd bîntuie foametea în ar ; i înc cinc ani, nu va fi nici ar tur , nici seceri .  
 7 Dumnezeu m'a trimes înaintea voastr ca s v r mîn s mîn a vie în ar , i ca  
 8 s v p streze via a printr'o mare izb vire.      A a c nu voi m'a i trimes aici, ci Dumnezeu;  
 El m'a f cut ca un tat al lui Faraon, st pîn peste toat casa lui, i cîrmuitorul întregei ri  
 9 a Egiptului.      Gr bi i-v de v sui i la tat l meu, i spune i -i: „A a a vorbit fiul t u  
 10 Iosif: „Dumnezeu m'a pus domn peste tot Egiptul; pogoar -te la mine i nu z bovi!      Vei locui  
 în inutul Gosen, i vei fi lîng mine, tu, fiii t i, i fiii fiilor t i, oile tale i boii t i, i  
 11 tot ce este al t u.      Acolo te voi hr ni, c ci vor mai fi înc cinc ani de foamete; i astfel

nu vei pieri, tu, casa ta, i tot ce este al t u. <sup>12</sup> Voi vede i cu ochii vo tri, i fratele meu  
 Benjamin vede cu ochii lui c eu însumi v vorbesc. <sup>13</sup> Istorisi i tat lui meu toat slava pe  
 care o am în Egipt, i tot ce a i v zut; i aduce i aici cât mai curînd pe tat l meu.`` <sup>14</sup> El  
 s'a aruncat pe gîtul fratelui s u Benjamin, i a plîns; i Benjamin a plîns i el pe gîtul lui.  
<sup>15</sup> A îmbr i at de asemenea pe to i fra ii lui, plîngînd. Dup aceea, fra ii lui au stat de  
 vorb cu el. <sup>16</sup> S'a r spîndit vestea în casa lui Faraon c au venit fra ii lui Iosif; lucrul acesta  
 a pl cut lui Faraon i slujitorilor lui. <sup>17</sup> Faraon a zis lui Iosif: „Spune fra ilor t i: „Iat ce  
 s face i: „Înc rca i-v dobitoacele, i pleca i în ara Canaanului; <sup>18</sup> lua i pe tat l  
 vostru i familiile voastre, i veni i la mine. Eu v voi da ce este mai bun în ara Egiptului,  
 i ve i mânca gr simea rii. <sup>19</sup> Ai porunc s le spui: „A a s face i! Lua i-v  
 din ara Egiptului car pentru pruncii vo tri i pentru nevestele voastre; aduce i pe tat l  
 vostru, i veni i. <sup>20</sup> S nu v par r u de ceeace ve i l sa; c ci tot ce este mai bun în  
 ara Egiptului va fi pentru voi.`` <sup>21</sup> Fiii lui Israel au f cut a a. Iosif le -a dat car , dup  
 porunca lui Faraon; le -a dat i merinde pentru drum. <sup>22</sup> Le -a dat la to i haine de schimb, iar  
 lui Benjamin i -a dat trei sute de sicli de argint i cinci haine de schimb. <sup>23</sup> Tat lui s u i -a  
 trimes zece m gari înc rca i cu ce era mai bun în Egipt, i zece m g ri e înc rcate cu  
 grîu, pîne i merinde, pentru ca s aib pe drum. <sup>24</sup> Apoi a dat drumul fra ilor s i, cari au  
 plecat; i le -a zis: „S nu v certa i pe drum.`` <sup>25</sup> Ei au ie it din Egipt, i au ajuns în ara  
 Canaanului, la tat l lor Iacov. <sup>26</sup> i i-au spus: „Iosif tot mai tr ie te, i chiar el cîrmuie te  
 toat ara Egiptului.`` Dar inima lui Iacov a r mas rece, pentruc nu -i credea. <sup>27</sup> Cînd i-au  
 istorisit îns tot ce le spusese Iosif, i a v zut carele pe cari le trimesese Iosif ca s -l duc ,  
 duhul tat lui lor, Iacov, s'a înviorat. <sup>28</sup> i Israel a zis: „Destul! Fiul meu Iosif tot mai tr ie te!  
 Vreau s m duc s -l v d înainte de moarte.``

## Chapter 46

<sup>1</sup> Israel a plecat, cu tot ce avea. A ajuns la Beer- eba, i a adus jertfe Dumnezeului tat lui  
 s u Isaac. <sup>2</sup> Dumnezeu a vorbit lui Israel, într'o vedenie noaptea, i a zis: „Iacove! Iacove!``

Israel a r spus: „Iat -m !”<sup>3</sup> i Dumnezeu a zis: „Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeul tat lui  
 t u. Nu te teme s te pogori în Egipt, c ci acolo te voi face s ajungi un neam mare.<sup>4</sup> Eu  
 însumi M voi pogorî cu tine în Egipt, i Eu însumi te voi scoate iar de acolo; iar Iosif î i  
 va închide ochii.”<sup>5</sup> Iacov a p r sit Beer- eba; i fiii lui Israel au pus pe tat l lor Iacov, cu  
 copila ii i nevestele lor, în carele pe cari le trimesese Faraon ca s -l duc .<sup>6</sup> i-au luat i  
 turmele i averile, pe cari le agonisiser în ara Canaanului. i Iacov s'a dus în Egipt, cu toat  
 familia lui.<sup>7</sup> A luat cu el în Egipt pe fiii lui i pe fiii fiilor lui, pe fiicele lui i pe fiicele fiilor  
 lui, i pe toat familia lui.<sup>8</sup> Iat numele fiilor lui Israel, cari au venit în Egipt. Iacov i fiii  
 lui. Înfiul n scut al lui Iacov: Ruben.<sup>9</sup> Fiii lui Ruben: Enoh, Palu, He ron i Carmi.<sup>10</sup> -Fiii  
 lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin i ohar; i Saul, fiu dintr'o femeie Cananit .<sup>11</sup> -Fiii  
 lui Levi: Gher on, Chehat, i Merari. -<sup>12</sup> Fiii lui Iuda: Er, Onan, ela, Pere i Zarah; dar  
 Er i Onan au murit în ara Canaanului. Fiii lui Pere au fost: He ron i Hamul. -<sup>13</sup> Fiii lui  
 Isahar: Tola, Puva, Iov i imron. -<sup>14</sup> Fiii lui Zabulon: Sered, Elon i Iahleel.<sup>15</sup> Ace tia sînt  
 fiii, pe cari i -a n scut lui Iacov Lea în Padan-Aram, împreun cu fiic -sa Dina. Fiii i fiicele  
 lui alc tuiau în totul treizeci i trei de in i.<sup>16</sup> Fiii lui Gad: ifion, Haggi, uni, E bon, Eri,  
 Arodi i Areeli. -<sup>17</sup> Fiii lui A er: Imna, I va, I vi i Beria; i Serah, sora lor. i fiii lui  
 Beria: Heber i Malchiel.<sup>18</sup> Ace tia sînt fiii Zilpei, pe care o d duse Laban fetei sale Lea; pe  
 ace tia i -a n scut ea lui Iacov. În totul aisprezece in i.<sup>19</sup> Fiii Rahelei, nevasta lui Iacov:  
 Iosif i Benjamin. -<sup>20</sup> Lui Iosif i s'au n scut, în ara Egiptului: Manase i Efraim, pe cari i  
 -a n scut Asnat fata lui Poti-Fera, preotul lui On. -<sup>21</sup> Fiii lui Benjamin; Bela, Becher, A bel,  
 Ghera, Naaman, Ehi, Ro , Mupim, Hupim i Ard.<sup>22</sup> Ace tia sînt fiii Rahelei, pe cari i -a  
 n scut lui Iacov. În totul patrusprezece in i.<sup>23</sup> Fiii lui Dan: Hu im.<sup>24</sup> Fiii lui Neftali: Iah eel,  
 Guni, Ie er i ilem.<sup>25</sup> Ace tia sînt fiii Bilhei, pe care o d duse Laban fetei sale Rahela;  
 i pe ace tia i -a n scut ea lui Iacov. În totul, apte in i.<sup>26</sup> Sufletele cari au venit cu Iacov  
 în Egipt i cari ie iser din el, erau în totul asezeci i ase, fr s num r m nevestele  
 fiilor lui Iacov.<sup>27</sup> i Iosif avea doi fii, cari i se n scuser în Egipt. -Toate sufletele din familia  
 lui Iacov, cari au venit în Egipt, erau în num r de aptezeci.<sup>28</sup> Iacov a trimes pe Iuda înainte la

29 Iosif, ca s -i dea de tire s -i ias înainte în Gosen. i au venit în inutul Gosen. Iosif i -a preg tit carul i s'a suit ca s se duc în Gosen, în întâmpinarea tat lui s u Israel.

30 Cum l -a v zut, s'a aruncat pe gâtul lui, i a plîns mult vreme pe gâtul lui. Israel a zis lui

31 Iosif: „Acum pot s mor, fiindc i-am v zut fa a, i tu tot mai tr ie ti.” Iosif a zis fra ilor s i i familiei tat lui s u: „M duc s în tiin ez pe Faraon, i s -i spun:

32 „Fra ii mei i familia tat lui meu, cari erau în ara Canaan, au venit la mine. Oamenii

33 ace tia sînt p stori, c ci cresc vite; ei i-au adus oile i boii, i tot ce este al lor.” i,

34 cînd v va chema Faraon i v va întreba: „Cu ce v îndeletnici i?” voi s r spunde i: „Robii t i au crescut vite, din tinere a noastr pîn acum, atît noi cît i p rin ii no tri.”

În felul acesta, ve i locui în inutul Gosen, c ci to i p storii sînt o urîciune pentru Egipteni.”

## Chapter 47

1 Iosif s'a dus s în tiin eze pe Faraon, i i -a spus: „Fra ii mei i tat l meu au sosit din ara Canaan, cu oile i boii, i cu tot avutul lor; i sînt în inutul Gosen.” 2 A luat pe

3 cincii din fra ii lui, i i -a adus înaintea lui Faraon. Faraon a întrebat pe fra ii lui Iosif: „Cu ce v îndeletnici i?” Ei au r spus lui Faraon: „Robii t i sînt p stori, cum erau i p rin ii

4 no tri.” i au mai zis lui Faraon: „Noi am venit ca s locuim o vreme aici în ar , pentru c nu mai este p une pentru oile robilor t i, i este o mare foamete în ara Canaanului;

5 îng duie dar robilor t i s locuiasc în inutul Gosen.” Faraon a zis lui Iosif: „Tat l t u

6 i fra ii t i au venit la tine. ara Egiptului este deschis înaintea ta; a eaz pe tat l t u i pe fra ii t i în cea mai bun parte a rii. S locuiasc în inutul Gosen; i

7 dac g se ti printre ei oameni destoinici, pune -i în fruntea turmelor mele.” Iosif a adus pe

8 tat l s u Iacov, i l -a înf i at înaintea lui Faraon. i Iacov a binecuvîntat pe Faraon.

9 Faraon a întrebat pe Iacov: „Care este num rul zilelor anilor vie ii tale?” Iacov a r spus

10 lui Faraon: „Zilele anilor c l toriei mele sînt o sut treizeci de ani. Zilele anilor vie ii mele au fost pu ine la num r i rele, i n'au atins zilele anilor vie ii p rin ilor mei, în timpul

11 c l toriei lor.” Iacov a binecuvîntat iar pe Faraon, i a plecat dinaintea lui Faraon.

12 Iosif a a ezat pe tat l s u i pe fra ii s i, i le -a dat o mo ie în ara Egiptului, în

cea mai bun parte a rii, în inutul lui Ramses, cum poruncise Faraon. <sup>12</sup> Iosif a hr nit cu pîne pe tat l s u, pe fra ii s i, i pe toat familia tat lui s u, dup num rul copiilor.

<sup>13</sup> Nu mai era pîne în toat ara, c ci foametea era foarte mare; ara Egiptului i ara

Canaanului tînjeau, din pricina foametei. <sup>14</sup> Iosif a strîns tot argintul, care se g sea în ara Egiptului i în ara Canaanului, în schimbul grîului, pe care -l cump rau oamenii, i astfel a

f cut ca tot argintul acesta s intre în casa lui Faraon. <sup>15</sup> Cînd s'a sfîr it argintul din ara Egiptului i din ara Canaanului, to i Egiptenii au venit la Iosif, i au zis: „D -ne pîne!

Pentruce s murim în fa a ta? C ci argint nu mai avem.” <sup>16</sup> Iosif a zis: „Da i vitele voastre,

i v voi da pîne în schimbul vitelor voastre, dac nu mai ave i argint.” <sup>17</sup> i-au adus vitele la Iosif, i Iosif le -a dat pîne în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi i de boi, i în

schimbul m garilor. Le -a dat astfel pîne în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor. <sup>18</sup> Dup ce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul urm tor, i i-au zis: „Nu putem s ascundem domnului nostru faptul c argintul s'a sfîr it, i turmele de vite au trecut în st pînirea domnului nostru;

nu mai r mîn înaintea domnului nostru de cît trupurile i p mînturile noastre. <sup>19</sup> Pentruce s murim subt ochii t i, noi i p mînturile noastre? Cump r -ne împreun cu p mînturile noastre în schimbul pînii, i vom fi ai domnului nostru, noi i p mînturile noastre. D -ne s mîn s s m n m, ca s tr im i s nu murim, i s nu ne r mîn

p mînturile pustii.” <sup>20</sup> Iosif a cump rat pentru Faraon toate p mînturile Egiptului; c ci Egiptenii i-au vîndut fiecare ogorul, pentruc îi silea foametea. i ara a ajuns în st pînirea

lui Faraon. <sup>21</sup> Cît despre popor, l -a mutat în cet i, dela o margine hotarelor Egiptului pîn la

cealalt . <sup>22</sup> Numai p mînturile preo ilor nu le -a cump rat, pentruc era o lege a lui Faraon, dat în folosul preo ilor, cari tr iau din venitul pe care li -l d dea Faraon: de aceea ei nu i-au

vîndut p mînturile. <sup>23</sup> Iosif a zis poporului: „V'am cump rat azi cu p mînturile voastre, pentru

Faraon; iat , v dau s mîn , ca s pute i s m na p mîntul. <sup>24</sup> La vremea roadelor, ve i da a cincea parte lui Faraon; iar celelalte patru p r i v vor r mînea vou , ca s s m na i ogoarele, i s v hr ni i împreun cu copiii vo tri i cu cei ce sînt în

casele voastre.” <sup>25</sup> Ei au zis: „Tu ne-ai sc pat via a! S c p t m trecere înaintea domnului

nostru, i vom fi robi ai lui Faraon.” <sup>26</sup> Iosif a f cut din aceasta o lege, care a r mas în picioare pîn în ziua de azi, i dup care, a cincea parte din venitu p mînturilor Egiptului este a lui

Faraon; numai p mînturile preo ilor nu sînt ale lui Faraon. <sup>27</sup> Israel a locuit în ara Egiptului,

în inutul Gosen. Ei s'au înst rit, au crescut i s'au înmul it foarte mult. <sup>28</sup> Iacov a tr it

aptesprezece ani în ara Egiptului; i zilele anilor vie ii lui Iacov au fost de o sut patruzeci  
 i apte de ani. <sup>29</sup> Când s'a apropiat Israel de clipa mor ii, a chemat pe fiul s u Iosif, i i -a  
 zis: „Dac am c p tat trecere înaintea ta, pune, rogu-te, mâna subt coapsa mea, i poart -te  
 cu bun tate i credincio ie fa de mine: s nu m îngropi în Egipt. <sup>30</sup> Ci când m voi  
 culca lâng p rin ii mei, s m sco i afar din Egipt, i s m îngropi în mormântul  
 lor.`` Iosif a r spus: „Voi face dup cuvântul t u.`` <sup>31</sup> Iacov a zis: „Jur -mi.`` i Iosif i -a  
 jurat. Apoi Israel s'a plecat cu fa a pe c p tîiul patului.

## Chapter 48

<sup>1</sup> Dup aceea, au venit i au spus lui Iosif: „Tat l t u este bolnav.`` i Iosif a luat cu el  
 pe cei doi fii ai s i, Manase i Efraim. <sup>2</sup> Au dat de tire lui Iacov, i i-au spus: „Iat c fiul  
 t u Iosif vine la tine.`` i Israel i -a adunat puterile, i s'a a ezat pe pat. <sup>3</sup> Iacov a zis lui  
 Iosif: „Dumnezeul Cel Atotputernic mi S'a ar tat la Luz, în ara Canaan, i m'a binecuvântat.  
<sup>4</sup> El mi -a zis: „Te voi face s cre ti, te voi înmul i, i voi face din tine o ceat de popoare;  
 voi da ara aceasta semin ei tale dup tine, ca s'o st pîneasc pentru totdeauna. <sup>5</sup> Acum, cei  
 doi fii, cari i s'au n scut în ara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, vor fi ai  
 mei; Efraim i Manase vor fi ai mei, ca i Ruben i Simeon. <sup>6</sup> Dar copiii, pe cari i-ai n scut  
 dup ei, vor fi ai t i; ei vor purta numele fra ilor lor în partea lor de mo tenere. <sup>7</sup> La întoarcerea  
 mea din Padan, Rahela a murit pe drum lâng mine, în ara Canaan, la o dep rtare bunicic  
 de Efrata; i am îngropat -o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.`` <sup>8</sup> Israel s'a uitat  
 la fiii lui Iosif, i a zis: „Cine sînt ace tia?`` <sup>9</sup> Iosif a r spus tat lui s u: „Sînt fiii mei, pe  
 cari mi i -a dat Dumnezeu aici.`` Israel a zis: „Apropie -i, te rog, de mine, ca s -i binecuvintez.``  
<sup>10</sup> Ochii lui Israel erau îngreua i de b trîne , a a c nu mai putea s vad . Iosif i -a  
 apropiat de el; i Israel i -a s rutat, i i -a îmbr i at. <sup>11</sup> Israel a zis lui Iosif: „Nu credeam  
 c am s -i mai v d fa a, i iat c Dumnezeu m'a f cut s -i v d i s mîn a.``  
<sup>12</sup> Iosif i -a dat la o parte de lâng genunchii tat lui s u, i s'a aruncat cu fa a la p mînt  
 înainte lui. <sup>13</sup> Apoi Iosif i -a luat pe amîndoi, pe Efraim cu mîna dreapt , la stînga lui Israel, i  
 pe Manase cu mîna stîng , la dreapta lui Israel, i i -a adus aproape de el. <sup>14</sup> Israel i -a întins

mîna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tînăr, iar mîna stîngă a pus-o pe capul lui Manase; înadins și-a încrucișat mînile astfel, căci Manase era cel dintîi născut.

15

A binecuvîntat pe Iosif, și a zis: „Dumnezeul, înaintea căruia au umblat părinții mei, Avraam și Isaac, Dumnezeu, care m'a căluzit de cînd m'am născut, pînă în ziua aceasta,

16

Îngerul, care m'a izbăvit de orice rău, să binecuvinteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțesc foarte mult

17

în mijlocul țărilor!`` Lui Iosif nu și-a venit bine cînd a văzut că tatăl său îi pune mîna dreaptă pe capul lui Efraim; deaceia a apucat mîna tatălui său, ca să o ia de pe capul lui Efraim,

18

și să o îndrepte pe al lui Manase. Iosif a zis tatălui său: „Nu a a, tată, căci acela este

19

cel întîi născut; pune-și mîna dreaptă pe capul lui.`` Tatăl său n'a vrut, ci a zis: „tiu, fiule, știu; și el va ajunge un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare

20

decît el; și mîna lui va ajunge o ceață de neamuri.`` El și-a binecuvîntat în ziua aceea,

și a zis: „Numele tău îl vor întrebuieni Israelii cînd vor binecuvînta, zicînd: „Dumnezeu să se poarte cu tine cum S'a purtat cu Efraim și cu Manase!`` și a pus astfel pe Efraim înaintea

21

lui Manase. Israel a zis lui Iosif: „Iată că în curînd am să mor! Dar Dumnezeu va fi cu voi,

22

și vă va aduce înapoi în țara părinților voștri.`` Îi dau, mai mult decît fraților tăi, o parte, pe care am luat-o din mîna Amoriților cu sabia mea și cu arcul meu.``

## Chapter 49

1

Iacov a chemat pe fiii săi, și a zis: „Strîngeți-vă, și vă voi vesti ce vi se va întîmpla

2

în vremile cari vor veni. ``Strîngeți-vă, și ascultați, fiii ai lui Iacov! Ascultați pe tatăl

3

vostru Israel! Ruben, tu, întîiul meu născut, Puterea mea și pîrga țării mele, Întîiul în vrednicie,

4

și întîiul în putere, Năvalnic ca apele, -tu nu vei mai avea înfrîietatea! Căci te-ai suit în patul

5

tatălui tău, Mi-ai spurcat patul, suindu-te în el. Simeon și Levi sînt frații; Săbiile lor sînt

6

ni te unelte de sîlnicie. Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, Nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mînia lor, au ucis oameni, și, în răutatea lor, au tăiat

7

vinele taurilor. Blestemat să fie mînia lor, pentru că a fost prea turbat, și furia lor, căci

8

a fost prea sălbatic! Îi voi împărași în Iacov, și-i voi risipi în Israel. Iuda, tu vei primi laudele fraților tăi; Mîna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor

9 închina pîn la p mînt înaintea ta. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors dela m cel, fiule!  
 10 Iuda î i pleac genunchii, se culc întocmai ca un leu, Ca o leoaic : cine -l va scula? Toiagul  
 de domnie nu se va dep rta din Iuda, Nici toiagul de cîrmuire dintre picioarele lui, Pîn va veni  
 11 ilo, i de El vor asculta popoarele. El î i leag m garul de vi , i de cel mai bun  
 butuc de vi mînzul m g ri ei lui; Î i spal haina în vin, i mantaua în sîngele strugurilor.  
 12 Are ochii ro i de vin, i din ii albi de lapte. 13 Zabulon va locui pe rmul m rilor,  
 14 Lîng limanul cor biilor, i hotarul lui se va întinde înspre Sidon. Isahar este un m gar  
 15 osos, Care se culc în grajduri. Vede c locul unde se odihne te este pl cut, i c inutul  
 lui este m re ; Î i pleac um rul subt povar , i se supune birului. 16 Dan va judeca pe  
 17 poporul s u, Ca una din semin iile lui Israel. Dan va fi un arpe pe drum, O n pîrc pe  
 18 c rare, Mu cînd c lciieele calului, F cînd s cad c l re ul pe spate. În ajutorul  
 19 T u, n d jduiesc, Doamne! Peste Gad vor da iuru cete înarmate, Dar i el va da iuru  
 20 peste ele i le va urm ri. A er d o hran minunat ; El va da bucate alese împ ra ilor.  
 21 Neftali este o cerboaic slobod : Roste te cuvinte frumoase. 22 Iosif este vl starul unui  
 pom roditor, Vl starul unui pom roditor s dit lîng un izvor; Ramurile lui se înal deasupra  
 23 zidului. Arca ii l-au a î at, au aruncat s ge i, i l-au urm rit cu ura lor. 24 Dar arcu  
 lui a r mas tare, i mînile lui au fost înt rite De mînile Puternicului lui Iacov: i a ajuns astfel  
 25 p storul, stîncă lui Israel. Aceasta este lucrarea Dumnezeului tat lui t u, care te va ajuta;  
 Aceasta este lucrarea Celui Atotputernic, care te va binecuvînta Cu binecuvînt rile cerurilor de  
 sus, Cu binecuvînt rile apelor de jos, Cu binecuvînt rile î elor i ale pîntecelui mamei.  
 26 Binecuvînt rile tat lui t u Întrec binecuvînt rile p rin ilor mei, i se înal Pîn  
 în cre tetul dealurilor vecinice: Ele s vin peste capul lui Iosif, Peste cre tetul capului  
 27 domnului fra ilor s i! Benjamin este un lup care sf ie; Diminea a, m nînc prada,  
 28 Iar seara, împarte prada r pit .` Ace tia sînt to i ceice alc tuiesc cele dou sprezece  
 semin ii ale lui Israel. i acestea sînt lucrurile, pe cari li le -a spus tat l lor, cînd i -a binecuvîntat.  
 29 I -a binecuvîntat, pe fiecare cu o binecuvîntare deosebit . Apoi le -a dat porunca urm toare:  
 „Eu am s fiu ad ugat la poporul meu; deci s m îngropa i împreun cu p rin ii mei,  
 30 în pe tera care este în ogorul Hetitului Efron, în pe tera din ogorul Macpela, care este fa  
 în fa cu Mamre, în ara Canaan. Acesta este ogorul, pe care l -a cump rat Avraam de la



31  
 Hetitul Efron, ca moie de înmormântare. Acolo au îngropat pe Avraam i pe Sara, nevasta  
 lui; acolo au îngropat pe Isaac i pe Rebeca, nevasta lui; i acolo am îngropat eu pe Lea. 32 Ogorul  
 i pe tera care se afl acolo au fost cump rate dela fiii lui Het.`` 33 Când a inspr vit Iacov  
 de dat porunci fiilor si, i -a tras picioarele în pat, i -a dat duhul, i a fost ad ugat la poporul  
 su.

## Chapter 50

1 Iosif s'a aruncat pe fa a tat lui su, l -a plîns, i l -a s rutat. 2 A poruncit doftorilor,  
 cari erau în slujba lui, s îmb ls meze pe tat l su; i doftorii au îmb ls mat pe Israel.  
 3 Patruzeci de zile au trecut astfel i au fost întrebuinate cu îmb ls marea lui. i Egiptenii  
 l-au plîns aptezeci de zile. 4 Dup ce au trecut zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa  
 lui Faraon, i le -a zis: „Dac am c p tat trecere înaintea voastr , spune i, v rog, lui  
 Faraon, ce v spun eu. 5 Tat l meu m'a pus s jur, zicînd: „Iat , în curînd eu am s mor!  
 S m îngropî în mormîntul, pe care mi l-am s pat în ara Canaan.`` A vrea dar s m  
 sui acolo, ca s îngrop pe tat l meu; i dup aceea m voi întoarce.`` 6 Faraon a r spus:  
 „Suie-te, i îngroap pe tat l tu, dup jur mîntul pe care te -a pus s -l faci.`` 7 Iosif s'a  
 suit, ca s îngroape pe tat l su. Împreun cu el s'au suit to i slujitorii lui Faraon, b trîinii  
 casei lui, to i b trîinii rii Egiptului, 8 toat casa lui Iosif, fra ii si, i casa tat lui  
 su; n'au l sat în inutul Gosen decît pruncii, oile i boii. 9 Împreun cu Iosif mai erau car  
 i cl re i, a ac alaiul era foarte mare. 10 Când au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo  
 de Iordan, au f cut plîngere mare i jalnic ; i Iosif a inut în cinstea tat lui su un bocet  
 de apte zile. 11 Locuitorii rii, Canani ii, au fost martori la bocetul acesta din aria lui Atad,  
 i au zis: „Iat un mare bocet printre Egipteni!`` De aceea s'a dat acestei arii numele  
 Abel-Mi raim (Jalea Egiptenilor); ea este dincolo de Iordan. 12 Astfel au împlinit fiii lui Iacov  
 poruncile tat lui lor. 13 L-au dus în ara Canaan i l-au îngropat în pe tera din ogorul Macpela,  
 pe care -l cump rase Avraam dela Hetitul Efron, ca moie de înmormântare, i care este fa  
 în fa cu Mamre. 14 Iosif, dup ce a îngropat pe tat l su, s'a întors în Egipt, împreun  
 cu fra ii si i i cu to i cei ce se suiser cu el, ca s îngroape pe tat l su. 15 Când au

v zut fra ii lui Iosif c tat l lor a murit, au zis: „Dac va prinde Iosif ur pe noi, i ne va  
 întoarce tot r ul, pe care i l-am f cut?``<sup>16</sup> i au trimes s spun lui Iosif: „Tat l t u a dat  
 porunca aceasta înainte de moarte: ``<sup>17</sup> „A s vorbi i lui Iosif: ,Oh! iart nelegiuirea fra ilor  
 t i i p catul lor, c ci i-au f cut r u!` Iart acum p catul robilor Dumnezeuului tat lui  
 t u!`` Iosif a plîns cînd a auzit cuvintele acestea.<sup>18</sup> Fra ii lui au venit i s'au aruncat ei în i i  
 cu fa a la p mînt înaintea lui, i i-au zis: „Sîntem robii t i.``<sup>19</sup> Iosif le -a zis: „Fi i f r  
 team ; c ci sînt eu oare în locul lui Dumnezeu?<sup>20</sup> Voi, negre it, v'a i gîndit s -mi face i  
 r u: dar Dumnezeu a schimbat r ul în bine, ca s împlineasc ceea ce se vede azi, i anume,  
 s scape via a unui popor în mare num r.<sup>21</sup> Fi i dar f r team , c ci eu v voi hr ni,  
 pe voi i pe copiii vo tri.`` i i -a mîng iat, i le -a îmbr tat inimile.<sup>22</sup> Iosif a locuit  
 în Egipt, el i casa tat lui s u; i a tr it o sut zece ani.<sup>23</sup> Iosif a v zut pe fiii lui Efraim  
 pîn la al treilea neam; i fiii lui Machir, fiul lui Manase, s'au n scut pe genunchii lui.<sup>24</sup> Iosif  
 a zis fra ilor s i: „Eu am s mor! Dar Dumnezeu v va cerceta, i v va face s v sui i  
 din ara aceasta în ara, pe care a jurat c o va da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov.``<sup>25</sup> Iosif  
 a pus pe fiii lui Israel s jure, zicînd: „Cînd v va cerceta Dumnezeu, s lua i i oasele mele  
 de aici.``<sup>26</sup> Iosif a murit, în vîrst de o sut zece ani. L-au îmbr ls mat, i l-au pus într'un  
 sicriu în Egipt

## Exodus

### Chapter 1

<sup>1</sup> Iat numele fiilor lui Israel, intra i în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: <sup>2</sup> Ruben,  
 Simeon, Levi, Iuda, <sup>3</sup> Isahar, Zabulon, Benjamin, <sup>4</sup> Dan, Neftali, Gad i A er. <sup>5</sup> Sufletele ie ite  
 din coapsele lui Iacov erau aptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt. <sup>6</sup> Iosif a murit, i to i  
 fra ii lui, i toat vîrsta aceea de oameni. <sup>7</sup> Fiii lui Israel s'au înmul it, s'au m rit, au crescut  
 i au ajuns foarte puternici. i s'a umplut ara de ei. <sup>8</sup> Peste Egipt s'a ridicat un nou împ rat,  
 care nu cunoscuse pe Iosif. <sup>9</sup> El a zis poporului s u: „Iat c poporul copiilor lui Israel este

10 mai mare și mai puternic decât noi. Veni și ne arată mîndria ta de el, ca să nu crească, pentru că nu cumva, dacă se va întîmpla un război, să se unească el cu vrăjmașii  
 11 noi, să ne bată și să iasă apoi din țară.`` El și-a pus peste ei ispravnicii, ca să  
 -și asuprească prin munci grele. Astfel a zidit el cetățile Pitom și Ramses, ca să slujească  
 12 de hambare lui Faraon. Dar cu cît îl asupreau mai mult, cu atît se înmulțeau și creștea; și  
 13 s'au scrisorît de copiii lui Israel. Atunci Egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.  
 14 Le-au făcut viaa amară prin lucruri grele de lucru și cîrmizi, și prin tot felul de lucruri  
 depe cîmp: în toate muncile acestea pe cari -și sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.  
 15 Împăratul Egiptului a poruncit moașelor Evreilor, numite una ifra, și cealaltă Pua, 16 și  
 le -a zis: „Cînd veți împlini slujba de moașe pe lîngă femeile Evreilor, și le veți vedea pe  
 scaunul de naștere, dacă este băiat, să -l omorîți; iar dacă este fată, să o lăsați să  
 17 trăiască.`` Dar moașele s'au temut de Dumnezeu, și n'au făcut ce le poruncise împăratul  
 Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască. 18 Împăratul Egiptului  
 a chemat pe moașe, și le -a zis: „Pentru că a făcut lucrul acesta, și a lăsat pe copiii de  
 19 parte bărbătească să trăiască?`` Moașele au răspuns lui Faraon: „Pentru că femeile  
 20 Evreilor nu sînt ca Egiptencele; ele sînt vîjnoase și nasc înainte de venirea moașei.`` Dumnezeu  
 21 a făcut bine moașelor; și poporul s'a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr. Pentru  
 22 moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le -a făcut case. Atunci Faraon a dat  
 următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să arunce în rîu pe orice băiat care se va naște,  
 și să lăsați pe toate fetele să trăiască.``

## Chapter 2

1 Un om din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi. 2 Femeia aceasta a rămas  
 înscărcinată, și a născut un fiu. A văzut că este frumos, și l -a ascuns trei luni. 3 Ne mai  
 puțin să -l ascundă, a luat un sicriu de papură, pe care l -a uns cu lut și cu smoală; a pus  
 copilul în el, și l -a așezat între trestii, pe malul rîului. 4 Sora copilului pîndea la o depărtare  
 oarecare, ca să vadă ce are să se întîmple. 5 Fata lui Faraon s'a pogorît la rîu, să se scalde;  
 și fetele cari o însoțeau se plimbau pe marginea rîului. Ea a zărit sicriul în mijlocul trestiilor,

i a trimes pe roaba ei s -l ia. <sup>6</sup> L -a deschis i a v zut copilul: era un b ie a care plîngea.  
 I -a fost mil de el, i a zis: „Este un copil de al Evreilor!” <sup>7</sup> Atunci sora copilului a zis fetei lui  
 Faraon: „S m duc s -i chem o doic dintre femeile Evreilor, ca s -i al pteze copilul?”  
<sup>8</sup> „Du-te”, i -a r spus fata lui Faraon. i fata s'a dus i a chemat pe mama copilului. <sup>9</sup> Fata lui  
 Faraon i -a zis: „Ia copilul acesta, al pteaz -mi -l, i î i voi pl ti.” Femeia a luat copilul,  
<sup>10</sup> i l -a al ptat. Copilul a crescut, i ea l -a adus fetei lui Faraon; i el i -a fost fiu. I -a pus  
 numele Moise (Scos); „c ci”, a zis ea, „l-am scos din ape.” <sup>11</sup> În vremea aceea, Moise, crescînd  
 mare, a ie it pe la fra ii s i, i a fost martor la muncile lor grele. A v zut pe un Egiptean,  
<sup>12</sup> care b tea pe un Evreu, unul dintre fra ii lui. S'a uitat în toate p r ile, i, v zînd c nu  
<sup>13</sup> este nimeni, a omorît pe Egiptean i l -a ascuns în nisip. A ie it i în ziua urm toare; i  
 iat c doi Evrei se certau. A zis celui ce n'avea dreptate: „Pentru ce love ti pe semenul t u?”  
<sup>14</sup> i omul acela a r spus: „Cine te -a pus pe tine mai mare i judec tor peste noi? Nu cumva  
 ai de gînd s m omori i pe mine, cum ai omorît pe Egipteanul acela?” Moise s'a temut i  
<sup>15</sup> a zis: „Nu mai încape îndoial c faptul este cunoscut. Faraon a aflat ce se petrecuse, i  
 c uta s omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon, i a locuit în ara Madian.  
<sup>16</sup> A ezut lîng o fîntîn . Preotul din Madian avea apte fete. Ele au venit s scoat ap ,  
<sup>17</sup> i au umplut jghiaburile ca s adape turma tat lui lor. Dar au venit p storii, i le-au luat  
<sup>18</sup> la goan . Atunci Moise s'a sculat, le -a ajutat, i le -a ad pat turma. Cînd s'au întors ele la  
<sup>19</sup> tat l lor Reuel, el a zis: „Pentru ce v întoarce i a a de curînd azi?” Ele au r spus: „Un  
<sup>20</sup> Egiptean ne -a sc pat din mîna p storilor, i chiar ne -a scos ap , i a ad pat turma.” i  
 el a zis fetelor: „Unde este? Pentruce a i l sat acolo pe omul acela! Chema i -l s m nînce  
<sup>21</sup> pîne!” Moise s'a hot rît s locuiasc la omul acela, care i -a dat de nevast pe fiic -sa  
<sup>22</sup> Sefora. Ea a n scut un fiu, c ruia el i -a pus numele Gher om (Sînt str in aici); „c ci”,  
<sup>23</sup> a zis el, „locuiesc ca str in într -o ar str in .” Dup mult vreme, împ ratul Egiptului  
 a murit; i copiii lui Israel gemeau înc din pricina robiei, i scoteau strig te desn d jduite.  
<sup>24</sup> Strig tele acestea, pe cari li le smulgea robia, s'au suit pîn la Dumnezeu. Dumnezeu a auzit  
 gemetele lor, i i -a adus aminte de leg mîntul S u f cut cu Avraam, Isaac, i Iacov.  
<sup>25</sup> Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, i a luat cuno tin de ei.

## Chapter 3

<sup>1</sup> Moise p tea turma socrului s u Ietro, preotul Madianului. Odat a mînat turma pîn  
 dincolo de pustie, i a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. <sup>2</sup> Îngerul Domnului i S'a ar tat  
 într'o flac r de foc, care ie ea din mijlocul unui rug. Moise s'a uitat; i iat c rugul era  
 tot un foc, i rugul nu se mistuia deloc. <sup>3</sup> Moise a zis: „Am s m întorc s v d ce este  
 acest vedenie minunat , i pentru ce nu se mistuie rugul.” <sup>4</sup> Domnul a v zut c el se  
 întoarce s vad ; i Dumnezeu l -a chemat din mijlocul rugului, i a zis: „Moise! Moise!”  
 El a r spus: „Iat -m !” <sup>5</sup> Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate- i  
 înc l mintele din picioare, c ci locul pe care calci este un p mînt sfînt.” <sup>6</sup> i a ad ugat:  
 „Eu sînt Dumnezeul tat lui t u, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul  
 lui Iacov.” Moise i -a ascuns fa a, c ci se temea s priveasc pe Dumnezeu. <sup>7</sup> Domnul a  
 zis: „Am v zut asuprairea poporului Meu, care este în Egipt, i am auzit strig tele pe care le  
 scoate din pricina asupritorilor lui; c ci îi cunosc durerile. <sup>8</sup> M'am pogorît ca s -l izb vesc din  
 mîna Egiptenilor, i s -l scot din ara aceasta i s -l duc într -o ar bun i întins ,  
 într'o ar unde curge lapte i miere, i anume, în locurile, pe cari le locuiesc Canani ii,  
 Heti ii, Amori ii, Ferezi ii, Hevi ii i Iebusi ii. <sup>9</sup> Iat c strig tele Israeli ilor au  
 ajuns pîn la Mine, i am v zut chinul cu care îi chinuesc Egiptenii. <sup>10</sup> Acum, vino, Eu te voi  
 trimete la Faraon, i vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” <sup>11</sup> Moise a zis lui  
 Dumnezeu: „Cine sînt eu, ca s m duc la Faraon, i s scot din Egipt pe copiii lui Israel?”  
<sup>12</sup> Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negre it cu tine; i iat care va fi pentru tine semnul c Eu  
 te-am trimes: dup ce vei scoate pe popor din Egipt, ve i sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”  
<sup>13</sup> Moise a zis lui Dumnezeu: „Iat , cînd m voi duce la copiii lui Israel, i le voi spune:  
 ‚Dumnezeul p rin ilor vo tri m'a trimes la voi’; i m vor întreba: ‚Care este Numele Lui?’  
 ce le voi r spunde?” <sup>14</sup> Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sînt Cel ce sînt.” i a ad ugat: „Vei  
<sup>15</sup> r spunde copiilor lui Israel astfel: ‚Cel ce se nume te ‚Eu sînt`, m'a trimes la voi.’” Dumnezeu  
 a mai zis lui Moise: „A a s vorbe ti copiilor lui Israel: ‚Domnul, Dumnezeul p rin ilor  
 vo tri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui Iacov, m'a trimes la voi.  
<sup>16</sup> Acesta este Numele Meu pentru vecinicie, acesta este Numele Meu din neam în neam. Du-te,  
 strînge pe b trîinii lui Israel, i spune-le: ‚Mi s'a ar tat Domnul, Dumnezeul p rin ilor vo tri,  
 Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov. El a zis: ‚V'am v zut, i am v zut ce vi se face

17  
 în Egipt, i am zis: ,V voi scoate din suferin a Egiptului, i v voi duce în ara  
 Canani ilor, Heti ilor, Amori ilor, Ferezi ilor, Hevi ilor i Iebusi ilor, într'o ar unde

18  
 curge lapte i miere. Ei vor asculta de glasul t u; i te vei duce, tu i b trîinii lui Israel,  
 la împ ratul Egiptului, i îi ve i spune: ,Domnul, Dumnezeul Evreilor, s'a întîlnit cu noi. D -ne  
 voie s mergem cale de trei zile în pustie, ca s aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru.``

19  
 tiu c împ ratul Egiptului n'are s v lase s pleca i decît silit de o mîn puternic .

20  
 Eu Îmi voi întinde mîna, i voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe cari le voi face în mijlocul

21  
 lui. Dup aceea, are s v lase s pleca i. Voi face chiar ca poporul acesta s capete

22  
 trecere înaintea Egiptenilor; i, cînd ve i pleca, nu ve i pleca cu mînilor goale. Fiecare femeie  
 va cere dela vecina ei i dela cea care locuie te în casa ei, vase de argint, vase de aur, i haine,  
 pe cari le ve i pune pe fiii i fiicele voastre. i ve i j fui astfel pe Egipteni.``

## Chapter 4

1  
 Moise a r spus, i a zis: „Iat c n'au s m cread , nici n'au s asculte de glasul  
 meu. Ci vor zice: ,Nu i s'a ar tat Domnul!`` 2 Domnul i -a zis: ,Ce ai în mîn ?`` El a r spus:

3  
 ,Un toiag.`` Domnul a zis: ,Arunc -l la p mînt.`` El l -a aruncat la p mînt, i toiagul s'a  
 pref cut într'un arpe. Moise fugea de el. 4 Domnul a zis lui Moise: ,Întinde- i mîna, i apuc

-l de coad .`` El a întins mîna i l -a apucat; i arpele s'a pref cut iar într-un toiag în

5  
 mîna lui. ,Iat , a zis Domnul, ,ce vei face, ca s cread c i s'a ar tat Domnul, Dumnezeul

p rin ilor lor: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui Iacov.`` 6 Domnul

i -a mai zis: ,Bag - i mîna în sîn.`` El i -a b gat mîna în sîn; apoi a scos -o, i iat c

7  
 mîna i se acoperise de lepr , i se f cuse alb ca z pada. Domnul a zis: ,Bag - i din  
 nou mîna în sîn.`` El i -a b gat din nou mîna în sîn; apoi a scos -o din sîn; i iat c mîna

8  
 se f cuse iar cum era carnea lui. ,Dac nu te vor crede,`` a zis Domnul, , i nu vor asculta

9  
 de glasul celui dintîi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn. Dac nu vor crede nici  
 aceste dou semne, i nu vor asculta de glasul t u, s iei ap din rîu, i s'o torni pe p mînt;

10  
 i apa, pe care o vei lua din rîu, se va preface în sînge pe p mînt.`` Moise a zis Domnului:

„Ah! Doamne, eu nu sînt un om ori vorbirea u oar ; i cusurul acesta nu -i nici de ieri, nici de  
 alalt ieri, nici m car de cînd vorbe ti Tu robului T u; c ci vorba i limba mi-este

încurcat .<sup>11</sup> Domnul i -a zis: „Cine a făcut gura omului? i cine face pe om mut sau surd,  
 cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?<sup>12</sup> Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta, i te voi înv a  
 ce vei avea de spus.”<sup>13</sup> Moise a zis: „Ah! Doamne, trimete pe cine vei vrea s trime i.”<sup>14</sup>  
 Atunci Domnul S'a mîniat pe Moise, i a zis: „Nu -i oare acolo fratele t u Aaron, Levitul?  
 tiu c el vorbe te u or. Iat c el însu vine înaintea ta; i, cînd te va vedea, se va bucura  
 în inima lui.”<sup>15</sup> Tu îi vei vorbi, i vei pune cuvintele în gura lui; i Eu voi fi cu gura ta i cu  
 gura lui; i v voi înv a ce ve i avea de făcut.<sup>16</sup> El va vorbi poporului pentru tine, î i  
 va sluji drept gur , i tu vei ine pentru el locul lui Dumnezeu.<sup>17</sup> Ia în mîn toiagul acesta,  
 cu care vei face semnele.”<sup>18</sup> Moise a plecat; i, cînd s'a întors la socrul s u Ietro, i -a zis:  
 „Las -m , te rog, s plec i s m întorc la fra ii mei, cari sînt în Egipt, ca s v d dac  
 mai tr iesc.” Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!”<sup>19</sup> Domnul a zis lui Moise, în Madian:  
 „Du-te, întoarce-te în Egipt: c ci to i ceice umblau s -i ia via a, au murit.”<sup>20</sup> Moise i  
 -a luat nevasta i copiii, i -a pus c l ri pe m gari, i s'a întors în ara Egiptului. i -a luat  
 în mîn toiagul lui Dumnezeu.<sup>21</sup> Domnul a zis lui Moise: „Plecînd ca s te întorci în Egipt,  
 vezi, toate minunile pe cari i le pun în mîn , s le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împetri  
 inima, i nu va l sa pe popor s plece.”<sup>22</sup> Tu vei zice lui Faraon: „A a vorbe te Domnul:  
 „Israel este fiul Meu, întîiul Meu n scut.”<sup>23</sup> Î i spun: „Las pe fiul Meu s plece, ca s -Mi  
 slujeasc ; dac nu vrei s -l la i s plece, voi ucide pe fiul t u, pe întîiul t u n scut.”<sup>24</sup>  
 În timpul c l toriei, într'un loc unde a r mas Moise peste noapte, l -a întîlnit Domnul, i a  
 vrut s -l omoare.<sup>25</sup> Sefora a luat o piatr ascu it , a t iat prepu ul fiului s u, i l -a  
 aruncat la picioarele lui Moise, zicînd: „Tu e ti un so de sînge pentru mine.”<sup>26</sup> i Domnul  
 l -a l sat. Atunci a zis ea: „So de sînge!”<sup>27</sup> din pricina t ierii împrejur. Domnul a zis lui  
 Aaron: „Du-te înaintea lui Moise în pustie.” Aaron a plecat: a întîlnit pe Moise la muntele lui  
 Dumnezeu, i l -a s rutat.<sup>28</sup> Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care  
 -l trimesese, i toate semnele, pe cari -i poruncise s le fac .<sup>29</sup> Moise i Aaron i-au v zut  
 de drum, i au adunat pe to i b trîinii copiilor lui Israel.<sup>30</sup> Aaron a istorisit toate cuvintele pe  
 cari le spusese Domnul lui Moise; i Moise a făcut semnele înaintea poporului.<sup>31</sup> Poporul a

crezut. Astfel au aflat c Domnul cercetase pe copiii lui Israel, c le v zuse suferin a; i s'au plecat i s'au aruncat cu fa a la p mînt.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Moise i Aaron s'au dus apoi la Faraon, i i-au zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Las pe poporul Meu s plece, ca s pr znuiasc în pustie un praznic în cinstea Mea.”<sup>2</sup> Faraon a r spus: „Cine este Domnul, ca s ascult de glasul Lui, i s las pe Israel s plece?”<sup>3</sup> Eu nu cunosc pe Domnul, i nu voi l sa pe Israel s plece.”<sup>3</sup> Ei au zis: „Ni S'a ar tat Dumnezeul Evreilor. D -ne voie s facem un drum de trei zile în pustie, ca s aducem jertfe Domnului, pentruca s nu ne bat cu cium sau cu sabie.”<sup>4</sup> i împ ratul Egiptului le -a zis: „Moise i Aaron, pentruce abate i poporul de la lucrul lui? Pleca i la lucr rile voastre.”<sup>5</sup> Faraon a zis: „Iat c poporul acesta s'a înmul it acum în ar , i voi mai voi i s -l face i s - i înceteze lucr rile?”<sup>6</sup> i chiar în ziua aceea, Faraon a dat urm toarea porunc ispr vniceilor norodului i logofe ilor:<sup>7</sup> „S nu mai da i poporului paie ca mai înainte pentru facerea c r mizilor; ci s se duc singuri s strîng paie.”<sup>8</sup> Totu s le cere i acela num r de c r mizi, pe cari le f ceau mai înainte; s nu le sc de i nimic din ele, c ci sînt ni te lene i; de aceea strig mereu: „Haidem s aducem jertfe Dumnezeului nostru.”<sup>9</sup> S se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca s aib de lucru, i s nu mai umble dup n luci.”<sup>10</sup> Ispr vniceii poporului i logofe ii au venit i au spus poporului: „A a vorbe te Faraon: „Nu v mai dau paie;”<sup>11</sup> duce i-v singuri de v lua i paie de unde ve i g si; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.”<sup>12</sup> Poporul s'a r spîndit în toat ara Egiptului, ca s strîng miri te în loc de paie.<sup>13</sup> Ispr vniceii îi sileau, zicînd: „Ispr vi i-v lucrul, zi de zi, ca i atunci cînd erau paie!”<sup>14</sup> Au b tut chiar pe logofe ii copiilor lui Israel, pu i peste ei de ispr vniceii lui Faraon. „Pentruce”, li se zicea, „n'a i ispr vit ieri i azi, ca mai înainte, num rul de c r mizi, care v fusese hot rît?”<sup>15</sup> Logofe ii copiilor lui Israel s'au dus s se plîng la Faraon, i i-au zis: „Pentruce te por i a a cu robii t i?”<sup>16</sup> Robilor t i nu li se mai dau paie ca mai înainte, i totu ni se spune: „Face i c r mizi!” Ba înc , robii t i sînt i b tu i, ca i cînd poporul t u ar fi vinovat.”<sup>17</sup> Faraon a r spus: „Sînte i ni te



lene i i ni te trântori! De aceea zice i: „Haidem s aducem jertfe Domnului!”<sup>18</sup> Acum,  
 duce i-v îndat de lucra i; nu vi se vor da paie, i ve i face acela num r de  
 c r mizi.”<sup>19</sup> Logofe ii copiilor lui Israel au v zut în ce stare nenorocit erau, când li se  
 zicea: „Nu vi se scade nimic din num rul de c r mizi; ci în fiecare zi s face i lucrul cuvenit  
 unei zile.”<sup>20</sup> Când au ie it dela Faraon, au întâlnit pe Moise i pe Aaron, care îi a teptau.  
<sup>21</sup> i le-au zis: „S v vad Domnul, i s judece! Voi ne-a i f cut urî i lui Faraon i  
 slujitorilor lui; ba înc le-a i dat sabia în mân ca s ne omoare.”<sup>22</sup> Moise s'a întors la  
 Domnul, i a zis: „Doamne, pentruce ai f cut un astfel de r u poporului acestuia? Pentruce  
 m'ai trimes?”<sup>23</sup> De când m'am dus la Faraon ca s -i vorbesc în Numele T u, el face i mai r u  
 poporului acestuia; i n'ai izb vit pe poporul T u.”

## Chapter 6

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce voi face lui Faraon: o mân puternic îl va sili  
 s -i lase s plece; da, o mân puternic îl va sili s -i izgoneasc din ara lui.”<sup>2</sup> Dumnezeu  
 a mai vorbit lui Moise, i i -a zis: „Eu sînt Domnul.”<sup>3</sup> Eu M'am ar tat lui Avraam, lui Isaac i  
 lui Iacov, ca Dumnezeu Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el subt Numele Meu ca  
 „Domnul.”<sup>4</sup> De asemenea Mi-am încheiat leg mîntul Meu cu ei, ca s le dau ara Canaan,  
 ara c l toriilor lor sfinte, în care au locuit ca str ini.<sup>5</sup> Acum îns am auzit gemetele copiilor  
 lui Israel, pe cari -i in Egiptenii în robie, i Mi-am adus aminte de leg mîntul Meu.<sup>6</sup> De aceea  
 spune copiilor lui Israel: „Eu sînt Domnul: Eu v voi izb vi din muncile cu cari v apas  
 Egiptenii, v voi izb vi din robia lor, i v voi sc pa cu bra întins i cu mari judec i.  
<sup>7</sup> V voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, i ve i cunoa te c Eu, Domnul,  
 Dumnezeuul vostru, v izb vesc de muncile cu cari v apas Egiptenii.”<sup>8</sup> Eu v voi aduce în  
 ara, pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov; Eu v voi da -o în  
 st pînire; Eu, Domnul.”<sup>9</sup> Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar desn dejdea i robia  
 aspr în care se aflau, i-au împedicat s asculte pe Moise.<sup>10</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a  
<sup>11</sup> zis: „Du-te de vorbe te lui Faraon, împ ratul Egiptului, s lase pe copiii lui Israel s ias

afar din ara lui.``<sup>12</sup> Moise a r spus în fa a Domnului: „Iat c nici copiii lui Israel nu  
m'au ascultat: cum are s m'asculte Faraon pe mine, care n'am o vorbire u oar ?``<sup>13</sup> Domnul  
a vorbit lui Moise i lui Aaron, i le -a dat porunci cu privire la copiii lui Israel i cu privire la  
Faraon, împ ratul Egiptului, ca s scoat din ara Egiptului pe copiii lui Israel.<sup>14</sup> Iat  
c peteniile familiilor lor. Fiii lui Ruben, întâiul n scut al lui Israel: Enoh, Palu, He ron i  
Carmi. Acestea sînt familiile lui Ruben.<sup>15</sup> Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin i ohar;  
i Saul, fiu n scut dintr'o femeie Cananit . Acestea sînt familiile lui Simeon.<sup>16</sup> Iat numele  
fiilor lui Levi, dup spi a neamului lor: Gher on, Chehat i Merari. Anii vie ii lui Levi au  
fost o sut treizeci i apte de ani.<sup>17</sup> Fiii lui Gher on: Libni i imei, i familiile lor. -  
<sup>18</sup> Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel. Anii vie ii lui Chehat au fost o sut treizeci  
i trei de ani. -<sup>19</sup> Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. -Acestea sînt familiile lui Levi, dup spi a  
neamului lor.<sup>20</sup> Amram a luat de nevest pe m tu -sa Iochebed; i ea i -a n scut pe Aaron  
i pe Moise. Anii vie ii lui Amram au fost o sut treizeci i apte de ani. -<sup>21</sup> Fiii lui I ehar:  
Core, Nefeg i Zicri. -<sup>22</sup> Fiii lui Uziel: Mi ael, El afan i Sitri.<sup>23</sup> Aaron a luat de nevest  
pe Eli eba, fata lui Aminadab, sora lui Nah on; i ea i -a n scut pe Nadab, Abihu, Eleazar  
i Itamar.<sup>24</sup> Fiii lui Core: Asir, Elcana i Abiasaf. Acestea sînt familiile Cori ilor.<sup>25</sup> Eleazar,  
fiul lui Aaron, a luat de nevest pe una din fetele lui Putiel; i ea i -a n scut pe Fineas. Ace tia  
sînt c peteniile familiilor Levi ilor cu familiile lor.<sup>26</sup> Ace tia sînt Aaron acela i Moise  
acela, c rora le -a zis Domnul: „Scoate i din ara Egiptului pe copiii lui Israel, dup o tirile  
lor.``<sup>27</sup> Ei sînt aceia cari au vorbit lui Faraon, împ ratul Egiptului, ca s scoat din Egipt pe  
copiii lui Israel. Ace tia sînt Moise acela i Aaron acela.<sup>28</sup> Cînd a vorbit Domnul lui Moise în  
ara Egiptului,<sup>29</sup> Domnul a zis lui Moise: „Eu sînt Domnul. Spune lui Faraon, împ ratul  
Egiptului, tot ce- i spun.``<sup>30</sup> i Moise a r spus înaintea Domnului: „Iat c eu nu vorbesc  
u or: cum are s m'asculte Faraon?``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Iată c te fac Dumnezeu pentru Faraon; i fratele t u Aaron  
 va fi proorocul t u. <sup>2</sup> Tu vei spune tot ce- i voi porunci Eu, iar fratele t u Aaron va vorbi lui  
 Faraon, ca s lase pe copiii lui Israel s plece din ara lui. <sup>3</sup> Eu voi împietri inima lui Faraon,  
 i Îmi voi înmul i semnele i minunile în ara Egiptului. <sup>4</sup> Totu Faraon n'are s v'asculte.  
 Apoi Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului, i voi scoate din ara Egiptului o tile Mele, pe  
 poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin mari judec i. <sup>5</sup> Egiptenii vor cunoa te c Eu sînt  
 Domnul, cînd Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului, i cînd voi scoate din mijlocul lor pe copiii  
 lui Israel.`` <sup>6</sup> Moise i Aaron au f cut ce le poruncise Domnul: a a au f cut. <sup>7</sup> Moise era în  
 vîrst de optzeci de ani, iar Aaron de optzeci i trei de ani, cînd au vorbit lui Faraon. <sup>8</sup> Domnul  
 a zis lui Moise i lui Aaron: <sup>9</sup> „Dac v va vorbi Faraon, i v va zice: ‚Face i o minune!`  
 s zici lui Aaron: ‚Ia- i toiagul, i arunc -l înaintea lui Faraon. i toiagul se va preface  
 într'un arpe.`` <sup>10</sup> Moise i Aaron s'au dus la Faraon, i au f cut cum poruncise Domnul.  
 Aaron i -a aruncat toiagul înaintea lui Faraon i înaintea slujitorilor lui; i toiagul s'a pref cut  
 într-un arpe. <sup>11</sup> Dar Faraon a chemat pe ni te în elep i i pe ni te vr jitori, i vr jitorii  
 Egiptului au f cut i ei la fel prin vr jitoriile lor. <sup>12</sup> To i i-au aruncat toiegele, i s'au  
 pref cut în erpi. Dar toiagul lui Aaron a înghi it toiegele lor. <sup>13</sup> Inima lui Faraon s'a împietrit,  
 i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spusese Domnul. <sup>14</sup> Domnul a zis lui Moise:  
 „Faraon are inima împietrit : nu vrea s lase poporul s plece. <sup>15</sup> Du-te la Faraon dis de  
 diminea , cînd are s ias s se duc la ap , i s te înf i ezi înaintea lui pe malul  
 râului. S - i iei în mîn toiagul, care a fost pref cut în arpe, <sup>16</sup> i s zici lui Faraon:  
 ‚Domnul, Dumnezeuul Evreilor, m'a trimes la tine, s - i spun: ‚Las pe poporul Meu s plece,  
 ca s -Mi slujeasc în pustie. Dar iată c pîn acum n'ai ascultat.`` <sup>17</sup> Acum, a a vorbe te  
 Domnul: ‚Iată cum vei cunoa te c Eu sînt Domnul. Am s lovesc apele râului cu toiagul din  
 mîna mea; i ele se vor preface în sînge. <sup>18</sup> Pe tii dîn rîu vor pieri, rîul se va împu i, a a c  
 le va fi grea Egiptenilor s bea din apa râului.`` <sup>19</sup> Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron:  
 ‚Ia- i toiagul, i întinde- i mîna peste apele Egiptenilor, peste râurile lor, peste pîraiele lor,  
 peste iazurile lor, i peste toate b l ile lor. Ele se vor preface în sînge; i va fi sînge în toat  
 ara Egiptului, atît în vasele de lemn cît i în vasele de piatr.`` <sup>20</sup> Moise i Aaron au f cut  
 cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, i a lovit apele râului, subt ochii lui Faraon i

subt ochii slujitorilor lui; i toate apele râului s'au pref cut în sânge. <sup>21</sup> Pe tii din râu au pierit, râul s'a împu it, a a c Egiptenii nu mai puteau s bea apa râului, i a fost sânge în toat ara Egiptului. <sup>22</sup> Dar vr jitorii Egiptului au f cut i ei la fel prin vr jitoriile lor. Inima lui Faraon s'a împietrit, i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spusese Domnul. <sup>23</sup> Faraon s'a întors dela râu, i s'a dus acas ; dar nu i -a pus la inim aceste lucruri. <sup>24</sup> To i Egiptenii au s pat în împrejurimile râului, ca s g seasc ap de b ut; c ci nu puteau s bea din apa râului. <sup>25</sup> Au trecut apte zile, dup ce a lovit Domnul râul.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, i spune -i: „A a vorbe te Domnul: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . <sup>2</sup> Dac nu vrei s -l la i s plece, am s aduc broa te pe toat întinderea rii tale. <sup>3</sup> Rîul va mi una de broa te; ele se vor sui, i vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit i în patul t u, în casa slujitorilor t i i în casele poporului t u, în cuptoarele i în post vile de fr mîntat pînea. <sup>4</sup> Ba înc broa tele se vor sui i pe tine, pe poporul t u, i pe to i slujitorii t i.`` <sup>5</sup> Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Întinde- i mîna cu toiagul peste râuri, peste pîraie i peste iazuri, i scoate broa te din ele peste ara Egiptului!`` <sup>6</sup> Aaron i -a întins mîna peste apele Egiptului; i au ie it broa tele i au acoperit ara Egiptului. <sup>7</sup> Dar i vr jitorii au f cut la fel prin vr jitoriile lor: au scos i ei broa te peste toat ara Egiptului. <sup>8</sup> Faraon a chemat pe Moise, i pe Aaron, i a zis: „Ruga i-v Domnului, s dep rteze broa tele dela mine i dela poporul meu; i am s las pe popor s plece s aduc jertfe Domnului.`` <sup>9</sup> Moise a zis lui Faraon: „Hot r te-mi, cînd s m rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii t i i pentru poporul t u, ca s îndep rteze broa tele dela tine i din casele tale? Nu vor mai r mînea decît în râu.`` <sup>10</sup> El a r spus: „Mîne``. i Moise a zis: „A a va fi, ca s tii c nimeni nu este ca Domnul, Dumnezeuul nostru. <sup>11</sup> Broa tele se vor dep rta dela tine i din casele tale, dela slujitorii t i i dela poporul t u; nu vor mai r mînea decît în râu.`` <sup>12</sup> Moise i Aaron au ie it de la Faraon. <sup>13</sup> i Moise a strigat c tre Domnul cu privire la broa tele cu cari lovise pe Faraon. Domnul a

14 f cut cum cerea Moise; i broa tele au pierit în case, în cur i i în ogoare. Le-au strîns

15 gr mezi, i ara s'a împu it. Faraon, v zînd c are r gaz s r sufle în voie, i -a

16 împietrit inima, i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spuse Domnul. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Intinde- i toiagul, i love te rîna p mîntului, i se

17 va preface în p duchi, în toat ara Egiptului.`` A a au f cut. Aaron i -a întins mîna cu toiagul, i a lovit rîna p mîntului; i s'a pref cut în p duchi pe to i oamenii i pe toate dobitoacele. Toat rîna p mîntului s'a pref cut în p duchi, în toat ara Egiptului.

18 Vr jitorii au c utat s fac i ei p duchi prin vr jitoriile lor; dar n'au putut. P duchi erau pe oameni i pe dobitoace. 19 i vr jitorii au zis lui Faraon: „Aici este degetul lui Dumnezeu!`` Dar inima lui Faraon s'a împietrit, i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spusese Domnul. 20 Domnul a zis lui Moise: „Scoal -te dis de diminea , i du-te înaintea lui Faraon, cînd are s ias s se duc la ap . S -i spui: „A a vorbe te Domnul: „Las

21 pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . Dac nu vei l sa pe poporul Meu s plece, am s trimet mu te cîne ti împotriva ta, împotriva slijitorilor t i, împotriva poporului t u i împotriva caselor tale; casele Egiptenilor vor fi pline de mu te, i p mîntul va fi acoperit

22 de ele. Dar, în ziua aceea voi deosebi inutul Gosen, unde locue te poporul Meu, i acolo nu vor fi mu te, pentruca s cuno ti c Eu, Domnul, sînt în mijlocul inutului acestuia.

23 Voi face o deosebire între poporul Meu i poporul t u. Semnul acesta va fi mîne.`` 24 Domnul a f cut a a. A venit un roi de mu te cîne ti în casa lui Faraon i a slujitorilor lui, i toat

25 ara Egiptului a fost pustiit de mu te cîne ti. Faraon a chemat pe Moise i pe Aaron,

26 i le -a zis: „Duce i-v de aduce i jertfe Dumnezeului vostru aici în ar .`` Moise a r spus: „Nu este deloc potrivit s facem a a; c ci am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe, care sînt o urîciune pentru Egipteni. i dac am aduce, subt ochii lor, jertfe cari sînt o

27 urîciune pentru Egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre? Vom face mai bine un drum de trei zile în pustie, i acolo vom aduce jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, dup cum ne va spune.``

28 Faraon a zis: „V voi l sa s pleca i, ca s aduce i jertfe Domnului, Dumnezeului vostru, în pustie; numai, s nu v dep rta i prea mult, dac pleca i. Ruga i-v pentru mine.``

29 Moise a r spus: „Am s ies dela tine, i am s m rog Domnului. Mîne, mu tele se vor dep rta dela Faraon, dela slujitorii lui, i dela poporul lui. Dar, s nu ne mai în ele Faraon,

30 ne vrînd s lase pe popor s plece, ca s aduc jertfe Domnului.`` Moise a ie it dela

31 Faraon, i s'a rugat Domnului. Domnul a f cut cum cerea Moise; i mu tele s'au dep rtat

dela Faraon, dela slujitorii lui, i dela poporul lui. N'a mai ramas una. <sup>32</sup> Dar Faraon, i de data aceasta, i -a împietrit inima, i n'a l sat pe popor s plece.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, i spune -i: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . <sup>2</sup> Dac nu vrei s -l la i s plece, i dac -l mai opre ti, <sup>3</sup> iat , mîna Domnului va fi peste turmele tale de pe cîmp; peste cai, peste m gari, peste c mile, peste boi i peste oi; i anume va fi o cium foarte mare. <sup>4</sup> Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel i turmele Egiptenilor, a a c nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.” <sup>5</sup> Domnul a hot rît vremea, i a zis: „Mîne, va face Domnul lucrul acesta în ar .” <sup>6</sup> i Domnul a f cut a a, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au perit, dar n'a perit nici o vit din turmele copiilor lui Israel. <sup>7</sup> Faraon a trimes s vad ce se întîmplase: i iat c nici o vit din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s'a împietrit, i n'a l sat pe popor s plece. <sup>8</sup> Domnul a zis lui Moise i lui Aaron: „Umple i-v mînila cu cenu din cuptor, i Moise s'o arunce spre cer, subt ochii lui Faraon. <sup>9</sup> Ea se va preface într'o rîn , care va acoperi toat ara Egiptului; i va da na tere, în toat ara Egiptului, pe oameni i pe dobitoace, la ni te bube pricinuite de ni te be ici ferbin i.” <sup>10</sup> Ei au luat cenu din cuptor, i s'au înf i at înaintea lui Faraon; Moise a aruncat -o spre cer, i ea a dat na tere, pe oameni i pe dobitoace, la ni te bube pricinuite de ni te be ici ferbin i. <sup>11</sup> Vr jitorii nu s'au putut ar ta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; c ci bubele erau pe vr jitori, ca i pe to i Egiptenii.” <sup>12</sup> Domnul a împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spusese Domnul lui Moise. <sup>13</sup> Domnul a zis lui Moise: „Scoal -te dis de diminea , du-te înaintea lui Faraon, i spune -i: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . <sup>14</sup> Fiindc , de data aceasta, am s trimet toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor t i i împotriva poporului t u, ca s tii c nimeni nu este ca Mine pe tot p mîntul. <sup>15</sup> Dac Mi-a fi întins mîna, i te-a fi lovit cu cium , pe tine i pe poporul t u, ai fi pierit de pe p mînt. <sup>16</sup> Dar te-am l sat s r mîi în picioare, ca s vezi puterea

17 Mea, i Numele Meu s fie vestit în tot p mîntul.      Dac te mai ridici împotriva poporului  
 18 Meu, i dac nu -l la i s plece,      iat , mîne, la ceasul acesta, voi face s bat o piatr  
 19 a a de mare, cum n'a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui i pîn azi.      Pune- i dar la  
 ad post turmele i tot ce ai pe cîmp. Piatra are s bat pe to i oamenii i toate vitele de pe  
 20 cîmp, cari nu vor fi intrat în case; i vor peri.``      Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut  
 21 de Cuvîntul Domnului, i-au adunat în case robii i turmele.      Dar cei ce nu i-au pus la  
 22 inim Cuvîntul Domnului, i-au l sat robii i turmele pe cîmp.      Domnul a zis lui Moise:  
 „Întinde- i mîna spre cer; i are s bat piatra în toat ara Egiptului pe oameni, pe vite,  
 23 i pe toat iarba de pe cîmp în ara Egiptului!``      Moise i -a întins toiagul spre cer; i  
 Domnul a trimes tunete i piatr , de c dea foc pe p mînt. Domnul a f cut s bat piatra  
 24 peste ara Egiptului.      A b tut piatra, i focul se amesteca cu piatra; piatra era a a de mare  
 încît nu mai b tuse piatr ca aceea în toat ara Egiptului de cînd este el locuit de oameni.  
 25 Piatra a nimicit, în toat ara Egiptului, tot ce era pe cîmp, dela oameni pîn la dobitoace;  
 26 piatra a nimicit i toat iarba de pe cîmp, i a frînt to i copacii de pe cîmp.      Numai în  
 27 inutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n'a b tut piatra,      Faraon a trimes s cheme pe Moise  
 i pe Aaron, i le -a zis: „De data aceasta, am p c tuit; Domnul are dreptate, iar eu i poporul  
 28 meu sîntem vinova i.      Ruga i-v Domnului, ca s nu mai fie tunete i piatr ; i v  
 29 voi l sa s pleca i, i nu ve i mai fi opri i.``      Moise i -a zis: „Cînd voi e i din cetate,  
 voi ridica mînile spre Domnul, tunetele vor înceta i nu va mai bate piatra, ca s tii c al  
 30 Domnului este p mîntul!      Dar tiu c tu i slujitorii t i tot nu v ve i teme de Domnul  
 31 Dumnezeu.``      Inul i orzul se pr p diser , pentru c orzul tocmai d duse în spic, iar inul  
 32 era în floare;      grîul i ov zul nu se stricaser , pentru c erau tîrzii.      33 Moise a plecat dela  
 Faraon, i a e it afar din cetate; i -a ridicat mînile spre Domnul, tunetele i piatra au încetat,  
 34 i n'a mai c zut ploaia pe p mînt.      Faraon, v zînd c ploaia, piatra i tunetele încetaser ,  
 35 n'a contenit s p c tuiasc i i -a împietrit inima, el i slujitorii lui.      Lui Faraon i s'a  
 împietrit inima i n'a l sat pe copiii lui Israel s plece, dup cum spusese Domnul prin Moise.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, caci i-am împietrit inima lui si a slujitorilor lui, ca sa fac semnele Mele în mijlocul lor, <sup>2</sup> si ca sa istorisesti fiului tau si fiului fiului tau cum M'am purtat cu Egiptenii, si ce semne am facut în mijlocul lor. si vei cunoaste ca Eu sînt Domnul.” <sup>3</sup> Moise si Aaron s'au dus la Faraon, si i-au zis: „Aa vorbeste Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Pînă cînd ai de gînd sa nu vrei sa te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu sa plece, ca sa -Mi slujească. <sup>4</sup> Dacă nu vrei sa lasi pe poporul Meu sa plece, iat, voi trimete mîine ni te lăcuste pe toată întinderea rii tale. <sup>5</sup> Ele vor acoperi faa p mîntului, de nu se va mai putea vedea p mîntul; vor mînce ce a mai rămas nevătămat, vor mînce ce v'ă lăsat piatra, vor mînce toti copacii, cari cresc pe cîmpiile voastre, <sup>6</sup> și vor umplea casele tale, casele tuturor slujitorilor tui si casele tuturor Egiptenilor. Prin ii tui si prin iilor tui n'au văzut a ceva de cînd sînt ei pe p mînt pînă în ziua de azi.” Moise a plecat si a ieșit dela Faraon. <sup>7</sup> Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Pînă cînd are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia sa plece, si sa slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pierde Egiptul?” <sup>8</sup> Au întors la Faraon pe Moise si Aaron. „Duce-i-vă, ” le -a zis el, „si slujiti Domnului, Dumnezeului vostru. Cari si cine sînt ceice vor merge?” <sup>9</sup> Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii si cu btrînii nostri, cu fiii si fiicele noastre, cu oile si boii nostri; caci avem sașinem oșarbtoare în cinstea Domnului.” <sup>10</sup> Faraon le -a zis: „Aa sa fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu sa plecați, pe voi si pe copiii vostri! Luați seama, caci este răuce aveți de gînd sa faceți! <sup>11</sup> Nu, nu; ci duce-i-vă, voi btrînii, si slujiti Domnului, caci așa a cerut.” si i-au izgonit dinaintea lui Faraon. <sup>12</sup> Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna peste țara Egiptului, ca sa vin lăcustele peste țara Egiptului, si să mînce toată iarba p mîntului, tot ce a lăsat piatra.” <sup>13</sup> Moise si -a întins toiagul peste țara Egiptului; si Domnul a făcut sa sufle un vînt dinspre răsrit peste țara toată ziua si toată noaptea aceea. Dimineața, vîntul dinspre răsrit aduseselăcustele. <sup>14</sup> Lăcustele au venit peste țara Egiptului, si s'au aezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atît de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste. <sup>15</sup> Au acoperit toată faa p mîntului, de nu se mai vedea p mîntul; au mîncat toată iarba de pe mînt si tot rodul pomilor, tot ce lăsapiatra; si n'ă rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe cîmp, în toată țara Egiptului. <sup>16</sup> Faraon a chemat îndat pe Moise si pe Aaron, si a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, si împotriva voastră. <sup>17</sup> Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; si rugăți pe



Domnul, Dumnezeul vostru, s' a departeze de la mine i urgia aceasta de moarte!''<sup>18</sup> Moise a  
 ie it de la Faraon, i s' a rugat Domnului.<sup>19</sup> Domnul a fcut s' sufle un vnt foarte puternic  
 dinspre apus, care a luat l custele, i le -a aruncat n marea Roie; n' a rmas o l cust pe  
 toat ntinderea Egiptului.<sup>20</sup> Domnul a impietrit inima lui Faraon, i Faraon n' a l sat pe copiii  
 lui Israel s' plece.<sup>21</sup> Domnul a zis lui Moise: „ntinde- i mna spre cer, i va fi ntunec peste  
 ara Egiptului, a a de ntunec de s' se poat pipi.''<sup>22</sup> Moise i -a ntins mna spre cer;  
 i a fost ntunec besn n toat ara Egiptului, timp de trei zile.<sup>23</sup> Nici nu se vedeau unii  
 pe al ii, i nimeni nu s' a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, n locurile unde lociau to i  
 copiii lui Israel, era lumin.<sup>24</sup> Faraon a chemat pe Moise, i a zis: „Duce i- v , i sluji i  
 Domnului! S' nu r m n n ar dec t oile i boii vo tri; copiii vo tri vor putea merge  
 i ei mpreun cu voi.''<sup>25</sup> Moise a r spus: „Chiar s' ne dai tu n su i jertfele i arderile  
 de tot, pe cari le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru,<sup>26</sup> i turmele noastre tot trebuie s'  
 mearg cu noi, i s' nu r m n o unghie din ele; c ci din ele vom lua ca s' slujim Domnului,  
 Dumnezeului nostru; iar p n vom ajunge acolo, nu tim ce vom alege ca s' aducem Domnului.''<sup>27</sup>  
 Domnul a impietrit inima lui Faraon, i Faraon n' a vrut s' -i lase s' plece.<sup>28</sup> Faraon a zis  
 lui Moise: „Ie i de la mine! S' nu cumva s' te mai ar i naintea mea, c ci n ziua n care  
 te vei ar ta naintea mea, vei muri.''<sup>29</sup> „Da!'' a r spus Moise, „nu m voi mai ar ta naintea  
 ta.''

## Chapter 11

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon i asupra Egiptului. Dup  
 aceea, v va l sa s' pleca i de aici. Cnd v va l sa s' pleca i de tot, chiar v va izgoni  
 de aici.<sup>2</sup> Vorbe te cu poporul, ca atunci fiecare s' cear de la vecinul s' u i fiecare de la  
 vecina ei, vase de argint i vase de aur.''<sup>3</sup> Domnul a fcut ca poporul s' capete trecere naintea  
 Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine v zut n ara Egiptului, naintea slujitorilor lui Faraon  
 i naintea poporului.<sup>4</sup> Moise a zis: „A a vorbe te Domnul: „Pela miezul nop ii, voi trece  
 prin Egipt; i to i ntii n scu i din ara Egiptului vor muri, de la ntiiul n scut al lui  
 Faraon, care ade pe scaunul lui de domnie, p n la ntiiul- n scut al roabei care st la

rî ni , i pîn la to i întîii-n scu i ai dobitoacelor. <sup>6</sup>În toat ara Egiptului vor fi  
 ipete mari, a a cum n'au fost i nu vor mai fi. <sup>7</sup>Dar dintre to i copiii lui Israel, dela oameni  
 pîn la dobitoace, nici m car un cîne nu va chel l i cu limba lui, ca s ti i ce deosebire  
 face Domnul între Egipteni i Israel. <sup>8</sup>Atunci to i ace ti slujitori ai t i se vor pogorî la mine  
 i se vor închina pîn la p mînt înaintea mea, zicînd: „Ie i, tu i tot poporul care te  
 urmeaz !` Dup aceea, voi ie i. Moise a ie it dela Faraon, aprins de mînie. <sup>9</sup>Domnul a zis  
 lui Moise: „Faraon n'are s'asculte de voi, pentru ca s se înmul easc minunile Mele în ara  
 Egiptului.` <sup>10</sup>Moise i Aaron au f cut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a  
 împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a l sat pe copiii lui Israel s plece din ara lui.

## Chapter 12

<sup>1</sup>Domnul a zis lui Moise i lui Aaron în ara Egiptului: <sup>2</sup>„Luna aceasta va fi pentru voi cea  
 dintîi lun ; ea va fi pentru voi cea dintîi lun a anului. <sup>3</sup>Vorbi i întregei adun ri a lui Israel,  
 i spune i -i: „În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om s ia un miel de fiecare familie, un miel  
 de fiecare cas . <sup>4</sup>Dac sînt prea pu ini în cas pentru un miel, s -l ia cu vecinul lui cel mai  
 de aproape, dup num rul sufletelor; s face i socoteala cît poate mînca fiecare din mielul  
 acesta. <sup>5</sup>S fie un miel f r cusur, de parte b rb teasc , de un an; ve i putea s lua i  
 un miel sau un ied. <sup>6</sup>S -l p stra i pîn în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; i toat  
 adunarea lui Israel s -l junghie seara. <sup>7</sup>S ia din sîngele lui, i s ung amîndoi stîlpii u ii  
 i pragul de sus al caselor unde îl vor mînca. <sup>8</sup>Carnea s'o m nînce chiar în noaptea aceea, fript  
 la foc; i anume s'o m nînce cu azimi i cu verde uri amare. <sup>9</sup>S nu -l mînca i crud sau  
 fiert în ap ; ci s fie fript la foc: atît capul, cît i picioarele i m runtaiele. <sup>10</sup>S nu l sa i  
 nimic din el pîn a doua zi diminea a; i, dac va r mînea ceva din el pe a doua zi diminea a,  
 s -l arde i în foc. <sup>11</sup>Cînd îl ve i mînca, s ave i mijlocul încins, înc l mintele în  
 picioare, i toiagul în mîn ; i s -l mînca i în grab ; c ci sînt Pa tele Domnului. <sup>12</sup>În  
 noaptea aceea, Eu voi trece prin ara Egiptului, i voi lovi pe to i întîii-n scu i din ara  
 Egiptului, dela oameni pîn la dobitoace; i voi face judecat împotriva tuturor zeilor Egiptului;  
 Eu, Domnul. <sup>13</sup>Sîngele v va sluji ca semn pe casele unde ve i fi. Eu voi vedea sîngele, i voi

trece pe lângă voi, a aceluiași vreme și voi să nu vă faceți nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.

14

și pomenirea acestei zile să o părăsiți, și să o prăzniți și printr-o sărbătoare în cinstea

15

Domnului; să o prăzniți ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.

Timp de apte zile,

veți mânca azimi. Din cea dintâi zi veți scoate aluatul din casele voastre: ca și oricine va mânca

16

pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a aptea, va fi nimicit din Israel.

În ziua dintâi veți

avea o adunare de sărbătoare sfântă; și în ziua a aptea, veți avea o adunare de sărbătoare

sfântă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mîncarea

17

fiecărui om.

Să țineți sărbătoarea azimilor, ca și chiar în ziua aceea veți scoate oțet din casele voastre din țara Egiptului; și țineți ziua aceea ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.

18

În luna întâi, din a patrusprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azimi, până în seara zilei a

19

douăzeci și una a lunii.

Timp de apte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; ca și oricine va mânca pâine dospită, va fi nimicit din adunarea lui Israel, fie străin, fie bărbat.

20

Să nu mâncați pâine dospită; și, în toate locuințele voastre, să mâncați azimi.`` Moise a chemat pe toți bătrânii lui Israel, și le-a zis: „Duceți-vă de luați un miel pentru familiile

22

voastre, și junghia și Pațele.

Să luați apoi un mănunchi de isop, și-l muiați în sângele din strachin, și să ungeți pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachin.

23

Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața.

Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă, și nu va îngheța nimicitorului și să intre în casele voastre ca să vă lovească.

24

Să prăzniți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru copiii voștri în veac.

25

Când veți intra în țară, pe care vă va da Domnul, după făgăduința Lui, să țineți această obicei sfântă.

26

și când vă vor întreba copiii voștri: „Ce însemnează obiceiul acesta?”

27

și răspundeți: „Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul, și ne-a scăpat casele noastre.`` Poporul s'a plecat, și s'a închinat până la

28

pragul. și copiii lui Israel au plecat, și au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui

29

Aaron; așa au făcut.

La miezul-nopții, Domnul a lovit pe toți întâii-nscuții din țara Egiptului, de la întâiul-nscut al lui Faraon, care stătea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul-nscut al celui închis în temniță, și până la toți întâii-nscuții ai dobitoacelor.

30

Faraon s'a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți Egiptenii; și au fost mari ipete

31

în Egipt, ca și nu era casă unde să nu fie un mort.

În aceea noapte Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și

32

copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis.

Luați-vă și oile și boii,

cum a i zis, duce i-v , i binecuvînta i-m .`<sup>33</sup> Egiptenii zoreau poporul, i se gr beau  
 s -i scoat din ar , c ci ziceau: „Altfel, to i vom pieri.`<sup>34</sup> Poporul i -a luat  
 pl m deala (coca), înainte de a se dosp. i-au învelit post vile cu pl m deala în haine, i  
 le-au pus pe umeri.<sup>35</sup> Copiii lui Israel au f cut ce spusese Moise, i au cerut Egiptenilor vase  
 de argint, vase de aur i haine.<sup>36</sup> Domnul a f cut ca poporul s capete trecere înaintea  
 Egiptenilor, cari le-au împlinit cererea. i astfel au j fuit pe Egipteni.<sup>37</sup> Copiii lui Israel au  
 plecat din Ramses spre Sucot, în num r de aproape ase sute de mii de oameni cari mergeau pe  
 jos, afar de copii.<sup>38</sup> O mul ime de oameni de tot soiul s'au suit împreun cu ei; aveau i  
 turme însemnate de oi i boi.<sup>39</sup> Cu pl m deala, pe care o luaser din Egipt i care nu se  
 dospise înc , au f cut turte f r aluat; c ci fuseser izgoni i de Egipteni, f r s mai  
 poat z bovi, i f r s - i ia merinde cu ei.<sup>40</sup> ederea copiilor lui Israel în Egipt a fost  
 de patru sute treizeci de ani.<sup>41</sup> i, dup patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate  
 o tile Domnului au ie it din ara Egiptului.<sup>42</sup> Noaptea aceea trebuie pr znuit în cinstea  
 Domnului, pentru c atunci i -a scos din ara Egiptului; noaptea aceea trebuie pr znuit în  
 cinstea Domnului de to i copiii lui Israel i de urma ii lor.<sup>43</sup> Domnul a zis lui Moise i lui  
 Aaron: „Iat porunca privitoare la Pa te: niciun str in s nu m nînce din ele.<sup>44</sup> S tai  
 împrejur pe orice rob cump rat cu bani, i apoi s m nînce din ele.<sup>45</sup> Veneticul i simbria ul  
 s nu m nînce.<sup>46</sup> S nu le m nînce decît într'o singur cas ; s nu lua i deloc carne  
 afar din cas , i s nu zdrobi i niciun os.<sup>47</sup> Toat adunarea lui Israel s fac Pa tele.  
<sup>48</sup> Dac un str in, care va locui la tine, va vrea s fac Pa tele Domnului, orice parte  
 b rb teasc din casa lui va trebui t iat împrejur; apoi se va apropia s le fac , i va fi  
 ca i b tina ul; dar niciun net iat împrejur s nu m nînce din ele.<sup>49</sup> Aceea lege va  
 fi pentru b tina ca i pentru str inul, care va locui în mijlocul vostru.`<sup>50</sup> To i copiii  
 lui Israel au f cut cum poruncise Domnul lui Moise i lui Aaron; a a au f cut.<sup>51</sup> i chiar  
 în ziua aceea, Domnul a scos din ara Egiptului pe copiii lui Israel, dup o tile lor.

### Chapter 13

1 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: 2 „Pune-Mi deoparte ca sfânt pe orice întâi-n scut, pe orice întâi n scut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni cât și dintre dobitoace: este al Meu.”

3 Moise a zis poporului: „Aduce i-v aminte de ziua aceasta, când a ieșit din Egipt, din casa robiei; și cu mîin puternic v'a scos Domnul de acolo. Să nu mîncați pînă dospit.

4 Astăzi ieșiți, în luna spicelor. 5 Când te va duce Domnul în țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Heviților și Iebusiților, pe care a jurat prin ilor tici și -o va da, ar unde curge lapte și miere, să îi urmăriți slujbă în luna aceasta. 6 Timp de șapte zile, să mîncați azimi; și în ziua a șaptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului. 7 În timpul celor șapte zile, să mîncați azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale. 8 Să spui atunci fiului tău: „Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt.” 9 Să-i fie ca un semn pe mîin și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentruca legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; și cu mîin puternic te -a scos Domnul din Egipt. 10 Să îi porunca aceasta la vremea hotărât, din an în an. 11 Când te va aduce Domnul în țara Cananiților, cum a jurat ieșiți prin ilor tici, și când și -o va da, 12 să închini Domnului pe orice întâi-n scut, chiar pe orice întâi-n scut din vitele, pe cari le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului. 13 Să răscumperi cu un miel pe orice întâi-n scut al mării și; iar dacă nu -l vei răscumpăra, să -i frîngi gîtul. Să răscumperi de asemenea pe orice întâi-n scut de parte bărbătească dintre fiii tăi. 14 și când te va întreba fiul tău într-o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta?” să -i răspunzi: „Prin mîin Lui cea atotputernică, Domnul ne -a scos din Egipt, din casa robiei; și, fiindcă Faraon se încercă să ne lase să plecăm, Domnul a omorât pe toți întâi-n scuși din țara Egiptului, dela întâi-n scuși ai oamenilor pînă la întâi-n scuși ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi-n scut de parte bărbătească, și răscumpăr pe orice întâi-n scut dintre fiii mei. 16 Să-i fie ca un semn pe mîin și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; și cu prin mîin Lui atotputernică ne -a scos Domnul din Egipt.” 17 După ce a lăsat Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l -a dus pe drumul care duce în țara Filistenilor, măcar că era mai aproape; și cu a zis Dumnezeu: 18 „S'ar putea să -i pară rău poporului să zădărească zboiul, și să se întoarcă în Egipt.” Ci 19 Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului. Moise a luat cu el oasele lui Iosif; și cu Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicînd: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi

oasele mele de aici.``<sup>20</sup> Au plecat din Sucot, i au t b rît la Etam, la marginea pustiei.

<sup>21</sup> Domnul mergea înaintea lor, ziua într'un stîlp de nor, ca s -i c l uzeasc pe drum, iar  
noaptea într'un stîlp de foc, ca s -i lumineze, pentru ca s mearg i ziua i noaptea. <sup>22</sup> Stîlpul  
de nor nu se dep rta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul nop ii.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Spune copiilor lui Israel s se întoarc , i s  
t b rasc înaintea Pihahirotului, între Migdol i mare, fa în fa cu Baal- efon: în  
dreptul locului acestuia s t b rî i, lîng mare. <sup>3</sup> Faraon va zice despre copiii lui Israel: ‚S'au  
r t cit prin ar ; îi închide pustia.`` <sup>4</sup> Eu voi împietri inima lui Faraon, i -i va urm ri; dar  
Faraon i toat oastea lui vor face s se arate slava Mea, i Egiptenii vor ti c Eu sînt  
Domnul.`` Copiii lui Israel au f cut a a. <sup>5</sup> S'a dat de tire împ ratului Egiptului c poporul  
a luat fuga. Atunci inima lui Faraon i inima slujitorilor lui s'a schimbat fa de popor. Ei au  
zis: ‚Ce am f cut de am l sat pe Israel s plece i s nu ne mai slujeasc ?`` <sup>6</sup> Faraon i  
-a preg tit carul de r zboi, i i -a luat oamenii de r zboi cu el. <sup>7</sup> A luat ase sute de car  
de lupt cu oameni ale i, i toate car le Egiptului; în toate erau lupt tori. <sup>8</sup> Domnul a împietrit  
inima lui Faraon, împ ratul Egiptului, i Faraon a urm rit pe copiii lui Israel. Copiii lui Israel  
ie iser gata de lupt . <sup>9</sup> Egiptenii i-au urm rit; i to i caii, car le lui Faraon, c l re ii  
lui i o tirea lui, i-au ajuns tocmai cînd erau t b rî i lîng mare lîng Pi-Hahiro, fa  
în fa cu Baal- efon. <sup>10</sup> Faraon se apropia. Copiii lui Israel i-au ridicat ochii, i iat c  
Egiptenii veneau dup ei. i copiii lui Israel s'au sp imîntat foarte tare, i au strigat c tre  
Domnul dup ajutor. <sup>11</sup> Ei au zis lui Moise: ‚Nu erau oare morminte în Egipt, ca s nu mai fi  
fost nevoie s ne aduci s murim în pustie? Ce ne-ai f cut de ne-ai scos din Egipt? <sup>12</sup> Nu- i  
spuneam noi în Egipt: ‚Las -ne s slujim ca robi Egiptenilor, c ci vrem mai bine s slujim ca  
robi Egiptenilor decît s murim în pustie?`` <sup>13</sup> Moise a r spus poporului: ‚Nu v teme i de  
nimic, sta i pe loc, i ve i vedea izb virea, pe care v'o va da Domnul în ziua aceasta; c ci  
pe Egiptenii ace tia, pe care -i vede i azi, nu -i ve i mai vedea niciodat . <sup>14</sup> Domnul Se va  
lupta pentru voi; dar voi, sta i lini ti i.`` <sup>15</sup> Domnul a zis lui Moise: ‚Ce rost au strig tele

acestea? Spune copiilor lui Israel s porneasc înainte. <sup>16</sup> Tu, ridic - i toiagul, întinde i  
 mîna spre mare, i despice -o; i copiii lui Israel vor trece prin mijlocul m rii ca pe uscat.  
<sup>17</sup> Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca s intre în mare dup ei. i Faraon i toat oastea  
 lui, car le i c l re ii lui, vor face s se arate slava Mea. <sup>18</sup> i vor ti Egiptenii c Eu  
 sînt Domnul cînd Faraon, car le i c l re ii lui, vor face s se arate slava Mea.`` <sup>19</sup> Îngerul  
 lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, i -a schimbat locul, i a mers înapoia lor,  
<sup>20</sup> i stîlpul de nor care mergea înaintea lor, i -a schimbat locul, i a stat înapoia lor. El s'a  
 a ezat între tab ra Egiptenilor i tab ra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar  
 pe cealalt lumina noaptea. i toat noaptea cele dou tabere nu s'au apropiat una de alta.  
<sup>21</sup> Moise i -a întins mîna spre mare. i Domnul a pus marea în mi care printr'un vînt dinspre  
 r s rit, care a suflat cu putere toat noaptea; el a uscat marea, i apele s'au desp r it în  
<sup>22</sup> dou . Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul m rii ca pe uscat, i apele st teau ca un zid  
<sup>23</sup> la dreapta i la stînga lor. Egiptenii i-au urm rit; i to i caii lui Faraon, car le i  
<sup>24</sup> c l re ii lui au intrat dup ei în mijlocul m rii. În straja dimine ii, Domnul, din stîlpul  
 de foc i de nor, S'a uitat spre tab ra Egiptenilor, i a aruncat înv lm ala în tab ra  
<sup>25</sup> Egiptenilor. A scos roatele car lor i le -a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem  
<sup>26</sup> s fugim dinaintea lui Israel, c ci Domnul Se lupt pentru el împotriva Egiptenilor.`` Domnul  
 a zis lui Moise: „Întinde- i mîna spre mare; i apele au s se întoarc peste Egipteni, peste  
<sup>27</sup> car le lor i peste c l re ii lor.`` Moise i -a întins mîna spre mare. i în spre  
 diminea , marea i -a luat iar repeziciunea cursului, i la apropierea ei Egiptenii au luat  
<sup>28</sup> -o la fug ; dar Domnul a n pustit pe Egipteni în mijlocul m rii. Apele s'au întors, i au  
 acoperit car le, c l re ii i toat oastea lui Faraon, cari intraser în mare dup copiii lui  
<sup>29</sup> Israel; niciunul m car n'a sc pat. Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul m rii ca pe  
<sup>30</sup> uscat, în timp ce apele st teau ca un zid la dreapta i la stînga lor. În ziua aceea, Domnul a  
 izb vit pe Israel din mîna Egiptenilor; i Israel a v zut pe Egipteni mor i pe rmul m rii.  
<sup>31</sup> Israel a v zut mîna puternic , pe care o îndreptase Domnul împotriva Egiptenilor. i poporul  
 s'a temut de Domnul, i a crezut în Domnul i în robul S u Moise.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: „Voi cânta  
 Domnului, căci și-a arătat slava: A nu pus în mare pe calea și pe calea. <sup>2</sup> Domnul este  
 gloria mea și temeiul cântărilor mele de laud: El mă susține. El este Dumnezeu meu: pe El  
 Îl voi lăuda; El este Dumnezeu tatălui meu: pe El Îl voi preamări. <sup>3</sup> Domnul este un războinic  
 viteaz: Numele Lui este Domnul. <sup>4</sup> El a aruncat în mare carulele lui Faraon și oastea lui; Luptătorii  
 lui aleși au fost înghițiți în marea Roșie. <sup>5</sup> I-au acoperit valurile, și s-au pogorât în fundul  
 apelor, ca o piatră. <sup>6</sup> Dreapta Ta, Doamne, și-a făcut vestimentația; Mîna Ta cea dreaptă,  
 Doamne, a zdrobit pe vrăjmași. <sup>7</sup> Prin mîrșă și răutatea Ta, Tu trîntești la pământ pe  
 vrăjmașii Tui; Își deslășuiești mînia, și ea și mistuie ca pe o trestie. <sup>8</sup> La suflarea  
 nărilor Tale, s-au îngrijmădit apele, s-au ridicat talazurile ca un zid, și s-au închegat valurile  
 în mijlocul mării. <sup>9</sup> Vrăjmașii tăi ziceau: „Își vor urmări, își vor ajunge, Voi împărți prada de  
 război; Îmi vor răzbi pe ei, Voi scoate sabia, și și voi nimici cu mîna mea!” <sup>10</sup> Dar Tu ai  
 suflat cu suflarea Ta: și marea și-a acoperit; Ca plumbul s-au afundat în adîncimea apelor. <sup>11</sup> Cine  
 este ca Tine între dumnezei, Doamne? Cine este ca Tine minunat în sfințenie, Bogat în fapte de  
 laud, și în fața minunilor? <sup>12</sup> Tu și-ai întins mîna dreaptă: și și-a înghițit pământul.  
<sup>13</sup> Prin îndurarea Ta, Tu ai căluzit, și ai izbăvit pe poporul acesta; Iar prin puterea Ta îl  
 îndrepi spre locul sfințeniei Tale. <sup>14</sup> Popoarele vor afla lucrul acesta, și se vor cutremura:  
 Apucă groaza pe Filistenii, <sup>15</sup> Se înspăimîntă cetățile Edomului, și un tremur apucă pe  
 războinicii lui Moab; Toți locuitorii Canaanului le înalță inimă. <sup>16</sup> Își va apuca teama și  
 spaima; Iar văzînd măriile brațului Tui, Vor sta mușchi ca o piatră, Pînă va trece poporul  
 Tui, Doamne! Pînă va trece Poporul, pe care și-l ai răscumpărat. <sup>17</sup> Tu îi vei aduce și și  
 vei aduce pe muntele moțenirii Tale, În locul, pe care și-l ai pregătit ca loca, Doamne, La  
 Templul, pe care mîinile Tale l-au întemeiat, Doamne! <sup>18</sup> și Domnul va împărți în veac și  
 în veci de veci. <sup>19</sup> Căci căii lui Faraon, carulele și calea lui au intrat în mare, și Domnul  
 a adus peste ei apele mării; Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.”  
<sup>20</sup> Maria, proorociasă, sora lui Aaron, a luat în mînă o timpană, și toate femeile au venit după  
 ea, cu timpane și jucînd. <sup>21</sup> Maria răspundea copiilor lui Israel: <sup>22</sup> Moise a pornit pe Israel dela



marea Ro ie. Au apucat înspre pustia ur; i, dup trei zile de mers în pustie, n'au g sit ap .

23

Au ajuns la Mara; dar n'au putut s bea ap din Mara, pentruc era amar . De aceea locul

acela a fost numit Mara (Am r ciune).

24

Poporul a cîrtit împotriva lui Moise, zicînd: „Ce avem

s bem?`` 25 Moise a strigat c tre Domnul; i Domnul i -a ar tat un lemn, pe care l -a aruncat în ap . i apa s'a f cut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi i porunci, i acolo l -a pus

26

la încercare. El a zis: „Dac vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului t u, dac vei face ce este bine înaintea Lui, dac vei asculta de poruncile Lui, i dac vei p zi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu cari am lovit pe Egipteni; c ci Eu sînt

27

Domnul, care te vindec .`` Au ajuns la Elim, unde erau dou sprezece izvoare de ap i aptezeci de finici. i au t b rît acolo, lîng ap .

## Chapter 16

1

Toat adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; i au ajuns în pustia Sin, care este între

Elim i Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua dup ie irea lor din ara Egiptului. 2 i

toat adunarea copiilor lui Israel a cîrtit în pustia aceea împotriva lui Moise i Aaron. 3 Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n'am murit lovi i de mîna Domnului în ara Egiptului, cînd edeam lîng oalele noastre cu carne, cînd mîncam pîne de ne s turam? C ci ne-a i adus în pustia

4

aceasta ca s face i s moar de foame toat mul imea aceasta.`` Domnul a zis lui Moise:

„Iat c voi face s v ploaie pîne din ceruri. Poporul va ie i afar , i va strînge, cît îi trebuie pentru fiecare zi, ca s -l pun la încercare, i s v d dac va umbla sau nu dup

5

legea Mea. În ziua a asea, cînd vor preg ti ce au adus acas , vor avea de dou ori mai mult

6

de cît vor strînge în fiecare zi.`` Moise i Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Ast sear ,

ve i în elege c Domnul este Acela, care v'a scos din ara Egiptului. 7 i mîne diminea ,

ve i vedea slava Domnului; pentruc v'a auzit cîrtirile împotriva Domnului; c ci ce sîntem noi,

8

ca s cîrti i împotriva noastr ?`` Moise a zis: „Domnul v va da ast sear carne de mîncat, i mîne diminea v va da pîne s v s tura i, pentruc a auzit Domnul cîrtirile, pe cari le-a i rostit împotriva Lui; c ci ce sîntem noi? Cîrtirile voastre nu se îndreapt împotriva

9

noastr , ci împotriva Domnului.`` Moise a zis lui Aaron: „Spune întregei adun ri a copiilor

10

lui Israel: „Apropia i-v înaintea Domnului; c ci v'a auzit cîrtirile.`` i, pe cînd vorbea Aaron întregei adun ri a lui Israel, s'au uitat înspre pustie, i iat c slava Domnului s'a ar tat

<sup>11</sup> în nor. Domnul, vorbind lui Moise, a zis: „Am auzit cârtirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele două seri aveți și mîncă și carne, și diminea a veți și tura de pîne; și  
<sup>12</sup> veți și cî Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“  
<sup>13</sup> Seara, au venit ni te prepeli și au  
<sup>14</sup> acoperit tabăra; și, diminea a, s'a a ezat un strat gros de rouă în jurul taberii. Cînd s'a  
 luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mîrșă ca ni te grînă, mîrșă ca bobii ele  
<sup>15</sup> de ghia alb pe pîmînt. Copiii lui Israel s'au uitat la ea, și au zis unul către altul: „Ce  
 este aceasta?“ și ci nu tiau ce este. Moise le -a zis: „Este pînea, pe care v'o dă Domnul ca  
<sup>16</sup> hrană. Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare din voi să strîngă cît îi trebuie pentru hrană,  
 și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din  
<sup>17</sup> cortul lui.“  
<sup>18</sup> Israelii au făcut așa; și au strîns unii mai mult, alții mai puțin. În urm  
 oare mîrșău cu omerul, și cine strînsese mai mult, n'avea nimic de prisos, iar cine strînsese mai  
<sup>19</sup> puțin, nu ducea lipsă de loc. Fiecare strîngea tocmai cît îi trebuia pentru hrană. Moise le -a  
<sup>20</sup> zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea pînă a doua zi diminea.“ N'au ascultat de Moise,  
 și s'au găsit unii, care au lăsat ceva din ea pînă diminea a; dar au făcut viermi și s'a împrăștiat.  
<sup>21</sup> Moise s'a mîniat pe oamenii aceia. Astfel, în toate diminețile, fiecare strîngea cît îi trebuia  
<sup>22</sup> pentru hrană; și, cînd venea căldura soarelui, se topea. În ziua așea, au strîns hrană  
 îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise  
<sup>23</sup> lucrul acesta. Moise le -a zis: „Domnul a poruncit așea. Mîine este ziua de odihnă, Sabatul  
 închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, și pîstrați pînă  
<sup>24</sup> a doua zi diminea a tot ce va rămînea!“  
<sup>25</sup> Au lăsat -o pînă a doua zi diminea a, cum  
 poruncise Moise; și nu s'a împrăștiat, și n'au făcut viermi. Moise a zis: „Mîncă și -o azi, și ci  
<sup>26</sup> este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe cîmp. Veți strînge timp de ase zile; dar în  
<sup>27</sup> ziua aștea, care este Sabatul, nu va fi.“  
<sup>28</sup> În ziua aștea, unii din popor au ieșit să  
 strîngă mană, și n'au găsit. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pînă cînd aveți de gînd  
<sup>29</sup> să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul v'a dat Sabatul; de aceea v  
 dă în ziua așea hrană pentru două zile. Fiecare să rămîna la locul lui, și, în ziua a  
<sup>30</sup> ștea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.“  
<sup>31</sup> Și poporul s'a odihnit în ziua a  
 ștea. Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană“. Ea semăna cu bobul de coriandru;  
<sup>32</sup> era albă, și avea un gust de turtă cu miere. Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: „S

se p streze un omer plin cu man pentru urma ii vo tri, ca s vad i ei pânea pe care  
 v'am dat -o s'o mânca i în pustie, dup ce v'am scos din ara Egiptului.<sup>33</sup> i Moise a zis lui  
 Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu man , i a eaz -l înaintea Domnului, ca s  
 fie p strat pentru urma ii vo tri.”<sup>34</sup> Dup porunca dat de Domnul lui Moise, Aaron l'a  
 pus înaintea chivotului m rturiei, ca s fie p strat.<sup>35</sup> Copiii lui Israel au mâncat man patruzeci  
 de ani, pîn la sosirea lor într -o ar locuit ; au mâncat man pîn la sosirea lor la hotarele  
 rii Canaanului.<sup>36</sup> Omerul este a zecea parte dintr'o ef .

## Chapter 17

<sup>1</sup> Toat adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, dup c l toriile zilnice, pe cari  
 poruncise Domnul s le fac ; i au t b rît la Refidim. Acolo poporul n'a g sit ap de  
 b ut.<sup>2</sup> Atunci poporul a c utat ceart cu Moise. Ei au zis: „D -ne ap s bem!” Moise le  
 -a r spus: „Pentru ce uta i ceart cu mine? Pentru ce ispiti i pe Domnul?”<sup>3</sup> Poporul  
 st tea acolo, chinuit de sete, i cîrtea împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din  
 Egipt, ca s ne faci s murim de sete aici cu copiii i turmele noastre?”<sup>4</sup> Moise a strigat c tre  
 Domnul, i a zis: „Ce s fac cu poporul acesta? Înc pu in, i au s m ucid cu pietre.”<sup>5</sup>  
 Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului, i ia cu tine vreo cî iva din b trînii lui  
 Israel; ia- i în mân i toiagul cu care ai lovit rîul, i porne te!”<sup>6</sup> Iat , Eu voi sta înaintea  
 ta pe stînca Horebului; vei lovi stînca, i va î ni ap din ea, i poporul va bea.” Moise a  
 f cut a a, în fa a b trînii lui Israel.<sup>7</sup> El a numit locul acela „Masa i Meriba” (Ispit  
 i ceart ), c ci copiii lui Israel se certaser , i ispitiser pe Domnul, zicînd: „Este oare  
 Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?”<sup>8</sup> Amalec a venit s bat pe Israel la Refidim.<sup>9</sup> Atunci  
 Moise a zis lui Iosua: „Alege ni te b rba i, i ie i de lupt împotriva lui Amalec. Iar eu  
 voi sta mîne pe vîrful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mân .”<sup>10</sup> Iosua a f cut ce -i spusese  
 Moise, i a ie it s lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron i Hur s'au suit pe vîrful  
 dealului.<sup>11</sup> Cînd î i ridica Moise mîna, era mai tare Israel; i cînd î i l sa mîn în jos, era  
 mai tare Amalec.<sup>12</sup> Mînile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatr , au pus -o subt el, i el a  
 ezut pe ea. Aaron i Hur îi sprijineau mînile, unul deoparte, iar altul de alta; i mînile lui au  
 r mas întinse pîn la asfin itul soarelui.<sup>13</sup> i Iosua a biruit pe Amalec i poporul lui, cu

14  
 t i ul s biei. Domnul a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca s se p streze aducerea aminte, i spune lui Iosua c voi terge pomenirea lui Amalec de subt ceruri.”

15  
 Moise a zidit un altar, i i -a pus numele „Domnul, steagul meu.” 16  
 El a zis: „Pentru i -a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta r zoi împotriva lui Amalec, din neam în neam!”

## Chapter 18

1  
 Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce f cuse Dumnezeu pentru Moise i poporul S u Israel; a aflat c Domnul scosese pe Israel din Egipt. 2  
 Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimeas acas . 3  
 A luat i pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gher om (Str in), c ci Moise zisese: „Locuiesc ca str in într'o ar str in ,” 4  
 iar celalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), c ci zisese: „Dumnezeul tat lui meu mi -a ajutat, i m'a sc pat de sabia lui Faraon.” 5  
 Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii i nevasta lui Moise în pustie unde t b ra el, la muntele lui Dumnezeu. 6  
 A trimes vorb lui Moise s -i spun : „Eu, socrul t u Ietro, vin la tine cu nevest -ta i cu cei doi fii ai t i.” 7  
 Moise a ie it înaintea socrului s u, s'a aruncat cu fa a la p mînt, i l -a s rutat. S'au întrebat unul pe altul de s n tate, i au intrat în cortul lui Moise. 8  
 Moise a istorisit socrului s u tot ce f cuse Domnul împotriva lui Faraon i împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferin ele cari veniser peste ei pe drum, i cum îi izb vise Domnul din ele. 9  
 Ietro s'a bucurat pentru tot binele, pe care -l f cuse Domnul lui Israel, i pentru c -l izb vise din mâna Egiptenilor. 10  
 i Ietro a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, care v'a izb vit din mâna Egiptenilor i din mâna lui Faraon, El, care a izb vit poporul din mâna Egiptenilor! 11  
 Cunosc acum c Domnul este mai mare decît to i dumnezeii; c ci în lucrul în care s'au purtat cu trufie, El a fost mai pesus de ei.” 12  
 Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot i o jertf de mîncare. Aaron i to i b trîinii lui Israel au venit i au luat parte la mas cu socrul lui Moise, 13  
 înaintea lui Dumnezeu. A doua zi, Moise s'a a ezat s judece poporul; i poporul a stat 14  
 înaintea lui de diminea a pîn seara. Socrul lui Moise a v zut tot ce f cea el pentru popor, i a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, i tot poporul st înaintea ta, de

diminea a pîn seara?`<sup>15</sup> Moise a r spus socrului s u: „Poporul vine la mine ca s cear  
 sfat lui Dumnezeu.<sup>16</sup> Cînd au vreo treab , vin la mine; eu judec între ei, i fac cunoscut poruncile  
 lui Dumnezeu i legile Lui.`<sup>17</sup> Socrul lui Moise i -a zis: „Ce faci tu nu este bine.<sup>18</sup> Te istove ti  
 singur, i vei istovi i poporul acesta, care este cu tine; c ci lucrul este mai pe sus de puterile  
 tale i nu -l vei putea face singur.<sup>19</sup> Acum ascult glasul meu; am s - i dau un sfat, i  
 Dumnezeu va fi cu tine! Fii tîlmaciul poporului înaintea lui Dumnezeu, i du pricinile înaintea  
 lui Dumnezeu.<sup>20</sup> Înva -i poruncile i legile; i arat -le calea, pe care trebuie s'o urmeze  
 i ce trebuie s fac .`<sup>21</sup> Alege din tot poporul oameni destoinici, tem tori de Dumnezeu,  
 oameni de încredere, vr jma i ai l comiei; pune -i peste popor drept c petenii peste o mie,  
 c petenii peste o sut , c petenii peste cinci zeci i c petenii peste zece.<sup>22</sup> Ei s judece  
 poporul în tot timpul; s aduc înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici,  
 s le judece ei în i i. În felul acesta î i vei u ura sarcina, c ci o vor purta i ei împreun  
 cu tine.<sup>23</sup> Dac vei face lucrul acesta, i dac Dumnezeu î i va porunci a a, vei putea face  
 fa lucrurilor, i tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui.`<sup>24</sup> Moise a ascultat sfatul  
 socrului s u, i a f cut tot ce spusese el.<sup>25</sup> Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul, i  
 i -a pus c petenii ale poporului, c petenii peste o mie, c petenii peste o sut , c petenii peste  
 cincizeci i c petenii peste zece.<sup>26</sup> Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise  
 pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei în i i.<sup>27</sup> Apoi Moise a trimes pe socrul s u  
 în ara lui.

## Chapter 19

<sup>1</sup> În luna a treia dup ie irea lor din ara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea  
 în pustia Sinai.<sup>2</sup> Dup ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, i au t b rît în  
 pustie. Israel a t b rît acolo, în fa a muntelui.<sup>3</sup> Moise s'a suit la Dumnezeu. Si Domnul l -a  
 chemat de pe munte, zicînd: „A a s vorbe ti casei lui Iacov, i s spui copiilor lui Israel:  
<sup>4</sup> „A i v zut ce am f cut Egiptului, i cum v'am purtat pe aripi de vultur i v'am adus aici  
<sup>5</sup> la Mine. Acum, dac ve i asculta glasul meu, i dac ve i p zi leg mîntul Meu, ve i

fi ai Mei dintre toate popoarele, caci tot pamintul este al Meu; <sup>6</sup> Îmi veii fi o împrărie de  
preoii un neam sfânt. Acestea sînt cuvintele pe cari le vei spune copiilor lui Israel.`` <sup>7</sup> Moise  
a venit de a chemat pe btrînii poporului, iile -a pus înainte toate cuvintele acestea, cum îi  
poruncise Domnul. <sup>8</sup> Tot poporul a r spus: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus  
Domnului cuvintele poporului. <sup>9</sup> i Domnul a zis lui Moise: „Iat, voi veni la tine într-un nor  
gros, pentruca sa aud poporul cînd îi voi vorbi, i sa aib totdeauna încredere în tine.”  
Moise a spus Domnului cuvintele poporului. <sup>10</sup> i Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor,  
sfinete -i azi imîne, i pune -i s -i spele hainele. <sup>11</sup> S fie gata pentru a treia zi; caci  
a treia zi Domnul Se va pogorî, în faa întregului popor, pe muntele Sinai. <sup>12</sup> S hotr ti  
poporului anumite margini dejurîmprejur, i s spui: „S nu cumva s v sui i pe munte  
sau s v atinge i de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea.  
<sup>13</sup> Nici o mîns nu se ating de el; cipe oricine se va atinge, s -l omoare cu pietre, sau s  
-l strpung cu sgei: dobitoc sau om, nu va tr i.” Cînd va suna trîmbi a, ei vor înainta  
spre munte.” <sup>14</sup> Moise s'a pogorît de pe munte la popor: a sfin it poporul, i ei i-au sp lat  
hainele. <sup>15</sup> i a zis poporului: „Fi i gata în trei zile; s nu v apropia i de vreo femeie.”  
<sup>16</sup> A treia zi diminea a, au fost tunete, fulgere, i un nor gros pe munte; trîmbi a r suna cu  
putere, i tot poporul din tab r a fost apucat de spaim. <sup>17</sup> Moise a scos poporul din tab r ,  
spre întîmpinarea lui Dumnezeu, i s'au a ezat la poalele muntelui. <sup>18</sup> Muntele Sinai era tot  
numai fum, pentruca Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se în l a ca  
fumul unui cuptor, i tot muntele se cutremura cu putere. <sup>19</sup> Trîmbi a r suna tot mai puternic.  
Moise vorbea, i Dumnezeu îi r spunea cu glas tare. <sup>20</sup> Domnul S'a pogorît pe muntele Sinai,  
i anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. i Moise s'a suit  
<sup>21</sup> sus. Domnul a zis lui Moise: „Pogoar -te i porunce te poporului cu tot dinadinsul s nu  
dea busna spre Domnul, ca s se uite, pentru ca nu cumva s piar un mare num r dintre ei.  
<sup>22</sup> Preoii, cari se apropie de Domnul, s se sfin easc i ei, ca nu cumva s -i loveasc  
Domnul cu moartea.” <sup>23</sup> Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea s se suie pe muntele Sinai,  
caci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicînd: „Hotr te anumite margini în jurul muntelui, i  
sfinete -l.” <sup>24</sup> Domnul i -a zis: „Du-te, pogoar -te, i suie-te apoi iar cu Aaron; dar

preo ii i poporul s nu dea busna s se suie la Domnul, ca nu cumva s -i loveasc cu moartea.``<sup>25</sup> Moise s'a pogorît la popor, i i -a spus aceste lucruri.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, i a zis: <sup>2</sup> „Eu sînt Domnul, Dumnezeul t u, care te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei. <sup>3</sup> S nu ai al i dumnezei afar de Mine. <sup>4</sup> S nu- i faci chip cioplit, nici vreo înf i are a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe p mînt, sau în apele mai de jos de cît p mîntul. <sup>5</sup> S nu te închini înaintea lor, i s nu le sluje ti; c ci Eu, Domnul, Dumnezeul t u, sînt un Dumnezeu gelos, care pedeplesc nelegiuirea p rin ilor în copii pîn la al treilea i la al patrulea neam al celor ce M ur sc, <sup>6</sup> i M îndur pîn la al miilea neam de cei ce M iubesc i p zesc poruncile Mele. <sup>7</sup> S nu iei în de ert Numele Domnului, Dumnezeului t u; c ci Domnul nu va l sa nepedepsit pe cel ce va lua în de ert Numele Lui. <sup>8</sup> Adu- i aminte de ziua de odihn , ca s'o sfin e ti. <sup>9</sup> S lucrezi ase zile, i s - i faci lucrul t u. <sup>10</sup> Dar ziua a aptea este ziua de odihn închinat Domnului, Dumnezeului t u: s nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul t u, nici fiica ta, nici robul t u, nici roaba ta, nici vita ta, nici str inul care este în casa ta. <sup>11</sup> C ci în ase zile a f cut Domnul cerurile, p mîntul i marea, i tot ce este în ele, iar în ziua a aptea S'a odihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihn i a sfin it -o. <sup>12</sup> Cinste te pe tat l t u i pe mama ta, pentruca s i se lungeasc zilele în ara, pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. <sup>13</sup> S nu ucizi. <sup>14</sup> S nu preacurve ti. <sup>15</sup> S nu furi. <sup>16</sup> S nu m rturise ti strîmb împotriva aproapelui t u. <sup>17</sup> S nu pofte ti casa aproapelui t u; s nu pofte ti nevasta aproapelui t u, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici m garul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui t u. <sup>18</sup> Tot poporul auzea tunetele i sunetul trîmbi ei i vedea flac rile muntelui, care fumega. La priveli tea aceasta, poporul tremura, i st tea în dep rtare. <sup>19</sup> Ei au zis lui Moise: „Vorbe te-ne tu însu i, i te vom asculta: dar s nu ne mai vorbeasc Dumnezeu, ca s nu murim.`` <sup>20</sup> Moise a zis poporului: „Nu v sp imînta i; c ci Dumnezeu a venit tocmai ca s v pun la încercare, i ca s ave i frica Lui înaintea ochilor vo tri, pentru ca s nu p c tui i.`` <sup>21</sup> Poporul st tea în dep rtare; iar Moise s'a apropiat de norul

<sup>22</sup> în care era Dumnezeu. Domnul a zis lui Moise: „A a s vorbe ti copiilor lui Israel: „A i  
<sup>23</sup> v zut c v'am vorbit din ceruri. S nu face i dumnezei de argint i dumnezei de aur, ca  
<sup>24</sup> s -i pune i al turi de Mine; s nu v face i al i dumnezei. S -Mi ridici un altar de  
 p mînt, pe care s - i aduci arderile-de-tot i jertfele de mul mire, oile i boii. În orice  
 loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, i te voi binecuvînta.  
<sup>25</sup> Dac -Mi vei ridica un altar de piatr , s nu -l zide ti din pietre cioplite; c ci cum î i vei  
<sup>26</sup> pune dalta în piatr , o vei pîng ri. S nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca s nu i se  
 descopere goliciunea înaintea lui.``

## Chapter 21

<sup>1</sup> „Iat legile, pe cari le vei pune înaintea lor. <sup>2</sup> Dac vei cump ra un rob evreu, s slujeasc  
 ase ani ca rob; dar în al aptelea, s ias slobod, f r s pl teasc nimic ca desp gubire.  
<sup>3</sup> Dac a intrat singur, s ias singur; dac era însurat, s ias i nevast -sa împreun  
<sup>4</sup> cu el. Dac st pînul lui i -a dat o nevast , i a avut fii i fiice cu ea, nevasta i copiii s  
<sup>5</sup> fie ai st pînului lui, iar el s ias singur. Dac robul va zice: „Eu iubesc pe st pînul meu,  
<sup>6</sup> pe nevast -mea i copiii mei, i nu vreau s ies slobod,` atunci st pînul lui s -l duc  
 înaintea lui Dumnezeu, s -l apropie de u sau de stîlpul u ii, i st pînul lui s -i  
<sup>7</sup> g ureasc urechea cu o sul , i robul s r mîn pentru totdeauna în slujba lui. Dac  
<sup>8</sup> un om î i va vinde fata ca roab , ea s nu ias cum ies robii. Dac nu va pl cea st pînului  
 ei, care o luase de nevast , el s -i înlesneasc r scump rarea; dar nu va avea dreptul s'o  
<sup>9</sup> vînd unor str ini, dac nu- i va inea cuvîntul. Dac o d de nevast fiului s u, s  
<sup>10</sup> se poarte cu ea dup dreptul fiicelor. Dac -i va lua o alt nevast , nu va sc dea nimic  
<sup>11</sup> pentru cea dintîi din hran , din îmbr c minte, i din dreptul ei de so ie. Dac nu -i face  
<sup>12</sup> aceste trei lucruri, ea va putea ie i, f r nicio desp gubire, f r s dea bani. Cine va  
<sup>13</sup> lovi pe altul cu o lovitur de moarte, s fie pedepsit cu moartea. Dac nu i -a întins la uri,  
 i dac Dumnezeu l -a f cut s -i cad în mîn , î i voi hot rî un loc unde va putea s  
<sup>14</sup> fug . Dar dac lucreaz cineva cu r utate împotriva aproapelui s u, folosindu-se de



viclenie ca s -l omoare, chiar i dela altarul Meu s -l smulgi, ca s fie omorît. <sup>15</sup> Cine va  
 lovi pe tat l s u sau pe mama sa, s fie pedepsit cu moartea. <sup>16</sup> Cine va fura un om, i -l va  
 vinde sau îl va ineaa în mânile lui, s fie pedepsit cu moartea. <sup>17</sup> Cine va blestema pe tat l s u  
 sau pe mama sa, s fie pedepsit cu moartea. <sup>18</sup> Dac se vor certa doi oameni, i unul din ei va  
 lovi pe celalt cu o piatr sau cu pumnul, f r s -i pricinuiasc moartea, dar silindu -l s  
<sup>19</sup> stea în pat, cel ce l -a lovit s nu fie pedepsit, dac celalt se va scula i se va plimba afar ,  
 sprijinit pe un toiag. Numai s -l desp gubeasc pentru încetarea lucrului lui i s -l  
<sup>20</sup> îngrijeasc pîn la vindecare. Dac un om va lovi cu b ul pe robul s u, fie b rbat fie  
<sup>21</sup> femeie, i robul moare subt mâna lui, st pînul s fie pedepsit. Dar dac mai tr ie te o  
<sup>22</sup> zi sau dou , st pînul s nu fie pedepsit; c ci este argintul lui. Dac se ceart doi oameni,  
 i lovesc pe o femeie îns rcinat , i o fac doar s nasc înainte de vreme, f r alt  
 nenorocire, s fie pedepsi i cu o gloab , pus de b rbatul femeii, i pe care o vor pl ti  
<sup>23</sup> dup hot rîrea judec torilor. Dar dac se întâmpl o nenorocire, vei da via pentru  
<sup>24</sup> via , ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mân pentru mân , picior pentru picior, <sup>25</sup> arsur  
 pentru arsur , ran pentru ran , vîn taie pentru vîn taie. <sup>26</sup> Dac un om love te ochiul  
 robului s u, fie b rbat fie femeie, i -l face s -i piard ochiul, s -i dea drumul, ca  
<sup>27</sup> desp gubire pentru ochiul lui. i dac face s cad un dinte robului s u, fie b rbat fie  
<sup>28</sup> femeie, ca desp gubire pentru dintele lui, s -i dea drumul. Dac un bou va împunge i va  
 omorî pe un b rbat sau pe o femeie, boul s fie ucis cu pietre, carnea s nu i se m nînce, iar  
<sup>29</sup> st pînul boului s nu fie pedepsit. Dar dac boul avea obicei mai înainte s împung , i  
 st pînul fusese în tiin at de lucrul acesta, i nu l -a închis, boul s fie ucis cu pietre, dac  
<sup>30</sup> va ucide un b rbat sau o femeie, i st pînul lui s fie pedepsit cu moartea. Dac i se pune  
<sup>31</sup> st pînului un pre pentru r scump rarea vie ii lui, va pl ti tot ce i se va cere. Cînd boul  
<sup>32</sup> va împunge pe un b iat sau pe o fat , i se va face dup legea aceasta; dar dac boul împunge  
 pe un rob, fie b rbat fie femeie, s se dea trei sicli de argint st pînului robului, i boul s fie  
<sup>33</sup> ucis cu pietre. Dac un om descopere o groap , sau dac un om sap o groap i n'o  
<sup>34</sup> acopere, i cade în ea un bou sau un m gar, st pînul gropii s pl teasc st pînului lor  
<sup>35</sup> pre ul vitei în argint, iar vita moart s fie a lui. Dac boul unui om împunge boul unui  
 alt om, i boul acesta moare, vor vinde boul cel viu i pre ul lui îl vor împ r i; vor împ r i

<sup>36</sup>  
 i boul mort. Dar dac se tia c boul avea obicei mai înainte s împung , i st pînul  
 lui nu l -a închis, st pînul acesta s dea bou pentru bou, iar boul cel mort s -l ia el.

## Chapter 22

<sup>1</sup>  
 Dac un om fur un bou sau o oaie, i -l taie sau îl vinde, s dea cinci boi pentru boul  
 furat i patru oi pentru oaia furat . <sup>2</sup>  
 Dac ho ul este prins sp rgînd, i e lovit i moare,  
 cel ce l -a lovit nu va fi vinovat de omor fa de el; <sup>3</sup>  
 dar dac a r s rit soarele, va fi vinovat  
 de omor fa de el. Ho ul trebuie s dea înapoi ce este dator s dea; dac n'are nimic, s  
 fie vîndut rob, ca desp gubire pentru furtul lui; <sup>4</sup>  
 dac ceeace a furat, fie bou, fie m gar, sau  
 oaie, se g se te înc viu în mînile lui, s dea îndoit înapoi. <sup>5</sup>  
 Dac cineva face stric ciune  
 într-un ogor sau într'o vie, i î i las vita s pasc pe ogorul altuia, s dea ca desp gubire  
 cel mai bun rod din ogorul i via lui. <sup>6</sup>  
 Dac izbucne te un foc i întîlne te m r cini în  
 cale, i arde grîul în snopi sau în picioare, sau cîmpul, cel ce a pus foc s fie silit s dea o  
 desp gubire deplin . <sup>7</sup>  
 Dac un om d altuia bani sau unelte spre p strare, i le fur cineva  
 din casa acestuia din urm , ho ul trebuie s întoarc îndoit, dac va fi g sit. <sup>8</sup>  
 Dac ho ul  
 nu se g se te, st pînul casei s se înf i eze înaintea lui Dumnezeu, ca s spun c  
 n'a pus mîna pe avutul aproapelui s u. <sup>9</sup>  
 În orice pricin de în el ciune cu privire la un bou,  
 un m gar, o oaie, o hain , sau un lucru pierdut, despre care se va zice: ,Uite -!' -pricina amîndoror  
 p r ilor s mearg pîn la Dumnezeu; acela, pe care -l va osîndi Dumnezeu, trebuie s  
 întoarc îndoit aproapelui s u. <sup>10</sup>  
 Dac un om d altuia un m gar, un bou, o oaie, sau un  
 dobitoc, oarecare s i -l p streze, i dobitocul moare, î i stric un m dular, sau e luat cu  
 sila dela el, f r s fi v zut cineva, <sup>11</sup>  
 s se fac un jur mînt în Numele Domnului între  
 cele dou p r i; i cel ce a p strat dobitocul, va m rturisi c n'a pus mîna pe avutul  
 aproapelui s u; st pînul dobitocului va primi jur mîntul acesta, i celalt nu va fi dator s i  
 -l înlocuiasc . <sup>12</sup>  
 Dar dac dobitocul a fost furat dela el, va fi dator fa de st pînul lui s  
 i -l înlocuiasc . <sup>13</sup>  
 Dac dobitocul a fost sf iat de fiare s lbatice, îl va aduce ca dovad ,  
 i nu va fi dator s -i înlocuiasc dobitocul sf iat. <sup>14</sup>  
 Dac un om împrumut altuia o  
 vit , i vita î i stric un m dular sau moare în lipsa st pînului ei, va trebui s'o pl teac .  
<sup>15</sup>  
 Dac st pînul e de fa , nu i -o va pl ti. Dac vita a fost dat cu chirie, pre ul chiriei

<sup>16</sup> va fi deajuns. <sup>17</sup> <sup>16</sup> <sup>17</sup> <sup>18</sup> <sup>19</sup> <sup>20</sup> <sup>21</sup> <sup>22</sup> <sup>23</sup> <sup>24</sup> <sup>25</sup> <sup>26</sup> <sup>27</sup> <sup>28</sup> <sup>29</sup> <sup>30</sup> <sup>31</sup>  
 Dacă un om în al pe o fat nelogodit , i se culc cu ea, îi va pl ti  
 zestrea i o va lua de nevast . Dacă tat l nu vrea s i -o dea, el va pl ti în argint pre ul  
 zestrei cuvenite fetelor. Pe vr jitoare s n'o la i s tr iasc . Oricine se culc cu un  
 dobitoc, s fie pedepsit cu moartea. Cine aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur,  
 s fie nimicit cu des vâr ire. S nu chinuie ti pe str in, i s nu -l asupre ti, c ci  
 i voi a i fost str ini în ara Egiptului. S nu asupre ti pe v duv , nici pe orfan.  
 Dacă -i asupre ti, i ei strig la Mine dup ajutor, Eu le voi auzi strig tele; mânia  
 Mea se va aprinde, i v voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor r mînea v duve, i copiii  
 vo tri vor r mînea orfani. Dacă împrumu i bani vreunuia din poporul Meu, s racului  
 care este cu tine, s nu fii fa de el ca un c m tar, i s nu ceri cam t dela el. Dacă  
 iei z log haina aproapelui t u, s i -o dai înapoi înainte de apusul soarelui; c ci este singura  
 lui învelitoare, este haina cu care î i învele te trupul: cu ce are s se culce? Dacă strig spre  
 Mine dup ajutor, Eu îl voi auzi, c ci Eu sînt milostiv. S nu hule ti pe Dumnezeu, i  
 s nu blestemi pe mai marele poporului t u. S nu prege i s -Mi aduci pîrga seceri ului  
 t u i a culesului viei tale. S -Mi dai pe întîiul n scut din fiii t i. S -Mi dai i întîiul  
 n scut al vacii tale i al oii tale; s r mîn apte zile cu mam -sa, iar în ziua a opta s  
 Mi -l aduci. S -Mi fi i ni te oameni sfin i. S nu mînca i carne sfî iat de fiare pe  
 câmp, ci s'o arunca i la cîni.

### Chapter 23

<sup>1</sup> <sup>2</sup> <sup>3</sup> <sup>4</sup> <sup>5</sup> <sup>6</sup>  
 S nu r spînde ti zvonuri neadev rate. S nu te une ti cu cel r u, ca s faci o  
 m rturisire mincinoas pentru el. S nu te iei dup mul ime ca s faci r u; i la judecat  
 s nu m rturise ti trecînd de partea celor mul i, ca s aba i dreptatea. S nu p rtine ti  
 pe s rac la judecat . Dacă întîlne ti boul vr jma ului t u sau m garul lui r t cit,  
 s i -l aduci acas . Dacă vezi m garul vr jma ului t u c zut subt povara lui, s nu  
 treci pe lîng el, ci s -i aju i s ia povara de pe m gar. La judecat , s nu te atingi de

dreptul s racului. <sup>7</sup> Fere te-te de o învinuire nedreapt , i s nu omori pe cel nevinovat i  
 pe cel drept; c ci nu voi ierta pe cel vinovat. <sup>8</sup> S nu prime ti daruri; c ci darurile orbesc pe  
 ceice au ochii deschi i, i sucesc hot rîrile celor drep i. <sup>9</sup> S nu asupre ti pe str in; ti i  
 ce simte str inul, c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. <sup>10</sup> Timp de ase ani, s  
 sameni p mîntul, i s -i strîngi rodul. <sup>11</sup> Dar în al aptelea, s -i dai r gaz, i s -l la i  
 s se odihneasc ; din rodul lui s m nînce s racii poporului t u, iar ce va mai r mînea,  
 s m nînce fiarele depe cîmp. Tot a a s faci cu via i m slinii t i. <sup>12</sup> Timp de ase zile,  
 s - i faci lucrarea. Dar în ziua a aptea s te odihne ti, pentru ca boul i m garul t u  
 s aib odihn , pentruca fiul roabei tale i str inul s aib r gaz i s r sufle. <sup>13</sup> S  
 p zi i tot ce v'am spus, i s nu rosti i numele altor dumnezei: numele lor s nu se aud  
 ie ind din gura voastr . <sup>14</sup> De trei ori pe an, s pr znuie ti s rb tori în cinstea Mea.  
<sup>15</sup> S ii s rb toarea azimilor; timp de apte zile, la vremea hot rît , în luna spicelor, s  
 m nînci azimi, cum i-am poruncit; c ci în luna aceasta ai ie it din Egipt; i s nu vii cu  
 mînile goale înaintea Mea. <sup>16</sup> S ii s rb toarea seceri ului, a celor dintîi roade din munca  
 ta, din ceeace vei s m na pe cîmp; i s ii s rb toarea strîngerii roadelor, la sfîr itul  
 anului, cînd vei strînge depe cîmp rodul muncii tale. <sup>17</sup> De trei ori pe an toat partea b rb teasc  
 s se înf i eze înaintea Domnului, Dumnezeu. <sup>18</sup> S n'aduci cu pîne dospit sîngele jertfei  
 Mele; i gr simea praznicului Meu s nu r mîn toat noaptea pîn diminea a. <sup>19</sup> S  
 aduci în casa Domnului, Dumnezeului t u, pîrga celor dintîi roade ale p mîntului. <sup>20</sup> Iat , Eu  
 trimet un Înger înaintea ta, ca s te ocroteasc pe drum, i s te duc în locul, pe care l-am  
 preg tit. <sup>21</sup> Fii cu ochii în patru înaintea Lui, i ascult glasul Lui; s nu te împotrive ti Lui,  
 pentruc nu v va ierta p catele, c ci Numele Meu este în El. <sup>22</sup> Dar dac vei asculta glasul  
 Lui, i dac vei face tot ce- i voi spune, Eu voi fi vr jma ul vr jma ilor t i i protivnicul  
 protivnicilor t i. <sup>23</sup> Îngerul Meu va merge înaintea ta, i te va duce la Amori i, Heti i,  
 Ferezi i, Canani i, Hevi i i Iebusi i, i -i voi nimici. <sup>24</sup> S nu te închini înaintea  
 dumnezeilor lor, i s nu le sluje ti; s nu te iei dup popoarele acestea, în purtarea lor, ci  
 s le nimice ti cu des vîr ire, i s le d rîmi capi tele. <sup>25</sup> Voi s sluji i Domnului,  
 Dumnezeului vostru, i El v va binecuvînta pînea i apele, i voi dep rta boala din mijlocul  
 t u. <sup>26</sup> Nu va fi în ara ta nici femeie care s - i lepede copilul, nici femeie stearp . Num rul

zilelor tale îl voi face să fie deplin. <sup>27</sup> Voi trimete groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fug pe toate popoarele la cari vei ajunge, și voi face ca toți să vărjă și să dea dosul înaintea ta.

<sup>28</sup> Voi trimete viespile bondreți înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviți, Cananiți și Hetiți. <sup>29</sup> Nu-i voi izgoni într'un singur an dinaintea ta, pentru că ara să n'ajungă o pustie și să nu se înmulțesc împotriva ta fiarele de pe câmp. <sup>30</sup> Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, până vei crește la număr și vei putea să intri în stăpânirea rii. <sup>31</sup> Îți voi întinde hotarele dela marea Roșie până la marea Filistenilor, și dela pustie până la Râu (Eufrat).

<sup>32</sup> Căci voi da în mâinile voastre pe locuitorii rii, și-i voi izgoni dinaintea ta. <sup>33</sup> Să nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor. Ei să nu locuiască în ara ta, ca să nu te faci să pierzi tuieți împotriva Mea; căci atunci ai slujii dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o cursă pentru tine."

## Chapter 24

<sup>1</sup> Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și aptezeci de bătrâni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ.

<sup>2</sup> Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el."

<sup>3</sup> Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într'un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul."

<sup>4</sup> Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s'a sculat dis de dimineață, și a zidit un altar la poalele muntelui, și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel. <sup>5</sup> A trimis pe niște tineri dintre copiii lui Israel, să aducă Domnului arderi-de-tot, și să junghie tauri ca jertfe de mulțumire.

<sup>6</sup> Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. <sup>7</sup> A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul."

<sup>8</sup> Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: „Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte."

<sup>9</sup> Moise s'a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu aptezeci de bătrâni ai lui Israel. <sup>10</sup> Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai

ca cerul în curia lui. <sup>11</sup> El nu i-a întins mâna împotriva ale ilor copiilor lui Israel. Ei au  
vzut pe Dumnezeu, și totu au mâncat și au b ut. <sup>12</sup> Domnul a zis lui Moise: „Suiete la  
Mine pe munte, și r mîi acolo. Eu î i voi da ni te table de piatr cu Legea și poruncile, pe  
cari le-am scris pentru înv tura lor.” <sup>13</sup> Moise s'a sculat, împreun cu Iosua, care -i slujea:  
și Moise s'a suit pe muntele lui Dumnezeu. <sup>14</sup> El a zis b trînilor: „A tepta i-ne aici, pîn  
ne vom întoarce la voi. Iat , Aaron și Hur vor r mînea cu voi; dac va avea cineva vreo  
neîn elegere, s mearg la ei.” <sup>15</sup> Moise s'a suit pe munte, și norul a acoperit muntele.  
<sup>16</sup> Slava Domnului s'a a ezat pe muntele Sinai, și norul l -a acoperit timp de ase zile. În ziua  
a aptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului. <sup>17</sup> În f i area slavei Domnului  
era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. <sup>18</sup> Moise a intrat în mijlocul  
norului, și s'a suit pe munte. Moise a r mas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nop i.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel: S -Mi aduc un dar;  
s -l primi și pentru Mine dela orice om care -l va da cu tragere de inim . <sup>3</sup> Iat ce ve i primi  
dela ei ca dar: aur, argint și aram ; <sup>4</sup> materii vopsite în albastru, purpuriu, cîrmiziu, pînz de  
in sub ire și p r de capr ; <sup>5</sup> piei de berbeci vopsite în ro și piei de vi el de mare; lemn  
de salcîm; <sup>6</sup> untdelemn pentru sfe nic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru t mîia  
mirositoare; <sup>7</sup> pietre de onix și alte pietre pentru efod (um rar) și pieptar. <sup>8</sup> S -Mi fac un  
loca sfînt, și Eu voi locui în mijlocul lor. <sup>9</sup> S face i cortul și toate vasele lui dup chipul  
pe care i -l voi ar ta.” <sup>10</sup> S fac un chivot de lemn de salcîm; lungimea lui s fie de dou  
coturi și jum tate, l imea de un cot și jum tate, și în l imea de un cot și jum tate.  
<sup>11</sup> S -l poleie ti cu aur curat, s -l poleie ti pe din l untru și pe din afar , și s -i faci  
un chenar de aur de jur împrejur. <sup>12</sup> S torni pentru el patru verigi de aur, și s le pui la cele  
patru col uri ale lui: dou verigi deoparte și dou verigi de cealalt parte. <sup>13</sup> S faci ni te  
drugî de lemn de salcîm, și s -i poleie ti cu aur. <sup>14</sup> S vîri drugii în verigile de pe laturile

chivotului, ca s slujeasc la ducerea chivotului; <sup>15</sup> drugii vor r mînea în verigile chivotului, i nu vor fi sco i din ele. <sup>16</sup> S pui în chivot m rturia, pe care i -o voi da. <sup>17</sup> S faci un capac al isp irii de aur curat; lungimea lui s fie de doi co i i jum tate, i l imea lui de un cot i jum tate. <sup>18</sup> S faci doi heruvimi de aur, s -i faci de aur b tut, la cele dou capete ale capacului isp irii; <sup>19</sup> s faci un heruvim la un cap t i un heruvim la celalt cap t; s face i heruvimii ace tia ie ind din capacul isp irii la cele dou capete ale lui. <sup>20</sup> Heruvimii s fie cu aripile întinse pedeasupra, acoperind cu aripile lor capacul isp irii, i cu fe ele întoarse una spre alta; heruvimii s aib fa a întoars spre capacul isp irii. <sup>21</sup> S pui capacul isp irii pe chivot, i în chivot s pui m rturia, pe care i -o voi da. <sup>22</sup> Acolo M voi întîlni cu tine; i dela în l imea capacului isp irii, dintre cei doi heruvimi a eza i pe chivotul m rturiei, î i voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel. <sup>23</sup> S faci o mas de lemn de salcîm; lungimea ei s fie de doi co i, l imea de un cot, i în l imea de un cot i jum tate. <sup>24</sup> S'o poleie ti cu aur curat, i s -i faci un chenar de aur de jur împrejur. <sup>25</sup> S -i faci împrejur un pervaz de un lat de mîn ; peste el s pui un chenar de aur de jur împrejur. <sup>26</sup> S faci pentru mas patru verigi de aur, i s pui verigile în cele patru col uri, cari vor fi la cele patru picioare ale ei. <sup>27</sup> Verigile s fie lîng pervaz, i în ele se vor vîrî drugii ca s duc masa. <sup>28</sup> Drugii s -i faci din lemn de salcîm, i s -i acoperi cu aur; i ei vor sluji la ducerea mesei. <sup>29</sup> S -i faci farfurii, c ui, potire i ce ti, ca s slujeasc la jertfele de b utur : s le faci de aur curat. <sup>30</sup> S pui pe mas pînile pentru punerea înainte, ca s fie necurmat înaintea Mea. <sup>31</sup> S faci un sfe nic de aur curat: sfe nicul acesta s fie f cut de aur b tut: piciorul, fusul, potira ele, g m lioarele i florile lui s fie dintr'o bucat . <sup>32</sup> Din laturile lui s ias ase bra e; trei bra e ale sfe nicului dintr'o parte, i trei bra e ale sfe nicului din cealalt parte. <sup>33</sup> Pe un bra s fie trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor, i pe celalt bra trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor; tot a a s fie i cele ase bra e cari ies din sfe nic. <sup>34</sup> Pe fusul sfe nicului, s fie patru potira e în chip de floare cu migdal, cu g m lioarele i florile lor. <sup>35</sup> S fie o g m lioar subt cele dou bra e cari ies din fusul sfe nicului, o g m lioar subt alte dou bra e, i o g m lioar subt alte dou bra e;

tot a a s fie i subt cele ase bra e, cari ies din sfe nic. <sup>36</sup> G m lioarele i bra ele  
sfe nicului s fie dintr'o singur bucat ; totul s fie de aur b tut, de aur curat. <sup>37</sup> S faci  
cele apte candel, care vor fi puse deasupra, a a ca s lumineze în fa . <sup>38</sup> Muc rile i  
cenu arele lui s fie de aur curat. <sup>39</sup> Se va întrebui a un talant de aur curat pentru facerea  
sfe nicului cu toate uneltele lui. <sup>40</sup> Vezi s faci dup chipul, care i s'a ar tat pe munte.

## Chapter 26

<sup>1</sup> Cortul s -l faci din zece covoare de in sub ire r sucit, i din materii vopsite în albastru,  
purpuriu i c rmiziu; pe el s faci heruvimi lucra i cu m iestrie. <sup>2</sup> Lungimea unui covor s  
fie de dou zeci i opt de co i, iar l imea unui covor s fie de patru co i; toate covoarele  
s aib aceea m sur . <sup>3</sup> Cinci din aceste covoare s fie prinse împreun , iar celelalte  
cinci covoare s fie de asemenea prinse împreun . <sup>4</sup> La marginea covorului cu care se sfîr e te  
cea dintîi împreunare de covoare, s faci ni te chiotori albastre; tot a a s faci i la marginea  
covorului cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare. <sup>5</sup> La cel dint i covor s faci  
cincizeci de chiotori, iar la marginea covorului cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare  
s faci tot cincizeci de chiotori. Chiotorile acestea s se potriveasc unele cu altele i s  
vin fa în fa . <sup>6</sup> Apoi s faci cincizeci de copci de aur, i cu copcile acestea s prinzi  
covoarele unul de altul, a a încît cortul s alc tuiasc un întreg. <sup>7</sup> S mai faci ni te covoare  
de p r de capr , ca s slujeasc de acoperi peste cort; s faci unsprezece covoare de acestea.  
<sup>8</sup> Lungimea fiec rui covor s fie de treizeci de co i, i l imea fiec rui covor s fie de  
patru co i; toate cele unsprezece covoare s aib aceea m sur . <sup>9</sup> Pe cinci din aceste  
covoare s le legi împreun deosebit, i pe celelalte ase deosebit, iar pe al aselea covor  
s -l îndoie ti în fa a cortului. <sup>10</sup> S pui apoi cincizeci de chiotori la marginea covorului cu  
care se sfîr e te cea dintîi împreunare de covoare, i cincizeci de chiotori la marginea covorului  
cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare. <sup>11</sup> S faci cincizeci de copci de aram ,  
i s pui copcile în chiotori. S împreuni astfel acoperi ul cortului, a a încît s alc tuiasc  
un întreg. <sup>12</sup> Fiindc va mai trece ceva din covoarele acoperi ului cortului, jum tate din ce



trece dintr'un covor, s acopere partea dinapoi a cortului; <sup>13</sup> iar ce mai trece din lungimea celorlalte  
 covoare ale acoperi ului cortului, s cad cîte un cot deoparte, i un cot de cealalt parte,  
 peste cele dou laturi ale cortului, a a încît s le acopere. <sup>14</sup> S mai faci apoi pentru acoperi ul  
 cortului o învelitoare de piei de berbeci v psite în ro , i peste ea o învelitoare de piei de vi el  
 de mare. <sup>15</sup> Apoi s faci ni te scînduri pentru cort; scîndurile acestea s fie de lemn de salcîm,  
 puse în picioare. <sup>16</sup> Lungimea fiec rei scînduri s fie de zece co i, i l imea fiec rei  
 scînduri s fie de un cot i jum tate. <sup>17</sup> Fiecare scîndur s aib dou urechi unite una  
 cu alta; a a s faci la toate scîndurile cortului. <sup>18</sup> S faci dou zeci de scînduri pentru cort,  
 înspre laturea de miaz zi. <sup>19</sup> Supt cele dou zeci de scînduri, s pui patruzeci de picioare de  
 argint, cîte dou picioare subt fiecare scîndur pentru cele dou urechi ale ei. <sup>20</sup> Pentru a doua  
 lature a cortului, latura de miaz noapte, de asemenea s faci dou zeci de scînduri, <sup>21</sup> împreun  
 cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: cîte dou picioare subt fiecare scîndur . <sup>22</sup> Pentru  
 fundul cortului, înspre laturea de apus, s faci ase scînduri. <sup>23</sup> S mai faci dou scînduri  
 pentru unghiurile din fundul cortului; <sup>24</sup> s fie cîte dou la un loc, începînd de jos, i bine  
 legate la vîrf cu un cerc; amîndou aceste scînduri, cari sînt puse în cele dou unghiuri, s fie  
 la fel. <sup>25</sup> Vor fi astfel opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adic aisprezece picioare, cîte  
 dou picioare subt fiecare scîndur . <sup>26</sup> S faci apoi cinci drugii de lemn de salcîm pentru  
 scîndurile uneia din p r ile cortului, <sup>27</sup> cinci drugii pentru scîndurile din a doua parte a cortului,  
 i cinci drugii pentru scîndurile din partea din fundul cortului din spre apus. <sup>28</sup> Drugul dela mijloc  
 s ajung dela un cap t la celalt al scîndurilor. <sup>29</sup> S poleie ti scîndurile cu aur, i verigile  
 în cari vor intra drugii, s le faci de aur, iar drugii s -i poleie ti tot cu aur. <sup>30</sup> Cortul s -l faci  
 dup chipul care i s'a ar tat pe munte. <sup>31</sup> S faci apoi o perdea albastr , purpurie i  
 c rmizie, i de in sub ire r sucit; s fie lucrat cu m iestrie, i s aib pe ea heruvimi.  
<sup>32</sup> S'o prinzi de patru stîlpi de salcîm, polei i cu aur; stîlpii ace tia s aib ni te cîrlige de  
 aur, i s stea pe patru picioare de argint. <sup>33</sup> S atîrni perdeaua de copci, i în dosul perdelei  
 s vîri chivotul m rturiei: perdeaua s fac desp r irea între Locul sfînt i Locul prea  
 sfînt. <sup>34</sup> S pui capacul isp irii pe chivotul m rturiei, în Locul prea sfînt. <sup>35</sup> Masa s'o pui

dincoace de perdea, și sferă nicul în fața mesei, în partea dinspre miază zi a cortului; iar masa  
 s'o pui înspre partea de miază noapte. <sup>36</sup> La intrarea cortului și mai faci o perdea albastră,  
 purpurie și carmizie, și de în subire răsucită; aceasta să fie o lucrare de cusătură la  
 gherghet. <sup>37</sup> Pentru perdeaua aceasta să faci cinci stâlpi de salcâm și să-i îmbraci cu aur; stâlpii  
 acestora să aibă cârlige de aur, și să torni pentru ei cinci picioare de aramă.

## Chapter 27

<sup>1</sup> Altarul să-l faci din lemn de salcâm; lungimea lui să fie de cinci coși, și lățimea lui  
 de cinci coși. Altarul să fie în patru colțuri, și în lățimea lui să fie de cinci coși. <sup>2</sup> În  
 cele patru colțuri, să faci niște coarne care să fie dintr'o bucată cu altarul; și să-l acoperi  
 cu aramă. <sup>3</sup> Să faci pentru altar oale de scos cenușă, lopeți, lighene, furculi și tigăni  
 pentru cârbuni; toate uneltele lui să le faci de aramă. <sup>4</sup> Să faci altarului un gratar de aramă,  
 în chip de reșea, și să pui patru verigi de aramă la cele patru colțuri ale reșei. <sup>5</sup> Gratarul  
 să-l pui sub străina altarului, începând de jos, și gratarul să vină până la jumătatea  
 altarului. <sup>6</sup> Să faci apoi niște drugii pentru altar, drugii de lemn de salcâm, și să-i acoperi cu  
 aramă. <sup>7</sup> Să vîri drugii în verigi; și drugii să fie de amîndouă părțile altarului, cînd îl vor  
 purta. <sup>8</sup> Să-l faci din scînduri și gol pe dinlăuntru. Să fie fcută așa cum și s'ar tat pe  
 munte. <sup>9</sup> Curtea cortului s'o faci astfel. În spre partea de miază zi, pentru alcătuirea curții, să  
 fie niște pînze de în subire răsucite, pe o lungime de o sută de coși pentru această întîie  
 latură, <sup>10</sup> cu douăzeci de stâlpi, cari să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cârligile stîlpilor  
 și bețele lor de lemn, să fie de argint. <sup>11</sup> Înspre partea de miază noapte să fie  
 deasemenea niște pînze, pe o lungime de o sută de coși, cu douăzeci de stâlpi și cu cele  
 douăzeci de picioare ale lor de aramă; cârligile stîlpilor și bețele lor de lemn, să fie de  
 argint. <sup>12</sup> În spre partea de apus, să fie pentru lățimea curții niște pînze de cincizeci de  
 coși, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor. <sup>13</sup> Înspre partea de răsrit, pe lîngă cei  
 cincizeci de coși pentru lățimea curții, <sup>14</sup> să mai fie cincisprezece coși de pînză pentru  
 o aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor, <sup>15</sup> și cincisprezece coși de pînză pentru a

16  
doua arip , cu trei stâlpi i cele trei picioare ale lor. Pentru poarta cur ii cortului, s fie o perdea lat de dou zeci de co i, albastr , purpurie i c rmizie, i de in sub ire r sucit,

17  
lucrat la gherghef, cu patru stâlpi i cele patru picioare ale lor. To i stâlpii cur ii de jur împrejur s aib be e de leg tur de argint, cârlige de argint, i picioare de aram .

18  
Lungimea cur ii s fie de o sut de co i, l imea de cincizeci de co i de fiecare parte, i în l imea de cinci co i; pînzele s fie de in sub ire r sucit, iar picioarele s fie de

19  
aram . Toate uneltele rînduite pentru slujba cortului, to i ru ii lui, i to i ru ii

20  
cur ii, s fie de aram . S porunce ti copiilor lui Israel s - i aduc pentru sfe nic

21  
untdelemn curat de m sline f r drojdii, ca s ard în candelene curmat. Aaron i fiii s i s -l preg teasc în cortul înîlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului m rturiei, pentru ca s ard de seara pîn diminea a înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii lor, i pe care copiii lui Israel vor trebui s'o in .

## Chapter 28

1  
Apropie de tine pe fratele t u Aaron i pe fiii s i, i ia -i dintre copiii lui Israel i pune -i deoparte în slujba Mea ca preo i: pe Aaron i pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i

2  
Itamar. Fratelui t u Aaron, s -i faci haine sfinte, ca s -i slujeasc de cinste i podoab .

3  
Vorbe te cu to i cei destoinici, c rora le-am dat un duh de pricepere, s fac ve mintele

4  
lui Aaron, ca s fie sfin it, i s -Mi împlineasc slujb de preot. Iat ve mintele pe cari le vor face: un pieptar, un efod, o mantie, o tunic lucrat la gherghef, o mitr i un brîu. S fac fratelui t u Aaron i fiilor s i, ve minte sfinte, ca s -Mi împlineasc slujba de

5  
preot. S întrebuinteze aur, materii v psite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu i sub ire.

6  
Efodul s -l fac de aur, de fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit;

7  
s fie lucrat cu m iestrie. S aib doi umerari uni i cu el; la cele dou capete ale lui, s

8  
fie legat de ei. Brîul s fie de aceea lucr tur ca efodul i prins pe el; s fie de aur, de

9  
fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit. S iei apoi dou pietre de

10  
onix, i s sapi pe ele numele fiilor lui Israel: ase din numele lor pe o piatr , i alte ase

11  
pe a doua piatr , dup irul na terilor. Pe cele dou pietre s sapi numele fiilor lui Israel,

cum se face s p tura pe pietre i pe pece i; s le legi într'o ferec tur de aur. <sup>12</sup> Amîndou  
 aceste pietre s le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; i Aaron le va  
 purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca aducere aminte de ei. <sup>13</sup> S faci apoi  
 ni te ferec turi de aur, <sup>14</sup> i dou l n i oare de aur curat, pe cari s le împlete ti în  
 chip de sfori; i lan urile acestea, împletite astfel, s le pui în ferec turi. <sup>15</sup> S faci apoi  
 pieptarul judec ii, lucrat cu m iestrie, s -l faci din aceea lucr tur ca efodul; s -l  
 faci de aur, de fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit. <sup>16</sup> S fie în patru  
 col uri i îndoit; lungimea lui s fie de o palm , i l imea tot de o palm . <sup>17</sup> În el s  
 e i o es tur de pietre, i anume patru rînduri de pietre: în rîndul întîi, un sardonix, un  
 topaz, i un smaragd; <sup>18</sup> în al doilea rînd, un rubin, un safir, i un diamant; <sup>19</sup> în al treilea rînd,  
 un opal, un agat, i un ametist; <sup>20</sup> în al patrulea rînd, un hrisolit, un onix, i un iaspis. Aceste  
 pietre s fie legate în ferec tura lor de aur. <sup>21</sup> S fie dou sprezece, dup numele fiilor lui  
 Israel, s pate ca ni te pece i, fiecare cu numele uneia din cele dou sprezece semin ii. -  
<sup>22</sup> Pentru pieptar s faci ni te l n i oare de aur curat, împletite ca ni te sfori. <sup>23</sup> S faci  
 pentru pieptar dou verigi de aur, i aceste dou verigi de aur s le pui la cele dou capete  
 ale pieptarului. <sup>24</sup> Cele dou lan uri de aur împletite s le prinzi de cele dou verigi dela cele  
 dou capete ale pieptarului. <sup>25</sup> Iar cealalte dou capete ale celor dou lan uri împletite s  
 le prinzi de cele dou ferec turi, i s le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte. <sup>26</sup> S  
 mai faci dou verigi de aur, i s le pui la cealalte dou capete de jos ale pieptarului, pe  
 marginea din l untru care este îndreptat spre efod. <sup>27</sup> i s mai faci alte dou verigi de aur,  
 pe cari s le pui jos la cei doi um rari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se  
 îmbuc efodul cu um rarii, deasupra brîului efodului. <sup>28</sup> Pieptarul cu verigile lui, s -l lege de  
 verigile efodului cu o sfoar albastr , pentruca pieptarul s stea ap n deasupra brîului  
 efodului, i s nu poat s se mi te de pe efod. <sup>29</sup> Cînd va intra Aaron în sfîntul loca , va  
 purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, s pate pe pieptarul judec ii, ca s p streze  
 totdeauna aducerea aminte de ei înaintea Domnului. - <sup>30</sup> S pui în pieptarul judec ii Urim  
 i Tumim, cari s fie pe inima lui Aaron, cînd se va înf i a el înaintea Domnului. Astfel,  
 Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, cînd se va înf i a înaintea  
 Domnului. <sup>31</sup> Mantia de supt efod s'o faci întreg de materie albastr . <sup>32</sup> La mijloc, s aib  
 o gur pentru intrarea capului; i gura aceasta s aib de jur împrejur o tivitur esut , ca

33 gura unei plato e, ca s nu se rup . Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, s pui ni te  
 34 rodii de colorare albastr , purpurie i c rmizie, pres rate cu clopo ei de aur: un clopo el  
 de aur i o rodie, un clopo el de aur i o rodie, pe toat marginea mantiei de jur împrejur.  
 35 Aaron se va îmbr ca cu ea ca s fac slujba; când va intra în loca ul sfînt înaintea Domnului,  
 36 i când va ie i din el, se va auzi sunetul clopo eilor, a a c el nu va muri. S faci i o  
 37 tabl de aur curat, i s sapi pe ea, cum se sap pe o pecete: „Sfin enie Domnului.” S'o  
 38 legi cu o sfoar albastr de mitr , în partea dinainte a mitrei. Ea s fie pe fruntea lui Aaron;  
 i Aaron va purta f r delegile s vâr ite de copiii lui Israel când î i aduc toate darurile lor  
 sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentruca ei s fie pl cu i înaintea  
 39 Lui. Tunica s'o faci de in sub ire; s faci o mitr de in sub ire, i s faci un brîu lucrat  
 40 la gherghef. Fiilor lui Aaron s le faci tunici, s le faci brîne, i s le faci scufii, spre cinste  
 41 i podoab . S îmbraci cu ele pe fratele t u Aaron, i pe fiii lui împreun cu el. S -i  
 42 ungi, s -i închini în slujb , s -i sfin e ti, i-Mi vor sluji ca preo i. F -le ismene de  
 43 în, ca s - i acopere goliciunea, dela brîu pîn la glesne. Aaron i fiii lui le vor purta, când  
 vor intra în cortul întîlnirii, sau când se vor apropia de altar, ca s fac slujba în loca ul sfînt;  
 astfel ei nu se vor face vinova i, i nu vor muri. Aceasta este o lege vecinic pentru Aaron i  
 pentru urma ii lui dup el.

## Chapter 29

1 Iat ce vei face pentruca s -i sfin e ti i s -Mi împlineasc slujba de preo i. Ia un  
 2 vi el i doi berbeci f r cusur. F , cu f in aleas de grîu, ni te azimi, turte nedospite,  
 3 fr mîntate cu untdelemn, i pl cinte nedospite, stropite cu untdelemn. S le pui într'un co ,  
 4 i s le aduci împreun cu vi elul i cei doi berbeci. S aduci apoi pe Aaron i pe fiii  
 5 lui la u a cortului întîlnirii, i s -i speli cu ap . S iei ve mintele; s îmbraci pe Aaron  
 6 cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul i cu pieptarul, i s -l încingi cu brîul efodului. S  
 7 -i pui mitra pe cap, i pe mitr s pui tabla sfin eniei. S iei untdelemnul pentru ungere,  
 8 s i -l torni pe cap, i s -l ungi. S aduci apoi pe fiii lui, i s -i îmbraci cu tunicile. S

încingi pe Aaron i pe fiii lui cu un brâu, i s pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preo ia  
 va fi a lor printr'o lege vecinic . Astfel s închini pe Aaron i pe fiii lui în slujba Mea. <sup>10</sup> S  
 aduci vi elul înaintea cortului întâlnirii, i Aaron i fiii lui s - i pun mânile pe capul  
 vi elului. <sup>11</sup> S junghii vi elul înaintea Domnului, la u a cortului întâlnirii. <sup>12</sup> S iei cu  
 degetul t u din sângele vi elului, s pui pe coarnele altarului, iar celalt sânge s -l ver i la  
 picioarele altarului. <sup>13</sup> S iei toat gr simea care acopere m runtaiele i prapurul ficatului,  
 cei doi r runchi cu gr simea care -i acopere, i s le arzi pe altar. <sup>14</sup> Dar carnea vi elului,  
 pielea i balega lui s le arzi în foc, afar din tab r : aceasta este o jertf pentru p cat.  
<sup>15</sup> S iei pe unul din cei doi berbeci; i Aaron i fiii lui s - i pun mânile pe capul berbecului.  
<sup>16</sup> S junghii berbecele; s -i iei sângele, i s -l strope ti pe altar dejur împrejur. <sup>17</sup> Apoi  
 s tai berbecele în buc i, i s -i speli m runtaiele i picioarele, i s le pui lâng  
 celelalte buc i i lâng capul lui. <sup>18</sup> Berbecele s -l arzi de tot pe altar; aceasta este o  
 ardere-de-tot pentru Domnul, este o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. <sup>19</sup> S  
 iei apoi pe celalt berbec; i Aaron i fiii lui s - i pun mânile pe capul berbecelui. <sup>20</sup> S  
 junghii berbecele; s iei din sângele lui, s pui pe vârful urechii drepte a lui Aaron i pe vârful  
 urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mâinii lor drepte i pe degetul cel mare al piciorului  
 lor drept, iar celalt sânge s -l strope ti pe altar de jur împrejur. <sup>21</sup> S iei din sângele de pe altar  
 i din untdelemnul pentru ungere, i s strope ti pe Aaron i ve mintele lui, pe fiii lui i  
 ve mintele lor. Astfel vor fi închina i, Aaron i ve mintele lui, fiii i ve mintele lor în  
 slujba Domnului. <sup>22</sup> S iei apoi gr simea berbecelui, coada, gr simea care acopere m runtaiele,  
 prapurul ficatului, cei doi r runchi cu gr simea care -i acopere i spata dreapt , c ci acesta  
 este un berbec de închinare în slujba Domnului; <sup>23</sup> din co s iei din azimile, puse înaintea  
 Domnului, o turt de pâne, o turt cu untdelemn i o pl cint . <sup>24</sup> Toate acestea s le pui în  
 mânile lui Aaron i în mânile fiilor lui, i s le legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat  
 înaintea Domnului. <sup>25</sup> S le iei apoi din mânile lor, i s le arzi pe altar, deasupra arderii-de-tot;  
 aceasta este o jertf mistuit de foc înaintea Domnului, de un miros pl cut Domnului. <sup>26</sup> S  
 iei i pieptul berbecelui care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului, i s -l legeni  
 într'o parte i în alta, ca un dar leg nat înaintea Domnului: aceasta va fi partea ta. <sup>27</sup> S  
 sfin e ti pieptul leg nat i spata ridicat din berbecele care va sluji la închinarea lui Aaron  
 i a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul leg nându -l într'o parte i într'alta, spata înf i înd  
 -o înaintea Domnului prin ridicare. <sup>28</sup> Ele vor fi ale lui Aaron i ale fiilor lui, printr'o lege vecinic ,

pe care o vor îneca copiii lui Israel; caci este o jertfă adusă prin ridicare; și, în jertfele de  
mulțimire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului. <sup>29</sup> Ve mintele

sfinte ale lui Aaron vor fi după ale fiilor lui, cari le vor pune când vor fi unii și când vor fi

închinăți în slujbă. <sup>30</sup> Vor fi purtate timp de apte zile de acela din fiii lui, care îi va urma în

slujba preoției, și care va intra în cortul întâlnirii, ca să facă slujbă în sfântul loca. <sup>31</sup> S  
iei apoi berbecule pentru închinarea în slujbă Domnului, și să pui și -i fiarbă carnea într'un

loc sfânt. <sup>32</sup> Aaron și fiii lui să mănânce, la ușa cortului întâlnirii, carnea berbecului și pâinea

din coș. <sup>33</sup> Să mănânce astfel tot ce a slujit la facerea isprăviri, ca să fie închinăți în

slujbă și sfinți; nimeni altul să nu mănânce din ele, caci sînt lucruri sfinte. <sup>34</sup> Dacă va

ra mînea ceva din carnea întrebuintă pentru închinarea în slujbă și din pâine și

dimineața, să arzi în foc ceea ce va rămași; și nu se mănânce, caci este un lucru sfânt. <sup>35</sup> S

urmezi, cu privire la Aaron și la fiii lui, toate poruncile, pe cari și le-am dat. În apte zile să

-și închini în slujbă. <sup>36</sup> În fiecare zi să mai aduci un vițel ca jertfă pentru pacat, pentru

isprăvire; și să curățești altarul, fiecare dată isprăvirea aceasta, și să -l ungi ca să -l

sfințești. <sup>37</sup> Timp de apte zile, să faci isprăvire pentru altar, și să -l sfințești; și

astfel altarul va fi prea sfânt, și oricine se va atinge de altar, va fi sfințit. <sup>38</sup> Iată ce să jertfești

pe altar: doi miei de un an, în fiecare zi, necurmat. <sup>39</sup> Un miel să -l jertfești dimineața, iar

celalt miel seara. <sup>40</sup> Împreună cu cel dintâi miel, să aduci a zecea parte dintr'o ef de floare de  
fân, frământat într'un sfert de hin de untdelemn de măsline fără drojzii, și o jertfă

de butur de un sfert de hin de vin. <sup>41</sup> Pe al doilea miel să -l jertfești seara, și să aduci

împreună cu el o jertfă de mîncare și o jertfă de butur ca cele de dimineață; aceasta

este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. <sup>42</sup> Aceasta este arderea de tot  
necurmat, care va fi adusă de urmașii voștri, la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului;

acolo Mă voi întâlni cu voi, și în voi voi vorbi. <sup>43</sup> Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, și

locul acela va fi sfințit de slava Mea. <sup>44</sup> Voi sfinți cortul întâlnirii și altarul; voi sfinți pe

Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujbă Mea ca preoți. <sup>45</sup> Eu voi locui în mijlocul copiilor lui

Israel, și voi fi Dumnezeul lor. <sup>46</sup> Ei vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor, care  
i-am scos din țara Egiptului, ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.

## Chapter 30

<sup>1</sup> S faci apoi un altar pentru arderea t mîiei, i anume s -l faci din lemn de salcîm.

<sup>2</sup> Lungimea lui s fie de un cot, iar l imea tot de un cot; s fie în patru col uri, i

în l imea lui s fie de doi co i. Coarnele altarului s fie dintr'o bucat cu el. <sup>3</sup> S -i poleie ti cu aur curat, atît partea de sus, cît i p re ii lui de jur împrejur i coarnele; i s

-i faci o cunun de aur de jur împrejur. <sup>4</sup> Dedesubtul cununii s -i faci dou verigi de aur de amîndou laturile, în cele dou unghiuri, pentru punerea drugilor, cari vor sluji la ducerea lui.

<sup>5</sup> Drugii s -i faci din lemn de salcîm, i s -i poleie ti cu aur. <sup>6</sup> S a ezi altarul în fa a perdelei dinl untru, care este înaintea chivotului m rturiei, în fa a capacului isp irii, care este deasupra m rturiei, i unde M voi întîlni cu tine. <sup>7</sup> Aaron va arde pe el t mîie mirositoare;

va arde t mîie în fiecare diminea , cînd va preg ti candelile; <sup>8</sup> va arde i seara cînd va a eza candelile. Astfel se va arde necurmat din partea voastr t mîie înaintea Domnului din neam în neam. <sup>9</sup> S nu aduce i pe altar altfel de t mîie, nici ardere de tot, nici jertf de mîncare, i s nu turna i pe el nici o jertf de b utur . <sup>10</sup> Numai odat pe fie care an, Aaron va face isp ire pe coarnele altarului. Isp irea aceasta o va face odat pe an cu sîngele dobitocului adus ca jertf pentru isp irea p catului, printre urma ii vo tri. Acesta va fi un lucru prea sfînt înaintea Domnului.`` <sup>11</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>12</sup> „Cînd vei socoti pe copiii lui Israel i le vei face num r toarea, fiecare din ei s dea Domnului un dar în bani, pentru r scump rarea sufletului lui, ca s nu fie lovi i de nici o urgie, cu prilejul acestei num r tori. <sup>13</sup> Iat ce vor da to i ceice vor fi cuprin i în num r toarea aceasta: o jum tate de siclu, dup siclu sfîntului loca , care este de dou zeci de ghere; o jum tate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul. <sup>14</sup> Orice om cuprins în num r toare, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, va pl ti darul ridicat pentru Domnul. <sup>15</sup> Bogatul s nu pl teasc mai mult, i s racul s nu pl teasc mai pu in de o jum tate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru r scump rarea sufletelor. <sup>16</sup> S ridici dela copiii lui Israel argintul pentru r scump rare, i s -l întrebui ezi pentru slujba cortului întîlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte înaintea Domnului pentru r scump rarea sufletelor lor.`` <sup>17</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>18</sup> „S faci un lighean de aram , cu piciorul lui de aram , pentru sp lat; s -l a ezi între cortul întîlnirii i altar, i s torni ap în el, <sup>19</sup> ca s -i spele în



el Aaron i fiii lui mînil e i picioarele. <sup>20</sup> Cînd vor intra în cortul întîlnirii, se vor sp la cu apa  
 aceasta, ca s nu moar ; i se vor sp la i cînd se vor apropia de altar, ca s fac slujba  
 i ca s aduc Domnului jertfe arse de foc. <sup>21</sup> Î i vor sp la mînil e i picioarele ca s nu  
 moar . Aceasta va fi o lege necurmat pentru Aaron, pentru fiii lui i pentru urma ii lor.``  
<sup>22</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>23</sup> „Ia din cele mai bune mirodenii, cinc i sute de sicli de  
 smirn foarte curat , jum tate, adic dou sute cincizeci de sicli, de scor i oar  
 mirositoare, dou sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare, <sup>24</sup> cincisute de sicli de casia, dup  
 siclul sfîntului loca , i un hin de untdelemn de m slin. <sup>25</sup> Cu ele s faci un untdelemn pentru  
 ungerea sfînt , o amestec tur mirositoare, f cut dup me te ugul f c torului de  
 mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfînt . <sup>26</sup> Cu el s ungi cortul întîlnirii i chivotul  
 m rturiei, <sup>27</sup> masa i toate uneltele ei, sfe nicul i uneltele lui, altarul t mîierii, <sup>28</sup> altarul  
 arderilor de tot cu toate uneltele lui i ligheanul cu piciorul lui. <sup>29</sup> S sfin e ti aceste lucruri,  
 i ele vor fi prea sfînte; oricine se va atinge de ele, va fi sfin it. <sup>30</sup> S ungi de asemenea pe  
 Aaron i pe fiii lui, i s -i sfin e ti, ca s fie în slujba Mea ca preo i. <sup>31</sup> S vorbe ti  
 copiilor lui Israel, i s le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul pentru ungerea sfînt , printre  
 urma ii vo tri. <sup>32</sup> S nu se ung cu el trupul niciunui om, i s nu face i un alt untdelemn  
 ca el dup aceea întocmire; el este sfînt, i voi s -l privi i ca sfînt. <sup>33</sup> Oricine va face un  
 untdelemn ca el, sau va unge cu el pe altul, va fi nimic it din poporul lui.`` <sup>34</sup> Domnul a zis lui  
 Moise: „Ia mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan, i t mîie curat , în aceea m sur .  
<sup>35</sup> Cu ele s faci t mîie, o amestec tur mirositoare, alc tuit dup me te ugul  
 f c torului de mir; s fie s rat , curat i sfînt. <sup>36</sup> S'o pizezi m runt, i s'o pui înaintea  
 m rturiei, în cortul întîlnirii, unde M voi întîlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru prea  
 sfînt. <sup>37</sup> T mîie ca aceasta, în aceea întocmire, s nu v face i, ci s'o privi i ca sfînt ,  
 i p strat pentru Domnul. <sup>38</sup> Oricine va face t mîie ca ea, ca s'o miroase, va fi nimic it din  
 poporul lui.``

## Chapter 31

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „S tii c am ales pe Be aleel, fiul lui Uri, fiul  
 lui Hur, din semin ia lui Iuda. <sup>3</sup> Lam umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de  
 în elepciune, pricepere, i tiin pentru tot felul de lucr ri, <sup>4</sup> i-am dat putere s  
 n scoceasc tot felul de lucr ri me te ugite, s lucreze în aur, în argint i în aram ,  
<sup>5</sup> s sape în pietre i s le lege, s lucreze în lemn, i s fac tot felul de lucr ri. <sup>6</sup> i  
 iat c i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semin ia lui Dan. Am dat pricepere  
 în mintea tuturor celor ce sînt iscusi i, ca s fac tot ce i-am poruncit: <sup>7</sup> cortul întîlnirii,  
 chivotul m rturiei, capacul isp irii care va fi deasupra lui, i toate uneltele cortului; <sup>8</sup> masa  
 cu uneltele ei, sfe nicul de aur curat cu toate uneltele lui, altarul t mîierii; <sup>9</sup> altarul arderilor de  
 tot cu toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui; <sup>10</sup> ve mintele pentru slujb , ve mintele sfinte  
 ale preotului Aaron, ve mintele fiilor lui pentru slujbele preo e ti; <sup>11</sup> untdelemnul pentru  
 ungere, i t mîia mirositoare pentru sfîntul loca . Le vor face dup toate poruncile, pe cari  
 i le-am dat.`` <sup>12</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>13</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i  
 spune-le: „S nu care cumva s nu ine i sabatele Mele, c ci acesta va fi între Mine i voi,  
 i urma ii vo tri, un semn dup care se va cunoa te c Eu sînt Domnul, care v sfin esc.  
<sup>14</sup> S ine i Sabatul, c ci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va c lca, va fi pedepsit cu  
 moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimic it din mijlocul poporului s u. <sup>15</sup> S  
 lucrezi ase zile; dar a aptea este Sabatul, ziua de odihn , închinat Domnului. Cine va face  
 vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea. <sup>16</sup> Copiii lui Israel s p zeasc Sabatul,  
 pr znuindu -l, ei i urma ii lor, ca un leg mînt necurmat. <sup>17</sup> Aceasta va fi între Mine i  
 copiii lui Israel un semn vecinic; c ci în ase zile a f cut Domnul cerurile i p mîntul, iar  
 în ziua a aptea S'a odihnit i a r suflat.`` <sup>18</sup> Cînd a ispr vit Domnul de vorbit cu Moise pe  
 muntele Sinai, i -a dat cele dou table ale m rturiei, table de piatr , scrise cu degetul lui  
 Dumnezeu.

## Chapter 32

<sup>1</sup> Poporul, v zînd c Moise z bove te s se pogoare de pe munte, s'a strîns în jurul lui  
 Aaron, i i -a zis: „Haide! f -ne un dumnezeu care s mearg înaintea noastr ; c ci Moise,

omul acela care ne -a scos din ara Egiptului, nu tim ce s'a f cut.``<sup>2</sup> Aaron le -a r spus:  
 „Scoate i cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor i fiicelor voastre, i aduce i -i la mine.``  
<sup>3</sup> i to i i-au scos cerceii de aur din urechi, i i-au adus lui Aaron. <sup>4</sup> El i -a luat din mânile  
 lor, a b tut aurul cu dalta, i a f cut un vi el turnat. i ei au zis: „Israele! iat dumnezeul  
 t u, care te -a scos din ara Egiptului.``<sup>5</sup> Când a v zut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar  
 înaintea lui, i a strigat: „Mîne, va fi o s rb toare în cinstea Domnului!``<sup>6</sup> A doua zi, s'au  
 sculat dis de diminea , i au adus arderi de tot i jertfe de mul mire. Poporul a ezut  
 de a mîncat i a b ut; apoi s'au sculat s joace. <sup>7</sup> Domnul a zis lui Moise: „Scoal i  
 pogoar -te; c ci poporul t u, pe care l-ai scos din ara Egiptului, s'a stricat. <sup>8</sup> Foarte curînd  
 s'au ab tut dela calea, pe care le -o poruncisem Eu; i-au f cut un vi el turnat, s'au închinat  
 pîn la p mînt înaintea lui, i-au adus jertfe, i au zis: „Israele! iat dumnezeul t u, care te -a  
 scos din ara Egiptului!``<sup>9</sup> Domnul a zis lui Moise: „V d c poporul acesta este un popor  
 înc p înat. <sup>10</sup> Acum, las -M ; mînia Mea are s se aprind împotriva lor: i -i voi  
 mistui; dar pe tine te voi face str mo ul unui neam mare.``<sup>11</sup> Moise s'a rugat Domnului,  
 Dumnezeului s u, i a zis: „Pentru ce s se aprind , Doamne, mînia Ta împotriva poporului  
 T u, pe care l-ai scos din ara Egiptului cu mare putere i cu mîn tare? <sup>12</sup> Pentruce s zic  
 Egiptenii: „Spre nenorocirea lor i -a scos, ca s -i omoare prin mun i, i ca s -i tearg de  
 pe fa a p mîntului?`` Întoarce-Te din iu eala mîniei Tale i las -Te de r ul acesta, pe care  
<sup>13</sup> vrei s -l faci poporului T u. Adu- i aminte de Avraam, de Isaac i de Israel, robii T i,  
 c rora le-ai spus, jurîndu-Te pe Tine însu i: „Voi înmul i s mîn a voastr ca stelele cerului,  
 voi da urma ilor vo tri toat ara aceasta, de care am vorbit, i ei o vor st pîni în veac.``  
<sup>14</sup> i Domnul S'a l sat de r ul, pe care spusese c vrea s -l fac poporului S u. <sup>15</sup> Moise  
 s'a întors i s'a pogorît de pe munte, cu cele dou table ale m rturiei în mîn . Tablele erau  
 scrise pe amîndou p r ile, pe o parte i pe alta. <sup>16</sup> Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, i  
 scrisul era scrisul lui Dumnezeu, s pat pe table. <sup>17</sup> Iosua a auzit glasul poporului, care scotea  
 strig te, i a zis lui Moise: „În tab r este un strig t de r zboi!``<sup>18</sup> Moise a r spus:  
 „Strig tul aceasta nu -i nici strig t de biruitori, nici strig t de birui i; ce aud eu, este glasul  
 unor oameni cari cînt !``<sup>19</sup> i, pe cînd se apropia de tab r , a v zut vi elul i jocurile.  
 Moise s'a aprins de mînie, a aruncat tablele din mîn , i le -a sf rîmat de piciorul muntelui.  
<sup>20</sup> A luat vi elul, pe care -l f cuser ei, i l -a ars în foc; l -a pref cut în cenu , a pres rat

21 cenu a pe fa a apei, i a dat -o copiilor lui Israel s'o bea. Moise a zis lui Aaron: „Ce i -a  
 f cut poporul acesta, de ai adus asupra lui un p cat atât de mare?”  
 22 Aaron a r spus: „S  
 23 nu se aprind de mînie domnul meu! Tu singur tii c poporul acesta este pornit la r u. Ei  
 mi-au zis: „F -ne un dumnezeu, care s mearg înaintea noastră ; c ci Moise, omul acela care  
 ne -a scos din ara Egiptului, nu tim ce s'a f cut!”  
 24 Eu le-am zis: „Cine are aur, s -l scoat !”  
 25 i mi l-au dat; l-am aruncat în foc, i din el a ie it vi elul acesta.” Moise a v zut c  
 poporul era f r frîu, c ci Aaron îl f cuse s fie f r frîu, spre batjocura vr jma ilor  
 26 s i; - s'a a ezat la u a taberii, i a zis: „Cine este pentru Domnul, s vin la mine!” i  
 27 to i copiii lui Levi s'au strîns la el. El le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel:  
 „Fiecare din voi s se încing cu sabia; merge i i str bate i tab ra dela o poart la alta,  
 i fiecare s omoare pe fratele, pe prietenul i pe ruda sa.”  
 28 Copiii lui Levi au f cut dup  
 29 porunca lui Moise; i aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a  
 zis: „Preda i-v azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului i fratelui vostru, pentruca  
 30 binecuvîntarea Lui s vin ast zi peste voi!” A doua zi, Moise a zis poporului: „A i f cut  
 un p cat foarte mare. Am s m sui acum la Domnul: poate c voi c p ta iertare pentru  
 31 p catul vostru.” Moise s'a întors la Domnul, i a zis: „Ah! poporul acesta a f cut un p cat  
 32 foarte mare! i-au f cut un dumnezeu de aur. Iart -le acum p catul! Dac nu, atunci,  
 33 terge-m din cartea Ta, pe care ai scris -o!” Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a p c tuit  
 34 împotriva Mea, pe acela îl voi terge din cartea Mea. Du-te dar, i du poporul unde i-am  
 spus. Iat , Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua r zbun rii Mele, îi voi pedepsi pentru  
 35 p catul lor!” Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru c f cuse vi elul f urit de Aaron.

### Chapter 33

1 Domnul a zis lui Moise: „Du-te, i porne te de aici cu poporul, pe care l-ai scos din ara  
 Egiptului; suie-te în ara, pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, zicînd:  
 „Semin ei tale o voi da!”  
 2 Voi trimite înaintea ta un înger, i voi izgoni pe Canani i, Amori i,  
 3 Heti i, Ferezi i, Hevi i i Iebusi i. Suie-te în ara aceasta unde curge lapte i miere.

Dar Eu nu M voi sui în mijlocul t u, ca s nu te pr p desc pe drum, c ci e ti un popor  
 înc p înat.``<sup>4</sup> Când a auzit poporul aceste triste cuvinte, to i s'au întristat; i nimeni nu  
 i -a pus podoabele pe el.<sup>5</sup> i Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor i lui Israel: „Voi sînte i  
 un popor înc p înat; numai o clip dac M-a sui în mijlocul t u, te-a pr p di.  
 Arunc - i acum podoabele depe tine, i voi vedea ce- i voi face.``<sup>6</sup> Copiii lui Israel i-au  
 scos de pe ei podoabele, i au plecat dela muntele Horeb.<sup>7</sup> Moise a luat cortul lui i l -a întins  
 afar din tab r , la o dep rtare oare care; l -a numit cortul întîlnirii. i to i ceice întrebau  
 pe Domnul, se duceau la cortul întîlnirii, care era afar din tab r .<sup>8</sup> Când se ducea Moise la  
 cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare st tea la u a cortului s u, i urm rea cu ochii  
 pe Moise, pîn intra el în cort.<sup>9</sup> i cînd intra Moise în cort, stîlpul de nor se pogora i se oprea  
 la u a cortului, i Domnul vorbea cu Moise.<sup>10</sup> Tot poporul vedea stîlpul de nor oprindu-se la  
 u a cortului; tot poporul se scula i se arunca cu fa a la p mînt la u a cortului lui.<sup>11</sup> Domnul  
 vorbea cu Moise fa în fa , cum vorbe te un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea  
 în tab r , dar tîn rul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ie ea deloc din mijlocul cortului.  
<sup>12</sup> Moise a zis Domnului: „Iat , Tu îmi zici: ‚Du pe poporul acesta!‘ i nu-mi ar i pe cine  
 vei trimete cu mine. Îns , Tu ai zis: ‚Eu te cunosc pe nume, i ai c p tat trecere înaintea Mea!‘  
<sup>13</sup> Acum, dac am c p tat trecere înaintea Ta, arat -mi c ile Tale; atunci Te voi cunoa te,  
 i voi avea trecere înaintea Ta. i gînde te-Te c neamul aceasta este poporul T u!``  
<sup>14</sup> Domnul a r spus: „Voi merge Eu însumi cu tine, i î i voi da odihn .``<sup>15</sup> Moise i -a zis:  
 „Dac nu mergi Tu însu i cu noi, nu ne l sa s plec m de aici.<sup>16</sup> Cum se va ti c am  
 c p tat trecere înaintea Ta, eu i poporul T u? Oare nu cînd vei merge Tu cu noi, i cînd  
 prin aceasta vom fi deosebi i, eu i poporul T u, de toate popoarele de pe fa a p mîntului?``  
<sup>17</sup> Domnul a zis lui Moise: „Voi face i ceea ce-mi ceri acum, c ci ai c p tat trecere înaintea  
 Mea, i te cunosc pe nume!``<sup>18</sup> Moise a zis: „Arat -mi slava Ta!``<sup>19</sup> Domnul a r spus: „Voi  
 face s treac pe dinaintea ta toat frumuse ea Mea, i voi chema Numele Domnului înaintea  
 ta; Eu M îndur de cine vreau s M îndur, i am mil de cine vreau s am mil !``  
<sup>20</sup> Domnul a zis: „Fa a nu vei putea s Mi -o vezi, c ci nu poate omul s M vad i s  
 tr iasc !``<sup>21</sup> Domnul a zis: „Iat un loc lîng Mîne; vei sta pe stînc .<sup>22</sup> i cînd va trece  
 slava Mea, te voi pune în cr p tura stîncii, i te voi acoperi cu mîna Mea, pîn voi trece.  
<sup>23</sup> Iar cînd Îmi voi trage mîna la o parte dela tine, M vei vedea pe dinapoi; dar Fa a Mea nu se  
 poate vedea.``

## Chapter 34

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Taie dou table de piatr ca cele dintîi, i Eu voi scrie pe ele  
cuvintele cari erau pe tablele dintîi pe cari le-ai sf rîmat. <sup>2</sup> Fii gata disdediminea i suie-te  
de diminea pe muntele Sinai; s stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui. <sup>3</sup> Nimeni s  
nu se suie cu tine, i nimeni s nu se arate pe tot muntele; i nici boi, nici oi s nu pasc pe  
lîng muntele acesta.`` <sup>4</sup> Moise a t iat dou table de piatr ca i cele dintîi; s'a sculat dis de  
diminea , i s'a suit pe muntele Sinai, dup cum îi poruncise Domnul; i a luat în mân  
cele dou table de piatr . <sup>5</sup> Domnul S'a pogorît într'un nor, a st tut acolo lîng el, i a rostit  
Numele Domnului. <sup>6</sup> i Domnul a trecut pe dinaintea lui, i a strigat: „Domnul, Dumnezeu este  
un Dumnezeu plin de îndurare i milostiv, încet la mînie, plin de bun tate i credincio ie,  
<sup>7</sup> care Î i ine dragostea pîn în mii de neamuri de oameni, iart f r delegea, r zvr tirea  
i p catul, dar nu socote te pe cel vinovat drept nevinovat, i pedepse te f r delegea  
p rin ilor în copii i în copiii copiilor lor pîn la al treilea i al patrulea neam!`` <sup>8</sup> Îndat  
Moise s'a plecat pîn la p mînt i s'a închinat. <sup>9</sup> El a zis: „Doamne, dac am c p tat trecere  
înaintea Ta, Te rog s mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adev r un popor  
înc p înat, dar iart -ne f r delegile i p catele noastre, i ia-ne în st pînirea Ta!``  
<sup>10</sup> Domnul a r spus: „Iat , Eu fac un leg mînt. Voi face, în fa a întregului popor, minuni  
cari n'au avut loc în nicio ar i la niciun neam; tot poporul care este în jurul t u, va vedea  
lucrarea Domnului, i prin tine voi face lucruri înfrico ate. <sup>11</sup> Ia seama la ceea ce- i poruncesc  
azi. Iat , voi izgoni dinaintea ta pe Amori i, Canani i, Heti i, Ferezi i, Hevi i i Iebusi i.  
<sup>12</sup> S nu cumva s faci leg mînt cu locuitorii rii unde ai s intri, ca s nu fie o curs  
pentru tine, dac vor locui în mijlocul t u. <sup>13</sup> Dimpotriv s le d rîma i altarele, s le  
sf rîma i stîlpii idole ti i s le trînti i la p mînt idolii. <sup>14</sup> S nu te închini înaintea unui  
alt dumnezeu; c ci Domnul se nume te gelos, este un Dumnezeu gelos. <sup>15</sup> Fere te-te s faci  
leg mînt cu locuitorii rii, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor, i, aducîndu-le  
jertfe, s te pofteasc i pe tine, i s m nînci din jertfele lor, <sup>16</sup> ca nu cumva s iei din  
fetele lor neveste fiilor t i, i astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, s fîrasc i  
pe fiii t i s curveasc înaintea dumnezeilor lor. <sup>17</sup> S nu- i faci un dumnezeu turnat. <sup>18</sup> „S  
ii s rb toarea azimilor: timp de apte zile, la vremea hot rît , în luna spicelor, s m nînci

azimi, cum i-am poruncit, c ci în luna spicelor ai ie it din Egipt. <sup>19</sup> Orice întîi n scut este  
<sup>20</sup> S  
 al Meu, chiar orice întîi n scut de parte b rb teasc din turmele de vaci sau de oi.  
 r scumperi cu un miel pe întîiul n scut al m g ri ei; iar dac nu -l r scumperi, s -i  
 frîngi gîtul. S r scumperi pe orice întîi n scut al fiilor t i; i s nu te înf i ezi cu  
<sup>21</sup>  
 mînile goale înaintea Mea. ase zile s lucrezi, iar în ziua a aptea s te odihne ti; s te  
<sup>22</sup>  
 odihne ti, chiar în vremea aratului i seceratului. S ii s rb toarea s pt mînilor, a  
 celor dintîi roade din seceri ul grîului, i s rb toarea strîngerii roadelor la sfîr itul anului.  
<sup>23</sup>  
 De trei ori pe an, to i cei de parte b rb teasc s se înf i eze înaintea Domnului  
<sup>24</sup>  
 Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. C ci voi izgoni neamurile dinaintea ta, i- i voi întinde  
 hotarele; i nimeni nu- i va pofti ara, în timpul cînd te vei sui de trei ori pe an, ca s te  
<sup>25</sup>  
 înf i ezi înaintea Domnului, Dumnezeului t u. S n'aduci cu pîne dospit sîngele  
 dobitocului jertfit în cinstea Mea; i carnea din jertfa praznicului Pa telor s nu fie inut  
<sup>26</sup>  
 în timpul nop ii pîn diminea a. S aduci în casa Domnului, Dumnezeului t u, pîrga  
<sup>27</sup>  
 celor dintîi roade ale p mîntului. Iedul s nu -l fierbi în laptele mamei lui.`` Domnul a zis lui  
 Moise: „Scrie- i cuvintele acestea, c ci pe temeiul acestor cuvinte închei leg mînt cu tine i  
<sup>28</sup>  
 cu Israel!`` Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile i patruzeci de nop i. N'a mîncat  
 deloc pîne, i n'a b ut deloc ap . i Domnul a scris pe table cuvintele leg mîntului, cele zece  
<sup>29</sup>  
 porunci. Moise s'a pogorît de pe muntele Sinai, cu cele dou table ale m rturiei în mîn .  
 Cînd se pogora de pe munte, nu tia c pielea fe ei lui str lucea, pentruc vorbise cu Domnul.  
<sup>30</sup>  
 Aaron i to i copiii lui Israel s'au uitat la Moise, i iat c pielea fe ei lui str lucea;  
<sup>31</sup>  
 i se temeau s se apropie de el. Moise i -a chemat; Aaron i to i frunta ii adun rii s'au  
<sup>32</sup>  
 întors la el, i el le -a vorbit. Dup aceea, to i copiii lui Israel s'au apropiat, i el le -a dat  
<sup>33</sup>  
 toate poruncile, pe cari le primise dela Domnul, pe muntele Sinai. Cînd a încetat s le  
<sup>34</sup>  
 vorbeasc , i -a pus o m hram pe fa . Cînd intra Moise înaintea Domnului, ca s -I  
 vorbeasc , î i scotea m hrama pîn ce ie ea; iar cînd ie ea, spunea copiilor lui Israel ce i  
<sup>35</sup>  
 se poruncise. Copiii lui Israel se uitau la fa a lui Moise, i vedeau c pielea fe ei lui  
 str lucea; i Moise î i puneia iar m hrama pe fa pîn ce intra ca s vorbeasc  
 cu Domnul.

## Chapter 35

<sup>1</sup> Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel, și le-a zis: „Iată lucrurile, pe cari a poruncit Domnul să le faceți. <sup>2</sup> Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfânt; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea, să fie pedepsit cu moartea. <sup>3</sup> Să n'aprinzi foc, în niciuna din locuințele voastre, în ziua Săbădului.” <sup>4</sup> Moise a vorbit întregei adunări a copiilor lui Israel, și a zis: „Iată ce a poruncit Domnul. <sup>5</sup> Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. -Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă înimă: aur, argint, și aram; <sup>6</sup> materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cormiziu, în subire și pârde de capră; <sup>7</sup> piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm, <sup>8</sup> untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare; <sup>9</sup> pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului. <sup>10</sup> Toți cei iscusi și dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul: <sup>11</sup> locul, cortul și acoperișul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui; <sup>12</sup> chivotul și drugii lui, capacul ispririi și perdeaua dinlăuntru pentru acoperirea chivotului; <sup>13</sup> masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pînile pentru punerea înaintea Domnului; <sup>14</sup> sfeșnicul cu uneltele lui, candelarele lui, și untdelemnul pentru sfeșnic; <sup>15</sup> altarul pentru tămâie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare, și perdeaua uși de afară dela intrarea cortului; <sup>16</sup> altarul pentru arderile de tot, gratarul lui de aram, drugii lui, și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui, <sup>17</sup> pânzele curții, stâlpii ei, picioarele ei, și perdeaua dela poarta curții; <sup>18</sup> rușii cortului, rușii curții, și funiile lor; <sup>19</sup> veșmintele preoților pentru slujba sfântului locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoților.” <sup>20</sup> Toată adunarea copiilor lui Israel a ieșit dinaintea lui Moise. <sup>21</sup> Toți cei cu tragere de inimă și bun voină au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului înfălnirii, pentru toată slujba lui, și pentru veșmintele sfinte. <sup>22</sup> Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care-l închinase Domnului. <sup>23</sup> Toți cei ce aveau tofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cormiziu,



în subire și pr de capr , piei de berbeci v psite în ro , și piei de vi el de mare, le-au  
<sup>24</sup>  
 adus. Toi cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aram , au adus prinosul  
 Domnului. Toi cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucr rile rînduite pentru slujb , l-au  
<sup>25</sup>  
 adus. Toate femeile iscusite au tors cu mînile lor, și au adus lucrul lor, și anume: tort v psit  
 în albastru, în purpuriu, în c rmiziu și în subire. <sup>26</sup> Toate femeile cu tragere de inim și  
<sup>27</sup>  
 iscusite au tors pr de capr . Frunta ii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru  
<sup>28</sup>  
 efod și pieptar; mironenii și untdelemn, pentru sfe nic, pentru untdelemnul ungerii și  
<sup>29</sup>  
 pentru t mîia mirositoare. Toi copiii lui Israel, b rba și i femei, pe cari -i tr gea inima  
<sup>30</sup>  
 s ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bun voie. Moise  
 a zis copiilor lui Israel: „S ti și c Domnul a ales pe Be aleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din  
<sup>31</sup>  
 semin ia lui Iuda. L -a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de în elepciune, pricepere, și  
<sup>32</sup>  
 tiin , pentru tot felul de lucr ri. I -a dat putere s n scoceasc planuri, s lucreze  
<sup>33</sup>  
 în aur, în argint și în aram , s sape în pietre și s le lege, s lucreze lemnul cu  
<sup>34</sup>  
 me te ug, și s fac tot felul de lucr ri me te ugite. I -a dat și darul s înve e  
<sup>35</sup>  
 pe al ii, atît lui cît și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semin ia lui Dan. I -a umplut cu  
 pricepere, ca s fac toate lucr rile de s p tur în piatr , de cioplitur me te ugit ,  
 de lucrat la gherghef și de esut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu și în  
 subire, s fac tot felul de lucr ri și n scociri de planuri.

## Chapter 36

<sup>1</sup>  
 Be aleel, Oholiab, și toi b rba ii iscusi și în cari pusese Domnul în elepciune și  
 pricepere, ca s tie s fac lucr rile rînduite pentru slujba sfîntului loca , au f cut totul  
<sup>2</sup>  
 dup cum poruncise Domnul. Moise a chemat pe Be aleel, Oholiab, și pe toi b rba ii  
 iscusi și în mintea c rora pusese Domnul pricepere, și anume pe toi cei cu tragere de inim  
<sup>3</sup>  
 la lucrul acesta ca s -l fac . Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele, pe cari le aduseser  
 copiii lui Israel ca s fac lucr rile rînduite pentru slujba sfîntului loca . Chiar și dup ce  
 se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare diminea , daruri de bun voie.  
<sup>4</sup>  
 Atunci toi b rba ii iscusi și, prin i la toate lucr rile sfîntului loca , i-au l sat fiecare

lucrul pe care -l făceau, <sup>5</sup> și au venit de au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrurilor, pe cari a poruncit Domnul să le facem.” <sup>6</sup> Moise a pus să strige în tabără că nimeni, fie bărbat fie femeie, să nu mai aduc daruri pentru sfântul loca.

Au oprit astfel pe popor să mai aduc daruri. <sup>7</sup> Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrurile cari trebuiau făcute, ba încă mai îi trecea. <sup>8</sup> Toți bărbării iscusi în lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de înșurire și răsucit din fir albastru, purpuriu și cormiziu; pe ele

au esut heruvimi lucrări cu mîiestrie. <sup>9</sup> Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coși; iar lîimea unui covor era de patru coși. Toate covoarele aveau aceeași măsură.

<sup>10</sup> Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc. <sup>11</sup> Au făcut chiotori albastre la marginea covorului cu care se sfîrșea cea dintîi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare.

<sup>12</sup> Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintîi covor, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare; chioturile acestea erau una în fața alteia. <sup>13</sup> Au făcut cincizeci de copci de aur, și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa în cînt cortul

alcătuiască un întreg. <sup>14</sup> Au făcut niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperi

pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut. <sup>15</sup> Lungimea unui covor era de treizeci de coși, și lîimea unui covor era de patru coși: cele unsprezece covoare aveau aceeași măsură.

<sup>16</sup> Au prins împreună deoparte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte ase de altă

parte. <sup>17</sup> Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșea o împreunare de covoare, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare

de covoare. <sup>18</sup> Au mai făcut și cincizeci de copci de aramă, cu cari să se împreune acoperiul

cortului, ca să alcătuiască un întreg. <sup>19</sup> Au făcut pentru acoperiul cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu, și o învelitoare de piei de vișel de mare, care trebuia pusă

pedeasupra. <sup>20</sup> Scîndurile pentru cort, le-au făcut din lemn de salcîm, aezate în picioare.

<sup>21</sup> Lungimea unei scînduri era de zece coși, și lîimea unei scînduri era de un cot și jumătate.

<sup>22</sup> Fiecare scîndură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scîndurile

cortului. <sup>23</sup> Au făcut douăzeci de scînduri pentru cort, înspre partea de miazăzi. <sup>24</sup> Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scînduri, câte două picioare sub fiecare

scîndură, pentru cele două urechi ale ei. <sup>25</sup> Au făcut apoi douăzeci de scînduri pentru a doua

lature a cortului, laturea dinspre miaz noapte, <sup>26</sup> cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor,  
cîte dou picioare sub fiecare scîndur . <sup>27</sup> Au f cut apoi ase scînduri pentru fundul cortului,  
<sup>28</sup> înspre apus. Au f cut dou scînduri pentru cele dou unghiuri ale cortului în partea din fund;  
<sup>29</sup> acestea erau f cute din dou buc i, începînd dela partea de jos, i bine legate la vîrf  
printr'un cerc; la fel au f cut pentru amîndou scîndurile din cele dou unghiuri. <sup>30</sup> Erau astfel  
opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adic aseprezece picioare, cîte dou picioare subt  
fiecare scîndur . <sup>31</sup> Au f cut cinci drugii din lemn de salcîm pentru scîndurile uneia din laturile  
cortului, <sup>32</sup> cinci drugii pentru scîndurile celei de a doua laturi a cortului, i cinci drugii pentru  
scîndurile laturii cortului din fundul dinspre apus; <sup>33</sup> drugul dela mijloc l-au f cut a a ca s  
treac prin mijlocul scîndurilor, dela un cap t la celalt. <sup>34</sup> Au poleit scîndurile cu aur, i verigile  
lor de aur le-au f cut a a ca s se poat petrece drugii prin ele; i drugii i-au poleit cu aur.  
<sup>35</sup> Cele dou perdele. Perdeaua din l untru au f cut -o de fir albastru, purpuriu i c rmiziu,  
i de in sub ire r sucit; au lucrat -o cu m iestrie; i au f cut heruvimi pe ea. <sup>36</sup> Au f cut  
patru stîlpi de salcîm pentru ea, i i-au poleit cu aur; cîrligele lor erau de aur, i au turnat pentru  
stîlpii ace tia patru picioare de argint. <sup>37</sup> Pentru u a cortului au f cut o perdea de fir albastru,  
purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit; aceasta era o lucrare f cut la gherghef.  
<sup>38</sup> Au f cut cei cinci stîlpi ai ei cu cîrligele lor, iar c p tîiele i be ele lor de leg tur le-au  
poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aram .

## Chapter 37

<sup>1</sup> Apoi Be aleel a f cut chivotul din lemn de salcîm; lungimea lui era de doi co i i  
jum tate, l imea de un cot i jum tate i în l imea tot de un cot i jum tate. <sup>2</sup> L -a  
poleit cu aur curat pe dinl untru i pe din afar , i i -a f cut un chenar de jur împrejur. <sup>3</sup> A  
turnat pentru el patru verigi de aur, pe cari le -a pus la cele patru col uri ale lui: dou verigi de  
o parte i dou verigi de cealalt parte. <sup>4</sup> A f cut ni te drugii de lemn de salcîm, i i -a  
poleit cu aur. <sup>5</sup> A vîrît drugii în verigile dela cele dou laturi ale chivotului, ca s duc chivotul.  
<sup>6</sup> A f cut i capacul isp irii de aur curat; lungimea lui era de doi co i i jum tate, i

7 l imea de un cot i jum tate. A f cut doi heruvimi de aur b tut, la cele dou capete  
 ale capacului isp irii; 8 un heruvim la un cap t, i un heruvim la celalt cap t; heruvimii i  
 -a f cut pe capacul isp irii la cele dou capete ale lui. 9 Heruvimii erau cu aripile întinse  
 deasupra, acoperind capacul isp irii cu aripile lor, i uitându-se unul la altul. Heruvimii st teau  
 cu fa a întoars spre capacul isp irii. 10 A f cut masa din lemn de salcâm; lungimea ei era  
 de doi co i, l imea de un cot i în l imea de un cot i jum tate. 11 A poleit -o cu aur  
 curat, i i -a f cut un chenar de jur împrejur. 12 I -a f cut împrejur un pervaz de un lat de mân ,  
 pe care a f cut un chenar de jur împrejur. 13 A turnat pentru mas petru verigi de aur, i a pus  
 verigile în cele patru col uri, cari erau la cele patru picioare ale ei. 14 Verigile erau lâng pervaz,  
 i în ele erau vârî i drugii pentru ducerea mesei. 15 A f cut drugii de lemn de salcâm, i i -a  
 poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei. 16 A f cut apoi uneltele, cari trebuiau puse pe mas ,  
 farfuriile, c uile, potirele, i ce tile ei, cari slujeau la jertfele de b utur ; le -a f cut de  
 aur curat. 17 A f cut sfe nicul de aur curat; a f cut sfe nicul de aur curat, b tut; piciorul,  
 fusul, potira ele, g m lioarele, i florile lui erau dintr'o bucat cu el. 18 Din amîndou  
 p r ile lui ie eau ase bra e: trei bra e dintr'o lature, i trei bra e din cealalt lature.  
 19 Pe un bra erau trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor,  
 i pe un alt bra alte trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor;  
 a a era la toate cele ase bra e, cari ie eau din sfe nic. 20 Pe fusul sfe niciului erau patru  
 potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor. 21 Era o g m lioar  
 sub dou bra e cari ie eau din sfe nic, o g m lioar subt alte dou bra e, i o  
 g m lioar subt alte dou bra e; a a era la toate cele ase bra e cari ie eau din sfe nic.  
 22 G m lioarele i bra ele sfe nicului erau dintr'o bucat cu el, b tut în întregime dintr'o  
 bucat de aur curat. 23 A f cut apoi cele apte candelale ale lui, muc rile i cenu arele lui,  
 toate de aur curat. 24 A întrebuin at un talant de aur curat pentru facerea sfe nicului cu toate  
 uneltele lui. 25 Apoi a f cut altarul pentru t mîie din lemn de salcâm; lungimea lui era de un cot,  
 i l imea de un cot; era în patru muchi, i în l imea lui era de doi co i. Coarnele erau  
 dintr'o bucat cu el. 26 L -a poleit cu aur curat, atît partea de sus cât i laturile de jur împrejur  
 i coarnele. i i -a f cut o cunun de jur împrejur. 27 Subt cunun a f cut dou verigi de

aur, pe cari le -a pus în cele dou unghiuri din cele dou laturi, ca s se vîre în ele drugii, cari  
<sup>28</sup> slujeau la ducerea lui. A f cut ni te drugii din lemn de salcîm, i i -a poleit cu aur. <sup>29</sup> A  
 f cut untdelemnul pentru ungerea sînt , i t mîia mirositoare, curat , alc tuit dup  
 me te ugul f c torului de mir.

### Chapter 38

<sup>1</sup> A f cut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcîm; lungimea lui era de cinci co i, i  
 l imea de cinci co i; era în patru muchi, i în l imea lui era de trei co i. <sup>2</sup> La cele patru  
 col uri i -a f cut ni te coarne dintr'o bucat cu el, i l -a poleit cu aram . <sup>3</sup> A f cut toate  
 uneltele altarului: oalele pentru cenu , lope ile, ligheanele, furculi ele i tig ile pentru  
 c rbuni; toate uneltele acestea le -a f cut de aram . <sup>4</sup> A f cut pentru altar un gr tar de aram ,  
 ca o re ea, pe care a pus -o subt pervazul altarului, începînd de jos, a a c venea pîn la  
 jum tatea altarului. <sup>5</sup> A turnat apoi patru verigi, pe cari le -a pus în cele patru col uri ale  
 gr tarului de aram , ca s vîre drugii în ele. <sup>6</sup> A f cut drugii din lemn de salcîm, i i -a poleit  
 cu aram . <sup>7</sup> A vîrît drugii în verigile de pe laturile altarului ca s -l duc . L -a f cut din scînduri,  
 gol pe dinl untru. <sup>8</sup> A f cut ligheanul de aram , cu piciorul lui de aram , din oglinzile femeilor,  
 cari slujeau la u a cortului întîlnirii. <sup>9</sup> Apoi a f cut curtea. Înspre partea de miaz zi, pentru  
 curte, erau ni te pînze de in sub ire r sucit, pe o lungime de o sut de co i, <sup>10</sup> cu dou zeci  
 de stîlpi a eza i pe dou zeci de picioare de aram ; cîrligele stîlpilor i be ele lor de  
 leg tur erau de argint. <sup>11</sup> În spre partea de miaz noapte, erau o sut de co i de pînz , cu  
 dou zeci de stîlpi i cu cele dou zeci de picioare de aram ale lor; cîrligele stîlpilor i be ele  
 lor de leg tur erau de argint. <sup>12</sup> Înspre partea de sus, erau cinci zeci de co i de pînz , cu zece  
 stîlpi i cele zece picioare ale lor; cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint.  
<sup>13</sup> Înspre partea de r s rit, pe cei cincizeci de co i l ime, erau: <sup>14</sup> pentru o arip ,  
 cincisprezece co i de pînz , cu trei stîlpi i cele trei picioare ale lor, <sup>15</sup> i pentru a doua arip ,  
 care era în fa a ei, de cealalt parte a por ii cur ii, cincisprezece co i de pînz cu trei stîlpi  
 i cele trei picioare ale lor. <sup>16</sup> Toate pînzele de jur împrejurul cur ii erau de in sub ire r sucit.  
<sup>17</sup> Picioarele stîlpilor erau de aram , cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint,

i c p tîiele lor erau poleite cu argint. To i stîlpii cur ii erau lega i între ei cu be e de  
<sup>18</sup> argint. Perdeaua dela poarta cur ii cortului era o lucr tur f cut la gherghef din fir  
albastru, purpuriu, c rmiziu, i din in sub ire r sucit; avea o lungime de dou zeci de co i,  
<sup>19</sup> i în l imea era de cinci co i, ca l imea pînzelor cur ii; cei patru stîlpi ai ei i cele  
patru picioare ale lor erau de aram ; cîrligele i be ele lor de leg tur erau de argint; iar  
<sup>20</sup> c p tîiele erau poleite cu argint. To i ru ii din jurul cortului i cur ii erau de  
<sup>21</sup> aram . Iat socoteala loca ului cortului întîlnirii, f cut dup porunca lui Moise, prin  
<sup>22</sup> îngrijirea Levi ilor, subt cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. Be aleel, fiul lui Uri, fiul  
<sup>23</sup> lui Hur, din semin ia lui Iuda, a f cut tot ce poruncise lui Moise Domnul. El a avut ca ajutor  
pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semin ia lui Dan, me ter la s pat în pietre, la cioplit cu  
me te ug, i la lucrat pe gherghef în materiile v psite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu,  
<sup>24</sup> i în in sub ire. Tot aurul întrebuin at la lucru pentru toate lucr rile sfîntului loca , aur  
ie it din daruri, se suia la dou zeci i nou de talan i i apte sute treizeci de sicli, dup  
<sup>25</sup> siclul cortului. Argintul celor ie i i la num r toare, din adunare, se suia la o sut de  
<sup>26</sup> talan i i o mie apte sute aptezeci i cinci de sicli, dup siclul sfîntului loca : Cîte  
o jum tate de siclu de cap, o jum tate de siclu, dup siclul sfîntului loca , pentru fiecare om  
cuprins în num r toare, dela vârsta de dou zeci de ani în sus, adic pentru ase sute trei mii  
<sup>27</sup> cinci sute cincizeci de oameni. Din cei o sut de talan i de argint s'au turnat picioarele sfîntului  
loca i picioarele perdelei din l untru, adic o sut de picioare la cei o sut de talan i,  
<sup>28</sup> cîte un talant de picior. i cu cei o mie apte sute aptezeci i cinci de sicli s'au f cut  
<sup>29</sup> cîrligele i be ele de leg tur dintre stîlpi, i le-au poleit c p tîiele. Arama d ruit  
<sup>30</sup> se suia la aptezeci de talan i i dou mii patru sute de sicli. Din ea au f cut picioarele  
dela u a cortului întîlnirii; altarul de aram cu gr tarul lui, i toate uneltele altarului;  
<sup>31</sup> picioarele stîlpilor cur ii, de jur împrejur, i picioarele stîlpilor dela poarta cur ii; i to i  
ru ii din jurul cortului i ai cur ii.

## Chapter 39

<sup>1</sup> Cu materiile v psite în albastru, în purpuriu i în c rmiziu, au f cut ve mintele preo ilor  
pentru slujba sfîntului loca , i au f cut ve minte sfînte lui Aaron, cum poruncise lui Moise

2 Domnul. Au făcut efodul de aur, de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de în subire  
 3 r sucit. Au întins niște plăci de aur, și le-au tăiat în fire subiri, pe cari le-au esut în  
 materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cormiziu, și în în subire; era lucrat cu mestrerie.  
 4 I-au făcut niște umăruri cari se împreunau cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul  
 5 era legat cu ei. Brâul era de aceeași lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru,  
 purpuriu și cormiziu, și de în subire r sucit, cum poruncise lui Moise Domnul. 6 Au pregătit  
 pietrele de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se  
 7 sapă peștele. Le-au pus pe umărurile efodului, ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui  
 8 Israel, cum poruncise lui Moise Domnul. Au făcut apoi pieptarul, lucrat cu mestrerie, din  
 aceeași lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de în subire  
 9 r sucit. Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, și  
 10 lățimea de o palmă; era îndoit. Au pus în el patru rânduri de pietre: în primul rând era: un  
 11 sardonix, un topaz și un smaragd; în al doilea rând: un rubin, un safir și un diamant; 12 în al  
 13 treilea rând: un opal, un agat și un ametist; iar în al patrulea rând: un hrisolit, un onix și un  
 14 iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur. Erau douăsprezece, după numele  
 fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peștele, fiecare cu numele unei din cele douăsprezece  
 15 seminții. Pe pieptar au făcut apoi niște lănci de aur curate, împletite ca niște sfori.  
 16 Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur, și au pus cele două verigi la cele  
 17 două capete ale pieptarului. Apoi cele două lănci împletite, de aur, le-au vârât în cele  
 18 două verigi de la cele două capete ale pieptarului; iar celelalte două capete ale celor două  
 lănci le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umărurile efodului în  
 19 partea dinainte. - Au mai făcut două verigi de aur, pe cari le-au pus la cele două capete de  
 20 jos ale pieptarului, pe marginea dinlăuntru dinspre efod. Apoi au făcut alte două verigi de  
 aur, pe cari le-au pus la cei doi umăruri ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde  
 21 se împreună efodul cu umărurile, deasupra brâului efodului. Au legat pieptarul cu verigile lui  
 de verigile efodului cu o sfoară albăstră, așa că pieptarul stătea pe deasupra brâului  
 efodului, și nu se poate mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul. Facerea mantiei  
 22 efodului. Au făcut mantia de sub efod, esută toată cu meșteșug din materie albăstră.

23 La mijlocul mantiei, sus, era o gura ca gura unei plato e; gura aceasta era tivit de jur împrejur,  
 ca s nu se rup .<sup>24</sup> Pe marginea mantiei au f cut ni te rodii de culoare albastr , purpurie  
 i c rmizie, din fir r sucit;<sup>25</sup> au f cut i ni te clopo ei de aur curat, i clopo eii i-au  
 pus între rodii, de jur împrejurul mantiei:<sup>26</sup> venea un clopo el i o rodie, un clopo el i o  
 rodie pe toat marginea dimprejurul mantiei, pentru slujb , cum poruncise lui Moise Domnul.  
 27 Au f cut i tunicile de in sub ire esute cu m estrie, pentru Aaron i fiii lui;<sup>28</sup> mitra  
 de in sub ire, i scufiile de in sub ire cari slujeau ca podoab ; ismenele de in sub ire r sucit;  
 29 brîul de in sub ire r sucit, lucrat la gherghef, i de culoare albastr , purpurie i c rmizie,  
 cum poruncise lui Moise Domnul.<sup>30</sup> Au f cut apoi i placa de aur curat, cununa împ r teasc  
 sfînt , i au s pat pe ea, cum se sap pe o pecete: „Sfînt Domnului``.<sup>31</sup> Au legat -o de mitr  
 sus, cu o sfoar albastr , cum poruncise lui Moise Domnul.<sup>32</sup> Astfel au fost ispr vite toate  
 lucr rile loca ului cortului întîlnirii. Copiii lui Israel au f cut tot ce poruncise lui Moise Domnul:  
 a a au f cut.<sup>33</sup> Au adus loca ul la Moise: cortul i toate uneltele lui, copcile, scîndurile,  
 drugii, stîlpii i picioarele lui;<sup>34</sup> învelitoarea de piei de berbece v psite în ro , învelitoarea de  
 piei de vi el de mare, i perdeaua de desp r ire;<sup>35</sup> chivotul m rturiei i drugii lui, i  
 capacul isp irii;<sup>36</sup> masa cu toate uneltele ei, i pînile pentru punerea înaintea Domnului;  
 37 sfe nicul de aur curat, candelile lui a ezate în rînd i toate uneltele lui, i untdelemnul  
 pentru sfe nic;<sup>38</sup> altarul de aur, curat, untdelemnul pentru ungere i t mîia mirositoare, i  
 perdeaua dela u a cortului;<sup>39</sup> altarul de aram , gr tarul lui de aram , drugii lui i toate  
 uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui;<sup>40</sup> pînzele cur ii, stîlpii ei i picioarele lor, perdeaua dela  
 poarta cur ii, funiile ei, ru ii ei, i toate uneltele pentru slujba loca ului cortului întîlnirii;  
 41 ve mintele pentru slujb , pentru f cut slujba în Locul sfînt, ve mintele sfinte pentru preotul  
 Aaron, i ve mintele fiilor lui pentru slujbele preo e ti.<sup>42</sup> Copiii lui Israel au f cut toate  
 aceste lucr ri dup toate poruncile pe cari le d duse lui Moise Domnul.<sup>43</sup> Mosie a cercetat  
 toate lucr rile; i iat , le f cuser cum poruncise Domnul, a a le f cuser . i Moise i  
 -a binecuvîntat.



## Chapter 40

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „În ziua întâi a lunii întâi, s întinzi loca ul cortului  
<sup>3</sup> întâlnirii. S pui în el chivotul m rturiei, i înaintea chivotului s atârni perdeaua dinl untru.  
<sup>4</sup> Apoi s aduci masa, i s pui pe ea cele rînduite. Dup aceea, s aduci sfe nicul, i s  
<sup>5</sup> -i a ezi candelile. Altarul de aur pentru t mîie s -l a ezi înaintea chivotului m rturiei,  
<sup>6</sup> i s atârni perdeaua la u a cortului. S a ezi altarul pentru arderile de tot înainte a u ii  
<sup>7</sup> loca ului cortului întâlnirii. Ligheanul s -l a ezi între cortul întâlnirii i altar, i s pui  
<sup>8</sup> ap în el. S a ezi curtea de jur împrejur, i s pui perdeaua la poarta cur ii. <sup>9</sup> S iei  
<sup>9</sup> untdelemnul pentru ungere, s ungi cu el cortul i tot ce cuprinde el, i s -l sfin e ti, cu  
<sup>10</sup> toate uneltele lui; i va fi sfînt. S ungi altarul pentru arderile de tot i toate uneltele lui, i  
<sup>11</sup> s sfin e ti altarul; i altarul va fi prea sfînt. S ungi ligheanul cu piciorul lui, i s -l  
<sup>12</sup> sfin e ti. Apoi s aduci pe Aaron i pe fiii lui la u a cortului întâlnirii, i s -i speli cu  
<sup>13</sup> ap . S îmbraci pe Aaron cu ve mintele sfinte, s -l ungi, i s -l sfin e ti, ca s -Mi  
<sup>14</sup> fac slujba de preot. S chemi i pe fiii lui, s -i îmbraci cu tunicile, <sup>15</sup> i s -i ungi cum  
<sup>15</sup> ai uns pe tat l lor, ca s -Mi fac slujba de preo i. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururea  
<sup>16</sup> dreptul preo iei, printre urma ii lor.`` Moise a f cut întocmai cum îi poruncise Domnul;  
<sup>17</sup> a a a f cut. În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul era a ezat. <sup>18</sup> Moise a a ezat  
<sup>19</sup> cortul; i -a pus picioarele, a a ezat scîndurile i verigile, i a ridicat stîlpii. A întins  
<sup>19</sup> învelitoarea care slujea de acoperi deasupra cortului, i pe deasupra a pus învelitoarea  
<sup>20</sup> acoperi ului cortului, cum poruncise lui Moise Domnul. Apoi a luat m rturia, i a pus -o  
<sup>21</sup> în chivot; a pus drugii la chivot, i a a ezat capacul isp irii deasupra chivotului. A adus  
<sup>21</sup> chivotul în cort; a atârnat perdeaua desp r itoare înaintea lui, i a acoperit astfel chivotul  
<sup>22</sup> m rturiei, cum poruncise lui Moise Domnul. A a ezat masa în cortul întâlnirii, în partea de  
<sup>23</sup> miaz noapte a cortului, dincoace de perdeaua dinl untru; i a pus pe ea pînile, înainte a  
<sup>24</sup> Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. Apoi a a ezat sfe nicul în cortul întâlnirii, în  
<sup>25</sup> fa a mesei, în partea de miaz zi a cortului; i i -a a ezat candelile, înainte a Domnului,

cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>26</sup> Apoi a a ezat altarul de aur în cortul întâlnirii în fa a  
 perdelei dinl untru; <sup>27</sup> a ars pe el t mîie mirositoare, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>28</sup> A  
 a ezat perdeaua la u a cortului. <sup>29</sup> A a ezat altarul pentru arderile de tot la u a loca ului  
 cortului întâlnirii; i a adus pe el arderea de tot i jertfa de mîncare, cum poruncise lui Mosie  
 Domnul. <sup>30</sup> A a ezat ligheanul între cortul întâlnirii i altar, i a pus în el ap pentru sp lat.  
<sup>31</sup> Moise, Aaron i fiii lui i-au sp lat mîinile i picioarele în el; <sup>32</sup> cînd intrau în cortul  
 întâlnirii i se apropiau de altar, se sp lau, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>33</sup> Apoi a ridicat  
 curtea împrejurul cortului i altarului, i a pus perdeaua la poarta cur ii. Astfel a ispr vit  
 Moise lucrarea. <sup>34</sup> Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, i slava Domnului a umplut cortul.  
<sup>35</sup> Moise nu putea s între în cortul întâlnirii, pentru c norul st tea deasupra lui, i slava  
 Domnului umplea cortul. <sup>36</sup> Cît au inut c l toriile lor, copiii lui Israel porneau numai cînd se  
 ridica norul deasupra cortului. <sup>37</sup> i cînd nu se ridica norul, nu porneau, pîn ce nu se ridica.  
<sup>38</sup> Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc, înaintea întregei case a lui  
 Israel, în timpul tuturor c l toriilor lor

## Leviticus

### Chapter 1

<sup>1</sup> Domnul a chemat pe Moise; i -a vorbit din cortul întâlnirii, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor  
 lui Israel, i spune-le: Cînd cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, s -l aduc din vite,  
 fie din ciread fie din turm . <sup>3</sup> Dac darul lui va fi o ardere de tot din ciread , s -l aduc  
 din partea b rb teasc f r cusur; i anume s -l aduc la u a cortului întâlnirii, înaintea  
 Domnului, ca s fie pl cut Domnului. <sup>4</sup> S - i pun mîna pe capul dobitocului adus ca ardere  
 de tot, i va fi primit de Domnul, ca s fac isp ire pentru el. <sup>5</sup> S junghie vi elul înaintea  
 Domnului; i preo ii, fiii lui Aaron, s aduc sîngele, i s -l stropeasc de jur împrejur  
 pe altarul dela u a cortului întâlnirii. <sup>6</sup> S jupoai vi elul adus ca ardere de tot, i s -l taie  
 în buc i. <sup>7</sup> Fiii preotului Aaron s fac foc pe altar i s pun lemne pe foc. <sup>8</sup> Preo ii,

fiii lui Aaron, s a eze buc ile, capul i gr simea, pe lemnele puse pe focul de pe altar.

9

S spele cu ap m runtaiele i picioarele; i preotul s le ard toate pe altar. Aceasta

este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. <sup>10</sup> Dac darul lui va fi o ardere de tot din turm , de miei sau capre, s aduc o parte b rb teasc fr cusur.

11

S -l junghie în partea de miaz noapte a altarului, înaintea Domnului; i preo ii, fiii lui

Aaron, s -i stropeasc sângele pe altar de jur împrejur. <sup>12</sup> El s -l taie în buc i; i preotul

s le pun , împreun cu capul i gr simea, pe lemnele din focul de pe altar. <sup>13</sup> S spele cu ap m runtaiele i picioarele, i preotul s le aduc pe toate, i s le ard pe altar.

Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. <sup>14</sup> Dac darul adus de el Domnului va fi o ardere de tot din p s ri, s -l aduc din turturele sau din pui

de porumbel. <sup>15</sup> Preotul s aduc pas rea pe altar; s -i despice capul cu unghia, i s'o ard

pe altar, iar sângele s i se scurg pe un perete al altarului. <sup>16</sup> S scoat gu a cu penele ei,

i s'o arunce lâng altar, spre r s rit, în locul unde se strînge cenu a. <sup>17</sup> S -i frîng arpile,

fr s le deslipeasc ; i preotul s ard pas rea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului.

## Chapter 2

1

Cînd va aduce cineva Domnului un dar ca jertf de mîncare, darul lui s fie din floarea f inii: s toarne untdelemn peste ea, i s adauge i t mîie. <sup>2</sup> S'o aduc preo ilor, fiilor

lui Aaron; preotul s ia un pumn din aceast floare a f inii, stropit cu untdelemn, împreun cu toat t mîia, i s'o ard pe altar ca jertf de aducere aminte. Acesta este un dar de mîncare

de un miros pl cut Domnului. <sup>3</sup> Ce va r mînea din darul acesta de mîncare, s fie al lui Aaron i al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între jertfele de mîncare, mistuite de foc înaintea

Domnului. <sup>4</sup> Dac vei aduce ca jertf de mîncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, s aduci ni te turte nedospite, f cute din floare de f in , fr mîntate cu untdelemn, i ni te pl cinte

nedospite, stropite cu untdelemn. <sup>5</sup> Dac darul t u, adus ca jertf de mîncare, va fi o turt coapt în tigae, s fie f cut din floarea f inii, nedospit i fr mîntat cu untdelemn.

6

S'o frîngi în buc i, i s torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus ca jertf de mîncare.

7

Dac darul t u adus ca jertf de mîncare va fi o turt coapt pe gr tar, s fie f cut

din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn. <sup>8</sup> Darul de mîncare f cut din aceste lucruri s -l  
 aduci Domnului; i anume, s fie dat preotului, care -l va aduce pe altar. <sup>9</sup> Preotul va lua din  
 darul de mîncare partea care trebuie adus ca aducere aminte, i o va arde pe altar. Acesta este  
 un dar adus ca jertf de mîncare, de un miros pl cut Domnului. <sup>10</sup> Ce va r mînea din darul  
 acesta de mîncare, s fie al lui Aaron i al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între darurile  
 mistuite de foc înaintea Domnului. <sup>11</sup> Niciunul din darurile, pe cari le ve i aduce ca jertf de  
 mîncare înaintea Domnului, s nu fie f cut cu aluat; c ci nu trebuie s arde i nimic cu aluat  
 sau cu miere, ca jertf de mîncare mistuit de foc înaintea Domnului. <sup>12</sup> Ca jertf de mîncare  
 din cele dintîi roade, ve i putea s le aduce i Domnului; dar ca dar de mîncare de un miros  
 pl cut, s nu fie aduse pe altar. <sup>13</sup> Toate darurile tale de mîncare s le s rezi cu sare; s nu  
 la i s lipseasc niciodat de pe darurile tale de mîncare sarea, care este semnul leg mîntului  
 Dumnezeului t u; la toate darurile tale de mîncare s aduci sare. <sup>14</sup> Dac vei aduce Domnului  
 un dar ca jertf de mîncare din cele dintîi roade, s aduci ca dar de mîncare din cele dintîi roade  
 ale tale, spice coapte de curînd, pr jite la foc i boabe noi pisate. <sup>15</sup> S torni untdelemn pe ele,  
 i s adaugi i t mîie; acesta este un dar de mîncare. <sup>16</sup> Preotul s ard ca aducere aminte  
 o parte din boabele pisate i din untdelemn, cu toat t mîia. Acesta este un dar adus ca jertf  
 de mîncare, mistuit de foc înaintea Domnului.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Cînd cineva va aduce Domnului un dar ca jertf de mul mire: Dac îl va aduce din  
 ciread , fie parte b rb teasc , fie parte femeiasc , s'o aduc f r cusur, înaintea Domnului.  
<sup>2</sup> S pun mîna pe capul dobitocului, s -l junghie la u a cortului întîlnirii; i preo ii, fiii  
 lui Aaron, s stropeasc sîngele pe altar de jur împrejur. <sup>3</sup> Din aceast jertf de mul mire,  
 s aduc drept jertf mistuit de foc înaintea Domnului: gr simea care acopere m runtaiele  
 i toat gr simea care ine de m runtae; <sup>4</sup> cei doi r runchi, i gr simea de pe ei i de  
 pe coapse, i prapurul de pe ficat, pe care -l va deslipi delîng r runchi. <sup>5</sup> Fiii lui Aaron s le  
 ard pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertf mistuit  
 de foc, de un miros pl cut Domnului. <sup>6</sup> Dac darul pe care -l aduce ca jertf de mul mire  
 Domnului, va fi din turm , fie parte b rb teasc fie parte femeiasc , s'o aduc f r cusur.

7  
Dac va aduce jertf un miel, s -l aduc înaintea Domnului. 8 S - i pun mîna pe capul dobitocului, i s -l junghie înaintea cortului întîlnirii; fiii lui Aaron s -i stropeasc sîngele  
9  
pe altar dejur împrejur. Din aceast jertf de mul mire, s aduc o jertf mistuit de foc înaintea Domnului, i anume: gr simea, coada întreag , pe care o va desface dela osul spin rii, gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de m runtaie,  
10  
cei doi r runchi i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, pe care -l va deslipi  
11  
de lîng r runchi. Preotul s le ard pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de  
12  
foc înaintea Domnului. 13  
Dac darul lui va fi o capr , s'o aduc înaintea Domnului. S - i pun mîna pe capul vitei, i s'o junghie înaintea cortului întîlnirii; i fiii lui Aaron s -i  
14  
stropeasc sîngele pe altar dejur împrejur. Apoi din ea, s aduc drept jertf mistuit de foc înaintea Domnului: gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de  
15  
ele, cei doi r runchi i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, pe care -l va  
16  
deslipi de lîng r runchi. Preotul s le ard pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe  
17  
mistuite de foc, de un miros pl cut Domnului. Toat gr simea este a Domnului. Aceasta  
este o lege vecinic pentru urma ii vo tri, în toate locurile unde ve i locui: cu nici un chip s nu mînca i nici gr sime, nici sînge.`

#### Chapter 4

1  
Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 2  
„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune: „Cînd va p c tui cineva f r voie împotriva vreunea din poruncile Domnului, f cînd lucruri cari nu  
3  
trebuie f cute; i anume: 3  
Dac a p c tuit preotul care a primit ungerea, i prin aceasta a adus vina asupra poporului, s aduc Domnului un vi el f r cusur, ca jertf de isp ire  
4  
pentru p catul pe care l -a f cut. S aduc vi elul la u a cortului întîlnirii, înaintea  
5  
Domnului, s - i pun mîna pe capul vi elului, i s -l junghie înaintea Domnului. Preotul,  
6  
care a primit ungerea, s ia din sîngele vi elului, i s -l aduc în cortul întîlnirii: s - i  
7  
moaie degetul în sînge, i s stropeasc de apte ori înaintea Domnului, în fa a perdelei  
7  
dinl untru a sfîntului loca . Apoi preotul s ung cu sînge coarnele altarului pentru t mîia  
mirositoare, care este înaintea Domnului în cortul întîlnirii; iar tot celalt sînge al vi elului s -l  
8  
verse la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la u a cortului întîlnirii. S ia toat

gr simea vi elului adus ca jertf de isp ire, i anume: gr simea care acopere m runtaiele  
<sup>9</sup>  
i toat gr simea care ine de ele, cei doi r runchi, i gr simea de pe ei, de pe coapse,  
i prapurul ficatului, pe care -l va deslipi de lîng r runchi. Preotul s ia aceste p r i,  
<sup>10</sup>  
cum se iau de la vi elul adus ca jertf de mul mire, i s le ard pe altarul pentru  
<sup>11</sup>  
arderile de tot. Dar pielea vi elului, toat carnea lui, cu capul, picioarele, m runtaiele i  
<sup>12</sup>  
balega lui, adic tot vi elul care a mai r mas, s -l scoat afar din tab r , într'un loc  
curat, unde se arunc cenu a, i s -l ard cu lemne pe foc; s fie ars pe gr mada de  
<sup>13</sup>  
cenu .  
<sup>14</sup>  
Dac toat adunarea lui Israel a p c tuit f r voie i f r s tie,  
f cînd împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc f cute, i f cîndu-se  
<sup>15</sup>  
astfel vinovat , i dac p catul s vîr it s'a descoperit, adunarea s aduc un vi el  
ca jertf de isp ire, i anume s -l aduc înaintea cortului întîlnirii. B trîinii adun rii  
s - i pun mînile pe capul vi elului înaintea Domnului, i s junghie vi elul înaintea  
<sup>16</sup>  
Domnului. Preotul care a primit ungera, s aduc din sîngele vi elului în cortul întîlnirii;  
<sup>17</sup>  
s - i moaie degetul în sînge, i s stropeasc cu el de apte ori înaintea Domnului, în  
<sup>18</sup>  
fa a perdelei dinl untru. S ung cu sîngele acesta coarnele altarului care este înaintea  
Domnului în cortul întîlnirii; i s verse tot sîngele care a mai r mas la picioarele altarului  
<sup>19</sup>  
pentru arderile de tot, care este la u a cortului întîlnirii. Toat gr simea vi elului s'o ia i  
<sup>20</sup>  
s'o ard pe altar. Cu vi elul acesta s fac întocmai cum a f cut cu vi elul adus ca jertf  
de isp ire; s fac la fel. Astfel s fac preotul isp ire pentru ei, i li se va ierta.  
<sup>21</sup>  
Vi elul r mas, s -l scoat apoi afar din tab r , i s -l ard ca i pe vi elul  
<sup>22</sup>  
dintîi. Aceasta este o jertf de isp ire pentru adunare. Dac o c petenie a p c tuit,  
f cînd f r voie împotriva uneia din poruncile Domnului, Dumnezeului s u, lucruri cari nu  
<sup>23</sup>  
trebuiesc f cute i s'a f cut astfel vinovat, i ajunge s descopere p catul pe care l -a  
<sup>24</sup>  
f cut, s aduc jertf un ap f r cusur! S - i pun mîna pe capul apului, i  
s -l junghie în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertf de  
<sup>25</sup>  
isp ire. Preotul s ia cu degetul din sîngele jertfei de isp ire, s ung cu el coarnele  
altarului pentru arderile de tot, iar celalt sînge s -l verse la picioarele altarului pentru arderile de  
<sup>26</sup>  
tot. Toat gr simea s'o ard pe altar, cum a ars gr simea de la jertfa de mul mire. Astfel  
<sup>27</sup>  
va face preotul pentru c petenia aceea isp irea p catului lui, i i se va ierta. Dac  
cineva din poporul de rînd a p c tuit f r voie, f cînd împotriva uneia din poruncile Domnului

lucruri cari nu trebuiesc face i s'a facut astfel vinovat, <sup>28</sup> i ajunge sa descopere p catul pe care l-a facut, s aduc jertf o iad fr cusur, pentru p catul pe care l-a facut.

<sup>29</sup> S - i pun mîna pe capul jertfei de isp ire, i s'o junghie în locul unde se junghie

arderile de tot. <sup>30</sup> Preotul s ia cu degetul din sîngele jertfei, s ung coarnele altarului pentru

arderile de tot, iar tot celalt sînge s -l verse la picioarele altarului. <sup>31</sup> Preotul s ia toat gr simea, cum se ia gr simea jertfei de mul mire, i s'o ard pe altar, i ea va fi de un miros pl cut Domnului. Astfel va face preotul isp irea pentru omul acesta, i i se va ierta.

<sup>32</sup> Dac va aduce ca jertf de isp ire un miel, s aduc o parte femeiasc fr cusur.

<sup>33</sup> S - i pun mîna pe capul jertfei, i s'o junghie ca jertf de isp ire în locul unde se

junghie arderile de tot. <sup>34</sup> Preotul s ia cu degetul din sîngele jertfei, s ung cu el coarnele

altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sînge s -l verse la picioarele altarului. <sup>35</sup> Preotul s ia toat gr simea, cum se ia gr simea mielului adus ca jertf de mul mire, i s'o ard pe altar, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta isp irea p catului pe care l-a s vîr it, i i se va ierta.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Cînd cineva, fiind pus subt jur mînt ca martor, va p c tui, nespunînd ce a v zut sau ce

tie, i va c dea astfel subt vin , <sup>2</sup> sau cînd cineva, fr s tie, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare s lbatice necurate, fie de hoitul unei vite de cas necurate, fie de

hoitul unei tîrîtoare necurate, i va b ga apoi de seam i se va face astfel vinovat; <sup>3</sup> sau cînd cineva, fr s ia seama, se va atinge de vreo spurc ciune omeneasc , de orice spurc ciune

care face pe cineva necurat, i va b ga de seam mai tîrziu, i se va face astfel vinovat; <sup>4</sup> sau cînd cineva, vorbind cu u urin , jur c are s fac ceva r u sau bine, i neb gînd

de seam la început, bag de seam mai tîrziu, i se va face astfel vinovat: <sup>5</sup> Cînd cineva,

deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie s - i m rturiseasc p catul. <sup>6</sup> Apoi

s aduc lui Dumnezeu ca jertf de vin , pentru p catul pe care l-a facut, o parte femeiasc din turm , i anume, o oaie sau o capr , ca jertf isp itoare. i preotul s fac pentru

el isp irea p catului lui. <sup>7</sup> Dac nu va putea s aduc o oaie sau o capr , s aduc Domnului ca jertf de vin pentru p catul lui dou turturele sau doi pui de porumbel, unul ca

jertf de isp ire, iar celalt ca ardere de tot. <sup>8</sup> S le aduc preotului, care va jertfi întfi pe cea care are s slujeasc drept jertf de isp ire. Preotul s -i frîng cu unghia capul dela  
<sup>9</sup> grumaz, f r s -l despart ; s stropeasc un perete al altarului cu sîngele jertfei de isp ire, iar celalt sînge s -l stoarc la picioarele altarului: aceasta este o jertf de isp ire.  
<sup>10</sup> Cealalt pas re s'o preg teasc drept ardere de tot, dup rînduielele a ezate. Astfel va  
<sup>11</sup> face preotul pentru omul acesta isp irea p catului pe care l -a f cut, i i se va ierta. Dac  
 nu poate s aduc nici dou turturele sau doi pui de porumbel, s aduc pentru p catul lui, ca dar, a zecea parte dintr'o ef de floarea finii, i anume ca dar de isp ire; s nu pun  
<sup>12</sup> untdelemn pe ea, i s n'adauge nici t mîie, c ci este un dar de isp ire. S'o aduc la  
 preot, i preotul s ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte, i s'o ard pe altar, ca i pe  
<sup>13</sup> darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de isp ire. Astfel  
 va face preotul pentru omul acela isp irea p catului pe care l -a f cut fa de unul din aceste lucruri, i i se va ierta. Cealalt parte care va mai r mînea din darul acesta, s fie a  
<sup>14</sup> preotului, ca i la darul de mîncare.`` <sup>15</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: „Cînd cineva  
 va face o nelegiuire i va p c tui f r voie fa de lucrurile închinat Domnului, s aduc  
 Domnului ca jertf de vin pentru p catul lui un berbec f r cusur din turm ,  
<sup>16</sup> dup pre uirea ta, în sicli de argint, dup siclul sfîntului loca . S mai adaoage a cincea  
 parte la pre ul lucrului, cu care a în elat sfîntul loca , i s -l încredin eze preotului. i  
 preotul s fac isp ire pentru el cu berbecule adus ca jertf pentru vin , i i se va ierta.  
<sup>17</sup> Cînd va p c tui cineva f cînd, f r s tie, împotriva uneia din poruncile Domnului,  
 lucruri cari nu trebuiesc f cute, i se va face vinovat, purtîndu- i astfel vina, <sup>18</sup> s aduc  
 preotului ca jertf pentru vin un berbec f r cusur, luat din turm , dup pre uirea ta.  
 i preotul s fac isp ire pentru el isp irea gre elii pe care a f cut -o f r s tie; i i se  
<sup>19</sup> va ierta. Aceasta este o jertf pentru vin . Omul acesta se f cuse vinovat fa de Domnul.``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Cînd va p c tui cineva i va s vîr i o nelegiuire  
 fa de Domnul, t g duind aproapei s u un lucru încredin at lui, sau dat în p strarea  
<sup>3</sup> lui, sau luat cu sila, sau va în ela pe aproapele lui, t g duind c a g sit un lucru perdut,  
 sau f cînd un jur mînt strîmb cu privire la un lucru oarecare pe care -l face omul i



p c tuie te; <sup>4</sup> cînd va p c tui astfel i se va face vinovat, s dea înapoi lucrul luat cu sila  
 sau luat prin în el ciune, sau încredin at lui, sau lucrul pierdut pe care l -a g sit, <sup>5</sup> sau lucru  
 pentru care a f cut un jur mînt strîmb-ori care ar fi-s -l dea înapoi întreg, s mai adauge a  
 cincea parte din pre ul lui, i s -l dea în mîna st pînului lui, chiar în ziua cînd î i va aduce  
 jertfa lui pentru vin . <sup>6</sup> Iar ca jertf pentru vin , s aduc Domnului pentru p catul lui un  
 berbec f r cusur, luat din turm , dup pre uirea ta, i s -l dea preotului. <sup>7</sup> i preotul  
 va face pentru el isp irea înaintea Domnului, i i se va ierta, ori care ar fi gre eala, de care  
 se va fi f cut vinovat.`` <sup>8</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>9</sup> „D urm toarea porunc lui  
 Aaron i fiilor s i, i zi: „Iat legea arderii de tot. Arderea de tot s r mîn pe vatra  
 altarului toat noaptea pîn diminea a, i în felul acesta focul s ard pe altar. <sup>10</sup> Preotul  
 s se îmbrace cu tunica de in, s - i acopere goliciunea cu ismenele, s ia cenu a f cut  
 de focul, care va mistui arderea de tot de pe altar, i s'o verse lîng altar. <sup>11</sup> Apoi s se desbrace  
 de ve mintele lui i s se îmbrace cu altele, ca s scoat cenu a afar din tab r , într'un  
<sup>12</sup> loc curat. Focul s ard pe altar i s nu se sting deloc: în fiecare diminea , preotul  
 s aprind lemne pe altar, s a eze arderea de tot pe ele, i s ard deasupra gr simea  
 jertfelor de mul mire. <sup>13</sup> Focul s ard necurmat pe altar i s nu se sting deloc.  
<sup>14</sup> „Iat legea darului adus ca jertf de mîncare. Fiii lui Aaron s'o aduc înaintea Domnului,  
<sup>15</sup> înaintea altarului. Preotul s ia un pumn din floarea f inii i din untdelemn, cu toat t mîia  
 ad ugat la darul de mîncare, i s'o ard pe altar ca aducere aminte de un miros pl cut  
 Domnului. <sup>16</sup> Aaron i fiii lui s m nînce ce va mai r mînea din darul de mîncare; s'o m nînce  
 f r aluat, într'un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii. <sup>17</sup> S n'o coac cu aluat. Aceasta este  
 partea pe care le-am dat -o Eu din darurile Mele de mîncare mistuite de foc. Ea este un lucru prea  
 sfînt, ca i jertfa de isp ire i ca i jertfa pentru vin . <sup>18</sup> Toat partea b rb teasc  
 dintre copiii lui Aaron s m nînce din ea. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri,  
 cu privire la darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine se va atinge de ele va  
 fi sfin it.`` <sup>19</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>20</sup> „Iat darul pe care îl vor face Domnului  
 Aaron i fiii lui, în ziua cînd vor primi ungerea: a zecea parte dintr'o ef de floarea f inii, ca  
 dar de mîncare vecinic, jum tate diminea a i jum tate seara. <sup>21</sup> S fie preg tit în tigaie  
 cu untdelemn, i s'o aduci pr jit ; s'o aduci coapt i t iat în buc i, ca un dar de  
<sup>22</sup> mîncare de un miros pl cut Domnului. Preotul dintre fiii lui Aaron, care va fi uns în locul lui,  
 s aduc darul acesta ca jertf de mîncare. Aceasta este o lege vecinic înaintea Domnului:

s fie ars întreg .<sup>23</sup> Orice dar de mâncare al unui preot s fie ars în întregime: s nu se  
 m nînce.``<sup>24</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:<sup>25</sup> „Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i  
 zi: „Iat legea jertfei de isp ire. Vita pentru jertfa de isp ire s fie junghiat înaintea  
 Domnului în locul unde se junghie arderea de tot: ea este un lucru prea sfînt.<sup>26</sup> Preotul care va  
 aduce jertfa de isp ire, acela s'o m nînce; i anume s fie mîncat într'un loc sfînt, în  
 curtea cortului întîlnirii.<sup>27</sup> Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfin it. Dac va s ri sînge  
 din ea pe vre un ve mînt, locul stropit cu sînge s fie sp lat într'un loc sfînt.<sup>28</sup> Vasul de p mînt  
 în care se va fierbe, s se sparg ; dac s'a fiert într'un vas de aram , vasul s fie frecat i  
 sp lat cu ap .<sup>29</sup> Toat partea b rb teasc dintre preo i s m nînce din ea: ea este un  
 lucru prea sfînt.<sup>30</sup> Dar s nu se m nînce nici o jertf de isp ire din al c rei sînge se va  
 aduce în cortul întîlnirii pentru facerea isp irii în sfîntul loca : ci aceea s fie ars în foc.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Iat legea jertfei pentru vin : ea este un lucru prea sfînt.<sup>2</sup> În locul unde se junghie arderea  
 de tot, s se junghie i vita care sluje te ca jertf pentru vin . Sîngele ei s se stropeasc  
 pe altar de jur împrejur.<sup>3</sup> S i se aduc toat gr simea, coada, gr simea care acopere  
 m runtaiele,<sup>4</sup> cei doi r runchi i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, care  
 va fi deslipit de lîng r runchi.<sup>5</sup> Preotul s le ard pe altar ca jertf mistuit de foc înaintea  
 Domnului. Aceasta este o jertf pentru vin .<sup>6</sup> Toat partea b rb teasc dintre preo i s  
 m nînce din ea; i anume s'o m nînce într'un loc sfînt, c ci este un lucru prea sfînt.<sup>7</sup> Cu jertfa  
 pentru vin este ca i cu jertfa de isp ire; aceea lege este pentru amîndou aceste jertfe:  
 vita jertfit va fi a preotului care va face isp irea.<sup>8</sup> Preotul care va aduce arderea de tot a  
 cuiva, s aib pentru el pielea arderii de tot pe care a adus -o.<sup>9</sup> Orice jertf de mâncare, coapt  
 în cuptor, g tit pe gr tar sau în tigaie, s fie a preotului care a adus -o.<sup>10</sup> Iar orice jertf  
 de mâncare, fr mîntat cu untdelemn i uscat , s fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca  
 i a celuilalt.<sup>11</sup> Iat legea jertfei de mul mire, care se va aduce Domnului.<sup>12</sup> Dac cineva  
 o aduce ca jertf de laud , s aduc , împreun cu jertfa de mul mire, ni te turte  
 nedospite, fr mîntate cu untdelemn, ni te pl cinte nedospite, stropite cu untdelemn, i ni te

13  
turte din floarea de fîn , pr jite i fr mîntate cu untdelemn. Pe lîng aceste turte, s  
aduc i pîne dospit pentru darul lui de mîncare, împreun cu jertfa lui de laud i de  
14  
mul mire. Din toate acele daruri s aduc Domnului cîte o bucat , ca dar ridicat; ea s  
15  
fie a preotului care stropete sîngele jertfei de mul mire. Carnea jertfei de laud i de  
mul mire s fie mîncat chiar în ziua în care este adus ; s nu se lase nimic din ea pîn  
16  
diminea a. Dacă aduce cineva o jertf pentru împlinirea unei juruin e, sau ca dar de bun  
voie, jertfa s fie mîncat chiar în ziua cînd o va aduce; iar ce va r mînea din ea, s se m nînce  
17  
a doua zi. Ce va mai r mînea din carnea vitei p n a treia zi, s fie ars în foc. 18  
Dac  
s'ar întîmpla s m nînce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mul mire, jertfa lui nu va  
fi primit , i nu se va înea în seam celui ce a adus -o: ci va fi un lucru urîcios, i oricine  
19  
va mînce din ea î i va purta vina. Nici carnea care s'a atins de ceva necurat nu trebuie mîncat :  
20  
ci trebuie ars în foc. Orice om curat poate s m nînce carne; dar acela care, g sindu-se  
în stare de necur enie, va mînce din carnea jertfei de mul mire, care este a Domnului, s  
21  
fie nimicuit din poporul s u. i cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurc ciune  
omeneasc , fie de un dobitoc necurat, fie de o alt spurc ciune, i va mînce din carnea jertfei  
22  
de mul mire care este a Domnului, s fie nimicuit din poporul s u.`` Domnul a vorbit lui  
23  
Moise, i a zis: „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune: „S nu mînce i gr simea de bou,  
24  
de miel sau de capr . Gr simea unui dobitoc mort sau sfî iat de fiar va putea s fie  
25  
întrebuin at la orice alt ceva, numai s n'o mînce i. C ci cine va mînce din gr simea  
26  
dobitoacelor din cari se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, va fi nimicuit din poporul s u. S  
27  
nu mînce i sînge, nici de pas re, nici de vit , în toate locurile în cari ve i locui. Cine va  
28  
mînce vreun fel de sînge, va fi nimicuit din poporul s u!`` Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:  
29  
„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cine va aduce Domnului jertfa lui de mul mire,  
30  
s aduc Domnului darul lui, luat din jertfa lui de mul mire. S aduc cu mînile lui  
ceea ce trebuie mistuit de foc înaintea Domnului; i anume s aduc gr simea cu pieptul,  
31  
pieptul ca s -l legene într'o parte i într'alta, ca dar leg nat înaintea Domnului. Preotul s  
32  
ard gr simea pe altar, iar pieptul s fie al lui Aaron i al fiilor lui. Din jertfele voastre de  
33  
mul mire, s da i preotului i spata dreapt , aducînd -o ca dar luat prin ridicare. Spata  
aceea dreapt s fie partea aceluia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sîngele i gr simea

<sup>34</sup> jertfei de mul mire. Cci Eu iau din jertfele de mul mire, aduse de copiii lui Israel, pieptul care va fi legat într'o parte și într'alta, ca dar legat, și spata, care va fi adus ca dar luat prin ridicare, și le dau preotului Aaron și fiilor lui, printr'o lege vecinic, pe care o vor pzi totdeauna copiii lui Israel. <sup>35</sup> Acesta este dreptul, pe care li-l va da ungerea lui Aaron și a fiilor lui asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua când vor fi înfiși și ca să fie în slujba Mea ca preoți. <sup>36</sup> Iată ce poruncește Domnul să le dea copiii lui Israel din ziua ungerii lor; aceasta va fi o lege vecinic printre urmașii lor. <sup>37</sup> Aceasta este legea arderii de tot, a darului de mâncare, a jertfei de ispire, a jertfei pentru vin, a închinării în slujba Domnului, și a jertfei de mul mire. <sup>38</sup> Domnul a dat-o lui Moise pe muntele Sinai, în ziua când a poruncit copiilor lui Israel să-i aducă darurile înaintea Domnului, în pustia Sinai.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: <sup>2</sup> „Ia pe Aaron și pe fiii lui împreună cu el, ve mintele, untdelemnul pentru ungere, vi elul pentru jertfa de ispire, cei doi berbeci și cozul cu azimile, <sup>3</sup> și cheamă toată adunarea la ușa cortului întâlnirii. <sup>4</sup> Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; și adunarea s'a strâns la ușa cortului întâlnirii. <sup>5</sup> Moise a zis adunării: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă. <sup>6</sup> Moise a adus pe Aaron și pe fiii lui, și i-a spălat cu apă. <sup>7</sup> A pus tunica pe Aaron, și l-a încins cu brâul, și l-a îmbrăcat cu mantia, și a pus pe el efodul, pe care l-a strâns cu brâul efodului cu care l-a îmbrăcat. <sup>8</sup> I-a pus pieptarul, și a pus în pieptar Urim și Tumim. <sup>9</sup> I-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a aezat placa de aur, cununa împărătească sfântă, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>10</sup> Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul locaș și toate lucrurile, cari erau în el, și le-a sfințit. <sup>11</sup> A stropit cu el altarul de apte ori, și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfințească. <sup>12</sup> Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron, și l-a uns, ca să-l sfințească. <sup>13</sup> Moise a adus și pe fiii lui Aaron; și l-a îmbrăcat cu tunicile, și l-a încins cu brâiele, și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>14</sup> A apropiat apoi vi elul adus ca jertfă de ispire; și Aaron și fiii lui i-au pus mâinile pe capul vi elului adus ca jertfă

15  
de ispire. Moise l-a junghiat, a luat sânge, i a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, i a curit altarul; celalt sânge l-a turnat la picioarele altarului, i l-a sfinit astfel,

16  
f cînd ispire pentru el. A luat apoi toat gr simea care acopere m runtaiele, prapurul

17  
ficatului, cei doi runchi cu gr simea lor, i le -a ars pe altar. Iar cealalt parte care a mai rmas din vi el i anume: pielea, carnea i balega, le -a ars în foc, afar din tab r , cum

18  
poruncise lui Moise Domnul. A apropiat apoi berbecelul pentru arderea de tot; i Aaron i fiii

19  
lui i-au pus mînile pe capul berbecelui. Moise l-a junghiat, i a stropit sângele pe altar de

20  
jur împrejur. A t iat berbecelul în buc i, i a ars capul, bucele i gr simea. 21  
A  
sp lat cu ap m runtaiele i picioarele, i a ars tot berbecelul pe altar: aceasta a fost arderea  
de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

22  
A adus apoi celalt berbecel, adic berbecelul pentru închinarea în slujba Domnului; i Aaron

23  
i fiii lui i-au pus mînile pe capul berbecelui. Moise a junghiat berbecelul, a luat din sângele  
lui, i a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mînii drepte i pe

24  
degetul cel mare de la piciorul lui cel drept. A adus pe fiii lui Aaron, a pus sânge pe marginea  
urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mînii drepte i pe degetul cel mare dela piciorul lor cel

25  
drept, iar sângele rmas l-a stropit pe altar de jur împrejur. A luat gr simea, coada, toat  
gr simea care acopere m runtaiele, prapurul ficatului, cei doi runchi cu gr simea lor, i

26  
spata dreapt ; a luat de asemenea din co ul cu azimi, pus înaintea Domnului, o turt fr  
aluat, o turt de pîne f cut cu untdelemn i o pl cint , i le -a pus pe gr sime i pe

27  
spata dreapt . Toate aceste lucruri le -a pus în mînile lui Aaron i în mînile fiilor s i, i le

28  
-a leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat înaintea Domnului. Apoi Moise le -a luat  
din mînile lor, i le -a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în

29  
slujba Domnului, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. Moise a luat pieptul  
berbecelui de închinare în slujba Domnului i l-a leg nat într'o parte i într'alta ca dar leg nat

30  
înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise, cum poruncise lui Moise Domnul. Moise a  
luat din untdelemnul pentru ungere i din sângele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron i  
ve mintele lui, pe fiii lui Aaron i ve mintele lor; i a sfinit astfel pe Aaron i ve mintele

31  
lui, pe fiii lui Aaron i ve mintele lor împreun cu el. Moise a zis lui Aaron i fiilor lui:  
„Fierbe i carnea la u a cortului întîlnirii; acolo s'o mînca i, împreun cu pînea care este în  
co pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicînd: „Aaron i fiii lui s'o

32  
m nînce. 33  
Iar partea care va mai r mînea din carne i din pîne, s'o arde i în foc. Timp

de apte zile, s nu ie i i de loc din u a cortului întîlnirii, pîn se vor împlini zilele pentru închinarea voastr în slujba Domnului; c ci apte zile se vor întrebui a pentru închinarea voastr în slujba Domnului.

<sup>34</sup> Ce s'a f cut azi, Domnul a poruncit s se fac i deacum încolo ca isp ire pentru voi. <sup>35</sup> S r mîne i dar apte zile la u a cortului întîlnirii, zi i noapte, i s p zi i poruncile Domnului, ca s nu muri i; c ci a a mi s'a poruncit.``

<sup>36</sup> Aaron i fiii lui au f cut toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

## Chapter 9

<sup>1</sup> În ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron i pe fiii lui, i pe b trînii lui Israel. <sup>2</sup> i a zis lui Aaron: „Ia un vi el pentru jertfa de isp ire, i un berbec pentru arderea de tot, amîndoi

f r cusur, i adu -i înaintea Domnului. <sup>3</sup> S vorbe ti copiilor lui Israel, i s le spui: „Lua i un ap, pentru jertfa de isp ire, un vi el i un miel de un an i f r cusur, pentru

arderea de tot; <sup>4</sup> un taur i un berbec, pentru jertfa de mul mire, ca s -i jertfi i înaintea Domnului, i un dar de mîncare, fr mîntat cu untdelemn. C ci azi vi se va ar ta Domnul.``

<sup>5</sup> Ei au adus înaintea cortului întîlnirii tot ce poruncise Moise; i toat adunarea s'a apropiat, i a st tut înaintea Domnului. <sup>6</sup> Moise a zis: „S face i ce a poruncit Domnul; i vi se va ar ta

slava Domnului.`` <sup>7</sup> Moise a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar; adu- i jertfa ta de isp ire i arderea ta de tot, i f isp ire pentru tine i pentru popor; adu i jertfa poporului i f

isp ire pentru el, cum a poruncit Domnul.`` <sup>8</sup> Aaron s'a apropiat de altar, i a junghiat vi elul pentru jertfa lui de isp ire. <sup>9</sup> Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el; el i -a muiat degetul în

sînge, a uns coarnele altarului, iar celalt sînge l -a turnat la picioarele altarului. <sup>10</sup> A ars pe altar gr simea, r runchii, i prapurul ficatului dela vi elul pentru jertfa de isp ire, cum poruncise

lui Moise Domnul. <sup>11</sup> Iar carnea i pielea le -a ars în foc afar din tab r . <sup>12</sup> A junghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el, i el l -a stropit pe altar dejur împrejur. <sup>13</sup> I-au

adus i arderea de tot t iat în buc i, cu cap cu tot, i le -a ars pe altar. <sup>14</sup> A sp lat

m runtaiele i picioarele, i le -a ars pe altar, deasupra arderii de tot. <sup>15</sup> În urm , a adus jertfa pentru popor. A luat apul pentru jertfa de isp ire a poporului, l -a junghiat, i l -a adus

jertf de isp ire, ca i pe cea dintîi jertf . <sup>16</sup> A adus apoi arderea de tot, i a jertfit -o,

după rînduielele a ezate. <sup>17</sup> A adus i jertfa de mîncare, a umplut un pumn din ea, i a ars -o pe altar, afar de arderea de tot de diminea . <sup>18</sup> A junghiat apoi taurul i berbecule, ca jertf de mul mire pentru popor. Fiii lui Aaron au adus sîngele la el, i el a stropit pe altar de jur împrejur. <sup>19</sup> I-au adus apoi gr simea taurului i a berbecelui, coada, gr simea care acopere m runtaiele, r runchii, i prapurul ficatului; <sup>20</sup> au pus gr simile acestea deasupra piepturilor, i el a ars gr simile pe altar. <sup>21</sup> Aaron a leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat înaintea Domnului, piepturile i spata dreapt , cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>22</sup> Aaron i -a ridicat mînile spre popor, i l -a binecuvîntat. Apoi, dup ce a adus jertfa de isp ire, ardereadetot i jertfa de mul mire, s'a pogorît. <sup>23</sup> Moise i Aaron au intrat în cortul întîlnirii. Cînd au ie it din el, au binecuvîntat poporul. i slava Domnului s'a ar tat întregului popor. <sup>24</sup> Un foc a e it dinaintea Domnului, i a mistuit pe altar arderea de tot i gr simile. Tot poporul a v zut lucrul acesta; au scos strig te de bucurie, i s'au aruncat cu fa a la p mînt.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Fiii lui Aaron, Nadab i Abihu, i-au luat fiecare c delni a, au pus foc în ea, i au pus t mîie pe foc; i au adus astfel înaintea Domnului foc str in, lucru pe care El nu li -l poruncise. <sup>2</sup> Atunci a ie it un foc dinaintea Domnului, i -a mistuit i au murit înaintea Domnului. <sup>3</sup> Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, cînd a zis: ‚Voi fi sfin it de cei ce se apropie de Mine, i voi fi prosl vit în fa a întregului popor.`` Aaron a t cut. <sup>4</sup> i Moise a chemat pe Mi ael i El afan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, i le -a zis: „Apropia i-v , scoate i pe fra ii vo tri din sfîntul loca , i duce i -i afar din tab r .`` <sup>5</sup> Ei s'au apropiat, i i-au scos afar din tab r , îmbr ca i în tunicile lor, cum zisese Moise. <sup>6</sup> Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar i lui Itamar, fiii lui Aaron: „S nu v descoperi i capetele, i s nu v rupe i hainele, ca nu cumva s muri i, i s Se mînie Domnul împotriva întregei adun ri. L sa i pe fra ii vo tri, pe toat casa lui Israel, s plîng arderea care a venit dela Domnul. <sup>7</sup> Voi s nu ie i i din u a cortului întîlnirii, ca s nu muri i; c ci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi.`` Ei au f cut cum zisese Moise. <sup>8</sup> Domnul a vorbit lui Aaron, i a zis: <sup>9</sup> „Tu i fiii t i împreun cu tine, s nu be i vin, nici b utur ame itoare, cînd ve i intra

în cortul înfîlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege vecinic printre urmașii voștri, <sup>10</sup> ca  
 să puteți deosebi ce este sfînt de ce nu este sfînt, ce este necurat de ce nu este curat, <sup>11</sup> și  
 puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile, pe cari li le-a dat Domnul prin Moise.`` <sup>12</sup> Moise  
 a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, cei doi fii cari mai rămăseseră lui Aaron: „Luați  
 partea din darul de mîncare rămasă din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, și mâncați  
 -o fără aluat lângă altar: căci este un lucru prea sfînt. <sup>13</sup> S'o mâncați într'un loc sfînt; acesta  
 este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, ca parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea  
 Domnului; căci așa mi-a fost poruncit. <sup>14</sup> Și mâncați de asemenea într'un loc curat, tu, fiii  
 tăi și fiicele tale împreună cu tine, pieptul care a fost legat într-o parte și alta, și spata  
 care a fost adusă ca jertfă prin ridicare; căci ele vă sînt date, ca un drept convenit între ei și ca  
 un drept convenit fiilor tăi, din jertfele de mulțumire ale copiilor lui Israel. <sup>15</sup> Împreună cu  
 grăsimile rînduite să fie mistuite de foc, ei vor aduce spata adusă ca jertfă prin ridicare, și  
 pieptul care se leagă într-o parte și alta înaintea Domnului; ele vor fi ale tale și ale fiilor  
 tăi împreună cu tine, printr-o lege vecinică, așa cum a poruncit Domnul.`` <sup>16</sup> Moise a cutat  
 apul adus ca jertfă de ispășire; și iată că fusese ars. Atunci s'a mîniat pe Eleazar și  
 Itamar, fiii cari mai rămăseseră lui Aaron, și a zis: <sup>17</sup> „Pentru ce n'ați mîncat jertfa de  
 ispășire într'un loc sfînt? Ea este un lucru prea sfînt; și Domnul v'a dat-o, ca să purtați  
 nelegiuirea adunării, și să faceți ispășire pentru ea înaintea Domnului. <sup>18</sup> Iată că sîngele  
 jertfei n'a fost dus în lăuntrul sfîntului loca; trebuia și s'o mâncați în sfîntul loca, cum am  
 poruncit.`` <sup>19</sup> Aaron a răspuns lui Moise: „Iată, ei i-au adus azi jertfa de ispășire și arderea  
 lor de tot înaintea Domnului; și, după cele ce mi s'au împlinit, dacă ați mîncat azi jertfa de  
 ispășire, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?`` <sup>20</sup> Moise a auzit și a fost mulțumit cu  
 aceste cuvinte.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a zis: <sup>2</sup> „Vorbiți copiilor lui Israel, și  
 spuneți-le: „Iată dobitoacele pe cari le veți mânca dintre toate dobitoacele de pe pământ. <sup>3</sup> S  
 mâncați orice dobitoc care are unghia despăcată, copita desprinsă și rumeg. <sup>4</sup> Dar și  
 nu mâncați din cele ce rumeg numai, sau cari au numai unghia despăcată. Astfel, și nu  
 mâncați cîmila, care rumeg, dar n'are unghia despăcată: s'o priviți ca necurat. <sup>5</sup> S și nu



mînca i iepurele de cas , care rumeg , dar n'are unghia despicaat : s -l privi i ca necurat.

6

S nu mînca i iepurele, care rumeg , dar n'are unghia despicaat : s -l privi i ca necurat.

7

S nu mînca i porcul, care are unghia despicaat i copita desp r it , dar nu rumeg ;

s -l privi i ca necurat. <sup>8</sup> S nu mînca i din carnea lor, i s nu v atinge i de trupurile

lor moarte: s le privi i ca necurate. <sup>9</sup> Iat vie uitoarele, pe cari s le mînca i dintre toate cele ce sînt în ape. S mînca i din toate cele ce au aripi (înot toare) i solzi, i cari sînt în

ape, fie în m ri, fie în rîuri. <sup>10</sup> Dar s privi i ca o urîciune pe toate cele ce n'au aripi i solzi,

din tot ce mi un în ape i tot ce tr ie te în ape, fie în m ri, fie în rîuri. <sup>11</sup> S le privi i ca o urîciune, s nu mînca i din carnea lor, i trupurile lor moarte s le privi i ca o urîciune.

12

S privi i ca o urîciune pe toate cele cari n'au aripi i solzi în ape. <sup>13</sup> Iat dintre p s ri, cele pe cari le ve i privi ca o urîciune, i din cari s nu mînca i: vulturul, gripsorul i vulturul

de mare; <sup>14</sup> orecarul, oimul i tot ce este din neamul lui; <sup>15</sup> corbul i toate soiurile lui;

<sup>16</sup> stru ul, bufni a, pesc relul, coroiul i tot ce ine de neamul lui; <sup>17</sup> huhurezul, heretele

i cocostîrcul; <sup>18</sup> leb da, pelicanul i corbul de mare; <sup>19</sup> barza, bîtlanul, i ce este din neamul

lui, pup za i liliacul. <sup>20</sup> S privi i ca o urîciune orice tîrîtoare care sboar i umbl pe

patru picioare. <sup>21</sup> Dar, dintre toate tîrîtoarele cari sboar i umbl pe patru picioare, s mînca i

pe cele ce au fluerul picioarelor dinapoi mai lung, ca s poat s ri pe p mînt. <sup>22</sup> Iat pe cari s le mînca i: l custa, l custa solam, l custa hargol i l custa hagab, dup soiurile lor.

23

Pe toate celelalte tîrîtoare cari sboar i cari au patru picioare s le privi i ca o urîciune.

24

Ele v vor face necura i: oricine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat pîn seara,

25

i oricine va purta trupurile lor moarte, s - i spele hainele, i va fi necurat pîn seara.

26

S privi i ca necurat orice dobitoc cu unghia despicaat , dar care n'are copita desp r it

i nu rumeg : oricine se va atinge de el va fi necurat. <sup>27</sup> S privi i ca necurate toate acele dobitoace cu patru picioare, cari umbl pe labele lor: ori cine se va atinge de trupurile lor moarte,

va fi necurat pîn seara; <sup>28</sup> i ori cine le va purta trupurile moarte, î i va sp la hainele i va

fi necurat pîn seara. S le privi i ca necurate. <sup>29</sup> Iat , din viet ile cari se tîr sc pe p mînt, cele pe cari le ve i privi ca necurate: cîrti a, oarecele i opîrla, dup soiurile

lor; <sup>30</sup> ariciul, broasca, broasca estoas , melcul i cameleonul.

31

S le privi i ca necurate

dintre toate tîrîtoarele: oricine se va atinge de ele moarte, va fi necurat pîn seara. <sup>32</sup> Orice lucru pe care va c dea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat, fie vas de lemn, fie hain , fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebuinteaz la ceva; s fie pus în ap , i va r mînea

necurat pîn seara; dup aceea va fi curat. <sup>33</sup> Tot ce se va g si într'un vas de p mînt în care va c dea ceva din aceste trupuri moarte, va fi necurat, i ve i sparge vasul. <sup>34</sup> Orice lucru de mîncare, pe care va c dea ceva din apa aceasta, va fi necurat; i orice b utur care se întrebuinteaz la b ut, oricare ar fi vasul în care se va g si, va fi necurat . <sup>35</sup> Orice lucru, pe care va c dea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat; cuptorul i vatra s se d rîme: vor fi necurate, i le ve i privi ca necurate. <sup>36</sup> Numai izvoarele i fîntînile, cari alc tuiesc gr mezi de ape, vor r mînea curate; dar cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat.

<sup>37</sup> Dac se întîmpl s cad ceva din trupurile lor moarte pe o s mîn care trebuie s m nat , ea va r mînea curat . <sup>38</sup> Dar dac se pusese ap pe s mîn , i cade pe ea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat . <sup>39</sup> Dac moare una din vitele cari v slujesc ca hran , cine se va atinge de trupul ei mort, va fi necurat pîn seara; <sup>40</sup> cine va mînce din trupul ei mort, î i va sp la hainele i va fi necurat pîn seara; i cine va purta trupul ei mort, î i va sp la hainele i va fi necurat pîn seara. <sup>41</sup> Pe orice tîrîtoare care se tîr te pe p mînt, s'o privi i ca necurat ; s nu se m nînce. <sup>42</sup> Din toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt, din toate cele ce se tîr sc pe pîntece, s nu mînce i; nici din toate cele ce umbl pe patru picioare sau pe un mare num r de picioare; ci s le privi i ca o urîciune. <sup>43</sup> S nu v face i urîcio i prin toate aceste tîrîtoare cari se tîr sc; s nu v face i necura i prin ele, s nu v spurca i prin ele. <sup>44</sup> C ci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru; voi s v sfin i i, i fi i sfin i, c ci Eu sînt sfînt; s nu v face i necura i prin toate aceste tîrîtoare cari se tîr sc pe p mînt. <sup>45</sup> C ci Eu sînt Domnul, care v'am scos din ara Egiptului, ca s fiu Dumnezeuul vostru, i s fi i sfin i; c ci Eu sînt sfînt. <sup>46</sup> Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, p s rile, toate vie uitoare care se mi c în ape, i toate viet ile cari se tîr sc pe p mînt, <sup>47</sup> ca s face i deosebire între ce este necurat i ce este curat, între dobitocul care se m nînce i dobitocul care nu se m nînce .`

## Chapter 12

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cînd o femeie va r mînea îns rcinat , i va na te un copil de parte b rb teasc , s fie necurat

apte zile; s fie necurat ca în vremea sorocului ei. <sup>3</sup> În ziua a opta, copilul s fie t iat

împrejur. <sup>4</sup> Femeia s mai r mîn înc treizeci i trei de zile, ca s se cure e de sîngele ei; s nu se ating de nici un lucru sfînt, i s nu se duc la sfîntul loca , pîn nu se vor

împlini zilele cur irii ei. <sup>5</sup> Dac na te o fat , s fie necurat dou s pt mîni, ca pe vremea cînd i -a venit sorocul; i s r mîn ase zeci i ase de zile ca s se cur easc

de sîngele ei. <sup>6</sup> Cînd se vor împlini zilele cur irii ei, pentru un fiu sau pentru o fiic , s aduc preotului, la u a cortului întîlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, i un pui de

porumbel sau o turturea pentru jertfa de isp ire. <sup>7</sup> Preotul s le jertfeasc înaintea Domnului, i s fac isp ire pentru ea; i astfel, ea va fi cur it de curgerea sîngelui ei. Aceasta

este legea pentru femeia care na te un b iat sau o fat . <sup>8</sup> Dac nu poate s aduc un miel, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de isp ire. Preotul s fac isp ire pentru ea, i va fi curat .”

### Chapter 13

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: <sup>2</sup> „Cînd un om va avea pe pielea trupului o umfl tur , o pecingine, sau o pat alb , care va sem na cu o ran de lepr pe pielea

trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron, sau la unul din fiii lui, cari sînt preo i. <sup>3</sup> Preotul s cerceteze rana de pe pielea trupului. Dac p rul din ran s'a f cut alb, i dac rana se arat mai adînc decît pielea trupului, este o ran de lepr : preotul care va face cercetarea, s declare

pe omul acela necurat. <sup>4</sup> Dac pe pielea trupului va fi o pat alb , care nu se arat mai adînc decît pielea, i dac p rul nu s'a f cut alb, preotul s închid apte zile pe cel cu rana.

<sup>5</sup> A aptea zi preotul s -l cerceteze iar . Dac i se pare c rana a stat pe loc i nu s'a

întins pe piele, preotul s -l închid a doua oar înc apte zile. <sup>6</sup> Preotul s -l cerceteze a doua oar în ziua a aptea. Dac rana a mai sc zut i nu s'a întins pe piele, preotul va spune

c omul acesta este curat: este o pecingine; el s - i spele hainele, i va fi curat. <sup>7</sup> Dar dac pecinginea s'a întins pe piele, dup ce s'a ar tat el preotului i dup ce acesta l -a declarat curat,

s se mai supun înc odat cercet rii preotului. <sup>8</sup> Preotul îl va cerceta. Dac pecinginea

s'a întins pe piele, preotul îl va declara necurat: este lepr . <sup>9</sup> Cînd se va ar ta o ran de lepr

10  
 pe un om, s -l aduc la preot. Preotul s -l cerceteze. i dac are pe piele o umfl tur alb , dac umfl tura aceasta a f cut ca p rul s albeasc , i în umfl tur este i o

11  
 urm de carne vie, atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepr învechit : preotul s -l declare necurat; s nu -l închid , c ci este necurat.

12  
 Dac lepra va face o spuzeal pe piele, i va acoperi toat pielea celui cu rana, din cap pîn în picioare, pretutindeni pe unde- i va arunca preotul privirile, preotul s -l cerceteze; i dac va vedea c lepra a acoperit tot trupul, s declare curat pe cel cu rana: fiindc s'a f cut toat alb , el este curat.

13  
 14  
 Dar în ziua când se va vedea în el carne vie, va fi necurat; 15  
 când preotul va vedea carnea vie, s -l declare necurat: carnea vie este necurat , este lepr . 16  
 Dac se schimb carnea vie i se face alb , s se duc la preot; 17  
 preotul s -l cerceteze, i dac rana s'a f cut alb , preotul s declare curat pe cel cu rana: el este curat. 18  
 Când un om va avea pe pielea trupului s u o bub care a fost t m duit , 19  
 i pe locul unde era buba se va ar ta o umfl tur alb sau o pat de un alb ro ietic, omul acela s se arate preotului. 20  
 Preotul s -l cerceteze. Dac pata pare mai adînc decît pielea, i dac p rul s'a f cut alb, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr , care a dat în bub . 21  
 Dac preotul vede c nu este p r alb în pat , c ea nu este mai adînc decît pielea, i c a mai sc zut, s închid pe omul acela apte zile. 22  
 Dac s'a întins pata pe piele, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr . 23  
 Dar dac pata a r mas pe loc i nu s'a întins, este semnul r nii uscate unde a fost buba; preotul s -l declare curat. 24  
 Când un om va avea pe pielea trupului o arsur pricinuit de foc, i se va ar ta pe urma arsurii o pat alb sau de un alb ro ietic, 25  
 preotul s -l cerceteze. Dac p rul din pat s'a f cut alb, i ea pare mai adînc decît pielea, este lepr , care a dat în arsur ; preotul s declare pe omul acela necurat: este o ran de lepr . 26  
 Dac preotul vede c nu este p r alb în pat , c ea nu este mai adînc decît pielea, i c a mai sc zut, s închid pe omul acela apte zile. 27  
 Preotul s -l cerceteze a aptea zi. i dac pata s'a întins pe piele, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr . 28  
 Dar dac pata a r mas pe loc, nu s'a întins pe piele, i a mai sc zut, este o ran pricinuit de umfl tura arsurii; preotul s -l declare curat, c ci este semnul r nii vindecate a arsurii. 29  
 Când un b rbat sau o femeie va avea o ran pe cap sau la barb , 30  
 preotul s cerceteze rana. Dac pare mai adînc decît pielea i are p r g lbui i sub ire, preotul s declare pe omul acela necurat: este rîie

de cap, este lepr de cap sau de barb . <sup>31</sup> Dacă preotul vede că rana rîiei nu pare mai adînc  
decît pielea, și n'are păr negru, și închid apte zile pe cel cu rana de rîie la cap. <sup>32</sup> Preotul  
și cerceteze rana a aptea zi. Dacă rîia nu s'a întins, dacă n'are păr galbui, și dacă nu  
pare mai adînc decît pielea, <sup>33</sup> cel cu rîia la cap și se rad , dar și nu rad locul unde este  
rîia; și preotul și -l închid a doua oară apte zile. <sup>34</sup> Preotul și cerceteze rîia a aptea  
zi. Dacă rîia nu s'a întins pe piele, și nu pare mai adînc decît pielea, preotul și -l declare  
curat; el și -i spele hainele, și va fi curat. <sup>35</sup> Dar dacă rîia s'a întins pe piele, după ce a fost  
declarat curat, <sup>36</sup> preotul și -l cerceteze. Și dacă rîia s'a întins pe piele, preotul n'are să mai  
caute să vadă dacă are păr galbui: este necurat. <sup>37</sup> Dacă și se pare că rîia a stătut pe loc,  
și că din ea a crescut păr negru, rîia este vindecat : este curat, și preotul și -l declare curat.  
<sup>38</sup> Când un bărbat sau o femeie va avea pete pe pielea trupului, și anume pete albe, <sup>39</sup> preotul  
și -l cerceteze. Dacă pe pielea trupului lui sînt pete de un alb galbui, acestea nu sînt decît niște  
pete care au făcut spușeală pe piele: este curat. <sup>40</sup> Când unui om îi va cădea părul de pe cap,  
este pleuv: este curat. <sup>41</sup> Dacă și -a căzut părul de pe cap numai în partea dinainte, este pleuv  
în partea dinainte: este curat. <sup>42</sup> Dar dacă în partea pleuv dinainte sau dinapoi este o ran  
de un alb roietic, este lepr , care a făcut spușeală în partea pleuv dinainte sau dinapoi.  
<sup>43</sup> Preotul și -l cerceteze. Dacă în partea pleuv dinapoi sau dinainte este o umflătură de  
ran de un alb roietic, asemenea toare cu lepra de pe pielea trupului, <sup>44</sup> este lepros, este necurat:  
preotul și -l declare necurat; rana lui este pe cap. <sup>45</sup> Leprosul, atins de această ran , și -i  
poarte hainele sfîșiate, și șuble cu capul gol; și -i acopere barba, și ștrige: „Necurat!  
Necurat!” <sup>46</sup> Cît vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. Ș locuiește singur; locuința  
lui și fie afară din tabără. <sup>47</sup> Când se va arăta o ran de lepr pe o haină , fie haină de  
lîn , fie haină de in , <sup>48</sup> în urzeală sau în bătătură de in sau de lîn , pe o piele sau pe vreun  
lucru de piele, <sup>49</sup> și rana va fi verzuie sau roietic pe haină sau pe piele, în urzeală sau în  
bătătură , sau pe vreun lucru de piele, este o ran de lepr , și trebuie arătat preotului.  
<sup>50</sup> Preotul și cerceteze rana, și și închid apte zile lucrul cu rana. <sup>51</sup> Și cerceteze a aptea  
zi rana. Dacă rana s'a întins pe haină , în urzeală sau în bătătură , pe piele sau pe lucrul acela  
de piele, este o ran de lepr învechit : lucrul acela este necurat. <sup>52</sup> Și ard haina, urzeala  
sau bătătura de lîn sau de in , sau lucrul de piele pe care se găsește rana, căci este o lepr

<sup>53</sup> învechit : s fie ars în foc. Dar dac preotul vede c rana nu s'a întins pe hain , pe urzeal  
sau pe b t tur , sau pe lucrul acela de piele, <sup>54</sup> s porunceasc s se spele partea atins  
de ran , i s -l închid a doua oar apte zile. <sup>55</sup> Preotul s cerceteze rana, dup ce se  
va sp la. i dac rana nu i -a schimbat înf i area i nu s'a întins, lucrul acela este  
necurat: s fie ars în foc, c ci o parte din fa sau din dos a fost roas . <sup>56</sup> Dac preotul  
vede c rana a mai sc zut, dup ce a fost sp lat , s'o rup din hain sau din piele, din  
urzeal sau din b t tur . <sup>57</sup> i dac se mai ive te pe hain , în urzeal sau în b t tur ,  
sau pe lucrul de piele, înseamn c este o spuzeal de lepr : lucrul atins de ran s fie ars  
în foc. <sup>58</sup> Haina, urzeala sau b t tura, sau vreun lucru de piele, care a fost sp lat, i unde a  
pierit rana, s se mai spele a doua oar , i va fi curat. <sup>59</sup> Aceasta este legea privitoare la rana  
leprei, când love te hainele de lân sau de in, urzeala sau b t tura, sau un lucru oarecare de  
piele, i dup care vor fi declarate curate sau necurate.``

## Chapter 14

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Iat care va fi legea cu privire la cel lepros, în ziua  
cur irii lui. S -l aduc înaintea preotului. <sup>3</sup> Preotul s ias afar din tab r , i s  
cerceteze pe cel lepros. Dac leprosul este t m duit de rana leprei, <sup>4</sup> preotul s porunceasc  
s se ia, pentru cel ce trebuie cur it, dou p s ri vii i curate, lemn de cedru, c rmîz  
i isop. <sup>5</sup> Preotul s porunceasc s se junghie una din aceste p s ri într'un vas de p mînt,  
în ap curg toare. <sup>6</sup> S ia pas rea cea vie, lemnul de cedru, c rmîzul i isopul, i s le  
moaie, împreun cu pas rea cea vie, în sîngele p s rii junghiate în apa curg toare. <sup>7</sup> S  
strobeasc de apte ori pe cel ce trebuie cur it de lepr . Apoi s -l declare curat, i s  
dea drumul p s rii celei vii pe cîmp. <sup>8</sup> Cel ce se cur e te, trebuie s - i spele hainele,  
s - i rad tot p rul, i s se scalde în ap ; i va fi curat. În urm va putea s intre în  
tab r , dar s r mîn apte zile afar din cort. <sup>9</sup> În ziua a aptea, s - i rad tot p rul,  
capul, barba i sprîncenele: tot p rul s i -l rad ; s - i spele hainele i s - i scalde  
trupul în ap , i va fi curat. <sup>10</sup> A opta zi, s ia doi miei f r cusur, i o oaie de un an f r  
cusur, trei zecimi dintr'o ef de floarea f inii, ca dar de mîncare fr mîntat cu untdelemn, i

11 un log (pahar) de untdelemn. Preotul care face cur irea s aduc înaintea Domnului pe  
 omul care se cur e te i toate lucrurile acestea, la u a cortului întâlnirii. 12 Preotul s ia  
 unul din miei, i s -l aduc jertf pentru vin , împreun cu logul de untdelemn; s le  
 13 legene într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca dar leg nat. S junghie mielul în locul  
 unde se junghie jertfele de isp ire i arderile de tot, adic în locul sfânt; c ci, la jertfa pentru  
 vin , ca i la jertfa de isp ire, dobitocul pentru jertf va fi al preotului: el este un lucru prea  
 14 sfânt. Preotul s ia din sângele jertfei de isp ire; s pun pe marginea urechii drepte a  
 celui ce se cur e te, pe degetul cel mare dela mâna dreapt a lui, i pe degetul cel mare dela  
 15 piciorul drept. Preotul s ia untdelemn din log, i s toarne în palma mâinii stîngi. 16 Preotul  
 s - i moaie degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stîngi, i s stropeasc din  
 17 untdelemn de apte ori cu degetul înaintea Domnului. Din untdelemnul care -i mai r mîne  
 în mân , preotul s pun pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se cur e te, pe  
 degetul cel mare al mâinii drepte i pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sîngelui dela  
 18 jertfa pentru vin . Iar untdelemnul care -i mai r mîne în mân , preotul s -l pun pe capul  
 celui ce se cur e te; i preotul s fac isp ire pentru el înaintea Domnului. 19 Apoi  
 preotul s aduc jertfa de isp ire; i s fac isp ire pentru cel ce se cur e te de  
 20 întin ciunea lui. În urm s junghie arderea de tot. Preotul s aduc pe altar arderea de  
 21 tot i darul de mîncare; i s fac isp ire pentru omul acesta, i va fi curat. 22  
 este s rac i nu poate s aduc toate aceste lucruri, atunci s ia un singur miel, care s fie  
 adus ca jertf pentru vin , dup ce a fost leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat, i  
 s fac isp ire pentru el. S ia o zecime din floarea finii, fr mîntat cu untdelemn,  
 23 pentru darul de mîncare, i un log de untdelemn. S ia i dou turturele sau doi pui de  
 porumbel, dup mijloacele lui, unul ca jertf de isp ire, celalt ca ardere de tot. 24 În ziua a  
 opta, s aduc pentru cur irea lui toate aceste lucruri la preot, la u a cortului întâlnirii,  
 25 înaintea Domnului. Preotul s ia mielul pentru jertfa de vin , i logul cu untdelemn; i s  
 le legene într'o parte i într'alta, ca dar leg nat, înaintea Domnului. S junghie mielul jertfei  
 pentru vin . Preotul s ia din sângele jertfei pentru vin ; s pun pe marginea urechii drepte  
 a celui ce se cur e te, pe degetul cel mare al mâinii drepte i pe degetul cel mare al piciorului  
 26 drept. Preotul s toarne untdelemn în palma mâinii stîngi. 27 Preotul s stropeasc de apte  
 ori cu degetul de la mâna dreapt înaintea Domnului din untdelemnul care este în mâna stîng a  
 28 lui. Iar din untdelemnul din mâna lui, preotul s pun pe marginea urechii drepte a celui ce  
 se cur e te, pe degetul cel mare al mâinii drepte, i pe degetul cel mare al piciorului drept,

în locul unde a pus din sângele jertfei pentru vin .<sup>29</sup> Ce mai r mîne din untdelemn în mîn ,  
 preotul s -l pun pe capul celui ce se cur e te, ca s fac isp ire pentru el înaintea  
<sup>30</sup> Domnului. <sup>31</sup> Apoi s aduc una din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea, unul  
 ca jertf de isp ire, i altul ca ardere de tot, împreun cu darul de mîncare; i preotul s  
<sup>32</sup> fac isp ire înaintea Domnului pentru cel ce se cur e te. <sup>32</sup> Aceasta este legea pentru  
 cur irea celui ce are o ran de lepr , i nu poate s aduc tot ce este rînduit pentru  
<sup>33</sup> cur irea lui.`` <sup>33</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: <sup>34</sup> „Dup ce ve i intra  
 în ara Canaanului, pe care v'o dau în st pînire, dac voi trimete o ran de lepr pe vreo  
<sup>35</sup> cas din ara pe care o ve i st pîni, <sup>35</sup> cel cu casa s se duc s spun preotului, i s  
<sup>36</sup> zic : „Mi se pare c este ceva ca o ran în casa mea.`` <sup>36</sup> Preotul, înainte de a intra ca s  
 cerceteze rana, s porunceasc s se de erte casa, ca nu cumva tot ce este în ea s se fac  
<sup>37</sup> necurat. Dup aceea s intre preotul i s cerceteze casa. <sup>37</sup> Preotul s cerceteze rana. Dac  
 vede c pe zidurile casei sînt ni te gropi oare verzui sau ro ietice, p rînd mai adînci decît  
<sup>38</sup> zidul, s ias din cas , i, cînd va ajunge la u , s pun s încuie casa apte zile.  
<sup>39</sup> În ziua a aptea, preotul s se întoarc în ea. i dac va vedea c rana s'a întins pe zidurile  
<sup>40</sup> casei s porunceasc s se scoat pietrele atinse de ran , i s le arunce afar din  
<sup>41</sup> cetate într'un loc necurat. <sup>41</sup> S pun s r z luiasc toat partea din l untru a casei, i  
<sup>42</sup> tencuiala r z luit s se arunce afar din cetate, într'un loc necurat. <sup>42</sup> S ia alte pietre i  
 s le pun în locul celor dintîi; i s se ia alt tencuial ca s se tencuiasc dîn nou casa.  
<sup>43</sup> Dac rana se va întoarce i va izbucni din nou în cas , dup ce au scos pietrele, dup ce  
<sup>44</sup> au r z luit i tencuit din nou casa, <sup>44</sup> preotul s se întoarc în ea. i dac vede c rana  
<sup>45</sup> s'a întins în cas , este o lepr învechit în cas : casa este necurat . <sup>45</sup> S d rîme casa,  
 lemnele, i toat tencuiala casei; i s scoat aceste lucruri afar din cetate, într'un loc  
<sup>46</sup> necurat. <sup>46</sup> Cine va intra în cas în tot timpul cînd era închis , va fi necurat pîn seara. <sup>47</sup> Cine  
 se va culca în cas , s - i spele hainele. Cine va mînca în cas , deasemenea s - i spele  
<sup>48</sup> hainele. <sup>48</sup> Dac preotul, care s'a întors în cas , vede c rana nu s'a întins, dup ce a fost  
 tencuit din nou casa, s declare casa curat , c ci rana este vindecat . <sup>49</sup> Pentru cur irea  
<sup>50</sup> casei s ia dou p s ri, lemn de cedru, c rmîz i isop. <sup>50</sup> S junghie una din p s ri  
<sup>51</sup> într'un vas de p mînt, într'o ap curg toare. <sup>51</sup> S ia lemnul de cedru, isopul, c rmîzul i



pas rea cea vie; s le moaie în sângele p s rii junghiate i în apa curg toare, i s  
 stropeasc de apte ori casa. <sup>52</sup> S cure e casa cu sângele pas rii, cu apa curg toare, cu  
 pas rea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul i c rmîzul. <sup>53</sup> S dea drumul p s rii celei  
 vii afar din cetate, pe cîmp. S fac astfel isp ire pentru cas , i ea va fi curat .  
<sup>54</sup> Aceasta este legea pentru orice ran de lepr i pentru rîia de cap, <sup>55</sup> pentru lepra de pe haine  
 i de pe case, <sup>56</sup> pentru umfl turi, pentru pecingini i pentru pete: <sup>57</sup> ea arat cînd un lucru  
 este necurat, i cînd este curat. Aceasta este legea pentru lepr .`

## Chapter 15

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbi i copiilor lui Israel, i  
 spune i-le: ,Orice om care are o scurgere din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat. <sup>3</sup> Din  
 pricina scurgerii lui este necurat: fie c trupul lui las s se fac scurgerea, fie c o opre te,  
 este necurat. <sup>4</sup> Orice pat în care se va culca, va fi necurat; i orice lucru pe care va edea, va fi  
 necurat. <sup>5</sup> Cine se va atinge de patul lui, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi  
 necurat pîn seara. <sup>6</sup> Cine va edea pe lucrul pe care a ezut el, s - i spele hainele, s se  
 scalde în ap , i s fie necurat pîn seara. <sup>7</sup> Cine se va atinge de trupul lui, s - i spele  
 hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. <sup>8</sup> Dac omul acela scuip pe un om  
 curat, acesta s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. <sup>9</sup> Ori ce  
 ea pe care va c l ri el, va fi necurat . <sup>10</sup> Cine se va atinge de vreun lucru care a fost subt el,  
 va fi necurat pîn seara; i cine va ridica lucrul acela, s - i spele hainele, s se scalde în  
 ap , i va fi necurat pîn seara. <sup>11</sup> Cine va fi atins de cel cu scurgerea, i nu- i va sp la  
 mînile în ap , s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. <sup>12</sup> Orice  
 vas de p mînt care va fi atins de el, s fie spart, i orice vas de lemn s fie sp lat în ap .  
<sup>13</sup> Dup ce va fi cur it de scurgerea lui, omul acela s numere apte zile pentru cur irea  
 lui; s - i spele hainele, s - i scalde trupul în ap curg toare, i va fi curat. <sup>14</sup> În ziua a  
 opta, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, s se duc înaintea Domnului, la u a  
 cortului întîlnirii, i s -i dea preotului. <sup>15</sup> Preotul s -i aduc , unul ca jertf de isp ire,

i celalt ca ardere de tot; i preotul s fac isp ire pentru el înaintea Domnului, pentru  
 scurgerea lui. <sup>16</sup> Omul care va avea o scurgere a semin ei în somn s - i scalde tot trupul în  
 ap , i va fi necurat pîn seara. <sup>17</sup> Orice hain i ori ce piele cari vor fi atinse de scurgerea  
 lui, vor fi sp late cu ap , i vor fi necurate pîn seara. <sup>18</sup> Dac o femeie s'a culcat cu un  
 astfel de om, s se scalde amîndoi în ap , i vor fi necura i pîn seara. <sup>19</sup> Femeia care va  
 avea o scurgere, i anume o scurgere de sînge din trupul ei, s r mîn apte zile în necur ia  
 ei. Oricine se va atinge de ea, va fi necurat pîn seara. <sup>20</sup> Orice pat în care se va culca ea în timpul  
 necur iei ei, va fi necurat; i orice lucru pe care va edea ea, va fi necurat. <sup>21</sup> Oricine se va  
 atinge de patul ei, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara.  
<sup>22</sup> Oricine se va atinge de un lucru pe care a ezut ea, s - i spele hainele, s se scalde în ap ,  
 i va fi necurat pîn seara. <sup>23</sup> Dac este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a ezut ea, cine  
 se va atinge de lucrul acela, va fi necurat pîn seara. <sup>24</sup> Dac se culc cineva cu ea, i vine  
 peste el necur ia femeii aceleia, el va fi necurat timp de apte zile, i orice pat în care se va  
 culca, va fi necurat. <sup>25</sup> Femeia care va avea o scurgere de sînge timp de mai multe zile, afar de  
 soroacele ei obicinuite, sau a c rei scurgere va inea mai mult ca deobicei, va fi necurat tot  
 timpul scurgerii ei, ca pe vremea cînd îi vine sorocul. <sup>26</sup> Orice pat în care se va culca în timpul cît  
 va inea scurgerea aceasta, va fi ca i patul din timpul cînd ea este la scurgerea dela soroc; i  
 orice lucru pe care va edea, va fi necurat ca atunci cînd este ea la scurgerea dela soroc. <sup>27</sup> Oricine  
 se va atinge de ele, va fi necurat; s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat  
 pîn seara. <sup>28</sup> Dup ce va fi cur it de scurgerea ei, s numere apte zile, i apoi va fi  
 curat . <sup>29</sup> A opta zi, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, i s -i duc preotului,  
 la u a cortului întîlnirii. <sup>30</sup> Preotul s aduc unul ca jertf de isp ire, i altul ca ardere  
 de tot; i preotul s fac isp ire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o f cea  
 necurat . <sup>31</sup> A a s dep rta i pe copiii lui Israel de necur iile lor, ca s nu moar din  
 pricina necur iilor lor, dac pîng resc cortul Meu, care este în mijlocul lor. <sup>32</sup> Aceasta este  
 legea pentru cel ce are o scurgere sau este întinat printr'o lep dare de s mîn în somn,  
<sup>33</sup> pentru cea care este la curgerea dela soroc, pentru b rbatul sau femeia care are o scurgere, i  
 pentru b rbatul care se culc cu o femeie necurat .`

## Chapter 16

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, mori când s'au  
 înfățișat înaintea Domnului. <sup>2</sup> Domnul a zis lui Moise: „Vorbește fratelui tău Aaron, și  
 spune-i să nu intre în tot timpul în sfântul locaș, dincolo de perdeaua din lăuntru, înaintea  
 capacului isprăvii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci deasupra capacului isprăvii  
 Mă voi arăta în nor. <sup>3</sup> Iată cum să intre Aaron în sfântul locaș. Să ia un vițel pentru jertfa  
 de isprăvire și un berbec pentru arderea de tot. <sup>4</sup> Să se îmbrace cu tunica sfântă de în,  
 și să pună pe trup ismenele de în; să se încingă cu brâul de în, și să acopere capul cu  
 mitra de în; acestea sînt veșmintele sfinte, cu cari se va îmbrăca el după ce își va spăla  
 trupul în apă. <sup>5</sup> Să ia, de la adunarea copiilor lui Israel, doi ași pentru jertfa de isprăvire, și  
 un berbec pentru arderea de tot. <sup>6</sup> Aaron să aducă vițelul lui pentru jertfa de isprăvire,  
 și să facă isprăvire, pentru el și pentru casa lui. <sup>7</sup> Să ia cei doi ași, și să pună  
 înaintea Domnului, la ușa cortului înțîlnirii. <sup>8</sup> Aaron să arunce sorici pentru cei doi ași: un  
 soric pentru Domnul, și un soric pentru Azazel. <sup>9</sup> Aaron să ia apul care a ieșit la sorici  
 pentru Domnul, și să-l aducă jertfă de isprăvire. <sup>10</sup> Iar apul care a ieșit la sorici pentru  
 Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea isprăvii, și să  
 se dea drumul în pustie pentru Azazel. <sup>11</sup> Aaron să aducă vițelul lui pentru jertfa de  
 isprăvire, și să facă isprăvire pentru el și pentru casa lui. Să-i junghie vițelul pentru  
 jertfa lui de isprăvire. <sup>12</sup> Să ia o cârmă plină cu cârbuni aprinși de pe altarul dinaintea  
 Domnului, și doi pumni de tămâie mirositoare pisate mărunt; să ducă aceste lucruri dincolo  
 de perdeaua din lăuntru; <sup>13</sup> să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru că norul de fum  
 de tămâie să acopere capacul isprăvii de pe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri. <sup>14</sup> Să  
 ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului isprăvii  
 spre răsrit; să stropească din sânge de apte ori cu degetul lui înaintea capacului isprăvii.  
<sup>15</sup> Să junghie apul adus ca jertfă de isprăvire pentru popor, și să ducă sângele dincolo  
 de perdeaua din lăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele vițelului,  
 să stropească cu el spre capacul isprăvii înaintea capacului isprăvii. <sup>16</sup> Astfel să  
 facă isprăvire pentru sfântul locaș, pentru necurățiile copiilor lui Israel și pentru toate  
 călcările de lege, prin cari au păcătuit ei. Să facă la fel pentru cortul înțîlnirii, care este cu  
 ei în mijlocul necurățiilor lor. <sup>17</sup> Să nu fie nimeni în cortul înțîlnirii când va intra Aaron să

fac isp irea în sfântul loca , pîn va ie i din ei. S fac isp ire pentru el i pentru  
 casa lui, i pentru toat adunarea lui Israel. <sup>18</sup> Dup ce va ie i, s se duc la altarul care  
 este înaintea Domnului, i s fac isp ire pentru altar; s ia din sângele vi elului i  
 apului, i s pun pe coarnele altarului de jur împrejur. <sup>19</sup> S stropeasc pe altar cu degetul  
 lui de apte ori din sânge, i astfel s -l cur e i s -l sfin easc de necur iile  
 copiilor lui Israel. <sup>20</sup> Cînd va ispr vi de f cut isp irea pentru sfântul loca , pentru cortul  
 întîlnirii i pentru altar, s aduc apul cel viu. <sup>21</sup> Aaron s - i pun amîndou mînile  
 pe capul apului celui viu, i s mrturiseasc peste el toate f r delegile copiilor lui Israel  
 i toate c lc rile lor de lege cu cari au p c tuit ei; s le pun pe capul apului, apoi s  
 -l izgoneasc în pustie, printr'un om care va avea îns rcinarea aceasta. <sup>22</sup> apul acela va duce  
 asupra lui toate f r delegile lor într'un p mînt pustiit; în pustie, s -i dea drumul. <sup>23</sup> Aaron  
 s intre în cortul întîlnirii; s - i lepede ve mintele de in, pe cari le îmbr case la intrarea în  
 sfântul loca , i s le pun acolo. <sup>24</sup> S - i spele trupul cu ap într'un loc sfînt, i s - i  
 ia din nou ve mintele. Apoi s ias afar , s - i aduc arderea lui de tot i arderea de tot  
 a poporului, i s fac isp ire pentru el i pentru popor. <sup>25</sup> Iar gr simea jertfei de  
 isp ire s'o ard pe altar. <sup>26</sup> Cel ce va izgoni apul pentru Azazel, s - i spele hainele, i  
 s - i scalde trupul în ap ; dup aceea, s intre iar în tab r . <sup>27</sup> S scoat afar  
 din tab r vi elul isp itor i apul isp itor, al c ror sânge a fost dus în sfântul loca  
 pentru facerea isp irii, i s le ard în foc pieile, carnea i balega. <sup>28</sup> Cel ce le va arde,  
 s - i spele hainele i s - i scalde trupul în ap ; dup aceea, s intre iar în tab r .  
<sup>29</sup>  
 Aceasta s v fie o lege vecinic : în luna a aptea, în a zecea zi a lunii, s v smeri i  
 sufletele, s nu face i nici o lucrare, nici b tina ul, nici str inul care locuie te în mijlocul  
 vostru. <sup>30</sup> C ci în ziua aceasta se va face isp ire pentru voi, ca s v cur i i: ve i fi  
 cur i i de toate p catele voastre înaintea Domnului. <sup>31</sup> Aceasta s fie pentru voi o zi de  
 Sabat, o zi de odihn , în care s v smeri i sufletele. Aceasta s fie o lege vecinic .  
<sup>32</sup>  
 Isp irea s fie f cut de preotul care a primit ungerea i care a fost închinat în slujba  
 Domnului, ca s urmeze tat lui s u în slujba preo iei; s se îmbrace cu ve mintele de in,  
 cu ve mintele sfin ite. <sup>33</sup> S fac isp ire pentru Locul prea sfînt, s fac isp ire  
 pentru cortul întîlnirii i pentru altar, i s fac isp ire pentru preo i i pentru tot poporul  
 adun rii. <sup>34</sup> Aceasta s fie pentru voi o lege vecinic : odat pe an s se fac isp ire

pentru copiii lui Israel, pentru p catele lor.`` Aaron a f cut întocmai cum poruncise lui Moise Domnul.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i tuturor copiilor lui Israel, i spune-le: ,Iat ce a poruncit Domnul. <sup>3</sup> <sup>4</sup> <sup>5</sup> <sup>6</sup> <sup>7</sup> <sup>8</sup> <sup>9</sup> <sup>10</sup> <sup>11</sup> <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

Dac cineva din casa lui Israel junghie în tab r sau afar din tab r un bou, un miel sau o capr , i nu -l aduce la u a cortului întâlnirii, ca s -l aduc dar Domnului înaintea cortului Domnului, sângele acesta va fi pus în socoteala omului acela: a v rsat sânge; omul acela va fi nimicit din mijlocul poporului s u.

De aceea copiii lui Israel, în loc s - i junghie jertfele pe câmp, trebuie s le aduc la preot, înaintea Domnului, la u a cortului întâlnirii, i s le aduc Domnului ca jertfe de mul mire.

Preotul s le stropeasc sângele pe altarul Domnului, la u a cortului întâlnirii; i s ard gr simea, care va fi de un miros pl cut Domnului. S nu- i mai aduc jertfele lor la idolii cu cari curvesc. Aceasta va fi o lege vecinic pentru ei i pentru urma ii lor. S le spui dar: <sup>8</sup> <sup>9</sup> <sup>10</sup> <sup>11</sup> <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

Dac un om din casa lui Israel sau dintre str inii cari locuiesc în mijlocul lor, aduce o ardere de tot sau vreo alt jertf , i n'o aduce la u a cortului întâlnirii, ca s'o aduc jertf Domnului, omul acela s fie nimicit din poporul lui. <sup>10</sup> <sup>11</sup> <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

Dac un om din casa lui Israel sau din str inii cari locuiesc în mijlocul lor, m nînc sânge de orice fel, Îmi voi întoarce Fa a împotriva celui ce m nînc sângele, i -l voi nimici din mijlocul poporului s u. <sup>11</sup> <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

C ci via a trupului este în sânge. Vi l-am dat ca s -l pune i pe altar, ca s slujeasc de isp ire pentru sufletele noastre, c ci prin via a din el face sângele isp ire. <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

De aceea am zis copiilor lui Israel: ,Nimeni dintre voi s nu m nînce sânge, i nici str inul care locuie te în mijlocul vostru s nu m nînce sânge. <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

Dac vreunul din copiii lui Israel sau din str inii cari locuiesc în mijlocul lor vîneaz o fiar sau o pas re care se m nînc , s -i verse sângele i s -l acopere cu rîn . <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup>

C ci via a oric rui trup st în sângele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: ,S nu mânca i sângele niciunui trup; c ci via a oric rui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, va fi nimicit. <sup>15</sup> <sup>16</sup>

Oricine, fie b tina , fie str in, care va mânca dintr'o fiar moart sau sfî iat , s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara; apoi va fi curat. <sup>16</sup>

Dac nu- i spal hainele, i nu- i scald trupul, î i va purta f r delegea lui.``

## Chapter 18

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel i spune-le: „Eu sînt  
 Domnul, Dumnezeul vostru. <sup>3</sup> S nu face i ce se face în ara Egiptului unde a i locuit, i  
 s nu face i ce se face în ara Canaanului unde v duc Eu: s nu v lua i dup obiceiurile  
<sup>4</sup> lor. S împlini i poruncile Mele, i s îne i legile Mele: s le urma i. Eu sînt Domnul,  
 Dumnezeul vostru. <sup>5</sup> S p zi i legile i poruncile Mele: omul care le va împlini, va tr i prin  
 ele. Eu sînt Domnul! <sup>6</sup> Nici unul din voi s nu se apropie de ruda lui de sînge, ca s -i descopere  
 goliciunea. Eu sînt Domnul. <sup>7</sup> S nu descoperi goliciunea tat lui t u, nici goliciunea mamei  
 tale. i-este mam : s nu -i descoperi goliciunea. <sup>8</sup> S nu descoperi goliciunea nevastei tat lui  
 t u. Este goliciunea tat lui t u. <sup>9</sup> S nu descoperi goliciunea sorei tale, fata tat lui t u, sau  
 fata mamei tale, n scut în cas sau afar din cas . <sup>10</sup> S nu descoperi goliciunea fetei  
 fiului t u sau a fetei tale. C ci este goliciunea ta. <sup>11</sup> S nu descoperi goliciunea fetei nevastei  
 tat lui t u, n scut din tat l t u. i-este sor . <sup>12</sup> S nu descoperi goliciunea sorei tat lui  
 t u. Este rud de aproape cu tat l t u. <sup>13</sup> S nu descoperi goliciunea sorei mamei tale. Este  
 rud de aproape cu mama ta. <sup>14</sup> S nu descoperi goliciunea fratelui tat lui t u. S nu te  
 apropii de nevasta lui. i-este m tu . <sup>15</sup> S nu descoperi goliciunea nurorei tale. Este nevasta  
 fiului t u: s nu -i descoperi goliciunea. <sup>16</sup> S nu descoperi goliciunea nevastei fratelui t u.  
 Este goliciunea fratelui t u. <sup>17</sup> S nu descoperi goliciunea unei femei i a fetei ei. S nu iei  
 pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca s le descoperi goliciunea. Î i sînt rude de aproape: este  
 o nelegiuire. <sup>18</sup> S nu iei pe sora nevastei tale, ca s -i faci în necaz, descoperindu -i goliciunea  
 al turi de nevast -ta, cît timp ea este înc în via . <sup>19</sup> S nu te apropii de o femeie în timpul  
 necur iei ei, cînd este la soroc, ca s -i descoperi goliciunea. <sup>20</sup> S nu te împreuni cu nevasta  
 semenului t u, ca s te pîng re ti cu ea. <sup>21</sup> S nu dai pe nici unul din copiii t i ca s fie  
 adus jertf lui Moloh, i s nu pîng re ti Numele Dumnezeului t u. Eu sînt Domnul. <sup>22</sup> S  
 nu te culci cu un b rbat cum se culc cineva cu o femeie. Este o urîciune. <sup>23</sup> S nu te culci cu  
 o vit , ca s te pîng re ti cu ea. Femeia s nu se apropie de o vit , ca s curveasc cu

ea. Este o mare mi elie. <sup>24</sup> S nu v spurca i cu nici unul din aceste lucruri, c ci prin toate  
 aceste lucruri s'au spurcat neamurile pe cari le voi izgoni dinaintea voastr . <sup>25</sup> ara a fost spurcat  
 prin ele; Eu îi voi pedepsi f r delegea, i p mîntul va v rsa din gura lui pe locuitorii lui.  
<sup>26</sup> P zi i dar legile i poruncile Mele, i nu face i niciuna din aceste spurc ciuni, nici  
 b tina ul, nici str inul care locuie te în mijlocul vostru. <sup>27</sup> C ci toate aceste spurc ciuni  
 le-au f cut oamenii din ara aceasta, cari au fost înaintea voastr în ea; i astfel ara a fost  
 pîng rit . <sup>28</sup> Lua i seama ca nu cumva s v verse i pe voi ara din gura ei, dac o  
 spurca i, cum a v rsat pe neamurile cari erau în ea înaintea voastr . <sup>29</sup> C ci to i cei ce vor  
 face vreuna din aceste spurc ciuni, vor fi nimici i din mijlocul poporului lor. <sup>30</sup> P zi i  
 poruncile Mele, i nu face i niciunul din obiceiurile urîte cari se f ceau înaintea voastr , ca  
 s nu v spurca i cu ele. Eu sînt Domnul Dumnezeuul vostru.``

## Chapter 19

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te întregei adun ri a copiilor lui Israel, i  
 spune-le: Fi i sfin i, c ci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru. <sup>3</sup> Fiecare din voi s  
 cinsteasc pe mam -sa i pe tat l s u, i s p zeasc Sabatele Mele. Eu sînt Domnul,  
 Dumnezeuul vostru. <sup>4</sup> S nu v întoarce i spre idoli, i s nu v face i dumnezei turna i.  
 Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. <sup>5</sup> Cînd ve i aduce Domnului o jertf de mul mire, s'o  
 aduce i a a ca s fie primit . <sup>6</sup> Jertfa s fie mîncat în ziua cînd o ve i jertfi, sau a doua  
 zi; ce va mai r mînea pîn a treia zi, s se ard în foc. <sup>7</sup> Dac va mînca cineva din ea a treia  
 zi, faptul acesta va fi un lucru urît: jertfa nu va fi primit . <sup>8</sup> Cine va mînca din ea, î i va purta  
 vina p catului s u, c ci necinste te ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimicid din  
 poporul lui. <sup>9</sup> Cînd ve i secera holdele rii, s la i nesecerat un col din cîmpul t u, i  
 s nu strîngi spicele r mase pe urma secer torilor. <sup>10</sup> Nici s nu culegi strugurii r ma i  
 dup cules în via ta, i s nu strîngi boabele cari vor c dea din ei. S le la i s racului i  
 str inului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. <sup>11</sup> S nu fura i, i s nu min i i, nici s  
 nu v în ela i unii pe al ii. <sup>12</sup> S nu jura i strîmb pe Numele Meu, c ci ai necinsti astfel

Numele Dumnezeului t u. Eu sînt Domnul. <sup>13</sup> S nu asupre ti pe aproapele t u, i s nu  
 storci nimic dela el prin sil . S nu opre ti pîn a doua zi plata celui tocmit cu ziua. <sup>14</sup> S  
 nu vorbe ti de r u pe un surd, i s nu pui înaintea unui orb nimic care s -l poat face s  
 cad ; ci s te temi de Dumnezeul t u. Eu sînt Domnul. <sup>15</sup> S nu face i nedreptate la judecat :  
 s nu cau i la fa a s racului, i s nu p rtine ti pe nimeni din cei mari, ci s judeci pe  
 aproapele t u dup dreptate. <sup>16</sup> S nu umbli cu bîrfeli în poporul t u. S nu te ridici împotriva  
 vie ii aproapelui t u. Eu sînt Domnul. <sup>17</sup> S nu ur ti pe fratele t u în inima ta; s mustri  
 pe aproapele t u, dar s nu te încarci cu un p cat din pricina lui. <sup>18</sup> S nu te r sbuni, i s  
 nu ii necaz pe copiii poporului t u. S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i. Eu sînt  
 Domnul. <sup>19</sup> S p zi i legile Mele. S nu împreuni vite de dou soiuri deosebite; s nu  
 sameni în ogorul t u dou feluri de semin e; i s nu por i o hain esut din dou  
 feluri de fire. <sup>20</sup> Cînd un om se va culca cu o femeie, roab logodit cu un alt b rbat, i ea  
 n'a fost r scump rat de tot sau slobozit , s fie pedepsi i amîndoi, dar nu pedepsi i cu  
 moartea, pentruc ea nu era slobod . <sup>21</sup> El s aduc Domnului pentru vina lui, la u a cortului  
 întîlnirii, un berbec ca jertf pentru vin . <sup>22</sup> Preotul s fac isp ire pentru el înaintea  
 Domnului, pentru p catul pe care l -a f cut, cu berbecule adus ca jertf pentru vin ; i  
 p catul pe care l -a f cut, îi va fi iertat. <sup>23</sup> Cînd ve i intra în ar , i ve i s di tot felul  
 de pomi roditori, roadele lor s le privi i ca net iate împrejur; timp de trei ani s fie net iate  
 împrejur pentru voi; s nu mînca i din ele. <sup>24</sup> În al patrulea an, toate roadele s fie închinat  
 Domnului, spre lauda Lui. <sup>25</sup> În al cincilea an, s mînca i roadele, ca ele s vi se înmul easc  
 din ce în ce mai mult: Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. <sup>26</sup> S nu mînca i nimic cu sînge.  
 S nu ghici i dup vîrcolaci, nici dup nori. <sup>27</sup> S nu v tia i rotund col urile p rului,  
 i s nu- i razi col urile b rbii. <sup>28</sup> S nu v face i t ieturi în carne pentru un mort, i  
 s nu v face i slove s pate pe voi. Eu sînt Domnul. <sup>29</sup> S nu- i necinste ti fata, dînd -o  
 s fie curv , pentruca nu cumva ara s ajung un loc de curvie, i s se umple de  
 f r delegi. <sup>30</sup> S p zi i Sabatele Mele, i s cinsti i loca ul Meu cel sfînt. Eu sînt  
 Domnul. <sup>31</sup> S nu v duce i la ceice cheam duhurile mor ilor, nici la vr jitori: s nu -i  
 întreba i, ca s nu v spurca i cu ei. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. <sup>32</sup> S te scoli



înaintea perilor albi, i s cinste ti pe b trîn. S te temi de Dumnezeu t u. Eu sînt Domnul.

<sup>33</sup>

Dac un str in vine s locuiasc împreun cu voi în ara voastr , s nu -l asupri i.

<sup>34</sup>

S v purta i cu str inul care locuie te între voi ca i cu un b tina din mijlocul vostru; s -l iubi i ca pe voi în iv , c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. Eu sînt

<sup>35</sup>

Domnul, Dumnezeuul vostru. S nu face i nedreptate la judecat , nici în m surile de lungime,

nici în greut i, nici în m surile de înc pere.

<sup>36</sup>

S ave i cumpene drepte, greut i drepte, efe drepte, i hine drepte. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v'am scos din ara

<sup>37</sup>

Egiptului. S p zi i toate legile Mele i toate poruncile Mele, i s le împlini i. Eu sînt Domnul.`

## Chapter 20

<sup>1</sup>

Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Spune copiilor lui Israel: ,Dac un om dintre copiii lui Israel sau dintre str ini i cari locuiesc în Israel, d lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela

s fie pedepsit cu moartea: poporul din ar s -lucid cu pietre.

<sup>3</sup>

i Eu Îmi voi întoarce

Fa a împotriva omului acelaia, i -l voi nimici din mijlocul poporului s u, pentruc a dat lui Moloh pe unul din copiii s i, a spurcat loca ul Meu cel sfînt, i a necinstit Numele Meu cel

<sup>4</sup>

sfînt. Dac poporul rii închide ochii fa de omul acela, care d lui Moloh copii de ai

s i, i nu -l omoar ,

<sup>5</sup>

Îmi voi întoarce Eu Fa a împotriva omului acelaia i împotriva familiei lui, i -l voi nimici din mijlocul poporului lui, împreun cu to i cei ce curvesc ca el cu Moloh.

<sup>6</sup>

Dac cineva se duce la cei ce cheam pe mor i i la ghicitori, ca s curveasc dup ei,

Îmi voi întoarce Fa a împotriva omului acelaia, i -l voi nimici din mijlocul poporului lui.

<sup>7</sup>

Voi,

s v sfin i i, i s fi i sfin i, c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.

<sup>8</sup>

S p zi i

legile Mele, i s le împlini i. Eu sînt Domnul, care v sfin esc.

<sup>9</sup>

Dac un om oarecare blast m pe tat l s u sau pe mama sa, s fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tat l s u

<sup>10</sup>

sau pe mama sa: sîngele lui s cad asupra lui.

Dac un om preacurve te cu o femeie m ritat , dac preacurve te cu nevasta aproapelui s u, omul acela i femeia aceea preacurvari

s fie pedepsi i cu moartea.

<sup>11</sup>

Dac un om se culc cu nevasta tat lui s u, i descopere astfel golicuinea tat lui s u, omul acela i femeia aceea s fie pedepsi i cu moartea; sîngele

<sup>12</sup>

lor s cad asupra lor.

Dac un om se culc cu noru-sa, amîndoi s fie pedepsi i cu

13  
moartea; au făcut o amestecătură de sânge: sângele lor s-a cadut asupra lor.      Dacă un om  
se culcă cu un om cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie  
pedepsiți cu moartea, sângele lor s-a cadut asupra lor.      14      Dacă un om ia de nevastă pe fată  
și pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc, pe el și pe ele, ca nelegiuirea aceasta să  
nu fie în mijlocul vostru.      15      Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și  
vita să o omorâți.      16      Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi și  
pe femeie și pe vită; să fie omorâte: sângele lor s-a cadut asupra lor.      17      Dacă un om ia pe  
sora-să, fata tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei și ea îi vede pe a lui,  
este o mielie; să fie nimiciți sub ochii copiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea soarelui  
lui, și ea și-a luat pedeapsa pentru păcatul lui.      18      Dacă un om se culcă cu o femeie care este la  
sorocul femeilor, și-i descoperă goliciunea, dacă-i descoperă scurgerea, și ea și-a descoperit  
scurgerea sângelui ei, amândoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor.      19      Să nu descoperi  
goliciunea soarelui mamei tale, nici a soarelui tatălui tău, căci înseamnă să descoperi pe ruda ta  
de aproape: amândoi aceștia și-a vor lua pedeapsa pentru păcatul lor.      20      Dacă un om se culcă cu  
mama sa, a descoperit goliciunea unchiului său; și-a vor lua pedeapsa pentru păcatul lor: vor  
muri fără copii.      21      Dacă un om ia pe nevasta fratelui său, este o necurie; a descoperit  
goliciunea fratelui său: nu vor avea copii.      22      Să păziți toate legile Mele și toate poruncile  
Mele, și să le împliniți, pentru că în care vă duceți să vă așezați, să nu vă veșteți din  
gura ei.      23      Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe cari le voi izgoni dinaintea voastră;  
căci ele au făcut toate aceste lucruri, și Mi-este scârb de ele.      24      V'am spus: „Voi le veșteți  
și până în ziua; Eu vă voi da -o în stăpânire: este o țară în care curge lapte și miere.” Eu sînt  
Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am pus de o parte dintre popoare.      25      Să faceți deosebire  
între dobitoacele curate și necurate, între păsările curate și necurate, ca să nu vă spurcați  
prin dobitoacele, prin păsările, prin toate târătoarele de pe pământ, pe cari v'am învățat să  
le deosebiți ca necurate.      26      Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sînt sfânt, Eu, Domnul; Eu v'am  
pus de o parte dintre popoare, ca să fiți ai Mei.      27      Dar dacă un om sau o femeie cheamă duhul  
unui mort, sau se îndelețnicește cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i ucidă și cu  
pietre: sângele lor s-a cadut asupra lor.”

## Chapter 21

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Moise: „Vorbe te preo ilor, fiilor lui Aaron, i spune-le: „Un preot s  
 nu se ating de un mort din poporul s u, ca s nu se fac necurat; <sup>2</sup> afar de rudele lui cele  
 mai deaproape, de mama lui, de tat l lui, de fiul lui, de fratele lui, <sup>3</sup> i de soru-sa care -i înc  
 fecioar , st lîng el i nu este m ritat , afar de ace tia, s nu se ating de niciun alt  
<sup>4</sup> mort. Ca unul care este frunta în poporul lui, s nu se fac necurat, atingîndu-se de un mort.  
<sup>5</sup> Preo ii s nu- i fac un loc ple uv în cap, pentru un mort, s nu- i rad col urile  
 b rbii, i s nu- i fac t ieturi în carne. <sup>6</sup> S fie sfin i pentru Dumnezeuul lor, i s  
 nu necinsteasc Numele Dumnezeuului lor; c ci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mîncarea  
 Dumnezeuului lor: de aceea s fie sfin i. <sup>7</sup> S nu- i ia de nevast o curv sau o spurcat ,  
 nici o femeie l sat de b rbatul ei, c ci ei sînt sfin i pentru Dumnezeuul lor. <sup>8</sup> S -l socote ti  
 ca sfînt, c ci el aduce mîncarea Dumnezeuului t u; el s fie sfînt pentru tine, c ci Eu sînt sfînt,  
 Eu, Domnul, care v sfin esc. <sup>9</sup> Dac fata unui preot se necinste te curvind, necinste te pe  
<sup>10</sup> tat l ei: s fie ars în foc. Preotul care este mare preot între fra ii lui, pe capul c ruia a  
 fost turnat untdelemnul pentru ungere, i care a fost închinat în slujba Domnului i îmbr cat  
<sup>11</sup> în ve minte sfin ite, s nu- i descopere capul, i s nu- i sfî ie ve mintele. S nu  
 se duc la niciun mort; s nu se fac necurat, i s nu se ating nici chiar de tat l s u  
 sau de mama sa. <sup>12</sup> S nu ias din sfîntul loca , i s nu necinsteasc sfîntul loca al  
 Dumnezeuului s u; c ci untdelemnul ungerii Dumnezeuului s u este o cunun pe el. Eu sînt  
<sup>13</sup> Domnul. Femeia pe care o va lua el de nevast , s fie fecioar . <sup>14</sup> S nu ia nici o v duv ,  
 nici o femeie desp r it de b rbat, nici o femeie spurcat sau curv ; ci femeia pe care o va  
 lua de nevast din poporul s u, s fie fecioar . <sup>15</sup> S nu- i necinsteasc s mîn a în  
 poporul lui; c ci Eu sînt Domnul, care -l sfin esc.`` <sup>16</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:  
<sup>17</sup> „Vorbe te lui Aaron, i spune -i: „Niciun om din neamul t u i din urma ii t i care va  
<sup>18</sup> avea o meteahn trupeasc , s nu se apropie ca s aduc mîncarea Dumnezeuului lui. Niciun  
 om care va avea o meteahn trupeasc nu va putea s se apropie: i anume nici un om orb,  
<sup>19</sup> chiop, cu nasul cîrn sau cu un m dular mai lung; nici un om cu piciorul frînt sau cu mîna  
<sup>20</sup> frînt ; nici un om ghebos sau pipernicit, cu albea în ochi, care are rîie, pecingine sau  
<sup>21</sup> bo it. Niciun om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahn trupeasc , s  
 nu se apropie ca s aduc Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahn trupeasc : s

nu se apropie ca să aduc mîncarea Dumnezeului lui. <sup>22</sup> Din mîncarea Dumnezeului lui, fie lucruri prea sfînte, fie lucruri sfînte, va putea să mînce. <sup>23</sup> Dar să nu se duc la perdeaua dinl untru, și să nu se apropie de altar, căci are o meteahn trupeasc; și nu-Mi necinsteasc loca urile Mele cele sfînte, căci Eu sînt Domnul, care îi sfînesc. <sup>24</sup> Astfel a vorbit Moise lui Aaron și fiilor și, și tuturor copiilor lui Israel.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: <sup>2</sup> Vorbe-te lui Aaron și fiilor lui, ca să se ferească de lucrurile sfînte, cari Îmi sînt închinată de copiii lui Israel, și să nu necinstească Numele Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul. <sup>3</sup> Spune-le: „Orice om dintre urmașii voștri din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfînte pe cari le închin Domnului copiii lui Israel, și care va avea pe el o necurăție, omul acela să fie nimicit dinaintea Mea. Eu sînt Domnul. <sup>4</sup> Orice om din neamul lui Aaron, care va avea lepră sau scurgere de sîmînță, să nu mînce din lucrurile sfînte pînă nu va fi curat. Tot așa și cel ce se va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de cel ce va avea o lepădare de sîmînță în somn, <sup>5</sup> cel ce se va atinge de o tîrîtoare și se va spurca, sau un om atins de vreo necurăție oarecare și care se va fi făcut necurat prin ea. <sup>6</sup> Cine se va atinge de aceste lucruri, va fi necurat pînă seara; să nu mînce din lucrurile sfînte, decît după ce și va sculda trupul în apă; <sup>7</sup> după asfințitul soarelui, va fi curat; și în urmă va mîncă din lucrurile sfînte, căci aceasta este hrana lui. <sup>8</sup> Să nu mînce dintr-o vită moartă sau sfîșiată, ca să nu se spurce cu ea. Eu sînt Domnul. <sup>9</sup> Să pzească poruncile Mele, ca să nu-și ia pedeapsa pentru păcatul lor și să nu moară, pentru că au necinstit lucrurile sfînte. Eu sînt Domnul, care îi sfînesc. <sup>10</sup> Nici un străin să nu mînce din lucrurile sfînte; cel ce locuiește la un preot ca oaspe, și cel tocmit cu ziua, să nu mînce din lucrurile sfînte. <sup>11</sup> Dar robul cumpărat de preot cu preț de argint, va putea să mînce, tot așa și cel nescut în casa lui; și să mînce din hrana lui. <sup>12</sup> Fata unui preot, mîrită după un străin, să nu mînce din lucrurile sfînte aduse jertfă prin ridicare. <sup>13</sup> Dar fata unui preot, care va fi rămas văduvă sau desprinsă de bărbat, fără să aibă copii, și care se va întoarce în casa tatălui său, ca atunci cînd era fată, va putea să mînce din hrana tatălui ei. Dar niciun străin să nu mînce din ea. <sup>14</sup> Dacă un om mîncă dintr'un lucru sfînt, fără să bage

de seam , s dea preotului pre ul lucrului sfînt, ad ugînd înc o cincime la el. <sup>15</sup> Preo ii  
s nu necinsteasc lucrurile sfinte aduse de copiii lui Israel, pe cari le-au adus ei Domnului ca  
jertf prin ridicare; <sup>16</sup> ei vor face s apese astfel asupra lor p catul de care s'ar face vinova i  
mîncînd din lucrurile sfinte: c ci Eu sînt Domnul, care îi sfin esc.`` <sup>17</sup> Domnul a vorbit lui  
Moise, i a zis: <sup>18</sup> „Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i tuturor copiilor lui Israel, i spune-le:  
,Orice om din casa lui Israel sau dintre str inii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului,  
fie pentru împlinirea unei juruin e, fie ca dar de bun voie, <sup>19</sup> s ia o parte b rb teasc  
f r cusur din boi, miei sau capre, pentruca jertfa s fie primit . <sup>20</sup> S nu aduce i niciuna  
care s aib vreun cusur, c ci n'ar fi primit . <sup>21</sup> Dac un om aduce Domnului din boi sau  
din oi o jertf de mul mire, fie pentru împlinirea unei juruin e, fie ca dar de bun voie, vita  
pentru jertf s fie f r cusur, ca s fie primit ; s n'aib niciun cusur în ea. <sup>22</sup> S  
n'aduce i niciuna care s fie oarb , slut , sau ciuntit , care s aib bube, rîie sau pecingine;  
din acestea s n'aduce i pe altar ca jertf mistuit de foc înaintea Domnului. <sup>23</sup> Ca dar de  
bun voie vei putea s jertfe ti un bou sau un miel cu un m dular prea lung sau prea scurt;  
dar, ca dar pentru împlinirea unei juruin e, nu va fi primit. <sup>24</sup> S n'aduce i Domnului un dobitoc  
cu boa ele frînte, stricate, smulse sau t iate; s nu -l aduce i ca jertf în ara voastr .  
<sup>25</sup> Nici s nu lua i dela str in vreunul din aceste dobitoace, ca s -l aduce i ca mîncare  
Dumnezeului vostru; c ci sînt sluite, au metehne: i n'ar fi primite.`` <sup>26</sup> Domnul a zis lui  
Moise: <sup>27</sup> „Vi elul, mielul sau iedul, dup na tere, s mai r mîn apte zile cu mam -sa,  
i apoi, dela a opta zi înainte, va fi primit s fie adus Domnului ca jertf mistuit de foc.  
<sup>28</sup> Vaca, oaia sau capra, s n'o junghia i ca jertf în aceea zi cu f tul lor. <sup>29</sup> Cînd ve i  
aduce Domnului o jertf de mul mire, s'o aduce i a a ca s fie primit . <sup>30</sup> Vita s se  
m nînce în aceea zi; s nu l sa i nimic din ea pîn a doua zi diminea a. Eu sînt Domnul.  
<sup>31</sup> S p zi i poruncile Mele, i s le împlini i. Eu sînt Domnul. <sup>32</sup> S nu necinsti i  
Numele Meu cel sfînt, ca s fiu sfin it în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sînt Domnul, care v  
sfin esc, <sup>33</sup> i care v'am scos din ara Egiptului, ca s fiu Dumnezeuul vostru. Eu sînt Domnul.``

## Chapter 23

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Iat  
<sup>3</sup> s rb torile Domnului, pe cari le ve i vesti ca adun ri sfinte, iat s rb torile Mele: ase  
zile s lucra i; dar ziua a aptea este Sabatul, ziua de odihn , cu o adunare sfînt . S nu  
<sup>4</sup> face i nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuin ele voastre. Iat  
<sup>5</sup> s rb torile Domnului, cu adun ri sfinte, pe cari le ve i vesti la vremile lor hot rîte. În luna  
<sup>6</sup> întîia, în a patrusprezecea zi a lunii, între cele dou seri, vor fi Pa tele Domnului. i în a  
cinsprezecea zi a lunii acesteia, va fi s rb toarea azimilor în cinstea Domnului; apte zile s  
<sup>7</sup> mînca i azimi. În ziua întîia, s ave i o adunare sfînt : atunci s nu face i nici o lucrare  
<sup>8</sup> de slug . apte zile s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a aptea s fie o  
<sup>9</sup> adunare sfînt : atunci s nu face i nici o lucrare de slug .` Domnul a vorbit lui Moise, i  
<sup>10</sup> a zis: „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Cînd ve i intra în ara pe care v'o dau,  
i cînd ve i secera s m n turile, s aduce i preotului un snop, ca pîrg a seceri ului  
<sup>11</sup> vostru. El s legene snopul într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca s fie primit: preotul  
<sup>12</sup> s -l legene într'o parte i într'alta, a doua zi dup Sabat. În ziua cînd ve i leg na snopul,  
<sup>13</sup> s aduce i, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an f r cusur; s ad uga i la el  
dou zecimi de ef din floarea finii, fr mîntat cu untdelemn, ca dar de mîncare mistuit de  
foc, de un miros pl cut Domnului; i s aduce i o jertf de b utur de un sfert de hin de  
<sup>14</sup> vin. S nu mînca i nici pîne, nici spice pr jite sau pisate, pîn în ziua aceasta, cînd ve i  
aduce un dar de mîncare Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri,  
<sup>15</sup> în toate locurile în cari ve i locui. De a doua zi dup Sabat, din ziua cînd ve i aduce snopul  
<sup>16</sup> ca s fie leg nat într'o parte i într'alta, s num ra i apte s pt mîni întregi. S  
num ra i cincizeci de zile pîn în ziua care vine dup al aptelea Sabat; i atunci s  
<sup>17</sup> aduce i Domnului un nou dar de mîncare. S aduce i din locuin ele voastre dou pîni,  
ca s fie leg nate într'o parte i într'alta; s fie f cute cu dou zecimi de ef din floarea  
<sup>18</sup> finii, i coapte cu aluat: acestea sînt cele dintîi roade pentru Domnul. Afar de aceste pîni,  
s aduce i ca ardere de tot Domnului apte miei de un an f r cusur, un vi el i doi  
berbeci; s ad uga i la ei darul de mîncare i jertfa de b utur obicinuite, ca dar de mîncare  
<sup>19</sup> mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. S aduce i i un ap ca jertf de isp ire,  
<sup>20</sup> i doi miei de un an ca jertf de mul mire. Preotul s legene aceste dobitoace într'o parte  
i într'alta ca dar leg nat înaintea Domnului, împreun cu pînea adus ca pîrg i cu cei

doi miei: ele s fie închinat Domnului, i s fie ale preotului. <sup>21</sup> În aceea zi, s vesti i s rb toarea, i s ave i o adunare sfînt : atunci s nu face i nici o lucrare de slug .

Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri, în toate locurile în cari ve i locui. <sup>22</sup> Când ve i secera s m n turile din ara voastr , s la i nesecerat un col din cîmpul t u, i s nu strîngi ce r mîne de pe urma secer torilor. S la i s racului i str inului aceste

spice. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.`` <sup>23</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>24</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „În luna a aptea, în cea dintîi zi a lunii, s ave i o zi de odihn ,

vestit cu sunet de trîmbi e, i o adunare sfînt . <sup>25</sup> Atunci s nu face i nici o lucrare de

slug , i s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc.`` <sup>26</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a

zis: <sup>27</sup> „În ziua a zecea a acestei a aptea luni, va fi ziua isp irii: atunci s ave i o adunare

sfînt , s v smeri i sufletele, i s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc. <sup>28</sup> S nu face i nici o lucrare în ziua aceea, c ci este ziua isp irii, cînd trebuie f cut isp ire

pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeuul vostru. <sup>29</sup> Oricine nu se va smeri în ziua aceea, va fi

nimicit din poporul lui. <sup>30</sup> Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din

mijlocul poporului lui. <sup>31</sup> S nu face i nici o lucrare atunci. Aceasta este o lege vecinic pentru

urma ii vo tri, în toate locurile în cari ve i locui. <sup>32</sup> Aceasta s fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihn , i s v smeri i sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua pîn în seara

urm toare, s pr znui i Sabatul vostru.`` <sup>33</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:

<sup>34</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel i spune-le: „În a cincisprezecea zi a acestei a aptea luni, va fi

s rb toarea corturilor, în cinstea Domnului, timp de apte zile. <sup>35</sup> În ziua întîi s fie o adunare

sfînt : s nu face i nici o lucrare de slug în timpul ei. <sup>36</sup> Timp de apte zile, s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc. A opta zi, s ave i o adunare sfînt , i s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta s fie o adunare de s rb toare: s nu face i nici o lucrare de

slug în timpul ei. <sup>37</sup> Acestea sînt s rb torile Domnului, în cari ve i vesti adun ri sfinte, ca s se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri de mîncare, jertfe de vite i

jertfe de b utur , fiecare lucru la ziua hot rît . <sup>38</sup> Afar de aceasta s p zi i Sabatele Domnului, i s v aduce i darurile voastre Domnului, s aduce i toate jertfele f cute

pentru împlinirea unei juruin e i toate darurile vostre f cute de bun voie. <sup>39</sup> În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a aptea, cînd ve i strînge rodurile rii, s pr znui i o s rb toare în cinstea Domnului, timp de apte zile: cea dintîi zi s fie o zi de odihn , i a

opta s fie tot o zi de odihn . <sup>40</sup> În ziua întâi s lua i poame din pomii cei frumo i, ramuri de finici, ramuri de copaci stufo i i de slcii de rîu, i s v bucura i înaintea Domnului,

Dumnezeului vostru, apte zile. <sup>41</sup> În fiecare an s pr znui i s rb toarea aceasta în cinstea Domnului, timp de apte zile. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri. În luna a

apte s'o pr znui i. <sup>42</sup> apte zile s locui i în corturi; to i b tina ii din Israel s

locuiasc în corturi, <sup>43</sup> pentruca urma ii vo tri s tie c am f cut pe copiii lui Israel s locuiasc în corturi, dup ce i-am scos din ara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.``

<sup>44</sup> A a spus Moise copiilor lui Israel cari sînt s rb torile Domnului.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Porunce te copiilor lui Israel s - i aduc pentru sfe nic untdelemn curat de m sline tescuite, ca s în candelile aprinse neîncetat. <sup>3</sup> Aaron s -l preg teasc dincoace de perdeaua dinl untru, care este înaintea m rturiei, în cortul întîlnirii, pentruca s ard neîncetat de seara pîn diminea a în fa a Domnului. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri. <sup>4</sup> S a eze candelile în sfe nicul de aur curat, ca s ard neîncetat înaintea Domnului. <sup>5</sup> S iei floare de f in , i s faci din ea dou sprezece turte; fiecare turt s fie f cut din dou zecimi de ef . <sup>6</sup> S le pui în dou iruri, cîte ase în fiecare ir, pe masa de aur curat, înaintea Domnului. <sup>7</sup> Peste fiecare ir s pui t mîie curat , care s fie pe pîne ca aducere aminte, ca un dar de mîncare mistuit de foc înaintea Domnului. <sup>8</sup> În fiecare zi de Sabat s se pun aceste pîni înaintea Domnului, neîncetat: acesta este un leg mînt vecinic pe care -l vor inea copiii lui Israel. <sup>9</sup> Pînile acestea s fie ale lui Aaron i ale fiilor lui, i s le m nînce într'un loc sfînt; c ci ele sînt pentru ei un lucru prea sfînt, o parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinic .``

<sup>10</sup> Fiul unei femei israelite i al unui b rbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s'a

certat în tab r cu un b rbat israelit. <sup>11</sup> Fiul femeii israelite a hulit i a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mam -sa se numea elomit, fata lui Dibri, din semina lui

Dan. <sup>12</sup> L-au aruncat în temni , pîn va spune Moise ce va porunci Domnul. <sup>13</sup> Domnul a

vorbit lui Moise, i a zis: <sup>14</sup> „Scoate din tab r pe cel ce a hulit; to i ceice l-au auzit, s - i



pun mîinile pe capul lui, i toat adunarea s -l ucid cu pietre. <sup>15</sup> S vorbe ti copiilor  
 lui Israel, i s le spui: ,Oricine va blestema pe Dumnezeuul lui, i va lua pedeapsa pentru  
 p catul lui. <sup>16</sup> Cine va blestema Numele Domnului, va fi pedepsit cu moartea: toat adunarea  
 s -l ucid cu pietre. Fie str in, fie b tina , s moar , pentru a hulit Numele lui  
 Dumnezeu. <sup>17</sup> Cine va da unui om o lovitur de moarte, s fie pedepsit cu moartea. <sup>18</sup> Cine va  
 da unui dobitoc o lovitur de moarte, s -l înlocuiasc : via pentru via . <sup>19</sup> Dac  
 cineva r ne te pe aproapele lui, s i se fac a a cum a f cut i el: <sup>20</sup> frîntur pentru  
 frîntur , ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; s i se fac aceea ran pe care a f cut -o el  
 aproapelui s u. <sup>21</sup> Cine va ucide un dobitoc, s -l înlocuiasc ; dar cine va ucide un om, s fie  
 pedepsit cu moartea. <sup>22</sup> S ave i aceea lege pentru str in ca i pentru b tina ; c ci  
 Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.`` <sup>23</sup> Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afar din  
 tab r pe cel ce hulise, i l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au f cut dup porunca pe care  
 o duse lui Moise Domnul.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i  
 spune-le: ,Cînd ve i intra în ara pe care v'o dau, p mîntul s se odihneasc , s in un  
 Sabat în cinstea Domnului. <sup>3</sup> ase ani s - i semeni ogorul, ase ani s - i tai via, i s  
 strîngi roadele. <sup>4</sup> Dar anul al aptelea s fie un Sabat, o vreme de odihn pentru p mînt, un  
 Sabat inut în cinstea Domnului: în anul acela s nu- i semeni ogorul, i s nu- i tai via.  
<sup>5</sup> S nu seceri ce va ie i din gr un ele c zute dela seceri , i s nu culegi strugurii din  
 via ta net iat : acesta s fie un an de odihn pentru p mînt. <sup>6</sup> Ceeace va ie i dela sine din  
 p mînt în timpul Sabatului lui, s v slujeasc de hran , ie, robului i roabei tale, celui  
 tocmnit de tine cu ziua i str inului care locuie te cu tine, <sup>7</sup> vitelor tale i fiarelor din ara  
 ta; tot venitul p mîntului s slujeasc de hran . <sup>8</sup> S numeri apte s pt mîni de ani, de  
 apte ori apte ani, i zilele acestor apte s pt mîni de ani vor face patruzeci i nou de  
 ani. <sup>9</sup> În a zecea zi a lunii a aptea, s pui s sune cu trîmbi a r sun toare; în ziua isp irii,  
 s suna i cu trîmbi a în toat ara voastr . <sup>10</sup> i s sfin i i astfel anul al cincizecilea,

s vesti i slobozenia în ar pentru to i locuitorii ei: acesta s fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi s se întoarc la mo ia lui, i fiecare din voi s se întoarc în familia lui.

11

Anul al cincizecilea s fie pentru voi anul de veselie; atunci s nu s m na i, s nu secera i ce vor aduce ogoarele dela ele, i s nu culege i via net iat .

12

C ci este anul

de veselie: s -l privi i ca ceva sfânt. S mînca i ce v vor da ogoarele voastre.

13

În anul

acesta de veselie, fiecare din voi s se întoarc la mo ia lui. <sup>14</sup> Dac vinde i ceva aproapei vostru, sau dac cump ra i ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi s nu în ele pe

14

Dac vinde i ceva aproapei

vostru, sau dac cump ra i ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi s nu în ele pe fratele lui. <sup>15</sup> S cumperi dela aproapele t u, socotind anii dela anul de veselie, i el s - i

15

vînd socotind anii de rod. <sup>16</sup> Cu cît vor fi mai mul i ani, cu atît s ridici pre ul; i cu cît vor fi mai pu ini ani, cu atît s -l scazi; c ci el î i vinde numai num rul seceri urilor.

16

17

Niciunul din voi s nu în ele deci pe aproapele lui, i s te temi de Dumnezeu t u; c ci

Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. <sup>18</sup> Împlini i legile Mele, p zi i poruncile Mele i

18

împlini i-le; i ve i locui f r fric în ar .

19

ara î i va da rodurile, ve i mînca

din ele i v ve i s tura, i ve i locui f r fric în ea.

20

Dac ve i zice: ‚Ce vom

mînca în anul al aptelea, fiindc nu vom s m na i nu vom strînge rodurile?’

21

Eu v

voi da binecuvîntarea Mea în anul al aselea, i p mîntul va da roade pentru trei ani. <sup>22</sup> Cînd ve i s m na în anul al optulea, ve i mînca tot din vechile roduri; pîn la al nou lea an,

22

Cînd

pîn la noile roduri, ve i mînca tot din cele vechi. <sup>23</sup> P mînturile s nu se vînd de veci;

23

c ci ara este a Mea, iar voi sînte i la Mine ca ni te str ini i venetici.

24

De aceea în

toat ara pe care o ve i st pîni, s da i dreptul de r scump rare pentru p mînturi.

25

Dac fratele t u s r ce te i vinde o bucat din mo ia lui, cel ce are dreptul de r scump rare, ruda lui cea mai deaproape, s vin i s r scumpere ce a vîndut fratele

s u. <sup>26</sup> Dac un om n'are pe nimeni care s aib dreptul de r scump rare, i -i st în

putîn lui singur s fac r scump rarea, <sup>27</sup> s socoteasc anii dela vînzare, s dea

27

înapoi cump r torului ce prisose te, i s se întoarc la mo ia lui.

28

Dac n'are cu ce

s -i dea înapoi, lucrul vîndut s r mîn în mînile cump r torului pîn la anul de veselie;

la anul de veselie, el s se întoarc la mo ia lui, i cump r torul s ias din ea.

29

Dac

un om vinde o cas de locuit într'o cetate înconjurat cu ziduri, s aib drept de r scump rare

pîn la împlinirea unui an dela vînzare; dreptul lui de r scump rare s in un an.

30

Dar

dac această casă, a ezat într'o cetate înconjurat cu ziduri, nu este r scump rat înainte de împlinirea unui an întreg, ea va r mînea de veci cump r torului i urma ilor lui;

iar în anul de veselie s nu ias din ea.<sup>31</sup> Casele din sate, cari nu sînt înconjurate cu ziduri, s fie privite ca arini de p mînt: ele vor putea fi r scump rate, i cump r torul va ie i din

ele în anul de veselie.<sup>32</sup> Cît prive te cet ile Levi ilor i casele pe cari le vor avea ei în

aceste cet i, Levi ii s aib un drept necurmat de r scump rare.<sup>33</sup> Cine va cump ra dela Levi i o casă, s ias în anul de veselie din casa vîndut lui i din cetatea în care o

avea; c ci casele din cet ile Levi ilor sînt averea lor în mijlocul copiilor lui Israel.<sup>34</sup> Ogoarele a ezate în jurul cet ilor Levi ilor nu se vor putea vinde; c ci ei le vor st pîni de veci.

<sup>35</sup> Dac fratele t u s r ce te, i nu mai poate munci lîng tine, s -l sprijine ti, fie ca

str in, fie ca venetic, ca s tr iasc împreun cu tine.<sup>36</sup> S nu iei dela el nici dobînd nici cam t : s te temi de Dumnezeu t u, i fratele t u s tr iasc împreun cu tine.

<sup>37</sup> S nu -i împrumu i banii t i cu dobînd , i s nu -i împrumu i merindele tale pe

cam t .<sup>38</sup> Eu sînt Domnul, Dumnezeu t u, care v'am scos din ara Egiptului, ca s v

dau ara Canaanului, ca s fiu Dumnezeu vostru.<sup>39</sup> Dac fratele t u s r ce te lîng

tine, i se vinde ie, s nu -l pui s - i fac munc de rob.<sup>40</sup> Ci s fie la tine ca un om

tocmit cu ziua, ca un venetic; s stea în slujba ta pîn la anul de veselie.<sup>41</sup> Atunci s ias dela tine, el i copiii lui cari vor fi cu el, i s se întoarc în familia lui, la mo ia p rin ilor

lui.<sup>42</sup> C ci ei sînt slujitorii Mei, pe cari i-am scos din ara Egiptului; s nu fie vîndu i cum

se vînd robii.<sup>43</sup> S nu -l st pîne ti cu asprime, i s te temi de Dumnezeu t u.<sup>44</sup> Dac

vrei s ai robi i roabe, s -i iei dela neamurile cari v înconjoar ; dela ele s cump ra i

robi i roabe.<sup>45</sup> Ve i putea s -i cump ra i i dintre copiii str inilor cari vor locui la tine,

i din familiile lor, pe cari le vor na te în ara voastr ; ei vor fi averea voastr .<sup>46</sup> Îi pute i

l sa mo tenere copiilor vo tri dup voi, ca pe o mo ie; i pute i s -i ine i astfel

robi pe veci. Dar cît despre fra ii vo tri, copiii lui Israel, niciunul din voi s nu st pîneasc

pe fratele s u cu asprime.<sup>47</sup> Dac un str in, sau un venetic se îmbog e te, i fratele

t u s r ce te lîng el, i se vinde str inului care locuie te la tine sau vreunua din familia

str inului,<sup>48</sup> el s aib dreptul de r scump rare, dup ce se va fi vîndut: unul din fra ii

lui s poat s -l r scumpere.<sup>49</sup> Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una din rudele lui de

aproape, va putea s -l r scumpere; sau, dac are mijloace, s se r scumpere singur.<sup>50</sup> S

fac socoteala cu cel ce l-a cumparat, din anul când s'a vîndut pînă în anul de veselie; iar prețul de plată va atîrna de numărul anilor, cari vor fi prețurile ca ai unui om tocmit cu plată.<sup>51</sup> Dacă mai sînt încă mulți ani pînă la anul de veselie, îi va plăti rscumpărarea

după prețul anilor aceluiași -l scade din prețul cu care a fost cumparat;<sup>52</sup> dacă mai rămîn puțini ani pînă la anul de veselie, să le fac socoteala, și să plătească

rscumpărarea după acești ani.<sup>53</sup> Să fie la el ca unul tocmit cu anul; și acela la care va fi,

să nu se poarte cu asprime cu el sub ochii tăi.<sup>54</sup> Iar dacă nu este rscumparat în niciunul din aceste feluri, să iasă de la el în anul de veselie, el și copiii lui cari vor fi împreună cu el.

<sup>55</sup> Căci copiii lui Israel sînt robii Mei; ei sînt robii Mei, pe cari i-am scos din țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.

## Chapter 26

<sup>1</sup> Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.<sup>2</sup> Să păziți Sabatele Mele, și să cinștiți locul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.<sup>3</sup> Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,<sup>4</sup> voi trimite ploaie la vreme, pînă la mîntul îi va da roadele, și pomii de pe cîmp îi vor da rodurile.<sup>5</sup> Așa veți treiera grîul, și veți începe culesul viei, și culesul viei va începe pînă la sîmna tur; și veți avea pîne din belug,

veți mîncă și veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră.<sup>6</sup> Voi da pace în țară, și nimeni nu vă va turbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice,

și sabia nu va trece prin țara voastră.<sup>7</sup> Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea

uci și de sabie înaintea voastră.<sup>8</sup> Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor

urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uci și de sabie înaintea voastră.<sup>9</sup> Eu M

voi întoarce spre voi, și voi face să creșteți, și voi înmulți, și Îmi voi începe legămîntul

Meu cu voi.<sup>10</sup> Veți mîncă din roadele cele vechi, și veți scoate afară pe cele vechi, ca să

faceți loc celor noi.<sup>11</sup> Îmi voi așeza locul Meu în mijlocul vostru, și sufletul Meu nu vă

va urî.<sup>12</sup> Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, și voi veți fi poporul Meu.

13 Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am scos din ara Egiptului, care v'am scos din robie;  
 Eu am rupt legăturile jugului vostru, și v'am făcut să mergeți cu capul ridicat. <sup>14</sup> Dar dacă  
 nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci, <sup>15</sup> dacă nesocotiți legile Mele, și  
 dacă sufletul vostru urtește rînduielile Mele, a să încîț să nu împliniți toate poruncile Mele  
 și să rupeți legămîntul Meu, <sup>16</sup> iată ce voi face atunci. Voi trimete peste voi groaza,  
 lingoarea și frigurile, cari vor face să vi se stingă ochii, și să piară viaa din voi. Să mîna  
 o veți sămna în zădărnici, ca și o vor mîncă vrăjmașii voștri. <sup>17</sup> Îmi voi întoarce Fața  
 împotriva voastră, și veți fi bătăiți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce  
 vor să vă subjugați, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar. <sup>18</sup> Dacă, cu toate  
 acestea, nu Mă veți asculta, voi pedepsi de apte ori mai mult pentru păcatele voastre.  
 19 Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier, și  
 pînă de aramă. <sup>20</sup> Vi se va istovi puterea fără folos: pînă voastră nu-și va da roadele,  
 și pomii de pe pînă nu-și vor da rodirile. <sup>21</sup> Dacă după aceasta veți împotrivi,  
 și nu veți voi să Mă ascultați, voi lovi de apte ori mai mult pentru păcatele voastre.  
 22 Voi trimete împotriva voastră fiarele de pe cîmp, cari vor lăsa fără copii, voi nimici  
 vitele, și voi împușca; și voi răzîmna drumurile pustii. <sup>23</sup> Dacă pedepsele  
 acestea nu vă vor îndrepta, și dacă veți împotrivi Mie, <sup>24</sup> Mă voi împotrivi și Eu  
 vou, și veți lovi de apte ori mai mult pentru păcatele voastre. <sup>25</sup> Voi face să vină  
 împotriva voastră sabie, care va răzbi cărea legămîntului Meu; și cînd veți strînge  
 în cetățile voastre, voi trimete ciuma în mijlocul vostru, și veți fi dați în mînile  
 vrăjmașului. <sup>26</sup> Cînd veți trimete lipsă de pînă, zece femei vor coace pînă într'un singur  
 cuptor, și vi se va da pînă cu cîntarul; veți mîncă, dar nu veți sătura. <sup>27</sup> Dacă, cu toate  
 acestea, nu Mă veți asculta, și dacă veți împotrivi Mie, <sup>28</sup> Mă voi împotrivi și Eu  
 vou cu mînie, și veți pedepsi de apte ori mai mult pentru păcatele voastre. <sup>29</sup> Veți  
 mîncă pînă și carnea fiilor voștri, veți mîncă pînă și carnea fiicelor voastre. <sup>30</sup> V  
 voi nimici în limile pentru jertfă, voi dărîma stîlpii închinării soarelui, voi arunca  
 trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, și sufletul Meu vă va urî.  
 31 Vă voi lăsa cetățile pustii, voi pustii locurile sfînte, și nu veți mai mirosi mirosul  
 plăcut al tîmii voastre. <sup>32</sup> Voi pustii țara, și voi răzbi vrăjmașii voștri cari o vor locui vor

r mînea încremeni i v zînd -o. <sup>33</sup> V voi împr tia printre neamuri, i voi scoate sabia  
 dup voi. ara voastr va fi pustiit , i cet ile voastre vor r mînea pustii. <sup>34</sup> Atunci  
 ara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cît va fi pustiit i cît ve i fi în ara vr jma ilor  
 vo tri; atunci ara se va odihni, i se va bucura de Sabatele ei. <sup>35</sup> Tot timpul cît va fi pustiit ,  
 va avea odihna pe care n'o avusese în anii vo tri de Sabat, cînd o locuia i. <sup>36</sup> În inima acelora  
 dintre voi cari vor mai r mînea în via , în ara vr jma ilor lor, voi b ga frica; i îi va  
 urm ri p n i fo netul unei frunze suflata de vînt; vor fugi ca de sabie, i vor c dea  
 f r s fie urm ri i. <sup>37</sup> Se vor pr v li unii peste al ii ca înaintea s bieii, f r s fie  
 urm ri i. Nu ve i putea s sta i în picioare în fa a vr jma ilor vo tri; <sup>38</sup> ve i pieri  
 printre neamuri, i v va mânca ara vr jma ilor vo tri. <sup>39</sup> Iar pe aceia dintre voi cari vor  
 mai r mînea în via , îi va apuca durerea pentru f r delegile lor, în ara vr jma ilor  
 lor; îi va apuca durerea i pentru f r delegile p rin ilor lor. <sup>40</sup> Î i vor m rturisi  
 f r delegile lor i f r delegile p rin ilor lor, c lc rile de lege pe cari le-au s vîr it  
 fa de Mine, i împotrivirea cu care Mi s'au împotrivit, p cate din pricina c rora <sup>41</sup> i Eu  
 M'am împotrivit lor, i i-am adus în ara vr jma ilor lor. i atunci inima lor net iat  
 împrejur se va smeri, i vor pl ti datoria f r delegilor lor. <sup>42</sup> Atunci Îmi voi aduce aminte de  
 leg mîntul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de leg mîntul Meu cu Isaac i de leg mîntul  
 Meu cu Avraam, i Îmi voi aduce aminte de ar . <sup>43</sup> ara îns va trebui s fie p r sit  
 de ei, i se va bucura de Sabatele ei în timpul cînd va r mînea pustiit departe de ei; i ei vor  
 pl ti datoria f r delegilor lor, pentru c au nesocotit poruncile Mele, i pentru c sufletul  
 lor a urît legile Mele. <sup>44</sup> Dar, i cînd vor fi în ara vr jma ilor lor, nu -i voi lep da de tot,  
 i nu -i voi urî p n acolo încît s -i nimicesc de tot, i s rup leg mîntul Meu cu ei; c ci  
 Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor. <sup>45</sup> Ci Îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul leg mînt,  
 prin care i-am scos din ara Egiptului, în fa a neamurilor, ca s fiu Dumnezeul lor. Eu sînt  
 Domnul. <sup>46</sup> Acestea sînt rînduielile, poruncile i legile, pe cari le -a statornicit Domnul între El  
 i copiii lui Israel, pe muntele Sinai, prin Moise.

## Chapter 27

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: <sup>2</sup> Cînd se  
 vor face juruin e Domnului, dac e vorba de oameni, ei s fie ai Domnului, dup pre uirea

<sup>3</sup> ta. Iar preuirea pe care o vei face unui b rbat dela dou zeci pîn la asezeci de ani, s  
 fie de cincizeci de sicli de argint, dup siclul sfîntului loca : <sup>4</sup> dac este femeie, preuirea  
 s fie de treizeci de sicli. <sup>5</sup> Dela cinci pîn la dou zeci de ani, preuirea s fie de dou zeci  
 de sicli pentru un b iat, i de zece sicli pentru o fat. <sup>6</sup> Dela o lun pîn la cinci ani, preuirea  
 s fie de cinci sicli de argint pentru un b iat, i de trei sicli de argint pentru o fat. <sup>7</sup> De la  
 asezeci de ani în sus, preuirea s fie de cincisprezece sicli pentru un b rbat, i de zece  
<sup>8</sup> sicli pentru o femeie. Dac cel ce a f cut juruin a este prea s rac ca s pl teasc  
 preuirea aceasta f cut de tine, s -l aduc la preot, s -l preuiasc ; i preotul s  
<sup>9</sup> fac o preuire potrivit cu mijloacele omului aceluia. Dac este vorba de dobitoacele cari pot  
 fi aduse ca jertf Domnului, orice dobitoc care se va da Domnului, va fi ceva sfînt. <sup>10</sup> S nu -l  
 schimbe, i s nu pun unul r u în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia r u; dac  
<sup>11</sup> s'ar întîmpla s se înlocuiasc un dobitoc cu altul, i unul i celalt va fi sfînt. Dac este  
 vorba de dobitoacele necurate, cari nu pot fi aduse ca jertf Domnului, s aduc dobitocul la  
<sup>12</sup> preot, care -i va face preuirea dup cum va fi bun sau r u, i va r mînea la preuirea  
<sup>13</sup> preotului. Dac vrea s -l r scumpere, s mai adauge o cincime la preuirea lui. <sup>14</sup> Dac  
 cineva î i închin Domnului casa, h r zind -o Domnului ca un dar sfînt, preotul s -i fac  
 preuirea dup cum va fi bun sau rea, i s r mîn la preuirea f cut de preot.  
<sup>15</sup> Dac cel ce i -a închinat Domnului casa, vrea s'o r scumpere, s adauge o cincime la  
<sup>16</sup> pre ul preuirii ei, i va fi a lui. Dac cineva închin Domnului un ogor din mo ia lui,  
 preuirea ta s fie dup cîtimea de s mîn pe care o d , i anume cincizeci de sicli de  
<sup>17</sup> argint pentru un omer de s mîn de orz. Dac î i închin Domnului ogorul, cu începere  
<sup>18</sup> chiar din anul de veselie, s r mîn la preuirea ta; dar dac î i închin Domnului  
 ogorul dup anul de veselie, atunci preotul s -i socoteasc pre ul dup num rul anilor cari  
<sup>19</sup> mai r mîn pîn la anul de veselie, i s -l scad din preuirea ta. Dac cel ce i -a  
 închinat Domnului ogorul, vrea s -l r scumpere, atunci s mai adauge o cincime la argintul  
<sup>20</sup> pre uit de tine, i ogorul s r mîn al lui. Dac nu- i r scump r ogorul, i -l  
<sup>21</sup> vinde altui om, nu va mai putea fi r scump rat. i cînd va ie i cump r torul din el la  
 anul de veselie, ogorul acela s fie închinat Domnului, ca ogor h r zit Lui; s fie mo ia  
<sup>22</sup> preotului. Dac cineva închin Domnului un ogor cump rat de el, care nu face parte din

<sup>23</sup> moia lui, preotul s -i socoteasc pre ul dup cât face pre uirea pîn la anul de veselie,  
 i omul acela s pl teasc în aceea zi pre ul hot rît de tine, ca lucru închinat Domnului.  
<sup>24</sup> În anul de veselie, ogorul s se întoarc la acela dela care fusese cump rat i din mo ia  
 c ruia f cea parte. <sup>25</sup> Toate pre uirile s se fac în sicli sfîntului loca : siclul are dou zeci  
<sup>26</sup> de ghere. Nimeni nu va putea s închine Domnului pe întîiul n scut din vita lui, care chiar  
 este al Domnului ca întîi n scut; fie bou, fie miel, este al Domnului. <sup>27</sup> Dac este vorba îns  
 de un dobitoc necurat, s -l r scumpere cu pre ul pre uit de tine, mai ad ugînd înc o  
<sup>28</sup> cincime; dac nu este r scump rat, s fie vîndut dup pre uirea ta. Tot ce va d rui un  
 om Domnului prin f g duin , din ce are, nu va putea nici s se vînd , nici s se  
 r scumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din mo ia lui; tot ce va fi d ruit Domnului prin  
<sup>29</sup> f g duin , va fi un lucru prea sfînt pentru Domnul. Niciun om închinat Domnului prin  
<sup>30</sup> f g duin nu va putea fi r scump rat, ci va fi omorît. Orice zeciual din p mînt,  
 fie din roadele p mîntului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.  
<sup>31</sup> Dac vrea cineva s r scumpere ceva din zeciuala lui, s mai adauge o cincime. <sup>32</sup> Orice  
 zeciual din cirezi i din turme, din tot ce trece subt toiag, s fie o zeciual închinat  
<sup>33</sup> Domnului. S nu se cerceteze dac dobitocul este bun sau r u, i s nu se schimbe; dac  
 se înlocuie te un dobitoc cu un altul, i unul i celalt va fi sfînt, i nu vor putea fi  
<sup>34</sup> r scump ra i`. Acestea sînt poruncile, pe cari le -a dat lui Moise Domnul pentru copiii lui  
 Israel, pe muntele Sinai

## Numbers

### Chapter 1

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în cortul întîlnirii, în cea dintîi zi a lunii a doua, în  
 al doilea an dup ie irea lor din ara Egiptului. El a zis: <sup>2</sup> „Face i num r toarea întregei  
 adun ri a copiilor lui Israel, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap  
<sup>3</sup> numele tuturor b rba ilor, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei din Israel cari  
<sup>4</sup> sînt în stare s poarte armele; s le face i num r toarea dup cetele lor, tu i Aaron. S



fie cu voi câte un b rbat de fiecare semin ie, c petenie a casei p rin ilor s i. <sup>5</sup> Iat numele  
 b rba ilor cari vor fi împreun cu voi. Pentru Ruben: Eli ur, fiul lui edeur; <sup>6</sup> pentru Simeon:  
 elumiel, fiul lui uri adai; <sup>7</sup> pentru Iuda: Nah on, fiul lui Aminadab; <sup>8</sup> pentru Isahar: Netaneel,  
 fiul lui uar; <sup>9</sup> pentru Zabulon: Eliab, fiul lui Helon; <sup>10</sup> pentru fiii lui Iosif, -pentru Efraim:  
 Eli ama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui Pedah ur; <sup>11</sup> pentru Benjamin:  
 Abidan, fiul lui Ghideoni; <sup>12</sup> pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Ami adai; <sup>13</sup> pentru A er: Paguiel,  
 fiul lui Ocran; <sup>14</sup> pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel; <sup>15</sup> pentru Neftali: Ahira, fiul lui Enan.  
<sup>16</sup> Ace tia sînt cei ce au fost ale i de adunare, mai marii semin iilor p rin ilor lor, c peteniile  
 miilor lui Israel. <sup>17</sup> Moise i Aaron au luat pe b rba ii ace tia cari fuseser chema i pe  
<sup>18</sup> nume, i au strîns toat adunarea, în cea dintîi zi a lunii a doua. I-au trecut în c r ile cari  
 cuprindeau spi a neamului, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap  
 numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus. <sup>19</sup> Moise a f cut num r toarea în  
<sup>20</sup> pustia Sinai, cum îi poruncise Domnul. Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Ruben, întîiul  
 n scut al lui Israel, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap numele  
 tuturor b rba ilor, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele:  
<sup>21</sup> b rba ii din semin ia lui Ruben ie i i la num r toare, au fost patruzeci i ase de  
<sup>22</sup> mii cinci sute. Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Simeon, dup familiile lor, dup  
 casele p rin ilor lor; le-au f cut num r toarea, num rînd pe cap numele tuturor b rba ilor  
 dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: <sup>23</sup> b rba ii din  
<sup>24</sup> semin ia lui Simeon ie i i la num r toare, au fost cincizeci i nou de mii trei sute. Au  
 trecut în c r ile neamului pe fiii lui Gad, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor,  
 num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s  
<sup>25</sup> poarte armele: b rba ii din semin ia lui Gad ie i i la num r toare, au fost patruzeci  
<sup>26</sup> i cinci de mii ase sute cincizeci. Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Iuda, dup  
 familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci  
 de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: <sup>27</sup> b rba ii din semin ia lui Iuda ie i i  
<sup>28</sup> la num r toare, au fost aptezeci i patru de mii ase sute. Au trecut în c r ile neamului  
 pe fiii lui Isahar, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor

dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: <sup>29</sup> b rba ii din  
<sup>30</sup> semin ia lui Isahar, ie i i la num r toare, au fost cincizeci i patru de mii patru sute. Au  
 trecut în c r ile neamului pe fiii lui Zabulon, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor,  
 num rînd numele b rba ilor dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s  
<sup>31</sup> poarte armele: b rba ii din semin ia lui Zabulon ie i i la num r toare, au fost cincizeci  
<sup>32</sup> i apte de mii patru sute. Au trecut în c r ile neamului dintre fiii lui Iosif, pe fiii lui Efraim,  
 dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vârsta de  
<sup>33</sup> dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: b rba ii din semin ia lui  
<sup>34</sup> Efraim ie i i la num r toare, au fost patruzeci de mii cinci sute. Au trecut în c r ile  
 neamului pe fiii lui Manase, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele  
 b rba ilor dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele:  
<sup>35</sup> b rba ii din semin ia lui Manase ie i i la num r toare, au fost treizeci i dou de  
<sup>36</sup> mii dou sute. Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Benjamin, dup familiile lor, dup  
 casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe  
<sup>37</sup> to i cei în stare s poarte armele: b rba ii din semin ia lui Benjamin ie i i la  
<sup>38</sup> num r toare, au fost treizeci i cinci de mii patru sute. Au trecut în c r ile neamului pe  
 fiii lui Dan, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor  
<sup>39</sup> dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: b rba ii din  
 semin ia lui Dan ie i i la num r toare, au fost asezeci i dou de mii apte sute.  
<sup>40</sup> Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui A er, dup familiile lor, dup casele p rin ilor  
 lor, num rînd numele b rba ilor dela vârsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare  
<sup>41</sup> s poarte armele: b rba ii din semin ia lui A er, ie i i la num r toare, au fost  
<sup>42</sup> patruzeci i una de mii cinci sute. Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Neftali, dup  
 familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vârsta de dou zeci  
<sup>43</sup> de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: b rba ii din semin ia lui Neftali ie i i  
<sup>44</sup> la num r toare, au fost cincizeci i trei de mii patru sute. Ace tia sînt aceia a c ror  
 num r toare a fost f cut de Moise i Aaron, i de cei doisprezece b rba i, mai mari ai  
<sup>45</sup> lui Israel; era cîte un b rbat pentru fiecare din casele p rin ilor lor. To i aceia dintre copiii  
 lui Israel ie i i la num r toare, dup casele p rin ilor lor, dela vârsta de dou zeci de ani  
<sup>46</sup> în sus, to i aceia din Israel cari erau în stare s poarte armele, to i cei ie i i la

num r toare, au fost ase sute trei mii cincisute cinci zeci. <sup>47</sup> Levi ii, dup semin ia  
 p rin ilor lor, n'au intrat în num r toarea aceasta. <sup>48</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:  
<sup>49</sup> „S nu faci num r toarea semin iei lui Levi, i s nu -i numeri capetele în mijlocul  
<sup>50</sup> celorlal i copii ai lui Israel. D în grija Levi ilor cortul întîlnirii, toate uneltele lui i tot  
 ce ine de el. Ei vor duce cortul i toate uneltele lui, vor face slujba în el, i vor t b rî în  
<sup>51</sup> jurul cortului. Cînd va porni cortul, Levi ii s -l desfac ; i cînd se va opri cortul, Levi ii  
 s -l întind ; iar str inul care se va apropia de el, s fie pedepsit cu moartea. <sup>52</sup> Copiii lui  
<sup>53</sup> Israel s t b rasc fiecare în tab ra lui, fiecare lîng steagul lui, dup cetele lor. Dar  
 Levi ii s t b rasc în jurul cortului întîlnirii, pentru ca s nu izbucneasc mînia Mea  
<sup>54</sup> împotriva adun rii copiilor lui Israel; i Levi ii s aib paza cortului întîlnirii.`` Copiii  
 lui Israel au f cut întocmai dup toate poruncile, pe cari le d duse lui Moise Domnul; a a au  
 f cut.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: <sup>2</sup> „Copiii lui Israel au s t b rasc  
 fiecare lîng steagul lui, subt semnele casei p rin ilor lui; s t b rasc în fa a i  
<sup>3</sup> împrejurul cortului întîlnirii. La r s rit, tab ra lui Iuda, cu steagul ei, i cu o tirile sale.  
 Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Iuda, Nah on, fiul lui Aminadab, <sup>4</sup> cu o tirea lui,  
 alc tuit din aptezeci i patru de mii ase sute de oameni, ie i i la num r toare.  
<sup>5</sup> Lîng el s t b rasc semin ia lui Isahar, i mai marele fiilor lui Isahar, Netaneel, fiul  
 lui uar, <sup>6</sup> cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i patru de mii patru sute de oameni, ie i i  
 la num r toare; <sup>7</sup> apoi semin ia lui Zabulon, i mai marele fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui  
<sup>8</sup> Helon, cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i apte de mii patru sute de oameni, ie i i  
<sup>9</sup> la num r toare. To i cei din tab ra lui Iuda, ie i i la num r toare, sînt o sut optzeci  
<sup>10</sup> i ase de mii patru sute de b rba i, dup o tirea lor. Ei s porneasc cei dintîi. La  
 miaz zi, tab ra lui Ruben, cu steagul ei, i cu o tirile ei. Acolo s t b rasc mai marele  
<sup>11</sup> fiilor lui Ruben, Eli ur, fiul lui edeur, cu o tirea lui, alc tuit din patruzeci i ase

de mii cinci sute de bărbați, ieși în număr toare. <sup>12</sup> Lîng el s t b rasc semin ia  
 lui Simeon și mai marele fiilor lui Simeon, elumiel, fiul lui Uri adai, <sup>13</sup> cu o tîrea lui,  
 alc tuit din cincizeci și nou de mii trei sute de oameni, ieși în număr toare; <sup>14</sup> apoi  
 semin ia lui Gad, și mai marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel, <sup>15</sup> cu o tîrea lui, alc tuit  
 din patruzeci și cinci de mii ase sute cincizeci de oameni, ieși în număr toare. <sup>16</sup> To i  
 cei din tab ra lui Ruben, ieși în număr toare, sînt o sut cincizeci și unu de mii patru  
 sute cincizeci de oameni, după o tîrile lor. Ei s porneasc în al doilea rînd. <sup>17</sup> Apoi va porni  
 cortul întîlnirii, împreună cu tab ra Levi ilor, a ezat în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum  
 vor înea irul în care au t b rît, fiecare la rîndul lui, după steagul lui. <sup>18</sup> La apus, tab ra  
 lui Efraim, cu steagul său, și cu o tîrile sale. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui  
 Efraim, Eli ama, fiul lui Amihud, <sup>19</sup> cu o tîrea lui, alc tuit din patruzeci de mii cinci sute  
 de oameni, ieși în număr toare. <sup>20</sup> Lîng el s t b rasc semin ia lui Manase și  
 mai marele fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedah ur, <sup>21</sup> cu o tîrea lui, alc tuit din treizeci  
 și dou de mii dou sute de oameni, ieși în număr toare; <sup>22</sup> apoi semin ia lui Benjamin  
 și mai marele fiilor lui Benjamin, Abidan, fiul lui Ghideon, <sup>23</sup> cu o tîrea lui, alc tuit din  
 treizeci și cinci de mii patru sute de oameni, ieși în număr toare. <sup>24</sup> To i cei din tab ra  
 lui Efraim, ieși în număr toare, sînt o sut opt mii o sut de oameni, după o tîrile lor.  
 Ei s porneasc în al treilea rînd. <sup>25</sup> La miaz noapte, tab ra lui Dan, cu steagul ei, și cu  
 o tîrile ei. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Ami adai, <sup>26</sup> cu  
 o tîrea lui, alc tuit din asezeci și dou de mii apte sute de oameni, ieși în număr  
 toare. <sup>27</sup> Lîng el s t b rasc semin ia lui A er și mai marele fiilor lui A er.  
 Paguiel, fiul lui Ocran, <sup>28</sup> cu o tîrea lui, alc tuit din patruzeci și unu de mii cinci sute de  
 oameni, ieși în număr toare; <sup>29</sup> apoi semin ia lui Neftali, și mai marele fiilor lui Neftali,  
 Ahira, fiul lui Enan, <sup>30</sup> cu o tîrea lui, alc tuit din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni,  
 ieși în număr toare. <sup>31</sup> To i cei din tab ra lui Dan, ieși în număr toare, sînt o  
 sut cincizeci și apte de mii ase sute de oameni. Ei s porneasc cei din urmă, după  
 steagul lor. <sup>32</sup> Ace tia sînt copiii lui Israel ieși în număr toare, după casele prin ilor  
 lor. To i cei ieși în număr toare, și cari au alc tuit taberile, după o tîrile lor, au fost

ase sute trei mii cinci sute cincizeci. <sup>33</sup> Levi ii, dup porunca pe care o duse lui Moise  
 Domnul' n'au intrat la numar toare în mijlocul copiilor lui Israel. <sup>34</sup> i copiii lui Israel au făcut  
 întocmai dup toate poruncile, pe cari le duse lui Moise Domnul. A trebui ei, dup  
 steagurile lor; i astfel porneau la drum, fiecare dup familia lui, dup casa prinilor lui.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Iat s mîna lui Aaron i a lui Moise, pe vremea cînd a vorbit Domnul cu Moise, pe  
 muntele Sinai. <sup>2</sup> Iat numele fiilor lui Aaron: Nadab, întîiul n scut, Abihu, Eleazar i Itamar.  
<sup>3</sup> Acestea sînt numele fiilor lui Aaron, cari au primit ungerea preoiesc , i cari au fost închina i  
 în slujba preoiei. <sup>4</sup> Nadab i Abihu au murit înaintea Domnului, cînd au adus înaintea Domnului  
 foc strîn, în pustia Sinai; ei n'aveau fii. Eleazar i Itamar au împlinit slujba preoiei, în faa  
 tatilor lor Aaron. <sup>5</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>6</sup> „Apropie seminia lui Levi, i pune  
 -o înaintea preotului Aaron, ca s fie în slujba lui. <sup>7</sup> Ei s aib grij de tot ce este dat în paza  
 lui i de tot ce este poruncit întregii adunri, înaintea cortului întîlnirii: s fac slujba cortului.  
<sup>8</sup> S aib grij de toate uneltele cortului întîlnirii, i de tot ce este poruncit copiilor lui Israel:  
 ei s fac slujba cortului. <sup>9</sup> S dai pe Levi i lui Aaron i fiilor lui; ei s -i fie da i lui în  
 totul, din partea copiilor lui Israel. <sup>10</sup> Pe Aaron i pe fiii lui s -i pui s pzeasc slujba  
 preoiei lor; iar strînul care se va apropia, s fie pedepsit cu moartea.`` <sup>11</sup> Domnul a vorbit  
 lui Moise, i a zis: <sup>12</sup> „Iat c am luat pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor  
 întîilor nscu i, cari se nasc înti dintre copiii lui Israel; i Levi ii vor fi ai Mei. <sup>13</sup> Cci  
 orice întîi n scut este al Meu; în ziua cînd am lovit pe toti întîii nscu i din ara Egiptului,  
 Mi-am închinat Mie pe toti întîii nscu i din Israel, atît din oameni cît i din dobitoace: ei  
 vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul.`` <sup>14</sup> Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, i a zis: <sup>15</sup> „F  
 num r toarea copiilor lui Levi, dup casele prinilor lor, dup familiile lor; i anume,  
 f num r toarea tuturor celor de parte b rbeasc , dela vîrsta de o lun în sus. <sup>16</sup> Moise  
 le -a făcut num r toarea, dup porunca Domnului, întocmai cum poruncise. <sup>17</sup> Iat cari sînt  
 fiii lui Levi, dup numele lor: Gheron, Chehat i Merari. - <sup>18</sup> Iat numele fiilor lui Gheron,

dup familiile lor: Libni i imei. <sup>19</sup> Iat fiii lui Chehat, dup familiile lor: Amram, I ehar,  
 Hebron i Uziel; <sup>20</sup> i fiii lui Merari, dup familiile lor: Mahli i Mu i. Acestea sînt familiile  
 lui Levi, dup casele p rin ilor lor. <sup>21</sup> Din Gher on se pogoar familia lui Libni i familia  
 lui imei, alc tuind familiile Gher oni ilor. <sup>22</sup> Cei ie i i la num r toare, cînd au num rat  
 pe to i b rba ii dela vîrsta de o lun în sus, au fost apte mii cinci sute. <sup>23</sup> Familiile  
 Gher oni ilor t b rau înapoia cortului la apus. <sup>24</sup> C petenia casei p rinte ti a  
 Gher oni ilor era Elisaf, fiul lui Lael. <sup>25</sup> În ce prive te cortul întîlnirii, în grija fiilor lui  
 Gher on era dat: cortul i acoperi ul cortului, învelitoarea acoperi ului cortului i perdeaua  
 de la u a cortului întîlnirii; <sup>26</sup> apoi pînzele cur ii i perdeaua de la poarta cur ii cortului dejur  
 împrejurul cortului i altarului, i toate funiile pentru slujba cortului. <sup>27</sup> Din Chehat se pogoar  
 familia Amrami ilor, familia I ehari ilor, familia Hebroni ilor i familia Uzieli ilor,  
 alc tuind familiile Chehati ilor. <sup>28</sup> Num rînd pe to i b rba ii dela vîrsta de o lun în sus,  
 s'au g sit opt mii ase sute de b rba i, îns rcina i cu îngrijirea sfîntului loca . <sup>29</sup> Familiile  
 fiilor lui Chehat t b rau în partea de miaz zi a cortului. <sup>30</sup> C petenia casei p rinte ti a  
 familiilor Chehati ilor era Eli afan, fiul lui Uziel. <sup>31</sup> În grija lor au dat chivotul, masa, sfe nicul,  
 altarele, uneltele sfîntului loca , cu cari î i f ceau slujba, perdeaua dinl untru, i tot ce ine  
 de ea. <sup>32</sup> C petenia c peteniilor Levi ilor era Eleazar, fiul preotului Aaron; el avea privigherea  
 asupra celor îns rcina i s îngrijeasc de sfîntul loca . <sup>33</sup> Din Merari se pogoar familia  
 lui Mahli i familia lui Mu i, alc tuind familiile Merari ilor. <sup>34</sup> Cei ie i i la num r toare,  
 cînd au num rat pe to i b rba ii de la vîrsta de o lun în sus, au fost ase sute de mii dou  
 sute. <sup>35</sup> C petenia casei p rinte ti a familiilor lui Merari era uriel, fiul lui Abihail. Ei  
 t b rau în partea de miaz noapte a cortului. <sup>36</sup> În paza i grija fiilor lui Merari au dat: scîndurile  
 cortului, drugii, stîlpii i picioarele lor, toate uneltele i tot ce ine de ele; <sup>37</sup> apoi stîlpii cur ii  
 de jur împrejur, picioarele lor, ru ii lor i funiile lor. <sup>38</sup> Moise, Aaron i fiii lui t b rau  
 înaintea cortului, la r s rit, înaintea cortului întîlnirii, spre r s ritul soarelui; ei aveau s  
 îndeplineasc la sfîntul loca , tot ce fusese poruncit copiilor lui Israel; iar str inul care se va  
 apropia, s fie pedepsit cu moartea. <sup>39</sup> To i Levi ii a c ror num r toare au f cut -o Moise  
 i Aaron, dup porunca Domnului, dup familiile lor, to i b rba ii, dela vîrsta de o lun

40  
 în sus, au fost dou zeci i dou de mii. Domnul a zis lui Moise: „F num r toarea  
 tuturor întâilor n scu i de parte b rb teasc dintre copiii lui Israel, dela vârsta de o lun în  
 sus, i num r -i dup numele lor. 41 S iei pe Levi i pentru Mine, Domnul, în locul tuturor  
 întâilor n scu i din copiii lui Israel, i vitele Levi ilor în locul tuturor întâilor n scu i din  
 vitele copiilor lui Israel! 42 Moise a f cut num r toarea tuturor întâilor n scu i dintre copiii  
 lui Israel, dup porunca pe care i -o d duse Domnul. 43 To i întâii n scu i de parte  
 b rb teasc , a c ror num r toare au f cut -o, num rîndu-le numele, dela vârsta de o  
 lun în sus, au fost dou zeci i dou de mii dou sute apte zeci i trei. 44 Domnul a  
 vorbit lui Moise, i a zis: 45 „Ia pe Levi i în locul tuturor întâilor n scu i din copiii lui Israel,  
 i vitele Levi ilor în locul vitelor lor; i Levi ii vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul. 46 Pentru  
 r scump rarea celor dou sute aptezeci i trei, cari trec peste num rul Levi ilor, dintre  
 întâii n scu i ai copiilor lui Israel, 47 s iei cîte cincisicli de cap, dup siclul sfîntului loca ,  
 care este de dou zeci de ghere. 48 S dai argintul acesta lui Aaron i fiilor lui, pentru  
 r scump rarea celor ce trec peste num rul Levi ilor. 49 Moise a luat argintul pentru  
 r scump rarea celor ce treceau peste num rul celor r scump ra i de Levi i; 50 a luat  
 argintul întâilor n scu i din copiii lui Israel: o mie trei sute asezeci i cincide sicli, dup  
 siclul sfîntului loca . 51 i Moise a dat argintul de r scump rare lui Aaron i fiilor lui, dup  
 porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

#### Chapter 4

1 Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: 2 „Num r pe fiii lui Chehat dintre  
 copiii lui Levi, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, 3 dela vârsta de treizeci de ani  
 în sus, pîn la vârsta de cincizeci de ani, pe to i cei destoinici s fac vreo slujb la cortul  
 întîlnirii. 4 Iat slujbele fiilor lui Chehat, în cortul întîlnirii: ele privesc Locul prea sfînt. 5 La  
 pornirea taberii, Aaron i fiii lui s vin s dea jos perdeaua dinl untru, i s acopere cu  
 ea chivotul m rturiei; 6 s pun deasupra ei o învelitoare de piele de vi el de mare, i s  
 întind pe deasupra un covor f cut în întregime din materie albastr ; apoi s pun drugii  
 chivotului. 7 S întind un covor albastru peste masa pînilor pentru punerea înainte, i deasupra

s pun str chinile, c uile, ce tile i potirele pentru jertfele de b utur ; deasupra s  
 8  
 fie i pâinea care se pune necurmat înaintea Domnului; peste toate aceste lucruri s întind un  
 covor c rmiziu, i s -l acopere cu o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s pun  
 9  
 drugii mesei. S ia un covor albastru, i s acopere sfe nicul, candelile lui, muc rile lui,  
 cenu arele lui i toate vasele lui pentru untdelemn, cari se întrebuin eaz pentru slujba lui;  
 10  
 s -l pun cu toate uneltele lui într'o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s -l pun  
 11  
 pe targ . Peste altarul de aur s întind un covor albastru, i s -l acopere cu o învelitoare  
 12  
 de piele de vi el de mare; apoi s -i pun drugii. S ia apoi toate uneltele întrebuin ate  
 pentru slujb în sfântul loca , i s le pun într'un covor albastru, i s le acopere cu o  
 13  
 învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s le pun pe targ . S ia cenu a din altar,  
 14  
 i s întind peste altar un covor de purpur ; s pun deasupra toate uneltele pentru  
 slujba lui, tig ile pentru c rbuni, furculi ele, lope ile, ligheanele, toate uneltele altarului, i  
 15  
 deasupra s întind o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s -i pun drugii. Dup ce  
 Aaron i fiii lui vor ispr vi de acoperit sfântul loca i toate uneltele sfântului loca , fiii lui  
 Chehat s vin , la pornirea taberii, ca s le duc ; dar s nu se ating de lucrurile sfinte, ca  
 s nu moar . Acestea sînt lucrurile pe cari au s le duc fiii lui Chehat din cortul întîlnirii.  
 16  
 Eleazar, fiul preotului Aaron, s aib subt privigherea lui untdelemnul pentru sfe nic, t mîia  
 mirositoare, darul de pâine de toate zilele i untdelemnul pentru ungere; s aib în grija lui tot  
 17  
 cortul i tot ce cuprinde el, sfântul loca i uneltele lui.`` Domnul a vorbit lui Moise i lui  
 18  
 Aaron, i a zis: „S nu cumva s pune i neamul familiilor Chehati ilor în primejdie s  
 19  
 fie nimicid din mijlocul Levi ilor. Iat ce s face i pentru ei, ca s tr iasc i s nu  
 moar cînd se vor apropia de Locul prea sfînt: Aaron i fiii lui s vin , i s pun pe  
 20  
 fiecare din ei la slujba i sarcina lui. S nu intre ei s înveleasc lucrurile sfinte, ca s nu  
 21  
 moar .`` Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 22  
 „Num r i pe fiii lui Gher on, dup  
 23  
 casele p rin ilor lor, dup familiile lor; i anume, s faci num r toarea, începînd dela  
 vîrsta de treizeci de ani în sus pîn la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare s  
 24  
 împlineasc vreo slujb în cortul întîlnirii. Iat slujbele familiilor Gher oni ilor, slujba  
 25  
 pe care vor trebui s'o fac i ce vor trebui s duc . S duc covoarele cortului i cortul  
 întîlnirii, învelitoarea lui i învelitoarea de piele de vi el de mare, care se pune deasupra, perdeaua  
 26  
 de la u a cortului întîlnirii; pînzele cur ii i perdeaua dela u a por ii cur ii, dejur



împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate uneltele cari în de ele. și ei să fac  
 toată slujba privitoare la aceste lucruri. <sup>27</sup> În slujbele lor, fiii Gheronilor să fie sub poruncile  
 lui Aaron și fiilor lui, pentru tot ce vor duce și pentru toată slujba pe care vor trebui să o facă;  
 în grija lor să da și tot ce au de dus. <sup>28</sup> Acestea sînt slujbele familiilor fiilor Gheronilor în  
 cortul întîlnirii, și ce au ei de puzit sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. <sup>29</sup> Să faci  
 număr toarea fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele prinților lor; <sup>30</sup> și anume,  
 să faci număr toarea, începînd de la vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci  
 de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii. <sup>31</sup> Iată ce este dat  
 în grija lor și ce au ei de dus, pentru toate slujbele din cortul întîlnirii: scîndurile cortului, drugii  
 lui, stîlpul lui, picioarele lui; <sup>32</sup> stîlpul curții de jur împrejur, picioarele lor, rușii lor, funiile  
 lor, toate uneltele cari în de ei și tot ce este rînduit pentru slujba lor. Să spune și pe nume  
 lucrurile cari sînt date în grija lor și pe cari le au ei de purtat. <sup>33</sup> Acestea sînt slujbele familiilor  
 fiilor lui Merari, toate slujbele pe cari au să le facă ei în cortul întîlnirii, sub cîrmuirea lui Itamar,  
 fiul preotului Aaron. <sup>34</sup> Moise, Aaron și mai marii adunării au făcut număr toarea fiilor  
 Chehatilor, după familiile lor și după casele prinților lor, <sup>35</sup> și anume a tuturor aceluia  
 cari, de la vîrsta de treizeci de ani în sus, pînă la vîrsta de cincizeci de ani, erau în stare să facă  
 vreo slujbă în cortul întîlnirii. <sup>36</sup> Cei ieși și la număr toare, după familiile lor, au fost două  
 mii apte sute cincizeci. <sup>37</sup> Aceștia sînt cei ieși și la număr toare din familiile Chehatilor,  
 toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întîlnirii; Moise și Aaron le-au făcut număr toarea,  
 după porunca Domnului dat prin Moise. <sup>38</sup> Fiii lui Gheron ieși și la număr toare, după  
 familiile lor și după casele prinților lor, <sup>39</sup> de la vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta  
 de cincizeci de ani, și anume toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii,  
<sup>40</sup> cei ieși și la număr toare, după familiile lor, după casele prinților lor, au fost două  
 mii ase sute treizeci. <sup>41</sup> Aceștia sînt cei ieși și la număr toare din familiile fiilor lui  
 Gheron, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întîlnirii; Moise și Aaron le-au făcut  
 număr toarea după porunca Domnului. <sup>42</sup> Cei ieși și la număr toare dintre familiile fiilor  
 lui Merari, după familiile lor, după casele prinților lor, <sup>43</sup> de la vîrsta de treizeci de ani în  
 sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul  
 întîlnirii, <sup>44</sup> cei ieși și la număr toare, după familiile lor, au fost trei mii două sute.  
<sup>45</sup> Aceștia sînt cei ieși și la număr toare din familiile fiilor lui Merari; Moise și Aaron le-au

f cut num r toarea dup porunca Domnului dat prin Moise. <sup>46</sup> To i aceia dintre Levi i  
 a c ror num r toare au f cut -o Moise, Aaron i mai marii lui Israel, dup familiile lor i  
 dup casele p rin ilor lor, <sup>47</sup> dela vîrsta de treizeci de ani în sus pîn la vîrsta de cinci zeci  
 de ani, to i cei ce erau în stare s fac vreo slujb i s duc cortul întîlnirii, <sup>48</sup> to i cei  
 ie i i la num r toare, au fost opt mii cincisute optzeci. <sup>49</sup> Le-au f cut num r toarea  
 dup porunca Domnului dat prin Moise, ar tînd fiec ruia slujba pe care trebuia s'o fac i  
 ce trebuia s duc ; le-au f cut num r toarea dup porunca pe care o d duse lui Moise  
 Domnul.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Porunce te copiilor lui Israel s izgoneasc din  
 tab r pe orice lepros, i pe oricine are o lep dare de s mîn , sau este întinat prin atingerea  
 de un mort. <sup>3</sup> Fie b rba i fie femei, s -i scoate i afar din tab r ; s -i scoate i afar ,  
 ca s nu spurce tab ra în mijlocul c reia Îmi am Eu locuin a.`` <sup>4</sup> Copiii lui Israel au f cut  
 a a, i i-au scos afar din tab r ; cum poruncise lui Moise Domnul, a a au f cut copiii  
 lui Israel. <sup>5</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>6</sup> „Spune copiilor lui Israel: Cînd un b rbat sau  
 o femeie va p c tui împotriva aproapelui s u, f cînd o c lcare de lege fa de Domnul,  
 i se va face astfel vinovat, <sup>7</sup> s - i m rturiseasc p catul, i s dea înapoi în întregime  
 pre ul lucrului cî tigat prin mijloace necinstite, ad ugînd a cincea parte; s -l dea aceluia  
 fa de care s -a f cut vinovat. <sup>8</sup> Dac nu este nimeni care s aib drept s ia înapoi lucrul  
 cî tigat prin mijloace necinstite, lucrul acela s se întoarc la Domnul, la preot, afar de  
 berbecele adus ca jertf de isp ire cu care se va face isp ire pentru cel vinovat. <sup>9</sup> Orice  
 dar ridicat din lucrurile închinat Domnului de copiii lui Israel, s fie al preotului, c ruia îi sînt  
 aduse. <sup>10</sup> Lucrurile închinat Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va da preotului, al lui s  
 fie.`` <sup>11</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>12</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: Dac  
 p c tuie te nevasta cuiva fa de b rbatul ei, i -i este necredincioas ; <sup>13</sup> dac altul  
 se culc cu ea, i lucrul este ascuns de b rbatul ei; dac ea s'a pîng rit în ascuns, f r s  
 fie vreun martor împotriva ei, i f r s fie prins asupra faptului; - <sup>14</sup> i dac b rbatul  
 este apucat de un duh de gelozie i are b nuieli asupra nevastei lui, care s'a pîng rit, sau dac

este cuprins de un duh de gelozie i are b nuieli asupra nevastei lui, care nu s'a pîng rit; -  
15

omul acela s - i aduc nevasta la preot, i, ca dar de mîncare pentru ea, s aduc a zecea parte dintr'o ef de floare de f in de orz; s nu toarne untdelemn pe ea, i s nu pun t mîie pe ea, c ci acesta este un dar de mîncare adus pentru gelozie, un dar de descoperire, care

descopere o f r delege. <sup>16</sup> Preotul s'o apropie, i s'o pun s stea în picioare înaintea

Domnului. <sup>17</sup> Preotul s ia ap sfînt într'un vas de p mînt; s ia rîn de pe podeala

cortului i s'o pun în ap . <sup>18</sup> Preotul s pun pe femeie s stea în picioare înaintea Domnului; s descopere capul femeii, i s -i pun în mîni darul de mîncare adus pentru descoperire, darul de mîncare adus pentru gelozie; preotul s aib în mîn apele amare

aduc toare de blestem. <sup>19</sup> Preotul s pun pe femeie s jure, i s -i zic : ,Dac niciun om nu s'a culcat cu tine, i dac , fiind subt puterea b rbatului t u, nu te-ai ab tut dela el ca s te pîng re ti cu altul, s nu- i fac niciun r u aceste ape amare aduc toare de blestem!

<sup>20</sup> Dar dac , fiind subt puterea b rbatului t u, te-ai ab tut dela el i te-ai pîng rit, i dac

un alt om decît b rbatul t u s'a culcat cu tine, - <sup>21</sup> i preotul s pun pe femeie s jure cu un jur mînt de blestem, i s -i zic : ,Domnul s te fac s ajungi de blestem i de urgie

în mijlocul poporului t u, f cînd s i se usuce coapsa i s i se umfle pîntecele, <sup>22</sup> i apele acestea aduc toare de blestem s între în m runtaiele tale, ca s fac s i se umfle

pîntecele i s i se usuce coapsa!` i femeia s zic : ,Amin! Amin!` <sup>23</sup> Preotul s scrie

blestemurile acestea într'o carte, apoi s le tearg cu apele cele amare. <sup>24</sup> i s dea femeii s bea apele amare aduc toare de blestem; i apele aduc toare de blestem vor intra în ea i

-i vor pricinui am r ciunea. <sup>25</sup> Preotul s ia din mînile femeii darul de mîncare adus pentru gelozie, s legene darul într'o parte i într'alta înaintea Domnului, i s -l aduc pe altar.

<sup>26</sup> Apoi preotul s ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, i s -l ard pe altar. Dup

aceea, s dea femeii s bea apele. <sup>27</sup> Dup ce îi va da s bea apele, dac ea s'a pîng rit i a fost necredincioas b rbatului ei, apele aduc toare de blestem vor intra în ea, i -i vor pricinui am r ciunea; pîntecele i se va umfla, coapsa i se va usca, i femeia aceasta va fi de blestem în

mijlocul poporului ei. <sup>28</sup> Dar dac femeia nu s'a pîng rit i este curat , va r mînea neatins ,

i va avea copii. <sup>29</sup> Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea cînd o femeie, care

este subt puterea b rbatului ei, se abate i se pîng re te, <sup>30</sup> i pentru împrejurarea cînd un b rbat, apucat de un duh de gelozie, are b nuieli asupra nevastei lui: preotul s'o pun s stea

în picioare înaintea Domnului, i s -i fac întocmai dup legea aceasta. <sup>31</sup> B rbatul va fi scutit de vin , dar femeia aceea î i va lua pedeapsa nelegiurii ei.``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Cînd un b rbat sau o femeie se va desp r i de ceilal i, f cînd o juruin de nazireat<sup>1</sup>, ca s se închine Domnului, <sup>3</sup> s se fereasc de vin i de b utur îmb t toare; s nu bea nici o et f cut din vin, nici o et f cut din vreo b utur îmb t toare; s nu bea nicio b utur stoars din struguri, i s nu m nînce struguri proaspe i nici usca i. <sup>4</sup> În tot timpul nazireatului lui, s nu m nînce nimic care vine din vi , dela sîmburi pîn la pelli a strugurelui. <sup>5</sup> În tot timpul nazireatului, briciul s nu treac pe capul lui; pîn la împlinirea zilelor pentru cari s'a închinat Domnului, va fi sfînt; s - i lase p rul s creasc în voie. <sup>6</sup> În tot timpul cît s'a f g duit Domnului prin jur mînt, s nu se apropie de un mort; <sup>7</sup> s nu se pîng reasc nici la moartea tat lui s u, nici a mamei sale, nici a fratelui s u, nici a sorei sale, c ci poart pe cap închinarea Dumnezeului lui. <sup>8</sup> În tot timpul nazireatului, s fie închinat Domnului. <sup>9</sup> Dac moare cineva de moarte n praznic lîng el, i capul lui închinat se face astfel necurat, s - i rad capul în ziua cur irii, i anume s i -l rad a aptea zi. <sup>10</sup> În ziua a opta, s aduc preotului dou turturele sau doi pui de porumbel, la u a cortului întîlnirii. <sup>11</sup> Preotul s jertfeasc pe unul ca jertf de isp ire, iar pe celalt ca ardere de tot, i s fac pentru el isp irea p catului lui, f cut cu prilejul mortului. Nazireul s - i sfin easc apoi capul chiar în ziua aceea. <sup>12</sup> S închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, i s aduc un miel de un an ca jertf pentru vin ; zilele dinainte nu vor fi socotite, pentruc nazireatul lui a fost pîng rit. <sup>13</sup> Iat legea nazireului. În ziua cînd se va împlini vremea nazireatului lui, s fie adus la u a cortului întîlnirii. <sup>14</sup> Ca dar, s aduc Domnului: un miel de un an f r cusur, pentru arderea de tot, o oaie de un an i f r cusur pentru jertfa de isp ire, i un berbec f r cusur, pentru jertfa de mul mire; <sup>15</sup> un co cu azimi, turte f cute din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, i pl cinte f r aluat, stropite cu untdelemn, împreun cu darul de mîncare i jertfa de b utur obicinuite. <sup>16</sup> Preotul s aduc aceste lucruri înaintea Domnului i s aduc jertfa lui de isp ire i arderea de

<sup>17</sup> tot; <sup>18</sup> s preg teasc berbecele ca jertf de mul mire Domnului, împreun cu co ul  
 cu azimi, i s preg teasc i darul lui de mîncare i jertfa lui de b utur . Nazireul  
 s - i rad , la u a cortului întîlnirii, capul închinat Domnului; s ia p rul capului s u  
<sup>19</sup> închinat Domnului, i s -l pun pe focul care este subt jertfa de mul mire. Preotul s  
 ia spata dreapt fiart a berbecelui, o turt nedospit din co , i o pl cint nedospit ;  
<sup>20</sup> i s le pun în mînile Nazireului, dup ce acesta i -a ras capul închinat Domnului. Preotul  
 s le legene într'o parte i într'alta înaintea Domnului: acesta este un lucru sfînt, care este al  
 preotului, împreun cu pieptul leg nat i spata adus ca jertf prin ridicare. Apoi, nazireul  
<sup>21</sup> va putea s bea vin. Aceasta este legea pentru cel ce a f cut juruin a de nazireat: acesta este  
 darul lui, care trebuie adus Domnului pentru nazireatul lui, afar de ce -i vor îng dui mijloacele  
 lui. S împlineasc tot ce este poruncit pentru juruin a pe care a f cut -o, dup legea  
 nazireatului.`` <sup>22</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>23</sup> „Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i  
<sup>24</sup> spune-le: „A a s binecuvînta i pe copiii lui Israel, i s le zice i: „Domnul s te  
 binecuvinteze, i s te p zeasc ! <sup>25</sup> Domnul s fac s lumineze Fa a Lui peste tine,  
<sup>26</sup> i s Se îndure de tine! Domnul s - i înal e Fa a peste tine, i-s - i dea pacea!  
<sup>27</sup> Astfel s pun Numele Meu peste copiii lui Israel, i Eu îi voi binecuvînta.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Cînd a ispr vit Moise de a ezat cortul, l -a uns i l -a sfin it împreun cu toate uneltele  
 lui, precum i altarul cu toate uneltele lui; le -a uns i le -a sfin it. <sup>2</sup> Atunci mai marii lui Israel,  
 c peteniile caselor p rin ilor lor, i-au adus darurile lor: ace tia erau mai marii semin iilor,  
<sup>3</sup> cari luaser parte la num r toare. Ei i-au adus ca dar înaintea Domnului: ase car  
 acoperite i doisprezece boi, adic un car la dou c petenii, i un bou de fiecare c petenie;  
<sup>4</sup> i le-au adus înaintea cortului. Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>5</sup> „Ia dela ei aceste lucruri,  
 i s le întrebuin ezi pentru slujba cortului întîlnirii; s le dai Levi ilor, fiec ruia dup  
<sup>6</sup> cum cere slujba lui.`` Moise a luat car le i boii, i le -a dat Levi ilor. <sup>7</sup> A dat dou car  
<sup>8</sup> i patru boi fiilor lui Gher on, dup cum cereau slujbele lor; a dat patru car i opt boi  
 fiilor lui Merari, dup cum cereau slujbele lor, subt cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

9

Dar n'a dat niciunul fiilor lui Chehat, pentru , dup cum cereau slujbele lor, ei trebuiau s

duc lucrurile sfinte pe umeri. <sup>10</sup> C peteniile i-au adus darurile pentru tîrnosirea altarului, în

ziua cînd l-au uns; c peteniile i-au adus darurile înaintea altarului. <sup>11</sup> Domnul a zis lui Moise:  
„C peteniile s vin unul cîte unul, i anume fiecare în cîte o zi deosebit , ca s - i aduc

darul pentru tîrnosirea altarului.`` <sup>12</sup> Cel ce i -a adus darul în ziua întîi, a fost Nah on, fiul lui

Aminadab, din semin ia lui Iuda. <sup>13</sup> El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci  
de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline

cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>14</sup> o c uie de aur

de zece sicli, plin cu t mîie, <sup>15</sup> un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot;

<sup>16</sup> un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>17</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci,

cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nah on, fiul lui Aminadab. <sup>18</sup> A doua zi,

i -a adus darul Netaneel, fiul lui uar, c petenia lui Isahar. <sup>19</sup> El a adus: o farfurie de argint  
în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul  
sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul

de mîncare; <sup>20</sup> o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; <sup>21</sup> un vi el, un berbece, un

miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>22</sup> un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>23</sup> i, pentru jertfa  
de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui

Netaneel, fiul lui uar. <sup>24</sup> A treia zi, c petenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon, <sup>25</sup> a adus:  
o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de  
sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn,

pentru darul de mîncare; <sup>26</sup> o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; <sup>27</sup> un vi el, un

berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>28</sup> un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>29</sup> i,  
pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost

darul lui Eliab, fiul lui Helon. <sup>30</sup> A patra zi, c petenia fiilor lui Ruben, Eli ur, fiul lui edeur,

<sup>31</sup> a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci  
de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu

untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>32</sup> o c uie de aur de zece sicli plin cu t mîie; <sup>33</sup> un

vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>34</sup> un ap pentru jertfa de isp ire;

<sup>35</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta

a fost darul lui Eli ur, fiul lui edeur. <sup>36</sup> A cincea zi, capetenia fiilor lui Simeon, elumiel, fiul  
<sup>37</sup> lui uri adai, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de  
 argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in ,  
<sup>38</sup> fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; o c uie de aur de zece sicli, plin cu  
<sup>39</sup> t mîie; un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>40</sup> un ap, pentru jertfa  
<sup>41</sup> de isp ire; i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei  
 de un an. Acesta a fost darul de mîncare al lui elumiel, fiul lui uri adai. <sup>42</sup> A asea zi,  
<sup>43</sup> c petenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel, a adus: o farfurie de argint în greutate de o  
 sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca ,  
<sup>44</sup> amîndou pline cu floare de f in fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; o  
<sup>45</sup> c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru  
<sup>46</sup> arderea de tot; un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>47</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi  
 boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.  
<sup>48</sup> A aptea zi, c petenia fiilor lui Efraim, Eli ama, fiul lui Amihud, <sup>49</sup> a adus: o farfurie de  
 argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup  
 siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru  
<sup>50</sup> darul de mîncare; o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; <sup>51</sup> un vi el, un berbece,  
<sup>52</sup> un miel de un an, pentru arderea de tot: un ap, pentru jertfa de isp ire: <sup>53</sup> i, pentru jertfa  
 de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui  
<sup>54</sup> Eli ama, fiul lui Amihud. A opta zi, c petenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedah ur,  
<sup>55</sup> a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci  
 de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu  
<sup>56</sup> untdelemn, pentru darul de mîncare; o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; <sup>57</sup> un  
<sup>58</sup> vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un ap pentru jertfa de isp ire;  
<sup>59</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta  
<sup>60</sup> a fost darul lui Gamliel, fiul lui Pedah ur. A noua zi, c petenia fiilor lui Benjamin, Abidan,  
<sup>61</sup> fiul lui Ghideoni, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean  
 de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in ,

fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>62</sup> o c uie de aur de zece sicli, plin cu  
 t mîie; <sup>63</sup> un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>64</sup> un ap, pentru jertfa  
 de isp ire; <sup>65</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei  
 de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni. <sup>66</sup> A zecea zi, c petenia fiilor lui Dan,  
 Ahiezer, fiul lui Ami adai, <sup>67</sup> a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli,  
 un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare  
 de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>68</sup> o c uie de aur, plin cu  
 t mîie; <sup>69</sup> un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; <sup>70</sup> un ap, pentru jertfa  
 de isp ire; <sup>71</sup> i pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei  
 de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Ami adai. <sup>72</sup> A unsprezecea zi, c petenia fiilor  
 lui A er, Paguiel, fiul lui Ocran, <sup>73</sup> a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de  
 sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu  
 floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>74</sup> o c uie de aur de  
 zece sicli, plin cu t mîie; <sup>75</sup> un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot;  
<sup>76</sup> un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>77</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci,  
 cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel, fiul lui Ocran. <sup>78</sup> A dou sprezecea  
 zi, c petenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan, <sup>79</sup> a adus: o farfurie de argint în greutate de o  
 sut treizeci de sicli, un lighian de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca ,  
 amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; <sup>80</sup> o  
 c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; <sup>81</sup> un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru  
 arderea de tot; <sup>82</sup> un ap, pentru jertfa de isp ire; <sup>83</sup> i, pentru jertfa de mul mire, doi  
 boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.  
<sup>84</sup>  
 Acestea au fost darurile aduse de c peteniile lui Israel pentru tîrnosirea altarului, în ziua cînd  
 l-au uns. Au fost dou sprezece farfurii de argint, dou sprezece ligheane de argint, dou sprezece  
 c uii de aur; <sup>85</sup> fiecare farfurie de argint cînt rea o sut treizeci de sicli, i fiecare lighian  
 cînt rea aptezeci de sicli, a a c argintul acestor unelte se ridica în totul la dou mii patru  
 sute de sicli, dup siclul sfîntului loca . <sup>86</sup> Au fost dou sprezece c ui de aur pline cu  
 t mîie, cîte zece sicli c uia, dup siclul sfîntului loca ; aurul c uiilor se ridica în totul



la o sut dou zeci de sicli. <sup>87</sup> Toate dobitoacele pentru arderea de tot au fost doisprezece vi ei, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mâncare obicinuite, doisprezece api, pentru jertfa de isp ire. <sup>88</sup> Toate dobitoacele pentru jertfa de mul mire: dou zeci i patru de boi, asezeci de berbeci, asezeci de api, asezeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru tîrnosirea altarului, dup ce l-au uns. <sup>89</sup> Cînd intra Moise în cortul întîlnirii ca s vorbeasc cu Domnul, auzea glasul care -i vorbea de pe capacul isp irii care era a ezat pe chivotul m rturiei, între cei doi heruvimi. i vorbea cu Domnul.

### Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te lui Aaron, i spune -i: Cînd vei a eza candelile în sfe nic, cele apte candelile vor trebui s lumineze în partea dinainte a sfe nicului.”

<sup>3</sup> Aaron a f cut a a; a a ezat candelile în partea dinainte a sfe nicului, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>4</sup> Sfe nicul era de aur b tut; aît piciorul cît i florile lui, erau de aur b tut. Moise f cuse sfe nicul dup chipul, pe care i -l ar tase Domnul. <sup>5</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>6</sup> „Ia pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel, i cur e te -i. <sup>7</sup> Iat cum s -i cur e ti: Strope te -i cu ap isp itoare; s lase s treac briciul peste tot trupul lor, s - i spele hainele, i s se cur easc . <sup>8</sup> S ia apoi un vi el, cu darul de mâncare obicinuit, f cut din floare de f in , fr mîntat cu untdelemn; i s mai iei un alt vi el pentru jertfa de isp ire. <sup>9</sup> S apropii pe Levi i înaintea cortului întîlnirii, i s strîngi toat adunarea copiilor lui Israel. <sup>10</sup> S apropii pe Levi i înaintea Domnului; i copiii lui Israel s - i pun mînile pe Levi i. <sup>11</sup> Aaron s legene pe Levi i într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca un dar leg nat din partea copiilor lui Israel; i s fie închina i astfel în slujba Domnului. <sup>12</sup> Levi ii s - i pun mînile pe capul vi eilor, i s aduci unul ca jertf de isp ire, i altul ca ardere de tot, ca s faci isp ire pentru Levi i. <sup>13</sup> S pui pe Levi i în picioare înaintea lui Aaron i înaintea fiilor lui, i s -i legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat Domnului. <sup>14</sup> A a s despar i pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel; i Levi ii vor fi ai Mei. <sup>15</sup> Dup aceea, Levi ii s vin s fac slujba în cortul întîlnirii. <sup>16</sup> Astfel s -i cur e ti i s -i legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat. C ci

ei Îmi sînt da i cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul întîilor  
 n scu i, din to i întîii n scu i ai copiilor lui Israel. <sup>17</sup> C ci orice întîi n scut al copiilor  
 lui Israel este al Meu, atît din oameni cît i din dobitoace; Mie Mi i-am închinat în ziua cînd am  
 lovit pe to i întîii n scu i în ara Egiptului. <sup>18</sup> i Eu am luat pe Levi i în locul tuturor  
 întîilor n scu i ai copiilor lui Israel. <sup>19</sup> Am dat pe Levi i în totul lui Aaron i fiilor lui, din  
 mijlocul copiilor lui Israel, ca s fac slujb pentru copiii lui Israel în cortul întîlnirii, s fac  
 isp ire pentru copiii lui Israel, i astfel copiii lui Israel s nu fie lovi i cu nici o urgie, cînd  
 se vor apropia de sîntul loca.`` <sup>20</sup> Moise, Aaron i toat adunarea copiilor lui Israel, au f cut  
 cu Levi ii tot ce poruncise lui Moise Domnul despre Levi i; a a au f cut copiii lui Israel cu  
 ei. <sup>21</sup> Levi ii s'au cur it, i i-au sp lat hainele. Aaron i -a leg nat într'o parte i într'alta,  
 ca un dar leg nat înaintea Domnului, i a f cut isp ire pentru ei, ca s -i cur easc .  
<sup>22</sup> Dup aceea, Levi ii au venit s - i fac slujba în cortul întîlnirii, în fa a lui Aaron i a  
 fiilor lui. Întocmai cum poruncise lui Moise Domnul cu privire la Levi i, a a s'a f cut cu ei.  
<sup>23</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>24</sup> „Iat legea privitoare la Levi i. Dela vîrsta de  
 dou zeci i cinci de ani în sus, orice Levit va intra în slujba cortului întîlnirii ca s îndeplineasc  
 o slujb acolo. <sup>25</sup> Dela vîrsta de cincizeci de ani încolo, s ias din slujb , i s nu mai  
 slujeasc . <sup>26</sup> Va putea s ajute pe fra ii lui în cortul întîlnirii, s p zeasc ce le este dat în  
 grij ; dar s nu mai fac slujb . A a s faci cu Levi ii în ce prive te slujbele lor.``

## Chapter 9

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, în luna întîi a anului al doilea, dup ie irea lor  
 din ara Egiptului. i a zis: <sup>2</sup> „Copiii lui Israel s pr znuiasc Pa tele la vremea hot rît .  
<sup>3</sup> S le pr znui i la vremea hot rît , în a patrusprezecea zi a lunii acesteia, seara1; s le  
 pr znui i dup toate legile, i dup toate poruncile privitoare la ele.`` <sup>4</sup> Moise a vorbit  
 copiilor lui Israel, s pr znuiasc Pa tele. <sup>5</sup> i au pr znuit Pa tele în a patrusprezecea zi  
 a lunii întîi, seara1, în pustia Sinai; copiii lui Israel au f cut întocmai dup toate poruncile, pe  
 cari le d duse lui Moise Domnul. <sup>6</sup> S'a întîmplat c ni te oameni, fiind necura i din pricin  
 c se atinseser de un mort, nu puteau pr znui Pa tele în ziua aceea. Ei s'au înf i at în  
 aceea zi înaintea lui Moise i înaintea lui Aaron. <sup>7</sup> i oamenii aceia au zis lui Moise: „Noi

sîntem necura i din pricina unui mort; de ce s fim nevoi i s nu ne aducem la vremea hot rît darul cuvenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?`<sup>8</sup> Moise le -a r spus:

„A tepta i s v d ce v porunce te Domnul.`<sup>9</sup> i Domnul a vorbit lui Moise, i a zis:  
10

„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Dac cineva dintre voi sau dintre urma ii vo tri este necurat din pricina unui mort, sau este într'o c l torie lung , totu s pr znuiasc

Pa tele în cinstea Domnului.<sup>11</sup> i, s le pr znuiasc în luna a doua, în ziua a patrusprezecea,

seara; s le m nînce cu azimi i ierburi amare.<sup>12</sup> S nu lase din ele nimic pîn a doua zi diminea a, i s nu frîng niciun os din ele. S le pr znuiasc dup toate poruncile

privitoare la Pa te.<sup>13</sup> Dac cineva nu este necurat, nici nu este în c l torie, i totu nu pr znuie te Pa tele, sufletul acela s fie nimicit din poporul lui; pentru c n'a adus darul cuvenit Domnului la vremea hot rît , omul acela s - i ia pedeapsa pentru p catul lui.

14 Dac un str in, care locuie te între voi, pr znuie te Pa tele Domnului, s se in de legile i poruncile privitoare la Pa te. Aceea lege s fie între voi, pentru str in ca i

pentru b tina .`<sup>15</sup> În ziua cînd a fost a ezat cortul, norul a acoperit loca ul cortului în tîlnirii; i, de seara pîn diminea a deasupra cortului era ca înf i area unui foc.

16 Totdeauna era a a: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea înf i area unui foc.

17 Cînd se ridica norul de pe cort, porneau i copiii lui Israel; i acolo unde se oprea norul,

t b rau i copiii lui Israel.<sup>18</sup> Copiii lui Israel porneau dup porunca Domnului i t b rau

dup porunca Domnului; t b rau a tîta vreme cît r mînea norul deasupra cortului.<sup>19</sup> Cînd norul r mînea mai mult vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de porunca Domnului,

i nu porneau.<sup>20</sup> Cînd norul r mînea mai pu ine zile deasupra cortului, ei t b rau dup

porunca Domnului, i porneau dup porunca Domnului.<sup>21</sup> Dac norul se oprea de seara pîn diminea a, i se ridica diminea a, atunci porneau i ei. Dac norul se ridica dup o zi i

o noapte, atunci porneau i ei.<sup>22</sup> Dac norul se oprea deasupra cortului dou zile, sau o lun , sau un an, copiii lui Israel r mîneau t b rî i, i nu porneau; i cînd se ridica, porneau i

ei.<sup>23</sup> T b rau dup porunca Domnului, i porneau dup porunca Domnului; ascultau de porunca Domnului, de porunca Domnului dat prin Moise.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, <sup>2</sup> și a zis: „Fă-mi două trâmbițe de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ți slujească pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberilor.

<sup>3</sup> Când se va suna cu ele, toată adunarea să se strângă la tine, la ușa cortului întâlnirii. <sup>4</sup> Când se va suna numai cu o trâmbiță, să se strângă la tine cetenii, mai marii peste miile lui Israel.

<sup>5</sup> Când veți suna cu vîlv, să pornească ceice tîrsc la rîs rit; <sup>6</sup> când veți suna a doua oară cu vîlv, să pornească ceice tîrsc la miază-zi: pentru plecarea lor, să se sune cu vîlv.

<sup>7</sup> Când va fi vorba de strîngerea adunării, să sune, dar să nu sune cu vîlv.

<sup>8</sup> Din trâmbițe să sune fiii lui Aaron, preoții. Aceasta să fie o lege vecinică pentru voi și pentru urmașii voștri.

<sup>9</sup> Când veți merge la război, în țara voastră, împotriva vrăjmașului care va lupta împotriva voastră, să sune cu vîlv din trâmbițe, și Domnul, Dumnezeul vostru, Își va aduce aminte de voi, și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri.

<sup>10</sup> În zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre, și la lunile noi ale voastre, să sune din trâmbițe, când veți aduce arderile de tot și jertfele de mulțumire; și ele vor face ca Dumnezeul vostru să-și aducă aminte de voi. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.``

<sup>11</sup> În ziua a douăsprezecea a lunii a doua a anului al doilea, s'a ridicat norul de pe cortul întâlnirii.

<sup>12</sup> Copiii lui Israel au pornit din pustia Sinai după taberile lor. Norul s'a oprit în pustia Paran.

<sup>13</sup> Această întâie plecare au făcut-o după porunca Domnului dată prin Moise.

<sup>14</sup> Întâi a pornit steagul taberii fiilor lui Iuda, împreună cu oștile lui. Peste oștile lui Iuda era mai mare Nahon, fiul lui Aminadab;

<sup>15</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Isahar era Netaneel, fiul lui uar;

<sup>16</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Zabulon, era Eliab, fiul lui Helon.

<sup>17</sup> Când a fost desfăcut cortul, au pornit întâi fiii lui Gheron și fiii lui Merari, ducând cortul.

<sup>18</sup> Apoi a pornit steagul taberii lui Ruben, împreună cu oștile lui. Peste oștile lui Ruben era mai mare Eliur, fiul lui Edeur;

<sup>19</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Simeon, era Elumiel, fiul lui uriadai;

<sup>20</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.

<sup>21</sup> Apoi au pornit Chehathi, ducând sfântul locaș; până la venirea lor ceilalți întâinseser cortul.

<sup>22</sup> Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Efraim, împreună cu oștile lui. Peste oștile lui Efraim era mai mare Eliama, fiul lui Amihud;

<sup>23</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Manase era Gamliel, fiul lui Pedahur;

<sup>24</sup> peste oștile seminiei fiilor lui Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideoni.

<sup>25</sup> Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Dan, împreună cu oștile lui: ei erau coada tuturor

26  
 taberilor. Peste o tiera lui Dan era mai mare Ahiezer, fiul lui Ami adai; peste o tiera  
 27  
 seminiei fiilor lui Aser era Paguiel, fiul lui Ocran; peste o tiera seminiei fiilor lui Neftali  
 28  
 era Ahira, fiul lui Enan. Acesta a fost tirul în care au pornit copiii lui Israel, după o tirile  
 29  
 lor; a apoi au plecat. Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise: „Noi  
 plecăm spre locul despre care Domnul a zis: „Eu vi-l voi da. Vîno cu noi, și înși vom face bine,  
 30  
 căci Domnul a făgăduit că va face bine lui Israel.`` Hobab însă a răspuns: „Nu pot să merg;  
 31  
 căci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere.`` Moise a zis: „Nu ne părăsi,  
 te rog; fiindcă tu cunoști locurile unde putem să trecem în pustie; deci tu să ne fii  
 32  
 călăuz.`` și dacă vei veni cu noi, te vom face să te bucuri de binele, pe care noi-ți îl va face  
 33  
 Domnul.`` Ei au plecat de la muntele Domnului, și au mers trei zile; chivotul legământului  
 Domnului a pornit înaintea lor, și au făcut un drum de trei zile, ca să le caute un loc de odihnă .  
 34  
 Norul Domnului era deasupra lor în timpul zilei, când porneau din tabără . 35 Când pornea  
 chivotul, Moise zicea: „Scoală-te, Doamne, ca să se întărească vrăjmașii tăi, și să  
 36  
 fugă dinaintea feței tale cei ce Te urăsc!`` Iar când îl auză, zicea: „Întoarce-te, Doamne,  
 la zecile de mii ale miilor lui Israel!``

## Chapter 11

1  
 Poporul a cârțit în gura mare împotriva Domnului, zicând că nu-i merge rău. Când a auzit  
 Domnul, S'a mâniat. S'a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberii.  
 2  
 Poporul a strigat către Moise. Moise s'a rugat Domnului, și focul s'a stins. 3 Locului acela  
 4  
 i-au pus numele Tabeera (Ardere), pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei. Adunăturii  
 de oameni, cari se aflau în mijlocul lui Israel, și-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au  
 5  
 început să plîngă, și s'au zis: „Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem aminte de  
 pe tii pe cari-ți mâncam în Egipt, și cari nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji,  
 6  
 de ceapă și de usturoi. Acum ni s'a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd  
 7  
 decât mâna aceasta.`` Mana semăna cu grăuntele de coriandru, și la vedere era ca bedeliul.  
 8  
 Poporul se risipea și o strîngea, o mănca la răni, sau o pisa într-o piură; o fierbea în

oal , i f cea turte din ea. Mana avea gustul unei turte f cute cu untdelemn. <sup>9</sup> Când c dea  
roua noaptea în tab r , c dea i mana. <sup>10</sup> Moise a auzit pe popor plîngînd, fiecare în familia  
lui i la u a cortului lui. Mînia Domnului s'a aprins cu t r i e. Moise s'a întristat, <sup>11</sup> i a zis  
Domnului: „Pentru ce mîhne ti Tu pe robul T u, i pentru ce n'am c p tat eu trecere înaintea  
Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg? <sup>12</sup> Oare eu am z mislit pe poporul acesta?  
Oare eu l-am n scut, ca s -mi zici: ‚Poart -l la sînul t u, cum poart doica pe copil,` pîn  
în ara pe care ai jurat p rin ilor lui c i -o vei da? <sup>13</sup> De unde s iau carne, ca s dau la  
tot poporul acesta? C ci ei plîng la mine, zicînd: ‚D -ne carne ca s mînc m!` <sup>14</sup> Eu singur  
nu pot s port pe tot poporul acesta, c ci este prea greu pentru mine. <sup>15</sup> Decît s Te por i  
a a cu mine, mai bine omoar -m , Te rog, dac mai am vreo trecere înaintea Ta, ca s nu-mi  
mai v d nenorocirea.`` <sup>16</sup> Domnul a zis lui Moise: „Adun la Mine aptezeci de b rba i,  
dintre b trîni i lui Israel, din cei pe cari -i cuno ti ca b trîni ai poporului i cu putere asupra  
lor; adu -i la cortul întîlnirii, i s se înf i eze acolo împreun cu tine. <sup>17</sup> Eu M voi  
pogorî, i î i voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, i -l voi pune peste ei ca  
s poarte împreun cu tine sarcina poporului, i s n'o por i tu singur. <sup>18</sup> S spui poporului:  
‚Sfin i i-v pentru mîne, i ave i s mînca i carne, fiindc a i plîns în auzul Domnului,  
i a i zis: ‚Cine ne va da carne s mînc m? C ci noi o duceam bine în Egipt!` Domnul v  
va da carne, i ve i mînca. <sup>19</sup> Ave i s mînca i carne, nu o zi, nici dou zile, nici cinci  
zile, nici zece zile, nici dou zeci de zile, <sup>20</sup> ci o lun întreg , pîn v va ie i pe n ri,  
i v ve i scîrbi de ea, pentruc n'a i ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, i  
pentruc a i plîns înaintea Lui, zicînd: ‚Pentruce am ie it noi oare din Egipt?`` <sup>21</sup> Moise a zis:  
„, ase sute de mii de oameni cari merg pe jos alc tuiesc poporul în mijlocul c ruia sînt eu, i  
Tu zici: ‚Le voi da carne, i vor mînca o lun întreg !` <sup>22</sup> Putem t ia oare atîtea oi i atî ia  
boi, ca s ajung ? Sau nu cumva avem s prindem to i pe tii m rii, ca s le ajung ?``  
<sup>23</sup> Domnul a r spus lui Moise: „Nu cumva s'a scurtat oare mîna Domnului? Vei vedea acum  
dac ceeace i-am spus se va întîmpla sau nu.`` <sup>24</sup> Moise a ie it, i a spus poporului cuvintele  
Domnului. A adunat aptezeci de b rba i din b trîni i poporului, i i -a pus în jurul cortului.  
<sup>25</sup> Domnul S'a pogorît în nor, i a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el, i l -a pus  
peste cei aptezeci de b trîni. i de îndat ce duhul s'a a ezat peste ei, au început s  
prooroceasc ; dar dup aceea n'au mai proorocit. <sup>26</sup> Doi oameni, unul numit Eldad, i altul

Medad, r m seser în tab r , i duhul s'a a ezat i peste ei; c ci erau dintre cei scri i,

m car c nu se duseser la cort. i au început s prooroceasc i ei în tab r .

tîn r a alergat i a dat de tire lui Moise, zicînd: „Eldad i Medad proorocesc în tab r .”

28

i Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinere a lui, a luat cuvîntul, i a zis: „Domnule

Moise, opre te -i.”<sup>29</sup> Moise i -a r spus: „E ti gelos pentru mine? S dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului s fie alc tuit din prooroci, i Domnul s - i pun Duhul Lui peste ei!”

30

Apoi Moise s'a întors în tab r , el i b trîinii lui Israel.<sup>31</sup> Domnul a f cut s sufle de peste mare un vînt, care a adus prepeli e, i le -a r spîndit peste tab r cale cam de o zi într'o parte i cale cam de o zi de cealalt parte în jurul taberii. Aveau o în l ime de aproape doi

co i dela fa a p mîntului.<sup>32</sup> În tot timpul zilei aceleia i toat noaptea, i toat ziua urm toare, poporul s'a sculat i a strîns prepeli e; cel ce strînsese cel mai pu in avea zece

omeri. Ei i le-au întins în jurul taberii.<sup>33</sup> Pe cînd carnea era înc în din ii lor, f r s fie mestecat , Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului; i Domnul a lovit poporul cu o

urgie foarte mare.<sup>34</sup> Au pus locului aceluaia numele Chibrot-Hataava (Mormintele l comiei),

pentruc acolo au îngropat pe poporul apucat de poft .<sup>35</sup> Dela Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Ha erot, i s'a oprit la Ha erot.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Maria i Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiane pe care o luase el de nevast ; c ci luase o femeie etiopian .<sup>2</sup> i au zis: „Oare numai prin Moise vorbe te

Domnul? Nu vorbe te oare i prin noi?”<sup>3</sup> i Domnul a auzit -o. Moise îns era un om foarte

blînd, mai blînd decît orice om de pe fa a p mîntului.<sup>4</sup> Deodat Domnul a zis lui Moise, lui

Aaron i Mariei: „Duce i-v , cîte i trei la cortul întîlnirii.”<sup>5</sup> i s-au dus cîte i trei. Domnul

S'a pogorît în stîlpul de nor, i a st tut la u a cortului. A chemat pe Aaron i pe Maria, i ei

s'au apropiat amîndoi.<sup>6</sup> i a zis: „Asculta i bine ce v spun! Cînd va fi printre voi un prooroc,

Eu, Domnul, M voi descoperi lui într'o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.<sup>7</sup> Nu tot a a este

îns cu robul Meu Moise. El este credincios în toat casa Mea.<sup>8</sup> Eu îi vorbesc gur c tre gur , M descop r lui nu prin lucruri grele de în eles, ci el vede chipul Domnului. Cum de

nu v'a i temut deci s vorbi i împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?``<sup>9</sup> Domnul S'a  
 aprins de mînie împotriva lor. i a plecat.<sup>10</sup> Norul s'a dep rtat de pe cort. i iat c Maria  
 era plin de lepr , alb ca z pada. Aaron s'a întors spre Maria; i iat c ea avea lepr .  
<sup>11</sup> Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face s purt m pedeapsa p catului  
 pe care l-am f cut ca ni te nechibzui i, i de care ne-am f cut vinova i!``<sup>12</sup> S nu fie  
 Maria ca un copii n scut mort, a c rui carne este pe jum tate putred cînd iese din pîntecele  
 mamei lui``!<sup>13</sup> Moise a strigat c tre Domnul, zicînd: „Dumnezeule, Te rog, vindec -o!``<sup>14</sup> i  
 Domnul a zis lui Moise: „Dac ar fi scuipat -o tat l ei în obraz, n'ar fi fost ea oare de ocar  
 timp de apte zile? S fie închis deci apte zile afar din tab r ; dup aceea, s fie  
 primit în tab r .``<sup>15</sup> Maria a fost închis apte zile afar din tab r . i poporul n'a  
 pornit, p n ce a intrat din nou Maria în tab r .<sup>16</sup> Dup aceea, poporul a plecat din Ha erot,  
 i a t b rît în pustia Paran.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Trimete ni te oameni s iscodeasc ara  
 Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. S trime i cîte un om pentru fiecare din semin iile  
 p rin ilor lor, to i s fie dintre frunta ii lor.``<sup>3</sup> Moise i -a trimes din pustia Paran, dup  
 porunca Domnului; to i oamenii ace tia erau c petenii ale copiilor lui Israel. <sup>4</sup> Iat numele  
 lor: pentru semin ia lui Ruben: amua, fiul lui Zacur; <sup>5</sup> pentru semin ia lui Simeon: afat,  
 fiul lui Hori; <sup>6</sup> pentru semin ia lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune; <sup>7</sup> pentru semin ia lui Isahar:  
 Iguar, fiul lui Iosif; <sup>8</sup> pentru semin ia lui Efraim: Hosea, fiul lui Nun; <sup>9</sup> pentru semin ia lui  
 Benjamin: Palti, fiul lui Rafu; <sup>10</sup> pentru semin ia lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi; <sup>11</sup> pentru  
 semin ia lui Iosif, semin ia lui Manase: Gadi, fiul lui Susi; <sup>12</sup> pentru semin ia lui Dan: Amiel,  
 fiul lui Ghemali; <sup>13</sup> pentru semin ia lui A er: Setur, fiul lui Micael; <sup>14</sup> pentru semin ia lui  
 Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi; <sup>15</sup> pentru semin ia lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi. <sup>16</sup> Acestea sînt  
 numele b rba ilor, pe cari i -a trimes Moise s iscodeasc ara. Lui Hosea, fiul lui Nun,  
<sup>17</sup> Moise i -a pus numele Iosua. Moise i -a trimes s iscodeasc ara Canaanului. El le -a zis:



18  
 „Mergi de aici spre miază zi, și apoi să vezi pe munte. Vede țara, vede și cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare

19  
 la număr; vede și cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sînt

20  
 cetățile în care locuiește: dacă sînt deschise sau întărite; cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sînt sau nu copaci pe el. Fiți cu inimă, și luați cu voi roade din țară.”

21  
 Era pe vremea cînd încep să se coacă strugurii. Ei s'au suit, și au iscodit țara, de la pustia

22  
 în pînă la Rehob, pe drumul care duce la Hamat. S'au suit pe la miază zi, și au mers pînă la Hebron, unde se aflau Ahiman, și ai lui Talmai, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu

23  
 apte ani înainte de cetatea oian din Egipt. Au ajuns pînă la valea Ecol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugur, și l-au dus cîte doi cu ajutorul unei prajini, au luat și rodii

24  
 și smochine. Locul acela l-au numit valea Ecol (Strugure), din pricina strugurelui pe care

25  
 l-au tăiat de acolo copiii lui Israel. S'au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile

26  
 împlinite, Au plecat și au ajuns la Moise și la Aaron, și la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus tiri, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele

27  
 țării. Iată ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în țara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere, și iată și roadele. Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sînt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și

29  
 pe fiii lui Anac. Amaleci îi locuiesc înutul de la miază-zi; Iebusi îi și Amori îi locuiesc

30  
 muntele; și Canani îi și Heti îi locuiesc lângă mare și dealungul Iordanului.” Caleb a

31  
 potolit poporul, care călătorea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem să ne suim, și să punem

32  
 mîna pe țară, căci vom fi biruitori!” Dar bărbarii cari fuseser împreună cu el au zis:

32  
 „Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decît noi.” și au

33  
 îngrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Țara pe care am străbătut-o, că s'o iscodim, este o țară care mîncă pe locuitorii ei; toți aceia pe cari i-am văzut

33  
 acolo sînt oameni de statură înaltă. Apoi am văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, cari se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră își făceau de ei parcă eram niște lăcuste.”

## Chapter 14

<sup>1</sup> Toat adunarea a ridicat glasul i a început s ipe. i poporul a plîns în noaptea aceea.

<sup>2</sup> To i copiii lui Israel au cîrtit împotriva lui Moise i Aaron, i toat adunarea le -a zis: „De ce n'om fi murit noi în ara Egiptului, sau de ce n'om fi murit în pustia aceasta? <sup>3</sup> Pentruce ne duce Domnul în ara aceasta, în care vom c dea uci i de sabie, iar nevestele noastre i copila ii no tri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine s ne întoarcem în Egipt?`` <sup>4</sup> i au zis unul altuia: „S ne alegem o c petenie, i s ne întoarcem în Egipt.`` <sup>5</sup> Moise i Aaron au c zut cu fa a la p mînt, în fa a întregei adun ri a copiilor lui Israel care era strîns la o lalt . <sup>6</sup> i, dintre cei ce iscodiser ara, Iosua, fiul lui Nun, i Caleb, fiul lui Iefune, i-au rupt hainele, <sup>7</sup> i au vorbit astfel întregei adun ri a copiilor lui Israel: „, ara pe care am str b tut -o noi ca s'o iscodim, este o ar foarte bun , minunat . <sup>8</sup> Dac Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în ara aceasta, i ne -o va da: este o ar în care curge lapte i miere. <sup>9</sup> Numai, nu v r zvr ti i împotriva Domnului, i nu v teme i de oamenii din ara aceea, c ci îi vom mînca. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu v teme i de ei!`` <sup>10</sup> Toat adunarea vorbea s -iucid cu pietre, cînd slava Domnului s'a ar tat peste cortul întîlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel. <sup>11</sup> i Domnul a zis lui Moise: „Pîn cînd M va nesocoti poporul acesta? Pîn cînd nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe cari le fac în mijlocul lui? <sup>12</sup> De aceea, îl voi lovi cu cium , i -l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare i mai puternic decît el.`` <sup>13</sup> Moise a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul c rora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. <sup>14</sup> i vor spune locuitorilor rii aceleia. Ei tiau c Tu, Domnul, e ti în mijlocul poporului acestuia; c Te ar tai în chip v zut, Tu, Domnul; c norul T u st peste el; c Tu mergi înaintea lui ziua într'un stîlp de nor, i noaptea într'un stîlp de foc. <sup>15</sup> Dac omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, cari au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice: <sup>16</sup> „Domnul n'avea putere s duc pe poporul acesta în ara pe care jurase c i -o va da: de aceea l -a omorît în pustie!`` <sup>17</sup> Acum, s se arate puterea Domnului în m rimea ei, cum ai spus cînd ai zis: <sup>18</sup> „Domnul este încet la mînie i bogat în bun tate, iart f r delegea i r svr tirea; dar nu ine pe cel vinovat drept nevinovat, i pedepse te f r delegea p rin ilor în copii pîn la al treilea i la al patrulea neam. <sup>19</sup> Iart dar f r delegea poporului acestuia, dup m rimea îndur rii Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt pîn aici.`` <sup>20</sup> i Domnul a spus: „Iert cum ai cerut. <sup>21</sup> Dar

cît este de adev rat c Eu sînt viu i c slava Domnului va umplea tot p mîntul, <sup>22</sup> atît este  
de adev rat c to i ceice au v zut cu ochii lor slava Mea, i minunile pe cari le-am f cut  
în Egipt i în pustie, i totu M'au ispitit de zece ori acum, i n'au ascultat glasul Meu, <sup>23</sup> to i  
acea nu vor vedea ara pe care am jurat p rin ilor lor c le -o voi da, i anume, to i cei  
ce M'au nesocotit, n'o vor vedea. <sup>24</sup> Iar pentruc robul Meu Caleb a fost însufle it de un alt duh,  
i a urmat în totul calea Mea, îl voi face s între în ara în care s'a dus, i urma ii lui o vor  
st pîni. <sup>25</sup> Amaleci ii i Canaani ii locuiesc valea aceasta: deci mîne, întoarce i-v , i  
pleca i în pustie, pe calea care duce spre Marea Ro ie.`` <sup>26</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui  
Aaron, i a zis: <sup>27</sup> „Pîn cînd voi l sa această rea adunare s cîrteasc împotriva Mea? Am  
auzit cîrtirile copiilor lui Israel, cari cîrteau împotriva Mea. <sup>28</sup> Spune-le: „Pe via a Mea!`` zice  
Domnul, „c v voi face întocmai cum a i vorbit în auzul urechilor Mele. <sup>29</sup> Trupurile voastre  
moarte vor c dea în pustia aceasta. Voi to i, a c ror num r toare s'a f cut, num rîndu-v  
dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, i cari a i cîrtit împotriva Mea, <sup>30</sup> nu ve i intra în ara  
pe care jurasem c v voi da -o s'o locui i, afar de Caleb, fiul lui Iefune, i Iosua, fiul lui  
Nun. <sup>31</sup> Pe copila ii vo tri îns , despre cari a i zis c vor fi de jaf, îi voi face s între în  
ea, ca s cunoasc ara pe care a i nesocotit -o voi. <sup>32</sup> Iar cît despre voi, trupurile voastre  
moarte vor c dea în pustie. <sup>33</sup> i copiii vo tri vor r t ci patruzeci de ani în pustie, i vor  
isp i astfel p catele voastre, pîn ce toate trupurile voastre moarte vor c dea în pustie.  
<sup>34</sup> Dup cum în patruzeci de zile a i iscodit ara, tot a a, patruzeci de ani ve i purta pedeapsa  
f r delegilor voastre; adic un an de fiecare zi: i ve i ti atunci ce înseamn s -Mi trag  
Eu mîna de la voi. <sup>35</sup> Eu, Domnul, am vorbit! În adev r, a a voi face acestei rele adun ri, care  
s'a unit împotriva Mea; vor fi nimici i în pustia aceasta i în ea vor muri.`` <sup>36</sup> B rba ii pe  
cari îi trimesese Moise s iscodeasc ara, i cari, la întoarcerea lor, f cuser ca toat  
adunarea s cîrteasc împotriva lui, înegrind ara; <sup>37</sup> oamenii ace tia, cari înegriser ara,  
au murit acolo înaintea Domnului, lovi i de o moarte n praznic . <sup>38</sup> Numai Iosua, fiul lui Nun,  
i Caleb, fiul lui Iefune, au r mas cu via dintre oamenii aceia cari se duseser s  
iscodeasc ara. <sup>39</sup> Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; i poporul a fost într'o  
mare jale. <sup>40</sup> S'au sculat dis de diminea a doua zi, i s'au suit pe vîrful muntelui, zicînd:  
„Iat -ne! sîntem gata s ne suim în locul de care a vorbit Domnul, c ci am p c tuit.``

41 Moise a zis: „Pentru ce lca i porunca Domnului? Nu ve i izbuti. 42 Nu v sui i, c ci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu c uta i s fi i b tu i de vr jma ii vo tri.

43 C ci Amaleci ii i Canani ii sînt înaintea voastr , i ve i c dea uci i de sabie; odat ce v'a i ab tut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.`` 44 Ei s'au înd r tnicit i s'au suit pe vârful muntelui; dar chivotul leg mîntului i Moise n'au ie it din mijlocul taberii.

45 Atunci s'au pogorît Amaleci ii i Canani ii, cari locuiau pe muntele acela, i-au b tut, i i-au t iat în buc i pîn la Horma.

## Chapter 15

1 Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 2 „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Cînd ve i intra în ara pe care v'o dau ca s v a eza i locuin ele în ea, 3 i ve i aduce Domnului o jertf mistuit de foc, fie o ardere de tot, fie o jertf adus pentru împlinirea unei juruin e sau ca dar de bun voie, sau la s rb torile voastre, ca s face i din cirezile sau turmele voastre un miros pl cut Domnului, - 4 cel ce î i va aduce darul s u Domnului s aduc Domnului ca dar de mîncare a zecea parte dintr'o ef de floare de f in fr mîntat într'un sfert de hin de untdelemn; 5 iar vin pentru jertfa de b utur la arderea de tot sau la jertf , s aduc un sfert de hin de fiecare miel. 6 Pentru un berbece, s aduci ca dar de mîncare dou zecimi de ef din floarea f inii fr mîntat într'o treime de hin de untdelemn, 7 i s faci o jertf de b utur de o treime de hin de vin, ca dar de mîncare de un miros pl cut Domnului. 8 Dac aduci un vi el, fie ca ardere de tot, fie ca jertf pentru împlinirea unei juruin e, sau ca jertf de mul mire Domnului, 9 s aduci ca dar de mîncare, împreun cu vi elul, trei zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat într'o jum tate de hin de untdelemn, 10 i s faci o jertf de b utur de o jum tate de hin de vin: aceasta este o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. 11 A a s se fac pentru fiecare bou, pentru fiecare berbece, pentru fiecare miel sau ied. 12 Dup num rul vitelor, a a s face i pentru fiecare, dup num rul lor. 13 A a s fac lucrurile acestea orice b tina , cînd va aduce o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. 14 Dac un str in care locuie te la voi, sau care se va g si în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului, s'o

15 aduc în acela fel ca voi. S fie o singur lege pentru toat adunarea, atît pentru voi cît  
 i pentru str inul care locuie te în mijlocul vostru; aceasta s fie o lege necurmat printre  
 urma ii vo tri: cu str inul s fie ca i cu voi, înaintea Domnului. 16 O singur lege i o  
 singur porunc s fie atît pentru voi cît i pentru str inul care locuie te printre voi.``  
 17 Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 18 „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cînd ve i  
 19 intra în ara în care v voi duce, i cînd ve i mînca pîne din ara aceea, s lua i întîi  
 20 un dar ridicat pentru Domnul. Ca dar ridicat s aduce i o turt din pîrga pl m delii voastre;  
 21 s'o aduce i cum aduce i darul care se ia întîi din arie. Din pîrga pl m delii voastre s  
 22 lua i întîi un dar ridicat pentru Domnul din neam în neam. Dac p c tui i f r voie,  
 23 i nu p zi i toate poruncile pe cari le -a f cut cunoscut lui Moise Domnul, tot ce v'a poruncit  
 24 Domnul prin Moise, din ziua cînd a dat Domnul porunci i mai tîrziu din neam în neam; dac  
 p catul a fost f cut f r voie, i f r s tie adunarea, toat adunarea s aduc un  
 vi el ca ardere de tot de un miros pl cut Domnului, împreun cu darul s u de mîncare i cu  
 jertfa sa de b utur , dup rînduielile a ezate; s mai aduc i un ap ca jert de  
 25 isp ire. Preotul s fac isp ire pentru toat adunarea copiilor lui Israel i li se va  
 ierta; c ci au p c tuit f r voie, i i-au adus darul lor, o jertf mistuit de foc în cinstea  
 Domnului i o jertf de isp ire înaintea Domnului, pentru p catul pe care l-au s vîr it  
 f r voie. 26 Se va ierta întregei adun ri a copiilor lui Israel, i str inului care locuie te în  
 27 mijlocul lor, c ci tot poporul a p c tuit f r voie. Dac unul singur a p c tuit f r  
 28 voie, s aduc o capr de un an ca jertf pentru p cat. Preotul s fac isp ire pentru  
 cel ce a p c tuit f r voie înaintea Domnului; cînd va face isp ire pentru el, i se va ierta.  
 29 Atît pentru b tina ul dintre copiii lui Israel, cît i pentru str inul care locuie te în  
 30 mijlocul lor, s fie aceea lege, cînd va p c tui f r voie. Dar dac cineva, fie  
 b tina fie str in, p c tuie te cu voie, hule te pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul  
 31 poporului s u, c ci a nesocotit cuvîntul Domnului, i a c lcat porunca Lui; va fi nimicit  
 32 i î i va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui. Cînd erau copiii lui Israel în pustie, au  
 33 g sit pe un om strîngînd lemne în ziua Sabatului. Cei ce -l g siser strîngînd lemne, l-au  
 34 adus la Moise, la Aaron i la toat adunarea. L-au aruncat în temni , c ci nu se spusese  
 35 ce trebuiau s -i fac . Domnul a zis lui Moise: „Omul acesta s fie pedepsit cu moartea,

36 Toat adunarea l -a scos afar  
 toat adunarea s -lucid cu pietre afar din tab r .``  
 37 Domnul a  
 din tab r i l -a ucis cu pietre; i a murit, cum poruncise lui Moise Domnul.  
 38  
 zis lui Moise: „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le s - i fac , din neam în neam, un  
 ciucure la col urile ve mintelor lor, i s pun un fir albastru peste ciucurile acesta din  
 39  
 col urile ve mintelor. Când ve i avea ciucurile acesta, s v uita i la el, i s v  
 aduce i aminte de toate poruncile Domnului, ca s le împlini i i s nu urma i dup  
 poftete inimilor voastre i dup poftete ochilor vo tri, ca s v l sa i tîrî i la curvie.  
 40  
 S v aduce i astfel aminte de poruncile Mele, s le împlini i, i s fi i sfin i pentru  
 41  
 Dumnezeul vostru. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am scos din ara Egiptului, ca  
 s fiu Dumnezeul vostru.``

## Chapter 16

1  
 Core, fiul lui I ehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s'a r sculat împreun cu Datan i  
 Abiram, fiii lui Eliab, i On, fiul lui Pelet, cîte i trei fiii lui Ruben. 2 S'au r sculat împotriva  
 lui Moise, împreun cu dou sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunta ii adun rii,  
 din ceice erau chema i la sfat, i cari erau oameni cu nume. 3 Ei s'au adunat împotriva lui Moise  
 i Aaron, i le-au zis: „Destul! c ci toat adunarea, to i sînt sfin i, i Domnul este în  
 mijlocul lor. Pentruce v ridica i voi mai pesus de adunarea Domnului?`` 4 Când a auzit Moise  
 lucrul acesta, a c zut cu fa a la p mînt. 5 A vorbit lui Core i la toat ceata lui, i a zis:  
 „Mîne, Domnul va ar ta cine este al Lui i cine este sfînt, i -l va l sa s se apropie de El;  
 va l sa s se apropie de El pe acela pe care -l va alege. 6 Iat ce s face i. Lua i c delni e,  
 7  
 Core i toat ceata lui. Mîne, pune i foc în ele, i pune i t mîie pe el înaintea Domnului.  
 8  
 Acela pe care -l va alege Domnul, va fi sfînt. Destul, copiii lui Levi.`` Moise a zis lui Core:  
 9  
 „Asculta i dar, copiii lui Levi! Prea pu in lucru este oare pentru voi c Dumnezeul lui Israel  
 v'a ales din adunarea lui Israel, l sîndu-v s v apropia i de El, ca s fi i întrebui a i  
 la slujba cortului Domnului, i s v înf i a i înaintea adun rii ca s -i sluji i?  
 10  
 V'a l sat s v apropia i de El, pe tine, i pe to i fra ii t i, pe copiii lui Levi, i acum  
 11  
 mai voi i i preo ia! De aceea te aduni tu i ceata ta împotriva Domnului! C ci cine este

Aaron, ca s<sup>12</sup> cîrti i<sup>12</sup> împotriva lui?`` Moise a trimes s<sup>12</sup> cheme pe Datan i<sup>12</sup> pe Abiram, fiii  
 lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu ne suim.<sup>13</sup> N'ajunge c<sup>13</sup> ne-ai scos dintr'o ar<sup>13</sup> , unde curge lapte  
 i<sup>14</sup> miere, ca s<sup>14</sup> ne faci s<sup>14</sup> murim în pustie, de vrei s<sup>14</sup> mai i<sup>14</sup> st pîne ti peste noi? Ce  
 bine ne-ai mai dus într'o ar<sup>14</sup> unde curge lapte i<sup>14</sup> miere, i<sup>14</sup> ce bine ne-ai mai dat în st pînire  
 ogoare i<sup>15</sup> vii! Crezi c<sup>15</sup> po i<sup>15</sup> s<sup>15</sup> iei ochii oamenilor? Nu ne suim!`` Moise s'a mîniat foarte  
 tare, i<sup>15</sup> a zis Domnului: „Nu c<sup>15</sup> uta la darul lor. Nu le-am luat nici m<sup>15</sup> car un m<sup>15</sup> gar, i<sup>15</sup> n'am  
 f<sup>16</sup> cut r<sup>16</sup> u niciunua din ei.`` Moise a zis lui Core: „Tu i<sup>16</sup> toat<sup>16</sup> ceata ta, mîne s<sup>16</sup> fi i<sup>16</sup>  
 înaintea Domnului, tu i<sup>17</sup> ei, împreun<sup>17</sup> cu Aaron. Lua i<sup>17</sup>-v<sup>17</sup> fiecare c<sup>17</sup> delni a lui, pune i<sup>17</sup>  
 t<sup>17</sup> mîie în ea, i<sup>17</sup> aduce i<sup>17</sup> fiecare înaintea Domnului c<sup>17</sup> delni a lui: dou<sup>17</sup> sute cincizeci de  
 c<sup>18</sup> delni e; tu i<sup>18</sup> Aaron, s<sup>18</sup> v<sup>18</sup> lua i<sup>18</sup> i<sup>18</sup> voi fiecare c<sup>18</sup> delni a lui.`` i<sup>18</sup>-au luat fiecare  
 c<sup>18</sup> delni a, au pus foc în ea, au pus t<sup>18</sup> mîie în foc, i<sup>18</sup> au st<sup>18</sup> tut la u a cortului întîlnirii,  
 împreun<sup>19</sup> cu Moise i<sup>19</sup> Aaron. i<sup>19</sup> Core a chemat toat<sup>19</sup> adunarea împotriva lui Moise i<sup>19</sup>  
 Aaron, la u a cortului întîlnirii. Atunci slava Domnului s'a ar<sup>20</sup> tat întregei adun<sup>20</sup> ri. i<sup>20</sup> Domnul  
 a vorbit lui Moise i<sup>21</sup> lui Aaron, i<sup>21</sup> a zis: „Desp<sup>21</sup> r i<sup>21</sup>-v<sup>21</sup> din mijlocul acestei adun<sup>21</sup> ri,  
 i<sup>22</sup> -i voi topi într'o clip.`` Ei au c<sup>22</sup> zut cu fe ele la p<sup>22</sup> mînt, i<sup>22</sup> au zis: „Dumnezeule,  
 Dumnezeul duhurilor oric<sup>22</sup> rui trup! Un singur om a p<sup>22</sup> c<sup>22</sup> tuit, i<sup>22</sup> s<sup>22</sup> Te mîinii împotriva întregei  
 adun<sup>23</sup> ri?`` Domnul a vorbit lui Moise, i<sup>24</sup> a zis: „Vorbe te adun<sup>24</sup> rii, i<sup>24</sup> spune -i:  
 „Da i<sup>25</sup>-v<sup>25</sup> la o parte din preajma locuin ei lui Core, Datan i<sup>25</sup> Abiram!`` Moise s'a sculat,  
 i<sup>26</sup> s'a dus la Datan i<sup>26</sup> Abiram; i<sup>26</sup> b<sup>26</sup> trîinii lui Israel au mers dup<sup>26</sup> el. A vorbit adun<sup>26</sup> rii,  
 i<sup>26</sup> a zis: „Dep<sup>26</sup> rta i<sup>26</sup>-v<sup>26</sup> de corturile acestor oameni r<sup>26</sup> i, i<sup>26</sup> nu v<sup>26</sup> atinge i<sup>26</sup> de nimic din ce  
 este al lor, ca s<sup>27</sup> nu peri i<sup>27</sup> odat<sup>27</sup> cu pedepsirea lor pentru toate p<sup>27</sup> catele lor.`` Ei s'au dep<sup>27</sup> rtat  
 din preajma locuin ei lui Core, Datan i<sup>27</sup> Abiram. Datan i<sup>27</sup> Abiram au ie<sup>27</sup> it afar , i<sup>27</sup> au  
 st<sup>28</sup> tut la u a corturilor lor, cu nevestele, copiii i<sup>28</sup> pruncii lor. Moise a zis: „Iat<sup>28</sup> cum ve i<sup>28</sup>  
 cunoa te c<sup>28</sup> Domnul m'a trimes s<sup>28</sup> fac toate aceste lucruri, i<sup>28</sup> s<sup>28</sup> nu lucrez din capul meu.  
 29  
 29  
 30  
 31  
 32

i -a deschis gura, i i -a înghi it, pe ei i casele lor, împreun cu to i oamenii lui Core i  
 toate averile lor. <sup>33</sup> i s'au pogorît astfel de vii în locuin a mor ilor, ei i tot ce aveau;  
 p mîntul i -a acoperit de tot, i au perit din mijlocul adun rii. <sup>34</sup> Tot Israelul, care era în jurul  
 lor, cînd au ipat ei, a fugit; c ci ziceau: „S fugim ca s nu ne înghit p mîntul!” <sup>35</sup> Un  
 foc a ie it dela Domnul, i a mistuit pe cei dou sute cinci zeci de oameni cari aduceau t mîia.  
<sup>36</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>37</sup> „Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s scoat  
 c delni ele din foc i s lepede focul din ele, c ci sînt sfin ite. <sup>38</sup> Cu c delni ele acestor  
 oameni cari au p c tuit i au isp it p catul cu via a lor, s se fac ni te pl ci întinse,  
 cu cari s se acopere altarul. Fiindc au fost aduse înaintea Domnului i sînt sfin ite, s  
 slujeasc de aducere aminte copiilor lui Israel. <sup>39</sup> Preotul Eleazar a luat c delni ele de aram ,  
 pe cari le aduseser cei ar i, i a f cut din ele ni te pl ci pentru acoperirea altarului.  
<sup>40</sup> Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru ca niciun str în, care nu  
 este din neamul lui Aaron, s nu se apropie s aduc t mîie înaintea Domnului, i s nu i  
 se întîmple ca lui Core i cetei lui, dup cum spusese Domnul prin Moise. <sup>41</sup> A doua zi, toat  
 adunarea copiilor lui Israel a cîrtit împotriva lui Moise i împotriva lui Aaron, zicînd: „Voi a i  
 omorît pe poporul Domnului!” <sup>42</sup> Pe cînd se strîngea adunarea împotriva lui Moise i împotriva  
 lui Aaron, i pe cînd î i îndreptau privirile spre cortul întîlnirii, iat c l -a acoperit norul, i  
 s'a ar tat slava Domnului. <sup>43</sup> Atunci Moise i Aaron au venit înaintea cortului întîlnirii. <sup>44</sup> i  
 Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>45</sup> „Da i-v la o parte din mijlocul acestei adun ri, i  
 -i voi topi într'o clip !” Ei au c zut cu fe ele la p mînt; <sup>46</sup> i Moise a zis lui Aaron: „Ia  
 c delni a, pune foc în ea de pe altar, pune t mîie în ea, du-te repede la adunare, i f  
 isp ire pentru ei; c ci a izbucnit mînia Domnului, i a început urgia.” <sup>47</sup> Aaron a luat  
 c delni a, cum zisese Moise, i a alergat în mijlocul adun rii; i iat c începuse urgia  
 printre popor. El a t mîiat i a f cut isp ire pentru norod. <sup>48</sup> S'a a ezat între cei mor i  
 i între cei vii, i urgia a încetat. <sup>49</sup> Patrusprezece mii apte sute de in i au murit de urgia  
 aceasta, afar de ceice muriser din pricina lui Core. <sup>50</sup> Aaron s'a întors la Moise, la u a cortului  
 întîlnirii. Urgia încetase.

## Chapter 17



<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i ia dela ei un toiag, dup casele p rin ilor lor, adic dou sprezece toiege din partea c peteniilor lor, dup casele p rin ilor lor. S scrii numele fiec ruia pe toiagul lui; <sup>3</sup> i s scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; c ci va fi cîte un toiag de fiecare c petenie a caselor p rin ilor lor. <sup>4</sup> S le pui în cortul întîlnirii, înaintea m rturiei, unde M întîlnesc cu voi. <sup>5</sup> B rbatul pe care -l voi alege, va fi acela al c rui toiag va înflori, i voi pune cap t dinaintea Mea cîrtirilor pe cari le ridic împotriva voastr copiii lui Israel.” <sup>6</sup> Moise a vorbit copiilor lui Israel; i toate c peteniile lor i-au dat cîte un toiag, fiecare c petenie cîte un toiag, dup casele p rin ilor lor, adic dou sprezece toiege. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiegelor lor. <sup>7</sup> Moise a pus toiegele înaintea Domnului, în cortul m rturiei. <sup>8</sup> A doua zi, cînd a intrat Moise în cortul m rturiei, iat c toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, f cuse muguri, înflorise, i copsese migdale. <sup>9</sup> Moise a luat dînaintea Domnului toate toiegele, i le -a dus tuturor copiilor lui Israel, ca s le vad i s - i ia fiecare toiagul lui. <sup>10</sup> Domnul a zis lui Moise: „Pune toiagul lui Aaron înapoi înaintea m rturiei, i s fie p strat ca un semn pentru cei r zvr ti i, ca s pui astfel cap t înaintea Mea cîrtirilor lor, i s nu moar .” <sup>11</sup> Moise a f cut a a; a f cut întocmai dup porunca pe care i -o d duse Domnul. <sup>12</sup> Copiii lui Israel au zis lui Moise: „Iat c murim, perim, perim cu to ii! <sup>13</sup> Oricine se apropie de cortul Domnului, moare. Va trebui oare s murim cu to ii?”

## Chapter 18

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Aaron: „Tu i fiii t i, i casa tat lui t u cu tine, s purta i pedeapsa f r delegilor f cute în sfîntul loca ; tu i fiii t i împreun cu tine, s purta i pedeapsa f r delegilor f cute în împlinirea slujbei voastre preo e ti. <sup>2</sup> Apropie de asemenea de tine, pe fra ii t i, semin ia lui Levi, semin ia tat lui t u, ca s fie lega i de tine i s - i slujeasc , atunci cînd tu, i fiii t i împreun cu tine, ve i fi înaintea cortului întîlnirii. <sup>3</sup> Ei s p zeasc ce le vei porunci tu i cele privitoare la tot cortul; dar s nu se apropie nici de uneltele sfîntului loca , nici de altar, ca s nu muri i, i ei i voi. <sup>4</sup> Ei s se alipeasc de tine, i s p zeasc tot ce prive te cortul întîlnirii pentru toat slujba cortului. Niciun str in

s nu se apropie de voi. <sup>5</sup> S p zi i cele privitoare la sfântul loca i altar, ca s nu mai  
 fie mînie împotriva copiilor lui Israel. <sup>6</sup> Iat c am luat pe fra ii vo tri Levi ii, din mijlocul  
 copiilor lui Israel, ca unii cari sunt da i Domnului: ei v sînt încredin a i vou în dar, ca  
 s fac slujba cortului întîlnirii. <sup>7</sup> Tu, i fiii t i, împreun cu tine, s p zi i slujbele  
 preo iei voastre în tot ce prive te altarul i tot ce este dincolo de perdeaua din l untru: aceasta  
 este slujba pe care o ve i face. V dau în dar slujba preo iei. Str inul care se va apropia, va  
 fi omorît. <sup>8</sup> Domnul a zis lui Aaron: „Iat , din toate lucrurile pe cari Mi le închin copiii lui  
 Israel, î i dau pe cele cari Îmi sînt aduse prin ridicare; i le dau, ie i fiilor t i, ca drept al  
 ungerii, printr'o lege vecinic . <sup>9</sup> Iat ce va fi al t u dintre lucrurile prea sfinte cari nu sînt  
 mistuite de foc: toate darurile din jertfele lor de mîncare, toate jertfele lor de isp ire, i toate  
 jertfele pentru vin , pe cari Mi le vor aduce; lucrurile acestea prea sfinte s fie ale tale i ale  
 fiilor t i. <sup>10</sup> S le mînce i într'un loc prea sfînt; orice b rbat s m nînce din ele; s le  
 privi i ca sfinte. <sup>11</sup> Iat ce va mai fi al t u: toate darurile pe cari le vor aduce copiii lui Israel  
 prin ridicare i leg nîndu-le într'o parte i în alta, i le dau ie, fiilor t i i fiicelor tale  
 împreun cu tine, printr'o lege vecinic . Oricine va fi curat în casa ta s m nînce din ele.  
<sup>12</sup> Î i dau cele dintîi roade pe cari le vor aduce Domnului: tot ce va fi mai bun din untdelemn, tot  
 ce va fi mai bun din must i grîu. <sup>13</sup> Cele dintîi roade ale p mîntului lor, pe cari le vor aduce  
 Domnului, s fie ale tale. Oricine va fi curat în casa ta s m nînce din ele. <sup>14</sup> Tot ce va fi  
 închinat Domnului prin f g duin în Israel, s fie al t u. <sup>15</sup> Oricine întîi n scut din orice  
 trup, pe care -l vor aduce Domnului, atît din oameni cît i din dobitoace, s fie al t u. Numai,  
 s la i s se r scumpere întîiul n scut al omului, i s la i s se r scumpere i întîiul  
 n scut al unui dobitoc necurat. <sup>16</sup> S la i s se r scumpere înt ii n scu i ai oamenilor,  
 dela vîrsta de o lun , dup pre uirea ta, cu pre ul de cinci sicli de argint, dup siclul sfîntului  
 loca , care este de dou zeci de ghere. <sup>17</sup> Dar s nu la i s se r scumpere întîiul n scut al  
 vacii, nici întîiul n scut al oii, nici întîiul n scut al caprei: acestea sînt lucruri sfinte. Sîngele lor  
 s -l stropete ti pe altar, i s le arzi gr simea: aceasta va fi o jertf mistuit de foc, de un  
 miros pl cut Domnului. <sup>18</sup> Carnea lor s fie a ta, ca i pieptul care se leag n într'o parte  
 i în alta i ca i spata dreapt . <sup>19</sup> Î i dau ie, fiilor t i i fiicelor tale împreun cu tine,  
 printr'o lege vecinic , toate darurile sfinte pe cari le vor aduce Domnului copiii lui Israel prin  
 ridicare. Acesta este un leg mînt de nec leat i pe vecie înaintea Domnului, pentru tine i  
 pentru s mîn a ta împreun cu tine. <sup>20</sup> Domnul a zis lui Aaron: „Tu s n'ai nici o mo tenire  
 în ara lor, i s n'ai nici o parte de mo ie în mijlocul lor. Eu sînt mo tenirea i partea ta

de mo ie, în mijlocul copiilor lui Israel. <sup>21</sup> Fiilor lui Levi le dau ca mo tenere orice zeciual  
 în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii. <sup>22</sup> Copiii lui Israel s nu  
 se mai apropie de cortul întâlnirii, ca s nu se fac vinova i de vreun p cat i s moar .  
<sup>23</sup> Ci Levi îi s fac slujba cortului întâlnirii, i s r mân înc rca i cu f r delegile  
 lor. Ei s n'aib nici o mo tenere în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta s fie o lege vecinic  
 printre urma ii vo tri. <sup>24</sup> Levi ilor le dau de mo tenere zeciuelile pe cari le vor aduce copiii  
 lui Israel Domnului prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: „S n'aib nici o mo tenere în  
 mijlocul copiilor lui Israel.” <sup>25</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>26</sup> „S vorbe ti Levi ilor,  
 i s le spui: „Cînd ve i primi de la copiii lui Israel zeciuala pe care v'o dau din partea lor, ca  
 mo tenere a voastr , s lua i întîi din ea un dar pentru Domnul, i anume: a zecea parte din  
<sup>27</sup> zeciual ; i darul vostru vi se va socoti ca grîul care se ia întîi din arie i ca mustul care se  
 ia întîi din teasc. <sup>28</sup> Astfel s lua i i voi întîi un dar pentru Domnul, din toate zeciuielile pe  
 cari le ve i primi de la copiii lui Israel, i s da i preotului Aaron darul pe care -l ve i lua  
<sup>29</sup> întîi din ele pentru Domnul. Din toate darurile cari vi se vor da, s lua i întîi toate darurile  
 pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, s lua i întîi partea închinat Domnului. <sup>30</sup> S le  
 spui: „Dup ce ve i lua din ele partea cea mai bun , zeciuala va fi socotit Levi ilor ca  
 venitul de la arie i ca venitul de la teasc. <sup>31</sup> S -l mînca i într'un loc oarecare, voi i casa  
<sup>32</sup> voastr ; c ci aceasta este plata voastr pentru slujba pe care o face i în cortul întâlnirii. Nu  
 v ve i face vinova i pentru aceasta de niciun p cat, dac ve i lua din ele pentru Domnul  
 ce este mai bun, nici nu ve i pîng ri darurile sfinte ale copiilor lui Israel, i nu ve i muri.”

## Chapter 19

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: <sup>2</sup> „Iat ce porunce te legea pe care a  
 dat -o Domnul, zicînd: „Vorbe te copiilor lui Israel s - i aduc o vac ro ie, f r pat ,  
 f r vreun cusur trupesc, i care s nu fi fost pus la jug. <sup>3</sup> S'o da i preotului Eleazar; el  
 s'o scoat din tab r , i s fie junghiat înaintea lui. <sup>4</sup> Preotul Eleazar s ia cu degetul din  
 sîngele vacii, i s stropeasc de apte ori înaintea cortului întâlnirii. <sup>5</sup> Vaca s fie ars subt  
 ochii lui; s -i ard pielea, carnea i sîngele, împreun cu baliga. <sup>6</sup> Preotul s ia lemn de

cedru, isop și cîmîz, și le arunce în mijlocul flăcărilor care vor mistui vaca. <sup>7</sup> Preotul  
 și-i spele hainele, și-i scalde trupul în apă; apoi și între iar în tabără, și  
 fie necurat pînă seara. <sup>8</sup> Celce va arde vaca, și-i spele hainele în apă, și-i scalde  
 trupul în apă; și fie necurat pînă seara. <sup>9</sup> Un om curat și strîngă cenușa vacii, și s'o  
 pună într'un loc curat afară din tabără; și o pstreze pentru adunarea copiilor lui Israel, ca să  
 facă apă de curire. Aceasta este o apă de ispire. <sup>10</sup> Celce va strînge cenușa vacii,  
 și-i spele hainele, și fie necurat pînă seara. Aceasta să fie o lege vecinică atît pentru  
 copiii lui Israel cît și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor. <sup>11</sup> Cine se va atinge de vreun  
 mort, de vreun trup omenesc mort, să fie necurat timp de apte zile. <sup>12</sup> Să se curețe cu apă  
 aceasta a treia zi și a aptea zi, și va fi curat; dar, dacă nu se curețe a treia zi și a  
 aptea zi, nu va fi curat. <sup>13</sup> Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, și nu se va  
 curăța, pîngărește cortul Domnului; acela să fie nimicit din Israel. Fiindcă nu s'a stropit  
 peste el apa de curire, este necurat, și necurătura lui este încă peste el. <sup>14</sup> Iată legea cînd  
 va muri un om într'un cort: oricine va intra în cort, și oricine se va afla în cort, va fi necurat apte  
 zile. <sup>15</sup> De asemenea, orice vas descoperit, care nu va avea un capac bine strîns pe el, va fi necurat.  
<sup>16</sup> Oricine se va atinge, pe cîmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omenești,  
 sau de vreun mormînt, va fi necurat timp de apte zile. <sup>17</sup> Pentru cel necurat, să se ia cenușă  
 de la jertfa de ispire care a fost arsă, și să se toarne peste ea apă de izvor într'un vas. <sup>18</sup> Un  
 om curat să ia isop, și-l moaie în apă; și stropească apoi cu el cortul, toate uneltele,  
 oamenii cari sînt acolo, pe cel ce s'a atins de oase omenești, sau de vreun om ucis, sau de vreun  
 mort, sau de vreun mormînt. <sup>19</sup> Cel curat să stropească pe cel necurat, a treia zi și a aptea  
 zi, și-l curățe în ziua a aptea. Și-i spele hainele, și se scalde în apă; și seara,  
 va fi curat. <sup>20</sup> Un om care va fi necurat, și nu se va curăța, va fi nimicit din mijlocul adunării,  
 ca și a spurcat sfîntul locaș al Domnului; fiindcă n'a fost stropit peste el apa de curire,  
 este necurat. <sup>21</sup> Aceasta să fie o lege vecinică pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apă de  
 curire, și-i spele hainele, și cel ce se va atinge de apa de curire, să fie necurat pînă  
 seara. <sup>22</sup> Oricum lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; și cine se va atinge de el, să  
 fie necurat pînă seara.``

## Chapter 20

<sup>1</sup> Toat adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia în în luna întâi. i poporul s'a oprit la Cades. Acolo a murit i a fost îngropat Maria. <sup>2</sup> Adunarea n'avea ap . i s'au r sculat împotriva lui Moise i împotriva lui Aaron. <sup>3</sup> Poporul a c utat ceart cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost s fi murit noi, când au murit fra ii no tri înaintea Domnului! <sup>4</sup> Pentruce a i adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca s murim în ea, noi i vitele noastre? <sup>5</sup> Pentruce ne-a i scos din Egipt, i ne-a i adus în acest loc r u, unde nu este nici loc de s m nat, nici smochin, nici vi , nici rodiu, nici ap de b ut?`` <sup>6</sup> Moise i Aaron au plecat dela adunare i s'au dus la u a cortului întâlnirii. Au c zut cu fa a la p mînt, i li s'a ar tat slava Domnului. <sup>7</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>8</sup> „Ia toiagul, i cheam adunarea, tu i fratele t u Aaron. S vorbi i stîncii acesteia în fa a lor, i ea va da ap . S le sco i astfel ap din stînc , i s ad pi adunarea i vitele lor.`` <sup>9</sup> Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul. <sup>10</sup> Moise i Aaron au chemat adunarea înaintea stîncii. i Moise le -a zis: „Asculta i, r svr ti ilor! Vom putea noi oare s v scoatem ap din stîncă aceasta?`` <sup>11</sup> Apoi Moise a ridicat mîna, i a lovit stîncă de dou ori cu toiagul. i a ie it ap din bel ug, a a în cît a b ut i adunarea, i au b ut i vitele. <sup>12</sup> Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pentruce n'a i crezut în Mine, ca s M sfin i i înaintea copiilor lui Israel, nu voi ve i duce adunarea aceasta în ara pe care i -o dau.`` <sup>13</sup> Acestea sînt apele Meriba (Ceart ), unde s'au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfin it între ei. <sup>14</sup> Dela Cades, Moise a trimes ni te soli la împ ratul Edomului, ca s -i spun : „A a vorbe te fratele t u Israel. Tu tii toate suferin ele prin cari am trecut. <sup>15</sup> P rin ii no tri s'au pogorît în Egipt, i am locuit acolo mult vreme. Dar Egiptenii ne-au chinuit, pe noi i pe p rin ii no tri. <sup>16</sup> Am strigat c tre Domnul, i El ne -a auzit glasul. A trimes un Înger, i ne -a scos din Egipt. i iat c sîntem la Cades, cetate care se afl la marginea inutului t u. <sup>17</sup> Las -ne s trecem prin ara ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vîi, i nici nu vom bea ap din fîntîni; vom merge pe drumul împ r tesc, f r s ne abatem la dreapta sau la stînga, pîn vom trece de inutul t u.`` <sup>18</sup> Edom i -a r spus: „S nu cumva s treci pela mine, c ci altfel î i voi ie i înainte cu sabia.`` <sup>19</sup> Copiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul cel mare; i, dac vom bea din apa ta, eu i turmele mele, î i voi pl ti pre ul; nu- i cer altceva decît s trec cu picioarele!`` <sup>20</sup> El a r spus: „S nu cumva s treci!`` i Edom i -a e it înainte cu mult

21 gloat i cu mîn tare. Astfel Edom n'a vrut s lase pe Israel s treac prin inutul lui.  
 22 i Israel s'a ab tut dela el. Toat adunarea copiilor lui Israel a plecat dela Cades, i a ajuns  
 23 la muntele Hor. Domnul a zis lui Moise i lui Aaron, lîng muntele Hor, la hotarele rii  
 24 lui Edom: Aaron are s fie ad ugat la poporul lui; c ci nu va intra în ara pe care o dau  
 25 copiilor lui Israel, pentruc v'a i împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba. Ia pe Aaron i  
 26 pe fiul s u Eleazar, i suie -i pe muntele Hor. Desbrac pe Aaron de ve mintele lui, i  
 îmbrac pe fiul s u Eleazar cu ele. Acolo va fi ad ugat Aaron la poporul lui i va muri.``  
 27 Moise a f cut ce -i poruncise Domnul. S'au suit pe muntele Hor, în fa a întregei adun ri.  
 28 Moise a desbr cat pe Aaron de ve mintele lui, i a îmbr cat cu ele pe fiul s u Eleazar.  
 29 Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise i Eleazar s'au pogorît de pe munte. Toat  
 adunarea a v zut c Aaron murise, i toat casa lui Israel a plîns pe Aaron treizeci de zile.

## Chapter 21

1 Împ ratul Aradului, un Cananit, care locuia la miaz zi, a auzit c Israel vine pe drumul  
 2 Atarim. El s'a luptat împotriva lui Israel i a luat mai mul i prin i de r zboi. Atunci Israel  
 a f cut Domnului o juruin , i a zis: „Dac vei da pe poporul acesta în mîinile mele, îi voi  
 3 nimici cu des vîr ire cet ile.`` Domnul a auzit glasul lui Israel, i a dat pe Canani i în  
 mîinile lui. Israeli îi i-au nimicit cu des vîr ire, pe ei i cet ile lor; i locul acela l-au  
 4 numit Horma (Nimicire deplin ). Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea  
 5 Ro ie, ca s ocoleasc ara Edomului. Poporul i -a perdut r bdarea pe drum i a vorbit  
 împotriva lui Dumnezeu i împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-a i scos din Egipt, ca s murim  
 în pustie? C ci nu este nici pîne, nici ap , i ni s'a scîrbit sufletul de aceast hran proast.``  
 6 Atunci Domnul a trimes împotriva poporului ni te erpi înfoca i, cari au mu cat poporul,  
 7 a a încît au murit mul i oameni în Israel. Poporul a venit la Moise, i a zis: „Am p c tuit,  
 c ci am vorbit împotriva Domnului, i împotriva ta. Roag -te Domnului, ca s dep rteze de  
 8 la noi ace ti erpi.`` Moise s'a rugat pentru popor. Domnul a zis lui Moise: „F - i un arpe  
 9 înfocat, i spînzur -l de o pr jin ; oricine este mu cat, i va privi spre el, va tri.`` Moise

a făcut un arpe de aram, și l-a pus într-o prjină; și oricine era mușcat de un arpe,  
și privea spre arpele de aram, trăia. <sup>10</sup> Copiii lui Israel au plecat, și au trebuit să meargă la Obot.  
<sup>11</sup> Au plecat din Obot, și au trebuit să meargă la Iie-Abarim, în pustia din fața Moabului, spre răsritul  
soarelui. <sup>12</sup> De acolo au plecat, și au trebuit să meargă în valea Zered. <sup>13</sup> De acolo au plecat și au  
trebuit să meargă dincolo de Arnon, care curge prin pustie, ieșind din inutul Amoriților; cîci Arnonul  
face hotarul Moabului, între Moabi și Amoriți. <sup>14</sup> De aceea se zice în cartea Războaielor  
Domnului: „Vaheb în Sufa, ivoaiele Arnonului, și scurgerile ivoaielor, Cari se întind  
înspre Ar și se ating cu hotarul lui Moab.” <sup>16</sup> De acolo s-au dus la Beer (Fîntînă). La această  
fîntînă Domnul a zis lui Moise: „Strînge poporul, și le voi da apă.” <sup>17</sup> Atunci a cîntat Israel  
cîntarea aceasta: „În te, fîntînă! Cînta-ți în cinstea ei! <sup>18</sup> Fîntîna, pe care au săpat-o  
cîc peteniile, Pe care au săpat-o mai marii poporului, Cu toiagul de cîrmuire, cu toiagele lor!”  
<sup>19</sup> Din pustia aceasta s-au dus la Matana; <sup>20</sup> din Matana, la Nahaliel; din Nahaliel, la Bamot; <sup>21</sup> din  
Bamot, la valea din cîmpia Moabului, în vârful muntelui Pisga, care caută spre pustie. <sup>21</sup> Israel a  
trimis soli la Sihon, împăratul Amoriților, ca să-i spună: <sup>22</sup> „Las-mă să trec prin țara  
ta; nu vom intra nici în ogoare, nici în văi, și nu vom bea apă din fîntîni; vom îneca drumul  
împărtășc, pînă vom trece de inutul tău.” <sup>23</sup> Sihon n'a îngăduit lui Israel să treacă  
prin inutul lui. Sihon a strîns tot poporul, și a ieșit înaintea lui Israel, în pustie. A venit la  
Iaha, și s'a luptat împotriva lui Israel. <sup>24</sup> Israel l-a bătut cu ascuțitul săbiei și i-a cucerit  
țara dela Arnon pînă la Iaboc, pînă la hotarul copiilor lui Amon; cîci hotarul copiilor lui  
Amon era întărit. <sup>25</sup> Israel a luat toate cetățile acelea, și s'a așezat în toate cetățile  
Amoriților, în Hesbon și în toate satele de prin împrejurimi. <sup>26</sup> Cîci Hesbonul era cetatea lui  
Sihon, împăratul Amoriților. El pornise cu război împotriva împăratului dinaintea lui Moabului,  
și i-l luase toată țara pînă la Arnon. <sup>27</sup> De aceea zice poezia: „Veni în Hesbon! Să se  
zidească din nou și să se întărească cetatea lui Sihon. <sup>28</sup> Cîci a ieșit un foc din Hesbon,  
O flăcără din cetatea lui Sihon, și a mistuit pe Ar-Moab, Pe locuitorii în lăcșimilor Arnonului.  
<sup>29</sup> Vai de tine, Moab! Ești pierdut, poporul lui Chemo! El a făcut pe fiii lui fugari, și pe fetele  
lui le-a dat roabe Lui Sihon, împăratul Amoriților. <sup>30</sup> Noi am aruncat cu săgeți asupra lor:  
Din Hesbon pînă la Dibon totul este nimic; Am pustiit pînă la Nofah, Care se întinde pînă la  
Medeba.” <sup>31</sup> Israel s'a așezat astfel în țara Amoriților. <sup>32</sup> Moise a trimis să iscădească

Iaezerul. Au luat satele cari ineau de el, i au isgonit pe Amori ii cari erau în ele. <sup>33</sup> Au schimbat apoi drumul, i s' -au suit pe drumul care duce la Basan. Og, împ ratul Basanului, le <sup>34</sup> -a ie it înainte, cu tot poporul lui, ca s lupte împotriva lor la Edrei. Domnul a zis lui Moise: „Nu te teme de el; c ci îl dau în mînile tale, pe el i tot poporul lui, i toat ara lui; s -i <sup>35</sup> faci cum ai f cut lui Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon.`` i ei l-au b tut, pe el i pe fiii lui, i tot poporul lui, de n'au l sat s scape unul m car, i au pus mîna pe ara lui.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Copiii lui Israel au pornit, i au t b rît în esurile Moabului, dincolo de Iordan, în fa a Ierihonului. <sup>2</sup> Balac, fiul lui ipor, a v zut tot ce f cuse Israel Amori ilor. <sup>3</sup> i Moab a r mas foarte îngrozit în fa a unui popor atît de mare la num r; l -a apucat groaza în fa a copiilor lui <sup>4</sup> Israel. Moab a zis b trînilor lui Madian: „Mul imea aceasta are s înghit tot ce este în jurul nostru, cum pa te boul verdea a de pe cîmp.`` Balac, fiul lui ipor, era pe atunci împ rat al <sup>5</sup> Moabului. El a trimis soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Rîu (Euftrat), în ara fiilor poporului s u, ca s -l cheme, i s -i spun : „Iat , un popor a ie it din Egipt; acopere fa a <sup>6</sup> p mîntului, i s'a a ezat în fa a mea. Vino, te rog, s -mi blast mi pe poporul acesta, c ci este mai puternic decît mine; poate c a a, îl voi putea bate i -l voi izgoni din ar , c ci tiu c pe cine binecuvintezi tu este binecuvîntat, i pe cine blast mi tu este <sup>7</sup> bl st mat.`` B trîniî lui Moab i b trîniî lui Madian au plecat, avînd cu ei daruri pentru <sup>8</sup> ghicitor. Au ajuns la Balaam, i i-au spus cuvintele lui Balac. Balaam le -a zis: „R mîne i aici peste noapte, i v voi da r spus, dup cum îmi va spune Domnul.`` i c peteniile <sup>9</sup> Moabului au r mas la Balaam. Dumnezeu a venit la Balaam, i a zis: „Cine sînt oamenii <sup>10</sup> ace tia pe cari -i ai la tine?`` Balaam a r spus lui Dumnezeu: „Balac, fiul lui ipor, <sup>11</sup> împ ratul Moabului, i -a trimes s -mi spun : „Iat , un popor a ie it din Egipt, i acopere fa a p mîntului; vino dar, i blast m -l; poate c a a îl voi putea bate, i -l voi izgoni.`` <sup>12</sup> Dumnezeu a zis lui Balaam: „S nu te duci cu ei; i nici s nu blast mi poporul acela, c ci este binecuvîntat.`` <sup>13</sup> Balaam s'a sculat diminea a, i a zis c peteniilor lui Balac: „Duce i-v <sup>14</sup> înapoi în ara voastr , c ci Domnul nu vrea s m lase s merg cu voi.`` i mai marii



Moabului s'au sculat, s'au întors la Balac, i i-au spus: „Balaam n'a vrut s vin cu noi.”

15

Balac a trimes din nou mai multe c petenii mai cu vaz decât cele dinainte. Au ajuns la Balaam, i i-au zis: „A a vorbe te Balac, fiul lui ipor: „Nu mai pune piedici, i vino la

17

mine; c ci î i voi da mult cinste, i voi face tot ce-mi vei spune; numai vino, te rog, i

18

blast m -mi poporul acesta!” Balaam, a r spus i a zis slujitorilor lui Balac: „S -mi dea Balac chiar i casa lui plin de argint i de aur, i tot n'a putea s fac niciun lucru, fie

19

mic fie mare, împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu. Totu v rog, r mîne i

20

aici la noapte, i voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.” Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nop ii, i i -a zis: „Fiindc oamenii ace tia au venit s te cheme, scoal -te, i du-te

21

cu ei; dar s faci numai ce- i voi spune.” Balaam s'a sculat diminea a, a pus aua pe

22

m g ri , i a plecat cu c peteniile lui Moab. Dumnezeu S'a aprins de mînie, pentru c plecase. i Îngerul Domnului S'a a ezat în drum, ca s i se împotriveasc . Balaam era c lare

23

pe m g ri a lui, i cei doi slujitori ai lui erau cu el. M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoas din teac în mîn , s'a ab tut din drum, i a luat -o

24

pe cîmp. Balaam i -a b tut m g ri a ca s'o aduc la drum. Îngerul Domnului S'a a ezat

25

într'o c rare dintre vii, i de fiecare parte a c r rii era cîte un zid. M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului; s'a strîns spre zid, i a strîns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a b tut -o

26

din nou. Îngerul Domnului a trecut mai departe, i S'a a ezat într'un loc unde nu era chip s

27

te întorci nici la dreapta nici la stînga. M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului, i s'a culcat

28

subt Balaam. Balaam s'a aprins de mînie, i a b tut m g ri a cu un b . Domnul a deschis gura m g ri ei, i ea a zis lui Balaam: „Ce i-am f cut, de m'ai b tut de trei ori?”

29

Balaam a r spus m g ri ei: „Pentru c i-ai b tut joc de mine; dac a avea o sabie

30

în mîn , te-a ucide pe loc.” M g ri a a zis lui Balaam: „Nu sînt eu oare m g ri a ta, pe care ai c l rit în tot timpul pîn în ziua de azi? Am eu oare obicei s - i fac a a?”

31

i el a r spus: „Nu.” Domnul a deschis ochii lui Balaam, i Balaam a v zut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoas în mîn . i s'a plecat, i s'a aruncat cu fa a la

32

p mînt. Îngerul Domnului i -a zis: „Pentru ce i-ai b tut m g ri a de trei ori? Iat , Eu am ie it ca s - i stau împotriv , c ci drumul pe care mergi, este un drum care duce la perzare,

33

înainte Mea. M g ri a M'a v zut, i s'a ab tut de trei ori dinaintea Mea; dac nu s'ar

34

fi ab tut dinaintea Mea, pe tine te-a fi omorît, iar pe ea a fi l sat -o vie.” Balaam a zis

Îngerului Domnului: „Am p c tuit, c ci nu tiam c te-ai a ezat înaintea mea în drum; i  
 acum, dac nu g se ti c e bine ce fac eu, m voi întoarce.”<sup>35</sup> Îngerul Domnului a zis lui  
 Balaam: „Du-te cu oamenii ace tia; dar s spui numai cuvintele pe cari i le voi spune Eu.”  
<sup>36</sup>  
 i Balaam a plecat înainte cu c peteniile lui Balac. Balac a auzit c vine Balaam, i i -a  
 ie it înainte pîn la cetatea Moabului, care este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai dep rtat.  
<sup>37</sup>  
 Balac a zis lui Balaam: „N'am trimes eu oare la tine s te cheme? Pentru ce n'ai venit la mine?  
 Cum, nu pot eu oare s - i dau cinste?”<sup>38</sup> Balaam a r spus lui Balac: „Iat c am venit la  
 tine; acum, îmi va fi oare îng duit s spun ceva? Voi spune cuvintele pe cari mi le va pune  
 Dumnezeu în gur.”<sup>39</sup> Balaam a mers cu Balac, i au ajuns la Chiriat-Hu ot.<sup>40</sup> Balac a jertfit  
<sup>41</sup>  
 boi i oi, i a trimes din ei lui Balaam i c peteniilor cari erau cu el. Diminea a, Balac a  
 luat pe Balaam, i l -a suit pe Bamot-Baal, de unde Balaam putea s vad o parte din popor.

### Chapter 23

<sup>1</sup>  
 Balaam a zis lui Balac: „Zide te-mi aici apte altare, i preg te te-mi aici apte vi ei  
 i apte berbeci.”<sup>2</sup> Balac a f cut cum spusese Balaam; i Balac i Balaam au adus cîte un  
 vi el i cîte un berbece pe fiecare altar.<sup>3</sup> Balaam a zis lui Balac: „Stai lîng arderea ta de tot,  
 i eu m voi dep rta de ea; poate c Domnul îmi va ie i înainte; i ce-mi va descoperi, î i  
 voi spune.”<sup>4</sup> i s'a dus pe un loc înalt. Dumnezeu a venit înaintea lui Balaam; i Balaam I -a  
 zis: „Am ridicat apte altare, i pe fiecare altar am adus cîte un vi el i cîte un berbece.”  
<sup>5</sup>  
 Domnul a pus cuvinte în gura lui Balaam, i a zis: „Întoarce-te la Balac, i a a s -i  
 vorbe ti.”<sup>6</sup> Balaam s'a întors la Balac; i iat c Balac st tea lîng arderea lui de tot, el  
 i toate c peteniile Moabului.<sup>7</sup> Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „Balac m'a adus din  
 Aram (Mesopotamia). Împ ratul Moabului m'a chemat din mun ii R s ritului, zicînd: ‚Vino,  
 i blast m -mi pe Iacov! Vino, i defaim -mi pe Israel!’<sup>8</sup> Cum s blast m eu pe cel ce  
 nu -l blast m Dumnezeu? Cum s defaim eu pe cel ce nu -l defaim Domnul?<sup>9</sup> Îl v d din  
 vîrful stîncilor, Îl privesc de pe în l imea dealurilor: Este un popor care locuie te deoparte,  
 i nu face parte dintre neamuri.<sup>10</sup> Cine poate s numere pulberea lui Iacov, i s spun  
 num rul unui sfert din Israel? O, de a muri de moartea celor neprih ni i, i sfîr itul meu

s fie ca al lor!`` <sup>11</sup> Balac a zis lui Balaam: „Ce mi-ai f cut? Te-am luat s blestemi pe  
 vr jma ul meu, i iat c tu -l binecuvintezi!`` <sup>12</sup> El a r spus, i a zis: „Nu trebuie oare  
 s spun ce-mi pune Domnul în gur ?`` <sup>13</sup> Balac i -a zis: „Vino, te rog, cu mine în alt loc, de  
 unde îl po i vedea; c ci aici nu vezi decît o parte din el, nu -l vezi întreg. i de acolo s mi -l  
 blast mi.`` <sup>14</sup> L -a dus în cîmpul ofim, spre vârful muntelui Pisga; a zidit apte altare, i a  
 adus cîte un vi el i un berbece pe fiecare altar. <sup>15</sup> Balaam a zis lui Balac: „Stai aici, lîng  
 arderea ta de tot, i eu m voi duce înaintea lui Dumnezeu.`` <sup>16</sup> Domnul a venit înaintea lui  
 Balaam; i -a pus cuvinte în gur , i a zis: „Întoarce-te la Balac, i a a s -i vorbe ti.``  
<sup>17</sup> Balaam s'a întors la el; i iat c Balac st tea lîng arderea lui de tot, cu c peteniile  
 Moabului. Balac i -a zis: „Ce i -a spus Domnul?`` <sup>18</sup> Balaam i -a rostit proorocia, i a zis:  
 „Scoal -te, Balac, i ascult ! Ia aminte la mine, fiul lui ipor! <sup>19</sup> Dumnezeu nu este un om  
 ca s mint , Nici un fiu al omului, ca s -I par r u. Ce a spus, oare nu va face? Ce a  
 f g duit oare, nu va împlini? <sup>20</sup> Iat c am primit porunc s binecuvintez. Da, El a  
 binecuvîntat, i eu nu pot întoarce. <sup>21</sup> El nu vede nici o f r delege în Iacov, Nu vede nici o  
 r utate în Israel. Domnul, Dumnezeul lui, este cu el, El este Împ ratul lui, veselia lui.  
<sup>22</sup> Dumnezeu i -a scos din Egipt, T ria Lui este pentru el ca a bivolului. <sup>23</sup> Descîntecul nu poate  
 face nimic împotriva lui Iacov, Nici vr jitoria împotriva lui Israel; Acum se poate spune despre  
 Iacov i Israel: Ce lucruri mari a f cut Dumnezeu! <sup>24</sup> Da, poporul acesta se scoal ca o leoaic ,  
 i se ridic întocmai ca un leu; Nu se culc pîn ce n'a mîncat prada, i n'a b ut sîngele  
 celor uci i.`` <sup>25</sup> Balac a zis lui Balaam: „Nu -l blestema, dar m car nici nu -l binecuvînta!``  
<sup>26</sup> Balaam a r spus, i a zis lui Balac: „Nu i-am spus c voi face tot ce va spune Domnul?``  
<sup>27</sup> Balac a zis lui Balaam: „Vino, te rog, te voi duce într'un alt loc; poate c Dumnezeu va g si  
 cu cale s -mi blestemi de acolo pe poporul acesta!`` <sup>28</sup> Balac a dus pe Balaam pe vârful muntelui  
 Peor, care este cu fa a spre pustie. <sup>29</sup> Balaam a zis lui Balac: „Zide te-mi aici apte altare, i  
 preg te te-mi aici apte vi ei i apte berbeci!`` <sup>30</sup> Balac a f cut cum zisese Balaam, i  
 a adus cîte un vi el i cîte un berbece pe fiecare altar.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Balaam a v zut c Domnul g se te cu cale s binecuvinteze pe Israel, i n'a mai alergat  
ca în celelalte rînduri la descîntece; ci i -a întors fa a spre pustie. <sup>2</sup> Balaam a ridicat ochii, i  
a v zut pe Israel t b rît în corturi, dup seminiile lui. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit  
peste el. <sup>3</sup> Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „Iat ce zice Balaam, fiul lui Beor, Omul cu  
ochii deschi i, <sup>4</sup> Celce aude cuvintele lui Dumnezeu, Celce vede vedenia Celui Atotputernic,  
Celce cade cu fa a la p mînt, i ai c rui ochi sînt deschi i: <sup>5</sup> „Ce frumoase sînt corturile  
tale, Iacove! Locuin ele tale, Israele! <sup>6</sup> Ele se întind ca ni te v i, Ca ni te gr dini lîng un  
rîu, Ca ni te copaci de aloe pe cari i -a s dit Domnul, Ca ni te cedri pe lîng ape. <sup>7</sup> Apa curge  
din g le ile lui, i s mîn a lui este udat de ape mari. Împ ratul lui se înal mai pe  
sus de Agag, i împ r ia lui ajunge puternic . <sup>8</sup> Dumnezeu l -a scos din Egipt, T ria lui  
este ca a bivolului pentru el. El nimice te neamurile cari se ridic împotriva lui, Le sfarm  
oasele, i le pr p de te cu s ge ile lui. <sup>9</sup> Îndoai genunchii, se culc întocmai ca un leu,  
Ca o leoaic : Cine -l va scula? Binecuvîntat s fie oricine te va binecuvînta, i blestemat s  
fie oricine te va blestema!`` <sup>10</sup> Balac s'a aprins de mînie împotriva lui Balaam; a b tut din mîni,  
i a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat s -mi blestemi vr jma ii, i iat c de trei ori tu  
i-ai binecuvîntat! <sup>11</sup> Fugi acum, i du-te acas ! Spusesem c - i voi da cinste, dar Domnul te  
-a împedecat s'o prime ti.`` <sup>12</sup> Balaam a r spus lui Balac: „Eh! n'am spus eu oare solilor pe  
cari mi i-ai trimes, <sup>13</sup> c dac mi-ar da Balac chiar i casa lui plin cu argint i cu aur, tot  
n'a putea s fac dela mine însumi nici bine nici r u împotriva poruncii Domnului, ci voi spune  
întocmai ce va zice Domnul? <sup>14</sup> i acum iat c m duc la poporul meu. Vino, i- i voi  
vesti ce va face poporul acesta poporului t u în vremile cari vor urma.`` <sup>15</sup> Balaam i -a rostit  
proorocia, i a zis: „A a zice Balaam, fiul lui Beor, A a zice omul care are ochii deschi i,  
<sup>16</sup> A a zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, Cel ce cunoa te planurile Celui Prea Înalt, Cel  
ce vede vedenia Celui Atotputernic, Cel ce cade cu fa a la p mînt i ai c rui ochi sînt deschi i:  
<sup>17</sup> Îl v d, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea r sare din Iacov, Un toiag de cîrmuire  
se ridic din Israel. El str punge laturile Moabului, i pr p de te pe to i copiii lui Set.  
<sup>18</sup> Se face st pîn pe Edom, Se face st pîn pe Seir, vr jma ii lui. Israel face fapte mari. <sup>19</sup> Cel

ce se na te din Iacov domne te ca st pînitor, i pierde pe cei ce scap din cet i.``  
20

Balaam a v zut pe Amalec, i a rostit urm toarea proorocie: „Amalec este cel dintîi dintre  
neamuri, Dar într'o zi va fi nimicite.`` 21 Balaam a v zut pe Cheni i, i a rostit urm toarea

proorocie: „Locuin a ta este tare de tot, i cuibul t u este pus pe stînc . 22 Dar Cain va fi

pustiit, Pîn ce te va lua prins Asur.`` 23 Balaam a rostit urm toarea proorocie: „Vai! cine va

mai putea tr i cînd va face Dumnezeu acest lucru? 24 Dar ni te cor bii vor veni din Chitim,

Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber, i la urm vor fi nimicite i ele.`` 25 Balaam s'a sculat,  
a plecat, i s'a întors acas . Balac a plecat i el acas .

## Chapter 25

1 Israel locuia în Sitim; i poporul a început s se dea la curvie cu fetele lui Moab. 2 Ele au  
poftit poporul la jertfele dumnezeilor lor; i poporul a mîncat, i s'a închinat pîn la p mînt

înaintea dumnezeilor lor. 3 Israel s'a alipit de Baal-Peor, i Domnul S'a aprins de mînie împotriva

lui Israel. 4 Domnul a zis lui Moise: „Strînge pe toate c peteniile poporului, i spînzur pe cei  
vinova i înaintea Domnului în fa a soarelui, pentru ca s se întoarc dela Israel mînia aprins

a Domnului.`` 5 Moise a zis judec torilor lui Israel: „Fiecare din voi s ucid pe aceia dintre

ai lui cari s'au lipit de Baal-Peor.`` 6 i iat c un b rbat dintre copiii lui Israel a venit i a  
adus la fra ii lui pe o Madianit , subt ochii lui Moise i subt ochii întregii adun ri a copiilor

lui Israel, pe cînd plîngeau la u a cortului întîlnirii. 7 La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui

Eleazar, fiul preotului Aaron, s'a sculat din mijlocul adun rii, i a luat o suli în mîn . 8 S'a

luat dup omul acela din Israel pîn în cortul lui, i -a str puns prin pîntece pe amîndoi: atît pe  
b rbatul acela din Israel, cît i pe femeea aceea. i a încetat astfel urgia care izbucnise printre

copiii lui Israel. 9 Dou zeci i patru de mii au murit lovi i de urgia aceea. 10 Domnul a vorbit

lui Moise, i a zis: 11 „Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a ab tut mînia Mea dela  
copiii lui Israel, prin rîvna pe care a avut -o pentru Mine în mijlocul lor; i n'am nimicite, în mînia

Mea, pe copiii lui Israel. 12 De aceea s spui c închei cu el un leg mînt de pace. 13 Acesta

va fi pentru el i pentru s mîn a lui dup el leg mîntul unei preo ii vecinice, pentru c a  
fost plin de rîvn pentru Dumnezeul lui i a f cut isp ire pentru copiii lui Israel.``

14 B rbatul acela din Israel, care a fost ucis împreun cu Madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era c petenia unei case p rinte ti a Simeoni ilor. 15 Femeia care a fost ucis , se numea Cozbi, fata lui ur, c petenia semin iilor ie ite dintr'o cas p rinteasc din Madian.

16 Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 17 „Privi i pe Madiani i ca vr jma i, i ucide i 18 -i; c ci i ei vi s'au ar tat vr jma i, am gindu-v prin vicle ugurile lor, în fapta lui Peor, i în fapta Cozbiei, fata unei c petenii a lui Madian, sora lor, ucis în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul faptei lui Peor.”

## Chapter 26

1 În urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise i lui Eleazar, fiul preotului Aaron: 2 „Face i num r toarea întregei adun ri a copiilor lui Israel, dela vârsta de dou zeci de ani în sus, dup casele p rin ilor lor, a tuturor celor din Israel cari sînt în stare s poarte armele.” 3 Moise i preotul Eleazar le-au vorbit în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. i au zis: 4 „S se fac num r toarea, dela vârsta de dou zeci de ani în sus, cum poruncise lui Moise i copiilor lui Israel Domnul, cînd au ie it din ara Egiptului.” 5 Ruben, întîiul n scut al lui Israel. Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se coboar familia Enohi ilor; Palu, din care se coboar familia Palui ilor; 6 He ron, din care se coboar familia He roni ilor; Carmi, din care se pogoar familia Carmi ilor. 7 Acestea sînt familiile Rubeni ilor: cei ie i i la 8 num r toare au fost patruzeci i trei de mii apte sute treizeci. - Fiii lui Palu au fost: Eliab. 9 Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan i Abiram. Datan acesta i Abiram acesta au fost din ceice erau chema i la adunare, i cari s'au r sculat împotriva lui Moise i Aaron, în adunarea lui Core, cînd cu r scoala lor împotriva Domnului. 10 P mîntul i -a deschis gura, i i -a înghi it împreun cu Core, cînd au murit ceice se adunaser , i cînd a mistuit focul pe cei dou sute cinci zeci de oameni: ei au slujit poporului ca pild . 11 Fiii lui Core, n'au murit. 12 Fiii lui Simeon, dup familiile lor: din Nemuel se pogoar familia Nemueli ilor; din Iamin, familia Iamini ilor; 13 din Iachin, familia Iachini ilor; din Zerah, familia Zerahi ilor; din Saul, familia Sauli ilor. 14 Acestea sînt familiile Simeoni ilor: dou zeci i dou de mii dou sute. 15 Fiii lui Gad, dup familiile lor: din efon se pogoar familia efoi ilor; din Haghi, familia Haghi ilor;

16 din uni, familia uni ilor; din Ozni, familia Ozni ilor; din Eri, familia Eri ilor; 17 din  
 Arod, familia Arodi ilor; din Areli, familia Areli ilor. 18 Acestea sînt familiile fiilor lui Gad,  
 19 dup cei ie i i la num r toare: patruzeci de mii cinci sute. Fiii lui Iuda: Er i Onan; dar  
 20 Er i Onan au murit în ara Canaanului. Iat fiii lui Iuda, dup familiile lor: din ela se  
 pogoar familia elani ilor; din Pere , familia Pere i ilor; din Zerah, familia Zerahi ilor.  
 21 Fiii lui Pere au fost: He ron, din care se pogoar familia He roni ilor; Hamul, din care  
 22 se pogoar familia Hamuli ilor. Acestea sînt familiile lui Iuda, dup num r toarea lor:  
 23 aptezeci i ase de mii cinci sute. Fiii lui Isahar, dup familiile lor: din Tola se pogoar  
 24 familia Tolai ilor; din Puva, familia Puvi ilor; din Ia ub, familia Ia ubi ilor; din imron,  
 25 familia imroni ilor. Acestea sînt familiile lui Isahar, dup num r toarea lor: asezeci  
 26 i patru de mii trei sute. Fiii lui Zabulon, dup familiile lor: din Sered se pogoar familia  
 27 Seredi ilor; din Elon, familia Eloni ilor; din Iahleel, familia Iahleeli ilor. Acestea sînt  
 28 familiile Zabuloni ilor, dup num r toarea lor: asezeci de mii cinci sute. Fiii lui Iosif,  
 29 dup familiile lor: Manase i Efraim. Fiii lui Manase: din Machir se pogoar familia  
 30 Machiri ilor. -Machir a n scut pe Galaad. Din Galaad se pogoar familia Galaadi ilor. Iat  
 fiii lui Galaad: Iezer, din care se pogoar familia Iezeri ilor; Helec, familia Helechi ilor;  
 31 Asriel, familia Asrieli ilor; Sihem, familia Sihemi ilor; 32 emida, familia emidai ilor;  
 33 Hefer, familia Heferi ilor. elofhad, fiul lui Hefer, n'a avut fii, dar a avut fete. Iat numele  
 34 fetelor lui elofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca i Tir a. Acestea sînt familiile lui Manase,  
 35 dup num r toarea lor: cincizeci i dou de mii apte sute. Iat fiii lui Efraim, dup  
 familiile lor: din utelah se pogoar familia utelahi ilor; din Becher, familia Becheri ilor;  
 36 din Tahan, familia Tahani ilor. Iat fiii lui utelah: din Eran se pogoar familia Erani ilor.  
 37 Acestea sînt familiile fiilor lui Efraim, dup num r toarea lor: treizeci i dou de mii cinci  
 38 sute. Ace tia sînt fiii lui Iosif, dup familiile lor. Fiii lui Benjamin, dup familiile lor: din  
 Bela se pogoar familia Belai ilor; din A bel, familia A beli ilor; din Ahiram, familia  
 39 Ahirami ilor; din ufam, familia ufami ilor; din Hufam, familia Hufami ilor. - 40 Fiii  
 lui Bela au fost: Ard i Naaman. Din Ard se pogoar familia Ardi ilor; din Naaman, familia

Naamani ilor. <sup>41</sup> Ace tia sînt fiii lui Benjamin, dup familiile lor i dup num r toarea  
 lor: patruzeci i cinci de mii ase sute. <sup>42</sup> Iat fiii lui Dan, dup familiile lor: din uham se  
 pogoar familia uhami ilor. Acestea sînt familiile lui Dan, dup familiile lor. <sup>43</sup> Toate  
 familiile uhami ilor, dup num r toarea lor: asezeci i patru de mii patru sute. <sup>44</sup> Fiii  
 lui A er, dup familiile lor: din Imna se pogoar familia Imni ilor; din I vi, familia  
 I vi ilor; din Beria, familia Berii ilor. - <sup>45</sup> Din fiii lui Beria se pogoar : din Heber, familia  
 Heberi ilor; din Malchiel, familia Malchieli ilor. <sup>46</sup> Numele fetei lui A er era Serah. <sup>47</sup> Acestea  
<sup>48</sup> sînt familiile fiilor lui A er, dup num r toarea lor: cinci zeci i trei de mii patru sute. <sup>48</sup> Fiii  
 lui Neftali, dup familiile lor: din Iah eel se pogoar familia Iah eeli ilor; din Guni, familia  
 Guni ilor; <sup>49</sup> din Ie er, familia Ie eri ilor; din ilem, familia ilemi ilor. <sup>50</sup> Acestea sînt  
 familiile lui Neftali, dup familiile lor i dup num r toarea lor: patruzeci i cinci de mii  
 patru sute. <sup>51</sup> Ace tia sînt cei ie i i la num r toare dintre copiii lui Israel: ase sute una  
 de mii apte sute trezeci. <sup>52</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i i -a zis: <sup>53</sup> „, ara s se împart  
<sup>54</sup> între ei, ca s fie mo tenirea lor, dup num rul numelor. <sup>54</sup> Celor ce sînt în num r mai mare  
 s le dai o parte mai mare, i celor ce sînt în num r mai mic s le dai o parte mai mic ; s  
<sup>55</sup> se dea fiec ruia partea lui dup cei ie i i la num r toare. <sup>55</sup> Dar împ r irea rii s  
<sup>56</sup> se fac prin sor i; s'o ia în st pînire dup numele semin iilor p rin ilor lor. <sup>56</sup> ara s  
 fie împ r it prin sor i între cei ce sînt în mare num r i între cei ce sînt în mic num r.  
<sup>57</sup> Iat Levi ii a c ror num r toare s'a f cut dup familiile lor: din Gher on se pogoar  
 familia Gher oni ilor; din Chehat, familia Chehati ilor; din Merari, familia Merari ilor. -  
<sup>58</sup> Iat familiile lui Levi: familia Libni ilor, familia Hebroni ilor, familia Mahli ilor, familia  
<sup>59</sup> Mu i ilor, familia Cori ilor. Chehat a n scut pe Amram. <sup>59</sup> Numele nevestei lui Amram era  
 Iochebed, fata lui Levi, care i s'a n scut lui Levi, în Egipt; ea a n scut lui Amram: pe Aaron, pe  
<sup>60</sup> Moise, i pe Maria, sora lor. <sup>60</sup> Lui Aaron i s'au n scut: Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar.  
<sup>61</sup> Nadab i Abihu au murit, cînd au adus înaintea Domnului foc str in. <sup>62</sup> Cei ie i i la  
 num r toare, to i b rba ii dela vîrsta de o lun în sus, au fost de dou zeci i trei de mii.  
 Ei n'au fost cuprin i în num r toarea copiilor lui Israel, pentru c nu li s'a dat mo tenire în  
<sup>63</sup> mijlocul copiilor lui Israel. <sup>63</sup> Ace tia sînt aceia dintre copiii lui Israel a c ror num r toare  
 au f cut -o Moise i preotul Eleazar în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului.



64 Între ei, nu era niciunul din copiii lui Israel a căror numărătoare ofcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai. 65 Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustie, și nu va rămânea niciunul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.”

## Chapter 27

1 Fetele lui elofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, și ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tir a, 2 s'au apropiat și s'au înfruntat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor și înaintea întregii adunări, la ușa cortului înțelnirii. Ele au zis: 3 „Tatăl nostru a murit în pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s'au răsfrânt împotriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, căci a murit pentru păcatul lui, și n'a avut fii. 4 Pentru ce se sting numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n'a avut fii? Dă-ne și nouă deci o moțtenire între frații tatălui nostru.” 5 Moise a adus pricina lor înaintea Domnului. 6 Și Domnul a zis lui Moise: 7 „Fetele lui elofhad au dreptate. Să le dai de moțtenire o moțte între frații tatălui lor, și să treci asupra lor moțtenirea tatălui lor. 8 Iar copiilor lui Israel, să le vorbești și să le spui: „Când un om va muri fără să lase fii, să trece și moțtenirea lui asupra fetei lui. 9 Dacă n'are nici o fată, moțtenirea lui să o dea și fraților lui. 10 Dacă n'are nici frați, moțtenirea lui să o dea și fraților tatălui său. 11 Și dacă nici tatălui n'are frați, moțtenirea lui să o dea și rudei celei mai apropiate din familia lui, și ea să o stăpânească. Aceasta să fie o lege și un drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise Domnul.” 12 Domnul a zis lui Moise: „Suie-te pe muntele acesta Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel. 13 S'o privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost adăugat fratele tău Aaron; 14 pentru că v'a împotrivit poruncii Mele, în pustia înă, când cu cearta adunării, și nu M'a înșfinit înaintea lor cu prilejul apelor.” (Acestea sînt apele de ceartă, la Cades, în pustia înă.) 15 Moise a vorbit Domnului, și a zis: 16 „Domnul, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, să rînduiească peste adunare un om 17 care să iasă înaintea lor, și să intre înaintea lor, care să-i scoată afară și să-i vîre înă, pentru că adunarea Domnului să nu fie ca niște oi cari n'au păstor.” 18 Domnul a zis lui Moise: „Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este

19 Duhul Meu, i s - i pui mîna peste el. S -l a ezi înaintea preotului Eleazar i înaintea  
 20 întregii adun ri, i s -i dai porunci subt ochii lor. S -l faci p rta la dreg toria ta,  
 21 pentruca toat adunarea copiilor lui Israel s -l asculte. S se înf i eze înaintea preotului  
 Eleazar, care s întrebe pentru el judecata lui Urim înaintea Domnului; i Iosua, to i copiii lui  
 Israel, împreun cu el, i toat adunarea, s ias dup porunca lui Eleazar i s între  
 22 dup porunca lui. Moise a f cut cum îi poruncise Domnul. A luat pe Iosua, i l -a pus înaintea  
 23 preotului Eleazar i înaintea întregii adun ri. i -a pus mînile peste el, i i -a dat porunci,  
 cum spusese Domnul prin Moise.

## Chapter 28

1 Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: 2 „Porunce te copiilor lui Israel, i spune-le: „S  
 ave i grij s -Mi aduce i la vremea hot rît , darul Meu de mîncare, hrana jertfelor Mele  
 mistuite de foc, cari Îmi sînt de un pl cut miros. 3 S le spui: „Iat jertfa mistuit de foc pe  
 care o ve i aduce Domnului: în fiecare zi, cîte doi miei de un an f r cusur, ca ardere de tot  
 necurmat . 4 S aduci un miel diminea a, i celalt miel seara1; 5 iar, ca dar de mîncare, s  
 aduci a zecea parte dintr'o ef de floarea f inii, fr mîntat într'un sfert de hin de untdelemn  
 6 de m sline sf rîmate. Aceasta este arderea de tot necurmat , care a fost adus la muntele  
 Sinai; o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. 7 Jertfa de b utur s fie de  
 un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de b utur de vin s'o faci Domnului în locul sfînt. 8 Al  
 doilea miel s -l aduci seara1, ca un dar de mîncare i o jertf de b utur ca cele de  
 diminea ; aceasta este o jertf mistuit prin foc, de un miros pl cut Domnului. 9 În ziua  
 Sabatului, s aduce i doi miei de un an f r cusur, i ca dar de mîncare, dou zecimi de  
 10 ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, împreun cu jertfa de b utur . Aceasta  
 este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, afar de arderea de tot necurmat i jertfa ei de  
 11 b utur . La începutul lunilor voastre, s aduce i ca ardere de tot Domnului: doi vi ei, un  
 12 berbece, i apte miei de un an f r cusur; i, ca dar de mîncare pentru fiecare vi el,  
 trei zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn; ca dar de mîncare pentru berbece,  
 13 s aduce i dou zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn; ca dar de  
 mîncare pentru fiecare miel, s aduce i o zecime de ef din floarea f inii, fr mîntat cu

untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului.

<sup>14</sup>

Jertfele de b utur s fie de o jum tate de hin de vin pentru un vi el, a treia parte dintr'un hin pentru un berbece, i un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul

lunii, în fiecare lun , în toate lunile anului. <sup>15</sup> S se aduc Domnului un ap, ca jertf de

isp ire, afar de arderea de tot necurmat i jertfa ei de b utur . <sup>16</sup> În luna întâi, în ziua

a patrusprezecea a lunii, vor fi Pa tele Domnului. <sup>17</sup> Ziua a cincisprezecea a acestei luni s fie

o zi de s rb toare. Timp de apte zile s se m nince azimi. <sup>18</sup> În ziua dintîi, s fie o adunare

sînt : s nu face i nici o lucrare de slug în ea. <sup>19</sup> S aduce i ca ardere de tot Domnului

o jertf mistuit de foc: doi vi ei, un berbece, i apte miei de un an f r cusur. <sup>20</sup> S

mai ad uga i i darul lor de mîncare din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, trei zecimi

de ef pentru un vi el, dou zecimi pentru un berbece, <sup>21</sup> i o zecime pentru fiecare din cei

apte miei. <sup>22</sup> S aduce i un ap ca jertf de isp ire, ca s fac isp ire pentru voi.

<sup>23</sup> S aduce i aceste jertfe, afar de arderea de tot de diminea , care este o ardere de tot

necurmat . <sup>24</sup> s le aduce i în fiecare zi, timp de apte zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros pl cut Domnului. S fie aduse afar de arderea de tot necurmat i jertfa

ei de b utur . <sup>25</sup> În ziua a aptea s ave i o adunare sînt : s nu face i nici o lucrare

de slug în ea. <sup>26</sup> În ziua celor dintîi roade, cînd ve i aduce Domnului un dar de mîncare, la s rb toarea încheierii s pt mînilor (Cincizecimea), s ave i o adunare sînt ; s nu

face i nici o lucrare de slug în ea. <sup>27</sup> S aduce i ca ardere de tot, de un miros pl cut

Domnului: doi vi ei, un berbece, i apte miei de un an. <sup>28</sup> S mai ad uga i darul lor de mîncare din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, cîte trei zecimi de fiecare vi el, dou

zecimi pentru berbece, <sup>29</sup> i o zecime pentru fiecare din cei apte miei. <sup>30</sup> S aduce i i un

ap, ca s fac isp ire pentru voi. <sup>31</sup> S aduce i aceste jertfe, afar de arderea de tot

necurmat i darul ei de mîncare. Miei s fie f r cusur, i s ad uga i i jertfele lor de b utur .

## Chapter 29

<sup>1</sup> În luna a aptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o adunare sfântă : atunci să nu faceți  
nicio lucrare de slugă. Ziua aceasta să fie vestită între voi cu sunet de trâmbiță. <sup>2</sup> Să aduceți  
ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un vițel, un berbec, și apte miei de un an  
fără cusur. <sup>3</sup> Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea fânii, frământat cu  
untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec, <sup>4</sup> și o zecime pentru fiecare  
din cei apte miei. <sup>5</sup> Să aduceți și un apacă jertfă de ispășire, ca să faceți ispășire  
pentru voi. <sup>6</sup> Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot și darul ei de mâncare din fiecare  
lună, afară de arderea de tot necurmat, darul ei de mâncare, și jertfele de bucurie, cari se  
adaugă la ele, după rânduielile auzate. Acestea sînt niște jertfe mistuite de foc, de un miros  
plăcut Domnului. <sup>7</sup> În ziua a zecea a acestei luni a aptea, să aveți o adunare sfântă, și să  
vă smeriți sufletele; atunci să nu faceți nicio lucrare. <sup>8</sup> Să aduceți ca ardere de tot, de un  
miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și apte miei de un an fără cusur. <sup>9</sup> Să mai  
adăugați și darul lor de mâncare din floarea fânii, frământat cu untdelemn, trei zecimi  
pentru vițel, două zecimi pentru berbec, <sup>10</sup> și o zecime pentru fiecare din cei apte miei.  
<sup>11</sup> Să aduceți și un apacă jertfă de ispășire, afară de jertfa de ispășire, afară de  
arderea de tot necurmat cu darul ei de mâncare, și jertfele de bucurie obicinuite. <sup>12</sup> În ziua  
a cincisprezecea a lunii a aptea, să aveți o adunare sfântă; atunci să nu faceți nicio lucrare  
de slugă. Să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de apte zile. <sup>13</sup> Să  
aduceți ca ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: treisprezece  
viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur. <sup>14</sup> Să mai adăugați și darul  
lor de mâncare din floarea fânii, frământat cu untdelemn, trei zecimi pentru fiecare din cei  
treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci, <sup>15</sup> și o zecime pentru fiecare  
din cei patrusprezece miei. <sup>16</sup> Să aduceți și un apacă jertfă de ispășire, afară de arderea  
de tot necurmat, darul ei de mâncare și jertfa sa de bucurie. <sup>17</sup> A doua zi, să aduceți  
doisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur, <sup>18</sup> împreună cu  
darul lor de mâncare și jertfele lor de bucurie pentru viței, berbeci și miei, după numărul  
lor, după rânduielile auzate. <sup>19</sup> Să aduceți și un apacă jertfă de ispășire, afară de  
arderea de tot necurmat, darul ei de mâncare și jertfele de bucurie. <sup>20</sup> A treia zi, să aduceți

unsprezece vi ei, doi berbeci, i patrusprezece miei de un an f r cusur, <sup>21</sup> împreun cu  
 darul lor de mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul  
 lor, dup rînduielile a ezate. <sup>22</sup> S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de  
 arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfa de b utur . <sup>23</sup> A patra zi, s aduce i  
 zece vi ei, doi berbeci, i patrusprezece miei de un an f r cusur, <sup>24</sup> împreun cu darul lor  
 de mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor, dup  
 rînduielile a ezate. <sup>25</sup> S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de  
 tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfa de b utur . <sup>26</sup> În ziua a cincea, s aduce i nou  
 vi ei, doi berbeci, i patrusprezece miei de un an f r cusur, <sup>27</sup> împreun cu darul lor de  
 mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor, dup  
 rînduielile a ezate. <sup>28</sup> S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de  
 tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfa de b utur . <sup>29</sup> În ziua a asea, s aduce i opt  
 vi ei, doi berbeci i patrusprezece miei de un an f r cusur, <sup>30</sup> împreun cu darul lor de  
 mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor, dup  
 rînduielile a ezate. <sup>31</sup> S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de  
 tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfele de b utur . <sup>32</sup> În ziua a aptea, s aduce i  
 apte vi ei, doi berbeci, i patrusprezece miei de un an f r cusur, <sup>33</sup> împreun cu darul  
 lor de mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor,  
 dup rînduielile a ezate. <sup>34</sup> S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea  
 de tot necurmat , darul ei de mîncare i jertf de b utur . <sup>35</sup> În ziua a opta, s ave i o  
 adunare de s rb toare: atunci s nu face i nici o lucrare de slug . <sup>36</sup> S aduce i ca ardere  
 de tot o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului: un vi el, un berbece, i apte  
 miei de un an f r cusur, <sup>37</sup> împreun cu darul lor de mîncare i jertfele lor de b utur  
 pentru vi el, berbece i miei, dup num rul lor, dup rînduielile a ezate. <sup>38</sup> S aduce i  
 i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare i  
 jertfa de b utur . <sup>39</sup> Acestea sînt jertfele pe cari s le aduce i Domnului la s rb torile  
 voastre, afar de arderile voastre de tot, de darurile voastre de mîncare i de jertfele voastre de  
 b utur , i de jertfele voastre de mul mire, ca împlinire a unei juruin e sau ca daruri de  
 bun voie.`` <sup>40</sup> Moise a spus copiilor lui Israel tot ce -i poruncise Domnul.

## Chapter 30

<sup>1</sup> Moise a vorbit c peteniilor semin iilor copiilor lui Israel, i a zis: „Iat ce porunce te  
 Domnul. <sup>2</sup> Când un om va face o juruin Domnului, sau un jur mînt prin care se va lega  
 printr'o f g duial , s nu- i calce cuvîntul, ci s fac potrivit cu tot ce i -a ie it din gur .  
<sup>3</sup> Când o femeie va face o juruin Domnului i se va lega printr'o f g duial , în tinere a  
 ei i în casa tat lui ei, <sup>4</sup> i tat l ei va afla de juruin a pe care a f cut -o ea i de f g duiala  
 cu care s'a legat, -dac nu -i zice nimic în ziua când afl de juruin a ei, toate juruin ele ei vor  
 fi primite, i orice f g duial cu care s'a legat ea, va fi primit ; <sup>5</sup> dar dac tat l ei nu -i  
 d voie în ziua când ia cuno tin de juruin a ei, toate juruin ele ei i toate f g duielile  
 cu cari se va fi legat ea, nu vor avea nici o t rie; i Domnul o va ierta, pentruc nu i -a dat voie  
 tat l ei. <sup>6</sup> Când se va m rita, dup ce a f cut juruin e sau dup ce s'a legat printr'un cuvînt  
 ie it de pe buzele ei, <sup>7</sup> i b rbatul ei va lua cuno tin de lucrul acesta, i nu -i va zice  
 nimic în ziua când va lua cuno tin de ele, juruin ele ei vor r mînea în picioare; i  
 f g duielile cu cari se va fi legat ea vor r mînea în picioare; <sup>8</sup> dar dac b rbatul ei nu -i d  
 voie în ziua când ia cuno tin de juruin a ei, el va desfiin a juruin a pe care a f cut -o  
 i cuvîntul sc pat de pe buzele ei, cu care s'a legat ea; i Domnul o va ierta. <sup>9</sup> Juruin a unei  
 femei v duve sau desp r ite de b rbat, f g duin a cu care se va fi legat ea, va r mînea  
 în picioare pentru ea. <sup>10</sup> Când o femeie, fiind înc în casa b rbatului ei, va face juruin e sau se  
 va lega cu vreun jur mînt, <sup>11</sup> i b rbatul ei va afla de lucru acesta, -dac nu -i zice nimic i  
 n'o opre te, toate juruin ele ei vor r mînea în picioare, i toate f g duin ele prin cari se  
 va fi legat ea, vor r mînea în picioare; <sup>12</sup> dar dac b rbatul ei nu le prime te în ziua când afl  
 de ele, orice juruin i orice f g duial ie ite de pe buzele ei nu vor avea nici un pre ,  
 b rbatul ei nu le -a primit; i Domnul o va ierta. <sup>13</sup> B rbatul ei poate înt ri i b rbatul ei  
 poate desfiin a orice juruin , orice jur mînt cu care se leag ea ca s - i mîhneasc  
<sup>14</sup> sufletul. i anume, dac nu -i zice nimic zi de zi, dup ce afl de lucrul acesta, el înt re te  
 astfel toate juruin ele i toate f g duielile cu cari s'a legat ea; le înt re te pentru c nu i  
<sup>15</sup> -a zis nimic în ziua când a aflat de ele. Dar dac nu le prime te, dup ce a trecut ziua în care  
<sup>16</sup> le -a aflat, va fi vinovat de p catul nevastei lui.`` Acestea sînt legile pe cari le -a dat lui Moise  
 Domnul, ca s aib putere între un b rbat i nevasta lui, între un tat i fata lui, când ea  
 este în tinere i acas la tat l ei.

## Chapter 31

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „R sbun pe copiii lui Israel împotriva Madiani ilor,  
 apoi vei fi ad ugat la poporul t u.`` <sup>3</sup> Moise a vorbit poporului i a zis: „Înarma i dintre voi  
 ni te b rba i pentru o tire, i s mearg împotriva Madianului, ca s aduc la îndeplinire  
 r zbunarea Domnului împotriva Madianului. <sup>4</sup> S trimete i la oaste cîte o mie de oameni de  
 semin ie, din toate semin iile lui Israel.`` <sup>5</sup> Au luat dintre miile lui Israel cîte o mie de oameni  
 de semin ie, adic dou sprezece mii de oameni înarma i pentru oaste. <sup>6</sup> Moise a trimes la  
 oaste pe ace ti o mie de oameni de semin ie, i a trimes cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas,  
 care ducea uneltele sfinte i trîmbi ele r sun toare. <sup>7</sup> Au înaintat împotriva Madianului, dup  
 porunca pe care o d duse lui Moise Domnul; i au omorît pe to i b rba ii. <sup>8</sup> Împreun cu  
 to i ceilal i, au omorît i pe împ ra ii Madianului: Evi, Rechem, ur, Hur i Reba, cei  
 cinci împ ra i ai Madianului; au ucis cu sabia i pe Balaam, fiul lui Beor. <sup>9</sup> Copiii lui Israel  
 au luat prinse pe femeile Madiani ilor cu pruncii lor, i le-au j fuit toate vitele, toate turmele  
 i toate bog iile. <sup>10</sup> Le-au ars toate cet ile pe cari le locuiau i toate ocoalele lor. <sup>11</sup> Au  
 luat toat prada i toate jafurile de oameni i dobitoace; <sup>12</sup> i pe cei prin i, prada i jafurile,  
 le-au adus lui Moise, preotului Eleazar, i adun rii copiilor lui Israel, cari erau t b rî i în  
 câmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. <sup>13</sup> Moise, preotul Eleazar, i to i mai  
 marii adun rii, le-au ie it înainte, afar din tab r . <sup>14</sup> i Moise s'a mîniat pe c peteniile  
 o tirii, pe c peteniile peste o mie i pe c peteniile peste o sut , cari se întorceau dela r zboi.  
<sup>15</sup> El le -a zis: „Cum? A i l sat cu via pe toate femeile? <sup>16</sup> Iat , ele sînt acelea cari, dup  
 cuvîntul lui Balaam, au tîrît pe copiii lui Israel s p c tuiasc împotriva Domnului, în fapta  
 lui Peor; i atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului. <sup>17</sup> Acum, dar, omorî i pe orice prunc  
 de parte b rb teasc , i omorî i pe orice femeie care a cunoscut pe un b rbat culcîndu-se  
 cu el; <sup>18</sup> dar l sa i cu via pentru voi to i pruncii de parte femeiasc i pe toate fetele  
 cari n'au cunoscut împreunarea cu un b rbat. <sup>19</sup> Iar voi, t b rî i apte zile afar din tab r ;  
 to i aceia dintre voi cari au ucis pe cineva, i to i cei ce s'au atins de vre un mort, s se cure e  
 a treia i a aptea zi, ei i cei prin i de voi. <sup>20</sup> S cur i i deasemenea orice hain ,  
<sup>21</sup> orice lucru de piele, orice lucru de p r de capr i orice unealt de lemn.`` <sup>21</sup> Preotul Eleazar  
 a zis osta ilor, cari se duseser la r zboi: „Iat ce este poruncit prin legea pe care a dat -o lui

22 Moise Domnul. Aurul, argintul, arama, ferul, cositorul și plumbul, 23 orice lucru care poate  
 suferi focul, să-l trece și prin foc ca să se curească. Dar tot ce nu poate suferi focul, să  
 24 fie curățit cu apă de curățire; să-l trece și prin apă. Să vă spală și hainele în ziua  
 25 a aptea și veți fi curați; apoi, veți putea intra în tabără. Domnul a zis lui Moise:  
 26 „Fie împreună cu preotul Eleazar și cu cetenii caselor adunării, socoteala prezii  
 27 luate, fie oameni fie dobitoace. Împarte prada între luptătorii care s-au dus la oaste și între  
 28 toată adunarea. Șeie întâi din partea ostașilor care s-au dus la oaste o dare pentru Domnul,  
 29 și anume: unul din cinci sute, atât din oameni cât și din boi, măgari și oi. Să le luați din  
 30 jumtatea cuvenită lor, și să le dai preotului Eleazar ca un dar ridicat pentru Domnul.  
 31 din jumtatea care se cuvine copiilor lui Israel și seie unul din cincizeci, atât din oameni cât și  
 32 din boi, măgari și oi, din orice dobitoc; și să le dai Leviților, care prezesc cortul Domnului.”  
 33 Moise și preotul Eleazar au făcut ce poruncise lui Moise Domnul. 34 Prada de război,  
 35 rămasă din jaful celor ce fuseseră parte din oaste, era de ase sute aptezeci și cinci de  
 36 mii de oi, 37 aptezeci și două de mii de boi, 38 așezeci și una de mii de măgari, 39 și  
 40 treizeci și două de mii de suflete, adică femeile care nu cunoscuseră împreunarea cu un bărbat.  
 41 Jumtatea care alcătua partea celor ce se duseseră la oaste, a fost de trei sute treizeci și  
 42 apte de mii cinci sute de oi, 43 din care ase sute aptezeci și cinci au fost luate ca dare  
 44 Domnului; 45 treizeci și ase de mii de boi, din care aptezeci și doi luate ca dare Domnului;  
 46 47 treizeci de mii cinci sute de măgari, din care așezeci și unu luate ca dare Domnului;  
 48 49 și așezeci de mii de oi, din care treizeci și doi luate ca dare Domnului. Moise a dat  
 50 preotului Eleazar darea luată ca dar ridicat pentru Domnul, după cum îi poruncise Domnul.  
 51 Jumtatea cuvenită copiilor lui Israel, pe care a despărțit-o Moise de bărbatilor care  
 52 merseseră la oaste, 53 și care era partea adunării, a fost de trei sute treizeci și apte de mii  
 54 cinci sute de oi, 55 treizeci și ase de mii de boi, 56 treizeci de mii cinci sute de măgari, 57 și  
 58 așezeci de mii de suflete. 59 Din această jumtate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise  
 60 a luat unul din cincizeci, atât din oameni cât și din dobitoace; și le-a dat Leviților, care prezesc  
 61 cortul Domnului, după cum îi poruncise Domnul. 62 Cetenii oștii, cetenii peste o  
 63 mie și cetenii peste o sută, s-au apropiat de Moise, 64 și i-au zis: „Robii tăi au făcut



socoteala osta ilor cari erau subt poruncile noastre, i nu lipse te niciun om dintre noi. <sup>50</sup> Noi  
 aducem deci, ca dar Domnului, fiecare ce a g sit ca scule de aur, i anume: l n i oare,  
 br ri, inele, cercei i salbe, ca s se fac isp ire pentru sufletele noastre înaintea  
 Domnului.`` <sup>51</sup> Moise i preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur. <sup>52</sup> Tot  
 aurul, pe care l-au adus Domnului c peteniile peste o mie i c peteniile peste o sut , ca dar  
 ridicat, câtnt rea asesprezece mii apte sute cincizeci de sicli. <sup>53</sup> Oamenii din oaste au p strat  
 fiecare pentru sine prada pe care o f cuse. <sup>54</sup> Moise i preotul Eleazar au luat aurul de la  
 c peteniile peste o mie i dela c peteniile peste o sut , i l-au adus în cortul întâlnirii, ca  
 aducere aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.

### Chapter 32

<sup>1</sup> Fiii lui Ruben i fiii lui Gad aveau o mare mul ime de vite, i au v zut c ara lui  
 Iaezer i ara Galaadului erau un loc bun pentru vite. <sup>2</sup> Atunci fiii lui Gad, i fiii lui Ruben au  
 venit la Moise, la preotul Eleazar i la mai marii adun rii, i le-au zis: <sup>3</sup> „Atarot, Dibon, Iaezer,  
 Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon, <sup>4</sup> ara aceasta pe care a lovit -o Domnul înaintea  
 adun rii lui Israel, este un loc bun pentru vite, i robii t i au vite.`` <sup>5</sup> Apoi au ad ugat: „Dac  
 am c p tat trecere înaintea ta, s se dea ara aceasta în st pînirea robilor t i, i s nu ne  
 treci peste Iordan.`` <sup>6</sup> Moise a r spus fiilor lui Gad i fiilor lui Ruben: „Fra ii vo tri s  
 merg oare la r zboi, i voi s r mîne i aici? <sup>7</sup> Pentru ce voi i s muia i inima copiilor  
 lui Israel i s -i face i s nu treac în ara pe care le -o d Domnul? <sup>8</sup> A a au f cut  
 i p rin ii vo tri când i-am trimes din Cades-Barnea s iscodeasc ara. <sup>9</sup> S'au suit pîn  
 la valea E col, i, dup ce au iscodit ara, au muiat inima copiilor lui Israel, i i-au f cut  
 s nu intre în ara pe care le -o d dea Domnul. <sup>10</sup> i Domnul S'a aprins de mînie în ziua aceea,  
 i a jurat zicînd: <sup>11</sup> „Oamenii ace tia cari s'au suit din Egipt, de la vârsta de dou zeci de ani în  
 sus, nu vor vedea ara pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, c ci n'au  
 urmat în totul calea Mea, <sup>12</sup> afar de Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i Iosua, fiul lui Nun,  
 cari au urmat în totul calea Domnului. <sup>13</sup> Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, i i -a  
 f cut s r t ceasc în pustie timp de patruzeci de ani, pîn la stingerea întregului leat de

oameni care fuseră înaintea Domnului. <sup>14</sup> Și iată că voi lua în locul prinților voi trei, ca ni te odrasle de oameni pe cei doi, ca să faceți pe Domnul să se aprindă în

mai tare de mânie împotriva lui Israel. <sup>15</sup> Căci, dacă voi întoarceți de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să rătăcească în pustie, și veți aduce pierderea poporului acestuia întreg.”

<sup>16</sup> Ei s'au apropiat de Moise, și au zis: „Vom face aici ocoale pentru vitele noastre și cetăți

pentru pruncii noștri: <sup>17</sup> apoi ne vom înarma în grabă și vom merge înaintea copiilor lui Israel, pînă îi vom duce în locul care le este rînduit; și pruncii noștri vor locui în aceste cetăți

între rite, din pricina locuitorilor rîndite acesteia. <sup>18</sup> Nu ne vom întoarce în casele noastre mai

înainte ca fiecare din copiii lui Israel să fi pus stăpînire pe moștenirea lui, <sup>19</sup> și nu vom stăpîni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că noi ne vom avea moștenirea noastră

dincoace de Iordan, la răsrit.” <sup>20</sup> Moise le-a zis: „Dacă faceți așa, dacă voi înarmați

ca să luptați înaintea Domnului, <sup>21</sup> dacă toți aceia dintre voi cari se vor înarma să trecă Iordanul

înaintea Domnului, pînă ce va izgoni pe vrăjmașii Lui dinaintea Lui, <sup>22</sup> și dacă voi veți

întoarce înapoi numai după ce ara va fi supusă înaintea Domnului, -atunci veți fi ferivi înaintea Domnului și înaintea lui Israel, și inutul acesta va fi moștenirea voastră înaintea

Domnului. <sup>23</sup> Dar dacă nu faceți așa, pe cei doi împotriva Domnului, și stătiți

pe călul vostru, <sup>24</sup> și veți ajunge. Zidiți cetăți pentru pruncii voștri și ocoale pentru vitele

voastre, și faceți ce ați spus cu gura voastră.” <sup>25</sup> Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui

Moise: „Robii tăi vor face tot ce poruncește domnul nostru. <sup>26</sup> Pruncii noștri, nevestele, turmele

noastre și toate vitele noastre, vor rămînea în cetățile Galaadului; <sup>27</sup> iar robii tăi, toți

înarmați pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum zice domnul nostru.”

<sup>28</sup> Moise a dat porunci cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și capilor de familie

din semințiile copiilor lui Israel. <sup>29</sup> El le-a zis: „Dacă fiii lui Gad și fiii lui Ruben trec cu voi

Iordanul, înarmați cu toții ca să lupte înaintea Domnului, după ce ara va fi supusă înaintea

voastră, să le dați în stăpînire inutul Galaadului. <sup>30</sup> Dar dacă nu vor merge înarmați

împreună cu voi, să se așeze în mijlocul vostru în țara Canaanului.” <sup>31</sup> Fiii lui Gad și fiii

lui Ruben au răspuns: „Vom face tot ce a spus robilor tăi Domnul. <sup>32</sup> Vom trece înarmați

înaintea Domnului în țara Canaanului; dar noi să ne avem moștenirea noastră dincoace de

Iordan.” <sup>33</sup> Moise a dat fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben, și la jumătate din seminția lui

Manase, fiul lui Iosif, împ r ia lui Sihon, împ ratul Amori ilor, i împ r ia lui Og, împ ratul Basanului, ara cu cet ile ei, cu inuturile cet ilor rii de jur împrejur.

<sup>34</sup> Fiii lui Gad au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul, <sup>35</sup> Atrot- ofan, Iaezer, Iogbeha, <sup>36</sup> Bet-Nimra i Bet-Haran, cet i înt rite, i au f cut staule pentru turme. <sup>37</sup> Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, Chiriataim, <sup>38</sup> Nebo i Baal-Meon, ale c ror nume au fost schimbate, i Sibma, i au pus alte nume cet ilor pe cari le-au zidit. <sup>39</sup> Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului, i au pus mîna pe el; au izgonit pe Amori ii cari erau acolo. <sup>40</sup> Moise a dat Galaadului lui Machir, fiul lui Manase, care s'a a ezat acolo. <sup>41</sup> Iair, fiul lui Manase, a pornit i el, i a luat tîrgurile, i le -a numit tîrgurile lui Iair. <sup>42</sup> Nobah a pornit i el i a luat Chenatul împreun cu cet ile cari ineau de el, i l -a numit Nobah, dup numele lui.

### Chapter 33

<sup>1</sup> Iat popasurile copiilor lui Israel cari au ie it din ara Egiptului, dup o tirile lor, subt pov uirea lui Moise i lui Aaron. <sup>2</sup> Moise a scris c l toriile lor din popas în popas, dup porunca Domnului. i iat popasurile lor, dup c l toriile lor. <sup>3</sup> Au pornit din Ramses în luna întîi, în ziua a cincisprezecea a lunii întîi. A doua zi dup Pa te, copiii lui Israel au ie it gata de lupt în fa a tuturor Egiptenilor, <sup>4</sup> în timp ce Egiptenii î i îngropau pe to i întîii lor n scu i, pe cari -i lovise Domnul dintre ei. C ci Domnul f cuse chiar i pe dumnezeii lor s simt puterea Lui. <sup>5</sup> Copiii lui Israel au pornit din Ramses i au t b rît la Sucot. <sup>6</sup> Au pornit din Sucot, i au t b rît la Etam, care este la marginea pustiei. <sup>7</sup> Au pornit din Etam, s'au întors înapoi la Pi-Hahiro, fa în fa cu Baal- efon, i au t b rît înaintea Migdolului. <sup>8</sup> Au pornit dinaintea Pi-Hahiro, i au trecut prin mijlocul m rii în spre pustie; au f cut un drum de trei zile în pustia Etamului, i au t b rît la Mara. <sup>9</sup> Au pornit dela Mara, i au ajuns la Elim; la Elim erau dou sprezece izvoare de ap i aptezeci de finici: acolo au t b rît. <sup>10</sup> Au pornit din Elim, i au t b rît lîng marea Ro ie. <sup>11</sup> Au pornit dela marea Ro ie, i au t b rît în pustia Sin. <sup>12</sup> Au pornit din pustia Sin, i au t b rît la Dofca. <sup>13</sup> Au pornit din Dofca, i au t b rît la Alu . <sup>14</sup> Au pornit din Alu , i au t b rît la Refidim, unde poporul

n'a g sit ap de b ut. <sup>15</sup> Au pornit din Refidim, i au t b rît în pustia Sinai. <sup>16</sup> Au pornit  
 din pustia Sinai, i au t b rît la Chibrot-Hataava. <sup>17</sup> Au pornit dela Chibrot-Hataava, i au  
 t b rît la Ha erot. <sup>18</sup> Au pornit din Ha erot, i au t b rît la Ritma. <sup>19</sup> Au pornit dela  
 Ritma, i au t b rît la Rimon-Pere . <sup>20</sup> Au pornit din Rimon-Pere , i au t b rît la  
 Libna. <sup>21</sup> Au pornit din Libna, i au t b rît la Risa. <sup>22</sup> Au pornit din Risa, i au t b rît la  
 Chehelata. <sup>23</sup> Au pornit din Chehelata, i au t b rît la muntele afer. <sup>24</sup> Au pornit dela muntele  
 afer, i au t b rît la Harada. <sup>25</sup> Au pornit din Harada, i au t b rît la Machelot. <sup>26</sup> Au  
 pornit din Machelot, i au t b rît la Tahat. <sup>27</sup> Au pornit din Tahat, i au t b rît la Tarah.  
<sup>28</sup> Au pornit din Tarah, i au t b rît la Mitca. <sup>29</sup> Au pornit din Mitca, i au t b rît la  
 Ha mona. <sup>30</sup> Au pornit din Ha mona, i au t b rît la Moserot. <sup>31</sup> Au pornit din Moserot,  
 i au t b rît la Bene-Iaacan. <sup>32</sup> Au pornit din Bene-Iaacan, i au t b rît la Hor-Ghidgad.  
<sup>33</sup> Au pornit din Hor-Ghidgad, i au t b rît la Iotbata. <sup>34</sup> Au pornit din Iotbata, i au t b rît  
 la Abrona. <sup>35</sup> Au pornit din Abrona, i au t b rît la E ion-Gheber. <sup>36</sup> Au pornit din  
 E ion-Gheber, i au t b rît în pustia in, adic la Cades. <sup>37</sup> Au pornit din Cades, i au  
 t b rît la muntele Hor, la marginea rii Edomului. <sup>38</sup> Preotul Aaron s'a suit pe muntele Hor,  
 dup porunca Domnului; i a murit acolo, în al patruzecilea an dup ie irea copiilor lui Israel  
 din ara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintîi zi a lunii. <sup>39</sup> Aaron era în vîrst de o sut  
 dou zeci i trei de ani cînd a murit pe muntele Hor. <sup>40</sup> Împ ratul Aradului, Cananitul, care  
 locuia în partea de miaz zi a rii Canaanului, a aflat de sosirea copiilor lui Israel. <sup>41</sup> Au pornit  
 dela muntele Hor, i au t b rît la almona. <sup>42</sup> Au pornit din almona, i au t b rît la  
 Punon. <sup>43</sup> Au pornit din Punon, i au t b rît la Obot. <sup>44</sup> Au pornit din Obot, i au t b rît  
 la Iie-Abarim, la hotarul Moabului. <sup>45</sup> Au pornit din Iie-Abarim, i au t b rît la Dibon-Gad:  
<sup>46</sup> Au pornit din Dibon-Gad, i au t b rît la Almon-Diblataim. <sup>47</sup> Au pornit din  
 Almon-Diblataim, i au t b rît la mun ii Abarim, înaintea muntelui Nebo. <sup>48</sup> Au pornit dela  
 mun ii Abarim, i au t b rît în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. <sup>49</sup> Au

t b rît lîng Iordan, dela Bet-Ie imot pîn la Abel-Sitim, în cîmpia Moabului. <sup>50</sup> Domnul  
 a vorbit lui Moise în cîmpia Moabului, lîng Iordan în fa a Ierihonului. i a zis: <sup>51</sup> „Vorbe te  
 copiilor lui Israel, i spune-le: „Dup ce ve i trece Iordanul i ve i intra în ara Canaanului,  
<sup>52</sup>  
 s izgoni i dinaintea voastr pe to i locuitorii rii, s le d rîma i to i idolii de  
 piatr , s le nimici i toate icoanele turnate, i s le nimici i toate în l imile pentru jertfe.  
<sup>53</sup>  
 S lua i ara în st pînire, i s v a eza i în ea; c ci Eu v'am dat ara aceasta, ca  
<sup>54</sup>  
 s fie mo ia voastr . S împ r i i ara prin sor i, dup familiile voastre. Celor ce  
 sînt în num r mai mare, s le da i o parte mai mare, i celor ce sînt în num r mai mic, s  
 le da i o parte mai mic . Fiecare s st pîneasc ce -i va c dea la sor i; s'o lua i în  
<sup>55</sup>  
 st pînire, dup semin iile p rin ilor vo tri. Dar dac nu ve i izgoni dinaintea voastr  
 pe locuitorii rii, aceia dintre ei pe cari îi ve i l sa, v vor fi ca ni te spini în ochi i ca  
 ni te ghimpi în coaste: v vor fi vr jma i în ara în care ve i merge s v a eza i.  
<sup>56</sup>  
 i v voi face i vou cum hot rîsem s le fac lor.``

### Chapter 34

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>2</sup> „D porunca aceasta copiilor lui Israel, i spune-le:  
 „Cînd ve i intra în ara Canaanului, ara aceasta va fi mo tenirea voastr , ara Canaanului,  
<sup>3</sup>  
 ale c rei hotare iat -le: Hotarul din partea de miaz zi va începe din pustia in, lîng Edom.  
<sup>4</sup>  
 Astfel, hotarul vostru de miaz zi va începe dela marginea m rii S rate, spre r s rit; se va  
 întoarce la miaz zi de în l imea Acrabim, va trece prin in, i se va întinde pîn la miaz zi  
<sup>5</sup>  
 de Cades-Barnea; va urma mai departe prin Ha ar-Adar, i va trece spre A mon: dela A mon,  
<sup>6</sup>  
 se va întoarce pîn la pîrîul Egiptului, i va ie i la mare. Hotarul vostru dinspre apus va fi  
<sup>7</sup>  
 Marea cea Mare (Mediterrana): aceasta va fi hotarul vostru la apus. Iat care va fi hotarul vostru  
 spre miaz -noapte: începînd dela Marea cea Mare s trage i hotarul pîn la muntele Hor;  
<sup>8</sup>  
 dela muntele Hor, s -l trage i prin Hamat, i s ajung pîn la edad; <sup>9</sup> s urmeze mai  
 departe prin Zifron, ca s ajung la Ha ar-Enan: acesta s v fie hotarul înspre miaz  
<sup>10</sup>  
 noapte. S v trage i hotarul spre r s rit dela Ha ar-Enan pîn la efam; <sup>11</sup> s se  
 pogoare din efam spre Ribla, la r s rit de Ain; se va pogorî, i se va întinde dealungul m rii  
<sup>12</sup>  
 Chineret (Ghenezaret), la r s rit; se va pogorî iar spre Iordan, ca s ajung la marea

S rat . Aceasta va fi ara voastr , cu hotarele ei de jur împrejur.`` <sup>13</sup> Moise a dat porunca  
 aceasta copiilor lui Israel, i a zis: „Aceasta este ara pe care o ve i împ r i prin sor i, i  
 pe care a poruncit Domnul s'o dea celor nou semin ii i jum tate. <sup>14</sup> C ci semin ia fiilor  
 lui Ruben, dup casele lor p rinte ti, i semin ia fiilor lui Gad, dup casele p rin ilor  
 lor, precum i jum tate din semin ia lui Manase i-au luat mo tenirea. <sup>15</sup> Aceste dou  
 semin ii i jum tate i-au luat mo tenirea dincoace de Iordan, în fa a Ierihonului, în spre  
 r s rit.`` <sup>16</sup> Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: <sup>17</sup> „Iat numele b rba ilor cari vor  
 împ r i ara între voi: preotul Eleazar, i Iosua, fiul lui Nun. <sup>18</sup> S mai lua i câte o  
 c petenie din fiecare semin ie, ca s fac împ r irea rii. <sup>19</sup> Iat numele b rba ilor  
 acestora. Pentru semin ia lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune; <sup>20</sup> pentru semin ia fiilor lui Simeon:  
 Samuel, fiul lui Amihud; <sup>21</sup> pentru semin ia lui Benjamin: Elidad, fiul lui Chislon; <sup>22</sup> pentru  
 semin ia fiilor lui Dan: c petenia Buchi, fiul lui Iogli; <sup>23</sup> pentru fiii lui Iosif, -pentru semin ia  
 fiilor lui Manase: c petenia Haniel, fiul lui Efod; - <sup>24</sup> i pentru semin ia fiilor lui Efraim:  
 c petenia Chemuel, fiul lui iftan; <sup>25</sup> pentru semin ia fiilor lui Zabulon: c petenia Eli afan,  
 fiul lui Parnac; <sup>26</sup> pentru semin ia fiilor lui Isahar: c petenia Paltiel, fiul lui Azan; <sup>27</sup> pentru  
 semin ia fiilor lui A er: c petenia Ahihud, fiul lui elomi; <sup>28</sup> pentru semin ia fiilor lui  
 Neftali: c petenia Pedahel, fiul lui Amihud.`` <sup>29</sup> Ace tia sînt aceia c rora le -a poruncit Domnul  
 s împart ara Canaanului între copiii lui Israel.

### Chapter 35

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Moise, în câmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. i a zis:  
<sup>2</sup> „Porunce te copiilor lui Israel, s dea Levi ilor, din mo tenirea pe care o vor avea, ni te  
 cet i în cari s poat locui. S mai da i Levi ilor i un loc gol împrejurul acestor  
 cet i. <sup>3</sup> Cet ile s fie ale lor, ca s locuiasc în ele; iar locurile goale s fie pentru  
 vitele lor, pentru averile lor i pentru toate dobitoacele lor. <sup>4</sup> Locurile goale din jurul cet ilor  
 pe cari le ve i da Levi ilor, s aib , începînd dela zidul cet ii în afar , o mie de co i  
<sup>5</sup> de jur împrejur. S m sura i afar din cetate, dou mii de co i în partea de r s rit,

dou mii de co i în partea de miaz zi, dou mii de co i în partea de apus, i dou mii de co i în partea de miaz noapte, a a în cât cetatea s fie la mijloc. Acestea s fie locurile goale

din jurul cet ilor lor. <sup>6</sup> Dintre cet ile pe cari le ve i da Levi ilor, ase s fie cet i de sc pare unde va putea s fug uciga ul, i afar de acestea, s le mai da i alte patruzeci

i dou de cet i. <sup>7</sup> Toate cet ile pe cari le ve i da Levi ilor s fie patruzeci i opt

de cet i, împreun cu locurile lor goale. <sup>8</sup> Cet ile pe cari le ve i da din mo iile copiilor lui Israel s fie date mai multe de cei ce au mai multe, i mai pu ine de ceice au mai pu ine;

fiecare s dea Levi ilor din cet ile lui dup mo tenirea pe care o va avea.`` <sup>9</sup> Domnul a

vorbit lui Moise, i a zis: <sup>10</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel i spune-le: ,Cînd ve i trece Iordanul

i ve i intra în ara Canaanului, <sup>11</sup> s v alege i ni te cet i cari s v fie cet i

de sc pare, unde s poat sc pa uciga ul care va omorî pe cineva f r voie. <sup>12</sup> Aceste

cet i s v slujeasc drept cet i de sc pare împotriva r zbur torului sîngelui, pentruca uciga ul s nu fie omorît înainte de a se înf i a în fa a adun rii ca s fie

judecat. <sup>13</sup> Din cet ile pe cari le ve i da, ase s v fie cet i de sc pare. <sup>14</sup> S dai

trei cet i dincoace de Iordan, i trei cet i în ara Canaanului: acestea s v fie ceta i

de sc pare. <sup>15</sup> Aceste ase cet i s fie cet i de sc pare pentru copiii lui Israel, pentru str in i pentru celce locuie te în mijlocul vostru: acolo va putea s scape orice om care va

ucide pe cineva f r voie. <sup>16</sup> Dac un om love te pe aproapele s u cu o unealt de fer, i

acesta moare, este un uciga : uciga ul s fie pedepsit cu moartea. <sup>17</sup> Dac -l love te cu o piatr pe care o ine în mân , de care poate muri, i moare, este un uciga : uciga ul s

fie pedepsit cu moartea. <sup>18</sup> Dac -l love te cu vreo unealt de lemn pe care o ine în mân , de care poate muri, i moare, este un uciga ; uciga ul s fie pedepsit cu moartea.

<sup>19</sup> R zbur torul sîngelui s omoare pe uciga ; cînd îl va întîlni, s -l omoare. <sup>20</sup> Dac un om împinge pe aproapele s u din ur , sau dac -l pînde te i arung ceva asupra lui i

moare, <sup>21</sup> sau dac -l love te cu mîna din vr jm ie, i moare, cel ce l -a lovit s fie pedepsit cu moartea; este un uciga : r zbur torul sîngelui s omoare pe uciga , cînd îl va

întîlni. <sup>22</sup> Dar dac un om împinge pe aproapele lui f r veste i nu din vr jm ie, sau

dac arunc ceva asupra lui f r s -l fi pîndit, <sup>23</sup> sau dac arunc asupra lui din neb gare de seam o piatr care -i poate pricinui moartea, i moare, f r s -l urasc i f r

s caute s -i fac r u: <sup>24</sup> Iat legile dup cari va judeca adunarea între cel ce l -a lovit i

<sup>25</sup> r z bun torul sîngelui. Adunarea va izb vi pe uciga din mîna r z bun torului sîngelui,  
 i -l va face s se întoarc în cetatea de sc pare unde fugise. S locuiasc acolo pîn la  
<sup>26</sup> moartea marelui preot care este uns cu untdelemn sfînt. Dac uciga ul iese din hotarul cet ii  
<sup>27</sup> de sc pare unde fugise, i dac r z bun torul sîngelui îl întîlne te afar din hotarul  
<sup>28</sup> cet ii de sc pare i ucide pe uciga , nu va fi vinovat de omor. C ci uciga ul trebuia  
 s locuiasc în cetatea lui de sc pare pîn la moartea marelui preot; i dup moartea marelui  
<sup>29</sup> preot, putea s se întoarc la mo ia lui. Iat poruncile de drept pentru voi i pentru  
<sup>30</sup> urma ii vo tri, în toate locurile în cari ve i locui. Dac un om omoar pe cineva, uciga ul  
 s fie omorît, pe m rturia martorilor. Un singur martur nu va fi deajuns ca s fie osîndit cineva  
<sup>31</sup> la moarte. S nu primi i r scump rare pentru via a unui uciga vinovat de moarte, ci  
<sup>32</sup> s fie pedepsit cu moartea. S nu primi i r scump rare pentru cel ce trebuie s fug în  
 cetatea lui de sc pare, ca s se întoarc s locuiasc în ar pîn la moartea preotului.  
<sup>33</sup> S nu pîng ri i ara unde ve i fi, c ci sîngele celui nevinovat pîng re te ara; i  
 isp irea sîngelui v rsat în ar nu se va putea face decît prin sîngele celui ce -l va v rsa.  
<sup>34</sup> S nu pîng ri i deci ara în care ve i merge s locui i, i în mijlocul creia voi locui  
 i Eu, c ci Eu sînt Domnul, care locuie te în mijlocul copiilor lui Israel.``

## Chapter 36

<sup>1</sup> C peteniile familiei lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui  
 Iosif, s'au apropiat i au vorbit înaintea lui Moise i înaintea mai marilor peste casele p rinte ti  
<sup>2</sup> ale copiilor lui Israel. Ei au zis: „Domnule, ie i -a poruncit Domnul s dai copiilor lui Israel  
 ara ca mo tenere prin sor i. Tu, domnule, ai primit deasemenea porunc de la Domnul ca  
<sup>3</sup> mo tenirea fratelui nostru elofhad, s'o dai fetelor lui. Dar dac ele se m rit dup unul  
 din fiii altei semin ii a copiilor lui Israel, mo tenirea lor va fi tears din mo tenirea  
 p rin ilor no tri, i ad ugat la a semin iei din care vor face parte; i astfel mo tenirea  
<sup>4</sup> care ne -a c zut nou la sor i se va mic ora. i cînd va veni anul de veselie pentru copiii  
 lui Israel, mo tenirea lor va r mînea ad ugat la a semin iei din care vor face parte, i va  
<sup>5</sup> fi tears astfel din mo tenirea semin iei p rin ilor no tri.`` Moise a poruncit copiilor  
<sup>6</sup> lui Israel din partea Domnului, i a zis: „Semin ia fiilor lui Iosif are dreptate. Iat ce



porunce te Domnul cu privire la fetele lui elofhad: s se m rite dup cine vor vrea, numai  
s se m rite într'o familie din semin ia p rin ilor lor. <sup>7</sup> Nici o mo tenere a copiilor lui Israel  
s nu treac de la o semin ie la alta, ci fiecare din copiii lui Israel s se in lipit de  
mo tenirea semin iei p rin ilor lui. <sup>8</sup> i orice fat , care are o mo tenere în semin iile  
copiilor lui Israel, s se m rite dup cineva dintr'o familie din semin ia tat lui ei, pentru ca  
fiecare din copiii lui Israel s - i aib mo tenirea p rin ilor s i. <sup>9</sup> Nici o mo tenere s  
nu treac de la o semin ie la alta, ci semin iile copiilor lui Israel s se in fiecare de  
mo tenirea sa.`` <sup>10</sup> Fetele lui elofhad au f cut întocmai dup porunca pe care o d duse lui  
Moise Domnul. <sup>11</sup> Mahla, Tir a, Hogla, Milca i Noa, fetele lui elofhad, s-au m ritat dup  
<sup>12</sup> fiii unchilor lor; s'au m ritat în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, i mo tenirea lor a  
<sup>13</sup> r mas în semin ia familiei tat lui lor. Acestea sînt poruncile i legile pe cari le -a dat  
Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în câmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului

## Deuteronomy

### Chapter 1

<sup>1</sup> Iat cuvintele pe cari le -a spus Moise întregului Israel, dincoace de Iordan, în pustie, într'o  
cîmpie, fa în fa cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Ha erot i Di-Zahab. <sup>2</sup> (Dela Horeb  
pîn la Cades-Barnea, pe drumul care duce la muntele Seir, este o dep rtare de unsprezece zile).  
<sup>3</sup> În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel  
i le -a spus tot ce -i poruncise Domnul s le spun . <sup>4</sup> Aceasta era dup ce a b tut pe Sihon,  
împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon, i pe Og, împ ratul Basanului, care locuia la  
A tarot i la Edrei. <sup>5</sup> Dincoace de Iordan, în ara Moabului, Moise a început s l mureasc  
legea aceasta i a zis: <sup>6</sup> Domnul, Dumnezeul nostru, ne -a vorbit la Horeb, zicînd: „A i locuit  
destul vreme în muntele acesta. <sup>7</sup> Întoarce i-v , i pleca i; duce i-v la muntele  
Amori ilor i în toate împrejurimile: în cîmpie, pe munte, în vale, în partea de miaz -zi, pe  
rmul m rii, în ara Canani ilor i în Liban, pîn la rîul cel mare, rîul Eufrat. <sup>8</sup> Vede i,  
v'am pus ara înainte; intra i i lua i în st pînire ara pe care domnul a jurat p rin ilor

vo tri, Avraam, Isaac i Iacov, c o va da lor i semin ei lor dup ei.``<sup>9</sup> În vremea aceea,

v'am spus: „Eu nu v pot purta singur.``<sup>10</sup> Domnul, Dumnezeul vostru, v'a înmul it, i azi

sîn te i foarte mul i la num r, ca stelele cerului.``<sup>11</sup> Domnul, Dumnezeul p rin ilor vo tri,

s v m reasc de o mie de ori pe atît, i s v binecuvinteze, dup cum a f g duit!

<sup>12</sup> Cum a putea s port eu singur pricinile voastre, povara voastr i certurile voastre?

<sup>13</sup> Lua i din semin iile voastre ni te b rba i în elep i, pricepu i i cunoscui, i -i

voi pune în fruntea voastr .``<sup>14</sup> Voi mi-a i r spus, i a i zis: „Ceea ce spui tu s facem

este un lucru bun.``<sup>15</sup> Am luat atunci pe c peteniile semin iilor voastre, b rba i în elep i

i cunoscui, i i-am pus în fruntea voastr drept c petenii peste o mie, c petenii peste o

sut , c petenii peste cincizeci, i c petenii peste zece, ca dreg tori în semin iile voastre.

<sup>16</sup> Am dat, în acela timp, urm toarea porunc judec torilor vo tri: „S asculta i pe fra ii

vo tri, i s judeca i dup dreptate neîn elegerile fiec ruia cu fratele lui sau cu str inul.

<sup>17</sup> S nu c uta i la fa a oamenilor în judec ile voastre; s asculta i pe cel mic ca i

pe cel mare; s nu v teme i de nimeni, c ci Dumnezeu e Cel care face dreptate. i când

ve i g si o pricin prea grea, s'o aduce i înaintea mea, ca s'o aud.``<sup>18</sup> A a v'am poruncit,

în vremea aceea, tot ce avea i de f cut.``<sup>19</sup> Am plecat din Horeb, i am str b tut toat pustia

aceea mare i grozav pe care a i v zut -o; am luat drumul care duce în muntele Amori ilor,

cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru, i am ajuns la Cades-Barnea.``<sup>20</sup> i eu v'am zis:

„A i ajuns la muntele Amori ilor pe care ni -l d Domnul, Dumnezeul nostru.``<sup>21</sup> Iat c

Domnul, Dumnezeul t u, î i pune ara înainte; suie-te, ia -o în st pînire, cum i -a spus

Domnul Dumnezeul p rin ilor t i; nu te teme, i nu te însp imînta.``<sup>22</sup> Voi v'a i apropiat

cu to ii de mine, i a i zis: „S trimetem ni te oameni înaintea noastr , ca s iscodeasc

ara, i s ne aduc r spus cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea i asupra

cet ilor în cari vom ajunge.``<sup>23</sup> P rerea aceasta mi s'a p rut bun ; i am luat doisprezece

oameni dintre voi, cîte un om de fiecare semin ie.``<sup>24</sup> Ei au plecat, au trecut muntele, i au ajuns

pîn la valea E col, i au iscodit ara.``<sup>25</sup> Au luat în mîni din roadele rii i ni le-au adus;

ne-au f cut o dare de seam , i au zis: „Bun ar ne d Domnul, Dumnezeul nostru.``

<sup>26</sup> Dar voi n'a i vrut s v sui i în ea, i v'a i r svr tit împotriva poruncii Domnului,

Dumnezeului vostru.``<sup>27</sup> A i cîrtit în corturile voastre, i a i zis: „Pentru c ne ur te, de

aceea ne -a scos Domnul din ara Egiptului, ca s ne dea în mînile Amori ilor i s ne

28 nimiceasc . Unde s ne suim? Fra ii no tri ne-au muiat inima, zicînd: „Poporul acela este un popor mai mare i mai înalt la statur decît noi; cet ile sînt mari i înt rite pîn la cer; ba înc , am v zut acolo i copii de ai lui Anac.``  
 29 Eu v'am zis: „Nu v sp imînta i, i nu v fie fric de ei.  
 30 Domnul, Dumnezeul vostru, care merge înaintea voastr , se va lupta El însu pentru voi, potrivit cu tot ce a f cut pentru voi subt ochii vo tri în Egipt. 31 Apoi în pustie, ai v zut c Domnul, Dumnezeul t u, te -a purtat cum poart un om pe fiul s u, pe tot drumul pe care l-a i f cut pîn la sosirea voastr în locul acesta.``  
 32 Cu toate acestea, voi n'a i avut încredere în Domnul, Dumnezeul vostru, 33 care mergea înaintea voastr pe drum, ca s v caute un loc de poposire: noaptea într'un foc, ca s v arate drumul pe care trebuia i s merge i, i ziua într'un nor. 34 Domnul a auzit glasul cuvintelor voastre. S'a mîniat, i a jurat, zicînd: 35 „Niciunul din b rba ii cari fac parte din acest neam r u nu va vedea ara aceea bun pe care am jurat c o voi da p rin ilor vo tri, 36 afar de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea, i ara în care a mers, o voi da lui i copiilor lui, pentru c a urmat în totul calea Domnului.``  
 37 Domnul S'a mîniat i pe mine, din pricina voastr , i a zis: „Nici tu nu vei intra în ea. 38 Iosua, fiul lui Nun, slujitorul t u, va intra în ea; înt re te -l, c ci el va pune pe Israel în st pînirea rii aceleia. 39 i pruncii vo tri, despre cari a i zis: „Vor fi de jaf!`` i fiii vo tri, cari nu cunosc azi nici binele nici r ul, ei vor intra în ea; da, lor le -o voi da, i ei o vor st pîni. 40 Dar voi, întoarce i-v înapoi, i pleca i în pustie, în spre marea Ro ie.`` 41 Voi a i r spus, i mi-a i zis: „Am p c tuit împotriva Domnului; ne vom sui i ne vom bate, cum ne -a poruncit Domnul, Dumnezeul nostru.`` i v'a i încins fiecare armele, i v'a i încumetat s v sui i pe munte. 42 Domnul mi -a zis: „Spune-le: „Nu v sui i i nu v lupta i, c ci Eu nu sînt în mijlocul vostru; nu c uta i s fi i b tu i de vr jma ii vo tri.``  
 43 Eu v'am spus, dar n'a i ascultat; ci v'a i r zvr tit împotriva poruncii Domnului, i v'a i suit seme i pe munte. 44 Atunci Amori ii, cari locuiesc pe muntele acesta, v'au ie it înainte, i v'au urm rit ca albinele; v'au b tut din Seir, pîn la Horma. 45 La întoarcerea voastr , a i plîns înaintea Domnului; dar Domnul nu v'a ascultat glasul, i n'a luat aminte la voi. 46 i a a i r mas la Cades, unde a i stat mult vreme.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Ne-am întors, i am plecat în pustie, pe drumul care duce la marea Ro ie, cum îmi poruncise  
 Domnul; i am ocolit mult vreme munte Seir. <sup>2</sup> Domnul mi -a zis: <sup>3</sup> „V ajunge de când  
 ocoli i muntele acesta. Întoarce i-v spre miaz noapte. <sup>4</sup> D urm toarea porunc poporului:  
 „Acum ave i s trece i prin hotarele fra ilor vo tri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir. Ei  
 se vor teme de voi; dar s v p zi i bine. <sup>5</sup> S nu v înc iera i cu ei; c ci nu v voi  
 da în ara lor nici m car o palm de loc: muntele Seir l-am dat în st pînire lui Esau. <sup>6</sup> S  
 cump ra i de la ei cu pre de argint, hrana pe care o ve i mânca, i s cump ra i dela  
 ei cu pre de argint, chiar i apa pe care o ve i bea. <sup>7</sup> C ci Domnul, Dumnezeuul t u, te -a  
 binecuvîntat în tot lucrul mîinilor tale i i -a cunoscut c l toria în aceast mare pustie. Iat ,  
 de patruzeci de ani de când Domnul Dumnezeuul t u este cu tine, i n'ai dus lips de nimic.``  
<sup>8</sup> Am trecut pe departe de fra ii no tri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir, i pe departe de  
 drumul care duce în cîmpie, departe de Elat i de E ion-Gheber; apoi ne-am întors i am apucat  
 spre pustia Moabului. <sup>9</sup> Domnul mi -a zis: „Nu face r zboi cu Moab, i nu te apuca la lupt cu  
 el; c ci nu- i voi da nimic s st pîne ti în ara lui: „Arul l-am dat în st pînire copiilor lui  
<sup>10</sup> Lot. (Mai înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la num r i de statur înalt ,  
<sup>11</sup> ca Anachimii. Ei treceau drept Refaimi i, ca i Anachimii; dar Moabi ii îi numeau Emimi.  
<sup>12</sup> Seir era locuit alt dat de Hori i; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au nimicit dinaintea lor, i  
<sup>13</sup> s'au a ezat în ara pe care o st pîne te i pe care i -a dat -o Domnul.) Acum scula i-v  
<sup>14</sup> i trece i pîrîul Zered.`` Am trecut pîrîul Zered. Vremea cît au inut c l toriile noastre  
 dela Cades-Barnea pîn la trecerea pîrîului Zered a fost de treizeci i opt de ani, pîn a perit  
<sup>15</sup> din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de r zboi, cum le jurase Domnul. Mîna Domnului  
<sup>16</sup> a fost împotriva lor ca s -i nimiceasc din mijlocul taberei, pîn ce au perit. Dup ce au  
<sup>17</sup> perit to i b rba ii de r zboi, murind în mijlocul poporului, Domnul mi -a vorbit i a zis:  
<sup>18</sup> „S treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar, <sup>19</sup> i s te apropii de copiii lui Amon. S nu  
 faci r zboi cu ei, i s nu te iei la lupt cu ei; c ci nu- i voi da nimic de st pînit în ara  
<sup>20</sup> copiilor lui Amon: am dat -o în st pînire copiilor lui Lot. ara aceasta trecea deasemenea ca  
 o ar a lui Refaim; mai înainte locuiau în ea Refaimi ii; i Amoni ii îi numeau Zamzumimi:

21 un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca Anachimii. Domnul și-a nimicit  
dinaintea Amoniților, cari și-au așezat în locul lor. <sup>22</sup> (Așa făcând Domnul  
și pentru copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, când și-a nimicit pe Horiți dinaintea lor; ei și-au izgonit  
și s-au așezat în locul lor, până în ziua de azi. <sup>23</sup> Deasemenea, Avii, cari locuiau în sate  
până la Gaza, au fost nimiciți de Caftoriți, ieșii din Caftor, cari s-au așezat în locul lor.)  
24 Scula și-vă, plecași, și treceși pârâul Arnon. Iată, îți dau în mâini pe Sihon, împăratul  
Hesbonului, Amoritul, și ara lui. Începe cucerirea, fă război cu el! <sup>25</sup> De azi încolo voi băga  
groaza și frica de tine în toate popoarele de sub cer; și, la auzul faimei tale, vor tremura și se  
vor îngrozi de tine.`` <sup>26</sup> Din pustia Chedemot, am trimis soli la Sihon, împăratul Hesbonului, cu  
vorbe de pace. Am trimis și-și spun: <sup>27</sup> „Las-mă să trec prin ara ta; voi învâna drumul  
mare, fără să mă abat nici la dreapta nici la stânga. <sup>28</sup> Să-mi vinzi pe prede de argint hrana  
pe care o voi mânca, și să-mi dai cu prede de argint apa de care o voi bea; nu voi face altceva  
decât să trec cu piciorul, - <sup>29</sup> lucru pe care mi l-au îngăduit copiii lui Esau cari locuiesc în Seir,  
și Moabiții cari locuiesc în Ar-îngăduie-te-mi și tu lucrul acesta, până voi trece Iordanul  
ca să intru în ara pe care ne-o dă Domnul, Dumnezeul nostru.`` <sup>30</sup> Dar Sihon, împăratul  
Hesbonului, n'ă vrut să ne lase să trecem pela el; și caci Domnul, Dumnezeul tău, și-a făcut  
duhul neînduplecat, și și-a împietrit inima, ca să-l dea în mâinile tale, cum vezi azi. <sup>31</sup> Domnul  
mi s'ă zis: „Vezi, acum încep să-ți dau pe Sihon și ara lui; începe și tu dar să-ți ieși în  
stăpânire ara ca s'ă o moțenești.`` <sup>32</sup> Sihon ne-ă ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte  
împotriva noastră, la Iaha. <sup>33</sup> Domnul, Dumnezeul nostru, ni l'ă dat în mâni, și l-am bătut,  
pe el, și pe fiii lui, și pe tot poporul lui. <sup>34</sup> I-am luat atunci toate cetățile, și le-am nimicit  
cu desvârșire: bărbați, femei și prunci și-am nimicit cu desvârșire, și n'am lăsat să  
scape niciunul măcar. <sup>35</sup> Numai vitele le-am răpit pentru noi, precum și prada din cetățile  
pe cari le luaserăm. <sup>36</sup> Dela Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, și dela cetatea care este  
în vale, până la Galaad, n'ă fost nici o cetate prea tare pentru noi: Domnul, Dumnezeul nostru, ni  
le-ă dat pe toate în mână. <sup>37</sup> Dar de ara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile  
pârâului Iaboc, de cetățile dela munte, și de toate locurile pe cari te-ă oprit Domnul, Dumnezeul  
tău, să le lovești.

## Chapter 3

<sup>1</sup> Ne-am întors, și ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, ne-a  
 ie în față, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră la Edrei. <sup>2</sup> Domnul mi-a zis: „Nu  
 te teme de el; căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui, și țara lui; și te porți cu el  
 cum te-ai purtat cu Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon.” <sup>3</sup> Și Domnul,  
 Dumnezeu nostru, a mai dat în mâinile noastre și pe Og, împăratul Basanului, cu tot poporul lui;  
 l-am bătut și n-am lăsat să scape niciunul din oamenii lui. <sup>4</sup> I-am luat atunci toate cetățile,  
 și n'a fost una care să nu cadă în stăpânirea noastră: așezeci de cetăți, tot inutul  
 Argob, împărația lui Og din Basan. <sup>5</sup> Toate cetățile acestea erau înalte, cu ziduri înalte,  
 cu porți și zvoare, afară de cetățile fără ziduri cari erau foarte multe la număr. <sup>6</sup> Lo-am  
 nimicit cu desăvârșire, cum făcusem cu Sihon, împăratul Hesbonului; am nimicit cu  
 desăvârșire toate cetățile împreună cu bărbății, femeile și pruncii. <sup>7</sup> Iar toate vitele și  
 prada din cetăți le-am luat pentru noi. <sup>8</sup> Astfel în vremea aceea am cucerit de la cei doi împărați  
 ai Amoriților țara de dincoace de Iordan, de la pârâul Arnon până la muntele Hermon,  
<sup>9</sup> (Sidoni îi zic Hermonului Sirion, și Amoriții îl numesc Senir), <sup>10</sup> toate cetățile din câmpie,  
 tot Galaad și tot Basanul până la Salca și Edrei, cetăți din împărația lui Og în Basan.  
<sup>11</sup> (Numai Og, împăratul Basanului, mai rămăsese din neamul Refaimiților. Patul lui, un pat  
 de fier, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouăzeci și una  
 de patruzeci, după cotul unui om.) <sup>12</sup> Atunci am luat în stăpânire țara aceasta. Am dat  
 Rubeniților și Gadiților inutul de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, și jumătatea muntelui  
 Galaad cu cetățile lui. <sup>13</sup> Am dat la jumătatea din seminția lui Manase ce mai rămânea din  
 Galaad și toată împărația lui Og din Basan: tot inutul Argob, cu tot Basanul, care purta  
 numele de țara Refaimiților. <sup>14</sup> Iair, fiul lui Manase, a luat tot inutul Argob până la hotarul  
 Gheriților și Maacatiților, și a pus numele lui țîrgurilor Basanului, numite și azi țîrgurile  
 lui Iair. <sup>15</sup> Am dat Galaadul lui Machir. <sup>16</sup> Rubeniților și Gadiților le-am dat o parte din  
 Galaad până la pârâul Arnon, al cărui mijloc slujește ca hotar, și până la pârâul Iaboc, hotarul  
 copiilor lui Amon; <sup>17</sup> le-am mai dat câmpia, marginită de Iordan, de la Chineret până la marea  
 câmpiei, Marea Srat, la picioarele muntelui Pisga spre răsrit. <sup>18</sup> În vremea aceea, v'am dat  
 porunca aceasta: „Domnul, Dumnezeu vostru, vă dă în mână țara aceasta ca să o stăpâniți.  
<sup>19</sup> Voi toți, cei buni de luptă, să mergeți înarmați înaintea copiilor lui Israel. Numai femeile

voastre, pruncii și vitele voastre- tiu c ave i multe vite-s r mîn în cet ile pe cari  
<sup>20</sup> vi le-am dat, pîn ce Domnul va da odihn fra ilor vo tri ca i vou , i vor lua i ei  
 în st pînire ara pe care le -o d Domnul, Dumnezeul vostru, dincolo de Iordan. Dup aceea  
<sup>21</sup> v ve i întoarce fiecare în mo tenirea pe care v'am dat -o. În vremea aceea, am poruncit lui  
 Iosua, i i-am zis: „Ochii t i au v zut tot ce a f cut Domnul, Dumnezeul vostru, acestor doi  
<sup>22</sup> împ ra i: a a va face Domnul tuturor împ r iilor împotriva c rora vei merge. Nu te  
 teme de ei; c ci Domnul, Dumnezeul vostru, va lupta El însu pentru voi.”<sup>23</sup> În vremea aceea,  
<sup>24</sup> m'am rugat Domnului, i am zis: „St pîne Doamne! Tu ai început s ar i robului T u  
 m rirea Ta i mîna Ta cea puternic ; c ci care este dumnezeul acela, în cer i pe p mînt,  
<sup>25</sup> care s poat face lucr ri ca ale Tale i s aib o putere ca a Ta? Las -m , Te rog,  
 s trec, i s v d ara aceea bun de dincolo de Iordan, mun ii aceia frumo i i  
<sup>26</sup> Libanul!” Dar Domnul S'a mîniat pe mine, din pricina voastr , i nu m'a ascultat. Domnul  
<sup>27</sup> mi -a zis: „Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta. Suie-te pe vîrful muntelui Pisga, uit -te  
 spre apus, spre miaz noapte, spre miaz zi i spre r s rit, i prive te -o doar cu ochii;  
<sup>28</sup> c ci nu vei trece Iordanul acesta. D porunci lui Iosua, înt re te -l, i îmbr teaz  
 -l; c ci el va merge înaintea poporului acestuia i -l va pune în st pînirea rii pe care o vei  
<sup>29</sup> vedea.” i am r mas astfel în vale, îndreptul Bet-Peorului.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Acum, Israele, ascult legile i poruncile pe cari v înv s le p zi i. Împlini i-le,  
 pentruca s tr i i, i s întra i în st pînirea rii pe care v'o d Domnul, Dumnezeul  
<sup>2</sup> p rin ilor vo tri. S n'ad uga i nimic la cele ce v poruncesc eu, i s nu sc de i  
 nimic din ele; ci s p zi i poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, a a cum vi le dau eu.  
<sup>3</sup> A i v zut cu ochii vo tri ce a f cut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul,  
 Dumnezeul t u, a nimicit din mijlocul t u pe oti aceia cari se duseser dup Baal-Peor.  
<sup>4</sup> Iar voi, cari v'a i alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sînte i to i vii ast zi. <sup>5</sup> Iat , v'am  
 înv at legi i porunci, cum mi -a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca s le împlini i în  
<sup>6</sup> ara pe care o ve i lua în st pînire. S le p zi i i s le împlini i; c ci aceasta va fi  
 în elepciunea i priceperea voastr înaintea popoarelor, cari vor auzi vorbindu-se de toate

aceste legi i vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul în elept i priceput!`<sup>7</sup> Care este, în adev r, neamul acela a a de mare încît s fi avut pe dumnezeii lui a a de aproape cum  
 avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de cîte ori Îl chem m? <sup>8</sup> i care este neamul acela a a de mare încît s aib legi i porunci a a de drepte, cum este toat legea aceasta pe care  
 v'o pun ast zi înainte? <sup>9</sup> Numai, ia seama asupra ta, i vegheaz cu luare aminte asupra sufletului t u, în toate zilele vie ii tale, ca nu cumva s ui i lucrurile pe cari i le-au v zut ochii, i  
 s -i ias din inim ; f-le cunoscut copiilor t i i copiilor copiilor t i. <sup>10</sup> Adu- i aminte de ziua cînd te-ai înf i at înaintea Domnului, Dumnezeului t u, la Horeb, cînd Domnul mi -a zis: „Strînge poporul la Mine! C ci vreau s -i fac s aud cuvintele Mele, ca s înve e s se team de Mine tot timpul cît vor tr i pe p mînt; i s înve e i pe copiii lor s le  
 p zeasc .`<sup>11</sup> Voi v'a i apropiat i a i st tut la poalele muntelui. Muntele era aprins, i  
 flac rile se ridicau pîn în inima cerului. Era întunerec, nori i negur deas . <sup>12</sup> i Domnul v'a vorbit din mijlocul focului; voi a i auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n'a i v zut nici un chip,  
 ci a i auzit doar un glas. <sup>13</sup> El i -a vestit leg mîntul S u, pe care v'a poruncit s -l p zi i, cele zece porunci; i le -a scris pe dou table de piatr . <sup>14</sup> În vremea aceea, Domnul mi -a poruncit s v înv legi i porunci, ca s le împlini i în ara pe care o ve i lua în  
 st pînire. <sup>15</sup> Fiindc n'a i v zut nici un chip în ziua cînd v'a vorbit Domnul din mijlocul  
 focului, la Horeb, veghea i cu luare aminte asupra sufletelor voastre, <sup>16</sup> ca nu cumva s v strica i, i s v face i un chip cioplit, sau o înf i are a vreunui idol, sau chipul vreunui  
 om sau chipul vreunei femei, <sup>17</sup> sau chipul vreunui dobitoc de pe p mînt, sau chipul vreunei  
 p s ri care zboar în ceruri, <sup>18</sup> sau chipul vreunui dobitoc care se tîr te pe p mînt, sau  
 chipul vreunui pe te care tr ie te în apele dedesubtul p mîntului. <sup>19</sup> Vegheaz asupra sufletului t u, ca nu cumva, ridicîndu- i ochii spre cer, i v zînd soarele, luna i stelele, toat o tirea cerurilor, s fii tîrît s te închini înaintea lor i s le sluje ti: c ci acestea sînt lucruri pe cari Domnul, Dumnezeul t u, le -a f cut i le -a împ r it ca s slujeasc  
 tuturor popoarelor, subt cerul întreg. <sup>20</sup> Dar pe voi, Domnul v'a luat, i v'a scos din cuptorul de  
 fer al Egiptului, ca s -I fi i un popor pus de o parte, cum sînte i azi. <sup>21</sup> i Domnul S'a mîniat pe mine, din pricina voastr : i a jurat c eu s nu trec Iordanul, i s nu intru în ara  
 aceea bun pe care i -o d ca mo tenere Domnul, Dumnezeul t u. <sup>22</sup> Eu voi muri deci în ara aceasta de aici, nu voi trece Iordanul; dar voi îl ve i trece, i ve i st pîni ara aceea  
 bun . <sup>23</sup> Veghea i asupra voastr , ca s nu da i uit rii leg mîntul pe care l -a încheiat cu



voi Domnul, Dumnezeul vostru, i s nu face i vreun chip cioplit, nici vreo înf i are  
oarecare, pe care i -a oprit Domnul, Dumnezeul t u, s'o faci. <sup>24</sup> C ci Domnul, Dumnezeul

t u, este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos. <sup>25</sup> Când vei avea copii, i copii din copiii t i,  
i vei fi de mult vreme în ar , dac v ve i strica, dac v ve i face chipuri cioplite,  
înf i eri ale vreunui lucru, dac ve i face ce este r u înaintea Domnului Dumnezeului

vostru, ca s -L mînia i, - <sup>26</sup> iau ast zi martor împotriva voastr cerul i p mîntul, -c  
ve i peri de o moarte repede dîn ara pe care o ve i lua în st pînire dincolo de Iordan, i nu

ve i avea zile multe în ea, c ci ve i fi nimici i de tot. <sup>27</sup> Domnul v va împr tia printre  
popoare, i nu ve i r mînea decît un mic num r în mijlocul neamurilor unde v va duce

Domnul. <sup>28</sup> i acolo ve i sluji unor dumnezei, cari sînt o lucrare f cut de mîni omene ti,  
de lemn i de piatr , cari nu pot nici s vad , nici s aud , nici s m nînce, nici s

miroas . <sup>29</sup> i dac de acolo vei c uta pe Domnul, Dumnezeul t u, Îl vei g si dac -L vei

c uta din toat inima ta i din tot sufletul t u. <sup>30</sup> i dup ce i se vor împla toate aceste  
lucruri în strîmtorarea ta, în zilele de pe urm , te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul t u, i

vei asculta glasul Lui; <sup>31</sup> c ci Domnul, Dumnezeul t u, este un Dumnezeu plin de îndurare, care  
nu te va p r si i nu te va nimici; El nu va uita leg mîntul pe care l -a încheiat prin jur mînt

cu p rin ii t i. <sup>32</sup> Întreab vremurile str vechi, cari au fost înaintea ta, din ziua cînd a f cut  
Dumnezeu pe om pe p mînt, i cerceteaz dela o margine a cerului la cealalt : a fost vreodat

vreo împlare a a de mare, i s'a auzit vreodat a a ceva? <sup>33</sup> A fost vreodat vreun popor  
care s fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, i s fi

r mas viu? <sup>34</sup> A fost vreodat vreun dumnezeu care s fi c utat s ia un neam din mijlocul  
altui neam, prin încerc ri, semne, minuni i lupte, cu mîn tare i bra întins, i cu minuni  
înfrico ate, cum a f cut cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, în Egipt i subt ochii vo tri?

<sup>35</sup> Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca s cuno ti c numai Domnul este Dumnezeu i

c nu este alt Dumnezeu afar de El. <sup>36</sup> Din cer, te -a f cut s auzi glasul Lui, ca s te  
înve e; i, pe p mînt, te -a f cut s vezi focul Lui cel mare, i ai auzit cuvintele Lui din

mijlocul focului. <sup>37</sup> El a iubit pe p rin ii t i, i de aceea a ales s mîn a lor dup ei; El

însu te -a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare. <sup>38</sup> El a izgonit dinaintea ta neamuri mai  
mari la num r i mai tari decît tine, ca s te duc în ara lor, i s i -o dea în st pînire,

cum vezi azi. <sup>39</sup> S tii dar în ziua aceasta, i pune- i în inim c numai Domnul este

Dumnezeu, sus în cer i jos pe p mînt, i c nu este alt Dumnezeu afar de El. <sup>40</sup> P ze te

dar legile și poruncile Lui, pe cari și le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine,  
și să ai zile multe în țara pe care și-o dă Domnul, Dumnezeul tău, pe vecie.`` 41 Atunci

Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsrit, 42 pentru ca să slujească de scăpare  
ucigașului care ar fi omorât fratele său pe aproapele lui, fraterească și fi fost vrăjmaș mai  
dinainte, și să și poată scăpa astfel viața, fugind într-una din aceste cetăți. 43 Aceste  
cetăți erau: Beer, în pustie, în câmpie, la Rubeni; Ramot, în Galaad, la Gadi, și Golan,  
în Basan, la Manasi. 44 Aceasta este legea pe care a dat-o Moise copiilor lui Israel. 45 Iată  
înverșturile, legile și poruncile pe cari le-a dat Moise copiilor lui Israel, după ieșirea lor  
din Egipt. 46 Aceasta era dincoace de Iordan, în vale, față în față cu Bet-Peor, în țara lui  
Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon, și care a fost bătut de Moise și copiii  
lui Israel, după ieșirea lor din Egipt. 47 Ei au pus mâna pe țara lui și pe țara lui Og, împăratul  
Basanului. Acești doi împărași Amoriților erau dincoace de Iordan, la răsrit. 48 inutul  
lor se întindea de la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, până la muntele Sionului care este  
Hermonul, 49 și cuprindea toată câmpia de dincoace de Iordan, la răsrit, până la marea  
câmpiei, sub poalele muntelui Pisga.

## Chapter 5

1 Moise a chemat pe tot Israelul, și și-a zis: „Ascultați, Israele, legile și poruncile pe cari vi  
le spun astăzi în auzul vostru. Învățați-le, și împliniți-le cu scumpătate. 2 Domnul,  
Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un legământ la Horeb. 3 Năcu prinții noștri a încheiat  
Domnul legământul acesta, cu noi, cari suntem toți vii astăzi aici. 4 Domnul v-a vorbit față  
în față pe munte, din mijlocul focului. 5 Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vă  
vestesc cuvântul Domnului; căci vă era frică de foc, și nu v-ați suit pe munte. El a zis: 6 „Eu  
sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei. 7 Să n-ai alți  
dumnezei afară de Mine. 8 Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreodată înfățișare a lucrurilor cari  
sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în ape sub pământ. 9 Să nu te închini înaintea lor, și  
să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsește  
fratele delegeașă prinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă

10 ur sc; i M îndur pîn la al miilea neam de ceice M iubesc i p zesc poruncile Mele.  
 11 S nu iei în de ert Numele Domnului, Dumnezeului t u; c ci Domnul nu va l sa nepedepsit  
 pe cel ce va lua în de ert Numele Lui. 12 ine ziua de odihn , ca s'o sfin e ti, cum i -a  
 poruncit Domnul, Dumnezeul t u. 13 ase zile s lucrezi, i s - i faci toate treburile. 14 Dar  
 ziua a aptea este ziua de odihn a Domnului, Dumnezeului t u: s nu faci nicio lucrare în  
 ea, nici tu, nici fiul t u, nici fiica ta, nici robul t u, nici roaba ta, nici boul t u, nici m garul  
 t u, nici vreunul din dobitoacele tale, nici str inul care este în locurile tale, pentru ca i robul  
 15 i roaba ta s se odihneasc întocmai ca tine. Adu- i aminte c i tu ai fost rob în ara  
 Egiptului, i Domnul, Dumnezeul t u, te -a scos din ea cu mîn tare i cu bra întins: de  
 16 aceea i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u, s ii ziua de odihn . Cinste te pe tat l  
 t u i pe mama ta, cum i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u, ca s ai zile multe i s  
 17 fii fericit în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. S nu ucizi. 18 S nu  
 19 preacurve ti. S nu furi. 20 S nu m rturise ti strîmb împotriva aproapelui t u. S  
 nu pofte ti nevasta aproapelui t u; s nu pofte ti casa aproapelui t u, nici ogorul lui, nici  
 robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici m garul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui  
 22 t u.`` Acestea sînt cuvintele pe cari le -a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul  
 focului din nori i din negur deas , i le -a spus la toat adunarea voastr , f r s  
 23 adauge ceva. Le -a scris pe dou table de piatr , i mi le -a dat. Cînd a i auzit glasul acela  
 din mijlocul întunerecului, i pe cînd tot muntele era aprins, c peteniile semin iilor voastre i  
 24 b trîinii vo tri s'au apropiat to i de mine, i a i zis: „Iat c Domnul, Dumnezeul  
 nostru, ne -a ar tat slava i m rimea Lui i noi I-am auzit glasul din mijlocul focului; ast zi,  
 25 am v zut c Dumnezeu a vorbit unor oameni, i totu au r mas vii. i acum pentruce  
 s murim? C ci acest foc mare ne va mistui; dac vom auzi i mai departe glasul Domnului,  
 26 Dumnezeului nostru, vom muri. Cine este, în adev r, omul acela, care s fi auzit vreodat ,  
 ca noi, glasul Dumnezeului celui viu vorbind din mijlocul focului, i totu s fi r mas viu?  
 27 Apropie-te mai bine, tu, i ascult tot ce- i va spune Domnul, Dumnezeul nostru; apoi s  
 ne spui tu însu i tot ce- i va spune Domnul, Dumnezeul nostru, i noi vom asculta, i vom  
 28 face.`` Domnul a auzit cuvintele pe cari mi le-a i spus. i Domnul mi -a zis: „Am auzit  
 29 cuvintele pe cari i le -a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine. O! de ar r mînea ei cu  
 aceea inim ca s se team de Mine i s p zeasc toate poruncile Mele, ca s fie  
 30 ferici i pe vecie, ei i copiii lor! Du-te de spune-le: „Întoarce i-v în corturile voastre.``

31

Dar tu, r mîi aici cu Mine, i- i voi spune toate poruncile, legile i rînduielile, pe cari s  
 -i înve i s le împlineasc în ara pe care le -o dau în st pînire.``<sup>32</sup> Lua i seama dar, s  
 face i a a cum v'a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru; s nu v abate i de la cele ce a  
 poruncit El nici la dreapta, nici la stînga.<sup>33</sup> S urma i în totul calea pe care v'a poruncit Domnul  
 Dumnezeul vostru, s umbla i, ca s tri i i s fi i ferici i, i s ave i zile multe  
 în ara pe care o ve i lua în st pînire.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Iat poruncile, legile i rînduielile pe cari a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, s v  
 înv s le împlini i în ara pe care o ve i lua în st pînire; <sup>2</sup> ca s te temi de Domnul,  
 Dumnezeul t u, p zind, în toate zilele vie ii tale, tu, fiul t u, i fiul fiului t u, toate legile  
 i toate poruncile Lui pe cari i le dau, i s ai zile multe. <sup>3</sup> Ascult -le dar, Israele, i caut  
 s le îpline ti, ca s fii fericit i s v înmul i i mult, cum i -a spus Domnul,  
 Dumnezeul p rin ilor t i, cînd i -a f g duit ara în care curge lapte i miere. <sup>4</sup> Ascult ,  
 Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. <sup>5</sup> S iube ti pe Domnul, Dumnezeul  
 t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u i cu toat puterea ta. <sup>6</sup> i poruncile acestea, pe  
 cari i le dau ast zi, s le ai în inima ta. <sup>7</sup> S le întip re ti în mintea copiilor t i, i s  
 vorbe ti de ele cînd vei fi acas , cînd vei pleca în c l torie, cînd te vei culca i cînd te vei  
 scula. <sup>8</sup> S le legi ca un semn de aducere aminte la mîni, i s - i fie ca ni te fruntarii între  
 ochi. <sup>9</sup> S le scrii pe u iorii casei tale i pe por ile tale. <sup>10</sup> Domnul, Dumnezeul t u, te va  
 face s intri în ara pe care a jurat p rin ilor t i, lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, c i  
 -o va da. Vei st pîni cet i mari i bune pe cari nu tu le-ai zidit, <sup>11</sup> case pline de tot felul de  
 bunuri pe cari nu tu le-ai umplut, pu uri de ap s pate pe cari nu tu le-ai s pat, vii i m slini  
 pe cari nu tu i-ai s dit. Cînd vei mânca i te vei s tura, <sup>12</sup> vezi s nu ui i pe Domnul, care  
 te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei. <sup>13</sup> S te temi de Domnul, Dumnezeul t u, s -I  
 sluje ti, i pe Numele Lui s juri. <sup>14</sup> S nu v duce i dup al i dumnezei, dintre dumnezeii  
<sup>15</sup> popoarelor din jurul vostru; c ci Domnul, Dumnezeul t u, este un Dumnezeu gelos în mijlocul  
 t u. Altfel, Domnul, Dumnezeul t u, S'ar aprinde de mînie împotriva ta, i te-ar nimici de pe

fa a p mîntului. <sup>16</sup> S nu ispiti i pe Domnul, Dumnezeul vostru, cum L-a i ispiti la Masa.  
<sup>17</sup> Ci s p zi i poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, poruncile Lui i legile lui pe cari  
<sup>18</sup> vi le -a dat. S faci ce este pl cut i bine înaintea Domnului, ca s fii fericit, i s intri  
 în st pînirea rii aceleia bune, pe care Domnul a jurat p rin ilor t i c i -o va da,  
<sup>19</sup> dup ce va izgoni pe to i vr jma ii t i dinaintea ta, cum a spus Domnul. <sup>20</sup> Cînd fiul t u  
 te va întreba într -o zi: „Ce însemneaz înv turile acestea, legile acestea i poruncile  
 acestea, pe cari vi le -a dat Domnul, Dumnezeul nostru?” <sup>21</sup> s r spunzi fiului t u: „Noi eram  
 robi ai lui Faraon în Egipt, i Domnul ne -a scos din Egipt cu mîna Lui cea puternic . <sup>22</sup> Domnul  
 a f cut, subt ochii no tri, minuni i semne mari i nenorocite împotriva Egiptului, împotriva  
 lui Faraon i împotriva întregii lui case; <sup>23</sup> i ne -a scos de acolo, ca s ne aduc în ara pe  
 care jurase p rin ilor no tri c ne -o va da. <sup>24</sup> Domnul ne -a poruncit atunci s împlinim  
 toate aceste legi i s ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca s fim totdeauna ferici i,  
<sup>25</sup> i s ne în în via , cum face ast zi. Vom avea parte de îndurarea Lui, dac vom  
 împlini cu scump tate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne -a  
 poruncit El.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Cînd Domnul, Dumnezeul t u, te va aduce în ara în care vei intra i o vei lua în st pînire,  
 i va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe Heti i, pe Ghirgasi i, pe Amori i, pe Canani i,  
 pe Ferezi i, pe Hevi i i pe Iebusi i, apte neamuri mai mari la num r i mai puternice  
<sup>2</sup> decît tine; cînd Domnul, Dumnezeul t u, i le va da în mîni, i le vei bate, s le nimice ti  
 cu des vîr ire, s nu închei leg mînt cu ele, i s n'ai mil de ele. <sup>3</sup> S nu te încuscre ti  
 cu popoarele acestea, s nu m ri i pe fetele tale dup fiii lor, i s nu iei pe fetele lor de  
 neveste pentru fiii t i; <sup>4</sup> c ci ar abate dela Mine pe fiii t i, i ar sluji astfel altor dumnezei;  
 Domnul S'ar aprinde de mînie împotriva voastr i te-ar nimici îndat . <sup>5</sup> Dimpotriv , iat  
 cum s v purta i cu ele: s le surpa i altarele, s le sf rîma i stîlpii idole ti, s le  
<sup>6</sup> t ia i pomii închina i dumnezeilor lor i s arde i în foc chipurile lor cioplite. C ci tu  
 e ti un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul t u; Domnul Dumnezeul t u te -a ales, ca s  
<sup>7</sup> fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fa a p mîntului. Nu doar pentruc întrece i

la num r pe toate celelalte popoare S'a alipit Domnul de voi i v'a ales, c ci voi sînte i cel  
 8  
 mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru c Domnul v iube te, pentru c a vrut s in  
 jur mîntul pe care l -a f cut p rin ilor vo tri, pentru aceea v'a scos Domnul cu mîna Lui  
 puternic , i v'a izb vit din casa robiei, din mîna Lui Faraon, împ ratul Egiptului. 9 S tii  
 dar c Domnul, Dumnezeuul t u, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios i  
 Î i ine leg mîntul i îndurarea pîn la al miilea neam de oameni fa de cei ce -L iubesc  
 10  
 i p zesc poruncile Lui. Dar r spl te te îndat pe cei ce -L ur sc, i -i perde; nu d  
 nici o p suire celui ce -L ur te, ci -i r spl te te îndat . 11 De aceea p ze te poruncile,  
 12  
 legile i rînduielile pe cari i le dau azi, i împline te-le. Dac ve i asculta aceste porunci,  
 dac le ve i p zi i împlini, Domnul, Dumnezeuul t u, va inea fa de tine leg mîntul  
 13  
 i îndurarea cu care S'a jurat p rin ilor t i. El te va iubi, te va binecuvînta i te va înmul i;  
 va binecuvînta rodul trupului t u i rodul p mîntului t u, grîul t u, mustul i untdelemnul  
 t u, rodul cirezilor tale de vite i rodul turmelor tale de oi, în ara pe care a jurat p rin ilor  
 t i c i-o va da. 14 Vei fi binecuvîntat mai mult decît toate popoarele; i la tine nu va fi nici  
 b rbat, nici femeie stearp , nici vit stearp în turmele tale. 15 Domnul va dep rta de tine  
 orice boal ; nu- i va trimete niciuna din acele molime rele din Egipt pe cari le cuno ti, ci va  
 16  
 lovi cu ele pe to i ceice te ur sc. S nimice ti toate popoarele pe cari i le va da în mîn  
 Domnul, Dumnezeuul t u; s n'arunci nici o privire de mil spre ele, i s nu sluje ti  
 dumnezeilor lor, c ci aceasta va fi o curs pentru tine. 17 Poate c vei zice în inima ta:  
 18  
 „Neamurile acestea sînt mai mari la num r decît mine; cum voi putea s le izgonesc?” S  
 nu te temi de ele. Adu- i aminte ce a f cut Domnul, Dumnezeuul t u, lui Faraon i întregului  
 19  
 Egipt; adu- i aminte de marile încerc ri pe cari i le-au v zut ochii, de minunile i  
 semnele, de mîna tare i de bra ul întins, cu cari te -a scos Domnul, Dumnezeuul t u. A a va  
 20  
 face Domnul, Dumnezeuul t u, tuturor popoarelor de cari te temi. Domnul, Dumnezeuul t u,  
 va trimete chiar i vespîi bond re ti împotriva lor pîn la deplina nimicire a celor ce vor  
 21  
 sc pa i se vor ascunde de tine. S nu te însp imîn i de ei; c ci Domnul, Dumnezeuul  
 22  
 t u, este în mijlocul t u, Dumnezeuul cel mare i înfrico at. i Domnul, Dumnezeuul t u,  
 va izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndat , ca s nu  
 23  
 se înmul easc fiarele cîmpului împotriva ta. Dar Domnul, Dumnezeuul t u, le va da în mîna  
 24  
 ta; i le va pune cu totul pe fug , pîn vor fi nimicite. Pe împ ra ii lor îi va da în mînile  
 tale, i le vei terge numele de subt ceruri; niciunul din aceste popoare nu va putea s stea

25 împotriva ta, pînă le vei nimici. Chipurile cioplite ale dumnezeilor lor s'le arde și în foc. Să nu poți și să nu iei pentru tine argintul și aurul de pe ele, ca nu cumva aceste lucruri să ajungă pentru tine o cursă; căci ele sînt o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

26 Să nu aduci nici un lucru urfios în casa ta, ca să nu fii nimicit cu desvîrșire, tu și lucrul acela; să-ți fie groază de el, să-ți fie scîrbă de el, căci este un lucru blestemat.

## Chapter 8

1 Să poți și să împlini și toate poruncile pe cari vi le dau astăzi, ca să trăiești și în inima ta, și să intri în stăpînire și să te ții pe care a jurat Domnul că o va da prin ilor voștri.

2 Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-ai lăsat să-l urmezi Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să-ți încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să poți sau nu poruncile Lui.

3 Astfel, te-ai smerit, te-ai lăsat să suferi de foame, și te-ai hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici prinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.

4 Haina nu și s'a învechit pe tine, și nici nu și s'au umflat picioarele, în timpul acestor patruzeci de ani.

5 Recunoaște dar în inima ta că Domnul, Dumnezeul tău, te mustră cum mustră un om pe copilul lui.

6 Să poți poruncile Domnului, Dumnezeului tău, ca să umblă în căile Lui, și să te temi de El.

7 Căci Domnul, Dumnezeul tău, are să te ducă într-o țară bună, țară cu pîraie de apă, cu izvoare și cu lacuri, cari își nasc din văi și munți;

8 țară cu grâu, cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii; țară cu măsline și cu miere;

9 țară unde vei mânca pâine din belșug, unde nu vei duce lipsă de nimic; țară, ale cărei pietre sînt de fier, și din ale cărei munți vei scoate aramă.

10 Când vei mânca și te vei sătura, să binecuvîntezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care și-ai dat-o.

11 Vezi și nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, pînă acolo încît să nu poți să-ți poruncile, rînduiele și legile Lui, pe cari și le dau azi.

12 Când vei mânca și te vei sătura, cînd vei zidi și vei locui în case frumoase,

13 cînd vei vedea în inima ta să-ți cîrăie de boi și turmele de oi, să-ți rînduie argintul și aurul, și să-ți crească și tot ce ai,

14 să-ți seama să nu și se umfle inima de mîndrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, care te-ai scos din țara Egiptului, din casa robiei;

15 care te-ai dus în

acea pustie mare și grozav, unde erau erpi înfocași și scorpioni, în locuri uscate și fără  
 apă, care au făcut să-și înnească apă din stînca cea mai tare, <sup>16</sup> și care și-a dat să  
 mîncî în pustie mana aceea necunoscut de prețioasă, ca să se smerească și să se  
 încerce, și să-și fac bine apoi. <sup>17</sup> Vezi și nu zici în inima ta: „Tria mea și puterea mîinii  
 mele mi-au cîștigat aceste bogății.” <sup>18</sup> Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci  
 El îți va da putere să le cîștigi, ca să-ți înțerească legămîntul încheiat cu prețioșii  
 prin jurămînt, cum face astăzi. <sup>19</sup> Dacă vei uita pe Domnul, Dumnezeul tău, și vei merge  
 după alii dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, veți spune hotărît azi că  
 veți peri. <sup>20</sup> Veți peri căci neamurile pe care le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentru  
 că nu veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Ascult, Israele! Astăzi vei trece Iordanul, ca să te faci stăpîn pe neamuri mai  
 mari și mai puternice decît tine, pe cît și mari și întinse pînă la cer, <sup>2</sup> pe un popor mare  
 și înalt la statură, pe copiii lui Anac, pe cari-ți cunoști și despre cari ai auzit zicîndu-se: „Cine  
 va putea să stea împotriva copiilor lui Anac!” <sup>3</sup> Și astăzi că Domnul, Dumnezeul tău, va  
 merge El însuși înaintea ta, ca un foc mistuitor; El îți va nimici, El îți va smeri înaintea ta; și tu îți  
 vei izgoni, îți vei pierde curînd, cum și-a spus Domnul. <sup>4</sup> Cînd îți va izgoni Domnul, Dumnezeul  
 tău, dinaintea ta, să nu zici în inima ta: „Pentru bun tateea mea m'au făcut Domnul și intru în  
 stăpînirea țării acesteia.” Căci din pricina răutății neamurilor aceluia le izgonește  
 Domnul dinaintea ta. <sup>5</sup> Nu, nu pentru bun tateea ta, nici pentru curia inimii tale intri tu în  
 stăpînirea țării lor; căci din pricina răutății acestor neamuri le izgonește Domnul, Dumnezeul  
 tău, dinaintea ta, și ca să împlinesc astfel cuvîntul prin care Domnul S'a jurat prețioșilor  
 tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. <sup>6</sup> Și ții dar că nu din pricina bunătății tale îți  
 dă Domnul, Dumnezeul tău, această răutate, căci tu ești un popor tare  
 și încăpățnat. <sup>7</sup> Adu-ți aminte, și nu uita cum ai avut mînia Domnului, Dumnezeului  
 tău, în pustie. Din ziua cînd ai ieșit din țara Egiptului pînă la sosirea voastră în locul acesta,  
 tot răsvrățiți împotriva Domnului ați fost! <sup>8</sup> La Horeb, atîta ați avut mînia Domnului,  
 încît Domnul S'a mîniat pe voi și voia să vă nimicească. <sup>9</sup> Cînd m'am suit pe munte, ca să  
 iau tablele de piatră, tablele legămîntului pe care l-au făcut Domnul cu voi, am rămas pe munte



patruzeci de zile i patruzeci de nop i, f r s m nînc pîne i f r s beau ap ;

10

i Domnul mi -a dat cele dou table de piatr , scrise cu degetul lui Dumnezeu, i cuprinzînd toate cuvintele pe cari vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua cînd tot poporul

11

era adunat. Dup acele patruzeci de zile i patruzeci de nop i Domnul mi -a dat cele dou

table de piatr , tablele leg mîntului. 12 Domnul mi -a zis atunci: „Scoal -te i pogoar -te în grab de aici; c ci poporul t u, pe care l-ai scos din Egipt, s'a stricat. S'au ab tut curînd

dela calea pe care le-am ar tat -o; i-au f cut un chip turnat.`` 13 Domnul mi -a zis: „Eu v d

c poporul acesta este un popor tare înc p înat. 14 Las -m s -i nimicesc i s le terg numele de subt ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic i mai mare la num r

decît poporul acesta.`` 15 M'am întors i m'am pogorît de pe munte care era tot numai foc, cu cele

dou table ale leg mîntului în amîndou mîmile mele. 16 M'am uitat, i iat c p c tuiser i împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, v f cuser i un vi el turnat,

v dep rtaser i curînd dela calea pe care v'o ar tase Domnul. 17 Am apucat atunci cele

dou table, le-am aruncat din mîmile mele, i le-am sf rîmat subt ochii vo tri. 18 M'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile i patruzeci de nop i, f r s m nînc i f r s beau ap , din pricina tuturor p catelor pe cari le

s vîr iser i, f cînd ce este r u înaintea Domnului, ca s -L mînia i. 19 C ci m îngrozisem la vederea mîniei i urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastr , pîn acolo

încît voia s v nimiceasc . Dar Domnul m'a ascultat i de data aceasta. 20 Domnul de asemenea era foarte mîniat i pe Aaron, a a încît voia s -l piard , i eu m'am rugat atunci

i pentru el. 21 Am luat vi elul pe care -l f cuser i, isprava p catului vostru, l-am ars în foc, l-am sf rîmat pîn s'a f cut praf, i am aruncat praful acela în pîrîl care curgea din munte.

22

Apoi la Tabeera, la Masa, i la Chibrot-Hataava, voi iar i a i a î at mînia Domnului.

23

i cînd v'a trimes Domnul de la Cades-Barnea, zicînd: „Sui i-v , i lua i în st pînire ara pe care v'o dau!`` voi v'a i r zvr tit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru,

n'a i avut credin în El, i n'a i ascultat glasul Lui. 24 V'a i tot r svr tit împotriva

Domnului de cînd v cunosc. 25 M'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului: patruzeci de zile i patruzeci de nop i, m'am aruncat cu fa a la p mînt, pentruc Domnul spusese c

vrea s v nimiceasc . 26 M'am rugat Domnului, i am zis: „St pîne Doamne, nu nimici pe poporul T u, mo tenirea Ta, pe care ai r scump rat -o, în m rimea Ta, pe care ai scos -o

din Egipt, prin mâna Ta cea puternic .<sup>27</sup> Adu- i aminte de robii t i, Avraam, Isaac i Iacov.  
 Nu c uta la înd r tnicia acestui popor, la r utatea lui i la p catul lui,<sup>28</sup> ca nu cumva ara  
 din care ne-ai scos s zic : ,Pentru c Domnul n'avea putere s -i duc în ara pe care le -o  
 f g duise i pentru c -i ura, de aceea i -a scos ca s -i omoare în pustie.`<sup>29</sup> Totu ei sînt  
 poporul T u i mo tenirea Ta, pe care ai scos -o din Egipt cu mâna Ta cea puternic i cu  
 bra ul T u cel întins.`

## Chapter 10

<sup>1</sup> „În vremea aceea, Domnul mi -a zis: ,Taie dou table de piatr ca cele dintîi, i suie-te la  
 Mine pe munte; f i un chivot de lemn.<sup>2</sup> Eu voi scrie pe aceste dou table cuvintele cari erau  
 scrise pe tablele dintîi pe cari le-ai sf rîmat, i s le pui în chivot.`<sup>3</sup> Am f cut un chivot de  
 lemn de salcîm, am t iat dou table de piatr ca cele dintîi, i m'am suit pe munte cu cele  
 dou table în mîn .<sup>4</sup> Domnul a scris pe table ce fusese scris pe cele dintîi, cele zece porunci  
 cari v fusese r spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adun rii; i Domnul mi le -a  
 dat.<sup>5</sup> M'am întors apoi i m'am pogorît de pe munte, am pus tablele în chivotul pe care -l f cusem,  
 i ele au r mas acolo, cum îmi poruncise Domnul.<sup>6</sup> Copiii lui Israel au plecat din  
 Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit Aaron, i a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i -a urmat  
 în slujba preo iei.<sup>7</sup> Apoi deacolo au pornit la Gudgoda, i dela Gudgoda la Iotbata, ar unde  
 sînt pîraie de ape.<sup>8</sup> În vremea aceea, Domnul a desp r it semin ia lui Levi, i i -a poruncit  
 s duc chivotul leg mîntului Domnului, s stea înaintea Domnului ca s -I slujeasc , i  
 s binecuvînteze poporul în Numele Lui; lucru pe care l -a f cut pîn în ziua de azi.<sup>9</sup> Deaceea  
 Levi n'are nici parte de mo ie, nici mo tenire cu fra ii lui: Domnul este mo tenirea lui, cum  
 i -a spus Domnul, Dumnezeul t u.<sup>10</sup> Eu am r mas pe munte, ca i mai înainte, patruzeci de  
 zile i patruzeci de nop i. Domnul m'a ascultat i de data aceasta; Domnul n'a voit s v  
 nimiceasc .<sup>11</sup> Domnul mi -a zis: ,Scoal -te, du-te, i mergi în fruntea poporului. S se duc  
 s ia în st pînire ara pe care am jurat p rin ilor lor c le -o voi da.`<sup>12</sup> Acum, Israele, ce  
 alta cere dela tine Domnul, Dumnezeul t u, decît s te temi de Domnul, Dumnezeul t u, s  
 umbli în toate c ile Lui, s iube tí i s sluje tí Domnului, Dumnezeului t u, din toat  
 inima ta i din tot sufletul t u,<sup>13</sup> s p ze tí poruncile Domnului i legile Lui pe cari i

le dau ast zi, ca s fii fericit? <sup>14</sup> Iat , ale Domnului, Dumnezeului t u, sînt cerurile i cerurile cerurilor, p mîntul i tot ce cuprinde el. <sup>15</sup> i numai de p rin ii t i S'a alipit Domnul ca s -i iubeasc ; i dup ei, pe s mîn a lor, pe voi v'a ales El dintre toate popoarele, cum vede i azi. <sup>16</sup> S v t ia i dar inima împrejur, i s nu v mai în epeni i gîtul.

<sup>17</sup> C ci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic i înfrico at, care nu caut la fa a oamenilor i nu prime te daruri;

<sup>18</sup> care face dreptate orfanului i v duvei, care iube te pe str in i -i d hran i îmbr c minte. <sup>19</sup> S iubi i pe str in, c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului.

<sup>20</sup> S te temi de Domnul, Dumnezeul t u, s -I sluje ti, s te alipe ti de El, i pe Numele Lui s juri. <sup>21</sup> El este slava ta, El este Dumnezeul t u. El a f cut în mijlocul t u aceste lucruri mari i grozave pe cari i le-au v zut ochii. <sup>22</sup> P rin ii t i s'au pogorît în Egipt în num r de aptezeci de in i; acum Domnul, Dumnezeul t u, a f cut din tine o mul ime ca stelele cerului.``

## Chapter 11

<sup>1</sup> S iube ti dar pe Domnul, Dumnezeul t u, i s p ze ti totdeauna înv turile Lui, legile Lui, rînduiele Lui i poruncile Lui. <sup>2</sup> Recunoa te i ast zi-ce n'au putut recunoa te i vedea copiii vo tri-pedepsele Domnului, Dumnezeului vostru, m rimea Lui, mîna Lui cea tare i bra ul Lui cel întins, <sup>3</sup> semnele Lui i faptele pe cari le -a s vîr it în mijlocul Egiptului împotriva lui Faraon, împ ratul Egiptului, i împotriva întregii lui ri. <sup>4</sup> Recunoa te i ce a f cut El o tirii Egiptului, cailor lui i car lor lui, cum a f cut s vin peste ei apele m rii Ro ii, <sup>5</sup> cînd v urm reau, i i -a nimicit pentru totdeauna; <sup>6</sup> ce v'a f cut în pustie, pîn la venirea voastr în locul acesta; ce a f cut lui Datan i lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum p mîntul i -a deschis gura i i -a înghi it, cu casele i corturile lor, i cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. <sup>7</sup> C ci a i v zut cu ochii vo tri toate lucrurile mari pe cari le -a f cut Domnul. <sup>8</sup> Astfel, s p zi i toate poruncile pe cari vi le dau eu ast zi, ca s pute i pune mîna pe ara în care ve i trece ca s'o lua i în st pînire, <sup>9</sup> i s ave i zile multe în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor vo tri c le -o va da, lor i semin ei lor,

ar în care curge lapte și miere. <sup>10</sup> Căci ara în stăpânirea cerească vei intra, nu este ca  
 ara Egiptului, din care a ieșit, unde îți aruncași semința în ogoare și le udai cu piciorul  
<sup>11</sup> ca pe o grădină de zarzavat. Ara pe care o vești să pînă este o ară cu muni și vi,  
<sup>12</sup> care se adapă din ploaia cerului; este o ară de care îngrijește Domnul, Dumnezeul tău,  
 și asupra cerească Domnul, Dumnezeul tău, are neîncetat ochii, de la începutul pînă la sfîrșitul  
<sup>13</sup> anului. Dacă vești asculta de poruncile mele pe care ți le dau astăzi, dacă vești iubi pe  
 Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă -I vești sluji din toată inima voastră și din tot sufletul  
<sup>14</sup> vostru, El va da văștri ploaie la vreme, ploaie timpurie și ploaie tîrzie, și vești  
<sup>15</sup> strînge grîul, mustul și untdelemnul; de asemenea va da iarb în câmpiile tale pentru vite, și  
<sup>16</sup> vești mîncă și te vești satura. Vede și să nu vi se amestece inima, și să vă abateți,  
<sup>17</sup> ca să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor. Căci atunci Domnul S'ar  
 aprinde de mînie împotriva voastră; ar închide cerurile, și n'ar mai fi ploaie; pămîntul nu i-ar  
<sup>18</sup> mai da roadele, și ați pieri curînd din ara aceea bună pe care v'o dă Domnul. Pune-i-v  
 dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care ți le spun. Să le legați ca un semn de aducere  
<sup>19</sup> aminte pe mîinile voastre, și să fie ca niște fruntării între ochii voștri. Să învârtăți pe  
 copiii voștri în ele, și să le vorbeți despre ele cînd vești fi acasă, cînd vești merge în călătorie,  
<sup>20</sup> cînd te vești culca și cînd te vești scula. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.  
<sup>21</sup> Și atunci zilele voastre și zilele copiilor voștri, în ara pe care Domnul a jurat prin ilor  
 voștri că le-o va da, vor fi tot atît de multe cît vor fi zilele cerurilor deasupra pămîntului.  
<sup>22</sup> Căci dacă vești pzi toate aceste porunci pe care ți le dau, și dacă le vești împlini, dacă  
 vești iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, vești umbla în toate căile Lui și vești alipi de  
<sup>23</sup> El, Domnul va izgoni dinaintea voastră pe toate aceste neamuri, și vești face stăpînă  
<sup>24</sup> pe toate aceste neamuri cari sînt mai mari și mai puternice decît voi. Orice loc pe care -l va  
 călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie pînă la Liban,  
<sup>25</sup> și de la râul Eufrat pînă la marea de apus. Nimeni nu va putea să stea împotriva voastră.  
 Domnul, Dumnezeul vostru, va răspîndi, cum v'a spus, frica și groaza de tine peste toată ara  
<sup>26</sup> în care vești merge. Iată, pun azi înaintea voastră binecuvîntarea și blestemul:  
<sup>27</sup> binecuvîntarea, dacă vești asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, pe care ți le  
<sup>28</sup> dau în ziua aceasta; blestemul, dacă nu vești asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului  
 vostru, și dacă vă vești abate de la calea pe care v'o dau în ziua aceasta, și vești duce

după alii dumnezei pe cari nu -i cunoaște. <sup>29</sup> și când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o vei lua în stăpânire, și rostește ti binecuvântarea pe muntele Garizim, <sup>30</sup> și blestemul pe muntele Ebal. Munții aceștia sînt dincolo de Iordan, înapoia drumului care merge spre apus, în țara Cananiților cari locuiesc în câmpie, față în față cu Ghilgal, lângă stejarul More. <sup>31</sup> Căci veți trece Iordanul și veți intra în stăpânirea țării pe care v'oașdă Domnul, Dumnezeul vostru, ca să o stăpîniți, și să locuiți în ea. <sup>32</sup> Și să pziți și să împliniți toate legile și poruncile pe cari vi le dau eu astăzi.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Iată legile și poruncile pe cari săle pziți și săle împliniți, cînd veți intra, în țara pe care v'oașdă în stăpânire Domnul, Dumnezeul părinților voștri. <sup>2</sup> Și nimic și toate locurile în cari slujesc dumnezeilor lor neamurile pe cari le veți izgoni, fie pe munți înalți, fie pe dealuri, și sub orice copac verde. <sup>3</sup> Și săle surpați altarele, și săle sfîrșim și stîlpii idolelor, și săle ardeți în foc copacii închinării idolilor lor, și săle sfîrșim și chipurile cioplite ale dumnezeilor lor, și săle faceți săle piară numele din locurile acelea. <sup>4</sup> Voi sănu faceți așa față de Domnul, Dumnezeul vostru! <sup>5</sup> Căci săle luați la locașul Lui, și săle mergeți la locul pe care -l va alege Domnul Dumnezeul vostru, din toate semințiile voastre, ca săle ia eze acolo <sup>6</sup> Numele Lui. Acolo săle aduceți arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielele voastre, cele dintîi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bunăvoie, și întîii-nscușii din cirezile și turmele voastre. <sup>7</sup> Acolo săle mîncăți înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, și săle vă bucurați, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu cari vă va fi binecuvîntat Domnul, Dumnezeul vostru. <sup>8</sup> Și sănu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce -i place, <sup>9</sup> fiindcă n'ăși ajuns în loc de odihnă și în <sup>10</sup> mormînt pe care v'oașdă Domnul, Dumnezeul vostru. Dar veți trece Iordanul, și veți locui în țara pe care v'oașdă în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru. El vă va da odihnă, după ce vă va izbăvi de toșii vrăjmașii voștri cari vă înconjoară, și veți locui în <sup>11</sup> frică. Atunci va fi un loc, pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul vostru, ca săle faceți locuiaș Numele Lui acolo. Acolo săle aduceți tot ce vă poruncesc, arderile voastre de tot, jertfele, zeciuielele, cele dintîi roade, și darurile alese pe cari le veți face Domnului pentru

12  
 împlinirea juruin elor voastre. Acolo s v bucura i înaintea Domnului, Dumnezeuului  
 vostru, voi, fiii vo tri i fiicele voastre, robii i roabele voastre, i Levitul care va fi în locurile  
 13  
 voastre, c ci el n'are nici parte de mo ie, nici mo tenere cu voi. Vezi s n'aduci arderile  
 14  
 tale de tot în toate locurile pe cari le vei vedea; ci s - i aduci arderile de tot în locul pe care  
 15  
 -l va alege Domnul în una din semin iile tale, i acolo s faci tot ce- i poruncesc eu. Totu ,  
 când vei dori, vei putea s junghii vite i s m nînci carne în toate cet ile tale, cât î i va  
 fi dat prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului t u; cel ce va fi necurat i cel ce va fi curat  
 16  
 vor putea s m nînce din ea, cum se m nînc din c prioar i din cerb. Numai sîngele  
 17  
 s nu -l mîncă i, ci s -l v rsa i pe p mînt ca apa. Nu vei putea s m nînci în cet ile  
 tale zeciuală din grîul t u, din mustul t u i din untdelemnul t u, nici întîii n scu i din  
 cirezile i turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruin e,  
 18  
 nici darurile tale de bun voie, nici cele dintîi roade ale tale. Ci pe acestea s le m nînci  
 înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u, tu,  
 fiul t u i fiica ta, robul i roaba ta, i Levitul care va fi în cet ile tale; i s te bucuri  
 19  
 înaintea Domnului, Dumnezeului t u, de toate bunurile pe cari le vei avea. Cît vei tr i în  
 20  
 ara ta, vezi s nu cumva s p r se ti pe Levit. Cînd Domnul, Dumnezeul t u, î i va  
 l rgi hotarele, cum i -a f g duit, i dorin a s m nînci carne te va face s zici: „A  
 21  
 vrea s m nînc carne!`` vei putea s m nînci dup dorin a ta. Dac locul pe care -l va  
 alege Domnul, Dumnezeul t u, ca s - i a eze acolo Numele, este departe de tine, vei putea  
 s tai vite din ciread i din turm , cum i-am poruncit, i vei putea s m nînci din ele  
 22  
 în cet ile tale, dup dorin a ta. S m nînci din ele cum se m nînc din c prioar  
 23  
 i cerb; cel ce va fi necurat i cel ce va fi curat vor mîncă i ei amîndoi. Numai, vezi s  
 nu cumva s m nînci sîngele, c ci sîngele este via a (sufletul); i s nu m nînci sufletul  
 24  
 împreun cu carnea. S nu -l m nînci, ci s -l ver i pe p mînt ca apa. 25 S nu -l  
 m nînci, ca s fii fericit, tu i copiii t i dup tine, f cînd ce este pl cut înaintea Domnului.  
 26  
 Dar lucrurile pe cari vei voi s le închini Domnului i darurile pe cari le vei aduce pentru  
 27  
 împlinirea unei juruin e, s te duci s le aduci în locul pe care -l va alege Domnul. S - i  
 aduci arderile de tot, carnea i sîngele, pe altarul Domnului, Dumnezeului t u: în celelalte jertfe  
 ale tale, sîngele s fie v rsat pe altarul Domnului, Dumnezeului t u, iar carnea s'o m nînci.  
 28  
 P ze te i ascult toate aceste lucruri pe cari i le poruncesc, ca s fii fericit, tu i copiii  
 t i dup tine, pe vecie, f cînd ce este bine i ce este pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului

29 t u. Dup ce Domnul, Dumnezeuul t u, va nimici toate neamurile pe cari le vei izgoni dinaintea ta, dup ce le vei izgoni i te vei a eza în ara lor, 30 vezi s nu te la i prins în curs , c l cînd pe urmele lor, dup ce vor fi nimicite dinaintea ta. Fere te-te s nu cercetezi despre dumnezeii lor i s zici: „Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? i eu vreau s fac 31 la fel.`` Tu s nu faci a a fa de Domnul, Dumnezeuul t u; c ci ele slujeau dumnezeilor lor, f cînd toate urîciunile pe cari le ur te Domnul, i ele chiar î i ardeau în foc fiii i fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor. 32 Voi s p zi i i s împlini i toate lucrurile pe cari vi le poruncesc eu; s n'ad uga i nimic la ele, i s nu scoate i nimic din ele.

### Chapter 13

1 Dac se va ridica în mijlocul t u un prooroc sau un vis tor de vise care- i va vesti un semn sau o minune, 2 i se va împlini semnul sau minunea aceea de care i -a vorbit el zicînd: „Haidem dup al i dumnezei``, -dumnezei pe cari tu nu -i cuno ti, -, i s le slujim``! 3 s n'ascu i cuvintele acelu i prooroc sau vis tor de vise, c ci Domnul, Dumnezeuul vostru, v pune la încercare ca s tie dac iubi i pe Domnul, Dumnezeuul vostru, din toat inima voastr i din tot sufletul vostru. 4 Voi s merge i dup Domnul, Dumnezeuul vostru, i de El s v teme i; poruncile Lui s le p zi i; de glasul Lui s asculta i; Lui s -I sluji i, i de El s v alipi i. 5 Proorocul sau vis torul acela de vise s fie pedepsit cu moartea, c ci a vorbit de r svr tire împotriva Domnului, Dumnezeuului vostru, care v'a scos din ara Egiptului i v'a izb vit din casa robiei, i a voit s te abat dela calea în care i -a poruncit Domnul, Dumnezeuul t u, s umbli. S sco i astfel r ul din mijlocul t u. 6 Dac fratele t u, fiul mamei tale, sau fiul t u, sau fiica ta, sau nevasta care se odihne te la sînul t u, sau prietenul t u pe care -l iube ti ca pe tine însu i, te a î în tain , zicînd: „Haidem, i s slujim altor dumnezei!`` -dumnezei pe cari nici tu, nici p rin ii t i i nu i-a i cunoscut, 7 dintre dumnezeii popoarelor cari v înconjoar , lîng tine sau departe de tine, dela o margine a p mîntului p n la cealalt - 8 s nu te învoie ti i s nu -l ascu i; s n'arunci spre el o privire de mil , s nu -l cru i, i s nu -l ascunzi. 9 Ci s -l omori; înt i mîna ta s se ridice asupra lui ca s -l omoare, i apoi mîna întregului popor; 10 s -l ucizi cu pietre, i s moar , pentru c a c utat s te abat dela Domnul, Dumnezeuul t u, care te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei. 11 S se fac a a, pentru ca tot Israelul s aud i s se

team , i s nu se mai s vîr easc o fapt a a de nelegiuit în mijlocul t u. <sup>12</sup> Dac  
 vei auzi spunîndu-se despre una din cet ile pe cari i le -a dat ca locuin Domnul,  
 Dumnezeul t u: <sup>13</sup> „Ni te oameni r i au ie it din mijlocul t u, i au am git pe locuitorii  
 din cetatea lor zicînd: „Haidem i s slujim altor dumnezei!`` -dumnezei pe cari tu nu -i cuno ti-  
<sup>14</sup> s faci cercet ri, s cau i i s întrebi cu deam nuntul. Dac este adev rat, dac  
 lucrul este întemeiat, dac urîciunea aceasta a fost f cut în mijlocul t u, <sup>15</sup> atunci s treci  
 prin ascu i ul s biei pe locuitorii din cetatea aceea, s'o nimice ti cu des vîr ire împreun  
 cu tot ce va fi în ea, i s -i treci chiar i vitele prin ascu i ul s biei. <sup>16</sup> S strîngi toat  
 prada în mijlocul pie ei, i s arzi de tot cu foc cetatea i toat prada ei, înaintea Domnului,  
 Dumnezeului t u: s r mîn pentru totdeauna un morman de d rîm turi, i nici o dat  
<sup>17</sup> s nu fie zidit din nou. Nimic din ce va fi blestemat ca s fie nimicuit cu des vîr ire, s  
 nu se lipeasc de mîna te, pentru ca Domnul s Se întoarc din iu imea mîniei Lui, s Se  
 îndure de tine, s te ierte, i s te înmul easc , dup cum a jurat lucrul acesta p rin ilor  
<sup>18</sup> t i, dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind toate poruncile Lui pe  
 cari i le dau ast zi, i f cînd ce este pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului t u.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Voi sînte i copiii Domnului, Dumnezeului vostru. S nu v face i crest turi i s  
 nu v rade i între ochi pentru un mort. <sup>2</sup> C ci tu e ti un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul  
 t u, i Domnul Dumnezeul t u te -a ales, ca s fii un popor al Lui dintre toate popoarele de  
 pe fa a p mîntului. <sup>3</sup> S nu m nînci niciun lucru urîcios. <sup>4</sup> Iat dobitoacele pe cari s le  
 mînca i: boul, oaia i capra; <sup>5</sup> cerbul, c prioara i bivolul; zimbrul, capra neagr , capra  
 s lbatic i girafa. <sup>6</sup> S mînca i din orice dobitoc care are copita despicat , unghia  
 desp r it în dou i rumeg . <sup>7</sup> Dar s nu mînca i din cele ce rumeg numai, sau cari  
 au numai copita despicat i unghia desp r it în dou . Astfel, s nu mînca i c mila,  
 iepurele i iepurele de cas , cari rumeg , dar n'au copita despicat : s le privi i ca necurate.  
<sup>8</sup> S nu mînca i porcul, care are copita despicat , dar nu rumeg : s -l privi i ca necurat.  
<sup>9</sup> S nu mînca i din carnea lor, i s nu v atinge i de trupurile lor moarte. Iat dobitoacele  
 din cari ve i mînca, din toate cele ce sînt în ape: s mînca i din toate cele ce au înot toare



<sup>10</sup> i solzi. Dar s nu mânca i din niciunul din cele ce n'au înnot toare i solzi: s le privi i  
<sup>11</sup> ca necurate. S mânca i orice pas re curat . <sup>12</sup> Dar iat pe acelea pe cari nu le pute i  
<sup>13</sup> mânca: vulturul, gripsorul i vulturul de mare; orecarul, oimul, gaia i tot ce ine de  
<sup>14</sup> neamul s u; corbul i toate soiurile lui; <sup>15</sup> stru ul, bufni a, pesc relul, coroiul i ce  
<sup>16</sup> ine de neamul lui; huhurezul, cocostîrcul i leb da; <sup>17</sup> pelicanul, corbul de mare i heretele,  
<sup>18</sup> barza, b tlanul i ce ine de neamul lui, pup za i liliacul. <sup>19</sup> S privi i ca necurat  
<sup>20</sup> orice tîrîtoare care sboar : s nu mânca i din ea. S mânca i orice pas re curat . <sup>21</sup> S  
nu mânca i din nici o mort ciune; s'o dai str inului care va fi în cet ile tale, s'o m nînce,  
sau s'o vinzi unui str in; c ci tu e ti un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeuul t u. S nu  
<sup>22</sup> fierbi iedul în laptele mamei lui. S iei zeciuala din tot ce- i va aduce s mîn a, din ce- i  
<sup>23</sup> va aduce ogorul în fiecare an. i s m nînce înaintea Domnului Dumnezeuului t u, în locul  
pe care -l va alege ca s - i a eze Numele acolo, zeciuala din grîul t u, din mustul t u i  
din untdelemnul t u, i întîii n scu i din cireada i turma ta, ca s te înve i s te temi  
<sup>24</sup> totdeauna de Domnul, Dumnezeuul t u. Poate cînd te va binecuvînta Domnul, Dumnezeuul t u,  
drumul va fi prea lung ca s - i po i duce zeciuala acolo, din pricina dep rt rii tale de locul  
<sup>25</sup> pe care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u, ca s - i pun acolo Numele Lui. Atunci,  
s - i prefaci zeciuala în argint, s strîngi argintul acela în mîn , i s te duci la locul pe  
<sup>26</sup> care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u. Acolo, s cumperi cu argintul acela tot ce vei dori:  
boi, oi, vin i b uturi tari, tot ce- i va pl cea, s le m nînce înaintea Domnului, Dumnezeuului  
<sup>27</sup> t u, i s te bucuri tu i familia ta. S nu p r se ti pe Levitul care va fi în cet ile  
<sup>28</sup> tale, c ci n'are nici parte de mo ie, nici mo tenere cu tine. Dup trei ani, s sco i toat  
<sup>29</sup> zeciuala din venitul t u din anul al treilea, i s'o pui în cet ile tale. Atunci s vin  
Levitul, care n'are nici parte, nici mo tenere cu tine, str inul, orfanul i v duva, cari vor fi în  
cet ile tale, i s m nînce i s se sature, pentruc Domnul, Dumnezeuul t u, s te  
binecuvinteze în toate lucr rile pe cari le vei face cu mînile tale.

## Chapter 15

<sup>1</sup> La fiecare apte ani, s dai iertare. <sup>2</sup> i iat cum se va face iertarea. Cînd se va vesti  
iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele s u, s -i ierte

împrumutul, s nu sileasc pe aproapele s u i pe fratele s u s -i pl teasc datoria.

<sup>3</sup> Vei putea s sile ti pe str in s -i pl teasc ; dar s ier i ce ai la fratele t u. <sup>4</sup> Totu ,  
la tine s nu fie niciun s rac, c ci Domnul te va binecuvînta în ara pe care i -o va da de

mo tenere Domnul, Dumnezeu t u; <sup>5</sup> numai s ascul i de glasul Domnului, Dumnezeului  
t u, împlinind cu scump tate toate aceste porunci pe cari i le dau ast zi. <sup>6</sup> Domnul, Dumnezeu  
t u, te va binecuvînta, cum i -a spus, a a încît vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu  
vei lua cu împrumut dela ele; tu vei st pîni peste multe neamuri, dar ele nu vor st pîni peste tine.

<sup>7</sup> Dac va fi la tine vreun s rac dintre fra ii t i, în vreuna din cet ile tale, în ara pe care  
i -o d Domnul, Dumnezeu t u, s nu- i împietre ti inima i s nu- i închizi mîna

înaintea fratelui t u celui lipsit. <sup>8</sup> Ci s -i deschizi mîna, i s -l împrumu i cu ce -i trebuie

ca s fac fa nevoilor lui. <sup>9</sup> Vezi s nu fii a a de r u ca s zici în inima ta: „Ah! se  
apropie anul al aptelea, anul iert rii!” Vezi s n'ai un ochi f r mil pentru fratele t u  
cel lipsit i s nu -i dai. C ci atunci el ar striga c tre Domnul împotriva ta, i te-ai face

<sup>10</sup> vinovat de un p cat: ci s -i dai i s nu dai cu p rere de r u în inim ; c ci pentru  
aceasta te va binecuvînta Domnul, Dumnezeu t u, în toate lucr rile de cari te vei apuca.

<sup>11</sup> Totdeauna vor fi s raci în ar ; de aceea î i dau porunca aceasta: „S -i deschizi mîna

fa de fratele t u, fat de s rac i fa de cel lipsit din ara ta.” <sup>12</sup> Dac unul din  
fra ii t i evrei, b rbat sau femeie, se vinde ie, s -i slujeasc ase ani; dar în anul al

aptelea, s -i dai drumul dela tine i s fie slobod. <sup>13</sup> i cînd îi vei da drumul ca s se

duc slobod dela tine, s nu -i dai drumul cu mîna goal ; <sup>14</sup> s -i dai daruri din cireada ta, din  
aria ta, din teascul t u, din ce vei avea, prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului t u.

<sup>15</sup> S -i aduci aminte c i tu ai fost rob în ara Egiptului, i c Domnul, Dumnezeu t u,

te -a r scump rat: de aceea î i dau ast zi porunca aceasta. <sup>16</sup> Dac îns robul t u î i va  
zice: „Nu vreau s ies dela tine,” -pentruc te iube te, pe tine i casa ta, i se simte bine la

tine, - <sup>17</sup> atunci s iei o sul i s -i g ure ti urechea de u , i s -i fie rob pentru

totdeauna. Tot a a s faci i cu roaba ta. <sup>18</sup> S nu- i par r u cînd îl vei l sa s plece  
slobod dela tine, c ci i -a slujit ase ani, ceea ce face de dou ori cît simbria unui om tocmit

cu plat ; i Domnul, Dumnezeu t u, te va binecuvînta în tot ce vei face. <sup>19</sup> S închini  
Domnului, Dumnezeului t u, pe orice întîi n scut de parte b rb teasc din cireada i turma  
ta. S nu munce ti cu întîiul n scut al vacii tale, s nu tunzi pe întîiul n scut al oilor tale.

<sup>20</sup> S -l m nînci în fiecare an, tu i familia ta înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul

pe care -l va alege El. <sup>21</sup> Dacă are vreun cusur, dacă este chiop sau orb, sau are vreo meteahnă  
 trupească, să nu -l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău. <sup>22</sup> Să -l mănânci în cetățile  
 tale: cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să -l mănânce amândoi, cum se mănâncă  
 acum cu prioră sau cerbul. <sup>23</sup> Numai sângele să nu i -l mănânci, ci să -l verși pe pământ ca  
 apă.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Păzește luna spicelor, și prăznuiește sărbătoarea Paștelor în cinstea Domnului,  
 Dumnezeului tău; ca și în luna spicelor te-ai scos Domnul, Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea.  
<sup>2</sup> Să jertfești Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și de vaci, în locul  
 pe care -l va alege Domnul ca să -i așeze Numele acolo. <sup>3</sup> În timpul sărbătorii, să nu  
 mănânci pâine dospită, ci apte zile să mănânci azimi, pâinea întristării, ca și ai ieșit în  
 grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să -i aduci aminte toată viața ta de ziua când ai  
 ieșit din țara Egiptului. <sup>4</sup> Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea ții tale, timp  
 de apte zile; și nicio parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie  
 pe strat peste noapte până dimineața. <sup>5</sup> Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din  
 locurile pe care și le dă Domnul, Dumnezeul tău, ca locuință; <sup>6</sup> ci în locul pe care -l va alege  
 Domnul, Dumnezeul tău, ca să -i așeze Numele în el, acolo să jertfești Paștele, seara, la  
 apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt. <sup>7</sup> Să fierbi vita tăiată, și să o mănânci în  
 locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul tău. Dimineața, vei putea să te întorci și să  
 te duci în corturile tale. <sup>8</sup> Așe zile, să mănânci azimi, și a șaptea zi să fie o adunare de  
 sărbătoare în cinstea Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea. <sup>9</sup> Să numeri  
 apte săptămâni; de când vei începe seceratul grâului, să începi să numeri apte săptămâni.  
<sup>10</sup> Apoi să prăznuiești sărbătoarea săptămânii, și să aduci daruri de bunăvoie, după  
 binecuvântarea pe care și-o va da Domnul, Dumnezeul tău. <sup>11</sup> Să te bucuri înaintea Domnului,  
 Dumnezeului tău, în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să locuiască Numele  
 Lui acolo, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, Levitul care va fi în cetățile tale, și  
 străinul, orfanul și văduva care vor fi în mijlocul tău. <sup>12</sup> Să -i aduci aminte că ai fost rob  
 în Egipt, și să păzești și să împliniți legile acestea. <sup>13</sup> Să prăznuiești sărbătoarea

14  
corturilor apte zile, dup ce î i vei strînge roadele din arie i din teasc. S te bucuri la  
s rb toarea aceasta, tu, fiul t u i fiica ta, robul i roaba ta, i Levitul, str inul, orfanul

15  
i v duva cari vor fi în cet ile tale. S pr znuie ti s rb toarea apte zile în cinstea  
Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege Domnul; c ci Domnul, Dumnezeul  
t u, te va binecuvînta în toate rodirile tale i în tot lucrul mînilor tale, i de aceea s fii vesel.

16  
De trei ori pe an, to i b rba ii s se înf i eze înaintea Domnului, Dumnezeului t u,  
în locul pe care -l va alege El: la s rb toarea azimilor, la s rb toarea s pt mînilor, i la

s rb toarea corturilor. S nu se înf i eze cu mînile goale înaintea Domnului. 17 Fiecare

s dea ce va putea, dup binecuvîntarea pe care i -o va da Domnul, Dumnezeul t u. 18 S pui  
judec tori i dreg tori în toate cet ile pe cari i le d Domnul, Dumnezeul t u, dup

19  
semin iile tale; i ei s judece poporul cu dreptate. S n'atingi niciun drept, s nu cau i  
la fa a oamenilor, i s nu iei daruri, c ci darurile orbesc ochii în elep ilor i sulesc

20  
cuvintele celor drep i. S urmezi cu scump tate dreptatea, ca s tr ie ti i s

21  
st pîne ti ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. S nu- i a ezi niciun idol

22  
de lemn lîng altarul pe care -l vei ridica Domnului, Dumnezeului t u. S nu ridici nici stîlpi  
idole ti, cari sînt urî i de Domnul, Dumnezeul t u.

## Chapter 17

1  
S n'aduci jertf Domnului, Dumnezeului t u, vreun bou, sau vreun miel care s aib  
vreun cusur sau vreo meteahn trupeasc ; c ci ar fi o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului

2  
t u. Se va g si poate în mijlocul t u, într'una din cet ile pe cari i le d Domnul,  
Dumnezeul t u, un b rbat sau o femeie care s fac ce este r u înaintea Domnului,

3  
Dumnezeului t u, i care s calce leg mîntul Lui; care s mearg dup al i dumnezei  
ca s le slujeasc i s se închine înaintea lor, dup soare, lun sau toat o tîrea cerurilor,

4  
a a cum eu n'am poruncit. De îndat ce vei lua cuno tin i vei afla lucrul acesta, s  
faci cercet ri am nun ite. Dac lucrul este adev rat, dac faptul este întemeiat, dac

5  
urîciunea aceasta a fost s vîr it în Israel, atunci s aduci la por ile cet ii tale pe  
b rbatul sau femeia care va fi vinovat de aceast fapt rea, i s ucizi cu pietre sau s

6  
pedepse ti cu moartea pe b rbatul acela sau pe femeia aceea. Cel vinovat de moarte s fie

omorât pe m rturia a doi sau trei martori; s nu fie omorât pe m rturia unui singur martor.

7

Înt i mîna martorilor s se ridice asupra lui ca s -l omoare, i apoi mîna întregului popor.

8

S sco i astfel r ul din mijlocul t u. Dac i se va p rea prea greu de judecat o pricin privitoare la un omor, la o neîn elegere, sau la o r nire, i va da prilej la ceart în l untrul cet ii tale, s te scoli i s te sui la locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u.

9

S te duci la preo i, Levi i, i la cel ce va împlini atunci slujba de judec tor; s -i întrebi,

10

i ei î i vor spune hot rîrea legii. S faci cum î i vor spune ei în locul pe care -l va alege

11

Domnul, i s ai grij s faci cum te vor înv a ei. S faci dup legea pe care te vor înv a i dup hot rîrea pe care o vor rosti ei, s nu te aba i dela ce- i vor spune ei, nici

12

la dreapta nici la stînga. Omul care, din mîndrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca s slujeasc Domnului, Dumnezeului t u, sau care nu va asculta de judec tor, omul acela s fie

13

pedepsit cu moartea. S sco i astfel r ul din mijlocul lui Israel, pentruca tot poporul s

14

aud i s se team , i s nu se mai îngîmfe. Dup ce vei intra în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeuul t u, i o vei st pîni, dup ce- i vei a eza locuin a, i vei zice:

15

„Vreau s pun peste mine un împ rat, ca toate neamurile cari m înconjoar ,`` - s pui peste tine ca împ rat pe acela pe care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u, i anume s iei un împ rat din mijlocul fra ilor t i; nu vei putea s pui împ rat pe un str in, care s nu fie

16

fratele t u. Dar s n'aib mul i cai, i s nu întoarc pe popor în Egipt ca s aib

17

mul i cai; c ci Domnul v'a zis: „S nu v mai întoarce i pe drumul acela.`` S n'aib un mare num r de neveste, ca s nu i se abat inima; i s nu strîng mari gr mezi de

18

argint i aur. Cînd se va a eza pe scaunul de domnie al împ r iei lui, s scrie pentru

19

el, într'o carte, o copie a acestei legi, pe care s'o ia dela preo ii din neamul Levi ilor. Va trebui s'o aib cu el i s'o citeasc în toate zilele vie ii lui, ca s înve e s se team de Domnul, Dumnezeuul lui, s p zeasc i s împlineasc toate cuvintele din legea aceasta i toate

20

poruncile acestea, pentruca inima lui s nu se înal e mai pe sus de fra ii lui, i s nu se abat dela poruncile acestea nici la dreapta nici la stînga, i s aib astfel multe zile în împ r ia lui, el i copiii lui, în mijlocul lui Israel.

## Chapter 18

<sup>1</sup> Preo ii, Levi ii, i toat semin ia lui Levi, s n'aib nici parte de mo ie, nici mo tenere în Israel; s se hr neasc din jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului i din darurile aduse Domnului. <sup>2</sup> S n'aib mo tenere în mijlocul fra ilor lor: Domnul va fi mo tenirea lor, cum le -a spus. <sup>3</sup> Iat care va fi dreptul preo ilor dela popor: cei ce vor aduce o jertf , fie bou, fie miel, s dea preotului spata, f lcile i pîntecele. <sup>4</sup> S -i dai cele dintîi roade din grîul t u, din mustul t u i din untdelemnul t u, i pîrga din lîna oilor tale; <sup>5</sup> c ci pe el l -a ales Domnul, Dumnezeul t u, dintre toate semin iile, ca s fac slujba în Numele Domnului, el i fiii lui, în toate zilele. <sup>6</sup> Cînd va pleca un Levit din una din cet ile tale, din locul unde locuie te el în Israel, ca s se duc , dup deplina dorin a sufletului s u, în locul pe care -l va alege Domnul, <sup>7</sup> i va face slujb în Numele Domnului, Dumnezeului t u, ca to i fra ii lui Levi i cari stau înaintea Domnului: <sup>8</sup> va primi ca hran o parte la fel cu a lor, i, pe lîng ea, se va bucura i de veniturile ie ite din vînzarea averii lui p rinte ti. <sup>9</sup> Dup ce vei intra în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, s nu te înve i s faci dup urîciunile neamurilor acelora. <sup>10</sup> S nu fie la tine nimeni care s -i treac pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care s aib me te ugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vr jitor, <sup>11</sup> de descînt tor, nimeni care s întrebe pe cei ce cheam duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care s întrebe pe mor i. <sup>12</sup> C ci oricine face aceste lucruri este o urîciune înaintea Domnului; i din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul t u, pe aceste neamuri dinaintea ta. <sup>13</sup> Tu s te îi în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul t u. <sup>14</sup> C ci neamurile acelea pe cari le vei izgoni, ascult de cei ce citesc în stele i de ghicitori; dar ie, Domnul, Dumnezeul t u, nu- i îng duie lucrul acesta. <sup>15</sup> Domnul, Dumnezeul t u, î i va ridica din mijlocul t u, dintre fra ii t i, un prooroc ca mine: s <sup>16</sup> asculta i de el! Astfel el va r spunde la cererea pe care ai f cut -o Domnului, Dumnezeului t u, la Horeb, în ziua adun riî poporului, cînd ziceai: „S nu mai aud glasul Domnului, Dumnezeului meu, i s nu mai v d acest foc mare, ca s nu mor.” <sup>17</sup> Atunci Domnul mi -a zis: „Ce au zis ei, este bine. <sup>18</sup> Le voi ridica din mijlocul fra ilor lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, i el le va spune tot ce -i voi porunci Eu. <sup>19</sup> i dac cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe cari le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteal . <sup>20</sup> Dar proorocul care va avea îndr sneala s spun în Numele Meu un cuvînt pe care nu -i voi porunci

s -l spun , sau care va vorbi în numele altor dumnezei, proorocul acela s fie pedepsit cu moartea.<sup>21</sup> Poate c vei zice în inima ta: „Cum vom cunoa te cuvîntul pe care nu -l va spune

Domnul?<sup>22</sup> Cînd ceeace va spune proorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc i nu se va întîmpla, va fi un cuvînt pe care nu l -a spus Domnul. Proorocul acela l -a spus din îndr sneal : s n'ai team de el.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Dup ce Domnul, Dumnezeul t u, va nimici toate neamurile acelea a c ror ar i -o d Domnul, Dumnezeul t u, dup ce le vei izgoni i vei locui în cet ile i în casele lor,

<sup>2</sup> s despar i trei cet i în mijlocul rii pe care i -o d în st pînire Domnul, Dumnezeul

t u. <sup>3</sup> S faci drumuri, i s împar i în trei p r i inutul rii pe care i -o va da ca mo tenere Domnul, Dumnezeul t u. S faci a a, pentruca orice uciga s poat fugi în

cet ile acestea. <sup>4</sup> Legea aceasta s fie pentru uciga ul care va fugi acolo ca s - i scape via a, cînd va omorî f r voie pe aproapele s u, f r s -i fi fost vr jma mai înainte.

<sup>5</sup> A a, de pild , un om se va duce s taie lemne în p dure cu un alt om; ridic securea cu mîna, ca s taie copacul, ferul scap din coad , love te pe tovar ul s u, i -l omar .

Atunci el s fug într'una din cet ile acestea ca s - i scape via a; <sup>6</sup> pentru ca nu cumva r sbun torul sîngelui, aprins de mînie i urm rind pe uciga , s -l ajung , fiind prea lung drumul, i s loveasc de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindc mai înainte nu

fusese vr jma aproapelui s u. <sup>7</sup> De aceea î i dau porunca aceasta: S despar i trei cet i.

<sup>8</sup> Cînd Domnul, Dumnezeul t u, î i va l rgi hotarele, cum a jurat p rin ilor t i, i -i va

da toat ara pe care a f g duit p rin ilor t i c i -o va da, <sup>9</sup> -numai s p ze ti i s împline ti toate aceste porunci pe cari i le dau ast zi, ca s iube ti pe Domnul, Dumnezeul t u, i s umbli totdeauna pe c ile Lui-atunci s mai adaugi trei cet i la cele

<sup>10</sup> trei, pentruca s nu fie v rsat sîngele celui nevinovat în mijlocul rii pe care i -o d

de mo tenere Domnul, Dumnezeul t u, i astfel s fii vinovat de omor. <sup>11</sup> Dar dac un om fuge într'una din aceste cet i, dup ce a întins la uri aproapelui s u din vr jm ie

împotriva lui, dup ce s'a aruncat asupra lui i l -a lovit a a încît i -a pricinuit moartea, <sup>12</sup> b trînni din cetatea lui s trimeat s -l prind i s -l dea în mînile r zibun torului sîngelui, ca

s moar . <sup>13</sup> S n'ai mil de el, i s tergi din Israel sîngele celui nevinovat, ca s fii

14  
fericit. S nu mu i hotarele aproapelui t u, puse de str mo ii t i, în mo tenirea pe care  
vei avea -o în ara pe care i -o d în st pînire Domnul, Dumnezeul t u. 15 Un singur martur  
nu va fi deajuns împotriva unui om, ca s adevereasc vreo nelegiuire sau vreun p cat oarecare;  
un fapt nu va putea fi întemeiat decît pe m rturia a doi sau trei marturi. 16 Cînd un martor mincinos  
se va ridica împotriva cuiva ca s -l învinuiasc de vreo nelegiuire, 17 cei doi oameni cu pricina  
s se înf i eze înaintea Domnului, înaintea preo ilor i judec torilor cari vor fi atunci  
în slujb . 18 Judec torii s fac cercet ri am nun ite. Dac se va afla c martorul acela  
este un martor mincinos, i c a f cut o m rturisire mincinoas împotriva fratelui s u,  
19 atunci s -i face i cum avea el de gînd s fac fratelui s u. S sco i astfel r ul din  
mijlocul t u. 20 În felul acesta, ceilal i vor auzi i se vor teme, i nu se va mai face o fapt  
a a de nelegiuit în mijlocul t u. 21 S n'ai nici o mil , ci s ceri: via pentru via ,  
ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mîn pentru mîn , picior pentru picior.

## Chapter 20

1  
Cînd vei merge la r zboi împotriva vr jma ilor t i, i vei vedea cai i car , i un  
popor mai mare la num r de cît tine, s nu te temi de ei, c ci Domnul, Dumnezeul t u, care  
te -a scos din ara Egiptului, este cu tine. 2 La apropierea luptei, preotul s vin i s  
vorbeasc poporului. 3 S le spun : „Ascult , Israele! Voi ast zi sînte i aproape de lupt  
împotriva vr jma ilor vo tri. S nu vi se turbure inima, fi i f r team , nu v  
sp imînta i, nu v îngrozi i dinaintea lor. 4 C ci Domnul, Dumnezeul vostru, merge cu voi,  
ca s bat pe vr jma ii vo tri, ca s v mîntuiasc . 5 Mai marii o tirii s vorbeasc  
apoi poporului i s zic : „Cine a zidit o cas nou , i nu s'a a ezat înc în ea, s plece  
i s se întoarc acas , ca s nu moar în lupt i s se a eze altul în ea. 6 Cine a  
s dit o vie, i n'a mîncat înc din ea, s plece i s se întoarc acas , ca s nu moar  
în lupt i s m nînce altul din ea. 7 Cine s'a logodit cu o femeie, i n'a luat -o înc , s  
plece i s se întoarc acas , ca s nu moar în lupt i s'o ia altul`. 8 Mai marii o tirii  
s vorbeasc mai departe poporului, i s spun : „Cine este fricos i slab la inim , s  
plece i s se întoarc acas , ca s nu moaie inima fra ilor lui`. 9 Dup ce mai marii



o tirii vor ispravi de vorbit poporului, sa aze pe ceteniile o tirii în fruntea poporului.

10 Când te vei apropia de o cetate ca sa te bati împotriva ei, s'o îmbii cu pace. 11 Dacă prime te  
pacea i- i deschide porile, tot poporul care se va afla în ea s- i dea bir i s- i fie

12 supus. Dacă nu prime te pacea cu tine i vrea sa fac r zboi cu tine, atunci s'o împresori.

13 i dup ce Domnul, Dumnezeuul tu, o va da în mâinile tale, s' treci prin ascul s' biei

pe toti cei de parte b r b teasc . 14 Dar s' iei pentru tine nevestele, copiii, vitele, i tot ce  
va mai fi în cetate, toat prada, i s' m nînci toat prada vr jma ilor ti, pe cari i- i

15 va da în mîn Domnul, Dumnezeuul tu. A sa faci cu toate cet ile cari vor fi foarte

departe de tine, i cari nu fac parte din cet ile neamurilor acestora. 16 Dar în cet ile  
popoarelor acestora, a c ror ar i- o d ca mo tenere Domnul, Dumnezeuul tu, s' nu

17 la i cu via nimic care sufl . Ci s' nimice ti cu des vîr ire popoarele acelea, pe  
Heti i, pe Amori i, pe Canani i, pe Ferezi i, pe Hevi i, i Iebusi i, cum i- a poruncit

18 Domnul, Dumnezeuul tu, ca s' nu v îne e s' face i dup toate urîciunile pe cari le  
fac ele pentru dumnezeii lor, i s' p c tui i astfel împotriva Domnului, Dumnezeului vostru.

19 Dacă vei împresura multe zile o cetate cu care e ti în r zboi, ca s'o cucere ti, pomii s' nu  
-i strici, t indu -i cu securea; s' m nînci din ei i s' nu -i tai; c ci pomul de pe cîmp este

20 oare un om ca s' fie nimicit prin împresurare de tine? Numai copacii pe cari -i vei ti c' nu  
sînt pomi buni de mîncat, vei putea s' -i strici i s' -i tai, i vei putea s' faci cu ei înt rituri  
împotriva cet ii care este în r zboi cu tine, pîn va c' dea.

## Chapter 21

1 Dacă, în ara pe care i- o d în st pînire Domnul, Dumnezeuul tu, se g se te întins

în mijlocul unui cîmp un om ucis, f r s se tie cine l -a lovit, 2 b trîinii i judec torii  
t i s se duc s' m soare dep rtarea dela trupul mort pîn în cet ile de primprejur.

3 Când se va hot rî cetatea cea mai apropiat de trupul mort, b trîinii din cetatea aceea s' ia o

4 vi ea care s' nu fi fost pus la munc i care s' nu fi tras la jug. S' duc vi eaua  
aceea într'o vale cu ap care nu seac niciodat i unde nu se ar nici nu se seam n ; i

5 acolo, s' taie capul vi elei în vale. Atunci s' se apropie preo ii, fiii lui Levi; c ci pe ei i  
-a ales Domnul, Dumnezeuul tu, ca s' -i slujeasc i s' binecuvinteze în Numele Domnului,

i ei trebuie s hot rasc în orice ceart i în orice r nire. <sup>6</sup> To i b trîinii din cetatea  
 aceea cea mai apropiat de trupul mort s - i spele mînile pe vi eua c reia i-au t iat capul  
 în vale. <sup>7</sup> i, luînd cuvîntul, s zic : „Mînile noastre n'au v rsat sîngele acesta, i ochii  
 no tri nu l-au v zut v rsîndu-se. <sup>8</sup> Iart , Doamne, pe poporul T u Israel, pe care l-ai  
 r scump rat; nu pune sîngele nevinovat în socoteala poporului T u Israel.`` i sîngele acela  
 nu -i va fi pus în socoteal . <sup>9</sup> Astfel trebuie s cur i din mijlocul t u sîngele nevinovat,  
 f cînd ce este pl cut înaintea Domnului. <sup>10</sup> Cînd vei merge la r zboi împotriva vr jma ilor  
 t i, dac Domnul îi d în mînile tale, i vei lua prin i din ei, <sup>11</sup> poate c printre cei prin i  
 vei vedea o femeie frumoas , i vei dori s'o iei de nevast . <sup>12</sup> Atunci s'o aduci înl untrul casei  
 tale. Ea s - i rad capul i s - i taie unghiile, <sup>13</sup> s - i lepede hainele pe cari le purta  
 cînd a fost prins , s locuiasc în casa ta, i s plîng pe tat l i pe mama ei o lun de  
 zile. Dup aceea, s te duci la ea, s -i fii b rbat, i ea s - i fie nevast . <sup>14</sup> Dac nu- i  
 va mai place, s'o la i s plece unde va voi, dar nu vei putea s'o vinzi pe argint, nici s te por i  
 cu ea ca cu o roab , pentruc ai înjosit -o. <sup>15</sup> Dac un om, care are dou neveste, iube te pe  
 una i nu iube te pe cealalt , i dac are copii cu ele, din cari întîiul n scut este dela nevasta  
 pe care n'o iube te, <sup>16</sup> cînd î i va împ r i averile între fiii lui, nu va putea face întîi n scut  
 pe fiul aceleia pe care o iube te, în locul fiului aceleia pe care n'o iube te, i care este întîiul  
 n scut. <sup>17</sup> Ci s recunoasc de întîi n scut pe fiul aceleia pe care n'o iube te, i s -i dea  
 o parte îndoit din averea lui; c ci fiul acesta este cel dintîi rod al puterii lui, i lui i se cuvine  
 dreptul de întîi n scut. <sup>18</sup> Dac un om are un fiu neascult tor i înd r tnic, care n'ascult  
 nici de glasul tat lui s u, nici de glasul mamei lui, i nu -i ascult nici chiar dup ce l-au  
 pedepsit, <sup>19</sup> tat l i mama s -l ia, i s -l duc la b trîinii cet ii lui i la poarta locului  
 în care locuie te. <sup>20</sup> S spun b trîinilor cet ii lui: „Iat , fiul nostru este neascult tor  
 i înd r tnic, n'ascult de glasul nostru, i este lacom i be iv.`` <sup>21</sup> i to i oamenii din  
 cetatea lui s -l ucid cu pietre, i s moar . Astfel s cur i r ul din mijlocul t u,  
 pentruca tot Israelul s'aud i s se team . <sup>22</sup> Dac se va omorî un om care a s vîr it o  
 neleguire vrednic de pedeapsa cu moartea, i l-ai spînzurat de un lemn, <sup>23</sup> trupul lui mort s  
 nu stea noaptea pe lemn; ci s -l îngropi în aceea zi, c ci cel spînzurat este blestemat înaintea  
 lui Dumnezeu, i s nu spurci ara pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeuul t u.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Dacă vezi rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, să nu le ocolești, ci să le aduci la  
 fratele tău. <sup>2</sup> Dacă fratele tău nu locuiește lângă tine, și nu-l cunoști, să-ți doborâci la  
 tine acasă, și să rămână lângă tine până ce-l cere fratele tău; și atunci să-ți dai. <sup>3</sup> Tot așa  
 să faci și cu mărgaritul lui, tot așa să faci și cu haina lui, și tot așa să faci cu orice lucru  
 pierdut de el și găsit de tine: să nu le ocolești. <sup>4</sup> Dacă vezi mărgaritul fratelui tău sau boul  
 lui căzut pe drum, să nu-l ocolești, ci să-ți ajuți și să-l ridici. <sup>5</sup> Femeia să nu poarte  
 îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; și cum oricine  
 face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău. <sup>6</sup> Dacă întâlnești  
 pe drum un cuib de pasăre, într'un copac sau pe pământ, cu pui sau ouă în mama lor, ezând  
 peste pui sau peste ouă, să nu iei și pe mama și pe puii ei, <sup>7</sup> ci să dai drumul mamei și să  
 nu iei decât puii, ca să fii fericit și să ai zile multe. <sup>8</sup> Când zidești o casă nouă, să-ți faci  
 un perimetru împrejurul acoperișului, ca să nu aduci vin de sânge asupra casei tale, dacă s'ar  
 întâmpla să cadă cineva de pe ea. <sup>9</sup> Să nu sămeni în viața două feluri de semințe, ca nu  
 cumva să întinezi și rodul seminței pe care ai sămănat-o și rodul viei. <sup>10</sup> Să nu ari cu  
 un bou și un mărgarit înjugăți împreună. <sup>11</sup> Să nu porți o haină esută din felurite fire,  
 din lână și în unite împreună. <sup>12</sup> Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale hainei cu care te vei  
 înveli. <sup>13</sup> Dacă un om, care și-a luat o nevastă și s'a împreunat cu ea, o urte <sup>14</sup> apoi, o  
 învinuiește de lucruri nelegiuite și și scoate numele său, zicând: „Am luat pe femeia aceasta,  
 m'am apopiat de ea, și n'am găsit-o fecioară”, - <sup>15</sup> atunci tatăl și mama fetei să ia semnele  
 fecioriei ei și să le aducă înaintea bătrânilor cetății, la poartă. <sup>16</sup> Tatăl fetei să spună  
 bătrânilor: „Am dat pe fiica mea de nevastă omului acestuia, și el a început să o urască; <sup>17</sup>  
 acum o învinuiește de lucruri nelegiuite, zicând: „N'am găsit fecioară pe fiica-ta.” Dar iată  
 semnele fecioriei fetei mele.” și să desfacă haina ei înaintea bătrânilor cetății. <sup>18</sup> Bătrânii  
 cetății să ia atunci pe omul acela și să-l pedepsească; <sup>19</sup> și, pentru că a scos numele  
 unei fecioare din Israel, să-l osândească la o gloabă de o sută sicli de argint, pe cari să-și dea  
 tatăl fetei. Ea să rămână nevasta lui, și el nu va putea să o gonească toată viața lui.  
<sup>20</sup> Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s'a găsit fecioară, <sup>21</sup> să scoată pe fată la

u a casei tat lui ei; s fie ucis cu pietre de oamenii din cetate, i s moar , pentru a s vîr it o mi elie în Israel, curvind în casa tat lui ei. S cur i astfel r ul din mijlocul

<sup>22</sup> t u. <sup>22</sup> Dac se va g si un b rbat culcat cu o femeie m ritat , s moar amîndoi: i b rbatul care s'a culcat cu femeia, i femeia. S cur i astfel r ul din mijlocul lui Israel.

<sup>23</sup> Dac o fat fecioar este logodit , i o întîlne te un om în cetate i se culc cu ea,

<sup>24</sup> s -i aduce i pe amîndoi la poarta cet ii, s -i ucide i cu pietre, i s moar amîndoi: fata, pentru a n'a ipat în cetate, i omul, pentru a necinstit pe nevasta aproapelui s u. S

cur i astfel r ul din mijlocul t u. <sup>25</sup> Dar dac omul acela întîlne te în cîmp pe fata logodit , o apuc cu sila i se culc cu ea, numai omul care s'a culcat cu ea s fie pedepsit

cu moartea. <sup>26</sup> Fetei s nu -i faci nimic; ea nu este vinovat de o nelegiuire vrednic de pedeapsa

cu moarte, c ci e ca i cu un om care se arunc asupra aproapelui lui i -l omoar . <sup>27</sup> Fata logodit , pe care a întîlnit -o omul acela pe cîmp, a putut s strige f r s fie cineva s -i

sar în ajutor. <sup>28</sup> Dac un om întîlne te o fat fecioar nelogodit , o apuc cu sila i se

culc cu ea, i se întîmpl s fie prin i, <sup>29</sup> omul care s'a culcat cu ea s dea tat lui fetei cincizeci de sicli de argint; i, pentru a necinstit -o, s'o ia de nevast , i nu va putea s'o

goneasc , toat via a lui. <sup>30</sup> Nimeni s nu ia pe nevasta tat lui s u, i nici s nu ridice învelitoarea tat lui s u.

## Chapter 23

<sup>1</sup> Cel scopit sau famenul s nu intre în adunarea Domnului. <sup>2</sup> Cel n scut din curvie s nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam al lui s nu intre în adunarea Domnului.

<sup>3</sup> Amonitul i Moabitul s nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam, pe vecie,

<sup>4</sup> pentru c nu v'au ie it înainte cu pîne i ap , pe drum, la ie irea voastr din Egipt, i pentru c au adus, pe pre de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor din

Mesopotamia, ca s te blesteme. <sup>5</sup> Dar Domnul, Dumnezeuul t u, n'a voit s asculte pe Balaam; i Domnul, Dumnezeuul t u, a schimbat blestemul acela în binecuvîntare, pentru c tu e ti

iubit de Domnul, Dumnezeuul t u. <sup>6</sup> S nu- i pese nici de prop irea lor, nici de bun starea

lor, toat via a ta, pe vecie. <sup>7</sup> S nu ur ti pe Edomit, c ci este fratele t u; s nu ur ti

pe Egiptean, c ci ai fost str in în ara lui: <sup>8</sup> fiii cari li se vor na te, în al treilea neam, s

9 între în adunarea Domnului. Când vei ieși cu oastea împotriva vrăjmașilor tăi, fere-te-te  
 de orice lucru rău. 10 Dacă va fi la tine ceva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări  
 din timpul nopții, să iasă din tabără, și să nu intre în tabără; 11 spre seară, să se  
 scalde în apă, și după asfințitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără. 12 Să ai un  
 loc afară din tabără, și acolo să ieși afară. 13 Între uneltele tale să ai o lopată, cu care  
 să sapi și să acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși afară. 14 Căci Domnul  
 Dumnezeu tău, merge în milocul taberei tale, ca să te ocrotească și să-ți dea în mână pe  
 vrăjmașii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfânt, pentru că Domnul să nu  
 vadă la tine nimic necurat, și să nu Se abată dela tine. 15 Să nu dai înapoi stăpînului său  
 pe un rob care va fugi la tine după ce l-ai prăsit. 16 Să rămîni la tine, în mijlocul tău, în  
 locul pe care-l va alege el, într-una din cetățile tale, unde îți va plăcea: să nu-l asuprești.  
 17 Să nu fie nicio curvă din fetele lui Israel, și să nu fie niciun sodomit din fiii lui Israel.  
 18 Să n-ai aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, cântigul unei curve, nici prețul unui câine,  
 ca împlinirea unei jurăminte oarecare; căci și unul și altul sînt o urîciune înaintea Domnului,  
 Dumnezeului tău. 19 Să nu ceri nicio dobîndă dela fratele tău: nici pentru argint, nici pentru  
 merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobîndă. 20 Dela străin vei putea să ieși dobîndă,  
 dar dela fratele tău să nu ieși, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în tot ce  
 vei face în țara pe care o vei lua în stăpînire. 21 Dacă faci o jurămînt Domnului, Dumnezeului  
 tău, să nu pregești o împlinire ti; căci Domnul, Dumnezeul tău, îți va cere socoteala, și  
 te vei face vinovat de un păcat. 22 Dacă te ferești să faci o jurămînt, nu faci un păcat.  
 23 Dar să pzești și să împlinirești ce-ți va ieși de pe buze, și anume jurămintele pe cari  
 le vei face de bunăvoie Domnului, Dumnezeului tău, și pe cari le vei rosti cu gura ta. 24 Dacă  
 intri în viaa aproapelui tău, vei putea să mînci struguri, după plac, pînă te vei sătura; dar  
 în vas să nu ieși. 25 Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice cu mîna, dar  
 secerea în holdele aproapelui tău, să n-o poți.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Când cineva î i va lua o nevest i se va însura cu ea, i s'ar întâmpla ca ea s nu mai aib trecere înaintea lui, pentru c a descoperit ceva ru inos în ea, s -i scrie o carte de desp r ire, i, dup ce -i va da -o în mân , s -i dea drumul din casa lui. <sup>2</sup> Ea s ias de la el, s plece, i va putea s se m rite dup un alt b rbat. <sup>3</sup> Dacă i acesta din urm începe s'o urasc , îi scrie o carte de desp r ire, i dup ce i -o d în mân , îi d drumul din casa lui; sau, dac acest b rbat din urm care a luat -o de nevest , moare, <sup>4</sup> atunci b rbatul dintîi, care îi d duse drumul, nu va putea s'o ia iar de nevest , dup ce s'a pîng rit ea, c ci lucrul acesta este o urîciune înaintea Domnului, i s nu faci vinovat de p cat ara pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeul t u. <sup>5</sup> Când un om va fi însurat de curînd, s nu se duc la oaste, i s nu se pun nici o sarcin peste el; s fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, i s veseleasc astfel pe nevasta pe care i -a luat -o. <sup>6</sup> S nu iei z log cele dou pietre de rî ni , nici chiar piatra de rî ni de deasupra; c ci ar însemna c iei z log îns via a cuiva. <sup>7</sup> Dacă se va g si cineva care s fi furat pe vreunul din fra ii lui, pe vreunul din copiii lui Israel, i s -l fi f cut rob sau s -l fi vîndut, ho ul acela s fie pedepsit cu moartea. S cur i astfel r ul din mijlocul t u. <sup>8</sup> Ia seama bine i p ze te-te de rana leprei; i s face i tot ce v vor înv a preo ii dintre Levi i, s ave i grij s lucra i dup poruncile pe cari li le-am dat. <sup>9</sup> Adu- i aminte ce a f cut Domnul, Dumnezeul t u, Mariei, pe drum, la ie irea voastr din Egipt. <sup>10</sup> Dacă ai vreo datorie la aproapele t u, s nu intri în casa lui ca s -i iei lucrul pus z log; <sup>11</sup> ci s stai afar , i cel pe care l-ai împrumutat s - i aduc afar lucrul pus z log. <sup>12</sup> Dacă omul acela este s rac, s nu te culci cu lucrul luat z log dela el la tine; <sup>13</sup> s i -l dai înapoi la apusul soarelui, ca s se culce în haina lui, i s te binecuvinteze; i lucrul acesta i se va socoti ca un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului t u. <sup>14</sup> S nu nedrept e ti pe simbria ul s rac i nevoia , fie c este unul din fra ii t i, fie c este unul din str inii cari locuiesc în ara ta, în cet ile tale. <sup>15</sup> S -i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; c ci e s rac, i o dore te mult. Altfel, ar striga c tre Domnul împotriva ta, i te-ai face vinovat de un p cat. <sup>16</sup> S nu omori pe p rin i pentru copii, i s nu omori pe copii pentru p rin i; fiecare s fie omorît pentru p catul lui. <sup>17</sup> S nu te atingi de dreptul str inului i al orfanului, i s nu iei z log haina v duvei. <sup>18</sup> S - i aduci aminte c ai fost rob în Egipt, i c Domnul, Dumnezeul t u, te -a r scump rat de acolo; de aceea î i dau aceste porunci ca s le

19  
 împline ti. Când î i vei secera ogorul, i vei uita un snop pe câmp, s nu te întorci s -l  
 iei: s fie al str inului, al orfanului i al v duvei, pentruca Domnul, Dumnezeuul t u, s te  
 binecuvinteze în tot lucrul mânilor tale. 20 Când î i vei scutura m slinii, s nu culegi a dou  
 oar roadele r mase pe ramuri: ele s fie ale str inului, ale orfanului i ale v duvei. 21 Când  
 î i vei culege via, s nu culegi a doua oar ciorchinele cari r mân pe urma ta: ele s fie ale  
 str inului, ale orfanului i ale v duvei. 22 Adu- i aminte c ai fost rob în ara Egiptului;  
 de aceea î i dau poruncile acestea, ca s le împline ti.

## Chapter 25

1  
 Când doi oameni vor avea o ceart între ei, i se vor înf i a înaintea judec ii ca  
 s fie judeca i, celui nevinovat s -i dea drumul, iar pe cel vinovat s -l osîndeasc . 2  
 cel vinovat este osîndit s fie b tut, judec torul s pun s -l întind la p mînt i s  
 -i dea în fa a lui un num r de lovituri potrivit cu greutatea vinei lui. 3 S nu pun s -i dea  
 mai mult de patruzeci de lovituri, ca nu cumva, dîndu -i mai multe lovituri decît atît, fratele t u  
 s fie înjosit înaintea ta. 4 S nu legi gura bouului, cînd treier grîul. 5 Când fra ii vor locui  
 împreun , i unul din ei va muri f r s lase copii, nevasta mortului s nu se m rite afar  
 cu un str in, ci cumnatul ei s se duc la ea, s'o ia de nevest , i s se însoare cu ea ca  
 cumnat. 6 Întîiul n scut, pe care -l va na te, s mo teneasc pe fratele cel mort i s -i  
 poarte numele, pentruca numele acesta s nu fie ters din Israel. 7  
 s ia pe cumnat -sa, ea s se suie la poarta cet ii, la b trîni, i s spun : „Cumnatul-meu  
 nu vrea s ridice în Israel numele fratelui s u, nu vrea s m ia de nevest dup dreptul de  
 cumnat.” 8 B trîni cet ii s -l cheme, i s -i vorbeasc .  
 9 zice: „Nu vreau s'o iau,” atunci cumnat -sa s se apropie de el în fa a b trînilor, s -i  
 scoat înc l mintea din picior, i s -l scuipe în fa . i luînd cuvîntul, s zic :  
 „A s se fac omului care nu voie te s ridice casa fratelui s u.” 10 i casa lui se va  
 numi în Israel „casa celui desc l at”. 11  
 Când doi oameni se vor certa unul cu altul, i nevasta  
 unuia se va apropia s scoat pe b rbatul s u din mîna celui ce -l love te, dac întinde mîna  
 i apuc pe acesta din urm de p r ile ru inoase, 12 s -i tai mîna: s n'ai nicio mil  
 de ea. 13 S n'ai în sacul t u dou feluri de greut i, una mare i alta mic . 14 S n'ai

15 în cas dou feluri de ef , una mare i alta mic . Ci s ai o greutate adev rat i dreapt , s ai o ef adev rat i dreapt , pentruca s ai zile multe în ara pe care i  
 16 -o d Domnul, Dumnezeuul t u. C ci oricine face aceste lucruri, oricine s vâr e te o  
 17 nedreptate, este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeuului t u. Adu- i aminte ce i -a  
 18 f cut Amalec pe drum, la ie irea voastr din Egipt: cum te -a întîlnit pe drum, i, f r  
 nici o team de Dumnezeu, s'a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se tîrau la  
 19 coad , cînd erai obosit i sleit de puteri. Cînd î i va da Domnul, Dumnezeuul t u, odihn ,  
 dup ce te va izb vi de to i vr jma ii cari te înconjoar , în ara pe care Domnul, Dumnezeuul  
 t u, i -o d ca mo tenere i spre st pînire, s tergi pomenirea lui Amalec de subt ceruri:  
 s nu ui i lucrul acesta.

## Chapter 26

1 Cînd vei intra în ara pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeuul t u, cînd o vei  
 2 st pîni i te vei a eza în ea, s iei cele dintîi roade din toate rodurile pe cari le vei scoate  
 din p mînt, în ara pe care i -o d Domnul Dumnezeuul t u, s le pui într'un co , i s  
 te duci la locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u, ca s fac s locuiasc Numele  
 3 Lui acolo. S te duci la preotul care va fi în zilele acelea, i s -i spui: „M rturisesc ast zi  
 înaintea Domnului, Dumnezeuului t u, c am intrat în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor  
 4 no tri c ne -o va da.`` Preotul s ia co ul din mîna ta, i s -l pun înaintea altarului  
 5 Domnului, Dumnezeuului t u. Apoi s iei iar cuvîntul, i s spui înaintea Domnului,  
 Dumnezeuului t u: „Tat l meu era un Arameu pribeag, gata s piar ; s'a pogorît în Egipt cu  
 pu ini in i, i s'a a ezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic i  
 6 mare la num r. Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit, i ne-au supus la grea robie. 7 Noi am  
 strigat c tre Domnul, Dumnezeuul p rin ilor no tri. Domnul ne -a auzit glasul, i a v zut  
 8 asuprirea, chinurile i necazurile noastre. i Domnul ne -a scos din Egipt, cu mîn tare i  
 9 cu bra întins, cu ar t ri înfrico toare, cu semne i minuni. El ne -a adus în locul acesta,  
 10 i ne -a dat ara aceasta, ar în care curge lapte i miere. Acum iat , aduc cele dintîi  
 roade din rodurile p mîntului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!`` S le pui înaintea Domnului,  
 11 Dumnezeuului t u, i s te închini înaintea Domnului Dumnezeuului t u. Apoi s te bucuri,  
 cu Levitul i cu str inul care va fi în mijlocul t u, de toate bunurile pe cari i le -a dat Domnul,



12 Dumnezeul t u, ie i casei tale. Dup ce vei ispr vi de luat toat zeciuiala din rodurile tale, în anul al treilea, anul zeciuielii, s'o dai Levitului, str inului, orfanului i v duvei; i ei

13 s m nînce i s se sature, în cet ile tale. S spui înaintea Domnului, Dumnezeului t u: „Am scos din casa mea ce este sfin it, i l-am dat Levitului, str inului, orfanului i v duvei, dup toate poruncile pe cari mi le-ai dat Tu; n'am c lcat, nici n'am uitat niciuna din

14 poruncile Tale. N'am mîncat nimic din aceste lucruri în timpul meu de jale, n'am îndep rtat nimic din ele pentru vre o întrebun are necurat , i n'am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului meu, am lucrat dup toate poruncile pe cari

15 mi le-ai dat. Prive te din loca ul T u cel sfînt, din ceruri, i binecuvinteaz pe poporul T u Israel, i ara pe care ne-ai dat -o, cum ai jurat p rin ilor no tri, ara aceasta în care

16 curge lapte i miere.`` Ast zi, Domnul, Dumnezeul t u, î i porunce te s împline ti legile i poruncile acestea; s le p ze ti i s le împline ti din toat inima ta i din tot

17 sufletul t u. Ast zi, tu ai m rturisit înaintea Domnului c El va fi Dumnezeul t u, c vei umbla în c ile Lui, vei p zi legile, poruncile i rînduielile Lui, i vei asculta de glasul Lui.

18 i azi, Domnul i -a m rturisit c vei fi un popor al Lui, cum i -a spus, dac vei p zi

19 toate poruncile Lui, i î i va da asupra tuturor neamurilor pe cari le -a f cut: înfîietate în slav , în faim i în m re ie, i vei fi un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul t u, cum i -a spus.``

## Chapter 27

1 Moise i b trîinii lui Israel au dat urm toarea porunc poporului: „P zi i toate poruncile pe cari vi le dau ast zi.

2 Dup ce ve i trece Iordanul, ca s intra i în ara pe care i -o

3 d Domnul, Dumnezeul t u, s ridici ni te pietre mari, i s le tencuie ti cu var. S

scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din legea aceasta, dup ce vei trece Iordanul, ca s intri în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, ar în care curge lapte i miere, cum

4 i -a spus Domnul, Dumnezeul p rin ilor t i. Dup ce ve i trece Iordanul, s ridica i pe muntele Ebal pietrele acestea, pe cari v poruncesc azi s le ridica i, i s le tencui i

5 cu var. Acolo, s zide ti un altar Domnului, Dumnezeului t u, un altar de pietre, peste cari

6 s nu treac ferul; din pietre întregi s zide ti altarul Domnului, Dumnezeului t u. S

7 aduci pe altarul acesta arderi de tot Domnului, Dumnezeului t u; s aduci jertfe de mul mire,

i s m nînci acolo i s te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului t u. <sup>8</sup> S scrii pe  
 aceste pietre toate cuvintele legii acesteia, s pîndu-le foarte deslu it. <sup>9</sup> Moise i preo ii din  
 neamul Levi ilor au vorbit întregului Israel, i au zis: „Israele, ia aminte i ascult ! Ast zi,  
 tu te-ai f cut poporul Domnului, Dumnezeului t u. <sup>10</sup> S ascult i de glasul Domnului,  
 Dumnezeului t u, i s împline ti poruncile i legile Lui pe cari i le dau ast zi. <sup>11</sup> În  
 aceea zi, Moise a mai dat urm toarea porunc poporului: <sup>12</sup> „Dup ce ve i trece Iordanul,  
 Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif i Benjamin, s stea pe muntele Garizim, ca s binecuvinteze  
 poporul; <sup>13</sup> iar Ruben, Gad, A er, Zabulon, Dan i Neftali, s stea pe muntele Ebal, ca s  
 rosteasc blestemul. <sup>14</sup> i Levi ii s ia cuvîntul, i s spun cu glas tare întregului Israel:  
<sup>15</sup> „Blestemat s fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, c ci este o urîciune  
 înaintea Domnului, un lucru ie it din mîni de me ter, i care -l va pune într'un loc ascuns!``  
 -- i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>16</sup> „Blestemat s fie cel ce va nesocoti pe tat l s u  
 i pe mama sa!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>17</sup> „Blestemat s fie cel ce va muta  
 hotarele aproapelui s u!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>18</sup> „Blestemat s fie cel  
 ce va face pe un orb s r t ceasc pe drum!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``  
<sup>19</sup> „Blestemat s fie cel ce se atinge de dreptul str inului, orfanului i v duvei!`` - i tot  
 poporul s r spund : „Amin!`` <sup>20</sup> „Blestemat s fie cel ce se va culca cu nevasta tat lui  
 s u, c ci ridic învelitoarea tat lui s u!`` -- i tot poporul s r spund : „Amin!``  
<sup>21</sup> „Blestemat s fie cel ce se va culca cu vreo vit oarecare!`` -- i tot poporul s r spund :  
 „Amin!`` <sup>22</sup> „Blestemat s fie cel ce se va culca cu soru-sa, fiica tat lui s u sau fiica mamei  
 sale!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>23</sup> „Blestemat s fie cel ce se va culca cu  
 soacr -sa!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>24</sup> „Blestemat s fie cel ce va lovi pe  
 aproapele lui în ascuns!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!`` <sup>25</sup> „Blestemat s fie cel ce  
 va primi un dar ca s verse sîngele celui nevinovat!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``  
<sup>26</sup> „Blestemat s fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, i cine nu le va face!`` -- i tot  
 poporul s r spund : „Amin!``

## Chapter 28

<sup>1</sup>      Dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind i împlinind toate poruncile Lui pe cari i le dau ast zi, Domnul, Dumnezeul t u, î i va da înfietate asupra tuturor neamurilor de pe p mînt.      <sup>2</sup>      Iat toate binecuvînt rile cari vor veni peste tine i de cari vei avea parte, dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u:      <sup>3</sup>      Vei fi binecuvîntat în cetate, i vei fi binecuvîntat la cîmp.      <sup>4</sup>      Rodul pîntecelui t u, rodul p mîntului t u, rodul turmelor tale, f tul vacilor i oilor tale, toate acestea vor fi binecuvîntate.      <sup>5</sup>      Co ni a i postava ta vor fi binecuvîntate.      <sup>6</sup>      Vei fi binecuvîntat la venirea ta, i vei fi binecuvîntat la plecarea ta.      <sup>7</sup>      Domnul î i va da biruin asupra vr jma ilor t i cari se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ie i împotriva ta, dar pe apte drumuri vor fugi dinaintea ta.      <sup>8</sup>      Domnul va face ca binecuvîntarea s fie cu tine în grînarele tale i în toate lucrurile pe cari vei pune mîna. Te va binecuvînta în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u.      <sup>9</sup>      Vei fi pentru Domnul un popor sfînt, cum i -a jurat El, dac vei p zi poruncile Domnului, Dumnezeului t u, i vei umbla pe c ile Lui.      <sup>10</sup>      Toate popoarele vor vedea c tu por i Numele Domnului, i se vor teme de tine.      <sup>11</sup>      Domnul te va cople i cu bun t i, înmul ind rodul trupului t u, rodul turmelor tale i rodul p mîntului t u, în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor t i c i -o va da.      <sup>12</sup>      Domnul î i va deschide comoara Lui cea bun , cerul, ca s trimeat rii tale ploaie la vreme i ca s binecuvinteze tot lucrul mînilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.      <sup>13</sup>      Domnul te va face s fii cap, nu coad ; totdeauna vei fi sus, i niciodat nu vei fi jos, dac vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului t u, pe cari i le dau ast zi, dac le vei p zi i le vei împlini,      <sup>14</sup>      i nu te vei abate nici la dreapta nici la stînga dela toate poruncile pe cari vi le dau ast zi, ca s v duce i dup al i dumnezei i s le sluji i.      <sup>15</sup>      Dar dac nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, dac nu vei p zi i nu vei împlini toate poruncile Lui i toate legile Lui, pe cari i le dau ast zi, iat toate blestemurile cari vor veni peste tine i de cari vei avea parte.      <sup>16</sup>      Vei fi blestemat în cetate, i vei fi blestemat pe cîmp.      <sup>17</sup>      Co ni a i postava ta vor fi blestemate.      <sup>18</sup>      Rodul trupului t u, rodul p mîntului t u, f tul vacilor tale i f tul oilor tale, toate vor fi blestemate.      <sup>19</sup>      Vei fi blestemat la venirea ta, i vei fi blestemat la plecarea ta.      <sup>20</sup>      Domnul va trimete împotriva ta blestemul, turburarea i amenin area, în mijlocul tuturor lucrurilor de cari te vei apuca, pîn

vei fi nimicît, pînă vei pieri curînd, din pricina rîutîi faptelor tale, care te -a fîcut sî M  
 pîrse ti. <sup>21</sup> Domnul va trimete peste tine ciurma, pînă te va nimici în ara pe care o vei lua  
 în stîpnire. <sup>22</sup> Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteal, cu cîldurî arzîtoare,  
 cu secetî, cu ruginî în grîuî i cu tîciune, cari te vor urmîri pînă vei pieri. <sup>23</sup> Cerul deasupra  
 capului tîu va fi de aramî, i pî mîntul subt tine va fi de fer. <sup>24</sup> Domnul va trimete rîii  
 tale în loc de ploaie prafî i pulbere, care va cîdea din cer peste tine pînă vei fi nimicît. <sup>25</sup> Domnul  
 te va face sî fîii bîtut de vrîjma ii tîi; pe un drum vei ie i împotriva lor, dar pe apte  
 drumuri vei fugi dinaintea lor; i vei fîi o groazî pentru toate împîrîiile pî mîntului.  
<sup>26</sup> Trupul tîu mort va fi hrana tuturor pîsîrilor cerului i fiarelor pî mîntului; i nu va fi  
 nimeni care sî le sperie. <sup>27</sup> Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu bube rele la ezut, cu  
 rîie i cu pecingine, de cari nu vei putea sî te vindeci. <sup>28</sup> Domnul te va lovi cu nebulie, cu orbire,  
 cu rîtîcirea minîii, <sup>29</sup> i vei bîjbi pe întunerec zîua nameaza mare, ca orbul pe întunerec;  
 nu vei avea noroc în treburile tale, i în toate zilele vei fi apîsat, prîdat, i nu va fi nimeni  
 care sî - i vinî în ajutor. <sup>30</sup> Vei avea logodnicî, i altul se va culca cu ea; vei zidi casî,  
 i n'o vei locui; vei sîdi vie, i nu vei mînce din ea. <sup>31</sup> Boul tîu va fi junghiat subt ochii tîi,  
 i nu vei mînce din el; i se va rîpi mîgarul dinaintea ta, i nu i se va da înapoi; oile tale  
 vor fi date vrîjma ilor tîi, i nu va fi nimeni care sî - i vinî în ajutor. <sup>32</sup> Fiii tîi i  
 fiicele tale vor fi date ca roabe pe mîna altui popor; i se vor topi ochii de dor, uitîndu-te toat  
 zîua dupî ei, i mîna ta va fi frîputere. <sup>33</sup> Un popor, pe care nu -l cuno ti, va mînce rodul  
 pî mîntului tîu i tot venitul lucrului tîu, i în toate zilele vei fi apîsat i sdrobit.  
<sup>34</sup> Priveli tea pe care o vei avea subt ochi te va face sî înebune ti. <sup>35</sup> Domnul te va lovi cu o  
 bubî rea la genunchi i la coapse, i nu te vei putea vindeca de ea, te va lovi dela talpa piciorului  
 pînă în cre tetul capului. <sup>36</sup> Domnul te va duce, pe tine i împîratul pe care -l vei pune peste  
 tine, la un neam pe care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici pîrin ii tîi. i acolo, vei sluji altor  
 dumnezei, de lemnî i de piatrî. <sup>37</sup> i vei fi de pomîinî, de batjocurî i de rîs, printre toate  
 popoarele la cari te va duce Domnul. <sup>38</sup> Vei sîmîna multî sîmînî pe cîmpul tîu, i  
 vei strînge puîn; cîci o vor mînce toate lîcustele. <sup>39</sup> Vei sîdi vii i le vei lucra, dar vin nu  
 vei bea, ba nici n'o vei culege, cîci o vor mînce viermii. <sup>40</sup> Vei avea mîslini, pe toatî întinderea  
 rîii tale: i nu te vei unge cu untdelemn, cîci mîslinile vor cîdea. <sup>41</sup> Vei na te fii i

fiice; dar nu vor fi ai t i, c ci se vor duce în robie. <sup>42</sup> Omizile î i vor mânca to i pomii i  
rodul p mîntului. <sup>43</sup> Str inul care va fi în mijlocul t u se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu  
te vei pogorî tot mai jos; <sup>44</sup> el î i va da cu împrumut, i tu nu -i vei da cu împrumut; el va fi  
fruntea i tu vei fi coada. <sup>45</sup> Toate blestemurile acestea vor veni peste tine, te vor urm ri i te  
vor ajunge pîn vei fi nimicir, pentruc n'ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului t u,  
pentruc n'ai p zit poruncile Lui i legile Lui, pe cari i le -a dat. <sup>46</sup> Ele vor fi vecinic ca  
ni te semne i minuni pentru tine i s mîn a ta. <sup>47</sup> Pentruc , în mijlocul bel ugului tuturor  
lucrurilor, n'ai slujit Domnului, Dumnezeului t u, cu bucurie i cu drag inim , <sup>48</sup> vei sluji  
în mijlocul foamei, setei, goliciunii i lipsei de toate, vr jma ilor t i, pe cari -i va trimete  
Domnul împotriva ta. El î i va pune pe grumaz un jug de fer, pîn te va nimici. <sup>49</sup> Domnul va  
aduce de departe, dela marginile p mîntului, un neam care va c dea peste tine cu sbor de vultur,  
un neam a c rui limb n'o vei în elege, <sup>50</sup> un neam cu înf i area s lbatic , i care  
nu se va sfii de cel b trîn, nici nu va avea mil de copii. <sup>51</sup> El va mânca rodul turmelor tale i  
rodul p mîntului t u, pîn vei fi nimicir; nu- i va l sa nici grîu, nici must, nici untdelemn,  
nici vi eii dela vaci, nici mieii de la oi, pîn te va face s pieri. <sup>52</sup> Te va împresura în toate  
cet ile tale, pîn î i vor c dea zidurile, aceste ziduri înalte i tari, în cari î i pusesei  
încrederea pe toat întinderea rii tale; te va împresura în toate cet ile tale, în toat ara  
pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. <sup>53</sup> În strîmtorarea i necazul în care te va aduce  
vr jma ul t u, vei mânca rodul trupului t u, carnea fiilor i fiicelor tale, pe care i -i va da  
Domnul, Dumnezeul t u. <sup>54</sup> Omul cel mai ginga i cel mai milos dintre voi se va uita r u  
la fratele s u, la nevasta care se odihne te pe sînul lui, la copiii pe cari i -a cru at: <sup>55</sup> nu va da  
nici unuia din ei din carnea copiilor lui cu care se hr ne te, fiindc nu -i va mai r mînea nimic  
în mijlocul strîmtor rii i necazului în care te va aduce vr jma ul t u în toate cet ile  
tale. <sup>56</sup> Femeia cea mai ginga i cea mai miloas dintre voi, care, de ginga i miloas  
ce era, nu tia s calce mai u or cu piciorul pe p mînt, va privi f r mil pe b rbatul  
care se odihne te la sînul ei, pe fiul i pe fiica ei: <sup>57</sup> nu le va da nimic din pieli a noului n scut,  
pieli ie it dintre picioarele ei i din copiii pe cari -i va na te, c ci, ducînd lips de  
toate, î i va mânca în ascuns, din pricina strîmtor rii i necazului în care te va aduce vr jma ul  
t u în cet ile tale. <sup>58</sup> Dac nu vei p zi i nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia,  
scrise în cartea aceasta, dac nu te vei teme de acest Nume sl vit i înfrico at, adic de

Domnul, Dumnezeul t u, <sup>59</sup> Domnul te va lovi în chip minunat, pe tine i s mîn a ta, cu  
 r ni mari i îndelungate, cu boli grele i necurmte. <sup>60</sup> Va aduce peste tine toate bolile Egiptului  
 de cari tremurai, i ele se vor lipi de tine. <sup>61</sup> Ba înc , Domnul va aduce peste tine, pîn vei fi  
 nimicite, toate felurile de boli i de r ni cari nu sînt pomenite în cartea legii acesteia. <sup>62</sup> Dup ce  
 a i fost afit de mul i ca stelele cerului, nu ve i mai r mînea decît un mic num r, pentru  
 n'ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului t u. <sup>63</sup> Dup cum Domnul Se bucura s v  
 fac bine i s v înmul easc , tot a a Domnul Se va bucura s v piard i s v  
 nimiceasc ; i ve i fi smul i din ara pe care o vei lua în st pînire. <sup>64</sup> Domnul te va  
 împr tia printre toate neamurile, dela o margine a p mîntului pîn la cealalt : i acolo,  
 vei sluji altor dumnezei pe cari nu i-ai cunoscut nici tu, nici p rin ii t i, dumnezei de lemn i  
 de piatr . <sup>65</sup> Între aceste neamuri, nu vei fi lini tit, i nu vei avea un loc de odihn pentru  
 talpa picioarelor tale. Domnul î i va face inima fricoas , ochii lîncezi, i sufletul îndurerat.  
<sup>66</sup> Via a î i va sta nehot rît înainte, vei tremura zi i noapte, nu vei fi sigur de via a ta.  
<sup>67</sup> În groaza care- i va umplea inima i în fa a lucrurilor pe care i le vor vedea ochii,  
 diminea a vei zice: „O, de ar veni seara!” i seara vei zice: „O, de ar veni diminea a!” <sup>68</sup> i  
 Domnul te va întoarce pe cor bii în Egipt, i vei face drumul acesta despre care- i spusese:  
 „S nu -l mai vezi!” Acolo, v ve i vinde vr jma ilor vo tri, ca robi i roabe: i nu va  
 fi nimeni s v cumpere.”

## Chapter 29

<sup>1</sup> Iat cuvintele leg mîntului pe care a poruncit lui Moise Domnul s -l încheie cu copiii lui  
 Israel în ara Moabului, afar de leg mîntul pe care -l încheiase cu ei la Horeb. <sup>2</sup> Moise a  
 chemat pe tot Israelul i le -a zis: „A i v zut tot ce a f cut Domnul subt ochii vo tri, în ara  
 Egiptului, lui Faraon, tuturor supu ilor lui, i întregii lui ri: <sup>3</sup> marile încerc ri pe cari i  
 le-au v zut ochii, minunile i semnele acelea mari <sup>4</sup> Dar Domnul nu v'a dat minte s pricepe i,  
 nici ochi s vede i, nici urechi s auzi i, pîn în ziua de azi. <sup>5</sup> Totu El zice: „Eu v'am  
 c l uzit patruzeci de ani în pustie; hainele nu vi s-au învechit pe voi, i înc l mintea nu  
<sup>6</sup> vi s'a învechit în picior: pîne n'a i mîncat, i n'a i b ut nici vin, nici b utur tare, ca s

cunoa te i c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.``<sup>7</sup> A i ajuns în locul acesta; Sihon,  
 împ ratul Hesbonului, i Og, împ ratul Basanului, ne-au ie it înainte, ca s ne bat , i  
 i-am b tut.<sup>8</sup> Le-am luat ara, i am dat -o în st pînire Rubeni ilor, Gadi ilor i la jum tate  
 din semin ia Manasi ilor.<sup>9</sup> S p zi i dar cuvintele leg mîntului acestuia, i s le  
 împlini i, ca s izbuti i în tot ce ve i face.<sup>10</sup> Ast zi sta i înaintea Domnului, Dumnezeului  
 vostru, voi to i, c peteniile semin iilor voastre, b trîinii vo tri, mai marii o tîrii voastre,  
 to i b rba ii din Israel,<sup>11</sup> copiii vo tri, nevestele voastre, i str inul care este în mijlocul  
 taberii tale, dela cel ce- i taie lemne, pîn la cel ce- i scoate ap .<sup>12</sup> Stai ca s intri în  
 leg mînt cu Domnul, Dumnezeul t u, în leg mîntul acesta încheiat cu jur mînt, i pe care  
 Domnul, Dumnezeul t u, îl încheie cu tine în ziua aceasta,<sup>13</sup> ca s te fac azi poporul Lui i  
 El s fie Dumnezeul t u, cum i -a spus, i cum a jurat p rin ilor t i, Avraam, Isaac i  
 Iacov.<sup>14</sup> Nu numai cu voi închei leg mîntul acesta încheiat cu jur mînt,<sup>15</sup> ci aît cu cei ce sînt  
 aici printre noi, de fa în ziua aceasta înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cît i cu cei  
 ce nu sînt aici printre noi în ziua aceasta.<sup>16</sup> ti i cum am locuit în ara Egiptului i cum am  
 trecut prin mijlocul neamurilor pe cari le-a i str b tut.<sup>17</sup> A i v zut urîciunile i idolii lor,  
 lemnul i piatra, argintul i aurul, cari erau la ele.<sup>18</sup> S nu fie între voi nici b rbat, nici femeie,  
 nici familie, nici semin ie, a c ror inim s se abat azi de la Domnul, Dumnezeul nostru,  
 ca s se duc s slujeasc dumnezeilor neamurilor acelora. S nu fie printre voi nici o  
 r d cin care s aduc otrav i pelin.<sup>19</sup> Nimeni, dup ce a auzit cuvintele leg mîntului  
 acestuia încheiat cu jur mînt, s nu se laude în inima lui i s zic : „Voi avea pacea, chiar  
 dac a urma dup pornirile inimii mele, i chiar dac a ad uga be ia la sete.``<sup>20</sup> Pe  
 acela Domnul nu -l va ierta. Ci atunci mînia i gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului  
 aceluia, toate blestemurile scrise în cartea aceasta vor veni peste el, i Domnul îi va terge numele  
 de subt ceruri.<sup>21</sup> Domnul îl va desp r i, spre peirea lui, din toate semin iile lui Israel, i -i  
 va face dup toate blestemurile leg mîntului scris în aceast carte a legii.<sup>22</sup> Vîrsta de oameni  
 care va veni, copiii vo tri cari se vor na te dup voi i str inul care va veni dintr'o ar  
 dep rtat , -la vederea urgiilor i bolilor cu cari va lovi Domnul ara aceasta,<sup>23</sup> la vederea  
 pucioasei, s rii, i arderii întregului inut, unde nu va fi nici s mîn , nici rod, nici o iarb  
 care s creasc , întocmai ca la surparea Sodomei, Gomorei, Admei i eboimului, pe cari le  
 -a nimicit Domnul, în mînia i urgia Lui, -<sup>24</sup> toate neamurile vor zice: „Pentruce a f cut Domnul

astfel rii acesteia? Pentruce această mînie aprins , această mare urgie?` 25 i li se va  
r spunde: „Pentru c au p r sit leg mîntul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeul p rin ilor

26  
lor, cînd i -a scos din ara Egiptului; pentru c s'au dus s slujeasc altor dumnezei i  
s se închine înaintea lor, dumnezei pe cari ei nu -i cuno teau i pe cari nu li -i d duse Domnul.

27  
De aceea S'a aprins Domnul de mînie împotriva acestei ri, i a adus peste ea toate

28  
blestemurile scrise în cartea aceasta. Domnul i -a smuls din ara lor cu mînie, cu urgie, cu o

29  
mare iu ime, i i -a aruncat într'o alt ar , cum se vede azi.` Lucrurile ascunse sînt ale  
Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sînt ale noastre i ale copiilor no tri,  
pe vecie, ca s împlinim toate cuvintele legii acesteia.

### Chapter 30

1  
„Cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri, binecuvîntarea i blestemul pe cari le pun înaintea  
ta, dac le vei pune la inim în mijlocul tuturor neamurilor între cari te va risipi Domnul,

2  
Dumnezeul t u, dac te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul t u, i dac vei asculta de  
glasul Lui din toat inima ta i din tot sufletul t u, tu i copiii t i, potrivit cu tot ce- i

3  
poruncesc azi, atunci Domnul, Dumnezeul t u, va aduce înapoi robii t i i va avea mil de  
tine, te va strînge iar din mijlocul tuturor popoarelor la cari te va împr tia Domnul,

4  
Dumnezeul t u. Chiar dac ai fi risipit pîn la cealalt margine a cerului, chiar i de acolo

5  
te va strînge Domnul, Dumnezeul t u, i acolo Se va duce s te caute. Domnul, Dumnezeul  
t u, te va aduce în ara pe care o st pîneau p rin ii t i, i o vei st pîni; î i va face bine,

6  
i te va înmul i mai mult decît pe p rin ii t i. Domnul, Dumnezeul t u, î i va t ia  
împrejur inima ta i inima semin ei tale, i vei iubi pe Domnul Dumnezeul t u, din toat

7  
inima ta i din tot sufletul t u, ca s tr ie ti. Domnul, Dumnezeul t u, va face ca toate

8  
aceste blestemuri s cad peste vr jma ii t i, peste cei ce te vor urî i te vor prigoni. i  
tu, te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui, i vei împlini toate aceste porunci pe cari

9  
i le dau ast zi. Domnul, Dumnezeul t u, te va umplea de bun t i, f cînd s  
prop easc tot lucrul mînilor tale, rodul trupului t u, rodul turmelor tale i rodul p mîntului  
t u; c ci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea p rin ilor

10  
t i, dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind poruncile i rînduielile  
Lui scrise în cartea aceasta a legii, dac te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul t u, din toat



inima ta i din tot sufletul t u. <sup>11</sup> Porunca aceasta pe care i -o dau eu azi, nu este mai pesus  
 de puterile tale, nici departe de tine. <sup>12</sup> Nu este în cer, ca s zici: „Cine se va sui pentru noi în cer  
 i s ne -o aduc , pentru ca s'o auzim i s'o împlinim?`` <sup>13</sup> Nu este nici dincolo de mare, ca  
 s zici: „Cine va trece pentru noi dincolo de mare i s ne -o aduc , pentru ca s'o auzim i  
 s'o împlinim?`` <sup>14</sup> Dimpotriv , este foarte aproape de tine, în gura ta i în inima ta, ca s'o  
 îpline ti. <sup>15</sup> Iat , î i pun azi înainte via a i binele, moartea i r ul. <sup>16</sup> C ci î i  
 poruncesc azi s iube ti pe Domnul, Dumnezeul t u, s umbli pe c ile Lui, i s p ze ti  
 poruncile Lui, legile Lui i rînduielile Lui, ca s tr ie ti i s te înmul e ti, i ca  
 Domnul, Dumnezeul t u s te binecuvinteze în ara pe care o vei lua în st pînire. <sup>17</sup> Dar  
 dac inima ta se va abate, dac nu vei asculta, i te vei l sa am git s te închini înaintea  
 altor dumnezei i s le sluje ti, <sup>18</sup> v spun ast zi c ve i peri, i nu ve i avea zile multe  
 în ara pe care o ve i lua în st pînire, dup ce ve i trece Iordanul. <sup>19</sup> Iau azi cerul i  
 p mîntul martori împotriva voastr c i-am pus înainte via a i moartea, binecuvîntarea  
 i blestemul. Alege via a, ca s tr ie ti, tu i s mîn a ta, <sup>20</sup> iubind pe Domnul, Dumnezeul  
 t u, ascultînd de glasul Lui, i lipindu-te de El: c ci de aceasta atîrn via a ta i lungimea  
 zilelor tale, i numai a a vei putea locui în ara pe care a jurat Domnul c o va da p rin ilor  
 t i, lui Avraam, Isaac i Iacov``.

### Chapter 31

<sup>1</sup> Moise s'a dus i a mai spus urm toarele cuvinte întregului Israel: <sup>2</sup> „Ast zi``, le -a zis el,  
 „eu sînt în vîrst de o sut dou zeci de ani: nu voi mai putea merge în fruntea voastr i  
 Domnul mi -a zis: „Tu s nu treci Iordanul!`` <sup>3</sup> Domnul, Dumnezeul t u, va merge El însu  
 înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, i vei pune st pînire pe ele. Iosua va merge  
 înaintea ta, cum a spus Domnul. <sup>4</sup> Domnul va face neamurilor acestora cum a f cut lui Sihon i  
 Og, împ ra ii Amori ilor i rii lor, pe cari i -a nimicit. <sup>5</sup> Domnul vi le va da în mîn ,  
 i le ve i face dup poruncile pe cari vi le-am dat. <sup>6</sup> Înt ri i-v i îmb rb ta i-v !  
 Nu v teme i i nu v însp imînta i de ei, c ci Domnul, Dumnezeul t u, va merge El  
 însu cu tine, nu te va p r si i nu te va l sa``. <sup>7</sup> Moise a chemat pe Iosua, i i -a zis în  
 fa a întregului Israel: „Înt re te-te i îmb rb teaz -te. C ci tu vei intra cu poporul acesta  
 în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor lor c le -o va da, i tu îi vei pune în st pînirea

8  
ei. Domnul însu va merge înaintea ta, El însu va fi cu tine, nu te va p r si i nu te va  
l sa; nu te teme, i nu te sp imînta!`` 9 Moise a scris legea aceasta, i a încredin at -o  
preo ilor, fiii lui Levi, cari duceau chivotul leg mîntului Domnului, i tuturor b trînilor lui  
10  
Israel. Moise le -a dat porunca aceasta: „La fiecare apte ani, pe vremea anului iert rii, la  
11  
s rb toarea corturilor, cînd tot Israelul va veni s se înf i eze înaintea Domnului,  
Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege El, s cite ti legea aceasta înaintea întregului  
12  
Israel, în auzul lor. S strîngi poporul, b rba ii, femeile, copiii i str inul care va fi în  
cet ile tale, ca s aud , i s înve e s se team de Domnul, Dumnezeul vostru, s  
13  
p zeasc i s împlineasc toate cuvintele legii acesteia. Pentruca i copiii lor, cari n'o  
vor cunoa te, s'o aud , i s înve e s se team de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot  
timpul cît ve i tr i în ara pe care o ve i lua în st pînire, dup ce ve i trece Iordanul.``  
14  
Domnul a zis lui Moise: „Iat c se apropie clipa cînd vei muri. Cheam pe Iosua, i  
înf i a i-v în cortul întîlnirii. Eu voi da poruncile Mele.`` Moise i Iosua s'au dus i  
15  
s'au înf i at în cortul întîlnirii. i Domnul S'a ar tat în cort, într'un stîlp de nor: i stîlpul  
16  
de nor s'a oprit la u a cortului. Domnul a zis lui Moise: „Iat , tu vei adormi împreun cu  
p rin ii t i. i poporul acesta se va scula i va curvi dup dumnezeii str ini ai rii în  
care intr . Pe Mine M va p r si, i va c lca leg mîntul Meu, pe care l-am încheiat cu  
17  
el. În ziua aceea, M voi aprinde de mînie împotriva lui. Îi voi p r si, i-Mi voi ascunde  
Fa a de ei. El va fi pr p dit, i -l vor ajunge o mul ime de rele i necazuri; i atunci va  
zice: „Oare nu m'au ajuns aceste rele din pricin c Dumnezeul meu nu este în mijlocul meu?``  
18  
i Eu Îmi voi ascunde Fa a în ziua aceea, din pricina tot r ului pe care -l va face, întorcîndu-se  
19  
spre al i dumnezei. Acum, scrie i-v cîntarea aceasta. Înva pe copiii din Israel s'o cînte,  
20  
pune-le -o în gur , i cîntarea aceasta s -Mi fie martor împotriva copiilor lui Israel. C ci  
voi duce pe poporul acesta în ara pe care am jurat p rin ilor lui c i -o voi da, ar unde  
curge lapte i miere; el va mînca, se va s tura i se va îngr a; apoi se va întoarce la al i  
21  
dumnezei i le va sluji, iar pe Mine M va nesocoti i va c lca leg mîntul Meu. Cînd va  
fi lovit atunci cu o mul ime de rele i necazuri, cîntarea aceasta, care nu va fi uitat i pe care  
uitarea n'o va terge din gura urma ilor, va sta ca martor împotriva acestui popor. C ci Eu  
îi cunosc pornirile, cari se arat i azi, înainte chiar ca s -l fi dus în ara pe care am jurat c  
22  
i -o voi da``. În ziua aceea, Moise a scris cîntarea aceasta, i a înv at pe copiii lui Israel  
23  
s'o cînte. Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, i a zis: „Înt re te-te i  
îmb rb teaz -te, c ci tu vei duce pe copiii lui Israel în ara pe care am jurat c le -o voi

da; i Eu însumi voi fi cu tine``. <sup>24</sup> Dup ce a ispr vit Moise în totul de scris într'o carte cuvintele

legii acesteia, <sup>25</sup> a dat urm toarea porunc Levi ilor, cari duceau chivotul leg mîntului

Domnului: <sup>26</sup> „Lua i cartea aceasta a legii, i pune i -o lîng chivotul leg mîntului Domnului,

Dumnezeului vostru, ca s fie acolo ca martor împotriva ta. <sup>27</sup> C ci eu î i cunosc duhul t u

de r zvr tire i înc p înarea ta cea mare. Dac v r zvr ti i voi împotriva Domnului

cît tr iesc eu înc în mijlocul vostru, cu cît mai r zvr ti i ve i fi dup moartea mea!

<sup>28</sup> Strînge i înaintea mea pe to i b trîinii semin iilor voastre i pe c peteniile o tirii

voastre; voi spune cuvintele acestea în fa a lor, i voi lua martor împotriva lor cerul i p mîntul.

<sup>29</sup> C ci tiu c dup moartea mea v ve i strica, i v ve i abate dela calea pe care

v'am ar tat -o; i în cele din urm v va ajunge nenorocirea, dac ve i face ce este r u

înaintea Domnului, pîn acolo încît s -L mînia i prin lucrul mînilor voastre``. <sup>30</sup> Moise a rostit

toate cuvintele cînt rii acesteia, în fa a întregei adun ri a lui Israel:

## Chapter 32

<sup>1</sup> „Lua i aminte ceruri, i voi vorbi; Ascult , p mîntule, cuvintele gurii mele. <sup>2</sup> Ca ploaia

s curg înv turile mele, Ca roua s cad cuvîntul meu, Ca ploaia repede pe verdea ,

Ca pic turile de ploaie pe iarb ! <sup>3</sup> C ci voi vesti Numele Domnului. Da i slav Dumnezeului

nostru! <sup>4</sup> El este Stînca; lucr rile Lui sînt des vîr ite, C ci toate c ile Lui sînt drepte; El

este un Dumnezeu credincios i f r nedreptate, El este drept i curat. <sup>5</sup> Ei s'au stricat;

Netrebnicia copiilor Lui, este ru inea lor! Neam înd r tnic i stricat! <sup>6</sup> Pe Domnul î l

r spl ti i astfel! Popor nechibzuit i f r în elepciune! Nu este El oare Tat l t u, care

te -a f cut, Te -a întocmit, i i -a dat fiin ? <sup>7</sup> Adu- i aminte de zilele din vechime,

Socote te anii, vîrst de oameni dup vîrst de oameni, Întreab pe tat l t u, i te va

în v a, Pe b trîinii t i, i î i vor spune. <sup>8</sup> Cînd Cel Prea Înalt a dat o mo tenere neamurilor,

Cînd a desp r it pe copiii oamenilor, A pus hotare popoarelor, Dup num rul copiilor lui

Israel, <sup>9</sup> C ci partea Domnului, este poporul Lui, Iacov este partea Lui de mo tenere. <sup>10</sup> El l -a

g sit într'un inut pustiu, Într'o singur tate plin de urlete înfrico ate; L -a înconjurat, l -a

îngrijit, i l -a p zit ca lumina ochiului Lui. <sup>11</sup> Ca vulturul care î i scutur cuibul, Sboar

deasupra puilor, <sup>12</sup> Îi întinde aripile, îi ia, i -i poart pe penele lui: A a a c l uzit Domnul  
 singur pe poporul S u, i nu era niciun dumnezeu str in cu El. <sup>13</sup> L -a suit pe în l imile  
 rii, i Israel a mâncat roadele câmpului, I -a dat s sug miere din stînc , Untdelemnul  
<sup>14</sup> care iese din stîncă cea mai tare, Untul dela vaci i laptele oilor, Cu gr simea mieilor, A  
 berbecilor din Basan i a apilor, Cu gr simea grîului, i ai b ut vinul, sîngele strugurelui.  
<sup>15</sup> Israel s'a îngr at, i a asvîrlit din picior; -Te-ai îngr at, te-ai îngro at i te-ai l it!  
 - i a p r sit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, A nesocotit Sînca mîntuirii lui, <sup>16</sup> L-au înt rîtat la  
 gelozie prin dumnezei str ini, L-au mîniat prin urîciuni; <sup>17</sup> Au adus jertfe dracilor, unor idoli cari  
 nu sînt dumnezei, Unor dumnezei pe cari nu -i cuno teau, Dumnezei noi, veni i de curînd, De  
 cari nu se temuser p rin ii vo tri. <sup>18</sup> Ai p r sit Sînca cea care te -a n scut, i ai uitat  
 pe Dumnezeu, care te -a întocmit. <sup>19</sup> Domnul a v zut lucrul acesta, i S'a mîniat, S'a sup rat  
 pe fiii i fiicele Lui. <sup>20</sup> El a zis: „Îmi voi ascunde Fa a de ei, i voi vedea care le va fi sfîr itul,  
 C ci sînt un neam stricat, înt ni te copii necredincio i. <sup>21</sup> Mi-au înt rîtat gelozia prin ceea  
 ce nu este Dumnezeu, M'au mîniat prin idolii lor de er i; i Eu îi voi înt rîta la gelozie printr'un  
 popor care nu este un popor. Îi voi mînia printr'un neam f r pricepere. <sup>22</sup> C ci focul mîniei  
 Mele s'a aprins, i va arde pîn în fundul locuin ei mor ilor, Va nimici p mîntul i roadele  
 lui, Va arde temeliile mun ilor. <sup>23</sup> Voi îngr m di toate nenorocirile peste ei, Îmi voi arunca  
 toate s ge ile împotriva lor. <sup>24</sup> Vor fi topi i de foame, stin i de friguri, i de boli cumplite;  
 Voi trimete în ei din ii fiarelor s lbatice i otrava erpilor. <sup>25</sup> Afar , vor peri de sabie, i  
 înl untru, vor peri de groaz : i tîn rul i fata, i copilul de î ca i b trînul.  
<sup>26</sup> Voiam s zic: „Îi voi lua cu o suflare`, Le voi terge pomenirea dintre oameni! <sup>27</sup> Dar M  
 tem de oc rile vr jma ului, M tem ca nu cumva vr jma ii lor s se am geasc , i  
 s zic : „Mîn noastr cea puternic , i nu Domnul a f cut toate aceste lucruri`. <sup>28</sup> Ei nu  
 sînt un neam care i -a perdut bunul sim , i nu -i pricepere în ei. <sup>29</sup> Dac ar fi fost în elep i,  
 ar în elege, i s'ar gîndi la ce li se va întîmpla. <sup>30</sup> Cum ar urm ri unul singur o mie din ei, i  
 cum ar pune doi pe fug zece mii, Dac nu i-ar fi vîndut Sînca, Dac nu i-ar fi vîndul Domnul?  
<sup>31</sup> C ci sînca lor nu este ca Sînca noastr , Vr jma ii no tri în i i sînt judec tori în  
 acest privin . <sup>32</sup> Ci vi a lor este din sadul Sodomei i din inutul Gomorei; Strugurii

lor sînt struguri otrăviți, Bobițele lor sînt amare; <sup>33</sup> Vinul lor este venin de erpi, Este otrăv  
 cumplit de aspid. <sup>34</sup> Oare nu este ascuns lucrul acesta la Mine, Pecetluit în comorile Mele?  
<sup>35</sup> A Mea este răsunarea și Eu voi răsunăți, Cînd va începe să se alunece piciorul! Căci  
 ziua nenorocirii lor este aproape, și ceea ce -i a teaptă nu va zăbovi. <sup>36</sup> - Domnul va judeca  
 pe poporul Său, Dar va avea milă de robii Săi, Vînd căputerea le este sleită, și cănu  
 mai este nici rob nici slobod. <sup>37</sup> El va zice: „Unde sînt dumnezeii lor, Stîncă aceea care le slujea  
 de ad post, <sup>38</sup> Dumnezeii aceia cari mîncău grăsimia jertfelor lor, Cari beau vinul jertfelor lor  
 de bunătură? Să se scoale, să vă ajute, și să vă ocrotească! <sup>39</sup> Să știți dar că Eu  
 sînt Dumnezeu, și cănu este alt dumnezeu afară de Mine; Eu dau viață și Eu omor, Eu  
 rănesc și Eu tîmăduiesc, și nimeni nu poate scoate pe cineva din mîna Mea. <sup>40</sup> Căci Îmi  
 ridică mîna spre cer, și zice: „Cît este de adevărat că trăiesc în veci, <sup>41</sup> Atît este de adevărat  
 că atunci cînd voi ascuți fulgerul săbiei Mele, și voi pune mîna să fac judecată, Mă voi  
 răzbiuna împotriva protivnicilor Mei, și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc; <sup>42</sup> Sabia Mea le va  
 înghiți carnea, și-Mi voi îmbătăși gîurile de sînge, De sîngele celor uciși și prinși, Din  
 capetele frunții lor vrăjmașului. <sup>43</sup> Neamuri, cîntași laudele poporului Lui! Căci Domnul  
 răzbiună sîngele robilor Săi, El Să răzbiună împotriva protivnicilor Săi, și face isprăvire  
 pentru țara Lui, pentru poporul Lui. <sup>44</sup> Moise a venit și a rostit toate cuvintele cîntărilor acesteia  
 în fața poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu el. <sup>45</sup> După ce a isprăvit Moise de rostit toate  
 cuvintele acesteia înaintea întregului Israel, <sup>46</sup> le-a zis: „Pune-ți la inimă toate cuvintele pe  
 cari vă jurăstăzi săle porunciși copiilor voștri, ca să păzească și să împlinească  
 toate cuvintele legii acesteia. <sup>47</sup> Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața  
 voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpînire, după ce  
 veți trece Iordanul. <sup>48</sup> În aceeași zi, Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: <sup>49</sup> „Suie-te pe muntele  
 acesta Abarim, pe muntele Nebo în țara Moabului, în fața Ierihonului; și privește țara  
 Canaanului pe care o dau în stăpînire copiilor lui Israel. <sup>50</sup> Tu vei muri pe muntele pe care te vei  
 sui, și vei fi îngropat la poporul tău, după cum Aaron, fratele tău, a murit pe muntele Hor  
 și a fost îngropat la poporul lui, <sup>51</sup> pentru că împotriva Mea în mijlocul copiilor  
 lui Israel, lîngă apele Meriba, la Cades, în pustia înșirată, și nu Mă ai sfîșit în mijlocul copiilor  
 lui Israel. <sup>52</sup> Tu vei vedea doar de departe țara dinaintea ta; dar nu vei intra în țara pe care o dau  
 copiilor lui Israel.

## Chapter 33

<sup>1</sup> Iat binecuvîntarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvîntat pe copiii lui Israel,  
<sup>2</sup> înainte de moartea lui. El a zis: „Domnul a venit din Sinai, i a r s rit peste ei din Seir, A  
 str lucit din muntele Paran, i a ie it din mijlocul zecilor de mii de sfin i, Avînd în dreapta  
<sup>3</sup> Lui focul legii. Da, El iube te popoarele; To i sfin ii sînt în mîna Ta. Ei au st tut la picioarele  
<sup>4</sup> Tale, Au primit cuvintele Tale. Moise ne -a dat legea, Mo tenirea adun rii lui Iacov. <sup>5</sup> El era  
<sup>6</sup> împ rat în Israel, Cînd se adunau c peteniile poporului i semin iile lui Israel. Tr iasc  
<sup>7</sup> Ruben i s nu moar , i b rba ii lui s fie mul i la num r! Iat ce a zis despre  
 Iuda: „Ascult , Doamne, glasul lui Iuda, i adu -l la poporul lui. Puternice s -i fie mînilor, i  
<sup>8</sup> s -i fii în ajutor împotriva vr jma ilor lui! Despre Levi a zis: „Tumim i urim au fost  
 încredin a i b rbatului sfînt, Pe care l-ai ispitit la Masa, i cu care Te-ai certat la apele Meriba.``  
<sup>9</sup> Levi a zis despre tat l s u i despre mama sa: „Nu i-am v zut!`` i despre fra ii lui: „Nu  
 v cunosc!`` Iar de copii n'a vrut s mai tie.`` C ci ei p zesc Cuvîntul T u, i in  
<sup>10</sup> leg mîntul T u; Ei înva pe Iacov poruncile Tale, i pe Israel legea Ta; Ei pun t mîie  
<sup>11</sup> subt n rile Tale, i ardere de tot pe altarul T u. Binecuvinteaz t ria lui, Doamne!  
 Prime te lucrarea mînilor lui! Frînge alele protivnicilor lui, i vr jma ii lui s nu se mai  
<sup>12</sup> scoale!`` Despre Benjamin a zis: „El este prea iubitul Domnului, El va locui la ad post lîng  
<sup>13</sup> Dînsul. Domnul îl va ocroti totdeauna, i se va odihni între umerii Lui.`` Despre Iosif a zis:  
 „, ara lui va primi dela Domnul, ca semn de binecuvîntare, Cel mai bun dar al cerului, roua, Cele  
<sup>14</sup> mai bune ape cari sînt jos, Cele mai bune roade ale soarelui, Cele mai bune roade ale fiec rei  
<sup>15</sup> luni, Cele mai bune roduri din mun ii cei vechi, Cele mai bune roade de pe dealurile cele  
<sup>16</sup> vecinice, Cele mai bune roade ale p mîntului i din tot ce cuprinde el. Bun voin a Celui  
 ce S'a ar tat în rug S vin peste capul lui Iosif, Pe cre tetul capului domnului fra ilor lui!  
<sup>17</sup> El are frumuse a înfîiului n scut al taurului; Coarnele lui sînt cum sînt coarnele bivolului; Cu  
 ele va împunge pe toate popoarele, Pîn la marginile p mîntului: Ele sînt zecile de mii ale lui  
<sup>18</sup> Efraim, Ele sînt miile lui Manase.`` Despre Zabulon a zis: „Bucur -te, Zabuloane, de alerg rile  
<sup>19</sup> tale, i tu, Isahar, de corturile tale! Ei vor chema popoarele pe munte; Acolo, vor aduce jertfe  
<sup>20</sup> de dreptate, C ci vor suga bog ia m rii, i comorile ascunse în nisip.`` Despre Gad a

zis: „Binecuvîntat s fie cine l rge te pe Gad: Gad se odihne te ca un leu, i sfi ie la bra e  
<sup>21</sup>  
i capete. El a ales cea dintîi parte a rii, C ci acolo st ascuns mo tenirea  
legiutorului; El a mers cu frunta ii poporului, A adus la îndeplinire dreptatea Domnului, i  
poruncile Lui fa de Israel.`` <sup>22</sup> Despre Dan a zis: „Dan este un pui de leu, Care s'arunc din  
Basan.`` <sup>23</sup> Despre Neftali a zis: „Neftali, s tul de bun voin , i cople it cu binecuvînt ri  
dela Domnul, Ia în st pînire partea de apus i miaz zi!`` <sup>24</sup> Despre A er a zis: „Binecuvîntat  
s fie A er între copiii lui Israel! Pl cut s fie fra ilor lui, i s - i moaie piciorul în  
untdelemn! <sup>25</sup> Z voarele tale s fie de fer i de aram , i puterea ta s în cît zilele  
tale!`` <sup>26</sup> Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Israel, El trece pe ceruri ca s - i vin în ajutor,  
Trece cu m re ie pe nori. <sup>27</sup> Dumnezeuul cel vecinic este un loc de ad post, i subt bra ele  
Lui cele vecinice este un loc de sc pare. El a izgonit pe vr jma dinaintea ta, i a zis:  
„Nimice te -l.`` <sup>28</sup> Israel este f r fric în locuin a lui, Isvorul lui Iacov este deoparte Într'o  
ar plin de grîu i de must, i cerul lui picur roua. <sup>29</sup> Ferice de tine, Israele! Cine este  
ca tine, Un popor mîntuit de Domnul, Scutul care î i d ajutor, i sabia care te face sl vit?  
Vr jma ii t i vor face pe prietenii înaintea ta, i tu vei c lca peste în l imile lor.``

### Chapter 34

<sup>1</sup>  
Moise s'a suit din cîmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fa a  
Ierihonului. i Domnul i -a ar tat toat ara: dela Galaad pîn la Dan, <sup>2</sup> tot inutul lui  
Neftali, ara lui Efraim i Manase, toat ara lui Iuda pîn la marea de apus, <sup>3</sup> partea de  
miaz -zi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, pîn la oar. <sup>4</sup> Domnul  
i -a zis: „Aceasta este ara pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, zicînd:  
„O voi da semin ei tale.`` i-am ar tat ca s'o vezi cu ochii t i; dar nu vei intra în ea.`` <sup>5</sup> Moise,  
robul Domnului, a murit acolo, în ara Moabului, dup porunca Domnului. <sup>6</sup> i Domnul l -a  
îngropat în vale, în ara Moabului, fa în fa cu Bet-Peor. Nimeni nu i -a cunoscut  
mormîntul pîn în ziua de azi. <sup>7</sup> Moise era în vîrst de o sut dou zeci de ani cînd a murit;  
vederea nu -i sl bise, i puterea nu -i trecuse. <sup>8</sup> Copiii lui Israel au plîns pe Moise treizeci de

zile, în câmpia Moabului; și zilele acelea de plîns și de jale pentru Moise s'au sfîrșit. <sup>9</sup> Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul în elepciunii, și Moise își pusese mîinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el, și au făcut potrivit cu poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul.

<sup>10</sup> În Israel nu s'a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut înainte în fața.

<sup>11</sup> Niciunul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile pe cari a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și

<sup>12</sup> împotriva întregii țări, și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe cari le-a făcut Moise cu mîințele înaintea întregului Israel

## Joshua

### Chapter 1

<sup>1</sup> După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: <sup>2</sup> „Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intră în țara pe care o dau copiilor lui Israel. <sup>3</sup> Orice loc pe care-l va călca talpa

piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise. <sup>4</sup> Ținutul vostru se va întinde de la pustie și Liban pînă la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara Hetiților, și pînă la marea cea mare, spre

<sup>5</sup> apusul soarelui. Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cît vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. <sup>6</sup> Între-te-te și îmbrățează-te, și cîți tu vei da în stăpînire popoului acestuia țara pe care am jurat prin ilor lor că le-o

<sup>7</sup> voi da. Între-te-te numai, și îmbrățează-te, lucrînd cu credincioșie după toată legea pe care și-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stînga, ca

<sup>8</sup> să izbutești în tot ce vei face. Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, și făcînd să faci tot ce este scris în ea; și cîți atunci vei izbîndi în toate

<sup>9</sup> lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune. Nu și-am dat Eu oare porunca aceasta: „Între-te-te și îmbrățează-te? Nu te înșelîmîntă și nu te îngrozi, și cîți Domnul,

<sup>10</sup> Dumnezeuul tău, este cu tine în tot ce vei face.” Iosua a dat celor peteniilor o tîrîie popoului

<sup>11</sup> următoarea poruncă: „Treceți prin tabără, și iați cele șase porunci și popoului: „Pregăteșteți-vă merinde, și cîți peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți și



cuceri i ara, pe care v'o d în st pînire Domnul, Dumnezeul vostru.``<sup>12</sup> Iosua a zis  
<sup>13</sup> Rubeni ilor, Gadi ilor i jum t ii din semin ia lui Manase: „Aduce i-v aminte  
ce v'a poruncit Moise, robul Domnului, cînd a zis: „Domnul, Dumnezeul vostru, v'a dat odihn ,  
i v'a dat ara aceasta.``<sup>14</sup> Nevestele voastre, pruncii vo tri i vitele voastre s r mîn în  
ara pe care v'a dat -o Moise dincoace de Iordan; dar voi to i b rba ii voinici, s trece i  
înarma i înaintea fra ilor vo tri, i s -i ajuta i,``<sup>15</sup> pîn ce Domnul va da odihn fra ilor  
vo tri ca i vou , i pîn ce vor fi i ei în st pînirea rii pe care le -o d Domnul,  
Dumnezeul vostru. Apoi s v întoarce i s st pîni i ara care este mo ia voastr , i  
pe care v'a dat -o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre r s ritul soarelui.``<sup>16</sup> Ei au  
r spus lui Iosua, i au zis: „Vom face tot ce ne-ai poruncit, i ne vom duce ori unde ne vei  
trimete.``<sup>17</sup> Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeul t u,  
s fie cu tine, cum a fost cu Moise!``<sup>18</sup> Orice om care se va r zvr ti împotriva poruncii tale, i  
care nu va asculta de tot ce -i vei porunci, s fie pedepsit cu moartea! Înt re te-te numai, i  
îmb rb teaz -te!``

## Chapter 2

<sup>1</sup> Iosua, fiul lui Nun, a trimes în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicîndu-le:  
„Duce i-v de cerceta i ara, i mai ales Ierihonul.`` Cei doi oameni au plecat, i au ajuns  
în casa unei curve, care se chema Rahav, i s'au culcat acolo.``<sup>2</sup> S'a dat de tire împ ratului din  
Ierihon, i i-au spus: „Iat c ni te oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, ast noapte,  
ca s iscodeasc ara.``<sup>3</sup> Împ ratul Ierihonului a trimes la Rahav s -i spun : „Scoate  
afar pe b rba ii cari au venit la tine, i cari au intrat în casa ta; c ci au venit s iscodeasc  
ara.``<sup>4</sup> Femeia a luat pe cei doi b rba i, i i -a ascuns; i a zis: „Este adev rat c  
b rba ii ace tia au venit la mine, dar nu tiam de unde sînt;``<sup>5</sup> i, fiindc poarta a trebuit  
s se închid noaptea, b rba ii ace tia au ie it afar ; nu tiu unde s'au dus: gr bi i-v  
de -i urm ri i, i -i ve i ajunge.``<sup>6</sup> Ea îi suise pe acoperi , i -i ascunsese subt ni te  
m nunchiuri de in, pe care -l întinsese pe acoperi .``<sup>7</sup> Oamenii aceia i-au urm rit pe drumul  
care duce la vadul Iordanului, i dup ce au ie it ei, s'a închis poarta.``<sup>8</sup> Înainte de a se culca  
iscoadele, Rahav s'a suit la ei pe acoperi , i le -a zis: „, tiu c Domnul v'a dat ara aceasta,

10 c ci ne -a apucat groaza de voi, i to i locuitorii rii tremur înaintea voastr . Fiindc  
am auzit cum, la ie irea voastr din Egipt, Domnul a secat înaintea voastr apele m rii Ro ii,  
i am auzit ce a i f cut celor doi împ ra i ai Amori ilor dincolo de Iordan, lui Sihon i  
11 Og, pe cari i-a i nimicit cu des vâr ire. De când am auzit lucrul acesta, ni s'a t iat inima,  
i to i ne-am pierdut n dejdea înaintea voastr ; c ci Domnul, Dumnezeuul vostru, este  
12 Dumnezeu sus în ceruri i jos pe p mînt. i acum, v rog, jura i-mi pe Domnul c ve i  
avea fa de casa tat lui meu aceea bun voin pe care am avut -o eu fa de voi.  
13 Da i-mi un semn de încredin are c ve i l sa cu via pe tat l meu, pe mama mea,  
pe fra ii mei, pe surorile mele, i pe to i ai lor, i c ne ve i sc pa dela moarte.``  
14 B rba ii aceia i-au r spus: „Sîntem gata s murim pentru voi, dac nu ne da i pe fa ;  
i când Domnul ne va da ara aceasta, ne vom purta cu tine cu bun voin i credincio ie.``  
15 Ea i -a pogorît cu o funie pe fereastr , c ci casa în care locuia era lîng zidul cet ii.  
16 i le -a zis: „Duce i-v spre munte, ca s nu v întîlneasc ceice v urm resc;  
ascunde i-v acolo trei zile, pîn se vor întoarce; dup aceea, s v vede i de drum.``  
17 B rba ii aceia i-au zis: „Iat cum vom fi deslega i de jur mîntul pe care ne-ai pus s -l  
18 facem. La intrarea noastr în ar , leag funia aceasta de fir c rmiziu la fereastra prin  
care ne-ai pogorît, i strînge la tine în cas pe tat l t u, pe mama ta, pe fra ii t i, i pe  
19 toat familia tat lui t u. Dac vreunul din ei va ie i pe poarta casei tale, ca s mearg  
afar pe uli , sîngele lui va c dea asupra capului lui, i noi vom fi nevinova i: dar dac  
va pune cineva mîna pe vreunul din ceice vor fi cu tine în cas , sîngele lui va c dea asupra  
20 capului nostru. i dac ne vei da pe fa , vom fi deslega i de jur mîntul pe care ne-ai  
21 pus s -l facem.`` Ea a r spus: „Fie dup cuvintele voastre.`` i -a luat r mas bun dela  
22 ei, i ei au plecat. Ea a legat funia c rmizie la fereastr . Ei au plecat, i au ajuns la munte,  
unde au r mas trei zile, pîn s'au întors cei cari -i urm reau. Cei care -i urm reau i-au c utat  
23 pe tot drumul, dar nu i-au g sit. Cei doi oameni s'au întors, s'au pogorît din munte, i au trecut  
24 Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, i i-au istorisit tot ce li se întîmplase. Ei au zis lui  
Iosua: „Cu adev rat, Domnul a dat toat ara în mînile noastre, i to i locuitorii rii  
tremur înaintea noastr .``

### Chapter 3

<sup>1</sup> Iosua, sculându-se disdediminea , a pornit din Sitim cu to i copiii lui Israel. Au ajuns la  
 Jordan; i au r mas acolo peste noapte, înainte de a trece. <sup>2</sup> Dup trei zile, c peteniile oastei  
 au trecut prin tab r , <sup>3</sup> i au dat poporului urm toarea porunc : „Cînd ve i vedea chivotul  
 leg mîntului Domnului, Dumnezeului vostru, dus de preo i, cari sînt din neamul Levi ilor,  
 s pleca i din locul în care sînte i, i s porni i dup el. <sup>4</sup> Dar între voi i el s fie o  
 dep rtare de aproape dou mii de co i: s nu v apropia i de el. El v va ar ta drumul  
 pe care trebuie s -l urma i, c ci n'a i mai trecut pe drumul acesta.” <sup>5</sup> Iosua a zis poporului:  
 „Sfin i i-v , c ci mîne Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru.” <sup>6</sup> i Iosua a  
 zis preo ilor: „Lua i chivotul leg mîntului, i trece i înaintea poporului.” Ei au luat chivotul  
 leg mîntului, i au pornit înaintea poporului. <sup>7</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Ast zi, voi începe s  
 te înal înaintea întregului Israel, ca s tie c voi fi cu tine cum am fost cu Moise. <sup>8</sup> S dai  
 urm toarea porunc preo ilor cari duc chivotul leg mîntului: „Cînd ve i ajunge la marginea  
 apelor Iordanului, s v opri i în Iordan.” <sup>9</sup> Iosua a zis copiilor lui Israel: „Apropia i-v ,  
 i asculta i cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru.” <sup>10</sup> Iosua a zis: „Prin aceasta ve i  
 cunoa te c Dumnezeul cel viu este în mijlocul vostru, i c va izgoni dinaintea voastr pe  
 Canani i, pe Heti i, pe Hevi i, pe Ferezi i, pe Ghirgasi i, pe Amori i i pe Iebusi i:  
<sup>11</sup> Iat , chivotul leg mîntului Domnului întregului p mînt va trece înaintea voastr în Iordan.  
<sup>12</sup> Acum, lua i doisprezece b rba i din semin iile lui Israel, cîte un b rbat de fiecare  
<sup>13</sup> semin ie. i de îndat ce preo ii cari duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului  
 p mînt, vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în dou ,  
 i anume ape cari se pogoar din sus, se vor opri gr mad .” <sup>14</sup> Poporul a ie it din corturi,  
 ca s treac Iordanul, i preo ii cari duceau chivotul leg mîntului au pornit înaintea poporului.  
<sup>15</sup> Cînd preo ii, cari duceau chivotul, au ajuns la Iordan, i cînd li s'au muiat picioarele în marginea  
 apei, -c ci Iordanul se vars peste toate malurile lui în tot timpul seceri ului, <sup>16</sup> -apele cari se  
 pogoar din sus s'au oprit, i s'au în l at gr mad , la o foarte mare dep rtare de lîng  
 cetatea Adam, care este lîng artan; iar cele ce se pogorau spre marea cîmpiei, care este marea  
<sup>17</sup> S rat , s'au scurs de tot. Poporul a trecut în fa a Ierihonului. Preo ii cari duceau chivotul  
 leg mîntului Domnului s'au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul trecea  
 pe uscat, pîn a ispr vit tot poporul de trecut Iordanul.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Dup ce a ispr vit tot poporul de trecut Iordanul, Domnul a zis lui Iosua: <sup>2</sup> „Ia doisprezece  
b rba i din popor, câte un b rbat din fiecare semin ie. <sup>3</sup> D -le porunca urm toare: „Lua i  
de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s'au oprit preo ii, dou sprezece pietre, pe cari  
s le duce i cu voi, i s le pune i în locul unde ve i petrece noaptea aceasta.`` <sup>4</sup> Iosua a  
chemat pe cei doisprezece b rba i, pe cari i -a ales dintre copiii lui Israel, câte un b rbat de  
fiecare semin ie. <sup>5</sup> i le -a zis: „Trece i înaintea chivotului Domnului, Dumnezeului vostru,  
în mijlocul Iordanului, i fiecare din voi s ia o piatr pe um r, dup num rul semin iilor  
copiilor lui Israel, <sup>6</sup> pentru ca acesta s fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru. Când  
vor întreba copiii vo tri într'o zi: „Ce însemneaz pietrele acestea pentru voi?`` <sup>7</sup> s le spune i:  
„Apele Iordanului s'au despicat în dou înaintea chivotului leg mîntului Domnului; când a trecut  
chivotul Iordanul, apele Iordanului s'au despicat în dou , i pietrele acestea s fie totdeauna o  
aducere aminte pentru copiii lui Israel.`` <sup>8</sup> Copiii lui Israel au f cut a a cum le poruncise Iosua.  
Au luat dou sprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua Domnul, dup  
num rul semin iilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei, i le-au pus în locul unde aveau s  
r mîn peste noapte. <sup>9</sup> Iosua a ridicat i el dou sprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul  
unde se opriser picioarele preo ilor cari duceau chivotul leg mîntului; i ele au r mas acolo  
pîn în ziua de azi. <sup>10</sup> Preo ii cari duceau chivotul au st tut în mijlocul Iordanului pîn la  
deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul s spun poporului, potrivit cu tot ce  
poruncise Moise lui Iosua. i poporul s'a gr bit s treac . <sup>11</sup> Dup ce a ispr vit de trecut  
tot poporul, chivotul Domnului i preo ii au trecut înaintea poporului. <sup>12</sup> Fiii lui Ruben, fiii lui  
Gad, i jum tate din semin ia lui Manase, au trecut înarma i înaintea copiilor lui Israel, cum  
le spusese Moise. <sup>13</sup> Aproape patruzeci de mii de b rba i, preg ti i de r zboi, au trecut gata  
de lupt înaintea Domnului în câmpia Ierihonului. <sup>14</sup> În ziua aceea, Domnul a în l at pe Iosua  
înaintea întregului Israel; i s'au temut de el, cum se temuser de Moise, în toate zilele vie ii  
lui. <sup>15</sup> Domnul a zis lui Iosua: <sup>16</sup> „Porunce te preo ilor cari duc chivotul m rturiei, s ias  
din Iordan.`` <sup>17</sup> i Iosua a poruncit preo ilor: „Ie i i din Iordan.`` <sup>18</sup> Când au ie it preo ii,  
cari duceau chivotul leg mîntului Domnului, din mijlocul Iordanului, i când au c leat cu talpa  
picioarelor pe uscat, apele Iordanului s'au întors la locul lor, i s'au rev rsat ca mai înainte peste  
toate malurile lui. <sup>19</sup> Poporul a ie it din Iordan în ziua a zecea a lunii întfi, i a t b rît la

Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului. <sup>20</sup> Iosua a ridicat la Ghilgal cele douăsprezece  
 pietre pe cari le luaseră din Iordan. <sup>21</sup> El a zis copiilor lui Israel: „Cînd vor întreba copiii voștri  
 într-o zi pe părinții lor: „Ce însemnează pietrele acestea?” <sup>22</sup> să învețe pe copiii voștri,  
 și să le spună: „Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat. <sup>23</sup> Căci Domnul, Dumnezeul vostru,  
 a secat înaintea voastră apele Iordanului pînă ce ați trecut, după cum făcuse Domnul,  
 Dumnezeul vostru, la Marea Roșie, pe care a secat-o înaintea noastră pînă am trecut, <sup>24</sup> pentru  
 ca toate popoarele pămîntului să știe că mîna Domnului este puternică, și să vă temeți  
 totdeauna de Domnul, Dumnezeul vostru.”

## Chapter 5

<sup>1</sup> Cînd au auzit toți împărații Amoriților de la apusul Iordanului, și toți împărații  
 Cananiților de lângă mare că Domnul secase apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel pînă  
 am trecut, li s'a tăiat inima și au rămas îngroziți înaintea copiilor lui Israel. <sup>2</sup> În vremea aceea,  
 Domnul a zis lui Iosua: „Fă-mi niște cuite de piatră, și taie împrejur pe copiii lui Israel, a  
 două oară.” <sup>3</sup> Iosua și-a făcut niște cuite de piatră și a tăiat împrejur pe copiii lui Israel  
 pe dealul Ararat. <sup>4</sup> Iată pricina pentru care și-a tăiat Iosua împrejur. Tot poporul ieșit din Egipt,  
 bărbații, toți oamenii de luptă muriseră în pustie, pe drum, după ieșirea lor din Egipt.  
<sup>5</sup> Tot poporul acela ieșit din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustie, pe drum,  
 după ieșirea din Egipt, nu fusese tăiat împrejur. <sup>6</sup> Căci copiii lui Israel umblaseră patruzeci  
 de ani prin pustie pînă la nimicirea întregului neam de oameni de război cari ieșiseră din Egipt  
 și cari nu ascultaseră de glasul Domnului. Domnul le-a jurat că nu-și va lăsa să vadă ara  
 pe care jurase părinților lor că ne-o va da, iar în care curge lapte și miere. <sup>7</sup> În locul lor  
 a ridicat pe copiii lor; și Iosua și-a tăiat împrejur, căci erau nețiași împrejur, pentru că nu  
 și-tăiaseră împrejur pe drum. <sup>8</sup> După ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas  
 pe loc în tabără pînă la vindecare. <sup>9</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi, am ridicat ocară Egiptului  
 de deasupra voastră.” Și locului acela i-au pus numele Ghilgal (Pravlire) pînă în ziua de  
 azi. <sup>10</sup> Copiii lui Israel au tăbărit la Ghilgal; și au prăznuit Paște în a patrusprezecea zi a  
 lunii, spre seară, în câmpia Ierihonului. <sup>11</sup> A doua zi de Paște au mîncat din grîul rîii, azimi

i boabe pr jite; chiar în ziua aceea au mîncat. <sup>12</sup> Mana a încetat a doua zi de Pa te, cînd au  
 mîncat din grîul rii. Copiii lui Israel n'au mai avut man , ci au mîncat din roadele rii  
 Canaanului în anul acela. <sup>13</sup> Pe cînd Iosua era lîng Ierihon, a ridicat ochii, i s'a uitat. i iat  
 un om st tea în picioare înaintea lui, cu sabia scoas din teac în mîn . Iosua s'a dus spre el,  
 i i -a zis: „E ti dintre ai no tri sau dintre vr jma ii no tri?” <sup>14</sup> El a r spus: „Nu, ci Eu  
 sînt C petenia o tirii Domnului, i acum am venit.” Iosua s'a aruncat cu fa a la p mînt, s'a  
 închinat, i I -a zis: „Ce spune Domnul meu robului S u?” <sup>15</sup> i C petenia o tirii Domnului  
 a zis lui Iosua: „Scoate- i înc l mintele din picioare, c ci locul pe care stai este sînt.” i  
 Iosua a f cut a a.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Ierihonul era închis i înt rit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ie ea din el i nimeni  
 nu intra în el. <sup>2</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Iat , dau în mînile tale Ierihonul i pe împ ratul lui,  
 pe vitejii lui osta i. <sup>3</sup> Înconjura i cetatea, voi to i b rba ii de r zboi, dînd ocol cet ii  
 odat . A a s faci ase zile. <sup>4</sup> apte preo i s poarte înaintea chivotului apte trîmbi e  
 de corn de berbece; în ziua a aptea, s înconjura i cetatea de apte ori, i preo ii s sune  
 din trîmbi e. <sup>5</sup> Cînd vor suna lung din cornul de berbece, i cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei,  
 tot poporul s scoat mari strig te. Atunci zidul cet ii se va pr bu i, i poporul s se  
 suie, fiecare drept înainte.” <sup>6</sup> Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preo i, i le -a zis: „Lua i chivotul  
 leg mîntului, i apte preo i s poarte cele apte trîmbi e de corn de berbece înaintea  
 chivotului Domnului.” <sup>7</sup> i a zis poporului: „Porni i, înconjura i cetatea, i b rba ii  
 înarma i s treac înaintea chivotului Domnului.” <sup>8</sup> Dup ce a vorbit Iosua poporului, cei  
 apte preo i cari purtau înaintea Domnului cele apte trîmbi e de corn de berbece au pornit  
 i au sunat din trîmbi e. Chivotul leg mîntului Domnului mergea în urma lor. <sup>9</sup> B rba ii  
 înarma i mergeau înaintea preo ilor, cari sunau din trîmbi e, i coada o tirii mergea dup  
 chivot; în timpul mersului, preo ii sunau din trîmbi e. <sup>10</sup> Iosua d duse porunca aceasta  
 poporului: „Voi s nu striga i, s nu vi se aud glasul, i s nu v ias o vorb din  
 gur , pîn în ziua cînd v voi spune: „Striga i!” Atunci s striga i.” <sup>11</sup> Chivotului Domnului  
 a înconjurat cetatea, i i -a dat ocol odat ; apoi au intrat în tab r , i au r mas în tab r

12 peste noapte. Iosua s'a sculat cu noaptea'n cap, i preo ii au luat chivotul Domnului. 13 Cei  
 apte preo i, cari purtau cele apte trîmbi e de corn de berbece înaintea chivotului Domnului,  
 au pornit i au sunat din trîmbi e. B rba ii înarma i mergeau înaintea lor, i coada o tirii  
 venea dup chivotul Domnului; în timpul mersului, preo ii sunau din trîmbi e. 14 Au înconjurat  
 cetatea odat , a doua zi; apoi s'au întors în tab r . Au f cut acela lucru timp de ase zile.  
 15 În ziua a aptea, s'au sculat în zorii zilei, i au înconjurat în acela fel cetatea de apte ori;  
 aceasta a fost singura zi cînd au înconjurat cetatea de apte ori. 16 A aptea oar , pe cînd  
 preo ii sunau din trîmbi e, Iosua a zis poporului: „Striga i, c ci Domnul v'a dat cetatea în  
 17 mîn ! Cetatea s fie dat Domnului spre nimicire, ea i tot ce se afl în ea; dar s l sa i  
 cu via pe curva Rahav i pe to i cei ce vor fi cu ea în cas , pentruc a ascuns pe solii pe  
 18 cari -i trimeseser m noi. Feri i-v numai de ceeace va fi dat spre nimicire; c ci dac  
 ve i lua ceva din ceeace va fi dat spre nimicire, ve i face ca tab ra lui Israel s fie dat spre  
 19 nimicire i o ve i nenoroci. Tot argintul i tot aurul, toate lucrurile de aram i de fer,  
 s fie închinat Domnului, i s între în vistieria Domnului.`` 20 Poporul a scos strig te, i  
 preo ii au sunat din trîmbi e. Cînd a auzit poporul sunetul trîmbi ei, a strigat tare, i zidul  
 21 s'a pr bu it; poporul s'a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au pus mîna pe cetate, i au  
 nimicir -o cu des vîr ire, trecînd prin ascu i ul s biei tot ce era în cetate, b rba i i  
 22 femeii, copii i b trîni, pîn la boi, oi i m gari. Iosua a zis celor doi b rba i cari  
 iscodiser ara: „Intra i în casa curvei, i scoate i din ea pe femeia aceea i pe to i ai ei,  
 23 cum i-a i jurat.`` Tinerii, iscoadele, au intrat i au scos pe Rahav, pe tat l ei, pe mama ei,  
 pe fra ii ei, i pe to i ai ei; au scos afar pe to i cei din familia ei, i i-au a ezat afar  
 24 din tab ra lui Israel. Cetatea au ars -o împreun cu tot ce se afla în ea; numai argintul, aurul,  
 25 i toate lucrurile de aram i de fier le-au pus în vistieria casei Domnului. Iosua a l sat cu  
 via pe curva Rahav, casa tat lui ei, i pe to i ai ei; ea a locuit în mijlocul lui Israel pîn  
 în ziua de azi, pentruc ascunsese solii, pe cari -i trimesese Iosua s iscodeasc Ierihonul.  
 26 Atunci a jurat Iosua, i a zis: „Blestemat s fie înaintea Domnului omul care se va scula s  
 zideasc din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu pre ul întîiului s u n scut îi va pune temeliile  
 27 i cu pre ul celui mai tîn r fiu al lui îi va a eza por ile!`` Domnul a fost cu Iosua, i i  
 s'a dus vestea în toat ara.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Copiii lui Israel au p c tuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din semin ia lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. i  
 Domnul S'a aprins de mînie împotriva copiilor lui Israel. <sup>2</sup> Iosua a trimes din Ierihon ni te  
 b rba i la Ai, care este lîng Bet-Aven, la r s rit de Betel. i le -a zis: „Sui i-v , i  
 iscodi i ara.`` i oamenii aceia s'au suit, i au iscodit cetatea Ai. <sup>3</sup> S'au întors la Iosua, i  
 i-au spus: „Degeaba mai faci s mai mearg tot poporul; dou sau trei mii de oameni vor ajunge  
 ca s ba i cetatea Ai; nu osteni tot poporul; c ci oamenii aceia sînt pu in la num r.``  
<sup>4</sup> Aproape trei mii de oameni au pornit, dar au luat -o la fug dinaintea oamenilor din Ai. <sup>5</sup> Oamenii  
 din Ai le-au omorît aproape treizeci i ase de oameni; i-au urm rit dela poart pîn la  
 ebarim, i i-au b tut la vale. Poporul a r mas încremenit i cu inima moale ca apa. <sup>6</sup> Iosua  
 i -a sfi iat hainele, i s'a aruncat cu fa a la p mînt pîn seara înaintea chivotului Domnului,  
 el i b trîniei lui Israel, i i-au pres rat capul cu rîn . <sup>7</sup> Iosua a zis: „Ah! Doamne  
 Dumnezeule, pentruce ai trecut pe poporul acesta Iordanul, ca s ne dai în mînile Amori ilor  
 i s ne pr p de ti? De am fi tiut s r mînem de cealalt parte a Iordanului! <sup>8</sup> Dar  
 Doamne, ce voi zice, dup ce Israel a dat dosul înaintea vr jma ilor lui? <sup>9</sup> Canani ii i to i  
 locuitorii rii vor afla; ne vor înconjura, i ne vor terge numele de pe p mînt. i ce vei  
 face Tu Numelui T u celui mare?`` <sup>10</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Scoal -te! Pentruce stai culcat  
 astfel pe fa a ta? <sup>11</sup> Israel a p c tuit; au c lcat leg mîntul Meu pe care li l-am dat, au luat  
 din lucrurile date spre nimicire, le-au furat i au min it, i le-au ascuns printre lucrurile lor.  
<sup>12</sup> De aceea copiii lui Israel nu pot s in piept vr jma ilor lor: vor da dosul în fa a  
 vr jma ilor lor, c ci sînt da i spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dac nu nimici i ce  
 este dat spre nimicire din mijlocul vostru. <sup>13</sup> Scoal -te, sfin e te poporul. Spune-le:  
 „Sfin i i-v pentru mîne. C ci a a zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „În mijlocul t u este  
 un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea s ii piept vr jma ilor t i, pîn nu ve i  
 scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru. <sup>14</sup> S v apropia i mîne diminea dup  
 semin iile voastre; i semin ia pe care o va ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe familii,  
 i familia pe care o va ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe case, i casa pe care o va  
 ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe b rba i. <sup>15</sup> Cine va fi ar tat prin sor i c a luat  
 din ce era dat spre nimicire, va fi ars în foc, el i tot ce este al lui, pentruc a c lcat leg mîntul  
 Domnului i a f cut o mi elie în Israel.`` <sup>16</sup> Iosua s'a sculat disdediminea , i a apropiat



pe Israel, dup semin iile lui, i a fost ar tat prin sor i semin ia lui Iuda. <sup>17</sup> A apropiat familiile lui Iuda, i a fost ar tat prin sor i familia lui Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe case, i a fost ar tat prin sor i casa lui Zabdi. <sup>18</sup> A apropiat casa lui Zabdi pe b rba i, i a fost ar tat prin sor i Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din semin ia lui Iuda.

<sup>19</sup> Iosua a zis lui Acan: „Fiule, d slav Domnului, Dumnezeului lui Israel, m rturise te i spune-mi ce ai f cut, nu-mi ascunde nimic`. <sup>20</sup> Acan a r spus lui Iosua, i a zis: „Este adev rat c am p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului lui Israel, i iat ce am f cut.

<sup>21</sup> Am v zut în prad o manta frumoas de inear, dou sute de sicli de argint, i o plac de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit, i le-am luat; iat , sînt ascunse în p mînt în mijlocul cortului meu, i argintul este pus subt ele`. <sup>22</sup> Iosua a trimes ni te oameni, cari au alergat în cort; i iat c lucurile erau ascunse în cortul lui Acan, i argintul era subt ele.

<sup>23</sup> Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua i tuturor copiilor lui Israel, i le-au pus înaintea Domnului. <sup>24</sup> Iosua i tot Israelul împreun cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii i fiicele lui Acan, boii lui, m garii, oile, cortul lui i tot ce era al lui; i i-au suit în valea Acor. <sup>25</sup> Iosua a zis: „Pentruce ne-ai nenorocit? i pe tine te va nenoroci Domnul azi`. i tot Israelul i -a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre, <sup>26</sup> i au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede pîn în ziua de azi. i Domnul S'a întors din iu imea mîniei Lui. Din pricina acestei întîmpl ri s'a dat pîn în ziua de azi locului acelaia numele de valea Acor (Turburare).

## Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme, i nu te sp imînta! Ia cu tine pe to i oamenii de r zboi, scoal -te, suie-te împotriva cet ii Ai. Iat c î i dau în mînile tale pe împ ratul din Ai i pe poporul lui, cetatea lui i ara lui. <sup>2</sup> S faci cet ii Ai cum ai f cut Ierihonului i împ ratului lui: s p stra i pentru voi numai prada de r zboi i vitele. Pune ni te oameni la pînd înapoia cet ii`. <sup>3</sup> Iosua s'a sculat cu to i oamenii de r zboi ca s se suie împotriva cet ii Ai. A ales treizeci de mii de b rba i viteji, pe cari i -a pornit noaptea, <sup>4</sup> i le -a dat urm toarea porunc : „Asculta i! S v pune i la pînd înapoia cet ii; s nu v dep rta i mult de cetate, i to i s fi i gata. <sup>5</sup> Iar eu i tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. i cînd vor ie i înaintea noastr , ca întîia dat , noi o s'o

lu m la fug dinaintea lor. <sup>6</sup> Ei ne vor urm ri pîn cînd îi vom trage departe de cetate, c ci  
 vor zice: „Fug dinaitea noastr , ca întîia dat !` i vom fugi dinaintea lor. <sup>7</sup> Voi s ie i i  
 atunci dela pînd i s pune i mîna pe cetate, i Domnul, Dumnezeuul vostru, o va da în  
 mînile voastre. <sup>8</sup> Dup ce ve i lua cetatea, s -i pune i foc, s face i cum a zis Domnul:  
 aceasta este porunca pe care v'o dau`. <sup>9</sup> Iosua i -a pornit, i s'au dus de s'au a ezat la pînd  
 între Betel i Ai, la apus de Ai. Iar Iosua a petrecut noaptea aceea în mijlocul poporului. <sup>10</sup> Iosua  
 s'a sculat dis de diminea , a cercetat poporul, i a pornit împotriva cet ii Ai, în fruntea  
 poporului, el i b trîinii lui Israel. <sup>11</sup> To i oamenii de r zboi cari erau cu el s'au suit i s'au  
 apropiat de cetate; cînd au ajuns în fa a cet ii, au t b rît la miaz noapte de Ai, de care  
 erau desp r i i prin vale. <sup>12</sup> Iosua a luat aproape cinci mii de oameni, i i -a pus la pînd  
 între Betel i Ai, la apus de cetate. <sup>13</sup> Dup ce s'a a ezat toat tab ra la miaz noapte de  
 cetate, i cei de pînd la apus de cetate, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul v ii.  
<sup>14</sup> Cînd a v zut împ ratul cet ii Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s'au sculat în grab  
 disdediminea , i au ie it înaintea lui Israel, ca s -l bat . Împ ratul s'a îndreptat, cu tot  
 poporul lui, spre un loc hot rît, înspre cîmpie, i nu tia c înapoia cet ii o mîn de  
 oameni st teau la pînd împotriva lui. <sup>15</sup> Iosua i tot Israelul s'au pref cut c sînt b tu i,  
 i au fugit pe drumul dinspre pustie. <sup>16</sup> Atunci tot poporul care era în cetate s'a strîns ca s -i  
 urm reasc . Au urm rit pe Iosua i au fost tra i departe din cetate. <sup>17</sup> N'a r mas niciun  
 om în Ai i în Betel care s nu fi ie it împotriva lui Israel. Au l sat cetatea deschis , i au  
 urm rit pe Israel. <sup>18</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Întinde spre Ai suli a pe care o ai în mîn , c ci  
 am s'o dau în mîna ta!` i Iosua a întins spre cetate suli a pe care o avea în mîn . <sup>19</sup> Deîndat  
 ce i -a întins mîna, b rba ii, cari st teau la pînd , au ie it repede din locul unde erau; au  
 p truns în cetate, au luat -o, i s'au gr bit de i-au pus foc. <sup>20</sup> Oamenii din Ai, uitîndu-se înapoi,  
 au v zut fumul cet ii suindu-se spre cer, i n'au mai putut s scape în nici o parte. Poporul  
 care fugea spre pustie s'a întors împotriva celor ce -l urm reau; <sup>21</sup> c ci Iosua i tot Israelul,  
 v zînd cetatea luat de cei ce st teau la pînd , i fumul cet ii suindu-se în sus, s'au întors  
 i au b tut pe oamenii din Ai. <sup>22</sup> Ceilal i deasemenea le-au ie it înainte din cetate, i oamenii  
 din Ai au fost înconjura i de Israel din toate p r ile. Israel i -a b tut, f r s lase unul cu  
 via , nici vreun fugar; <sup>23</sup> pe împ ratul din Ai, l-au prins viu, i l-au adus la Iosua. <sup>24</sup> Dup  
 ce a ispr vit Israel de ucis pe to i locuitorii din Ai, în cîmp i în pustie, unde îi urm riser

ei, și după ce toți au fost trecuți în totul prin ascuțitul sabiei, tot Israelul s'a întors la Ai  
 și a trecut cetatea prin ascuțitul sabiei. <sup>25</sup> În totul au fost douăsprezece mii de omocinici  
 în ziua aceea, bărbați și femei, toți oamenii din Ai. <sup>26</sup> Iosua nu și-a tras mâna pe care o  
 ținea întinsă cu sabia, pînă ce toți locuitorii au fost nimiciți cu desvîrșire. <sup>27</sup> Israel  
 a părăsit pentru sine doar vitele și prada din cetatea aceasta, după porunca pe care o dăduse  
 lui Iosua Domnul. <sup>28</sup> Iosua a ars cetatea Ai, și a făcut din ea pentru totdeauna un morman de  
 cărămuri, care se vede pînă în ziua de azi. <sup>29</sup> A spînzurat de un lemn pe împăratul din Ai,  
 și l-a lăsat pe lemn pînă seara. La apusul soarelui, Iosua a poruncit să se pogoare trupul de  
 pe lemn; l-au aruncat la intrarea porții cetății, și au ridicat pe el o mare grămadă de pietre,  
 care este pînă în ziua de azi. <sup>30</sup> Atunci Iosua a zidit un altar Domnului, Dumnezeului lui Israel,  
 pe muntele Ebal, <sup>31</sup> cum poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, și cum este scris  
 în cartea legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste cari nu trecuse ferul. Pe altarul acesta  
 au adus Domnului ardere de tot, și jertfe de mulțimi. <sup>32</sup> Și acolo Iosua a scris pe pietre o  
 copie a legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel. <sup>33</sup> Tot Israelul, bărbații, mairii  
 oastei și judecătorii lui, stăteau de amîndouă părțile chivotului, înaintea preoților,  
 din neamul Leviilor, cari duceau chivotul legământului Domnului; erau de față atît strîinii  
 cît și copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim, și jumătate în dreptul muntelui  
 Ebal, după porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvînteze  
 pe poporul lui Israel. <sup>34</sup> Iosua a citit apoi toate cuvintele legii, binecuvîntările și blestemurile,  
 după cum este scris în cartea legii. <sup>35</sup> N'ar rămas nimic din tot ce poruncise Moise, pe care s  
 nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor  
 cari mergeau în mijlocul lor.

## Chapter 9

<sup>1</sup> La auzul acestor lucruri, toți împărații cari erau dincoace de Iordan, în munte și în vale,  
 și pe toată coasta mării celei mari, pînă lîng Liban, Hetiții, Amoriții, Cananiții,  
 Fereziții, Heviții și Iebusiții, <sup>2</sup> s'au unit împreună într-o înalțăre ca să lupte împotriva  
 lui Iosua și împotriva lui Israel. <sup>3</sup> Locuitorii din Gabaon, de partea lor, cînd au auzit ce făcuse  
 Iosua Ierihonului și cetății Ai, <sup>4</sup> au întrebunat un vicleug, și au pornit la drum cu merinde  
 pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe mergarii lor, și niște burdufuri vechi pentru

5  
 vin, rupte i cîrpite, iar în picioare purtau înc l minte veche i cîrpit , i erau  
 îmbr ca i cu ni te haine vechi pe ei; iar toat pînea pe care o aveau pentru hran era uscat  
 i muceg ise. 6 S'au dus la Iosua în tab r la Ghilgal, i i-au zis lui i tuturor celor din  
 Israel: „Noi venim dintr'o ar dep rtat , acum deci face i leg mînt cu noi``. 7 B rba ii  
 lui Israel au r spus Hevi ilor acestora: „Poate c voi locui i în mijlocul nostru, cum s  
 8  
 facem noi leg mînt cu voi?`` Ei au zis lui Iosua: „Noi sîntem robii t i.`` i Iosua le -a zis:  
 9  
 „Cine sînte i voi, i de unde veni i?`` Ei i-au r spus: „Robii t i vin dintr'o ar foarte  
 dep rtat , pentru faima Domnului, Dumnezeului t u; c ci am auzit vorbindu-se de El, de tot  
 10  
 ce a f cut în Egipt, i de ce a f cut celor doi împ ra i ai Amori ilor dincolo de Iordan,  
 11  
 lui Sihon, împ ratul Hesbonului, i lui Og, împ ratul Basanului, care era la A tarot. i  
 b trîinii no tri i to i locuitorii din ara noastr ne-au zis: „Lua i cu voi merinde pentru  
 c l torie, duce i-v înaintea lor, i spune i-le: „Noi sîntem robii vo tri; acum deci face i  
 12  
 leg mînt cu noi. Iat pînea noastr : era cald cînd am luat -o ca merinde de acas , în ziua  
 13  
 cînd am plecat s venim la voi, i acum s'a uscat i s'a muceg it. Burdufurile acestea de  
 vin, cînd le-am umplut, erau noi de tot, i iat -le s'au rupt; hainele i înc l mintea noastr  
 14  
 s'au învechit de lungimea prea mare a drumului``. B rba ii lui Israel au luat din merindele  
 15  
 lor, i n'au întrebat pe Domnul. Iosua a f cut pace cu ei, i a încheiat un leg mînt prin care  
 16  
 trebuia s -i lase cu via , i c peteniile adun rii le-au jurat lucrul acesta. La trei zile  
 dup încheierea acestui leg mînt, copiii lui Israel au aflat c erau vecini cu ei, i c locuiau  
 17  
 în mijlocul lor. C ci copiii lui Israel au plecat, i a treia zi au ajuns la cet ile lor; cet ile  
 18  
 lor erau Gabaon, Chefira, Beerot i Chiriatiarim. Dar nu i-au b tut, pentruc frunta ii  
 adun rii le juraser pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, c -i vor l sa cu via . i toat  
 19  
 adunarea a cîrtit împotriva c peteniilor. Toate c peteniile au zis întregei adun ri: „Le-am  
 20  
 jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, i acum nu putem s ne atingem de ei. Iat ce le  
 vom face: îi vom l sa cu via , ca s n'aducem peste noi mînia Domnului, din pricina  
 21  
 jur mîntului pe care li l-am f cut``. „S tr iasc ``, le-au zis c peteniile. Dar au fost  
 întrebui a i la t iat lemne i la scos ap pentru toat adunarea, cum le spusese  
 22  
 c peteniile. Iosua i -a chemat, i le -a vorbit astfel: „Pentruce ne-a i în elat zicînd: „Sîntem  
 23  
 foarte departe de voi``, cînd voi locui i în mijlocul nostru? Acum sînte i blestema i, i nu  
 ve i înceta s fi i în robie, s t ia i lemne i s scoate i ap pentru casa Dumnezeului

24  
 meu`. Ei au r spus lui Iosua, i au zis: „Robii t i au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul t u, robului S u Moise, ca s v dea în mân toat ara i s nimiceasc dinaintea voastr pe to i locuitorii ei; i venirea voastr a b gat mare fric în noi cu privire la via a noastr : iat de ce am lucrat a a. 25 i acum iat -ne în mânile tale; f cu noi ce vei crede c este bine i drept s faci`. 26 Iosua le -a f cut a a cum hot rîse; i -a izb vit din mâna copiilor lui Israel, cari nu i-au omorît; 27 dar din ziua aceea i -a pus s taie lemne i s scoat ap pentru adunare, i pentru altarul Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul: ceeace fac p n în ziua de azi.

## Chapter 10

1  
 Adoni- edec, împ ratul Ierusalimului, a aflat c Iosua pusese mâna pe Ai i o nimicise cu des vîr ire, c f cuse cet ii Ai i împ ratului ei cum f cuse Ierihonului i împ ratului lui, i c locuitorii Gabaonului f cuser pace cu Israel i erau în mijlocul lor.

2  
 Atunci i -a fost foarte mare fric ; fiindc Gabaon era o cetate mare ca una din cet ile împ r te ti, mai mare chiar decît Ai, i to i b rba ii ei erau viteji. 3 Adoni- edec, împ ratul Ierusalimului, a trimes s spun lui Hoham, împ ratul Hebronului, lui Piream, împ ratul Iarmutului, lui Iafia, împ ratul Lachisului, i lui Debir, împ ratul Eglonului:

4  
 „Sui i-v la mine, i ajut i-m , ca s batem Gabaonul, c ci a f cut pace cu Iosua i cu copiii lui Israel`. 5 Cei cinci împ ra i ai Amori ilor: împ ratul Ierusalimului, împ ratul Hebronului, împ ratul Iarmutului, împ ratul Lachisului, i împ ratul Eglonului, s'au adunat astfel i s'au suit împreun cu toate o tile lor; au venit i au t b rît lîng Gabaon, i au început s lupte împotriva lui. 6 Oamenii din Gabaon au trimes s spun lui Iosua, în tab ra din Ghilgal: „Nu p r si pe robii t i, suie-te la noi în grab , izb ve te-ne, d -ne ajutor; c ci to i împ ra ii Amori ilor, cari locuiesc pe munte, s'au strîns împotriva noastr `.`

7  
 Iosua s'a suit din Ghilgal, el i to i oamenii de r zboi cu el, i to i cei viteji. 8 Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, c ci îi dau în mânile tale, i niciunul din ei nu va putea s stea împotriva ta`. 9 Iosua a venit f r veste peste ei, dup ce a mers toat noaptea dela Ghilgal.

10  
 Domnul i -a pus în înv lm eal dinaintea lui Israel; i Israel le -a pricinuit o mare înfrîngere la Gabaon, i -a urm rit pe drumul care suie la Bet-Horon, i i -a b tut pîn la Azeca i pîn la Macheda. 11 Pe cînd fugeau ei dinaintea lui Israel, i se pogorau din Bet-Horon,

Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari pînă la Azeca, și au perit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulți decît cei uciși cu sabia de copiii lui Israel.

12

Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua cînd a dat Domnul pe Amori și în mîinile copiilor lui Israel, și a zis în fața lui Israel: „Opre-te-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra

vii Aialonului!”<sup>13</sup> și soarele s'a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, pînă ce poporul și-a răzbit pe vrjmașii lui. Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului? Soarele s'a

oprit în mijlocul cerului, și nu s'a grăbit să apună, aproape o zi întreagă.<sup>14</sup> N'a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, cînd Domnul s'a fi ascultat glasul unui om; și cînd

Domnul lupta pentru Israel.<sup>15</sup> Și Iosua și tot Israelul împreună cu el, s'a întors în tabără la

Ghigal.<sup>16</sup> Cei cincisprezece și-au fugit, și s'au ascuns într-o peșteră la Macheda.<sup>17</sup> S'a spus lucrul acesta lui Iosua, zicînd: „Cei cincisprezece și-au afluș ascunși într-o peșteră la Macheda”.

18

Iosua a zis: „Privești niște pietre mari la intrarea peșterii, și pune niște oameni să

-și pzească.<sup>19</sup> și voi nu vă opriți, ci urmăriți pe vrjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-și lăsați să intre în cetățile lor, și cînd Domnul, Dumnezeul vostru, și-a dat în

mîinile voastre.”<sup>20</sup> După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrîngere,

și i-au bătut cu desvîrșire, ceice au putut scăpa au intrat în cetățile întregi,<sup>21</sup> și tot poporul s'a întors liniștit în tabără la Iosua în Macheda, fiindcă cineva s'a fi crîcnit cu limba

lui împotriva copiilor lui Israel.<sup>22</sup> Iosua a zis atunci: „Deschideți intrarea peșterii, scoateți

afară din ea pe cei cincisprezece, și aduceți-i la mine.”<sup>23</sup> Ei au făcut așa, și au adus la el pe cei cincisprezece, pe cari și-au scosese din peșteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului, și pe împăratul

Eglonului.<sup>24</sup> După ce au adus pe aceștia împărași înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toți bărbății lui Israel, și a zis către peteniilor oamenilor de război, cari merseseră cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împărașilor acestora.” Ei s'au apropiat,

și au pus picioarele pe grumajii lor.<sup>25</sup> Iosua le-a zis: „Nu vă temeți și nu vă spîimîntați, ci întăriți-vă și îmbrățați-vă, și cînd a va face Domnul tuturor vrjmașilor voștri

împotriva cîrora vă veți lupta.”<sup>26</sup> După aceea, Iosua și-a lovit, și și-a omorîț; și-a spînzurat

de cincisprezece copaci, și au rămas spînzurați de copaci pînă seara.<sup>27</sup> Pe la apusul soarelui, Iosua a poruncit să-și pogoare din copaci, și-au aruncat în peșteră în care se ascuseseră, și au pus la

intrarea peșterii niște pietre mari, cari au rămas acolo pînă în ziua de azi.<sup>28</sup> Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea, și a trecut-o prin ascușitul sibiului; a nimicit cu desvîrșire pe împărat, cetatea și pe toți cei ce se aflau în ea; n'a lăsat să scape niciunul, și împăratului

din Macheda i -a f cut cum f cuse împ ratului Ierihonului. <sup>29</sup> Iosua, i tot Israelul împreun  
 cu el, a trecut din Macheda la Libna, i a dat lupt împotriva Libnei. <sup>30</sup> Domnul a dat -o i pe  
 ea, împreun cu împ ratul ei, în mânile lui Israel, i a trecut -o prin ascu i ul s biei, pe ea  
 i pe to i ceice se g seau în ea; n'a l sat s scape niciunul, i a f cut împ ratului ei cum  
 f cuse împ ratului Ierihonului. <sup>31</sup> Iosua, i tot Israelul împreun cu el, a trecut din Libna în  
 Lachis, a t b rît înaintea ei, i a început lupta împotriva ei. <sup>32</sup> Domnul a dat cetatea Lachis în  
 mânile lui Israel, care a luat -o a doua zi, i a trecut -o prin ascu i ul s biei, pe ea i pe to i  
 cei ce se aflau în ea, cum f cuse cu Libna. <sup>33</sup> Atunci Horam, împ ratul Ghezerului, s'a suit ca  
 s dea ajutor Lachisului. Iosua l -a b tut, pe el i pe poporul lui, f r s lase pe cineva s  
 scape. <sup>34</sup> Iosua, i tot Israelul împreun cu el, a trecut din Lachis la Eglon; au t b rît înaintea  
 ei, i au început lupta. <sup>35</sup> Au luat -o în aceea zi, i au trecut -o prin ascu i ul s biei, pe  
 ea i pe to i ceice se aflau în ea; Iosua a nimicit -o cu des vâr ire chiar în ziua aceea, cum  
 f cuse cu Lachis. <sup>36</sup> Iosua, i tot Israelul împreun cu el, s'a suit din Eglon la Hebron, i au  
 început lupta împotriva lui. <sup>37</sup> L-au luat, i l-au trecut prin ascu i ul s biei, pe el, pe împ ratul  
 lui, toate cet ile cari ineau de el, i pe to i ceice se aflau în el; Iosua n'a l sat pe niciunul  
 s scape, cum f cuse cu Eglonul, i l -a nimicit cu des vâr ire împreun cu to i ceice se  
 aflau în el. <sup>38</sup> Iosua, i tot Israelul împreun cu el, s'a îndreptat împotriva Debirului, i a început  
 lupta împotriva lui. <sup>39</sup> L -a luat, pe el, pe împ ratul lui, i toate cet ile cari ineau de el;  
 le-au trecut prin ascu i ul s biei, i au nimicit cu des vâr ire pe to i cei ce se aflau în ele,  
 f r s lase s scape vreunul; Iosua a f cut Debirului i împ ratului lui cum f cuse  
 Hebronului i cum f cuse Libnei i împ ratului ei. <sup>40</sup> Iosua a b tut astfel toat ara,  
 muntele, partea de miaz zi, câmpia i costii ele, i a b tut pe to i împ ra ii; n'a l sat  
 s scape nimeni, i a nimicit cu des vâr ire tot ce avea suflare, cum poruncise Domnul,  
 Dumnezeuul lui Israel. <sup>41</sup> Iosua i -a b tut dela Cades-Barnea pîn la Gaza, a b tut toat ara  
 Gosen pîn la Gabaon. <sup>42</sup> Iosua a luat în acela timp pe to i împ ra ii aceia i ara lor,  
 c ci Domnul, Dumnezeuul lui Israel, lupta pentru Israel. <sup>43</sup> Iosua, i tot Israelul împreun  
 cu el, s'a întors în tab r la Ghilgal. Mare b t lie la apele Merom.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Iabin, împ ratul Ha orului, auzind de aceste lucruri, a trimis soli la Iobab, împ ratul Madonului, la împ ratul imronului, la împ ratul Ac afului, <sup>2</sup> la împ ra ii cari erau la miaz noapte de munte, în câmpia dela miaz zi de Chineret, în vale, i pe în l imile Dorului la apus, <sup>3</sup> Canani ilor dela r s rit i dela apus, Amori ilor, Heti ilor, Ferezi ilor, Iebusi ilor în munte, i Hevi ilor la poalele Hermonului în ara Mi pa. <sup>4</sup> Au ie it, ei i toate o tirile lor împreun cu ei, alc tuind un popor f r num r, ca nisipul care este pe marginea m rii, i avînd cai i car în foarte mare num r. <sup>5</sup> To i împ ra ii ace tia au hot rît un loc de întîlnire, i au venit de au t b rît împreun la apele Merom, ca s lupte împotriva lui Israel. <sup>6</sup> Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, c ci mîne, pe vremea aceasta, îi voi da b tu i pe to i înaintea lui Israel. Cailor s le tai vinele picioarelor, iar car le lor s le arzi în foc”. <sup>7</sup> Iosua, cu to i oamenii lui de r zboi, au venit pe nea teptate peste ei la apele Merom, i s'au n pustit în mijlocul lor. <sup>8</sup> Domnul i -a dat în mînile lui Israel; ei i-au b tut i i-au urm rit pîn la Sidonul cel mare, pîn la Misrefot-Maim, i pîn în valea Mi pa la r s rit; i-au b tut, f r s lase s scape vreunul. <sup>9</sup> Iosua le -a f cut cum îi spusese Domnul: cailor le -a t iat vinele picioarelor, iar car le lor le -a ars în foc. <sup>10</sup> La întoarcere, i în acela timp, Iosua a luat Ha orul, i a trecut prin sabie pe împ ratul lui. Ha orul era mai înainte capitala tuturor acestor împ r ii. <sup>11</sup> Au trecut prin ascu i ul s biei i au nimicit cu des vîr ire pe to i ceice se g seau în el: n'a r mas nimic din ce avea suflare de via , i au pus foc Ha orului. <sup>12</sup> Iosua a luat deasemenea toate cet ile împ ra ilor acelora, i pe to i împ ra ii lor i -a trecut prin ascu i ul s biei, i i -a nimicit cu des vîr ire, cum poruncise Moise, robul Domnului. <sup>13</sup> Dar Israel n'a ars niciuna din cet ile a ezate pe dealuri, afar numai de Ha or, care a fost ars de Iosua. <sup>14</sup> Copiii lui Israel au p strat pentru ei toat prada cet ilor acelora i vitele; dar au trecut prin ascu i ul s biei pe to i oamenii, pîn i-au nimicit, f r s lase ceva din ce are suflare de via . <sup>15</sup> Iosua a împlinit poruncile date de Domnul robului S u Moise, i de Moise lui Iosua; n'a l sat nimic neîmplinit din tot ce poruncise lui Moise Domnul. <sup>16</sup> Astfel Iosua a luat toat ara aceasta, muntele, toat partea de miaz zi, toat ara Gosen, valea, câmpia, muntele lui Israel i v ile lui, <sup>17</sup> dela muntele cel ple uv care se înal spre Seir pîn la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat pe to i împ ra ii lor, i -a b tut i i -a omorît. <sup>18</sup> R zboiul, pe care l -a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împ ra i, a inut mult vreme. <sup>19</sup> N'a r mas nicio



cetate, care s-a făcut pace cu copiii lui Israel, afară de Hevi, cari locuiau în Gabaon; pe

toate le-au luat prin luptă. <sup>20</sup> Căci Domnul a îngăduit ca popoarele acelea să-și împetească  
inima și să lupte împotriva lui Israel, pentru că Israel să le nimicească cu desăvârșire, fără

să aibă milă de ele, și să le nimicească, după cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>21</sup> În

același timp, Iosua a pornit, și a nimicit pe Anachimi, din muntele Hebronului, din Debir, din  
Anab, din tot muntele lui Iuda și din tot muntele lui Israel; Iosua și-a nimicit cu desăvârșire,

împreună cu cetățile lor. <sup>22</sup> N'au rămas deloc Anachimi în țara copiilor lui Israel; n'au

rămas decât la Gaza, la Gat și la Asdod. <sup>23</sup> Iosua a pus stăpânire deci pe toată țara, potrivit  
cu tot ce spusese lui Moise Domnul. Și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, fiecăruia și-a dat  
partea lui, după semințiile lor. Apoi țara s-a odihnit de război.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Iată împărățiile pe cari și-au bătut copiii lui Israel, și a căror țară au luat-o în stăpânire  
de cealaltă parte a Iordanului, spre răsritul soarelui, dela pârâul Arnon până la muntele

Hermonului, cu toată câmpia de la răsrit: <sup>2</sup> Pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la  
Hesbon. Stăpânirea lui se întindea dela Aroer, care este pe malul pârâului Arnon, și, dela mijlocul

pârâului, peste jumătate din Galaad, până la pârâul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon; <sup>3</sup> dela câmpie  
până la marea Chineret la răsrit, și până la marea câmpiei, care este marea Srat, la

răsrit, spre Bet-Iemot; și dela miazăzi, sub poalele muntelui Pisga. <sup>4</sup> Pe Og, împăratul  
Basanului, singura rămășiță a Refaimiților, cari locuiau la Astarot și la Edrei.

<sup>5</sup> Stăpânirea lui se întindea peste muntele Hermonului, peste Salca, peste tot Basanul, până la  
hotarul Gheuriților și Maacatiților, și peste jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon,

împăratul Hesbonului. <sup>6</sup> Moise, robul Domnului, și copiii lui Israel, și-au bătut; și Moise, robul  
Domnului, le-a dat țara lor în stăpânirea Rubeniților, Gadiților, și la jumătate din seminția

lui Manase. <sup>7</sup> Iată împărățiile pe cari și-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan,  
la apus, dela Baal-Gad în valea Libanului până la muntele cel pleștău, care se înalță spre Seir.

Iosua a dat țara lor în stăpânire semințiilor lui Israel, fiecăruia și-a dat partea ei, <sup>8</sup> în munte,  
în vale, în câmpie, pe costele, în pustie, și în partea de miazăzi țara Hetiților, Amoriților,

Cananiților, Fereziților, Heviților și Iebusiților. <sup>9</sup> Împăratul Ierihonului, unul; împăratul

din Ai, lângă Betel, unul; <sup>10</sup> împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul;

11 împ ratul Iarmutului, unul; împ ratul din Lachis, unul; 12 împ ratul Eglonului, unul;  
 împ ratul Ghezerului, unul; 13 împ ratul Debirului unul; împ ratul Ghederului, unul;  
 14 împ ratul din Horma, unul; împ ratul Aradului, unul; 15 împ ratul Libnei, unul; împ ratul  
 Adulamului, unul; 16 împ ratul din Macheda, unul; împ ratul Betelului, unul; 17 împ ratul  
 Tapuahului, unul; împ ratul Heferului, unul; 18 împ ratul Afecului, unul; împ ratul  
 La aronului, unul; 19 împ ratul Madonului, unul; împ ratul Ha orului, unul; 20 împ ratul  
 imron-Meronului, unul; împ ratul Ac afului, unul; 21 împ ratul Taanacului, unul; împ ratul  
 din Meghido, unul; 22 împ ratul din Chede , unul; împ ratul Iocneamului, la Carmel, unul;  
 23 împ ratul Dorului, pe în l imile Dorului, unul; împ ratul Goimului, lâng Ghilgal, unul;  
 24 împ ratul din Tir a, unul. Peste tot treizeci i unu de împ ra i.

### Chapter 13

1 Iosua era b trîn, înaintat în vîrst . Domnul i -a zis atunci: „Tu ai îmb trînit, ai înaintat în  
 vîrst , i ara care- i mai r mîne de supus este foarte mare. 2 Iat ara care mai r mîne:  
 toate inuturile Filistenilor i tot inutul Ghe uri ilor, 3 dela ihor, care curge înaintea  
 Egiptului, pîn la hotarul Ecronului la miaz noapte, inut care trebuie socotit drept cananit,  
 i care este st pînit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din  
 Ascalon, cel din Gat i cel din Ecron, i de Avi i; 4 începînd dela miaz zi, toat ara  
 Canani ilor, i Meara, care este a Sidoni ilor, pîn la Afec, pîn la hotarul Amori ilor;  
 5 ara Ghibli ilor i tot Libanul spre r s ritul soarelui, dela Baal-Gad, la poalele muntelui  
 Hermon, pîn la intrarea Hamatului; 6 to i locuitorii de pe munte, dela Liban pîn la  
 Misrefot-Maim, to i Sidoni ii. Eu îi voi izgoni dinaintea copiilor lui Israel. D numai ara  
 aceasta de mo tenere prin sor i lui Israel, cum i-am poruncit; 7 i împarte acum ara aceasta  
 ca mo tenere între cele nou semin ii i între jum tate din semin ia lui Manase``.  
 8 Rubeni ii i Gadi ii, cu cealalt jum tate din semin ia lui Manase, i-au primit  
 mo tenirea, pe care le -a dat -o Moise de cealalt parte a Iordanului, la r s rit, cum le -a dat  
 9 -o Moise, robul Domnului: dela Aroer, care este pe malurile pîrîului Arnon, i dela cetatea care

este în mijlocul văii, toată câmpia Medeba, pînă la Dibon; <sup>10</sup> toate cetățile lui Sihon,  
 împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon, pînă la hotarul copiilor lui Amon; <sup>11</sup> Galaadul,  
 inutul Gheriților și al Maacatiților, tot muntele Hermonului, și tot Basanul, pînă la  
<sup>12</sup> Salca; <sup>12</sup> toată împărația lui Og în Basan, care domnea în Astarot și în Edrei, și care era  
 singura rămasă a Refaimiților. Moise a bătut pe acești împărați, și i-a izgonit.  
<sup>13</sup> Dar copiii lui Israel n'au izgonit pe Gherițiți și pe Maacatiți, cari au locuit în mijlocul lui  
 Israel pînă în ziua de azi. <sup>14</sup> Seminția lui Levi a fost singura creia Moise nu i-a dat parte de  
 moștenire; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost  
 moștenirea lui, cum îi spusese El. <sup>15</sup> Moise dăduse seminției fiilor lui Ruben o parte de  
 moștenire, după familiile lor. <sup>16</sup> Ei au avut ca inut al lor: dela Aroer, care este pe malurile  
 pîrîului Arnon, și cetatea care este în mijlocul văii, toată câmpia de lîngă Medeba, <sup>17</sup> Hesbonul,  
 și toate cetățile lui din câmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon, <sup>18</sup> Iaha, Chedemot,  
 Mefaat, <sup>19</sup> Chiriataim, Sibma, eret-Haahar, pe muntele văii, <sup>20</sup> Bet-Peor, poalele muntelui  
 Pisga, Bet-Iemot, <sup>21</sup> toate cetățile câmpiei, și toată împărația lui Sihon, împăratul  
 Amoriților, care domnea la Hesbon: Moise îl bătuse, pe el și pe domnitorii Madianului, pe  
 Evi, Rechem, ur, Hur și Reba, domnitori cari se trăgeau din Sihon, și cari locuiau în ar.  
<sup>22</sup> Între cei pe cari i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui  
 Beor. <sup>23</sup> Hotarul inutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Ruben,  
 după familiile lor: cetățile și satele lor. <sup>24</sup> Moise dăduse seminției lui Gad, fiilor lui Gad,  
 o parte de moștenire, după familiile lor. <sup>25</sup> inutul lor a fost Iazerul, toate cetățile Galaadului,  
 jumătate din țara copiilor lui Amon pînă la Aroer, față în față cu Raba, <sup>26</sup> dela Hesbon  
 pînă la Ramat-Mișepai și Betonim, dela Mahanaim pînă la hotarul Debirului, <sup>27</sup> și, în vale,  
 Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Afon, rămasă din împărația lui Sihon, împăratul  
 Hesbonului, avînd ca hotar Iordanul pînă la marginea mării Chineret, de cealaltă parte a  
 Iordanului, la răsrit. <sup>28</sup> Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetățile  
 și satele lor. <sup>29</sup> Moise dăduse la jumătate din seminția lui Manase, fiilor lui Manase, o parte  
 de moștenire după familiile lor. <sup>30</sup> inutul lor a fost: dela Mahanaim, tot Basanul, toată  
 împărația lui Og, împăratul Basanului, și toate țîrgurile lui Iair în Basan, așezeci de

31  
 cet i. Jum tate din Galaad, A tarot i Edrei, cet i din împ r ia lui Og, în Basan,  
 au c zut fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adic la jum tate din fiii lui Machir, dup familiile  
 32  
 lor. Acestea sînt p r ile de mo tenere pe cari le -a dat Moise, cînd era în cîmpia Moabului,  
 33  
 de cealalt parte a Iordanului, în fa a Ierihonului, la r s rit. Moise n'a dat nici o mo tenere  
 seminiei lui Levi; Domnul, Dumnezeul lui Israel, este mo tenirea lui, cum îi spusese El.

## Chapter 14

1  
 Iat locurile pe cari le-au primit copiii lui Israel ca mo tenere în ara Canaanului, pe cari  
 li le-au împ r it între ei preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, i c peteniile de familie ale  
 seminilor copiilor lui Israel. 2  
 Împ r irea s'a f cut prin sor i, cum poruncise Domnul prin  
 Moise, pentru cele nou seminii i jum tate. 3  
 C ci Moise d duse o mo tenere celor  
 dou seminii i jum tate de cealalt parte a Iordanului; dar Levi ilor nu le d duse  
 4  
 mo tenere printre ei. Fiii lui Iosif, alc tuiau dou seminii: Manase i Efraim; i Levi ilor  
 nu li s'a dat parte în ar , afar de cet ile pentru locuit, cu locurile goale dimprejurul lor  
 5  
 pentru turmele i averile lor. Copiii lui Israel au f cut întocmai dup poruncile pe cari le  
 d duse lui Moise Domnul, i au împ r it ara. 6  
 Fiii lui Iuda s'au apropiat de Iosua, la  
 Ghilgal; i Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i -a zis: „, tii ce a spus Domnul lui Moise, omul lui  
 7  
 Dumnezeu, cu privire la mine i cu privire la tine, la Cades-Barnea. Eram în vîrst de patruzeci  
 de ani cînd m'a trimes Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca s iscodesc ara, i i-am  
 8  
 adus tiri a a cum îmi spunea inima mea curat . Fra ii mei cari se suiser împreun cu  
 9  
 mine au t iat inima poporului, dar eu am urmat în totul calea Domnului, Dumnezeului meu. i  
 în ziua aceea Moise a jurat, i a zis: „, ara în care a c lcat piciorul t u, va fi mo tenirea ta  
 pe vecie, pentru tine i pentru copiii t i, pentruc ai urmat în totul voia Domnului, Dumnezeului  
 10  
 meu`. Acum iat c Domnul m'a inut în via , cum a spus. Sînt patruzeci i cinci de  
 ani decînd vorbea Domnul astfel lui Moise, cînd umbla Israel prin pustie; i acum iat c azi  
 11  
 sînt în vîrst de optzeci i cinci de ani. i ast zi, sînt tot a a de tare ca în ziua cînd m'a  
 trimes Moise; am tot atîta putere cît aveam atunci, fie pentru lupt , fie pentru ca s merg în  
 12  
 fruntea voastr . D -mi dar muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea;  
 c ci ai auzit atunci c acolo sînt Anachimi, i c sînt cet i mari i înt rite. Domnul va

fi, poate, cu mine, i -i voi izgoni, cum a spus Domnul`. <sup>13</sup> Iosua a binecuvîntat pe Caleb, fiul lui Iefune, i i -a dat ca mo tenire Hebronul. <sup>14</sup> Astfel Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, a avut de mo tenire pîn în ziua de azi Hebronul, pentru c urmase în totul calea Domnului, Dumnezeului lui Israel. <sup>15</sup> Hebronul se chema mai înainte Chiriati-Arba: Arba fusese omul cel mai mare dintre Anachimi. i ara s'a odihnit de r zboi.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Partea c zut prin sor i semini ei fiilor lui Iuda, dup familiile lor, se întindea spre hotarul Edomului pîn la pustia în, la miaz zi. Acesta a fost hotarul cel mai de miaz zi. <sup>2</sup> Astfel, hotarul lor de miaz zi pornea dela cap tul m rii S rate, dela sînul care caut spre miaz zi. <sup>3</sup> Ie ea spre miaz zi de suia ul Acrabim, trecea prin în, i se suia la miaz zi de Cades-Barnea; de acolo trecea înainte prin He ron, suia spre Adar, i se întorcea la Carcaa; <sup>4</sup> trecea apoi prin A mon, mergea pîn la pîrful Egiptului, i ie ea la mare. Acesta s v fie hotarul de miaz zi. <sup>5</sup> Hotarul de r s rit era marea S rat pîn la îmbuc tura Iordanului. Hotarul de miaz noapte pornea dela sînul m rii care este la îmbuc tura Iordanului. <sup>6</sup> Suia spre Bet-Hogla, trecea pela miaz noapte de Bet-Araba, i se ridica pîn la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben; <sup>7</sup> suia mai departe la Debir, la o dep rtare bunicic de valea Acor, i se îndrepta spre miaz noapte înspre Ghilgal, care este în fa a suia ului Adumim la miaz zi de pîrflu. Trecea pe lîng apele En- eme , i mergea pîn la En-Roguel. <sup>8</sup> Suia de acolo prin valea Ben-Hinom în spre miaz zi de Iebus, care este Ierusalimul; apoi se ridica pîn în vârful muntelui, care este în dreptul v ii Hinom la apus, i la cap tul v ii Refaimi ilor la miaz noapte. <sup>9</sup> Din vârful muntelui, hotarul se întindea pîn la izvorul apelor Neftoah, ie ea la cet ile muntelui Efron, i trecea prin Baala, sau Chiriati-Iearim. <sup>10</sup> Din Baala se întorcea la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miaz noapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se pogora la Bet- eme , i trecea prin Timna. <sup>11</sup> Apoi ie ea în laturea de miaz noapte a Ecronului, se întindea spre icron, trecea prin muntele Baala, ajungea pîn la Iabneel i ie ea la mare. <sup>12</sup> Hotarul de apus era marea cea mare i rmul ei. Acestea au fost, dejur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, dup familiile lor. <sup>13</sup> Lui Caleb, fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua

Domnul; lui i-au dat Chiriati-Arba, adică Hebronul: Arba era tatăl lui Anac. <sup>14</sup> Caleb a izgonit  
 de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: e ai, Ahiman și Talmi, copiii lui Anac. <sup>15</sup> De acolo s'a  
 suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer. <sup>16</sup> Caleb a zis:  
 „Celui ce va bate cetatea Chiriati-Sefer și o va lua, îi voi da de nevastă pe fiica mea Aca.”  
<sup>17</sup> Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a pus mâna pe ea; și Caleb i-a dat de nevastă pe  
 fiica sa Aca. <sup>18</sup> După ce a intrat ea la Otniel, l-a sfătuit să ceară dela tatăl ei un ogor. Ea  
 s'a pogorât de pe marginea ei, și Caleb i-a zis: „Ce vrei?” <sup>19</sup> Ea a răspuns: „Fă-mi un dar,  
 căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă.” și el i-a dat izvoarele de sus  
 și izvoarele de jos. <sup>20</sup> Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Iuda, după familiile lor. <sup>21</sup> Cetele  
 auzate în inutul dela miazăzi, la marginea cea mai departe a seminției fiilor lui Iuda,  
 spre hotarul Edomului, erau: Cabee, Eder, Iagur, <sup>22</sup> China, Dimona, Adada, <sup>23</sup> Chede, Haor,  
 Itan, <sup>24</sup> Zif, Telem, Bealot, <sup>25</sup> Haor-Hadata, Cheriote-Haron, care este Haor, <sup>26</sup> Amam,  
 ema, Molada, <sup>27</sup> Haar-Gada, Hebron, Bet-Palet, <sup>28</sup> Haar-ual, Beer-eba, Biziotia,  
<sup>29</sup> Baala, Iim, Aem, <sup>30</sup> Eltolad, Chesil, Horma, <sup>31</sup> Iclag, Madmana, Sansana, <sup>32</sup> Lebaot,  
 ilhim, Ain, și Rimon. Toate cetele: douăzeci și nouă, împreună cu satele lor. <sup>33</sup> În  
 câmpie: Etaol, orea, Ana, <sup>34</sup> Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam, <sup>35</sup> Iarmut, Adulam, Soco,  
<sup>36</sup> Azeca, Aaraim, Aditaim, Ghedera, și Ghederotaim; patruzeci de cete, și satele lor.  
<sup>37</sup> Enan, Hadaa, Migdal-Gad, <sup>38</sup> Dilean, Mișpe, Iocteel, <sup>39</sup> Lachis, Bocat, Eglon, <sup>40</sup> Cabon,  
 Lahmas, Chitli, <sup>41</sup> Ghederot, Bet-Dagon, Naama, și Macheda; asprezece cete, și  
 satele lor. <sup>42</sup> Libna, Eter, Aana, <sup>43</sup> Iiftah, Ana, Neib, <sup>44</sup> Cheila, Aczib, și Marea; nouă  
 cete, și satele lor. <sup>45</sup> Ecron, cetele și satele lui; <sup>46</sup> dela Ecron și la apus, toate cetele  
 de lângă Asdod, și satele lor, <sup>47</sup> Asdod, cetele și satele lui; Gaza, cetele și satele ei,  
 până la pârâul Egiptului, și la marea cea mare, care slujește ca hotar. <sup>48</sup> În munte: amir, Iatir,  
 Soco, <sup>49</sup> Dana, Chiriati-Sana, care este Debirul, <sup>50</sup> Anab, Etemo, Anim, <sup>51</sup> Gosen, Holon, și  
 Ghilo, unsprezece cete și satele lor. <sup>52</sup> Arab, Duma, Eean, <sup>53</sup> Janum, Bet-Tapuah, Afeca,  
<sup>54</sup> Humta, Chiriati-Arba, care este Hebronul, și Ior; nouă cete, și satele lor. <sup>55</sup> Maon,

<sup>56</sup> Carmel, Zif, Iuta, Iizreel, Iocdeam, Zanoah, <sup>57</sup> Cain, Ghibea, i Timna; zece cet i i  
 satele lor. <sup>58</sup> Halhul, Bet-ur, Ghedor, <sup>59</sup> Maarat, Bet-Anot, i Eltecon; ase cet i i satele  
<sup>60</sup> lor. Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, i Raba; dou cet i, i satele lor. <sup>61</sup> În pustie:  
<sup>62</sup> Bet-Araba, Midin, Secaca, Nib an, Ir-Hamelah, i En-Ghedi; ase cet i i satele lor.  
<sup>63</sup> Fiii lui Iuda n'au putut izgoni pe Iebusi ii cari locuiau la Ierusalim; i Iebusi ii au locuit cu  
 fiii lui Iuda la Ierusalim pîn în ziua de azi.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Partea c zut la sor i fiilor lui Iosif se întindea dela Iordan, lîng Ierihon, spre apele  
 Ierihonului, la r s rit. Hotarul urma pustia care se ridic dela Ierihon la Betel prin munte.  
<sup>2</sup> Mergea mai departe dela Betel la Luz, i trecea spre hotarul Archi ilor prin Atarot. <sup>3</sup> Apoi se  
 pogora la apus spre hotarul Iafleti ilor, pîn la hotarul Bet-Horonului de jos i pîn la Ghezer,  
 ie ind la mare. <sup>4</sup> Acolo i-au primit mo tenirea fiii lui Iosif: Manase i Efraim. <sup>5</sup> Iat hotarele  
 fiilor lui Efraim, dup familiile lor. Hotarul mo tenirii lor era, la r s rit, Atarot-Adar pîn  
 la Bet-Horonul de sus. <sup>6</sup> Ie ea spre mare la Micmetat în partea de miaz noapte, se întorcea la  
 r s rit pîn la Taanat-Silo, i trecea în spre r s rit prin Ianoah. <sup>7</sup> Din Ianoah pogora la  
 Atarot i la Naarata, atingea Ierihonul, i mergea pîn la Iordan. <sup>8</sup> Din Tapuah mergea spre  
 apus pîn la pîrîul Cana, i ie ea la mare. Aceasta a fost mo tenirea semin iei fiilor lui  
<sup>9</sup> Efraim, dup familiile lor. Fiii lui Efraim aveau i cet i deosebite în mijlocul mo tenirii  
<sup>10</sup> fiilor lui Manase, toate cu satele lor. Ei n'au izgonit pe Canani ii cari locuiau în Ghezer, i  
 Canani ii au locuit în mijlocul lui Efraim pîn în ziua de azi, dar au fost pu i s pl teasc  
 un bir.

## Chapter 17

<sup>1</sup> O parte a c zut prin sor i semin iei lui Manase, c ci el era întîiul n scut al lui Iosif.  
 Machir, întîiul n scut al lui Manase i tat l lui Galaad, avusese Galaadul i Basanul, pentru  
<sup>2</sup> c era un b rbat de r zboi. Au dat prin sor i o parte celorlal i fii ai lui Manase, dup

famiile lor, fiilor lui Abiezer, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sihem, fiilor lui Hefer, fiilor lui emida: ace tia sînt copiii de parte b rb teasc ai lui Manase, fiul lui Iosif, dup

<sup>3</sup> famiile lor. elofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n'a avut

fii, dar a avut fiice, ale c ror nume sînt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca i Tir a. <sup>4</sup> Ele s'au  
înf i at înaintea preotului Eleazar, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, i înaintea mai marilor,  
i au zis: „Domnul a poruncit lui Moise s ne dea o mo tenere între fra ii no tri.” i li s'a

<sup>5</sup> dat, dup porunca Domnului, o mo tenere între fra ii tat lui lor. Au c zut zece p r i  
lui Manase, afar de ara Galaadului i a Basanului, care este de cealalt parte a Iordanului.

<sup>6</sup> C ci fetele lui Manase au avut o mo tenere între fiii lui, i ara Galaadului a fost pentru

ceilal i fii ai lui Manase. <sup>7</sup> Hotarul lui Manase se întindea de la A er pîn la Micmetat, care

este la r s rit de Sihem, i ducea la dreapta pîn la locuitorii din En-Tapuah. <sup>8</sup> ara Tapuahului

era a fiilor lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase era al fiilor lui Efraim. <sup>9</sup> Hotarul se  
pogora pîn la pîrful Cana, la miaz zi de pîrflu. Cet ile acestea ale lui Efraim erau în mijlocul  
cet ilor lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea de miaz noapte a pîrfului i ie ea la

<sup>10</sup> mare. inutul dela miaz zi era al lui Efraim, cel dela miaz noapte al lui Manase, i marea

le slujea ca hotar; la miaz noapte se întîlneau cu A er i la r s rit cu Isahar. <sup>11</sup> Manase

st pînea în Isahar i în A er: Bet- ean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului  
cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui, i locuitorii

din Meghido cu satele lui, cele trei în l imi. <sup>12</sup> Fiii lui Manase n'au putut s izgoneasc pe  
locuitorii din aceste cet i, i Canani ii au izbutit astfel s r mîn în ara aceasta.

<sup>13</sup> Cînd copiii lui Israel au fost destul de tari, au supus pe Canani i la un bir, dar nu i-au izgonit.

<sup>14</sup> Fiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, i i-au zis: „Pentru ce ne-ai dat de mo tenere numai un sor  
i numai o parte, cînd noi sîntem un popor mare la num r i Domnul ne -a binecuvîntat pîn

<sup>15</sup> acum?” Iosua le -a zis: „Dac sînte i un popor mare la num r, sui i-v în p dure, i  
t ia i -o, ca s v face i loc în ara Ferezi ilor i a Refaimi ilor, fiindc muntele lui

Efraim este prea strîmt pentru voi.” <sup>16</sup> Fiii lui Iosif au zis: „Muntele nu ne va ajunge, i to i  
Canani ii cari locuiesc în vale, ceice sînt la Bet- ean i în satele lui, i cei ce sînt în valea lui

Izreel au car de fier.” <sup>17</sup> Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim i lui Manase: „Voi sînte i un

popor mare la num r, i puterea voastr este mare, nu ve i avea un singur sor. <sup>18</sup> Ci ve i

avea muntele, c ci ve i t ia p durea, i ie irile ei vor fi ale voastre, i ve i izgoni pe  
Canani i, cu toate car le lor de fer i cu toat t ria lor.”



## Chapter 18

<sup>1</sup> Toat adunarea copiilor lui Israel s'a strîns la Silo, i au a ezat acolo cortul întîlnirii. ara  
era supus înaintea lor. <sup>2</sup> Mai r mîneau apte semin ii ale copiilor lui Israel, cari nu- i  
primiser înc partea de mo tenere. <sup>3</sup> Iosua a zis copiilor lui Israel: „Pîn cînd v ve i  
lenevi s merge i s lua i în st pînire ara pe care v'a dat -o Domnul, Dumnezeuul  
p rin ilor vo tri? <sup>4</sup> Alege i trei b rba i de fiecare semin ie, i -i voi porni. S se scoale,  
s str bat ara, s fac un plan în vederea împ r elii, i s se întoarc la mine.  
<sup>5</sup> S'o împart în apte p r i; Iuda s r mîn în hotarele lui la miaz zi, i casa lui Iosif  
s r mîn în hotarele ei la miaz noapte. <sup>6</sup> Voi dar, s face i un plan al rii împ r ite  
în apte p r i, i s mi -l aduce i aici. Voi arunca sor ul pentru voi înaintea Domnului,  
Dumnezeului nostru. <sup>7</sup> Dar Levi ii s n'aib parte în mijlocul vostru, c ci mo tenirea lor  
este preo ia Domnului; i Gad, Ruben i jum tate din semin ia lui Manase, i-au primit  
mo tenirea, pe care le -a dat -o Moise, robul Domnului, de cealalt parte a Iordanului, la  
r s rit.`` <sup>8</sup> Cînd s'au sculat b rba ii i au pornit s fac planul rii, Iosua le -a dat  
porunca aceasta: „Duce i-v , str bate i ara, face i-mi un plan, i întoarce i-v la  
mine; apoi eu voi arunca pentru voi sor ul înaintea Domnului, la Silo.`` <sup>9</sup> B rba ii ace tia au  
plecat, au str b tut ara, i au f cut planul dup cet i, într'o carte, împ r ind -o în  
apte p r i, i s'au întors la Iosua în tab r la Silo. <sup>10</sup> Iosua a aruncat înaintea Domnului  
sor i pentru ei la Silo, i a împ r it ara între copiii lui Israel, dînd fiec ruia partea lui.  
<sup>11</sup> Sor ul a c zut pe semin ia fiilor lui Beniamin, dup familiile lor, i partea care le -a c zut  
prin sor i i i avea hotarele între fiii lui Iuda i fiii lui Iosif. <sup>12</sup> În spre miaz -noapte, hotarul  
lor pornea dela Iordan. Suia pela miaz noapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus, i ie ea  
în pustia Bet-Aven. <sup>13</sup> De acolo trecea prin Luz, la miaz zi de Luz, adic Betel, i se pogora  
la Atarot-Adar, peste muntele care este la miaz -zi de Bet-Horonul de jos. <sup>14</sup> Înspre apus, hotarul  
mergea i se întorcea pela miaz zi de muntele care este în fa a Bet-Horonului; mergea spre  
miaz zi, i ie ea la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta era  
partea de apus. <sup>15</sup> Partea de miaz zi începea dela cap tul Chiriat-Iearimului. Hotarul mergea  
spre apus pîn la izvorul apelor Neftoahului. <sup>16</sup> Se pogora pela cap tul muntelui care este în  
fa a v ii Ben-Hinom, în valea Refaimi ilor, la miaz noapte. Se pogora prin valea Hinom, pe  
partea de miaz zi a Iebusi ilor, pîn la En-Roguel. <sup>17</sup> Se îndrepta spre miaz noapte la

En-eme, apoi la Ghelilot, care este în fața saului Adumim, și se pogora pe piatra lui Bohan, fiul lui Ruben. <sup>18</sup> Trecea pe partea de miază noapte în fața Arabei, se pogora pe Araba, <sup>19</sup> mergea înainte pe partea de miază noapte de Bet-Hogla, și ieși ea la sînul de miază noapte al mării Srate, spre îmbucătura Iordanului la miază zi. Acesta era hotarul de miază zi. <sup>20</sup> Înspre răsrit hotarul îl făcea Iordanul. Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor, cu hotarele ei de jur împrejur. <sup>21</sup> Cetățile seminției fiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Cheși, <sup>22</sup> Bet-Araba, emaraim, Betel, <sup>23</sup> Avim, Para, Ofra, <sup>24</sup> Chefar-Amonai, Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți, și satele lor. <sup>25</sup> Gabaon, Rama, Beerot, <sup>26</sup> Mișpe, Chefira, Moșa <sup>27</sup> Rechem, Irpeel, Tareala, <sup>28</sup> Ela, Elef, Iebus, adică Ierusalimul, Ghibeat și Chiriati; patrusprezece cetăți, și satele lor. Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor.

## Chapter 19

<sup>1</sup> A două parte a căzută prin sorții lui Simeon, seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor. Moștenirea lor era în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda. <sup>2</sup> Ei au avut în moștenirea lor: Beer-eba, eba, Molada, <sup>3</sup> Haar-ual, Bala, Aem, <sup>4</sup> Eltolad, Betul, Horma, <sup>5</sup> Iclag, Bet-Marcabot, Haar-Susa, <sup>6</sup> Bet-Lebaot, și aruhen, treisprezece cetăți și satele lor; <sup>7</sup> Ain, Rimon, Eter, și Aan, patru cetăți, și satele lor; <sup>8</sup> și toate satele din împrejurimile acestor cetăți, pînă la Baalat-Beer, care este Ramatul de miază zi, Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor. <sup>9</sup> Moștenirea fiilor lui Simeon a fost luată din partea de moștenire a fiilor lui Iuda; căci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, și de aceea fiii lui Simeon și-au primit pe a lor în mijlocul moștenirii lor. <sup>10</sup> A treia parte a căzută prin sorții fiilor lui Zabulon după familiile lor. <sup>11</sup> Hotarul moștenirii lor se întindea pînă la Sarid. La apus se suia spre Mareala, și atingea Dabeet, apoi pîrîul care curge înaintea Iocneamului. <sup>12</sup> Din Sarid se întorcea spre răsrit, spre răsritul soarelui, pînă la hotarul Chislot-Taborului, mergea înainte la Dabrat, și suia la Iafia. <sup>13</sup> De acolo trecea la răsrit prin Ghita-Hefer, prin Ita-Cain, mergea la Rimon, și se întorcea pînă la Nea. <sup>14</sup> Se întorcea apoi

înspre miaz noapte spre Hanaton, i ie ea la valea Iiftah-El. <sup>15</sup> Coprindea Catat, Nahalal,  
 imron, Iideala, Betleem: dou sprezece cet i, i satele lor. <sup>16</sup> Aceasta a fost mo tenirea  
 fiilor lui Zabulon, dup familiile lor, cet ile acestea i satele lor. <sup>17</sup> A patra parte a c zut  
 prin sor i lui Isahar, fiilor lui Isahar, dup familiile lor. <sup>18</sup> Hotarul lor trecea prin Izreel, Chesulot,  
<sup>19</sup> Sunem, <sup>20</sup> Hafaraim, ion, Anaharat, <sup>21</sup> Rabbit, Chi ion, Abe , <sup>21</sup> Remet, En-Ganim, En-Hada,  
 i Bet-Pae ; <sup>22</sup> atingea Taborul, aha ima, Bet-eme , i ie ea la Iordan: asesprezece  
 cet i, i satele lor. <sup>23</sup> Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Isahar, dup familiile  
 lor, cet ile acestea i satele lor. <sup>24</sup> A cincea parte a c zut prin sor i seminiei fiilor lui  
 A er, dup familiile lor. <sup>25</sup> Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Ac af, <sup>26</sup> Alamelec,  
 Aread i Mi eal; atingea, spre apus, Carmelul i ihor-Libnat; <sup>27</sup> apoi se întorcea în spre  
 r s rit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon i de valea Iiftah-El la miaz noapte de Bet-Emec  
 i Neiel, i se întindea spre Cabul, la stînga, <sup>28</sup> i spre Ebron, Rehob, Hamon i Cana, pîn  
 la Sidonul cel mare. <sup>29</sup> Se întorcea apoi spre Rama pîn la cetatea cea tare a Tirului, i spre  
 Hosa, i ie ea la mare, prin inutul Aczib. <sup>30</sup> Cuprindea: Uma, Afec i Rehob; dou zeci i  
 dou de cet i, i satele lor. <sup>31</sup> Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui A er, dup  
 familiile lor, cet ile acestea i satele lor. <sup>32</sup> A asea parte a c zut prin sor i fiilor lui  
 Neftali, dup familiile lor. <sup>33</sup> Hotarul lor se întindea dela Helef, dela Alon, prin aananim,  
 Adami-Necheb i Iabneel, pîn la Lacum, i ie ea la Iordan. <sup>34</sup> Se întorcea spre apus la  
 Aznot-Tabor, i de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zabulon, în spre miaz zi, de  
 A er în spre apus, i de Iuda; în spre r s rit era Iordanul. <sup>35</sup> Cet ile tari erau: idim,  
 er, Hamat, Racat, Chineret, <sup>36</sup> Adama, Rama, Ha or, <sup>37</sup> Chede , Edrei, En-Ha or, <sup>38</sup> Iireon,  
 Migdal-El, Horem, Bet-Anat i Bet-eme : nou sprezece cet i, i satele lor. <sup>39</sup> Aceasta  
 a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Neftali, dup familiile lor, cet ile acestea i satele  
 lor. <sup>40</sup> A aptea parte a c zut prin sor i seminiei fiilor lui Dan, dup familiile lor. <sup>41</sup> Hotarul  
 mo tenirii lor era orea, E taol, Ir-eme , <sup>42</sup> aalabin, Aialon, Iitla, <sup>43</sup> Elon, Timnata,  
<sup>44</sup> Ecron, <sup>45</sup> Elteche, Ghibeton, Baalat, <sup>46</sup> Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon, Me-Iarcon i Racon,

cu hotarul care este fa<sup>47</sup> în fa<sup>47</sup> cu Iafu. inutul fiilor lui Dan se întindea i în afar  
de acestea. Fiii lui Dan s'au suit i s'au luptat împotriva lui Le em; au pus mâna pe el i l-au  
trecut prin ascu i ul s biei; au pus st pînire pe el, s'au a ezat în el i l-au numit Dan, dup  
numele tat lui lor Dan.<sup>48</sup> Aceasta a fost mo tenirea semin iei fiilor lui Dan, dup familiile  
lor, cet ile acestea i satele lor.<sup>49</sup> Dup ce au ispr vit de împ r it ara, dup hotarele  
ei, copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o mo tenere în mijlocul lor.<sup>50</sup> Dup porunca  
Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea  
din nou, i i -a a ezat locuin a acolo.<sup>51</sup> Acestea sînt mo tenirile pe cari le-au împ r it  
preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, i c peteniile de familie ale semin iilor copiilor lui Israel,  
prin sor i înaintea Domnului, la Silo, la u a cortului întîlnirii. Astfel au ispr vit ei împ r irea  
rii.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Domnul a vorbit lui Iosua, i a zis: <sup>2</sup> „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le:  
Hot rî i-v cum v'am poruncit prin Moise, cet i de sc pare,<sup>3</sup> unde s poat fugi  
uciga ul care va omorî pe cineva f r voie, f r s aib vreun gînd s -l omoare; ele s  
v fie un loc de sc pare împotriva r zbur torului sîngelui.<sup>4</sup> Uciga ul s fug într'una  
din aceste cet i, s se opreasc la intrarea por ii cet ii, i s spun întîmplarea lui  
b trînilor cet ii aceleia; ei s -l primeasc la ei în cetate, i s -i dea o locuin , ca  
s locuiasc împreun cu ei.<sup>5</sup> Dac r zbur torul sîngelui îl va urm ri, ei s nu dea pe  
uciga în mîinile lui; c ci f r s vrea a omorî pe aproapele lui, i f r s -i fi fost  
vr jma mai înainte.<sup>6</sup> El s r mîn în cetatea aceasta pîn se va înf i a înaintea  
adun rii ca s fie judecat, pîn la moartea marelui preot care va fi atunci în slujb . Atunci,  
uciga ul s se întoarc i s intre iar în cetatea i în casa lui, în cetatea de unde fugise``.  
<sup>7</sup> Ei au pus deoparte Chede ul, în Galileia, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim;  
i Chiriat-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda.<sup>8</sup> i de cealalt parte a Iordanului, la  
r s ritul Ierihonului, a ales Be erul, în pustie, în cîmpie, în semin ia lui Ruben; Ramot în  
Galaad, în semin ia lui Gad; i Golan, în Basan, în semin ia lui Manase.<sup>9</sup> Acestea au fost  
cet ile hot rîte pentru to i copiii lui Israel i pentru str inul care locuie te în mijlocul  
lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva f r voie s poat fugi în ele, i s nu moar ucis  
de mâna r zbur torului sîngelui, înainte de a se înf i a înaintea adun rii.

## Chapter 21

<sup>1</sup> C peteniile de familie ale Levi ilor s'au apropiat de preotul Eleazar, de Iosua, fiul lui Nun,  
 i de c peteniile de familie ale semin iilor copiilor lui Israel. <sup>2</sup> Le-au vorbit la Silo, în ara  
 Canaanului, i au zis: „Domnul a poruncit prin Moise ca s ni se dea cet i de locuit, cu  
 împrejurimile lor pentru vitele noastre.” <sup>3</sup> Copiii lui Israel au dat atunci Levi ilor, din mo tenirea  
 lor, cet ile urm toare i împrejurimile lor, dup porunca Domnului. <sup>4</sup> Au tras la sor i  
 pentru familiile Chehati ilor; i Levi ii, fiii preotului Aaron, au avut prin sor i treisprezece  
 cet i din semin ia lui Iuda, din semin ia lui Simeon i din semin ia lui Beniamin;  
<sup>5</sup> ceialal i fii ai lui Chehat au avut prin sor i zece cet i ale familiilor din semin ia lui Efraim,  
 din semin ia lui Dan, i din jum tate din semin ia lui Manase. <sup>6</sup> Fiii lui Gher on au avut  
 prin sor i treisprezece cet i ale familiilor din semin ia lui Isahar, din semin ia lui A er,  
 din semin ia lui Neftali i din jum tate din semin ia lui Manase în Basan. <sup>7</sup> Fiii lui Merari,  
 dup familiile lor, au avut dou sprezece cet i din semin ia lui Ruben, din semin ia lui  
 Gad, i din semin ia lui Zabulon. <sup>8</sup> Copiii lui Israel au dat Levi ilor, prin sor i, aceste cet i  
 i împrejurimile lor, cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>9</sup> Au dat din semin ia fiilor lui Iuda i  
 din semin ia fiilor lui Simeon urm toarele cet i numite pe nume, <sup>10</sup> i cari au fost ale fiilor  
 lui Aaron dintre familiile Chehati ilor i ale fiilor lui Levi, c ci ei au ie it cei dintîi la sor i.  
<sup>11</sup> Le-au dat Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda, i locul dimprejur: Arba era tat l  
 lui Anac. <sup>12</sup> Cîmpia cet ii i satele ei au fost date în st pînire lui Caleb, fiul lui Iefune. <sup>13</sup> Au  
 dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de sc pare pentru uciga i, Hebronul i împrejurimile  
 lui, Libna i împrejurimile ei, <sup>14</sup> Iatirul i împrejurimile lui, E temoa i împrejurimile ei,  
<sup>15</sup> Holonul i împrejurimile lui, Debirul i împrejurimile lui, <sup>16</sup> Ainul i împrejurimile lui, Iuta  
 i împrejurimile ei, i Bet-eme ul i împrejurimile lui: nou cet i din aceste dou  
<sup>17</sup> semin ii; i din semin ia lui Beniamin: Gabaonul i împrejurimile lui, Gheba i  
<sup>18</sup> împrejurimile ei, Anatot i împrejurimile lui, i Almonul i împrejurimile lui: patru cet i.  
<sup>19</sup> Toate cet ile preo ilor, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cet i i împrejurimile lor.  
<sup>20</sup> Levi ii din familiile celorlal i fii ai lui Chehat au avut prin sor cet i din semin ia lui  
<sup>21</sup> Efraim. Le-au dat cetatea de sc pare pentru uciga i, Sihemul i împrejurimile lui, în muntele

lui Efraim, Ghezerul i împrejurimile lui, <sup>22</sup> Chib aim i împrejurimile lui, i Bet-Horon i  
 împrejurimile lui, patru cet i; <sup>23</sup> din semin ia lui Dan: Elteche i împrejurimile ei, Ghibeton  
 i împrejurimile lui, <sup>24</sup> Aialon i împrejurimile lui, i Gat-Rimon i împrejurimile lui, patru  
 cet i; <sup>25</sup> i din jum tate din semin ia lui Manase: Taanac i împrejurimile lui, i  
 Gat-Rimon i împrejurimile lui, dou cet i. <sup>26</sup> Toate cet ile erau zece, i împrejurimile  
 lor, pentru familiile celorlal i fii ai lui Chehat. <sup>27</sup> Au dat fiilor lui Gher on, dintre familiile  
 Levi ilor: din cealalt jum tate a semin iei lui Manase, cetatea de sc pare pentru uciga i  
 Golan din Basan i împrejurimile ei, i Bee tra i împrejurimile ei, dou cet i; <sup>28</sup> din  
 semin ia lui Isahar: Chi ion i împrejurimile lui, Dabrat i împrejurimile lui, <sup>29</sup> Iarmutul i  
 împrejurimile lui i En-Ganim i împrejurimile lui, patru cet i; <sup>30</sup> din semin ia lui A er:  
 Mi eal i împrejurimile lui, Abdonul i împrejurimile lui, <sup>31</sup> Helcat i împrejurimile lui, i  
 Rehob i împrejurimile lui, patru cet i; <sup>32</sup> i din semin ia lui Neftali: cetatea de sc pare  
 pentru uciga i Chede din Galilea i împrejurimile ei, Hamot-Dor i împrejurimile lui, i  
 Cartanul i împrejurimile lui, trei cet i. <sup>33</sup> Toate cet ile Gher oni ilor, dup familiile  
 lor, erau treisprezece cet i, i împrejurimile lor. <sup>34</sup> Celorlal i Levi i, cari f ceau parte  
 din familiile fiilor lui Merari, le-au dat: din semin ia lui Zabulon: Iocneamul i împrejurimile  
 lui, Carta i împrejurimile ei, <sup>35</sup> Dimna i împrejurimile ei, i Nahalal, i împrejurimile lui,  
 patru cet i; <sup>36</sup> din semin ia lui Ruben: Be erul i împrejurimile lui, Iah a i împrejurimile  
 ei, <sup>37</sup> Chedemot i împrejurimile lui, i Mefaat i împrejurimile lui, patru cet i; <sup>38</sup> i din  
 semin ia lui Gad: cetatea de sc pare pentru uciga i, Ramot din Galaad i împrejurimile lui,  
 Mahanaim i împrejurimile lui, <sup>39</sup> Hesbonul i împrejurimile lui, i Iaezerul i împrejurimile  
 lui, de toate: patru cet i. <sup>40</sup> Toate cet ile cari au c zut la sor i fiilor lui Merari, dup  
 familiile lor, alc tuind celelalte familii ale Levi ilor, erau dou sprezece cet i. <sup>41</sup> Toate  
 cet ile Levi ilor din mijlocul mo iilor copiilor lui Israel erau patruzeci i opt de cet i,  
 i împrejurimile lor. <sup>42</sup> Fiecare din aceste cet i i i avea împrejurimile ei de jur împrejur;  
 a a erau toate cet ile acestea. <sup>43</sup> Astfel, Domnul a dat lui Israel toat ara pe care jurase  
 c o va da p rin ilor lor; ei au luat -o în st pînire i s'au a ezat în ea. <sup>44</sup> Domnul le -a dat

odihn dejur împrejur, cum jurase p rin ilor lor; niciunul din vr jma ii lor nu putuse s le  
 stea împotriv , i Domnul i -a dat pe to i în mînile lor. <sup>45</sup> Din toate vorbele bune pe cari le  
 spusese casei lui Israel Domnul, niciuna n'a r mas neîmplinit : toate s'au împlinit.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Atunci Iosua a chemat pe Rubeni i, pe Gadi i i jum tatea din semin ia lui Manase.  
<sup>2</sup> i le -a zis: „Voi a i p zit tot ce v'a poruncit Moise, robul Domnului, i a i ascultat de  
 glasul meu în tot ce v'am poruncit. <sup>3</sup> N'a i p r sit pe fra ii vo tri, de o bun bucat de  
 vreme pîn în ziua de azi; i a i p zit rînduielile i poruncile Domnului, Dumnezeului vostru.  
<sup>4</sup> Acum cînd Domnul, Dumnezeul vostru, a dat odihn fra ilor vo tri, cum le spusese,  
 întoarce i-v i duce i-v la corturile voastre, în ara dat în st pînirea voastr , pe  
 care v'a dat -o Moise, robul Domnului, dincolo de Iordan. <sup>5</sup> Ave i grij numai s p zi i i  
 s împlini i poruncile i legile pe cari vi le -a dat Moise, robul Domnului: s iubi i pe  
 Domnul, Dumnezeul vostru, s umbla i în toate c ile Lui, s ine i poruncile Lui, s v  
 alipi i de El, i s -I sluji i din toat inima voastr i din tot sufletul vostru.`` <sup>6</sup> i Iosua  
 i -a binecuvîntat i le -a dat drumul; i ei au plecat la corturile lor. <sup>7</sup> Moise d duse unei  
 jum t i din semin ia lui Manase o mo tenere în Basan, i Iosua a dat celeilalte jum t i  
 o mo tenere lîng fra ii lor, dincoace de Iordan, la apus. <sup>8</sup> Cînd i -a trimes Iosua la corturile  
 lor, i -a binecuvîntat, i le -a zis: „Voi v întoarce i la corturile voastre cu mari bog ii, cu  
 foarte multe turme, i cu o mare mul ime de argint, de aur, de aram , de fer, i de  
 îmbr c minte. Împ r i i cu fra ii vo tri prada luat dela vr jma ii vo tri.`` <sup>9</sup> Fiii  
 lui Ruben, fiii lui Gad, i jum tate din semin ia lui Manase, s'au întors acas , l sînd pe copiii  
 lui Israel la Silo, în ara Canaanului, ca s se duc în ara Galaadului, care era mo ia lor i  
 unde se a ezaser , cum poruncise lui Moise Domnul. <sup>10</sup> Cînd au ajuns pe malurile Iordanului,  
 cari fac parte din ara Canaanului, fiii lui Ruben, fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui  
 Manase, au zidit acolo un altar lîng Iordan, un altar a c rui m rime izbea privirile. <sup>11</sup> Copiii  
 lui Israel au auzit zicîndu-se: „Iat c fiii lui Ruben; fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui  
 Manase, au zidit un altar în fa a rii Canaanului, pe malurile Iordanului, în p r ile copiilor  
 lui Israel.`` <sup>12</sup> Cînd au auzit copiii lui Israel lucrul acesta, toat adunarea copiilor lui Israel s'a  
 strîns la Silo, ca s se suie împotriva lor i s se bat cu ei. <sup>13</sup> Copiii lui Israel au trimes la

fiii lui Ruben, la fiii lui Gad i la jum tatea din semin ia lui Manase, în ara Galaadului, pe

14 Fineas, fiul preotului Eleazar, i zece c petenii cu el, cîte o c petenie de fiecare cas p rinteasc pentru fiecare din semin iile lui Israel; to i erau c petenii de cas p rinteasc

15 între miile lui Israel. Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad i la jum tate din semin ia

16 lui Manase, în ara Galaadului, i le-au vorbit, astfel: „A a vorbe te toat adunarea Domnului: ,Ce însemneaz p catul acesta pe care l-a i s vîr it fa de Dumnezeu lui Israel, i pentruce v abate i acum dela Domnul, zidindu-v un altar ca s v r zvr ti i

17 azi împotriva Domnului? Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor, a c rui pat n'am ridicat -o pîn acum de peste noi, cu toat urgia pe care a adus -o ea asupra adun rii Domnului?

18 i voi v abate i ast zi dela Domnul! Dac v r zvr ti i azi împotriva Domnului,

19 mîne El Se va mînia împotriva întregi adun ri a lui Israel. Dac privi i ca necurat ara care este mo ia voastr , trece i în ara care este mo ia Domnului, unde este a ezat locuin a Domnului, i a eza i-v în mijlocul nostru; dar nu v r zvr ti i împotriva Domnului, i nu v desp r i i de noi, zidindu-v un altar, afar de altarul Domnului,

20 Dumnezeului nostru! Acan, fiul lui Zerah, n'a s vîr it oare un p cat cu privire la lucrurile date spre nimicire, i nu S'a aprins de mînie Domnul împotriva întregi adun ri a lui Israel? i

21 el n'a fost singurul care a pierit din pricina neleguirii lui.`` Fiii lui Ruben, fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui Manase, au r spus astfel c peteniilor peste miile lui Israel:

22 „Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, tie, i Israel însu s tie lucrul acesta! Dac din r svr tire i p c tuire împotriva Domnului am

23 f cut lucrul acesta, s nu ne vin în ajutor Domnul în ziua aceasta! Dac ne-am zidit un altar ca s ne abatem dela Domnul, ca s aducem pe el arderi de tot i daruri de mîncare, i

24 ca s aducem pe el jertfe de mul miri, Domnul s ne cear socoteal de aceasta! Am f cut lucrul acesta mai degrab de fric , gîndindu-ne c într'o zi s'ar putea ca fiii vo tri s

25 zic fiilor no tri: ,Ce leg tur este între voi i Domnul, Dumnezeu lui Israel? Domnul a pus Iordanul hotar între noi i voi, fii ai lui Ruben i fii ai lui Gad: voi n'ave i parte de

26 Domnul!` - i fiii vo tri ar face astfel ca fiii no tri s nu se mai team de Domnul. De

27 aceea am zis: ,S ne zidim deci un altar, nu pentru arderi de tot i pentru jertfe: ci ca o m rturie între noi i voi, între urma ii no tri i ai vo tri, c voim s slujim Domnului, înaintea Fe ei Lui, prin arderile noastre de tot i prin jertfele noastre de isp ire i de mul miri, ca s nu zic fiii vo tri într'o zi fiilor no tri: ,Voi n'ave i parte de Domnul!`

28 Noi am zis: ,Dac mai tîrziu ne vor vorbi astfel nou sau urma ilor no tri, vom r spunde: ,Privi i chipul altarului Domnului, pe care l-au f cut p rin ii no tri, nu pentru arderi de tot



i pentru jertfe, ci ca mrturie între noi i voi. <sup>29</sup> Departe de noi gândul s ne r zvr tim  
 împotriva Domnului i s ne abatem ast zi dela Domnul, zidind un altar pentru arderi de tot,  
 pentru daruri de mâncare i pentru jertfe, afar de altarul Domnului, Dumnezeului nostru, care  
 este înaintea loca ului Lui!`` <sup>30</sup> Când au auzit preotul Fineas, i c peteniile adun rii,  
 c peteniile peste miile lui Israel, cari erau cu el, cuvintele pe cari le-au rostit fiii lui Ruben, fiii  
 lui Gad i fiii lui Manase, au r mas mul mi i. <sup>31</sup> i Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis  
 fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad, i fiilor lui Manase: „Cunoa tem acum c Domnul este în  
 mijlocul nostru, fiindc n'a i s vâr it p catul acesta împotriva Domnului; i a i izb vit  
 astfel pe copiii lui Israel din mâna Domnului``. <sup>32</sup> Fineas, fiul preotului Eleazar, i c peteniile,  
 au p r sit pe fiii lui Ruben i pe fiii lui Gad, i s'au întors din ara Galaadului în ara  
 Canaanului, la copiii lui Israel, c rora le-au f cut o dare de seam , <sup>33</sup> Copiii lui Israel au r mas  
 mul mi i; au binecuvântat pe Dumnezeu, i n'au mai vorbit s se suie înarma i ca s  
 pustiasc ara pe care o locuiau fiii lui Ruben i fiii lui Gad. <sup>34</sup> Fiii lui Ruben i fiii lui Gad  
 au numit altarul acela Ed (Martor) „c ci``, au zis ei, „el este martor între noi c Domnul este  
 Dumnezeu``.

## Chapter 23

<sup>1</sup> De mult vreme Domnul d duse odihn lui Israel, izb vindu -l de to i vr jma ii cari  
 -l înconjura. Iosua era b trîn, înaintat în vârst . <sup>2</sup> Atunci Iosua o chemat pe tot Israelul, pe  
 b trînii lui, pe c peteniile lui, pe judec torii lui, i pe c peteniile oastei. i le -a zis: „Eu  
 sînt b trîn, înaintat în vârst . <sup>3</sup> A i v zut tot ce a f cut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor  
 neamurilor acelora dinaintea voastr ; c ci Domnul, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi.  
<sup>4</sup> Vede i, v'am dat ca mo tenere prin sor , dup seminiile voastre, neamurile acestea cari  
 au r mas, începînd dela Iordan, i toate neamurile pe cari le-am nimicir, pîn la marea cea mare  
 spre apusul soarelui. <sup>5</sup> Domnul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastr i le va alunga  
 dinaintea voastr ; i voi le ve i st pîni ara, cum a spus Domnul, Dumnezeul vostru.  
<sup>6</sup> Pune i-v toat puterea ca s p zi i i s împlini i tot ce este scris în cartea legii lui  
 Moise, f r s v abate i nici la dreapta nici la stînga. <sup>7</sup> S nu v amesteca i cu neamurile  
 acestea cari au r mas printre voi; s nu rosti i numele dumnezeilor lor, i s nu -l  
 întrebui a i în jur mînt; s nu le sluji i, i s nu v închina i înaintea lor. <sup>8</sup> Ci

alipi i-v de Domnul Dumnezeuul vostru, cum a i f cut pîn în ziua aceasta. <sup>9</sup> Domnul a izgonit dinaintea voastr neamuri mari i puternice; i nimeni pîn în ziua aceasta, n'a putut s v stea împotriv . <sup>10</sup> Unul singur dintre voi urm rea o mie din ei, c ci Domnul, Dumnezeuul vostru, lupta pentru voi, cum v'a spus. <sup>11</sup> Veghea i dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca s iubi i pe Domnul, Dumnezeuul vostru. <sup>12</sup> Dac v ve i abate i v ve i alipi de neamurile acestea cari au r mas printre voi, dac v ve i uni cu ele prin c s torii, i dac ve i intra în leg turi cu ele, <sup>13</sup> s fi i încredin a i c Domnul Dumnezeuul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastr ; ci ele v vor fi o curs i un la , un bici în coaste, i ni te spini în ochi, pîn ve i pieri de pe fa a acestei ri bune, pe care v'a dat <sup>14</sup> -o Domnul, Dumnezeuul vostru. Iat c ast zi eu m duc pe calea pe care merge tot ce este p mîntesc. Recunoa te i dar din toat inima voastr i din tot sufletul vostru, c niciunul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastr de Domnul, Dumnezeuul vostru, n'a r mas neîmplinit; toate vi s'au împlinit, niciunul n'a r mas neîmplinit. <sup>15</sup> i dup cum toate cuvintele bune, pe cari vi le spusese Domnul, Dumnezeuul vostru, s'au împlinit pentru voi, tot a a Domnul va împlini fa de voi toate cuvintele rele, pîn v va nimici de pe fa a acestei ri bune pe care v'a dat -o Domnul, Dumnezeuul vostru. <sup>16</sup> Dac ve i c lca leg mîntul pe care vi l -a dat Domnul, Dumnezeuul vostru, i dac v ve i duce s sluji i altor dumnezei i s v închina i înaintea lor, Domnul Se va aprinde de mînie împotriva voastr , i ve i pieri de grab din ara cea bun pe care v'a dat -o El`.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Iosua a adunat toate semin iile lui Israel la Sihem, i a chemat pe b trînii lui Israel, pe c peteniile lui, pe judec torii lui i pe c peteniile oastei. Ei s'au înf i at înaintea lui Dumnezeu. <sup>2</sup> Iosua a zis întregului popor: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,P rin ii vo tri Terah, tat l lui Avraam i tat l lui Nahor, locuiau în vechime de cealalt parte a Rîului (Eufrat), i slujeau altor dumnezei. <sup>3</sup> Eu am luat pe tat l vostru Avraam din cealalt parte a Rîului, i l-am purtat prin toat ara Canaanului; i-am înmul it s mîn a, i i-am dat pe Isaac. <sup>4</sup> Lui Isaac i-am dat pe Iacov i pe Esau: lui Esau i-am dat în st pînire muntele Seir, iar Iacov i fiii lui s'au pogorît în Egipt. <sup>5</sup> Am trimes pe Moise i pe Aaron i am lovit Egiptul cu minunile pe cari le-am f cut în mijlocul lui; apoi v'am scos afar din el.

6

Am scos pe p rin ii vo tri din Egipt, i a i ajuns la mare. Egiptenii au urm rit pe p rin ii

vo tri pîn la marea Ro ie, cu car i c l re i.

7

P rin ii vo tri au strigat c tre Domnul. i Domnul a pus întunerec între voi i Egipteni, a adus marea înapoi peste ei, i i -a acoperit. A i v zut cu ochii vo tri ce am f cut Egiptenilor. i a i r mas mult vreme în

8

pustie. V'am adus în ara Amori ilor, cari locuiau dincolo de Iordan, i ei au luptat împotriva voastr . I-am dat în mînile voastre; a i pus st pînire pe ara lor, i i-am nimicid dinaintea

9

voastr . Balac, fiul lui ipor, împ ratul Moabului, s'a sculat i a pornit la lupt împotriva

lui Israel. A chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca s v blast me.

10

Dar n'am vrut s ascult

pe Balaam: el v'a binecuvîntat, i v'am izb vit din mîna lui Balac.

11

A i trecut Iordanul, i a i ajuns la Ierihon. Locuitorii Ierihonului au luptat împotriva voastr : Amori ii, Ferezi ii,

12

Canani ii, Heti ii, Ghirgasi ii, Hevi ii i Iebusi ii. I-am dat în mînile voastre, am trimes înaintea voastr viespe bond reasc , i i -a izgonit dinaintea voastr , ca pe cei doi împ ra i

13

ai Amori ilor: nu cu sabia, nici cu arcul t u. V'am dat o ar pe care n'o munciser i, cet i pe cari nu le zidiser i, dar pe cari le locui i, vii i m slini pe cari nu -i

14

s diser i, dar cari v slujesc ca hran . Acum, teme i-v de Domnul, i sluji i -I cu scump tate i credincio ie. Dep rta i dumnezeii c rora le-au slujit p rin ii vo tri

15

dincolo de Rîu i în Egipt, i sluji i Domnului. i dac nu g si i cu cale s sluji i Domnului, alege i ast zi cui vre i s sluji i: sau dumnezeilor c rora le slujeau p rin ii vo tri dincolo de Rîu, sau dumnezeilor Amori ilor în a c ror ar locui i. Cît despre mine,

16

eu i casa mea vom sluji Domnului`. Poporul a r spus, i a zis: „Departa de noi gîndul

17

s p r sim pe Domnul, i s slujim altor dumnezei. C ci Domnul este Dumnezeul nostru.

El ne -a scos din ara Egiptului, din casa robiei, pe noi i pe p rin ii no tri; El a f cut înaintea ochilor no tri acele minuni mari, i ne -a p zit în tot timpul drumului pe care l-am

18

urmat i în mijlocul tuturor popoarelor, pela cari am trecut. El a izgonit dinaintea noastr pe toate popoarele, i pe Amori ii cari locuiau ara aceasta. i noi vom sluji Domnului, c ci

19

El este Dumnezeul nostru.` Iosua a zis poporului: „Voi nu ve i putea s sluji i Domnului, c ci este un Dumnezeu sfînt, un Dumnezeu gelos; El nu v va ierta f r delegile i p catele.

20

Cînd ve i p r si pe Domnul, i ve i sluji unor dumnezei str ini, El Se va întoarce, i

21

v va face r u, i v va nimici, dup ce v'a f cut bine`. Poporul a zis lui Iosua: „Nu!

22

c ci vom sluji Domnului`. Iosua a zis poporului: „Voi sînte i martori împotriva voastr

în iv c a i ales pe Domnul, ca s -I sluji i.`` Ei au r spus: „Sîntem martori!``  
 23  
 „Scoate i dar dumnezeii str ini cari sînt în mijlocul vostru, i întoarce i-v inima spre  
 Domnul, Dumnezeul lui Israel.`` 24 i poporul a zis lui Iosua: „Noi vom sluji Domnului,  
 Dumnezeului nostru, i vom asculta glasul Lui``. 25 Iosua a f cut în ziua aceea un leg mînt  
 cu poporul, i i -a dat legi i porunci, la Sihem. 26 Iosua a scris aceste lucruri în cartea legii lui  
 Dumnezeu. A luat o piatr mare, i a ridicat -o acolo subt stejarul care era în locul închinat  
 Domnului. 27 i Iosua a zis întregului popor: „Iat , piatra aceasta va fi martor împotriva  
 noastr , c ci a auzit toate cuvînte pe cari ni le -a spus Domnul, ea va fi martor împotriva  
 voastr , ca s nu fi i necredincio i Dumnezeului vostru``. 28 Apoi Iosua a dat drumul  
 poporului, i s'a dus fiecare în mo tenirea lui. 29 Dup aceste lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul  
 Domnului, a murit, în vîrst de o sut zece ani. 30 L-au înmormîntat în inutul care -i c zuse  
 la împ r eal , la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la miaz noapte de muntele Gaa .  
 31 Israel a slujit Domnului în tot timpul vie ii lui Iosua, i în tot timpul vie ii b trînilor cari  
 au tr it dup Iosua i cari cuno teau tot ce f cuse Domnul pentru Israel. 32 Oasele lui Iosif,  
 pe cari le aduseser copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea arinei pe  
 care o cump rase Iacov dela fiii lui Hamor, tat l lui Sihem, cu o sut de chesita, i care a  
 ajuns mo tenirea fiilor lui Iosif. 33 Eleazar, fiul lui Aaron, a murit, i a fost îngropat la  
 Ghibeat-Fineas, care fusese dat fiului s u Fineas, în muntele lui Efraim

## Judges

### Chapter 1

1 Dup moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul, i au zis: „Cine dintre noi  
 s se suie înfîi împotriva Canani ilor, ca s porneasc lupta cu ei?`` 2 Domnul a r spus:  
 „Iuda s se suie; iat c am dat ara în mînile lui.`` 3 i Iuda a zis fratelui s u Simeon:  
 „Suie-te împreun cu mine în ara care mi -a c zut la sor , i s lupt m împotriva  
 Canani ilor; i voi merge i eu cu tine în ara care i -a c zut la sor .`` i Simeon s'a  
 dus cu el. 4 Iuda s'a suit, i Domnul a dat pe Canani i i pe Ferezi i în mînile lor; au ucis zece

<sup>5</sup> mii de oameni la Bezec. Au gsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui, i  
 au b tut pe Canani i i Ferezi i. <sup>6</sup> Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urm rit i l-au prins,  
 i i-au t iat degetele cele mari dela mîni i dela picioare. <sup>7</sup> Adoni-Bezec a zis: „, apte zeci de  
 împ ra i, cu degetele cele mari dela mîni i dela picioare t iate, strîngeau mîncare subt masa  
 mea; Dumnezeu îmi r spl te te i mie cum am f cut`. L-au dus la Ierusalim i a murit  
<sup>8</sup> acolo. Fiii lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului i l-au luat; l-au trecut prin ascu i ul  
<sup>9</sup> s bie i au dat foc cet ii. Fiii lui Iuda s'au pogorît apoi, ca s bat pe Canani i, cari  
<sup>10</sup> locuiau muntele, inutul de miaz zi i cîmpia. Iuda a pornit împotriva Canani ilor cari  
 locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriati-Arba; i a b tut pe e ai, pe Ahiman i Talmai.  
<sup>11</sup> De acolo a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer.  
<sup>12</sup> Caleb a zis: „Voi da pe fiic -mea Acsa de nevast cui va bate Chiriati-Seferul i -l va lua.``  
<sup>13</sup> Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mîna pe cetate; i Caleb i -a dat  
<sup>14</sup> de nevast pe fiic -sa Acsa. Cînd a intrat ea la Otniel, l -a îndemnat s cear un ogor dela  
<sup>15</sup> tat l ei. Ea s'a pogorît depe m gar; i Caleb i -a zis: „Ce vrei?`` Ea i -a r spus: „D -mi  
 un dar, c ci mi-ai dat un p mînt secetos; d -mi i izvoare de ap.`` i Caleb i -a dat Izvoarele  
<sup>16</sup> de sus i Izvoarele de jos. Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s'au suit din cetatea Finicilor,  
 împreun cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miaz zi de Arad, i s'au dus de s'au a ezat între  
<sup>17</sup> popor. Iuda a pornit cu fratele s u Simeon, i au b tut pe Canani i cari locuiau la efat;  
<sup>18</sup> au nimicit cetatea cu des vîr ire, i au numit -o Horma (Nimicire). Iuda a mai pus mîna pe  
<sup>19</sup> Gaza i pe inutul ei, pe Ascalon i pe inutul lui, i pe Ecron i pe inutul lui. Domnul  
 a fost cu Iuda; i Iuda a pus st pînire pe munte, dar n'a putut s izgoneasc pe locuitorii din  
<sup>20</sup> cîmpie, pentruc aveau car de fer. Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; i el  
<sup>21</sup> a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.`` Fiii lui Benjamin n'au izgonit pe Iebusi ii cari  
 locuiau la Ierusalim; i Iebusi ii au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin pîn în ziua de azi.  
<sup>22</sup> Casa lui Iosif s'a suit i ea împotriva Betelului, i Domnul a fost cu ei. <sup>23</sup> Cei din casa lui  
<sup>24</sup> Iosif au iscodit Betelul, care mai nainte se chema Luz. Str jerii au v zut pe un om ie ind  
 din cetate, i i-au zis: „Arat -ne pe unde putem intra în cetate, i vom avea mil de tine.``  
<sup>25</sup> El le -a ar tat pe unde ar putea s intre în cetate. i au trecut cetatea prin ascu i ul s bie i;

dar pe omul acela l-au l sat s plece cu toat familia lui. <sup>26</sup> Omul acela s'a dus în ara  
Heti ilor; a zidit o cetate, i i -a pus numele Luz, nume pe care l -a purtat pîn în ziua de azi.

<sup>27</sup> Manase n'a izgonit nici el pe locuitorii din Bet- ean i din satele dimprejurul lui, din Taanac  
i satele lui, din Dor i satele dimprejurul lui, din Iibleam i satele dimprejurul lui, din Meghido

i satele dimprejurul lui; a a încît Canani ii au izbutit s r mîn în ara aceasta. <sup>28</sup> Cînd

Israel a fost destul de tare, a supus pe Canani i la un bir, dar nu i -a izgonit. <sup>29</sup> Efraim n'a izgonit  
pe Canani ii cari locuiau la Ghezer, i Canani ii au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer.

<sup>30</sup> Zabulon n'a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol; i Canani ii

au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supu i la un bir. <sup>31</sup> Nici A er n'a izgonit pe locuitorii  
din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic i din

<sup>32</sup> Rehob; i A eri ii au locuit în mijlocul Canani ilor, locuitorii rii, c ci nu i-au izgonit.

<sup>33</sup> Neftali n'a izgonit pe locuitorii din Bet- eme , nici pe locuitorii din Bet-Anat, i a locuit în  
mijlocul Canani ilor, locuitorii rii; dar locuitorii din Bet- eme i din Bet-Anat au fost

supu i la un bir. <sup>34</sup> Amori ii au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan, i nu i-au l sat s se

coboare în cîmpie. <sup>35</sup> Amori ii au izbutit s r mîn la Har-Heres, la Aialon i la aalbim;

dar mîna casei lui Iosif a ap sat asupra lor, i au fost supu i la un bir. <sup>36</sup> inutul Amori ilor  
se întindea dela sui ul Acrabim, dela Sela, i în sus.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Îngerul Domnului S'a suit din Ghilgal la Bochim, i a zis: „Eu v'am scos din Egipt, i v'am  
adus în ara pe care am jurat p rin ilor vo tri c v'o voi da. Am zis: „Niciodat nu voi rupe

leg mîntul Meu cu voi; <sup>2</sup> i voi s nu încheia i leg mînt cu locuitorii din ara aceasta, ci  
s le surpa i altarele. Dar voi n'a i ascultat de glasul Meu. Pentruce a i f cut lucrul acesta?

<sup>3</sup> Am zis atunci: „Nu -i voi izgoni dinaintea voastr ; ci v vor sta în coaste, i dumnezeii lor

v vor fi o curs .” <sup>4</sup> Dup ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel,

poporul a ridicat glasul i a plîns. <sup>5</sup> Au pus locului aceleia numele Bochim (Ceice plîng); i au

adus jertfe Domnului acolo. <sup>6</sup> Iosua a dat drumul poporului, i copiii lui Israel au plecat fiecare

7  
 în mo tenirea lui, ca s ia ara în st pînire. Poporul a slujit Domnului în tot timpul vie ii  
 lui Iosua, i în tot timpul vie ii b trînilor cari au tr it dup Iosua i cari v zuser toate  
 lucrurile mari, pe cari le f cuse Domnul pentru Israel. 8 Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a  
 9  
 murit, în vîrst de o sut zece ani. L-au îngropat în inutul pe care -l avea de mo tenire, la  
 Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miaz noapte de muntele Gaa . 10 Tot neamul acela de  
 oameni a fost ad ugat la p rin ii lui, i s'a ridicat dup el un alt neam de oameni, care nu  
 cuno tea pe Domnul, nici ce f cuse El pentru Israel. 11 Copiii lui Israel au f cut atunci ce nu  
 12  
 pl cea Domnului, i au slujit Baalilor. Au p r sit pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor  
 lor, care -i scosese din ara Egiptului, i au mers dup al i dumnezei, dintre dumnezeii  
 13  
 popoarelor cari -i înconjurau; s'au închinat înaintea lor, i au mîniat pe Domnul. Au p r sit  
 14  
 pe Domnul, i au slujit lui Baal i Astarteelor. Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui  
 Israel. El i -a dat în mînile unor pr d tori cari i-au pr dat, i -a vîndut în mînile vr jma ilor  
 15  
 lor dejurîmprejur, i nu s'au mai putut împotrivi vr jma ilor lor. Ori unde mergeau, mîna  
 Domnului era împotriva lor ca s le fac r u, cum spusese Domnul, i cum le jurase Domnul.  
 16  
 Au ajuns astfel într'o mare strîmtorare. Domnul a ridicat judec tori, ca s -i izb veasc  
 17  
 din mîna celor ce -i pr dau. Dar ei n'au ascultat nici de judec torii lor, c ci au curvit cu al i  
 dumnezei i s'au închinat înaintea lor. În curînd s'au ab tut dela calea pe care o urmaser  
 18  
 p rin ii lor, i n'au ascultat de poruncile Domnului, ca i ei. Cînd le ridica Domnul  
 judec tori, Domnul era cu judec torul, i -i izb vea din mîna vr jma ilor lor în tot timpul  
 vie ii judec torului, c ci Domnului I se f cea mil de suspinurile scoase de ei împotriva  
 19  
 celor ce -i ap sau i -i chinuiau. Dar, dup moartea judec torului, se stricau din nou, mai  
 mult decît p rin ii lor, ducîndu-se dup al i dumnezei, ca s le slujeasc i s se închine  
 20  
 înaintea lor, i st ruiau în aceast purtare i împetrire. Atunci Domnul S'a aprins de mînie  
 împotriva lui Israel, i a zis: „Fiindc neamul acesta a c lcat leg mîntul Meu pe care -l  
 21  
 poruncisem p rin ilor lor, i fiindc n'au ascultat de glasul Meu, nu voi mai izgoni dinaintea  
 22  
 lor niciunul din neamurile pe cari le -a l sat Iosua cînd a murit. Astfel, prin ele, voi pune pe  
 Israel la încercare, ca s tiu dac vor c uta sau nu s urmeze calea Domnului, cum au c utat  
 23  
 p rin ii lor.`` i Domnul a l sat în pace pe popoarele acelea pe cari nu le d duse în mînile  
 lui Iosua, i nu S'a gr bit s le isgoneasc .

## Chapter 3

<sup>1</sup> Iată neamurile pe cari le -a l sat Domnul ca s încerce pe Israel prin ele, pe to i cei ce  
 nu cunoscuser toate r zboaiele Canaanului. <sup>2</sup> El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor  
 lui Israel s cunoasc i s înve e r zboiul, i anume cei ce nu -l cunoscuser mai înainte.

<sup>3</sup> Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai Filistenilor, to i Canani ii, Sidoni ii, i Hevi ii  
 cari locuiau în muntele Liban, dela muntele Baal-Hermon pîn la intrarea Hamatului. <sup>4</sup> Neamurile  
 acestea au slujit ca s pun pe Israel la încercare, pentruca Domnul s vad dac vor asculta  
 de poruncile pe cari le d duse p rin ilor lor prin Moise. <sup>5</sup> i copiii lui Israel au locuit în  
 mijlocul Canani ilor, Heti ilor, Amori ilor, Ferezi ilor, Hevi ilor i Iebusi ilor; <sup>6</sup> au luat  
 de neveste pe fetele lor, i au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor, i au slujit dumnezeilor lor.

<sup>7</sup> Copiii lui Israel au f cut ce nu pl cea Domnului, au uitat pe Domnul, i au slujit Baalilor i  
 idolilor. <sup>8</sup> Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, i i -a vîndut în mînilor  
 lui Cu an-Ri eataim, împ ratul Mesopotamiei. i copiii lui Israel au fost supu i opt ani lui  
 Cu an-Ri eataim. <sup>9</sup> Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, i Domnul le -a ridicat un  
 izb vitor, care i -a izb vit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. <sup>10</sup> Duhul  
 Domnului a fost peste el. El a ajuns judec tor în Israel, i a pornit la r zboi. Domnul a dat în  
 mînilor lui pe Cu an-Ri eataim, împ ratul Mesopotamiei, i mîna Lui a fost puternic  
 împotriva lui Cu an-Ri eataim. <sup>11</sup> ara a avut odihn patruzeci de ani. i Otniel, fiul lui  
 Chenaz, a murit. <sup>12</sup> Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; i Domnul a  
 înt rit pe Eglon, împ ratul Moabului, împotriva lui Israel, pentruca f cuser ce nu pl cea  
 Domnului. <sup>13</sup> Eglon a strîns la el pe fiii lui Amon i pe Amaleci i, i a pornit. A b tut pe  
 Israel, i a luat cetatea Finicilor. <sup>14</sup> i copiii lui Israel au fost supu i optsprezece ani lui Eglon,  
 împ ratul Moabului. <sup>15</sup> Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, i Domnul le -a ridicat un  
 izb vitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mîna dreapt . Copiii lui Israel  
 au trimes prin el un dar lui Eglon, împ ratul Moabului. <sup>16</sup> Ehud i -a f cut o sabie cu dou  
 t i uri, lung de un cot, i a încins -o pe subt haine, în partea dreapt . <sup>17</sup> A dat darul lui  
 Eglon, împ ratul Moabului: Eglon era un om foarte gras. <sup>18</sup> Cînd a ispr vit de dat darul, a dat  
 drumul oamenilor cari -l aduseser . <sup>19</sup> El însu s'a întors dela petr riile de lîng Ghilgal, i



a zis: „Împ rate, am s - i spun ceva în tain .” Împ ratul a zis: „T cere!” i to i cei ce  
<sup>20</sup> erau lâng el au ie it afar . Ehud a început vorba cu el pe când st tea singur în odaia lui de  
var , i a zis: „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.” Eglon s'a sculat de pe scaun.  
<sup>21</sup> Atunci Ehud a întins mâna stîng , a scos sabia din partea dreapt , i i -a împlîntat -o în  
<sup>22</sup> pînțece. Chiar i mînerul a intrat dup fer, i gr simea s'a strîns în jurul ferului; c ci n'a  
putut scoate sabia din pînțece, ci a l sat -o în trup a a cum o înfipsese. <sup>23</sup> Ehud a ie it prin  
<sup>24</sup> tind , a închis u ile dela odaia de sus dup el, i a tras z vorul. Dup ce a ie it el, au  
venit slujitorii împ ratului i s'au uitat; i iat c u ile od ii de sus erau închise cu z vorul.  
<sup>25</sup> Ei au zis: „F r îndoial , î i acopere picioarele în odaia de var .” Au a teptat mult  
vreme; i fiindc el nu deschidea u ile od ii de sus, au luat cheia i au descuiat; i iat  
<sup>26</sup> c st pînul lor era mort, întins pe p mînt. Pîn s se dumireasc ei, Ehud a luat -o la  
<sup>27</sup> fug , a trecut de pietr rii, i a sc pat în Seira. Cum a ajuns, a sunat din trîmbi în  
<sup>28</sup> muntele lui Efraim. Copiii lui Israel s'au pogorît cu el din munte, i el s'a pus în fruntea lor. El  
le -a zis: „Veni i dup mine, c ci Domnul a dat în mînile voastre pe vr jma ii vo tri  
Moabi i.” Ei s'au pogorît dup el, au pus st pînire pe vadurile Iordanului, în fa a Moabului,  
<sup>29</sup> i n'au l sat pe nimeni s treac . Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab,  
<sup>30</sup> to i voinici i viteji, i n'a sc pat unul. În ziua aceea Moabul a fost smerit subt mîna lui  
<sup>31</sup> Israel. i ara a avut odihn optzeci de ani. Dup el, a urmat amgar, fiul lui Anat. El a  
ucis ase sute de oameni dintre Filistenii cu un otig de plug. i el a fost un izb vitor al lui Israel.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Copiii lui Israel iar au f cut ce nu place Domnului, dup moartea lui Ehud. <sup>2</sup> i  
Domnul i -a vîndut în mînile lui Iabin, împ ratul Canaanului, care domnea la Ha or. C petenia  
<sup>3</sup> o tirii lui era Sisera, i locuia la Haro et-Goim. Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul,  
c ci Iabin avea nou sute de car de fer, i de dou zeci de ani ap sa cu putere pe copiii lui  
<sup>4</sup> Israel. Pe vremea aceea judec tor în Israel era Debora, prooroci a, nevasta lui Lapidot. <sup>5</sup> Ea  
edea subt finicul Deborei, între Rama i Betel, în muntele lui Efraim; i copiii lui Israel se  
<sup>6</sup> suiau la ea ca s fie judeca i. Ea a trimes s cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din  
Chede -Neftali, i i -a zis: „Iat porunca pe care a dat -o Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Du-te,

îndreapt -te spre muntele Taborului, i ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali i  
 din copiii lui Zabulon; <sup>7</sup> voi trage spre tine, la pîrîul Chison, pe Sisera, c petenia o tirii lui Iabin,  
 împreun cu car le i o tile lui, i -l voi da în mînile tale`. <sup>8</sup> Barac i -a zis: „Dac vii tu  
 cu mine, m voi duce; dar dac nu vii cu mine, nu m voi duce`. <sup>9</sup> Ea a r spus: „Voi merge  
 cu tine; dar nu vei avea slav în calea pe care mergi, c ci Domnul va da pe Sisera în mînile unei  
 femei`. i Debora s'a sculat, i s'a dus cu Barac la Chede. <sup>10</sup> Barac a chemat pe Zabulon i  
 Neftali la Chede ; zece mii de oameni mergeau în urma lui, i Debora a plecat cu el. <sup>11</sup> Heber,  
 Chenitul, se desp r ise de Cheni i, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, i i i întinsese cortul  
 pîn la stejarul aanaim, lîng Chede. <sup>12</sup> Au dat de tire lui Sisera, c Barac, fiul lui  
 Abinoam, s'a îndreptat spre muntele Taborului. <sup>13</sup> i, dela Haro et-Goim, Sisera i -a strîns  
 spre pîrîul Chisonului toate car le: nou sute de car de fer, i tot poporul care era cu el.  
<sup>14</sup> Atunci Debora a zis lui Barac: „Scoal -te, c ci iat ziua cînd d Domnul pe Sisera în mînile  
 tale. Într'adev r, Domnul, merge înaintea ta`. i Barac s'a repezit de pe muntele Taborului, cu  
 zece mii de oameni dup el. <sup>15</sup> Domnul a pus pe fug dinaintea lui Barac, prin ascu i ul  
 s biei, pe Sisera, toate car le lui i toat tab ra. Sisera s'a dat jos din carul lui, i a fugit  
 pe jos. <sup>16</sup> Barac a urm rit car le i o tiera pîn la Haro et-Goim; i toat o tiera lui  
 Sisera a c zut subt ascu i ul s biei, f r s fi r mas un singur om. <sup>17</sup> Sisera a fugit pe  
 jos în cortul Iaelei, nevasta lui Heber, Chenitul; c ci între Iabin, împ ratul Ha orului, i casa  
 lui Heber, Chenitul, era pace. <sup>18</sup> Iael a e it înaintea lui Sisera, i i -a zis: „Intr , domnul meu,  
 într la mine, i nu te teme`. El a intrat la ea în cort, i ea l -a ascuns subt o învelitoare. <sup>19</sup> El  
 i -a zis: „D -mi te rog, pu in ap s beau, c ci mi -e sete`. Ea a deschis burduful cu lapte,  
 i -a dat s bea, i l -a acoperit. <sup>20</sup> El i -a mai zis: „Stai la u a cortului, i dac vine cineva  
 i te întreab : „Este cineva aici?` s r spunzi: „Nu`. <sup>21</sup> Iael, nevasta lui Heber, a luat un  
 ru de al cortului, a pus mîna pe ciocan, s'a apropiat încet de el, i i -a b tut ru ul  
 în tîmpl , a a c a r spus adînc în p mînt. El adormise adînc i era rupt de oboseal ;  
<sup>22</sup> i a murit. Pe cînd Barac urm rea pe Sisera, Iael i -a ie it înainte i i -a zis: „Vino, i -i  
 voi ar ta pe omul pe care -l cau i`. El a intrat la ea, i iat c Sisera st tea întins, mort, cu  
 ru ul b tut în tîmpl. <sup>23</sup> În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împ ratul Canaanului,  
 înaintea copiilor lui Israel. <sup>24</sup> i mîna copiilor lui Israel a ap sat greu asupra lui Iabin, împ ratul  
 Canaanului, pîn ce au nimicit pe Iabin, împ ratul Canaanului.

## Chapter 5

<sup>1</sup> În ziua aceea, Debora a cântat această cântare, cu Barac, fiul lui Abinoam: <sup>2</sup> „Ni te c petenii s'au pus în fruntea poporului în Israel, și poporul s'a ar tat gata de lupt : Binecuvînta și pe

<sup>3</sup> Domnul! Asculta și, împ ra și! Lua și aminte, domnitori! Voi cînta, da, voi cînta Domnului,

Voi cînta din al ut Domnului, Dumnezeului lui Israel. <sup>4</sup> Doamne, cînd ai ie it din Seir, Cînd ai plecat din cîmpiile Edomului, P mîntul s'a cutremurat, cerurile au picurat, și norii au turnat

ape cu g leata; <sup>5</sup> Mun ii s'au cl tinat înaintea Domnului, Sinaiul acela s'a cl tinat Domnului,

Dumnezeului lui Israel`. <sup>6</sup> „Pe vremea lui amgar, fiul lui Anat, Pe vremea Iaelei drumurile erau

p r site, și c l torii apucau pe c i strîmbe. <sup>7</sup> C peteniile erau f r putere în Israel, f r putere, Pîn cînd m'am sculat eu, Debora, Pîn cînd m'am ridicat eu, ca o mam în

<sup>8</sup> Israel. El î și alesese noi dumnezei: Atunci r zboiul era la por și; Dar nu vedeai nici scut, nici

suli La patruzeci de mii în Israel. <sup>9</sup> Inima mea se îndreapt spre c peteniile lui Israel, Spre

aceia din popor cari s'au ar tat gata s lupte. Binecuvînta și pe Domnul! <sup>10</sup> Voi, cari c l ri și

pe m g ri e albe, Voi, cari ede și pe covoare, și voi, cari umbla și pe drum, -cînta și!

<sup>11</sup> Arca și, din mijlocul ad p toarelor, S laude cu glasul lor binefacerile Domnului,

Binefacerile cîrmuirii Sale în Israel. Atunci poporul Domnului s'a pogorît la por și: <sup>12</sup> Treze te-te,

treze te-te, Debora! Trezeste-te, treze te-te și zi o cîntare! Scoal -te, Barac, și adu- și robii

<sup>13</sup> de r zboi, Fiul lui Abinoam! Atunci o r m și din popor a biruit pe cei puternici,

Domnul mi -a dat biruin a asupra celor viteji. <sup>14</sup> Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec. Dup

tine a mers Beniamin în o tinea ta. Din Machir au venit c peteniile, și din Zabulon cîrmuitorii.

<sup>15</sup> Mai marii lui Isahar au fost cu Debora, și Isahar a venit dup Barac, A fost trimes pe urma

lui în vale. La pîraiele lui Ruben, Au fost mari hot rîri! <sup>16</sup> Pentruce ai r mas în mijlocul staulelor

<sup>17</sup> Galaadul de dincolo de Iordan nu și -a p r sit locuin a. Pentruce a stat Dan pe cor bii?

A er a stat pe malul m rii, și s'a odihnit în limanurile lui. <sup>18</sup> Zabulon este un popor care a

înfruntat moartea, și Neftali la fel, pe în l imile din cîmpie. <sup>19</sup> Împ ra și au venit, s'au luptat;

Atunci au luptat împ ra și Canaanului, La Tanaac, la apele Meghido; N'au luat nicio prad ,

nici argint. <sup>20</sup> Din ceruri se luptau, De pe c r rile lor stelele se luptau împotriva lui Sisera,

21 Pîrîul Chison i -a luat, Pîrîul din vremile str vechi, pîrîul Chison! Suflete, calc -'n picioare  
 pe viteji! <sup>22</sup> Atunci copitele cailor au r sunat De goana, de goana n b d ioas a r zboinicilor  
<sup>23</sup> lor. Blestema i pe Meroza, a zis Îngerul Domnului, Blestema i, blestema i pe locuitorii lui;  
 C ci n'au venit în ajutorul Domnului, În ajutorul Domnului, printre oamenii viteji``.  
 24 Binecuvîntat s fie între femei Iael, Nevasta lui Heber, Chenitul! Binecuvîntat s fie ea  
 între femeile cari locuiesc în corturi! <sup>25</sup> El a cerut ap , i ea i -a a dat lapte; În pahar împ r tesc  
 i -a adus unt. <sup>26</sup> Cu o mîn a luat ru ul, i cu dreapta ciocanul lucr torilor, A lovit pe  
 Sisera, i -a despicat capul, I -a sf rîmat i str puns tîmpla. <sup>27</sup> El s'a ghemuit: a c zut i s'a  
 culcat la picioarele ei; S'a ghemuit i a c zut la picioarele ei; Acolo unde s'a ghemuit, acolo a  
 c zut f r via . <sup>28</sup> Pe fereastr , prin z brele, Se uit mama lui Sisera, i strig :  
 „Pentruce z bove te carul lui s vin ? Pentruce vin car le lui a a de încet?`` <sup>29</sup> Cele mai  
<sup>30</sup> în elepte dintre femeile ei îi r spund, i ea î i r spunde singur : „Negre it, au g sit  
 prad ! i -o împ r esc: O fat , dou fete de fiecare om; Prad de haine v psite pentru  
 Sisera; Prad de haine v psite cusute la gherghef, Dou haine v psite i cusute la gherghef,  
<sup>31</sup> De pus pe grumazul biruitorului!`` A a s piar to i vr jma ii T i, Doamne! Dar cei  
 ce -L iubesc sînt ca soarele, cînd se arat în puterea lui``. ara a avut odihn patruzeci de ani.

## Chapter 6

1 Copiii lui Israel au f cut ce nu pl cea Domnului; i Domnul i -a dat în mînile lui Madian,  
 timp de apte ani. <sup>2</sup> Mîna lui Madian a fost puternic împotriva lui Israel. Ca s scape de  
 Madian, copiii lui Israel fugeau în v g unile mun ilor, în pe teri i pe stînci înt rite.  
 3 Dup ce s m na Israel, Madian se suia cu Amalec i fiii R s ritului, i porneau împotriva  
 lui. <sup>4</sup> T b rau în fa a lui, nimiceau roadele rii pîn spre Gaza; i nu l sau în Israel  
 nici merinde, nici oi, nici boi, nici m gari. <sup>5</sup> C ci se suiau împreun cu turmele i corturile  
 lor, soseau ca o mul ime de l custe, erau f r num r, ei i c milele lor, i veneau în  
 ar ca s'o pustiasc . <sup>6</sup> Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, i copiii lui Israel  
 au strigat c tre Domnul. <sup>7</sup> Cînd copiii lui Israel au strigat c tre Domnul din pricina lui Madian,

8

Domnul a trimis copiii lui Israel un prooroc. El le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul

lui Israel: „Eu v'am scos din Egipt, Eu v'am scos din casa robiei. <sup>9</sup> V'am sc pat din mîna Egiptenilor  
i din mîna tuturor celor ce v ap sau; i-am izgonit dinaintea voastr , i v'am dat vou

ara lor. <sup>10</sup> V'am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru; s nu v teme i de dumnezeii

Amori ilor, în a c ror ar locui i. Dar voi n'a i ascultat glasul Meu.`` <sup>11</sup> Apoi a venit  
Îngerul Domnului, i S'a a ezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer.

Ghedeon, fiul s u, b tea grîu în teasc, ca s -l ascund de Madian. <sup>12</sup> Îngerul Domnului i S'a

ar tat, i i -a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!`` <sup>13</sup> Ghedeon I -a zis: „Rogu-te, domnul meu,  
dac Domnul este cu noi, pentruce ni s'au întîmplat toate aceste lucruri? i unde sînt toate minunile  
acelea pe cari ni le istorisesc p rin ii no tri cînd spun: „Nu ne -a scos oare Domnul din Egipt?``

Acum Domnul ne p r se te, i ne d în mînile lui Madian!`` <sup>14</sup> Domnul S'a uitat la el, i  
a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, i izb ve te pe Israel din mîna lui Madian; oare

nu te trimet Eu?`` <sup>15</sup> Ghedeon I -a zis: „Rogu-te, domnul meu, cu ce s izb vesc pe Israel? Iat  
c familia mea eate cea mai s rac din Manase, i eu sînt cel mai mic din casa tat lui meu.``

<sup>16</sup> Domnul i -a zis: „Eu voi fi cu tine, i vei bate pe Madian ca pe un singur om``. <sup>17</sup> Ghedeon I  
-a zis: „Dac am c p tat trecere înaintea Ta, d -mi un semn ca s -mi ar i c Tu îmi

vorbe ti. <sup>18</sup> Nu Te dep rta de aici pîn m voi întoarce la Tine, s -mi aduc darul, i s

-l pun înaintea Ta``. i Domnul a zis: „Voi r mînea pîn te vei întoarce.`` <sup>19</sup> Ghedeon a intrat  
în cas , a preg tit un ied, i a f cut azimi dintr'o ef de f in . A pus carnea într'un co

i zeama a turnat -o într'o oal , le -a adus subt stejar, i I le -a pus înainte. <sup>20</sup> Îngerul lui  
Dumnezeu i -a zis: „Ia carnea i azimile, pune-le pe stîncea aceasta i vars zeama``. i el a

f cut a a. <sup>21</sup> Îngerul Domnului a întins vîrfu lui pe care -l avea în mîn , i a atins  
carnea i azimile. Atunci, s'a ridicat din stînc un foc care a mistuit carnea i azimile. i

Îngerul Domnului S'a f cut nev zut dinaintea lui. <sup>22</sup> Ghedeon, v zînd c fusese Îngerul  
Domnului, a zis: „Vai de mine, St pîne Doamne! Am v zut pe Îngerul Domnului fa 'n

fa ``. <sup>23</sup> i Domnul i -a zis: „Fii pe pace, nu te teme, c ci nu vei muri``. <sup>24</sup> Ghedeon a zidit  
acolo un altar Domnului, i i -a pus numele „Domnul p cii``: altarul acesta este i ast zi la

Ofra, care era a familiei lui Abiezer. <sup>25</sup> În aceea noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: „Ia vi elul  
tat lui t u, i un alt taur de apte ani. D rîm altarul lui Baal, care este al tat lui t u, i

taie parul închinat Astartei, care este deasupra. <sup>26</sup> S zide ti apoi i s întocme ti, pe vîrfu  
acestei stînci, un altar Domnului, Dumnezeuului t u. S iei taurul al doilea, i s aduci o ardere

de tot, cu lemnul din stîlpul idolului pe care -l vei tîia` .<sup>27</sup> Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui, i a f cut ce spusese Domnul; dar fiindc se temea de casa tat lui s u, i de

oamenii din cetate, a f cut lucrul acesta noaptea, nu ziua.<sup>28</sup> Cînd s'au sculat oamenii din cetate dis de diminea , iat c altarul lui Baal era d rîmat, parul închinat idolului deasupra lui era

t iat; i al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit.<sup>29</sup> Ei i-au zis unul altuia: „Cine a f cut lucrul acesta?” i au întreat i au f cut cercet ri. Li s'a spus: „Ghedeon,

fiul lui Ioas, a f cut lucrul acesta` .<sup>30</sup> Atunci oamenii din cetate au zis lui Ioas: „Scoate pe fiul t u, ca s moar , c ci a d rîmat altarul lui Baal i a t iat parul sfînt care era deasupra

lui` .<sup>31</sup> Ioas a r spuns tuturor celor ce s'au înf i at înaintea lui: „Oare datoria voastr este s ap ra i pe Baal? Voi trebuie s -i veni i în ajutor? Oricine va lua ap rarea lui Baal, s moar pîn diminea . Dac Baal este un Dumnezeu, s -i apere el pricina, fiindc i-au

d rîmat altarul` .<sup>32</sup> În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), c ci au

zis: „Apere-se Baal împotriva lui, fiindc i -a d rîmat altarul` .<sup>33</sup> Tot Madianul, Amalec i fiii R s ritului, s'au strîns împreun , au trecut Iordanul, i au t b rît în valea Isreel.

<sup>34</sup> Ghedeon a fost îmbr cat cu Duhul Domnului; a sunat din trîmbi , i Abiezer a fost chemat

ca s mearg dup el.<sup>35</sup> A trimes soli în tot Manase, care deasemenea a fost chemat s mearg dup el. A trimes soli în A er, în Zabulon i în Neftali, cari s'au suit s le iese înainte.

<sup>36</sup> Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Dac vrei s izb ve ti pe Israel prin mîna mea, cum ai spus,

<sup>37</sup> iat , voi pune un val de lîn în arie; dac numai lîna va fi acoperit de rou , i tot p mîntul va r mînea uscat, voi cunoa te c vei izb vi pe Israel prin mîna mea, cum ai spus` .

<sup>38</sup> i a a s'a întîmplat. În ziua urm toare, el s'a sculat disdediminea , a stors lîna, i a scos

roua din ea, care a dat un pahar plin cu ap .<sup>39</sup> Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „S nu Te aprinzi de mînie împotriva mea, i nu voi mai vorbi decît de data aceasta. A vrea numai s mai fac o încercare cu lîna: numai lîna s r mîn uscat , i tot p mîntul s se acopere cu rou ` .

<sup>40</sup> i Dumnezeu a f cut a a în noaptea aceea. Numai lîna a r mas uscat , i tot p mîntul s'a acoperit cu rou .

## Chapter 7

<sup>1</sup> Ierubaal, sau Ghedeon, i tot poporul care era cu el, s'au sculat disdediminea , i au t b rît la izvorul Harod. Tab ra lui Madian era la miaz noapte de Ghedeon, spre dealul More,

<sup>2</sup> în vale. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care -l ai cu tine este prea mult, pentru ca s dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva Mea, și să zică: „Mîna mea m'a  
<sup>3</sup> izbăvit. Vestea te dar lucrul acesta în auzul poporului: „Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de muntele Gaaladului. Douăzeci și două de mii de oameni  
<sup>4</sup> din popor s'au întors, și au mai rămas zece mii. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul este încă prea mult. Pogoarați-lă pe apă, și acolo și-i voi alege; acela despre care îți voi spune: „Acesta să meargă cu tine, va merge cu tine; și acela despre care îți voi spune: „Acesta să nu meargă  
<sup>5</sup> cu tine, nu va merge cu tine. Ghedeon a pogrîț poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe toți cei ce vor lîmpeși apă cu limba, cum lîmpește cîinele, să-i dispară de toți cei  
<sup>6</sup> ce vor bea apă din genunchi. Ceice au lîmpeșit apa, ducînd-o la gură cu mîna, au fost în  
<sup>7</sup> număr de trei sute de oameni; și tot poporul celalt a îngenunchiat ca să bea. Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei sute de oameni cari au lîmpeșit, voi mîntui, și voi da pe Madian  
<sup>8</sup> în mîinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă. Au luat merindele poporului și trâmbițele lui. Apoi Ghedeon a trimis pe toți bărbării lui Israel, pe fiecare în cortul lui,  
<sup>9</sup> și a înțeles pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era jos în vale. Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nopții: „Scoală-te, și pogoara-te în tabără, căci am dat-o în mîinile  
<sup>10</sup> tale. Dacă și-e frică să te pogoari, pogoara-te cu Pura, slujitorul tău. Să asculte și  
<sup>11</sup> vor zice, și după aceea și se vor întoarce în mîinile: pogoara-te dar în tabără. „El s'a pogrîț  
<sup>12</sup> cu Pura, slujitorul lui, pînă la înția strajă a taberei. Madian, Amalec, și toți fiii Rășritului,  
<sup>13</sup> erau răspîndiți în vale, ca o mulțime de locuitori, și cîmilele lor erau număr, ca nisipul de pe marginea mării. Ghedeon a sosit; și iată că un om istorisea tovarului  
<sup>14</sup> său un vis. El zicea: „Am visat un vis: și se făcea că o turdă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s'a lovit pînă la cort, și cortul a căzut; lăsar sturnat cu susul în jos, și  
<sup>15</sup> cortul a fost dărîmat. Tovarul lui a răspuns, și a zis: „Aceasta nu este altceva decît sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mîinile lui pe Madian și  
<sup>16</sup> toată tabăra. Cînd a auzit Ghedeon istorisirea visului și tîlcuirea lui, s'a aruncat cu fața la pămînt, și s'a întors în tabăra lui Israel, și a zis: „Școală-te, căci Domnul a dat în mîinile  
<sup>17</sup> voastre tabăra lui Madian. A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni, și le-a dat  
<sup>18</sup> tuturor trâmbițe și ulcioare goale, cu niște fclii în ulcioare. El le-a zis: „Să vă uitați  
 la mine, și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu; cînd voi suna din trâmbițe, eu și toți ceice vor fi cu mine, să sune și voi din trâmbițe

de jur împrejurul taberii, i s zice i: „Sabia Domnului i a lui Ghedeon!”<sup>19</sup> Ghedeon i  
cei o sut de oameni cari erau cu el au ajuns la cap tul taberii la începutul str jii dela mijlocul  
nop ii, îndat dup ce puseser pe p zitori. Au sunat din trîmbi , i au spart ulcioarele

pe cari le aveau în mân .<sup>20</sup> Cele trei cete au sunat din trîmbi i au spart ulcioarele; au  
apucat f cliile cu mâna stîng i trîmbi ele cu mâna dreapt ca s sune, i au strigat: „Sabia

Domnului i a lui Ghedeon!”<sup>21</sup> Au r mas fiecare la locul lui în jurul taberii, i toat tab ra

a început s alerge, s ipe, i s fug .<sup>22</sup> Cei trei sute de oameni au sunat iar din  
trîmbi ; i în toat tab ra, Domnul i -a f cut s întoarc sabia unii împotriva altora.  
Tab ra a fugit pîn la Bet- ita spre erera, pîn la hotarul dela Abel-Mehola lîng Tabat.

<sup>23</sup> B rba ii lui Israel s'au strîns, cei din Neftali, din A er i din tot Manase, i au urm rit

pe Madian.<sup>24</sup> Ghedeon a trimes soli în tot muntele lui Efraim, ca s spun : „Pogorî i-v  
înainte a lui Madian, i t ia i-le trecerea apelor pîn la Bet-Bara, i Iordan.” To i b rba ii

lui Efraim s'au strîns, i au pus st pînire pe trecerea apelor pîn la Bet-Bara i Iordan.”<sup>25</sup> Au  
pus mâna pe dou c petenii ale lui Madian: Oreb i Zeeb; au ucis pe Oreb la stînc a lui Oreb,  
i au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urm rit pe Madian, i au adus capetele lui Oreb i  
Zeeb la Ghedeon de cealalt parte a Iordanului.

## Chapter 8

<sup>1</sup> B rba ii lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamn felul acesta de purtare fa de  
noi? Pentruce nu ne-ai chemat, cînd ai plecat s te lup i împotriva lui Madian?” i au avut o

mare ceart cu el.<sup>2</sup> Ghedeon le -a r spus: „Ce-am f cut eu pe lîng voi? Oare nu face mai

mult culesul ciorchinelor r mase în via lui Efraim de cît culesul întregi vii a lui Abiezer?”<sup>3</sup> În  
mînile voastre a dat Dumnezeu pe c peteniile lui Madian: Oreb, i Zeeb. Ce-am putut face eu

deci pe lîng voi?” Dup ce le -a vorbit astfel, li s'a potolit mînia.<sup>4</sup> Ghedeon a ajuns la Iordan,  
i l -a trecut, el i cei trei sute de oameni cari erau cu el, obosi i, dar urm rind mereu pe

vr jma .<sup>5</sup> El a zis celor din Sucot: „Da i, v rog, cîteva pîni poporului care m înso e te,  
c ci sînt obosi i, i sînt în urm rirea lui Zebah i almuna, împ ra ii Madianului.”

<sup>6</sup> C peteniile din Sucot au r spus: „Este oare mâna lui Zebah i almuna în st pînirea ta,

ca s d m pîne o tirii tale?”<sup>7</sup> i Ghedeon a zis: „Ei bine! dup ce Domnul va da în mînile  
noastre pe Zebah i pe almuna, v voi sc rpina carnea cu spini din pustie i cu m r cini.”



8

De acolo s'a suit la Penuel, i a f cut celor din Penuel aceea rug minte. Ei i-au r spus cum îi r spuseser cei din Sucot.

9

i a zis i celor din Penuel: „Cînd m voi întoarce în pace, voi d rîma turnul acesta.”

10

Zebah i almuna erau la Carcor împreun cu o tîrea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; to i ceice mai r m seser din toat o tîrea fiilor R s ritului: o sut dou zeci de mii de oameni cari scoteau sabia, fuseser uci i.

11

Ghedeon s'a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la r s rit de Nobah i de Iogbeha,

12

i a b tut o tîrea care se credea la ad post. Zebah i almuna au luat fuga; Ghedeon i -a urm rit, a prins pe cei doi împ ra i ai Madianului: Zebah i almuna, i a pus pe fug

13

toat o tîrea. Ghedeon, fiul lui Ioas, s'a întors dela lupt prin sui ul Heres. A prins dintre cei din Sucot un tîn r pe care l -a întrebat, i care i -a dat în scris numele c peteniilor

14

i b trînilor din Sucot; erau aptezeci i apte de b rba i. A poi a venit la cei din Sucot, i a zis: „Iat pe Zebah i almuna, pentru cari m'a i batjocorit, zicînd: „Oare mîna lui Zebah

15

i almuna este în st pînirea ta, ca s d m pîne oamenilor t i obosi i?”

16

i a luat pe b trîni cet ii, i a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie i cu m r cini.

17

d rîmat i turnul din Penuel, i a ucis pe oamenii cet ii. El a zis lui Zebah i lui almuna: „Cum erau oamenii pe cari i-a i ucis la Tabor?” Ei au r spus: „Erau ca tine, fiecare

18

avea înf i area unui fiu de împ rat.” El a zis: „Erau fra ii mei, fiii mamei mele. Viu

19

este Domnul c , dac i-a i fi l sat cu via , nu v'a ucide.” i a zis lui Ieter, întîiul lui n scut: „Scoal -te, i ucide -i!” Dar tîn rul nu i -a scos sabia, pentruc -i era team ,

20

c ci era înc un copil. Zebah i almuna au zis: „Scoal -te tu însu i i ucide-ne! C ci cum e omul a a e i puterea lui.” i Ghedeon s'a sculat, i a ucis pe Zebah i almuna. A

21

luat apoi luni oarele dela gîtul c milelor lor. B rba ii lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domne te peste noi, tu, i fiul t u, i fiul fiului t u, c ci ne-ai izb vit din mîna lui

22

Madian.” Ghedeon le -a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi,

23

ci Domnul va domni peste voi.” Ghedeon le -a zis: „Am s v fac o rug minte: da i-mi fiecare verigile de nas pe cari le-a i luat ca prad .” -Vr jma ii aveau verigi de aur, c ci erau

24

Ismaeli i. - Ei au zis: „, i le vom da cu pl cere.” i au întins o manta, pe care a aruncat

25

fiecare verigile pe cari le pr dase. Greutatea verigilor de aur pe cari le -a cerut Ghedeon, a fost de o mie apte sute de sicli de aur, afar de luni oare, de cerceii de aur, i hainele de purpur , pe cari le purtau împ ra ii Madianului, i afar de l n i oarele dela gîtul c milelor lor.

26

27 Ghedeon a făcut din ele un efod, și l-a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricină de  
 curvie pentru tot Israelul; și a fost o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui. <sup>28</sup> Madianul a  
 fost smerit înaintea copiilor lui Israel, și n'a mai ridicat capul. Și ara a avut odihnă patruzeci  
 de ani, în timpul vieții lui Ghedeon. <sup>29</sup> Ierubaal, fiul lui Ioas, s'a întors, și a locuit în casa lui.  
<sup>30</sup> Ghedeon a avut aptezeci de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste. <sup>31</sup> Iiitoarea  
 lui, care era la Sihem, și -a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec.  
<sup>32</sup> Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bună vreme fericit; și a fost îngropat în mormântul  
 tatălui său Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer. <sup>33</sup> După moartea lui Ghedeon, copiii  
 lui Israel au început iar să se curvească cu Baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.  
<sup>34</sup> Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care -i izbăvea din mâna  
 tuturor vrăjmașilor lor cari -i înconjurau. <sup>35</sup> Și n'au rămas în casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon,  
 după tot binele pe care -l făcuse el lui Israel.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Abimelec, fiul lui Ierubaal, s'a dus la Sihem la frații mamei lui, și iată cum le -a vorbit  
 atât lor cât și la toată familia casei tatălui mamei sale: <sup>2</sup> „Spuneți-mi, vă rog, în auzul tuturor  
 locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca aptezeci de oameni, toți fiii ai lui Ierubaal,  
 să stăpânească peste voi, sau un singur om să stăpânească peste voi?” și aduceți-vă  
 aminte că eu sînt os din oasele voastre și carne din carnea voastră.`` <sup>3</sup> Frații mamei lui au  
 spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s'a plecat  
 spre Abimelec; căci ei și ziceau: „El este frate cu noi.`` <sup>4</sup> I-au dat aptezeci de sicli de argint,  
 pe cari i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără  
 căpătâi și neastîmpărași, cari au mers după el. <sup>5</sup> A venit în casa tatălui său la Ofra, și  
 a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, aptezeci de oameni, pe aceeași noapte. N'a scăpat decât  
 Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese. <sup>6</sup> Toți locuitorii din Sihem și toată  
 casa lui Milo s'au strîns la o altă locuință, și au venit de acolo să împingă pe Abimelec, lângă stejarul  
 scindub în Sihem. <sup>7</sup> Iotam a aflat despre lucrul acesta. S'a dus și s'a așezat pe vârful muntelui  
 Garizim, și iată cum le -a strigat el cu glas tare: „Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și  
 Dumnezeu să vă asculte! <sup>8</sup> Copacii au plecat să ungă un împărat și s'au pus în fruntea

lor. Ei au zis m slinului: „Împ r e te peste noi!”<sup>9</sup> Dar m slinul le -a r spus: „S -mi p r sesc eu untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu i a oamenilor, ca s m duc s domnesc peste copaci?”<sup>10</sup> i copacii au zis smochinului: „Vino, tu, de împ r e te peste noi!”<sup>11</sup> Dar smochinul le -a r spus: „S -mi p r sesc eu dulcea a mea i rodul meu cel minunat, ca s m duc s domnesc peste copaci?”<sup>12</sup> i copacii au zis vi ei: „Vino, tu, i domne te peste noi.”<sup>13</sup> Dar vi a le -a r spus: „S -mi p r sesc eu vinul, care învesele te pe Dumnezeu i pe oameni, ca s m duc s domnesc peste copaci?”<sup>14</sup> Atunci to i copacii au zis spinului: „Vino, tu, i împ r e te peste noi.”<sup>15</sup> i spinul a r spus copacilor: „Dac în adev r vre i s m unge i ca împ rat al vostru, veni i i ad posti i-v subt umbra mea; altfel, s ias un foc din spin, i s mistuie cedrii Libanului.”<sup>16</sup> Acum, oare cu adev rat i cu toat cur ia a i lucrat voi, f cînd împ rat pe Abimelec? A i ar tat voi bun voin fa de Ierubaal i de casa lui? V'a i purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v'a f cut -o? -<sup>17</sup> C ci tat l meu s'a luptat pentru voi; i -a pus via a în primejdie, i v'a izb vit din mîna lui Madian;<sup>18</sup> i voi v'a i ridicat împotriva casei tat lui meu, i-a i ucis fiii, aptezeci de oameni, pe aceea piatr , i a i f cut împ rat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru c este fratele vostru. -<sup>19</sup> Dac în adev r i cu toat cur ia v'a i purtat voi ast zi fa de Ierubaal i casa lui, bine! Abimelec s fie bucuria voastr , i voi s fi i bucuria lui!<sup>20</sup> Dac nu, s ias un foc din Abimelec, i s mistuie pe locuitorii din Sihem i casa lui Milo; i un foc s ias din locuitorii Sihemului i din casa lui Milo, i s mistuie pe Abimelec!”<sup>21</sup> Iotam s'a dat înl turi, i a luat -o la fug ; s'a dus la Beer unde a locuit departe de fratele s u Abimelec.<sup>22</sup> Abimelec st pînise trei ani peste Israel.<sup>23</sup> Atunci Dumnezeu a trimes un duh r u între Abimelec i locuitorii Sihemului i locuitorii Sihemului au fost necredincio i lui Abimelec,<sup>24</sup> pentru ca i cruzimea s vîr it cu cei aptezeci de fii ai lui Ierubaal s - i ia pedeapsa, i sîngele lor s cad asupra fratelui lor Abimelec, care -i ucisese, i asupra locuitorilor Sihemului, cari -l ajutaser s ucid pe fra ii s i.<sup>25</sup> Locuitorii Sihemului au pus la pînd împotriva lui, pe vîrfurile mun ilor, ni te oameni, cari j fuiau pe to i cei ce treceau pe lîng ei, pe drum. i lucrul acesta a fost adus la cuno tin a lui Abimelec.<sup>26</sup> Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu fra ii s i, i au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el!<sup>27</sup> Au ie it la cîmp, le-au cules viile, le-au c lcat strugurii, i au început s se veseleasc ; au intrat în casa dumnezeului lor, au mîncat i au

b ut, i au blestemat pe Abimelec. <sup>28</sup> i Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine este Abimelec, i cine este Sihem, ca s slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal, i nu este Zebul, îngrijitorul  
 lui? Sluji i b rba ilor lui Hamor, tat l lui Sihem; de ce s slujim lui Abimelec? <sup>29</sup> Oh! dac  
 a fi eu st pînul acestui popor, a r sturna pe Abimelec``. i despre Abimelec zicea:  
 „Strînge- i o tinea i ie i``! <sup>30</sup> Zebul, cîrmuitorul cet ii, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui  
 Ebed, i s'a aprins de mînie. <sup>31</sup> A trimes pe ascuns ni te soli la Abimelec, ca s -i spun :  
 „Iat , Gaal, fiul lui Ebed, i fra ii lui, au venit la Sihem, i au r sculat cetatea împotriva ta.  
<sup>32</sup> Acum, pleac noaptea, tu i poporul care este cu tine, i stai la pînd în cîmp. <sup>33</sup> Diminea a,  
 la r s ritul soarelui, s te arunci cu n val asupra cet ii. i cînd Gaal i poporul care  
 este cu el vor ie i împotriva ta, s -i faci ce- i vor îng dui puterile. <sup>34</sup> Abimelec i tot poporul  
 care era cu el au plecat noaptea, i s'au pus la pînd lîng Sihem, împ r i i în patru cete.  
<sup>35</sup> Gaal, fiul lui Ebed, a ie it, i a st tut la intrarea por ii cet ii. Abimelec i tot poporul  
 care era cu el s'au sculat atunci dela pînd . <sup>36</sup> Gaal a z rit poporul, i a zis lui Zebul: „Iat  
 un popor care se pogoar din vîrfurile mun ilor.`` Zebul i -a r spus: „Este umbra mun ilor pe  
 cari -i iei drept oameni.`` <sup>37</sup> Gaal, luînd iar cuvîntul, a zis: „Este chiar un popor care se  
 pogoar de pe în l imile rii, i o ceat vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.`` <sup>38</sup> Zebul  
 i -a r spus: „Unde î i este acum gura, cu care ziceai: „Cine este Abimelec, ca s -i slujim? Nu  
 este oare acesta poporul pe care -l dispre uiai tu? Mergi acum, i lupt -te cu el!`` <sup>39</sup> Gaal a  
 înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului, i s'a luptat cu Abimelec. <sup>40</sup> Urm rit de Abimelec, a  
 luat -o la fug dinaintea lui, i mul i oameni au c zut mor i pîn la intrarea por ii.  
<sup>41</sup> Abimelec s'a oprit la Aruma. i Zebul a izgonit pe Gaal i pe fra ii lui, cari n'au putut s  
 r mîn la Sihem. <sup>42</sup> A douazi, poporul, a ie it la cîmp. Abimelec, c ruia i s'a dat de tire,  
<sup>43</sup> i -a luat ceata, a împ r it -o în trei p r i, i s'a pus la pînd în cîmp. V zînd c  
 poporul ie ea din cetate, s'a sculat împotriva lor, i i -a b tut. <sup>44</sup> Abimelec i cetele cari erau  
 cu el au pornit înainte i s'au a ezat la intrarea por ii cet ii: dou din aceste cete s'au  
 aruncat asupra tuturor celorce erau în cîmp, i i-au b tut. <sup>45</sup> Abimelec a b tut cetatea toat  
 ziua; a luat -o, i a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a d rîmat cetatea pîn în temelie, i  
 a pres rat sare peste ea. <sup>46</sup> La auzul acestui lucru, to i locuitorii turnului Sihemului s'au dus în  
 cet uia casei dumnezeului Berit. <sup>47</sup> S'a dat de tire lui Abimelec c to i locuitorii turnului

48 Sihemului s'au strîns acolo. Atunci Abimelec s'a suit pe muntele almon, el i tot poporul care era cu el. A luat o secure în mîn , a t iat o ramur de copac, a luat -o i a pus -o pe um r. Apoi a zis poporului care era cu el: „A i v zut ce am f cut? Gr bi i-v i face i i voi

49 ca mine.`` i au t iat fiecare cîte o ramur , i au mers dup Abimelec; au a ezat ramurile lîng cet uie, i i-au dat foc ei i celor ce se aflau în ea. A a au perit to i oamenii din

50 turnul Sihemului, în num r de aproape o mie, b rba i i femei. Abimelec a pornit împotriva

51 Tebe ului. A împresurat Tebe ul, i l -a luat. În mijlocul cet ii era un turn tare, unde au fugit to i locuitorii cet ii, b rba i i femei; au încuiat u ile dup ei, i s'au suit pe

52 acoperi ul turnului. Abimelec a ajuns pîn la turn; l -a b tut, i s'a apropiat de u a turnului

53 ca s -i pun foc. Atunci o femeie a aruncat o piatr de rî ni pe capul lui Abimelec,

54 i i -a sf rîmat easta capului. Îndat el a chemat pe tîn rul care -i purta armele, i i -a zis: „Scoate- i sabia, i omoar -m , ca s nu se zic de mine: „L -a omorît o femeie.``

55 Tîn rul l -a str puns cu sabia, i a murit. Cînd au v zut b rba ii lui Israel c Abimelec

56 a murit, au plecat fiecare acas . Astfel a f cut Dumnezeu s cad asupra lui Abimelec

57 r ul pe care -l f cuse tat lui s u, ucizînd pe cei aptezeci de fra i ai lui; i Dumnezeu a f cut s cad asupra capului oamenilor din Sihem tot r ul pe care -l f cuser . Astfel s'a împlinit fa de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

## Chapter 10

1 Dup Abimelec, s'a sculat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, b rbat din Isahar, ca s izb veasc pe Israel; el locuia la amir, în muntele lui Efraim.

2 Tola a fost judec tor în Israel

3 dou zeci i trei de ani; apoi a murit, i a fost îngropat la amir. Dup el, s'a sculat Iair,

4 Galaaditul, care a fost judec tor în Israel dou zeci i doi de ani. El avea treizeci de fii, cari c l reau pe treizeci de mînji de m gari, i st pîneau treizeci de cet i, numite i azi

5 cet ile lui Iair, i a ezate în ara Galaadului. i Iair a murit, i a fost îngropat la Camon.

6 Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; au slujit Baalilor i Astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon, i dumnezeilor Filistenilor, i au p r sit pe Domnul, i nu I-au mai slujit.

7 Domnul S'a

apri ns de mînie împotriva lui Israel, i i -a vîndut în mî nile Filistenilor i în mî nile fiilor lui

<sup>8</sup> Amon. Ei au ap sat i au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, i anume: pe to i copiii lui Israel cari erau de cealalt parte a Iordanului în ara Amori ilor în Galaad.

<sup>9</sup> Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca s se bat i împotriva lui Iuda, împotriva lui Benjamin

i împotriva casei lui Efraim. i Israel era într'o mare strîmtorare. <sup>10</sup> Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, i au zis: „Am p c tuit împotriva Ta, c ci am p r sit pe Dumnezeuul nostru

i am slujit Baalilor.`` <sup>11</sup> Domnul a zis copiilor lui Israel: „Nu v'am izb vit Eu de Egipteni, de

Amori i, de fiii lui Amon, i de Filistenii? <sup>12</sup> i cînd v'au ap sat Sidonii, Amalec i Maon,

i a i strigat c tre Mine, nu v'am izb vit Eu din mî nile lor? <sup>13</sup> Dar voi M'a i p r sit, i

a i slujit altor dumnezei. De aceea nu v voi mai izb vi. <sup>14</sup> Duce i-v i chema i pe

dumnezeii pe cari i-a i ales; ei s v izb veasc în vremea strîmtorii voastre!`` <sup>15</sup> Copiii

lui Israel au zis Domnului: „Am p c tuit, f -ne ce- i va pl cea. Numai izb ve te-ne

ast zi!`` <sup>16</sup> i au scos dumnezeii str ini din mijlocul lor, i au slujit Domnului. El S'a îndurat

de suferin ele lui Israel. <sup>17</sup> Fiii lui Amon s'au strîns i au t b rît în Galaad, i copiii lui

Israel s'au strîns i au t b rît la Mi pa. <sup>18</sup> Poporul, i c peteniile Galaadului i-au zis unul altuia: „Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon? El va fi c petenia tuturor locuitorilor Galaadului.``

## Chapter 11

<sup>1</sup> Iefta, Galaaditul, era un om viteaz. El era fiul unei curve. Galaad n scuse pe Iefta. <sup>2</sup> Nevasta lui Galaad i -a n scut fii, cari, f cîndu-se mari, au izgonit pe Iefta, i i-au zis: „Tu nu vei avea

mo tenere în casa tat lui nostru, c ci e ti fiul unei alte femei.`` <sup>3</sup> i Iefta a fugit de la fra ii lui, i a locuit în ara Tob. Ni te oameni f r c p tîi s-au strîns la Iefta, i f ceau

plimb ri cu el. <sup>4</sup> Dup cîtva timp, fiii lui Amon au pornit cu r zboi împotriva lui Israel. <sup>5</sup> i pe cînd fiii lui Amon f ceau r zboi cu Israel, b trî nii Galaadului s'au dus s caute pe Iefta din

ara Tob. <sup>6</sup> Ei au zis lui Iefta: „Vino de fii c petenia noastr , i s batem pe fiii lui Amon.``

<sup>7</sup> Iefta a r spus b trî nilor Galaadului: „Nu m'a i urît voi, i nu m'a i izgonit voi din casa

tat lui meu? Pentruce veni i la mine acum cînd sînte i în strîmtorare?`` <sup>8</sup> B trî nii Galaadului

au zis lui Iefta: „Ne întoarcem la tine acum, ca s mergi cu noi, s ba i pe fiii lui Amon, i  
 s fii c petenia noastr , c petenia tuturor locuitorilor Galaadului.``<sup>9</sup> Iefta a r spus b trînilor  
 Galaadului: „Dac m aduce i înapoi ca s bat pe fiii lui Amon, i dac Domnul îi va da  
 înaintea mea, voi fi eu oare c petenia voastr ?``<sup>10</sup> B trînii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul  
 s ne aud , i s judece, dac nu vom face ce spui.``<sup>11</sup> i Iefta a pornit cu b trînii  
 Galaadului. Poporul l -a pus în fruntea lui, i l -a a ezat c petenie, i Iefta a spus din nou  
 înaintea Domnului, la Mi pa, toate cuvintele pe cari le rostise.<sup>12</sup> Iefta a trimes soli împ ratului  
 fiilor lui Amon, ca s -i spun : „Ce ai cu mine de vii împotriva mea s faci r zboi împotriva  
 rii mele?``<sup>13</sup> Împ ratul fiilor lui Amon a r spus solilor lui Iefta: „Pentru Israel, când  
 s'a suit din Egipt, a pus mîna pe ara mea, dela Arnon pîn la Iaboc i Iordan. D -mi -o înapoi  
 acum de bun voie.``<sup>14</sup> Iefta a trimes iar soli împ ratului fiilor lui Amon,<sup>15</sup> ca s -i  
 spun : „A a vorbe te Iefta. ,Israel n'a pus mîna pe ara Moabului, nici pe ara fiilor lui  
 Amon.<sup>16</sup> C ci, când s'a suit Israel din Egipt, a mers în pustie pîn la marea Ro ie i a ajuns  
 la Cades.<sup>17</sup> Atunci Israel a trimes soli împ ratului Edomului, ca s -i spun : „Las -m s  
 trec prin ara ta.` Dar împ ratul Edomului n'a voit. A trimes i la împ ratul Moabului, i  
 nici el n'a vrut. i Israel a r mas la Cades.<sup>18</sup> Apoi a mers prin pustie, a ocolit ara Edomului  
 i ara Moabului, i a venit la r s ritul rii Moabului; au t b rît dincolo de Arnon,  
 f r s intre pe inutul Moabului, c ci Arnonul era hotarul Moabului.<sup>19</sup> Israel a trimes soli  
 lui Sihon, împ ratul Amori ilor, împ ratul Hesbonului. i Israel i -a zis: „Las -m s trec  
 prin ara ta pîn la locul spre care mergem.`<sup>20</sup> Dar Sihon n'a avut încredere în Israel, ca s -i  
 lase s treac pe inutul lui; i -a strîns tot poporul, a t b rît la Iahat, i a luptat împotriva  
 lui Israel.<sup>21</sup> Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe Sihon i pe tot poporul lui în mînile lui Israel,  
 care i -a b tut. Israel a pus mîna pe toat ara Amori ilor, cari erau a eza i în ara aceasta.  
<sup>22</sup> Au pus mîna pe tot inutul Amori ilor, dela Arnon pîn la Iaboc, i dela pustie pîn la  
 Jordan.<sup>23</sup> i acum, când Domnul, Dumnezeul lui Israel, a izgonit pe Amori i dinaintea poporului  
 S u Israel, tu s le st pîne ti ara?<sup>24</sup> Oare ce- i d în st pînire dumnezeul t u Chemo ,  
 nu vei st pîni? i tot ce ne -a dat în st pînire Domnul, Dumnezeul nostru, înaintea noastr ,  
 noi s nu st pînim!<sup>25</sup> E ti tu mai bun decît Balac, fiul lui ipor, împ ratul Moabului? S'a  
 certat el cu Israel sau a f cut el r zboi împotriva lui?<sup>26</sup> Iat c sînt trei sute de ani de când  
 locuie te Israel la Hesbon i în satele din jurul lui, la Aroer i în satele din jurul lui i în toate

cet ile cari sînt pe malul Arnonului: pentruce nu i le-a i luat în tot timpul acesta? <sup>27</sup> Eu nu  
 te-am sup rat deloc, i r u te-ai purtat cu mine, f cîndu-mi r zboi. Domnul s judece lucrul  
 acesta. El s fie ast zi judec tor între fiii lui Israel i fiii lui Amon.`` <sup>28</sup> Împ ratul fiilor lui  
 Amon n'a ascultat cuvintele pe cari a trimes Iefta s i le spun . <sup>29</sup> Duhul Domnului a venit peste  
 Iefta. Iefta a str b tut Galaadul i Manase; a trecut la Mi pe în Galaad; i din Mi pe din  
 Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon. <sup>30</sup> Iefta a f cut o juruin Domnului, i a zis:  
 „Dac vei da în mînile mele pe fiii lui Amon, <sup>31</sup> ori cine va ie i pe por ile casei mele înaintea  
 mea, la întoarcerea mea fericit dela fiii lui Amon, va fi închinat Domnului, i -l voi aduce ca  
 ardere de tot.`` <sup>32</sup> Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, i Domnul i -a dat în mînile lui. <sup>33</sup> Le  
 -a pricinuit o foarte mare înfrîngere, dela Aroer pîn spre Minit, loc care cuprindea dou zeci de  
 cet i, i pîn la Abel-Cheramim. i fiii lui Amon au fost smeri i înaintea copiilor lui Israel.  
<sup>34</sup> Iefta s'a întors acas la Mi pa. i iat c fiic -sa i -a ie it înainte cu timpane i jocuri.  
 Ea era singurul lui copil; n'avea fii i nici alt fat . <sup>35</sup> Cum a v zut -o, el i -a rupt hainele,  
 i a zis:: „Ah! fata mea! adînc m love ti i m turburi! Am f cut o juruin Domnului,  
 i n'o pot întoarce.`` <sup>36</sup> Ea i -a zis: „Tat , ai f cut o juruin Domnului, f -mi potrivit cu  
 ceeace i -a ie it din gur , acum cînd Domnul te -a r zbnat pe vr jma ii t i, pe fiii lui  
 Amon.`` <sup>37</sup> i ea a zis tat lui s u: „Atît îng duie-mi: las -m slobod dou luni, ca s  
 m duc s m pogor în mun i, i s -mi plîng fecioria cu tovar ele mele.`` <sup>38</sup> El a  
 r spus: „Du-te!`` i a l sat -o slobod dou luni. Ea s'a dus cu tovar ele ei, i i -a  
 plîns fecioria pe mun i. <sup>39</sup> Dup cele dou luni, s'a întors la tat l ei, i el a împlinit cu ea  
 juruin a pe care o f cuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu b rbat. De atunci s'a f cut în Israel  
<sup>40</sup> obiceiul c , în to i anii, fetele lui Israel se duc s pr znuiasc pe fiica lui Iefta, Galaaditul,  
 patru zile pe an.

## Chapter 12

<sup>1</sup> B rba ii lui Efraim s'au strîns, au pornit spre miaz noapte, i au zis lui Iefta: „Pentruce  
 te-ai dus s ba i pe fiii lui Amon, f r s ne fi chemat i pe noi s mergem cu tine? Vrem  
 s - i d m foc casei i s te ardem împreun cu ea.`` <sup>2</sup> Iefta le -a r spus: „Eu i poporul  
 meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; i cînd v'am chemat, nu m'a i sc pat din mînile lor.



<sup>3</sup> V zînd c nu-mi vii în ajutor, mi-am pus via a în joc, i am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i -a dat în mînile mele. Pentruce v sui i dar azi împotriva mea ca s -mi face i r zboi?`  
<sup>4</sup> Iefta a strîns pe to i b rba ii Galaadului, i a început lupta cu Efraim. B rba ii Galaadului au b tut pe Efraim, pentruc Efraimi ii ziceau: „Sînte i ni te fugari ai lui Efraim!  
<sup>5</sup> Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!` Galaadi ii au pus mîna pe vadurile Iordanului dinspre Efraim. i cînd unul din fugarii lui Efraim, zicea: „Las -m s trec!`  
<sup>6</sup> b rba ii Galaadului îl întrebau: „E ti Efraimit?` Dac r spunea: „Nu,` atunci îi ziceau: „Ei bine, zi ibolet.` i el zicea: „Sibolet`, c ci nu putea s -l spun bine. Atunci b rba ii Galaadului îl apucau, i -l jungheau lîng vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci i dou de mii de b rba i din Efraim.  
<sup>7</sup> Iefta a fost judec tor în Israel zece ani; apoi Iefta, Galaaditul, a murit, i a fost îngropat într'una din cet ile Galaadului.  
<sup>8</sup> Dup el, a fost judec tor în Israel Ib an din Betleem. <sup>9</sup> El a avut treizeci de fii, a m ritat treizeci de fete în afar , i a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afar . El a fost judec tor în Israel apte ani; <sup>10</sup> apoi Ib an a murit, i a fost îngropat în Betleem. <sup>11</sup> Dup el a fost judec tor în Israel Elon din Zabulon. El a fost judec tor în Israel zece ani; <sup>12</sup> apoi Elon din Zabulon a murit, i a fost îngropat la Aialon, în ara lui Zabulon. <sup>13</sup> Dup el, a fost judec tor în Israel, Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul. <sup>14</sup> El a avut patruzeci de fii i treizeci de nepo i, cari c l reau pe aptezeci de mînji de m gari. El a fost judec tor în Israel opt ani; <sup>15</sup> apoi Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul, a murit i a fost la îngropat Piraton, în ara lui Efraim, pe muntele Amaleci ilor.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; i Domnul i -a dat în mînile Filistenilor, timp de patruzeci de ani. <sup>2</sup> Era un om în orea, din familia Dani ilor, care se chema Manoah. Nevast -sa era stearp , i nu n tea. <sup>3</sup> Îngerul Domnului S'a ar tat femeii, i i -a zis: „Iat c tu e ti stearp , i n'ai copii; dar vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu. <sup>4</sup> Acum ia bine seama, s nu bei nici vin, nici b utur tare, i s nu m nînci nimic necurat. <sup>5</sup> C ci vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentruc acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele mamei lui; i el va începe s

6  
 izbveasc pe Israel din mâna Filistenilor.`` Femeia s'a dus i a spus b rbatului ei: „Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, i avea înf i area unui înger al lui Dumnezeu, o înf i are înfrico at . Nu l-am întrebat de unde este, i nici nu mi -a spus care -i este

7  
 numele. Dar mi -a zis: „Tu vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu; i acum s nu bei nici vin nici b utur tare, i s nu m nînci nimic necurat, pentru c acest copil va fi

8  
 închinat lui Dumnezeu din pîntecele maicii lui, pîn în ziua mor ii lui``. Manoah a f cut Domnului urm toarea rug ciune: „Doamne, Te rog, s mai vin odat la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimes, i s ne înve e ce s facem pentru copilul care se va na te!``

9  
 Dumnezeu a ascultat rug ciunea lui Manoah, i Îngerul lui Dumnezeu a venit iar la femeie.

10  
 Ea edea într'un ogor, i Manoah, b rbatul ei, nu era cu ea. Ea a alergat repede s dea de veste b rbatului ei, i i -a zis: „Iat c omul care venise în cealalt zi la mine, mi s'a ar tat

11  
 iar ``. Manoah s'a sculat, a mers dup nevast -sa, s'a dus la omul acela, i i -a zis: „Tu

12  
 ai vorbit femeii acesteia?`` El a r spus: „Eu``. Manoah a zis: „Acum, dac se va împlini cuvîntul T u, ce va trebui s p zim cu privire la copil, i ce va fi de f cut?``

13  
 Îngerul Domnului a r spus lui Manoah: „Femeia s se fereasc de tot ce i-am spus. S nu guste niciun rod din vi , s nu bea nici vin, nici b utur tare, i s nu m nînce nimic necurat;

14  
 s p zeasc tot ce i-am poruncit.`` 15  
 Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îng duie te-mi

16  
 s Te opresc, i s - i preg tesc un ied``. Îngerul Domnului a r spus lui Manoah: „Chiar dac M'ai opri, n'a mîncă din bucatele tale; dar dac vrei s aduci o ardere de tot, s'o aduci

17  
 Domnului``. Manoah nu tia c este Îngerul Domnului. i Manoah a zis Îngerului Domnului:

18  
 „Care- i este numele, ca s - i aducem slav , cînd se va împlini cuvîntul T u?`` Îngerul

19  
 Domnului i -a r spus: „Pentru ce Îmi ceri Numele? El este minunat.`` Manoah a luat iedul i darul de mîncare, i a adus jertf Domnului pe stînc . S'a f cut o minune, în timp ce Manoah

20  
 i nevast -sa priveau. Pe cînd flac ra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S'a suit în flac ra altarului. V zînd lucrul acesta, Manoah i nevast -sa au c zut cu fa a la p mînt.

21  
 Îngerul Domnului nu S'a mai ar tat lui Manoah i nevastei lui. Atunci Manoah a în eles c

22  
 este Îngerul Domnului, i a zis nevastei sale: „Vom muri, c ci am v zut pe Dumnezeu.``

23  
 Nevast -sa i -a r spus: „Dac ar fi vrut Domnul s ne omoare, n'ar fi primit din mînile noastre arderea de tot i darul de mîncare, nu ne-ar fi ar tat toate acestea, i nu ne-ar fi f cut

24  
 s auzim acum asemenea lucruri``. Femeia a n scut un fiu, i i -a pus numele Samson.

Copilul a crescut, și Domnul l-a binecuvântat. <sup>25</sup> și Duhul Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între orele și Etoal.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Samson s'a pogorât la Timna, și a văzut acolo o femeie din fetele Filistenilor. <sup>2</sup> Când s'a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale, și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele Filistenilor; lua-i-mi-o acum de nevastă”. <sup>3</sup> Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nici o femeie între fetele fraților tăi în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la Filistenii, cari sînt netăiași împrejur?”. <sup>4</sup> Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place”. <sup>4</sup> Tatăl său și mama sa nu tăuă lucrul acesta venea de la Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii stăteau peste Israel. <sup>5</sup> Samson s'a pogorât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu tânăr mugind. <sup>6</sup> Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mînă, Samson a sfîșiat pe leu cum se sfîșie un ied. N'a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse. <sup>7</sup> S'a pogorât și a vorbit cu femeia aceea, și ea i-a plăcut. <sup>8</sup> După cîtva timp, s'a dus iar la Timna ca să o ia, și s'a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere. <sup>9</sup> A luat mierea în mînă, și a mîncat-o pe drum; și cînd a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat, și au mîncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului. <sup>10</sup> Tatăl lui Samson s'a pogorât la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci a făcut tinerii. <sup>11</sup> Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși, cari au stat împreună cu el. <sup>12</sup> Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele apte zile ale ospățului, și dacă o veți deslega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb. <sup>13</sup> Dar dacă n'o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb”. „Ei i-au zis: „Spune-ne ghicitoare, ta să o auzim”. <sup>14</sup> Și el le-a zis: „Din cel ce m'încă a ieșit ce se m'încă, și din cel tare a ieșit dulcea”. <sup>15</sup> Trei zile, n-au putut deslega ghicitoare. În ziua a aptea, au zis nevastei lui Samson: „Înduplec pe bărbatul tău să ne deslege ghicitoare; altfel, te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-a îndunat aici ca să ne jăfuiți, nu-i așa?”. <sup>16</sup> Nevasta lui Samson plîngea lângă el și zicea: „Tu n'ai decît ură pentru mine,

i nu m iube ti; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, i nu mi-ai deslegat -o!`` i el i -a r spus: „N'am deslegat -o nici tat lui meu, nici mamei mele: s i -o desleg ie``? 17

Ea a plîns lîng el tot timpul celor apte zile cît a inut osp tul; i în ziua a aptea, i -a deslegat -o, c ci îl nec jea. i ea a dat copiilor poporului ei deslegarea ghicitorii. 18 Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a aptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce de cît mierea, i ce este mai tare decît leul? i el le -a zis: „Dac n'a i fi arat cu juncana mea, Nu

mi-a i fi deslegat ghicitoare``. 19 Duhul Domnului a venit peste el, i s'a pogorît la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le -a luat hainele i a dat hainele de schimb celor ce deslegaser ghicitoarea. Era aprins de mînie, i s'a suit la casa tat lui s u. 20 Nevast -sa a fost dat unuia din tovar ii lui, cu care era prieten el.

## Chapter 15

1 Dup cîtva timp, pe vremea seceratului grîului, Samson s'a dus s - i vad nevasta, i i -a dus un ied. El a zis: „Vreau s intru la nevast -mea în odaia ei``. 2 Dar tat l nevastei nu i -a îng duit s intre. „Am crezut c o ur ti``, a zis el, „ i am dat -o tovar ului t u. Nu este soru-sa cea tîn r mai frumoas ca ea? Ia -o dar în locul ei.`` 3 Samson le -a zis: „De data aceasta nu voi fi vinovat fa de Filistenii, dac le voi face r u``. 4 Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi, i a luat ni te f clii: apoi a legat vulpile coad de coad , i a pus cîte o f clie între cele dou cozi, la mijloc. 5 A aprins f cliile, a dat drumul vulpilor în grînele Filistenilor, i a aprins astfel atît stogurile de snopi, cît i grîul care era în picioare, ba înc i gr dinile de m slini. 6 Filistenii au zis: „Cine a f cut lucrul acesta?`` Li s'a r spus: „Samson, ginerele Timneanului, pentru c acesta i -a luat nevasta i a dat -o tovar ului lui``. i Filistenii s'au suit, i au ars -o pe ea i pe tat l ei. 7 Samson le -a zis: „A a face i? Nu voi înceta decît dup ce-mi voi r zbuna pe voi``. 8 I -a b tut aspru, pe spate i pe pîntece; apoi s'a pogorît i a locuit în cr p tura stîncii Etam. 9 Atunci Filistenii au pornit, au t b rît în Iuda, i s'au întins pîn la Lehi. 10 B rba ii din Iuda au zis: „Pentruce v'a i suit împotriva noastr ?`` Ei au r spus: „Ne-am suit s leg m pe Samson, ca s -i facem a a cum ne -a f cut el nou``. 11 Atunci trei mii de b rba i din Iuda s'au pogorît la cr p tura stîncii Etam, i au zis lui Samson: „Nu tii c Filistenii st pînesc peste noi? Ce ne-ai f cut deci?`` El le -a r spus:

12 „Le-am făcut a a cum mi-au făcut i ei mie.” Ei i-au zis: „Noi ne-am pogorît să te legăm, ca să te dăm în mâinile Filistenilor.” Samson le-a zis: „Jura i-mi că nu mă veți omorî.”

13 Ei i-au răspuns: „Nu; vrem numai să te legăm și să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omorî.” I l-au legat cu două funii noi, i l-au scos din stîncă.

14 Cînd a ajuns la Lehi, Filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe cari le avea la brațe s'au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au căzut de pe mîni.

15 El a găsit o falcă de mărgar neuscat încă, a întins mîna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni.

16 I Samson a zis: „Cu o falcă de mărgar, o grmadă, două grmezi; Cu o falcă de mărgar, am ucis o mie de oameni.”

17 După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mînă. Și locul acela s'a numit Ramat-Lehi (Aruncarea falcii).

18 Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul, și a zis: „Tu ai îngduit, prin mîna robului Tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete, și să cad în mîinile celor nețiași împrejur?”

19 Dumnezeu a despiciat căpătura stîncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s'a întremat, și s'a înviorat. De aceea s'a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi.

20 Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea Filistenilor.

## Chapter 16

1 Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă, și a intrat la ea.

2 S'a spus oamenilor din Gaza: „Samson a venit aici.” I l-au înconjurat, și au pîndit toată noaptea la poarta cetății.

3 Au stat liniștiți toată noaptea, și au zis: „Cînd se va lumina de ziu, îl vom omorî.” Samson a rămas culcat pînă la miezul nopții. Pe la miezul nopții, s'a sculat, și a apucat porțile cetății cu amîndoi stîlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri, și le-a dus pe vîrfurile muntelui din fața Hebronului.

4 După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.

5 Domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, și i-au zis: „Înduplec-ți, și află unde-ți vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare cîte o mie o sută de sicli de argint.”

6 Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit?”

7 Samson i-a zis: „Dacă să fi legat cu apte funii noi, cari să nu fie uscate încă, a

sl bi i a fi ca orice alt om``. <sup>8</sup> Domnitorii Filistenilor au adus Dalilei apte funii noi, neuscate  
 înc``. i ea l -a legat cu funiile acestea. <sup>9</sup> Iar ni te oameni st teau la pînd la ea, într'o odaie.  
 Ea i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta Samson``! i el a rupt funiile, cum se rupe o a de cîl i  
 cînd se atinge de foc. i astfel n'au tiut de unde -i venea puterea. <sup>10</sup> Dalila a zis lui Samson:  
 „Vezi, i-ai b tut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arat -mi cu ce trebuie s  
 fii legat``. <sup>11</sup> El i -a zis: „Dac a fi legat cu funii noi, cari s nu fi fost întrebuinte niciodat ,  
 a sl bi i a fi ca orice alt om``. <sup>12</sup> Dalila a luat ni te funii noi, i l -a legat cu ele. Apoi  
 i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` Iar ni te oameni st teau la pînd într'o odaie. i  
 el a rupt funiile de la bra e ca pe o a . <sup>13</sup> Dalila a zis lui Samson: „Pîn acum i-ai b tut  
 joc de mine, i mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie s fii legat``. El i -a zis: „N'ai decît  
 s îplete ti cele apte uvi e de p r din capul meu în urzeala s turii``. <sup>14</sup> i ea  
 le -a pironit cu un cui de lemn în p mînt. Apoi i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` i el  
 s'a trezit din somn, i a smuls cuiul de lemn din p mînt cu urzeal cu tot. <sup>15</sup> Ea i -a zis: „Cum  
 po i spune: ‚Te iubesc!‘ cînd inima ta nu este cu mine? Iat c de trei ori i-ai b tut joc de  
 mine, i nu mi-ai spus de unde- i vine puterea ta cea mare.`` <sup>16</sup> Fiindc ea îl nec jea i -l  
 chinuia în fiecare zi cu st ruin ele ei, sufletul i s'a umplut de o nelini te de moarte, <sup>17</sup> i -a  
 deschis toat inima fa de ea, i i -a zis: „Briciul n'a trecut peste capul meu, pentruc sînt  
 închinat Domnului din pîntecele maicii mele. Dac a fi ras, puterea m'ar p r si, a sl bi,  
 i a fi ca orice alt om``. <sup>18</sup> Dalila, v zînd c î i deschisese toat inima fa de ea, a  
 trimes s cheme pe domnitorii Filistenilor, i a pus s le spun : „Sui i-v de data aceasta,  
 c ci mi -a deschis toat inima lui``. i domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, i au adus argintul  
 în mîni. <sup>19</sup> Ea l -a adormit pe genunchii ei. i chemînd un om, a ras cele apte suvi e de pe  
 capul lui Samson, i a început astfel s -l sl beasc . El i -a pierdut puterea. <sup>20</sup> Atunci ea a  
 zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` i el s'a trezit din somn, i a zis: „Voi face ca i mai  
 înainte, i m voi scutura``. Nu tia c Domnul Se dep rtase de el. <sup>21</sup> Filistenii l-au apucat,  
 i i-au scos ochii; l-au pogorît la Gaza, i l-au legat cu ni te lan uri de aram . El învîrtea la  
 rî ni în temni . <sup>22</sup> Dar p rul capului lui a început iar s creasc , dup ce fusese  
 ras. <sup>23</sup> i domnitorii Filistenilor s'au strîns ca s aduc o mare jertf dumnezeului lor Dagon,  
 i ca s se veseleasc . Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe Samson,  
 vr jma ul nostru.`` <sup>24</sup> i cînd l -a v zut poporul, au l udat pe dumnezeul lor, zicînd:  
 „Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe vr jma ul nostru, pe acela care ne pustiaa ara,

25 În bucuria inimii lor, au zis: „Chema-i pe Samson, ca să ne desfeteze!” Au scos pe Samson din temni, și el a jucat înaintea lor. L-au aezat între stâlpi.

26 și Samson a zis tânărului care-l înveșina de mînă: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe cari se rezimă casa, și să mă răzim de ei.” Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii Filistenilor erau acolo, și pe acoperi erau aproape trei mii de bărbați și femei, cari priveau la Samson, cum juca. Atunci Samson a strigat către Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să-mi răzbiți pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”

29 și Samson a înbrăți amîndoi stâlpii dela mijloc pe cari se sprijinea casa, și s'a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stînga. Samson a zis: „Să mor împreună cu Filistenii!” S'a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i-a prădat la moartea lui au fost mai mulți decît cei pe cari-i

31 omorîse în timpul vieții. Frații lui și toată casa tatălui său s'au pogorît, și l-au luat. Cînd s'au suit înapoi, l-au îngropat între zidurile și Eter, în mormîntul tatălui său Manoah. El fusese judec tor în Israel douăzeci de ani.

## Chapter 17

1 Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica. 2 El a zis mamei sale: „Cei o mie o sut de sicli de argint, cari mi s'au luat, și pentru cari ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mîinile mele, eu îl luasem.” și mamă-sa a zis: „Binecuvîntat să fie fiul meu de

3 Domnul!” El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sut de sicli de argint; și mamă-sa a zis: „Închină cu mîna mea argintul acesta Domnului, ca să faci cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat;

4 și astfel să-l voi da înapoi.” El a dat argintul înapoi mamei sale. Mamă-sa a luat două sute sicli de argint, și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat.

5 Chipurile au fost aduse în casa lui Mica. Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod și terafimi, și a sfîșit pe unul din fiii lui ca preot. 6 În vremea aceea, nu era împărat în

7 Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea. Era un tânăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era

8 Levit, și locuia pentru o vreme acolo. Omul acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda, și s-a cautat o locuință potrivită. Urmîndu-și drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa

9 lui Mica. Mica i-a zis: „De unde vii?” El i-a răspuns: „Eu sînt Levit, din Betleemul lui Iuda,

10  
 i merg s -mi caut o locuin potrivit .`` Mica i -a zis: „R mîi la mine; tu s -mi fii  
 tat i preot, i eu î i voi da zece sicli de argint pe an, hainele de cari vei avea nevoie, i  
 mijloace de trai.`` 11  
 i Levitul a intrat la el. S'a hot rît astfel s r mîn la omul acesta, care  
 a privit pe tîn r ca pe unul din fiii lui. 12  
 Mica a sfin it pe Levit, i tîn rul acesta i -a slujit  
 ca preot i a locuit în casa lui. 13  
 i Mica a zis: „Acum, tiu c Domnul îmi va face bine,  
 fiindc am ca preot pe Levitul acesta.``

## Chapter 18

1  
 În vremea aceea, nu era împ rat în Israel; i semin ia Dani ilor î i cauta o mo ie ca  
 s se a eze în ea, c ci pîn în ziua aceea nu -i c zuse la sor i nici o mo tenere în mijlocul  
 2  
 semintiilor lui Israel. Fiii lui Dan au luat dintre ei to i, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe  
 cari i-au trimes din ore a i din E taol, s iscodeasc ara i s'o cerceteze. Ei le-au zis:  
 „Duce i-v i cerceta i ara.`` Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, i au  
 3  
 r mas peste noapte acolo. Când erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tîn rului  
 Levit, s'au apropiat i i-au zis: „Cine te -a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? i ce ai aici?``  
 4  
 El le -a r spus: „Mica face cutare i cutare lucru pentru mine, îmi d o simbrie, i eu îi sînt  
 5  
 preot.`` Ei i-au zis: „Întreab pe Dumnezeu, ca s tim dac vom avea noroc în c l toria  
 6  
 noastr .`` i preotul le -a r spus: „Duce i-v în pace; c l toria pe care o face i este  
 7  
 subt privirea Domnului.`` Cei cinci oameni au plecat, i au ajuns în Lais. Au v zut poporul de  
 acolo tr ind la ad post, în felul Sidoni ilor, lini tit i f r grij ; în ar nu era nimeni  
 care s le fac cel mai mic neajuns st pînind peste ei; erau departe de Sidoni i, i n'aveau  
 8  
 nici o leg tur cu al i oameni. S'au întors la fra ii lor în ore a i E taol, i fra ii lor  
 9  
 le-au zis: „Ce veste ne aduce i?`` „Haidem``, au r spus ei, „s ne suim împotriva lor; c ci  
 am v zut ara, i iat c era foarte bun . Ce! Sta i i nu zice i nimic? Nu fi i lene i  
 10  
 i porni i s pune i st pînire pe ara aceasta. Când ve i intra în ea, ve i da peste un  
 popor care st f r fric . ara este mare, i Dumnezeu a dat -o în mînile voastre; este un  
 11  
 loc unde nu lipse te nimic din tot ce este pe p mînt.`` ase sute de oameni din familia lui  
 12  
 Dan au pornit din ore a i E taol, încin i cu armele lor de r zboi. S'au suit, i au t b rît  
 la Chiriat-Iearim în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriat-Iearim, a fost chemat



pîn în ziua de azi Mahane-Dan (Tab ra lui Dan).<sup>13</sup> Au trecut de acolo în muntele lui Efraim  
 i au ajuns pîn la casa lui Mica.<sup>14</sup> Atunci cei cinci oameni cari se duseser s iscodeasc  
 ara Lais, au luat cuvîntul i au zis fra ilor lor: „, ti i c în casele acestea este un efod,  
 terafimi, un chip cioplit i un chip turnat? Vede i acum ce ave i de f cut.”<sup>15</sup> Ei s'au ab tut  
 pe acolo, au intrat în casa tîn rului Levit, în casa lui Mica, i l-au întrebat de s n tate!<sup>16</sup> Cei  
 ase sute de oameni din fiii lui Dan, încin i cu armele lor de r zboi, st teau la intrarea por ii.  
<sup>17</sup> i cei cinci oameni cari se duseser s iscodeasc ara, s'au suit i au intrat în cas ; au  
 luat chipul cioplit, efodul, terafimii, i chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea por ii cu  
 cei ase sute de oameni, încin i cu armele lor de r zboi.<sup>18</sup> Cînd au intrat în casa lui Mica, i  
 au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, i chipul turnat, preotul le -a zis: „,Ce face i?”<sup>19</sup> Ei au  
 r spus: „,Taci, pune- i mîna la gur , i vino cu noi; s ne fii p rinte i preot. Mai bine  
 este s fii preot la casa unui singur om, sau s fii preotul unei semin ii i unei familii din  
 Israel?”<sup>20</sup> Preotul s'a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii, i chipul cioplit, i s'a unit  
 cu ceata poporului.<sup>21</sup> Au pornit iar la drum i au plecat, punînd înaintea lor copiii, vitele  
 i calabalîcurile.<sup>22</sup> Dup ce se dep rtaser bine de casa lui Mica, oamenii cari locuiau în  
 casele vecine cu a lui Mica s'au strîns i au urm rit pe fiii lui Dan.<sup>23</sup> Au strigat dup fiii lui  
 Dan, cari s'au întors i au zis lui Mica: „,Ce ai, i ce înseamn gloata aceasta de oameni?”  
<sup>24</sup> El a r spus: „,Dumnezeii mei, pe cari mi -i f cusem, mi i-a i luat împreun cu preotul i  
 a i plecat: ce-mi mai r mîne? Cum pute i dar s -mi spune i: „,Ce ai?”<sup>25</sup> Fiii lui Dan i-au  
 zis: „,S nu- i auzim glasul; c ci altfel ni te oameni am rî i se vor arunca asupra voastr ,  
 i te vei perde i pe tine i pe cei din casa ta.”<sup>26</sup> i fiii lui Dan i-au v zut mai departe  
 de drum. Mica, v zînd c sînt mai tari decît el, s'a întors i a venit acas .<sup>27</sup> Au ridicat dar ce  
 f cuse Mica, i au luat pe preotul care era în slujba lui, i s'au n pustit asupra Laisului, asupra  
 unui popor lini tit i în pace; l-au trecut prin ascu i ul s biei, i au ars cetatea.<sup>28</sup> Nimeni  
 n'a izb vit -o, c ci era departe de Sidon, i locuitorii ei n'aveau nicio leg tur cu al i oameni:  
 ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea, i au locuit  
<sup>29</sup> în ea; au numit -o Dan, dup numele lui Dan, tat l lor, care se n scuse lui Israel; dar cetatea  
<sup>30</sup> se chema mai înainte Lais. Au în l at pentru ei chipul cioplit; i Ionatan, fiul lui Gher om,  
 fiul lui Moise, el i fiii lui au fost preo ii semin iei Dani ilor, pîn pe vremea robirii rii.

31

Au a ezat pentru ei chipul cioplit pe care -l f cuse Mica, în tot timpul cât a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Pe vremea când nu era împ rat în Israel, un Levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, i -a luat ca iitoare o femeie din Betleemul lui Iuda. <sup>2</sup> iitoare nu i -a fost credincioas , i l -a p r sit ca s se duc în casa tat lui ei în Betleemul lui Iuda, unde a r mas timp de patru luni. <sup>3</sup> B rbatul ei s'a sculat i s'a dus la ea, ca s -i vorbeasc inimii i s'o aduc înapoi. Avea cu el pe sluga lui i doi m gari. Ea l -a adus în casa tat lui ei; i când l -a v zut tat l femeii aceleia tinere, l -a primit cu bucurie. <sup>4</sup> Socrul s u, tat l femeii aceleia tinere, l -a inut la el trei zile. Au mâncat i au b ut, i au r mas noaptea acolo. <sup>5</sup> A patra zi, s'au sculat dis de diminea , i Levitul se preg tea s plece. Dar tat l tinerei femei a zis ginerelei s u: „Ia o bucat de pâine, ca s prinzi la inim ; i apoi ve i pleca.” <sup>6</sup> i au ezut de au mâncat i au b ut amîndoi. Apoi tat l tinerei femei a zis b rbatului: „Hot r te-te dar s r mîi aici la noapte, i s i se veseleasc inima.” <sup>7</sup> B rbatul se scula s plece; dar în urma st ruin elor socrului s u, a r mas acolo i noaptea aceea. <sup>8</sup> În ziua a cincea, s'a sculat dis de diminea s plece. Atunci tat l tinerei femei a zis: „Înt re te- i mai întfîi inima, te rog; i r mîi pîn ce se va pleca ziua spre sear .” <sup>9</sup> i au mâncat amîndoi. B rbatul se scula s plece, cu iitoare i sluga lui; dar socrul-s u, tat l tinerei femei, i -a zis: „Iat c ziua a trecut, e târziu, r mîi dar peste noapte aici; iat c ziua se pleac spre noapte, r mîi aici peste noapte, i s i se veseleasc inima; mîne v ve i scula disdediminea ca s porni i la drum, i te vei duce la cortul t u.” <sup>10</sup> B rbatul n'a vrut s mai r mîn i în noaptea aceea, ci s'a sculat i a plecat. A ajuns pîn în fa a Iebusului, adic Ierusalimul, cu cei doi m gari în la i i cu iitoarea lui. <sup>11</sup> Când s'au apropiat de Iebus, ziua se plecuse mult spre sear . Sluga a zis atunci st pînului s u: „Haidem, s ne îndrept m spre cetatea aceasta a Iebusi ilor, i s r mînem în ea peste noapte.” <sup>12</sup> St pînul s u i -a r spus: „Nu putem s intr m într'o cetate str in , unde nu sînt copii de ai lui Israel, ci s mergem pîn la Ghibea.” <sup>13</sup> A mai zis slugii sale: „Haidem, s ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibea sau Rama, i s r mînem acolo peste noapte.” <sup>14</sup> Au mers mai departe, i apunea

15 soarele cînd s'au apropiat de Ghibea, care este a lui Benjamin. S'au îndreptat într'acolo ca s se duc s r mîn peste noapte în Ghibea. Levitul a intrat, i s'a oprit în pia a cet ii.

16 Nu s'a g sit nimeni care s -i primeasc în cas s r mîn peste noapte. i iat c un b trîn se întorcea seara dela munca cîmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia

17 pentru o vreme la Ghibea, i oamenii din locul acela erau Beniami i. El a ridicat ochii i a v zut pe c l tor în pia a cet ii. i b trînul i -a zis: „Încotro mergi, i de unde vii?”

18 El i -a r spus: „Venim din Betleemul lui Iuda i mergem pîn la marginea muntelui lui Efraim, de unde sînt. M dusesem la Betleemul lui Iuda, i acum m duc la casa Domnului.

19 Dar nu se g se te nimeni s m primeasc în cas. Avem îns paie i nutre pentru m garii no tri; avem i pîne i vin pentru mine, pentru roaba ta, i pentru b iatul care este

20 cu robii t i. Nu ducem lips de nimic.” B trînul a zis: „Pacea s fie cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai s nu r mîi în pia peste noapte.”

21 L -a dus în casa lui, i a dat nutre m garilor. C l torii i-au sp lat picioarele; apoi au mîncat i au b ut. Pe cînd se veseleau ei, iat c oamenii din cetate, ni te fii ai lui Belial, oameni strica i, au înconjurat casa, au b tut la poart , i au zis b trînului, st pînul casei: „Scoate pe omul acela

22 care a intrat la tine, ca s ne împreun m cu el.” St pînul casei a ie it la ei, i le -a zis: „Nu, fra ilor, v rog s nu face i un lucru a a de r u; fiindc omul acesta a intrat în casa

24 mea, nu s vîr i i mi elia aceasta. Iat c am o fat fecioar , i omul acesta are o iitoare; vi le voi aduce afar : necinsti i-le, i face i-le ce v va pl cea. Dar nu s vîr i i

25 cu omul acesta o fapt a a de nelegiuit ”. Oamenii aceia n'au vrut s -l asculte. Atunci omul i -a luat iitoarea, i le -a adus -o afar . Ei s'au împreunat cu ea, i i -au b tut joc

26 de ea toat noaptea pîn diminea a: i i -au dat drumul cînd se lumina de ziu . C tre ziu , femeia aceasta a venit i a c zut la u a casei omului la care era b rbatul ei, i a r mas

27 acolo pîn la ziu . i diminea a, b rbatul ei s'a sculat, a deschis u a casei, i a ie it ca s - i urmeze drumul mai departe. Dar iat c femeia, iitoarea lui, era întins la u a

28 casei, cu mînil pe prag. El i -a zis: „Scoal -te, i haidem s mergem!” Ea n'a r spus.

29 Atunci b rbatul a pus -o pe m gar, i a plecat acas . Cînd a ajuns acas , a luat un cu it, a apucat pe iitoarea lui, i a t iat -o m dular cu m dular în dou sprezece buc i, pe

30 cari le -a trimes în tot inutul lui Israel. To i cei ce au v zut lucrul acesta, au zis: „Niciodată nu s'a întîmplat i nu s'a v zut a a ceva, decînd s'au suit copiii lui Israel din Egipt pîn în ziua de azi; lua i aminte dar la lucrul aceasta, sf tui i-v i vorbi i!”

## Chapter 20

<sup>1</sup> To ii copiii lui Israel au ie it dela Dan pîn la Beer- eba i ara Galaadului, i  
 adunarea s'a strîns ca un singur om înaintea Domnului, la Mi pa. <sup>2</sup> C peteniile întregului popor,  
 toate semin iile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii  
 de oameni pede tri, cari scoteau sabia. <sup>3</sup> i fiii lui Benjamin au auzit c se suiser copiii lui  
 Israel la Mi pa. Copiii lui Israel au zis: „Spune i cum s'a întîmplat acest nelegiuire?” <sup>4</sup> Atunci  
 Levitul, b rbatul femeii care fusese ucis , a luat cuvîntul, i a zis: „Ajunsesem, împreun cu  
 iitoarea mea, la Ghibea lui Benjamin, ca s r mînem peste noapte acolo. <sup>5</sup> Locuitorii din  
 Ghibea s'au sculat împotriva mea, i au înconjurat noaptea casa în care eram. Aveau de gînd s  
 m omoare, au siluit pe iitoarea mea, pîn cînd a murit. <sup>6</sup> Mi-am luat iitoarea, i am t iat  
 -o în buc i, pe cari le-am trimes în tot inutul mo tenirii lui Israel; c ci au s vîr it o  
 nelegiuire i o mi elie în Israel. <sup>7</sup> Iat -v pe to i, copii ai lui Israel; sf tui i-v , i  
 lua i o hot rîre aici!” <sup>8</sup> Tot poporul s'a sculat ca un singur om, i a zis: „Niciunul din noi s  
 nu se duc în cortul lui, i nimeni s nu se întoarc acas . <sup>9</sup> Iat acum ce vom face cet ii  
 Ghibea: s mergem împotriva ei dup cum vom ie i la sor . <sup>10</sup> S lu m din toate semin iile  
 lui Israel zece oameni din o sut , o sut dintr'o mie, i o mie din zece mii; ei s se duc s  
 caute merinde pentru popor, pentruca, la întoarcerea lor, s facem cet ii Ghibea din Benjamin  
 potrivit cu toat mi elia pe care a f cut -o ea în Israel.” <sup>11</sup> Astfel to i b rba ii lui Israel  
 s'au strîns împotriva cet ii, uni i ca un singur om. <sup>12</sup> Semin iile lui Israel au trimes ni te  
 oameni în toate familiile lui Benjamin, ca s -i spun : „Ce înseamn nelegiuirea aceasta care  
 s'a f cut între voi? <sup>13</sup> Scoate i afar acum pe oamenii aceia strica i din Ghibea, ca s -i  
 omorîm i s cur im r ul din mijlocul lui Israel.” Dar Beniami ii n'au vrut s asculte  
 glasul fra ilor lor, copiii lui Israel. <sup>14</sup> Beniami ii au ie it din cet ile lor, i s'au strîns la  
 Ghibea, ca s lupte împotriva copiilor lui Israel. <sup>15</sup> Num rul Beniami ilor ie i i în ziua  
 aceea din cet i fost de dou zeci i ase de mii de oameni, cari scoteau sabia, f r s se  
 mai socoteasc i locuitorii din Ghibea, cari alc tuiau apte sute de oameni ale i. <sup>16</sup> În tot  
 poporul acesta, erau apte sute de oameni ale i cari nu se slujeau de mîna dreapt ; to i ace tia,  
 aruncînd o piatr cu pra tia, puteau s ocheasc un fir de p r, i nu d deau gre . <sup>17</sup> S'a  
 f cut i num r toarea b rba ilor lui Israel, afar de ai lui Benjamin, i s'a g sit patru

sute de mii cari scoteau sabia, to i b rba ii de r zboi. <sup>18</sup> i copiii lui Israel s'au sculat, s'au  
 suit la Betel, i au întrebat pe Dumnezeu, zicînd: „Cine din noi s se suie întîi ca s lupte  
 împotriva fiilor lui Benjamin?`` Domnul a r spus: „Juda s se suie întîi.`` <sup>19</sup> Copiii lui Israel  
 au pornit disdediminea , i au t b rît la Ghibea. <sup>20</sup> i b rba ii lui Israel au înaintat ca  
 s înceap lupta împotriva b rba ilor lui Benjamin, i s'au a ezat în linie de b tae împotriva  
 lor înaintea cet ii Ghibea. <sup>21</sup> Fiii lui Benjamin au ie it din Ghibea, i în ziua aceea au culcat  
 la p mînt dou zeci i dou de mii de oameni din Israel. <sup>22</sup> Poporul, b rba ii lui Israel, s'au  
 îmb rb tat, i s'au a ezat din nou în linie de b taie în locul unde se a ezaser în ziua întîi.  
<sup>23</sup> i copiii lui Israel s'au suit, i au plîns înaintea Domnului pîn seara; au întrebat pe Domnul,  
 i au zis: „S m mai sui la lupt împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?`` Domnul a r spus:  
 „Sui i-v împotriva lui.`` <sup>24</sup> Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua  
 a doua. <sup>25</sup> i în aceea zi, Beniami ii le-au ie it înainte din Ghibea, i iar au culcat la  
 p mînt optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, to i în stare s poarte armele. <sup>26</sup> To ii  
 copiii lui Israel i tot poporul s'au suit i au venit la Betel; au plîns i au r mas acolo înaintea  
 Domnului, au postit în ziua aceea pîn seara, i au adus arderi de tot i jertfe de mul mire  
 înaintea Domnului. <sup>27</sup> i copiii lui Israel au întrebat pe Domnul-acolo se g sea atunci chivotul  
 leg mîntului lui Dumnezeu, <sup>28</sup> i Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, st tea pe vremea aceea  
 înaintea lui Dumnezeu, - i au zis: „S mai pornesc la lupt împotriva fiilor fratelui meu  
 Benjamin, sau s m las?`` Domnul a r spus: „Sui i-v , c ci mîne îi voi da în mînile  
 voastre.`` <sup>29</sup> Atunci Israel a pus ni te oameni la pînd în jurul cet ii Ghibea. <sup>30</sup> Copiii lui  
 Israel s'au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, i s'au a ezat în linie de b taie înaintea  
 cet ii Ghibea, ca i în celelalte d i. <sup>31</sup> i fiii lui Benjamin au ie it înaintea poporului,  
 i au fost tra i departe de cetate. Au început s loveasc de moarte în popor, ca i în celelalte  
 d i, pe drumurile cele mari, cari suie: unul la Betel i altul la Ghibea prin cîmpie, i au ucis  
 aproape treizeci de b rba i din Israel. <sup>32</sup> Fiii lui Benjamin ziceau: „Iat -i b tu i înaintea  
 noastr ca i mai înainte!`` Dar copiii lui Israel ziceau: „S fugim, i s -i tragem departe  
 de cetate la drumul mare.`` <sup>33</sup> To i b rba ii lui Israel i-au p r sit locurile, i s'au în iruit  
 de b taie la Baal-Tamar; i oamenii lui Israel, cari st teau la pînd , s'au aruncat din locul în  
 care erau, din Maare-Ghibea. <sup>34</sup> Zece mii de oameni ale i din tot Israelul au ajuns înaintea cet ii  
 Ghibea. Lupta a fost aprig , i Beniami ii nu- i închipuiau pr p dul prin care aveau s  
 treac . <sup>35</sup> Domnul a b tut pe Benjamin înaintea lui Israel, i copiii lui Israel au ucis în ziua

aceea dou zeci i cinci de mii o sut de oameni din Benjamin, to i în stare s poarte armele.

36

Fiii lui Benjamin credeau c b rba ii lui Israel sînt b tu i, c ci ace tia f ceau loc Beniami ilor i se bizuiau pe oamenii pe cari -i puseser la pînd împotriva cet ii Ghibea.

37

Oamenii dela pînd s'au aruncat repede asupra cet ii Ghibea, au pornit înainte i au trecut

toat cetatea prin ascu i ul s biei.

38

Dup un semn asupra c ruia se învoiser cu b rba ii lui Israel, cei dela pînd aveau s fac s se înal e din cetate un fum gros.

39

Atunci b rba ii lui Israel s'au întors în lupt . Benjamin ii le omorîser aproape treizeci de oameni, i ziceau: „Negre it, iat -i b tu i înaintea noastr ca în cea dintîi lupt !”

40

Dar un fum gros începea s se înal e atunci din cetate. Beniami ii s'au uitat înapoi; i iat

c fl c rile se ridicau din cetatea întreag spre cer.

41

B rba ii lui Israel se întorseser ; i b rba ii lui Benjamin s'au însp imîntat, v zînd pr p dul care avea s -i ajung .

42

Au dat dosul înaintea b rba ilor lui Israel, i au fugit pe calea care duce în pustie., Dar n v litorii s'au luat dup ei, iar pe cei ce ie iser din cetate i-au culcat la p mînt, c ci îi

prinseser la mijloc.

43

Au înconjurat pe Benjamin, l-au gonit i l-au zdrobit de îndat ce voia

s se odihneasc , pîn în fa a cet ii Ghibea înspre soare r sare.

44

Optsprezece mii de

b rba i au c zut din Benjamin, to i voinici.

45

Din ceice au dat dosul ca s fug spre pustie la stîncă Rimon, b rba ii lui Israel au nimicit cinci mii pe drumuri; i-au urm rit pîn la

Ghideom, i au ucis din ei dou mii.

46

Întreg num rul Beniami ilor cari au perit în ziua aceea a fost de dou zeci i cincii de mii de oameni în stare s poarte armele, to i voinici.

47

ase sute de oameni erau ceice d duser dosul i fugiser spre pustie la stîncă Rimon;

acolo au r mas patru luni.

48

B rba ii lui Israel s'au întors la fiii lui Benjamin, i i-au trecut prin ascu i ul s biei, dela oamenii din cet i pîn la dobitoace, i tot ce au g sit. Au pus de asemenea foc tuturor cet ilor pe cari le-au g sit în cale.

## Chapter 21

1

B rba ii lui Israel juraser la Mi pa, zicînd: „Niciunul din noi s nu- i dea fata dup

un Beniamit” . Poporul a venit la Betel, i a stat înaintea lui Dumnezeu pîn seara. Au ridicat

glasul, au v rsat multe lacr mi,

3

i au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentruce s'a

4  
 înțimplat a a ceva în Israel, s lipseasc ast zi o semin ie întreg din Israel?`` A doua  
 zi, poporul s'a sculat disdediminea ; au zidit acolo un altar, i au adus arderi de tot i jertfe  
 5  
 de mul mire. Copiii lui Israel au zis: „Cine dintre toate semin iile lui Israel nu s'a suit la  
 adunare înaintea Domnului?`` C ci f cuser un jur mînt mare împotriva oricui nu s'ar sui la  
 6  
 Domnul la Mi pa, i ziseser : „S fie pedepsit cu moartea.`` Copiilor lui Israel le p rea  
 7  
 r u de fratele lor Benjamin, i ziceau: „Ast zi a fost nimic it o semin ie din Israel. Cum  
 s facem rost de neveste celor ce au r mas cu via , fiindc am jurat pe Domnul s nu le  
 8  
 d m fetele noastre de neveste?`` Ei au zis deci: „Este cineva dintre semin iile lui Israel care  
 s nu se fi suit la Domnul la Mi pa?`` i nimeni din Iabes din Galaad nu venise în tab r ,  
 9  
 la adunare. Au f cut num r toarea poporului, i nu era acolo nici unul din locuitorii din  
 10  
 Iabes din Galaad. Atunci adunarea a trimes împotriva lor dou sprezece mii de osta i, dîndu-le  
 porunca aceasta: „Duce i-v , i trece i prin ascu i ul s biei pe locuitorii din Iabes din  
 11  
 Galaad, cu femeile i copiii. Iat ce s face i: s nimici i cu des vîr ire orice b rbat  
 12  
 i orice femeie care a cunoscut împreunarea cu b rbat``. Au g sit între locuitorii din Iabes  
 din Galaad patru sute de fete fecioare, cari nu se culcaser cu b rbat, i le-au adus în tab r  
 13  
 la Silo, care este în ara Canaanului``. Toat adunarea a trimes soli s vorbeasc fiilor lui  
 14  
 Benjamin cari erau la stîncă Rimon, i s le vesteasc pacea. În timpul acela Beniami ii  
 s'au întors i li s'au dat de neveste acelea pe cari le l saser cu via din femeile din Iabes  
 15  
 din Galaad. Dar nu erau destule. Poporului îi p rea r u de Benjamin, c ci Domnul f cuse  
 16  
 o sp rtur în semin iile lui Israel. B trîinii adun rii au zis: „Cum s facem rost de neveste  
 17  
 pentru cei r ma i, c ci femeile lui Benjamin au fost nimicite?`` i au zis: „Cei ce au mai  
 r mas din Benjamin, s - i p streze mo tenirea, ca s nu se tearg o semin ie din  
 18  
 Israel. Dar noi nu putem s d m pe fetele noastre dup ei, c ci copiii lui Israel au jurat,  
 19  
 zicînd: „Blestemat s fie cine va da o nevast unui Beniamit!`` i au zis: „Iat , în fiecare  
 an este o s rb toare a Domnului la Silo, care este la miaz noapte de Betel, la r s ritul  
 20  
 drumului care suie din Betel la Sihem, i la miaz -zi de Lebona.`` Apoi au dat urm toarea  
 21  
 porunc fiilor lui Benjamin: „Duce i-v i sta i la pînd în vii. Uita i-v , i cînd  
 ve i vedea pe fetele din Silo ie ind s joace, s ie i i din vii, s v lua i fiecare cîte o  
 22  
 nevast din fetele din Silo, i s v duce i în ara lui Benjamin. Dac p rin ii sau  
 fra ii lor vor veni s se plîng la noi, le vom spune: „Da i-ni-le nou , c ci n'am luat cîte

o nevast de fiecare în r zboi. Nu voi li le-a i dat: numai atunci, a i fi vinova i. <sup>23</sup> Fiii lui Benjamin au f cut a a: i-au luat neveste, dup num rul lor, dintre juc toarele pe cari le-au r pit; apoi au plecat i s'au întors în mo tenirea lor; au zidit iar , cet ile, i au locuit acolo. <sup>24</sup> i în acela timp copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în semin ia lui i în familia lui, i s'a întors fiecare în mo tenirea lui. <sup>25</sup> Pe vremea aceea, nu era împ rat în Israel, fiecare f cea ce -i pl cea

## Ruth

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pe vremea judec torilor, a fost o foamete în ar . Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevast -sa i cu cei doi fii ai lui, s locuiasc pentru o vreme în ara Moabului. <sup>2</sup> Numele omului aceuia era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi, i cei doi fii ai lui se numeau Mahlon i Chilion: erau Efrati i, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în ara Moabului, i-au a ezat locuin a acolo. <sup>3</sup> Elimelec, b rbatul Naomei, a murit, i ea a r mas cu cei doi fii ai ei. <sup>4</sup> Ei i-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa, i cealalt Rut, i au locuit acolo aproape zece ani. <sup>5</sup> Mahlon i Chilion au murit i ei amândoi, i Naomi a r mas f r cei doi fii ai ei i f r b rbat. <sup>6</sup> Apoi s'a sculat, ea i nurorile ei, ca s se întoarc în ara ei din ara Moabului, c ci aflase în ara Moabului c Domnul cercetase pe poporul S u i -i d duse pâne. <sup>7</sup> Ea a ie it din locul în care locuia înso it de cele dou nurori ale ei, i a pornit ca s se întoarc în ara lui Iuda. <sup>8</sup> Naomi a zis atunci celor dou nurori ale ei: „Duce i-v i întoarce i-v fiecare la casa mamei ei! Domnul s Se îndure de voi, cum v'a i îndurat i voi de cei ce au murit i de mine! <sup>9</sup> S v dea Domnul s g si i odihn fiecare în casa unui b rbat!`` i le -a s rutat. Ele au ridicat glasul, i au plîns; <sup>10</sup> i i-au zis: „Nu; noi vom merge cu tine la poporul t u.`` <sup>11</sup> Naomi a zis: „Întoarce i-v , fiicele mele! Pentruce s veni i voi cu mine? Mai am eu oare fii în pîntecele meu, ca s poat fi b rba ii vo tri? <sup>12</sup> Întoarce i-v , fiicele mele, i duce i-v ! Eu sînt prea b trîn ca s m m rit din nou. i chiar dac a zice c trag n dejde; chiar dac în noaptea aceasta a fi cu un b rbat, <sup>13</sup> i a na te fii, a i mai a tepta voi pîn s se fac mari i a i vrea voi s nu v



mărită din pricina lor? Nu, fiicele mele! Eu sînt mult mai amărît decît voi, pentru că mîna  
 Domnului s'a întins împotriva mea.``<sup>14</sup> Iar ele au ridicat glasul, și iar au plîns. Orpa a  
 sărutat pe soacră și a plecat, dar Rut s'a înțut de ea.``<sup>15</sup> Naomi a zis către Rut: „Iată,  
 cumnată-tă s'a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnată-tă.``  
<sup>16</sup> Rut a răspuns: „Nu sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu  
 vei merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeu  
 tău va fi Dumnezeul meu;``<sup>17</sup> unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropat acolo.  
 Fac-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine de cît moartea!``<sup>18</sup> Naomi,  
 văzînd-o hotărît să meargă cu ea, n'a mai stăruit.``<sup>19</sup> Au călătorit împreună pînă ce  
 au ajuns la Betleem. Și cînd au intrat în Betleem, toată cetatea s'a pus în mi care din pricina  
 lor și femeile ziceau: „Naomi (Plăcut) este aceasta?``<sup>20</sup> Ea le-a zis: „Nu-mi mai ziceți  
 Naomi; ziceți-mi Mara (Amărăciune), căci cel Atotputernic m'a umplut de amărăciune.  
<sup>21</sup> La plecarea eram în belug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu mîinile goale. De ce să-mi  
 mai ziceți Naomi, cînd Domnul S'a rostit împotriva mea, și Cel Atotputernic m'a întristat?``  
<sup>22</sup> Astfel s'au întors din țara Moabului Naomi și norii-să Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem la  
 începutul seceratului orzurilor.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Naomi avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec,  
 și se numea Boaz.``<sup>2</sup> Rut, Moabita, a zis către Naomi: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să  
 strîng spice de pe cîmpul aceluia înaintea căruia voi călători.`` Ea însă a răspuns: „Du-te,  
 fiica mea.``<sup>3</sup> Ea s'a dus într'un ogor să strîngă spice pe urma secerătorilor. Și s'a întîmplat  
 că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.``<sup>4</sup> Și iată că Boaz a venit din  
 Betleem, și a zis secerătorilor: „Domnul să fie cu voi!`` Ei însă au răspuns: „Domnul să te  
 binecuvînteze!``<sup>5</sup> Și Boaz a zis slujitorului înșercinat cu privegherea secerătorilor: „A cui este  
 tînăra aceasta?``<sup>6</sup> Slujitorul înșercinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: „Este o tînără  
 Moabită, care s'a întors cu Naomi din țara Moabului.``<sup>7</sup> Ea a zis: „Dă-mi voie să strîng și  
 să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor.`` Și de azi dimineață, decînd a

venit, a stat în picioare pînă acum, și nu s'a odihnit decât o clipă în casă`. <sup>8</sup> Boaz a zis către Rut: „Ascultă, fiică, și nu te duci să culegi spice în alt ogor; și nu te depărtezi de aici, și

și rămâi cu slugnicele mele. <sup>9</sup> Uită-te unde vor secera pe câmpuri, și du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din

ce vor scoate slugile.` <sup>10</sup> Atunci ea s'a aruncat cu fața la pământ, și i-a zis: „Cum am căpătuit

eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?` <sup>11</sup> Boaz i-a răspuns: „Mă s'a spus tot ce ai făcut pentru soacră-ta, de la moartea bărbatului tău, și cum ai purtat pe tatăl tău și pe mama ta în țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l

cunoști mai înainte. <sup>12</sup> Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Israel, sub aripa cărui aripi ai venit să te

adăpostești!` <sup>13</sup> Și ea a zis: „O! să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m'ai mângâiat, și vorbele tale au mers la inima slugnicei tale. Și totuși eu nu sînt nici măcar ca una

din slugnicele tale.` <sup>14</sup> La vremea prînzului, Boaz a zis către Rut: „Apropie-te, măncă pâine, și moaie-ți bucată în otet.` Ea a ezuit lîngă secerătorii. I-au dat grăunțe prajite; și

măncat și s'a saturat și ce a rămas a strîns. <sup>15</sup> Apoi s'a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă slugjitorilor săi: „Lăsați-o să culeagă spice și între snopi, și să

n-o opriți; <sup>16</sup> și chiar voi să-i scoateți din snopi cîteva spice; să o lăsați să culeagă spice,

și să n-o înfrunțați.` <sup>17</sup> Ea a cules spice de pe câmp pînă seara, și a bătuț ce culesese. A

ieșit aproape o ef de orz. <sup>18</sup> A luat-o și a intrat în cetate, și soacră-sa a văzut ce culesese.

Rut a scos și rămășițele dela prînz și i le-a dat. <sup>19</sup> Soacră-sa i-a zis: „Unde ai cules astăzi spice, și unde ai muncit? Binecuvîntat să fie cel ce s'a îngrijit de tine!` și Rut a spus

soacrei sale la cine muncise: „Omul la care am muncit azi`, a zis ea, „se numește Boaz.` <sup>20</sup> Naomi a zis nurorei sale: „Să fie binecuvîntat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit. Omul acesta este rudă cu noi`, și-a mai spus Naomi, „este din ceice

au drept de răscumpărare asupra noastră.` <sup>21</sup> Rut, Moabita, a adăugat: „El mi-a mai zis:`

„Rămâi cu slugile mele, pînă vor isprăvi de secerat.` <sup>22</sup> Și Naomi a zis către noru-sa Rut: „Este bine, fiica mea, să ieși cu slugnicele lui, și să nu te întîlnească cineva în alt ogor`.

<sup>23</sup> Ea s'a înțeles dar de slugnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, pînă la sfîrșitul seceratului orzurilor și seceratului grîului. Și locuia cu soacră-sa.

## Chapter 3

<sup>1</sup> Soacr -sa Naomi i -a zis: „Fiica mea, a vrea s - i dau un loc de odihn , ca s fii  
 fericit . <sup>2</sup> i acum Boaz, cu ale c rui slujnice ai fost, nu este el rud cu noi? Iat , el are s  
 vînture la noapte orzurile în arie. <sup>3</sup> Spal -te i unge-te, apoi îmbrac -te cu hainele tale, i  
 pogoar -te la arie. S nu te faci cunoscut lui, pîn va ispr vi de mîncat i de b ut. <sup>4</sup> i  
 cînd se va duce s se culce, înseamn - i locul unde se culc . Apoi du-te, descopere -i picioarele,  
 i culc -te. i el însu î i va spune ce s faci.`` <sup>5</sup> Ea i -a r spus: „Voi face tot ce ai spus.``  
<sup>6</sup> Rut s'a pogorît la arie, i a f cut tot ce poruncise soacr -sa. <sup>7</sup> Boaz a mîncat i a b ut, i  
 inima -i era vesel . S'a dus i s'a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i  
 -a descoperit picioarele, i s'a culcat. <sup>8</sup> La miezul nop ii, omul s'a speriat; s'a plecat, i iat  
 c o femeie era culcat la picioarele lui. <sup>9</sup> El a zis: „Cine e ti tu?`` Ea r spus: „Eu sînt Rut,  
 slujnica ta; întinde- i poala hainei peste slujnica ta, c ci ai drept de r scump rare.`` <sup>10</sup> i el  
 a zis: „Fii binecuvîntat de Domnul, fiic ! Aceast fapt de pe urm m rturise te i mai  
 mult pentru tine decît cea dintîi, c n'ai umblat dup tineri, s raci sau boga i. <sup>11</sup> Acum, fiic ,  
 nu te teme, î i voi face tot ce vei zice, c ci toat cetatea tie c e ti o femeie cinstit .  
<sup>12</sup> Este adev rat c am drept de r scump rare, dar este o alt rud mai aproape decît mine.  
<sup>13</sup> R mîi în noaptea aceasta aici. i mîne, dac vrea s te r scumpere, bine, s te r scumpere;  
 dar dac nu -i place s te r scumpere, te voi r scump ra eu, viu este Domnul! Culc -te aici  
 pîn diminea .`` <sup>14</sup> Ea a r mas culcat la picioarele lui pîn diminea , i s'a sculat  
 mai înainte de a se putea cunoa te unul pe altul. Boaz a zis: „S nu tie nimeni c a intrat o  
 femeie în arie!`` <sup>15</sup> i a ad ugat: „Adu mantaua de pe tine, i ine -o.`` Ea a inut -o, i el  
 a m surat ase m suri de orz, i le -a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate. <sup>16</sup> Rut s'a întors la  
 soacr -sa, i Naomi, a zis: „Tu e ti, fiica mea?`` Rut i -a istorisit tot ce -i f cuse omul acela.  
<sup>17</sup> Ea a zis: „Mi -a dat aceste ase m suri de orz, zicînd: „S nu te întorci cu mînile goale la  
 soacr -ta.`` <sup>18</sup> i Naomi a zis: „Fii lini tit , fiica mea, pîn vei ti cum se va ispr vi lucrul  
 acesta, c ci omul acesta nu va avea odihn pîn nu va sfîr i lucrul chiar ast zi.``

## Chapter 4

1 Boaz s'a suit la poarta cet ii, i s'a oprit acolo. i iat c cel ce avea drept de r scump rare, i despre care vorbise Boaz, trecea. Boaz i -a zis: „Hei, cutare, apropie-te, stai aici.” i el s'a apropiat, i s'a oprit.

2 Boaz a luat atunci zece oameni dintre b trîinii cet ii, i a zis: „ede i aici.” i ei au ezut jos.

3 Apoi a zis celui ce avea drept de r scump rare: „Naomi, întorcîndu-se din ara Moabului, a vîndut bucata de p mînt care era a fratelui nostru Elimelec. Am crezut de datoria mea s te în tiin ez despre aceasta, i s - i spun: „Cump r -o, în fa a locuitorilor i în fa a b trînilor poporului meu. Dac vrei s'o r scumperi, r scump r -o; dar dac nu vrei, spune-mi, ca s tiu. C ci nu este nimeni înainte ta care s aib dreptul de r scump rare, i dup tine eu am dreptul acesta.” i el a r spus: „O voi r scump ra.”

5 Boaz a zis: „În ziua în care vei cump ra arina din mîna Naomei, o vei cump ra în acela timp i dela Rut, Moabita, nevasta celui mort, ca s ridici numele mortului în mo tenirea lui.”

6 i cel ce avea drept de r scump rare a r spus: „Nu pot s'o r scump r pe socoteala mea, de fric s nu-mi stric mo tenirea mea; ia tu dreptul de r scump rare, c ci eu nu pot s'o r scump r.”

7 Odinioar în Israel, pentru înt rirea unei r scump r ri sau unui schimb, omul î i scotea înc l mintea i o d dea celuiilalt: aceasta slujea ca m rturie în Israel.

8 Cel ce avea drept de r scump rare a zis dar lui Boaz: „Cump r -o pe socoteala ta!” i i -a scos înc l mintea.

9 Atunci Boaz a zis b trînilor i întregului popor: „Voi sînte i martori azi c am cump rat din mîna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion i al lui Mahlon, i c mi-am cump rat deasemenea de nevast pe Rut, Moabita, nevasta lui Mahlon, ca s ridic numele mortului în mo tenirea lui, i pentru ca numele mortului s nu fie ters dintre fra ii lui i din poarta locului lui. Voi sînte i martori azi despre aceasta!”

11 Tot poporul care era la poart i b trîinii au zis: „Sîntem martori! Domnul s fac pe femeia care intr în casa ta ca Rahela i ca Lea, cari amîndou au zidit casa lui Israel! Arat - i puterea în Efrata, i f - i un nume în Betleem!”

12 S mîn a pe care i -o va da Domnul, prin aceast tîn r femeie, s - i fac o cas asemenea casei lui Pere , care s'a n scut lui Iuda din Tamar!”

13 Boaz a luat pe Rut, care i -a fost nevast , i el a intrat la ea. Domnul a f cut -o s z misleasc , i ea a n scut un fiu.

14 Femeile au zis Naomei: „Binecuvîntat s fie Domnul, care nu te -a l sat lipsit azi de un b rbat cu drept de r scump rare, i al c rui nume va fi l udat în Israel!”

15 Copilul acesta î i va înviora sufletul, i va fi sprijinul b trîne elor tale; c ci l -a n scut noru-ta, care te iube te, i care face

pentru tine mai mult decât apte fii.<sup>16</sup> Naomi a luat copilul, l-a înut în brațe, și a văzut  
 de el.<sup>17</sup> Vecinele i-au pus nume, zicînd: „Un fiu s'a născut Naomei!” și l-au numit Obed. Acesta  
 a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.<sup>18</sup> Iată sînă lui Pere. Pere a fost tatăl lui Heiron;  
<sup>19</sup> Heiron a fost tatăl lui Ram; Ram a fost tatăl lui Aminadab; <sup>20</sup> Aminadab a fost tatăl lui  
 Nahon: Nahon a fost tatăl lui Salmon; <sup>21</sup> Salmon a fost tatăl lui Boaz; Boaz a fost tatăl  
 lui Obed; <sup>22</sup> Obed a fost tatăl lui Isai; și Isai a fost tatăl lui David

## 1 Samuel

### Chapter 1

<sup>1</sup> Era un om din Ramataim- ofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul  
 lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Iuf, Efratit. <sup>2</sup> El avea două neveste; una se numea Ana, iar  
 cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n'avea. <sup>3</sup> Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea  
 sa la Silo, ca să se închine... înaintea Domnului oțirilor și să-I aduc jertfe. Acolo se aflau  
 cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoții ai Domnului. <sup>4</sup> În ziua cînd îi aducea Elcana jertfa,  
 dădea prînz nevestei sale Penina, tuturor fiilor, și tuturor fiicelor pe cari le avea de la ea. <sup>5</sup> Dar  
 Anei îi dădea o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse stearpă. <sup>6</sup> Protivnica  
 ei o făcuse dese ori, ca să o facă să se mînie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. <sup>7</sup> Și în  
 toți anii era așa. Orîdecîteori se suia Ana la casa Domnului, Penina o făcuse la fel. Atunci ea  
 plîngea și nu mîncă. <sup>8</sup> Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano, pentru ce plîngi, și nu mînci?  
 Pentru ce i-este întristată inima? Oare nu preuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?”  
<sup>9</sup> Ana s'a sculat, după ce au mîncat și au băut ei la Silo. Preotul Eli se așeză pe un scaun, lîngă  
 unul din ușorii Templului Domnului. <sup>10</sup> Și Ana se rugă Domnului cu sufletul amărît și  
<sup>11</sup> plîngea! Ea făcuse o juruină, și a zis: „Doamne, Dumnezeule oțirilor! Dacă vei binevoi  
 să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă -ți vei aduce... aminte de mine și nu vei uita pe  
 roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului

12 pentru toate zilele vie ii lui, i brici..... nu va trece peste capul lui.`` Fiindc ea st tea  
 13 mult vreme în rug ciune înaintea Domnului, Eli se uita cu b gare de seam la gura ei. Ana  
 vorbea în inima ei, i numai buzele i le mi ca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea c este  
 14 beat , i i -a zis: „Pîn cînd vei fi beat ? Du-te de te treze te.`` 15 Ana a r spus: „Nu,  
 domnul meu, eu sînt o femeie care suferé în inima ei, i n'am b ut nici vin, nici b utur  
 16 ame itoare; ci îmi v rsam sufletul înaintea Domnului. S nu iei pe roaba ta drept o femeie  
 stricat , c ci numai prea multa mea durere i sup rare m'a f cut s vorbesc pîn acum.``  
 17 Eli a luat dîn nou cuvîntul, i a zis: „Du-te în pace, i Dumnezeu lui Israel s asculte  
 18 rug ciunea pe care I-ai f cut -o!`` Ea a zis: „S capete roaba ta trecerea înaintea ta!`` i  
 19 femeia a plecat. A mîncat, i fa a ei n'a mai fost aceea . S'au sculat disdediminea , i,  
 dup ce s'au închinat pîn la p mînt înaintea Domnului, s'au întors i au venit acas la Rama.  
 20 Cînd i s'au împlinit zilele, Ana a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu, c ruia i -a pus  
 21 numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), „c ci`` a zis ea, „dela Domnul l-am cerut.`` B rbatul  
 s u Elcana s'a suit apoi cu toat casa lui, s aduc Domnului jertfa de peste an, i s - i  
 22 împlineasc juruin a. Dar Ana nu s'a suit, i a zis b rbatului ei: „Cînd voi în erca copilul,  
 23 îl voi duce, ca s fie pus înaintea Domnului i s r mîn acolo pentru totdeauna...`` Elcana,  
 b rbatul ei, i -a zis: „F ce vei crede, a teapt pîn -l vei în erca. Numai împlineasc - i  
 Domnul cuvîntul Lui!`` i femeia a r mas acas , i a dat î fiului ei, pîn l -a în ercat.  
 24 Cînd l -a în ercat, l -a suit cu ea, i a luat trei tauri, o ef de f in , i un burduf cu vin.  
 25 L -a dus în casa Domnului la Silo: copilul era înc mic de tot. Au junghiat taurii, i au dus  
 26 copilul la Eli. Ana a zis: „Domnul meu, iart -m ! Cît este de adev rat c sufletul t u  
 tr ie te, domnul meu, atît este de adev rat c eu sînt femeia aceea care st team aici lîng  
 27 tine i m rugam Domnului. Pentru copilul acesta m rugam, i Domnul a ascultat  
 28 rug ciunea pe care I -o f ceam. De aceea vreau s -l dau Domnului: toat via a lui s  
 fie dat Domnului.`` i s'au închinat acolo înaintea Domnului.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Ana s'a rugat, i a zis: „Mi se bucur inima în Domnul, Puterea mea... a fost în l at de Domnul; Mi s'a deschis larg gura împotriva vr jma ilor mei, C ci m bucur..... de ajutorul  
<sup>2</sup> T u. Nimeni nu este sfânt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu decât Tine; Nu este stînc a a  
<sup>3</sup> ca Dumnezeul nostru. Nu mai vorbi i cu atîta îngîmfare, S nu v mai ias din gur cuvinte de mîndrie; C ci Domnul este un Dumnezeu care tie totul, i toate faptele sînt cînt rite de  
<sup>4</sup> El. Arcul celor puternici s'a sf rîmat, i cei slabi sînt încin i cu putere. <sup>5</sup> Cei ce erau s tui, se închiriaz pentru pîne, i ceice erau fl mînzi se odihnesc; Chiar cea stearp na te de  
<sup>6</sup> apte ori, i cea care... avea mul i copii st lîncezit . Domnul omoar i învie, El  
<sup>7</sup> pogoar în locuin a mor ilor i El scoate de acolo. Domnul s r ce te i El  
<sup>8</sup> îmbog e te, El smere te i El înal El ridic din pulbere pe cel s rac, Ridic din gunoi pe cel lipsit. Ca s -i pun s ad al turi cu cei mari. i le d de mo tenere un scaun de domnie îmbr cat cu slav ; C ci ai Domnului sînt stîlpii... p mîntului, i pe ei a  
<sup>9</sup> a ezat El lumea. El va p zi pa ii prea iubi ilor Lui, Dar cei r i vor fi nimici i în întunerec;  
<sup>10</sup> C ci omul nu va birui prin putere. Vr jma ii Domnului vor tremura, Din în l imea cerului El Î i va arunca tunetul asupra lor; Domnul... va judeca marginile p mîntului. El va da  
<sup>11</sup> Împ ratului S u putere, i El va în l a t ria..... Unului Lui`. Elcana s'a dus acas ,  
<sup>12</sup> la Rama, i copilul a r mas în slujba Domnului, înaintea preotului Eli. Fiii lui Eli erau ni te  
<sup>13</sup> oameni r i. Nu cuno teau pe Domnul. i iat care era felul de purtare al acestor preo i fa de popor. Cînd aducea cineva o jertf , venea sluga preotului în clipa cînd se ferbea carnea.  
<sup>14</sup> înînd în mîn o furculi cu trei coarne, o vîra în cazan, în c ldare, în tîgaie sau în oal ; i tot ce apuca cu furculi a, lua preotul pentru el. A a f ceau ei tuturor acelora din Israel cari  
<sup>15</sup> veneau la Silo. Chiar înainte de a arde gr simea, venea sluga preotului i zicea celui ce aducea jertfa: „D pentru preot carnea de fript; el nu va lua dela tine carne fiart , ci vrea carne crud ``.  
<sup>16</sup> i dac omul zicea: „Dup ce se va arde gr simea, vei lua ce- i va pl cea``, sluga r spunea: „Nu! d mi acum, c ci altfel iau cu sila``.  
<sup>17</sup> Tinerii ace tia se f ceau vinova i  
<sup>18</sup> înaintea Domnului de un foarte mare p cat, pentruc nesocoteau darurile Domnului. Samuel  
<sup>19</sup> f cea slujba înaintea Domnului; i copilul acesta era îmbr cat cu un efod de in. Mam -sa îi f cea pe fiecare an o mantie mic , i i -o aducea cînd se suia cu b rbatul ei ca s aduc  
<sup>20</sup> jertfa din fiecare an. Eli a binecuvîntat pe Elcana i pe nevast -sa, i a a zis: „S dea Domnul s ai copii din femeia aceasta, cari s înlocuiasc pe acela pe care l -a împrumutat ea

21 Domnului!`` i s'au întors acas . Cînd a cercetat Domnul pe Ana, ea a r mas îns rcinat ,  
 i a n scut trei fii i dou fiice. i tîn rul Samuel cre tea înaintea Domnului. 22 Eli era  
 foarte b trîn, i a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat i c se culcau cu femeile  
 cari slujeau afar la u a cortului întîlnirii. 23 El le -a zis: „Pentru ce face i astfel de lucruri?  
 C ci aflu dela tot poporul despre faptele voastre rele. 24 Nu, copii, ce aud spunîndu-se despre  
 voi, nu este bine; voi face i pe poporul Domnului s p c tuiasc . 25 Dac un om  
 p c tuie te împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dac p c tuie te împotriva  
 Domnului, cine se va ruga pentru el?`` Totu ei n'au ascultat de glasul tat lui lor, c ci Domnul  
 voia s -i omoare. 26 Tîn rul Samuel cre tea mereu, i era pl cut Domnului i oamenilor.  
 27 Un om al lui Dumnezeu a venit la Eli, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Nu M'am descoperit  
 Eu casei tat lui t u, cînd erau în Egipt, în casa lui Faraon? 28 Eu l-am ales dintre toate semin iile  
 lui Israel, ca s fie în slujba Mea, în preo ie, ca s se suie la altarul Meu, s ard t mîia,  
 i s poarte efodul înaintea Mea; i am dat casei tat lui t u toate jertfele mistuite de foc i  
 aduse de copiii lui Israel. 29 Pentru ce lca i voi în picioare jertfele Mele i darurile Mele,  
 cari am poruncit s se fac în loca ul Meu? i cum se face c tu cinste ti pe fiii t i mai  
 mult decît pe Mine, ca s v îngr a i din cele dintîi roade luate din toate darurile poporului  
 Meu Israel?`` 30 De aceea, iat ce zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Spusesem c i casa  
 ta i casa tat lui t u au s umble totdeauna înaintea Mea``. i acum, zice Domnul, departe  
 de Mine lucrul acesta! C ci voi cinsti... pe cine M cinste te, dar ceice M dispre uiesc,.....  
 31 vor fi dispre ui i. Iat c vine vremea cînd voi t ia bra ul t u i bra ul casei tat lui  
 t u, a a încît nu va mai fi niciun b trîn în casa ta. 32 Vei vedea un protivnic al t u în loca ul  
 Meu, în timp ce Israel va fi cople it de bun t i de Domnul; i nu va mai fi niciodat niciun  
 b trîn în casa ta. 33 Voi l sa s r mîn la altarul Meu numai unul dintr'ai t i, ca s i se  
 topeasc ochii de durere i s i se întristeze sufletul; dar to i ceilal i din casa ta vor muri  
 în floarea vîrstei. 34 i iat semnul celor ce se vor întîmpla celor doi fii ai t i Hofni i Fineas:  
 amîndoi vor muri într'o zi. 35 Eu Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra dup inima Mea  
 i dup sufletul Meu; îi voi zidi o cas st t toare, i va umbla totdeauna înaintea Unsului...  
 36 Meu. i oricine va mai r mînea din casa ta va veni s se arunce cu fa a la p mînt înaintea  
 lui, pentru un ban de argint i pentru o bucat de pîne, i va zice: „Pune-m , te rog, în una  
 din slujbele preo iei, ca s am o bucat de pîne s m nînc``.



## Chapter 3

<sup>1</sup> Tîn rul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvîntul Domnului era rar în vremea aceea,  
 i vedeniile nu erau dese. <sup>2</sup> Tot pe vremea aceea, Eli începea s aib ochii tulburi, i nu mai  
 putea s vad . El st tea culcat la locul lui, <sup>3</sup> iar candela lui Dumnezeu nu se stinsese înc ; i  
 Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. <sup>4</sup> Atunci Domnul a  
 chemat pe Samuel. El a r spus: „Iat -m !” <sup>5</sup> i a alergat la Eli, i a zis: „Iat -m , c ci  
 m'ai chemat”. Eli a r spus: „Nu te-am chemat; întoarce-te i te culc ”. i s'a dus i s'a  
<sup>6</sup> culcat. Domnul a chemat din nou pe Samuel. i Samuel s'a sculat, s'a dus la Eli, i a zis:  
 „Iat -m , c ci m'ai chemat.” Eli a r spus: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te i te culc ”.  
<sup>7</sup> Samuel nu cuno tea înc pe Domnul, i Cuvîntul Domnului nu -i fusese înc descoperit.  
<sup>8</sup> Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oar . i Samuel s'a sculat, s'a dus la Eli,  
 i a zis: „Iat -m , c ci m'ai chemat”. Eli a în eles c Domnul cheam pe copil, <sup>9</sup> i a  
 zis lui Samuel: „Du-te, de te culc ; i dac vei mai fi chemat, s spui: ,Vorbe te, Doamne,  
<sup>10</sup> c ci robul T u ascult .” i Samuel s'a dus s se culce la locul lui. Domnul a venit, S'a  
 înf i at i l -a chemat ca i în celelalte d i: „Samuele, Samuele!” i Samuel a r spus:  
<sup>11</sup> „Vorbe te, c ci robul T u ascult ”. Atunci Domnul a zis lui Samuel: „Iat c voi face  
<sup>12</sup> în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi. În ziua aceea voi împlini asupra lui  
<sup>13</sup> Eli tot ce am rostit împotriva casei lui; voi începe i voi ispr vi. I-am spus c vreau s  
 pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina f r delegii de care are cuno tin , i prin  
<sup>14</sup> care fiii lui... s'au f cut vrednici de lep dat, f r ..... ca el s -i fi oprit. De aceea jur casei  
 lui Eli c niciodat f r delegea casei lui Eli nu va fi isp it , nici prin jertfe, nici prin  
<sup>15</sup> daruri de mîncare”. Samuel a r mas culcat pîn diminea a, apoi a deschis u ile casei  
 Domnului. Samuel s'a temut s istoriseasc lui Eli vedenia aceea. <sup>16</sup> Dar Eli a chemat pe Samuel,  
 i a zis: „Samuele, fiule!” El a r spus: „Iat -m !” <sup>17</sup> i Eli a zis: „Care este cuvîntul pe  
 care i l -a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu s Se poarte cu tine cu toat  
<sup>18</sup> asprimea, dac -mi ascunzi ceva din tot ce i -a spus!” Samuel i -a istorisit tot, f r s -i  
<sup>19</sup> ascund nimic. i Eli a zis: „Domnul este acesta, s fac ce va crede!” Samuel cre tea,

Domnul era cu el, i n'a l sat s cad la p mînt niciunul... din cuvintele sale. <sup>20</sup> Tot Israelul, dela Dan pîn la Beer- eba, a cunoscut c Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului.

<sup>21</sup> Domnul nu înceta s Se arate în Silo; c ci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvîntul Domnului.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Chemarea lui Samuel a ajuns la cuno tin a întregului Israel. Israel a ie it înaintea Filistenilor, ca s lupte împotriva lor. Au t b rît lîng Eben-Ezer, i Filistenii t b rîser

la Afec. <sup>2</sup> Filistenii s'au a ezat în linie de b taie împotriva lui Israel, i lupta a început. Israel

a fost b tut de Filistenii, cari au omorît pe cîmpul de b taie aproape patru mii de oameni. <sup>3</sup> Poporul s'a întors în tab r , i b trîinii lui Israel au zis: „Pentru ce ne -a l sat Domnul s fim b tu i ast zi de Filistenii? Haidem s lu m dela Silo chivotul leg mîntului Domnului, ca s vin

în mijlocul nostru, i s ne izb veasc din mîna vr jma ilor no tri. <sup>4</sup> Poporul a trimes la Silo, de unde au adus chivotul leg mîntului Domnului o tirilor, care ade între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni i Fineas, erau acolo, împreun cu chivotul leg mîntului lui Dumnezeu.

<sup>5</sup> Cînd a intrat chivotul leg mîntului Domnului în tab r , tot Israelul a scos strig te de bucurie,

de s'a cutremurat p mîntul. <sup>6</sup> R sunetul acestor strig te a fost auzit de Filistenii, i au zis: „Ce înseamn strig tele acestea cari r sun în tab ra Evreilor`? i au auzit c sosise chivotul

Domnului în tab r . <sup>7</sup> Filistenii s'au temut, pentruc au crezut c Dumnezeu venise în tab r .

„Vai de noi!` au zis ei, ,c ci n'a fost a a ceva pîn acum. <sup>8</sup> Vai de noi! Cine ne va izb vi din mîna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii ace tia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în

pustie. <sup>9</sup> Înt ri i-v , i fi i oameni, Filistenilor, ca nu cumva s fi i robi Evreilor, cum

v'au fost ei robi vou : fi i oameni i lupta i!` <sup>10</sup> Filistenii au început lupta, i Israel a fost b tut. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrîngerea a fost foarte mare, i din Israel au c zut treizeci

de mii de oameni pede tri. <sup>11</sup> Chivotul lui Dumnezeu a fost luat, i cei doi fii ai lui Eli, Hofni

i Fineas, au murit. <sup>12</sup> Un om din Beniamin a alergat din tab ra de b taie i a venit la Silo în

acea zi cu hainele sfî iate, i cu capul acoperit cu rîn . <sup>13</sup> Cînd a ajuns, Eli, a tepta, sînd pe un scaun lîng drum, c ci inima îi era nelini tit pentru chivotul lui Dumnezeu. La

intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, i toat cetatea a strigat. <sup>14</sup> Eli, auzind aceste

strig te, a zis: „Ce însemnează zarva aceasta?”<sup>15</sup> i îndat omul a venit i a adus lui Eli vestea aceasta. i Eli era în vîrst de nou zeci i opt de ani, avea ochii întuneca i i nu mai putea s vad .<sup>16</sup> Omul a zis lui Eli: „Vin de pe cîmpul de b taie, i din cîmpul de b taie am fugit ast zî”. Eli a zis: „Ce s'a întîmplat, fiule?”<sup>17</sup> Cel ce aducea vestea aceasta, ca r spus, a zis: „Israel a fugit dinaintea Filistenilor, i poporul a suferit o mare înfrîngere; i chiar cei doi fii ai t i, Hofni i Fineas, au murit, i chivotul Domnului a fost luat.”<sup>18</sup> Abea a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, i Eli a c zut de pe scaun pe spate, lîng poart ; i -a rupt ceafa i a murit, c ci era om b trîn i greu. El fusese judec tor în Israel patruzeci de ani.<sup>19</sup> Noru-sa, nevasta lui Fineas, era îns rcinat , i sta s nasc . Cînd a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei i despre moartea b rbatului ei, s'a înconvoiat i a n scut, c ci au apucat -o durerile na terii.<sup>20</sup> Cînd tr gea s moar , femeile cari erau lîng ea i-au zis: „Nu te teme, c ci ai n scut un fiu!”<sup>21</sup> Dar ea n'a r spus i n'a luat seama la ce i se spunea. A pus copilului numele I-Cabod! (Nu mai e slav ), zicînd: „S'a dus slava din Israel!”<sup>22</sup> Spunea lucrul acesta din pricina lu rii chivotului lui Dumnezeu, i din pricina socrului i b rbatului ei. Ea a zis: „S'a dus slava din Israel, c ci chivotul lui Dumnezeu este luat.”

## Chapter 5

<sup>1</sup> Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, i l-au dus din Eben-Ezer la Asdod <sup>2</sup> Dup ce au pus mîna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul pe te) i l-au a ezat lîng Dagon.<sup>3</sup> A doua zi, Asdodenii, cari se sculaser dis de diminea , au g sit pe Dagon întins cu fa a la p mînt, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, i l-au pus înapoi la locul lui.<sup>4</sup> i a doua zi, sculîndu-se dis de diminea , au g sit pe Dagon întins cu fa a la p mînt, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon i cele dou mîni ale lui erau t iate pe prag, i nu -i r m sese decît trunchiul.<sup>5</sup> De aceea, pîn în ziua de azi, preo ii lui Dagon i to i ceice intr în casa lui Dagon, la Asdod, nu calc pe prag.<sup>6</sup> Mîna Domnului a ap sat asupra celor din Asdod, i i -a pustiit; i -a lovit cu bube... la ezut, atît în Asdod cît i în inutul lui.<sup>7</sup> Cînd au v zut c a a stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel s nu r mîn la noi, c ci mîna Lui apas asupra noastr i asupra lui Dagon, dumnezeul nostru.”<sup>8</sup> i au trimes i au adunat la ei pe to i domnitorii Filistenilor, i au zis: „Ce s facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?”<sup>9</sup> Domnitorii au r spus: „S se

duc la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel.`` i au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel.``  
9

Dar dup ce a fost dus acolo, mîna Domnului a ap sat asupra cet ii, i a fost o mare  
groaz ; a lovit... pe oamenii cet ii dela mic pîn la mare, i au avut o spuzenie de bube la

10 ezut. Atunci au trimes chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Cînd a intrat chivotul lui Dumnezeu  
în Ecron, Ecroni ii au strigat: „Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca s ne omoare,

11 pe noi i poporul nostru.`` i au trimes i au strîns pe to i domnitorii Filistenilor, i au  
zis: „Trimete i înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; s se întoarc la locul lui, ca s nu ne  
omoare, pe noi i poporul nostru.`` C ci în toat cetatea era o groaz de moarte, i mîna lui

12 Dumnezeu ap sa cu putere. Oamenii cari nu mureau, erau lovi i cu bube la ezut, i  
ipetele cet ii se în l au pîn la cer.

## Chapter 6

1 Chivotul Domnului a fost apte luni în ara Filistenilor. 2 i Filistenii au chemat pe  
preo i i pe ghicitori, i au zis: „Ce s facem cu chivotul Domnului? Ar ta i-ne cum trebuie

s -l trimetem înapoi la locul lui.`` 3 Ei au r spus: „Dac trimete i înapoi chivotul  
Dumnezeului lui Israel, s nu -l trimete i cu mîna goal , ci aduce i lui Dumnezeu o jertf  
pentru vin ; atunci v ve i vindeca, i ve i ti... pentruce nu s'a îndep rtat mîna Lui de

4 peste voi.`` Filistenii au zis: „Ce jertf pentru vin s -l aducem?`` Ei au r spus: „Cinci  
umfl turi de aur i cinci oareci de aur, dup num rul domnitorilor Filistenilor, c ci aceea

5 urgie a fost peste voi to i i peste domnitorii vo tri. Face i ni te chipuri dup umfl turile  
voastre i ni te chipuri dup oarecii vo tri cari pustiesc ara, i da i slav Dumnezeului  
lui Israel: poate c va înceta... s -i apese mîna peste voi, peste dumnezeii..... vo tri, i peste

6 ara voastr . Pentruce s v împietri i inima, cum i-au împietrit inima Egiptenii i

Faraon? Nu i -a pedepsit El i n'au l sat ei atunci pe copiii lui Israel s plece? 7 Acum, face i  
un car nou de tot, i lua i dou vaci tinere cari dau î i cari n'au tras la jug; înjuga i

8 vacile la car, i mîna i înapoi acas vi eii lor cari se in dup ele. S lua i chivotul  
Domnului, i s -l pune i în car; s pune i al turi de el, într'o lad , lucrurile de aur pe

9 cari le da i Domnului ca dar pentru vin ; apoi s -l trimete i, i va pleca. S -l urm ri i  
cu privirea; i dac se va sui pe drumul hotarului s u spre Bet- eme , Domnul ne -a f cut  
acest mare r u; dac nu, vom ti c nu mîna Lui ne -a lovit, ci lucrul acesta a venit peste noi

10 din întîmplare.`` Oamenii au f cut a a. Au luat dou vaci cari al ptau, le-au înjugat la car,

11 i le-au închis vi eii acas . Au pus în car chivotul Domnului, i lada cu oarecii de aur  
 12 i chipurile umfl turilor lor. Vacile au apucat drept pe drum spre Bet- eme ; au inut  
 mereu acela drum, mugind, i nu s'au ab tut nici la dreapta nici la stînga. Domnitorii Filistenilor  
 13 au mers dup ele pîn la hotarul Bet- eme ului. Locuitorii din Bet- eme secerau grînele  
 14 în vale: au ridicat ochii, au z rit chivotul, i s'au bucurat cînd l-au v zut. Carul a ajuns în  
 cîmpul lui Iosua din Bet- eme , i s'a oprit acolo. Acolo era o piatr mare. Au despicat lemnele  
 15 carului, i vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului. Levi ii au pogorît chivotul Domnului,  
 i lada de lîng el în care se aflau lucrurile de aur, i le-au pus pe toate pe piatra cea mare.  
 16 Oamenii din Bet- eme au adus Domnului în ziua aceea arderi de tot i jertfe. Cei cinci  
 17 domnitori ai Filistenilor, dup ce au v zut lucrul acesta, s'au întors la Ecron în aceea zi. Iat  
 umfl turile de aur pe cari le-au dat Domnului Filistenii, ca dar pentru vin ; una pentru Asdod,  
 18 una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron. Erau i ni te oareci  
 de aur, dup num rul tuturor cet ilor Filistenilor, cari erau ale celor cinci c petenii, atît  
 cet i înt rite cît i cet i f r ziduri. Lucrul acesta îl adevere te piatra cea mare pe  
 care au pus chivotul Domnului, i care este i ast zi în cîmpul lui Iosua din Bet- eme .  
 19 Domnul a lovit pe oamenii din Bet- eme , cînd s'au uitat în chivotul Domnului; a lovit  
 (cincizeci de mii) apte zeci de oameni din popor. i poporul a plîns, pentruc Domnul îl lovise  
 20 cu o mare urgie. Oamenii din Bet- eme au zis: „Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea  
 acestui Dumnezeu sfînt? i la cine trebuie s se suie chivotul, dac se dep rteaz dela noi?``  
 21 Au trimes soli la locuitorii din Chiriati-Iearim, ca s le spun : „Filistenii au adus înapoi chivotul  
 Domnului; pogorî i-v i sui i -l la voi.``

## Chapter 7

1 Locuitorii din Chiriati-Iearim au venit, i au suit chivotul Domnului; l-au dus în casa lui  
 Abinadab, pe deal, i au sfin it pe fiul s u Eleazar ca s p zeasc chivotul Domnului.  
 2 Trecuse destul vreme din ziua cînd fusese pus chivotul în Chiriati-Iearim. Trecuser dou zeci  
 3 de ani. Atunci toat casa lui Israel a plîns dup Domnul. Samuel a zis întregei case a lui Israel:  
 „Dac din toat inima voastr v întoarce i la Domnul, scoate i din mijlocul vostru  
 dumnezeii str ini i Astarteele..., îndrepta i-v inima..... spre Domnul, i sluji i -I numai...  
 4 Lui; i El v va izb vi din mîna Filistenilor.`` i copiii lui Israel au scos din mijlocul lor

Baalii i Astarteele, i au slujit numai Domnului. <sup>5</sup> Samuel a zis: „Strînge i pe tot Israelul la  
 Mi pa, i eu m voi ruga Domnului pentru voi.” <sup>6</sup> i s'au strîns la Mi pa. Au scos ap i  
 au v rsat -o înaintea Domnului, i au postit în ziua aceea, zicînd: „Am p c tuit... împotriva  
 Domnului!” <sup>7</sup> Samuel judeca pe copiii lui Israel la Mi pa. Filistenii au aflat c fiii lui Israel se  
 adunaser la Mi pa, i domnitorii Filistenilor s'au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta  
 copiii lui Israel s'au temut de Filistenii, <sup>8</sup> i au zis lui Samuel: „Nu înceta s strigi pentru noi  
 c tre Domnul, Dumnezeul nostru, ca s ne scape din mîna Filistenilor.” <sup>9</sup> Samuel a luat un miel  
 sugar, i l -a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat c tre Domnul pentru Israel, i  
 Domnul l -a ascultat. <sup>10</sup> Pe cînd aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s'au apropiat ca s bat  
 pe Israel. Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, i i -a pus pe fug .  
 Au fost b tu i dinaintea lui Israel. <sup>11</sup> B rba ii lui Israel au ie it din Mi pa, au urm rit  
 pe Filistenii, i i-au b tut pîn subt Bet-car. <sup>12</sup> Samuel a luat o piatr pe care a pus -o între  
 Mi pa i en, i i -a pus numele Eben-Ezer (Piatr de ajutor), zicînd: „Pîn aici Domnul  
 ne -a ajutat.” <sup>13</sup> Astfel au fost smerii Filistenii, i n'au mai venit pe inutul lui Israel. Mîna  
 Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vie ii lui Samuel. <sup>14</sup> Cet ile pe cari le  
 luaser Filistenii dela Israel, s'au întors la Israel, dela Ecron pîn la Gat, cu inutul lor; Israel  
 le -a smuls din mîna Filistenilor. i a fost pace între Israel i Amori i. <sup>15</sup> Samuel a fost  
 judec tor în Israel în tot timpul vie ii lui. <sup>16</sup> El se ducea în fiecare an de f cea înconjurul  
 Betelului, Ghilgalului i Mi pei, i judeca pe Israel în toate locurile acestea. <sup>17</sup> Apoi se întorcea  
 la Rama, unde era casa lui; i acolo judeca pe Israel. i a zidit acolo un altar Domnului.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Cînd a îmb trînit Samuel, a pus pe fiii s i judec tori peste Israel. <sup>2</sup> Fiul s u întîi n scut  
 se numea Ioel, i al doilea Abia; ei erau judec tori la Beer- eba. <sup>3</sup> Fiii lui Samuel n'au c lcat  
 pe urmele lui; ci se d deau la l comie, luau mit ... i c lcau dreptatea. <sup>4</sup> To i b trîni lui  
 Israel s'au strîns i au venit la Samuel la Rama. <sup>5</sup> Ei au zis: „Iat c tu e ti b trîn, i copiii  
 t i nu calc pe urmele tale; acum pune un împ rat peste noi s ne judece, cum au toate

neamurile.``<sup>6</sup> Samuel n'a v zut cu pl cere faptul c ziceau: „D -ne un împ rat ca s ne judece.``<sup>7</sup> i Samuel s'a rugat Domnului. Domnul a zis lui Samuel: „Ascult glasul poporului în tot ce- i va spune; c ci nu pe tine te leap d , ci pe Mine m leap d , ca s nu mai domnesc peste ei.``<sup>8</sup> Ei se poart cu tine cum s'au purtat totdeauna, decînd i-am scos din Egipt pîn în ziua de ast zi; M'au p r sit i au slujit altor dumnezei.``<sup>9</sup> Ascult -le glasul deci; dar în tiin eaz -i, i f -le cunoscut dreptul împ ratului care va domni peste ei.``<sup>10</sup> Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care -i cerea un împ rat.``<sup>11</sup> El a zis: „Iat care va fi dreptul împ ratului care va domni peste voi. El va lua pe fiii vo tri, îi va pune la carele sale i între c l re ii lui, ca s alerge înaintea carului lui;``<sup>12</sup> îi va pune c petenii peste o mie i c petenii peste cinzeci, i -i va întrebui a la aratul p mînturilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de r zboi i a uneltelor carelor lui.``<sup>13</sup> Va lua pe fetele voastre s -i fac miresme, de mîncare i pîne.``<sup>14</sup> Va lua cea mai bun parte din cîmpiile voastre, din viile voastre i din m slinii vo tri, i o va da slujitorilor lui.``<sup>15</sup> Va lua zeciual din rodul semin elor i viilor voastre, i o va da famenilor i slujitorilor lui.``<sup>16</sup> Va lua pe robii i roabele voastre, cei mai buni boi i m gari ai vo tri, i -i va întrebui a la lucr rile lui.``<sup>17</sup> Va lua zeciual din oile voastre, i voi în iv ve i fi slugile lui.``<sup>18</sup> i atunci ve i striga împotriva împ ratului vostru pe care -l ve i alege, dar Domnul nu v va asculta.``<sup>19</sup> Poporul n'a vrut s asculte glasul lui Samuel. „Nu!`` au zis ei, „ci s fie un împ rat peste noi,``<sup>20</sup> ca s fim i noi ca toate neamurile; împ ratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastr i ne va cîrmui în r zboaiele noastre.``<sup>21</sup> Samuel, dup ce a auzit toate cuvintele poporului, le -a spus în auzul Domnului.``<sup>22</sup> i Domnul a zis lui Samuel: „Ascult -le glasul, i pune un împ rat peste ei.`` i Samuel a zis b rba ilor lui Israel: „Duce i-v fiecare în cetatea lui.``

## Chapter 9

<sup>1</sup> Era un om din Benjamin, numit Chis, fiul lui Abiel, fiul lui eror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om tare i voinic.``<sup>2</sup> El avea un fiu cu numele Saul, tîn r i frumos, mai frumos decît oricare din copiii lui Israel. i -i întrecea pe to i în în l ime dela um r în

<sup>3</sup> sus. M g ri ele lui Chis, tat l lui Saul, s'au r t cit; i Chis a zis fiului s u Saul: „Ia  
 cu tine o slug , scoal -te i du-te de caut m g ri ele.”<sup>4</sup> Saul a trecut prin muntele lui  
 Efraim, i a str b tut ara ali a, f r s le g seasc ; au trecut prin ara aalim,  
 i nu erau acolo; au str b tut ara lui Benjamin, i nu le-au g sit.<sup>5</sup> Ajunseser în ara  
 uf, când Saul a zis slugii care îl înso ea: „Haide s ne întoarcem, ca nu cumva tat l meu,  
 l sînd m g ri ele, s fie îngrijorat de noi.”<sup>6</sup> Sluga i -a zis: „Iat c în cetatea aceasta  
 este un om al lui Dumnezeu, un om cu vaz ; tot ce spune el, nu se poate s nu se întîmple. Haidem  
 la el dar; poate c ne va ar ta drumul pe care trebuie s apuc m.”<sup>7</sup> Saul a zis slugii sale:  
 „Dar dac mergem acolo, ce s aducem omului lui Dumnezeu? C ci nu mai avem merinde în  
 saci i n'avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?”<sup>8</sup> Sluga a luat din nou cuvîntul,  
 i a zis lui Saul: „Uite eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu,  
 i ne va ar ta drumul.”<sup>9</sup> - Odinioar în Israel, când se ducea cineva s întrebe pe Dumnezeu,  
 zicea: „Haidem, s mergem la v z tor!”<sup>10</sup> C ci acela care se nume te azi prooroc, se numea  
 odinioar v z tor. -<sup>11</sup> Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem s mergem!”<sup>12</sup> i s'au dus în  
 cetatea unde era omul lui Dumnezeu. Pe când se suiau ei spre cetate, au întîlnit ni te fete cari  
 ie iser s scoat ap ; i le-au zis: „Aici este v z torul?”<sup>13</sup> Ele le-au r spus: „Da,  
 iac -l înaintea ta; dar du-te repede, ast zi a venit în cetate, pentruc poporul aduce jertf pe  
 în l ime.<sup>14</sup> Când ve i intra în cetate, îl ve i g si înainte ca s se suie la locul înalt s  
 m nînce; c ci poporul nu m nînc pîn nu vine el, fiindc el trebuie s binecuvinteze  
 jertfa; dup aceea, m nînc i cei pofti i. Sui i-v dar, c ci acum îl ve i g si.”<sup>15</sup> i  
 s'au suit în cetate. Tocmai când intrau pe poarta cet ii, au fost întîlni i de Samuel, care ie ea  
 s se suie pe în l ime.<sup>16</sup> Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui Saul, Domnul în tiin ase  
 pe Samuel, i -i zisese: „Mîne, la ceasul acesta, î i voi trimete un om din ara lui Benjamin,  
 i s -l ungi drept c petenie a poporului Meu Israel. El va sc pa poporul Meu din mîna  
 Filistenilor; c ci am c utat cu îndurare spre poporul Meu, pentruc strig tul lui a ajuns pîn  
 la Mine.”<sup>17</sup> Când a z rit Samuel pe Saul, Domnul i -a zis: „Iat omul, despre care i-am vorbit;  
 el va domni peste poporul Meu.”<sup>18</sup> Saul s'a apropiat de Samuel la mijlocul por ii, i a zis:  
 „Arat -mi, te rog, unde este casa v z torului.”<sup>19</sup> Samuel a r spus lui Saul: „Eu sînt  
 v z torul. Suie-te înaintea mea pe în l ime, i ve i mînca ast zi cu mine. Mîne te voi  
 l sa s pleci, i- i voi spune tot ce se petrece în inima ta.”<sup>20</sup> Nu te nelini ti de m g ri ele



pe cari le-ai pierdut acum trei zile, caci s'au gasit. Ii pentru cine este pstrat tot ce este mai  
 de pre în Israel? Oare nu pentru tine i pentru toata casa tatii tu?`<sup>21</sup> Saul a raspuns:  
 „Oare nu sînt eu Beniamit, din una din cele mai mici seminii ale lui Israel? Ii familia... mea nu  
 este cea mai mica dintre toate familiile din semeniia lui Benjamin? Pentru ce dar îmi vorbești  
 astfel?`<sup>22</sup> Samuel a luat pe Saul i pe sluga lui, i -a vîrît în odaia de mîncare, le -a dat locul cel  
 dintîi între cei poftiti, cari erau aproape treizeci de inii. <sup>23</sup> Samuel a zis bucarului: „Adu  
 poria pe care i-am dat -o, cînd i-am zis: „Pune -o departe.`<sup>24</sup> Bucarul a dat spata i  
 ce era pe ea, i a pus -o înaintea lui Saul. Ii Samuel a zis: „Iata ce a fost pstrat, pune -o  
 înainte, i mîncă, fiindc pentru tine s'a pstrat cînd am poftit poporul.` Astfel Saul a  
 mîncat cu Samuel în ziua aceea. <sup>25</sup> S'au pogorît apoi de pe înlîme în cetate, i Samuel a stat  
 de vorbă cu Saul pe acoperiul casei. <sup>26</sup> Apoi s'au sculat disdediminea; i în revrsatul  
 zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperi, i a zis: „Scoala-te, i te voi însoi`. Saul  
 s'a sculat, i au ieit amîndoi, el i Samuel. <sup>27</sup> Cînd s'au pogorît la marginea cetii, Samuel  
 a zis lui Saul: „Spune slugii tale s'treacă înaintea noastră`. Ii sluga a trecut înainte.  
 „Opre-te-te acum`, a zis iar Samuel, „i-i voi face cunoscut cuvîntul lui Dumnezeu`.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Samuel a luat sticla a cu untdelemn, i a turnat -o pe capul lui Saul. Apoi l -a sрутat, i  
 a zis: „Nu te -a uns Domnul... caci s'ii cpetenia mo tenirii..... Lui? <sup>2</sup> Astzi, dup ce m  
 vei p rsi, vei g si doi oameni la mormîntul Rahelei, în hotarul lui Benjamin la elah. Ei  
 îi vor zice: „Mgri ele pe care te-ai dus s le cau i s'au gasit; i iata c tati tu  
 nu se mai gînde te la mgrie, caci este îngrijorat de voi, i zice: „Ce s fac pentru fiul  
 meu?`<sup>3</sup> De acolo vei merge mai departe, i vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întîmpinat  
 de trei oameni suindu-se la Dumnezeu, în Betel, i ducînd unul trei iezi, altul trei turte de pîne,  
 iar altul un burduf cu vin. <sup>4</sup> Ei te vor întreba de sn tate, i-i vor da dou pîni, pe cari le  
 vei lua din mîna lor. <sup>5</sup> Dup aceea, vei ajunge la Ghibea Elohim, unde se află garnizoana  
 Filistenilor. Cînd vei intra în cetate, vei întîlni o ceat de prooroci pogorîndu-se... de pe înlîmea  
 pentru jertfă, cu lute, tîmpene, fluere i cobze înainte, i..... proorocind. <sup>6</sup> Duhul Domnului  
 va veni peste tine, vei prooroci cu ei, i vei fi pref cut într'alt om. <sup>7</sup> Cînd i se vor împlini  
 semnele acestea, fce vei g si de f cut, caci Dumnezeu este cu tine. <sup>8</sup> Apoi s te pogori

înaintea mea la Ghilgal; i eu m voi pogorî la tine, ca s aduc arderi de tot i jertfe de mul mire. S m a tep i apte zile acolo, pîn voi ajunge eu la tine i- i voi spune

ce ai s faci.``<sup>9</sup> De îndat ce Saul a întors spatele ca s se despart de Samuel, Dumnezeu i

-a dat o alt inim , i toate semnele acestea s'au împlinit în aceea zi.<sup>10</sup> Când au ajuns la Ghibea, iat c i -a ie it înainte o ceat de prooroci. Duhul... lui Dumnezeu a venit peste el,

i el a proorocit în mijlocul lor.<sup>11</sup> To i cei ce -l cunoscuser mai înainte, au v zut c proorocea împreun cu prorocii, i î i ziceau unul altuia în popor: „Ce s'a întîmplat cu fiul

lui Chis? Oare i Saul este între prooroci?``<sup>12</sup> Cineva din Ghibea a r spus: „, i cine este tat l

lor?`` Deacolo zicala: „Oare i Saul este între prooroci?`` -<sup>13</sup> Când a sfîr it de proorocit, s'a dus

pe în l ime.<sup>14</sup> Unchiul lui Saul a zis lui Saul i slugii lui: „Unde v'a i dus?`` Saul a r spus: „S c ut m m g ri ele; dar când am v zut c nu le g sim, ne-am dus la Samuel.``

<sup>15</sup> Unchiul lui Saul a zis din nou: „Istorise te-mi dar ce v'a spus Samuel.``<sup>16</sup> i Saul a r spus unchiului s u: „Ne -a spus c m g ri ele s'au g sit.`` i nu i -a spus nimic despre

împ r ia despre care vorbise Samuel.<sup>17</sup> Samuel a chemat poporul înaintea Domnului la

Mi pa,<sup>18</sup> i a zis copiilor lui Israel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu am scos din Egipt pe Israel, i v'am izb vit din mîna Egiptenilor i din mîna tuturor împ r iilor

cari v ap sau.<sup>19</sup> i ast zi, voi lep da i pe Dumnezeul vsotru, care v'a izb vit din toate relele i din toate suferin ele voastre, i -I zice i: „Pune un împ rat peste noi! Înfi i a i-v acum înaintea Domnului, dup semin iile voastre i dup miile voastre.``

<sup>20</sup> Samuel a apropiat toate semin iile lui Israel, i a ie it la sor i semin ia lui Benjamin.

<sup>21</sup> A apropiat semin ia lui Benjamin pe familii, i a ie it la sor familia lui Matri. Apoi a

ie it la sor Saul, fiul lui Chis. L-au c utat, dar nu l-au g sit.<sup>22</sup> Au întrebat din nou pe Domnul:

„A venit oare omul acesta aici?`` i Domnul a zis: „Iat c este ascuns între vase.``<sup>23</sup> Au alergat i l-au scos de acolo, i el s'a înfi i at în mijlocul poporului. Îi întrecea pe to i în

în l ime, dela um r în sus.<sup>24</sup> Samuel a zis întregului popor: „Vede i pe cel pe care l -a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care s fie ca el``. i tot poporul a strigat: „Tr iasc

împ ratul``!``<sup>25</sup> Samuel a f cut cunoscut poporului dreptul împ r iei, i l -a scris într'o carte, pe care a pus -o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor, trime înd pe fiecare

acas .<sup>26</sup> i Saul s'a dus acas în Ghibea, înso it de o parte din osta i a c ror inim o

mi case Dumnezeu. <sup>27</sup> S'au gsit îns i oameni r i, cari ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?”  
i l-au dispre uit, i nu... i-au adus niciun dar. Dar Saul s'a f cut c nu -i aude.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Naha , Amonitul, a venit i a împresurat Iabesul din Galaad. To i locuitorii din Iabes au  
zis lui Naha : „F ... leg mînt cu noi, i- i vom fi supu i.” <sup>2</sup> Dar Naha , Amonitul, le -a  
r spus: „Voi face leg mînt cu voi dac m l sa i s v scot la to i ochiul drept, i  
s arunc astfel o ocar asupra întregului Israel.” <sup>3</sup> B trînii din Iabes i-au zis: „D -ne un r gaz  
de apte zile, ca s trimetem soli în tot inutul lui Israel; i dac nu va fi nimeni s ne ajute,  
ne vom supune ie` .” <sup>4</sup> Solii au ajuns la Ghibea, cetatea lui Saul, i au spus aceste lucruri în  
auzul poporului. i tot poporul a ridicat glasul, i a plîns. <sup>5</sup> Saul tocmai se întorcea dela cîmp,  
în urma boilor, i a întrebat: „Ce are poporul de plînge?” I-au istorisit ce spusese cei din Iabes.  
<sup>6</sup> Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, i s'a mîniat foarte tare.  
<sup>7</sup> A luat o p reche de boi, i -a t iat în buc i, i le -a trimes prin soli în tot inutul lui Israel,  
zicînd: „Oricine nu va merge dup Saul i Samuel, î i va vedea boii t ia i la fel` . Groaza  
Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om. <sup>8</sup> Saul le -a f cut num r toarea la  
Bezec; copiii lui Israel erau trei sute de mii, i b rba ii lui Iuda treizeci de mii. <sup>9</sup> Ei au zis  
solilor cari veniser : „A a s vorbi i locuitorilor Iabesului din Galaad: Mîne, cînd va dogorî  
soarele, ve i avea ajutor` . Solii au dus vestea aceasta celor din Iabes, cari s'au umplut de bucurie,  
<sup>10</sup> i au zis Amoni ilor: „Mîne ne vom supune vou , i ne ve i face ce v va pl cea` .  
<sup>11</sup> A dou zi, Saul a împ r it poporul în trei cete. Au p truns în tab ra Amoni ilor în straja  
dimine ei, i i-au b tut pîn la c ldura zilei. Ceice au sc pat, au fost risipi i, i n'au mai  
r mas doi laolalt dintre ei. <sup>12</sup> Poporul a zis lui Samuel: „Cine zicea: „Saul s domneasc  
peste noi? `Da i încoace pe oamenii aceia, ca s -i omorîm.” <sup>13</sup> Dar Saul a zis: „Nimeni nu va  
fi omorît în ziua aceasta, c ci ast zi Domnul a dat o izb vire lui Israel` .” <sup>14</sup> i Samuel a zis  
poporului: „Veni i, i s mergem la Ghilgal, ca s înt rim acolo împ r ia.” <sup>15</sup> Tot  
poporul s'a dus la Ghilgal, i au pus pe Saul împ rat, înaintea Domnului, la Ghilgal. Acolo, au  
adus jertfe... de mul mire înaintea Domnului; i Saul i to i oamenii lui Israel s'au veselit  
foarte mult acolo.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Samuel a zis întregului Israel: „Iată că v'am ascultat glasul în tot ce mi-a zis, și am pus un împărat peste voi. <sup>2</sup> De acum, iată împăratul care va merge înaintea voastră. Cât despre mine, eu sînt bătrîn, am albit, și a cămii mei sînt cu voi; am umblat înaintea voastră, din tinere pînă în ziua de azi. <sup>3</sup> Iată-mă! Mărturisiți împotriva mea, în fața Domnului și în fața unsului Lui: Cui i-am luat bou, sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsătorit, și pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii... asupra lui? Mărturisiți-mi, și voi da înapoi.” <sup>4</sup> Ei au răspuns: „Nu ne-ai apăsătorit, nu ne-ai năpăstuit, și nici n'ai primit nimic din mîna nimănui.” <sup>5</sup> El le-a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastră, și unsul Lui este martor, în ziua aceasta, că n'a îngosțit nimic în mîinile mele.” și ei au răspuns: „Sînt martori!” <sup>6</sup> Atunci Samuel a zis poporului: „Domnul a pus pe Moise și pe Aaron, și a scos pe pînă în voi din Egipt. <sup>7</sup> Acum, înfrînați-vă, ca să vă judec înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe cari v'le-a făcut Domnul, vouă și pînă în voi. <sup>8</sup> După ce a venit Iacov în Egipt, pînă în voi au strigat către Domnul, și Domnul a trimis... pe Moise și pe Aaron, cari au scos pe pînă în voi din Egipt și i-au adus să locuiască în locul acesta. <sup>9</sup> Dar ei au uitat pe Domnul Dumnezeu lor; și El i-a vîndut în mîinile lui Sisera, căpetenia oștii Haorului, în mîinile Filistenilor..., și în mîinile împăratului Moabului....., cari au început lupta împotriva lor. <sup>10</sup> Au strigat iar către Domnul, și au zis: „Am păcătuit, căci am părăsit pe Domnul, și am slujit Baalilor și Astarteeilor; izbăvește-ne... acum din mîna vrăjmașilor noștri, și-și vom sluji.” <sup>11</sup> Și Domnul a trimis pe Ierubaal, și pe Barac și pe Iefta, și pe Samuel..., și v'a izbăvit din mîna vrăjmașilor voștri cari vă înconjurau, și a locuit în liniște. <sup>12</sup> Apoi, cînd a văzut că Naha, împăratul fiilor lui Amon, mergea împotriva voastră, mi-a zis: „Nu! căci un împărat să domnească peste noi.” și totuși Domnul..., Dumnezeu vostru, era Împăratul vostru. <sup>13</sup> Iată dar împăratul pe care l-a ales, și pe care l-a și cerut; iată că Domnul... a pus un împărat peste voi. <sup>14</sup> Dacă vă veți teme de Domnul, dacă-I veți sluji, dacă veți asculta de glasul Lui, și dacă nu vă veți împotrivi cuvîntului Domnului, vă veți alina de Domnul, Dumnezeu vostru, atît voi cît și împăratul care domnește peste voi. <sup>15</sup> Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, și vă veți împotrivi cuvîntului Domnului, mîna Domnului va fi împotriva voastră, cum a fost împotriva pînă în voi. <sup>16</sup> Acum mai așteptați aici, ca să vedeți minunea pe care o va face

17 Domnul subt ochii vo tri. Nu sîntem noi la seceratul grînelor? Voi striga c tre Domnul, i va trimete tunete i ploaie. S ti i atunci i s vede i cît de r u... a i f cut înaintea

18 Domnului cînd a i cerut un împ rat pentru voi`. Samuel a strigat c tre Domnul, i Domnul a trimes chiar în ziua aceea tunete i ploaie. Tot poporul a avut o mare fric de Domnul i de

19 Samuel. i tot poporul a zis lui Samuel: „Roag -te Domnului, Dumnezeuului t u, pentru robii t i, ca s nu murim; c ci la toate p catele noastre am mai ad ugat i pe acela de a cere un

20 împ rat pentru noi`. Samuel a zis poporului: „Nu v teme i! A i f cut tot r ul acesta;

21 dar nu v abate i dela Domnul, i sluji i Domnului din toat inima voastr . Nu v abate i dela El; altfel, a i merge dup lucruri de nimic, cari n'aduc nici folos nici izb vire,

22 pentruc sînt lucruri de nimic. Domnul nu va p r si pe poporul Lui, din pricina Numelui

23 Lui celui mare, c ci Domnul a hot rît... s fac din voi poporul Lui. Departe iar de mine s p c tuiesc împotriva Domnului, încetînd s m rog pentru voi! V voi înv a

24 calea... cea bun i cea dreapt . Teme i-v numai de Domnul, i sluji i -I cu credincio ie din toat inima voastr ; c ci vede i ce putere desf ur ... El printre voi.

25 Dar dac ve i face r ul, ve i peri, voi i împ ratul vostru`.

### Chapter 13

1 Saul era în vîrst de treizeci de ani, cînd a ajuns împ rat, i a domnit doi ani peste Israel.

2 Saul i -a ales trei mii de b rba i din Israel: dou mii erau cu el la Micma i pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Benjamin. Pe ceial i din popor i -a trimes pe fiecare

3 la cortul lui. Ionatan a b tut tab ra Filistenilor care era la Gheba, i Filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus s sune cu trîmbi a prin toat ara, zicînd: „S aud Evreii lucrul acesta!`

4 Tot Israelul a auzit zicîndu-se: „Saul a b tut tab ra Filistenilor, i Israel s'a f cut urît

5 Filistenilor`. i poporul a fost adunat la Saul în Ghilgal. Filistenii s'au strîns s lupte cu Israel. Aveau o mie de car i ase mii de c l re i; i poporul acesta era f r num r: ca nisipul depe rmul m rii. Au venit i au t b rît la Micma , la r s rit de Bet-Aven.

6 B rba ii lui Israel s'au v zut la strîmtoare, c ci erau strîn i de aproape i s'au ascuns în

7 pe teri, în stufi uri, în stînci, în turnuri i în gropile pentru ap . Unii Evrei au trecut Iordanul, ca s se duc în ara lui Gad i Galaad. Saul era tot la Ghilgal, i tot poporul de lîng el

8  
tremura. A a teptat sapte zile, dup timpul hot rît de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal,  
i poporul se împr tia de lîng Saul. 9 Atunci Saul a zis: „Aduce i-mi arderea de tot i  
jertfele de mul mire.” i a jertfit arderea de tot. 10 Pe cînd sfîr ea de adus arderea de tot, a  
venit Samuel, i Saul i -a ie it înainte s -i ureze de bine. 11 Samuel a zis: „Ce-ai f cut?”  
Saul a r spus: „Cînd am v zut c poporul se împr tie de lîng mine, c nu vii la timpul  
hot rît, i c Filistenii sînt strîn i la Micma , 12 mi-am zis: Filistenii se vor pogorî împotriva  
mea la Ghilgal, i eu nu m'am rugat Domnului! Atunci am îndr znit i am adus arderea de tot.”  
13 Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun i n'ai p zit porunca pe care i -o d duse  
Domnul, Dumnezeul t u. Domnul ar fi înt rit pe vecie domnia ta peste Israel; 14 dar acum,  
domnia ta nu va d inui. Domnul i -a ales un om dup inima Lui, i Domnul l -a rînduit s  
fie c petenia poporului S u, pentruc n'ai p zit ce- i poruncise Domnul.” 15 Apoi Samuel  
s'a sculat, i s'a suit din Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Saul a f cut num r toarea poporului  
care se afla cu el: erau aproape ase sute de oameni. 16 Saul, fiul s u Ionatan, i poporul care  
se afla cu ei, se a ezaser la Gheba lui Beniamin, i Filistenii t b rau la Micma . 17 Din  
tab ra Filistenilor au ie it trei cete ca s pustiasc : una a luat drumul spre Ofra, spre ara  
18 ual; alta a luat drumul spre Bet-Horon; i a treia a luat drumul spre hotarul care caut spre  
valea eboim, înspre pustie.” 19 În toat ara lui Israel nu se g sea niciun fierar; c ci Filistenii  
ziser : „S împedec m pe Evrei s - i fac s bii sau suli e.” 20 i fiecare om din Israel  
21 se pogora la Filistenii ca s - i ascut fierul plugului, coasa, securea i sapa, cînd se tocea  
sapa, coasa, furca cu trei coarne i securea, i ca s fac vîrf epu ului cu care mîna boii.  
22 i a a s'a întîmplat c în ziua luptei nu era nici sabie, nici suli în mînile întregului popor  
care era cu Saul i Ionatan: nu avea decît Saul i fiul s u Ionatan. 23 O ceat de Filistenii a  
venit i s'a a ezat la trec toarea Micma ului.

## Chapter 14

1  
Într'o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tîn rului care -i purta armele: „Vino, i s p trundem  
pîn la straja Filistenilor, care este dincolo de locul acesta.” i n'a spus nimic tat lui s u.

<sup>2</sup> Saul stătea la marginea cetății Ghibea, subțiri rodii din Migron, și poporul care era cu el era aproape aseșute de oameni. <sup>3</sup> Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta... eșoful. Poporul nu știa că Ionatan s'au dus. <sup>4</sup> Între trecătorile prin care călătorea Ionatan să ajungă la straja Filistenilor, era un pisc de stâncă de o parte și un pisc de stâncă de cealaltă parte; unul purta numele Boe și celaltă Sene. <sup>5</sup> Unul din aceste piscuri este la miez noapte, față în față cu Micma, și celaltă la miez zi, față în față cu Gheba. <sup>6</sup> Ionatan a zis tânărului care și purta armele: „Vino, și să mergem până la straja acestor neamuri și să împrejurmăm. Poate că Domnul va lucra pentru noi, și nici nimic nu ne va împiedeca pe Domnul să dea izbăvire printr'un mic număr ca și printr'un mare număr.” <sup>7</sup> Cel care și ducea armele și-a răspuns: „Fă tot ce ai în inimă, și n'asculta decât de simțimintul tău, și iată-mă cu tine, gata să te urmez oriunde.” <sup>8</sup> „Ei bine!” a zis Ionatan, „haidem la oamenii aceștia și să ne arțăm lor. <sup>9</sup> Dacă ne vor zice: „Opriți-vă până vom veni noi la voi!” vom rămâne pe loc, și nu ne vom sui la ei. <sup>10</sup> Dar dacă vor zice: „Suiți-vă la noi!” ne vom sui, și nici Domnul nu va fi în mâinile noastre. Acesta să ne fie semnul.” <sup>11</sup> S'au arțat amândoi străzii Filistenilor, și Filistenii au zis: „Iată că Evreii ies din gurile în care s'au ascuns.” <sup>12</sup> Și oamenii cari erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan și celui care și ducea armele: „Suiți-vă la noi, ca să vă arțăm ceva.” Ionatan a zis celui care și ducea armele: „Suie-te după mine, și nici Domnul nu va fi în mâinile lui Israel.” <sup>13</sup> Și Ionatan s'au suit ajutându-se cu mâinile și picioarele, și cel care și ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, și cel care și ducea armele arunca moartea în urma lui. <sup>14</sup> În această întâie înfrângere, Ionatan și cel care și ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pământ. <sup>15</sup> A intrat groaza în tabăra, și în țară în tot poporul; straja și chiar și prădătorii s'au simțit; și țara s'au îngrozit. Era groaza... lui Dumnezeu. <sup>16</sup> Strajerii lui Saul, cari erau la Ghibea lui Benjamin, au văzut că mulțimea se împreție și fugă în toate părțile. <sup>17</sup> Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: „Numeriți-vă, și vedeți cine a plecat din mijlocul nostru.” <sup>18</sup> Au numărât, și iată că lipsea Ionatan și cel care și purta armele. <sup>18</sup> Și Saul a zis lui Ahia: „Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!” -Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. <sup>19</sup> Pe când vorbea Saul cu preotul zarva în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare; și Saul a zis preotului: „Trageți-măna!” <sup>20</sup> Apoi Saul și tot poporul care era cu el s'au strâns, și au înaintat până la locul luptei; și Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, și

21 înv l m ala era nespus de mare. Evreii cari erau mai dinainte la Filistenii, i cari se suiser  
 cu ei în tab r de pe unde erau împr tia i, s'au unit cu Israeli ii cari erau cu Saul i  
 22 Ionatan. To i b rba ii lui Israel cari se ascuseser în muntele lui Efraim, aflînd c  
 Filistenii fugeau, au început s -i urm reasc i ei în b taie. 23 Domnul a izb vit pe Israel  
 24 în ziua aceea, i lupta s'a întins pîn dincolo de Bet-Aven. Ziua aceea a fost obositoare pentru  
 b rba ii lui Israel. Saul pusese pe popor s jure, zicînd: „Blestemat s fie omul care va mânca  
 25 pîne pîn seara, pîn m voi r zbuna pe vr jma ii mei!`` i nimeni nu mîncase. Tot  
 26 poporul ajunsese într'o p dure, unde se g sea miere pe fa a p mîntului. Cînd a intrat  
 poporul în p dure, a v zut mierea curgînd; dar niciunul n'a dus mierea la gur , c ci poporul  
 27 inea jur mîntul. Ionatan nu tia de jur mîntul pe care pusese tat l s u pe popor s -l  
 fac ; a întins vîrful toiagului pe care -l avea în mîn , l -a vîrît într'un fagure de miere, i a dus  
 28 mîna la gur ; i ochii i s'au luminat. Atunci cineva din popor, vorbindu -i, i -a zis: „Tat l  
 t u a pus pe popor s jure, zicînd: „Blestemat s fie omul care va mânca ast zi!`` i poporul  
 29 era sleit de puteri. i Ionatan a zis: „Tat l meu turbur poporul; vede i dar cum mi s'au  
 30 luminat ochii, pentruc am gustat pu in din mierea aceasta! Negre it, dac poporul ar fi  
 mîncat azi din prada pe care a g sit -o la vr jma ii lui, n'ar fi fost înfrîngerea Filistenilor mai  
 31 mare?`` În ziua aceea au b tut pe Filistenii dela Micma pîn la Aialon. Poporul era foarte  
 32 obosit, i s'a aruncat asupra pr zii. A luat oi, boi i vi ei, i -a junghiat pe p mînt i i -a  
 33 mîncat cu sînge cu tot. Au spus lucrul acesta lui Saul, i i-au zis: „Iat c poporul  
 p c tuie te împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.`` Saul a zis: „Voi face i o nelegiuire;  
 34 rostogoli i îndat o piatr mare încoace.`` Apoi a ad ugat: „Împr tia i-v printre  
 popor, i spune i fiec ruia s -i aduc boul sau oaia, i s -l junghie aici. Apoi s  
 mînca i, i nu p c tui i împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.`` i peste noapte, fiecare  
 35 din popor i -a adus boul cu mîna, ca s -l junghie pe piatr . Saul a zidit un altar Domnului:  
 36 acesta a fost cel dintîi altar pe care l -a zidit Domnului. Saul a zis: „S ne pogorîm în noaptea  
 aceasta dup Filistenii, s -i jefuim pîn la lumina zilei, i s nu l s m s r mîn unul  
 m car.`` Ei au zis: „F tot ce vei crede.`` Atunci preotul a zis: „S ne apropiem aici de  
 37 Dumnezeu``. i Saul a întrebat pe Dumnezeu: „S m pogor dup Filistenii? Îi vei da în  
 38 mînile lui Israel?`` Dar în clipa aceea nu i -a dat niciun r spus. Saul a zis: „Apropia i-v  
 aici, toate c peteniile poporului; c uta i i vede i de cine i cum a fost s vîr it p catul



acesta ast zi. <sup>39</sup> C ci viu este Domnul, Izb vitorul lui Israel: chiar dac l-ar fi s vîr it fiul  
 meu Ionatan, va muri.`` i nimeni din tot poporul nu i -a r spus. <sup>40</sup> Atunci a zis întregului  
 Israel: „A eza i-v voi deoparte; i eu i fiul meu Ionatan vom sta de cealalt .`` i poporul  
 a zis lui Saul: „F ce vei crede.`` <sup>41</sup> Saul a zis Domnului: „Dumnezeul lui Israel, arat adev rul.``  
 Sor ul a c zut pe Ionatan i pe Saul, i poporul a sc pat. <sup>42</sup> Saul a zis: „Arunca i sor ul  
 între mine i fiul meu Ionatan.`` i sor ul a c zut pe Ionatan. <sup>43</sup> Saul a zis lui Ionatan:  
 „Spune-mi ce-ai f cut``. Ionatan i -a spus i a zis: „Am gustat pu in miere, cu vîrful toiagului  
 pe care -l aveam în mîn : iat -m , voi muri.`` <sup>44</sup> i Saul a zis: „Dumnezeu s Se poarte cu  
 toat asprimea fa de mine, dac nu vei muri, Ionatane!`` <sup>45</sup> Poporul a zis lui Saul: „Ce!  
 S moar Ionatan, el, care a f cut această mare izb vire în Israel? Niciodat ! Viu este  
 Domnul, c un p r din capul lui nu va c dea la p mînt, c ci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua  
 aceasta.`` Astfel poporul a sc pat pe Ionatan de la moarte. <sup>46</sup> Saul a încetat s mai urm reasc  
 pe Filistenii, i Filistenii s'au dus acas . <sup>47</sup> Dup ce a luat Saul domnia peste Israel, a f cut  
 r zboi în toate p r ile cu to i vr jma ii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon, cu Edom, cu  
 împ ra ii din oba, i cu Filistenii; i ori încotro se întorcea, era biruitor. <sup>48</sup> S'a ar tat  
 viteaz, a b tut pe Amalec, i a sc pat pe Israel din mîna celor ce -l j fuiau. <sup>49</sup> Fiii lui Saul au  
 fost: Ionatan, I vi i Malchi ua. Cele dou fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar  
 cea mai mic Mical. <sup>50</sup> Numele nevastei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaa . Numele  
 c peteniei o tirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul. <sup>51</sup> Chis, tat l lui Saul, i Ner,  
 tat l lui Abner, erau fiii lui Abiel. <sup>52</sup> În tot timpul vie ii lui Saul a fost un r zboi înver unat  
 împotriva Filistenilor; i de îndat ce Saul z rea vreun om tare i voinic, îl lua cu el.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Samuel a zis lui Saul: „Pe mine m'a trimes Domnul s te ung împ rat peste poporul Lui,  
 peste Israel: Ascult dar ce zice Domnul. <sup>2</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „Mi-aduc aminte  
 de ceeace a f cut Amalec lui Israel, cînd i -a astupat drumul la ie irea lui din Egipt. <sup>3</sup> Du-te  
 acum, bate pe Amalec, i nimice te cu des vîr ire tot ce -i al lui; s nu -i cru i, i s

omori b rba ii i femeile, copiii i pruncii, c milele i m garii, boii i oile.``<sup>4</sup> Saul a adunat poporul, i l -a num rat la Telaim: erau dou sute de mii de oameni pede tri, i zece mii de oameni din Iuda.<sup>5</sup> Saul a mers pîn la cetatea lui Amalec, i a pus ni te oameni la pînd în vale.<sup>6</sup> i a zis Cheni ilor: „Duce i-v , pleca i i ie i i din mijlocul lui Amalec, ca s nu v pr p desc împreun cu el; c ci... voi v'a i purtat cu bun voin fa de copiii lui Israel, cînd s'au suit din Egipt``. i Cheni ii au plecat din mijlocul lui Amalec.<sup>7</sup> Saul a b tut pe Amalec, dela Havila pîn la ur..., care este în fa a Egiptului.<sup>8</sup> A prins viu pe Agag, împ ratul lui Amalec, i a nimicit cu des vîr ire tot poporul, trecîndu -l prin ascu i ul s biei.<sup>9</sup> Dar Saul i poporul au cru at pe Agag, i oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, mieii gra i, i tot ce era mai bun; n'a vrut s le nimiceasc cu desvîr ire i au nimicit numai tot ce era prost i neb gat în seam .<sup>10</sup> Domnul a vorbit lui Samuel, i i -a zis:<sup>11</sup> „...mi pare r u c am pus pe Saul împ rat, c ci se abate dela Mine i nu p ze te... cuvintele Mele``. Samuel s'a mîhnit....., i toat noaptea a strigat c tre Domnul.<sup>12</sup> S'a sculat dis de diminea , ca s se duc înaintea lui Saul. i au venit i i-au spus: „Saul s'a dus la Carmel, i iat c i -a în l at un semn de biruin , apoi s'a întors, i, trecînd mai departe, s'a pogorît la Ghilgal``.<sup>13</sup> Samuel s'a dus la Saul, i Saul i -a zis: „Fii binecuvîntat de Domnul! Am p zit cuvîntul Domnului``.<sup>14</sup> Samuel a zis: „Ce înseamn beh itul acesta de oi care ajunge la urechile mele, i mugetul acesta de boi pe care -l aud?``<sup>15</sup> Saul a r spus: „Le-au adus dela Amaleci i, pentruc poporul a cru at oile cele mai bune i boii cei mai buni, ca s -i jertfeasc Domnului, Dumnezeului t u; iar pe celelate, le-am nimicit cu des vîr ire``.<sup>16</sup> Samuel a zis lui Saul: „Stai, i- i voi spune ce mi -a zis Domnul ast noapte``. i Saul i -a zis: „Vorbe te``.<sup>17</sup> Samuel a zis: „Cînd erai mic în ochii t i, n'ai ajuns tu c petenia semin iilor lui Israel, i nu te -a uns Domnul ca s fii împ rat peste Israel?<sup>18</sup> Domnul te trimisese, zicînd: „Du-te, i nimicite te cu des vîr ire pe p c to ii aceia, pe Amaleci i; r zboie te-te cu ei pîn îi vei nimici``.<sup>19</sup> Pentruce n'ai ascultat glasul Domnului? Pentruce te-ai aruncat asupra pr zii, i ai f cut ce este r u înaintea Domnului?``<sup>20</sup> Saul a r spus lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului, i m'am dus în calea pe care m trimetea Domnul. Am adus pe Agag, împ ratul lui Amalec, i am nimicit cu des vîr ire pe Amaleci i;<sup>21</sup> dar poporul a luat din prad oi i boi, ca pîrg din ceace trebuia nimicit cu des vîr ire, ca s le jertfeasc Domnului, Dumnezeului t u, la Ghilgal``.<sup>22</sup> Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile de tot i

jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele, și p zirea  
 cuvântului S u face mai mult decât gr simea berbecilor. <sup>23</sup> C ci neascultarea este tot atât de  
 vinovat ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai pu in vinovat decât închinarea la idoli și  
 terafimii. Fiindc ai lep dat cuvântul Domnului, te leap d și El ca împ rat`. <sup>24</sup> Atunci  
 Saul a zis lui Samuel: „Am p c tuit, c ci am c lcat porunca Domnului, și n'am ascultat  
 cuvintele tale; m temeam de popor, și i-am ascultat glasul. <sup>25</sup> Acum, te rog, iart -mi p catul,  
 întoarce-te cu mine, ca s m închin pîn la p mînt înaintea Domnului.`` <sup>26</sup> Samuel a zis lui  
 Saul: „Nu m voi întoarce cu tine: fiindc ai lep dat cuvântul Domnului, și Domnul te  
 leap d , ca s nu mai fii împ rat peste Israel`. <sup>27</sup> i pe cînd se întorcea Samuel s plece,  
 Saul l -a apucat de pulpana hainei, și s'a rupt. <sup>28</sup> Samuel i -a zis: „Domnul rupe ast zi domnia  
 lui Israel deasupra ta, și o d altuia mai bun decât tine. <sup>29</sup> Cel ce este t ria lui Israel nu minte  
 și nu Se c ie te, c ci nu este un om ca s -I par r u.`` <sup>30</sup> Saul a zis iar : „Am  
 p c tuit! Acum, te rog, cinste te-m în fa a b trînilor poporului meu, și în fa a lui Israel;  
 întoarce-te cu mine, ca s m închin înaintea Domnului, Dumnezeului t u.`` <sup>31</sup> Samuel s'a  
 întors și a mers dup Saul, și Saul s'a închinat înaintea Domnului. <sup>32</sup> Apoi Samuel a zis:  
 „Adu-mi pe Agag, împ ratul lui Amalec.`` și Agag a înaintat vesel spre el, c ci zicea:  
 „Negre it, a trecut am r ciunea mor ii!`` <sup>33</sup> Samuel a zis: „Dup cum sabia ta a l sat  
 femei f r copii, tot a a și mama ta va fi l sat f r copii între femei.`` și Samuel a  
 t iat pe Agag în buc și înaintea Domnului, la Ghilgal. <sup>34</sup> Samuel a plecat la Rama, și Saul  
 s'a suit acas la Ghibea lui Saul. <sup>35</sup> Samuel nu s'a mai dus s vad pe Saul pîn în ziua mor ii  
 sale. Dar Samuel plîngea pe Saul, pentruc Domnul... Se c ise c pusese pe Saul împ rat  
 peste Israel.

## Chapter 16

<sup>1</sup>  
 Domnul a zis lui Samuel: „Cînd vei înceta s plîngi pe Saul, pentru c l-am lep dat, ca  
 s nu mai domneasc peste Israel? Uple- i... cornul cu untdelemn, și du-te; te voi trimite  
 la Isai, Betleemitul, c ci pe unul din fiii lui Mi l-am ales..... ca împ rat.`` <sup>2</sup> Samuel a zis: „Cum  
 s m duc? Saul are s afle, și m va ucide.`` și Domnul a zis: „S iei cu tine un vi el,  
 și s zici: ‚Vin s aduc o jertf Domnului.‘ <sup>3</sup> S pofte ti pe Isai la jertf ; Eu î i voi ar ta

ce trebuie să faci, și Îmi vei unge pe acela pe care-ți voi spune să-l ungi.<sup>4</sup> Samuel a făcut  
ce zisesse Domnul, și s'a dus la Betleem. Bărbații cei doi au alergat înspăimântați înaintea  
lui și au zis: „Ce veste te venirea ta: ceva bun?”<sup>5</sup> El a răspuns: „Da; vin să aduc o jertfă  
Domnului. Sfințiți-vă, și veniți cu mine la jertfă.” A sfințit și pe Isai cu fiii lui, și i  
-a pofitit la jertfă.<sup>6</sup> Când au intrat ei, Samuel, văzând pe Eliab, și-a zis: „Negreț, unsul  
Domnului este aici înaintea Lui.”<sup>7</sup> Și Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfrumusețea  
și înălțimea staturii lui, căci l-am lepdat. Domnul nu se uită la ceea ce se uită omul; omul se  
uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.”<sup>8</sup> Isai a chemat pe Abinadab, și  
l-a trecut pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.”<sup>9</sup> Isai  
a trecut pe urmă; și Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.”<sup>10</sup> Și a trecut Isai  
pe cei apte fii ai lui pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis lui Isai: „Domnul n'a ales pe  
niciunul din ei.”<sup>11</sup> Apoi Samuel a zis lui Isai: „Aceștia sînt toți fiii tăi?” Și el a răspuns:  
„A mai rămas cel mai tânăr, dar paște oile.” Atunci Samuel a zis lui Isai: „Trimite să-l aduc,  
fiindcă nu vom vedea la masă pînă nu va veni aici.”<sup>12</sup> Isai a trimis să-l aduc, și el era  
cu prăbii, cu ochi frumoși și foarte frumos. Domnul a zis lui Samuel: „Scoală-te,  
și unge-l, căci el este!”<sup>13</sup> Samuel a luat cornul cu untdelemn, și l-a uns în mijlocul fraților  
lui. Duhul Domnului a venit peste David, începînd din ziua aceea și în cele următoare. Samuel  
s'a sculat, și s'a dus la Rama.<sup>14</sup> Duhul Domnului s'a departat de la Saul; și a fost muncit de  
un duh rău care venea de la Domnul.<sup>15</sup> Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată că un duh rău de la  
Dumnezeu te muncete.”<sup>16</sup> Poruncească numai domnul nostru! Robii tăi sînt înaintea ta. Ei  
vor căuta un om care să te scînteie cu arfa; și, cînd duhul rău te trimesc de Dumnezeu, va fi  
peste tine, el va cănta cu mîna, și vei fi urât.”<sup>17</sup> Saul a răspuns slujitorilor săi: „Găsiți-mi  
dar un om care să cânte bine, și aduce-l la mine.”<sup>18</sup> Unul din slujitori a luat cuvîntul, și  
a zis: „Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai, Betleemitul, care te scînteie; el este și un om  
tare și voinic, un războinic, vorbește bine, este frumos la chip, și Domnul este cu el.”<sup>19</sup> Saul  
a trimis niște oameni la Isai, și-i spus: „Trimete-mi pe fiul tău David, care este cu oile.”<sup>20</sup>  
Isai a luat un măgar, l-a încărcat cu pîne, cu un burduf cu vin și cu un ied, și a trimis lui  
Saul aceste lucruri, prin fiul său David.<sup>21</sup> David a ajuns la Saul, și s'a înfrumusețat înaintea lui;  
și-a plăcut mult lui Saul, și a fost pus să-i poarte armele.<sup>22</sup> Saul a trimis vorba lui Isai, zicînd:

„Te rog s<sup>23</sup> la i pe David în slujba mea, c<sup>23</sup> ci a c p tat trecere înaintea mea.`` i când duhul trimes de Dumnezeu venea peste Saul, David lua arfa i cânta cu mîna lui; Saul r sufla atunci mai u or, se sim ea u urat, i duhul cel r u pleca dela el.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Filistenii i-au strîns o tile ca s fac r zboi, i s'au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au t b rît între Soco i Azeca, la Efes-Damim. <sup>2</sup> Saul i b rba ii lui Israel s'au strîns i ei; au t b rît în Valea terebin ilor, i s'au a ezat în linie de b taie împotriva Filistenilor.

<sup>3</sup> Filistenii se a ezaser pe un munte deoparte, i Israel pe un munte de cealalt parte: doar valea îi desp r ea. <sup>4</sup> Atunci a ie it un om din tab ra Filistenilor i a înaintat între cele dou o tiri. El se numea Goliat, era din Gat, i avea o în l ime de ase co i i o palm . <sup>5</sup> Pe cap avea un coif de aram , i purta ni te zale de solzi în greutate de cinci mii de sicli de aram .

<sup>6</sup> Avea ni te tureci de aram peste fluieretele picioarelor, i o pav z de aram între umeri.

<sup>7</sup> Coadă suli ei lui era ca un sul de esut, i ferul suli ei cînt rea ase sute de sicli de fer.

<sup>8</sup> Cel ce -i purta scutul mergea înaintea lui. Filisteanul s'a oprit; i, vorbind o tilor lui Israel a ezate în iruri de b taie, le -a strigat: „Pentruce ie i i s v a eza i în iruri de b taie? Nu sînt eu Filistean, i nu sînte i voi slujitorii lui Saul? Alege i un om care s se pogoare împotriva mea! <sup>9</sup> Dacă va putea s se bat cu mine i s m omoare, noi vom fi robii vo tri; dar dac -l voi birui i -l voi omorî eu, voi ne ve i fi robi nou i ne ve i sluji.`` <sup>10</sup> Filisteanul a mai zis: „Arunc ast zi o ocar asupra o tirii lui Israel! Da i-mi un om, ca s m lupt cu el.`` <sup>11</sup> Saul i tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale Filisteanului, i s'au însp imîntat i au fost cuprin i de o mare fric . <sup>12</sup> i David era fiul Efratitului acelaia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt... fii. Pe vremea lui Saul el era b trîn înaintat în vîrst . <sup>13</sup> Cei trei fii mai mari ai lui Isai urmaser pe Saul la r zboi; întfiul n scut din cei trei fii ai lui, cari porniser la r zboi, se numea Eliab, al doilea Abinadab, i al treilea ama.

<sup>14</sup> David era cel mai tîn r. i când cei trei mai mari au urmat pe Saul, <sup>15</sup> David a plecat dela Saul i s'a întors la Betleem ca s pasc oile tat lui s u. <sup>16</sup> Filisteanul înainta diminea a i seara, i s'a înf i at astfel timp de patruzeci de zile. <sup>17</sup> Isai a zis fiului s u David: „Ia pentru

fra ii t i efa aceasta de gr̃u pr̃jit i aceste zece p̃ni, i alearg̃ în tab r la fra ii t i;

18

du i aceste zece ca uri de br̃nz c peteniei care este peste mia lor. S̃ vezi dac̃ fra ii

t i s̃nt bine, i s̃ -mi aduci ve ti temeince.

19

Ei s̃nt cu Saul i cu to i b rba ii lui

20

Israel în valea terebin ilor, în r zboi cu Filistenii.`` David s'a sculat dis de diminea . A l sat oile în seama unui paznic, i -a luat lucrurile, i a plecat, cum îi poruncise Isai. Când a ajuns în tab r , o tiera pornise s̃ se a eze în iruri de b taie i scotea strig te de

21

r zboi. Israel i Filistenii s'au a ezat în iruri de b taie, o tiera c tre o tiera.

22

David a dat lucrurile pe cari le avea în m̃nile celui ce p zea calabalcurele, i a alergat la irurile de

23

b taie. Cum a ajuns, a întrebat pe fra ii s i de s n tate.

Pe c̃nd vorbea cu ei, iat c̃

Filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele dou o tiri, ie ind afar din irurile

24

Filistenilor. A rostit acelea i cuvinte ca mai înainte, i David le -a auzit.

La vederea acestui

25

om to i cei din Israel au fugit dinaintea lui, i i -a apucat o mare fric .

Fiecare zicea: „A i

v zut pe omul acesta înaintînd? A înaintat ca s̃ arunce ocară asupra lui Israel! Dac̃ -l va omorî

cineva, împ ratul îl va umplea de bog ii, îi va da de nevast pe fiic -sa, i va scuti de

26

d ri casa tat lui s u în Israel.``

David a zis oamenilor de lîng el: „Ce se va face aceluia care va omorî pe Filisteanul acesta, i va lua ocară deasupra lui Isral? Cine este Filisteanul acesta,

27

acest net iat împrejur, ca s̃ oc rasc o tiera Dumnezeului celui viu?``

Poporul, spunînd

28

din nou acelea i lucruri, i -a zis: „A a i a se va face aceluia care -l va omorî.``

Eliab,

fratele lui cel mai mare, care -l auzise vorbind cu oamenii ace tia, s'a aprins de m̃nie împotriva

lui David. i a zis: „Pentru ce te-ai pogorît tu, i cui ai l sat acele pu ine oi în pustie? Î i

29

cunosc eu m̃ndria i r utatea inimii. Te-ai pogorît ca s̃ vezi lupta.``

David a r spus:

30

„Ce-am f cut oare? Nu pot s̃ vorbesc astfel?``

i s'a întors dela el ca s̃ vorbeasc cu

31

altul, i i -a pus acelea i întreb ri. Poporul i -a r spus ca i înția dat .

Cînd s'au

32

auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimes s̃ -l caute.

David

a zis lui Saul: „Nimeni s̃ nu- i piard n dejdea din pricina Filisteanului acestuia! Robul t u

33

va merge s̃ se bat cu el.``

Saul a zis lui David: „Nu po i s̃ te duci s̃ te ba i cu

34

Filisteanul acesta, c ci tu e ti un copil, i el este un om r zboinic din tinere a lui.``

David

a zis lui Saul: „Robul t u p tea oile tat lui s u. i c̃nd un leu sau un urs venea s̃ -i ia

35

o oaie din turm , alergam dup el, îl loveam, i -i smulgeam oaia din gur . Dac̃ se ridica

36

împotriva mea, îl apucam de falc , îl loveam, i -l omoram.

A a a doborît robul t u leul

i ursul; i cu Filisteanul acesta, cu acest net iat împrejur, va fi ca i cu unul din ei, c ci a  
oc rît o tiera Dumnezeului celui viu.<sup>37</sup> David a mai zis: „Domnul, care m'a izb vit din  
ghiara leului, i din laba ursului, m va izb vi i din mîna acestui Filistean.” i Saul a zis  
lui David: „Du-te, i Domnul s fie cu tine!”<sup>38</sup> Saul a îmbr cat pe David cu hainele lui, i -a  
pus pe cap un coif de aram , i l -a îmbr cat cu o plato .<sup>39</sup> David a încins sabia lui Saul  
peste hainele lui, i a vrut s mearg , c ci nu încercase îns s mearg cu ele. Apoi a zis  
lui Saul: „Nu pot s merg cu arm tura aceasta, c ci nu sînt obicinuit cu ea.” i s'a desbr cat  
de ea.<sup>40</sup> i -a luat toiagul în mîn , i -a ales din pîr u cincii pietre netede, i le -a pus în  
traista lui de p stor i în buzunarul hainei. Apoi, cu pra tia în mîn , a înaintat împotriva  
Filisteanului.<sup>41</sup> Filisteanul s'a apropiat pu in cîte pu in de David, i omul care -i ducea scutul  
mergea înaintea lui.<sup>42</sup> Filisteanul s'a uitat, i cînd a z rit pe David, a rîs de el, c ci nu vedea  
în el decît un copil, cu p r b lai i cu fa a frumoas .<sup>43</sup> Filisteanul a zis lui David: Ce! sînt  
cîne, de vii la mine cu toiege? i, dup ce l -a blestemat pe dumnezeii lui,<sup>44</sup> a ad ogat: „Vino  
la mine, i- i voi da carnea ta p s rilor cerului i fiarelor cîmpului.”<sup>45</sup> David a zis  
Filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suli i cu pav z ; iar eu vin împotriva  
ta în Numele Domnului o tirilor, în Numele Dumnezeului o tirii lui Israel, pe care ai oc rît  
-o.<sup>46</sup> Ast zi Domnul te va da în mînile mele, te voi doborî, i- i voi t ia capul; ast zi voi  
da stîrvurile taberii Filstenilor p s rilor cerului i fiarelor p mîntului. i tot p mîntul va  
ti c Israel are un Dumnezeu.<sup>47</sup> i toat mul imea aceasta va ti c Domnul nu mîntue te  
nici prin sabie nici prin suli . C ci biruin a este a Domnului. i El v d în mînile  
noastre.”<sup>48</sup> Îndat ce Filisteanul a pornit s mearg înaintea lui David, David a alergat pe  
cîmpul de b taie înaintea Filisteanului.<sup>49</sup> i -a vîrît mîna în traist , a luat o piatr , i a  
aruncat -o cu pra tia; a lovit pe Filistean în frunte, i piatra a intrat în fruntea Filisteanului, care  
a c zut cu fa a la p mînt.<sup>50</sup> Astfel, cu o pra tie i cu o piatr , David a fost mai tare decît  
Filisteanul; l -a trîntit la p mînt i l -a omorît, f r s aib sabie în mîn .<sup>51</sup> A alergat, s'a  
oprit lîng Filistean, i -a luat sabia, pe care i -a scos -o din teac , l -a omorît i i -a t iat capul.  
Filistenii, cînd au v zut c uria ul lor a murit, au luat -o la fug .<sup>52</sup> i b rba ii lui Israel  
i Iuda au dat chiote, i au pornit în urm rirea Filistenilor pîn în vale i pîn la por ile  
Ecronului. Filistenii, r ni i de moarte, au c zut pe drumul care duce la aaraim pîn la Gat  
i pîn la Ecron.<sup>53</sup> i copiii lui Israel s'au întors dela urm rirea Filistenilor, i le-au j fuit

54 tab ra. David a luat capul Filisteanului i l -a dus la Ierusalim, i a pus armele Filisteanului  
 în cortul s u. 55 Când a v zut Saul pe David mergînd împotriva Filisteanului, a zis lui Abner,  
 c petenia o tirii: „Al cui fiu este tîn rul acesta, Abner?” Abner a r spus: „Pe sufletul t u,  
 56 împ rate, c nu tiu.” „Întreab dar al cui fiu este tîn rul acesta”, a zis împ ratul.  
 57 i cînd s'a întors David dup ce omorîse pe Filistean, Abner l -a luat i l -a adus înaintea lui  
 Saul. David avea în mîn capul Filisteanului. 58 Saul i -a zis: „Al cui fiu e ti, tinere?” i David  
 a r spus: „Sînt fiul robului t u Isai, Betleemitul.”

## Chapter 18

1 David sfîr ise de vorbit cu Saul. i de atunci sufletul lui Ionatan s'a alipit de sufletul lui  
 David, i Ionatan l -a iubit ca pe sufletul din el. 2 În aceea zi, Saul a oprit pe David, i nu l -a  
 l sat s se întoarc în casa tat lui s u. 3 Ionatan a f cut leg mînt cu David, pentru c -l  
 iubea ca pe sufletul lui. 4 A scos mantaua pe care o purta, ca s'o dea lui David; i i -a dat hainele  
 sale, chiar sabia, arcul i încing toarea lui. 5 David se ducea i izbutea ori unde -l trimetea  
 Saul; a fost pus de Saul în fruntea oamenilor de r boi, i era pl cut întregului popor, chiar i  
 6 slujitorilor lui Saul. Pe cînd veneau ei, la întoarcerea lui David dela omorîrea Filisteanului, femeile  
 au ie it din toate cet ile lui Israel înaintea împ ratului Saul, cîntînd i jucînd, în sunetul  
 timpanelor i al utelor, i sco înd strig te de bucurie. 7 Femeile cari cîntau î i r spundeau  
 unele altora, i ziceau: „Saul a b tut miile lui, -iar David zecile lui de mii.” 8 Saul s'a mîniat  
 foarte tare, i nu i -a pl cut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zece mii i mie-mi dau  
 9 mii! Nu -i mai lipse te decît împ r ia.” i din ziua aceea Saul a privit cu ochi r i pe  
 David. 10 A doua zi, duhul cel r u, trimes de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s'a înfuriat în  
 mijlocul casei. David cînta, ca i în celelalte zile, i Saul era cu suli a... în mîn . 11 Saul a  
 ridicat suli a, zicîndu- i în sine: „Voi pironi pe David de perete”. Dar David s'a ferit de el de  
 12 dou ori. Saul se teamea de David, pentru c Domnul era cu David i Se dep rtase... dela  
 13 el. L -a îndep rtat de lîng el, i l -a pus mai mare peste o mie de oameni. David ie ea i  
 14 intra în fruntea poporului; izbutea în tot ce f cea, i Domnul era cu el. 15 Saul, v zînd c



izbutea totdeauna, se temea de el; <sup>16</sup> dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ie ea  
 și intra în fruntea lor. <sup>17</sup> Saul a zis lui David: „Iată, îți voi da de nevastă pe fiică -mea cea  
 mai mare Merab: numai să -mi slujești cu vitejie, și să porți r zboaiele Domnului”. Dar  
 Saul îi zicea: „Nu vreau să -mi pun mîna... mea pe el, ci mîna Filistenilor să fie asupra lui”.  
<sup>18</sup> David a răspuns lui Saul: „Cine sînt eu, și ce este viaa mea, ce este familia tatălui meu în  
 Israel, ca să fiu ginerele împăratului?” <sup>19</sup> Venind vremea cînd Merab, fata lui Saul, avea să  
 fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel, din Mehola. <sup>20</sup> Mical, fata lui Saul,  
 iubea pe David. Au spus lui Saul, și lucrul și -a plăcut. <sup>21</sup> El îi zicea: „Î-o voi da ca să -și fie  
 o cursă, și să cadă sub mîna Filistenilor”. Și Saul a zis lui David pentru a doua oară:  
<sup>22</sup> „Astăzi îți vei fi... ginere”. Saul a dat slujitorilor și următoarea poruncă: „Vorbiți în  
 taină lui David, și spuneți -i: „Iată că împăratul este binevoitor față de tine, și tot  
 slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului.” <sup>23</sup> Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri  
 la urechile lui David. Și David a răspuns: „Credeți că este ușor să fii ginerele împăratului?  
<sup>24</sup> Eu sînt un om sărac și de puțin însemnătate.” Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese  
 David. <sup>25</sup> Saul a zis: „Așa să vorbiți lui David: „Împăratul nu cere nimic zestre; ci dorește  
 o sută de prepușuri de ale Filistenilor, ca să -și războie pe vrăjmașii lui.” Saul avea de  
 gînd... să facă pe David să cadă în mîinile Filistenilor. <sup>26</sup> Slujitorii lui Saul au spus aceste  
 cuvinte lui David, și David a primit ceea ce i se ceruse, pentru că să fie ginerele împăratului. Înainte  
 de vremea hotărîtă, <sup>27</sup> David s'a sculat, a plecat cu oamenii lui, și a ucis două sute de oameni  
 dintre Filistenii; le -a adus prepușurile, și a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele  
 împăratului. Atunci Saul și -a dat de nevastă pe fiică -sa Mical. <sup>28</sup> Saul a văzut și a înțeles  
 că Domnul era cu David; și fiică -sa, Mical, iubea pe David. <sup>29</sup> Saul s'a temut din ce în ce mai  
 mult de David, și toată viaa și -a fost vrăjmaș. <sup>30</sup> Domnitorii Filistenilor ie erau la luptă;  
 și oricînd ie erau, David avea mai mult izbînd decît toți slujitorii lui Saul, și numele  
 lui a ajuns foarte vestit.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Saul a vorbit fiului său Ionatan, și tuturor slujitorilor lui, să omoare pe David. <sup>2</sup> Dar  
 Ionatan, fiul lui Saul, care iubea mult pe David, și -a dat de țire, și și -a zis: „Tatăl meu Saul

caut să te omoare. Pze te-te dar mîne diminea , stai într'un loc t inuit, i ascunde-te.

3

Eu voi ie i i voi sta lîng tat l meu în cîmpul în care vei fi; voi vorbi tat lui mei despre

4

tine, voi vedea ce va zice, i- i voi spune.`` Ionatan a vorbit bine de David tat lui s u Saul:

„S nu fac împ ratul``, a zis el, „un p cat fa de robul s u David, c ci el n'a f cut

5

niciun p cat fa de tine. Dimpotriv , a lucrat pentru binele t u; i -a pus în joc via a,

a ucis pe Filistean, i Domnul a dat o mare izb vire pentru tot Israelul. Tu ai v zut, i te-ai

bucurat. Pentru ce s p c tuie ti împotriva unui sînge nevinovat, i s omori fr pricin

6

pe David?`` Saul a ascultat glasul lui Ionatan, i a jurat, zicînd: „Viu este Domnul, c David

7

nu va muri!`` Ionatan a chemat pe David, i i -a spus toate cuvintele acestea; apoi l -a adus la

8

Saul; i David a fost înaintea lui ca mai înainte. R zboiul urma înainte. David a mers împotriva

9

Filistenilor, i s'a b tut cu ei, le -a pricinuit o mare înfrîngere, i au fugit dinaintea lui. Atunci

duhul cel r u, trimis de Domnul, a venit peste Saul, care edea în cas , cu sulii a în mîn .

10

David cînta, i Saul a vrut s -l pironesc cu sulii a de perete. Dar David s'a ferit de el,

11

i Saul a lovit cu sulii a în perete. David a fugit, i a sc pat noaptea. Saul a trimis ni te

oameni acas la David, ca s -l pîndeasc i s -l omoare diminea a. Dar Mical, nevasta

lui David, i -a dat de tire i i -a zis: „Dac nu fugi în noaptea aceasta, mîne vei fi omorît.``

12

Ea l -a pogorît pe fereastr , i David a plecat i a fugit. A a a sc pat.

13

În urm Mical a luat terafimul i l -a pus în pat; i -a pus o piele de capr în jurul capului, i l -a învelit cu o

14

hain . Cînd a trimis Saul oamenii s ia pe David, ea a zis: „Este bolnav.``

15

Saul i -a trimis

16

înapoi s -l vad , i a zis: „Aduce i -l la mine în patul lui, ca s -l omor.``

Oamenii aceia

17

s'au întors, i iat c terafimul era în pat, i în jurul capului era o piele de capr .

Saul a

zist c tre Mical: „Pentru ce m'ai în elat în felul acesta, i ai dat drumul vr jma ului meu,

i a sc pat?`` Mical a r spus lui Saul: „El mi -a zis: „Las -m s plec, ori te omor!``

18

A a a fugit i a sc pat David. El s'a dus la Samuel la Rama, i i -a istorisit tot ce -i f cuse

19

Saul. Apoi s'a dus cu Samuel i a locuit în Naiot. Au spus lucrul acesta lui Saul i au zis:

20

„Iat c David este în Naiot, lîng Rama.``

Saul a trimis ni te oameni s ia pe David. Ei au v zut o adunare de prooroci cari prooroceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit

21

peste trime ii lui Saul, i au început i ei s ... prooroceasc .

Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimis al i oameni, i au proorocit i ei. A mai trimis al ii a treia oar , i au proorocit

22

i ei. Atunci Saul s'a dus el însu la Rama. Ajungînd la fîntîna cea mare fr ap , care

este la Secu, a întrebat: „Unde este Samuel și David?” I s'a r spus: „Sînt în Naiot, lîng Rama.”<sup>23</sup>

I s'a îndreptat spre Naiot, lîng Rama. Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el; și Saul și-a v zut de drum proorocind pîn la sosirea lui în Naiot, lîng Rama.<sup>24</sup> S'a desbr cat de haine și a proorocit și el înaintea lui Samuel; și s'a aruncat desbr cat la p mînt toat ziua aceea și toat noaptea. De aceea se zice: „Oare... și Saul este între prooroci?”

## Chapter 20

<sup>1</sup> David a fugit din Naiot, de lîng Rama. S'a dus la Ionatan, și a zis: „Ce-am f cut eu? Care este nelegiuirea mea, care este p catul meu înaintea tat lui t u, de vrea s -mi ia via a?”

<sup>2</sup> Ionatan și-a r spus: „Fereasc Dumnezeu! Nu vei muri. Tat l meu nu face niciun lucru, fie mare, fie mic, f r s -mi dea de tire; pentruce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.”

<sup>3</sup> David a zis iar , jurînd: „Tat l t u tie bine c am c p tat trecere înaintea ta, și va fi zis: „S nu tie Ionatan, c ci s'ar întrista.” Dar viu este Domnul și viu este sufletul t u, c

nu este decît un pas între mine și moarte.”<sup>4</sup> Ionatan a zis lui David: „Pentru tine voi face tot ce

vei vrea.”<sup>5</sup> și David și-a r spus: „Iat c mîne este lun nou , și ar trebui s ed s m nînc cu împ ratul; las -m s m duc, și s m ascund în cîmpii pîn în seara zilei

a treia.<sup>6</sup> Dac tat l t u va b ga de seam lipsa mea, s -i spui: „David m'a rugat s -l las s se duc pîn la Betleem în cetatea lui, pentruc acolo se aduce pentru toat familia o

jertf de peste an.”<sup>7</sup> și dac va zice: „Bine!” atunci robul t u n'are nimic de temut; dar dac

-l va apuca mînia, s tii c pieirea mea este lucru hot rît din partea lui.<sup>8</sup> Arat - i dar dragostea pentru robul t u, c ci ai f cut cu robul t u un leg mînt înaintea Domnului. și dac este vreo neleguire... în mine, ia-mi tu via a, de ce s m mai duci pîn la tat l t u?”

<sup>9</sup> Ionatan și-a zis: „Departa de tine gîndul s nu- i dau de tire, dac voi afla c pieirea ta

este lucru hot rît din partea tat lui meu și amenin s te ajung !”<sup>10</sup>

Ionatan: „Cine-mi va da de tire dac tat l t u i-ar r spunde cu asprime?”<sup>11</sup>

a zis lui David: „Vino, și ie im pe cîmp.” și au ie it amîndoi pe cîmp.<sup>12</sup>

David: „Iau martor pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel, c voi cerceta de aproape pe tat l meu

mîne sau poimîne; și de va gîndi bine de David,<sup>13</sup> Domnul s Se poarte cu Ionatan cu toat asprimea, dac nu voi trimete pe nimeni s - i dea de tire! Dac tat l meu va g si cu cale s - i fac r u, iar î i voi da de tire, i te voi l sa s pleci, ca s te duci în pace;

i Domnul s fie cu tine, cum a fost cu tat l meu! <sup>14</sup>      Dac voi mai tr i, s te por i fa  
 de mine cu o bun tate ca a Domnului; i dac voi muri, <sup>15</sup>      s nu î i îndep rtezi niciodat  
 bun tatea fa de cas mea, nici chiar cînd Domnul va nimici pe fiecare din vr jma ii lui  
 David de pe fa a p mîntului. <sup>16</sup>      C ci Ionatan a f cut leg mînt cu casa lui David! Domnul  
 s se r sbune pe vr jma ii lui David!`` <sup>17</sup>      Ionatan a înt rit i mai mult fa de David  
 dragostea pe care o avea pentru el, c ci îl iubea ca pe sufletul lui. <sup>18</sup>      Ionatan i -a zis: „Mîne este  
 luna nou ; se va b ga de seam lipsa ta, c ci locul t u va fi gol. <sup>19</sup>      S te pogori a treia zi  
 pîn în fundul locului în care te ascunsesei în ziua cînd cu întîmplarea aceea, i s r mîi lîng  
 piatra Ezel. <sup>20</sup>      Eu voi trage trei s ge i în spre piatra aceasta, ca i cînd a lovi la int .  
<sup>21</sup>      i voi trimete un tîn r, i -i voi zice: „Du-te de g se te s ge ile!` Dac -i voi zice:  
 „Iat c s ge ile sînt dincoace de tine, ia-le!` atunci s vii, c ci este pace pentru tine, i  
 n'ai s te temi de nimic, viu este Domnul! <sup>22</sup>      Dar dac voi zice tîn rului: „Iat c s ge ile  
 sînt dincolo de tine!` atunci s pleci, c ci Domnul te trimete. <sup>23</sup>      Domnul este martor pe vecie  
 pentru cuvîntul pe care ni l-am dat unul altuia.`` <sup>24</sup>      David s'a ascuns în cîmp. A venit luna nou ,  
 i împ ratul a luat loc la osp ca s m nînce. <sup>25</sup>      Împ ratul a ezut ca de obicei pe  
 scaunul lui lîng perete. Ionatan s'a sculat, i Abner a ezut lîng Saul; dar locul lui David a  
 r mas gol. <sup>26</sup>      Saul n'a zis nimic în ziua aceea; „c ci``, zicea el, „s'a întîmplat: el nu este curat,  
 negre it nu este curat``. <sup>27</sup>      A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. i Saul  
 a zis fiului s u Ionatan: „Pentru ce n'a venit fiul lui Isai la mas nici eri nici azi?`` <sup>28</sup>      Ionatan a  
 r spus lui Saul: „David mi -a cerut voie s se duc la Betleem. <sup>29</sup>      El a zis: „D -mi drumul,  
 te rog, c ci avem în cetate o jertf de familie, i frate-meu mi -a spus lucrul acesta; deci dac  
 am c p tat trecere înaintea ta, d -mi voie s m duc în grab s -mi v d fra ii. Pentru  
 aceea n'a venit la masa împ ratului.`` <sup>30</sup>      Atunci Saul s'a aprins de mînie împotriva lui Ionatan,  
 i i -a zis: „Fiu r u i neascult tor, nu tiu eu c i-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre  
 ru inea ta i spre ru inea mamei tale? <sup>31</sup>      C ci cît vreme va tr i fiul lui Isai pe p mînt,  
 nu va fi lini te nici pentru tine, nici pentru împ r ia ta. i acum trimete s -l caute, i  
 s mi -l aduc , fiindc este vrednic de moarte``. <sup>32</sup>      Ionatan a r spus tat lui s u Saul, i  
 i -a zis: „Pentru ce s fie omorît? Ce a f cut?`` <sup>33</sup>      i Saul i -a îndreptat sulii a spre el, ca s

-I loveasc . Ionatan a în eles c era lucru hot rît din partea tat lui s u s omoare pe David.

34

S'a sculat de la mas într'o mînie aprins , i n'a luat deloc parte la mas în ziua a doua a

35

lunii noi; c ci era mîhnit din pricina lui David, pentruc tat l s u î l oc rîse. A doua zi de

diminea , Ionatan s'a dus pe cîmp în locul în care se învoise cu David, i era înso it de un

b e a .

36

El i -a zis: „D fuga i g se te s ge ile pe cari le voi trage``. B iatul a

alergat, i Ionatan a tras o s geat care a trecut dincolo de el.

37

Cînd a ajuns b iatul la locul

unde era s geata pe care o tr sese Ionatan, Ionatan a strigat dup el: „Iat c s geata este

dincolo de tine``. I -a strigat iar : „Iute, gr be te-te, nu te opri!`` i b iatul lui Ionatan

a strîns s ge ile, i s'a întors la st pînul lui.

39

B iatul nu tia nimic: numai Ionatan i

David în elegeau lucrul acesta.

40

Ionatan a dat b iatului armele, i i -a zis: „Du-te i du-le

în cetate.`` Dup plecarea b iatului, David s'a sculat din partea de miaz zi, apoi s'a aruncat

cu fa a la p mînt i s'a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s'au îmbr i at i au plîns

împreun . David mai ales se pr p dea plîngînd.

42

i Ionatan a zis lui David: „Du-te în pace,

acum cînd am jurat amîndoi, în Numele Domnului, zicînd: „Domnul s fie pe vecie între mine i

tine, între s mîn a mea i s mîn a ta!`` David s'a sculat i a plecat, iar Ionatan s'a întors în cetate.

## Chapter 21

1

David s'a dus la Nob, la preotul Ahimelec, care a alergat speriat înaintea lui, i i -a zis:

„Pentruce e ti singur i nu este nimeni cu tine?``

2

David a r spus preotului Ahimelec:

„Împ ratul mi -a dat o porunc i mi -a zis: „Nimeni s nu tie nimic de pricina pentru care te trimet i de porunca pe care i-am dat -o.`` Am hot rît un loc de întîlnire cu oamenii mei.

3

Acum ce ai la îndemîn ? D -mi cinci pîni, sau ce se va g si.``

4

Preotul a r spus lui David:

„N-am pîne obicinuit la îndemn , ci numai pîne sfin it ; doar dac oamenii t i s'au ferit

5

de împreunarea cu femei!`` David a r spus preotului: „Ne-am ferit de împreunarea cu femei

de trei zile decînd am plecat, i to i oamenii mei sînt cura i; de altfel, dac aceasta este o

fapt necurat , va fi sfin it negre t azi de acela care o va face.``

6

Atunci preotul i -a dat

pînea sfin it , c ci nu era acolo alt pîne decît pînea pentru punerea înainte, care fusese luat

dinaintea Domnului ca s fie înlocuit cu pîne cald , în clipa cînd luaser pe cealalt .

7

Chiar

în ziua aceea, se afla acolo închis înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui Saul; era un Edomit,

numit Doeg, c petenia p storilor lui Saul. <sup>8</sup> David a zis lui Ahimelec: „N'ai la îndemîn o  
 suli sau o sabie? C ci nu mi-am luat cu mine nici sabia nici armele, pentruc porunca  
 împ ratului era grabnic .” <sup>9</sup> Preotul a r spus: „Iat sabia lui Goliat, Filisteanul, pe care l-ai  
 omorît în valea terebin ilor; este învelit într'un covor, în dosul efodului; dac vrei s'o iei, ia  
 -o, c ci nu este alta aici.” <sup>10</sup> i David a zis: „Nu -i alta ca ea; d -mi -o.” David s'a sculat i  
 a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achi , împ ratul Gatului. <sup>11</sup> Slujitorii lui Achi  
 i-au zis: „Nu este acesta David, împ ratul rii? Nu este el acela pentru care se cânta, jucînd:  
 „Saul i -a b tut miile lui, iar David zecile lui de mii?” <sup>12</sup> David a pus la inim aceste cuvinte,  
 i a avut o mare fric de Achi , împ ratul Gatului. <sup>13</sup> A f cut pe nebunul înaintea lor; f cea  
 n zdr v nii înaintea lor, f cea zgîrîieturi pe u ile por ilor, i l sa s -i curg balele  
 pe barb . <sup>14</sup> Achi a zis slujitorilor s i: „Vede i bine c omul acesta i -a pierdut min ile;  
 pentruce mi -l aduce i? <sup>15</sup> Oare duc lips de nebuni, de-mi aduce i pe acesta i m face i  
 martor la n zdr v niile lui? S între el în casa mea?”

## Chapter 22

<sup>1</sup> David a plecat de acolo, i a sc pat în pe tera Adulam. Fra ii lui i toat casa tat lui  
 s u au aflat, i s'au pogorît la el. <sup>2</sup> To i ceice se aflau în nevoie, cari aveau datorii, sau cari era  
 nemul mi i, s'au strîns la el, i el a ajuns c petenia lor. Astfel, s'au unit cu el aproape patru  
 sute de oameni. <sup>3</sup> De acolo David s'a dus la Mi pe în ara Moabului. El a zis împ ratului  
 Moabului: „D voie, te rog, tat lui meu i mamei mele s vin la voi, pîn voi ti ce va  
 face Dumnezeu cu mine.” <sup>4</sup> i i -a adus înaintea împ ratului Moabului, i au locuit cu el în tot  
 timpul cît a stat David în cet uie. <sup>5</sup> Proorocul Gad a zis lui David: „Nu edea în cet uie,  
 ci du-te, i într în ara lui Iuda.” <sup>6</sup> i David a plecat i a ajuns la p dura Heret. Saul a  
 aflat c David i oamenii lui au fost descoperi i. Saul edea subt tamarisc, la Ghibea, pe  
 în l ime; avea suli a în mân , i to i slujitorii lui st teau lîng el. <sup>7</sup> i Saul a zis  
 slujitorilor s i de lîng el: „Asculta i, Beniami i! V va da fiul lui Isai la to i ogoare i  
 vii? Va face el din voi to i c petenii peste o mie i c petenii peste o sut ? <sup>8</sup> Dac nu, de  
 ce v'a i unit to i împotriva mea, i nimeni nu mi -a dat de tire despre leg mîntul fiului meu  
 cu fiul lui Isai? Pentruce n'a fost nimeni dintre voi pe care s -l doar inima pentru mine, i s

m în tiin eze c fiul meu a r sculat pe robul meu împotriva mea, ca s -mi întind curse,  
cum face ast zi?` 9 Doeg, Edomitul, care era i el printre slujitorii lui Saul, a r spus: Eu am  
v zut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.... 10 Ahimelec a întrebat pe  
Domnul pentru el, i -a dat merinde i i -a dat sabia lui Goliat, Filisteanul.` 11 Împ ratul a trimes  
dup Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, i dup toat casa tat lui s u, dup preo ii cari  
erau la Nob. Ei au venit to i la împ rat. 12 Saul a zis: „Ascult , fiul lui Ahitub!` El a r spus:  
„Iat -m , domnul meu!` 13 Saul i -a zis: „Pentruce v'a i unit împotriva mea, tu i fiul lui  
Isai? Pentruce i-ai dat pîne i o sabie, i ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca s se ridice  
împotriva mea i s -mi întind curse, cum face ast zi?` 14 Ahimelec a r spus împ ratului:  
„Care dintre slujitorii t i poate fi pus al turi cu credinciosul David, ginerele împ ratului, gata  
la poruncile lui, i înconjurat cu cinste în casa ta? 15 Oare de ast zi am început eu s întreb pe  
Dumnezeu pentru el? Departe de mine a a ceva! S nu arunce împ ratul nici o vin asupra  
robului s u, nici asupra nim nui din casa tat lui meu, c ci robul t u nu tie nimic din toate  
acestea, nici lucru mic nici lucru mare.` 16 Împ ratul a zis: „Trebuie s mori, Ahimelec, tu i  
toat casa tat lui t u.` 17 i împ ratul a zis alerg torilor cari st teau lâng el:  
„Întoarce i-v , i omorî i pe preo ii Domnului; c ci s'au învoit cu David: au tiut bine  
c fuge, i nu mi-au dat de veste.` Dar slujitorii împ ratului n'au voit s întind mâna ca  
s loveasc pe preo ii Domnului. 18 Atunci împ ratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te, i love te  
pe preo i.` i Doeg, Edomitul, s'a întors, i a lovit pe preo i; a omorît în ziua aceea optzeci  
i cinci de oameni, cari purtau efodul de in. 19 Saul a mai trecut prin ascu i ul s biei cetatea  
preo easc Nob; b rba i i femei, copii i prunci, boi, m gari i oi: to i au c zut supt  
ascu i ul s biei. 20 Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a sc pat. Numele lui era Abiatar.  
A fugit la David, 21 i i -a spus c Saul a ucis pe preo ii Domnului. 22 David a zis lui Abiatar:  
„M'am gândit chiar în ziua aceea c Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea s nu spun lui  
Saul. Eu sînt pricina mor ii tuturor sufletelor din casa tat lui t u. 23 R mîi cu mine, nu te  
teme de nimic, c ci cel ce caut s ia via a mea, caut s'o ia i pe a ta; lâng mine vei fi  
bine p zit.`

## Chapter 23

<sup>1</sup> Au venit și au spus lui David: „Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei, și  
 au jfuit ariile.”<sup>2</sup> David a întrebat pe Domnul, și a zis: „Să mă duc, și să bat pe Filistenii  
 aceia?”<sup>3</sup> și Domnul și-a răspuns: „Du-te, bate pe Filistenii, și izbve-te Cheila.”<sup>3</sup> Dar  
 oamenii lui David și-au zis: „Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi când vom merge la  
 Cheila, împotriva otilor Filistenilor?”<sup>4</sup> David a întrebat iar pe Domnul. și Domnul și-a  
 răspuns: „Scoală-te și pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filistenii în mâinile tale.”<sup>5</sup> David  
 s-a dus dar cu oamenii lui la Cheila, și s-a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, și le-a  
 pricinuit o mare înfrângere. Astfel a izbvit David pe locuitorii din Cheila.<sup>6</sup> Când a fugit Abiatar,  
 fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s-a pogorât cu efodul în mână. <sup>7</sup> Saul a fost în tăietate de  
 sosirea lui David la Cheila, și a zis: „Dumnezeu îl dă în mâinile mele, căci a venit și s-a închinat  
 într-o cetate cu porii și zvoare.”<sup>8</sup> și Saul a chemat tot poporul la război ca să se pogoare  
 la Cheila și să împresoare pe David și pe oamenii lui.<sup>9</sup> David, luând cunoștință de acest  
 plan rău pe care îl pune la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: „Adu efodul!”<sup>10</sup> și  
 David a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila  
 ca să nimicească cetatea din pricina mea.<sup>11</sup> Mă vor da în mâinile lui locuitorii din Cheila? Se  
 va pogorî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel binevoiește și  
 descopere lucrul acesta robului Tău!”<sup>12</sup> și Domnul a răspuns: „Se va pogorî.”<sup>12</sup> David a mai  
 zis: „Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?”<sup>13</sup> și Domnul  
 a răspuns: „Te vor da.”<sup>13</sup> Atunci David s-a sculat cu oamenii lui în număr de aproape ase  
 sute de înși; au ieșit din Cheila, și s-au dus unde au putut. Saul, aflând că David a scăpat din  
 Cheila, s-a oprit din mers.<sup>14</sup> David a locuit în pustie, în locuri întreprite, și a rămas pe muntele  
 din pustia Zif. Saul îl căuta... mereu, dar Dumnezeu nu îl dă în mâinile lui.<sup>15</sup> David, văzând  
 că Saul a pornit să-și ia viața, a stat în pustia Zif, în pădure.<sup>16</sup> Atunci Ionatan, fiul lui  
 Saul, s-a sculat și s-a dus la David în pădure. El și-a întărit încrederea în Dumnezeu,<sup>17</sup> și și-a  
 zis: „Nu te teme de nimic, căci mâna tatălui meu Saul nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel,  
 și eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu Saul îți dă bine lucrul acesta.”<sup>18</sup> Au făcut  
 iar amândoi legământ înaintea Domnului, și David a rămas în pădure, iar Ionatan s-a dus  
 acasă.<sup>19</sup> Zifitii s-au suit la Saul la Ghibea, și au zis: „Nu-și David ascuns între noi în locuri  
 întreprite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la mijloc de pustie?”<sup>20</sup> Pogoaară-te dar,



împ rate, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului tău; lasă pe noi dacă e vorba să-  
 dăm în mâinile împăratului.``<sup>21</sup> Saul a zis: „Domnul să vă binecuvinteze că aveți mil  
 de mine!”<sup>22</sup> Duceți-vă, vă rog, de mai cercetați, ca să știți și să descoperiți în ce  
 loc i-a îndreptat pașii, și cine l-a văzut, ca să mi se spună că este foarte iret.<sup>23</sup> Cercetați  
 și vedeți toate locurile unde se ascunde, veniți apoi la mine cu ceva temeinic, și voi porni cu  
 voi. Dacă este în afară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.``<sup>24</sup> S-au sculat dar și s-au dus  
 la Zif înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în pustia Maon, și anume în câmpia din spre  
 mijlocul zilei de pustie.<sup>25</sup> Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta  
 s'a dat de veste lui David, care s'a pogorât la stâncă și a rămas în pustia Maon. Saul, când a auzit,  
 a urmărit pe David în pustia Maon.<sup>26</sup> Saul mergea pe o parte a muntelui, și David cu oamenii  
 lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea repede ca să scape de Saul. Dar Saul și oamenii  
 lui chiar înconjuraseră pe David și pe ai lui, ca să pună mâna pe ei,<sup>27</sup> când un sol a venit și  
 a spus lui Saul: „Grăbește-te să vii, ca să ai în față Filistenii în afară.``<sup>28</sup> Saul a încetat  
 să urmărească pe David, și s'a întors săiasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s'a  
 numit Sela-Hamahlecot (Stâncă împărțită).<sup>29</sup> De acolo David s'a suit spre locurile întărite din  
 En-Ghedi, și a locuit acolo.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Când s'a întors Saul de la urmărirea Filistenilor, au venit și i-au spus: „Iată că David este  
 în pustia En-Ghedi.``<sup>2</sup> Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul, și s'a dus să caute  
 pe David și pe oamenii lui până pe stâncile apelor salbatici.<sup>3</sup> A ajuns la niște stânci de oi,  
 cari erau lângă drum; și acolo era o pețerie, în care a intrat să doarmă. David și oamenii  
 lui erau... în fundul pețeriei.<sup>4</sup> Oamenii lui David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îți zice:  
 „Dău pe vrăjmașul tău în mâinile tale; fă-i ce-ți va plăcea.`` David s'a sculat, și a tăiat  
 încet colul hainei lui Saul.<sup>5</sup> După aceea, inima îi bătă, pentru că ținea colul hainei lui  
 Saul.``<sup>6</sup> Și a zis oamenilor săi: „Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu,  
 care este unșul Domnului, oare a făcut ca să pună mâna pe el! Căci el este unșul Domnului.``  
<sup>7</sup> Cu aceste cuvinte David a oprit pe oamenii săi, și i-a împedecat să se arunce asupra lui Saul.

Apoi Saul s'a sculat si a iesit din pe ter , si i-a vazut înaintea de drum. <sup>8</sup> Dup aceea,  
 David s'a sculat si a ieit din pe ter . El a început sa strige atunci dup Saul: „Împ rate,  
 domnul meu!” Saul s'a suit înapoi, si David s'a plecat cu faa la pamânt si s'a închinat. <sup>9</sup> David  
 a zis lui Saul: „De ce asculi tu de vorbele oamenilor cari zic: „David îti vrea raul?”  
 acum cu ochii tici Domnul te aduse astazi în mâinile mele în pe ter . Oamenii mei m  
 îndemnau sa te omor; dar te-am cruat, si am zis: „Nu voi pune mâna pe domnul meu, caci  
 este unsul Domnului.” <sup>11</sup> Uite, printele meu, uite colul hainei tale în mâna mea. Fiindc  
 i-am tiat colul hainei, si nu te-am ucis, si tii si vezi c în purtarea mea nu este  
 nici rutate nici rzv tire, si c n'am pcutit împotriva ta. Totu tu îmi întinzi curse,  
 ca s-mi iei viaa. <sup>12</sup> Judece Domnul între mine si tine, si Domnul sa m rzbune pe tine;  
 dar eu nu voi pune mâna pe tine. <sup>13</sup> Raul dela ceiri vine, zice vechea zical . De aceea eu nu  
 voi pune mâna pe tine. <sup>14</sup> Împotriva cui a pornit împ ratul lui Israel? Pe cine urm re tistu? Un  
 câne mort, un purice. <sup>15</sup> Domnul va judeca si va hot rî între mine si tine, El va vedea, El îmi  
 va... ap ra pricina si El îmi va face dreptate, izb vindu-m din mâna ta.” <sup>16</sup> Când a sfîrit  
 David de spus aceste vorbe lui Saul, Saul a zis: „Glasul tu este, fiule David?” si Saul a ridicat  
 glasul si a plîns. <sup>17</sup> si a zis lui David: „Tu esti mai bun decât mine; caci tu mi-ai fcut...  
 bine, iar eu i-am fcut rau. <sup>18</sup> Tu îti ar azi bun tatea cu care te por i fa de  
 mine, caci Domnul m aduse în mâinile tale, si nu m'ai omorît. <sup>19</sup> Dac întâlne te cineva  
 pe vrjmaul lui, îl las oare sa i urmeze drumul în lini te? Domnul sa i r spl teasc  
 pentru ce mi-ai fcut în ziua aceasta! <sup>20</sup> Acum iat , tiu c tu vei domni, si c împ r ia  
 lui Israel va r mînea în mâinile tale. <sup>21</sup> Jur -mi dar pe Domnul c nu-mi vei nimici s mîna  
 mea dup mine, si c nu-mi vei terge numele din casa tat lui meu.” <sup>22</sup> David a jurat lui  
 Saul. Apoi Saul a plecat acas , iar David si oamenii lui s'au suit în locul înt rit.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Samuel a murit. Tot Israelul s'a adunat si l-a plîns, si l-au îngropat în locuin a lui la Rama.  
 Atunci David s'a sculat si s'a pogorît în pustia... Paran. <sup>2</sup> În Maon era un om foarte bogat, a c rui  
 avere era în Carmel; avea trei mii de oi si o mie de capre, si se afla la Carmel pentru tunderea

<sup>3</sup> oilor lui. Numele acestui om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.

<sup>4</sup> David a aflat în pustie că Nabal își tunde oile. <sup>5</sup> A trimis la el zece tineri, cărora le-a zis:

„Suiți-vă la Carmel, și duceți-vă la Nabal. Întrebați-l de sănătate în numele meu, <sup>6</sup> și să-și vorbească așa: „Să te iei în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău.

<sup>7</sup> „Acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărât, și nu li s'a luat

nimic în tot timpul cât au fost la Carmel. <sup>8</sup> Întreabă pe slujitorii tăi, și ei vor spune. Să capete trecere dar tinerii aceștia înaintea ta, fiindcă venim într-o zi de bucurie. Dar, te rog, robilor

tăi și fiului tău David, ce te lasă înimă.” <sup>9</sup> Când au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal

toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au tăcut. <sup>10</sup> Nabal a răspuns slujitorilor lui David: „Cine este David, și cine este fiul lui Isai? Astăzi sînt mulți slujitori cari fug de la stăpîni.

<sup>11</sup> „Isă-mi iau eu pâinea, apa, și vitele mele, pe cari le-am tăiat pentru tunzătorii mei, și s

le dau unor oameni cari sînt de neștiu unde?” <sup>12</sup> Oamenii lui David și-au luat drumul înapoi;

și s'au întors, și au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David. <sup>13</sup> Atunci David a zis oamenilor săi: „Fiecare din voi să-și încingă sabia!” și fiecare și-a încins sabia. David și-a încins și el sabia, și aproape patru sute de înși s'au suit după el. Au mai rămas doar două sute la

calabalăncuri. <sup>14</sup> Unul din slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: „Iată că David a trimis din pustie niște soli să întrebe de sănătate pe stăpînul nostru, și

el s'a purtat rău cu ei. <sup>15</sup> Și totuși oamenii aceștia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au ocărât,

și nu ni s'a luat nimic, în tot timpul cât am fost cu ei în câmp. <sup>16</sup> Ne-au fost zid și zi și noapte,

în tot timpul cât am fost cu ei, la păscutul turmelor. <sup>17</sup> Să îți acum și vezi ce ai de făcut, căci pierderea stăpînului nostru, și a întregii lui case este hotărâtă, și el este așă de rău

încît nimeni nu îndrăznește să-și vorbească. <sup>18</sup> Abigail a luat îndată două sute de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grâu prăjit, o sută de turte de stafide,

și două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari, <sup>19</sup> și a zis slujitorilor săi: „Luați

-o înaintea mea, și eu voi veni după voi. N'a spus nimic bărbatului ei Nabal. <sup>20</sup> Ea a încercat pe un măgar, a pogorît muntele pe un drum tufos, și iată că David și oamenii lui se pogorau

în fața ei, și ea și-a întîlnit. <sup>21</sup> David zise: „În zadar am păzit tot ce are omul acesta în

pustie, de nu s'a luat nimic din tot ce are, căci mi s'a întors rău pentru bine. <sup>22</sup> Dumnezeu să pedepsească pe robul său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să rămînă pînă

la lumina zilei pe cineva de parte b r b teasc ... din tot ce este al lui Nabal!` 23 Cînd a z rit Abigail pe David, s'a dat jos repede de pe m gar, a c zut cu fa a la p mînt înaintea lui David,

24 i s'a închinat pîn la p mînt. Apoi, aruncîndu-se la picioarele lui, a zis: „Eu sînt de vin , domnul meu! Îng duie roabei tale s - i vorbeasc la urechi, i ascult cuvintele roabei

25 tale. S nu- i pun domnul meu mintea cu omul acela r u, cu Nabal, c ci, cum îi este numele, a a este i el; Nabal (Nebun) îi este numele, i este plin de nebulie. i eu, roaba ta,

26 n'am v zut pe oamenii trimi i de domnul meu. Acum, domnul meu, viu este Domnul i viu este sufletul t u, c Domnul te -a oprit s ver i sînge i s te aju i cu mîna ta. Vr jma ii

t i, cei ce vor r ul domnului meu, s fie ca Nabal! 27 Prime te darul acesta pe care -l aduce

28 roaba ta domnului meu, i s se împart oamenilor cari merg dup domnul meu. Iart , te rog, vina roabei tale, c ci Domnul va face domnului meu o cas trainic ; iart , c ci domnul

29 meu poart r zboaiele Domnului, i niciodat nu va fi r utate... în tine. Dac se va ridica cineva care s te urm reasc i s vrea s - i ia via a, sufletul domnului meu va fi legat în m nunchiul celor vii la domnul, Dumnezeu t u, i s arunce cu pra tia sufletul

30 vr jma ilor t i. Cînd va face Domnul domnului meu tot binele pe care i l -a f g duit,

31 i te va pune mai mare peste Israel, atunci nu va avea domnul meu nici muștr ri de cuget i nici nu -l va durea inima c a v rsat sînge degeaba i c s'a r zbnat singur. i cînd va face

32 Domnul bine domnului meu, adu- i aminte de roaba ta.` David a zis Abigailei: „Binecuvîntat

33 s fie Domnul, Dumnezeu lui Israel, care te -a trimes ast zi înaintea mea! Binecuvîntat s fie judecata ta, i binecuvîntat s fii tu, c m'ai oprit în ziua aceasta s v rs sînge, i

34 mi-ai oprit mîna! Dar viu este Domnul, Dumnezeu lui Israel, care m'a oprit s - i fac r u, c , dac nu te-ai fi gr bit s vii înaintea mea, n'ar mai fi r mas nimic din ce este al lui Nabal,

35 pîn la lumina zilei de mîne.` i David a luat din mîna Abigailei ce -i adusese, i i -a zis:

36 „Suie-te în pace acas ; vezi, c i-am ascultat glasul, i te-am primit bine.` Abigail a ajuns la Nabal. i tocmai el d dea în casa lui un osp ca un osp împ r tesc; inima îi era

37 vesel , i era beat mort. Ea nu i -a spus nimic, nimic, pîn la lumina zilei. Dar diminea a, dup ce trecuse be ia lui Nabal, nevast -sa i -a istorisit ce se întîmplase. Inima lui Nabal a

38 primit o lovitur de moarte, i s'a f cut ca o piatr . Cam dup zece zile, Domnul a lovit

39 pe Nabal, i a murit. David a aflat c murise Nabal, i a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, c mi -a ap rat pricina în ocară pe care mi -a f cut -o Nabal, i a împedecat pe robul s u s fac r u! Domnul a f cut ca r utatea lui Nabal s cad asupra capului lui.` David a trimes

vorba Abigailei c vrea s'o ia de nevast .<sup>40</sup> Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel,  
 i i-au vorbit a a: „David ne -a trimes la tine, ca s te ia de nevast .”<sup>41</sup> Ea s'a sculat, s'a  
 aruncat cu fa a la p mînt, i a zis: „Iat , roaba ta se socote te ca o roab , gata s spele  
 picioarele slujitorilor domnului meu.”<sup>42</sup> i îndat Abigail a plecat, c lare pe un m gar, i  
 înso it de cinci fete; a mers dup solii lui David, i i -a fost nevast .<sup>43</sup> David luase i pe  
 Ahinoam din Izreel, i amîndou au fost nevestele lui.<sup>44</sup> i Saul d duse pe fiic -sa Mical,  
 nevasta lui David, lui Palti din Galim, fiul lui Lai .

## Chapter 26

<sup>1</sup> Zifi ii s'au dus la Saul la Ghibea, i au zis: „Iat c David este ascuns pe dealul Hachila,  
 în fa a pustiei.”<sup>2</sup> Saul s'a sculat i s'a pogorît în pustia Zif, cu trei mii de oameni ale i din  
 Israel, ca s caute pe David în pustia Zif.<sup>3</sup> A t b rît pe dealul Hachila, în fa a pustiei, lîng  
 drum. David era în pustie; i, în elegînd c Saul merge în urm rirea lui în pustie,<sup>4</sup> a trimes  
 ni te iscoade, i a aflat c în adev r Saul venise.<sup>5</sup> Atunci David s'a sculat i a venit la locul  
 unde t b rîse Saul, i a v zut locul unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, c petenia  
 o tîrii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberii i poporul era t b rît în jurul lui.<sup>6</sup> David  
 a luat cuvîntul, i vorbind lui Ahimelec, Hetitul, i lui Abi ai, fiul eruiei i fratele lui Ioab,  
 a zis: „Cine vrea s se pogoare cu mine în tab r la Saul?”<sup>7</sup> i Abi ai a r spus: „Eu, m  
 voi pogorî cu tine.”<sup>8</sup> David i Abi ai s'au dus noaptea la popor. i iat c Saul era culcat  
 i dormea în cort în mijlocul taberii, i suli a lui era înfipt în p mînt la capul lui. Abner  
 i poporul lui erau culca i în jurul lui.<sup>9</sup> Abi ai a zis lui David: „Dumnezeu d ast zi pe  
 vr jma ul t u în mînile tale; las -m , te rog, s -l lovesc cu suli a mea, i s -l pironesc  
 dintr'o lovitur în p mînt, ca s n'am nevoie s -i mai dau alta.”<sup>10</sup> Dar David a zis lui Abi ai:  
 „Nu -l omorî! C ci cine ar putea pune mîna pe unsul Domnului i s r mîn nepedepsit?”  
<sup>11</sup> i David a zis: „Viu este Domnul, c numai Domnul îl poate lovi; fie c -i va veni ziua s  
 moar , fie c se va pogorî... într'un câmp de b taie i va peri.<sup>12</sup> S m fereasc Domnul,  
 s pun mîna pe unsul Domnului! Ia numai suli a dela c p tîiul lui, cu urciorul cu ap , i  
 s plec m.”<sup>12</sup> David a luat dar suli a i urciorul cu ap de la c p tîiul lui Saul, i au

plecat. Nimeni nu i -a v zut, nici n'a b gat de seam nimic, i nimeni nu s'a de teptat, c ci  
 13 Domnul îi cufundase pe to i într'un somn adînc. David a trecut de cealalt parte, i a ajuns  
 14 departe pe vîrful muntelui, la o mare dep rtare de tab r . i a strigat poporului i lui  
 Abner, fiul lui Ner: „N'auzi tu, Abner?” Abner a r spus: „Cine e ti tu care strigi c tre  
 15 împ ratul?” i David a zis lui Abner: „Oare nu e ti tu b rbat? i cine este ca tine în  
 Israel? Pentruce atunci n'ai p zit pe împ rat, st pînul t u? C ci cineva din popor a venit s  
 16 omoare pe împ ratul, st pînul t u. Ce ai f cut tu nu este bine. Viu este Domnul, c sînte i  
 vrednici de moarte, c ci n'a i vegheat asupra st pînului vostru, asupra unsului Domnului.  
 Uit -te acum unde este sulii a împ ratului i ulciorul de ap , cari erau la c p tîiul lui.”  
 17 Saul a cunoscut glasul lui David, i a zis: „Glasul t u este, fiul meu David?” i David a  
 18 r spus: „Glasul meu, împ rate, domnul meu!” i a zis: „Pentruce urm re te domnul  
 19 meu pe robul s u? Ce-am f cut, i cu ce sînt vinovat? S binevoiasc acum împ ratul,  
 domnul meu, s asculte cuvintele robului s u: „Dac Domnul este Cel ce te atî împotriva  
 mea, s primeasc mirosul unui dar de mîncare dela noi; dar dac oamenii te af , blestema i  
 s fie înaintea Domnului, fiindc ei m izgonesc azi ca s m deslipeasc de mo tenirea...  
 20 Domnului, zicîndu-mi: „Du-te de sluje te unor dumnezei str ini!” Oh! s nu-mi cad sîngele  
 pe p mînt departe de Fa a Domnului! C ci împ ratul lui Israel a pornit s m caute ca pe  
 21 un purice, cum ar urm ri o potîrniche în mun i.” Saul a zis: „Am p c tuit; întoarce-te,  
 fiul meu David, c ci nu- i voi mai face r u, fiindc în ziua aceasta via a mea a fost scump  
 22 înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, i am f cut o mare gre al .” David a r spus: „Iat  
 23 sulii a împ ratului; s vin unul din oamenii t i s'o ia. Domnul va r spl ti fiec ruia  
 dup dreptatea lui i dup credincio ia lui: c ci Domnul te d duse azi în mîinile mele, i  
 24 eu n'am vrut s pun mîna pe unsul Domnului. i dup cum azi via a ta a avut un mare  
 pre înaintea mea, tot a a i via a mea va avea un mare pre înaintea Domnului, i El m  
 25 va izb vi din orice necaz.” Saul a zis lui David: „Fii binecuvîntat, fiul meu David! Tu vei face  
 lucruri mari i vei birui.” David i -a v zut de drum, i Saul s'a întors acas .

## Chapter 27

1 David i -a zis în sine: „Voi peri într'o zi ucis de mîna lui Saul; nu este nimic mai bine pentru  
 mine decît s fug în ara Filistenilor, pentru ca Saul s înceteze s m mai caute în tot inutul

lui Israel; a a voi sc pa de mîna lui.``<sup>2</sup> i David s'a sculat, el i cei ase sute de oameni cari  
erau împreun cu el, i au trecut la Achi , fiul lui Maoc, împ ratul Gatului.<sup>3</sup> David i  
oamenii lui au r mas în Gat la Achi ; î i aveau fiecare familia lui, i David î i avea cele  
dou neveste: Ahinoam din Izreel i Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.<sup>4</sup> Saul, cînd a aflat  
c David fugise la Gat, a încetat s -l mai caute.<sup>5</sup> David a zis lui Achi : „Dac am c p tat  
trecere înaintea ta, rogu-te s mi se dea într'una din cet ile rii un loc unde s pot locui;  
c ci pentruce s locuiasc robul t u cu tine în cetatea împ r teasc ?``<sup>6</sup> i chiar în ziua  
aceea, Achi i -a dat iclagul. De aceea iclagul a fost al împ ra ilor lui Iuda pîn în ziua  
de azi.<sup>7</sup> Timpul cît a locuit David în ara Filistenilor a fost de un an i patru luni.<sup>8</sup> David i  
oamenii lui se suiau i n v leau asupra Ghe uri ilor, Ghirzi ilor i Amaleci ilor; c ci  
neamurile acestea locuiau din vremuri vechi în inutul acela pîn la ur i pîn în ara  
Egiptului.<sup>9</sup> David pustia inutul acesta; nu l sa cu via nici b rbat nici femeie, le lua oile,  
boii, m garii, c milele, hainele, i apoi se întorcea i se ducea la Achi .<sup>10</sup> Achi zicea:  
„Unde a i n v lit azi?`` i David r spunea: „Spre miaz zi de Iuda, spre miaz zi de  
Ierahmeeli i i spre miaz zi de Cheni i.``<sup>11</sup> David nu l sa cu via nici b rbat, nici  
femeie ca s vin la Gat; „c ci``, se gîndea el, ei „ar putea s vorbeasc împotriva noastr  
i s zic : „A a f cut David.`` i acesta a fost felul lui de purtare în tot timpul cît a locuit  
în ara Filistenilor.<sup>12</sup> Achi se încredea în David, i zicea: „S'a f cut urît poporului s u  
Israel, i va r mînea în slujba mea pe vecie.``

## Chapter 28

<sup>1</sup> Pe vremea aceea, Filistenii i-au strîns taberile i au f cut o o tire ca s porneasc cu  
r zboi împotriva lui Israel. Achi a zis lui David: „S tii c vei veni cu mine la o tire, tu  
i oamenii t i.``<sup>2</sup> David a r spus lui Achi : „Ei bine, vei vedea ce va face robul t u.`` i  
Achi a zis lui David: „De aceea te voi pune p zitorul capului meu în tot timpul.``<sup>3</sup> Samuel  
murise. -Tot Israelul îl plînsese, i -l îngropaser la Rama în cetatea lui. Saul îndep rtase din  
ar pe cei ce chemau mor ii i pe cei ce ghiceau.<sup>4</sup> Filistenii s'au strîns, i au venit de au  
t b rît la Sunem: Saul a strîns pe tot Israelul i au t b rît la Ghilboa.<sup>5</sup> La vederea taberii  
Filistenilor, Saul a fost cuprins de fric , i un tremur puternic i -a apucat inima.<sup>6</sup> Saul a întrebat

pe Domnul i Domnul nu i -a r spus nici prin vise, nici prin Urim..., nici prin prooroci. <sup>7</sup> Atunci  
Saul a zis slujitorilor lui: „C uta i-mi o femeie care s cheme mor ii, ca s m duc s'o

întreb.`` Slujitorii lui i-au zis: „Iat c în En-Dor este o femeie care cheam mor ii.`` <sup>8</sup> Atunci  
Saul s'a schimbat, a luat alte haine, i a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea.

Saul i -a zis: „Spune-mi viitorul chemînd un mort, i scoal -mi pe cine- i voi spune.`` <sup>9</sup> Femeia  
i -a r spus: „ tii ce a f cut Saul, cum a nimicit din ar pe ceice cheam mor ii i pe

ceice ghicesc viitorul: pentruce dar întinzi o curs vie ii mele, ca s m omori?`` <sup>10</sup> Saul i -a  
jurat pe Domnul, i a zis: „Viu este Domnul, c nu i se va întîmpla niciun r u pentru aceasta.``

<sup>11</sup> Femeia a zis: „Pe cine vrei s - i scol?`` i el a r spus: „Scoal -mi pe Samuel.`` <sup>12</sup> Cînd  
a v zut femeia pe Samuel, a scos un ip t mare, i a zis lui Saul: „Pentruce m'ai în elat? Tu

e ti Saul!`` <sup>13</sup> Împ ratul i -a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?`` Femeia a zis lui Saul:  
„V d o fiin dumnezeiasc sculîndu-se din p mînt.`` <sup>14</sup> El i -a zis: „Cum e la chip?`` i  
ea a r spus: „Este un b trîn care se scoal , i este învelit cu o mantie.`` Saul a în eles c

era Samuel, i s'a plecat cu fa a la p mînt, i s'a închinat. <sup>15</sup> Samuel a zis lui Saul: „Pentruce  
m'ai turburat, chemîndu-m ?`` Saul a r spus: „Sînt într'o mare strîmtoare: Filistenii îmi fac  
r zboi, i Dumnezeu S'a dep rtat dela mine; nu mi -a... r spus nici prin prooroci, nici prin

vise. i te-am chemat s -mi ar i ce s fac.`` <sup>16</sup> Samuel a zis: „Pentruce m întrebi pe mine  
cînd Domnul S'a dep rtat de tine i S'a f cut vr jma ul t u? <sup>17</sup> Domnul î i face a a cum  
î i vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împ r ia din mînile tale, i a dat -o altuia, lui

David. <sup>18</sup> N'ai ascultat de glasul Domnului, i n'ai f cut pe Amalec s simt aprinderea mîniei  
Lui: de aceea î i face Domnul a a ast zi. <sup>19</sup> i chiar Domnul va da pe Israel împreun cu  
tine în mînile Filistenilor. Mîne, tu i fiii t i, ve i fi împreun cu mine i Domnul va da

tab ra lui Israel în mînile Filistenilor.`` <sup>20</sup> Îndat Saul a c zut la p mînt cît era de lung, i  
cuvintele lui Samuel l-au umplut de groaz ; nu mai avea nici o putere, c ci nu mîncase toat

ziua i toat noaptea. <sup>21</sup> Femeia a venit la Saul, i, v zîndu -l foarte însp imîntat, i -a zis:  
„Iat c roaba ta i -a ascultat glasul; mi-am pus via a în primejdie, ascultînd de cuvintele pe

care mi le-ai spus. <sup>22</sup> Ascult acum, i tu, glasul roabei tale, i l s -m s - i dau o  
bucat de pîne, ca s m nînci i s prinzi putere ca s porne ti la drum.`` <sup>23</sup> Dar el n'a  
vrut, i a zis: „Nu m nînc nimic!`` Slujitorii lui i femeia au st ruit de el pîn i -a ascultat.

S'a sculat dela p mînt, i a ezut pe pat. <sup>24</sup> Femeia avea la ea un vi el gras, pe care l -a t iat



în grab ; a luat fîn , a frîntat -o, i a copt azimi. <sup>25</sup> Le -a pus înaintea lui Saul i înaintea slujitorilor lui, i au mîncat. Apoi s'au sculat i au plecat chiar în noaptea aceea.

## Chapter 29

<sup>1</sup> Filistenii i strînseser toate otile la Afec, i Israel t b rîse la fîntîna lui Izreel.  
<sup>2</sup> Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele i miile lor; i David i oamenii lui mergeau mai la  
 coad cu Achi . <sup>3</sup> Domnii Filistenilor au zis: „Ce caut Evreii ace tia aici?`` i Achi a  
 r spus domnitorilor Filistenilor: „Acesta este David, slujitorul lui Saul, împ ratul lui Israel.  
 De mult este cu mine, i n'am g sit nici cel mai mic lucru de care s -l învinuiesc, dela venirea  
 lui i pîn în ziua de azi.`` <sup>4</sup> Dar domnitorii Filistenilor s'au mîniat pe Achi , i i-au zis:  
 „Trimete înapoi pe omul acesta, ca s se întoarc în locul unde l-ai a ezat; s nu se pogoare  
 cu noi pe cîmpul de b taie, ca s nu ne fie vr jma în timpul luptei. i cum ar putea s se  
 fac omul acesta pl cut st pînului s u, decît cu capetele oamenilor no tri? <sup>5</sup> Nu este acesta  
 David pentru care cîntau jucînd: „Saul i -a b tut miile lui, iar David zecile lui de mii?`` <sup>6</sup> Achi  
 a chemat pe David, i i -a zis: „Viu este Domnul c e ti un om curat la suflet, i-mi place s  
 te v d mergînd i venind cu mine în tab r , c ci n'am g sit nimic r u în tine, dela venirea  
 ta la mine pîn în ziua de azi; dar nu e ti pe placul domnitorilor. <sup>7</sup> Întoarce-te dar i mergi în  
 pace, ca s nu faci nimic nepl cut înaintea domnitorilor Filistenilor.`` <sup>8</sup> David a zis lui Achi :  
 „Dar ce am f cut, i cei ai g sit în robul t u, de cînd sînt la tine pîn în ziua de azi, ca s  
 nu merg s lupt împotriva vr jma ilor domnului meu, împ ratul?`` <sup>9</sup> Achi a r spus lui  
 David: „, tiu c e ti pl cut înaintea mea ca un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii Filistenilor  
 au zis: „S nu se suie cu noi la lupt .`` <sup>10</sup> Astfel, scoal -te dis de diminea , tu i slujitorii  
 st pînului t u, cari au venit cu tine; scula i-v dis de diminea , i pleca i de îndat  
 ce se va lumina.`` <sup>11</sup> David i oamenii lui s'au sculat de noapte de tot, ca s plece diminea a,  
 i s se întoarc în ara Filistenilor. i Filistenii s'au suit la Izreel.

## Chapter 30

<sup>1</sup> Când a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la iclag, Amaleci îi năvăliseră în partea  
 de mijloc și în iclag. Ei nimiciseră și arseseră iclagul, <sup>2</sup> după ce luaseră prinși pe  
 femeile și pe toți cei ce se aflau acolo, mici și mari. Nu omorâseră pe nimeni, dar luaseră totul  
 și pleaseră. <sup>3</sup> David și oamenii lui au ajuns în cetate, și iată că era arsă; și nevestele,  
 fiii și fiicele lor, fuseseră luate prinse. <sup>4</sup> Atunci David și poporul care era cu el au ridicat glasul,  
 și au plâns până n'au mai putut plânge. <sup>5</sup> Cele două neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel,  
 și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate și ele. <sup>6</sup> David a fost în mare strâmtoare,  
 căci poporul vorbea să-lucidă cu pietre, pentru că toți erau amărâți în suflet, fiecare din  
 pricina fiilor și fetelor lui. Dar David s'a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul  
 lui. <sup>7</sup> El a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!” Abiatar a adus efodul la  
 David. <sup>8</sup> Și David a întrebat pe Domnul: „Șurmească oastea aceasta? O vei ajunge?” Domnul  
 i-a răspuns: „Urmește-o, căci o vei ajunge și vei izbăvi totul.” <sup>9</sup> Și David a pornit, el  
 și cei ase sute de oameni cari erau cu el. Au ajuns la pârâul Besor, unde s'au oprit cei ce rămâneau  
 la coadă. <sup>10</sup> David și-a urmărit mai departe, cu patru sute de oameni; dar două sute de oameni  
 s'au oprit, fiind prea obosiți ca să mai treacă pârâul Besor. <sup>11</sup> Pe câmp au dat peste un om  
 Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat șase mînce pîne și șase bea apă, <sup>12</sup> și i-au mai  
 dat și o legătură de smochine și două legături de stafide. După ce a mîncat, i-au venit  
 iar puterile, căci nu mîncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți. <sup>13</sup> David și-a  
 zis: „Al cui ești, și de unde ești?” El a răspuns: „Sînt un băiat egiptean, în slujba unui  
 Amalecit, și de trei zile stă pînă la pârâul meu pentru că eram bolnav. <sup>14</sup> Am năvălit în  
 partea de mijloc a Cheretitelor, pe înutul lui Iuda și la mijlocul de Caleb, și am ars  
 iclagul.” <sup>15</sup> David și-a zis: „Vrei să mă duci la oastea aceasta?” și el a zis: „Jur-mi pe  
 Numele lui Dumnezeu că nu mă voi omorî și nu mă voi da pe mîna stăpînului meu, și te  
 voi pogorî la oastea aceasta.” <sup>16</sup> El și-a slujit astfel de călăuz. Și Amaleciții erau risipiți  
 pe toți înutul, mîncînd, bînd și jucînd, de bucuria prăzii celei mari pe care o luaseră din țara  
 Filistenilor și din țara lui Iuda. <sup>17</sup> David și-a băgat din zorii zilei pînă la două zile seară, și n'a  
 scăpat niciunul din ei, afară de patru sute de tineri, cari au încercat să fugă și au fugit.  
<sup>18</sup> David a scăpat astfel tot ce luaseră Amaleciții, și a scăpat și pe cele două neveste ale  
 lui. <sup>19</sup> Nu le-a lipsit nimeni, delă mic pînă la mare, nici fiu, nici fiică, nici un lucru din pradă,

nimic din ce li se luase: David a adus înapoi totul. <sup>20</sup> i David a luat toate oile i to i boii; i  
 cei ce mînau turma aceasta i mergeau în fruntea ei, ziceau: „Aceasta este prada lui David!”  
<sup>21</sup>  
 David a ajuns la cei dou sute de oameni cari fuseser prea obosi i ca s mai mearg  
 dup el i pe cari -i l sase la pîrful Besor. Ei au ie it înaintea lui David i înaintea poporului  
 care era cu el. David s'a apropiat de ei, i i -a întrebat de s n tate. <sup>22</sup> To i oamenii r i i  
 de nimic dintre cei ce merseser cu David au luat cuvîntul i au zis: „Fiindc n'au venit cu noi,  
 s nu le d m nimic din prada pe care am sc pat -o, ci doar s - i ia fiecare nevasta i copiii,  
<sup>23</sup>  
 i s plece.” Dar David a zis: „S nu face i a a, fra ilor, cu ce ne -a dat Domnul; c ci  
 El ne -a p zit i a dat în mînile noastre ceata care venise împotriva noastr . <sup>24</sup> i cine v'ar  
 asculta în privin a aceasta? Partea trebuie s fie aceea atît pentru cel ce s'a pogorît pe cîmpul  
<sup>25</sup>  
 de b taie cît i pentru cel ce a r mas la calabalîcuri; s'o împart deopotriv . Lucrul acesta  
<sup>26</sup>  
 a r mas de atunci i pîn în ziua de azi o lege i un obicei în Israel. Cînd s'a întors la  
 iclag, David a trimes o parte din prad b trînilor lui Iuda, prietenilor s i, spunîndu-le aceste  
<sup>27</sup>  
 cuvinte: „Iat darul pe care vi -l fac din prada luat dela vr jma ii Domnului!” A trimes  
<sup>28</sup>  
 celor din Betel, celor din Ramot dela miaz zi, celor din Iatir, celor din Aroer, celor din Sifmot,  
<sup>29</sup>  
 celor din E temoa, celor din Racal, celor din cet ile Ierahmeeli ilor, celor din cet ile  
<sup>30</sup>  
 Cheni ilor, celor din Horma, celor din Cor-A an, celor din Atac, <sup>31</sup> celor din Hebron, i în  
 toate locurile pe cari le str b tuse David cu oamenii lui.

## Chapter 31

<sup>1</sup>  
 Filistenii s'au luptat cu Israel, i b rba ii lui Israel au luat -o la fug dinaintea Filistenilor,  
 i au c zut uci i pe muntele Ghilboa. <sup>2</sup> Filistenii au urm rit pe Saul i pe fiii lui, i au ucis  
 pe Ionatan, Abinadab i Malchi ua, fiii lui Saul. <sup>3</sup> Saul a fost prins în toiul luptei; arca ii l-au  
<sup>4</sup>  
 ajuns i l-au r nit greu. Saul a zis atunci celui ce -i ducea armele: „Scoate- i sabia, i  
 str punge-m , ca nu cumva ace ti net ia i împrejur s vin s m str pung i  
 s - i bat joc de mine.” Cel ce -i ducea armele n'a voit, c ci îi era team . i Saul i -a  
<sup>5</sup>  
 luat sabia, i s'a aruncat în ea. Cel ce ducea armele lui Saul, v zîndu -l mort, s'a aruncat i el  
<sup>6</sup>  
 în sabia lui, i a murit împreun cu el. Astfel au perit în acela timp i în aceea zi, Saul

i cei trei fii ei lui, cel ce -i purta armele, i to i oamenii lui. <sup>7</sup> Cei din Israel, cari erau dincolo de vale i dincolo de Iordan, v zînd c oamenii lui Israel fugeau i s Saul i fiii lui muriser , i-au p r sit cet ile i au luat -o i ei la fug . i Filistenii au venit i s'au  
<sup>8</sup> a ezat în ele. A doua zi, Filistenii au venit s desbrace pe cei mor i, i au g sit pe Saul  
 i pe cei trei fii ai lui c zu i pe muntele Ghilboa. <sup>9</sup> Au t iat capul lui Saul, i i-au luat armele. Apoi au trimes s dea de veste prin toat ara Filistenilor în casele idolilor lor i în popor.  
<sup>10</sup> Au pus armele lui Saul în casa Astarteelor, i i-au atîrnat trupul pe zidurile Bet- anului.  
<sup>11</sup> Cînd au auzit locuitorii Iabesului din Galaad ce au f cut Filistenii lui Saul, <sup>12</sup> to i vitejii s'au sculat, au mers toat noaptea i au luat de pe zidurile Bet- anului trupul lui Saul i trupurile  
<sup>13</sup> fiilor lui. Apoi s'au întors la Iabes, unde le-au ars; le-au luat oasele, i le-au îngropat subt stejarul din Iabes. i au postit apte zile

## 2 Samuel

### Chapter 1

<sup>1</sup> Dup moartea lui Saul, David, dup ce b tuse pe Amaleci i, se întorsese de dou zile  
<sup>2</sup> la iclag. A treia zi, a venit un om din tab ra lui Saul, cu hainele sfî iate i cu capul pres rat cu rîn . Cînd a ajuns în fa a lui David, s'a aruncat cu fa a la p mînt, i s'a închinat.  
<sup>3</sup> David i -a zis: „De unde vii?” i el i -a r spus: „Am sc pat din tab ra lui Israel.” <sup>4</sup> David i -a zis: „Spune-mi ce s'a întîmplat?” i el a r spus: „Poporul a fugit de pe cîmpul de b taie, i un mare num r de oameni au c zut i au perit; chiar i Saul i fiul s u Ionatan, au  
<sup>5</sup> murit.” David a zis tîn rului care -i aducea aceste ve ti: „De unde tii c Saul i fiul s u  
<sup>6</sup> Ionatan au murit?” i tîn rul care -i aducea aceste ve ti, a r spus: „Am venit din întîmplare pe muntele Ghilboa; i Saul sta rez mat în sulii a lui, i car le i c l re ii erau aproape  
<sup>7</sup> s -l ajung . Întorcîndu-se, m'a v zut i m'a chemat. Eu am zis: „Iat -m !” <sup>8</sup> i el mi -a  
<sup>9</sup> zis: „Cine e ti?” I-am r spus: „Eu sînt Amalecit.” i a zis: „Apropie-te dar, i omoar -m ;  
<sup>10</sup> c ci m'a apucat ame eala, m car c sînt înc plin de via .” M'am apropiat de el, i l-am omorît, tiind bine c n'avea s mai r mîn cu via în urma înfrîngerii. Am luat cununa împ r teasc de pe capul lui i br ara pe care o avea la bra , i le-am adus aici

domnului meu.<sup>11</sup> David i -a apucat hainele i le -a sfî iat, i to i oamenii cari erau lîng  
 el au f cut acela lucru.<sup>12</sup> Au j lit, au plîns i au postit pîn seara, de durere pentru Saul,  
 pentru fiul s u Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindc fuseser t ia i cu sabia.<sup>13</sup> David  
 a zis tîn rului care -i adusese aceste ve ti: „De unde e ti?” i el a r spus: „Sînt fiul unui  
 str in, unui Amalecit.”<sup>14</sup> David i -a zis: „Cum nu i -a fost fric s pui mîna... pe unsul  
 Domnului i s -l omori?”<sup>15</sup> i David a chemat pe unul din oamenii lui, i a zis: „Apropie-te,  
 i omoar -l!” Omul acela a lovit pe Amalecit, care a murit.<sup>16</sup> i David i -a zis: „Sîngele t u  
 s cad asupra capului t u, c ci gura ta a m rturisit împotriva ta, fiindc ai zis: „Am omorît  
 pe unsul Domnului!”<sup>17</sup> Iat cîntarea de jale pe care a alc tuit -o David pentru Saul i fiul  
 s u Ionatan,<sup>18</sup> i pe care a poruncit s'o îneve copiii lui Iuda. Este numit cîntarea arcului  
 i se afl scris în Cartea Dreptului.<sup>19</sup> „Fala ta, Israele, zace ucis pe dealurile tale! Cum au  
 c zut vitejii!<sup>20</sup> Nu spune i lucrul acesta în Gat, nu r spîndi i vestea aceasta în uli ele  
 Ascalonului, ca s nu se bucure fetele Filistenilor, ca s nu se laude fetelor celor net ia i...  
 împrejur.<sup>21</sup> Mun i din Ghilboa! Nici rou , nici ploaie s nu cad pe voi! S nu fie pe voi  
 nici cîmpii cari s dea pîrg pentru darurile de mîncare! C ci acolo au fost aruncate scuturile  
 vitejilor, scutul lui Saul, ca i cînd n'ar fi fost uns... cu untdelemn.<sup>22</sup> Dela sîngele celor r ni i,  
 dela gr simea celor mai voinici, arcul lui Ionatan nu da înapoi niciodat , i sabia lui Saul nu  
 se îvîrtea niciodat în vînt.<sup>23</sup> Saul i Ionatan, cari s'au pl cut i s'au iubit în timpul vie ii  
 lor, n'au fost desp r i i nici la moarte; erau mai u ori decît vulturii, mai tari decît leii.<sup>24</sup> Fiicele  
 lui Israel! plînge i pe Saul, care v îmbr ca în stacojiu i alte podoabe, care v puneag teli  
 de aur pe hainele voastre!<sup>25</sup> Cum au c zut vitejii în mijlocul luptei! Cum a murit Ionatan pe  
 dealurile tale!<sup>26</sup> M doare dup tine, frate Ionatane! Tu erai pl cerea mea; dragostea ta pentru  
 mine era minunat : mai pe sus de dragostea femeiasc .<sup>27</sup> Cum au c zut vitejii! Cum li s'au  
 perdut armele!”

## Chapter 2

<sup>1</sup> După aceea, David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui în vreuna din cetățile lui Iuda?”  
 Domnul i-a răspuns: „Să te sui”. David a zis: „Unde să mă sui?” și Domnul a răspuns: „La  
 Hebron”.<sup>2</sup> David s-a suit acolo, cu cele două neveste ale sale: Ahinoam din Izreel, și Abigail  
 din Carmel, nevasta lui Nabal.<sup>3</sup> David a luat cu el și pe oamenii cari erau la el, pe fiecare cu casa  
 lui; și au locuit în cetățile Hebronului.<sup>4</sup> Bărbații lui Iuda au venit, și au uns acolo pe  
 David ca împărat peste casa lui Iuda. Au dat de țire lui David c-oamenii din Iabesul Galaadului  
 au îngropat pe Saul.<sup>5</sup> David a trimis niște soli oamenilor din Iabesul Galaadului, și le spun:  
 „Binecuvântați și fiți de Domnul, fiindcă și-a rătat astfel bun voiafa de Saul,  
 și pînul vostru, și l-a îngropat!”<sup>6</sup> Și acum, Domnul să vă arate bunătate și credinție!  
 Vă voi face și eu bine, pentru că vă a purtat astfel.<sup>7</sup> Și vi se întorească mințile, și fiți  
 viteji; căci și pînul vostru Saul a murit, și pe mine m-a uns casa lui Iuda împărat peste ea”.  
<sup>8</sup> Însă Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iboet, fiul lui Saul, și l-a  
 trecut la Mahanaim.<sup>9</sup> L-a pus împărat peste Galaad, peste Gheuri, peste Izreel, peste Efraim,  
 peste Benjamin, peste tot Israelul.<sup>10</sup> Iboet, fiul lui Saul, era în vîrstă de patruzeci de ani,  
 cînd s-a făcut împărat al lui Israel, și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de  
 David.<sup>11</sup> Timpul cînd a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de apte ani și ase  
 luni.<sup>12</sup> Abner, fiul lui Ner, și oamenii lui Iboet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim ca  
 să mergească asupra Gabaonului.<sup>13</sup> Ioab, fiul eruei, și oamenii lui David, au pornit și ei.  
 S-au întîlnit la iazul din Gabaon, și s-au oprit unii dincoace de iaz, și ceilalți dincolo.<sup>14</sup> Abner  
 a zis lui Ioab: „Să se scoale tinerii aceștia, și să se bată înaintea noastră!” Ioab a răspuns:  
 „Să se scoale!”<sup>15</sup> S-au sculat și au înaintat în același număr, doisprezece din Benjamin, pentru  
 Iboet, fiul lui Saul; și doisprezece îniași lui David.<sup>16</sup> Fiecare, apucînd pe protivnicul lui  
 de cap, și-a împîntat sabia în coastă, și au cîștigat toți deodată. Și locul acela de lîngă  
 Gabaon, s-a numit Helcat-Haurim (Locul Săbiilor).<sup>17</sup> În ziua aceea a fost o luptă foarte  
 aprigă, în care Abner și bărbații lui Israel au fost bătuti de oamenii lui David.<sup>18</sup> Acolo  
 se aflau cei trei fii ai eruei: Ioab, Abi ai și Asael. Asael era iute de picioare, ca... o câprioară  
 de câmp:<sup>19</sup> el a urmărit pe Abner, și s-a abatut la dreapta sau la stînga.<sup>20</sup> Abner s-a uitat  
 înapoi, și a zis: „Tu ești Asael?” și el a răspuns: „Eu”.<sup>21</sup> Abner i-a zis: „Abate-te la dreapta  
 sau la stînga, pune mîna pe unul din tinerii aceștia, și ia-i armele.” Dar Asael n'a vrut să se

abat dind r tul lui. <sup>22</sup> Abner a zis iar lui Asael: „Abate-te dinapoia mea; pentru ce s te lovesc i s te trântesc la p mânt? Cum voi ridica apoi fa a înaintea fratelui t u Ioab?”

<sup>23</sup> i Asael n'a vrut s se abat . Atunci Abner l -a lovit în pîn tece cu cap tul de jos al sulii ei, i sulii a a ie it pe dinapoi. A c zut i a murit pe loc. To i cei ce ajungeau în locul unde

c zuse Asael mort, se opreau, <sup>24</sup> Ioab i Abi ai au urm rit pe Abner. i la asfin itul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustia Gabaonului.

<sup>25</sup> Fiii lui Benjamin s'au adunat în urma lui Abner, au f cut o ceat , i s'au oprit pe vârful unui

<sup>26</sup> deal. Abner a chemat pe Ioab, i a zis: „Oare mereu are s sfi ie sabia? Nu tii c la sfir it va fi amar? Pîn cînd vei pregeta s spui poporului s nu mai urm reasc pe fra ii

lui?” <sup>27</sup> Ioab a r spus: „Viu este Dumnezeu c , dac n'ai fi vorbit, poporul n'ar fi încetat

pîn mîne diminea s urm reasc pe fra ii lui.” <sup>28</sup> i Ioab a sunat din trîmbi ,

<sup>29</sup> i tot poporul s'a oprit; n'au mai urm rit pe Israel i nici nu s'au mai b tut. Abner i oamenii lui au mers toat noaptea în cîmpie; au trecut Iordanul, au str b tut în întregime

Bitronul, i au ajuns la Mahanaim. <sup>30</sup> Ioab s'a întors dela urm rirea lui Abner, i a adunat tot

poporul: lipseau nou sprezece in i din oamenii lui David i Asael. <sup>31</sup> Dar oamenii lui David

omorîser treisute asezeci de in i din b rba ii lui Benjamin i ai lui Abner. <sup>32</sup> Au luat pe

Asael, i l-au îngropat în mormîntul tat lui s u la Betleem. Ioab i oamenii lui au mers toat noaptea, i li s'au rev rsat zorile în Hebron.

### Chapter 3

<sup>1</sup> R zboiul a inut mult între casa lui Saul i casa lui David. David era tot mai tare, i casa

lui Saul mergea sl bind. <sup>2</sup> Lui David i s'au n scut fii la Hebron. Întîiul lui n scut a fost Amnon,

din Ahinoam din Izreel; <sup>3</sup> al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea,

Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împ ratul Ghe urului; <sup>4</sup> al patrulea, Adonia, fiul Hagitei;

al cincilea, efatia, fiul Abitalei; <sup>5</sup> i al aselea, Iream, din Eglâ, nevasta lui David. Ace tia

i s'au n scut lui David la Hebron. <sup>6</sup> În timpul r zboiului dintre casa lui Saul i casa lui David,

Abner a inut cu t rie la casa lui Saul. <sup>7</sup> Dar Saul avusese o iitoare, numit Ri pa, fata lui

Aia. i I -Bo et a zis lui Abner: „Pentru ce ai intrat la iitoarea tat lui meu?”<sup>8</sup> Abner s'a  
 mîniat foarte r u de cuvintele lui I -Bo et, i a r spus: „Oare cap de cîne sînt eu, i in  
 cu Iuda? Eu dau ast zi dovad de bun voin fa de casa tat lui t u Saul, fa de  
 fra ii i prietenii lui, nu te-am dat în mînilor lui David, i ast zi îmi bagi vin pentru un p cat  
 f cut cu femeia aceasta?”<sup>9</sup> Dumnezeu s pedepseasc cu toat asprimea pe Abner, dac nu  
 voi face cum a jurat Domnul lui David,<sup>10</sup> cînd i -a spus c împ ra ia va fi luat dela casa lui  
 Saul, i c scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel i peste Iuda, dela Dan pîn  
 la Beer- eba``.<sup>11</sup> I -Bo et n'a îndr znit s mai r spund o vorb lui Abner, pentruc  
 se temea de el.<sup>12</sup> Abner a trimes soli la David, s -i spun din partea lui: „A cui este ara?  
 F leg mînt cu mine, i mîna mea te va ajuta s întorci la tine pe tot Israelul``.”<sup>13</sup> El a r spus:  
 „Bine! voi face leg mînt cu tine, dar î i cer un lucru: s nu-mi vezi fa a decît dac -mi vei  
 aduce mai întîi pe Mical, fata lui Saul cînd vei veni la mine``.”<sup>14</sup> i David a trimes soli lui  
 I -Bo et, fiul lui Saul, s -i spun : „D -mi pe nevast -mea Mical, cu care m'am logodit  
 pentru o sut de prepu uri dela Filistenil``.”<sup>15</sup> I -Bo et a trimes s'o ia dela b rbatul ei Paltiel,  
 fiul lui Lai .<sup>16</sup> i b rbatul ei a mers dup ea plîngînd pîn la Bahurim. Atunci Abner i -a  
 zis: „Pleac , i întoarce-te!” i el s'a întors.<sup>17</sup> Abner a stat de vorb cu b trîinii lui Israel,  
 i le -a zis: „Odinioar voi dorea i s ave i împ rat pe David;”<sup>18</sup> pune i -l acum, c ci  
 Domnul a zis despre el: „Prin robul Meu David voi izb vi pe poporul Meu Israel din mîna  
 Filistenilor i din mîna tuturor vr jma ilor lui.”<sup>19</sup> Abner a vorbit i lui Beniamin, i s'a  
 dus s spun în auzul lui David la Hebron ce hot rîse Israel i toat casa lui Beniamin.<sup>20</sup> A  
 ajuns la David în Hebron, înso it de dou zeci de oameni; i David a dat un osp în cinstea  
 lui Abner i acelor cari erau cu el.<sup>21</sup> Abner a zis lui David: „M voi scula, i voi pleca s  
 strîng tot Israelul la domnul meu împ ratul, ca s fac leg mînt cu tine, i s domne ti  
 în totul dup dorin a ta``.” David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace.<sup>22</sup> Ioab i oamenii  
 lui David s'au întors dela urm rirea unei cete, i au adus cu ei o mare prad . Abner nu mai era  
 la David în Hebron, c ci David îi d duse drumul, i plecase în pace.<sup>23</sup> Cînd a venit Ioab cu  
 toat ceata lui, i s'a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la împ rat, care i -a dat drumul, i s'a dus  
 în pace``.”<sup>24</sup> Ioab s'a dus la împ rat, i a zis: „Ce ai f cut? Abner a venit la tine; pentru ce i-ai  
 dat drumul i l-ai l sat s plece?”<sup>25</sup> Tu cuno ti pe Abner, fiul lui Ner! A venit s te în ele,  
 ca s -i pîndeasc pa ii, i s tie tot ce faci.``<sup>26</sup> i Ioab, dup ce a plecat dela David,



a trimis pe urmele lui Abner ni te soli cari l-au adus înapoi dela fîntîna f r ap Sira: David

nu tia nimic. <sup>27</sup> Cînd s'a întors Abner la Hebron, Ioab l -a tras deoparte în mijlocul por ii, ca s -i vorbeasc în tain , i l -a lovit acolo în pîntece i l -a omorît, ca s r zbune moartea

fratelui s u Asael... <sup>28</sup> David a aflat apoi, i a zis: „Nevinovat sînt eu i împ r ia mea

pe vecie, înaintea Domnului, de sîngele lui Abner, fiul lui Ner. <sup>29</sup> Sîngele acesta s cad asupra lui Ioab i asupra întregii case a tat lui s u! Totdeauna s fie în casa lui Ioab cineva, atins de o scurgere de s mîn sau de lepr , sau care s se razime în cîrj , sau s cad ucis de

sabie, sau s duc lips de pîne!`` <sup>30</sup> Astfel Ioab i fratele s u Abi ai, au omorît pe Abner,

pentruc omorîse pe fratele lor Asael în lupta dela Gabaon. <sup>31</sup> David a zis lui Ioab i întregului popor care era cu el: „Rupe i-v hainele, încinge i-v cu saci, i boci i-v înaintea lui

Abner!`` i împ ratul David mergea în urma sicriului. <sup>32</sup> Au îngropat pe Abner la Hebron.

Împ ratul a ridicat glasul, i a plîns la mormîntul lui Abner, i tot poporul plîngea. <sup>33</sup> Împ ratul a f cut urm toarea cîntare de jale pentru Abner, i a zis: „S moar Abner cum moare un

mi el? <sup>34</sup> N'aveai nici mînila legate, Nici picioarele puse în lan uri Ai c zut cum cade cineva

înaintea celor r i!`` i tot poporul a plîns i mai mult dup Abner. <sup>35</sup> Tot poporul s'a apropiat de David ca s -l fac s m nînce ceva, cît era înc ziu ; dar David a jurat, zicînd: „S m pedepseasc Dumnezeu cu toat asprimea, dac voi gusta pîne sau alt ceva înainte de...

apusul soarelui!`` <sup>36</sup> Lucrul acesta a fost cunoscut i pl cut la tot poporul; to i au g sit c

era bine ce f cuse împ ratul. <sup>37</sup> Tot poporul i tot Israelul au în eles în ziua aceea c Abner,

fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împ ratului. <sup>38</sup> Împ ratul a zis slujitorilor s i: „Nu

ti i c o c petenie, un om mare, a c zut ast zi în Israel? <sup>39</sup> Eu sînt înc slab, m car c am primit ungerea împ r teasc ; i oamenii ace tia, fiii eruiei, sînt prea puternici pentru mine. Domnul s r spl teasc dup r utatea lui celui ce a f cut r ul!``

## Chapter 4

<sup>1</sup> Cînd a auzit fiul lui Saul c Abner a murit la Hebron, mînila i-au r mas f r putere, i

tot Israelul s'a sp imîntat. <sup>2</sup> Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de r zboi, dintre cari unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Benjamin. -C ci Beerot

era privit ca f cînd parte din Benjamin, <sup>3</sup> i Beeroti ii fugiser la Ghitaim, unde au locuit

<sup>4</sup> pîn în ziua de azi. Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare, și în vîrst de cinci ani, cînd a venit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan; doica lui l-a luat și a fugit, și fiindcă se grăbea să fugă, a căzut și a rămas olog; numele lui era Mefiboet. <sup>5</sup> i  
 fiii lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, s'au dus în timpul zădărnicii zilei în casa lui I-Boet, care îi făcea somnul de amează. <sup>6</sup> Au pătruns pînă în mijlocul casei, dîndu-se drept negustori de grâu, și l-au lovit în pînțece; apoi Recab și Baana, fratele său, au scapat. <sup>7</sup> Au intrat în casă, pe cînd el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorît, și i-au tăiat capul. <sup>8</sup> I-au luat capul, și au mers toată noaptea prin cîmpie. Au adus capul lui I-Boet la David în Hebron, și au zis împăratului: „Iată capul lui I-Boet, fiul lui Saul, vrăjmațul tău, care voia să-ți ia viața; Domnul răzbind azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul și împotriva neamului lui.” <sup>9</sup> David a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul care m'a izbăvit din orice primejdie, <sup>10</sup> că pe cel ce a venit să-mi spună: „Iată, Saul a murit”, și care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins și l-am omorît la iclag, ca să-l răsplătesc pentru tîrea lui; <sup>11</sup> și cînd ni te răi au ucis pe un om nevinovat în casa lui și în patul lui, cu cît mai mult îți voi cere sîngele din mîinile voastre și voi nimici de pe pămînt.” <sup>12</sup> i David a poruncit oamenilor lui să-și omoare; le-au tăiat mîinile și picioarele, și i-au spînzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui I-Boet, și l-au îngropat în mormîntul lui Abner la Hebron.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Toate semințiile lui Israel au venit la David, în Hebron, și au zis: „Iată că noi sîntem os din oasele tale și carne din carnea ta. <sup>2</sup> Chiar odinioară, cînd Saul era împăratul nostru, tu povăluiai și strîngeai pe Israel. Domnul și-a zis: „Tu vei păzi pe poporul Meu Israel, și vei fi căpetenia lui Israel.” <sup>3</sup> Astfel toți bîtrînii lui Israel au venit la împărat în Hebron, și împăratul David a făcut legămînt cu ei la Hebron, înaintea... Domnului. și au uns pe David împărat peste Israel. <sup>4</sup> David era în vîrst de treizeci de ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit patruzeci de ani. <sup>5</sup> La Hebron a domnit peste Iuda apte ani și ase luni, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda. <sup>6</sup> Împăratul a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului împotriva Iebusiților, locuitorii rîii. Ei au zis lui David: „Să nu intri aici, căci și orbii și ologii și se vor împotrivi! prin această viață să spun că David nu va intra cu

<sup>7</sup> niciun chip aici. Dar David a pus mîna pe cetatea Sionului: aceasta este cetatea lui David.

<sup>8</sup> David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe Iebusi și să arunce în canal pe chiopii și pe orbii aceia cari sînt vrăjmașii lui David...” -De aceea se zice: „Orbul și chiopul sînu între

în casa Domnului.”<sup>9</sup> David s'a aezat în cetățile, pe care a numit -o cetatea lui David. A

facut întărituri de jur împrejur, în afară și în lăuntrul lui Milo (Cetățile).<sup>10</sup> David ajungea

tot mai mare, și Domnul, Dumnezeu otilor, era cu el.<sup>11</sup> Hiram, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, și lemn de cedru și tîmplari și cioplitori de piatră, cari au zidit o casă lui

David.<sup>12</sup> David a cunoscut că domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că -i ridică

împărăția din pricina poporului Sionului Israel.<sup>13</sup> David și-a mai luat căsătorii și neveste din

Ierusalim, după ce a venit din Hebron, și și s'au născut iar fiii și fiicele.<sup>14</sup> Iată numele

celor ce și s'au născut la Ierusalim: Amia, Obab, Natan, Solomon,<sup>15</sup> Ibhar, Eliua, Nefeg,

Iafia,<sup>16</sup> Eliama, Eliada, și Elifelet.<sup>17</sup> Filistenii au aflat că David fusese uns împărat peste Israel, și s'au suit tot și să-l caute. David, căruia și s'a dat de țire, s'a pogorît în cetățile.

<sup>18</sup> Filistenii au venit, și s'au răspîndit în valea Refaim.<sup>19</sup> David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui împotriva Filistenilor? Îți vei da în mîinile mele?” și Domnul a zis lui David: „Suie-te,

căci voi da pe Filistenii în mîinile tale.”<sup>20</sup> David a venit la Baal-Peraim, unde și-a bătut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, căci ni te ape cari se rup.” De aceea

s'a dat locului aceluia numele Baal-Peraim (esul rupturii).<sup>21</sup> Ei și-au lăsat idolii acolo și

David și oamenii lui și-au luat.<sup>22</sup> Filistenii s'au suit din nou, și s'au răspîndit în valea Refaim.

<sup>23</sup> David a întrebat pe Domnul. și Domnul a zis: „Să nu te sui; căci ia-ți pe la spate, și mergi

asupra lor în dreptul duzilor.<sup>24</sup> Cînd vei auzi un vuiet de pași în vîrfurile duzilor, atunci să te

grăbești, căci Domnul merge înaintea ta să bătă o țire Filistenilor.”<sup>25</sup> David a făcut cum îi poruncise Domnul, și a bătut pe Filistenii dela Gheba pînă la Ghezer.

## Chapter 6

<sup>1</sup> David a strîns iar pe toți aleșii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni.<sup>2</sup> și David, cu tot poporul care era cu el, a pornit dela Baale-Iuda, să suie de acolo chivotul lui

Dumnezeu, înaintea careia este chemat Numele Domnului o tirilor, care stă între Heruvimi  
<sup>3</sup> deasupra chivotului. Au pus chivotul lui Dumnezeu într'un car nou, și l-au ridicat din casa lui  
<sup>4</sup> Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiul lui Abinadab, cărmuiau carul cel nou. L-au luat dar din  
casa lui Abinadab de pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, și Ahio mergea  
<sup>5</sup> înaintea chivotului. David și toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de  
<sup>6</sup> instrumente de lemn de chiparos, cu arfe, cu lute, cu timpane, cu fluere și cu imbele. Când  
au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, pentru că  
<sup>7</sup> erau să-l răstoarne boii. Domnul S'a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Dumnezeu l-a  
<sup>8</sup> lovit pe loc pentru păcatul lui, și a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu. David s'a întristat  
când Dumnezeu lovi pe Uza cu o astfel de pedeapsă, rupându-l pe loc. și locul acesta a fost  
<sup>9</sup> numit până în ziua de azi Pere-Uza (Ruperea lui Uza). David s'a temut de Domnul în ziua  
<sup>10</sup> aceea, și a zis: „Cum să întrec chivotul Domnului la mine?” N'a vrut să aduc chivotul  
<sup>11</sup> Domnului la el în cetatea lui David, și l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. Chivotul  
Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, și Domnul a binecuvântat pe  
<sup>12</sup> Obed-Edom și toată casa lui. Au venit și au spus împăratului David: „Domnul a binecuvântat  
casa lui Obed-Edom și tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.” Atunci David a pornit,  
și a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei.  
<sup>13</sup> Când ceice duceau chivotul Domnului au făcut asepeași, au jertfit un bou și un vițel gras.  
<sup>14</sup> David juca din răspuneri înaintea Domnului, și era încins cu efodul de înșurubire. Astfel  
au suit David și toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie și în sunet de  
<sup>16</sup> trâmbițe. Pe când chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe  
fereastră; și, văzând pe împăratul David sărind și jucând înaintea Domnului, l-a disprețuit  
<sup>17</sup> în inima ei. După ce au adus chivotul Domnului, l-au pus la locul lui în mijlocul cortului pe  
care l-a ridicat David pentru chivot; și David a adus... înaintea Domnului arderi de tot și jertfe  
<sup>18</sup> de multă mire. Când a isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de multă mire, a  
<sup>19</sup> binecuvântat poporul în Numele Domnului o tirilor. Apoi a împărțit la tot poporul, la toată  
mulțimea lui Israel, bărbăți și femei, fiecare câte o pâine, o bucată de carne și o turtă  
<sup>20</sup> de stafide. și tot poporul a plecat, fiecare la casa lui. David s'a întors să-l binecuvinteze  
casa. Mical, fata lui Saul, și-a ieșit în față, și a zis: „Cu cât cinste s'a purtat azi împăratul lui  
Israel descoperindu-se înaintea slujnicilor supușilor lui, cum s'ar descoperi un om... de nimic!”

21 David a r spus Micalei: „Înainte Domnului, care m'a ales mai pe sus de tat l t u i de  
toat casa lui, ca s m pun c petenie peste poporul Domnului, peste Israel, înainte  
Domnului am jucat. 22 Vreau s m ar t i mai de nimic de cât de data asta, i s m  
înjosesc în ochii mei; totu voi fi în cinste la slujnicele de cari vorbe ti.`` 23 i Mical, fata lui  
Saul, n'a avut copii pîn în ziua mor ii ei.

## Chapter 7

1 Când a locuit împ ratul în casa lui, i când i -a dat odihn Domnul, dup ce l -a izb vit  
de to i vr jma ii cari -l înconjura, 2 a zis proorocului Natan: „Iat ! Eu locuiesc într'o cas  
de cedru, i chivotul lui Dumnezeu locuie te într'un... cort.`` 3 Natan a r spus împ ratului:  
„Du-te i f tot ce ai în inim , c ci Domnul este cu tine.`` 4 În noaptea urm toare, cuvântul  
Domnului a vorbit lui Natan: 5 „Du-te i spune robului meu David: „A a vorbe te Domnul:  
,Oare tu Îmi vei zidi o cas ca s locuiesc în ea? 6 Dar Eu n'am locuit într'o cas , din ziua când  
am scos pe copiii lui Israel din Egipt pîn în ziua aceasta; ci am c l torit într'un cort drept  
locuin . 7 Pretutindeni pe unde am mers cu to i copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo verb  
vreuneia din semin iile lui Israel, c reia îi poruncisem s pasc pe poporul Meu Israel, zicînd:  
,Pentru ce nu-Mi zidi i o cas de cedru?`` 8 Acum s spui robului Meu David: „A a vorbe te  
Domnul o tirilor: ,Te-am luat dela p une, dela oi, ca s fii c petenie peste poporul Meu,  
peste Israel; 9 am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe to i vr jma ii t i  
dinaintea ta, i i-am f cut numele mare... ca numele celor mari de pe p mînt; 10 am dat un  
loc poporului Meu, lui Israel, i l-am s dit ca s locuiasc în el, i s nu mai fie turburat,  
ca s nu -l mai apese cei r i ca mai înainte. 11 i ca pe vremea când pusesem judec tori peste  
poporul Meu Israel. i-am dat odihn izb vindu-te de to i vr jma ii t i. i Domnul î i  
veste te c - i... va zidi o cas . 12 Când i se vor împlini zilele i vei fi culcat cu p rin ii  
t i, Eu î i voi ridica... un urma dup tine, care va ie i din trupul t u, i -i voi înt ri  
împ r ia. 13 El va zidi Numelui Meu o cas , i voi înt ri pe vecie scaunul de domnie al  
împ r iei lui. 14 Eu îi voi fi Tat i el Îmi va fi fiu. Dac va face r ul, îl voi pedepsi cu

o nua omeneasc i cu lovituri omene ti; <sup>15</sup> dar harul Meu nu se va dep rta dela el, cum  
 l-am dep rtat dela Saul, pe care l-am îndep rtat dinaintea ta. <sup>16</sup> Ci casa ta i împ r ia ta  
 vor d inui vecinic înaintea Mea, i scaunul t u de domnie va fi înt rit pe vecie.`` <sup>17</sup> Natan a  
 spus lui David toate aceste cuvinte i toat vedenia aceasta. <sup>18</sup> i împ ratul David s'a dus i  
 s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, i ce este casa  
 mea, de m'ai f cut s ajung unde sînt? <sup>19</sup> i înc atît este pu in înaintea Ta, Doamne  
 Dumnezeule! Tu vorbe ti despre casa robului T u i în viitor. i binevoie ti s îne i pe  
 un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule! <sup>20</sup> Ce i-ar putea spune David mai mult?  
 Tu cuno ti pe robul T u, Doamne Dumnezeule! <sup>21</sup> Dup cuvîntul T u, i dup inima Ta,  
 Tu ai f cut toate aceste lucruri mari, ca s le descoperi robului T u! <sup>22</sup> Ce mare e ti Tu,  
 Doamne Dumnezeule! C ci nimeni nu este ca Tine, i nu este alt Dumnezeu afar de Tine,  
 dup tot ce am auzit cu urechile noastre. <sup>23</sup> Este oare pe p mînt un singur neam care s fie ca  
 poporul T u, ca Israel, pe care a venit s -l r scumpere Dumnezeu, ca s fac din el poporul  
 Lui, ca s - i fac un Nume i ca s fac pentru el, pentru ara Ta, minuni i semne,  
 izgonind dinaintea poporului T u, pe care l-ai r scump rat din Egipt, neamuri i pe dumnezeii  
 lor? <sup>24</sup> Tu ai înt rit pe poporul T u Israel, ca s fie poporul T u pe vecie; i Tu, Doamne,  
 Te-ai f cut Dumnezeul lui. <sup>25</sup> Acum, Doamne Dumnezeule, f s r mîn în veci cuvîntul  
 pe care l-ai rostit asupra robului T u i asupra casei lui, i lucreaz dup cuvîntul T u.  
<sup>26</sup> Si vit s fie Numele T u pe vecie, i s se zic : „Domnul o tirilor este Dumnezeul lui  
 Israel`. i casa robului T u David, s r mîn înaintea Ta!` <sup>27</sup> C ci Tu însu i, Doamne al  
 o tirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului T u, zicînd: „Eu î i voi întemeia o  
 cas !` De aceea a îndr znit robul T u s - i fac aceast rug ciune. <sup>28</sup> Acum, Doamne  
 Dumnezeule, Tu e ti Dumnezeu, i cuvintele Tale sînt adev r, i Tu ai vestit harul acesta  
 robului T u. <sup>29</sup> Binecuvinteaz dar casa robului T u, ca s d inuiasc pe vecie înaintea  
 Ta! C ci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, i, prin binecuvîntarea Ta, casa robului T u va  
 fi binecuvîntat pe vecie``.

## Chapter 8

<sup>1</sup> După aceea, David a bătut pe Filistenii și i-a smerit, și a luat din mîna Filistenilor  
cîrmuirea capitalei lor. <sup>2</sup> A bătut pe Moabi și i-a mîsurat cu o frînghie, punîndu-i să se  
culce la pîmînt; a mîsurat două frînghii ca să-i omoare, și o frînghie plină, ca să-i lase  
vii. și Moabi îi au fost supuși lui David, și i-au plătit... un bir. <sup>3</sup> David a bătut pe Hadadezer,  
fiul lui Rehob, împăratul din Ōba, cînd s'a dus să-i azeze iar să pînărea peste rîul  
Eufurat. <sup>4</sup> David și-a luat o mie apte sute de călăreși și douăzeci de mii de pedestri; a  
tăiat vinele cailor de trăsătură și n'a pîstrat cai decît pentru o sută de căruțe. <sup>5</sup> Sirienii din  
Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul din Ōba, și David a ucis douăzeci și  
două mii de Sirieni. <sup>6</sup> David a pus strajă în Siria Damascului. și Sirienii au fost supuși lui  
David, și i-au plătit un bir. Domnul ocrotea pe David ori unde se ducea. <sup>7</sup> și David a luat  
scuturile de aur, pe cari le aveau slujitorii lui Hadadezer, și le-a adus la Ierusalim. <sup>8</sup> Împăratul  
David a mai luat multă aramă din Betah și din Berotai, cetățile lui Hadadezer. <sup>9</sup> Toi,  
împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oțireă lui Hadadezer, <sup>10</sup> și a trimis  
pe fiul său Ioram la împăratul David, ca să-i ureze de bine, și să-l laude că a pornit lupta  
împotriva lui Hadadezer și că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus  
vase de argint, vase de aur, și vase de aramă. <sup>11</sup> Împăratul David le-a închinat Domnului, cum  
închinase și argintul și aurul luat de la toate neamurile pe cari le biruise, <sup>12</sup> din Siria, din Moab,  
de la fiii lui Amon, de la Filistenii, de la Amalec, și din prada de la Hadadezer, fiul lui Rehob,  
împăratul din Ōba. <sup>13</sup> La întoarcerea de la biruință a lui asupra Sirienilor, David și-a făcut  
iar un nume, bînd în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți. <sup>14</sup> A pus străji în Edom,  
a pus străji în tot Edomul. și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David  
pretutindeni pe unde mergea. <sup>15</sup> David a împărțit peste Israel, și fiecare judecată și dreptate  
la tot poporul lui. <sup>16</sup> Ioab, fiul eruiei, era mai mare peste oțireă; Iosafat, fiul lui Ahilud, era mai  
mare peste scriitori; <sup>17</sup> Adoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia  
era logofăt; <sup>18</sup> Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretilor și a Peletilor; și fiii  
lui David erau mari dregători.

## Chapter 9

1 David a zis: „A mai r mas cineva din casa lui Saul, ca s -i fac bine din pricina lui Ionatan?”

2 Era un slujitor din casa lui Saul, numit Iba, pe care l-au adus la David. Împ ratul Iba a zis: „Tu e ti Iba?” I el a r spus: „Robul t u, da!”

3 Împ ratul a zis: „Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca s m port cu el cu o bun tate ca bun tatea lui Dumnezeu?” I Iba a r spus împ ratului: „Mai este un fiu al lui Ionatan, olog de picioare”. 4 Împ ratul a zis: „Unde este?” I Iba a r spus împ ratului: „Este în casa lui Machir fiul lui Amiel, la Lodebar”.

5 Împ ratul David l -a trimes s -l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar. 6 I Mefibet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a c zut cu fa a la p mînt, i s'a închinat. David a zis: „Mefibet!” I el a r spus: „Iat robul t u!” 7 David i -a zis: „Nu te teme, c ci vreau s - i fac bine din pricina tat lui t u Ionatan. Î i voi da înapoi toate p mînturile tat lui t u Saul, i vei mânca totdeauna la masa mea”. 8 El s'a închinat, i a zis: „Cine este robul t u, ca s te ui i la un cîne mort ca mine?” 9 Împ ratul a chemat pe Iba, slujba ul lui Saul, i i -a zis: „Dau fiului st pînului t u tot ce era al lui Saul i tot ce avea toat casa lui. 10 Tu s lucrezi p mînturile pentru el, tu, fiii t i, i robii t i, i s strîngi rodurile, ca fiul st pînului t u s aib pîne de mîncare; i Mefibet, fiul st pînului t u, va mânca totdeauna la masa mea”. I Iba avea cincisprezece fii i dou zeci de robi. 11 El a zis împ ratului: „Robul t u va face tot ce porunce te împ ratul, domnul meu, robului s u”. 12 I Mefibet a mîncat la masa lui David, ca unul din fiii împ ratului. Mefibet avea un fiu mic, numit Mica, i to i ceice locuiau în casa lui Iba erau robii lui Mefibet. 13 Mefibet locuia la Ierusalim, c ci mânca totdeauna la masa împ ratului. El era olog de amîndou picioarele.

## Chapter 10

1 Dup aceea, împ ratul fiilor lui Amon a murit, i în locul lui a domnit fiul s u Hanun.

2 David a zis: „Voi ar ta bun voin lui Hanun, fiul lui Naha , cum a ar tat i tat l lui fa de mine”. I David a trimes pe slujitorii s i s -l mîngîie pentru moartea tat lui s u.

3 Cînd au ajuns slujitorii lui David în ara fiilor lui Amon, c peteniile fiilor lui Amon au zis st pînului lor Hanun: „Crezi c David î i trimete oameni s te mîngîie, ca s cinsteasc pe tat l t u? Ori ca s cunoasc i s cerceteze cetatea, ca s'o nimiceasc î i trimete el



slujitorii la tine?` 4 Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le -a ras barba pe jum tate, i  
 le -a t iat hainele pe jum tate pîn la coapse. Apoi le -a dat drumul. 5 David, în tiin at de  
 lucrul acesta, a trimes ni te oameni înaintea lor, c ci oamenii aceia erau foarte batjocori i; i  
 împ ratul a spus s le spun : „R mîne i la Ierihon pîn v va cre te barba, i pe urm  
 s v întoarce i.` 6 Fiii lui Amon, v zînd c se f cuser urî i lui David, au tocmit  
 dou zeci de mii de pede tri dela Sirienii din Bet-Rehob i dela Sirienii din oba, o mie de  
 oameni dela împ ratul din Maaca, i dou sprezece mii de oameni dela oamenii din Tob. 7 La  
 auzul acestei ve ti, David a trimes împotriva lor pe Ioab i toat o tiera, numai oameni viteji.  
 8 Fiii lui Amon au ie it, i s'au a ezat în iruri de b taie la intrarea por ii; Sirienii din oba  
 i din Rehob, i oamenii din Tob i din Maaca, erau deoparte în cîmpie. 9 Ioab a v zut c  
 avea s lupte i înainte i înapoi. A ales atunci din to i ale ii lui Israel o ceat , pe care a  
 a ezat -o împotriva Sirienilor; 10 i a pus subt porunca fratelui s u Abi ai ce mai r m sese  
 din popor, ca s in piept fiilor lui Amon. 11 El a zis: „Dac Sirienii vor fi mai tari decît  
 mine, s vii în ajutorul meu; i dac fiii lui Amon vor fi mai tari decît tine, voi veni eu s te  
 12  
 ajut. Fii tare, i s ne ar t m plini de b rb ie pentru poporul nostru i pentru  
 cet ile Dumnezeului nostru; i Domnul... s fac ce va crede!` 13 Ioab cu poporul lui a  
 înaintat la lupt împotriva Sirienilor, i ei au luat -o la fug dinaintea lui. 14 i cînd au v zut  
 fiii lui Amon, c Sirienii o luaser la fug , au fugit i ei dinaintea lui Abi ai, i au intrat  
 în cetate. Ioab a plecat dela fiii lui Amon, i s'a întors la Ierusalim. 15 Sirienii, v zînd c  
 fuseser b tu i de Israel, i-au strîns puterile. 16 Hadarezer a trimes dup Sirienii, care erau  
 de cealalt parte a Rîului; i au venit la Helam, în frunte cu obac, c petenia o tirii lui  
 17 Hadarezer. Au dat de veste lui David care a strîns tot Israelul, a trecut Iordanul, i a venit la  
 Helam: Sirienii s'au preg tit de au ie it înaintea lui David, i au început lupta cu el. 18 Dar  
 Sirienii au fugit dinaintea lui Israel. i David le -a t iat apte sute de cai de tr sur i  
 patruzeci de mii de c l re i; a lovit i pe c petenia o tirii lor obac, care a murit pe loc.  
 19 To i împ ra ii supu i lui Hadarezer, v zîndu-se b tu i de Israel, au f cut pace cu  
 Israel, i i s'au spus. i Sirienii n'au mai îndr znit s ajute pe fiii lui Amon.

## Chapter 11

<sup>1</sup> În anul următor, pe vremea când porneau împărățiile la război, David a trimis pe Ioab, cu slujitorii lui în tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

<sup>2</sup> Într-o după-amiază spre seară, David s'a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se sculda și care era foarte frumoasă la chip.

<sup>3</sup> David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: „Este Bat-eba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul.”

<sup>4</sup> Și David a trimis niște oameni să o aduc. Ea a venit la el, și el s'a culcat cu ea. După ce s'a curățit de necurăția ei, ea s'a întors acasă.

<sup>5</sup> Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorba lui David, zicând: „Sînt însărcinată.”

<sup>6</sup> Atunci David a trimis următoarea poruncă lui Ioab: „Trimete-mi pe Urie, Hetitul.” Și Ioab a trimis pe Urie la David.

<sup>7</sup> Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului, și despre mersul războiului.

<sup>8</sup> Apoi David a zis lui Urie: „Pogoară-te acasă, și spal-ți picioarele.” Urie a ieșit din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

<sup>9</sup> Dar Urie s'a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii stăpînului său, și nu s'a pogorît acasă la el.

<sup>10</sup> Au dat de țire lui David despre aceasta, și i-au spus: „Urie nu s'a pogorît la el caș.” Și David a zis lui Urie: „Nu vei tu oare din câștorie? Pentru ce nu te-ai pogorît acasă?”

<sup>11</sup> Urie a răspuns lui David: „Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sînt tîbîriți în câmp, și eu stau într-un cas și mînc și beau și stau culcat cu nevastă-mea! Viu e ție tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta.”

<sup>12</sup> David a zis lui Urie: „Mai rămîi în această zi aici, și mîine îți voi da drumul.” Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

<sup>13</sup> David l-a poftit să mînce și să bea cu el, și l-a îmbrățat; și seara Urie a ieșit și s'a culcat cu slujitorii stăpînului său, dar nu s'a pogorît acasă.

<sup>14</sup> A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui Ioab, și a trimis-o prin Urie. În scrisoarea aceasta scria: „Pune-i pe Urie în locul cel mai greu al luptei, și trage-i-vînapoi dela el, ca să fie lovit și să moară.”

<sup>16</sup> Ioab, împresurînd cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l ținea apărător de oștași viteji.

<sup>17</sup> Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s'au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.

<sup>18</sup> Ioab a trimis un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.

<sup>19</sup> Și a dat solului următoarea poruncă: „Cînd vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei,

<sup>20</sup> poate că se va mînia și

va zice: „Pentru ce v'ati apropiat de cetate sa luptati impotriva ei? Nu tiati cese aruncasgei din varful zidului? <sup>21</sup> Cine a omorit pe Abimelec, fiul lui Ierubet? Nu o femeie, care a aruncat peste el din varful zidului o piatra de moarte, si n'ati murit el la Tebe? Pentru ce v'ati apropiat de zid? Atunci si-i spui: „A murit robul tau Urie, Hetitul.” <sup>22</sup> Solul a plecat; si, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise Ioab. <sup>23</sup> Solul a zis lui David: „Oamenii aceia au fost mai tari decat noi; facusero ierimpotriva noastra incamp, si i-am dat inapoi noastra incamp, si i-am dat inapoi pana la intrarea porii, dar arca ii au tras de pe varful zidului asupra slujitorilor tai, si multi din slujitorii imporatului au fost ucisi, si a murit robul tau Urie, Hetitul.” <sup>25</sup> David a zis solului: „Iati ce si spui lui Ioab: „Nu te munci pentru implinirea aceasta, ci si sabia doboracind pe unul, cand pe altul; bate cetatea cu putere, darim-o. Si tu, imbratiaz-te!” <sup>26</sup> Nevasta lui Urie a aflat ca baba ei murise, si a prins pe baba ei. <sup>27</sup> Dupace au trecut zilele de jale, David a trimis s'o ia, si a primit-o in casa lui. Ea i-a fost nevasta, si i-a nascut un fiu. Fapta lui David n'aplecut Domnului.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Domnul a trimis pe Natan la David. Si Natan a venit la el si i-a zis: „Intr'o cetate erau doi oameni, unul bogat si altul sarac. <sup>2</sup> Bogatul avea foarte multe oi si foarte multi boi. <sup>3</sup> Saracul n'avea nimic decat o mielusa, pe care o cumparase; o hraneam, si o cresteam la el impreuncu copiii lui; ea manca din aceea bucat de paine cu el, bea din acela pahar cu el, dormea la sinul lui, si o privea ca pe fata lui. <sup>4</sup> A venit un celtor la omul acela bogat. Si bogatul nu s'aindurat sa se atinga de oile sau de boii lui, ca sa pregateasca un pranz celtorului care venise la el; ci a luat oaia saracului, si a gatit-o pentru omul care venise la el.” <sup>5</sup> David s'aprius foarte tare de manie impotriva omului acestuia, si a zis lui Natan: „Viu este Domnul cel omul care a facut lucrul acesta este vrednic de moarte. <sup>6</sup> Si s'adea inapoi patru miei, pentru ca s'arata fapta aceasta, si n'ati avut mila.” <sup>7</sup> Si Natan a zis lui David: „Tu esti omul acesta!” A a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu te-am uns imporat peste Israel, si te-am scapat din mana lui Saul; <sup>8</sup> te-am facut stapan pe casa stapanului tau, am pus la sinul tau nevastele stapanului tau, si i-am dat casa lui Israel si Iuda. Si dac'ar fi fost putina atita, a mai fi adugat. <sup>9</sup> Pentru ce dar au dispreuit tu cuvintul Domnului, facind ce este ruiu inaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie..., Hetitul; ai luat de nevasta pe nevasta-sa, si pe el l-ai

10 ucis cu sabia fiilor lui Amon. Acum niciodat nu se va depărta sabia din casa ta, pentru  
 11 M'ai dispregiut, și pentru că ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, Hetitul. A a vorbete  
 Domnul. „Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de sub ochii tăi, pe  
 12 nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu ele în fața soarelui acestuia. Căci ai  
 lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucrul acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui.”  
 13 David a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului!” și Natan a zis lui David: „Domnul  
 14 îți iartă păcatul..., nu vei muri. Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să  
 hulească, și vîrînd fapta aceasta, fiul care și s'a născut, va muri.” și Natan a plecat  
 15 acasă. Domnul a lovit copilul pe care îl născuse lui David nevasta lui Urie, și a fost greu  
 16 bolnav. David s'a rugat lui Dumnezeu pentru copil, și a postit; și cînd a venit acasă, toată  
 17 noaptea a stat culcat pe pînă. Bătrînii casei au strigat de el și se scoală de la pînă;  
 18 dar n'a vorbit, și n'a mîncat nimic cu ei. A doua zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s'au  
 temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci ziceau: „Cînd copilul trăia încă, i-am vorbit,  
 și nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: „A murit copilul?” Are să se întristeze  
 19 și mai mult.” David a băgat de seamă că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei, și a  
 înțeles că murise copilul. El a zis slujitorilor săi: „A murit copilul?” și ei au răspuns: „A  
 20 murit.” Atunci David s'a sculat de la pînă. S'a spălat, s'a uns, și și-a schimbat hainele;  
 apoi s'a dus în casa Domnului, și s'a închinat. Întorcîndu-se acasă, a cerut să-i se dea  
 21 mîncare, și a mîncat. Slujitorii lui i-au zis: „Ce însemnează ceea ce faci? Cînd trăia copilul,  
 22 posteai și plîngeai; și acum, cînd a murit copilul, te scolii și mînci!” El a răspuns:  
 „Cînd trăia copilul, posteam și plîneam, căci ziceam: „Cine te dăc nu se va îndura Domnul  
 23 de mine și dăc nu va trăi copilul?” Acum, cînd a murit, pentru ce să mai postesc? Pot să  
 24 -l întorc în viață? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.” David a mîngîiat  
 pe nevastă-sa Bet-eba, și a intrat la ea și s'a culcat cu ea. Ea a născut un fiu, pe care l-a  
 25 numit Solomon, și care a fost iubit de Domnul. El l-a încredințat în mîinile proorocului Natan,  
 26 și Natan și-a pus numele Iedidia (Iubitul Domnului), pentru Domnul. Ioab, care împresura  
 27 Raba fiilor lui Amon, a pus mîna pe cetatea împărătească, și a trimis soli lui David să-i  
 28 spun: „Am început lupta împotriva Rabei, și am pus stăpînire pe cetatea apelor; strînge  
 acum cealaltă parte a poporului, și bătăie împotriva cetății, și ia-o, căci nu o iau eu

29 i s vin asupra mea cinstea.`` David a strîns tot poporul, i a mers asupra cet ii Raba;  
 30 a b tut -o i a luat -o. A luat cununa de pe capul împ ratului ei, care cînt rea un talant de aur i era împodobit cu pietre scumpe. Au pus -o pe capul lui David, care a luat o foarte mare  
 31 prad din cetate. A scos pe locuitori, i i -a trecut prin ferestraie, prin grape de fer i securi de fer, i i -a pus în cuptoarele de c r mizi; a a f cut tuturor cet ilor fiilor lui Amon. David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul.

### Chapter 13

1 Dup aceea, iat ce s'a întîmplat. Absalom, fiul lui David, avea o sor frumoas , numit Tamar; i Amnon, fiul lui David, a iubit -o. 2 Amnon era atît de chinuit din aceast pricin , încît a c zut bolnav dup sor -sa Tamar; c ci era fecioar , i -i venea greu lui Amnon s -i fac ceva. 3 Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui imea, fratele lui David. i Ionadab era un om foarte iret. 4 El i -a zis: „Pentruce te usuci din zi în zi, tu, fiul împ ratului? Nu vrei s -mi spui?” Amnon i -a r spus: „Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom.” 5 Ionadab i -a zis: „Culc -te în pat, i f -te bolnav. Cînd va veni tat l t u s te vad , s -i spui: „D voie sorei mele Tamar, s vin s -mi dea s m nînc; s -mi preg teasc subt ochii mei o mîncare, ca s'o v d i s'o iau din mîna ei.” 6 Amnon s'a culcat i s'a f cut bolnav. Împ ratul a venit s -l vad , i Amnon a zis împ ratului: „Te rog, s vin soru-mea Tamar s fac dou turte subt ochii mei i s le m nînc din mîna ei.” 7 David a trimes s spun Tamarei înl untrul od ilor ei: „Du-te în casa fratelui t u Amnon, i preg te te -i o mîncare.” 8 Tamar s'a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat pl m deal , a fr mîntat -o, a preg tit turte înaintea lui, i le -a copt; 9 luînd apoi tigaia, le -a r sturnat înaintea lui.” Dar Amnon n'a vrut s m nînce. El a zis: „Scoate i pe toat lumea afar .” i toat lumea a ie it afar dela el. 10 Atunci Amnon a zis Tamarei: „Adu-mi mîncarea în odaie, i s'o m nînc din mîna ta.” Tamar a luat turtele pe cari le f cuse, i le -a dus fratelui s u Amnon, în odaie. 11 Pe cînd i le d dea ea s le m nînce, el a apucat -o i i -a zis: „Vino, soro, i culc -te cu mine.” 12 Ea i -a r spus: „Nu, frate, nu m necinsti, c ci nu se face a a în Israel; nu face mi elia aceasta. 13 Unde m voi duce eu cu ru inea mea? i tu vei trece drept

un mi el în Israel. Acum, vorbe te, te rog, împ ratului, i nu se va împotrivi s fiu a ta.``

14 Dar el n'a vrut s'o asculte; a silit -o, a necinstit -o i s'a culcat cu ea. 15 Apoi Amnon a urît -o

foarte mult, mai mult decât o iubise. i i -a zis: „Scoal -te, i du-te!`` 16 Ea i -a r spus: „Nu

mai m ri r ul pe care l-ai f cut, izgonindu-m.`` 17 El n'a vrut s'o asculte i, chemînd b iatul care -i slujea, a zis: „Izgone te dela mine pe femeia aceasta, scoate -o afar , i încuie u a

dup ea!`` 18 Ea avea o rochie pestri ; c ci aceasta era haina pe care o purtau fetele împ ratului, cît vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos -o afar , i a încuiat u a

dup ea. 19 Tamar i -a pres rat cenu pe cap, i i -a sfî iat haina pestri ; a pus

mîna în cap, i a plecat ipînd. 20 Fratele ei Absalom, i -a zis: „A stat fratele t u Amnon cu tine? Acum, soro, taci, c ci este fratele t u; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta.`` i

Tamar, nemîngîiat , a locuit în casa fratelui ei Absalom. 21 Împ ratul David a aflat toate aceste

lucruri, i s'a mîniat foarte tare. 22 Absalom n'a vorbit nici bine nici r u cu Amnon; dar a început

s -l urasc , pentruc necinstise pe soru-sa Tamar. 23 Dup doi ani, pe cînd Absalom avea

tunsul oilor la Baal-Ha or, lîng Efraim, a poftit pe to i fiii împ ratului. 24 Absalom s'a dus la împ rat, i a zis: „Iat , robul t u are tunsul oilor; s vin împ ratul i slujitorii lui la

robul t u.`` 25 i împ ratul a zis lui Absalom: „Nu, fiule, nu vom veni to i, ca s nu- i fie greu.`` Absalom a st ruit de el; dar împ ratul n'a vrut s se duc , i l -a binecuvîntat.

26 Absalom a zis: „D voie m car fratelui meu Amnon s vin cu noi.`` Împ ratul i -a

r spus: „Pentruce s vin el cu tine?`` 27 În urma st ruin elor lui Absalom, împ ratul a

l sat s mearg cu el pe Amnon i to i fiii s i. 28 Absalom a dat urm toarea porunc

slujitorilor s i: „Lua i seama cînd se va veseli inima lui Amnon de vin, i cînd v voi zice: „Lovi i pe Amnon!`` atunci s -l omorî i; s nu v teme i de nimic: oare nu v poruncesc

eu? Fi i tari, i ar ta i-v oameni de inim !`` 29 Slujitorii lui Absalom au f cut lui Amnon cum le poruncise Absalom. i to i fiii împ ratului s'au sculat, au înc lecat fiecare pe catîrul

lui, i au fugit. 30 Pe cînd erau pe drum, a ajuns zvonul la David c Absalom, a ucis pe to ii

fiii împ ratului, i c n'a mai r mas niciunul din ei. 31 Împ ratul s'a sculat, i -a rupt hainele,

i s'a culcat pe p mînt, i to i slujitorii lui st teau acolo cu hainele sfî iate. 32 Ionadab,

fiul lui imea, fratele lui David, a luat cuvîntul i a zis: „S nu cread domnul meu c to i tinerii, fiii împ ratului, au fost uci i, c ci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei

hot rîri a lui Absalom, din ziua cînd Amnon a necinstit pe sor -sa Tamar. 33 S nu se mai

munceasc dar împ ratul, domnul meu, cu gândul c to i fiii împ ratului au murit, c ci  
numai Amnon a murit. <sup>34</sup> Absalom a fugit. i tîn rul pus de straj a ridicat ochii i s'a uitat.  
i iat c o mare ceat venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte. <sup>35</sup> Ionadab a zis  
împ ratului: „Iat c vin fiii împ ratului! Astfel se adevere te ce spunea robul t u``. <sup>36</sup> Pe  
cînd ispr vea el vorba, iat c fiii împ ratului au venit. Au ridicat glasul, i au plîns; i  
împ ratul i to i slujitorii lui au plîns mult. <sup>37</sup> Absalom fugise, i s'a dus la Talmai, fiul lui  
Amihur, împ ratul Ghe urului. i David j lea în fiecare zi pe fiul s u. <sup>38</sup> Absalom a stat  
trei ani la Ghe ur, unde se dusesese, dup ce fugise. <sup>39</sup> Împ ratul David a încetat s mai  
urm reasc pe Absalom, c ci se mîngîiase de moartea lui Amnon.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Ioab, fiul eruiei, a b gat de seam c inima împ ratului era aprins de dor dup  
Absalom. <sup>2</sup> A trimes s aduc din Tecoa o femeie iscusit , i i -a zis: „F -te c plîngi, i  
îmbrac -te în haine de jale; nu te unge cu untdelemn, i fii ca o femeie care de mult vreme  
plînge dup un mort. <sup>3</sup> S te duci astfel la împ rat, i s -i vorbe ti a a i a a.`` i  
Ioab i -a spus ce trebuia s zic . <sup>4</sup> Femeia aceea din Tecoa s'a dus s vorbeasc împ ratului.  
A c zut cu fa a la p mînt, s'a închinat, i a zis: „Împ rate, scap -m !`` <sup>5</sup> Împ ratul i -a  
zis: „Ce ai?`` Ea a r spus: „Da, sînt v duv , b rbatul mi -a murit! <sup>6</sup> Roaba ta avea doi fii;  
amîndoi s'au certat pe cîmp, i n'a fost nimeni s -i despart ; unul a lovit pe celalt, i l -a  
omorît. <sup>7</sup> i iat c toat familia s'a ridicat împotriva roabei tale, zicînd: „Scoate încoace pe  
uciga ul fratelui s u! Vrem s -l omorîm, pentru via a fratelui s u pe care l -a ucis; vrem  
s nimicim chiar i pe mo tenitor!`` Ei ar stinge astfel i t ciunele care-mi mai r mîne, ca  
s nu lase b rbatului meu nici nume nici urma viu pe fa a p mîntului.`` <sup>8</sup> Împ ratul a zis  
femeii: „Du-te acas . Voi da porunci cu privire la tine.`` <sup>9</sup> Femeia din Tecoa a zis împ ratului:  
„Asupra mea, împ rate, domnul meu, i asupra casei tat lui meu s cad pedeapsa; împ ratul  
i scaunul lui de domnie s nu aib nimic de suferit``. <sup>10</sup> Împ ratul a zis: „Dac va vorbi  
cineva împotriva ta, s -l aduci la mine, i nu se va mai atinge de tine.`` <sup>11</sup> Ea a zis: „S - i  
aduc aminte împ ratul de Domnul, Dumnezeul t u, pentruca r z bun torul sîngelui s nu

m reasc pr p dul, i s nu mi se nimiceasc fiul!`` i el a zis: „Viu este Domnul, c

un p r din capul fiului t u nu va c dea la p mînt!``<sup>12</sup> Femeia a zis: „D voie roabei tale

s spun o vorb domnului meu, împ ratul.`` i el a zis: „Vorbe te!``<sup>13</sup> Femeia a zis: „Pentruce gînde ti tu astfel cu privire la poporul lui Dumnezeu, c ci nu iese chiar din cuvintele împ ratului c împ ratul este ca i vinovat cînd nu cheam înapoi pe acela pe care l -a gonit?

<sup>14</sup> Trebuie negre it s murim, i vom fi ca ni te ape v rsate pe p mînt, cari nu se mai adun . Dumnezeu nu ia via a, ci dore te ca fugarul s nu r mîn izgonit dinaintea Lui.

<sup>15</sup> Acum, dac am venit s spun aceste lucruri împ ratului, domnului meu, am venit pentruc poporul m'a însp imîntat. i roaba ta a zis: „Vreau s vorbesc împ ratului; poate c împ ratul

va face ce va zice roaba sa.<sup>16</sup> Da, împ ratul va asculta pe roaba sa, ca s scape din mîna celor

ce caut s ne nimiceasc , pe mine i pe fiul meu, din mo tenirea lui Dumnezeu.`<sup>17</sup> Roaba ta a zis: „Cuvîntul domnului meu împ ratul s -mi dea odihn . C ci domnul meu împ ratul este ca un înger al lui Dumnezeu, gata s aud binele i r ul. i Domnul, Dumnezeu t u,

s fie cu tine.``<sup>18</sup> Împ ratul a r spus, i a zis femeii: „Nu-mi ascunde ce te voi întreba.``

i femeia a zis: „S vorbeasc domnul meu împ ratul!``<sup>19</sup> Împ ratul a zis atunci: „Oare mîna lui Ioab nu este ea cu tine în toat treaba aceasta?`` i femeia a r spus: „Viu este sufletul t u, împ rate, domnul meu, c nu este cu putin nici o abatere nici la dreapta nici la stînga dela tot ce a zis domnul meu împ ratul. În adev r, robul t u Ioab mi -a poruncit, i a pus în

gura roabei tale toate aceste cuvinte.<sup>20</sup> Ca s dea o alt înf i are lucrului, a f cut robul t u Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atît de în elept ca i un înger al lui Dumnezeu, ca s cunoasc tot ce se petrece pe p mînt.``

<sup>21</sup> Împ ratul a zis lui Ioab: „Iat , vreau s fac

lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tîn rul Absalom.``<sup>22</sup> Ioab a c zut cu fa a la p mînt, s'a închinat, i a binecuvîntat pe împ ratul. Apoi a zis: „Robul t u cunoa te azi c am c p tat trecere înaintea ta, împ rate, domnul meu, fiindc împ ratul lucreaz dup cuvîntul

robului s u.``<sup>23</sup> Ioab s'a sculat, a plecat în Ghe ur, i a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim.

<sup>24</sup> Dar împ ratul a zis: „S se duc în casa lui, i s nu-mi vad fa a.`` i Absalom s'a

dus în casa lui, i n'a v zut fa a împ ratului.<sup>25</sup> Nu era om în tot Israelul a a de vestit ca Absalom în privin a frumuse ei lui; din talpa piciorului pîn în cre tetul capului, n'avea niciun

cusur.<sup>26</sup> Cînd î i tundea capul- i -l tundea în fiecare an, pentruc p rul îi era greu-greutatea

p rului de pe capul lui era de dou sute de sicli, dup greutatea împ ratului.<sup>27</sup> Lui Absalom

i s'au n scut trei fii, i o fiic , numit Tamar, care era o femeie frumoas la chip.<sup>28</sup> Absalom



29 a locuit doi ani la Ierusalim, f r s vad fa a împ ratului. Apoi a chemat pe Ioab, s  
-l trimeat la împ ratul: dar Ioab n'a voit s vin la el. L -a chemat a doua oar ; i Ioab tot  
30 n'a vrut s vin . Absalom a zis atunci slujitorilor lui: „Vede i, ogorul lui Ioab este lâng  
al meu; are orz pe el; duce i-v i pune i-i foc.” i slujitorii lui Absalom au pus foc câmpului.  
31 Ioab s'a sculat i s'a dus la Absalom acas . i i -a zis: „Pentruce au pus slujitorii t i foc  
32 câmpului meu?” Absalom a r spus lui Ioab: „Iat , i-am trimes verb i i-am zis:  
„Vino aici, i te voi trimete la împ rat s -i spui: „Pentruce m'am întors din Ghe ur? Ar fi fost  
mai bine pentru mine s fiu i acum acolo. Doresc acum s v d fa a împ ratului; i dac  
33 este vreo nelegiuire în mine, s m omoare.” Ioab s'a dus la împ rat, i i -a spus lucrul  
acesta. i împ ratul a chemat pe Absalom, care a venit la el i s'a aruncat cu fa a la p mînt  
înaintea lui. Împ ratul a s rutat pe Absalom.

## Chapter 15

1 Dup aceea, Absalom i -a preg tit care i cai, i cinci zeci de oameni cari alergau  
2 înaintea lui. Se scula disdediminea , i st tea la marginea drumului la poart . i  
oridecîteori avea cineva vreo neîn elegere i se ducea la împ rat la judecat , Absalom îl  
chema i zicea: „Din ce cetate e ti?” Dup ce -i r spunea: „Sînt din cutare semin ie a lui  
3 Israel,” Absalom îi zicea: „Iat , pricina ta este bun i dreapt ; dar nimeni din partea  
4 împ ratului nu te va asculta.” Absalom zicea: „De m'ar pune pe mine judec tor în ar !  
Orice om care ar avea o neîn elegere i o judecat , ar veni la mine, i i-a face dreptate.”  
5 i cînd se apropia cineva s se închine înaintea lui, el îi întindea mîna, îl apuca, i -l s ruta.  
6 Absalom se purta a a cu to i aceia din Israel cari se duceau la împ rat s cear dreptate.  
7 i Absalom cî tiga inima oamenilor lui Israel. Dup trecere de patruzeci de ani, Absalom a  
zis împ ratului: „D -mi voie s m duc la Hebron s împlinesc o juruin pe care am  
8 f cut -o Domnului. C ci robul t u a f cut o juruin , cînd... locuiam la Ghe ur în Siria;  
9 i am zis: „Dac m va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinste Domnului.” Împ ratul  
10 i -a zis: „Du-te în pace.” Absalom s'a sculat, i a plecat la Hebron. Absalom a trimes iscoade  
în toate semin iile lui Israel, s spun : „Cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei, s zice i:  
11 „Absalom s'a f cut împ rat la Hebron!” Dou sute de oameni din Ierusalim, cari fuseser

12  
 pofți i, au însoțit pe Absalom; i l-au însoțit în prostia lor, fără să știe nimic. Pe  
 când aducea Absalom jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel, Ghilonitul, sfetnicul lui  
 David. Uneltirea către putere, și poporul se îndrepta în număr tot mai mare... de partea lui  
 13  
 Absalom. Cineva a venit și a dat de țire lui David, și a zis: „Inima oamenilor lui Israel s'a  
 14  
 întors spre Absalom.” și David a zis tuturor slujitorilor lui cari erau cu el la Ierusalim:  
 „Scula și fugim, ca să nu vom scăpa dinaintea lui Absalom. Grăbiți-vă de plecare;  
 altfel, nu va întârzia să ne ajungă, și va arunca nenorocirea peste noi, și va trece cetatea prin  
 15  
 ascuțitul săbiei.” Slujitorii împăratului i-au zis: „Slujitorii tăi vor face tot ce va voi  
 16  
 domnul nostru împăratul.” Împăratul a ieșit, și toată casa lui mergea după el; și a  
 17  
 lăsat zece călătorești pentru paza casei. Împăratul a ieșit astfel, și tot poporul îl urma. Și  
 18  
 s'au oprit la cea din urmă câmp. Toți slujitorii lui, toți Cheretii și toți Peletii, au  
 trecut alături de el; și toți Gatii, în număr de ase sute de oameni, veniți din Gat după  
 19  
 el, au trecut înaintea împăratului. Împăratul a zis lui Itai din Gat: „Pentru ce să vii și tu cu  
 noi? Întoarce-te, și rămâi cu împăratul, ca să ești strajă, și ai fost luat chiar din țara ta.  
 20  
 De ieri ai venit, și azi să te faci războinic cu noi încoace și încolo, când nici eu însumi  
 nu știu unde mă duc! Întoarce-te, și ia-ți pe frații tăi cu tine. Domnul să se poarte cu tine  
 21  
 cu bună țară și credincioșie!” Itai a răspuns împăratului, și a zis: „Viu este Domnul și  
 viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, fie că să moară,  
 22  
 fie că să trăiască, acolo va fi și robul tău.” David a zis atunci lui Itai: „Du-te și treci!”  
 23  
 și Itai din Gat a trecut înainte, cu toți oamenii lui și toți copiii cari erau cu el. Tot înutul  
 plîngea și scoteau țipete mari, la trecerea întregului popor. Împăratul a trecut apoi și el pârîul  
 24  
 Chedron, și tot poporul a apucat pe drumul care duce în pustie. Adoc era și el acolo, și  
 cu el toți Leviții, ducînd chivotul legământului lui Dumnezeu; și au așezat jos chivotul lui  
 25  
 Dumnezeu, și Abiatar se suia, în timp ce tot poporul isprăvea de ieșit din cetate. Împăratul  
 a zis lui adoc: „Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi călători înaintea  
 26  
 Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să văd chivotul în locul lui. Dar dacă  
 27  
 va zice: „Nu-mi place de tine”, iată-mă, și făcete-mă să cred cu mine. Împăratul a mai zis  
 preotului adoc: „În elegi? Întoarce-te în pace în cetate, cu fiul tău Ahimaa, și cu Ionatan,  
 28  
 fiul lui Abiatar, cei doi fii ai voștri. Vedeți, voi așteptați în câmpiile pustiei, pînă ce-mi vor  
 29  
 veni veștile din partea voastră.” Astfel adoc și Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu

30  
la Ierusalim, i au r mas acolo. David a suit dealul m slinilor. Suia plîngînd i cu capul acoperit, i mergea cu picioarele goale; i to i ceice erau cu el i-au acoperit... i ei capul,  
31  
i suiau plîngînd..... Au venit i au spus lui David: „Ahitofel este împreun cu Absalom printre uneltitori.” i David a zis: „Doamne, nimice te sfaturile lui Ahitofel!”  
32  
Cînd a ajuns David pe vîrf, unde s'a închinat înaintea lui Dumnezeu, iat c Hu ai, Architul, a venit înaintea lui, cu haina sfî iat i capul acoperit cu rîn .  
33  
David i -a zis: „Dac vei veni cu mine, îmi vei fi o povar . Dimpotriv , vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dac te vei întoarce în cetate, i vei zice lui Absalom: „Împ rate, eu voi fi robul t u; odinioar am fost robul tat lui t u, dar acum sînt robul t u.”  
34  
Preo ii adoc i Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împ ratului spune preo ilor adoc i Abiatar.  
35  
i fiindc ei au acolo la ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaa , fiul lui adoc, i pe Ionatan, fiul lui Abiatar,  
36  
prin ei îmi ve i trimete tot ce ve i afla. Hu ai, prietenul lui David, s'a întors dar în cetate. i Absalom a intrat în Ierusalim.

## Chapter 16

1  
Cînd trecuse David pu in de vîrf, iat c iba, slujitorul lui Mefibo et, a venit înaintea lui cu doi m gari în la i, pe cari erau dou sute de pîni, o sut de turte de stafide, o sut de roade de var , i un burduf cu vin.  
2  
Împ ratul a zis lui iba: „Ce vrei s faci cu acestea?” i iba a r spus: „M garii sînt pentru casa împ ratului, pentru c l rie, pînile i roadele de var sînt pentru hrana tinerilor, i vinul pentru potolirea setei celor ce vor fi obosi i în pustie.  
3  
Împ ratul a zis: „Unde este fiul st pînului t u?” i iba a r spus împ ratului: „Iat , a r mas la Ierusalim, c ci a zis: „Ast zi casa lui Israel îmi va da înapoi împ r ia tat lui meu.”  
4  
Împ ratul a zis lui iba: „Tot ce este al lui Mefibo et este al t u.” i iba a zis: „M închin cu plec ciune! S cap t trecere înaintea ta, împ rate, domnul meu!”  
5  
David ajunsese pîn la Bahurim. i de acolo a ie it un om din familia i din casa lui Saul, numit  
6  
imei, fiul lui Ghera. El îfaninta blestemînd, i a aruncat cu pietre dup David i dup to i slujitorii împ ratului David, în timp ce tot poporul i to i vitezii st teau la dreapta i la sfînga  
7  
împ ratului. imei vorbea astfel cînd blestema: „Du-te, du-te, om al sîngelui, om r u!”  
8  
Domnul face s cad asupra ta pedeapsa pentru tot sîngele casei lui Saul, al c rui scaun de domnie l-ai luat, i Domnul a dat împ r ia în mînile fiului t u Absalom; i iat -te nenorocit, c ci

9  
e ti un om al sîngelui!`` Atunci Abi ai, fiul eruiei, a zis împ ratului: „Pentruce bleast m  
acest cîne mort pe domnul meu împ ratul? Las -m , te rog, s m duc s -i tai capul.``

10

Dar împ ratul a zis: „Ce ave i voi cu mine, fiii eruiei? Dac bleast m , înseamn c

11  
Domnul i -a zis: „Bleast m pe David!` Cine -i... va zice dar: „Pentruce faci a a?`` i David  
a zis lui Abi ai i tuturor slujitorilor s i: „Iat c fiul meu, care a ie it din trupul meu, vrea  
s -mi ia via a; cu cît mai mult Beniamitul acesta! L sa i -l s blesteme, c ci Domnul i -a

12  
zis. Poate c Domnul se va uita la necazul meu, i -mi va face bine în locul blestemelor de

13  
azi.`` David i oamenii lui i -au v zut de drum. imei mergea pe coasta muntelui, în dreptul

14  
lui David, i mergînd, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, i vîntura praf. Împ ratul

15  
i tot poporul care era cu el au ajuns la Aiefim, i acolo s'au odihnit. Absalom i tot poporul,

16  
b rba ii lui Israel, intraser în Ierusalim. Ahitofel era i el cu Absalom. Cînd a ajuns

Hu ai, Architul, prietenul lui David, la Absalom, i -a zis: „Tr iasc împ ratul! Tr iasc

17  
împ ratul!`` i Absalom a zis lui Hu ai: „Iat cît de mult ii tu la prietenul t u! Pentru

18  
ce nu te-ai dus cu prietenul t u?`` Hu ai a r spus lui Absalom: „Pentru c vreau s fiu  
al aceluia pe care l -a ales Domnul i tot poporul acesta i to i b rba ii lui Israel, i cu el

19  
vreau s r mîn. De altfel, cui îi voi sluji? Nu fiului s u? Cum am slujit tat lui t u, a a

20  
î i voi sluji i ie.`` Absalom a zis lui Ahitofel: „Sf tui i -v împreun ; ce avem de

21  
f cut?`` i Ahitofel a zis lui Absalom: „Intr la iitoarele pe cari le -a l sat tat l t u  
pentru paza casei; astfel, tot Israelul va ti c te-ai f cut urît tat lui t u, i mînile tuturor...

22  
celor ce sînt cu tine se vor înt ri.`` Au întins un cort pentru Absalom pe acoperi , i Absalom

23  
a intrat la iitoarele tat lui s u, în fa a întregului Israel. Sfatul dat pe vremea aceea de  
Ahitofel avea tot atîta putere ca i cînd ar fi întrebat chiar pe Dumnezeu. Tot a a era cu toate  
sfaturile lui Ahitofel, fie pentru David, fie pentru Absalom.

## Chapter 17

1  
Ahitofel a zis lui Absalom: „Las -m s aleg dou sprezece mii de oameni! M voi

2  
scula, i voi urm ri pe David chiar în noaptea aceasta. Îl voi lua pe nea teptate, cînd va fi  
obosit i va avea mînile sl bite, îl voi însp imînta, i tot poporul care este cu el va fugi. Voi

lovi numai pe împ rat, <sup>3</sup> i voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care -l  
 urm re ti va face ca to i s se întoarc , i tot poporul va fi în pace.`` <sup>4</sup> Cuvintele acestea  
 au pl cut lui Absalom i tuturor b trînilor lui Israel. <sup>5</sup> Dar Absalom a zis: „Chema i i pe  
 Hu ai, Architul, i s auzim i ce va zice el.`` <sup>6</sup> Hu ai a venit la Absalom, i Absalom i  
 -a zis: „Iat cum a vorbit Ahitofel; trebuie s facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!`` <sup>7</sup> Hu ai a  
 r spus lui Absalom: „De data aceasta, sfatul pe care i l -a dat Ahitofel nu este bun.`` <sup>8</sup> i  
 Hu ai a zis: „Tu cuno ti vitejia tat lui t u i a oamenilor lui; sînt înfuria i ca o ursoaic  
 de pe cîmp, c reia i s'au r pit puii. Tat l t u este un om de r zboi, i nu va petrece noaptea  
<sup>9</sup>  
 cu poporul; iat , acum, st ascuns în vreo groap sau în vreun alt loc. i dac , dela început,  
 vor c dea unii subt loviturile lor, se va auzi îndat , i se va zice: „Poporul care urma pe Absalom  
 a fost înfrînt!`` <sup>10</sup> Atunci cel mai viteaz, chiar dac ar fi avut o inim de leu, se va însp imînta;  
 c ci tot Israelul tie c tat l t u este un viteaz, i c are ni te viteji cu el. <sup>11</sup> Sfatul meu  
 este dar ca tot Israelul s se strîng la tine, dela Dan pîn la Beer- eba, o mul ime ca nisipul  
 de pe marginea m rii. i tu însu i s mergi la lupt . <sup>12</sup> Dac vom ajunge la el în vreun loc  
 unde l-am g si, vom c dea peste el cum cade roua pe p mînt; i nu va sc pa niciunul, nici  
 el, nici vreunul din oamenii cari sînt cu el. <sup>13</sup> Dac va fugi într'o cetate, tot Israelul va duce funii  
 la cetatea aceea, i o vom trage în pîrîu, pîn cînd nu va mai r mînea nici o piatr în ea.``  
<sup>14</sup>  
 Absalom i to i oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Hu ai, Architul, este mai bun decît  
 sfatul lui Ahitofel.`` Dar Domnul hot rîse s nimiceasc bunul sfat al lui Ahitofel, ca s aduc  
<sup>15</sup>  
 nenorocirea peste Absalom. Husai a zis preo ilor adoc i Abiatar: „Ahitofel a dat cutare  
 i cutare sfat lui Absalom i b trînilor lui Israel, i eu i-am sf tuit cutare i cutare lucru.  
<sup>16</sup>  
 Acum trimete i îndat tire lui David, i spune i -i: „Nu sta noaptea în cîmpiile pustiei,  
 ci du-te mai departe, ca nu cumva împ ratul i tot poporul care este cu el s fie în primejdie  
 s piar .`` <sup>17</sup> Ionatan i Ahimaa st teau lîng fîntîna Roguel. Slujnica venea i le aducea  
 tiri, iar ei se duceau s dea de veste împ ratului David; c ci nu îndr zneau s se arate i  
<sup>18</sup>  
 s între în cetate. Dar odat i -a z rit un tîn r, i a spus lui Absalom. Ei au plecat amîndoi  
 în grab , i au ajuns la Bahurim, la casa unui om care avea o fîntîn în curte, i s'au pogrît  
<sup>19</sup>  
 în ea. Femeia a luat o învelitoare, a întins -o peste gura fîntînii, i a împr tiat urluiul pe  
<sup>20</sup>  
 ea, ca s nu dea nimic de b nuit. Slujitorii lui Absalom au intrat în cas la femeia acesta,  
 i au zis: „Unde sînt Ahimaa i Ionatan?“ Femeia le -a r spus: „Au trecut pîrîul``. Au c utat,

21 i neg sindu -i, s'au întors la Ierusalim. Dup plecarea lor, Ahimaa i Ionatan au ie it din fîntîn , i s'au dus s dea de tire împ ratului David. Au zis lui David: „Scula i-v i gr bi i-v de trece i apa, c ci Ahitofel a pl nuit cutare i cutare lucru împotriva voastr .”

22 David i tot poporul care era cu el s'au sculat i au trecut Iordanul; cînd se lumina de ziu , nu r m sese nici unul care s nu fi trecut Iordanul`.

23 Ahitofel, cînd a v zut c sfatul lui n'a fost urmat, a pus aua pe m gar, i a plecat acas în cetatea lui. i -a pus casa în rînduial , i s'a spînzurat. Cînd a murit, l-au îngropat în mormîntul tat lui s u.

24 David ajunsese la Mahanaim, cînd a trecut Absalom Iordanul, înso it de to i b rba ii lui Israel.

25 Absalom a pus pe Amasa în fruntea o tirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul, care intrase la Abigal, fata lui Naha i sora eruiei, mama lui Ioab.

26 Israel i Absalom au t b rît în ara Galaadului. Cînd a ajuns David la Mahanaim, obi, fiul lui Naha , din Raba fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, i Barzilai... Galaaditul, din Roghelim,

28 au adus paturi, lighene, vase de p mînt, grîu, orz, f in , grîu pr jit, bob, linte, usc turi,

29 miere, unt, oi, i brînz de vac . Au adus aceste lucruri lui David i poporului care era cu el, ca s m nînce; c ci ziceau: „Poporul acesta trebuie s fi suferit de foame, de oboseal i de sete, în pustie.”

## Chapter 18

1 David a num rat poporul care era cu el, i a pus peste ei c petenii peste mii i c petenii peste sute.

2 A pus o treime din popor supt porunca lui Ioab, o treime supt Abi ai, fiul eruiei, fratele lui Ioab, i o treime subt Itai din Gat. i împ ratul a zis poporului: „Vreau s ies i eu împreun cu voi.”

3 Dar poporul a zis: „S nu ie i! C ci dac vom lua -o la fug , luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastr ; i cînd vor c dea jum tate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu e ti ca zece mii dintre noi, i acum este mai bine s ne vii în ajutor din cetate.”

4 Împ ratul le -a r spus: „Voi face ce crede i c este mai bine.” i împ ratul a stat lîng poart , în timp ce tot poporul ie ea cu sutele i miile.

5 Împ ratul a dat urm toarea porunc lui Ioab, lui Abi ai i lui Itai: „Pentru dragostea pe care o ave i fa de mine, purta i-v blînd cu tîn rul Absalom!” i tot poporul a auzit porunca împ ratului, dat tuturor c peteniilor cu privire la Absalom.

6 Poporul a ie it în cîmp înaintea lui Israel, i b t lia a avut loc în

7 p durea lui Efraim. Acolo, poporul lui Israel a fost b tut de slujitorii lui David, i a fost o  
 mare înfrîngere în ziua aceea, ca dou zeci de mii de oameni. 8 Lupta s'a întins pe tot inutul,  
 9 i p durea a mîncat mai mult popor în ziua aceea decît a mîncat sabia. Absalom s'a pomenit  
 în fa a oamenilor lui David. Era c lare pe un catîr. Catîrul a p truns subt ramurile încîlcite ale  
 unui mare stejar, i capul lui Absalom s'a prins de stejar; a r mas astfel spînzurat între cer i  
 10 p mînt, i catîrul care era subt el a trecut înainte. Un om, v zînd lucrul acesta, a venit i  
 11 a spus lui Ioab: „Iat , am v zut pe Absalom spînzurat de un stejar.” i Ioab a zis omului  
 care i -a adus tîrea aceasta: „L-ai v zut! De ce dar nu l-ai t iat pe loc? i-a fi dat zece sicli  
 12 de argint i un brîu.” Dar omul acela a zis lui Ioab: „Chiar dac a cînt ri în mîna mea o  
 mie de sicli de argint, n'a pune mîna pe fiul împ ratului; c ci noi am auzit urm toarea  
 porunc pe care i -a dat -o împ ratul ie, lui Abi ai i lui Itai: „Lua i seama fiecare la  
 13 tîn rul Absalom!” i dac l-a i fi omorît mi ele te, nimic n'ar fi r mas ascuns  
 14 împ ratului, i tu însu i ai fi fost împotriva mea.” Ioab a zis: „Nu voi z bovi atîta cu tine!”  
 i a luat trei s ge i în mîn , i le -a înfipt în inima lui Absalom, care era înc plin de via  
 15 în mijlocul stejarului. Zece tineri, cari duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au  
 16 lovit i l-au omorît. Ioab a sunat din trîmbi ; i poporul s'a întors, încetînd astfel s mai  
 17 urm reasc pe Israel, oprit de Ioab. Au luat pe Absalom, l-au aruncat într'o groap mare din  
 mijlocul p durii, i au pus peste el o gr mad foarte mare de petre. Tot Israelul a fugit, fiecare  
 18 în cortul lui. Pe cînd tr ia, Absalom î i ridicase un stîlp de aducere aminte în valea  
 împ ratului. C ci zicea: „N'am fii, prin cari s se poat p stra aducerea aminte a numelui  
 meu.” i a pus numele s u stîlpului, care i ast zi se nume te stîlpul lui Absalom.  
 19 Ahimaa , fiul lui adoc, a zis: „Las -m , s dau fuga, i s duc împ ratului vestea  
 20 cea bun c Domnul i -a f cut dreptate, sc pîndu -l din mîna vr jma ilor s i.” Ioab i  
 -a zis: „Nu tu ai s duci ve tile azi; le vei duce într'o alt zi, dar nu ast zi; fiindc fiul  
 21 împ ratului a murit.” i Ioab a zis lui Cu i: „Du-te i veste te împ ratului ce ai v zut.”  
 22 Cu i s'a închinat înaintea lui Ioab, i a dat fuga. Ahimaa , fiul lui adoc, a zis iar lui  
 Ioab: „Orice s'ar întîmpla, las -m s alerg dup Cu i.” i Ioab a zis: „Pentruce vrei s  
 23 alergi, fiule? Nu este o solie care- i va fi de folos.” „Orice s'ar întîmpla, vreau s alerg”, a  
 zis din nou Ahimaa . i Ioab i -a zis: „D fuga!” Ahimaa a alergat pe drumul care duce în  
 24 cîmpie, i a luat -o înaintea lui Cu i. David edea între cele dou por i. Caraula s'a dus

pe acoperi ul por ii spre zid; a ridicat ochii i s'a uitat. i iat c un om alerga singur  
 25  
 singurel. Caraula a strigat, i a dat de tire împ ratului. Împ ratul a zis: „Dac este singur,  
 26  
 aduce ve ti.`` i omul acela se apropia din ce în ce mai mult. Caraula a v zut un alt om  
 alergând; a strigat la portar: „Iat un om alearg singur singurel.`` Împ ratul a zis: „, i el aduce  
 27  
 ve ti.`` Caraula a zis: „Aleg tura celui dintîi pare c e a lui Ahimaa , fiul lui adoc.``  
 28  
 i împ ratul a zis: „Este un om de bine, i aduce ve ti bune.`` Ahimaa a strigat, i a  
 zis împ ratului: „Este bine de tot!`` S'a închinat înaintea împ ratului cu fa a pîn la p mînt,  
 i a zis: „Bindecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul t u, care a dat în mînile noastre pe cei ce  
 29  
 ridicau mîna împotriva domnului nostru împ ratul.`` Împ ratul a zis: „Tîn rul Absalom este  
 bine, s n tos?`` Ahimaa a r spus: „Am v zut o mare înv lm al , cînd a trimes Ioab  
 30  
 pe slujitorul împ ratului i pe mine, slujitorul t u: dar nu tiu ce era.`` i împ ratul a  
 31  
 zis: „Stai colea la o parte.`` i Ahimaa a st tut deoparte. Îndat a sosit Cu i. i a zis:  
 „S afle domnul meu, împ ratul, vestea cea bun ! Ast zi Domnul i -a f cut dreptate,  
 32  
 sc pîndu-te din mîna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta.`` Împ ratul a zis lui Cu i:  
 „Tîn rul Absalom este bine, s n tos?`` Cu i a r spus: „Ca tîn rul acesta s fie vr jma ii  
 domnului meu, împ ratul, i to i cei ce se ridic împotriva ta, ca s - i fac r u!``  
 33  
 Atunci împ ratul, cutremurîndu-se, s'a suit în odaia de sus a por ii, i a plîns. Pe cînd mergea,  
 zicea: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n'am murit eu în locul t u! Absalom,  
 fiul meu, fiul meu!``

## Chapter 19

1  
 Au venit i au spus lui Ioab: „Iat c împ ratul plînge i se j le te din pricina lui  
 Absalom.`` 2  
 i în ziua aceea, biruin a s'a pref cut în jale pentru tot poporul, c ci în ziua  
 aceea, poporul auzea zicîndu-se: „Împ ratul este mîhnit din pricina fiului s u.`` 3  
 În aceea zi,  
 4  
 poporul a intrat în cetate pe furi , ca ni te oameni ru ina i c au fugit din lupt . Împ ratul  
 î i acoperise fa a, i striga în gura mare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu.``  
 5  
 Ioab a intrat în odaia unde era împ ratul, i a zis: „Tu acoperi azi de ru ine fa a tuturor  
 slujitorilor t i, cari au sc pat azi via a ta, a fiilor t i i a fetelor tale, a nevestelor tale i a  
 6  
 iitoarelor tale. Tu iube ti pe ceice te ur sc, i ur ti pe ceice te iubesc, c ci ar i  
 azi c pentru tine nu sînt nici c petenii nici slujitori; i v d acum c , dac ar tr i Absalom



7  
 i noi to i am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta i-ar fi pl cut. Scoal -te dar, ie i i  
 vorbe te dup inima slujitorilor t i! C ci jur pe Domnul c , dac nu ie i s te ar i,  
 nu va r mînea un om cu tine în noaptea aceasta; i aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine

8  
 decît toate nenorocirile cari i s'au întîmplat din tinere pîn acum.`` Atunci împ ratul  
 s'a sculat, i a ezut la poart . Au spus tot poporului: „Iat c împ ratul st la poart .``

9  
 i tot poporul a venit înaintea împ ratului. i în toate semin iile lui Israel, tot poporul se  
 certa, zicînd: „Împ ratul ne -a izb vit din mîna vr jma ilor no tri, el ne -a sc pat din mîna

10  
 Filistenilor; i acum a trebuit s fug din ar dinaintea lui Absalom. i Absalom, pe  
 care -l unsesem s domneasc peste noi, a murit în b t lie: de ce nu pune i o vorb pentru

11  
 întoarcerea împ ratului?`` La rîndul s u, împ ratul David a trimes s spun preo ilor  
 adoc i Abiatar: „Vorbi i b trînilor lui Iuda, i spune i-le: „Pentru ce a i fi voi cei din  
 urm pentru întoarcerea împ ratului în casa lui?`` -C ci ce se spunea în tot Israelul ajunsese

12  
 pîn la împ rat. - Voi sînte i fra ii mei, sînte i os din oasele mele i carne din carnea

13  
 mea; pentru ce a i fi voi cei din urm pentru aducerea împ ratului înapoi? i lui Amasa  
 spune i -i a a: „Nu e ti tu oare os din oasele mele i carne din carnea mea? S m  
 pedepseasc Dumnezeu cu toat asprimea, dac nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna

14  
 c petenia o tirii în locul lui Ioab!`` David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parc  
 ar fi fost un singur om; i au trimes s spun împ ratului: „Întoarce-te, tu i to i slujitorii

15  
 t i.`` Împ ratul s'a întors, i a ajuns pîn la Iordan. i Iuda s'a dus la Ghilgal, ca s ias

16  
 înaintea împ ratului, i s -l fac s treac Iordanul. imei, fiul lui Ghera, Beniamitul,  
 care era din Bahurim, s'a gr bit s se pogoare cu cei din Iuda înaintea împ ratului David.

17  
 Avea cu el o mie de oameni din Beniamin, i pe iba, mai marele casei lui Saul, i pe cei  
 cincisprezece fii i pe cei dou zeci de robi ai lui iba. Au trecut Iordanul în fa a împ ratului.

18  
 Luntrea, pus la îndemîna împ ratului, tocmai pornise ca s -i treac i casa dincolo; i  
 în clipa cînd era s treac împ ratul Iordarnul, imei, fiul lui Ghera, s'a închinat înaintea lui.

19  
 i a zis împ ratului: „S nu in seam domnul meu de nelegiuirea mea, s uite c  
 robul t u l -a oc rît în ziua cînd împ ratul, domnul meu, ie ea din Ierusalîm, i s nu in

20  
 seam ... împ ratul de lucrul acesta! C ci robul t u m rturise te c a p c tuit. i

21  
 iat , vin ast zi, cel dintîi din toat casa lui Iosif, înaintea împ ratului, domnul meu.`` Atunci  
 Abi ai, fiul eruiei, a luat cuvîntul, i a zis: „Nu trebuie oare s moar imei pentru c a

22  
 blestemat pe unsul Domnului?`` Dar David a zis: „Ce am eu cu voi, fiii eruiei, i pentru ce  
 v ar ta i ast zi protivnicii mei? Ast zi s se omoare oare vreun om în Israel? Nu tiu

eu c <sup>23</sup> împ r esc azi peste Israel?`` i împ ratul a zis lui imei: „Nu vei muri!``  
<sup>24</sup> Împ ratul i -a jurat c nu -l va omorî. Mefibo et, fiul lui Saul, s'a pogorît i el înaintea  
 împ ratului. Nu- i îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu- i sp lase hainele, din ziua când  
<sup>25</sup> plecase împ ratul pîn în ziua când se întorcea în pace. Când s'a dus înaintea împ ratului la  
<sup>26</sup> Ierusalim, împ ratul i -a zis: „Pentru ce n'ai venit cu mine, Mefibo et?`` i el a r spus:  
 „Împ rate, domnul meu, slujitorul meu m'a în elat, c ci robul t u, care este olog, zisese: „Voi  
<sup>27</sup> pune aua pe m gar, voi înc leca pe el, i voi merge cu împ ratul.`` i el a înegrit pe  
 robul t u la domnul meu împ ratul. Dar domnul meu împ ratul este ca un înger al lui Dumnezeu.  
<sup>28</sup> F ce vei crede. C ci to i cei din casa tat lui meu au fost ni te oameni vrednici de moarte  
 înaintea împ ratului domnul meu; i totu , tu ai pus pe robul t u în rîndul celor ce m nînc  
<sup>29</sup> la mas cu tine. Ce drept mai pot avea eu, i ce am s cer eu împ ratului?`` Împ ratul i  
<sup>30</sup> -a zis: „Ce mai vorbe ti atîta? Am spus: „Tu i iba, ve i împ r i p mînturile.`` i  
 Mefibo et a zis împ ratului: „S ia chiar totul, c ci împ ratul domnul meu se întoarce în  
<sup>31</sup> pace acas .`` Barzilai, Galaaditul, s'a pogorît din Roghelim, i a trecut Iordanul împreun  
<sup>32</sup> cu împ ratul, ca s -l petreac pîn dincolo de Iordan. Barzilai era foarte b trîn, în vîrst  
 de optzeci de ani. El îngrijise de împ rat în timpul ederii lui la Mahanaim, c ci era un om  
<sup>33</sup> foarte bogat. Împ ratul a zis lui Barzilai: „Vino cu mine, i te voi hr ni la mine în Ierusalim.``  
<sup>34</sup> Dar Barzilai a r spus împ ratului: „Cî i ani voi mai tr i, ca s m sui cu împ ratul la  
<sup>35</sup> Ierusalim? Eu sînt ast zi în vîrst de optzeci de ani. Pot eu s mai cunosc ce este bun i  
 ce este r u? Poate robul t u s mai aib vreun gust pentru ce m nînc i bea? Pot eu s  
 mai aud glasul cînt re ilor i cînt re elor? i pentru ce s mai fie robul t u o povar  
<sup>36</sup> pentru domnul meu, împ ratul? Robul t u va merge pu in dincolo de Iordan cu împ ratul.  
<sup>37</sup> Dealtfel, pentru ce mi-ar face împ ratul aceast binefacere? S se întoarc robul t u, i  
 s mor în cetatea mea, lîng mormîntul tat lui meu i mamei mele! Dar iat c robul t u  
<sup>38</sup> Chimham va trece cu împ ratul, domnul meu; f ce vei crede pentru el.`` Împ ratul a zis:  
 „Chimham s treac împreun cu mine, i voi face pentru el ce vei vrea; tot ce vei dori dela  
<sup>39</sup> mine, î i voi da!`` Dup ce tot poporul a trecut Iordanul i dup ce l -a trecut i împ ratul,  
<sup>40</sup> împ ratul a s rutat pe Barzilai, i l -a binecuvîntat. i Barzilai s'a întors acas . Împ ratul  
 s'a îndreptat spre Ghilgal, înso it de Chimham. Tot poporul lui Iuda i jum tate din poporul  
<sup>41</sup> lui Israel petrecuse pe împ rat dincolo de Iordan. Dar to i b rba ii lui Israel au venit la

împ rat, i i-au zis: „Pentru ce te-au furat fra ii noi, b rba ii lui Iuda, i au trecut pe  
 împ rat peste Iordan, împreun cu casa lui, i cu to i oamenii lui David?`` <sup>42</sup> To i b rba ii  
 lui Iuda au r spus b rba ilor lui Israel: „Fiindc împ ratul ne este rud ; i ce a i g sit  
 aici, ca s v mînia i? Am tr it noi pe cheltuiala împ ratului? Ne -a f cut el daruri?`` <sup>43</sup> i  
 b rba ii lui Israel au r spus b rba ilor lui Iuda: „Împ ratul este de zece ori mai mult al  
 nostru, i chiar la David avem mai mult drept decît voi. Pentru ce ne-a i nesocotit? N'am fost  
 noi cei dintîi cari am spus s se întoarc împ ratul nostru?`` i b rba ii lui Iuda au vorbit  
 cu mai mult asprime decît b rba ii lui Israel.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Acolo era un om de nimic, numit eba, fiul lui Bicri, Beniamitul. El a sunat din trîmbi ,  
 i a zis: „Noi n'avem nicio parte cu David, nicio mo tenere cu fiul lui Isai! Fiecare la cortul s u,  
 Israele!`` <sup>2</sup> i to i b rba ii lui Israel s'au dep rtat de David, i au urmat pe eba, fiul lui  
 Bicri. Dar b rba ii lui Iuda au r mas credincio i împ ratului lor, i l-au înso it dela Iordan  
 pîn la Ierusalim. <sup>3</sup> David a intrat iar în casa lui la Ierusalim. Împ ratul a luat cele zece  
 iitoare pe cari le l sase pentru paza casei, i le -a pus într'o cas subt paz ; a îngrijit de ele,  
 dar n'a intrat la ele. i au fost închise pîn în ziua mor ii lor, tr ind în v duvie. <sup>4</sup> Împ ratul  
 a zis lui Amasa: „Cheam -mi peste trei zile pe b rba ii lui Iuda; i tu s fii de fa aici.``  
<sup>5</sup> Amasa a plecat s cheme pe Iuda; dar a z bovit peste vremea pe care i -o hot rîse împ ratul.  
<sup>6</sup> David a zis atunci lui Abi ai: „eba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult r u decît Absalom.  
 Ia tu însu i pe slujitorii st pînului t u, i urm re te -l, ca nu cumva s g seasc cet i  
 înt rite, i s se ascund dinaintea noastr .`` <sup>7</sup> i Abi ai a plecat, urmat de oamenii lui  
 Ioab, de Chereti i i de Peleti i, i de to i vitejii; au ie it din Ierusalim, ca s urm reasc  
 pe eba, fiul lui Bicri. <sup>8</sup> Cînd au fost lîng piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns  
 înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de r zboi, cu cari era îmbr cat; ea  
 era legat la coaps i sta în teac , i cînd a înaintat Ioab, sabia a alunecat. <sup>9</sup> Ioab a zis lui  
 Amasa: „E ti s n tos, frate?`` i cu mîna dreapt a apucat pe Amasa de barb s -l s rute.  
<sup>10</sup> Amasa n'a luat seam la sabia care era în mîna lui Ioab; i Ioab l -a lovit cu ea în pînțece, i  
 i -a v rsat m runtaiele pe p mînt, f r s -i mai dea o a doua lovitur . i Amasa a murit.  
<sup>11</sup> Un b rbat dintre oamenii  
 lui Ioab i fratele s u Abi ai au urm rit pe eba, fiul lui Bicri. Un b rbat dintre oamenii  
 lui Ioab a r mas lîng Amasa, i zicea: „Cine vrea pe Ioab i cine este pentru David? S

12  
 urmeze pe Ioab!`` Amasa se rostogolea în sânge în mijlocul drumului; i omul acela, v zînd  
 c tot poporul se opre te, a tras pe Amasa din drum, pe un câmp, i a aruncat o hain pe el,  
 cînd a v zut c to i cei ce ajungeau lîng el se opreau. 13  
 Dup ce a fost luat din drum, fiecare  
 a urmat pe Ioab, ca s urm reasc pe eba, fiul lui Bicri. 14  
 Ioab a str b tut toate semin iile  
 lui Israel înspre Abel-Bet-Maaca, i to i b rba ii de seam s'au strîns i l-au urmat. 15  
 venit i au împresurat pe eba în Abel-Bet-Maaca, i au ridicat împotriva cet ii un val care  
 atingea înt ritura. Tot poporul care era cu Ioab s pa zidul ca s -l fac s cad . 16  
 Atunci  
 o femeie în eleapt a început s strige din cetate: „Asculta i, asculta i! Spune i, v rog,  
 lui Ioab: „Apropie-te pîn aici, c ci vreau s - i vorbesc!`` 17  
 El s'a apropiat de ea, i femeia  
 a zis: „Tu e ti Ioab?`` El a r spuns: „Eu sînt.`` i ea i -a zis: „Ascult vorbele roabei tale.``  
 El i -a r spuns: „Ascult.`` 18  
 i ea a zis: „Odinioar era obiceiul s se spun : „S întreb m  
 în Abel!`` i totul se ispr vea astfel. 19  
 Eu sînt una din cet ile lini tite i credincioase din  
 Israel; i tu cau i s pierzi o cetate care este o mam în Israel! Pentruce ai nimici tu mo tenirea  
 Domnului?`` 20  
 Ioab a r spuns: „Depart, departe de mine gîndul s nimicesc sau s d rîm!  
 21  
 Nu este a a! Dar un om din muntele Efraim, numit eba, fiul lui Bicri, a ridicat mîna împotriva  
 împ ratului David; da i -l încoace numai pe el, i m voi dep rta de cetate.`` Femeia a zis  
 lui Ioab: „Iat , capul lui î i va fi aruncat peste zid.`` 22  
 i femeia s'a dus i a înduplecat pe  
 tot poporul cu în elepciunea ei; au t iat capul lui eba, fiul lui Bicri, i l-au aruncat lui Ioab.  
 Ioab a sunat din trîmbi ; s'au împr tiat de lîng cetate, i fiecare s'a dus în cortul lui. i  
 23  
 Ioab s'a întors la Ierusalim, la împ rat. Ioab era mai mare peste toat o tirea lui Israel;  
 Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea Chereti ilor i a Peleti ilor; 24  
 Adoram era mai mare  
 peste d ri; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor (arhivar); 25  
 eia era logof t: adoc i Abiatar  
 erau preo i; 26  
 i Ira din Iair era slujba de stat al lui David.

## Chapter 21

1  
 Pe vremea lui David, a fost o foamete care a inut trei ani. David a întrebat pe Domnul, i  
 Domnul a zis: „Din pricina lui Saul i a casei lui sîngeroase, pentru c a ucis pe Gabaoni i este  
 foametea aceasta.`` 2  
 Împ ratul a chemat pe Gabaoni i s le vorbeasc . -Gabaoni ii nu erau

dintre copiii lui Israel, ci erau o r m i a Amori ilor; copiii lui Israel se legaser fa  
de ei cu un jur mînt, i totu Saul voise s -iucid , în rîvna lui pentru copiii lui Israel i

3 Iuda. - David a zis Gabaoni ilor: „Ce pot face eu pentru voi, i cu se s fac isp ire, ca

s binecuvînta i mo tenirea Domnului?`` 4 Gabaoni ii i-au r spus: „Nu voim nici argint  
nici aur dela Saul i dela casa lui, i nici nu este treaba noastr s omorîm pe cineva din

Israel.`` i împ ratul a zis: „Ce voi i dar s v fac?`` 5 Ei au r spus împ ratului: „Fiindc  
omul acela ne -a sl bit i î i puse de gînd s ne nimiceasc pentru ca s ne fac s

6 perim din tot inutul lui Israel, s ni se dea apte b rba i din fiii lui, i -i vom spînzura  
înainte Domnului, la Ghibea lui Saul, alesul Domnului.`` i împ ratul a zis: „Vi -i voi da.``

7 Împ ratul a cru at pe Mefibo et, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jur mîntul pe care -l

f cuser între ei, înainte Domnului, David i Ionatan, fiul lui Saul. 8 Dar împ ratul a luat pe  
cei doi fii, pe cari -i n scuse lui Saul Ri pa, fata lui Aiia, i anume: Armoni i Mefibo et,  
i pe cei cinci fii, pe cari -i n scuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai;

9 i -a dat în mînile Gabaoni ilor, cari i-au spînzurat pe munte, înainte Domnului. To i cei apte  
au perit împreun ; au fost omorî i în cele dintîi zile ale seceratului, la începutul seceratului

10 orzurilor. Ri pa, fata lui Aiia, a luat un sac i l -a întins subt ea peste stînc , dela începutul  
seceratului pîn cînd a c zut peste ei ploaie din cer; i a oprit p s rile cerului s se apropie

de ei în timpul zilei, i fiarele cîmpului în timpul nop ii. 11 Au în tiin at pe David despre ce

f cuse Ri pa, fata lui Aiia, iitoarea lui Saul. 12 i David s'a dus i a luat oasele lui Saul i  
oasele fiului s u Ionatan, dela locuitorii din Iabesul Galaadului, cari le luaser din pia a Bet- an,

unde îi spînzuraser Filistenii cînd au b tut pe Saul la Ghilboa. 13 A luat de acolo oasele lui

Saul i oasele fiului s u Ionatan; i s'au strîns i oasele celor ce fuseser spînzura i. 14 Au

îngropat oasele lui Saul i fiului s u Ionatan în ara lui Beniamin, la ela, în mormîntul lui  
Chis, tat l lui Saul. i au f cut tot ce poruncise împ ratul. Dup aceea, Dumnezeu a fost

15 potolit fa de ar . Filistenii au pornit iar cu r zboi împotriva lui Israel. David s'a

pogorît cu slujitorii lui, i a luptat împotriva Filistenilor. David era obosit. 16 i I bi-Benob,  
unul din copiii lui Rafa, a voit s omoare pe David; avea o suli în greutate de trei sute de

17 sicli de aram , i era încins cu o sabie nou . Abi ai, fiul eruiei, a venit în ajutorul lui  
David, a lovit pe Filistean, i l -a omorît. Atunci oamenii lui David, i-au jurat, zicînd: „S nu

18 mai ie i cu noi la lupt , ca s nu stingi lumina lui Israel``. Dup aceea, a mai fost o b t lie  
la Gob cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hu atitul, a omorît pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa.

19

A mai fost o b t lie la Gob cu Filistenii. i Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a

omorît pe Goliat din Gat, care avea o suli , al c rei mîner era ca sulul de esut. <sup>20</sup> A mai

fost o b t lie la Gat. Acolo era un om de statur înalt , care avea ase degete la fiecare mîn

i la fiecare picior, în totul dou zeci i patru, i care se tr gea tot din Rafa. <sup>21</sup> El a batjocorit

pe Israel; i Ionatan, fiul lui imea, fratele lui David, l -a omorît. <sup>22</sup> Ace ti patru oameni erau

copiii lui Rafa n scu i la Gat. Au perit uci i de mîna lui David i de mîna slujitorilor lui.

## Chapter 22

1

David a îndreptat c tre Domnul cuvintele acestei cînt ri, dup ce Domnul l -a izb vit

din mîna tuturor vr jma ilor lui i din mîna lui Saul. <sup>2</sup> El a zis: „Domnul este stînca mea,

cet uia mea, Izb vitorul meu. <sup>3</sup> Dumnezeu este stînca mea, la care g sesc un ad post, scutul meu i puterea... care m mîntuie te, turnul..... meu cel înalt i sc paraa... mea. Mîntuitorule!

Tu m scapi de sîlnicie. <sup>4</sup> Eu chem pe Domnul cel vrednic de laud , i sînt izb vit de

vr ma ii mei. <sup>5</sup> C ci valurile mor ii m înconjuraser , ivoaiele nimicirii m

însp imîntaser ; <sup>6</sup> leg turile mormîntului m înconjuraser , la urile mor ii m

prinseser . <sup>7</sup> În strîmtoarea mea, am chemat pe Domnul, am chemat pe Dumnezeul meu; din

loca ul Lui, El mi -a auzit glasul, i strig tul meu a ajuns la urechile Lui. <sup>8</sup> Atunci p mîntul

s'a cutremurat i s'a cl tinat, temeliile cerului s'au mi cat i s'au zguduit, pentru c El Se

mîniase. <sup>9</sup> Fum se ridica din n rile Lui, i un foc mistuitor ie ea din gura Lui: c rbuni aprin i

î neau din ea. <sup>10</sup> A plecat cerurile, i S'a pogorît: un nor gros era subt picioarele Lui.

<sup>11</sup> C l rea pe un heruvim, i sbura, venea pe aripile vîntului; <sup>12</sup> era înconjurat cu întunerecul

ca i cu un cort, era înconjurat cu gr mezi de ape i cu nori întuneco i. <sup>13</sup> Din str lucirea

care era înaintea Lui schinteiau c rbuni de foc. <sup>14</sup> Domnul a tunat din ceruri, Cel Prea Înalt a

f cut s -I r sune glasul; <sup>15</sup> a aruncat s ge i i a risipit pe vr jma ii mei, a aruncat

fulgerul, i i -a pus pe fug . <sup>16</sup> Fundul m rii s'a v zut, temeliile lumii au fost descoperite, de

mustrarea Domnului, de vuietul sufl rii n rilor Lui. <sup>17</sup> El i -a întins mîna de sus din în l ime,

m'a apucat, m'a scos din apele cele mari; <sup>18</sup> m'a izb vit de protivnicul meu cel puternic, de  
 vr jma ii mei cari erau mai tari decît mine. <sup>19</sup> Ei m prinseser în ziua strîmtor rii mele,  
 dar Domnul a fost sprijinitorul meu, <sup>20</sup> El m'a scos la loc larg. El m'a mîntuit, pentru c m  
 iube te. <sup>21</sup> Domnul mi -a r spl tit dup nevinov ia mea, mi -a f cut dup cur ia  
 mînilor mele; <sup>22</sup> c ci am p zit c ile Domnului, nu m'am f cut vinovat fa de Dumnezeu  
 meu. <sup>23</sup> Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, i nu m'am dep rtat dela legile Lui. <sup>24</sup> Am  
 fost f r vin înaintea Lui, m'am p zit de f r delegea mea. <sup>25</sup> De aceea Domnul mi -a  
 r spl tit nevinov ia mea, dup cur ia mea înainte Lui. <sup>26</sup> Cu cel bun Tu e ti bun, cu  
 omul drept Te por i dup dreptate, <sup>27</sup> cu cel curat e ti curat, cu cel înd r tnic Te por i  
 dup înd r tnicia lui. <sup>28</sup> Tu mîntuie ti pe poporul care se smere te, i cu privirea Ta,  
 scobori pe cei mîndri. <sup>29</sup> Da, Tu e ti lumina mea, Doamne! Domnul lumineaz întunerecul meu.  
<sup>30</sup> Cu Tine m n pustesc asupra unei o ti înarmate, cu Dumnezeu meu sar peste zid. <sup>31</sup> C ile  
 lui Dumnezeu sînt des vîr ite, cuvîntul Domnului este cur it; El este un scut pentru to i  
 cei ce caut ad post în El. <sup>32</sup> C ci cine este Dumnezeu, afar de Domnul? i cine este o  
 stînc , afar de Dumnezeu nostru? <sup>33</sup> Dumnezeu este cet uia mea cea tare, i El m  
 c l uze te pe calea cea dreapt .... <sup>34</sup> El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, i El m  
 a eaz pe locurile mele cele înalte. <sup>35</sup> Îmi deprinde mînila la lupt , i bra ele mele întind  
 arcul de aram . <sup>36</sup> Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, i ajung mare prin bun tatea Ta.  
<sup>37</sup> L rge ti drumul supt pa ii mei, i picioarele mele nu se clatin . <sup>38</sup> Urm resc pe  
 vr jma ii mei, i -i nimicesc, nu m întorc pîn nu -i nimicesc. <sup>39</sup> Îi nimicesc, îi zdrobesc,  
 de nu se mai scoal ; cad subt picioarele mele. <sup>40</sup> Tu m încingi cu putere pentru lupt , r pui  
 subt mine pe protivnicii mei. <sup>41</sup> Faci pe vr jma ii mei s dea dosul înaintea mea, i nimicesc  
 pe ceice m ur sc. <sup>42</sup> Se uit în jurul lor, i nu -i cine s -i scape. Strig c tre Domnul  
 dar nu le r spunde! <sup>43</sup> Îi pisez ca pulberea p mîntului, îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul  
 de pe uli e. <sup>44</sup> M scapi din neîn elegerile poporului meu; m p strezi drept c petenie a

neamurilor; un popor... pe care nu -l cunoașteam, căci este supus. <sup>45</sup> Fiii străinului meu în limba esc;  
 mă ascultă la cea dintâi poruncă. <sup>46</sup> Fiii străinului meu în dela inimă, tremur când ies  
 afară din cetățile. <sup>47</sup> Trăiesc Domnul, și binecuvântat să fie Stînca mea! În lăsat  
 să fie Dumnezeu, Stînca mîntuirii mele, <sup>48</sup> Dumnezeu, care este războiul meu, care-mi  
 supune popoarele, <sup>49</sup> și care mă face să scap de vrăjmașii mei! Tu mă înalță mai presus  
 de protivnicii mei, mă izbăvești de omul asupritor. <sup>50</sup> De aceea Te voi lăuda printre neamuri,  
 Doamne! și voi cânta spre slava numelui Tău. <sup>51</sup> El dă mari izbăviri împotriva lui Sion, și  
 arată mila lui Sion: lui David, și seminiei lui, pentru totdeauna.``

### Chapter 23

<sup>1</sup> Iată cele din urmă cuvinte ale lui David. Cuvîntul lui David, fiul lui Isai, cuvîntul omului  
 care a fost în lăsat sus de tot, cuvîntul unsului Dumnezeuului lui Iacov, cuvîntul cîntecului  
 plăcut al lui Israel. <sup>2</sup> Duhul Domnului vorbește prin mine, și cuvîntul Lui este pe limba mea.  
<sup>3</sup> Dumnezeuul lui Israel a vorbit. Stînca lui Israel mi-a zis: „Cel ce împărătește între oameni  
 cu dreptate, cel ce împărătește în frică de Dumnezeu, <sup>4</sup> este ca lumina dimineții, cînd  
 răsare soarele în dimineața fără nori; ca razele soarelui după ploaie, cari fac să încolțească  
 din pământ verdeața. <sup>5</sup> Măcar că nu este a casa mea înaintea lui Dumnezeu, totuși El a  
 făcut cu mine un legământ vecinic, bineînțeles în toate privințele și tare. Nu va face El oare  
 să răsare din el tot ce este spre mîntuirea și bucuria mea? <sup>6</sup> Dar cei răi sînt totuși ca niște  
 spini pe cari să-i arunci, și nu să-i iei cu mîna; <sup>7</sup> cine se atinge de ei, se înarmează cu un fier sau cu  
 mînerul unei sălii, și să-i arde în foc pe loc. <sup>8</sup> Iată numele vitejilor cari erau în slujba lui David.  
 Ioab-Basabet, Tahchemonit, unul din fruntașii ceterenilor. El să-i învîrtă sălii peste  
<sup>9</sup> opt sute de oameni, pe cari să-i omorî dintr-o dată. După el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui  
 Ahohi. El era unul din cei trei războinici cari au învins împreună cu David împotriva  
 Filistenilor străini pentru luptă, cînd războiul lui Israel se dădea înapoi pe înălțimi. <sup>10</sup> El  
 să-a sculat, și să-a lovit pe Filistenii pînă ce să-a obosit mîna și să-a rămas lipit de sabie. Domnul  
 să-a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul să-a întors după Eleazar, numai că să-a luat prada.



11 Dup el, ama, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii se strânseser la Lehi. Acolo era o bucat  
12 de p mînt s m nat cu linte; i poporul fugea dinaintea Filistenilor. ama s'a a ezat  
în mijlocul ogorului, l -a ap rat i a b tut pe Filisteni. i Domnul a dat o mare izb vire.

13 Trei dintre cei treizeci de c petenii s'au pogorît pe vremea seceratului i au venit la David, în  
14 pe tera Adulam, cînd o ceat de Filisteni t b rîse în valea... Refaim. David era atunci în  
15 cet uie, i o straj a Filistenilor era la Betleem. David a avut o dorin , i a zis:  
16 „Cine-mi va da s beau ap din fîntîna de la poarta Betleemului?” Atunci cei trei viteji au  
trecut prin tab ra Filistenilor, i au scos ap din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus -o  
17 i au dat -o lui David; dar el n'a vrut s'o bea i a v rsat -o înaintea Domnului. El a zis:  
„Departa de mine, Doamne, gîndul s fac lucrul acesta! S beau sîngele oamenilor acestora cari  
s'au dus cu primejdia vie ii lor?” i n'a vrut s'o bea. Iat ce au f cut ace ti trei viteji.

18 Abi ai, fratele lui Ioab, fiul eruiei, era c petenia celor trei. El i -a învîrtit suli a peste  
19 trei sute de oameni, i i -a omorît, i a fost vestit între cei trei. Era cel mai cu vaz din cei  
20 trei, i a fost c petenia lor; dar n'a fost la în l imea celor trei dintîi. Benaia, fiul lui Iehoiada,  
fiul unui om din Cab eel, om viteaz i vestit prin faptele lui mari. El a ucis pe cei doi fii ai lui  
Ariel din Moab. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru ap unde a ucis un leu, într'o zi cînd  
21 c zuse z pad . A omorît pe un Egiptean groaznic la înf i are, care avea o suli în  
mîn ; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls suli a din mîna Egipteanului, i l -a omorît

22 cu ea. Iat ce a f cut Benaia, fiul lui Iehoiada; i a fost vestit printre cei trei viteji. Era  
23 cel mai cu vaz din cei treizeci; dar n'a ajuns la în l imea celor trei dintîi. David l -a primit  
24 între sfetnicii lui de aproape. Asael, fratele lui Ioab, din num rul celor treizeci, Elhanan, fiul  
25 lui Dodo, din Betleem. ama din Harod. Elica din Harod. Hele , din Pelet. Ira, fiul lui  
27 Iche , din Tecoa. Abiezer din Anatot. Mebunai, din Hu a. 28 almon, din Ahoah. Maharai,  
29 din Netofa. Heleb, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin.

30 Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaa . 31 Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum.

32 Eliahba, din aalbon. Bene-Ia en. Ionatan. 33 ama, din Harar. Ahiam, fiul lui arar, din  
34 Arar. Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo. 35 He rai,  
din Carmel. Paarai, din Arab. 36 Igheal, fiul lui Natan, din oba. Bani, din Gad. 37 elec,

Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul eruiei. <sup>38</sup> Ira, din Ieter. Gareb,  
<sup>39</sup> din Ieter. Urie, Hetitul. De to i: treizeci i apte.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Domnul S'a aprins de mînie din nou împotriva lui Israel; i a stîrnit pe David împotriva lor,  
 zicînd: „Du-te i f num r toarea lui Israel i a lui Iuda``. <sup>2</sup> i împ ratul a zis lui Ioab,  
 c petenia o tirii, care se afla lîng el: „Str bate toate semin iile lui Israel, dela Dan pîn  
 la Beer- eba; s se fac num r toarea poporului, i s tiu la cît se ridic num rul  
 lor.`` <sup>3</sup> Ioab a zis împ ratului: „Domnul, Dumnezeuul t u, s f c poporul de o sut de ori  
 mai mare, i împ ratul, domnul meu, s vad cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea  
 împ ratul, domnul meu, s fac lucrul acesta?`` <sup>4</sup> Împ ratul a st ruit în porunca pe care o  
 d dea lui Ioab i c peteniilor o tirii; i Ioab i c peteniile o tirii au plecat dela împ rat,  
 ca s fac num r toarea poporului Israel. <sup>5</sup> Au trecut Iordanul, i au t b rît la Aroer, la  
 dreapta cet ii care este în mijlocul v ii Gad, i lîng Iaezer. <sup>6</sup> Au venit p n la Galaad  
 i în ara lui Tahtim-Hod i. S'au dus pîn la Dan-Iaan, i în împrejurimile Sidonului. <sup>7</sup> Au  
 venit pîn la cet î uia Tir, i în toate cet ile Hevi ilor i ale Canani ilor. Au ie it  
 spre partea de miaz zi a lui Iuda, la Beer- eba. <sup>8</sup> Au str b tut astfel toat ara, i au ajuns  
 la Ierusalim, dup nou luni i dou zeci de zile. <sup>9</sup> Ioab a dat împ ratului num rul poporului:  
 erau în Israel opt sute de mii de oameni de r zboi cari scoteau sabia, i în Iuda cinci sute de mii  
 de oameni. <sup>10</sup> David a sim it cum îi b tea inima, dup ce f cuse num r toarea poporului.  
 i a zis Domnului: „Am s vîr it un mare p cat, f cînd lucrul acesta! Acum, Doamne,  
 binevoie te i iart nelegiuirea robului T u, c ci am lucrat în totul ca un... nebun!`` <sup>11</sup> A  
 doua zi, cînd s'a sculat David, cuvîntul Domnului a vorbit astfel proorocului Gad, v z torul lui  
 David: <sup>12</sup> „Du-te i spune lui David: „A a vorbe te Domnul: „Î i pun înainte trei nenorociri;  
 alege una din ele, i te voi lovi cu ea.`` <sup>13</sup> Gad s'a dus la David, i i -a f cut cunoscut lucrul  
 acesta, zicînd: „Vrei apte ani de foamete în ara ta, sau s fugi trei luni dinaintea vr jma ilor  
 t i, cari te vor urm ri, sau s bîntuie ciuma trei zile în ar ? Acum alege, i vezi ce trebuie  
 s r spund Celui ce m trimete.`` <sup>14</sup> David a r spus lui Gad: „Sînt într'o mare strîmtoare!  
 Oh! mai bine s c dem în mînile Domnului, c ci îndur rile Lui sînt nem rginite; dar s nu

15  
 cad în mâinile oamenilor!`` Domnul a trimis ciurma în Israel, de diminea pîn la vremea  
 hot rît . i, din Dan pîn la Beer- eba, au murit aptezeci de mii de oameni din popor.

16  
 Pe cînd îngerul întindea mîna peste Ierusalim ca s -l nimiceasc , Domnul S'a c it de r ul  
 acela, i a zis îngerului care ucidea poporul: „Destul! Trage- i mîna acum.`` Îngerul Domnului

17  
 era lîng aria lui Aravna..., Iebusitul. David, v zînd pe îngerul care lovea pe popor, a zis  
 Domnului: „Iat c am p c tuit! Eu sînt vinovat: dar oile acestea, ce au f cut? Mîna Ta s

18  
 se îndrepte dar împotriva mea i împotriva casei tat lui meu!`` În ziua aceea, Gad a venit la

19  
 David, i i -a zis: „Suie-te i înal un altar Domnului în aria lui Aravna, Iebusitul.`` David

20  
 s'a suit, dup cuvîntul lui Gad, cum poruncise Domnul. Aravna s'a uitat, i a v zut pe  
 împ rat i pe slujitorii lui îndreptîndu-se spre el; i Aravna a ie it, i s'a închinat înaintea

21  
 împ ratului, cu fa a la p mînt. Aravna a zis: „Pentru ce vine domnul meu, împ ratul, la  
 slujitorul lui?`` i David a r spus: „Ca s cump r dela tine aria i s zidesc în ea un altar

22  
 Domnului, pentruca s înceteze urgia aceasta de peste popor.`` Aravna a zis lui David: „S  
 ia domnul meu, împ ratul, aria, i s aduc în ea jertfele cari -i vor pl cea; vezi, boii vor fi

23  
 pentru arderea de tot, i car le cu uneltele lor vor înea loc de lemne.`` Aravna a dat  
 împ ratului totul. i Aravna a zis împ ratului: „Domnul, Dumnezeuul t u, s te primeasc !``

24  
 Dar împ ratul a zis lui Aravna: „Nu! vreau s'o cump r dela tine pe pre de argint, i nu voi  
 aduce Domnului, Dumnezeului meu, arderi de tot, cari s nu m coste nimic.`` i David a

25  
 cump rat aria i boii cu cînzeci de sicli de argint. David a zidit acolo un altar Domnului, i  
 a adus arderi de tot i jertfe de mul mire. Atunci Domnul a fost potolit fa de ar , i  
 a încetat urgia deasupra lui Israel

## 1 Kings

### Chapter 1

1  
 Împ ratul David era b trîn, înaintat în vîrst ; îl acopereau cu haine, i nu se putea înc lzi.

2  
 Slujitorii lui i-au zis: „S se caute pentru domnul împ ratul o fat fecioar ; ea s stea  
 înaintea împ ratului, s -l îngrijeasc , i s se culce la sînul t u; i domnul meu împ ratul

3  
 se va înc lzi.`` Au c utat în tot inutul lui Israel o fat tîn r i frumoas , i au g sit

pe Abi ag, Sunamita, pe care au adus -o la împ rat. <sup>4</sup> Aceast fat era foarte frumoas . Ea  
a îngrijit pe împ rat, i i -a slujit; dar împ ratul nu s'a împreunat cu ea. <sup>5</sup> Adonia, fiul Haghitei,  
s'a sume it pîn acolo în cît a zis: „Eu voi fi împ rat!” i i -a preg tit care i c l re i,  
i cincizeci de oameni cari alergau înaintea lui. <sup>6</sup> Tat l s u nu -l mustrase niciodat în via a  
lui, zicînd: „Pentru ce faci a a?” Adonia, de altfel, era foarte frumos la chip, i se n scuse  
dup Absalom. <sup>7</sup> El a vorbit cu Ioab, fiul eruiei, i cu preotul Abiatar: i ace tia au trecut  
de partea lui. <sup>8</sup> Dar preotul adoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, proorocul Natan, imei, Rei i  
vitejii lui David, n'au fost cu Adonia. <sup>9</sup> Adonia a t iat oi, boi i vi ei gra i, lîng piatra lui  
Zohélet, care este, lîng En-Roguel; i a poftit pe to i fra ii lui, fiii împ ratului, i pe to i  
b rba ii lui Iuda din slujba împ ratului. <sup>10</sup> Dar n'a poftit pe proorocul Natan, nici pe Benaia,  
nici pe viteji, nici pe fratele s u Solomon. <sup>11</sup> Atunci Natan a zis Bat- ebei, mama lui Solomon:  
„N'ai auzit c Adonia, fiul Haghitei, s'a f cut împ rat, f r s tie domnul nostru David?”  
<sup>12</sup> Vino dar acum, i- i voi da un sfat, ca s - i scapi via a ta i via a fiului t u Solomon.  
<sup>13</sup> Du-te, într la împ ratul David, i spune -i: „Împ rate, domnul meu, n'ai jurat tu roabei tale,  
zicînd: „Fiul t u Solomon va împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie?”  
„Pentru ce dar împ r te te Adonia?” <sup>14</sup> i în timp ce tu vei vorbi cu împ ratul, eu însumi voi  
intra dup tine, i- i voi înt ri cuvintele.” <sup>15</sup> Bat- eba s'a dus în odaia împ ratului. El era  
foarte b trîn; i Abi ag, Sunamita, îi slujea. <sup>16</sup> Bat- eba s'a plecat i s'a închinat înaintea  
împ ratului. i împ ratul a zis: „Ce vrei?” <sup>17</sup> Ea i -a r spus: „Domnul meu, tu ai jurat roabei  
tale pe Domnul, Dumnezeul t u, zicînd: „Solomon, fiul t u, va împ ra i dup mine, i va  
eeda pe scaunul meu de domnie.” <sup>18</sup> i acum iat c Adonia împ r e te! i tu nu  
tii, împ rate, domnul meu! <sup>19</sup> El a junghiat boi, vi ei gra i i oi în mare num r; i a  
poftit pe to i fiii împ ratului, pe preotul Abiatar, i pe Ioab, c petenia o tirii, dar pe robul  
t u Solomon nu l -a poftit. <sup>20</sup> Împ rate, domnul meu, tot Israelul are ochii îndrepta i spre tine,  
ca s -i faci cunoscut cine va edea pe scaunul de domnie al împ ratului, domnului meu, dup  
el. <sup>21</sup> i cînd împ ratul, domnul meu, va fi culcat împreun cu p rin ii s i, se va întîmpla  
c eu i fiul meu Solomon vom fi privi i ca ni te vinova i.” <sup>22</sup> Pe cînd înc vorbea ea cu  
împ ratul, iat c a sosit proorocul Natan. <sup>23</sup> Au dat de tire împ ratului, i au zis: „Iat  
c a venit proorocul Natan!” El a intrat înaintea împ ratului, i s'a închinat înaintea împ ratului

cu fa a pîn la p mînt. <sup>24</sup> i Natan a zis: „Împ rate, domnul meu, oare tu ai zis: „Adonia va  
 împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie?` <sup>25</sup> C ci el s'a pogorît ast zi,  
 a t iat boi, vi ei gra i i oi, în mare num r; i a poftit pe to ii fiii împ ratului, pe  
 c peteniile o tirii, i pe preotul Abiatar. i ei m nînc i beau înaintea lui, i zic:  
 „Tr iasc împ ratul Adonia!` <sup>26</sup> Dar nu m'a poftit nici pe mine, care sînt robul t u, nici pe  
 preotul adoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul t u Solomon. <sup>27</sup> Oare din porunca  
 domnului meu, împ ratul, are loc lucrul acesta, i f r s fi f cut cunoscut robului t u  
 cine are s se suie pe scaunul de domnie al împ ratului, domnului meu, dup el?` <sup>28</sup> Împ ratul  
 David a r spus: „Chema i-mi pe Bat- eba.` Ea a intrat, i s'a înf i at înaintea  
 împ ratului. <sup>29</sup> i împ ratul a jurat, i a zis: „Viu este Domnul, care m'a izb vit din toate  
 necazurile, <sup>30</sup> c , a a cum am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, zicînd: „Fiul t u Solomon  
 va împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie în locul meu,` -a a voi  
 face azi.` <sup>31</sup> Bat- eba s'a plecat cu fa a la p mînt, i s'a închinat înaintea împ ratului. i  
 a zis: „Tr iasc pe vecie domnul meu, împ ratul David``! <sup>32</sup> Împ ratul David a zis:  
 „Chema i-mi pe preotul adoc, pe proorocul Natan i pe Benaia, fiul lui Iehoiada.` Ei au intrat  
 i s'au înf i at înaintea împ ratului. <sup>33</sup> i împ ratul le -a zis: „Lua i cu voi pe slujitorii  
 st pînului vostru, pune i pe fiul meu Solomon c lare pe catîrul meu, i pogorî i -l la Ghihon.  
<sup>34</sup> Acolo, preotul adoc i proorocul Natan s -l ung împ rat peste Israel. S suna i din  
 trîmbi , i s zice i: „Tr iasc împ ratul Solomon!` <sup>35</sup> S v sui i apoi dup el  
 ca s vin s se a eze pe scaunul meu de domnie, i s împ r easc în locul meu.  
<sup>36</sup> C ci porunca mea, este ca el s fie c petenia lui Israel i Iuda``. Benaia, fiul lui Iehoiada,  
 a r spus împ ratului: „Amin! A a s vrea Domnul, Dumnezeul domnului meu, împ ratul:  
<sup>37</sup> Domnul s fie cu Solomon cum a fost cu domnul meu, împ ratul, ca s - i înal e scaunul  
 de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al domnului meu, împ ratul David!` <sup>38</sup> Atunci  
 preotul adoc s'a pogorît împreun cu proorocul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu Chereti ii  
 i Peleti ii; au pus pe Solomon c lare pe c tîrul împ ratului David, i l-au dus la Ghihon.  
<sup>39</sup> Preotul adoc a luat cornul cu untdelemn din cort, i a uns pe Solomon. Au sunat din  
 trîmbi , i tot poporul a zis: „Tr iasc împ ratul Solomon!` <sup>40</sup> Tot poporul s'a suit dup  
 el, i poporul cînta dîn fluiet i se desf ta cu mare bucurie; se cl tina p mîntul de strig tele  
<sup>41</sup> lor. Zvonul acesta a ajuns pîn la Adonia i la to i cei pofti i cari erau cu el, tocmai în

clipa cînd sfîr eau de mîncat. Ioab, auzind sunetul trîmbi ei, a zis: „Ce este cu vuietul acesta de care r sun cetatea?”<sup>42</sup> Pe cînd vorbea el înc , a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. i Adonia a zis: „Apropie-te, c e ti un om viteaz, i aduci ve ti bune.”<sup>43</sup> „Da”, a r spus Ionatan lui Adonia, „domnul nostru împ ratul David a f cut împ rat pe Solomon. A trimes cu el pe preotul adoc, pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe Chereti i i Peleti i, i l-au pus c lare pe caîrul împ ratului.<sup>44</sup> Preotul adoc i proorocul Natan l-au uns împ rat la Ghihon. De acolo s'au suit veselindu-se, i cetatea a fost pus în mi care: acesta este vuietul pe care l-a i auzit.<sup>45</sup> Solomon s'a i a ezat pe saunul de domnie al împ ratului.<sup>46</sup> i slujitorii împ ratului au venit s binecuvinteze pe domnul nostru împ ratul David, zicînd: „Dumnezeul t u s fac numele lui Solomon mai vestit decît numele t u, i el s - i înal e scaunul de domnie mai pe sus de scaunul t u de domnie!”<sup>47</sup> i împ ratul s'a închinat pe patul s u.<sup>48</sup> Iat ce a zis i împ ratul: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care mi -a dat ast zi un urma pe scaunul meu de domnie, i mi -a îng duit s -l v d!”<sup>49</sup> To i cei pofti i de Adonia s'au umplut de spaim ; s'au sculat i au plecat care încotro.<sup>50</sup> Adonia s'a temut de Solomon; s'a sculat i el, a plecat, i s'a apucat de coarnele altarului.<sup>51</sup> Au venit i au spus lui Solomon: „Iat c Adonia se teme de împ ratul Solomon, i s'a apucat de coarnele altarului, zicînd: „S -mi jure împ ratul Solomon azi c nu va omorî pe robul s u cu sabia!”<sup>52</sup> Solomon a zis: „Dac va fi om cinstit, un p r din cap nu -i va c dea la p mînt; dar dac se va g si r utate în el, va muri.”<sup>53</sup> i împ ratul Solomon a trimes ni te oameni, cari l-au pogrît de pe altar. El a venit i s'a închinat înaintea împ ratului Solomon, i Solomon i -a zis: „Du-te acas .”

## Chapter 2

<sup>1</sup> David se apropia de clipa mor ii, i a dat îndrum ri fiului s u Solomon, zicînd: <sup>2</sup> „Eu plec pe calea pe care merge toat lumea. Înt re te-te, i fii om! <sup>3</sup> P ze te poruncile Domnului, Dumnezeului t u, umblînd în c ile Lui, i p zind legile Lui, poruncile Lui, hot rîrile Lui i înv turile Lui, dup cum este scris în legea lui Moise, ca s izbute ti în tot ce vei face i ori încotro te vei întoarce, <sup>4</sup> i pentruca Domnul s împlineasc urm toarele cuvinte pe cari le -a rostit pentru mine: „Dac fiii t i vor lua seama la calea lor, umblînd cu credincio ie înaintea Mea, din toat inima lor i din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit

niciodat de un urma pe scaunul de domnie al lui Israel.<sup>5</sup> tii ce mi -a f cut Ioab, fiul  
 eruiei, ce a f cut celor dou c petenii ale o tirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, i lui  
 Amasa, fiul lui Ieter. I -a omorît; a v rsat în timp de pace sînge de r zboi, i a pus sîngele de  
 r zboi pe cing toarea cu care era încins la mijloc i pe înc l mintea din picioare.<sup>6</sup> F  
 dup în elepciunea ta, i s nu la i ca perii lui cei albi s se pogoare în pace în locuin a  
 mor ilor.<sup>7</sup> S te por i cu bun voin cu fiii lui Barzilai, Galaaditul, i ei s m nînçe  
 la mas cu tine; c ci tot a a s'au purtat i ei cu mine, ie indu-mi înainte, cînd fugeam de  
 fratele t u Absalom.<sup>8</sup> Iat c ai lîng tine pe imei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim.  
 El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua cînd m duceam la Mahanaim. Dar s'a pogorît  
 înaintea mea la Iordan, i i-am jurat pe Domnul, zicînd: „Nu te voi omorî cu sabia.”<sup>9</sup> Acum, tu  
 s nu -l la i nepedepsit; c ci e ti un om în elept, i tii cum trebuie s te por i cu el.  
 S -i pogori perii albi însîngera i în locuin a mor ilor.”<sup>10</sup> David a adormit cu p rin ii  
 lui, i a fost îngropat în cetatea lui David.<sup>11</sup> Vremea cît a împ r it David peste Israel a fost  
 de patruzeci de ani: la Hebron a împ r it apte ani, iar la Ierusalim a împ r it treizeci  
 i trei de ani.<sup>12</sup> Solomon a ezut pe scaunul de domnie al tat lui s u David, i împ r ia  
 lui s'a înt rit foarte mult.<sup>13</sup> Adonia, fiul Haghitei, s'a dus la Bat- eba, mama lui Solomon. Ea i  
 -a zis: „Vii cu gînduri pacinice?” El a r spus: „Da.”<sup>14</sup> i a ad ugat: „Am s - i spun o  
 vorb .” Ea a zis: „Vorbe te!”<sup>15</sup> i el a zis: „,tii c împ r ia era a mea, i c tot  
 Israelul î i îndrepta privirile spre mine ca s fiu împ rat. Dar împ ra ia s'a întors, i a  
 c zut fratelui meu, pentru c Domnul i -a dat -o.”<sup>16</sup> Acum î i cer un lucru: nu- i întoarce  
 fa a!” Ea i -a r spus: „Vorbe te!”<sup>17</sup> i el a zis: „Spune, te rog, împ ratului Solomon-c ci  
 nu se poate s nu te asculte-s -mi dea de nevast pe Abi ag, Sunamita.”<sup>18</sup> Bat- eba a zis:  
 „Bine! voi vorbi împ ratului pentru tine.”<sup>19</sup> Bat- eba s'a dus la împ ratul Solomon, s -i  
 vorbeasc pentru Adonia. Împ ratul s'a sculat s'o întîmpine, s'a închinat înaintea ei, i a ezut  
 pe scaunul s u de domnie. Au pus un scaun pentru mama împ ratului, i ea a ezut la dreapta  
 lui.<sup>20</sup> Apoi a zis: „Am s - i fac o mic rug minte: s m ascul i!” i împ ratul i -a  
 zis: „Cere, mam , c ci te voi asculta.”<sup>21</sup> Ea a zis: „Abi ag, Sunamita, s fie dat de nevast  
 fratelui t u Adonia.”<sup>22</sup> Împ ratul Solomon a r spus mamei sale: „Pentru ce ceri numai pe  
 Abi ag, Sunamita, pentru Adonia? Cere i împ r ia pentru el-c ci este fratele meu mai  
 mare decît mine-pentru el, pentru preotul Abiatar, i pentru Ioab, fiul eruiei.”<sup>23</sup> Atunci

împ ratul a jurat pe Domnul, zicînd: „S m pedepseasc Dumnezeu cu toat asprimea,  
 dac nu -l vor costa via a pe Adonia cuvintele acestea!<sup>24</sup> Acum, viu este Domnul, care m'a  
 înt rit i m'a suit pe scaunul de domnie al tat lui meu David, i care mi -a f cut o cas ,  
 dup f g duin a Lui, c ast zi va muri Adonia!``<sup>25</sup> i împ ratul Solomon a trimes pe  
 Benaia, fiul lui Iehoiada, care l -a lovit; i Adonia a murit.<sup>26</sup> Împ ratul a zis apoi preotului  
 Abiatar: „Du-te la Anatot la mo iile tale, c ci e ti vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi,  
 pentruc ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tat lui meu David, i pentru c ai  
 luat parte la toate suferin ele tat lui meu.<sup>27</sup> Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de  
 preot al Domnului, ca s împlineasc cuvîntul rostit de Domnul asupra casei lui Eli în Silo.  
<sup>28</sup> Vestea aceasta a ajuns pîn la Ioab, care luase partea lui Adonia, m car c nu luase partea  
 lui Absalom. i Ioab a fugit la cortul Domnului, i s'a apucat de coarnele altarului.<sup>29</sup> Au dat de  
 tire împ ratului Solomon c Ioab a fugit la cortul Domnului, i c este la altar. i Solomon  
 a trimes pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicîndu -i: „Du-te i love te -l!``<sup>30</sup> Benaia a ajuns la  
 cortului Domnului, i a zis lui Ioab: „Ie i! c ci a a porunce te împ ratul.`` Dar el a r spus:  
 „Nu! vreau s mor aici.`` Benaia a spus lucrul acesta împ ratului, zicînd: „A a a vorbit Ioab,  
 i a a mi -a r spus``.<sup>31</sup> Împ ratul a zis lui Benaia: „F cum a zis, love te -l, i îngroap  
 -l; i ia astfel de peste mine i de peste casa tat lui meu sîngele pe care l -a v rsat Ioab f r  
<sup>32</sup> temei. Domnul va face ca sîngele lui s cad asupra capului lui, pentruc a lovit pe doi  
 b rba i mai drep i i mai buni decît el, i i -a ucis cu sabia, f r s fi tiut tat l meu  
 David: pe Abner, fiul lui Ner, c petenia o tirii lui Israel, i pe Amasa, fiul lui Ieter, c petenia  
 o tirii lui Iuda.<sup>33</sup> Sîngele lor s cad peste capul lui Ioab i peste capul urma ilor lui pentru  
 totdeauna; dar David, s mîn a lui, casa lui i scaunul lui de domnie, s aib parte de pace  
 pe vecie din partea Domnului.``<sup>34</sup> Benaia, fiul lui Iehoiada, s'a suit, a lovit pe Ioab, i l -a omorît.  
 El a fost îngropat în casa lui, în pustie.<sup>35</sup> Împ ratul a pus în fruntea o tirii pe Benaia, fiul lui  
 Iehoiada, în locul lui Ioab, iar în locul lui Abiatar a pus pe preotul adoc.<sup>36</sup> Împ ratul a chemat  
 pe imei, i i -a zis: „Zide te- i o cas la Ierusalim: s locuie ti în ea, i s nu ie i  
 din ea ca s te duci într'o parte sau alta.<sup>37</sup> S tii bine c în ziua cînd vei ie i i vei trece  
<sup>38</sup> pîrîful Chedron, vei muri. Atunci sîngele t u va c dea asupra capului t u. imei a r spus  
 împ ratului: „Bine! robul t u va face cum spune domnul meu, împ ratul.`` i imei a locuit  
<sup>39</sup> mult vreme la Ierusalim. Dup trei ani, s'a întîmplat c doi slujitori ai lui imei au fugit  
 la Achi , fiul lui Maaca, împ ratul Gatului. Au dat de tire lui imei, zicînd: „Iat c



slujitorii t i sînt la Gat.``<sup>40</sup>      imei s'a sculat, a pus aua pe m gar, i s'a dus la Gat la Achi ,  
s - i caute slujitorii.      imei s'a dus, i i -a adus înapoi slujitorii din Gat.      <sup>41</sup>      Au dat de veste  
lui Solomon c      imei a plecat din Ierusalim la Gat, i c      s'a întors.      <sup>42</sup>      Împ ratul a chemat  
pe imei, i i -a zis: „Nu te-am pus eu s juri pe Domnul, i nu i-am spus eu hot rît: „S  
tii c      vei muri în ziua cînd vei ie i s      te duci într'o parte sau alta?` i nu mi-ai r spus tu:  
„Bine! am în eles?`      <sup>43</sup>      Pentru ce atunci n'ai ascultat de jur mîntul Domnului i de porunca pe  
care i -o d dusem?`      <sup>44</sup>      i împ ratul a zis lui imei: „, tii înl untrul inimii tale tot r ul  
pe care l-ai f cut tat lui meu David; Domnul a întors r utatea ta asupra capului t u.      <sup>45</sup>      Dar  
împ ratul Solomon va fi binecuvîntat, i scaunul de domnie al lui David va fi înt rit pe vecie  
înaintea Domnului.``      <sup>46</sup>      i împ ratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ie it i a  
lovit pe imei; i imei a murit. Astfel, împ r ia s'a înt rit în mînile lui Solomon.

### Chapter 3

<sup>1</sup>      Solomon s'a încuscrit cu Faraon, împ ratul Egiptului. A luat de nevast pe fata lui Faraon,  
i a adus -o în cetatea lui David, pîn i -a ispr vit de zidit casa lui, casa Domnului, i zidul  
dimprejurul Ierusalimului.      <sup>2</sup>      Poporul nu aducea jertfe decît pe în l imi, c ci pîn pe vremea  
aceasta nu se zidise înc o cas în Numele Domnului.      <sup>3</sup>      Solomon iubea pe Domnul, i se inea  
de obiceiurile tat lui s u David. Numai c      aducea jertfe i t mîie pe în l imi.      <sup>4</sup>      Împ ratul  
s'a dus la Gabaon s      aduc jertfe acolo, c ci era cea mai însemnat în l ime. Solomon a  
adus o mie de arderi de tot pe altar.      <sup>5</sup>      La Gabaon, Domnul S'a ar tat în vis lui Solomon noaptea,  
i Dumnezeu i -a zis: „Cere ce vrei s - i dau.``      <sup>6</sup>      Solomon a r spus: „Tu ai ar tat o mare  
bun voin      fa      de robul T u David, tat l meu, pentru c      umbla înaintea Ta în  
credincio ie, în dreptate i în cur ie de inim      fa      de Tine; i-ai p strat aceast mare  
bun voin , i i-ai dat un fiu, care      ade pe scaunul lui de domnie, cum se vede ast zi.  
<sup>7</sup>      Acum Doamne, Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul T u s      împ r easc în locul tat lui  
meu David; i eu nu sînt decît un tîn r, nu sînt încercat.      <sup>8</sup>      Robul T u este în mijlocul poporului  
pe care l-ai ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici socotit, nici num rat, din pricina mul imii  
lui.      <sup>9</sup>      D dar robului T u o inim priceput , ca s      judece pe poporul T u, s      deosebeasc  
binele de r u! C ci cine ar putea s      judece pe poporul T u, pe poporul acesta a a de mare

10 la num r!`` Cererea aceasta a lui Solomon a pl cut Domnului. 11 i Dumnezeu a zis:  
 „Fiindc lucrul acesta î l ceri, fiindc nu ceri pentru tine nici via lung , nici bog ii,  
 12 nici moartea vr jma ilor t i, ci ceri pricepere, ca s faci dreptate, voi face dup cuvântul  
 t u. Î i voi da o inim în eleapt i priceput , a a cum n'a fost nimeni înaintea ta i  
 13 nu se va scula nimeni niciodat ca tine. Mai mult, î i voi da i ce n'ai cerut: bog ii i  
 14 slav , a a încît în tot timpul vie ii tale nu va fi niciun împ rat ca tine. i dac vei umbla  
 în c ile Mele, p zind legile i poruncile Mele, cum a f cut David, tat l t u, î i voi lungi  
 15 zilele.`` Solomon s'a de teptat. Acesta a fost visul. Solomon s'a întors la Ierusalim, i s'a  
 înf i at înaintea chivotului leg mîntului Domnului. A adus arderi de tot i jertfe de  
 16 mul mire, i a dat un osp tuturor slujitorilor lui. Atunci au venit dou femei curve  
 17 la împ rat, i s'au înf i at înaintea lui. Una din femei a zis: „Rogu-m , domnul meu,  
 18 eu i femeia aceasta locuiam în aceea cas , i am n scut lîng ea în cas . Dup trei  
 zile, femeia aceasta a n scut i ea. Locuiam împreun , niciun str in nu era cu noi în cas ,  
 19 nu eram decît noi amîndou . Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentruc se culcase  
 20 peste el. Ea s'a sculat pela mijlocul nop ii, a luat pe fiul meu de lîng mine, pe cînd dormea  
 21 roaba ta, i l -a culcat la sînul ei; iar pe fiul ei, care murise, l -a culcat la sînul meu. Diminea a,  
 m'am sculat s dau î copilului; i iat c era mort. M'am uitat cu luare-aminte la el  
 22 diminea a; i iat c nu era fiul meu, pe care -l n scusem.`` Cealalt femeie a zis: „Ba  
 nu; fiul meu este cel viu, iar fiul t u cel mort.`` Dar cea dintîi a r spus: „Ba nicidecum! fiul  
 23 t u este cel mort, iar fiul meu este cel viu.`` A a au vorbit ele înaintea împ ratului. Împ ratul  
 a zis: „Una zice: ‚Fiul meu este cel viu, iar fiul t u este cel mort.`` i cealalt zice: ‚Ba nicidecum!  
 24 fiul t u este cel mort, iar fiul meu este cel viu.`` Apoi a ad ugat: „Aduce i-mi o sabie.`` Au  
 25 adus o sabie înaintea împ ratului. i împ ratul a zis: „T ia i în dou copilul cel viu, i  
 26 da i o jum tate uneia i o jum tate celeilalte.`` Atunci femeia al c rei copil era viu, a  
 sim it c i se rupe inima pentru copil, i a zis împ ratului: „Ah! domnul meu, d -i mai bine  
 ei copilul cel viu, i nu -l omorî!`` Dar cealalt a zis: „S nu fie nici al meu nici al t u; t ia i  
 27 -l!`` i împ ratul, luînd cuvîntul, a zis: „Da i celei dintîi copilul cel viu, i nu -l omorî i.  
 28 Ea este mama lui.`` Tot Israelul a auzit de hot rîrea pe care o rostise împ ratul. i s'au temut  
 de împ rat, c ci au v zut c în elepciunea lui Dumnezeu era în el, pov uindu -l în  
 judec ile lui.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Împ ratul Solomon era împ rat peste tot Israelul. <sup>2</sup> Iat c peteniile pe cari le avea în  
 slujba lui: Azaria, fiul preotului adoc, <sup>3</sup> Elihoref i Ahia, fiii lui i a, erau logofe i; Iosafat,  
 fiul lui Ahilud, era scriitor; <sup>4</sup> Benala, fiul lui Iehoiada, era peste o tire; adoc i Abiatar erau  
 preo i. <sup>5</sup> Azaria, fiul lui Natan, era mai mare peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujba  
 de stat, cirac al împ ratului; <sup>6</sup> Ahi ar era mai mare peste casa împ ratului; i Adoniram, fiul  
 lui Abda, era mai mare peste d ri. <sup>7</sup> Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei  
 îngrijeau de hrana împ ratului i a casei lui, fiecare timp de o lun din an. <sup>8</sup> Iat -le numele:  
<sup>9</sup> Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim. <sup>10</sup> Fiul lui Decher, la Maca , la Saalbim, la Bet- eme , la  
 Elon i la Bet-Hanan. <sup>11</sup> Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco i toat ara Hefer. <sup>12</sup> Fiul  
 lui Abinadab avea tot inutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui. <sup>13</sup> Baana, fiul lui  
 Ahilud, avea Taanac i Meghido, i tot Bet- eanul de lîng artan subt Izreel, dela Bet- ean  
 pîn la Abel-Mehola, pîn dincolo de Iocmeam. <sup>14</sup> Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el  
 avea tîrgurile lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea i inutul Argob în Basan, asezeci  
 cet i mari cu ziduri i z voare de aram . <sup>15</sup> Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.  
<sup>16</sup> Ahimaa , în Neftali. El luase de nevast pe Basmat, fata lui Solomon. <sup>17</sup> Baana, fiul lui  
 Hu ai, în A er i la Bealot. <sup>18</sup> Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar. <sup>19</sup> Iimei, fiul lui Ela, în  
 Benjamin. <sup>20</sup> Gheber, fiul lui Uri, în ara Galaadului; el avea inutul lui Sihon, împ ratul  
 Amori ilor i al lui Og, împ ratul Basanului. Era un singur îngrijitor în ara aceasta. <sup>21</sup> Iuda  
 i Israel erau în num r foarte mare, ca nisipul de pe rmul m rii. Ei mîncau, beau i se  
 veseleau. <sup>22</sup> Solomon mai st pînea i toate împ r iile dela Rîu pîn în ara Filistenilor  
 i pîn la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau daruri, i au fost supu i lui Solomon tot timpul  
 vie ii lui. <sup>23</sup> În fiecare zi Solomon mînca: treizeci de cori de floare de f in , i asezeci de  
 cori de alt f in , <sup>24</sup> zece boi gra i, dou zeci de boi de p scut, i o sut de oi, afar  
 de cerbi, c prioare, ciute i p s ri îngr ate. <sup>25</sup> St pînea peste toat ara de dincoace  
 de Rîu, dela Tifsah pîn la Gaza, peste to i împ r ii de dincoace de Rîu. i avea pace  
 pretutindeni de jur împrejur. <sup>26</sup> Iuda i Israel, dela Dan pîn la Beer- eba, au locuit în lini te

fiecare subt via lui i subt smochinul lui, în tot timpul lui Solomon. <sup>26</sup> Solomon avea patruzeci  
 de mii de iesle pentru caii de la car le lui, i dou sprezece mii de c l re i. <sup>27</sup> Îngrijitorii  
 îngrijeau de hrana împ ratului Solomon i a tuturor celor ce se apropiiau de masa lui, fiecare în  
 luna lui; i nu l sau s fie vreo lips. <sup>28</sup> Aduceau i orz i paie pentru arm sari i fugari,  
 în locul unde se afla împ ratul, fiecare dup poruncile pe cari le primise. <sup>29</sup> Dumnezeu a dat lui  
 Solomon în elepciune, foarte mare pricepere, i cuno tin e multe ca nisipul de pe rmul  
 m rii. <sup>30</sup> În elepciunea lui Solomon întrecea în elepciunea tuturor fiilor R s ritului i  
 toat în elepciunea Egiptenilor. <sup>31</sup> El era mai în elept decât orice om, mai mult decât Etan,  
 Ezrahitul, mai mult decât Heman, Calcol i Darda, fiii lui Mahol; i fama lui se r spîndise  
 printre toate neamurile, deprimprejur. <sup>32</sup> A rostit trei mii de pilde, i a alc tuit o mie cinci  
 cînt ri. <sup>33</sup> A vorbit despre copaci, dela cedrul din Liban pîn la isopul care cre te pe zid, a  
 vorbit deasemenea despre dobitoace, despre pas ri, despre tîrîtoare i despre pe ti. <sup>34</sup> Veneau  
 oameni din toate popoarele s asculte în elepciunea lui Solomon, din partea tuturor împ ra ilor  
 p mîntului cari auziser vorbindu-se de în elepciunea lui.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Hiram, împ ratul Tirului, a trimes pe slujitorii s i la Solomon; c ci auzise c fusese uns  
 împ rat în locul tat lui s u, i el iubise totdeauna pe David. <sup>2</sup> Solomon a trimes vorb lui  
<sup>3</sup> Hiram: „, tii c tat l meu David n'a putut s zideasc o cas Domnului, Dumnezeului lui,  
 din pricina r zboaielor cu cari l-au înconjurat vr jma ii lui, pîn ce Domnul i -a pus subt talpa  
<sup>4</sup> picioarelor lui. Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi -a dat odihn din toate p r ile; nu mai  
<sup>5</sup> am nici protivnic, nici nenorociri! Iat c am de gînd s zidesc o cas Numelui Domnului,  
 Dumnezeului meu, cum a spus Domnul tat lui meu David, zicînd: ‚Fiul t u, pe care -l voi pune  
<sup>6</sup> în locul t u, pe scaunul t u de domnie, el va zidi o cas Numelui Meu.´ Porunce te acum  
 s se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai t i, i- i voi pl ti simbria  
 slujitorilor t i a a cum o vei hot rî tu; c ci tii c dintre noi nimeni nu se pricepe s taie  
<sup>7</sup> lemne ca Sidonienii.`` Cînd a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie, i a  
 zis: „,Binecuvîntat s fie ast zi Domnul, care a dat lui David un fiu în elept, drept c petenie

8  
a acestui mare popor!` i Hiram a trimes r spus lui Solomon: „Am auzit ce ai trimes s mi se spun . Voi face tot ce vei vrea în ce prive te lemnele de cedru i lemnele de chiparos.  
9  
Slujitorii mei le vor pogorî din Liban la mare, i le voi trimete pe mare în plute pîn la locul pe care mi -l vei ar ta: acolo, voi pune s le deslege, i le vei lua. Ceea ce cer în schimb, este  
10  
s trime i merinde casei mele.` Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru i lemne de  
11  
chiparos cît a voit. i Solomon a dat lui Hiram dou zeci de mii de cori de grîu pentru hrana casei lui i dou zeci de cori de untdelemn curat; iat ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram.  
12  
Domnul a dat în elepciune lui Solomon, cum îi f g duise. Între Hiram i Solomon a fost  
13  
pace, i au f cut leg mînt împreun . Împ ratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de  
14  
corvoad , în num r de treizeci de mii. I -a trimes în Liban, cîte zece mii pe lun , cu schimbul; o lun erau în Liban, i dou luni erau acas . Adoniram era mai mare peste oamenii de  
15  
corvoad . Solomon mai avea aptezeci de mii de oameni cari purtau poverile i optzeci de  
16  
mii cari t iau pietrele în mun i, afar de c peteniile, în num r de trei mii trei sute, puse  
17  
de Solomon peste lucr ri i îns rcinate cu privegherea lucr torilor. Împ ratul a poruncit  
18  
s se scoat pietre mari i m re e, cioplite pentru temeliile casei. Lucr torii lui Solomon, ai lui Hiram, i Ghibli ii, le-au cioplit, i au preg tit lemnele i pietrele pentru zidirea casei.

## Chapter 6

1  
În al patru sute optzecilea an dup ie irea copiilor lui Israel din ara Egiptului, Solomon a zidit casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a  
2  
doua. Casa pe care a zidit -o împ ratul Solomon Domnului, era lung de ase zeci de co i,  
3  
lat de dou zeci, i înalt de treizeci. Pridvorul dinaintea templului casei avea o lungime  
4  
de dou zeci de co i, în l imea casei, i zece co i l rgime în fa a casei. Împ ratul  
5  
a f cut casei ferestre largi înl untru i strîmte afar . A zidit lipite de zidul casei mai multe  
rînduri de od i, unul peste altul, de jur împrejur, cari înconjurau zidurile casei, Templul i sfîntul  
6  
loca ; i a f cut astfel od i l turalnice de jur împrejur. Catul de jos era lat de cinci co i,  
cel dela mijloc de ase co i, iar al treilea de apte co i; c ci pe partea deafar a casei a

f cut arcade strâmte împrejur ca grinzile s nu fie prinse în zidurile casei. <sup>7</sup> Când s'a zidit casa, s'au întrebuinat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, a a c nici ciocan, nici secure, nici o unealt de fer nu s'au auzit în cas în timpul zidirii. <sup>8</sup> Intrarea od ilor din catul de jos era în partea dreapt a casei; în catul dela mijloc te suiai pe o scar cotit , i tot a a dela catul de mijloc la al treilea. <sup>9</sup> Dup ce a ispr vit de zidit casa, Solomon a acoperit -o cu scînduri i cu grinzi de cedru. <sup>10</sup> A f cut de cinci co i de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregi case, i le -a legat de cas prin lemne de cedru. <sup>11</sup> Domnul a vorbit lui Solomon, i i -a zis: <sup>12</sup> „Tu zide ti casa aceasta! Dac vei umbla dup legile Mele, dac vei împlini orînduirile Mele, dac vei p zi i vei urma toate poruncile Mele, voi împlini fa de tine f g duin a pe care am f cut -o tat lui t u David, <sup>13</sup> voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, i nu voi p r si pe poporul Meu Israel.`` <sup>14</sup> Dup ce a ispr vit de zidit casa, <sup>15</sup> Solomon i -a îmbr cat zidurile pe din l untru cu scînduri de cedru, dela pardoseal pîn la tavan; a îmbr cat astfel în lemn partea dinl untru, i a acoperit pardoseala casei cu scînduri de chiparos. <sup>16</sup> A îmbr cat cu scînduri de cedru cei dou zeci de co i ai fundului casei, dela pardoseal pîn în cre tetul zidurilor, i a p strat locul acesta ca s fac din el Sfînta Sfintelor, Locul prea sfînt. <sup>17</sup> Cei patruzeci de co i de dinainte alc tuiau Casa, adic Templul. <sup>18</sup> Lemnul de cedru din l untru avea s p turi de colocin i, i flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nicio piatr . <sup>19</sup> Solomon a preg tit Locul prea sfînt înl untru în mijlocul casei, ca s a eze acolo chivotul leg mîntului Domnului. <sup>20</sup> Locul prea sfînt avea dou zeci de co i lungime, dou zeci de co i l ime, i dou zeci de co i în l ime. Solomon l -a c ptu it cu aur curat. A f cut înaintea Locului prea sfînt un altar de lemn de cedru, i l -a acoperit cu aur. <sup>21</sup> Partea dinl untru a casei a c ptu it -o cu aur, i a prins perdeaua dinl untru în l n i oare de aur înaintea Locului prea sfînt, pe care l -a acoperit cu aur. <sup>22</sup> A c ptu it toat casa cu aur, casa întreg , i a acoperit cu aur tot altarul care era înaintea Locului prea sfînt. <sup>23</sup> În Locul prea sfînt a f cut doi heruvimi de lemn de m slin s lbatic, înal i de zece co i. <sup>24</sup> Fiecare din cele dou aripi ale unuia din heruvimi avea cinci co i, ceea ce f cea zece co i dela cap tul uneia din aripile lui pîn la cap tul celeilalte. <sup>25</sup> Al doilea heruvim avea tot zece co i. M sura i chipul erau acelea i pentru amîndoi heruvimii. <sup>26</sup> În l imea fiec ruia din cei doi heruvimi era de zece co i. <sup>27</sup> Solomon a a ezat heruvimii în mijlocul casei, în partea dinl untru. Aripile lor erau

întinse; aripa celui dintîi atingea un zid, i aripa celui de al doilea atingea celalt zid; iar celelalte aripi ale lor se întîlneau la capete în mijlocul casei. <sup>28</sup> Solomon a acoperit i heruvimii cu aur.

<sup>29</sup> Pe toate zidurile casei de jur împrejur, în partea din fund i în fa , a pus s sape chipuri

de heruvimi, de finici i de flori deschise. <sup>30</sup> A acoperit pardoseala casei cu aur, în partea din

fund i în fa . <sup>31</sup> La intrarea Locului prea sfînt a f cut dou u i din lemn de m slin

s lbatic; pragul de sus i u iorii u ilor erau în cinci muchi. <sup>32</sup> Cele dou u i erau f cute

din lemn de m slin s lbatic. A pus s sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici, i de flori

deschise, i le -a acoperit cu aur, a întins aurul i peste heruvimi i peste finici. <sup>33</sup> A f cut deasemenea pentru poarta Templului, ni te u iorii de lemn de m slin s lbatic, în patru muchi,

<sup>34</sup> i cu dou u i de lemn de chiparos; fiecare u era f cut din dou scînduri

desp r ite. <sup>35</sup> A pus s sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici i de flori deschise, i le

-a acoperit cu aur, pe care l -a întins pe s p tura de chipuri. <sup>36</sup> A zidit i curtea dinl untru

din trei rînduri de pietre cioplite i dintr'un rînd de grinzi de cedru. <sup>37</sup> În anul al patrulea, în luna

Ziv, s'au pus temeliile casei Domnului; <sup>38</sup> i în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lun , casa a fost ispr vit în toate p r ile ei i a a cum trebuia s fie. În timp de apte ani a zidit -o Solomon.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Solomon i -a mai zidit i casa lui, i a inut treisprezece ani pîn cînd a ispr vit -o

de tot. <sup>2</sup> A zidit mai întîi casa din p durea Libanului, lung de o sut de co i, lat de cincizeci de co i, i înalt de treizeci de co i. Se sprijinea pe patru rînduri de stîlpi de cedru, i pe

stîlpi erau grinzi de cedru. <sup>3</sup> A acoperit cu cedru od ile cari erau sprijinite de stîlpi i cari erau

în num r de patruzeci i cinci, cîte cincisprezece de fiecare cat. <sup>4</sup> Erau trei caturi, i fiecare

din ele avea ferestrele fa în fa . <sup>5</sup> Toat u ile i to i u iorii erau din bîrne în patru

muchi, i la fiecare din cele trei caturi, u ile erau fa în fa . <sup>6</sup> A f cut un pridvor de

stîlpi, lung de cincizeci de co i i lat de treizeci de co i, i un alt pridvor înainte cu stîlpi i

trepte în fa . <sup>7</sup> A f cut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judec ii;

8  
i l -a acoperit cu cedru, dela pardoseal pîn în tavan. Casa lui de locuit a fost zidit în acela fel, într'o alt curte, în dosul pridvorului. i a f cut o cas la fel cu pridvorul acesta

9  
pentru fata lui Faraon, pe care o luase de nevast . Pentru toate aceste cl diri a întrebuiat pietre minunate, cioplite dup m sur , ferestruite cu fer str ul, înl untru i în afar ; i

10  
aceasta din temelii pîn la stra in , i afar pîn la curtea cea mare. Temeliile erau de

11  
pietre foarte de pre , i mari, pietre de zece co i i pietre de opt co i. Deasupra erau

12  
iar pietre foarte de pre , t iate dup m sur , i lemn de cedru. Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei iruri de pietre cioplite i un ir de bîrne de cedru, ca i curtea

13  
dinl untru a casei Domnului, i ca i pridvorul casei. Împ ratul Solomon a trimes i a

14  
adus din Tir pe Hiram, fiul unei v duve din semina lui Neftali, i al unui tat din Tir, care lucra în aram . Hiram era plin de în elepciune, de pricepere i de tiin în s vâr irea oric rei lucr ri de aram . El a venit la împ ratul Solomon, i i -a f cut toate lucr rile.

15  
A turnat cei doi stîlpi de aram . Cel dintîi avea optsprezece co i în în l ime, i un fir de

16  
doisprezece co i m sura grosimea celui de al doilea. A turnat dou coperi uri de aram , ca s le pun pe vârful stîlpilor; cel dintîi era înalt de cinci co i, i al doilea era înalt de

17  
cinci co i. A mai f cut ni te împletituri în chip de re ea, ni te ciucuri f cu i cu l n i oare, pentru coperi urile de pe vârful stîlpilor, apte pentru coperi ul dintîi, i apte

18  
pentru coperi ul al doilea. A f cut cîte dou iruri de rodii împrejurul uneia din re ele, ca s acopere coperi ul de pe vârful unuia din stîlpi; tot a a a f cut i pentru al doilea.

19  
Coperi urile depe vârful stîlpilor, în pridvor, erau lucrate a a de parc erau ni te crini i

20  
aveau patru co i. Coperi urile depe cei doi stîlpi erau înconjugate de dou sute de rodii, sus, lîng umfl tura care era peste re ea; de asemenea erau dou sute de rodii în irate în jurul

21  
celui de al doilea coperi . A a ezat stîlpii în pridvorul Templului; a a ezat stîlpul din dreapta,

22  
i l -a numit Iachin; apoi a a ezat stîlpul din stînga, i l -a numit Boaz. În vârful stîlpilor era

23  
o lucr tur în chip de crini. Astfel s'a ispr vit lucrarea stîlpilor. A f cut marea turnat din aram . Avea zece co i dela o margine pîn la cealalt , era rotund de tot, înalt de cinci

24  
co i, i de jur împrejur se putea m sura cu un fir de treizeci de co i. Subt buza ei erau s pa i ni te colocin i, cîte zece la fiecare cot, de jur împrejurul m rii; colocin ii, a eza i

25  
pe dou rînduri, erau turna i împreun cu ea dintr'o singur bucat . Era a ezat pe doisprezece boi, din cari trei întor i spre miaz noapte, trei întor i spre apus; trei întor i spre



miaz zi, i trei întor i spre r s rit; marea era deasupra lor, i toat partea dinapoi a  
 trupurilor lor era înl untru. <sup>26</sup> Grosimea ei era de un lat de mân ; i marginea ei era ca marginea  
 unui potir, f cut ca floarea crinului. Avea o înc pere de dou mii de vedre. <sup>27</sup> A mai f cut  
 zece temelii de aram . Fiecare temelie era lung de patru co i, lat de patru co i, i înalt  
 de trei co i. <sup>28</sup> Iat cum erau temeliile acestea. Erau f cute din t blii, legate la col uri cu  
 încheieturi. <sup>29</sup> Pe t bliile dintre încheieturi erau ni te lei, boi i heruvimi; i pe încheieturi,  
 deasupra i dedesuptul leilor i boilor, erau ni te împletituri cari atârnav în chip de ciucuri.  
<sup>30</sup> Fiecare temelie avea patru roate de aram cu osii de aram ; i la cele patru col uri erau  
 ni te poli e turnate, subt lighean, i lâng ciucuri. <sup>31</sup> Gura temeliei dinl untrul coperi ului  
 pîn sus era de un cot; gura aceasta era rotund , ca pentru lucr rile de felul acesta, i era lat  
 de un cot i jum tate; avea i s p turi. T bliile erau în patru muchi, nu rotunde. <sup>32</sup> Cele  
 patru ro i erau subt t blii, i osiile ro ilor erau prinse de temelie; fiecare era înalt de un cot  
 i jum tate. <sup>33</sup> Roatele erau f cute ca ale unui car. Osiile, obezile, spi ele i butucii lor erau  
 toate turnate. <sup>34</sup> La cele patru col uri ale fiec rei temelii erau ni te poli e dintr'o bucat cu  
 temelia. <sup>35</sup> Partea de sus a temeliei se sfîr ea cu un cerc înalt de o jum tate de cot, i î i avea  
 proptecele cu t bliile ei f cute dintr'o bucat cu ea. <sup>36</sup> Pe pl cile proptelelor, i pe t blii, a  
 s pat heruvimi, lei i finici, dup locurile goale, i ciucuri de jur împrejur. <sup>37</sup> A a a f cut  
 cele zece temelii; turn tura, m sura i chipul erau la fel pentru toate. <sup>38</sup> A mai f cut zece  
 lighene de aram . Fiecare lighean avea o înc pere de patruzeci de ba i, fiecare lighean avea  
 patru co i, fiecare lighean era pe cîte una din cele zece temelii. <sup>39</sup> A pus cinci temelii pe partea  
 dreapt a casei, i cinci temelii pe partea stîng a casei; iar marea de aram a pus -o în partea  
 dreapt a casei la miaz zi r s rit. <sup>40</sup> Hiram a f cut cenu arele, lope ile i lighenele.  
<sup>41</sup> doi stîlpi cu cele dou coperi uri i cu cununile lor de pe vârful stîlpilor; cele dou re ele  
 ca s acopere cele dou cununi ale coperi urilor de pe vârful stîlpilor; <sup>42</sup> cele patru sute de  
 rodii pentru cele dou re ele, cîte dou rînduri de rodii de fiecare re ea, ca s acopere cele  
 dou cununi ale coperi urilor de pe vârful stîlpilor; <sup>43</sup> cele zece temelii, i cele zece lighene  
 de pe temelii; <sup>44</sup> marea, i cei doisprezece boi de subt mare; <sup>45</sup> cenu arele, lope ile i  
 lighenele. Toate aceste unelte, pe cari le -a dat împ ratul Solomon lui Hiram s le fac pentru  
 Casa Domnului, erau de aram lustruit . <sup>46</sup> Împ ratul a pus s le toarne în cîmpia Iordanului,

într'un p mînt humos, între Sucot i artan. <sup>47</sup> Solomon a l sat toate aceste unelte necînt rite,  
 c ci erau foarte multe, i greutatea aramei nu se putea socoti. <sup>48</sup> Solomon a mai f cut toate  
 celelalte unelte pentru Casa Domnului: altarul de aur; masa de aur, unde se puneau pînile pentru  
 punerea înaintea Domnului; <sup>49</sup> sfe nicele de aur curat, cinci la dreapta i cinci la stînga, înaintea  
 Locului prea sfînt, cu florile, candelile i muc rile de aur; <sup>50</sup> lighenele, cu itele, potirele,  
 ce tile i c uile de aur curat; i î înile de aur curat pentru u a dinl untrul casei la  
 intrarea în Locul prea sfînt, i pentru u a casei dela intrarea Templului. <sup>51</sup> Astfel s'a ispr vit  
 toat lucrarea, pe care a f cut -o împ ratul Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul,  
 aurul i uneltele, pe cari le h r zise tat l s u David, i le -a pus în vistierile Casei Domnului.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Atunci împ ratul Solomon a adunat la el la Ierusalim pe b trîinii lui Israel i pe toate  
 c peteniile semin iilor, pe c peteniile familiilor copiilor lui Israel, ca s mute din cetatea lui  
 David, adic Sionul, chivotul leg mîntului Domnului. <sup>2</sup> To i b rba ii lui Israel s'au strîns  
 la împ ratul Solomon, în luna lui Etanim, care este a aptea lun , în timpul praznicului. <sup>3</sup> Cînd  
 au venit to i b trîinii lui Israel, preo ii au ridicat chivotul. <sup>4</sup> Au adus chivotul Domnului, cortul  
 întîlnirii, i toate uneltele sfinte, cari erau în cort: preo ii i Levi ii le-au adus. <sup>5</sup> Împ ratul  
 Solomon i toat adunarea lui Israel chemat la el au st tut înaintea chivotului. Au jertfit oi  
 i boi, cari n'au putut fi nici num ra i, nici socoti i, din pricina mul imii lor. <sup>6</sup> Preo ii au  
 dus chivotul leg mîntului Domnului la locul lui, în Locul prea sfînt al casei, în Sfînta Sfintelor,  
 subt aripile heruvimilor. <sup>7</sup> C ci heruvimii aveau aripile întinse peste Locul chivotului, i acopereau  
 chivotul i drugii lui pedeeasupra. <sup>8</sup> Se d duse drugilor o a a lungime încît capetele lor se vedeau  
 din Locul sfînt dinaintea Locului prea sfînt, dar nu se vedeau deafar . Ei au fost acolo pîn în  
 ziua de azi. <sup>9</sup> În chivot nu erau decît cele dou table de piatr , pe cari le -a pus Moise în el la  
 Horeb, cînd a f cut Domnul leg mînt cu copiii lui Israel, la ie irea lor din ara Egiptului.  
<sup>10</sup> În clipa cînd au ie it preo ii din Locul sfînt, norul a umplut casa Domnului. <sup>11</sup> Preo ii n'au  
 putut s r mîn acolo s fac slujba, din pricina norului; c ci slava Domnului umpluse  
 Casa Domnului. <sup>12</sup> Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis c vrea s locuiasc în întunerec!

13 Eu am zidit o cas care va fi locuin a Ta, un loc unde vei locui pe vecie!` 14 Împ ratul i  
-a întors fa a, i a binecuvântat pe toat adunarea lui Israel. Toat adunarea lui Israel era în  
15 picioare. i el a zis: „Binecuvântat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura  
Lui tat lui meu David, i care împline te, prin puterea Lui, ce spusese, când a zis: 16 ,Din ziua  
când am scos din Egipt pe poporul Meu Israel, n'am ales nici o cetate dintre toate semin iile lui  
Israel ca s Mi se zideasc în ea o cas unde s locuiasc Numele Meu, ci am ales pe David  
17 s împr easc peste poporul Meu Israel!` Tat l meu David avea de gând s zideasc  
18 o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. i Domnul a zis tat lui meu David:  
,Fiindc ai avut de gând s zide ti o cas Numelui Meu, bine ai f cut c ai avut acest gând.  
19 Numai c nu tu vei zidi casa; ci fiul t u ie it din trupul t u, va zidi casa Numelui Meu.`  
20 Domnul a împlinit cuvintele pe cari le rostise. Eu m'am ridicat în locul tat lui meu David, i  
am ezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, i am zidit casa Numelui  
21 Domnului, Dumnezeul lui Israel. Am rînduit un loc pentru chivot, unde este leg mîntul  
Domnului, leg mîntul pe care l -a f cut El cu p rin ii no tri, când i -a scos din ara Egiptului.  
22 Solomon s'a a ezat înaintea altarului Domnului, în fa a întregi adun ri a lui Israel. i -a  
23 întins mînile spre cer, i a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine,  
nici sus în ceruri, nici jos pe p mînt: Tu ii leg mîntul i îndurarea fa de robii T i, cari  
24 umbl înaintea Ta din toat inima lor! Astfel, ai inut cuvîntul dat robului t u David, tat l  
25 meu; i ce ai spus cu gura Ta, împline ti în ziua aceasta cu puterea Ta. Acum, Doamne,  
Dumnezeul lui Israel, ine f g duin a pe care ai f cut -o tat lui meu David, când ai zis:  
,Nu vei fi lipsit niciodat înaintea Mea de un urma care s ad pe scaunul de domnie al  
lui Israel, numai fiii t i s ia seam la calea lor, i s umble înaintea Mea cum ai umblat tu  
26 înaintea Mea. Oh, Dumnezeul lui Israel, îplineasc -se f g duin a pe care ai f cut -o  
27 robului t u David, tat l meu! Dar ce! Va locui oare cu adev rat Dumnezeu pe p mînt?  
Iat c cerurile i cerurile cerurilor nu pot s Te cuprind : cu cât mai pu in casa aceasta pe  
28 care i-am zidit -o eu! Totu , Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rug ciunea robului  
T u i la cererea lui; ascult strig tul i rug ciunea pe care i -o face ast zi robul T u.  
29 Ochii t i s fie zi i noapte deschi i asupra casei acesteia, asupra locului despre care ai zis:  
,Acolo va fi Numele Meu!` Ascult rug ciunea pe care i -o face robul T u în locul acesta.  
30 Binevoie te i ascult cererea robului T u i a poporului T u Israel, când se vor ruga în

locul acesta! Ascult -i din locul locuin ei Tale, din ceruri, ascult -i i iart -i! 31  
 va p c tui cineva împotriva aproapelui s u i va fi silit s fac un jur mînt, i va veni Dac  
 s jure înaintea altarului T u, în casa aceasta, - 32  
 dreptate robilor T i; osînde te pe cel vinovat, i întoarce vina purt rii lui asupra capului lui;  
 d dreptate celui nevinovat, i f -i dup nevinov ia lui! 33  
 Cînd poporul T u Israel va  
 fi b tut de vr jma , pentru c a p c tuit împotriva Ta: dac se vor întoarce la Tine i vor  
 da slav Numelui T u, dac ... i vor face rug ciuni i cereri în casa aceasta, - 34  
 ascult  
 -i din ceruri, iart p catul poporului T u Israel, i întoarce -i în ara pe care ai dat -o  
 p rin ilor lor! 35  
 Cînd se va închide cerul, i nu va fi ploaie, din pricina p catelor f cute de  
 ei împotriva Ta: dac se vor ruga în locul acesta i vor da slav Numelui t u, i dac se  
 vor abate dela p catele lor, pentru c -i vei pedepsi- 36  
 ascult -i din ceruri, iart p catul  
 robilor T i i al poporului T u Israel, înva -l calea cea bun pe care trebuie s umble,  
 i s trime i ploaie pe p mîntul pe care l-ai dat de mo tenere poporului T u! 37  
 Cînd  
 foametea, ciurma, rugina, t ciunele, l custele, de un fel sau altul, vor fi în ar , cînd vr jma ul  
 va împresura pe poporul T u în ara lui, în cet ile lui, cînd vor fi urgii sau boli de orice fel:  
 38  
 dac un om, dac tot poporul T u Israel va face rug ciuni i cereri, i fiecare î i va  
 cunoa te mustrarea cugetului lui i va întinde mînile spre casa aceasta, - 39  
 ascult -l din ceruri,  
 din locul locuin ei Tale, i iart -l; lucreaz , i r spl te te fiec ruia dup c ile lui,  
 Tu care cuno ti inima fiec ruia, c ci numai Tu cuno ti inima tuturor copiilor oamenilor, 40  
 s se team de Tine în tot timpul cît vor tr i în ara pe care ai dat -o p rin ilor no tri!  
 41  
 Cînd str inul, care nu este din poporul T u Israel, va veni dintr'o ar dep rtat , pentru  
 Numele T u, 42  
 c ci se va ti c Numele T u este mare, mîna Ta este tare, i bra ul T u  
 este întins, cînd va veni s se roage în casa aceasta, - 43  
 ascult -l din ceruri, din locul locuin ei  
 Tale, i d str inului aceluia tot ce- i va cere, pentruca toate popoarele p mîntului s  
 cunoasc Numele T u, s se team de Tine, ca i poporul T u Israel, i s tie c  
 Numele T u este chemat peste casa aceasta pe care am zidit -o eu! 44  
 Cînd poporul T u va ie i  
 la lupt împotriva vr jma ului s u, urmînd calea pe care i -o vei porunci Tu: dac vor face  
 rug ciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales -o Tu, i spre casa pe care  
 am zidit -o eu Numelui T u, - 45  
 ascult din ceruri rug ciunile i cererile lor, i f -le  
 dreptate! 46  
 Cînd vor p c tui împotriva Ta, -c ci nu este om care s nu p c tuiasc , - i  
 Te vei mînia împotriva lor i -i vei da în mîna vr jma ului, care -i va duce robi într'o ar

47 vr jma , dep rtat sau apropiat : dac se vor coborî în ei în i i, în ara unde vor  
 fi robi, dac se vor întoarce la Tine, i- i vor face cereri în ara celor ce -i vor duce în robie,  
 48 i vor zice: „Am p c tuit, am s vîr it f r delegi, am f cut r u!"; dac se vor întoarce  
 la Tine din toat inima lor i din tot sufletul lor, în ara vr jma ilor lor cari i-au luat robi,  
 dac - i vor face rug ciuni, cu privirile întoarse spre ara lor, pe care ai dat -o p rin ilor  
 49 lor, spre cetatea pe care ai ales -o, i spre casa pe care am zidit -o eu Numelui T u, - ascult  
 50 din ceruri, din locul locuin ei Tale, rug ciunile i cererile lor: i f -le dreptate; iart  
 51 ce -i vor inea robi, ca s se îndure de ei, c ci sînt poporul T u i mo tenirea Ta, i  
 52 Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor de fer! Ochii T i s fie deschi i la cererea  
 53 robului T u i la cererea poporului T u Israel, ca s -i ascul i în tot ce- i vor cere! C ci  
 Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale p mîntului, ca s faci din ei mo tenirea Ta, cum ai  
 spus prin robul T u Moise, cînd ai scos din Egipt pe p rin ii no tri, Doamne, Dumnezeule!``  
 54 Cînd a ispr vit Solomon de spus Domnului toat rug ciunea aceasta i cererea aceasta, s'a  
 55 sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchiase, cu mînile întinse spre cer. i sînd în  
 56 picioare, a binecuvîntat cu glas tare toat adunarea lui Israel, zicînd: „Binecuvîntat s fie  
 Domnul, care a dat odihn poporului S u Israel, dup toate f g duin ele Lui! Din toate  
 57 bunele cuvinte pe cari le rostise prin robul S u Moise, niciunul n'a r mas neîmplinit. Domnul,  
 Dumnezeul nostru, s fie cu noi, cum a fost cu p rin ii no tri; s nu ne p r seasc i  
 58 s nu ne lase, ci s ne plece inimile spre El, ca s umbl m în toate c ile Lui, i s  
 p zim poruncile Lui, legile Lui i rînduielile Lui, pe cari le -a poruncit p rin ilor no tri!  
 59 Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, s fie zi i noapte înaintea  
 Domnului, Dumnezeului nostru, i s fac în tot timpul dreptate robului S u i poporului  
 60 S u Israel, pentruca toate popoarele p mîntului s poat cunoa te c Domnul este  
 61 Dumnezeu i c nu este alt Dumnezeu afar de El! Inima voastr s fie în totul a Domnului,  
 Dumnezeului nostru, cum este ast zi, ca s urma i legile Lui i s p zi i poruncile Lui.``  
 62 Împ ratul i tot Israelul împreun cu el au adus jertfe înaintea Domnului. 63 Solomon a  
 junghiat dou zeci i dou de mii de boi i o sut dou zeci de mii de oi pentru jertfa de  
 mul mire, pe care a adus -o Domnului. A a a f cut împ ratul i to i copiii lui Israel  
 64 sfin irea Casei Domnului. În ziua aceea, împ ratul a sfin it mijlocul cur ii, care este  
 înaintea Casei Domnului; c ci acolo a adus arderile de tot, darurile de mîncare, i gr simile

jertfelor de mul mire, pentru că altarul de aram care este înaintea Domnului era prea mic, ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mâncare, și grâurile similare jertfelor de mul mire.

65

Solomon a prânzuit atunci sărbătoarea, și tot Israelul a prânzuit împreună cu el. O mare mulțime, venită de la împrejurimile Hamatului până la pârâul Egiptului, s-a strâns înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, timp de apte zile, și alte apte zile, adică patruzeci și șase zile.

66

În ziua a opta, a dat drumul poporului. Și ei au binecuvântat pe împărat, și s-au dus în corturile lor, veseli și cu inimă mulțumită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Sion David, și poporului Sion Israel.

## Chapter 9

1 Când a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa împăratului și tot ce a găsit cu  
 2 cale să facă, Domnul S-a arătat a doua oară lui Solomon, cum și Se arătasese la Gabaon. 3  
 Domnul i-a zis: „Îmi ascultă rugăciunea și cererea pe care Mi-am făcut-o, sfîșie această 4  
 pe care ai zidit-o ca să poți în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor  
 5 fi acolo pe vecie. Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea, cum am umblat tatăl tău David, cu inimă  
 curată și cu neprihănire, fiindcă tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile  
 6 Mele, voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărației tale în Israel, cum am spus tatăl  
 tău David, când am zis: „Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui  
 7 Israel.” Dar dacă vei abate de la Mine, voi și fiii voștri, dacă nu vei păzi poruncile  
 Mele și legile Mele pe care vi le-am dat, și dacă vei duce și slujii și altor dumnezei  
 8 și vei închinați înaintea lor, voi nimici pe Israel din țara pe care ți-am dat-o, voi lepăda  
 de la Mine casa pe care am sfîșit-o numelui Meu, și Israel va ajunge de rîș și de pom  
 9 printre toate popoarele. Și oricît de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va  
 rîmnea încremenit și va fluiera. Și va zice: „Pentru ce a făcut Domnul așa rîș și de pom  
 10 în casa aceasta?” Și i se va răspunde: „Pentru că au prânzit pe Domnul, Dumnezeul lor,  
 care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s-au alipit de alii dumnezei, s-au  
 închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele.”  
 11 După douăzeci de ani Solomon zidise cele două case, Casa Domnului și casa împăratului.  
 12 Atunci, fiindcă Hiram, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne de  
 chiparos, și aur, cît a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în  
 13 Galileii. Hiram a ieșit din Tir, să vadă cetățile pe care i le dădea Solomon. Dar nu i-au

<sup>13</sup> pl cut, <sup>13</sup> i a zis: „Ce cet i mi-ai dat, frate?” i le -a numit ara Cabul, nume pe care  
<sup>14</sup> l-au p strat pîn în ziua de azi. <sup>14</sup> Hiram trimesese împ ratului o sut dou zeci de talan i  
<sup>15</sup> de aur. <sup>15</sup> Iat cum stau lucrurile cu privire la oamenii de corvoad pe cari i -a luat împ ratul  
Solomon pentru zidirea Casei Domnului i a casei sale Milo, i a zidului Ierusalimului,  
<sup>16</sup> Ha orului, Meghidoului i Ghezerului. <sup>16</sup> Faraon, împ ratul Egiptului, venise i cucerise  
Ghezerul, îi d duse foc, i omorîse pe Canani ii cari locuiau în cetate. Apoi îl d duse de zestre  
<sup>17</sup> fetei lui, nevasta lui Solomon. <sup>17</sup> i Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de jos, <sup>18</sup> Baalatul  
<sup>19</sup> i Tadmorul, în pustia rii, <sup>19</sup> toate cet ile slujindu -i ca magazii i fiind ale lui, cet ile  
pentru car , cet ile pentru c l rime, i tot ce a g sit cu cale Solomon s zideasc la  
<sup>20</sup> Ierusalim, la Liban, i în toat ara peste care împ r ea. <sup>20</sup> Iar pe tot poporul care mai  
r m sese din Amori i, Heti i, Ferezi i, Hevi i i Iebusi i, ne f cînd parte din copiii  
<sup>21</sup> lui Israel, <sup>21</sup> pe urma ii lor, cari mai r m seser dup ei în ar i pe cari copiii lui Israel  
nu -i putuser nimici cu des vîr ire, Solomon i -a luat ca robi de corvoad , i a a au fost  
<sup>22</sup> pîn în ziua de ast zi. <sup>22</sup> Dar Solomon n'a întrebuint at ca robi de corvoad pe copiii lui Israel;  
c ci ei erau oameni de r zboi, slujitorii lui, c peteniile lui, c pitanii lui, cîrmuitorii car lor  
<sup>23</sup> i c l rimii lui. <sup>23</sup> C peteniile puse de Solomon peste lucr ri erau în num r de cinci sute  
cincizeci, îns rcina i s privegheze pe lucr tori. <sup>24</sup> Fata lui Faraon s'a suit din cetatea lui  
<sup>25</sup> David în casa ei, pe care i -o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo. <sup>25</sup> Solomon aducea de trei ori  
pe an arderi de tot i jertfe de mul mire pe altarul pe care -l zidise Domnului, i ardea t mîie  
<sup>26</sup> pe cel care era înaintea Domnului. i a ispr vit astfel casa. <sup>26</sup> Împ ratul Solomon a mai f cut  
i cor bii la E ion-Gheber, lîng Elot, pe r murile m rii Ro ii, în ara Edomului.  
<sup>27</sup> <sup>27</sup> i Hiram a trimes cu aceste cor bii, la slujitorii lui Solomon, pe în i i slujitorii lui, marinari  
cari cuno teau marea. <sup>28</sup> S'au dus la Ofir, i au luat de acolo aur, patru sute dou zeci de talan i,  
pe cari i-au adus împ ratului Solomon.

## Chapter 10

<sup>1</sup> <sup>1</sup> Împ r teasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce prive te slava Domnului, i  
avenit s -l încerce prin întreb ri grele. <sup>2</sup> <sup>2</sup> A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, i cu

c mile cari aduceau mirodenii, aur foarte mult, i pietre scumpe. S'a dus la Solomon i i -a spus tot ce avea pe inim .<sup>3</sup> Solomon i -a r spus la toate întreb rile, i n'a fost nimic, pe care împ ratul s nu fi tiut s i -l l mureasc .<sup>4</sup> Împ r teasa din Seba a v zut toat

în elepciunea lui Solomon, i casa pe care o zidise,<sup>5</sup> i bucatele dela masa lui, i locuin a slujitorilor lui, i slujbele i hainele celor ce -i slujeau, i paharnicii lui, i arderile de tot pe cari le aducea în Casa Domnului.<sup>6</sup> Uimit , a zis împ ratului: „Deci era adev rat ce am auzit

în ara mea despre faptele i în elepciunea ta!<sup>7</sup> Dar nu credeam, pîn n'am venit i n'am v zut cu ochii mei. i iat c nici pe jum tate nu mi s'a spus. Tu ai mai mult în elepciune

i prop ire de cât am auzit mergându- i faima.<sup>8</sup> Ferice de oamenii t i, ferice de slujitorii t i, cari sînt necurmat înaintea ta, cari aud în elepciunea ta!<sup>9</sup> Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeuul t u, care a binevoit s te pun pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru Domnul iube te pentru totdeauna pe Israel, de aceea te -a pus împ rat, ca s judeci i s faci dreptate.``

<sup>10</sup> Ea a dat împ ratului o sut dou zeci de talan i de aur, foarte multe mirodenii, i pietre scumpe. N'au mai venit niciodat în urm atîtea mirodenii cîte a dat împ r teasa din Seba împ ratului Solomon.<sup>11</sup> Cor biile lui Hiram, cari au adus aur din Ofir, au adus din Ofir i foarte mult lemn de santal i pietre scumpe.<sup>12</sup> Împ ratul a f cut cu lemnul mirositor p limare pentru Casa Domnului i pentru casa împ ratului, i arfe i al ute pentru cînt re i. N'a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor, i nu s'a mai v zut pîn în ziua de azi.

<sup>13</sup> Împ ratul Solomon a dat împ r tesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut, i i -a mai dat i pe deasupra daruri vrednice de un împ rat ca Solomon. Apoi ea s'a întors i s'a dus în ara ei, cu slujitorii ei.<sup>14</sup> Greutatea aurului care venea lui Solomon pe fiecare an, era de ase sute ase zeci i ase de talan i de aur,<sup>15</sup> afar de ce scotea dela negustorii cei mari i din nego ul cu m rfuri, dela to i împ ra ii Arabiei, i dela dreg torii rii.<sup>16</sup> Împ ratul Solomon a f cut dou sute de scuturi mari de aur b tut, i pentru fiecare din ele a întrebuint

ase sute de sicli de aur,<sup>17</sup> i alte trei sute de scuturi mici de aur b tut, i pentru fie care din ele a întrebuint trei mine de aur; i împ ratul le -a pus în casa numit P durea Libanului.

<sup>18</sup> Împ ratul a f cut un mare scaun de domnie de filde , i l -a acoperit cu aur curat.<sup>19</sup> Scaunul acesta de domnie avea ase trepte, i partea de sus era rotunjît pe dinapoi, de fiecare parte a scaunului erau r zim tori: lîng r zim tori st teau doi lei,<sup>20</sup> i pe cele ase trepte st teau doisprezece lei de o parte i de alta. A a ceva nu s'a f cut pentru nici o împ r ie.



21 Toate paharele împ ratului Solomon erau de aur, i toate vasele din casa p durii Libanului erau de aur curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul n'avea nici o trecere.

22 C ci împ ratul avea pe mare cor bii din Tars cu ale lui Hiram; i cor biile din Tars veneau la fiecare trei ani, aducând aur i argint, filde , maimu e i p uni. 23 Împ ratul Solomon

a întrecut pe to i împ ra ii p mîntului în bog ii i în elepciune. 24 Toat lumea c uta s vad pe Solomon, ca s aud în elepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima

lui. 25 i fie care î i aducea darul lui: lucruri de argint i lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai i catîri; a a era în fiecare an. 26 Solomon a strîns car i c l rime; avea o mie patru sute de car i dou sprezece mii de c l re i, pe cari i -a pus în cet ile unde î i inea

car le i la Ierusalim lîng împ rat. 27 Împ ratul a f cut ca argintul s fie tot a a de obicinuit la Ierusalim ca pietrele, i cedrii tot a a de mul i ca smochinii din Egipt cari cresc pe cîmpie. 28 Solomon î i aducea caii din Egipt; o ceat de negustori de ai împ ratului se ducea s -i ia cu gr mada pe un pre hot rît: 29 un car se aducea din Egipt cu ase sute de sicli de argint, i un cal cu o sut cincizeci de sicli. Deasemenea aduceau cai cu ei pentru to i împ ra ii Heti ilor i pentru împ ra ii Siriei.

## Chapter 11

1 Împ ratul Solomon a iubit multe femei str ine, afar de fata lui Faraon; Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene, Hetite, 2 cari f ceau parte din neamurile despre cari Domnul zisese copiilor lui Israel: „S nu intra i la ele, i nici ele s nu intre la voi; c ci v'ar întoarce negre it inimile înspre dumnezeii lor.” De aceste neamuri s'a alipit Solomon, tîrît de iubire. 3 A avut de neveste apte sute de cr iese împ r te ti i trei sute de iitoare; i nevestele i-au ab tut inima. 4 Cînd a îmb trînit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre al i dumnezei; i inima nu i -a fost în totul a Domnului, Dumnezeului s u, cum fusese inima tat lui s u David. 5 Solomon s'a dus dup Astartea, zei a Sidonienilor, i dup Milcom, urîciunea Amoni ilor. 6 i Solomon a f cut ce este r u înaintea Domnului, i n'a urmat în totul pe Domnul, ca tat l s u David. 7 Atunci Solomon a zidit pe muntele din fa a Ierusalimului un loc înalt pentru Chemo , urîciunea Moabului, pentru Moloc, urîciunea fiilor lui Amon. 8 A a a f cut pentru toate nevestele

lui străine, cari aduceau tîmbe și jertfe dumnezeilor lor. <sup>9</sup> Domnul S'a mîniat pe Solomon, pentru că și abtuse inima dela Domnul, Dumnezeul lui Israel, care și Se ar tase de două ori.

<sup>10</sup> În privința aceasta și spusese și nu meargă după alii dumnezei; dar Solomon n'a puzit

poruncile Domnului. <sup>11</sup> Și Domnul a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut așa, și n'ai puzit legea mîntului Meu și legile Mele pe cari și le-am dat, voi rupe împărăția dela tine și o voi

da slujitorului tău. <sup>12</sup> Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vieții tale, pentru tatăl tău

David. Ci din mîna fiului tău o voi rupe. <sup>13</sup> Nu voi rupe însă toată împărăția; voi lăsa o seminție fiului tău, din pricina robului Meu David, și din pricina Ierusalimului, pe care l-am

ales. <sup>14</sup> Domnul a ridicat un vrăjmaș lui Solomon: pe Hadad, Edomitul, din neamul împărătesc

al Edomului. <sup>15</sup> Pe vremea cînd a bătut David Edomul, Ioab, căpetenia oțirii, suindu-se și

îngroape morții, a ucis toată partea bărbatească din Edom; <sup>16</sup> a rămas acolo ase luni cu

tot Israelul, pînă ce a nimicit toată partea bărbatească. <sup>17</sup> Atunci Hadad a fugit cu niște Edomiți, slujitori ai tatălui său, și s'a dus în Egipt. Hadad era încă un băiat pe atunci.

<sup>18</sup> Plecînd din Madian, s'au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din Paran, și au ajuns în Egipt la Faraon, împăratul Egiptului. Faraon a dat o casă lui Hadad, și -a purtat grijă de mîncare,

și și -a dat moșii. <sup>19</sup> Hadad a căpetănat trecere înaintea lui Faraon, pînă acolo încît Faraon și -a

dat de nevastă pe sora nevestei lui, sora împărătesei Tahpenes. <sup>20</sup> Sora Tahpenei și -a născut pe fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a încredințat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui

Faraon, în mijlocul copiilor lui Faraon. <sup>21</sup> Cînd a auzit Hadad în Egipt că David a adormit cu părinții lui, și că Ioab, căpetenia oțirii, murise, a zis lui Faraon: „Las-mă să mă

duc în țara mea.” <sup>22</sup> Și Faraon și -a zis: „Ce-ți lipsește la mine, de dorești să te duci în

țara ta?” El a răspuns: „Nimic, dar las-mă să plec.” <sup>23</sup> Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise dela stăpînul său Hadadezer, împăratul din

oba. <sup>24</sup> El strînsese niște oameni la el, și se făcuse capul cetei, cînd a măcelărit David oțile stăpînului său. S'au dus la Damasc, și s'au aezat acolo și au domnit la Damasc.

<sup>25</sup> El a fost un vrăjmaș al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, în același timp cînd și

făcea rău Hadad, și ura pe Israel. El a împărțit peste Siria. <sup>26</sup> Și Ieroboam, slujitorul lui Solomon, a ridicat mîna împotriva împăratului. El era fiul lui Nebat, Efratit din Ereda, și avea

ca mamă pe o veduvă numită Erua. <sup>27</sup> Iată cu ce prilej a ridicat el mîna împotriva

împ ratului. Solomon zidea Milo, i închidea sp rturile cet ii tat lui s u David.

28

Ieroboam era tare i viteaz; i Solomon, v zînd pe tîn rul acesta la lucru, i -a dat privigherea

peste to i oamenii de corvoad din casa lui Iosif. <sup>29</sup> În vremea aceea, Ieroboam, ie ind din Ierusalim, a fost întîlnit pe drum de proorocul Ahia din Silo, îmbr cat cu o hain nou . Erau

amîndoi singuri pe cîmp. <sup>30</sup> Ahia a apucat haina nou pe care o avea pe el, a rupt -o în

dou sprezece buc i, <sup>31</sup> i a zis lui Ieroboam: „Ia- i zece buc i! C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Iat , voi rupe împ r ia din mîna lui Solomon, i- i voi

da zece semin ii. <sup>32</sup> Dar el va avea o semin ie, din pricina robului Meu David, i din pricina

Ierusalimului, cetatea pe care am ales -o din toate semin iile lui Israel. <sup>33</sup> i aceasta, pentru c M'au p r sit, i s'au închinat înaintea Astarteei, zei a Sidonienilor, înaintea lui Chemo , dumnezeul Moabului, i înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, i pentru c n'au umblat în c ile Mele ca s fac ce este drept înaintea Mea, i s p zeasc legile i

poruncile Mele, cum a f cut David, tat l lui Solomon. <sup>34</sup> Nu voi lua din mîna lui toat împ r ia, c ci îl voi inea domn în tot timpul vie ii lui, pentru robul Meu David, pe care

l-am ales, i care a p zit poruncile i legile Mele. <sup>35</sup> Dar voi lua împ r ia din mîna fiului

s u, i- i voi da zece semin ii din ea; <sup>36</sup> voi l sa o semin ie fiului s u, pentru ca robul Meu David s aib totdeauna o lumin înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales -o

s pun în ea Numele Meu. <sup>37</sup> Pe tine te voi lua, i vei domni peste tot ce- i va dori sufletul,

vei fi împ ratul lui Israel. <sup>38</sup> Dac vei asculta de tot ce- i voi porunci, dac vei umbla în c ile Mele, i dac vei face ce este drept înaintea Mea, p zind legile i poruncile Mele, cum a f cut robul Meu David, voi fi cu tine, î i voi zidi o cas trainic , a a cum am zidit lui

David, i- i voi da ie pe Israel. <sup>39</sup> Voi smeri prin aceasta s mîn a lui David, dar nu pentru

totdeauna.`` <sup>40</sup> Solomon a c utat s omoare pe Ieroboam. i Ieroboam s'a sculat, i a fugit în

Egipt la i ac, împ ratul Egiptului; a locuit în Egipt pîn la moartea lui Solomon. <sup>41</sup> Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a f cut el, i în elepciunea lui, nu sînt scrise oare în cartea faptelor

lui Solomon? <sup>42</sup> Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul. <sup>43</sup> Apoi Solomon a adormit cu p rin ii lui, i a fost îngropat în cetatea tat lui s u David. În locul lui a domnit fiul s u Roboam.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Roboam s'a dus la Sihem, caci tot Israelul venise la Sihem sa-l fac împarat. <sup>2</sup> Când a auzit lucrul acesta Ieroboam, fiul lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împaratul Solomon, i în Egipt locuia. <sup>3</sup> Au trimis sa-l cheme. Atunci Ieroboam, i toata adunarea lui Israel au venit la Roboam i i-au vorbit a a: <sup>4</sup> „Tat l t u ne -a îngreuiat jugul; acum tu u ureaz acest aspru robie i jugul greu pe care l -a pus peste noi tat l t u. i î i vom sluji.” <sup>5</sup> El le -a zis: „Duce i-v , i întoarce i-v la mine peste trei zile.” i poporul a plecat. <sup>6</sup> Împ ratul Roboam s'a sf tuit cu b trîinii cari fuseser pe lâng tat l s u Solomon, în timpul vie ii lui, i a zis: „Ce m sf tui i s r spund poporului acestuia?” <sup>7</sup> i iat ce i-au zis ei: „Dac vei îndatora ast zi pe poporul acesta, dac le faci ce cer, i dac le vei r spunde cu vorbe binevoitoare, î i vor sluji pe vecie.” <sup>8</sup> Dar Roboam a l sat sfatul pe care i -l d deau b trîinii, i s'a sf tuit cu tinerii cari crescuser cu el i cari erau împrejurul lui. <sup>9</sup> El a zis: „Ce m sfatui i s r spund poporului acestuia, care-mi vorbe te a a: <sup>10</sup> „U ureaz -ne jugul pe care l -a pus peste noi tat l t u?” i iat ce i-au zis tinerii cari crescuser cu el: „S spui a a poporului acestuia care i -a vorbit astfel: „Tat l t u ne -a îngreuiat jugul, tu u ureaz -ni -l! S le vorbe ti a a: „Degetul meu cel mic va fi mai gros decît coapsele tat lui meu. <sup>11</sup> Acum, tat l meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi -l voi face i mai greu; tat l meu v'a b tut cu bice, dar eu v voi bate cu scorpioane.” <sup>12</sup> Ieroboam i tot poporul au venit la Roboam a treia zi, dup cum zisese împ ratul: „Întoarce i-v la mine peste trei zile!” <sup>13</sup> Împ ratul a r spuns aspru poporului. A l sat sfatul pe care i -l d duser b trîinii, <sup>14</sup> i le -a vorbit astfel, dup sfatul tinerilor: „Tat l meu v'a îngreuiat jugul, dar eu vi -l voi face i mai greu; tat l meu v'a b tut cu bice, dar eu v voi bate cu scorpioane.” <sup>15</sup> Astfel împ ratul n'a ascultat pe popor; caci lucrul acesta a fost cîrmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care -l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat. <sup>16</sup> Când a v zut tot Israelul c împ ratul nu -l ascult , poporul a r spuns împ ratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n'avem mo tenere cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi- i de cas , Davide!” i Israel s'a dus în corturile lui. <sup>17</sup> Copiii lui Israel cari locuiau în cet ile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam. <sup>18</sup> Atunci împ ratul Roboam a trimis la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, i a murit. i împ ratul Roboam s'a gr bit s se suie într'un car, ca s fug la Ierusalim. <sup>19</sup> Astfel s'a deslipit Israel de casa lui David pîn în ziua de azi. <sup>20</sup> Tot Israelul, auzind

c Ieroboam s'a întors, au trimes s -l cheme în adunare, i l-au f cut împ rat peste tot Israelul. Semin ia lui Iuda a fost singura care a mers dup casa lui David.<sup>21</sup> Roboam ajungând la Ierusalim, a strîns toat casa lui Iuda i semin ia lui Beniamin, o sut optzeci de mii de oameni ale i, buni pentru r zboi, ca s lupte împotriva casei lui Israel i s'o aduc înapoi subt st pînirea lui Roboam, fiul lui Solomon.<sup>22</sup> Dar cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit astfel lui emaia, omul lui Dumnezeu:<sup>23</sup> „Vorbe te lui Roboam, fiul lui Solomon, împ ratul lui Iuda, i întregei case a lui Iuda i a lui Beniamin, i celuilalt popor, i spune-le:<sup>24</sup> „A vorbe te Domnul: „Nu v sui i, i nu face i r zboi împotriva fra ilor vo tri, copiii lui Israel! Fiecare din voi s se întoarc acas , c ci de la Mine s'a întîmplat lucrul acesta.`` Ei au ascultat de cuvîntul Domnului, i s'au întors acas , dup cuvîntul Domnului.<sup>25</sup> Ieroboam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, i a locuit acolo; apoi a ie it de acolo, i a zidit Penuel.<sup>26</sup> Ieroboam a zis în inima sa: „Împ r ia s'ar putea acum s se întoarc la casa lui David.<sup>27</sup> Dac poporul acesta se va sui la Ierusalim s aduc jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul s u, la Roboam, împ ratul lui Iuda, i m vor omorî i se vor întoarce la Roboam, împ ratul lui Iuda.``<sup>28</sup> Dup ce s'a sf tuit, împ ratul a f cut doi vi ei de aur, i a zis poporului: „Destul v'a i suit la Ierusalim; Israele! Iat Dumnezeuul t u care te -a scos din ara Egiptului.``<sup>29</sup> A a ezat unul din ace ti vi ei la Betel, iar pe celalt l -a pus în Dan.<sup>30</sup> i fapta aceasta a fost un prilej de p c tuire. Poporul se ducea s se închine înaintea unuia din vi ei pîn la Dan.<sup>31</sup> Ieroboam a f cut o cas de în l imi i a pus preo i lua i din tot poporul, cari nu f ceau parte din fiii lui Levi.<sup>32</sup> A rînduit o s rb toare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca s rb toarea care se pr znuia în Iuda, i a adus jertfe pe altar. Iat ce a f cut la Betel, ca s se aduc jertfe vi eilor pe cari -i f cuse el. A pus în slujb la Betel pe preo ii în l imilor ridicate de el.<sup>33</sup> i a jertfit pe altarul pe care -l f cuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lun pe care o alesese dup bunul lui plac. A hot rît -o ca s rb toare pentru copiii lui Israel, i s'a suit la altar s ard t mîie.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Dar iat c un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimes de cuvîntul Domnului, tocmai pe cînd st tea Ieroboam la altar s ard t mîie.<sup>2</sup> El a strigat împotriva altarului, dup cuvîntul Domnului, i a zis: „Altarule! Altarule! A a vorbe te Domnul: „Iat c se va na te

un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia; el va junghia pe tine, pe preoii în limilor, cari  
ard t mîie pe tine, și pe tine se vor arde os minte omene ti!`<sup>3</sup> și în aceea zi a dat un  
semn, zicînd: „Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: Altarul se va despica, și  
cenua de pe el se va vîrsa.`<sup>4</sup> Cînd a auzit împăratul cuvîntul pe care-l strigase omul lui  
Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mîna de pe altar, zicînd: „Prinde-i-!` și mîna,  
pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s'a uscat, și n'a putut s'o întoarcă înapoi. Altarul  
s'a despicat, și cenua de pe el s'a vîrsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu,  
potrivit cu cuvîntul Domnului. Atunci împăratul a luat cuvîntul, și a zis omului lui Dumnezeu:  
„Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-I să-mi pot trage mîna înapoi.` Omul lui  
Dumnezeu s'a rugat Domnului și împăratul a putut să-și tragă înapoi mîna, care s'a fcut  
să nu toacă mai înainte.`<sup>7</sup> Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Intră cu mine în casă,  
și îmi cere ceva de mîncare, și-ți voi da un dar.`<sup>8</sup> Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: jumătate  
din casa ta să-mi dai, și n'a intra cu tine. Nu voi mîncă pîine, și nu voi bea apă în locul  
acesta;`<sup>9</sup> căci iată ce poruncă mi-a fost dată; prin cuvîntul Domnului: „Să nu mîncăm pîine  
nici să bem apă, și nici să nu ne întorcem pe drumul pe care te vei duce.`<sup>10</sup> El a plecat pe un alt  
drum, și nu s'a întors pe drumul pe care venise la Betel. În Betel locuia un prooroc bătîn.  
Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în  
ziua aceea, precum și cuvintele pe cari le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor  
toate,`<sup>12</sup> el le-a zis: „Pe ce drum a plecat?` Fiii săi vîzuseră pe ce drum plecase omul lui  
Dumnezeu, care venise din Iuda.`<sup>13</sup> și a zis fiilor săi: „Puneți-mi aua pe mîgar.` I-au pus  
aua pe mîgar, și a încercat pe el.`<sup>14</sup> S'a dus după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit stînd  
supt un stejar. și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?` El a răspuns:  
„Eu sînt.`<sup>15</sup> Atunci el i-a zis: „Vino cu mine acasă, și îți cer ceva să mîncăm.`<sup>16</sup> Dar el  
a răspuns: „Nu pot nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mîncă pîine și nici  
nu voi bea apă cu tine în locul acesta;`<sup>17</sup> căci mi s'a spus, prin cuvîntul Domnului: „Să nu  
mîncăm pîine nici să nu bem apă acolo, și nici să nu ne întorcem pe drumul pe care te vei duce.`  
și el i-a zis: „și eu sînt prooroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și  
mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mînce pîine și să bea apă.`<sup>19</sup> Îl mină. Omul lui  
Dumnezeu s'a întors cu el, și a mîncat pîine și a băut apă în casa lui.`<sup>20</sup> Pe cînd stăteau ei la  
masă, cuvîntul Domnului a vorbit proorocului, care-l adusese înapoi.`<sup>21</sup> și el a strigat omului

lui Dumnezeu care venise din Iuda: „A a vorbe te Domnul: „Pentru că n'ai ascultat porunca  
 22 Domnului, i n'ai p zit porunca pe care i -o d duse Domnul, Dumnezeul t u; pentru  
 te-ai întors, i ai mâncat pâine i ai b ut ap , în locul despre care î i spusese: „S nu m nânci  
 pâine i s nu bei ap acolo”, -trupul t u mort nu va intra în mormântul p rin ilor t i.”  
 23 i, dup ce a mâncat pâine i a b ut ap proorocul pe care -l întorsese, i -a pus aua pe  
 24 m gar. Omul lui Dumnezeu a plecat; i a fost întîlnit pe drum de un leu care l -a omorît.  
 Trupul lui mort era întins pe drum; m garul a r mas lîng el, i leul st tea i el lîng trup.  
 25 i ni te oameni cari treceau pe acolo, au v zut trupul întins în drum i leul sînd lîng  
 26 trup; i au spus lucrul acesta, la venirea lor în cetatea în care locuia proorocul cel b trîn. Cînd  
 a auzit lucrul acesta proorocul care întorsese depe drum pe omul lui Dumnezeu, a zis: „Este omul  
 lui Dumnezeu, care n'a ascultat de porunca Domnului, i Domnul l -a dat în ghearele leului care  
 27 l -a sfîr iat i l -a omorît, dup cuvîntul pe care i -l spusese Domnul.” Apoi, îndreptîndu-se  
 28 c tre fiii s i, a zis: „Pune i-mi aua pe m gar.” Au pus aua pe m gar, i el a plecat.  
 A g sit trupul întins în drum, i m garul i leul sînd lîng trup. Leul nu mîncase trupul i  
 29 nu sfî iase pe m gar. Proorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l -a pus pe m gar,  
 i l -a dus înapoi; i b trînul prooroc s'a întors în cetate s -l j leasc i s -l îngroape.  
 30 I -a pus trupul în mormînt i l-au j lit, zicînd: „Vai, frate!” 31 Dup ce l -a îngropat, a zis  
 fiilor s i: „Cînd voi muri, s m îngropa i în mormîntul în care este îngropat omul lui  
 32 Dumnezeu; s -mi pune i oasele lîng oasele lui. C ci se va împlini cuvîntul pe care l -a  
 strigat el din partea Domnului împotriva, altarului din Betel, i împotriva tuturor capi telor de  
 33 în l imi din cet ile Samariei.” Dup împlinirea aceasta, Ieroboam nu s'a ab tut de  
 pe calea lui cea rea. A pus iar preo i pentru în l imi, lua i din tot poporul: pe oricine  
 34 dorea, îl sfin ea preot al în l imilor. i fapta aceasta a fost un prilej de p c tuire pentru  
 casa lui Ieroboam, i pentru aceasta a fost nimicît ea i tears de pe fa a p mîntului.

## Chapter 14

1 În vremea aceea, s'a îboln vit Abiia, fiul lui Ieroboam. 2 i Ieroboam a zis nevastei sale:  
 „Scoal -te, te rog, i schimb - i hainele, ca s nu se tie c e ti nevasta lui Ieroboam,  
 i du-te la Silo. Iat c acolo este Ahia, proorocul; el mi -a spus c voi fi împ ratul poporului  
 3 acestuia. Ia cu tine zece pâni, turte, i un vas cu miere, i intr la el: el î i va spune ce va fi

cu copilul.<sup>4</sup> Nevasta lui Ieroboam a făcut aia; s'a sculat, s'a dus la Silo, și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să vadă, căci ochii îi se întunecaseră de bătrânețe.<sup>5</sup> Domnul spusese lui Ahia: „Nevasta lui Ieroboam are să vină să te întrebe de fiul ei, pentru că este bolnav. Să vorbești aia aia. Ea când va veni, se va da drept alta.”<sup>6</sup> Când a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa când intra pe ușă, a zis: „Intră, nevasta lui Ieroboam; pentru că vrei să te dai drept alta? Sînt înserate și-vestesc lucruri aspre.”<sup>7</sup> Du-te, și spune lui Ieroboam: „Aia vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus ca pătenie peste poporul Meu Israel, și am rupt împărăția de la casa lui David, și i-am dat-o ție, și n'ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine din toată inima lui, nefcând decât ce este drept înaintea Mea.”<sup>9</sup> Tu ai făcut mai rău decât toți cei ce au fost înaintea ta: te-ai dus și-ai făcut alții dumnezei și chipuri turnate ca să Mă mînie, și M'ai lepdat înapoia ta!”<sup>10</sup> De aceea, voi trimite nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura casa lui Ieroboam, cum se mătura murdăriile, pînă va peri.<sup>11</sup> Cel ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam, va fi mîncat de câini, și cel ce va muri pe cîmp va fi mîncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit.<sup>12</sup> Tu, scoală-te și du-te acasă. Și cum îți vor apăi picioarele în cetate, copilul va muri.<sup>13</sup> Tot Israelul îl va plînge, și-l vor îngropa; căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într'un mormînt, pentru că este singurul din casa lui Ieroboam în care s'a găsit ceva bun înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel.<sup>14</sup> Domnul va pune peste Israel un împărat, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și nu se întîmplă oare chiar acum lucrul acesta?<sup>15</sup> Domnul va lovi pe Israel, și Israel va fi ca trestia clătinată în ape; va smulge pe Israel din această țară bună pe care o dăduse prin ilor lor, și-i va împărțea dincolo de Râu, pentru că i-au făcut idoli, mîniind pe Domnul.<sup>16</sup> Va apări pe Israel, din pricina păcatelor pe cari le-au făcut Ieroboam și în cari a tîrîț și pe Israel.”<sup>17</sup> Nevasta lui Ieroboam s'a sculat, și a plecat. A ajuns la Tira; și cum a atins pragul casei, copilul a murit.<sup>18</sup> L-au îngropat, și tot Israelul l-a plîns, după cuvîntul Domnului, pe care-l spusese prin robul său Ahia, proorocul.<sup>19</sup> Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a făcut războaie și cum a domnit, sînt scrise în cartea Cronicilor împărașilor lui Israel.<sup>20</sup> Ieroboam a împărat douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu pășinii săi. Și în locul lui a împărat fiul său Nadab.<sup>21</sup> Roboam, fiul lui Solomon, a împărat peste Iuda. Avea patruzeci și unu de ani cînd s'a făcut împărat, și



a împ r it aptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semin iile lui Israel, ca s - i pun Numele în ea. Mam -sa se chema Naama, Amonita.

<sup>22</sup>

Iuda a f cut ce este r u înaintea Domnului; i, prin p catele pe cari le-au s vâr it, I-au

sârnit gelozia mai mult decît p rin ii lor. <sup>23</sup> i-au zidit i ei în l imi cu stâlpi închina i

idolilor i Astartee pe orice deal înalt i supt orice copac verde. <sup>24</sup> Au fost chiar i sodomi i în ar . Au f cut de toate urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor

lui Israel. <sup>25</sup> În al cincilea an al împ r irii lui Roboam, i ac, împ ratul Egiptului, s'a suit

împotriva Ierusalimului. <sup>26</sup> A luat vistieriile Casei Domnului i vistieriile casei împ ratului, a

luat tot. A luat toate scuturile de aur pe cari le f cuse Solomon. <sup>27</sup> Împ ratul Roboam a f cut în locul lor ni te scuturi de aram , i le -a dat în grija c peteniilor alerg torilor, cari p zeau

intrarea casei împ ratului. <sup>28</sup> Oridecîte ori se ducea împ ratul la Casa Domnului, alerg torii

le purtau; apoi le aduceau iar în odaia alerg torilor. <sup>29</sup> Celelalte fapte ale lui Roboam, i

tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? <sup>30</sup> Totdeauna a

fost r zboi între Roboam i Ieroboam. <sup>31</sup> Roboam a adormit cu p rin ii lui, i a fost îngropat cu p rin ii lui în cetatea lui David. Mam -sa se numea Naama, Amonita. i în locul lui a împ r it fiul s u Abiam.

## Chapter 15

<sup>1</sup> În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a început s împ r easec

peste Iuda Abiam. <sup>2</sup> A împ r it trei ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Maaca, fata lui

Abisalom. <sup>3</sup> El s'a dedat la toate p catele pe cari le f cuse tat l s u înaintea lui; i inima lui

n'a fost întreg a Domnului, Dumnezeului s u, cum fusese inima tat lui s u David. <sup>4</sup> Dar din pricina lui David, Domnul Dumnezeuul lui i -a dat o lumin la Ierusalim, punînd pe fiul lui

dup el i l sînd Ierusalimul în picioare. <sup>5</sup> C ci David f cuse ce este pl cut înaintea Domnului, i nu se ab tuse dela niciuna din poruncile Lui în tot timpul vie ii lui, afar de

întîmplarea cu Urie, Hetitul. <sup>6</sup> Între Roboam i Ieroboam a fost r zboi tot timpul cît a tr it

Roboam. <sup>7</sup> Celelalte fapte ale lui Abiam, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor

împ ra ilor lui Iuda? Între Abiam i Ieroboam a fost r zboi. <sup>8</sup> Abiam a adormit cu p rin ii  
 lui, i l-au îngropat în cetatea lui David. i în locul lui a domnit fiul s u Asa. <sup>9</sup> În al dou zecilea  
 an al lui Ieroboam, împ ratul lui Israel, a început s domneasc peste Iuda Asa. <sup>10</sup> El a domnit  
 patruzeci i unu de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Maaca, fata lui Abisalom. <sup>11</sup> Asa a  
 f cut ce este pl cut înaintea Domnului, ca tat l s u David. <sup>12</sup> A scos din ar pe sodomi i,  
 i a îndep rtat to i idolii pe cari -i f cuser p rin ii lui. <sup>13</sup> i chiar pe mama sa Maaca  
 n'a mai l sat -o s fie împ r teas , pentruc f cuse un idol Astarteei. A a i -a sf rîmat  
 idolul, i l -a ars în pîrîul Chedron. <sup>14</sup> Dar în l imile n'au perit, m car c inima lui Asa a  
 fost în totul a Domnului în tot timpul vie ii lui. <sup>15</sup> El a pus în Casa Domnului lucrurile h r zite  
 de tat l s u i de el însu : argint, aur i vase. <sup>16</sup> Între Asa i Bae a, împ ratul lui Israel,  
 a fost r zboi în tot timpul vie ii lor. <sup>17</sup> Bae a, împ ratul lui Israel, s'a suit împotriva lui Iuda;  
 i a înt rit Rama, ca s împedece pe ai lui Asa, împ ratul lui Iuda, s ias i s între.  
<sup>18</sup> Asa a luat tot argintul i tot aurul cari r m seser în vistieriile Casei Domnului i vistieriile  
 casei împ ratului, i le -a pus în mînilor slujitorilor lui, pe care i -a trimes la Ben-Hadad, fiul lui  
 Tabrimon, fiul lui Hezion, împ ratul Siriei, care locuia la Damasc. Împ ratul Asa a trimes s  
<sup>19</sup> -i spun : „S fie un leg mînt între mine i tine, cum a fost între tat l meu i tat l t u.  
 Iat , î i trimet un dar în argint i în aur. Du-te, rupe leg mîntul t u cu Bae a, împ ratul  
<sup>20</sup> lui Israel, ca s se dep rteze de la mine.`` Ben-Hadad a ascultat pe împ ratul Asa; a trimes  
 pe c peteniile o tirii lui împotriva cet ilor lui Israel, i au pustiit Iionul, Dan,  
<sup>21</sup> Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul, i toat ara lui Neftali. Cînd a auzit Bae a lucrul acesta,  
<sup>22</sup> a încetat s mai înt reasc Rama, i s'a întors la Tir a. Împ ratul Asa a chemat pe tot  
 Iuda, f r s lase la o parte pe cineva, i au ridicat pietrele i lemnul pe care -l întrebuiin a  
 Bae a la înt rirea Ramei; i împ ratul Asa le -a întrebuiin at la înt rirea Ghebei lui Beniamin  
<sup>23</sup> i Mi pei. Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate ispr vile lui i tot ce a f cut, i  
 cet ile pe cari le -a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? Totu ,  
<sup>24</sup> la b trîne e, a fost bolnav de picioare. Asa a adormit cu p rin ii lui, i a fost îngropat cu  
<sup>25</sup> p rin ii lui în cetatea tat lui s u David. i în locul lui a domnit fiul s u Iosafat. Nadab,  
 fiul lui Ieroboam, a început s domneasc peste Israel, în al doilea an al lui Asa, împ ratul lui  
<sup>26</sup> Iuda. El a domnit doi ani peste Israel. El a f cut ce este r u înaintea Domnului, i a umblat

pe calea tat lui s u, s vîr ind p catele în cari tîrîse tat l s u pe Israel. <sup>27</sup> Bae a, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui, i Bae a l -a omorît la Ghibeton, care era al Filistenilor, pe cînd Nadab i tot Israelul împresurau Ghibetonul. <sup>28</sup> Bae a l -a omorît în al treilea an al lui Asa, împ ratul lui Iuda, i a domnit el în locul lui. <sup>29</sup> Cînd s'a f cut împ rat, a ucis toat casa lui Ieroboam, n'a l sat s scape nimeni cu via , ci a nimicit totul, dup cuvîntul pe care -l spusese Domnul prin robul s u Ahia din Silo, <sup>30</sup> din pricina p catelor pe cari le f cuse Ieroboam i în cari tîrîse i pe Israel, mîniind astfel pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. <sup>31</sup> Celelalte fapte ale lui Nadab, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? <sup>32</sup> Între Asa i Bae a, împ ratul lui Israel, a fost r zboi în tot timpul vie ii lor. <sup>33</sup> În al treilea an al lui Asa, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste tot Israelul la Tir a, Bae a, fiul lui Ahia. A domnit dou zeci i patru de ani. <sup>34</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului, i a umblat pe calea lui Ieroboam, s vîr ind p catele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Bae a: <sup>2</sup> „Eu te-am ridicat din rîn , i te-am pus mai mare peste poporul Meu Israel; dar pentru c ai umblat pe calea lui Ieroboam, i ai f cut pe poporul Meu Israel s p c tuiasc , pentruca s M mîinii prin p catele lor, <sup>3</sup> iat c voi m tura pe Bae a i casa lui, i casa ta o voi face ca i casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat. <sup>4</sup> Cine va muri în cetate din casa lui Bae a, va fi mîncat de cîni, i cine va muri pe cîmp dintr'ai lui, va fi mîncat de p s rile cerului.” <sup>5</sup> Celelalte fapte ale lui Bae a, ce a f cut el, i ispr vile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? <sup>6</sup> Bae a a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat la Tir a. i în locul lui a domnit fiul s u Ela. <sup>7</sup> Cuvîntul Domnului vorbise prin proorocul Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Bae a, i împotriva casei lui, pe deoparte pentru tot r ul pe care -l f cuse supt ochii Domnului, mîniindu -L prin lucrul mînilor lui i ajungînd ca i casa lui Ieroboam, iar pe de alta <sup>8</sup> pentru c lovise casa lui Ieroboam. În al dou zeci i aselea an al lui Asa, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc Ela, fiul lui Bae a. El a domnit peste Israel la Tir a. A domnit <sup>9</sup> doi ani. Slujitorul s u Zimri, care era mai mare peste jum tate din car le lui, a uneltit împotriva lui. Ela era la Tir a, chefuind i îmb tîndu-se în casa lui Ar a, c petenia casei împ ratului

10 la Tir a. Zimri a intrat, l -a lovit i l -a ucis, în al dou zeci i aptelea an al lui Asa,  
 11 împ ratul lui Iuda. i a domnit el în locul lui. Când s'a f cut împ rat i a ezut pe scaunul  
 lui de domnie, a omorât toat casa lui Bae a, n'a l sat s scape nimeni din ai lui: nici rud  
 12 nici prieten. Zimri a nimicit toat casa lui Bae a, dup cuvântul pe care -l spusese Domnul  
 13 împotriva lui Bae a prin proorocul Iehu, din pricina tuturor p catelor pe cari le s vâr ise  
 Bae a i fiul s u Ela, i în cari târîser i pe Israel, mîniind prin idolii lor pe Domnul,  
 14 Dumnezeuul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Ela, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în  
 15 cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? În al dou zeci i aptelea an al lui Asa, împ ratul  
 lui Iuda, Zimri a domnit apte zile la Tir a. Poporul t b ra împotriva Ghibetonului care era  
 16 al Filistenilor. i poporul a auzit în tab r vestea aceasta: „Zimri a uneltit, i chiar a ucis  
 pe împ rat!`` i în ziua aceea, tot Israelul a pus în tab r ca împ rat al lui Israel pe Omri,  
 17 c petenia o tirii. Omri, i tot Israelul cu el, au pornit din Ghibeton, i au împresurat Tir a.  
 18 Zimri, v zînd c cetatea este luat , a intrat în cet uia casei împ ratului, i a dat foc  
 19 casei împ ratului peste el. Astfel a murit el, din pricina p catelor pe cari le s vâr ise,  
 f cînd ce este r u înaintea Domnului, umblînd pe calea lui Ieroboam, s vâr ind p catele pe  
 20 cari le f cuse Ieroboam, i f cînd i pe Israel s p c tuiasc . Celelalte fapte ale lui  
 Zimri, i uneltirea pe care a f cut -o el nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui  
 21 Israel? Atunci poporul lui Israel s'a desbinat în dou p r i; jum tate din popor voia s  
 22 fac împ rat pe Tibni, fiul lui Ghinat, i jum tate era pentru Omri. Ceice urmau pe Omri  
 23 au biruit pe ceice urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, i Omri a domnit. În al treizeci  
 i unulea an al lui Asa, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel Omri. A domnit  
 24 doisprezece ani. Dup ce a domnit ase ani la Tir a, a cump rat dela emer muntele  
 Samariei, cu doi talan i de argint; a înt rit muntele, i a pus cet ii pe care a zidit -o, numele  
 25 Samaria, dup numele lui emer, domnul muntelui. Omri a f cut ce este r u înaintea  
 26 Domnului, i a lucrat mai r u decît to i ceice fuseser înaintea lui. A umblat în toat  
 calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, i s'a dedat la p catele în cari târîse Ieroboam pe Israel, mîniind  
 27 prin idolii lor pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Omri, ce a f cut el, i  
 28 ispr vile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? Omri a adormit  
 29 cu p rin ii s i, i a fost îngropat la Samaria. i în locul lui a domnit fiul s u Ahab. Ahab,

fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria.

<sup>30</sup> Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toate cele ce fuseser

<sup>31</sup> înaintea lui. Și, ca și cum ar fi fost puștin lucru pentru el să se dedea la pcatelile lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul

Sidoniilor, și a slujit lui Baal și s'a închinat înaintea lui. <sup>32</sup> A ridicat un altar lui Baal în templul

lui Baal pe care l-a zidit la Samaria, și a făcut un idol Astarteei. Ahab a făcut mai multe rele decât toate împărații lui Israel cari fuseser înaintea lui, ca să mînie pe Domnul Dumnezeu

lui Israel. <sup>34</sup> Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iar Ierihonul; și a pus temeliele cu prețul lui Abiram, întîiul lui nescut, și și-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai tînăr fiu al lui, după cuvîntul pe care l-a spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Ilie, Ti bitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sînt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după

cuvîntul meu.” <sup>2</sup> Și cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe: <sup>3</sup> „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsrit, și ascunde-te lângă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului. <sup>4</sup> Vei

bea apă din pîrîu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.” <sup>5</sup> El a plecat și a făcut după cuvîntul Domnului. S'a dus și s'a așezat lângă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului.

<sup>6</sup> Corbii îi aduceau pîine și carne dimineața, și pîine și carne seara, și bea apă din pîrîu.

<sup>7</sup> Dar după cît va vreme pîrîtul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară. <sup>8</sup> Atunci cuvîntul

Domnului și-a vorbit astfel: <sup>9</sup> „Scoală-te, du-te la Sarepta care este de Sidon, și rămîi acolo.

Iată că am poruncit acolo unei femei să-ți aducă să te hrănească.” <sup>10</sup> Ilie s'a sculat, și s'a dus la Sarepta. Cînd a ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie sădăvă care strîngea lemne. El

a chemat-o, și a zis: „Du-te și adu-mi, te rog, puștină apă într'un vas, că să beau.” <sup>11</sup> Pe cînd se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou, și a zis: „Adu-mi, te rog, și o bucată de

pîine în mîna ta.” <sup>12</sup> Și ea a răspuns: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n'am nimic copt, n'am decât un pumn de făină într'o oală și puștină untdelemn într-un ulcior. Și iată, strîng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru

13  
fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.`` Ilie și-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fii cum ai  
zis. Numai, pregătește-te-mi întâi mie cu untdelemnul și fii în aceea o mică turtă, și adu-mi  
14  
-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.`` Căci așa vorbește Domnul,  
Dumnezeul lui Israel: „Fii din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va  
15  
împuina, pînă în ziua cînd va da Domnul ploaie pe fața pământului.`` Ea s'a dus, și a  
făcut după cuvîntul lui Ilie. și mult vreme a avut ce să mînce, ea și familia ei, și Ilie.  
16  
Fii din oală n'a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s'a împuinat, după cuvîntul pe  
17  
care-l rostise Domnul prin Ilie.`` După aceea, fiul femeii, stă pînă la casea sa, s'a îmbolnăvit. și  
boala lui a fost atît de cumplit încît n'a mai rămas suflare în el.`` Femeia a zis atunci lui Ilie:  
18  
„Ce am eu să fac cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui  
Dumnezeu de nelegiuirea mea, și să-mi omori astfel fiul?`` El și-a răspuns: „Dă-mi încoace  
19  
pe fiul tău.`` și l-a luat de la sînul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el, și l-a culcat  
20  
pe patul lui.`` Apoi a chemat pe Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule, oare atît de mult să  
mîhnești Tu chiar pe vduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încît să-mi omori fiul?``  
21  
și s'a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule, Te  
rog, fii să se întoarcă sufletul copilului în el!`` Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul  
22  
copilului s'a întors în el, și a înviat.`` Ilie a luat copilul, l-a pogorît jos în casă din odaia de sus,  
23  
și l-a dat mamei sale. și Ilie a zis: „Iată, fiul tău este viu.`` și femeia a zis lui Ilie: „Cunosc  
24  
acum că ești un om al lui Dumnezeu, și cuvîntul Domnului în gura ta este adevărat!``

## Chapter 18

1  
Au trecut multe zile, și cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: „Du-te, și  
întreține-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului.`` și Ilie s'a dus  
2  
și se întreține înaintea lui Ahab. Era mare foamete în Samaria.`` și Ahab a trimis să  
3  
cheme pe Obadia, mai marele casei lui. -Obadia se temea mult de Domnul.`` De aceea cînd a nimicit  
4  
Izabela pe prorocii Domnului, Obadia a luat o sută de proroci, și a ascuns cîte cincizeci într-o  
5  
pe terasă, și și-a hrănit cu pîine și cu apă.`` Ahab a zis lui Obadia: „Haidem prin arși pe  
la toate izvoarele de apă și pe la toate pîrîurile; poate că vom găsi iarba care să pască

via a cailor i cafrilor, i s n'avem nevoie s omorîm vitele.`` <sup>6</sup> i-au împ r it ara  
 s'o cutreere. Ahab a plecat singur pe un drum, i Obadia a plecat singur pe un alt drum. <sup>7</sup> Pe când  
 era Obadia pe drum, iat c l -a întîlnit Ilie. Obadia, cunoscîndu -l, a c zut cu fa a la pamînt,  
 i a zis: „Tu e ti, domnul meu Ilie?” <sup>8</sup> El i -a r spuns: „Eu sînt; du-te i spune st pînului  
 t u: „Iat c a venit Ilie!” <sup>9</sup> i Obadia a zis: „Ce p cat am s vîr it eu, ca s dai pe robul  
 t u în mînile lui Ahab, ca s m omoare? <sup>10</sup> Viu este Domnul, c n'a r mas popor sau  
 împ r ie unde s nu fi trimes st pînul meu s te caute; i când se spunea c nu e ti  
 acolo, punea pe împ r ia i poporul acela s jure c nu te -a g sit. <sup>11</sup> i acum zici:  
 „Du-te, i spune st pînului t u: „Iat c a venit Ilie!” <sup>12</sup> i apoi, când voi pleca de la tine,  
 Duhul Domnului te va duce nu tiu unde. Dac m'a duce s dau de tire lui Ahab, i nu  
 te-ar g si, m va omorî. i totu robul t u se teme de Domnul din tinere a lui. <sup>13</sup> Nu s'a  
 spus oare domnului meu ce am f cut când a ucis Izabela pe proorocii Domnului? Cum am ascuns  
 o sut de prooroci ai Domnului, cîte cincizeci într -o pe ter i i-am hr nit cu pîne i cu  
 ap ? <sup>14</sup> i acum tu zici: „Du-te i spune st pînului t u: „Iat c a venit Ilie!” El m va  
 ucide.” <sup>15</sup> Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul o tirilor, al c rui slujitor sînt, c ast zi m voi  
 înf i a înaintea lui Ahab.” <sup>16</sup> Obadia, ducîndu-se înaintea lui Ahab, l -a în tiinat despre  
 lucrul acesta. i Ahab s'a dus înaintea lui Ilie. <sup>17</sup> Abia a z rit Ahab pe Ilie, i i -a zis: „Tu e ti  
 acela care nenoroce ti pe Israel?” <sup>18</sup> Ilie a r spuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, i casa  
 tat lui t u, fiindc a i p r sit poruncile Domnului i te-ai dus dup Baali. <sup>19</sup> Strînge  
 acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patrusute cincizeci de prooroci ai lui Baal,  
 i pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei, cari m nînc la masa Izabelei``. <sup>20</sup> Ahab a trimes  
 soli la to i copiii lui Israel, i a strîns pe prooroci la muntele Carmel. <sup>21</sup> Atunci Ilie s'a apropiat  
 de tot poporul, i a zis: „Pîn când vre i s chiop ta i de amîndou picioarele? Dac  
 Domnul este Dumnezeu, merge i dup El; iar dac este Baal, merge i dup Baal!” Poporul  
 nu i -a r spuns nimic. <sup>22</sup> i Ilie a zis poporului: „Eu singur am r mas din proorocii Domnului,  
 pe când prooroci ai lui Baal sînt patru sute cincizeci. <sup>23</sup> S ni se dea doi junci. Ei s - i aleag  
 un junc, pe care s -l taie în buc i, i s -l pun pe lemne, f r s pun foc. i eu  
 voi preg ti celalt junc, i -l voi pune pe lemne f r s pun foc. <sup>24</sup> Apoi voi s chema i  
 numele dumnezeului vostru; i eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeuul care va r spunde

prin foc, acela s fie adev ratul Dumnezeu. i tot poporul a r spus, i a zis: „Bine!”<sup>25</sup> Ilie  
 a zis proorocilor lui Baal: „Alege i-v un junc din cei doi, preg ti i -l voi întîi, c ci sînte i  
 mai mul i, i chema i numele dumnezeului vostru; dar s nu pune i foc.”<sup>26</sup> Ei au luat  
 juncul pe care li l-au dat, i l-au preg tit. i au chemat numele lui Baal, de diminea pîn  
 la amiaz , zicînd: „Baale, auzi-ne!” Dar nu s'a auzit nici glas, nici r spus. i s reau împejurul  
 altarului pe care -l f cuser .<sup>27</sup> La amiaz , Ilie i -a b tut joc de ei, i a zis: „Striga i  
 tare, fiindc este dumnezeu; se gînde te la ceva, sau are treab , sau este în c l torie, sau  
 poate c doarme, i se va trezi.”<sup>28</sup> Ei au strigat tare, i, dup obiceiul lor, i-au f cut  
 t ieturi cu s biile i cu suli ele, pîn ce a curs sînge pe ei.<sup>29</sup> Cînd a trecut amiaza, au aiurat,  
 pîn în clipa cînd se aducea jertfa de sear . Dar nu s'a auzit nici glas, nici r spus, nici semn  
 de luare aminte.<sup>30</sup> Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropia i-v de mine!” Tot poporul s'a  
 apropiat de el. i Ilie a dres altarul Domnului care fusese sf rîmat.<sup>31</sup> A luat dou sprezece  
 pietre, dup num rul semin iilor fiilor lui Iacov, c ruia Domnul îi zisese: „Israel î i va fi  
 numele”,<sup>32</sup> i a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A f cut împejurul  
 altarului un an , în care înc peau dou m suri de s mîn .<sup>33</sup> A a ezat apoi lemnele,  
 a t iat juncul în buc i, i l -a puse pe lemne. Apoi a zis: „Umple i patru vedre cu ap , i  
 v rsa i-le pe arderea de tot i pe lemne.” i au f cut a a.<sup>34</sup> Apoi a zis: „Mai face i lucrul  
 acesta odat .” i l-au f cut înc odat . Apoi a zis: „Mai face i -l i a treia oar .” i  
 l-au f cut i a treia oar .<sup>35</sup> Apa curgea în jurul altarului, i au umplut cu ap i an ul.  
<sup>36</sup> În clipa cînd se aducea jertfa de sear , proorocul Ilie s'a apropiat i a zis: „Doamne, Dumnezeul  
 lui Avraam, Isaac i Israel! F s se tie ast zi c Tu e ti Dumnezeu în Israel, c eu sînt  
 slujitorul T u, i c toate aceste lucruri le-am f cut dup porunca Ta.<sup>37</sup> Ascult -m ,  
 Doamne, ascult -m , pentruca s cunoasc poporul acesta c Tu, Doamne, e ti adev ratul  
 Dumnezeu, i s le întorci astfel inima spre bine!”<sup>38</sup> Atunci a c zut foc dela Domnul, i a  
 mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele i p mîntul, i a supt i apa care era în an .<sup>39</sup> Cînd  
 a v zut tot poporul lucrul acesta, au c zut cu fa a la p mînt, i au zis: „Domnul este  
 adev ratul Dumnezeu! Domnul este adev ratul Dumnezeu!”<sup>40</sup> „Pune i mîna pe proorocii lui  
 Baal”, le -a zis Ilie: „niciunul s nu scape!” i au pus mîna pe ei. Ilie i -a pogorît la pîrîful Chison  
 i i -a junghiat acolo.<sup>41</sup> Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de m nînc i bea; c ci se aude  
 vuiet de ploaie.”<sup>42</sup> Ahab s'a suit s m nînce i s bea. Dar Ilie s'a suit pe vîrful Carmelului,



i plecându-se la p mînt, s'a a ezat cu fa a între genunchi, <sup>43</sup> i a zis slujitorului s u:  
 „Suie-te i uit -te înspre mare.” Slujitorul s'a suit, s'a uitat, i a zis: „Nu este nimic!” Ilie a  
 zis de <sup>44</sup> apte ori: „Du-te iar .” A aptea oar , slujitorul a zis: „Iat c se ridic un  
 mic nor din mare, ca o palm de om.” Ilie a zis: „Suie-te, i spune lui Ahab: „Înham , i  
 pogoar -te, ca s nu te opreasc ploaia.” <sup>45</sup> Peste cîteva clipe, cerul s'a înegrit de nori, a început  
 vîntul, i a venit o ploaie mare. Ahab s'a suit în car, i a plecat la Izreel. <sup>46</sup> i mîna Domnului  
 a venit peste Ilie, care i -a încins mijlocul, i a alergat înaintea lui Ahab pîn la intrarea în  
 Izreel.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Ahab a spus Izabelei tot ce f cuse Ilie, i cum ucisese cu sabia pe to i proorocii. <sup>2</sup> Izabela  
 a trimes un sol la Ilie, s -i spun : „S m pedepseasc zeii cu toat asprimea lor, dac  
 mîne, la ceasul acesta, nu voi face cu via a ta ce ai f cut tu cu via a fiec ruia din ei.” <sup>3</sup> Ilie,  
 cînd a v zut lucrul acesta, s'a sculat i a plecat, ca s -i scape via a. A ajuns la Beer- eba,  
 care ine de Iuda, i i -a l sat slujitorul acolo. <sup>4</sup> El s'a dus în pustie unde, dup un drum de  
 o zi, a ezut subt un ienuper, i dorea s moar , zicînd: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul,  
 c ci nu sînt mai bun decît p rin ii mei.” <sup>5</sup> S'a culcat i a adormit subt un ienuper. i iat ,  
 l -a atins un înger i i -a zis: „Scoal -te i m nînc .” <sup>6</sup> El s'a uitat, i la c p tîiul lui era  
 o turt coapt pe ni te pietre înc lzite i un ulcior cu ap . A mîncat i a b ut, apoi s'a  
 culcat din nou. <sup>7</sup> Îngerul Domnului a venit a doua oar , l -a atins, i a zis: „Scoal -te i  
 m nînc , fiindc drumul pe care -l ai de f cut este prea lung pentru tine.” <sup>8</sup> El s'a sculat, a  
 mîncat i a b ut; i, cu puterea pe care i -a dat -o mîncarea aceasta, a mers patruzeci de zile  
 i patruzeci de nop i pîn la muntele lui Dumnezeu, Horeb. <sup>9</sup> i acolo, Ilie a intrat într'o  
 pe ter , i a r mas în ea peste noapte. i cuvîntul Domnului i -a vorbit astfel: „Ce faci tu  
 aici, Ilie?” <sup>10</sup> El a r spus: „Am fost plin de rîvn pentru Domnul, Dumnezeul o tirilor; c ci  
 copiii lui Israel au p r sit leg mîntul T u, au sf rîmat altarele Tale, i au ucis cu sabia pe  
 proorocii T i; am r mas numai eu singur, i caut s -mi ia via a!” <sup>11</sup> Domnul i -a zis:  
 „Ie i, i stai pe munte înaintea Domnului!” i iat c Domnul a trecut pe lîng pe ter .  
 i înaintea Domnului a trecut un vînt tare i puternic, care despica mun ii i sf rîma stîncile.  
 Domnul nu era în vîntul acela. i dup vînt, a venit un cutremur de p mînt. Domnul nu era în

cutremurul de p mînt. <sup>12</sup> i dup cutremurul de p mînt, a venit un foc: Domnul nu era în  
focul acela. i dup foc, a venit un susur blînd i sup ire. <sup>13</sup> Cînd l -a auzit Ilie, i -a acoperit  
fa a cu mantaua, a ie it i a st tut la gura pe terii. <sup>14</sup> El a r spus: „Am fost plin de rîvn  
pentru Domnul, Dumnezeu o tirilor; c ci copiii lui Israel au p r sit leg mîntul T u, au  
sf rîmat altarele Tale, i au ucis cu sabia pe proorocii T i; am r mas numai eu singur, i  
caut s -mi ia via a.`` <sup>15</sup> Domnul i -a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul t u prin pustie pîn  
la Damasc; i cînd vei ajunge, s ungi pe Hazael ca împ rat al Siriei. <sup>16</sup> S ungi i pe Iehu,  
fiul lui Nim i, ca împ rat al lui Israel; i s ungi pe Elisei, fiul lui afat, din Abel-Mehola,  
ca prooroc în locul t u. <sup>17</sup> i se va întîmpla c pe cel ce va sc pa de sabia lui Hazael îl va  
omorî Iehu; i pe cel ce va sc pa de sabia lui Iehu, îl va omorî Elisei. <sup>18</sup> Dar voi l sa în Israel  
apte mii de b rba i, i anume pe to i cei ce nu i-au plecat genunchii înaintea lui Baal,  
i a c ror gur nu l-au s rutat.`` <sup>19</sup> Ilie a plecat de acolo, i a g sit pe Elisei, fiul lui afat,  
arînd. Înaintea lui erau dou sprezece perechi de boi, i el era cu a dou sprezecea. Ilie s'a apropiat  
de el, i i -a aruncat mantaua pe el. <sup>20</sup> Elisei a p r sit boii, a alergat dup Ilie, i a zis:  
„Las -m s s rut pe tat l meu i pe mama mea, i te voi urma.`` Ilie i -a r spus:  
„Du-te, i apoi întoarce-te: dar gînde te-te la ce i-am f cut.`` <sup>21</sup> Dup ce s'a dep rtat de  
Ilie, s'a întors i a luat o p reche de boi pe cari i -a adus jertf ; cu uneltele boilor le -a fiert  
carnea, i a dat -o oamenilor s'o m nînce. Apoi s'a sculat, a urmat pe Ilie, i a fost în slujba lui.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Ben-Hadad, împ ratul Siriei, i -a strîns toat o tirea: avea cu el treizeci i doi de  
împ ra i, cai i car . S'a suit, a împresurat Samaria i a început lupta împotriva ei. <sup>2</sup> A trimes  
în cetate soli la Ahab, împ ratul lui Israel, s -i spun : „A a vorbe te Ben-Hadad: <sup>3</sup> ,Argintul  
i aurul t u sînt ale mele, nevestele i cei mai frumo i copii ai t i sînt tot ai mei.`` <sup>4</sup> Împ ratul  
lui Israel a r spus: „Împ rate, domnul meu, fie cum zici! Sînt al t u cu tot ce am.`` <sup>5</sup> Solii  
s'au întors, i au zis: „A a vorbe te Ben-Hadad: ,Am trimes s - i spun : ,S -mi dai  
argintul i aurul t u, nevestele i copiii t i. <sup>6</sup> De aceea, voi trimete mîne, la ceasul acesta, pe  
slujitorii mei la tine. Ei î i vor scormoni casa ta i casele slujitorilor t i, vor pune mîna pe tot

ce ai mai scump, i vor lua.`` 7 Împ ratul lui Israel a chemat pe to i b trîinii rii i a zis:  
 „Vede i bine i în elege i c omul acesta ne vrea r ul; c ci a trimes s -mi cear  
 nevestele i copiii, argintul i aurul, i n'am zis c nu i le dau!`` 8 To i b trîinii i tot  
 poporul au zis lui Ahab: „Nu -l asculta i nu te învoi.`` 9 i el a zis solilor lui Ben-Hadad:  
 „Spune i domnului meu, împ ratul: ,Voi face tot ce ai trimes s ceri robului t u înțîia dat ;  
 dar lucrul acesta, nu -l pot face.`` Solii au plecat i i-au dus r spusul. 10 Ben-Hadad a trimes  
 s spun lui Ahab: „S m pedepseasc zeii cu toat asprimea lor, de va ajunge praful  
 Samariei s umple mîna întregului popor care m urmeaz !`` 11 i împ ratul lui Israel a  
 r spus: „Cine încinge armele, s nu se laude ca cel ce le pune jos!`` 12 Cînd a primit Ben-Hadad  
 r spusul acesta, st tea la b ut cu împ ra ii în corturi, i a zis slujitorilor lui:  
 „Preg ti i-v !`` i ei s'au preg tit de n val împotriva cet ii. 13 Dar iat c un  
 prooroc s'a apropiat de Ahab, împ ratul lui Israel, i a zis: „A a vorbe te Domnul: ,Vezi  
 toat aceast mul ime mare? O voi da ast zi în mînile tale, ca s cuno ti c Eu sînt  
 Domnul.`` 14 Ahab a zis: „Prin cine?`` i el a r spus: „A a vorbe te Domnul: ,Prin slujitorii  
 mai marilor peste inuturi.`` Ahab a zis: „Cine va începe lupta?`` i el a r spus: „Tu``.  
 15 Atunci Ahab a num rat slujitorii mai marilor peste inuturi, i s'au g sit dou sute treizeci  
 i doi; i dup ei, a num rat tot poporul, pe to i copiii lui Israel, i erau apte mii. 16 Au  
 f cut o ie ire pela miaz zi. Ben-Hadad bea i se îmb ta în corturile lui cu cei treizeci i  
 doi de împ ra i cari -l ajutau. 17 Slujitorii mai marilor peste inuturi au ie it cei dintîi.  
 Ben-Hadad a cercetat, i i-au spus astfel: „Au ie it ni te oameni din Samaria.`` 18 El a zis:  
 „Dac ies pentru pace, prinde i -i vii; i chiar dac ies pentru lupt , prinde i -i vii.`` 19 Cînd  
 au ie it din cetate slujitorii mai marilor peste inuturi i armata care -i urma, 20 a lovit fiecare  
 pe omul dinaintea lui, i Sirienii au luat -o la fug . Israel i -a urm rit. Ben-Hadad, împ ratul  
 Siriei, a sc pat pe un cal, cu ni te c l re i. 21 Împ ratul lui Israel a e it, a lovit caii i  
 car le, i a pricinuit Sirienilor o mare înfrîngere. 22 Atunci proorocul s'a apropiat de împ ratul  
 lui Israel, i i -a zis: „Du-te, înt re te-te, cerceteaz i vezi ce ai de f cut; c ci, la anul  
 viitor împ ratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.`` 23 Slujitorii împ ratului Siriei i-au zis:  
 „Dumnezeul lor este un dumnezeu al mun ilor; de aceea au fost mai tari decît noi. Dar ia s ne  
 lupt m cu ei în cîmpie, i se va vedea dac nu vom fi mai tari decît ei. 24 F i lucrul acesta:  
 scoate pe fiecare din împ ra i dela locul lui, i înlocuie te -i cu c petenii; 25 i f - i o

armat ca aceea pe care ai pierdut -o, cu tot atî ia cai i tot atîtea care. Apoi s ne batem cu ei în cîmpie, i se va vedea dac nu vom fi mai tari decît ei.`` El i -a ascultat, i a f cut a a.

26 În anul urm tor Ben-Hadad a num rat pe Sirieni, i s'a suit la Afec s lupte împotriva lui

27 Israel. Copiii lui Israel au fost num ra i i ei; au primit merinde, i au ie it în întîmpinarea Sirienilor. Au t b rît în fa a lor, ca dou turme mici de capre, pe cînd Sirienii umpleau ara.

28 Omul lui Dumnezeu s'a apropiat i a zis împ ratului lui Israel: „A a vorbe te Domnul: „Pentru Sirienii au zis: „Domnul este un dumnezeu al mun ilor i nu un dumnezeu al v ilor,`

29 voi da toat aceast mare mul ime în mînile tale, i ve i ti c Eu sînt Domnul.`` Au stat t b rî i apte zile unii în fa a altora. În ziua a aptea au început lupta, i copiii lui

30 Israel au omorît Sirienilor o sut de mii de oameni pedestra i într'o zi. Ceilal i au fugit în cetatea Afec, i a c zut zidul cet ii peste dou zeci i apte de mii de oameni cari mai

31 r m seser. Slujitorii lui i-au zis: „Iat , am auzit c împ ra ii casei lui Israel sînt ni te împ ra i milo i; s ne încingem deci coapsele cu saci, s ne punem funii pe capetele noastre,

32 i s ie im la împ ratul lui Israel: poate c te va l sa cu via .`` i-au pus saci împrejurul coapselor i funii împrejurul capului, s'au dus la împ ratul lui Israel, i au zis: „Robul t u Ben-Hadad a zis: „Las -m cu via !` Ahab a r spuns: „Mai este înc în

33 via ? Este fratele meu!`` Oamenii ace tia au luat lucrul acesta ca un semn bun, i s'au gr bit s -l ia pe cuvînt i s zic : „Ben-Hadad este fratele t u!`` i el a zis: „Duce i-v

34 i aduce i -l!`` Ben-Hadad a venit la el, i Ahab l -a suit în carul lui. Ben-Hadad i -a zis: „Î i voi da înapoi cet ile pe cari le -a luat tat l meu dela tat l t u; i- i vei face uli i în Damasc, cum f cuse tat l meu în Samaria.`` „i eu,`` a r spuns Ahab, „î i voi da drumul,

35 f cînd un leg mînt.`` A f cut leg mînt cu el, i i -a dat drumul. Unul din fiii proorocilor a zis tovar ului s u, dup porunca Domnului: „Love te-m , te rog!`` Dar omul acela n'a

36 vrut s -l loveasc . Atunci el i -a zis: „Pentru n'ai ascultat de glasul Domnului, iat , cînd vei pleca dela mine, te va omorî un leu. i cînd a plecat dela el, l -a întîlnit un leu i l -a omorît.

37 A g sit pe un alt om, i a zis: „Love te-m , te rog!`` Omul acela l -a lovit, i l -a r nit.

38 Proorocul s'a dus i s'a a ezat pe drumul împ ratului, i s'a legat la ochi. 39 Cînd a trecut împ ratul proorocul a strigat, i i -a zis: „Robul t u era în mijlocul luptei; i iat c un om se apropie i-mi aduce pe un alt om, zicînd: „P ze te pe omul acesta; dac va fugi, via a ta

40 va r spunde pentru via a lui, sau vei pl ti un talant de argint!` i pe cînd robul t u f cea cîte ceva încoace i încolo, omul s'a f cut nev zut.`` Împ ratul lui Israel i -a zis: „Aceasta

41 î i este osînda; tu însu i ai rostit -o.`` Îndat proorocul i -a scos leg tura dela ochi, i

42  
 împ ratul lui Israel l -a cunoscut c f cea parte din prooroci. El a zis atunci împ ratului:  
 „A a vorbe te Domnul: „Pentru c ai l sat s - i scape din mâni omul pe care -l sortisem  
 nimicirii, via a ta va r spunde pentru via a lui, i poporul t u pentru poporul lui.”

43  
 Împ ratul lui Israel s'a dus acas , trist i mânios, i a ajuns la Samaria.

## Chapter 21

1  
 Dup aceste lucruri, iat ce s'a întmplat. Nabot, din Izreel, avea o vie la Izreel, lâng casa  
 lui Ahab, împ ratul Samariei. 2 i Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „D -mi mie via ta, s fac  
 din ea o gr din de verde uri, c ci este foarte aproape de casa mea. În locul ei î i voi da o  
 vie mai bun , sau dac - i vine mai bine, î i voi pl ti pre ul ei în argint.” 3 Dar Nabot a  
 r spus lui Ahab: „S m fereasc Domnul s - i dau mo tenirea p rin ilor mei!”

4  
 Ahab a intrat în cas , trist i mâniat, din pricina cuvintelor, pe cari i le spusese Nabot din Izreel:  
 „Nu- i voi da mo tenirea p rin ilor mei!” i s'a culcat pe pat, i -a întors fa a, i n'a

5  
 mâncat nimic. Nevast -sa Izabela a venit la el, i i -a zis: „Pentru ce î i este trist inima i

6  
 nu m nînci?” El i -a r spus: „Am vorbit cu Nabot din Izreel, i i-am zis: „D -mi via ta pe  
 pre de argint; sau, dac vrei, î i voi da o alt vie în locul ei.” Dar el a zis: „Nu pot s - i

7  
 dau via mea!” Atunci Izabela, nevasta lui, i -a zis: „Oare nu domne ti tu acum peste Israel?  
 Scoal -te, ia i m nînc i fii cu inima vesel , c ci eu î i voi da via lui Nabot din Izreel!”

8  
 i ea a scris ni te scrisori în numele lui Ahab, le -a pecetluit cu pecetea lui Ahab, i le -a trimes

9  
 b trînilor i dreg torilor cari locuiau cu Nabot în cetatea lui. Iat ce a scris în aceste scrisori:

10  
 „Vesti i un post; pune i pe Nabot în fruntea poporului, i pune i -i în fa doi oameni  
 de nimic, cari s m rturiseasc astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat pe Dumnezeu i pe

11  
 împ ratul!` Apoi scoate i -l afar , împro ca i -l cu pietre, i s moar .” Oamenii

din cetatea lui Nabot, b trîni i dregatorii cari locuiau în cetate, au f cut cum le spusese Izabela,

12  
 dup cum era scris în scrisorile pe cari li le trimisese ea. Au vestit un post, i au pus pe Nabot

13  
 în fruntea poporului. Cei doi oameni de nimic au venit i s'au a ezat în fa a lui; i ace ti  
 oameni r i au m rturisit a a înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe  
 Dumnezeu i pe împ ratul!” Apoi l-au scos afar din cetate, l-au împro cat cu pietre, i a

14  
 murit. i au trimes s spun Izabelei: „Nabot a fost împro cat cu pietre, i a murit.”

15

Cînd a auzit Izabela c Nabot fusese împricat cu pietre și murise, a zis lui Ahab:  
„Scoal-te și ia în st pînire via lui Nabot din Izreel, care n'a vrut să-și-o dea pe pre de

argint; și ci Nabot nu mai tr ie te, a murit.”<sup>16</sup> Ahab, auzind că a murit Nabot, s'a sculat și

se pogoare la via lui Nabot din Izreel ca s'o ia în st pînire.<sup>17</sup> Atunci cuvîntul Domnului a vorbit

lui Ilie, Ti bitul, astfel:<sup>18</sup> „Scoal -te și pogoar -te înaintea lui Ahab, împ ratul lui Israel

la Samaria; iată -l, este în via lui Nabot, unde s'a pogorît s'o ia în st pînire.<sup>19</sup> S -i spui: „A a

vorbe te Domnul: „Nu ești tu un uciga și un ho ?” și s -i mai spui: „A a vorbe te  
Domnul: „Chiar în locul unde au lins cîinii sîngele lui Nabot, vor linge cîinii și sîngele tău.”

20

Ahab a zis lui Ilie: „M'ai găsit, vr jma ule?” și el a r spus: „Te-am găsit, pentru

te-ai vîndut ca să faci ce este rău înaintea Domnului.”<sup>21</sup> „Iată ce zice Domnul: „Voi aduce  
nenorocirea peste tine; te voi m tura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie rob, fie slobod în

Israel,<sup>22</sup> și voi face casei tale cum am făcut casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui

Bae a, fiul lui Ahia, pentru că M'ai mîniat și ai făcut pe Israel să p c tuiasc .”<sup>23</sup> Domnul

a vorbit și despre Izabela, și a zis: „Cîinii vor mîncă pe Izabela lîng înt ritura Izreelului.

24

Cine va muri în cetate din casa lui Ahab, va fi mîncat de cîni, iar cine va muri pe cîmp va fi

mîncat de p s rile cerului.”<sup>25</sup> N'a fost nimeni care să se fi vîndut pentru că să fac ce este

rău înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevastă -sa Izabela îl a î a la aceasta.<sup>26</sup> El a lucrat

în chipul cel mai urîcios, mergînd după idoli, cum făceau Amoriții, pe cari -i izgonise Domnul

dinaintea copiilor lui Israel.<sup>27</sup> După ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab și -a rupt hainele, și -a

pus un sac pe trup, și a postit: se culca cu sacul acesta, și mergea încet.<sup>28</sup> și cuvîntul Domnului

a vorbit lui Ilie, Ti bitul, astfel:<sup>29</sup> „Ai v zut cum s'a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s'a

smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții lui; ci în timpul vieții fiului său  
voi aduce nenorocirea casei lui!”

## Chapter 22

1

Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.

2

În anul al treilea,

Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a pogorît la împ ratul lui Israel.<sup>3</sup> Împ ratul lui Israel a zis  
slujitorilor săi: „Și în c Ramot din Galaad este al nostru. și noi stăm fără grijă, în loc

s -l lu m înapoi din mînile împ ratului Siriei.`` 4 i a zis lui Iosafat: „Vrei s vii cu mine  
 s lupt m împotriva Ramotului din Galaad?`` Iosafat a r spus împ ratului lui Israel: „Eu  
 voi fi ca tine, poporul meu ca poporul t u, caii mei ca ai t i.`` 5 Apoi Iosafat a zis împ ratului  
 lui Israel: „Întreab acum, te rog, cuvîntul Domnului.`` 6 Împ ratul lui Israel a strîns pe prooroci,  
 în num r de aproape patru sute, i le -a zis: „S merg s lupt împotriva Ramotului din Galaad,  
 sau s m las?`` i ei au r spus: „Suie-te, i Domnul îl va da în mînile împ ratului.``  
 7 Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici niciun prooroc al Domnului, ca s -L putem întreba?``  
 8 Împ ratul lui Israel a r spus lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea s întreb m  
 pe Domnul; dar îl ur sc, c ci nu-mi prooroce te nimic bun, nu prooroce te decît r u: este  
 Mica, fiul lui Imla.`` i Iosafat a zis: „S nu vorbeasc împ ratul a a!`` 9 Atunci împ ratul  
 lui Israel a chemat un dreg tor, i a zis: „Trimete i adu îndat pe Mica, fiul lui Imla.``  
 10 Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, edeau fiecare pe scaunul lui de domnie,  
 îmbr ca i cu hainele lor împ r te ti, în locul dela intrarea por ii Samariei. i to i  
 proorocii prooroceau înaintea lor. 11 Zedechia, fiul lui Chenaana, î i f cuse ni te coarne de  
 fer, i a zis: „A a vorbe te Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni pîn îi vei nimici.``  
 12 i to i proorocii prooroceau la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot din Galaad! C ci vei izbîndi,  
 i Domnul îl va da în mînile împ ratului.`` 13 Solul care se dusesese s cheme pe Mica i -a vorbit  
 a a: „Iat , c proorocii, într'un glas, proorocesc bine împ ratului; s fie dar i cuvîntul t u  
 ca al fiec ruia din ei! Veste te -i bine!`` 14 Mica a r spus: „Viu este Domnul, c voi vesti  
 ce-mi va spune Domnul.`` 15 Cînd a ajuns la împ rat, împ ratul i -a zis: „Mica, s mergem  
 s lupt m împotriva Ramotului din Galaad, sau s ne l s m?`` El a r spus: „Suie-te, c ci  
 vei izbîndi, i Domnul îl va da în mînile împ ratului.`` 16 i împ ratul i -a zis: „De cîteori  
 trebuie s te pun s juri c nu-mi vei spune decît adev rul în Numele Domnului?`` 17 Mica  
 a r spus: „V d tot Israelul risipit pe mun i, ca ni te oi cari n'au p stor. i Domnul zice:  
 „Oamenii ace tia n'au st pîn; s se întoarc fiecare acas în pace.`` 18 Împ ratul lui Israel  
 a zis lui Iosafat: „Nu i-am spus c el nu prooroce te nimic bun despre mine, ci prooroce te  
 numai r u?`` 19 i Mica a zis: „Ascult dar cuvîntul Domnului! Am v zut pe Domnul stînd  
 pe scaunul Lui de domnie, i toat o tiera cerurilor stînd lîng El, la dreapta i la sînga Lui.  
 20 i Domnul a zis: „Cine va am gi pe Ahab, ca s se suie la Ramot din Galaad i s piar  
 acolo?`` i au r spus unul într'un fel, altul într'altul. 21 i un duh a venit i s'a înf i at

înainte Domnului, i a zis: „Eu îl voi amagi.”<sup>22</sup> Domnul i -a zis: „Cum?” „Voi ie î”, a r spus  
 el, „i voi fi un duh de minciun în gura tuturor proorocilor lui.” Domnul a zis: „Îl vei amagi,  
 i- i vei ajunge înta; ie i, i f a a!”<sup>23</sup> i acum, iat c Domnul a pus un duh de  
 minciun în gura tuturor proorocilor t i cari sînt de fa . Dar Domnul a hot rît lucruri rele  
 împotriva ta.”<sup>24</sup> Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz,  
 i a zis: „Pe unde a ie it Duhul Domnului din mine ca s - i vorbeasc ?”<sup>25</sup> Mica a r spus:  
 „Vei vedea în ziua cînd vei umbla din odaie în odaie ca s te ascunzi.”<sup>26</sup> Împ ratul lui Israel  
 a zis: „Ia pe Mica, du -l la Amon, mai marele cet ii, i la Ioas, fiul împ ratului,<sup>27</sup> i s  
 le spui: „A a vorbe te împ ratul: „Pune i pe omul acesta la închisoare, i hr ni i -l cu  
 pînea i cu apa întrist rii, pîn cînd m voi întoarce în pace.”<sup>28</sup> i Mica a zis: „Dac te  
 vei întoarce în pace, Domnul n'a vorbit prin mine.” Apoi a mai zis: „Auzi i, popoare, toate.”  
<sup>29</sup> Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'au suit la Ramot din Galaad.<sup>30</sup> Împ ratul  
 lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau s -mi schimb hainele ca s merg la lupt ; dar tu, îmbrac -te  
 cu hainele tale împ r te ti.” i împ ratul lui Israel i -a schimbat hainele, i s'a dus la  
<sup>31</sup> lupt . Împ ratul Siriei d duse urm toarea porunc celor treizeci i dou de c petenii  
 ale car lor lui: „S nu v lupta i nici cu cei mici nici cu cei mari, ci s v lupta i numai  
 cu împ ratul lui Israel.”<sup>32</sup> Cînd au z rit c peteniile car lor pe Iosafat, au zis: „Negre it,  
 acesta este împ ratul lui Israel.” i s'au apropiat de el s -l loveasc . Iosafat a scos un ip t.  
<sup>33</sup> C peteniile car lor, v zînd c nu este împ ratul lui Israel, s'au dep rtat de el.<sup>34</sup> Atunci  
 un om a tras cu arcul la împlire, i a lovit pe împ ratul lui Israel la încheietura plato ei.  
 Împ ratul a zis c r u ului s u: „Întoarce, i scoate-m din cîmpul de b taie, c ci sînt  
 greu r nit.”<sup>35</sup> Lupta a fost din ce în ce mai crîncen în ziua aceea. Împ ratul a stat drept în  
 carul lui în fa a Sirienilor, i seara a murit. Sîngele a curs din ran în l untrul carului.<sup>36</sup> La  
 apusul soarelui, s'a strigat prin toat tab ra: „S plece fiecare în cetatea lui i s plece fiecare  
 în ara lui,<sup>37</sup> c ci a murit împ ratul.” S'au întors la Samaria, i împ ratul a fost îngropat  
 la Samaria.<sup>38</sup> Cînd au sp lat carul în iazul Samariei, cînii au lins sîngele lui Ahab, i curvele  
 s'au sc ldat în el, dup cuvîntul pe care -l spusese Domnul.<sup>39</sup> Celelalte fapte ale lui Ahab, tot  
 ce a f cut el, casa de filde pe care a zidit -o, i toate cet ile pe cari le -a zidit, nu sînt scrise  
 oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel?<sup>40</sup> Ahab a adormit cu p rin ii s i. i în  
 locul lui, a domnit fiul s u Ahazia.<sup>41</sup> Iosafat, fiul lui Asa, a început s domneasc peste Iuda,



42  
 în al patrulea an al lui Ahab, împ ratul lui Israel. Iosafat era de treizeci i cinci de ani cînd s'a f cut împ rat, i a domnit dou zeci i cinci de ani la Ierusalim. Mam -sa se numea

43  
 Azuba, fata lui ilhi. El a umblat în toat calea tat lui s u Asa, i nu s'a ab tut deloc dela ea, f cînd ce este pl cut înaintea Domnului. Numai c în l imile n'au fost îndep rtate:

44  
 poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. Iosafat a tr it în pace cu împ ratul

45  
 lui Israel. Celelalte fapte ale lui Iosafat, ispr vile i r zboaiele lui, nu sînt scrise oare în

46  
 cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? El a scos din ar pe sodomi ii cari mai

47  
 r m seser de pe vremea tat lui s u Asa. În Edom nu era împ rat pe atunci: cîrmuia un

48  
 dreg tor. Iosafat a f cut cor bii din Tars ca s mearg la Ofir s aduc aur; dar nu s'au

49  
 dus, c ci cor biile s'au sf rîmat la E ion-Gheber. Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Vrei ca slujitorii mei s mearg împreun cu ai t i pe cor bii?`` Dar Iosafat n'a

50  
 voit. Iosafat a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i, în cetatea

51  
 tat lui s u David. i în locul lui a domnit fiul s u Ioram. Ahazia, fiul lui Ahab, a început s domneasc peste Israel la Samaria, în al aptesprezecelea an al lui Iosafat, împ ratul lui

52  
 Iuda. A domnit doi ani peste Israel. El a f cut ce este r u înaintea Domnului, i a umblat în calea tat lui s u i în calea mamei sale, i în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse

53  
 pe Israel s p c tuiasc . A slujit lui Baal i s'a închinat înaintea lui, i a mîniat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, cum f cuse i tat l s u

## 2 Kings

### Chapter 1

1  
 Moab s'a r zvr tit împotriva lui Israel, dup moartea lui Ahab. 2  
 Ahazia a c zut prin z brelele od ii lui de sus în Samaria, i s'a îmboln vit. A trimes ni te soli, i le -a zis: „Duce i-v i întreba i pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca s tiu dac m voi

3  
 vindeca de boala aceasta.`` Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Ti bitul: „Scoal -te, suie-te înaintea solilor împ ratului Samariei, i spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de v

4  
 duce i s întreba i pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea, a a vorbe te Domnul:

5  
 „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” i Ilie a plecat. Solii s'au întors la

6  
 Ahazia. i el le -a zis: „Pentruce v'a i întors?” Ei i-au r spuns: „Un om s'a suit înaintea  
 noastr , i ne -a zis: „Întoarce i-v la împ ratul care v'a trimes, i spune i -i: „A a  
 vorbe te Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimete i s întrebe pe Baal-Zebub,  
 dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.”

7  
 Ahazia le -a zis: „Ce înf i are avea omul acela care s'a suit înaintea voastr i v'a spus  
 aceste cuvinte?” 8  
 Ei au r spuns: „Era un om îmbr cat cu o manta de p r i încins cu o curea  
 la mijloc.” i Ahazia a zis: „Este Ilie, Ti bitul.” 9  
 A trimes la el pe o c petenie de cincizeci  
 cu cei cincizeci de oameni ai lui. C petenia aceasta s'a suit la Ilie, care edea pe vârful muntelui,  
 i i -a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împ ratul a zis: „Pogoar -te!” 10  
 Ilie a r spuns c peteniei  
 peste cincizeci: „Dac sînt un om al lui Dumnezeu, s se pogoare foc din cer i s te mistuie,  
 pe tine i pe cei cincizeci de oameni ai t i!” i s'a pogoarît foc din cer i l -a mistuit pe el i  
 pe cei cincizeci de oameni ai lui. 11  
 Ahazia a trimes din nou la el alt c petenie peste cincizeci  
 cu cei cincizeci de oameni ai lui. C petenia aceasta a luat cuvîntul, i a zis lui Ilie: „Omule al  
 lui Dumnezeu, a a a zis împ ratul: „Gr be te-te de te pogoar !” 12  
 Ilie le -a r spuns:  
 „Dac sînt un om al lui Dumnezeu, s se pogoare foc din cer i s te mistuiasc , pe tine i  
 pe cei cincizeci de oameni ai t i!” i s'a pogoarît foc din cer i l -a mistuit, pe el i pe cei  
 cincizeci de oameni ai lui. 13  
 Ahazia a trimes din nou o a treia c petenie peste cincizeci, împreun  
 cu cei cincizeci de oameni ai s i. Aceast a treia c petenie peste cincizeci s'a suit; i, la sosire,  
 i -a plecat genunchii înaintea lui Ilie, i i -a zis, rugîndu -l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog,  
 via a mea i via a acestor cincizeci de oameni, slujitorii t i, s fie scump înaintea ta!

14  
 Iat , s'a pogoarît foc din cer i a mistuit pe cele dintîi dou c petenii peste cincizeci i pe  
 cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, via a mea s fie scump înaintea ta!” 15  
 Îngerul  
 Domnului a zis lui Ilie: „Pogoar -te împreun cu el, n'ai nicio fric de el.” Ilie s'a sculat i  
 s'a pogoarît cu el la împ ratul. 16  
 El i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Pentruca i trimes soli  
 s întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca i cum n'ar fi în Israel Dumnezeu al c rui  
 cuvînt s -l po i întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” 17  
 Ahazia  
 a murit, dup cuvîntul Domnului, rostit prin Ilie. i în locul lui, a început s domneasc Ioram,  
 în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împ ratul lui Iuda; c ci n'avea fiu. 18  
 Celelalte fapte  
 ale lui Ahazia, i ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel?

## Chapter 2

<sup>1</sup> Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într'un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu  
<sup>2</sup> Elisei. Ilie a zis lui Elisei: 'R mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete pîn la Betel.'` Elisei  
a r spus: „Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.”` i s'au pogorît  
<sup>3</sup> la Betel. Fiii proorocilor, cari erau la Betel, au ie it la Elisei, i i-au zis: „tii c Domnul  
r pe te ast zi pe st pînul t u deasupra capului t u?”` i el a r spus: „tiu i eu, dar  
<sup>4</sup> t ce i.”` Ilie i -a zis: 'Eliseie, r mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete la Ierihon.'` El a  
r spus: „Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si!”` i au ajuns la  
<sup>5</sup> Ierihon. Fii proorocilor, cari erau la Ierihon, s'au apropiat de Elisei, i i-au zis: „tii c Domnul  
r pe te azi pe st pînul t u deasupra capului t u?”` i el a r spus: „tiu i eu; dar  
<sup>6</sup> t ce i.”` Ilie i -a zis: „R mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete la Iordan.”` El a r spus:  
„Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.”` i amîndoi i-au v zut  
<sup>7</sup> de drum. Cincizeci de in i dintre fiii proorocilor au sosit i s'au oprit la o dep rtare oarecare  
<sup>8</sup> în fa a lor, i ei amîndoi s'au oprit pe malul Iordanului. Atunci Ilie i -a luat mantaua, a f cut  
-o sul, i a lovit cu ea apele, cari s'au desp r it într'o parte i într'alta, i au trecut amîndoi  
<sup>9</sup> pe uscat. Dup ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei s - i fac, înainte ca s fiu r pit  
dela tine.”` Elisei a r spus: „Te rog s vin peste mine o îndoit m sur din duhul t u!”`  
<sup>10</sup> Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar dac m vei vedea când voi fi r pit dela tine, a a i se va  
<sup>11</sup> împli; dac nu, nu i se va împli a a,”` Pe când mergeau ei vorbind, iat c un car  
de foc i ni te cai de foc i-au desp r it pe unul de altul, i Ilie s'a în l at la cer într'un  
<sup>12</sup> vârtej de vânt. Elisei se uita i striga: „P rinte! P rinte! Carul lui Israel i c l rimea lui!”`  
<sup>13</sup> i nu l -a mai v zut. Apucîndu- i hainele, le -a sfî iat în dou buc i, i a ridicat  
<sup>14</sup> mantaua, c reia îi d duse drumul Ilie. Apoi s'a întors, i s'a oprit pe malul Iordanului; a luat  
mantaua, c reia îi d duse Ilie drumul, i a lovit apele cu ea, i a zis: „Unde este acum Domnul,  
Dumnezeul lui Ilie?”` i a lovit apele, cari s'au desp r it într'o parte i în alta, i Elisei a  
<sup>15</sup> trecut. Fiii proorocilor cari erau în fa a Ierihonului, când l-au v zut, au zis: „Duhul lui Ilie a  
<sup>16</sup> venit peste Elisei.”` i i-au ie it înainte, i s'au închinat pîn la p mînt înaintea lui. Ei  
i-au zis: „Iat c între slujitorii t i sînt cincizeci de oameni viteji; vrei s se duc s caute  
pe st pînul t u?”` Poate c Duhul Domnului l -a dus i l -a aruncat pe vreun munte sau în vreo  
<sup>17</sup> vale.”` El a r spus: „Nu -i trimete i.”` Dar ei au st ruit mult vreme de el. i el a zis:

„Trimete i -i.” Au trimes pe cei cincizeci de oameni, cari au cutat pe Ilie trei zile i nu l-au  
 18  
 g sit. Cînd s'au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le -a zis: „Nu v'am spus s nu v

duce i?”  
 19 Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „Iat , a ezarea cet ii este bun , dup  
 cum vede domnul meu; dar apele sînt rele, i ara este stearp .”  
 20 El a zis: „Aduce i-mi un

blid nou i pune i sare în el.” i i-au adus.  
 21 Apoi s'a dus la izvorul apelor, i a aruncat sare  
 în el, i a zis: „A a vorbe te Domnul: ,Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte,

nici sterpiciune.”  
 22 i apele au fost vindecate pîn în ziua aceasta, dup cuvîntul pe care -l  
 23  
 rostise Domnul.

De acolo s'a suit la Betel. i pe cînd mergea pe drum, ni te b ie a i au  
 ie it din cetate, i i-au b tut joc de el. Ei îi ziceau: „Suie-te, ple uvule! Suie-te, ple uvule!”

24  
 El s'a întors s -i priveasc , i i -a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ie it doi ur i

din p dure, i au sfî iat patruzeci i doi din ace ti copii.  
 25 De acolo s'a dus pe muntele  
 Carmel, de unde s'a întors la Samaria.

### Chapter 3

1  
 Ioram, fiul lui Ahab, a început s domneasc peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea  
 an al lui Iosafat, împ ratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani.  
 2 El a f cut ce este r u înaintea  
 Domnului, totu nu ca tat l s u i ca mama sa. A r sturnat sfîlpii lui Baal, pe cari -i f cuse

tat l s u;  
 3 dar s'a dedat la p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s  
 p c tuiasc , i nu s'a ab tut dela ele.  
 4 Me a, împ ratul Moabului, avea turme mari i  
 pl tea împ ratului lui Israel un bir de o sut de mii de miei i o sut de mii de berbeci cu

lîna lor.  
 5 La moartea lui Ahab, împ ratul Moabului s'a r sculat împotriva împ ratului lui Israel.

6 Împ ratul Ioram a ie it atunci din Samaria, i a num rat pe tot Israelul.  
 7 A pornit, i a  
 trimes s spun lui Iosafat, împ ratul lui Iuda: „Împ ratul Moabului s'a r sculat împotriva  
 mea; vrei s vii cu mine s lupt m împotriva Moabului?” Iosafat a r spus: „Voi merge, eu

ca tine, poporul meu ca poporul t u, caii mei ca ai t i.”  
 8 i a zis: „Pe care drum s ne suim?”

Ioram a zis: „Pe drumul care duce în pustia Edomului.”  
 9 Împ ratul lui Israel, împ ratul lui Iuda  
 i împ ratul Edomului, au plecat; i, dup un drum de apte zile, n'au avut ap pentru

o tire i pentru vitele cari veneau dup ea.  
 10 Atunci împ ratul lui Israel a zis: „Vai! Domnul

a chemat pe ace ti trei împ ra i ca s -i dea în mânile Moabului!``<sup>11</sup> Dar Iosafat a zis: „Nu este aici nici un prooroc al Domnului, prin care s putem întreba pe Domnul?`` Unul din slujitorii împ ratului lui Israel a r spus: „Este aici Elisei, fiul lui afat, care turna ap pe mânile lui

<sup>12</sup> Ilie.`` i Iosafat a zis: „Cuvântul Domnului este cu el.`` Împ ratul lui Israel, Iosafat, i

<sup>13</sup> împ ratul Edomului s'au pogorît la el. Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Ce am eu a face cu tine? Du-te la proorocii tat lui t u i la proorocii mamei tale.`` i împ ratul lui Israel i -a zis: „Nu! c ci Domnul a chemat pe ace ti trei împ ra i ca s -i dea în mânile Moabului!``

<sup>14</sup> Elisei a zis: „Viu este Domnul o tirilor, al c rui slujitor sînt, c , dac n'a avea în vedere pe Iosafat, împ ratul lui Iuda, pe tine nu te-a b ga de loc în seam , i nici nu m'a uita la

<sup>15</sup> tine. Acum aduce i-mi un cînt re cu arfa.`` i pe cînd cînta cînt re ul din arf , mîna

<sup>16</sup> Domnului a fost peste Elisei. i a zis: „A a vorbe te Domnul: „Face i gropi în valea

<sup>17</sup> aceasta, groap lîng groap ! C ci a a vorbe te Domnul: „Nu ve i vedea vînt i nu ve i vedea ploaie, dar totu valea aceasta se va umplea de ap , i ve i bea, voi, turmele

<sup>18</sup> voastre i vitele voastre. Dar aceasta este pu in lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab

<sup>19</sup> în mânile voastre; ve i sf rîma toate cet ile înt rite i toate cet ile alese, ve i t ia to i copacii cei buni, ve i astupa toate izvoarele de ap , i ve i strica cu pietre toate

<sup>20</sup> ogoarele cele mai bune.`` i diminea a, în clipa cînd se aducea jertfa, iat c a venit apa

<sup>21</sup> de pe drumul Edomului, i s'a umplut ara de ap . Îns , to i Moabi ii, auzind c împ ra ii se suie s lupte împotriva lor, au chemat pe to i cei în vîrst s poarte armele

<sup>22</sup> i mai mari chiar, i au st tut la hotar. S'au sculat disdediminea , i cînd a str lucit

<sup>23</sup> soarele peste ape, Moabi ii au v zut în fa a lor apele ro i ca sîngele. Ei au zis: „Este sînge!

<sup>24</sup> Împ ra ii au scos sabia între ei, s'au t iat unii pe al ii; acum, la prad , Moabi i!`` i

<sup>25</sup> au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel s'a sculat, i a b tut pe Moab, care a luat -o la fug dinaintea lor. Au p truns în ar , i au b tut pe Moab. Au sf rîmat cet ile, au aruncat fiecare pietre, în toate ogoarele cele mai bune i le-au umplut cu pietre au astupat toate izvoarele de ap , i au t iat to i copacii cei buni; pr tia ii au înconjurat i au b tut

<sup>26</sup> Chir-Hareset, din care n'au l sat decît pietrele. Împ ratul Moabului, v zînd c fusese înfrînt în lupt , a luat cu el apte sute de oameni, cari scoteau sabia, s - i croiasc drum pîn la

<sup>27</sup> împ ratului Edomului; dar n'au putut. A luat atunci pe fiul s u înfîi n scut, care trebuia s domneasc în locul lui, i l -a adus ca ardere de tot pe zid. i o mare mînie a cuprins pe Israel, care s'a dep rtat de împ ratul Moabului, i s'a întors în ar .

## Chapter 4

<sup>1</sup> O femeie dintre nevestele fiilor proorocilor a strigat lui Elisei: „Robul t u, b rbatul meu, a murit, i tii c robul t u se temea de Domnul; i cel ce l -a împrumutat a venit s ia cei doi copii ai mei i s -i fac robi.”  
<sup>2</sup> Elisei i -a zis: „Ce pot s fac pentru tine? Spune-mi ce ai acas ?” Ea a r spus: „Roaba ta n'are acas decît un vas cu untdelemn.”  
<sup>3</sup> i el a zis: „Du-te de cere vase de afar dela to i vecinii t i, vase goale, i nu cere pu ine.”  
<sup>4</sup> Cînd te vei întoarce, închide u a dup tine i dup copiii t i; toarn din untdelemn în toate aceste vase, i pune deoparte pe cele pline.”  
<sup>5</sup> Atunci ea a plecat dela el. A închis u a dup ea i dup copiii ei; ei îi apropiau vasele, i ea turna din untdelemn în ele.  
<sup>6</sup> Cînd s'au umplut vasele, ea a zis fiului s u: „Mai d -mi un vas.” Dar el i -a r spus: „Nu mai este niciun vas.” i n'a mai curs untdelemn.  
<sup>7</sup> Ea s'a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. i el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul, i pl te te- i datoria; iar cu ce va r mînea, vei tr i tu i fiii t i.”  
<sup>8</sup> Intr'o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogat . Ea a st ruit de el s primeasc s m nînce la ea. i ori de cîte ori trecea, se ducea s m nînce la ea.  
<sup>9</sup> Ea a zis b rbatului ei: „Iat , tiu c omul acesta care trece totdeauna pela noi, este un om sfînt al lui Dumnezeu.”  
<sup>10</sup> S facem o mic odaie sus cu ziduri, i s punem în ea un pat pentru el, o mas , un scaun i un sfe nic, ca s stea acolo cînd va veni la noi.  
<sup>11</sup> Elisei, întorcîndu-se la Sunem, s'a dus în odaia de sus i s'a culcat acolo.  
<sup>12</sup> El a zis slujitorului s u Ghehazi: „Cheam pe Sunamita aceasta!”  
<sup>13</sup> Ghehazi a chemat -o, i ea a venit înaintea lui. i Elisei a zis lui Ghehazi: „Spune -i: „Iat , pentru noi tu i-ai f cut toat turburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie s vorbim pentru tine împ ratului sau c peteniei o tirii?”  
<sup>14</sup> Ea a r spus: „Eu locuiesc lini tit în mijlocul poporului meu.”  
<sup>15</sup> i el a zis: „Ce s fac pentru ea?”  
<sup>16</sup> Ghehazi a r spus: „Ea n'are fiu, i b rbatul ei este b trîn.”  
<sup>17</sup> i el a zis: „Cheam -o!”  
<sup>18</sup> Ghehazi a chemat -o, i ea a venit la u .  
<sup>19</sup> Elisei i -a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei ine în bra e un fiu.”  
<sup>20</sup> i ea a zis: „Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu am gi pe roaba ta! Femeia a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul urm tor, cum îi spusese Elisei.”  
<sup>18</sup> Copilul s'a f cut mare. i într'o zi cînd se dusese pela tat l s u la secer tori,  
<sup>19</sup> a zis tat lui s u: „Capul meu! Capul meu!”  
<sup>20</sup> Tat l a zis slujitorului s u: „Du -l la mam -sa!”  
<sup>20</sup> Slujitorul

l -a luat i l -a dus la mam -sa. i copilul a stat pe genunchii mamei sale pîn la ameaz , i  
 apoi a murit. <sup>21</sup> Ea s'a suit, l -a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis u a dup ea, i  
 a ie it. <sup>22</sup> A chemat pe b rbatul ei, i a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor i o m g ri ;  
 vreau s m duc în grab la omul lui Dumnezeu, i apoi m voi întoarce.” <sup>23</sup> i el a zis:  
 „Pentruce vrei s te duci ast zi la el? Doar nu este nici lun nou , nici Sabat.” Ea a r spus:  
 „Fii pe pace!” <sup>24</sup> Apoi a pus aua pe m g ri , i a zis slujitorului s u: „Mîn , i  
 pleac , s nu opre ti pe drum decît cînd i -oi spune.” <sup>25</sup> Ea a plecat deci i s'a dus la omul  
 lui Dumnezeu pe muntele Carmel. Omul lui Dumnezeu a v zut -o de departe i a zis slujitorului  
 s u Ghehazi: „Iat pe Sunamita aceea! <sup>26</sup> Acum, alearg dar înaintea ei, i spune -i: „E ti  
 bine? B rbatul t u i copilul sînt bine?” Ea a r spus: „Bine.” <sup>27</sup> i cum a ajuns la omul lui  
 Dumnezeu pe munte, i -a îmbr i at picioarele. Ghehazi s'a apropiat s'o dea înapoi. Dar omul  
 lui Dumnezeu a zis: „Las -o, c ci este tare am rît , i Domnul mi -a ascuns lucrul acesta,  
 i nu mi l -a f cut cunoscut.” <sup>28</sup> Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N'am  
 zis eu: „Nu m am gi?” <sup>29</sup> i Elisei a zis lui Ghehazi: „Încinge- i mijlocul, ia toiagul meu  
 în mîn , i pleac . Dac vei întîlni pe cineva, s nu -l întrebi de s n tate; i dac te va  
 întreba cineva de s n tate, s nu -i r spunzi. S pui toiagul meu pe fa a copilului.” <sup>30</sup> Mama  
 copilului a zis: „Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.” i el s'a sculat  
 i a mers dup ea. <sup>31</sup> Ghehazi le -o luase înainte, i pusese toiagul pe fa a copilului; dar n'a  
 dat nici glas, nici semn de sim ire. S'a întors înaintea lui Elisei, i -a spus lucrul acesta, i a zis:  
 „Copilul nu s'a trezit.” <sup>32</sup> Cînd a ajuns Elisei în cas , iat c murise copilul, culcat în patul  
 lui. <sup>33</sup> Elisei a intrat i a închis u a dup ei amîndoi, i s'a rugat Domnului. <sup>34</sup> S'a suit, i  
 s'a culcat pe copil; i -a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mînile lui pe mînile lui, i s'a  
 întins peste el. i trupul copilului s'a înc lzit. <sup>35</sup> Elisei a plecat, a mers înapoi i încolo prin  
 cas , apoi s'a suit iar i s'a întins peste copil. i copilul a str nutat de apte ori, i a  
 deschis ochii. <sup>36</sup> Elisei a chemat pe Ghehazi, i a zis: „Cheam pe Sunamita.” Ghehazi a chemat  
 -o, i ea a venit la Elisei, care a zis: „Ia- i fiul!” <sup>37</sup> Ea s'a dus i s'a aruncat la picioarele lui,  
 i s'a închinat pîn la pamînt. i i -a luat fiul, i a ie it afar . <sup>38</sup> Elisei s'a întors la Ghilgal,  
 i în ar bîntuia o foamete. Pe cînd fiii proorocilor edeau înaintea lui, a zis slujitorului s u:  
 „Pune oala cea mare, i fierbe o ciorb pentru fiii proorocilor!” <sup>39</sup> Unul din ei a ie it pe cîmp  
 s culeag verde uri; a g sit vi s lbatic i a cules din ea curcube e s lbatic,

pîn i -a umplut haina. Cînd s'a întors, le -a t iat în buc i în oala cu ciorb , c ci nu le  
 cuno tea. <sup>40</sup> Au dat oamenilor acelora s m nînçe. Dar, cum au mîncat din ciorba aceea, au  
 strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oal !” i n'au putut s m nînçe. <sup>41</sup> Elisei  
 a zis: „Lua i f in .” A aruncat f in în oal , i a zis: „D oamenilor acestora s  
 m nînçe.” i nu mai era nimic v t m tor în oal . <sup>42</sup> A venit un om din Baal- ali a. A  
 adus pîne din cele dintîi roade omului lui Dumnezeu, i anume dou zeci de pîni de orz, i spice  
 noi în sac. Elisei a zis: „D oamenilor acestora s m nînçe.” Slujitorul s u a r spus:  
 „Cum pot s dau din ele la o sut de in i?” Dar Elisei a zis: „D oamenilor s m nînçe;  
 c ci a a vorbe te Domnul: „Vor mînca, i va mai r mînea.” <sup>44</sup> Atunci le -a pus pînile înainte;  
 i au mîncat i le -a mai i r mas, dup cuvîntul Domnului.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Naaman, c petenia o tirii împ ratului Siriei, avea trecere înaintea st pînului s u i mare vaz ; c ci prin el izb vise Domnul pe Sirieni. Dar omul acesta tare i viteaz era lepros.  
<sup>2</sup> i Sirienii ie iser în cete la o lupt , i aduseser roab pe o feti din ara lui Israel.  
 Ea era în slujba nevestei lui Naaman. <sup>3</sup> i ea a zis st pînei sale: „Oh, dac domnul meu ar fi la  
 proorocul acela din Samaria, proorocul l-ar t m dui de lepra lui!” <sup>4</sup> Naaman s'a dus i a spus  
 st pînului s u : „Fata aceea din ara lui Israel a vorbit a a i a a.” <sup>5</sup> i împ ratul Siriei  
 a zis: „Du-te la Samaria, i voi trimete o scrisoare împ ratului lui Israel.” A plecat, luînd cu el  
 zece talan i de argint, ase mii de sicli de aur, i zece haine de schimb. <sup>6</sup> A dus împ ratului  
 lui Israel scrisoarea, care gl suia a a : „Acum, cînd vei primi scrisoarea acasta, vei tii c î i  
 trimet pe slujitorul meu Naaman, ca s -l vindeci de lepra lui.” <sup>7</sup> Dup ce a citit scrisoarea,  
 împ ratul lui Israel i -a rupt hainele, i a zis: „Oare sînt eu Dumnezeu, ca s omor i s  
 înviez, de-mi spune s vindec pe un om de lepra lui? S ti i dar i s în elege i c el  
 caut prilej de ceart cu mine.” <sup>8</sup> Cînd a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, c împ ratul lui  
 Israel i -a sfî iat hainele, a trimes s spun împ ratului: „Pentruce i-ai sfî iat hainele?  
 Las -l s vin la mine, i va ti c este un prooroc în Israel.” <sup>9</sup> Naaman a venit cu caii  
 i cu carul lui, i s'a oprit la poarta casei lui Elisei. <sup>10</sup> Elisei a trimes s -i spun printr'un sol:  
 „Du-te, i scald -te de apte ori în Iordan; i carnea i se va face s n toas , i vei fi



11 curat.`` Naaman s'a mîniat, i a plecat, zicînd: „Eu credeam c va ie i la mine, se va  
înf i a el însu , va chema Numele Domnului, Dumnezeului lui, î i va duce mîna pe locul

12 r nii, i va vindeca lepra. Nu sînt oare rîurile Damascului, Abana i Parpar, mai bune decît  
toate apele lui Israel? N'a fi putut oare s m sp l în ele i s m fac curat?`` i s'a întors

13 i a plecat plin de mînie. Dar slujitorii lui s'au apropiat s -i vorbeasc , i au zis: „P rinte,  
dac proorocul i-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi f cut? Cu atît mai mult trebuie s faci ce

14 i -a spus: „Scald -te, i vei fi curat.`` S'a pogorît atunci i s'a cufundat de apte ori în  
Iordan, dup cuvîntul omului lui Dumnezeu; i carnea lui s'a f cut iar cum este carnea

15 unui copila , i s'a cur it. Naaman s'a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Cînd  
a ajuns, s'a înf i at înaintea lui, i a zis: „Iat , cunosc acum c nu este Dumnezeu pe tot

16 p mîntul, decît în Israel. i acum, prime te, rogu-te, un dar din partea robului t u.`` Elisei  
a r spus: „Viu este Domnul, al c rui slujitor sînt, c nu voi primi.`` Naaman a st ruit de el

17 s primeasc , dar el n'a vrut. Atunci Naaman a zis: „Fiindc nu vrei s prime ti tu,  
îng duie s se dea robului t u p mînt cît pot duce doi catîri; c ci robul t u nu mai vrea s

18 mai aduc altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertf , ci va aduce numai Domnului. Iat  
totu ce rog pe Domnul s ierte robului t u: cînd st pînul meu într în casa lui Rimon s  
se închine acolo i se sprijine te pe mîna mea, m închin i eu în casa lui Rimon: s ierte

19 Domnul pe robul t u, cînd m voi închina în casa lui Rimon!`` Elisei i -a zis „Du-te în pace.``

20 Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: „Iat c st pînul meu a  
cru at pe Sirianul acela Naaman, i n'a primit din mîna lui ce adusese. Viu este Domnul c voi

21 alerga dup el, i voi c p ta ceva dela el.`` i Ghehazi a alergat dup Naaman. Naaman,  
cînd l -a v zut alergînd dup el, s'a dat jos din car ca s -i ias înainte, i a zis: „Este bine

22 totul?`` El a r spus: „Totul este bine. St pînul meu m trimite s - i spun: „Iat c  
au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii proorocilor; d -mi pentru ei, te rog,

23 un talant de argint i dou haine de schimb.`` Naaman a zis: „F -mi pl cerea i ia doi  
talan i.`` A st ruit de el, i a legat doi talan i de argint în doi saci, împreun cu dou haine

24 de schimb, i a pus pe doi din slujitorii s i s le duc înaintea lui Ghehazi. Ajungînd la  
deal, Ghehazi le -a luat din mînile lor, i le -a pus în cas . Apoi a dat drumul oamenilor acelora

25 cari au plecat. Dup aceea s'a dus i s'a înf i at înaintea st pînului s u. Elisei i -a zis:

26 „De unde vii, Ghehazi?`` El a r spus: „Robul t u nu s'a dus nic ieri.`` Dar Elisei i -a zis:  
„Oare n'a fost duhul meu cu tine, cînd a l sat omul acela carul i a venit înaintea ta? Este oare

acum vremea de luat argint, haine, m slini, vii, oi, boi, robi i roabe? <sup>27</sup> Lepra lui Naaman se va lipi de tine i de s mîn a ta pentru totdeauna.`` i Ghehazi a ie it dinaintea lui Elisei plin de lepr , alb ca z pada.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Fiii proorocilor au zis lui Elisei: „Iat c locul unde locuim noi cu tine este prea strîmt pentru noi. <sup>2</sup> Haidem pîn la Iordan; ca s lu m deacolo fiecare cîteo bîrn , i s ne facem acolo un loc de locuit.`` Elisei a r spus: „Duce i-v .`` <sup>3</sup> i unul din ei a zis: „Fii bun i vino cu slujitorii t i.`` El a r spus: „Voi merge!`` <sup>4</sup> A plecat deci cu ei. Ajungînd la Iordan, au t iat lemne. <sup>5</sup> i pe cînd t ia unul din ei o bîrn , a c zut ferul dela secure în ap . El a strigat: „Ah! domnul meu, era împrumutat!`` <sup>6</sup> Omul lui Dumnezeu a zis: „Unde a c zut?`` i i -a ar tat locul. Atunci Elisei a t iat o bucat de lemn, a aruncat -o în locul acela, i ferul dela secure a plutit pe ap . <sup>7</sup> Apoi a zis: „Ridic -i!`` i a întins mîna, i l -a luat. <sup>8</sup> Împ ratul Siriei era în r zboi cu Israel. i, într'un sfat pe care l -a inut cu slujitorii s i, a zis: „Tab ra mea va fi în cutare loc.`` <sup>9</sup> Dar omul lui Dumnezeu a trimis s spun împ ratului lui Israel: „Fere te-te s treci pe lîng locul acela, c ci acolo sînt ascun i Sirienii.`` <sup>10</sup> i împ ratul lui Israel a trimes ni te oameni s stea la pînd spre locul pe care i -l spusese i despre care îl în tiin ase omul lui Dumnezeu. Aceasta s'a întîmplat nu odat , nici de dou ori. <sup>11</sup> Împ ratului Siriei i s'a turburat inima. A chemat pe slujitorii s i, i le -a zis: „Nu voi i s -mi spune i care din noi este pentru împ ratul lui Israel?`` <sup>12</sup> Unul din slujitorii s i a r spus: „Nimeni, împ rate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împ ratului lui Israel cuvintele pe cari le roste ti în odaia ta de culcare.`` <sup>13</sup> i împ ratul a zis: „Duce i-v i vede i unde este, ca s trimet s -l prind .`` <sup>14</sup> Au venit i i-au spus: „Iat c este la Dotan.`` A trimes acolo cai, car i o oaste puternic . Au ajuns noaptea, i au înconjurat cetatea. <sup>15</sup> Slujitorul omului lui Dumnezeu s'a sculat disdediminea i a ie it. i iat c o oaste înconjura cetatea, cu cai i car . i slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum vom face?`` <sup>16</sup> El a r spus: „Nu te teme, c ci mai mul i sînt cei cu noi decît cei cu ei.`` <sup>17</sup> Elisei s'a rugat, i a zis: „Doamne, deschide -i ochii s vad .`` i Domnul a deschis ochii slujitorului,

18 care a văzut muntele plin de cai și de car de foc împrejurul lui Elisei. Sirienii s'au pogorât la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: „Love-te, rogu-Te, pe poporul

19 acesta cu orbire.” și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvântul lui Elisei. Elisei le-a zis: „Nu este aceasta calea, și nu este aceasta cetatea; veniți după mine, și vă voi duce la omul pe

20 care-l căutați.” și i-a dus la Samaria. Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă!” și Domnul le-a deschis ochii, și au văzut că

21 erau în mijlocul Samariei. Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: „Să-mi cel resc,

22 să-mi cel resc, prin te?” „Să nu-mi cel reții”, a răspuns Elisei. „Obicinuiete-te tu oare să-mi cel reții pe aceia pe cari îți ieși prin și cu sabia și cu arcul tău? Dă-le pâine

23 și apă, ca să mănânce și să bea; apoi să se ducă la stâpânul lor.” Împăratul lui Israel le-a dat un prânz mare, și ei au mâncat și au bucurat; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stâpânul

24 lor. Și oțelii Sirienilor nu s'au mai întors pe înaintea lui Israel. După aceea, Ben-Haded,

25 împăratul Siriei, strângându-i toată țara, s'a suit și a împresurat Samaria. În Samaria a fost o mare foamete, și atât de mult au strimțorât-o încât un cap de măgar prețuia optzeci de

26 sicli de argint, și un sfert de cab de găină de porumbel cincisicli de argint. Și pe când

27 trecea împăratul pe zid, o femeie i-a strigat: „Scapă-mă, împărate, domnul meu!” El a răspuns: „Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?”

28 și împăratul i-a zis: „Ce ai?” Ea a răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: „Dă-mi pe fiul tău

29 să-l mănâncă mâncă azi, și mâine vom mânca pe fiul meu.” Noi am fiert pe fiul meu, și l-am mâncat. Și în ziua următoare i-am zis: „Dă-mi pe fiul tău să-l mănâncă.” Dar ea a ascuns pe fiul

30 ei.” Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt hainele, când stătea pe zid. Și

31 poporul a văzut că pe dinlăuntru avea un sac de praf pe trup. Împăratul a zis: „Să-mi pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va răstăpâni astăzi capul lui Elisei, fiul lui

32 aflat pe trupul lui!” Elisei stătea în cas, și bătrânii stăteau lângă el. Împăratul a trimis pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrânilor: „Vedeți că acest fiu de ucigaș trimete pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni solul, închideți ușa, și opriți-l la ușă; nu se aude oare sunetul pașilor stăpânului său în urma lui?”

33 Pe când le vorbea el încă, solul se și pogorâse la el, și împăratul a zis: „Iată, răzultatul acesta vine de la Domnul; ce mai am de nădăruit de la Domnul?”

## Chapter 7

<sup>1</sup> Elisei a zis: „Asculta i cuvîntul Domnului! A a vorbe te Domnul: „Mîne, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o m su de floare de f in cu un siclu i dou m suri de orz cu un siclu.”<sup>2</sup> C l re ul pe bra ul c ruia se rezema împ ratul a r spus omului lui Dumnezeu: „Chiar dac ar face Domnul ferestre în cer, cum s'ar putea întîmpla un asemenea lucru?” i Elisei a zis: „Vei vedea cu ochii t i: dar tu nu vei mânca din ele.”<sup>3</sup> La intrarea por ii erau patru lepro i, cari au zis unul c tre altul: „La ce s edem aici pîn vom muri?”<sup>4</sup> Dac ne vom gîndi s intr m în cetate, în cetate este foamete, i vom muri; i dac vom sta aici, deasemenea vom muri. Haidem dar s ne arunc m în tab ra Sirienilor; dac ne vor l sa cu via , vom tr i, iar dac ne vor omorî, vom muri.”<sup>5</sup> Au plecat dar în amurg, s se duc în tab ra Sirienilor. i cînd au ajuns la intrarea taberii Sirienilor, iat c nu era nimeni.<sup>6</sup> Domnul f cuse s se aud în tab ra Sirienilor un vuiet de car i un vuiet de cai, vuietul unei mari o tiri, i î i ziseser unul c tre altul: „Împ ratul lui Israel a tocmit împotriva noastr pe împ ra ii Heti ilor i pe împ ra ii Egiptenilor, ca s vin s lupte împotriva noastr.”<sup>7</sup> i s'au sculat i au luat -o la fug în amurg. i-au l sat corturile, caii i m garii, tab ra a a cum era i au fugit ca s - i scape via a.<sup>8</sup> Lepro ii, ajungînd la intrarea taberii, au p truns într'un cort, au mîncat i au b ut, au luat din el argint, aur i haine, i s'au dus i le-au ascuns. S'au întors iar , au p truns într'un alt cort i au luat i de acolo lucruri pe cari s'au dus i le-au ascuns.<sup>9</sup> Apoi, i-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bun . Dac vom t cea i dac vom a tepta pîn la lumina zilei de mîne, vom fie pedepsi i. Veni i acum i haidem s d m de tire casei împ ratului.”<sup>10</sup> Au plecat, i au chemat pe str jerii de la poarta cet ii, i le-au spus a a: „Am intrat în tab ra Sirienilor, i iat c nu este nimeni, nu se aude niciun glas de om; n'am g sit decît cai lega i i m garii lega i, i corturile a a cum erau.”<sup>11</sup> Str jerii dela poart au strigat, i au trimes vestea aceasta înl untrul casei împ ratului.<sup>12</sup> Împ ratul s'a sculat noaptea, i a zis slujitorilor s i: „Vreau s v spun ce ne fac Sirienii. Fiîndc tiu c sîntem fl mînzi, au p r sit tab ra ca s se ascund în ogoare, i i-au zis: „Cînd vor ie i din cetate, îi vom prinde vîi, i vom intra în cetate.”<sup>13</sup> Unul din slujitorii împ ratului a r spus: „S se ia cinci din caii cari au mai r mas în cetate, -li se va întîmpla doar cum s'a întîmplat la toat mul imea lui Israel care a mai r mas, toat mul imea lui Israel care se istove te, - i s trimetem s vedem ce se petrece.”<sup>14</sup> Au luat dou car cu caii lor, i împ ratul a trimes ni te soli pe

urmele o tirii Sirienilor, zicînd: „Duce i-v i vede i.”<sup>15</sup> S'au dus dup ei pîn la Iordan; i iat c tot drumul era plin cu haine i lucruri pe cari le aruncaser Sirienii în goana lor.

Solii s'au întors, i au spus împ ratului.<sup>16</sup> Poporul a ie it, i a j fuit tab ra Sirienilor. i s'a vîndut o m sur de floare de f in cu un siclu i dou m suri de orz cu un siclu, dup

cuvîntul Domnului.<sup>17</sup> Împ ratul încredin ase paza por ii în mîna c l re ului pe bra ul c ruia se rezemase atunci. Dar c l re ul acesta a fost c lcat în picioare de popor la poart i a murit, dup cuvîntul pe care -l rostise omul lui Dumnezeu, cînd se pogorîse împ ratul la

el.<sup>18</sup> Omul lui Dumnezeu spusese atunci împ ratului: „Mîne, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei dou m suri de orz cu un siclu i o m sura de floare de f in cu un siclu.”

<sup>19</sup> Iar c l re ul r spusese omului lui Dumnezeu: „Chiar dac ar face Domnul ferestre în cer, cum s'ar putea întîmpla un asemenea lucru?” i Elisei zisese: „Vei vedea cu ochii t i; dar

tu nu vei mânca din ele.”<sup>20</sup> În adev r a a i s'a i întîmplat: a fost c lcat în picioare la poart de popor, i a murit.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Elisei a zis femeii pe al c rei fiu îl înviase: „Scoal -te, du-te, tu i casa ta, i locuie te pentru o vreme unde vei putea; c ci Domnul va trimete o foamete de apte ani peste ar , i

foametea a i început.”<sup>2</sup> Femeia s'a sculat, i a f cut dup cuvîntul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea i casa ei, i a locuit apte ani în ara Filistenilor.

<sup>3</sup> Dup apte ani, femeia s'a întors din ara Filistenilor, i s'a dus s roage pe împ rat pentru casa i ogorul ei.<sup>4</sup> Împ ratul st tea de verb cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, i zicea: „Istorise te-mi, te rog,

toate lucrurile mari pe cari le -a f cut Elisei.”<sup>5</sup> i pe cînd istorisea împ ratului cum înviase pe un mort, tocmai a venit femeia pe al c rei fiu îl înviase Elisei s roage pe împ rat pentru casa i ogorul ei. Ghehazi a zis: „Împ rate, domnul meu, iat femeia, i iat fiul ei pe care

l -a înviat Elisei.”<sup>6</sup> Împ ratul a întrebat pe femeie, i ea i -a istorisit faptul. Apoi împ ratul i -a dat un dreg tor, c ruia i -a zis: „Vezi s se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate

veniturile ogorului, din ziua cînd a p r sit ara i pîn acum!”<sup>7</sup> Elisei s'a întors la Damasc. Ben-Hadad, împ ratul Siriei, era bolnav. i l-au în tiin at, zicînd: „Omul lui Dumnezeu a

venit aici!”<sup>8</sup> Împ ratul a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, i du-te înaintea omului lui Dumnezeu.

Întreab prin el pe Domnul, i zi: „M voi t m dui de boala aceasta?”<sup>9</sup> Hazael s'a dus

înaintea lui Elisei, luînd cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de c mîle înc rcate. Cînd a ajuns, s'a înf i at înaintea lui, i a zis: „Fiul t u Ben-Hadad, împ ratul Siriei, m

trimete la tine s te întreb: „M voi t m dui de boala aceasta?”<sup>10</sup> Elisei i -a r spus: „Du-te

i spune -i: „Te vei t m dui”, m car c Domnul mi -a descoperit c va muri.”<sup>11</sup> Omul lui Dumnezeu i -a pironit privirea asupra lui Hazael, i s'a uitat int la el mult veme; apoi a

plîns.<sup>12</sup> Hazael a zis: „Pentru ce plînge domnul meu?” i Elisei a r spus: „Pentru c tiu r ul pe care -l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cet ilor înte rite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii lor, i vei spinteca pîntecele femeilor îns rcinate.”<sup>13</sup>

Hazael a zis: „Dar ce este robul t u, cînele acesta, ca s fac lucruri a a de mari?” i

Elisei a zis: „Domnul mi -a descoperit c vei fi împ rat al Siriei.”<sup>14</sup> Hazael a plecat dela Elisei, i s'a întors la st pînul s u, care i -a zis: „Ce i -a spus Elisei?” i el a r spus: „Mi -a

spus c te vei t m dui!”<sup>15</sup> A doua zi, Hazael a luat o înelitoare, pe care a muiat -o în ap ,

i a întins -o pe fa a împ ratului, care a murit. i, în locul lui, a domnit Hazael.<sup>16</sup> În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ioram, fiul lui Iosafat,

împ ratul lui Iuda.<sup>17</sup> Avea treizeci i doi de ani cînd s'a f cut împ rat, i a domnit opt ani

la Ierusalim.<sup>18</sup> El a umblat în calea împ ra ilor lui Israel, cum facuse casa lui Ahab, c ci avea

de nevast pe o fat a lui Ahab, i a f cut ce este r u înaintea Domnului.<sup>19</sup> Dar Domnul n'a voit s nimiceasc pe Iuda, din pricina robului S u David, dup f g duin a pe care i

-o f cuse c -i va da totdeauna o lumin printre fiii s i.<sup>20</sup> Pe vremea sa, Edom s'a r sculat

împotriva st pînirii lui Iuda, i au pus un împ rat peste ei.<sup>21</sup> Ioram a trecut la air, cu toate carele lui. Sculîndu-se noaptea, a b tut pe Edomi i, cari -l înconjurau, i pe c peteniile car lor,

i poporul a fugit în corturi.<sup>22</sup> R scoala Edomului împotriva st pînirii lui Iuda a inut pîn

în ziua de azi. Libna s'a r sculat tot în acela timp.<sup>23</sup> Celelalte fapte ale lui Ioram, i tot ce a

f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda?<sup>24</sup> Ioram a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit

fiul s u Ahazia.<sup>25</sup> În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, a

început s domneasc Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda.<sup>26</sup> Ahazia avea dou zeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit un an la Ierusalim. Mam -sa se chema Atalia, fata

lui Omri, împ ratul lui Israel.<sup>27</sup> El a umblat în calea casei lui Ahab, i a f cut ce este r u

înaintea Domnului, ca i casa lui Ahab, c ci era ginerele casei lui Ahab.<sup>28</sup> El a mers cu Ioram,

fiul lui Ahab, la r zboi împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei, la Ramot din Galaad. i Sirienii au r nit pe Ioram. <sup>29</sup> Împ ratul Ioram s'a întors s se t m duiasc la Izreel de r nile pe cari i le f cuser Sirienii la Rama, când se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda, s'a pogorît s vad pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru c era bolnav.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Proorocul Elisei a chemat pe unul din fiii proorocilor, i i -a zis: „Încinge- i mijlocul, ia cu tine sticlu a aceasta cu untdelemn, i du-te la Ramot în Galaad. <sup>2</sup> Când vei ajunge acolo, s cau i s vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nim i. S te duci s -l ridici din mijlocul fra ilor s i, i s -l aduci într'o odaie deoparte. <sup>3</sup> S iei sticlu a cu untdelemn, s -l torni pe capul lui, i s zici: „A a zice Domnul: ‚Te ung împ rat al lui Israel!’ Apoi s deschizi u a, i s fugi f r s te opre ti.`` <sup>4</sup> Tîn rul, slujitorul proorocului, a plecat în Ramot din Galaad. <sup>5</sup> Când a ajuns, c peteniile o tirii edeau jos. El a zis: „C petenie, am s - i spun o vorb .`` i Iehu a zis: „C ruia dintre noi to i?`` El a r spus: „ie, c petenie.`` <sup>6</sup> Iehu s'a sculat i a intrat în cas , i tîn rul i -a turnat untdelemnul pe cap, zicîndu -i: „A a zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‚Te ung împ rat al lui Israel, al poporului Domnului. <sup>7</sup> S nimice ti casa st pînului t u Ahab, i voi r zbuna asupra Izabelei sîngele robilor Mei, proorocii, i sîngele tuturor slujitorilor Domnului. <sup>8</sup> Toat casa lui Ahab va peri; voi nimici pe oricine ine de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel, <sup>9</sup> i voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, i casei lui Bae a, fiul lui Ahia. <sup>10</sup> Cîinii vor mînca pe Izabela în ogorul din Izreel, i nu va fi cine s'o îngroape.`` Apoi tîn rul a deschis u a, i a fugit. <sup>11</sup> Când a ie it Iehu la slujitorii st pînului s u, ei i-au zis: „Toate bune? Pentruce a venit nebunul acesta la tine?`` <sup>12</sup> Iehu le -a r spus: „Voi cunoa te i bine pe omul acesta i ce poate spune.`` Dar ei au zis: „Minciun ! Spune-ne dar!`` i el a zis: „Mi -a vorbit a a i a a, zicînd: ‚A a zice Domnul: <sup>13</sup> ‚Te ung împ rat al lui Israel.`` Îndat i-au luat fiecare hainele i le-au pus subt Iehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trîmbi , i au zis: „Iehu este împ rat!`` <sup>14</sup> Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nim i, împotriva lui Ioram. - i Ioram i tot Israelul ap rau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. <sup>15</sup> Dar împ ratul Ioram se întorsese

s se vindece la Izreel de r nile pe cari i le f cuser Sirienii, cînd se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. -Iehu a zis: „Dac voi i, s nu l sa i pe nimeni s scape din cetate, ca s se duc s dea de veste la Izreel.”<sup>16</sup> i Iehu s'a suit în carul lui i a plecat la Izreel; c ci Ioram era bolnav în pat acolo, i Ahazia, împ ratul lui Iuda, se pogorîse s -l vad .<sup>17</sup> Caraula pus pe turnul lui Izreel a v zut ceata lui Iehu venind, i a zis: „V d o ceat de oameni.” Ioram a zis: „Ia un c l re , i trimete -l înaintea lor s întrebe dac este pace.”<sup>18</sup> C l re ul s'a dus înaintea lui Iehu, i a zis: „A a zice împ ratul: „Veni i cu pace?” i Iehu a r spus: „Ce- i pas de pace? Treci înapoia mea.” Caraula a dat de tire, i a zis: „Solul s'a dus pîn la ei, i nu se mai întoarce.”<sup>19</sup> Ioram a trimes un al doilea c l re , care a ajuns la ei, i a zis: „A a zice împ ratul: „Veni i cu pace?” i Iehu a r spus: „Ce- i pas de pace? Treci înapoia mea.”<sup>20</sup> Caraula a dat de tire, i a zis: „S'a dus pîn la ei, i nu se întoarce. i alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nim i, c ci mân ca un nebun.”<sup>21</sup> Atunci Ioram a zis: „Înham !” i au pus caii la car. Ioram, împ ratul lui Israel, i Ahazia, împ ratul lui Iuda, au ie it fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; i l-au întîlnit în ogorul lui Nabot din Izreel.<sup>22</sup> Cum a v zut Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?” Iehu a r spus: „Ce, pace! Cît vreme d inuiesc curviile mamei tale Izabela, i mul imea vr jitoriilor ei!”<sup>23</sup> Ioram a sucit frînele i a fugit, zicînd lui Ahazia: „Vînzare, Ahazia!”<sup>24</sup> Dar Iehu a pus mîna pe arc, i a lovit pe Ioram între umeri. S geta a ie it prin inim , i Ioram a c zut în car.<sup>25</sup> Iehu a zis c peteniei sale Bidcar: „Ia -l i arunc -l în ogorul lui Nabot din Izreel; c ci adu- i aminte c atunci cînd st team împreun , eu i tu, c l ri pe cai înapoia tat lui s u Ahab, Domnul a rostit împotriva lui hot rîrea aceasta: „Am v zut ieri sîngele lui Nabot i sîngele fiilor lui.” zice Domnul, „i- i voi face la fel chiar în ogorul acesta”, zice Domnul!”<sup>26</sup> Ia -l dar, i arunc -l în ogor, dup cuvîntul Domnului.”<sup>27</sup> Ahazia, împ ratul lui Iuda, cînd a v zut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din gr din . Iehu l -a urm rit, i a zis: „Love te -l i pe el în car!” i l-au lovit la sui ul Gur, lîng Ibleam. El a fugit la Meghido, i a murit acolo.<sup>28</sup> Slujitorii lui l-au dus într'un car la Ierusalim, i l-au îngropat în mormîntul lui, cu p rin ii lui, în cetatea lui David.<sup>29</sup> Ahazia se f cuse împ rat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.<sup>30</sup> Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, i -a uns sprîncenele, i -a împodobit capul, i se uita pe fereastr .<sup>31</sup> Pe cînd intra Iehu pe poart , ea a zis: 'Pace, noule Zimri, uciga ul st pînului s u?’<sup>32</sup> El a ridicat fa a spre fereastr , i a zis: „Cine este pentru mine? Cine?” i doi sau trei dreg tori s'au uitat la el,



apropiindu-se de fereastr .<sup>33</sup> El a zis: „Arunca i -o jos!” Ei au aruncat -o jos, i i -a î nit  
sîngele pe zid i pe cai. Iehu a c lcat -o în picioare.<sup>34</sup> Apoi a intrat, a mâncat i a b ut, i  
a zis: „Duce i-v de vede i pe blestemata aceea, i îngropa i -o, c ci este fat de  
împ rat.”<sup>35</sup> S'au dus s'o îngroape; dar n'au g sit din ea decît easta capului, picioarele i  
palmele mânilor.”<sup>36</sup> S'au întors i au spus lui Iehu, care a zis: „A a spusese Domnul prin robul  
s u Ilie, Ti bitul: „Cîinii vor mânca în ogorul din Izreel carnea Izabelei; <sup>37</sup> i hoitul Izabelei va  
fi ca gunoiul pe fa a ogoarelor, în ogorul din Izreel, a a încît nu se va mai putea zice: „Aceasta  
este Izabela!”

## Chapter 10

<sup>1</sup> În Samaria erau aptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori, i le -a trimes la Samaria  
c peteniilor din Izreel, b trînilor, i îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea: <sup>2</sup> „Acum, cînd  
ve i primi scrisoarea aceasta, -fiindc ave i cu voi pe fiii st pînului vostru, car le i caii,  
o cetate înt rit i arme, - <sup>3</sup> vede i care din fiii st pînului vostru este cel mai bun i mai  
vrednic, pune i -l pe scaunul de domnie al tat lui s u, i lupta i pentru casa st pînului  
vostru!”<sup>4</sup> Ei s'au temut foarte mult, i au zis: „Iat c doi împ ra i n'au putut s -i stea  
împotriv ; cum îi vom sta noi împotriv ?”<sup>5</sup> i c petenia casei împ r te ti, c petenia  
cet ii, b trîinii, i îngrijitorii copiilor, au trimes s spun lui Iehu: „Noi sîntem slujitorii  
t i, i vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împ rat, f ce vei crede.”<sup>6</sup> Iehu  
le -a scris o a doua scrisoare, în care spunea: „Dac sînte i ai mei, i dac asculta i de glasul  
meu, lua i capetele oamenilor acelora, fiii st pînului vostru, i veni i la mine mîne la ceasul  
acesta, la Izreel.” i cei aptezeci de fii ai împ ratului erau la mai marii cet ii, cari -i  
cre teau.<sup>7</sup> Cînd au primit scrisoarea, au luat pe fiii împ ratului, i au t iat pe ace ti aptezeci  
de oameni; apoi le-au pus capetele în co uri, i le-au trimes lui Iehu, la Izreel.<sup>8</sup> Solul a venit  
s -i spun , zicînd: „Au adus capetele fiilor împ ratului.” i el a zis: „Face i-le dou  
gr mezi la intrarea por ii, pîn diminea .”<sup>9</sup> Diminea a a ie it; i venind înaintea  
întregului popor, a zis: „Voi sînte i f r vin ! Eu am uneltit împotriva st pînului meu i  
l-am omorît; dar cine a lovit pe to i ace tia?”<sup>10</sup> S ti i dar c nu va c dea nimic la  
p mînt din cuvîntul Domnului, din cuvîntul pe care l -a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab;

Domnul împline te ce a spus prin robul S u Ilie.`` 11 i Iehu a lovit pe to i cei ce mai  
 r m seser din casa lui Ahab la Izreel, pe to i mai marii lui, pe prietenii i pe preo ii lui,  
 i n'a l sat s scape nici unul. 12 Apoi s'a sculat, i a plecat la Samaria. Cînd a ajuns la coliba  
 de întîlnire a unor ciobani, pe drum, 13 Iehu a dat peste fra ii lui Ahazia, împ ratul lui Iuda, i  
 a zis: „Cine sînte i voi?” Ei au r spus: „Sîntem fra ii lui Ahazia, i ne pogorîm s ur m  
 de bine fiilor împ ratului i fiilor împ r tesei.`` 14 Iehu a zis: „Prinde i -i de vii.`` i i-au  
 prins de vii, i i-au t iat în num r de patruzeci i doi, la fîntîna colibei de întîlnire. Iehu n'a  
 l sat s scape niciunul. 15 Plecînd de acolo, a întîlnit pe Ionadab, fiul lui Recab, care venea  
 înaintea lui. L -a întrebat de s n tate, i i -a zis: „Inima ta este tot a a de curat , cum este  
 inima mea fa de a ta?” i Ionadab a r spus: „Este.`` „Dac este,`` a zis Iehu, „d -mi  
 mîna.`` Ionadab i -a dat mîna. i Iehu l -a suit la el în car, 16 i a zis: „Vino cu mine, i vei  
 vedea rîvna mea pentru Domnul.`` L -a luat astfel în carul s u. 17 Cînd a ajuns Iehu la Samaria,  
 a ucis pe to i cei r ma i din Ahab în Samaria, i i -a nimicit cu des vîr ire, dup cuvîntul  
 pe care -l spusese lui Ilie Domnul. 18 Apoi a strîns tot poporul, i le -a zis: „Ahab a slujit pu in  
 lui Baal, Iehu îns îi va sluji mult. 19 Acum chema i la mine pe to i proorocii lui Baal, pe to i  
 slujitorii lui i pe to i preo ii lui, f r s lipseasc unul, c ci vreau s aduc o mare  
 jertf lui Baal: oricine va lipsi va muri.`` Iehu lucra cu viclenie, ca s omoare pe to i slujitorii  
 lui Baal. 20 El a zis: „Vesti i o s rb toare în cinstea lui Baal!” i au vestit -o. 21 A trimes  
 soli în tot Israelul. i au venit to i slujitorii lui Baal; n'a fost unul care s nu fi venit. Au intrat  
 în templul lui Baal a a încît templul lui Baal s'a umplut dela un cap t pîn la celalt. 22 Iehu a  
 zis celui ce p zea odaia cu ve mintele: „Scoate ve minte pentru to i slujitorii lui Baal. „, i  
 omul acela a scos ve minte pentru ei. 23 Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul  
 lui Recab, i a zis slujitorilor lui Baal:`` C uta i i vede i, s nu fie niciun slujitor al  
 Domnului aici, ci s fie numai slujitori de ai lui Baal.`` 24 i au intrat s aduc jertfe i arderi  
 de tot. Iehu pusese afar optzeci de oameni, i le zisese: „Cine va l sa s scape vreunul din  
 oamenii pe cari -i dau pe mîna voastr , va r spunde de via a lui cu a sa.`` 25 Cînd au ispr vit  
 de adus arderile de tot, Iehu a zis alerg torilor i c peteniilor: „Intra i, i lovi i -i: unul  
 s nu ias .`` i i-au lovit cu ascu i ul s biei. Alerg torii i c peteniile i-au aruncat  
 acolo, i s'au dus pîn la odaia din fund a templului lui Baal. 26 Au scos afar stîlpii Astarteei  
 din casa lui Baal, i i-au ars. 27 Au sf rîmat stîlpul lui Baal, au d rîmat i templul lui Baal,  
 i l-au pref cut într'o hazna de gunoi, care a r mas în picioare pîn în ziua de azi. 28 Iehu a

29  
nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel, dar nu s'a abtut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , n'a p r sit vi eii de aur din Betel i Dan.

30  
Domnul a zis lui Iehu: „Pentru c ai adus bine la îndeplinire ce este pl cut înaintea Mea, i ai f cut casei lui Ahab tot ce era dup voia Mea, fiii t i pîn la al patrulea neam vor edea

pe scaunul de domnie al lui Israel.”<sup>31</sup> Totu Iehu n'a luat seama s umble din toat inima lui în legea Domnului, Dumnezeul lui Israel; i nu s'a abtut de la p catele în cari tîrîse Ieroboam

pe Israel.<sup>32</sup> Pe vremea aceea, Domnul a început s taie cîte o bucat din inutul lui Israel; i

Hazael i -a b tut la toate hotarele lui Israel.<sup>33</sup> Dela Iordan, spre soare-r sare, a b tut toat ara Galaadului, pe Gadi i, Rubeni i i Manasi i, dela Aroer, care este pe pîrîul Arnon,

pîn la Galaad i Basan.<sup>34</sup> Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a f cut el, i toate ispr vile

lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ r ilor lui Israel?<sup>35</sup> Iehu a adormit cu p rin ii

s i, i a fost îngropat la Samaria. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioahaz.<sup>36</sup> Iehu domnise douzeci i opt de ani peste Israel la Samaria.

## Chapter 11

1  
Atalia, mama lui Ahazia, v zînd c fiul ei a murit, s'a sculat i a omorît pe to i cei de

neam împ r tesc.<sup>2</sup> Dar Ioeba fata împ ratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, i l -a ridicat din mijlocul fiilor împ ratului, cînd i-au omorît: l -a pus împreun cu

doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei, i n'a fost omorît.<sup>3</sup> A stat

ase ani ascuns cu Ioeba, în Casa Domnului. i în ar domnea Atalia.<sup>4</sup> În anul al aptelea,

Iehoiada a trimes i a luat pe suta ii Cheretilor i alerg torilor, i i -a adus la el în Casa Domnului. A f cut leg mînt cu ei, i -a pus s jure în Casa Domnului, i le -a ar tat pe fiul

împ ratului.<sup>5</sup> Apoi le -a poruncit astfel: „Iat ce ave i s face i. O treime din voi, cari intr

de slujb în ziua Sabatului, s fac de straj la casa împ ratului,<sup>6</sup> o treime la poarta Sur,

i o treime la poarta dinapoia alerg torilor: s p zi i bine casa, a a încît s nu l sa i

pe nimeni s intre.<sup>7</sup> Celelalte dou cete ale voastre, to i cei ce ies din slujb în ziua Sabatului,

vor p zi Casa Domnului de lîng împ rat;<sup>8</sup> s înconjura i pe împ rat de toate p r ile, fiecare cu armele în mîn , i s omorî i pe oricine va intra în irurile voastre; s fi i lîng

împ rat cînd va ie i i cînd va intra.`` 9 Suta ii au îndeplinit toate poruncile pe cari le duse  
 preotul Iehoiada. i-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujb i pe ceice ie eau din  
 slujb în ziua Sabatului, i s'au dus la preotul Iehoiada. 10 Preotul a dat suta ilor suli ele i  
 scuturile cari veneau dela împ ratul David, i cari se aflau în Casa Domnului. 11 Alerg torii,  
 fiecare cu armele în mîn , au înconjurat pe împ rat, apezîndu-se dela latura dreapt pîn la  
 latura stîng a casei, lîng altar i lîng cas . 12 Preotul a adus înainte pe fiul împ ratului,  
 i i -a pus cununa împ r teasc i m rturia. L-au pus împ rat, l-au uns, i b tînd din  
 palme, au zis: „Tr iasc împ ratul!” 13 Atalia a auzit vuietul alerg torilor i poporului, i  
 a venit la popor în Casa Domnului. 14 S'a uitat. i iat c împ ratul st tea pe scaunul  
 împ r tesc, dup datin . C peteniile i trîmbi ele erau lîng împ rat: tot poporul rii  
 se bucura, i sunau din trîmbi e. Atalia i -a sfî iat hainele, i a strigat: „Vînzare!”  
 „Vînzare!” 15 Atunci preotul Iehoiada a dat urm toarea porunc suta ilor, cari erau în fruntea  
 o tirii: „Scoate i -o afar din iruri, i ucide i cu sabia pe oricine va merge dup ea.”  
 C ci preotul zisese: „S nu fie omorît în Casa Domnului!” 16 I-au f cut loc, i s'a dus la  
 casa împ ratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorît . 17 Iehoiada a f cut un  
 leg mînt între Domnul, împ rat i popor, prin care ei aveau s fie poporul Domnului; a încheiat  
 i un leg mînt între împ rat i popor. 18 Tot poporul rii a intrat în templul lui Baal, i  
 l-au d rîmat, i-au sf rîmat cu des vîr ire altarele i icoanele, i au ucis înaintea altarelor  
 pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus str jeri în Casa Domnului. 19 A luat pe suta i,  
 pe Chereti i i alerg tori, i pe tot poporul rii, au pogorît pe împ rat din Casa Domnului,  
 i au intrat în casa împ ratului, pe drumul care duce la poarta alerg torilor. i Ioas a ezut  
 pe scaunul de domnie al împ ra ilor. 20 Tot poporul rii se bucura, i cetatea era lini tit .  
 Pe Atalia o omorîser cu sabia în casa împ ratului. 21 Ioas avea apte ani cînd a ajuns împ rat.

## Chapter 12

1 Ioas s'a f cut împ rat în al aptelea an al lui Iehu, i a domnit patruzeci de ani la Ierusalim.  
 Mam -sa se chema ibia, din Beer- eba. 2 Ioas a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, în  
 tot timpul cît a urmat îndrum rile preotului Iehoiada. 3 Numai, c în l imile n'au încetat;

4  
 poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. Ioas a zis preo ilor: „Tot argintul  
 închinat i adus în Casa Domnului, argintul ie it la num r toare, i anume argintul pentru  
 r scump rarea oamenilor, dup pre uirea f cut , i tot argintul pe care -i spune cuiva  
 5  
 inima s -l aduc la Casa Domnului, preo ii s -l ia fiecare dela cei pe cari -i cunoa te,  
 i s -l întrebui eze la dregerea casei, ori unde se va g si ceva de dres.`` 6 Dar s'a întîmplat  
 c , în al dou zeci i treilea an al împ ratului Ioas, preo ii înc nu dreseser stric ciunile  
 7  
 casei. Împ ratul Ioas a chemat pe preotul Iehoiada i pe ceilal i preo i, i le -a zis: „Pentruce  
 n'a i dres stric ciunile casei?`` Acum, s nu mai lua i argint de la cunoscu ii no tri, ci s  
 8  
 -l da i pentru dregerea stric ciunilor casei.`` Preo ii s'au învoit s nu mai ia argint dela  
 9  
 popor, i s nu mai fie îns rcina i cu dregerea stric ciunilor casei. Atunci preotul Iehoiada  
 a luat o lad , i -a f cut o gaur în capac, i a pus -o lîng altar, la dreapta, în drumul pe unde  
 se intra în Casa Domnului. Preo ii cari p zeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea  
 10  
 în Casa Domnului. Cînd vedeau c este mult argint în lad , se suia logof tul împ ratului  
 11  
 cu marele preot, i strîngeau i num rau argintul care se afla în Casa Domnului. Încredîn au  
 argintul cînt rit în mînile celor îns rcina i cu facerea lucr rilor la Casa Domnului. i d deau  
 12  
 argintul acesta teslarilor i lucr torilor cari lucrau în Casa Domnului, zidarilor i cioplitorilor  
 de pietre, pentru cump rarea lemnelor i pietrelor cioplite, trebuitoare la dregerea stric ciunilor  
 13  
 Casei Domnului, i pentru toate cheltuielile privitoare la stric ciunile casei. Dar, cu argintul  
 care se aducea în Casa Domnului, n'au f cut pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici  
 14  
 muc ri, nici potire, nici trîmbi e, nici un vas de aur sau de argint: ci îl d deau celor ce  
 15  
 f ceau lucrarea, ca s -l întrebui eze pentru dregerea Casei Domnului. Nu se cerea socoteal  
 oamenilor în mînile c rora d deau argintul ca s -l împart lucr torilor, c ci lucrau cîstit.  
 16  
 Argintul jertfelor pentru vin i al jertfelor de isp ire nu era adus în Casa Domnului: ci  
 17  
 era pentru preo i. Atunci Hazael, împ ratul Siriei, s'a suit i s'a b tut împotriva Gatului,  
 18  
 i l -a cucerit. Hazael avea de gînd s se suie împotriva Ierusalimului. Ioas, împ ratul lui  
 Iuda, a luat toate lucrurile închinat Domnului, i anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat,  
 de Ioram i de Ahazia, p rin ii s i, împ ra ii lui Iuda, ce închinase el însu , i tot aurul  
 care se g sea în visteriile Casei Domnului i casei împ ratului. i a trimes totul lui Hazael,  
 19  
 împ ratul Siriei, care nu s'a suit împotriva Ierusalimului. Celelalte fapte ale lui Ioas, i tot ce  
 20  
 a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? Slujitorii lui s'au

r sculat, au f cut o uneltire i au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la pogorî ul dela Sila.  
21

Ioazar, fiul lui imeat, i Iozabad, fiul lui omer, slujitorii lui, l-au lovit i a murit. Apoi l-au îngropat cu p rin ii s i, în cetatea lui David. i, în locul lui a domnit fiul s u Ama ia

### Chapter 13

<sup>1</sup> În al dou zeci i treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit aptesprezece ani. <sup>2</sup> El a f cut ce este r u înainte Domnului; a s vîr it acelea p cate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , i nu s'a ab tut de la ele. <sup>3</sup> Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, i i -a dat în mînile lui Hazael, împ ratul Siriei, i în mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cît au tr it împ ra ii ace tia. <sup>4</sup> Ioahaz s'a rugat Domnului. Domnul l -a ascultat, c ci a v zut ap sarea subt care inea împ ratul Siriei pe Israel, <sup>5</sup> i Domnul a dat un izb vitor lui Israel. Copiii lui Israel au sc pat din mînile Sirienilor, i au locuit în corturile lor ca mai nainte. <sup>6</sup> Dar nu s'au ab tut dela p catele casei lui Ieroboam, care f cuse pe Israel s p c tuiasc ; s'au dedat i ei la ele, i chiar idolul Astarteei sta înc în picioare la Samaria. <sup>7</sup> Din tot poporul lui Ioahaz Domnul nu -i l sase decît cincizeci de c l re i, zece car , i zece mii de pedestra i; c ci împ ratul Siriei îi pr p dise i -i f cuse ca pulberea pe care o calci în picioare. <sup>8</sup> Celelale fapte ale lui Ioahaz, tot ce a f cut el, i ispr vile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? <sup>9</sup> Ioahaz a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat la Samaria. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioas. <sup>10</sup> În al treizeci i aptelea an al lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit asesprezece ani. <sup>11</sup> El a f cut ce este r u înainte Domnului; nu s'a ab tut dela niciunul din p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , i s'a dedat la ele ca i el. <sup>12</sup> Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a f cut el, ispr vile lui, i r zboiul pe care l -a avut cu Ama ia, împ ratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? <sup>13</sup> Ioas a adormit cu p rin ii s i. i pe scaunul lui de domnie s'a suit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împ ra ii lui Israel. <sup>14</sup> Elisei s'a îmboln vit de o boal de care a murit. Ioas, împ ratul lui Israel, s'a pogorît la el, a plîns pe fa a lui, i a zis: „P rinte, p rinte! Carul lui Israel i c l rimea lui!” <sup>15</sup> Elisei i -a zis: „Ia un arc i s ge i.”

16 i a luat un arc i ni te s ge i! Apoi Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Încordeaz  
 arcul cu mîna ta.” i dup ce l -a încordat cu mîna lui, Elisei i -a pus mînile pe mînile  
 17 împ ratului, i a zis: „Deschide fereastra din spre r s rit.” i a deschis -o. Elisei a zis:  
 „Trage.” i a tras. Elisei a zis: „Aceasta este o s geat de izb vire din partea Domnului, o  
 s geat de izb vire împotriva Sirienilor: vei bate pe Sirieni la Afec pîn îi vei nimici.”  
 18 Elisei a mai zis: „Ia s ge i.” i a luat. Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Love te în  
 19 p mînt!” i a lovit de trei ori; apoi s'a oprit. Omul lui Dumnezeu s'a mîniat pe el, i a zis:  
 „Trebuia s love ti de cinci sau ase ori: atunci ai fi b tut pe Sirieni pîn i-ai fi nimici, acum  
 20 îi vei bate numai de trei ori.” Elisei a murit, i a fost îngropat. În anul urm tor, au intrat în  
 21 ar ni te cete de Moabi i, pe cînd îngropau un om, iat c au z rit una din aceste  
 cete, i au aruncat pe omul acela în mormîntul lui Elisei. Omul s'a atins de oasele lui Elisei, i  
 22 a înviat i s'a sculat pe picioare. Hazael, împ ratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vie ii  
 23 lui Ioahac. Dar Domnul S'a îndurat de ei, i a avut mil de ei, i -a întors Fa a spre ei din  
 pricina leg mîntului S u cu Avraam, Isaac i Iacov, n'a vrut s -i nimiceasc , i pîn  
 24 acum nu i -a lep dat dela Fa a lui. Hazael, împ ratul Siriei, a murit, i, în locul lui, a domnit  
 25 fiul s u Ben-Hadad. Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael,  
 cet ile luate de Hazael dela Ioahaz, tat l s u, în timpul r zboiului. Ioas l -a b tut de trei  
 ori, i a luat înapoi cet ile lui Israel.

## Chapter 14

1 În al doilea an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel, a început s domneasc  
 2 Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda. Avea dou zeci i cinci de ani cînd s'a f cut  
 împ rat, i a domnit dou zeci i nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ioadan, din  
 3 Ierusalim. El a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, totu , nu ca tat l s u David; ci a  
 4 lucrat în totul cum lucrase tat l s u Ioas. Numai c în l imile nu le -a stricat; poporul tot  
 5 mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. Cînd s'a înt rit împ r ia în mînile lui, a lovit  
 6 pe slujitorii s i cari ucisese pe tat l s u împ ratul. Dar n'a omorît pe fiii uciga ilor,  
 c ci a este scris în cartea legii lui Moise, unde Domnul d urm toarea porunc : „S nu  
 se omoare p rin ii pentru copii, i s nu se omoare copiii pentru p rin i; ci fiecare s fie

7  
omorât pentru p catul lui.`` A b tut zece mii de Edomi i în Valea S rii. i, în tot timpul  
r zboiului, a luat Sela, i a numit -o Iocteel, nume pe care l -a p strat pîn în ziua de azi.

8  
Atunci Ama ia a trimes ni te soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împ ratul lui Israel,

9  
s -i spun : „Vino, s ne vedem fa a!`` i Ioas, împ ratul lui Israel, a trimes s spun  
lui Ama ia, împ ratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimes s spun cedrului din Liban: „D  
pe fiic -ta de nevast fiului meu!`` i fiarele s lbatice din Liban au trecut i au c lcat spinul

10  
în picioare. Ai b tut pe Edomi i, i a început s i se înal e inima. Bucur -te mai bine  
de slava ta, i stai acas . Pentruce s stîrne ti un r u, care ar aduce c derea ta i a lui

11  
Iuda?`` Dar Ama ia nu l -a ascultat. i Ioas, împ ratul lui Israel, s'a suit; i i-au v zut

12  
fa a, el i Ama ia, împ ratul lui Iuda, la Bet- eme ul lui Iuda. Iuda a fost b tut de

13  
Israel, i a fugit fiecare în cortul s u. Ioas, împ ratul lui Israel, a prins la Bet- eme , pe  
Ama ia, împ ratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim, i a f cut  
o sp rtur de patru sute de co i în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pîn la poarta

14  
unghiului. A luat tot aurul i argintul i toate vasele cari se aflau în Casa Domnului i în

15  
vistieriile casei împ ratului; a luat i ostatici, i s'a întors în Samaria. Celelalte fapte ale lui  
Ioas, ce a f cut el, ispr vile lui, i r zboiul pe care l -a avut cu Ama ia, împ ratul lui Iuda,

16  
nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? Ioas a adormit cu p rin ii  
s i, i a fost îngropat la Samaria, cu împ ra ii lui Israel. i, în locul lui, a domnit fiul s u

17  
Ieroboam. Ama ia fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a tr it cincisprezece ani dup moartea

18  
lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Ama ia, nu sînt scrise oare

19  
în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? Împotriva lui s'a f cut o uneltire la Ierusalim. El

20  
a fugit la Lachis, dar l-au urm rit i la Lachis, unde l-au omorât. L-au dus pe cai, i a fost

21  
îngropat la Ierusalim cu p rin ii s i, în cetatea lui David. i tot poporul lui Iuda a luat pe  
Azaria, în vîrst de asesprezece ani, i l -a pus împ rat în locul tat lui s u Ama ia.

22  
Azaria a zidit iar Elatul, i l -a adus din nou supt st pînirea lui Iuda, dup ce a adormit

23  
împ ratul cu p rin ii s i. În al cincisprezecelea an al lui Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul  
lui Iuda, a început s domneasc la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui Israel. A

24  
domnit patruzeci i unu de ani. El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut dela  
niciunul din p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc .

25  
A luat înapoi hotarele lui Israel, dela intrarea Hamatului pîn la marea cîmpiei, dup cuvîntul



pe care -l rostise Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin robul S u Iona, proorocul, fiul lui Amitai,  
<sup>26</sup>  
 din Gat-Hefer. C ci Domnul a v zut c necazul lui Israel ajunsese prea mare, a v zut i  
 strîmtorarea în care se aflau i robii i oamenii slobozi, f r s fie cineva care s vin în  
<sup>27</sup>  
 ajutorul lui Israel. Domnul nu hot rîse s tearg numele lui Israel, de subt ceruri, i i -a  
<sup>28</sup>  
 izb vit prin Ieroboam, fiul lui Ioas. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a f cut el, ispr vile  
 lui la r zboi, i cum a adus iar subt st pînirea lui Israel Damascul i Hamatul, cari  
 fuseser ale lui Iuda, nu sînt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel?  
<sup>29</sup>  
 Ieroboam a adormit cu p rin ii s i, cu împ ra ii lui Israel. i, în locul lui, a domnit fiul  
 s u Zaharia.

## Chapter 15

<sup>1</sup>  
 În al dou zeci i aptelea an al lui Ieroboam, împ ratul lui Israel, a început s  
 domneasc Azaria, fiul lui Ama ia, împ ratul lui Iuda. <sup>2</sup> Avea asesprezece ani cînd a ajuns  
 împ rat, i a domnit cinci zeci i doi de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Iecolia din  
 Ierusalim. <sup>3</sup> El a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u  
 Ama ia. <sup>4</sup> Numai c în l imile nu le -a stricat; poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe  
 în l imi. <sup>5</sup> Domnul a lovit pe împ rat cu lepr i el a fost lepros pîn în ziua mor ii, i  
 a locuit într'o cas deosebit . i Iotam, fiul împ ratului, era în fruntea casei i judeca poporul  
 rii. <sup>6</sup> Celelalte fapte ale lui Azaria, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor  
 împ ra ilor lui Iuda? <sup>7</sup> Azaria a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat cu p rin ii s i  
 în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Iotam. <sup>8</sup> În al treizeci i optulea an al lui  
 Azaria, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui  
 Ieroboam. A domnit ase luni. <sup>9</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului, ca i p rin ii  
 lui; nu s'a ab tut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s  
 p c tuiasc . <sup>10</sup> alum, fiul lui Iabe , a uneltit împotriva lui, l -a lovit înaintea poporului, i  
 l -a omorît; i, în locul lui, a domnit el. <sup>11</sup> Celelalte fapte ale lui Zaharia sînt scrise în cartea  
 Cronicilor împ ra ilor lui Israel. <sup>12</sup> Astfel s'a împlinit ce spusese lui Iehu Domnul, cînd zisese:  
 „Fiii t i pîn în al patrulea neam vor edea pe scaunul de domnie al lui Israel.” <sup>13</sup> alum,

fiul lui Iabe , a început s domneasc în al treizeci i nou lea an al lui Ozia, împ ratul lui Iuda. A domnit o lun la Samaria. <sup>14</sup> Menahem, fiul lui Gadi, s'a suit din Tir a i a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe alum, fiul lui Iabe , i l -a omorît; i, în locul lui, a domnit el. <sup>15</sup> Celelalte fapte ale lui alum, i uneltirea pe care a f cut -o, sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel. <sup>16</sup> Atunci Menahem a b tut Tifsahul i pe to i ceice erau în el, cu inutul lui dinspre Tir a; l -a b tut pentru c nu- i deschisese por ile. i a spintecat pîntecele tuturor femeilor îns rcinate. <sup>17</sup> În al treizeci i nou lea an al lui Azaria, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria. <sup>18</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut, cît a tr it, dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . <sup>19</sup> Pul, împ ratul Asiriei, a venit în ar . i Menahem a dat lui Pul o mie de talan i de argint, ca s -l ajute s - i înt reasc domnia. <sup>20</sup> Menahem a ridicat argintul acesta dela to i cei cu avere din Israel, ca s -l dea împ ratului Asiriei; i -a pus s dea fiecare cîte cincizeci de sicli de argint. Împ ratul Asiriei s'a întors înapoi, i nu s'a oprit atunci în ar . <sup>21</sup> Celelalte fapte ale lui Menahem, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? <sup>22</sup> Menahem a adormit cu p rin ii s i. i, în locul lui, a domnit fiul s u Pecahia. <sup>23</sup> În al cincizecilea an al lui Azaria, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. <sup>24</sup> A domnit doi ani. El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . <sup>25</sup> Pecah, fiul lui Remalia, slujba ul lui, a uneltit împotriva lui; l -a lovit la Samaria, în palatul casei împ ratului, ca i pe Argob i Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii Galaadi ilor. A omorît astfel pe Pecahia, i a domnit în locul lui. <sup>26</sup> Celelalte fapte ale lui Pecahia, i tot ce a f cut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel. <sup>27</sup> În al cincizeci i doilea an al lui Azaria, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Pecah, fiul lui Remalia. A domnit dou zeci de ani. <sup>28</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . <sup>29</sup> Pe vremea lui Pecah, împ ratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împ ratul Asiriei, i a luat Lionul, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chede , Ha or, Galaad i Galileia, toat ara lui Neftali, i pe locuitori i -a dus în prinsoare în Asiria. <sup>30</sup> Osea, fiul lui Ela, a f cut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, l -a lovit i l -a omorît i a domnit el în locul lui, în al dou zecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia. <sup>31</sup> Celelalte fapte ale

lui Pecah, i tot ce a f cut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel. <sup>32</sup> În al  
doilea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Iotam, fiul  
lui Ozia, împ ratul lui Iuda. <sup>33</sup> Avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a  
domnit asesprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ieru a, fata lui adoc. <sup>34</sup> El a f cut  
ce este pl cut înaintea Domnului; a lucrat întocmai ca tat l s u Ozia. <sup>35</sup> Numai c în l imile  
nu le -a stricat; poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. Iotam a zidit poarta cea  
mai înalt a Casei Domnului. <sup>36</sup> Celelalte fapte ale lui Iotam, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise  
oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? <sup>37</sup> În vremea aceea, Domnul a început s trimeat  
împotriva lui Iuda pe Re in, împ ratul Siriei, i pe Pecah, fiul lui Remalia. <sup>38</sup> Iotam a adormit  
cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i în cetatea tat lui s u David. i, în  
locul lui a domnit fiul s u Ahaz.

## Chapter 16

<sup>1</sup> În al aptesprezecelea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început s domneasc Ahaz, fiul  
lui Iotam, împ ratul lui Iuda. <sup>2</sup> Ahaz avea dou zeci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit  
asesprezece ani la Ierusalim. El n'a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului s u,  
cum f cuse tat l s u David. <sup>3</sup> Ci a umblat în calea împ ra ilor lui Israel; i chiar a trecut  
pe fiul s u prin foc, dup urîciunile neamurilor pe cari le isgonise Domnul dinaintea copiilor lui  
Israel. <sup>4</sup> A adus jertfe i t mîie pe în l imi, pe dealuri i supt to i copacii verzi. <sup>5</sup> Atunci  
Re in, împ ratul Siriei, i Pecah, fiul lui Remalia, împ ratul lui Israel, s'au suit împotriva  
Ierusalimului ca s lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n'au putut s -l biruiasc .  
<sup>6</sup> În acela timp, Re in, împ ratul Siriei, a adus iar Elatul subt st pînirea Sirienilor; a  
izgonit pe Evrei din Elat, i Sirienii au venit la Elat, unde au locuit pîn în ziua de azi. <sup>7</sup> Ahaz  
a trimes soli lui Tiglat-Pileser, împ ratul Asiriei, s -i spun : „Eu sînt robul t u i fiul t u;  
sue-te, i izb ve te-m din mîna împ ratului Siriei, i din mîna împ ratului lui Israel,  
care se ridic împotriva mea.” <sup>8</sup> i Ahaz a luat argintul i aurul din Casa Domnului i din  
vistieriile casei împ ratului, i l -a trimes ca dar împ ratului Asiriei. <sup>9</sup> Împ ratul Asiriei l -a  
ascultat. S'a suit împotriva Damascului, l -a luat, a dus pe locuitori în robie la Chir, i a omorît  
pe Re in. <sup>10</sup> Împ ratul Ahaz s'a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împ ratul Asiriei.

i, v zînd altarul din Damasc, împ ratul Ahaz a trimes preotului Urie chipul i înf i area  
 acestui altar, întocmai cum era f cut. <sup>11</sup> Preotul Urie a f cut un altar întocmai dup chipul  
 trimes din Damasc de împ ratul Ahaz, i preotul Urie l -a f cut mai înainte ca s se întoarce  
 împ ratul Ahaz din Damasc. <sup>12</sup> La venirea lui din Damasc, împ ratul a v zut altarul, s'a apropiat  
 de el, i s'a suit pe el. <sup>13</sup> A ars pe el arderea de tot i darul de mîncare, a v rsat jertfele de  
 b utur , i a stropit pe altar sîngele jertfelor de mul mire. <sup>14</sup> A îndep rtat dinaintea casei  
 altarul de aram care era înainte Domnului, ca s nu fie între noul altar i Casa Domnului; l  
 -a pus lîng noul altar, spre miaz noapte. <sup>15</sup> i împ ratul Ahaz a dat urm toarea porunc  
 preotului Urie: „S arzi pe altarul cel mare arderea de tot de diminea i darul de mîncare  
 de sear , arderea de tot a împ ratului i darul lui de mîncare, arderile de tot ale întregului popor  
 din ar i darurile lor de mîncare, s torni pe el jertfele lor de b utur , i s strope ti  
 pe el tot sîngele arderilor de tot i tot sîngele jertfelor; cît despre altarul de aram , nu-mi pas  
 de el.” <sup>16</sup> Preotul Urie a f cut întocmai cum poruncise împ ratul Ahaz. <sup>17</sup> i împ ratul Ahaz  
 a sf rîmat t bliile dela temelie, i a scos lighenele de pe ele. A dat jos marea de pe boii de  
 aram cari erau supt ea, i a pus -o pe o pardoseal de piatr . <sup>18</sup> De hatîrul împ ratului  
 Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum i intrarea  
 de afar a împ ratului. <sup>19</sup> Celelalte fapte ale lui Ahaz, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise în  
 cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? <sup>20</sup> Ahaz a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat  
 cu p rin ii s i în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ezechia.

## Chapter 17

<sup>1</sup> În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel  
 la Samaria, Osea, fiul lui Ela. A domnit nou ani. <sup>2</sup> El a f cut ce este r u înainte Domnului,  
 totu nu ca împ ra ii lui Israel dinaintea lui. <sup>3</sup> Salmanasar, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva  
 lui; i Osea i s'a supus, i i -a pl tit un bir. <sup>4</sup> Dar împ ratul Asiriei a descoperit o uneltire la  
 Osea, c ci trimesese soli lui So, împ ratul Egiptului, i nu mai pl tea pe fiecare an birul  
 împ ratului Asiriei. Împ ratul Asiriei l -a închis i l -a pus în lan uri într'o temni . <sup>5</sup> i  
 împ ratul Asiriei a str b tut toat ara, i s'a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat  
 -o timp de trei ani. <sup>6</sup> În al nou lea an al lui Osea, împ ratul Asiriei a luat Samaria, i a dus pe  
 Israel în robie în Asiria, l -a pus s locuiasc la Halah i la Habor, lîng rîul Gozan, i în

7  
 cet ile Mezilor. Lucrul acesta s'a întîmplat pentruc copiii lui Israel au p c tuit împotriva  
 Domnului, Dumnezeului lor, care -i scosese din ara Egiptului, de supt mîna lui Faraon, împ ratul  
 Egiptului, i pentruc s'au închinat la al i dumnezei. 8 Au urmat obiceiurile neamurilor pe cari  
 Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, i obiceiurile rînduite de împ ra ii lui Israel.  
 9  
 Copiii lui Israel au f cut pe ascuns împotriva Domnului, Dumnezeului lor, lucruri cari nu sînt  
 bune. i-au zidit în l imi în toate cet ile lor, dela turnurile str jerilor pîn la cet ile  
 10  
 în rite. i-au ridicat stîlpi idole ti i Astartee pe orice deal i subt orice copac verde.  
 11  
 i acolo au ars t mîie pe toate în l imile, ca i neamurile pe cari le izgonise Domnul  
 dinaintea lor, i au f cut lucruri rele, prin cari au mîniat pe Domnul. 12 Au slujit idolilor, despre  
 cari Domnul le zisese: „S nu face i lucrul acesta!`` 13 Domnul a în tiin at pe Israel i Iuda  
 prin to i proorocii Lui, prin to i v z torii, i le -a zis: „Întoarce i-v dela c ile voastre  
 cele rele, i p zi i poruncile i rînduielile Mele, urmînd în totul legea pe care am dat -o  
 14  
 p rin ilor vo tri i pe care v'am trimes -o prin robii Mei proorocii.`` Dar ei n'au ascultat,  
 i-au în penit grumazul, ca i p rin ii lor, cari nu crezuser în Domnul, Dumnezeul lor.  
 15  
 N'au vrut s tie de legile Lui, de leg mîntul pe care -l f cuse cu p rin ii lor, i de  
 în tiin rile pe cari li le d duse. S'au luat dup lucruri de nimic, i ei în i i n'au fost  
 decît nimic, i dup neamurile în mijlocul c rora tr iau, m car c Domnul le poruncise  
 16  
 s nu se ia dup ele. Au p r sit toate poruncile Domnului, Dumnezeul lor, i-au f cut  
 vi ei turna i, au f cut idoli de ai Astarteei, s'au închinat înaintea întregi o tiri a cerurilor,  
 17  
 i au slujit lui Baal. Au trecut prin foc pe fiii i fiicele lor, s'au dedat la ghicire i vr jitorii,  
 18  
 i s'au vîndut ca s fac ce este r u înaintea Domnului, mîniindu -L. De aceea Domnul S'a  
 mîniat foarte tare împotriva lui Israel, i i -a îndep rtat dela Fa a Lui. -N'a r mas decît  
 19  
 semin ia lui Iuda: i chiar Iuda nu p zise poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci se luase  
 20  
 dup obiceiurile rînduite de Israel. - Domnul a lep dat tot neamul lui Israel; i -a smerit, i -a  
 21  
 dat în mînile j fuitorilor, i a sfîr it prin a -i izgoni dinaintea Fe ei Lui. C ci Israel se  
 deslipise de casa lui David, i f cuser împ rat pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care -i ab tuse  
 22  
 dela Domnul, i f cuse pe Israel s s vîr easc un mare p cat. Copiii lui Israel se  
 23  
 d duser la toate p catele pe cari le f cuse Ieroboam; nu s'au ab tut dela ele, pîn ce  
 Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum vestise prin to i slujitorii S i prooroci. i Israel  
 24  
 a fost dus în robie, departe de ara lui, în Asiria, unde a r mas pîn în ziua de azi. Împ ratul

Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat i din Sefarvaim, i i -a a ezat în cet ile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus st pînire pe Samaria, i au locuit în cet ile ei.<sup>25</sup> Cînd au început s locuiasc aici, nu se temeau de Domnul, i Domnul a trimes împotriva lor ni te lei, cari -i omorau!<sup>26</sup> Atunci au spus împ ratului Asiriei: „Neamurile pe cari le-ai str mutat i le-ai a ezat în cet ile Samariei nu cunosc felul în care s slujeasc Dumnezeului rii, i El a trimes împotriva lor ni te lei cari le omoar , pentru c nu cunosc felul în care trebuie s slujeasc Dumnezeului rii.”<sup>27</sup> Împ ratul Asiriei a dat urm toarea porunc : „Trimete i pe unul din preo ii pe cari i-a i luat de acolo în robie; s plece s se a eze acolo, i s le înve e felul în care s slujeasc Dumnezeului rii.”<sup>28</sup> Unul din preo ii cari fuseser lua i robi din Samaria, a venit de s'a a ezat la Betel, i le -a înv at cum s se team de Domnul.<sup>29</sup> Dar neamurile i-au f cut fiecare dumnezeii s i în cet ile pe cari le locuiau, i i-au a ezat în templele idole ti din în l imile zidite de Samariteni.<sup>30</sup> Oamenii din Babilon au f cut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au f cut pe Nergal, cei din Hamat au f cut pe A ima,<sup>31</sup> cei din Ava au f cut pe Nibhaz i Tartac; cei din Sefarvaim î i ardeau copiii în foc în cinstea lui Adramelec i Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.<sup>32</sup> Totodat se închinau i Domnului, i i-au f cut preo i ai în l imilor, lua i din tot poporul: preo ii ace tia aduceau pentru ei jertfe în templele din în l imi.<sup>33</sup> Astfel se închinau Domnului, dar slujeau în acela timp i dumnezeilor lor, dup obiceiul neamurilor de unde fuseser muta i.<sup>34</sup> Pîn în ziua de ast zi î i urmeaz ei obiceiurile dela început: nu se închin Domnului, i nu se in nici de legile i rînduielile lor, nici de legile i poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, c ruia i -a pus numele Israel.<sup>35</sup> Domnul f cuse leg mînt cu ei, i le d duse porunca aceasta: „S nu v teme i de al i dumnezei; s nu v închina i înaintea lor, s nu le sluji i, i s nu le aduce i jertfe.”<sup>36</sup> Ci s v teme i de Domnul, care v'a scos din ara Egiptului cu o mare putere i cu bra ul întins; înaintea Lui s v închina i, i Lui s -I aduce i jertfe.<sup>37</sup> S p zi i i s împlini i totdeauna înv turile, rînduielile, legea i poruncile, pe cari vi le -a scris El, i s nu v teme i de al i dumnezei.<sup>38</sup> S nu uita i leg mîntul pe care l-am f cut cu voi, i s nu v teme i de al i dumnezei.<sup>39</sup> Ci s v teme i de Domnul, Dumnezeul vostru; i El v va izb vi din mîna tuturor vr jma ilor vo tri.”<sup>40</sup> Ei n'au ascultat, i au urmat obiceiurile lor dela început.<sup>41</sup> Neamurile acestea se temeau de Domnul i slujeau i chipurilor lor cioplite; i copiii lor i copiii copiilor lor fac pîn în ziua de azi ce au f cut p rin ii lor.

## Chapter 18

<sup>1</sup> În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ezechia,  
 fiul lui Ahaz, împ ratul lui Iuda. <sup>2</sup> Avea dou zeci i cinci de ani când a ajuns împ rat, i a  
 domnit dou zeci i nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Abi, fata lui Zaharia. <sup>3</sup> El a  
 f cut ce este pl cut înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u David. <sup>4</sup> A îndep rtat  
 în l imile, a sf rîmat stîlpii idole ti, a t iat Astarteele, i a sf rîmat în buc i arpele  
 de aram , pe care -l f cuse Moise, c ci copiii lui Israel arseser pîn atunci t mîie înaintea  
 lui: îl numeau Nehu tan. <sup>5</sup> El i -a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel; i dintre  
 to i împ ra ii lui Iuda, cari au venit dup el sau cari au fost înainte de el, n'a fost niciunul ca  
 el. <sup>6</sup> El s'a alipit de Domnul, nu s'a ab tut dela El, i a p zit poruncile pe cari le d duse lui  
 Moise Domnul. <sup>7</sup> i Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a f cut. El s'a r sculat  
 împotriva împ ratului Asiriei, i nu i -a mai fost supus. <sup>8</sup> A b tut pe Filistenii pîn la Gaza,  
 i le -a pustiit inutul, dela toate turnurile de paz pîn la cet ile înt rite. <sup>9</sup> În al patrulea  
 an al împ ratului Ezechia, care era al aptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împ ratul lui Israel,  
 Salmanasar, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva Samariei, i a împresurat -o. <sup>10</sup> Dup trei ani,  
 a luat -o, în al aselea an al lui Ezechia, care era al nou lea an al lui Osea, împ ratul lui Israel:  
 atunci a fost luat Samaria. <sup>11</sup> Împ ratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, i i -a a ezat la  
 Halah i Habor, lâng rîul Gozan, i în cet ile Mezilor, <sup>12</sup> pentru c n'ascultaser de  
 glasul Domnului, Dumnezeului lor, i c lcaser leg mîntul Lui; pentru c nici n'ascultaser ,  
 nici nu împliniser tot ce poruncise Moise, robul Domnului. <sup>13</sup> În al patrusprezecelea an al  
 împ ratului Ezechia, Sanherib, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva tuturor cet ilor înt rite  
 din Iuda, i a pus st pînire pe ele. <sup>14</sup> Ezechia, împ ratul lui Iuda, a trimes s spun  
 împ ratului Asiriei la Lachis: „Am gre it! Dep rteaz -te de mine. Ce vei pune asupra mea,  
 voi purta.” i împ ratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, trei sute de talan i de  
 argint i treizeci de talan i de aur. <sup>15</sup> Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului  
 i în vistieriile casei împ ratului. <sup>16</sup> Atunci a luat Ezechia, împ ratul lui Iuda, i a dat  
 împ ratului Asiriei, aurul cu care acoperise u ile i u iorii Templului Domnului. <sup>17</sup> Împ ratul  
 Asiriei a trimes din Lachis la Ierusalim, la împ ratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, i pe  
 Rab ache cu o o tire puternic . S'au suit i au ajuns la Ierusalim. Când s'au suit i au ajuns,

18 s'au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul care duce în ogrorul nălbitorului. Au  
 chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s'a dus la  
 ei, cu ebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul. 19 Rab achem le-a zis: „Spune  
 lui Ezechia: „Aa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta pe  
 care te bizuiești?” 20 Tu ai zis: „Pentru război trebuie chibzuinți putere. Dar acestea  
 sînt doar vorbe în vînt. În cine dar îți-ai pus încrederea de te-ai răsculat împotriva mea? 21 Iată,  
 ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frîntă, care în epăvălă strînge mîna oricui  
 se sprijină pe ea: aia este Faraon, împăratul Egiptului, pentru tot ceea ce se încred în el.  
 22 Poate că îți vei spune: „În Domnul, Dumnezeul nostru, ne încredem. Dar nu este El acela  
 ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda și Ierusalimului: „Să  
 vă închinați înaintea altarului acestuia la Ierusalim?” 23 Acum fă-o învoială cu stăpînul meu,  
 împăratul Asiriei: îți voi da două mii de cai, să vedem dacă poți din partea ta să dai atîta  
 călărie ca să încalceze pe ei. 24 și cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici  
 slujitori ai stăpînului meu? Îți poți încrederea în Egipt pentru călărie. 25 De altfel,  
 oare făcînd voia Domnului m'am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a  
 zis: „Suie-te împotriva războinicilor acestuia, și nimicește-i.” 26 Eliachim, fiul lui Hilchia, ebna  
 și Ioah, au zis lui Rab achem: „Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem;  
 nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid.” 27 Rab achem le-a răspuns: „Oare  
 stăpînului tău îți ieșea m'atrimenț stăpînului meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni  
 cari stau pe zid să-ți mîncească și să-ți bea udlul cu voi?” 28 Atunci Rab achem,  
 înaintînd, a strigat cu glas tare în limba iudaică, și a zis: „Ascultă și cuvîntul marelui împărat,  
 împăratul Asiriei! 29 Aa vorbește împăratul: „Să nu vă înțeleze Ezechia, căci nu vă putea  
 să vă izbăvească din mîna mea. 30 Să nu vă face Ezechia să vă încredeti în Domnul,  
 zicînd: „Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mîinile împăratului Asiriei.”  
 31 N'ascultă și de Ezechia; căci aa vorbește împăratul Asiriei: „Faceți pace cu mine,  
 supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mîncea din via lui și din smochinul lui, fiecare va bea  
 apă din fîntîna lui, 32 pînă voi veni, și voi duce într-o țară ca a voastră, într-o țară  
 cu grâu și cu vin, o țară cu pîne și vii, o țară cu mslini de untdelemn și miere, și veți  
 trăi în siguranță și în ziduri. N'ascultă și de Ezechia, care vă amăgește zicînd: „Domnul ne va  
 izbăvi.” 33 Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mîna împăratului  
 Asiriei? 34 Unde sînt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sînt dumnezeii Sefarvaimului,



Henei i Ivei? Au izb vit ei Samaria din mîna mea? <sup>35</sup> Cari dintre to i dumnezeii acestor ri i-au izb vit ara din mîna mea, pentruca i Domnul s izb veasc Ierusalimul din mîna mea?`` <sup>36</sup> Poporul a t cut, i nu i -a r spus o verb ; c ci împ ratul d duse porunca aceasta: „S nu -i r spunde i.`` <sup>37</sup> i Eliachim, fiul lui Hilchia, c petenia casei împ ratului, ebna, logof tul, i Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia, cu hainele sfî iate, i i-au spus cuvintele lui Rab ache.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Cînd a auzit împ ratul Ezechia lucrul acesta, i -a sfî iat hainele, s'a acoperit cu un sac, i s'a dus în Casa Domnului. <sup>2</sup> A trimes pe Eliachim, c petenia casei împ ratului, pe ebna, logof tul, i pe preo ii cei mai b trîni, acoperi i cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amo . <sup>3</sup> i i-au zis: „A a vorbe te Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeaps i de ocar ; c ci copiii sînt aproape s ias din pîntecele mamei, i nu este putere pentru na tere. <sup>4</sup> Poate c Domnul, Dumnezeul t u, a auzit toate cuvintele lui Rab ache, pe care l -a trimes împ ratul Asiriei, st pînul s u, s batjocoreasc pe Dumnezeul cel viu, i poate c Domnul, Dumnezeul t u, îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le -a auzit. Înal dar o rug ciune pentru ceilal i cari au mai r mas.`` <sup>5</sup> Slujitorii împ ratului Ezechia s'au dus dar la Isaia. <sup>6</sup> i Isaia le -a zis: „Iat ce s spune i st pînului vostru: „A a vorbe te Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe cari le-ai auzit i prin cari M'au batjocorit slujitorii împ ratului Asiriei. <sup>7</sup> Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei ve ti pe care o va primi, s se întoarc în ara lui; i -l voi face s cad ucis de sabie în ara lui.`` <sup>8</sup> Rab ache, plecînd, a g sit pe împ ratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, c ci aflase de plecarea lui din Lachis. <sup>9</sup> Atunci împ ratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împ ratul Etiopiei. I s'a spus: „Iat c acela a pornit cu r zboi împotriva ta.`` i împ ratul Asiriei a trimes soli din nou lui Ezechia, zicînd: <sup>10</sup> „A a s vorbi i lui Ezechia, împ ratul lui Iuda: „S nu te în ele Dumnezeul t u, în care te încrezi, zicînd: „Ierusalimul nu va fi dat în mînile împ ratului Asiriei.`` <sup>11</sup> Iat , ai auzit ce au f cut împ ra ii Asiriei tuturor rilor, i cum le-au nimicit; i tu, s fii izb vit! <sup>12</sup> Dumnezeii neamurilor pe cari le-au nimicit p rin ii mei, au izb vit ei pe Gozan, Haran, Re ef, i pe fiii lui Eden din Telasar? <sup>13</sup> Unde este împ ratul Hamatului, împ ratul Arpadului, i împ ratul

cet ii Sefarvaimului, Henei i Ivei?` 14 Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor, i a citit  
 -o. Apoi s'a suit la Casa Domnului, i a întins -o înaintea Domnului, 15 c ruia i -a f cut  
 urm toarea rug ciune: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, care ezi pe heruvimi! Tu e ti singurul  
 Dumnezeu al tuturor împ r iilor p mîntului! Tu ai f cut cerurile i p mîntul. 16 Doamne,  
 pleac - i urechea, i ascult ! Doamne, deschide- i ochii, i prive te. Auzi cuvintele lui  
 Sanherib, care a trimes pe Rab ache s batjocoreasc pe Dumnezeul cel viu. 17 Da, Doamne,  
 este adev rat c împ ra ii Asiriei, au nimicit neamurile i le-au pustiit rile, 18 i c  
 au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucr ri f cute de mâna omului,  
 erau lemn i piatr ; i i-au nimicit. 19 Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izb ve te-ne din  
 mâna lui Sanherib, ca s tie toate împ r iile p mîntului c numai Tu e ti Dumnezeu,  
 Doamne!` 20 Atunci Isaia, fiul lui Amo , a trimes s spun lui Ezechia: A a vorbe te  
 Domnul, Dumnezeul lui Israel „Am auzit rug ciunea pe care Mi-ai f cut -o cu privire la Sanherib,  
 împ ratul Asiriei. 21 Iat cuvîntul pe care l -a rostit Domnul împotriva lui: „Fecioara, fiica  
 Sionului, te dispre uie te i rîde de tine; fata Ierusalimului d din cap dup tine. 22 Pe cine  
 ai batjocorit i ai oc rît tu? Împotriva cui ai ridicat glasul? i împotriva cui i-ai ridicat ochii?  
 Împotriva Sfîntului lui Israel! 23 Prin solii t i ai batjocorit pe Domnul, i ai zis: „Cu mul imea  
 car lor mele, am suit vârful mun ilor, coastele Libanului! Voi t ia cei mai înal i cedri ai lui,  
 cei mai frumo i chiparo i ai lui, i voi atinge creasta lui cea mai înalt , p durea lui care este  
 ca o gr din de poame; 24 am s pat, i am b ut ape str ine, i voi seca cu talpa picioarelor  
 mele toate rîurile Egiptului. 25 N'ai auzit c Eu de mult am preg tit aceste lucruri, i c le-am  
 hot rît din vremurile vechi? Acum îns am îng duit s se împlineasc , i s prefaci  
 cet i înt rite în mormane de d rîm turi. 26 Locuitorii lor sînt neputincio i, îngrozi i i  
 înm rmuri i; au ajuns ca iarba de pe cîmp i ca verdea a fraged , ca iarba de pe coperi uri  
 i ca grîul care se usuc înainte de a -i da spicul. 27 Dar tiu cînd stai jos, cînd ie i i cînd  
 intri, i cînd e ti furios împotriva Mea. 28 Pentru e ti furios împotriva Mea, i pentru c  
 trufia ta a ajuns pîn la urechile Mele, de aceea voi pune belciugul Meu în n rile tale, i z bala  
 Mea între buzele tale, i te voi face s te întorci pe drumul pe care ai venit.` 29 Acesta s - i  
 fie semnul: Anul acesta ve i mînca ce cre te dela sine, i al doilea an ce va r s ri din  
 r d cinile r mase; dar în al treilea an ve i s m na, ve i secera, ve i s di vii, i ve i  
 mînca din rodul lor. 30 R m i a din casa lui Iuda, ce va mai r mînea, va prinde iar

r d cini de desupt, i deasupra va da rod. <sup>31</sup> C ci din Ierusalim va ie i o r m i ,  
 i din muntele Sionului cei sc pa i. Iat ce va face rîvna Domnului o tirilor. <sup>32</sup> De aceea,  
 a a vorbe te Domnul asupra împ ratului Asiriei: „Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va  
 arunca s ge i în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi, i nu va ridica înt rituri de an uri  
 împotriva ei. <sup>33</sup> Se va întoarce pe drumul pe care a venit, i nu va intra în cetatea aceasta, zice  
 Domnul. <sup>34</sup> C ci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s'o mîntuiesc, din pricina Mea, i din pricina  
 robului Meu David. <sup>35</sup> În noaptea aceea, a ie it îngerul Domnului, i a ucis în tab ra Asirienilor  
 o sut optzeci i cinci de mii de oameni. i cînd s'au sculat diminea a, iat c to i erau  
 ni te trupuri moarte. <sup>36</sup> Atunci Sanherib, împ ratul Asiriei, i -a ridicat tab ra, a plecat i  
 s'a întors; i a locuit la Ninive. <sup>37</sup> i, pe cînd se închina în casa dumnezeului s u Nisroc,  
 Adramelec i are er, fiii s i, l-au ucis cu sabia, i au fugit în ara Ararat. i, în locul lui,  
 a domnit fiul s u Esar-Hadon.

## Chapter 20

<sup>1</sup> În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amo , a venit la  
 el, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Rînduie te ce ai de rînduit casei tale, c ci vei muri,  
 i nu vei mai tr i. <sup>2</sup> Ezechia s'a întors cu fa a la p rete, i a f cut Domnului urm toarea  
 rug ciune: <sup>3</sup> „Doamne, adu- i aminte c am umblat înaintea Fe ei Tale cu credincio ie i  
 cur ie de inim , i am f cut ce este bine înaintea Ta! <sup>4</sup> i Ezechia a v rsat multe lacr mi.  
<sup>4</sup> Isaia, care ie ise, n'ajunsese înc în curtea din mijloc, cînd cuvîntul Domnului i -a vorbit astfel:  
<sup>5</sup> „Întoarce-te i spune lui Ezechia, c petenia poporului Meu: „A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeul tat lui t u David: , i-am auzit rug ciunea, i i-am v zut lacr mile. Iat  
 c te voi face s n tos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului. <sup>6</sup> Voi mai ad uga cincisprezece  
 ani la zilele tale. Te voi izb vi, pe tine i cetatea aceasta, din mîna împ ratului Asiriei, i voi  
 ocroti cetatea aceasta, din pricina Mea, i din pricina robului Meu David. <sup>7</sup> Isaia a zis: „Lua i  
 o turt de smochine. <sup>8</sup> Au luat -o i au pus -o pe umfl tur . i Ezechia s'a vindecat. Ezechia  
 zisese lui Isaia: „Dup care semn voi cunoa te c m va vindeca Domnul, i c m voi  
<sup>9</sup> sui a treia zi la Casa Domnului? <sup>9</sup> i Isaia a zis: „Iat , din partea Domnului, semnul dup care  
 vei cunoa te c Domnul va împlini cuvîntul pe care l -a rostit: „Cum vrei: s treac umbra

10 peste zece trepte înainte, sau s' dea înapoi cu zece trepte?`` Ezechia a r spus: „Nu este mare lucru ca umbra s' treac înainte peste zece trepte; ci mai bine s' se dea înapoi cu zece trepte.``

11 Atunci, Isaia, proorocul, s'a rugat Domnului, i Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din

locul în care se pogorîse pe cadranul soarelui lui Ahaz. 12 În acela timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împ ratul Babilonului, a trimes o scrisoare i un dar lui Ezechia, c ci auzise de

13 boala lui Ezechia. Ezechia a ascultat pe soli, i le -a ar tat locul unde erau lucrurile lui de pre , argintul i aurul, mirodeniile i untdelemnul cel scump, casa lui cu arme i tot ce se afla în vistieriile lui: n'a fost nimic pe care s' nu li -l fi ar tat Ezechia în casa lui i în toate mo iile

14 lui. Proorocul Isaia a venit în urm la împ ratul Ezechia, i i -a zis: „Ce au zis oamenii aceia, i de unde au venit la tine?`` Ezechia a r spus: „Au venit dintr'o ar dep rtat , din

Babilon.`` 15 Isaia a mai zis: „Ce au v zut în casa ta?`` Ezechia a r spus: „Au v zut tot ce

este în casa mea: n'a fost nimic în vistieriile mele pe care s' nu li -l fi ar tat.`` 16 Atunci Isaia a

zis lui Ezechia: „Ascult cuvîntul Domnului! 17 Iat c vor veni vremuri cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta i ce au strîns p rin ii t i pîn în ziua de azi; nu va r mînea

18 nimic, -zice Domnul. - i vor lua din fiii t i, cari vor ie i din tine, pe cari -i vei na te, i

-i vor face fameni slujitori în casa împ ratului Babilonului.`` 19 Ezechia a r spus lui Isaia: „Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.`` i a ad ugat: „C ci va fi pace i lini te

20 în timpul vie ii mele!`` Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate ispr vile lui, i cum a f cut iazul i canalul de ap , i a adus apele în cetate, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor

21 împ ra ilor lui Iuda? Ezechia a adormit cu p rin ii s i. i, în locul lui, a domnit fiul s u Manase.

## Chapter 21

1 Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cincizeci i cinci de ani la

Ierusalim. Mam -sa se numea Hef iba. 2 El a f cut ce este r u înaintea Domnului, dup

3 urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. El a zidit din nou în l imile, pe cari le d rîmase tat l s u Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a f cut un idol al Astarteei, cum f cuse Ahab, împ ratul lui Israel, i s'a închinat înaintea întregii o tiri a

4 cerurilor i i -a slujit. A zidit astfel altare în Casa Domnului, m car c Domnul spusese: „În

Ierusalim Îmi voi pune Numele.`` <sup>5</sup> A zidit altare întregei o tiri a cerurilor în cele două curi  
 ale Casei Domnului. <sup>6</sup> i -a trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea și vrjitoria,  
 și a înut la el oameni cari chemau duhurile și ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult  
 ce este rău înaintea Domnului, mîniindu-l. <sup>7</sup> A pus idolul Astarteei, pe care -l făcuse, în casa  
 despre care Domnul spusese lui David și fiului său Solomon: „În casa aceasta, și în Ierusalim,  
 pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel, vreau să pun pentru totdeauna Numele Meu.  
<sup>8</sup> Nu voi mai muta piciorul lui Israel afară din țara pe care am dat-o prin ilor lui, numai să  
 aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit și toată legea pe care le -a dat -o robul Meu  
 Moise.`` <sup>9</sup> Dar ei n'au ascultat; și Manase a fost pricina pentru care s'au răzvrătit și au făcut  
 rău mai mult decît neamurile, pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. <sup>10</sup> Atunci  
 Domnul a vorbit astfel prin robii săi și proorocii: <sup>11</sup> „Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a  
 săvîrșit aceste urîciuni, pentru că a făcut mai rău decît tot ce făcuseră înaintea lui Amoriții,  
 și pentru că a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui, <sup>12</sup> iată ce zice Domnul,  
 Dumnezeul lui Israel: „Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenorociri cari vor asurzi urechile  
 oricui va auzi vorbindu-se de ele. <sup>13</sup> Voi întinde asupra Ierusalimului frînghia ca asupra Samariei  
 și cumpănă ca asupra casei lui Ahab: și voi curăța Ierusalimul, ca o farfurie, care se  
 curățește, și se răstoarnă cu fața în jos, după ce a fost curățită. <sup>14</sup> Voi prăsi  
 rămăși de moțenirii Mele, și -i voi da în mîinile vrjmașilor lor; și vor ajunge de jaful  
 și prada tuturor vrjmașilor lor, <sup>15</sup> pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea și m'au  
 mîniat din ziua cînd au ieșit prin țările lor din Egipt, pînă în ziua de azi!`` <sup>16</sup> Manase a vărsat  
 deasemenea mult sînge nevinovat, pînă acolo încît a umplut Ierusalimul dela un capăt la altul,  
 afară de porțile pe cari le -a săvîrșit și în cari a tîrîșit și pe Iuda, fiind cînd ce este rău înaintea  
 Domnului. <sup>17</sup> Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el, și porțile la cari s'a dat, nu  
 sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? <sup>18</sup> Manase a adormit cu părinții  
 săi, și a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. și, în locul lui, a domnit fiul său  
 Amon. <sup>19</sup> Amon avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani la  
 Ierusalim. Mama sa se chema Meulemet, fata lui Haru, din Iotba. <sup>20</sup> El a făcut ce este rău  
 înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase; <sup>21</sup> și a umblat în toată calea în care umblase  
 tatăl său, și slujit idolilor cărora slujise și tatăl său, și s'a închinat înaintea lor; <sup>22</sup> și a prăsit  
 pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și n'a umblat în calea Domnului. <sup>23</sup> Slujitorii lui Amon

au uneltit împotriva lui, și au omorât pe împărat în casa lui.<sup>24</sup> Dar poporul rii a lovit pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul rii a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia.<sup>25</sup> Celelalte fapte ale lui Amon, și ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?<sup>26</sup> L-au îngropat în mormîntul său, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Iosia avea opt ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mam-sa se chema Iedida, fata lui Adaia, din Bo-cat.<sup>2</sup> El a făcut ce este bine înaintea Domnului, și a umblat în toată calea tatălui său David; nu s'a abatut dela ea nici la dreapta, nici la stînga.<sup>3</sup> În anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe afan, logof-tul, fiul lui Aalia, fiul lui Meulam. El i-a zis:<sup>4</sup> „Suie-te la marele preot Hilchia, și spune-i să strîngă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit dela popor ceice p-zesc pragul.<sup>5</sup> Să se dea argintul acesta în mîinile me-terilor înscrina și cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stric-ciunilor Casei Domnului,<sup>6</sup> anume: dulgherilor, zidarilor și petrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stric-ciunilor casei.<sup>7</sup> Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mîinile lor, cîci ei lucrează cinstit.”<sup>8</sup> Atunci marele preot Hilchia a zis lui afan, logof-tul: „Am găsit cartea legii în Casa Domnului.” Și Hilchia a dat cartea lui afan, și afan a citit-o.<sup>9</sup> Apoi logof-tul afan s'a dus să dea socoteală împăratului, și a zis: „Slujitorii tăi au strîns argintul care se afla în casă, și l-au dat în mîinile me-terilor înscrina și cu facerea lucrării în Casa Domnului.”<sup>10</sup> afan, logof-tul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Și afan a citit-o înaintea împăratului.<sup>11</sup> Cînd a auzit împăratul cuvintele din cartea legii, i-a sfîșiat hainele.<sup>12</sup> Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui afan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui afan, logof-tul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:<sup>13</sup> „Duce-i-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele care s'a găsit; cîci mare este mînia Domnului, care s'a aprins împotriva noastră, pentru că prin ei noi nu am ascultat de cuvintele care s'a aprins, și

n'au împlinit tot ce ne este poruncit în ea.``<sup>14</sup> Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, afan i Asaia, s'au dus la prooroci a Hulda, nevasta lui alum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, p zitorul  
 ve mintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealalt mahala a cet ii. Dup ce i-au vorbit,<sup>15</sup> ea  
 le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Spune i omului care v'a trimes la  
 mine:<sup>16</sup> „A a vorbe te Domnul: „Iat , voi trimete nenorociri asupra locului acestuia i asupra  
 locuitorilor lui, dup toate cuvintele c r ii, pe care a cetit -o împ ratul lui Iuda.<sup>17</sup> Pentruc  
 M'au p r sit i au adus t mîie altor dumnezei, mîniindu-M prin toate lucr rilor mînilor  
 lor, mînia Mea s'a aprins împotriva locului acestuia, i nu se va stinge.`<sup>18</sup> Dar s spune i  
 împ ratului lui Iuda, care v'a trimes s întreba i pe Domnul: „A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeul lui Israel, despre cuvintele pe cari le-ai auzit:<sup>19</sup> „Pentruc i s'a mi cat inima,  
 pentruc te-ai smerit înaintea Domnului cînd ai auzit ce am spus împotriva acestui loc i împotriva  
 locuitorilor lui, cari vor ajunge de spaim i de blestem, i pentruc i-ai sfî iat hainele,  
 i ai plîns înaintea Mea, i Eu am auzit, -zice Domnul. -<sup>20</sup> De aceea, iat , te voi ad uga la  
 p rin ii t i, vei fi ad ugat în pace în mormîntul t u, i nu- i vor vedea ochii toate  
 nenorocirile pe cari le voi aduce asupra locului acestuia,`` Ei au adus împ ratului r spunsul  
 acesta.

## Chapter 23

<sup>1</sup> Împ ratul Iosia a strîns la el pe to i b trînii lui Iuda i ai Ierusalimului.<sup>2</sup> Apoi s'a suit  
 în Casa Domnului, cu to i b rba ii lui Iuda i cu to i locuitorii Ierusalimului, preo ii,  
 proorocii, i tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele  
 din cartea leg mîntului, pe care o g siser în Casa Domnului.<sup>3</sup> Împ ratul st tea pe scaunul  
 lui împ r tesc, i a f cut leg mînt înaintea Domnului, îndatorindu-se s urmeze pe Domnul,  
 i s p zeasc poruncile, înv turile i legile Lui, din toat inima i din tot sufletul  
 lui, ca s îplineasc astfel cuvintele leg mîntului acestuia, scrise în cartea aceasta. i tot  
 poporul a intrat în leg mînt.<sup>4</sup> Împ ratul a poruncit marelui preot Hilchia, preo ilor de al doilea  
 rînd, i celor ce p zeau pragul, s scoat din Templul Domnului toate sculele cari fuseser  
 f cute pentru Baal, pentru Astartea, i pentru toat o tîrea cerurilor; i le -a ars afar din  
 Ierusalim, în ogoarele Chedronului, i a pus s le duc cenu a la Betel.<sup>5</sup> A izgonit pe preo ii  
 idolilor, pu i de împ ra ii lui Iuda s ard t mîie pe în l imi în cet ile lui Iuda i  
 în împrejurimile Ierusalimului, i pe cei ce aduceau t mîie lui Baal, soarelui, lunei, zodiilor i  
 întregei o tiri a cerurilor.<sup>6</sup> A scos din Casa Domnului idolul Astarteei, i l -a dus afar din

Ierusalim, la pîrîul Chedron; I -a ars la pîrîul Chedron i I -a pref cut în cenu , iar cenu a  
i -a aruncat -o pe mormintele copiilor poporului. <sup>7</sup> A d rîmat casele sodomi ilor cari erau în  
Casa Domnului, i unde femeile împleteau corturi pentru Astartea. <sup>8</sup> A adus pe to i preo ii din  
cet ile lui Iuda; a pîng rit în l imile unde ardeau preo ii t mîie, dela Gheba pîn la  
Beer- eba; i a d rîmat în l imile de la por i, cea care era la intrarea por ii lui Iosua,  
c petenia cet ii, i cea care era la stînga por ii cet ii. <sup>9</sup> Totu , preo ii în l imilor  
nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mînceau azime în mijlocul fra ilor lor. <sup>10</sup> Împ ratul  
a pîng rit Tofetul în valea fiilor lui Hinom, ca nimeni s nu- i mai treac fiul sau fiica prin  
foc în cinstea lui Moloh. <sup>11</sup> A îndep rtat dela intrarea casei Domnului caii, pe cari împ ra ii  
lui Iuda îi închinaser soarelui, lîng odaia dreg torului Netan-Melec, care locuia în mahala;  
i a ars în foc car le soarelui. <sup>12</sup> Împ ratul a d rîmat altarele de pe acoperi ul od ii de sus  
a lui Ahaz, pe cari le f cuser împ ra ii lui Iuda, i altarele pe cari le f cuse Manase în  
cele dou cur i ale Casei Domnului; dup ce le -a sf rîmat i le -a luat de acolo, le -a aruncat  
rîna în pîrîul Chedron. <sup>13</sup> Împ ratul a pîng rit în l imile cari erau în fa a Ierusalimului,  
pe partea dreapt a muntelui Pierz rii, i pe cari le zidise Solomon, împ ratul lui Israel,  
Astarteei, urîciunea Sidonienilor, lui Chemo , urîciunea Moabului, i lui Milcom, urîciunea  
fiilor lui Amon. <sup>14</sup> A sf rîmat stîlpii idole ti i a d rîmat Astarteele, i locul lor l -a umplut  
cu oase omene ti. <sup>15</sup> A d rîmat i altarul de la Betel, i în l imea f cut de Ieroboam,  
fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc ; a ars în l imea i a pref cut -o în  
rîn , i a ars idolul Astarteei. <sup>16</sup> Iosia, întorcîndu-se i v zînd mormintele cari erau acolo  
în munte, a trimes s ia oasele din morminte, i le -a ars pe altar i l -a pîng rit, dup cuvîntul  
Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri. <sup>17</sup> El a zis: „Ce este mormîntul  
acesta pe care -l v d?`` Oamenii din cetate i-au r spus: „Este mormîntul omului lui Dumnezeu,  
care a venit din Iuda, i a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe cari le împline ti  
tu.`` <sup>18</sup> i el a zis: „L sa i -l; nimeni s nu -i mi te oasele!`` Astfel, au p strat oasele lui  
împreun cu ale proorocului care venise din Samaria. <sup>19</sup> Iosia a mai înl turat toate templele  
idole ti ale în l imilor cari se aflau în cet ile Samariei, i pe cari le f cuser împ ra ii  
lui Israel ca s mînie pe Domnul; a f cut cu ele întocmai cum f cuse în Betel. <sup>20</sup> A junghiat  
pe altare pe to i preo ii în l imilor, cari erau acolo, i a ars pe ele oase de oameni. Apoi s'a  
întors la Ierusalim. <sup>21</sup> Împ ratul a dat urm toarea porunc întregului popor: „Pr znui i  
Pa tele în cinstea Domnului, Dumnezeului vostru, cum este scris în această carte a leg mîntului.``  
<sup>22</sup> Pa te ca acestea nu se pr znuiser din vremea cînd judecau judec torii pe Israel i în tot



timpul împărailor lui Israel și împărailor lui Iuda. <sup>23</sup> Ci abia în al optzecelea an al  
 împăratului Iosia s'au prăznuit aceste Paște în cinstea Domnului, la Ierusalim. <sup>24</sup> Mai mult,  
 Iosia a stîrpiț pe cei ce chemau duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idolii, și toate  
 urîciunile cari se vedeau în țara lui Iuda și la Ierusalim, ca să împlinesc astfel cuvintele  
 legii, scrise în cartea pe care o găsi se preotul Hilchia în Casa Domnului. <sup>25</sup> Înainte de Iosia, n'a  
 fost niciun împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul și  
 din toată puterea lui, întocmai după toată legea lui Moise; și chiar după el, n'a fost niciunul  
 ca el. <sup>26</sup> Totuși Domnul nu s'a întors din iuime a mîniei Lui celei mari, de care era aprins  
 împotriva lui Iuda, din pricina tuturor celor ce făcuse Manase ca să -L mînie. <sup>27</sup> Și Domnul a  
 zis: „Voi lep da și pe Iuda dinaintea Mea, cum am lep dat pe Israel, și voi lep da cetatea  
 aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, și casa despre care zisesem: „Acolo va fi Numele  
 Meu.” <sup>28</sup> Celelalte fapte ale lui Iosia, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor  
 împărailor lui Iuda? <sup>29</sup> Pe vremea sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s'a suit împotriva  
 împăratului Asiriei, la râul Eufratului. Împăratul Iosia și-a ieșit înainte; și Faraon l -a omorît  
 la Meghido, cum l -a văzut. <sup>30</sup> Slujitorii lui l-au luat mort într'un car; l-au adus din Meghido la  
 Ierusalim, și l-au îngropat în mormîntul său. Și poporul și-a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia:  
 ei l-au uns, și l-au făcut împărat în locul tatălui său. <sup>31</sup> Ioahaz avea douăzeci și trei de  
 ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mam -sa se chema Hamutal, fata  
 lui Ieremia, din Libna. <sup>32</sup> El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră  
 părinții lui. <sup>33</sup> Faraon Neco l -a pus în lanțuri la Ribla, în țara Hamatului, ca să nu mai  
 domnească la Ierusalim; și a pus asupra și o gloabă de o sut de talanți de argint și  
 de un talant de aur. <sup>34</sup> Și Faraon Neco a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui  
 său Iosia, și și-a schimbat numele în Ioiachim. A luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt și a murit  
 acolo. <sup>35</sup> Ioiachim a dat lui Faraon argintul și aurul; dar a trebuit să pună bir asupra și ca  
 să scoată argintul acesta, cerut de Faraon; a hotărît partea fiecăruia, și a cerut dela poporul  
 și argintul și aurul pe care trebuia să -l dea lui Faraon Neco. <sup>36</sup> Ioiachim avea douăzeci  
 și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se  
 chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma. <sup>37</sup> El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai  
 cum făcuseră părinții săi.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Pe vremea sa, Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a pornit cu r zboi. Ioiachim i -a fost  
supus trei ani; dar s'a r sculat din nou împotriva lui. <sup>2</sup> Atunci Domnul a trimes împotriva lui  
Ioiachim cete de Haldei, cete de Sirieni, cete de Moabi i i cete de Amoni i; le -a trimes  
împotriva lui Iuda, ca s -l nimiceasc , dup cuvântul pe care -l spusese Domnul prin robii S i  
<sup>3</sup> proorocii. Lucrul acesta s'a întîmplat numai dup porunca Domnului, care voia s lepede pe  
Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor p catelor s vîr ite de Manase, <sup>4</sup> i din pricina sîngelui  
nevinovat pe care -l v rsase Manase, i de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta  
Domnul n'a vrut s -l ierte. <sup>5</sup> Celelalte fapte ale lui Ioiachim, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise  
oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? <sup>6</sup> Ioiachim a adormit cu p rin ii s i. i, în  
locul lui, a domnit fiul s u Ioiachin. <sup>7</sup> Împ ratul Egiptului n'a mai ie it din ara lui, c ci  
împ ratul Babilonului luase tot ce era al împ ratului Egiptului, dela pîrîul Egiptului pîn la rîul  
<sup>8</sup> Eufratului. Ioiachin avea optsprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit trei luni la Ierusalim.  
Mam -sa se chema Nehu ta, fata lui Elnatan, din Ierusalim. <sup>9</sup> El a f cut ce este r u înaintea  
Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u. <sup>10</sup> În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadne ar,  
împ ratul Babilonului, s'au suit împotriva Ierusalimului, i cetatea a fost împresurat .  
<sup>11</sup> Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a venit înaintea cet ii pe cînd o împresurau slujitorii  
<sup>12</sup> lui. Atunci Ioiachin, împ ratul lui Iuda, s'a dus la împ ratul Babilonului, cu mam -sa, cu  
slujitorii, c peteniile i dreg torii lui. i împ ratul Babilonului l -a luat prins, în al optulea  
<sup>13</sup> an al domniei lui. A luat de acolo toate vistieriile Casei Domnului i vistieriile casei  
împ ratului; i a sf rîmat toate vasele de aur pe cari le f cuse Solomon, împ ratul lui Israel,  
<sup>14</sup> în Templul Domnului, cum spusese Domnul. A dus în robie tot Ierusalimul, toate c peteniile  
i to i oamenii viteji, în num r de zece mii, cu to i teslarii i ferarii; n'a mai r mas decît  
<sup>15</sup> poporul s rac al rii. A str mutat pe Ioiachin la Babilon; i a dus robi din Ierusalim la  
Babilon pe mama împ ratului, pe nevestele împ ratului i pe dreg torii lui, i pe mai marii  
<sup>16</sup> rii, pe to i r zboinicii, în num r de apte mii, i pe teslari i ferari, în num r de  
o mie, to i numai oameni viteji i buni pentru r zboi. Împ ratul Babilonului i -a luat robi în  
<sup>17</sup> Babilon. i împ ratul Babilonului a pus împ rat, în locul lui Ioiachin, pe unchiul s u  
Matania, c ruia i -a schimbat numele în Zedechia. <sup>18</sup> Zedechia avea dou zeci i unu de ani

cînd a ajuns împ rat, i a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna. <sup>19</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului, întocmai cum f cuse Ioiachim. <sup>20</sup> i lucrul acesta s'a întîmplat din pricina mîniei Domnului împotriva Ierusalimului i împotriva lui Iuda, pe cari voia s -i lepede dinaintea Lui. i Zedechia s'a r sculat împotriva împ ratului Babilonului.

## Chapter 25

<sup>1</sup> În al nou lea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a venit cu toat o tiera lui împotriva Ierusalimului; a t b rît înaintea lui, i a ridicat înt rituri de jur împrejur. <sup>2</sup> Cetatea a fost împresurat pîn la al unsprezecelea an al împ ratului Zedechia. <sup>3</sup> În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, i nu era pîne pentru poporul rii. <sup>4</sup> Atunci s'a f cut o sp rtur în cetate; i to i oamenii de r zboi au fugit noaptea, pe drumul por ii dintre cele dou ziduri de lîng gr dina împ ratului, pe cînd Haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au apucat pe drumul care duce în cîmpie. <sup>5</sup> Dar o tiera Haldeilor a urm rit pe împ rat, i l -a ajuns în cîmpiile Ierihonului, i toat o tiera lui s'a risipit dela el. <sup>6</sup> Au prins pe împ rat, i l-au suit la împ ratul Babilonului la Ribla; i s'a rostit o hot rîre împotriva lui. <sup>7</sup> Fiii lui Zedechia au fost junghia i în fa a lui; apoi lui Zedechia i-au scos ochii, l-au legat cu lan uri de aram , i l-au dus la Babilon. <sup>8</sup> În ziua a aptea a lunii a cincea, -era în anul al nou sprezecelea al domniei lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, -a venit Nebuzaradan, c petenia str jerilor, slujitorul împ ratului Babilonului, i a intrat în Ierusalim. <sup>9</sup> A ars Casa Domnului, casa împ ratului, i toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor cari aveau vreo însemn tate oarecare. <sup>10</sup> Toat o tiera Haldeilor, care era cu c petenia str jerilor, a d rîmat zidurile dimprejurul Ierusalimului. <sup>11</sup> Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat robi pe ceice mai r m seser în cetate din popor, pe cei ce fugiser la împ ratul Babilonului, i pe cealalt mul ime. <sup>12</sup> Îns c petenia str jerilor a l sat ca <sup>13</sup> Haldeii au sf rîmat vieri i lucr tori de p mînt cî iva din cei mai s raci din ar . <sup>13</sup> Haldeii au sf rîmat stîlpii de aram din Casa Domnului, temeliile, marea de aram care era în Casa Domnului, i au dus arama în Babilon. <sup>14</sup> Au luat cenu arele, lope ile, muc rile, ce tile i toate uneltele

de aram cu cari se facea slujba. <sup>15</sup> C petenia strjerilor a mai luat tigile pentru carbuni  
i lighenele, tot ce era de aur i tot ce era de argint. <sup>16</sup> Cei doi stlpi, marea, i temeliile, pe  
cari le facea Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aram aveau o greutate  
necunoscut. <sup>17</sup> În limea unui stlp era de optsprezece coi, i deasupra avea un coperi  
de aram, a crui în lime era de trei coi; împrejurul coperiului era o împletitură în  
chip de reea i rodii, toate de aram; tot a avea i al doilea stlp cu împletitura în chip de  
reea. <sup>18</sup> C petenia strjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe efania, al doilea preot, i  
pe cei trei pzitori ai pragului. <sup>19</sup> i din cetate a luat un dregtor care avea supt porunca lui pe  
oamenii de rzboi, cinci oameni cari faceau parte din sftnicii împ ratului i cari au fost  
gsi i în cetate, pe logofitul c peteniei o tirii, însrcinat s scrie la oaste pe poporul  
rii, i asezeci de oameni din poporul rii, cari se aflau în cetate. <sup>20</sup> Nebuzaradan,  
c petenia strjerilor, i -a luat, i i -a dus la împ ratul Babilonului la Ribla. <sup>21</sup> Împ ratul  
Babilonului i -a lovit i i -a omorât la Ribla, în ara Hamatului. Ghedalia, dregtor;uciderea  
lui. <sup>22</sup> i Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a pus pe poporul care mai rmasese, i pe  
care -l lase în ara lui Iuda, supt porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan. <sup>23</sup> Când  
au auzit toate c peteniile otilor, ei i oamenii lor, c împ ratul Babilonului a pus dregtor  
pe Ghedalia, s'au dus la Ghedalia la Mi pa, i anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui  
Careab, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, i Iazania, fiul lui Maacatitul, ei i oamenii lor.  
<sup>24</sup> Ghedalia le -a jurat, lor i oamenilor lor, i le -a zis: „S nu v teme i de nimic din partea  
slujitorilor Haldeilor; rmâne i în ar, sluji i împ ratului Babilonului, i ve i duce -o  
bine.” <sup>25</sup> Dar în luna a aptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Eliama, din neamul împ rtesc,  
a venit, însoit de zece oameni, i au lovit de moarte pe Ghedalia, ca i pe Iudeii i Haldeii  
cari erau cu el la Mi pa. <sup>26</sup> Atunci tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, i  
c peteniile otilor, s'au sculat i au plecat în Egipt, pentru c le era fric de Haldei. <sup>27</sup> În al  
treizeci i aptelea an al robiei lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, în a douzeci i aptea zi  
a lunii a dou sprezecea, Evil-Merodac, împ ratul Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, a  
în l at capul lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, i l -a scos din temni, <sup>28</sup> i -a vorbit cu  
bun tate, i a pus scaunul lui de domnie mai pesus de scaunul de domnie al împ railor cari  
erau cu el la Babilon. <sup>29</sup> I -a schimbat hainele de temni, i Ioiachin a mîncat totdeauna la  
masa lui, în tot timpul vie ii lui. <sup>30</sup> Împ ratul i -a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în  
tot timpul vie ii lui

# 1 Chronicles

## Chapter 1

<sup>1</sup> Adam, Set, Eno , <sup>2</sup> Chenan, Mahalaleel, Iered, <sup>3</sup> Enoh, Metu elah, Lemec, <sup>4</sup> Noe. Sem,  
 Ham i Iafet. <sup>5</sup> Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Me ec i Tiras. <sup>6</sup> Fiii lui  
 Gomer: A chenaz, Difat i Togarma. - <sup>7</sup> Fiii lui Iavan: Eli a, Tarsisa, Chitim i Rodanim.  
<sup>8</sup> Fiii lui Ham: Cu , Mi raim, Put i Canaan. - <sup>9</sup> Fiii lui Cu : Saba, Havila, Sabta, Raema i  
 Sabteca. -Fiii lui Raema: Seba i Dedan. <sup>10</sup> Cu a n scut pe Nimrod; el a început s fie  
 puternic pe p mînt. - <sup>11</sup> Mi raim a n scut pe Ludimi, Ananimi, Lehabimi, Naftuhimi,  
<sup>12</sup> Patrusimi, Casluhimi, din cari au ie it Filistenii i Caftorimii. - <sup>13</sup> Canaan a n scut pe Sidon,  
 întîiul lui n scut, i pe Het, <sup>14</sup> i pe Iebusi i, Amori i, Ghirgasi i, <sup>15</sup> Hevi i, Archi i,  
 Sini i, <sup>16</sup> Arvadi i, emari i, Hamati i. <sup>17</sup> Fiii lui Sem: Elam, Asur, Arpac ad, Lud i  
 Aram; U , Hul, Gheter i Me ec. - <sup>18</sup> Arpac ad a n scut pe elah; i elah a n scut  
 pe Eber. <sup>19</sup> Lui Eber i s'au n scut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru c pe vremea lui s'a  
 împ r it p mîntul, iar numele fratelui s u era Ioctan. <sup>20</sup> Ioctan a n scut pe Almodad, pe  
 elef, pe Ha armavet, pe Ierah, <sup>21</sup> pe Hadoram, pe Uzal, pe Dicla, <sup>22</sup> pe Ebal, pe Abimael, pe  
 Seba, <sup>23</sup> pe Ofir, pe Havila i pe Iobab. To i ace tia au fost fii ai lui Ioctan. Cei zece patriarhi  
 dela Sem la Avraam. <sup>24</sup> Sem, Arpac ad, elah, <sup>25</sup> Eber, Peleg, Rehu, <sup>26</sup> Serug, Nahor, Terah,  
<sup>27</sup> Avram, adic Avraam. <sup>28</sup> Fiii lui Avraam: Isaac i Ismael. <sup>29</sup> Iat s mîn a lor: Nebaiot,  
 întîiul n scut al lui Ismael, Chedar, Adbeel, Mibsam, <sup>30</sup> Mi ma, Duma, Masa, Hadad, Tema,  
<sup>31</sup> Ietur, Nafi i Chedma. Ace tia sînt fiii lui Ismael. <sup>32</sup> Fiii Cheturei, iitoarea lui Avraam..  
 Ea a n scut pe Zimran, Ioc an, Medan, Madian, I bac i uah. -Fiii lui Ioc an: Seba i  
<sup>33</sup> Dedan. - Fiii lui Madian: Efa, Efer, Enoh, Abida i Eldaa. -Ace tia sînt to i fiii Cheturei.  
<sup>34</sup> Avraam a n scut pe Isaac. -Fiii lui Isaac: Esau i Israel. <sup>35</sup> Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel, Ieu ,  
<sup>36</sup> Iaelam i Core. - Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, efi, Gaetam, Chenaz, Timna, i Amalec. -

37 Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, ama i Miza. 38 Fiii lui Seir: Lotan, obal, ibeon, Ana,  
 Di on, E er, i Di an. - 39 Fiii lui Lotan: Hori i Homam. Sora lui Lotan: Timna. - 40 Fiii  
 lui obal: Alian, Manahat, Ebal, efi i Onam. -Fiii lui ibeon: Aia i Ana. - 41 Fiul lui Ana:  
 Di on. Fiii lui Di on: Hamran, E ban, Itran i Cheran. - 42 Fiii lui E er: Bilhan, Zaavan i  
 Iaacan. Fiii lui Di an: U i Aran. 43 Iat împ ra ii cari au domnit în ara Edomului,  
 înainte ca s fi domnit un împ rat peste copiii lui Israel. -Bela, fiul lui Beor; numele cet ii  
 lui era Dinhaba. - 44 Bela a murit; i în locul lui, a domnit Iobab, fiul lui Zerah, din Bo ra. -  
 45 Iobab a murit; i, în locul lui, a domnit Hu am, din ara Temani ilor. - 46 Hu am a murit;  
 i, în locul lui, a domnit Hadad, fiul lui Bedad. El a b tut pe Madian în câmpia Moabului. Numele  
 cet ii lui era Avit. - 47 Hadad a murit; i, în locul lui, a domnit Samla din Masreca. - 48 Samla  
 a murit; i, în locul lui, a domnit Saul, din Rehobot pe Rîu. - 49 Saul a murit; i, în locul lui, a  
 domnit Baal-Hanan, fiul lui Acbor. - 50 Baal-Hanan a murit; i, în locul lui, a domnit Hadad.  
 Numele cet ii lui era Pahi; i numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui  
 Mezahab. - 51 Hadad a murit. 52 c petenia Oholibama, c petenia Ela, c petenia Pinon,  
 53 c petenia Chenaz, c petenia Teman, c petenia Mib ar, 54 c petenia Magdiel, c petenia  
 Iram. Acestea sînt c peteniile Edomului.

## Chapter 2

1 Iat fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, 2 Dan, Iosif, Benjamin, Neftali,  
 Gad i A er. 3 Fiii lui Iuda: Er, Onan, ela; ace ti trei i s'au n scut din fata lui ua, Cananita.  
 Er, întîiul n scut al lui Iuda, era r u înainte Domnului, care l -a omorît. 4 Tamar, nora lui Iuda,  
 i -a n scut pe Pere i Zerah. To i fiii lui Iuda au fost cincii. 5 Fiii lui Pere : He ron i  
 Hamul. 6 Fiii lui Zerah: Zimri, Etan, Heman, Calcol i Dara. De to i: cincii. 7 -Fiii lui Carmi au  
 fost: Acar, care a turburat pe Israel cînd a s vîr it o f r delege cu privire la lucrurile cari  
 trebuiau nimicite cu des vîr ire. - 8 Fiul lui Etan: Azaria. 9 Fiii cari s'au n scut lui He ron  
 au fost Ierahmeel, Ram i Chelubai (Caleb). 10 Ram a n scut pe Aminadab. Aminadab a n scut

11 pe Nah on, domnul fiilor lui Iuda. Nah on a n scut pe Salma. Salma a n scut pe Boaz.  
 12 Boaz a n scut pe Obed. Obed a n scut pe Isai. 13 Isai a n scut pe Eliab, întâiul lui n scut,  
 pe Abinadab, al doilea, pe imea, al treilea, 14 pe Netaneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea,  
 15 pe O em, al aselea, pe David, al aptelea. 16 Surorile lor erau: eruia i Abigail. Fiii  
 17 eruiei au fost: Abi ai, Ioab i Asael, trei. Abigail a n scut pe Amasa; tat l lui Amasa a  
 18 fost Ieter, Ismaelitul. Caleb, fiul lui He ron, a avut copii cu nevast -sa Azuba, i cu Ieriot.  
 19 Iat fiii pe cari i -a avut cu Azuba: Ie er, obab i Ardon. Azuba a murit; i Caleb a luat  
 pe Efrat, care i -a n scut pe Hur. 20 Hur a n scut pe Uri, i Uri a n scut pe Be aleel. - 21 În  
 urm , He ron a intrat la fiica lui Machir, tat l lui Galaad, i avea asezeci de ani când a luat  
 22 -o; ea i -a n scut pe Segub. Segub a n scut pe Iair, care a avut dou zeci i trei de cet i  
 23 în ara Galaadului. Ghe uri ii i Sirienii le-au luat tîrgurile lui Iair cu Chenatul i  
 cet ile cari ineau de el: asezeci de cet i. To i ace tia erau fiii lui Machir, tat l lui  
 24 Galaad. Dup moartea lui He ron la Caleb-Efrata, Abia, nevasta lui He ron, i -a n scut  
 25 pe A hur, tat l lui Tecoa. Fiii lui Ierahmeel, întâiul n scut al lui He ron, au fost: Ram,  
 26 întâiul n scut, Buna, Oren i O em, n scu i din Ahia. Ierahmeel a avut o alt nevast ,  
 27 numit Atara, care a fost mama lui Onam. - Fiii lui Ram, întâiul n scut al lui Ierahmeel, au  
 28 fost: Maa , Iamin i Echer. - Fiii lui Onam au fost: amai i Iada. Fiii lui amai: Nadab  
 29 i Abi ur. Numele nevastei lui Abi ur era Abihail, i ea i -a n scut pe Ahban i Molid.  
 30 Fiii lui Nadab: Seled i Apaim. Seled a murit f r fii. 31 Fiul lui Apaim: I ei. Fiul lui I ei:  
 32 e an. Fiul lui e an: Ahlai. Fiii lui Iada, fratele lui amai: Ieter i Ionatan. Ieter a murit  
 33 f r fii. Fiii lui Ionatan: Pelet i Zaza, -Ace tia sînt fiii lui Ierahmeel. - 34 e an n'a  
 35 avut fii, dar a avut fete. e an avea un rob Egiptean numit Iarha. i e an a dat pe fiic -sa  
 36 de nevast robului s u Iarha; ea i -a n scut pe Atai. Atai a n scut pe Natan; Natan a n scut  
 37 pe Zabad; Zabad a n scut pe Eflal; Eflal a n scut pe Obed; 38 Obed a n scut pe Iehu; Iehu  
 a n scut pe Azaria; 39 Azaria a n scut pe Hale ; Hale a n scut pe Elasa. 40 Elasa a n scut  
 41 pe Sismai; Sismai a n scut pe alum; alum a n scut pe Iecamia; Iecamia a n scut pe

42 Eli ama. Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel: Me a, întâiul s u n scut, care a fost tat l  
 lui Zif, i fiii lui Mare a, tat l lui Hebron. 43 Fiii lui Hebron: Core, Tapuah, Rechem i ema.  
 44 ema a n scut pe Raham, tat l lui Iorcheam. Rechem a n scut pe amai. 45 Fiul lui amai:  
 Maon; i Maon, tat l lui Bet- ur. 46 Efa, iitoarea lui Caleb, a n scut pe Haran, Mo a i  
 47 Gazez. Haran a n scut pe Gazez. Fiii lui Iahdai: Reghem, Iotam, Ghe an, Pelet, Efa i aaf.  
 48 Maaca, iitoarea lui Caleb, a n scut pe eber i Tirhana. 49 Ea a mai n scut pe aaf,  
 tat l lui Madmana, i pe eva, tat l lui Macbena i tat l lui Ghibea. Fata lui Caleb era Acsa.  
 50 Ace tia au fost fiii lui Caleb: obal, fiul lui Hur, întâiul n scut al Efratei, i tat l lui  
 Chiriat-Iearim; 51 Salma, tat l lui Betleem; Haref, tat l lui Bet-Gader. 52 Fiii lui obal, tat l  
 lui Chiriat-Iearim, au fost: Haroe, Ha i-Hamenuhot. 53 Familiile lui Chiriat-Iearim au fost: Ietri ii,  
 Puti ii, umati ii i Mi rai ii; din aceste familii au ie it oreati ii i E taoli ii.  
 54 Fiii lui Salma: Betleem i Netofati ii, Atrot-Bet-Ioab, Ha i-Hamanahti, orei ii; 55 i  
 familiile c rturarilor cari locuiau la Iaebe , Tireati ii, imeati ii i Sucati ii. Ace tia  
 sânt Cheni ii, ie i i din Hamat, tat l casei lui Recab.

### Chapter 3

1 Iat fiii lui David, cari i s'au n scut la Hebron: Întâiul n scut, Amnon, cu Ahinoam din  
 Izreel; al doilea, Daniel, cu Abigail din Carmel; 2 al treilea: Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai,  
 împ ratul Ghe urului; al patrulea: Adonia, fiul Haghitei, 3 al cincilea efatia, cu Abital; al  
 aselea, Iteam cu nevast -sa Eglâ. 4 Ace ti ase i s'au n scut la Hebron. El a domnit acolo  
 apte ani i ase luni, iar la Ierusalim a domnit treizeci i trei de ani. 5 Iat cei ce i s'au  
 n scut la Ierusalim: imea, obab, Natan i Solomon, patru, cu Bat- ua, fata lui Amiel;  
 6 Ibhar, Eli ama, Elifelet, 7 Noga, Nefeg, Iafia, 8 Eli ama, Eliada i Elifelet, nou. 9 Ace tia  
 sânt to i fiii lui David, afar de fiii iitoarelor. i Tamar era sora lor. 10 Fiul lui Solomon:  
 Roboam. Abia, fiul s u; Asa, fiul s u; Iosafat, fiul s u; 11 Ioram, fiul s u; Ahazia, fiul s u;  
 Ioas, fiul s u; 12 Ama ia, fiul s u; Azaria, fiul s u; Iotam, fiul s u; 13 Ahaz, fiul s u;



Ezechia, fiul s u; Manase, fiul s u; <sup>14</sup> Amon, fiul s u; Iosia, fiul s u. <sup>15</sup> Fiii lui Iosia: întfiul  
 n scut, Iohanen: al doilea, Ioiachim; al treilea, Zedechia; al patrulea, alum. <sup>16</sup> Fiii lui Ioiachim:  
 Ieconia, fiul s u; Zedechia, fiul s u. <sup>17</sup> Fiii lui Ieconia: Asir, al c rui fiu a fost ealtiel;  
<sup>18</sup> Malchiram, Pedaia, ena ar, Iecamia, Ho ama i Nedabia. <sup>19</sup> Fiii lui Pedaia: Zorobabel  
 i imei. Fiii lui Zorobabel: Me ulam i Hanania; elomit, sora lor; <sup>20</sup> i Ha uba, Ohel,  
<sup>21</sup> Berechia, Hasadia, Iu ab-Hesed, cincii. Fiii lui Hanania: Pelatia i Isaia; fiii lui Refaia, fiii  
<sup>22</sup> lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui ecania. Fiul lui ecania: emaia. Fiii lui emaia: Hatu ,  
<sup>23</sup> Igheal, Bariah, Nearia i afat, ase. Fiii lui Nearia: Elioenai, Ezechia i Azricam, trei.  
<sup>24</sup> Fiii lui Elioenai: Hodavia, Elia ib, Pelaia, Acub, Iohanen, Delaia i Anani, apte.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Fiii lui Iuda: Pere , He ron, Carmi, Hur i obal. <sup>2</sup> Reaia, fiul lui obal, a n scut pe  
 Iahat; Iahat a n scut pe Ahumai i Lahad. Acestea sînt familiile oreati ilor. <sup>3</sup> Iat scoborîtorii  
 tat lui lui Etam: Izreel, I ma i Idba ; numele sorei lor era Ha elelponi. <sup>4</sup> Penuel era tat l  
 lui Ghedor, i Ezer tat l lui Hu a. Ace tia sînt fiii lui Hur, întfiul n scut al Efratei, tat l lui  
<sup>5</sup> Betleem. A hur, tat l lui Tecoa, a avut dou neveste, Helea i Naara. <sup>6</sup> Naara i -a n scut  
 pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni i pe Aha tari: ace tia sînt fiii Naarei. <sup>7</sup> Fiii Heleei: eret,  
<sup>8</sup> ohar i Etnan. Co a n scut pe Anub i Ha obeba, i familiile lui Aharhel, fiul lui  
<sup>9</sup> Harum. Iaebe era mai cu vaz decît fra ii s i; mam -sa i -a pus numele Iaebe (Trist),  
<sup>10</sup> zicînd: „Pentru c l-am n scut cu durere.`` Iaebe a chemat pe Dumnezeuul lui Israel, i a  
 zis: „Dac m vei binecuvînta i-mi vei întinde hotarele, dac mîna Ta va fi cu mine, i  
 dac m vei feri de nenorocire, a a încît s nu fiu în suferin !...`` i Dumnezeu i -a dat  
<sup>11</sup> ce ceruse. Chelub, fratele lui uha, a n scut pe Mechir, care a fost tat l lui E ton. <sup>12</sup> E ton  
 a n scut casa lui Rafa, Paseah i Techina, tat l cet ii lui Naha . Ace tia sînt b rba ii  
<sup>13</sup> dela Rea. Fiii lui Chenaz: Otniel i Seraia. Fiul lui Otniel: Hatat. <sup>14</sup> Meonotai a n scut pe  
<sup>15</sup> Ofra. Seraia a n scut pe Ioab, tat l v ii lucr torilor; c ci erau lucr tori. Fiii lui Caleb,

fiul lui Iefune: Iru, Ela i Naam, i fiii lui Ela, i Chenaz. <sup>16</sup> Fiii lui Iehaleleel: Zif, Zifa, Tiria  
 i Asareel. <sup>17</sup> Fiii lui Ezra: Ieter, Mered, Efer i Ialon. Nevasta lui Mered a n scut pe Miriam,  
 pe amai, i pe I bah, tat l lui E temoa. <sup>18</sup> Nevast -sa, Iudeica, a n scut pe Iered, tat l  
 lui Ghedor, pe Eber, tat l lui Soco, i pe Iecutiel, tat l lui Zanoah. Ace tia sînt fiii Bitiei, fata  
 lui Faraon, pe care a luat -o Mered de nevast . <sup>19</sup> Fiii nevestei lui Hodia, sora lui Naham; tat l  
 lui Chehila, Garmitul i E temoa, Maacatitul. <sup>20</sup> Fiii lui Simon: Amnon, Rina, Ben-Hanan i  
 Tilon. Fiii lui I ei: Zohet i Ben-Zohet. <sup>21</sup> Fiii lui ela, fiul lui Iuda: Er, tat l lui Leca, Laeda,  
 tat l lui Mare a, i familiile casei unde se lucreaz pînza, din casa lui A bea, <sup>22</sup> i Iochim,  
 i oamenii lui Cozeba, i Ioas i Saraf, cari au st pînît asupra Moabului i Ia ubi-Lehem.  
 Aceste lucruri sînt vechi. <sup>23</sup> Ei erau olari i locuiau în livezi i în lunci; locuiau acolo lîng  
 împ rat i lucrau pentru el. <sup>24</sup> Fiii lui Simeon: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah, Saul. <sup>25</sup> Fiul lui  
 Saul: alum, Mibsam, fiul s u; Mi ma, fiul s u. <sup>26</sup> Fiii lui Mi ma: Hamuel, fiul s u. Zacur,  
 fiul s u; imei, fiul s u. <sup>27</sup> imei a avut asesprezece fii i ase fiice. Fra ii s i n'au  
 avut mul i fii. i toate familiile lor nu s'au înmul it afit cît fiii lui Iuda. <sup>28</sup> Ei locuiau la  
 Beer- eba, la Molada, la Ha ar- ual, <sup>29</sup> la Bilha, la E em, la Tolad, <sup>30</sup> La Betuel, la Horma,  
 la iclag, <sup>31</sup> la Bet-Marcabot, la Ha ar-Susim, la Bet-Birei i la aaraim. Acestea au fost  
 cet ile lor pîn la domnia lui David, <sup>32</sup> i satele lor. Ei mai aveau i Etam, Ain, Rimon,  
 Tochen i A an, cinci cet i; <sup>33</sup> i toate satele din împrejurimile acestor cet i, pîn la  
 Baal. Iat locuin ele lor i spi a neamului lor. <sup>34</sup> Me obab; Iamlec; Io a, fiul lui Ama ia;  
<sup>35</sup> Ioel; Iehu, fiul lui Io ibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel; <sup>36</sup> Elioenai; Iacoba; Ie ohaia; Asaia;  
 Adiel; Iesimiel; Benaia; <sup>37</sup> Ziza, fiul lui ifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui imri, fiul lui  
 emaia. <sup>38</sup> Ace tia, numi i pe nume, erau domni în familiile lor, i casele lor p rinte ti au  
 crescut mult. <sup>39</sup> Ei s'au dus înspre Ghedor pîn la r s ritul v ii, s caute p une pentru  
 turmele lor. <sup>40</sup> Au g sit p une grase i bune, i o ar întins , lini tit i pacinic ,  
 fiindc ceice o locuiau mai înainte se pogorau din Ham. <sup>41</sup> Oamenii ace tia, scri i pe nume,  
 au venit pe vremea lui Ezechia, împ ratul lui Iuda; au sf rîmat corturile lor i pe Maoni i,  
 cari se aflau acolo, i-au nimicit cu des vîr ire pîn în ziua de azi, i s'au a ezat în locul lor,

42  
 c ci acolo erau p une pentru turmele lor. i dintre fiii lui Simeon s'au dus la muntele Seir,  
 în num r de cinci sute de oameni. Aveau în frunte pe Pelatia, Nearia, Refaia i Uziel, fiii lui  
 43  
 I ei. Au b tut r m i a de Amaleci i care sc pase cu via i s'au a ezat acolo  
 pîn în ziua de azi.

## Chapter 5

1  
 Fiii lui Ruben, întâiul n scut al lui Israel. -C ci el era întâiul n scut, dar, pentru c a  
 spurcat patul tat lui s u, dreptul lui de întâi n scut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; totu  
 Iosif n'a fost scris în spi ele de neam ca întâi n scut. 2  
 Iuda a fost în adev r puternic printre  
 fra ii s i, i din el a ie it un domnitor; dar dreptul de întâi n scut este al lui Iosif. 3  
 Fiii lui  
 Ruben, întâiul n scut al lui Israel: Enoh, Palu, He ron i Carmi. 4  
 Fiii lui Ioel: emaia, fiul  
 s u; Gog, fiul s u; imei, fiul s u; 5  
 Mica, fiul s u; Reaia, fiul s u; Baal, fiul s u; 6  
 Beera,  
 fiul s u, pe care l -a luat rob Tilgat-Pilneser, împ ratul Asiriei; el era domnul Rubeni ilor. -  
 7  
 Fra ii lui Beera, dup familiile lor, a a cum sînt înscri i în spi ele neamului dup neamurile  
 lor: cel dintîi, Ieiel; Zaharia; 8  
 Bela, fiul lui Azaz, fiul lui ema, fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer,  
 i pîn la Nebo i la Baal-Meon; 9  
 la r s rit, locuia pîn la întrarea pustiei, dela rîul Eufrat,  
 c ci turmele lor erau în mare num r în ara Galaadului. 10  
 Pe vremea lui Saul, au f cut r zboi  
 cu Hagareni ii, cari au c zut în mînile lor, i au locuit în corturile lor, pe toat partea de  
 r s rit a Galaadului. 11  
 Fiii lui Gad locuiau în fa a lor, în ara Basanului, pîn la Salca.  
 12  
 Ioel, cel dintîi, afam, al doilea, Iaenai, i afat, în Basan. 13  
 Fra ii lor, dup casele  
 p rin ilor lor: Micael, Me ulam, eba, Iorai, Iaecan, Zia i Eber, apte. 14  
 Iat fiii lui  
 Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Micael, fiul lui Ie i ai, fiul lui Iahdo,  
 fiul lui Buz; 15  
 Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, era c petenia caselor p rin ilor lor. 16  
 Ei  
 locuiau în Galaad, în Basan, i în cet ile lor, i în toate împrejurimile Saronului pîn la  
 marginile lor. 17  
 To i au fost scri i în spi ele de neamuri, pe vremea lui Iotam, împ ratul lui  
 Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, împ ratul lui Israel. 18  
 Fiii lui Ruben, Gadi i i jum tate  
 din semin ia lui Manase, aveau oameni viteji, cari purtau scut i sabie, tr geau cu arcul, i  
 erau deprini cu r zboiul, în num r de patruzeci i patru de mii apte sute ase zeci în stare

19 s mearg la oaste. Au f cut r zboi cu Hagareni ii, cu Ietur, cu Nafi i cu Nodab.  
 20 Au primit ajutor împotriva lor, i Hagareni ii i to i ceice erau cu ei au fost da i în mânile lor. C ci, în timpul luptei, strigaser c tre Dumnezeu, care i -a ascultat, pentruc se încrezuser  
 21 în El. i le-au luat turmele, cincizeci de mii de c mile, dou sute cincizeci de mii de oi, dou  
 22 mii de m gari, i o sut de mii de in i; c ci au fost mul i mor i, pentruc lupta venea  
 23 dela Dumnezeu. i s'au a ezat în locul lor pîn în vremea când au fost lua i în robie. Fiii  
 24 i pe muntele Hermon; erau mul i la num r. Iat c peteniile caselor p rin ilor lor:  
 Efer, I ei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia i Iahdiel, oameni viteji, oameni vesti i, c peteniile  
 25 caselor p rin ilor lor. Dar au p c tuit împotriva Dumnezeului p rin ilor lor, i au  
 curvit dup dumnezeii popoarelor rii, pe cari Dumnezeu le nimicise dinaintea lor.  
 26 Dumnezeu lui Israel a a î at duhul lui Pul, împ ratul Asiriei, i duhul lui Tilgat-Pilneser,  
 împ ratul Asiriei; i Tilgat-Pilneser a luat robi pe Rubeni i, Gadi i i jum tate din semin ia  
 lui Manase i i -a dus la Halah, la Habor, la Hara i la râul Gozan, unde au r mas pîn în ziua  
 de azi.

## Chapter 6

1 Fiii lui Levi: Gher om, Chehat i Merari. 2 Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i  
 3 Uziel. Fiii lui Amram: Aaron i Moise, i Maria. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i  
 4 Itamar. Eleazar a n scut pe Fineas; Fineas a n scut pe Abi ua: 5 Abi ua a n scut pe Buchi;  
 Buchi a n scut pe Uzi; 6 Uzi a n scut pe Zerahia; Zerahia a n scut pe Meraiot; 7 Meraiot a  
 n scut pe Amaria: Amaria a n scut pe Ahitub; 8 Ahitub a n scut pe adoc; adoc a n scut  
 pe Ahimaa : 9 Ahimaa a n scut pe Azaria; Azaria a n scut pe Iohanan; 10 Iohanan a n scut  
 pe Azaria, care a fost preot în casa pe care a zidit -o Solomon la Ierusalim; 11 Azaria a n scut pe  
 Amaria; Amaria a n scut pe Ahitub; 12 Ahitub a n scut pe adoc; adoc a n scut pe alum;  
 13 alum a n scut pe Hilchia, Hilchia a n scut pe Azaria; 14 Azaria a n scut pe Seraia. Seraia  
 15 a n scut pe Ieho adac. Ieho adac a plecat i el când a dus Domnul în robie pe Iuda i

Ierusalimul prin Nebucadne ar. <sup>16</sup> Fiii lui Levi: Gher om, Chehat i Merari. - <sup>17</sup> Iat numele  
 fiilor lui Gher om: Libni i imei. - <sup>18</sup> Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel.  
<sup>19</sup> Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. - Acestea sînt familiile lui Levi, dup p rin ii lor. <sup>20</sup> Din  
 Gher om: Libni, fiul s u; Iahat, fiul s u; Zima, fiul s u; <sup>21</sup> Ioah, fiul s u; Ido, fiul s u;  
 Zerah, fiul s u; Ieatrai, fiul s u. - <sup>22</sup> Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul s u; Core, fiul s u; Asir,  
 fiul s u; <sup>23</sup> Elcana, fiul s u; Ebiasaf, fiul s u; Asir, fiul s u; <sup>24</sup> Tahat, fiul s u; Uriel, fiul  
 s u; Ozia, fiul s u; Saul, fiul s u. <sup>25</sup> Fiii lui Elcana: Amasai i Ahimot; <sup>26</sup> Elcana, fiul s u;  
 Elcana- ofai, fiul s u; Nahat, fiul s u; <sup>27</sup> Eliab, fiul s u; Ieroham, fiul s u; Elcana, fiul s u;  
<sup>28</sup> i fiii lui Samuel, întîiul n scut: Va ni i Abia. - <sup>29</sup> Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul s u;  
 imei, fiul s u; Uza, fiul s u; <sup>30</sup> imea, fiul s u; Haghia, fiul s u; Asaia, fiul s u. <sup>31</sup> Iat  
 aceia pe cari i -a pus David pentru cîrmuirea cînt rii în Casa Domnului, de cînd a avut chivotul  
<sup>32</sup> un loc de odihn : ei împlineau slujba de cînt re i înaintea loca ului cortului întîlnirii, pîn  
 cînd a zidit Solomon Casa Domnului la Ierusalim, i î i f ceau slujba dup rînduiala care le  
<sup>33</sup> era poruncit . Iat cei ce slujeau cu fiii lor. Dintre fiii Chehati ilor: Heman, cînt re ul,  
<sup>34</sup> fiul lui Ioel, fiul lui Samuel, fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah, <sup>35</sup> fiul  
 lui uf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai, <sup>36</sup> fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui  
 Azaria, fiul lui efanias, <sup>37</sup> fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, <sup>38</sup> fiul lui  
<sup>39</sup> I ehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel. - Fratele s u Asaf, care st tea la dreapta  
<sup>40</sup> sa, Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui imea, fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,  
<sup>41</sup> fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia, <sup>42</sup> fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui imei, <sup>43</sup> fiul  
<sup>44</sup> lui Iahat, fiul lui Gher om, fiul lui Levi. - Fiii lui Merari, fra ii lor, la stînga; Etan, fiul lui  
<sup>45</sup> Chi i, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc, fiul lui Ha abia, fiul lui Ama ia, fiul lui Hilchia, <sup>46</sup> fiul  
<sup>47</sup> lui Am i, fiul lui Bani, fiul lui emer, fiul lui Mahli, fiul lui Mu i, fiul lui Merari, fiul lui  
<sup>48</sup> Levi. Fra ii lor, Levi ii, erau îns rcina i cu toat slujba loca ului Casei lui Dumnezeu.  
<sup>49</sup> Aaron i fiii s i aduceau jertfe pe altarul arderilor de tot i t mîie pe altarul t mîiei,  
 împlineau toate slujbele în Locul prea sfînt, i f ceau isp ire pentru Israel, potrivit cu tot ce

50  
 poruncise Moise, robul lui Dumnezeu. Iat fiii lui Aaron: Eleazar, fiul s u; Fineas, fiul s u;  
 51  
 Abi ua, fiul s u; Buchi, fiul s u; Uzi, fiul s u; Zerahia, fiul s u; 52 Meraiot, fiul s u;  
 53  
 Amaria, fiul s u; Ahitub, fiul s u; adoc, fiul s u; Ahimaa , fiul s u. 54 Iat locuin ele  
 lor, dup satele lor, în hotarele cari le-au fost însemnate. Fiilor lui Aaron din familia Chehati ilor,  
 55  
 ie i i cei dintîi la sor , li s'a dat Hebronul în ara lui Iuda, i locurile lui de p unat;  
 56  
 dar cîmpia cet ii i satele ei au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune. 57 Fiilor lui Aaron li s'a  
 dat cetatea de sc pare Hebron, Libna, i locurile ei de p unat, Iatir, E temoa cu locurile ei  
 de p unat, 58 Hilen cu locurile lui de p unat, Debir cu locurile lui de p unat, 59 A an  
 60  
 cu locurile lui de p unat, Bet- eme cu locurile lui de p unat; i din semin ia lui  
 Benjamin: Gheba cu locurile lui de p unat, Alemet cu locurile lui de p unat, Anatot cu  
 locurile lui de p unat. Toate cet ile lor erau treisprezece cet i, dup familiile lor.  
 61  
 Celorlal i fii ai lui Chehat li s'au dat prin sor i zece cet i din familiile semin iei lui  
 62  
 Efraim, din semin ia lui Dan, i din jum tatea semin iei lui Manase. Fiii lui Gher om,  
 dup familiile lor, au c p tat treisprezece cet i din semin ia lui Isahar, din semin ia lui  
 63  
 A er, din semin ia lui Neftali i din semin ia lui Manase în Basan. Fiii lui Merari, dup  
 familiile lor, au c p tat prin sor i dou sprezece cet i din semin ia lui Ruben, din  
 64  
 semin ia lui Gad i din semin ia lui Zabulon. Copiii lui Israel au dat astfel Levi ilor  
 65  
 cet ile i locurile lor de p unat. Au dat prin sor i, din semin ia fiilor lui Iuda, din  
 semin ia fiilor lui Simeon i din semin ia fiilor lui Benjamin, aceste cet i, pe cari le-au  
 66  
 numit pe nume. Cît pentru celelalte familii ale fiilor lui Chehat, cet ile inutului lor au fost  
 67  
 luate din semin ia lui Efraim. Le-au dat cetatea de sc pare Sihem cu locurile lui de p unat,  
 68  
 în muntele lui Efraim, Ghezer cu locurile lui de p unat, Iocmeam cu locurile lui de p unat,  
 69  
 Bet-Horon cu locurile lui de p unat, Aialon cu locurile lui de p unat, i Gat-Rimon cu  
 70  
 locurile lui de p unat; i din jum tatea semin iei lui Manase, au dat: Aner cu locurile  
 lui de p unat, i Bileam cu locurile lui de p unat, pentru familia celorlal i fii ai lui Chehat.  
 71  
 Fiilor lui Gher om le-au dat: din familia jum t ii semin iei lui Manase, Golan în Basan  
 72  
 cu locurile lui de p unat, i A tarot cu locurile lui de p unat; din semin ia lui Isahar:  
 73  
 Chede cu locurile lui de p unat, Dobrat cu locurile lui de p unat, Ramot cu locurile

lui de p unat, i Anem cu locurile lui de p unat; <sup>74</sup> din semin ia lui A er, Ma al cu  
 locurile lui de p unat, Abdon cu locurile lui de p unat, <sup>75</sup> Hucoc cu locurile lui de p unat  
 i Rehob cu locurile lui de p unat; <sup>76</sup> i din semin ia lui Neftali: Chede din Galilea cu  
 locurile lui de p unat, Hamon cu locurile lui de p unat, i Chiriataim cu locurile lui de  
 p unat. <sup>77</sup> Celorlal i Levi i, fiilor lui Merari, le-au dat, din semin ia lui Zabulon: Rimono  
 cu locurile lui de p unat, i Taborul cu locurile lui de p unat, <sup>78</sup> iar de cealalt parte a  
 Iordanului, în fa a Ierihonului, la r s rit de Iordan: din semin ia lui Ruben, Be er, în pustie,  
 cu locurile lui de p unat, Iah a cu locurile lui de p unat, <sup>79</sup> Chedemot cu locurile lui de  
 p unat, i Mefaat cu locurile lui de p unat; <sup>80</sup> i din semin ia lui Gad, Ramot din  
 Galaad cu locurile lui de p unat, Mahanaim cu locurile lui de p unat, <sup>81</sup> Hesbonul cu  
 locurile lui de p unat, i Iaezer cu locurile lui de p unat.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Fiii lui Isahar: Tola, Pua, Ia ub i imron, patru. <sup>2</sup> Fiii lui Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai,  
 Ibsam i Samuel, c peteniile caselor p rin ilor lor, anume ai lui Tola, oameni viteji în neamul  
 lor; pe vremea lui David num rul lor era de dou zeci i dou de mii ase sute. <sup>3</sup> Fiul lui  
 Uzi: Izrahia. Fiii lui Izrahia: Micael, Obadia, Ioel, I ia, de to i cinci c petenii; <sup>4</sup> aveau cu ei,  
 dup neamurile lor, dup casele p rin ilor lor, treizeci i ase de mii de oameni, osta i  
 înarma i pentru r zboi, c ci aveau multe neveste i fii. <sup>5</sup> Fra ii lor, dup toate familiile lui  
 Isahar, oameni viteji erau de to i optzeci i apte de mii, scri i în spi ele de neam. <sup>6</sup> Fiii lui  
 Benjamin: Bela, Becher i Iediael, trei. <sup>7</sup> Fiii lui Bela: E bon, Uzi, Uziel, Ierimot, i Iri, cinci  
 c petenii ai caselor p rin ilor lor, oamenii viteji, i scri i în spi ele de neam în num r de  
 dou zeci i dou de mii treizeci i patru. - <sup>8</sup> Fiii lui Becher: Zemira, Ioa , Eliezer, Elioenai,  
 Omri, Ieremot, Abia, Anatot i Alamet; to i ace tia erau fii ai lui Becher, <sup>9</sup> i scri i în  
 spi ele de neam, dup neamurile lor, drept c petenii ale caselor p rin ilor lor, oameni viteji,  
 în num r de dou zeci de mii dou sute. - <sup>10</sup> Fiul lui Iediael: Bilhan. Fiii lui Bilhan: Ieu ,  
 Benjamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis i Ahi ahar; <sup>11</sup> to i ace tia erau fii ai lui Iediael,

c peteniile ale caselor p rin ilor lor, oameni viteji, în num r de aptesprezece mii dou sute,  
 12  
 în stare s poarte armele i s mearg la r sboi. upim i Hupim, fiii lui Ir; Hu im,  
 13  
 fiul lui Aher. Fiii lui Neftali: Iah iel, Guni, Ie er i alum, fiii Bilhei. 14 Fiii lui Manase:  
 Asriel, pe care l -a n scut iitoarea sa siriac ; ea a n scut pe Machir, tat l lui Galaad.  
 15  
 Machir a luat de nevast pe sora lui Hupim i upim. Numele sorei lui era Maaca. Numele  
 celui de al doilea fiu era elofhad; i elofhad a avut fete. 16 Maaca, nevasta lui Machir, a  
 n scut un fiu, i i -a pus numele Pere ; numele fratelui s u era ere , i fiii s i erau  
 17  
 Ulam i Rechem. Fiul lui Ulam: Bedan. Ace tia sînt fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui  
 18  
 Manase. Soru-sa Homalechet a n scut pe I hod, pe Abiezer i pe Mahla. 19 Fiii lui emida  
 erau: Ahian, Sihem, Lichi i Aniam. 20 Fiii lui Efraim: utelah; Bered, fiul s u; Tahat, fiul  
 21  
 s u; Eleada, fiul s u; Tahat, fiul s u: Zabad, fiul s u; utelah, fiul s u; Ezer i Elead.  
 Oamenii din Gat, n scu i în ar , i-au omorît, pentru c se pogorîser s le ia turmele.  
 22  
 Efraim, tat l lor, s'a j lit mult vreme, i fra ii s i au venit s -l mîngîie. 23 Apoi a  
 intrat la nevast -sa, i ea a z mislit i a n scut un fiu; el i -a pus numele Beria (În nenorocire),  
 24  
 pentru c nenorocirea era în cas . A avut ca fiic pe eera care a zidit Bet-Horonul de jos  
 i Bet-Horonul de sus i pe Uzen- eera. 25 Refah, fiul s u, i Re ef; Telah, fiul s u;  
 26  
 Tahan, fiul s u. Laedan, fiul s u; Amihud, fiul s u; Eli ama, fiul s u; 27 Nun, fiul s u;  
 28  
 Iosua, fiul s u. Ei aveau în st pînire i ca locuin Betelul cu satele lui; la r s rit:  
 29  
 Naaran; la apus: Ghezer cu satele lui, Sihemul cu satele lui, pîn la Gaza cu satele ei. Fiii lui  
 Manase st pîneau Bet- eanul cu satele lui, Taanacul cu satele lui, Meghidoul cu satele lui, Dorul  
 cu satele lui. În aceste cet i au locuit fiii lui Iosif, fiul lui Israel. 30 Fiii lui A er: Imna, I va,  
 I vi, i Beria; i Serah, sora lor. 31 Fiii lui Beria: Eber i Malchiel. 32 Malchiel a fost tat l  
 33  
 lui Birzavit. i Eber a n scut pe Iaflet, pe omer i pe Hotam, i pe sora lor ua. - Fiii  
 lui Iaflet: Pasac, Bimhal, i A vat. Ace tia sînt fiii lui Iaflet. - 34 Fiii lui amer: Ahi, Rohega,  
 35  
 Huba i Aram. - Fiii lui Helem, fratele s u: ofah, Imna, ele i Amal. 36 Fiii lui  
 ofah: Suah, Harnefer, ual, Beri, Imra, 37 Be er, Hod, ama, il a, Itran i Beera. 38 Fiii  
 39  
 lui Ieter: Iefune, Pispa i Ara. - Fiii lui Ula: Arah, Haniel i Ri ia. - 40 To i ace tia erau  
 fiii lui A er, c peteniile caselor p rin ilor lor, oameni ale i i viteji, c peteniile domnilor,



scriși în număr de douăzeci și ase de mii de oameni, în stare să poarte armele și să mergă la război.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Beniamin a născut pe Bela, întâiul lui născut, pe Abel, al doilea, Ahrah, al treilea, <sup>2</sup> Noha, al patrulea, și Rafa, al cincilea. <sup>3</sup> Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud, <sup>4</sup> Abiua, Naaman, Ahoah, <sup>5</sup> Ghera. efufan și Huram. <sup>6</sup> Iată fiii lui Ehud, cari erau capi de familie între locuitorii din Gheba, și cari i-au strămutat la Manahat: <sup>7</sup> Naaman, Ahia și Ghera. Ghera, care i-a strămutat, a născut pe Uza și pe Ahihud. <sup>8</sup> Aharaim a avut copii în țara Moabului, după ce a îndepărtat pe nevestele sale: Huim și Baara. <sup>9</sup> Cu nevastă-sa Hodea a avut pe: Iobab, Ibia, Mea, Malcam, <sup>10</sup> Ieu, ochia și Mirma. Aceștia sînt fiii și, capi de familie. <sup>11</sup> Cu Huim a avut pe: Abitub și Elpaal. <sup>12</sup> Fiii lui Elpaal: Eber, Miceam, și emer, care a zidit Ono, Lod și satele lui. <sup>13</sup> Beria și ema, cari erau capi de familie între locuitorii Aialonului, au pus pe fug pe locuitorii din Gat. <sup>14</sup> Ahio, aac, Ieremot, <sup>15</sup> Zebadia, Arad, Eder, <sup>16</sup> Micael, Iafa și Ioha erau fiii lui Beria. - <sup>17</sup> Zebadia, Meulam, Hizchi, Eber, <sup>18</sup> Imerai, Izlia și Iobab erau fiii lui Elpaal. - <sup>19</sup> Iachim, Zicri, Zabdi, <sup>20</sup> Elienai, iltai, Eliel, <sup>21</sup> Adaia, Beraia și imrat erau fiii lui imei. <sup>22</sup> Ipan, Eber, Eliel, <sup>23</sup> Abdon, Zicri, Hanan, <sup>24</sup> Hanania, Elam, Antotia, <sup>25</sup> Ifdeia și Penuel erau fiii lui aac. - <sup>26</sup> amera, eharia, Atalia, <sup>27</sup> Iaareia, Elia și Zicri erau fiii lui Ieroham. - <sup>28</sup> Aceștia sînt capi de familie, capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim. <sup>29</sup> Tatăl lui Gabaon locuia la Gabaon, și numele nevestei lui era Maaca. <sup>30</sup> Abdon era fiul său întâi născut, apoi Iur, Chis, Baal, Nadab, <sup>31</sup> Ghedor, Ahio, și Zecher. <sup>32</sup> Miclot a născut pe imea. și ei locuiau tot la Ierusalim lângă frații lor, împreună cu frații lor. - <sup>33</sup> Ner a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe Ionatan, pe Malchiua, pe Abinadab și pe Ebaal. <sup>34</sup> Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica. <sup>35</sup> Fiii lui Mica: Piton, Melec, Taerea și Ahaz. <sup>36</sup> Ahaz a născut pe Iehoada; Iehoada

a n scut pe Alemet, Azmavet i Zimri; Zimri a n scut pe Mo a; <sup>37</sup> Mo a a n scut pe Binea.  
 Fiul acestuia a fost Rafa; Eleasa a fost fiul acestuia; A el a fost fiul acestuia; <sup>38</sup> A el a avut  
 ase fii, ale c ror nume iat -le: Azricam, Bocru, Ismael, earia, Obadia i Hanan. To i  
 ace tia erau fiii lui A el. - <sup>39</sup> Fiii fratelui s u E ec: Ulam, întfiul lui n scut, Ieus, al doilea,  
 i Elifelet, al treilea. <sup>40</sup> Fiii lui Ulam au fost oameni viteji, cari tr geau cu arcul i au avut  
 mul i fii i nepo i, o sut cinczeci. To i ace tia sînt fiii lui Benjamin.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Tot Israelul este scris în spi ele de neam i trecut în cartea împ ra ilor lui Israel. i  
 Iuda a fost luat rob în Babilon, din pricina f r delegilor lui. <sup>2</sup> Cei dintîi locuitori cari au locuit  
 în mo iile lor, în cet ile lor, erau Israeli ii, preo ii, Levi ii i Netini ii. <sup>3</sup> La Ierusalim  
 locuiau fii de ai lui Iuda, fii de ai lui Benjamin, i fii de ai lui Efraim i Manase. - <sup>4</sup> Fii de ai lui  
 Pere , fiul lui Iuda: Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani. <sup>5</sup> Dintre  
 iloni i: Asaia, întfiul n scut, i fiii s i. <sup>6</sup> Fii de ai lui Zerah: Ieuel, i fra ii s i, ase  
 sute nou zeci. - <sup>7</sup> Fii de ai lui Benjamin: Salu, fiul lui Me ulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Asenua;  
<sup>8</sup> Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; Me ulam, fiul lui efatia, fiul lui Reuel,  
 fiul lui Ibnia; <sup>9</sup> i fra ii lor, dup neamurile lor, nou sute cincizeci i ase. To i oamenii  
 ace tia erau capi de familie în casele p rin ilor lor. <sup>10</sup> Din preo i: Iedaeia; Iehoiarib; Iachin;  
<sup>11</sup> Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Me ulam, fiul lui adoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, mai  
 marele Casei lui Dumnezeu; <sup>12</sup> Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pa hur, fiul lui Malchia; Maesai,  
 fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Me ulam, fiul lui Me ilemit, fiul lui Imer; <sup>13</sup> i fra ii  
 lor, c petenii ale caselor p rin ilor lor, o mie apte sute asezeci, oameni viteji, pu i în  
 slujba Casei lui Dumnezeu. <sup>14</sup> Din Levi i: emaia, fiul lui Ha ub, fiul lui Azricam, fiul lui  
 Ha abia, din fiii lui Merari; <sup>15</sup> Bacbacar; Here ; Galal; Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul  
 lui Asaf; <sup>16</sup> Obadia, fiul lui emaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui

Elcana, care locuia în satele Netofati ilor. <sup>17</sup> i u ierii: alum, Acub, Talmon, Ahiman, i  
 fra ii lor; Salum era c petenia lor, <sup>18</sup> i pîn în ziua de azi el este la u a împ ratului, la  
 r s rit. Ace tia sînt u ierii taberei fiilor lui Levi. <sup>19</sup> alum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf,  
 fiul lui Core, i fra ii s i din casa tat lui s u, Corei ii, împlineau slujba de p zitori ai  
 pragurilor cortului; p rin ii lor p ziser intrarea în tab ra Domnului, <sup>20</sup> i Fineas, fiul lui  
 Eleazar, fusese odinioar capetenia lor, i Domnul era cu el. <sup>21</sup> Zaharia, fiul lui Me elemia,  
 era u ier la intrarea cortului întîlnirii. <sup>22</sup> De to i erau dou sute doisprezece, ale i ca u ieri  
 ai pragurilor, i scri i în spi ele de neam, dup satele lor. David i v z torul Samuel îi  
 puseser în slujba lor. <sup>23</sup> Ei i copiii lor p zeau u ile Casei Domnului, adec ale casei  
 cortului. <sup>24</sup> Erau u ieri în cele patru vînturi: la r s rit, la apus, la miaz noapte i la miaz zi.  
<sup>25</sup> Fra ii lor, cari locuiau în satele lor, trebuiau s vin din timp în timp la ei apte zile.  
<sup>26</sup> C ci aceste patru c petenii ale u ierilor, ace ti Levi i, erau totdeauna în slujb , i mai  
 aveau privigherea asupra od ilor i vistieriilor Casei lui Dumnezeu; <sup>27</sup> petreceau noaptea în  
 jurul Casei lui Dumnezeu, a c rei paz o aveau, i pe care trebuiau s'o deschid în fiecare  
 diminea . <sup>28</sup> Unii din Levi i aveau grij de uneltele pentru slujb , pe cari le num rau la  
 intrare i le num rau i la ie ire. <sup>29</sup> Al îi îngrijeau de unelte, de toate uneltele sfîntului  
 loca , i de floarea f inii, de vin, de untdelemn, de t mîie i de miresme. <sup>30</sup> Fii de ai  
 preo ilor preg teau t mîia mirositoare. <sup>31</sup> Matitia, unul din Levi i, întîiul n scut al lui  
 alum Coreitul, avea grij de turtele coapte în tîgaie. <sup>32</sup> i unii din fra ii lor, dintre Chehati i,  
 erau îns rcina i s preg teasc pentru fiecare Sabat pînile pentru punerea înaintea Domnului.  
<sup>33</sup> Ace tia sînt cînt re ii, capii de familie ai Levi ilor, cari locuiau în od i, scuti i de alte  
 slujbe, pentru c lucrau zi i noapte. <sup>34</sup> Ace tia sînt capii de familie ai Levi ilor, capi dup  
 neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim. <sup>35</sup> Tat l lui Gabaon, Ieiel, locuia la Gabaon, i numele  
 nevastei lui era Maaca. <sup>36</sup> Abdon a fost fiul s u întîi n scut, apoi ur, Chis, Baal, Ner, Nadab,  
<sup>37</sup> Ghedor, Ahio, Zaharia i Miclot. <sup>38</sup> Miclot a n scut pe imeam. i ei locuiau tot la Ierusalim  
 lîng fra ii lor, cu fra ii lor. <sup>39</sup> Ner a n scut pe Chis; Chis a n scut pe Saul; Saul a n scut  
 pe Ionatan, pe Malchi- ua, pe Abinadab, i pe E baal. <sup>40</sup> Fiul lui Ionatan: Merib-Baal.

Merib-Baal a n scut pe Mica. <sup>41</sup> Fiii lui Mica: Piton, Melec i Tahrea. <sup>42</sup> Ahaz a n scut pe  
 Iaera; Iaera a n scut pe Alemet, Azmavet i Zimri; Zimri a n scut pe Mo a; <sup>43</sup> Mo a a  
 n scut pe Binea. Fiul acestuia a fost Refaia; Eleasa a fost fiul acestuia; A el a fost fiul acestuia.  
<sup>44</sup> A el a avut ase fii, ale c ror nume iat -le: Azricam, Bocru, Ismael, earia, Obadia i  
 Hanan. Ace tia sînt fiii lui A el.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Filistenii s'au luptat cu Israel, i oamenii lui Israel au luat -o la fug înaintea Filistenilor  
 i au c zut mor i pe muntele Ghilboa. <sup>2</sup> Filistenii au urm rit pe Saul i pe fiii lui, i au  
 ucis pe Ionatan, Abinadab i Malchi- ua, fiii lui Saul. <sup>3</sup> În v lm eala luptei a prins i pe  
 Saul; arca îi l-au ajuns i l-au r nit. <sup>4</sup> Saul a zis atunci celui ce -i ducea armele: „Scoate- i  
 sabia, i str punge-m cu ea, ca nu cumva s vin ace ti net ia i împrejur s m  
 batjocoreasc .” Cel ce -i ducea armele n'a voit, c ci se temea. i Saul i -a luat sabia i s'a  
<sup>5</sup> aruncat în ea. Cel ce ducea armele lui Saul, v zîndu -l mort, s'a aruncat i el în sabia lui, i  
<sup>6</sup> a murit. Astfel a perit Saul i cei trei fii ai lui, i toat casa lui a perit în acela timp. <sup>7</sup> To i  
 b rba îi lui Israel, cari erau în vale, v zînd fuga i v zînd c Saul i fiii lui au murit,  
<sup>8</sup> i-au p r sit cet ile i au fugit i ei. i Filistenii au venit i s'au a ezat acolo. A  
 doua zi, Filistenii au venit s j fuiasc mor ii, i au g sit pe Saul i pe fiii lui, c zu i  
<sup>9</sup> pe muntele Ghilboa. L-au j fuit, i i-au luat capul i armele. Apoi au trimes s dea de tire  
<sup>10</sup> prin toat ara Filistenilor, idolilor lor i poporului. Au pus armele lui Saul în casa  
 dumnezeului lor, i i-au atîrnat easta capului în templul lui Dagon. <sup>11</sup> Când au auzit to i  
 locuitorii din Iabesul din Galaad tot ce au f cut Filistenii lui Saul, <sup>12</sup> s'au sculat to i oamenii  
 viteji, au luat trupul lui Saul i trupurile fiilor lui, i le-au dus la Iabes. Le-au îngropat oasele  
<sup>13</sup> supt stejar, la Iabes, i au postit apte zile. Saul a murit, pentruc s'a f cut vinovat de  
 f r delege fa de Domnul, al c rui cuvînt nu l -a p zit, i pentruc a întrebat i cerut  
<sup>14</sup> sfatul celor ce cheam mor ii. N'a întrebat pe Domnul: deaceea Domnul l -a omorît, i  
 împ r ia a dat -o lui David, fiul lui Isai.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Tot Israelul s'a strâns la David la Hebron, zicând: „Iat c noi sîntem os din oasele tale i  
<sup>2</sup> carne din carnea ta. Odinioar , chiar cînd era Saul împ rat, tu duceai i aduceai pe Israel  
 înapoi. Domnul, Dumnezeul t u, i -a zis: „Tu vei pa te pe poporul Meu Israel i tu vei fi  
<sup>3</sup> c petenia poporului Meu Israel.`` Astfel to i b trîinii lui Israel au venit la împ rat la Hebron,  
 i David a f cut leg mînt cu ei la Hebron înaintea Domnului. Au uns pe David împ rat peste  
<sup>4</sup> Israel, dup cuvîntul Domnului, spus prin Samuel. David a mers cu tot Israelul asupra  
<sup>5</sup> Ierusalimului, adic Iebus. Acolo erau Iebusi ii, locuitorii rii. Locuitorii Iebusului au zis  
 lui David: „Nu vei intra aici.`` Dar David a luat cet uia Sionului: aceasta este cetatea lui David.  
<sup>6</sup> David zisese: „Oricine va bate cel dintîi pe Iebusi i va fi c petenie i domn.`` Ioab, fiul  
<sup>7</sup> eruiei, s'a suit cel dintîi, i a ajuns c petenie. David s'a a ezat în cet uie; deaceea au  
<sup>8</sup> numit -o cetatea lui David. A f cut zid împrejurul cet ii, dela Milo de jur împrejur; i Ioab  
<sup>9</sup> a dres cealalt parte a cet ii. David ajungea din ce în ce mai mare, i Domnul o tirilor  
<sup>10</sup> era cu el. Iat c peteniile vitejilor cari erau în slujba lui David, i cari l-au ajutat împreun  
 cu tot Israelul s -i înt reasc st pînirea, ca s -l pun împ rat, dup cuvîntul Domnului  
<sup>11</sup> cu privire la Israel. Iat , dup num rul lor, vitejii cari erau în slujba lui David. Ia obeam,  
 fiul lui Hacmoni, unul din c pitanii de seam . El i -a învîrtit sulii a peste trei sute de oameni,  
<sup>12</sup> pe cari i -a omorît dintr'o singur dat . Dup el, Eleazar, fiul lui Dodo, Ahohitul, unul din  
<sup>13</sup> cei trei r zboinici. El era cu David la Pas-Damim, unde se strînseser Filistenii pentru lupt .  
<sup>14</sup> Acolo era o bucat de p mînt plin cu orz: i poporul fugea dinaintea Filistenilor. S'au  
 a ezat în mijlocul ogorului, l-au ocrotit, i au b tut pe Filiseni. i Domnul a dat o mare  
<sup>15</sup> izb vire. Trei din cele treizeci de c petenii s'au pogorît la David pe stînc în pe tera Adulam,  
<sup>16</sup> cînd tab ra Filistenilor era în valea Refaimi ilor. David era atunci în cet uie, i o ceat  
<sup>17</sup> a Filistenilor era la Betleem. David a avut o dorin , i a zis: „Cine-mi va aduce ap de  
<sup>18</sup> b ut din fîntîna de la poarta Betleemului?`` Atunci cei trei b rba i au trecut prin tab ra  
 Filistenilor, i au scos ap din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus -o i au dat -o lui David;  
<sup>19</sup> dar David n'a vrut s'o bea, ci a v rsat -o înaintea Domnului. El a zis: „S m fereasc  
 Dumnezeul meu s fac una ca aceasta! S beau eu sîngele acestor oameni, cari s'au dus cu

primejdia vie ii lor? Caci cu primejdia vie ii lor au adus -o.`` i n'a voit s'o bea. Iat ce au

ficut acei trei viteji. <sup>20</sup> Abi ai, fratele lui Ioab, era cpetenia celor trei. El i -a invirtit

suli a peste trei sute de oameni, i i -a omorit; i i -a mers faima intre cei trei. <sup>21</sup> El era cel mai  
cu vaz din cei trei din rindul al doilea, i a fost cpetenia lor; dar n'a ajuns pe cei trei dintii.

<sup>22</sup> Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabeel, om de prei vestit prin ispravile lui.  
El a ucis cei doi lei ai Moabului. S'a pogorit in mijlocul unei gropi pentru ap, unde a ucis un leu,

intr'o zi cand c zuse z pada. <sup>23</sup> El a ucis pe un Egiptean, care avea o staturade cincico i i  
avea in min o suli, ca sulul unui es tor; s'a pogorit impotriva lui cu un toiag, a smuls

suli a din mina Egipteanului, i l -a ucis cu ea. <sup>24</sup> Iat ce a ficut Benaia, fiul lui Iehoiada;

i i -a mers faima printre cei trei viteji. <sup>25</sup> Era cel mai cu vaz din cei treizeci; dar n'a ajuns pe

cei trei dintii. David l -a primit in sfatul celor mai aproape de el. <sup>26</sup> Vitejii otirii: Asael, fratele

lui Ioab. Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. <sup>27</sup> Amot, din Harar. Hele, din Palon. <sup>28</sup> Ira, fiul

lui Iche, din Tecoa, Abiezer, din Anatot. <sup>29</sup> Sibecai, Huatitul. Ilai, din Ahoah. <sup>30</sup> Maharai,

din Netofa, Heled, fiul lui Baana, din Netofa. <sup>31</sup> Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin.

Benaia, din Piraton. <sup>32</sup> Hurai, din Nahale-Gaa. Abiel, din Araba. <sup>33</sup> Azmavet, din Baharum.

Eliahba, din Aalbon. <sup>34</sup> Bene-Haem, din Ghizon. Ionatan, fiul lui Aghe, din Harar. <sup>35</sup> Ahiam,

fiul lui Sacar, din Harar. Elifal, fiul lui Ur. <sup>36</sup> Hefer din Mechera. Ahia, din Palon. <sup>37</sup> Hero, din

Carmel. Naarai, fiul lui Ezbai. <sup>38</sup> Ioel, fratele lui Natan. Mibhar, fiul lui Hagri. <sup>39</sup> Elec, Amonitul,

Nahrai, din Berot, care ducea armele lui Ioab, fiul eruiei. <sup>40</sup> Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter.

<sup>41</sup> Urie, Hetitul. Zabad, fiul lui Ahlai. <sup>42</sup> Adina, fiul lui Iza, Rubenitul, cpetenia Rubenilor,

i treizeci impreun cu el. <sup>43</sup> Hanan, fiul lui Maaca. Iosafat, din Mitni. <sup>44</sup> Ozia, din A tarot.

ama i Iehiel, fiii lui Hotam, din Aroer. <sup>45</sup> Iediael, fiul lui Imri. Ioha, fratele su, Titul.

<sup>46</sup> Eliel, din Mahavim, Ieribai i Ioavia, fiii lui Elnaam. Itma, Moabitul. <sup>47</sup> Eliel, Obed i  
Iaasiel-Meobaia.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Iată cei ce s-au dus la David la iclag, pe când se învârtise el departe de fața lui Saul, fiul  
 lui Chis. Ei făceau parte din vitejii cari i-au dat ajutor în timpul războiului. <sup>2</sup> Erau arcași, cu  
 mâna dreaptă și cu mâna stângă aruncau pietre, iar cu arcul trăgeau săgeți: erau din Benjamin,  
 din numărul fraților lui Saul. <sup>3</sup> Căpetenia Ahiezer și Ioas, fiii lui Ema, din Ghibea; Ieziel  
 și Pelet, fiii lui Azmavet; Beraca; Iehu, din Anatot; <sup>4</sup> Imaia, din Gabaon, viteaz între cei treizeci,  
 și căpetenie peste treizeci; Ieremia; Iahaziel; Iohanen; Iozabad, din Ghedera; <sup>5</sup> Eluzai; Ierimot;  
 Bealia; Emaria; Efatia, din Harof; <sup>6</sup> Elcana, Iia, Azareel, Ioezer și Iaoab, Corei și;  
<sup>7</sup> Ioela și Zebadia, fiii lui Ieroham, din Ghedor. <sup>8</sup> Dintre Gadiși, niște viteji au plecat să se  
 ducă la David în cetățile pustii, oștii de război, înarmați cu scuturi și cu  
 săbii, ca niște lei, și iuși ca niște căprioare de pe munte. <sup>9</sup> Ezer, căpetenia; Obadia,  
 al doilea; Eliab, al treilea; <sup>10</sup> Miman, al patrulea; Ieremia, al cincilea; <sup>11</sup> Atai, al șaselea;  
 Eliel, al șaptelea; <sup>12</sup> Iohanen, al optulea; Elzabad, al nouălea; <sup>13</sup> Ieremia, al zecelea; Macbanai,  
 al unsprezecelea. <sup>14</sup> Aceștia erau fiii lui Gad, căpeteniile oștii; unul singur, cel mai mic,  
 putea să se lupte cu o sută de oameni, și cel mai mare cu o mie. <sup>15</sup> Aceștia au trecut Iordanul  
 în luna întâi, când ieșea din munte, pe tot cursul lui, și ei sînt aceia cari au pus pe fug pe toți  
 locuitorii din vale, la răsrit și la apus. <sup>16</sup> Și din fiii lui Benjamin și ai lui Iuda au fost unii  
 cari s-au dus la David în cetățile. <sup>17</sup> David le-a ieșit înainte, și le-a vorbit astfel: „Dacă  
 veniți la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutați, inima mea se va uni cu voi; dar dacă veniți  
 să mă înșelați, în folosul vrăjmașilor mei, când nu fac nimic rău, Dumnezeu va răzbi  
 noștri să vă judece!” <sup>18</sup> Amasai, unul din căpeteniile de seamă, a fost apucat de  
 Duhul, și a zis: „Sîntem cu tine, Davide, și cu tine, fiul lui Isai! Pace, pace ție, și pace celor  
 ce te ajută, căci Dumnezeu te va ajuta!” și David i-a primit, și i-a pus între căpeteniile  
<sup>19</sup> oștii. Niște oameni din Manase s-au unit cu David, când a pornit cu război împotriva lui  
 Saul cu Filistenii. Dar n-au fost de ajutor Filistenilor; căci, după ce s-au sfătuit, domnii Filistenilor  
 au trimis înapoi pe David, zicînd: „S'ar putea ca el să treacă de partea stăpînului său Saul,  
 și să ne pună astfel în primejdie capetele noastre.” <sup>20</sup> Când s'a întors la iclag, iată cei ce  
 s-au unit cu el din Manase: Adnah, Iozabad, Iediael, Micael, Iozabad, Elihu și Iltai, căpetenia  
<sup>21</sup> miilor lui Manase. Au dat ajutor lui David împotriva cetei (jefuitorilor Amaleciși), căci  
 toți erau oameni viteji, și au ajuns căpeteniile în oștea. <sup>22</sup> Și din zi în zi veneau oameni la

David s-a ajutat, pînă ce a avut o tabără mare, ca o tabără a lui Dumnezeu. <sup>23</sup> Iată  
numărul oamenilor înarmați pentru război, cari s'au dus la David în Hebron, ca să treacă  
asupra lui domnia lui Saul, după porunca Domnului. <sup>24</sup> Fiii lui Iuda, cari purtau scutul și sulița,  
ase mii opt sute, înarmați pentru război. <sup>25</sup> Din fiii lui Simeon, oameni viteji la război,  
apte mii o sută. <sup>26</sup> Din fiii lui Levi, patru mii ase sute; <sup>27</sup> și Iehoiada, mai marele  
Aaronilor, și cu el trei mii apte sute; <sup>28</sup> și Adoc, tânăr viteaz, și casa tatălui său,  
douăzeci și două de cetenii. <sup>29</sup> Din fiii lui Beniamin, frații lui Saul, trei mii; cîci pînă  
atunci cea mai mare parte dintre ei rămăseseră credincioși casei lui Saul. <sup>30</sup> Din fiii lui Efraim,  
douăzeci de mii opt sute, oameni viteji, oameni cu faimă, după casele părinților lor. <sup>31</sup> Din  
jumătatea seminției lui Manase, optsprezece mii, cari au fost numiți pe numele său se duc  
să pună împotrivă pe David. <sup>32</sup> Din fiii lui Isahar, cari se pricepeau în înțelegerea vremurilor  
și știau ce trebuia să facă Israel, două sute de cetenii, și toți frații lor erau puși  
sub porunca lor. <sup>33</sup> Din Zabulon, cincizeci de mii, în stare să meargă la o țară, înarmați  
pentru luptă cu toate armele de război, și gata să se lupte cu o inimă hotărâtă. <sup>34</sup> Din  
Neftali, o mie de cetenii, și cu ei treizeci și apte de mii, cari purtau scutul și sulița.  
<sup>35</sup> Din Dani, înarmați pentru război, douăzeci și opt de mii ase sute. <sup>36</sup> Din Așer, în  
stare să meargă la oaste, și gata de luptă: patruzeci de mii. <sup>37</sup> Și de cealaltă parte a Iordanului,  
din Rubeni, din Gadi, și din jumătatea seminției lui Manase, cu toate armele de război,  
o sută douăzeci de mii. <sup>38</sup> Toți acești bărbați, oameni de război, gata de luptă, au venit  
la Hebron cu inima neprefăcută, ca să pună pe David împotrivă peste tot Israelul. Și toți  
ceilalți din Israel erau tot cu un gând să facă împotrivă pe David. <sup>39</sup> Au stat acolo trei zile cu  
David, mîncînd și bînd, cîci frații lor le pregătiseră de mîncare. <sup>40</sup> Și chiar ceice locuiau  
între ei pînă la Isahar, la Zabulon și Neftali, aduceau merinde pe mîgari, pe cămile, pe cățiri  
și pe boi: aluaturi, turte de smochine și de stafide, vin, untdelemn, boi și oi din belug, cîci  
era bucurie în Israel.

### Chapter 13



<sup>1</sup> David a învâdit sfat cu cpeteniile peste mii i peste sute, cu to i mai marii. <sup>2</sup> i David a zis întregei adun ri a lui Israel: „Dac g si i cu cale, i dac lucrul acesta vine dela Domnul, Dumnezeul nostru, s trimetem în toate p r ile la fra ii no tri cari au r mas în toate înuturile lui Israel, i la preo i i Levi i în cet ile i împrejurimile lor, ca s se strîng la noi, <sup>3</sup> i s aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, c ci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.” <sup>4</sup> Toat adunarea a hot rît s fac a a, c ci lucrul acesta a p rut bun întregului popor. <sup>5</sup> David a strîns pe tot Israelul, dela ilhor în Egipt, pîn la intrarea Hamatului, ca s aduc din Chiriati-Iearim chivotul lui Dumnezeu. <sup>6</sup> i David, împreun cu tot Israelul, s'a suit la Baala, la Chiriati-Iearim, care este al lui Iuda, ca s ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea c ruia este chemat Numele Domnului care ade între heruvimi. <sup>7</sup> Au pus într'un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din casa lui Abinadab: Uza i Ahio <sup>8</sup> cârmuiau carul. David i tot Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toat puterea lor, cântînd i zicînd din arfe, din l ute, din tobe, din chimvale i din trîmbi e. <sup>9</sup> Cînd au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mîna s apuce chivotul, pentru c boii erau s -l r stoarne. <sup>10</sup> Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Uza, i Domnul l -a lovit, pentru c întinsese mîna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea lui Dumnezeu. <sup>11</sup> David s'a mîniat c Domnul f cuse o sp rtur , lovind pe Uza cu o asemenea pedeaps . De aceea locul acesta a fost numit pîn în ziua de azi Pere -Uza. <sup>12</sup> David s'a temut de Dumnezeu în ziua aceea, i a zis: „Cum s aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?” <sup>13</sup> David n'a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l -a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. <sup>14</sup> Chivotul lui Dumnezeu a r mas trei luni la familia lui Obed-Edom, în casa lui. i Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom i tot ce era al lui.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Hiram, împ ratul Tirului, a trimes soli lui David, i lemn de cedru i cioplitori de piatr i tîmplari, s -i zideasc o cas . <sup>2</sup> David a cunoscut c Domnul îl înt rea ca împ rat al lui Israel, i c împ r ia lui s'a în l at foarte mult, din pricina poporului S u Israel. <sup>3</sup> David a mai luat neveste i la Ierusalim: i a mai n scut fii i fiice. <sup>4</sup> Iat numele celor ce i s'au n scut la Ierusalim; amua, obab, Natan, Solomon, <sup>5</sup> Ibhar, Eli ua, Elfelet, <sup>6</sup> Noga,

<sup>7</sup> Nefeg, Iafia, Eli ama, Beeliada i Elifelet. <sup>8</sup> Filistenii au auzit c David fusese uns împ rat peste tot Israelul, i s'au suit cu to ii s -l caute. David a fost în tiin at de acest lucru, i le -a ie it înainte. <sup>9</sup> Filistenii au venit, i s'au r spîndit în valea Refaimi ilor. <sup>10</sup> David a întreat pe Dumnezeu, zicînd: „S m sui împotriva Filistenilor, i îi vei da în mînile mele?”  
<sup>11</sup> i Domnul i -a zis: „Sui-te, i -i voi da în mînile tale.” S'au suit la Baal-Pera im, unde David i -a b tut. Apoi a zis: „Dumnezeu a risipit pe vr jma ii mei prin mîna mea, ca pe ni te ape cari se scurg. Deaceea s'a dat locului acestuia numele Baal-Pera im. <sup>12</sup> Ei i-au l sat acolo dumnezeii, cari au fost ar i în foc, dup porunca lui David. <sup>13</sup> Filistenii s'au r spîndit din nou în vale. <sup>14</sup> David a întreat iar pe Dumnezeu. i Dumnezeu i -a zis: „S nu te sui dup ei; întoarce-te dela ei, i mergi asupra lor prin fa a duzilor. <sup>15</sup> Cînd vei auzi un vuiet de pa i în vîrfurile duzilor, atunci s ie i la lupt , c ci Dumnezeu merge înaintea ta, ca s bat oastea Filistenilor.” <sup>16</sup> David a f cut cum îi poruncise Dumnezeu, i oastea Filistenilor a fost b tut dela Gabaon pîn la Ghezer. <sup>17</sup> Faima lui David s'a r spîndit în toat ara, i Domnul l -a f cut de temut pentru toate neamurile.

## Chapter 15

<sup>1</sup> David i -a zidit case în cetatea lui David; a preg tit un loc chivotului lui Dumnezeu, i a ridicat un cort pentru el. <sup>2</sup> Atunci David a zis: „Chivotul lui Dumnezeu nu trebuie purtat decît de Levi i, c ci pe ei i -a ales Domnul s duc chivotul lui Dumnezeu i s -l slujeasc pe vecie. <sup>3</sup> i David a strîns tot Israelul la Ierusalim ca s suie chivotul Domnului la locul pe care i -l preg tise. <sup>4</sup> David a strîns pe fiii lui Aaron i pe Levi i: <sup>5</sup> din fiii lui Chehat: pe c petenia Uriel i pe fra ii s i, o sut dou zeci; <sup>6</sup> din fiii lui Merari: pe c petenia Asaia i pe fra ii s i, dou sute dou zeci; <sup>7</sup> din fiii lui Gher om: pe c petenia Ioel i pe fra ii s i, o sut treizeci; <sup>8</sup> din fiii lui Eli afan: pe c petenia Semaia i pe fra ii s i, dou sute; <sup>9</sup> din fiii lui Hebron, pe c petenia Eliel i pe fra ii s i, optzeci; <sup>10</sup> din fiii lui Uziel, pe c petenia Aminadab i pe fra ii s i, o sut doisprezece. <sup>11</sup> David a chemat pe preo ii adoc i Abiatar, i pe Levi ii Uriel, Asaia, Ioel, emaia, Eliel i Aminadab. <sup>12</sup> i le -a zis: „Voi sînte i capii de

familie ai Levi ilor, sfin i i-v , voi i fra ii vo tri, i sui i chivotul Domnului,  
 Dumnezeului lui Israel, la locul pe care i l-am preg tit. <sup>13</sup> Pentru c n'a i fost întîia dat ,  
 deaceea ne -a lovit Domnul Dumnezeu nostru, c ci nu L-am c utat dup lege.`` <sup>14</sup> Preo ii  
 i Levi ii s'au sfin it ca s suie chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel. <sup>15</sup> Fiii Levi ilor  
 au dus chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu ni te drugii, cum poruncise Moise, dup cuvîntul  
 Domnului. <sup>16</sup> i David a zis c peteniilor Levi ilor s a eze pe fra ii lor cînt re i cu  
 instrumente de muzic , cu l ute, arfe i imbale, i s sune din ele cînt ri r sun toare,  
 în semn de bucurie. <sup>17</sup> Levi ii au a ezat pe Heman, fiul lui Ioel; dintre fra ii lui, pe Asaf, fiul  
 lui Berechia; i dintre fiii lui Merari, fra ii lor, pe Etan, fiul lui Cu aia; <sup>18</sup> apoi împreun cu  
 ei pe fra ii lor de a doua mîn : pe Zaharia, Ben, Iaaziel, emiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia,  
 Maaseia, Matitia, Elifele i Micneia, i Obed-Edom i Ieiel, u ieri. <sup>19</sup> Cînt re ii Heman,  
 Asaf i Etan aveau imbale de aram , ca s sune din ele. <sup>20</sup> Zaharia, Aziel, emiramot,  
 Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia i Benaia aveau l ute pe alamot; <sup>21</sup> i Matitia, Elifele, Micneia,  
 Obed-Edom, Ieiel i Azazia, aveau arfe cu opt coarde, ca s sune tare. <sup>22</sup> Chenania, c petenia  
 muzicii între Levi i, cîrmuia muzica, fiindc era me ter. <sup>23</sup> Berechia i Elcana erau u ieri  
 chivotului. <sup>24</sup> ebania, Iosafat, Netaneel, Amasai, Zaharia, Benaia i Eliezer, preo ii, sunau  
 din trîmbi e înaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom i Iehia erau u ieri chivotului.  
<sup>25</sup> David, b trîinii lui Israel, i c peteniile miilor au pornit astfel s suie chivotul leg mîntului  
 Domnului de la casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei. <sup>26</sup> Cînd a ajutat Dumnezeu pe Levi i  
 s ridice chivotul leg mîntului Domnului, au jertfit apte vi ei i apte berbeci. <sup>27</sup> David  
 era îmbr cat cu o manta de in sup ire; tot a a erau îmbr ca i to i Levi ii, cari duceau  
 chivotul, cînt re ii, i Chenania, c petenia muzicii între cînt re i, i David avea pe el un  
 efod de in. <sup>28</sup> Tot Israelul a suit chivotul leg mîntului Domnului cu strig te de bucurie, cu sunete  
 de goarne, de trîmbi e, i de chimvale, i f cînd s r sune l utele i arfele. <sup>29</sup> Pe cînd  
 intra în cetatea lui David chivotul leg mîntului Domnului, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastr ,  
 i cînd a v zut pe împ ratul David s rind i jucînd, l -a dispre uit în inima ei.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Dup ce au adus chivotul lui Dumnezeu, l-au pus în mijlocul cortului pe care -l întinsese David pentru el, i au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot i jertfe de mul miri. <sup>2</sup> Când a ispr vit David de adus arderile de tot i jertfele de mul miri, a binecuvântat poporul în Numele Domnului. <sup>3</sup> Apoi a împ r it tuturor celor din Israel b rba i i femei, fiec ruia câte o pâne, o bucat de carne i o turt de stafide. <sup>4</sup> A dat Levi ilor sarcina s fac slujba înaintea chivotului Domnului, s chieme, s laude i s sl veasc pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. <sup>5</sup> Ace tia erau: Asaf, c petenia; Zaharia, al doilea dup el, Ieiel, emiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom i Ieiel. Ei aveau instrumente de muzic , al ute i arfe, i Asaf suna din imbale. <sup>6</sup> Preo ii Benaia i Iahaziel sunau mereu din trâmbi e înaintea chivotului leg mîntului lui Dumnezeu. <sup>7</sup> În ziua aceea David a îns rcinat pentru întâia dat pe Asaf i fra ii s i s vesteasc laudele Domnului. <sup>8</sup> L uda i pe Domnul, chema i Numele Lui: face i cunoscut printre popoare faptele Lui înalte! <sup>9</sup> Cînta i, cînta i în cinstea Lui! Vorbi i despre toate minunile Lui! <sup>10</sup> F li i-v cu Numele Lui cel sfînt! S se bucure inima celor ce caut pe Domnul! <sup>11</sup> C uta i pe Domnul i sprijinul Lui, c uta i necurnat Fa a Lui! <sup>12</sup> Aduce i-v aminte de minunile pe cari le -a f cut, de minunile Lui i de judec ile rostite de gura Lui, <sup>13</sup> voi, s mîn a lui Israel, robul S u, copiii lui Iacov, ale ii Lui! <sup>14</sup> Domnul este Dumnezeuul nostru; judec ile Lui se împlinesc pe tot p mîntul. <sup>15</sup> Aduce i-v aminte totdeauna de leg mîntul S u; de f g duin ele Lui, f cute pentru o mie de neamuri de oameni, <sup>16</sup> de leg mîntul pe care l -a f cut cu Avraam, i de jur mîntul pe care l -a f cut lui Isaac; <sup>17</sup> El l -a f cut o lege pentru Iacov, un leg mînt vecinic pentru Israel, <sup>18</sup> zicînd: „Î i voi da ara Canaanului, ca mo tenere care v'a c zut la împ r eal .” <sup>19</sup> Ei erau pu ini la num r atunci, foarte pu ini la num r, i str ini în ara aceea. <sup>20</sup> i mergeau dela un neam la altul, i dela o împ r ie la un alt popor; <sup>21</sup> dar El n'a îng duit nim nui s -i asupreasc , i a pedepsit împ ra i din pricina lor, <sup>22</sup> zicînd: „Nu v atinge i de un ii Mei, i nu face i nici un r u proorocilor mei! <sup>23</sup> Cînta i Domnului, to i locuitorii p mîntului! Vesti i din zi în zi mîntuirea Lui; <sup>24</sup> povesti i printre neamuri slava Lui, printre

toate popoarele minunile Lui! <sup>25</sup> Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laud, El este de  
 temut mai pesus de toți dumnezeii; <sup>26</sup> căci toți dumnezeii popoarelor sînt idoli, dar Domnul  
 a făcut cerurile. <sup>27</sup> Măreția și strălucirea sînt înaintea Feiei Lui, și bucuria sînt în  
 locul Lui. <sup>28</sup> Familii de popoare, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! <sup>29</sup> Dați  
 Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă  
 înaintea Domnului cu podoabe sfinte. <sup>30</sup> Tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!  
 Căci lumea este întărită, și nu se clatină. <sup>31</sup> Și se bucure cerurile, și să se veselească  
 pământul! Și se spun printre neamuri că Domnul împărătește! <sup>32</sup> Și urle marea cu  
 tot ce este în ea! Cîmpia să se veselească împreună cu tot ce este pe ea! <sup>33</sup> Și chiuie copacii  
 din pădure înaintea Domnului! Căci El vine să judece pământul. <sup>34</sup> Lăudați pe Domnul,  
 căci este bun, căci îndurarea Lui învece în veac! <sup>35</sup> Ziceți: „Mîntuie-te-ne, Dumnezeul mîntuirii,  
 strînge-ne și scoate-ne din mijlocul neamurilor, căsăluim Numele Tău cel sfînt, și să  
 ne punem slava în a Ta lăuda! <sup>36</sup> Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecinicie  
 în vecinicie! și tot poporul a zis: „Amin!” și lăuda pe Domnul! <sup>37</sup> David a lăsat acolo, înaintea  
 chivotului legământului Domnului, pe Asaf și pe frații lui, ca să slujească necurmat înaintea  
 chivotului, împlinindu-și datoria zi de zi. <sup>38</sup> A lăsat pe Obed-Edom și pe Hosa cu frații lor,  
 în număr de așezeci și opt, pe Obed-Edom, fiul lui Ieditun, și pe Hosa, ca să uieri. <sup>39</sup> A pus  
 pe preotul adoc și pe preoții, frații săi, înaintea locului Domnului, pe înălțimea din  
 Gabaon, <sup>40</sup> ca să aducă necurmat Domnului arderi de tot, dimineața și seara, pe altarul  
 arderilor de tot, și să îplinească tot ce este scris în legea Domnului, poruncit lui Israel de  
 Domnul. <sup>41</sup> Cu ei erau Heman și Ieditun, și ceilalți cari fuseseră aleși și numiți pe nume  
 ca să laude pe Domnul, căci îndurarea Lui învece în veac. <sup>42</sup> Cu ei erau Heman și Ieditun, cari  
 aveau trâmbițe și imbele pentru ceice sunau din ele, și instrumente pentru cântări în cinstea  
 lui Dumnezeu. Fiii lui Ieditun erau uieri. <sup>43</sup> Tot poporul s'a dus fiecare la casa lui, și David  
 s'a întors și i binecuvînteze casa.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Pe cînd locuia David în casa lui, a zis proorocului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, și chivotul legământului Domnului este într-un cort.”  
<sup>2</sup> Natan a răspuns lui David: „F  
tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.”  
<sup>3</sup> În noaptea următoare, cuvîntul Domnului  
a vorbit lui Natan: „Du-te și spune robului Meu David: „A a vorbete te Domnul: „Nu tu îți  
vei zidi o casă de locuit.”  
<sup>4</sup> Căci Eu n'am locuit într-o casă din ziua cînd am scos pe Israel din  
Egipt pînă în ziua de azi; căci am mers din cort în cort, și din loca în loca. Pretutindeni pe  
<sup>5</sup> unde am mers cu tot Israelul, am spus Eu o vorbă vreunui din judec torii lui Israel, că rora le  
poruncisem să pască pe poporul Meu, am zis Eu: „Pentru ce nu-Mi zidi o casă de cedru?”  
<sup>6</sup>  
<sup>7</sup> Acum să spui robului Meu David: „A a vorbete te Domnul o tîrilor: „Te-am luat de la pădure,  
din apoiă oilor, că să fii căpetenia poporului Meu Israel; am fost cu tine pretutindeni pe unde  
<sup>8</sup> ai mers, am nimicit pe toți și vrăjmașii tăi dinaintea ta, și i-am făcut nume ca numele celor  
<sup>9</sup> mari de pe pământ: am dat o locuință poporului Meu Israel, și l-am sădit ca să fie statornic  
acolo și să nu mai fie turburat, pentru că cei răi și nu-l mai nimicesc așa cum îl nimicim  
<sup>10</sup> mai înainte și pe vremea cînd pusese judec torii peste poporul Meu Israel. Am smerit pe  
toți și vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă.  
<sup>11</sup> Cînd îți se vor împlini  
zilele, și cînd te vei duce la părinții tăi, vei ridica și mîna ta după tine, și anume pe  
<sup>12</sup> unul din fiii tăi, și-i vei întări domnia. El îți va zidi o casă, și-i vei întări pe vecie  
scaunul lui de domnie.  
<sup>13</sup> Eu îți voi fi Tatăl și el îți va fi fiu; și nu vei îndepărta bunătatea  
Mea de la el, cum am îndepărțat-o de la cel dinaintea ta.  
<sup>14</sup> Îl voi alege pentru totdeauna în Casa  
Mea, și în împărăția Mea scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie.”  
<sup>15</sup> Natan a spus lui  
David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.  
<sup>16</sup> Și împăratul David s'a dus și s'a  
întărit înaintea Domnului, și a zis: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa  
<sup>17</sup> mea, de m'ai făcut să ajung unde sînt? și atîta este puțin în lucru înaintea ta, Dumnezeule!  
Tu vorbești și de casa robului Tău pentru vremile viitoare. și binevoiești și-mi îndrept  
<sup>18</sup> privirile asupra mea în felul oamenilor, Tu care ești înălțat, Doamne Dumnezeule! Ce ar  
putea să-mi mai spun David faedă slava dată robului Tău? Tu cunoști pe robul Tău.  
<sup>19</sup>  
<sup>20</sup> Doamne, din pricina robului Tău, și după inima Ta, ai făcut aceste lucruri mari, și îți le-ai  
descoperit. Doamne! nimeni nu este ca Tine, și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după

<sup>21</sup> tot ce am auzit cu urechile noastre. Este oare pe p mînt un singur popor, care s fie ca poporul T u Israel, pe care Dumnezeu a venit s -l r scumpere, ca s fac din el poporul Lui, ca s - i faci un nume i s s vîr e ti minuni i semne mari, izgonind neamuri dinaintea  
<sup>22</sup> poporului T u, pe care l-ai r scump rat din Egipt? Tu ai pus pe poporul T u Israel, ca s  
<sup>23</sup> fie poporul T u pe vecie; i Tu, Doamne, Te-ai f cut Dumnezeul lui. Acum, Doamne, cuvîntul pe care l-ai rostit asupra robului T u i asupra casei lui s r mîn în veac, i f  
<sup>24</sup> dup cuvîntul T u! S r mîn , pentruca Numele T u s fie sl vit pe vecie i s se spun : ,Domnul o tirilor, Dumnezeu lui Israel, este un Dumnezeu pentru Israel!` i casa robului  
<sup>25</sup> T u David s fie înt rit înaintea Ta! C ci Tu însu i, Dumnezeule, ai descoperit robului  
<sup>26</sup> T u c îi vei zidi o cas . De aceea a îndr znit robul T u s se roage înaintea Ta. Acum, Doamne, Tu e ti adev ratul Dumnezeu, i Tu ai vestit harul acesta robului T u.  
<sup>27</sup> Binecuvînteaz dar casa robului T u, ca s r mîn pe vecie înaintea Ta! C ci ce binecuvîntezi Tu, Doamne, este binecuvîntat pentru vecinicie!`

## Chapter 18

<sup>1</sup> Dup aceea, David a b tut pe Filistenii i i -a smerit, i a luat din mîna Filistenilor Gatul  
<sup>2</sup> i satele lui. A b tut pe Moabi i, i Moabi ii au fost supu i lui David i i-au pl tit un  
<sup>3</sup> bir. David a b tut pe Hadarezer, împ ratul obei, spre Hamat, cînd s'a dus s - i a eze  
<sup>4</sup> st pînirea peste rîul Eufratului. David i -a luat o mie de car , apte mii de c l re i, i dou zeci de mii de pedestra i; a t iat vinele tuturor cailor de tr suri, i n'a p strat decît o  
<sup>5</sup> sut de car . Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadarezer, împ ratul obei, i  
<sup>6</sup> David a b tut dou zeci i dou de mii de Sirieni. David a pus o straj de o ti în Siria  
<sup>7</sup> Damascului. i Sirienii au fost supu i lui David, i i-au pl tit bir. Domnul ocrotea pe David  
<sup>8</sup> ori unde mergea. i David a luat scuturile de aur pe cari le aveau slujitorii lui Hadarezer, i le  
<sup>9</sup> -a adus la Ierusalim. David a mai luat mult aram din Tibhat i din Cun, cet ile lui  
<sup>9</sup> Hadarezer. Solomon a f cut din ea marea de aram , stîlpii i uneltele de aram . Tohu,  
<sup>10</sup> împ ratul Hamatului, a auzit c David b tuse toat o tirea lui Hadarezer, împ ratul obei,  
<sup>10</sup> i a trimes pe fiul s u Hadoram la împ ratul David s -i ureze de bine, i s -l laude c

a luptat împotriva lui Hadarezer și l-a bătut. Căci Tohu era în război cu Hadarezer. A trimis de asemenea tot felul de vase de aur, de argint și de aram. <sup>11</sup> Împăratul David le-a închinat Domnului, împreună cu argintul și aurul pe care îl luase de la toate popoarele, de la Edom, de la Moab, de la fiii lui Amon, de la Filistenii și de la Amalec. <sup>12</sup> Abi ai, fiul eruiei, a bătut în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți. <sup>13</sup> A pus o țară de strajă în Edom, și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David ori pe unde mergea. <sup>14</sup> David a domnit peste tot Israelul, și fiecare judecată și dreptate tot poporului său. <sup>15</sup> Ioab, fiul eruiei, era mai mare peste o țară; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor; <sup>16</sup> adoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; avva era logofet; <sup>17</sup> Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretii ilor și a Peletii ilor; și fiii lui David erau cei din urmă împărați.

## Chapter 19

<sup>1</sup> După aceea, Naha, împăratul fiilor lui Amon, a murit, și în locul lui a domnit fiul său. <sup>2</sup> David a zis: „Voi arăta bun voință lui Hanun, fiul lui Naha, căci tatăl lui arăta bun voință față de mine.” și David a trimis soli să-l mângâie pentru moartea tatălui său. Când au ajuns slujitorii lui David în țara fiilor lui Amon, la Hanun, ca să-l mângâie, <sup>3</sup> căpeteniile fiilor lui Amon au zis lui Hanun: „Crezi că David îți trimete oameni să te mângâie, ca să cinstească pe tatăl tău? -Oare n-au venit slujitorii lui la tine ca să cunoască cetatea și să o nimicească, și ca să iscodească țara?” <sup>4</sup> Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, a pus să-i răde, și să le taie hainele pe la mijloc până la brâu. Apoi le-a dat drumul. <sup>5</sup> David, căruia au venit și i-au dat de țară despre cele întâmplate cu oamenii aceia, a trimis niște oameni înaintea lor, ca să li se facă mare rușine; și împăratul a trimis să le spună: „Rămâniți la Ierihon până vă crește barba, și apoi să vă întoarceți.” <sup>6</sup> Fiii lui Amon au văzut că se făcuseră urât lui David, și Hanun și fiii lui Amon au trimis o mie de talanți de argint să tocmească în slujba lor cari și clăreți de la Sirienii din Mesopotamia și de la Sirienii din Maaca și din oba. <sup>7</sup> Au tocmit treizeci și două de mii de cari pe împăratul din Maaca împreună cu poporul lui, cari au venit și au tăbărit înaintea Medebiei. <sup>8</sup> Fiii lui Amon s-au strâns din cetățile lor, și au mers la luptă. <sup>9</sup> La auzul acestei veste, David a trimis împotriva lor pe Ioab și toată o țară de oameni viteji. Fiii lui Amon au ieșit, și



s'au în irat în linie de b taie la intrarea cet ii; împ ra ii cari veniser au t b rît deosebit  
<sup>10</sup>  
 pe câmp. Ioab a v zut c avea de luptat i înainte i înapoi. A ales atunci din to i voinicii  
 de frunte ai lui Israel o ceat , pe care a a ezat -o împotriva Sirienilor; <sup>11</sup> i a pus supt porunca  
 fratelui s u Abi ai cealalt parte a poporului, ca s in piept fiilor lui Amon. <sup>12</sup> El a zis:  
 „Dac Sirienii vor fi mai tari decît mine, s -mi vii tu în ajutor; i dac fiii lui Amon vor fi  
 mai tari decît tine, î i voi veni eu în ajutor. <sup>13</sup> Fii tare, i s ne îmb rb t m pentru poporul  
 nostru i pentru cet ile Dumnezeului nostru, i Domnul s fac ce va crede!`` <sup>14</sup> Ioab,  
 cu poporul lui, a înaintat la lupt împotriva Sirienilor, i ei au fugit dinaintea lui. <sup>15</sup> i cînd au  
 v zut fiii lui Amon c Sirienii o luaser la fug , au fugit i ei dinaintea lui Abi ai, fratele  
 lui Ioab, i s'au întors în cetate. i Ioab s'a întors la Ierusalim. <sup>16</sup> Sirienii, v zînd c fuseser  
 b tu i de Israel, au trimes i au adus pe Sirienii cari erau de cealalt parte a Rîului; i ofah,  
<sup>17</sup>  
 c petenia o tirii lui Hadarezer, era în fruntea lor. Au dat de tire lui David, care a strîns pe  
 tot Israelul, a trecut Iordanul, a mers împotriva lor, i s'a preg tit de lupt împotriva lor. David  
 s'a în iruit în linie de b taie împotriva Sirienilor. Dar Sirienii, dup ce se b tuser cu el,  
<sup>18</sup>  
 au fugit dinaintea lui Israel. David le -a ucis oamenii dela apte mii de car i patruzeci de  
 mii de pedestra i, i a omorît pe ofah, c petenia o tirii. <sup>19</sup> Slujitorii lui Hadarezer,  
 v zîndu-se b tu i de Israel, au f cut pace cu David, i i s'au supus. i Sirienii n'au vrut s  
 mai ajute pe fiii lui Amon.

## Chapter 20

<sup>1</sup>  
 În anul urm tor, pe vremea cînd porneau împ ra ii la r zboi, Ioab a pornit, în fruntea  
 unei puternice o tiri, s pustiasc ara fiilor lui Amon i s împresoare Raba. Dar David  
 a r mas la Ierusalim. Ioab a b tut Raba i a nimicit -o. <sup>2</sup> David a luat cununa de pe capul  
 împ ratului ei, i a g sit -o în greutate de un talant de aur: era împodobit cu petre scumpe.  
<sup>3</sup>  
 Au pus -o pe capul lui David, care a luat o mare prad din cetate. A scos afar pe locuitori,  
 i i -a t iat în buc i cu ferestraie, cu securi, i cu topoare; tot a a f cut tuturor cet ilor  
 fiilor lui Amon. David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul. <sup>4</sup> Dup aceea, a avut loc o b t lie  
 la Ghezer cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hu atitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Raba. i  
<sup>5</sup>  
 Filistenii au fost smeri i. A mai fost o b t lie cu Filistenii. i Elhanan, fiul lui Iair, a ucis

pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o suli al c rei mîner era ca un sul de esut.

6

A mai fost o b t lie la Gat. Acolo a fost un om de statur înalt , care avea ase degete la fiecare mîn i la fiecare picior, dou zeci i patru de toate, i care se tr gea i el din Rafa.

7

El a batjocorit pe Israel; i Ionatan, fiul lui imea, fratele lui David, l -a ucis. 8 Oamenii ace tia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au perit uci i de mîna lui David i de mîna slujitorilor lui.

## Chapter 21

1

Satana s'a sculat împotriva lui Israel, i a a î at pe David s fac num r toarea lui

2

Israel. i David a zis lui Ioab i c peteniilor poporului: „Duce i-v , de face i num r toarea lui Israel, dela Beer- eba, pîn la Dan, i spune i-mi ca s tiu la cît se

3

ridic num rul poporului.`` Ioab a r spus: „Domnul s fac pe poporul Lui înc de o sut de ori pe atîta! Împ rate, domnul meu, nu sînt ei to i slujitori ai domnului meu? Dar pentruce cere domnul meu lucrul acesta? Pentruce s faci pe Israel s p c tuiasc astfel?``

4

Împ ratul a st ruit în porunca pe care o d dea lui Ioab. i Ioab a plecat, i a str b tut tot

5

Israelul; apoi s'a întors la Ierusalim. Ioab a dat lui David cartea num r torii poporului: în tot Israelul erau o mie de mii i o sut de mii de b rba i în stare s scoat sabia, iar în Iuda

erau patrusute aptezeci de mii de b rba i în stare s scoat sabia.

6

Între ei n'a num rat

7

i pe Levi i Beniamin, c ci porunca împ ratului i se p rea o urîciune.

Porunca aceasta

8

n'a pl cut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel. i David a zis lui Dumnezeu: „Am s vîr it un mare p cat f cînd lucrul acesta! Acum, iart f r delegea robului T u, c ci am lucrat

9

în totul ca un nebun!`` Domnul a vorbit astfel lui Gad, v z torul lui David: 10 „Du-te i spune lui David: ,A a vorbe te Domnul: ,Î i pun înainte trei urgii; alege una din ele, i te voi

11

lovi cu ea.`` Gad s'a dus la David, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: ,Prime te: 12 sau trei ani de foamete, sau trei luni în timpul c rora s fii nimicit de protivnicii t i i atins de sabia vr jma ilor t i, sau trei zile în timpul c rora sabia Domnului i ciuma s fie în ar i îngerul Domnului s duc nimicirea în tot inutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie s

13

r spund Celui ce m trimete.`` David a r spus lui Gad: „Sînt într'o mare strîmtorare! S cad în mînile Domnului, c ci îndur rile Lui sînt nem rginite; dar s nu cad în mînile

14

oamenilor!`` Domnul a trimes ciuma în Israel, i au c zut aptezeci de mii de oameni din

15

Israel. Dumnezeu a trimes un înger la Ierusalim, ca s -l nimiceasc ; i, pe cînd îl nimicea,

Domnul S'a uitat, i I -a p rut r u de r ul acesta; i a zis îngerului care nimicea: „Destul!

Acum, trage- i mîna înapoi!`` Îngerul Domnului st tea lîng aria lui Ornan, Iebusitul. <sup>16</sup> David  
a ridicat ochii, i a v zut pe îngerul Domnului stînd între p mînt i cer, i inînd în mîn  
sabia scoas i întoars împotriva Ierusalimului. Atunci David i b trîinii, înveli i cu saci,

au c zut cu fa a la p mînt. <sup>17</sup> i David a zis lui Dumnezeu: „Oare n'am poruncit eu  
num r toarea poporului? Eu am p c tuit i am f cut r ul acesta; dar oile acestea, ce au  
f cut oare? Doamne, Dumnezeul meu, mîna Ta s fie dar peste mine i peste casa tat lui meu

i s nu peard pe poporul T u!`` <sup>18</sup> Îngerul Domnului a spus lui Gad s vorbeasc lui  
David, s se suie s ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, Iebusitul. <sup>19</sup> David s'a suit, dup

cuvîntul pe care -l spusese Gad în Numele Domnului. <sup>20</sup> Ornan s'a întors i a v zut îngerul, i  
cei patru fii ai lui s'au ascuns împreun cu el: treiera grîul atunci. <sup>21</sup> Cînd a ajuns David la Ornan,

Ornan s'a uitat, i a z rit pe David; apoi a ie it din arie, i s'a închinat înaintea lui David, cu  
fa a la p mînt. <sup>22</sup> David a zis lui Ornan: „D -mi locul ariei s zidesc în el un altar Domnului;

d -mi -l pe pre ul lui în argint, ca s se dep rtezeurgia deasupra poporului.`` <sup>23</sup> Ornan a  
r spus lui David: „Ia -l, i s fac domnul meu împ ratul ce va crede; iat eu dau boii  
pentru arderea de tot, car le în loc de lemne, i grîul pentru darul de mîncare, toate le dau.``

<sup>24</sup> Dar împ ratul David a zis lui Ornan: „Nu! Vreau s -l cump r pe pre ul lui în argint, c ci  
nu voi da Domnului ce este al t u, i nu voi aduce o ardere de tot care s nu m coste nimic.``

<sup>25</sup> i David a dat lui Ornan ase sute de sicli de aur pentru locul ariei. <sup>26</sup> David a zidit acolo un  
altar Domnului, i a adus arderi de tot i jertfe de mul mire. A chemat pe Domnul, i

Domnul i -a r spus prin foc, care s'a pogorît din cer pe altarul arderii de tot. <sup>27</sup> Atunci Domnul  
a vorbit îngerului, care i -a vîrît iar sabia în teac . <sup>28</sup> Pe vremea aceasta, David, v zînd

c Domnul îl ascultase în aria lui Ornan, Iebusitul, aducea jertfe acolo. <sup>29</sup> Dar loca ul Domnului,  
f cut de Moise în pustie, i altarul arderilor de tot, erau atunci pe în l imea Gabaonului.

<sup>30</sup> David nu putea s mearg înaintea acestui altar s caute pe Dumnezeu, pentru c îl  
însp imîntase sabia îngerului Domnului.

## Chapter 22

<sup>1</sup> i David a zis: „Aici s fie Casa Domnului Dumnezeu, i aici s fie altarul arderilor de  
tot pentru Israel.”<sup>2</sup> David a strâns pe str inii din ara lui Israel, i a îns rcinat pe cioplitorii  
de piatr s preg teasc pietre cioplite pentru zidirea Casei lui Dumnezeu.<sup>3</sup> A preg tit i  
fer din bel ug pentru cuiele dela aripile u ilor i pentru scoabe, aram atât de mult încât nu  
puteau s'o numere,<sup>4</sup> i lemne de cedru f r num r, c ci Sidonienii i Tirienii aduseser  
lui David lemne de cedru din bel ug.<sup>5</sup> David zicea: „Fiul meu Solomon este tîn r i pl pînd,  
i casa care va fi zidit Domnului trebuie s fie de mare faim i slav în toate rile;  
de aceea vreau s -i preg tesc cele de trebuin pentru zidirea ei.” i David a f cut mari  
preg tiri înainte de moarte.<sup>6</sup> David a chemat pe fiul s u Solomon, i i -a poruncit s zideasc  
o cas Domnului, Dumnezeul lui Israel.<sup>7</sup> David a zis lui Solomon: „Fiul meu, aveam de gînd  
s zidesc o cas Numelui Domnului, Dumnezeului meu.<sup>8</sup> Dar cuvîntul Domnului mi -a vorbit  
astfel: „Tu ai v rsat mult sânge, i ai f cut mari r zboaie; de aceea nu vei zidi o cas Numelui  
Meu, c ci ai v rsat înaintea Mea mult sânge pe p mînt.<sup>9</sup> Iat c i se va na te un fiu, care  
va fi un om al odihnei, i c ruia îi voi da odihn , izb vindu -l din mîna tuturor vr jma ilor  
lui de jur împrejur; c ci numele lui va fi Solomon (Pace), i voi aduce peste Israel pacea i  
lini tea în timpul vie ii lui.<sup>10</sup> El va zidi o cas Numelui Meu. El Îmi va fi fiu, i Eu îi voi fi  
Tat ; i voi înt ri pe vecie scaunul de domnie al împ r iei lui în Israel.”<sup>11</sup> Acum, fiule,  
Domnul s fie cu tine, ca s prop e ti i s zide ti Casa Domnului, Dumnezeului t u,  
cum a spus El despre tine!<sup>12</sup> Numai s - i dea Domnul în elepciune i pricepere, i s te  
fac s domne ti peste Israel în p zirea legii Domnului, Dumnezeului t u!<sup>13</sup> Atunci vei  
prop i, dac vei c uta s împline ti legile i poruncile pe cari le -a dat lui Moise Domnul  
pentru Israel. Înt re te-te i îmb rb teaz -te, nu te teme i nu te sp imînta.<sup>14</sup> Iat ,  
prin str duin ele mele, am preg tit pentru Casa Domnului o sut de mii de talan i de aur,  
un milion de talan i de argint, i o mul ime de aram i de fer, care nu se poate cînt ri,  
c ci este foarte mult; am preg tit deasemenea lemne i pietre, i vei mai ad uga i tu.  
<sup>15</sup> Tu ai la tine un mare num r de lucr tori, cioplitori de piatr , i tîmplari, i oameni  
îndemînatici în tot felul de lucr ri.<sup>16</sup> Aurul, argintul, arama i ferul sînt f r num r.  
Scoal -te dar i lucreaz , i Domnul s fie cu tine.”<sup>17</sup> David a poruncit tuturor c peteniilor  
lui Israel s vin în ajutor fiului s u Solomon, zicînd: „Domnul, Dumnezeul vostru, nu este  
oare cu voi, i nu v'a dat El odihn de toate p r ile? C ci a dat în mînile mele pe locuitorii

19  
 rii, i ara este supus înaintea Domnului i înaintea poporului S u. Pune i-v  
 acum inima i sufletul s caute pe Domnul, Dumnezeuul vostru; scula i-v , i zidi i sfântul  
 loca al Domnului Dumnezeu, ca s aduce i chivotul leg mîntului Domnului i uneltele  
 închinat lui Dumnezeu în casa care va fi zidit Numelui Domnului.``

### Chapter 23

1 David, fiind b trîn i s tul de zile, a pus pe fiul s u Solomon împ rat peste Israel. 2 El  
 a strîns pe toate c peteniile lui Israel, pe preo i i pe Levi i. 3 Au f cut num r toarea  
 Levi ilor, dela vîrsta de treizeci de ani în sus; socoti i pe cap i pe b rba i, s'au g sit în  
 num r de treizeci i opt de mii. 4 i David a zis: „Dou zeci i patru de mii dintre ei s  
 vegheze asupra slujbelor din Casa Domnului, ase mii s fie dreg tori i judec tori, 5 patru  
 mii s fie portari, i patru mii s fie îns rcina i s laude pe Domnul cu instrumentele pe  
 cari le-am f cut ca s -L prea m rim.`` 6 David i -a împ r it în cete dup fiii lui Levi:  
 Gher on, Chehat i Merari. 7 Din Gher oni i: Laedan i imei. - 8 Fiii lui Laedan:  
 c petenia Iehiel, Zetam i Ioel, trei. 9 Fiii lui imei: elomit, Haziël i Haran, trei. Ace tia  
 erau capii caselor p rinte ti ale familiei lui Laedan. - 10 Fiii lui imei: Iahat, Zina, Ieu i  
 Beria. Ace tia sînt cei patru fii ai lui imei. 11 Iahat era c petenia, i Zina al doilea; Ieu  
 i Beria n'au avut mul i fii, i au alc tuit o singur cas p rinteasc la num r toare.  
 12 Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel, patru. - 13 Fiii lui Amram: Aaron i Moise.  
 Aaron a fost pus deoparte s fie sfîn it ca prea sfînt, el i fiii lui pe vecie, ca s aduc t mîie  
 înaintea Domnului, s -I fac slujba, i s binecuvinteze pe vecie în Numele Lui. 14 Dar fiii  
 lui Moise, omul lui Dumnezeu, au fost num ra i în semin ia lui Levi. 15 Fiii lui Moise:  
 Gher om i Eliezer. 16 Fiul lui Gher om: ebuel, c petenia. 17 i fiii lui Eliezer au fost:  
 Rehabia, c petenia; Eliezer n'a avut alt fiu, dar fiii lui Rehabia au fost foarte mul i la num r.  
 18 - Fiul lui I ehar: elomit, c petenia. - 19 Fiii lui Hebron: Ieria, c petenia; Amaria, al doilea:  
 Iahaziël, al treilea; i Iecameam, al patrulea. - 20 Fiii lui Uziel: Mica, c petenia; i I ia, al  
 doilea. 21 Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. -Fiii lui Mahli: Eleazar i Chis. 22 Eleazar a murit

f r s aib fii; dar a avut fete pe cari le-au luat de neveste fiii lui Chis, fra ii lor. - <sup>23</sup> Fiii

<sup>24</sup> lui Mu i: Mahli, Eder i Ieremot, trei. Ace tia sînt fiii lui Levi, dup casele lor p rinte ti, capii caselor p rinte ti, dup num r toarea f cut num rînd numele pe cap. Ei erau

<sup>25</sup> întrebui a i în slujba Casei Domnului, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus. C ci David a zis: „Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat odihn poporului S u, i va locui pe vecie la

<sup>26</sup> Ierusalim; i Levi ii nu vor mai avea s poarte cortul i toate uneltele pentru slujba lui.``

<sup>27</sup> Dup cele din urm porunci ale lui David, num r toarea fiilor lui Levi s'a f cut dela vîrsta

<sup>28</sup> de dou zeci de ani în sus. Pu i lîng fiii lui Aaron pentru slujba Casei Domnului, ei aveau s îngrijeasc de cur i i de od i, de cur irea tuturor lucrurilor sfînte, de împlinirea

<sup>29</sup> slujbei în Casa lui Dumnezeu, de pînile pentru punerea înaintea Domnului, de floarea de f in pentru darurile de mîncare, de pl cintele f r aluat, de turtele coapte în tigae i de turtele

<sup>30</sup> pr jite, de toate m surile de înc pere i de lungime; ei aveau s stea în fiecare diminea

<sup>31</sup> i în fiecare sear , ca s laude i s m reasc pe Domnul, i s aduc neîncetat înaintea Domnului toate arderile de tot Domnului, în zilele de Sabat, de lun nou i de

<sup>32</sup> s rb tori, dup num rul i obiceiurile rînduite. Îngrijeau de cortul întîlnirii, de sfîntul loca i de fiii lui Aaron, fra ii lor, pentru slujba Casei Domnului.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Iat cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. <sup>2</sup> Nadab i Abihu au murit înaintea tat lui lor, f r s aib fii; i Eleazar i Itamar au împlinit slujba

<sup>3</sup> de preo i. David a împ r it pe fiii lui Aaron, rînduindu -i dup slujba pe care o aveau s'o

fac ; adoc f cea parte din urma ii lui Eleazar, i Ahimelec din urma ii lui Itamar. <sup>4</sup> Printre

fiii lui Eleazar s'au g sit mai multe c petenii decît printre fiii lui Itamar, i i-au împ r it a a c fiii lui Eleazar aveau asesprezece c petenii de case p rinte ti, i fiii lui Itamar

<sup>5</sup> opt c petenii de case p rinte ti. I-au împ r it prin sor , între unii i al ii, c ci c peteniile sfîntului loca i c peteniile lui Dumnezeu erau din fiii lui Eleazar i din fiii lui

<sup>6</sup> Itamar. emaia, fiul lui Netaneel, scriitorul, din semin ia lui Levi, i -a scris înaintea împ ratului i mai marilor, înaintea preotului adoc i Ahimelec, fiul lui Abiatar, i înaintea c peteniilor caselor p rinte ti ale preo ilor i Levi ilor. Au tras la sor i cîte o cas p rinteasc

pentru Eleazar, i au tras i cîte una pentru Itamar. <sup>7</sup> Cel dintîi sor a ie it pentru Iehoiarib;  
 al doilea pentru Iedaia; <sup>8</sup> al treilea pentru Harim; al patrulea, pentru Seorim; <sup>9</sup> al cincilea, pentru  
 Malchia; al aselea, pentru Miiamin; <sup>10</sup> al aptelea, pentru Haco ; al optulea, pentru Abia;  
<sup>11</sup> al nou lea, pentru Iosua; al zecelea, pentru ecania: <sup>12</sup> al unsprezecelea, pentru Elia ib; al  
 doisprezecelea, pentru Iachim; <sup>13</sup> al treisprezecelea, pentru Hupa; al patrusprezecelea, pentru  
 Ie ebeab; <sup>14</sup> al cincisprezecelea, pentru Bilga; al asesprezecelea, pentru Imer; <sup>15</sup> al  
 aptesprezecelea, pentru Hezir; al optsprezecelea pentru Hapi e ; <sup>16</sup> al nou sprezecelea,  
 pentru Petahia; al dou zecilea, pentru Ezechiel; <sup>17</sup> al dou zeci i unulea, pentru Iachin; al  
 dou zeci i doilea, pentru Gamul; <sup>18</sup> al dou zeci i treilea, pentru Delaia; al dou zeci i  
<sup>19</sup> patrulea, pentru Maazia. Acesta era irul în care aveau s - i fac slujba, ca s intre în  
 Casa Domnului, dup rînduiala pus de Aaron, tat l lor, potrivit cu poruncile pe cari i le d duse  
 Domnul, Dumnezeul lui Israel. <sup>20</sup> Iat c peteniile celorlali Levi i. -Din fiii lui Amram:  
 ubael; din fiii lui ubael: Iehdia; <sup>21</sup> din Rehabia, din fiii lui Rehabia: c petenia I ia. <sup>22</sup> Din  
 I ehari i: elomot; din fiii lui elomot: Iahat. <sup>23</sup> Fiii lui Hebron: Ieria, Amaria, al doilea,  
 Iahaziel, al treilea, Iecameam, al patrulea. <sup>24</sup> Fiul lui Uziel: Mica; din fiii lui Mica: amir; <sup>25</sup> fratele  
 lui Mica: I ia; din fiii lui I ia: Zaharia. - <sup>26</sup> Fiii lui Merari: Mahli i Mu i, i fiii fiului s u  
 Iaazia. <sup>27</sup> Fiii lui Merari, ai fiului s u Iaazia: oham, Zacur i Ibri. <sup>28</sup> Din Mahli: Eleazar, care  
 n'a avut fii; <sup>29</sup> din Chis, fiii lui Chis: Ierahmeel. <sup>30</sup> Fiii lui Mu i: Mahli, Eder i Ierimot. Ace tia  
<sup>31</sup> sînt fiii lui Levi, dup casele lor p rinte ti. i ei, ca i fra ii lor, fiii lui Aaron, au tras  
 la sor înaintea împ ratului David, înaintea lui adoc i Ahimelec, i înaintea c peteniilor  
 caselor p rinte ti ale preo ilor i Levi ilor, i anume fiecare cap de cas întocmai ca cel  
 mai mic din fra ii s i.

## Chapter 25

<sup>1</sup> David i c peteniile o tirii au pus de o parte pentru slujb pe aceia din fiii lui Asaf,  
 Heman i Iedutun, cari prooroceau întov r i i de arf , de al ut i de chimvale. i

iat num rul celor ce aveau de îndeplinit lucrarea aceasta. <sup>2</sup> Din fiii lui Asaf: Zacur, Iosif, Netania i A areela, fiii lui Asaf, subt cârmuirea lui Asaf, care proorocea dup poruncile împ ratului.

<sup>3</sup> Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia, eri, Isaia, Ha abia, Matitia i imei, ase, subt cârmuirea tat lui lor Iedutun, care proorocea cu arfa, ca s laude i s m reasc pe Domnul.

<sup>4</sup> Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, ebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Io beca a, Maloti, Hotir, Mahaziot, <sup>5</sup> to i fii ai lui Heman, care era v z torul împ ratului, ca s descopere cuvintele lui Dumnezeu i s înal e puterea Lui;

Dumnezeu d duse lui Heman patrusprezece fii i trei fete. <sup>6</sup> To i ace tia erau subt cârmuirea p rin ilor lor pentru cântarea în Casa Domnului, i aveau chimvale, al ute i arfe pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun i Heman lucrau subt poruncile împ ratului. <sup>7</sup> Er-au în num r de dou sute optzeci i opt, cuprinzându-se în acest num r i fra ii lor de prin i la cântarea Domnului, to i cei ce erau me teri. <sup>8</sup> Au tras la sor pentru slujbele lor, mici i mari, înv tori i ucenici. <sup>9</sup> Cel dintîi sor ie it, a fost din Asaf, pentru Iosif; al doilea, pentru Ghedalia, el, fra ii i fiii lui, doisprezece; <sup>10</sup> al treilea, Zacur, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>11</sup> al patrulea, pentru I eri, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>12</sup> al cincilea, pentru Netania, fiii s i i fra ii s i, doisprezece; <sup>13</sup> al aselea, Buchia, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>14</sup> al aptelea, pentru Iesareela, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>15</sup> al optulea, pentru Isaia, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>16</sup> al nou lea, pentru Matania, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>17</sup> al zecelea, pentru imei, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>18</sup> al unsprezecelea, pentru Azareel, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>19</sup> al doisprezecelea, pentru Ha abia, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>20</sup> al treisprezecelea, pentru ubael, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>21</sup> al patrusprezecelea, pentru Matitia, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>22</sup> al cincisprezecelea, pentru Ieremot, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>23</sup> al asesprezecelea, pentru Hanania, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>24</sup> al aptesprezecelea, pentru Io beca a, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>25</sup> al optsprezecelea, pentru Hanani, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>26</sup> al nou sprezecelea, pentru Maloti, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>27</sup> al dou zecilea, pentru Eliata, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>28</sup> al dou zeci i unulea, pentru Hotir, fiii i fra ii s i,



doisprezece; <sup>29</sup> al dou zeci i doilea, pentru Ghidalti, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>30</sup> al  
dou zeci i treilea, pentru Mahaziot, fiii i fra ii s i, doisprezece; <sup>31</sup> al dou zeci i  
patrulea, pentru Romanti-Ezer, fiii i fra ii s i, doisprezece;

## Chapter 26

<sup>1</sup> Iat cetele u ierilor. Din Corei i: Me elemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf. <sup>2</sup> Fiii lui  
Me elemia: Zaharia, întfiul n scut, Iediael, al doilea, Zebadia, al treilea, Iatniel, al patrulea.  
<sup>3</sup> Elam, al cincilea, Iohanana, al aselea, Elioenai, al aptelea. <sup>4</sup> Fiii lui Obed-Edom. <sup>5</sup> emaia,  
întfiul n scut, Iozabad, al doilea, Ioah al treilea, Sacar al patrulea, Netaneel, al cincilea, <sup>6</sup> Amiel,  
al aselea, Isahar al aptelea, Peultai al optulea; c ci Dumnezeu îl binecuvântase. <sup>7</sup> Fiului s u  
<sup>8</sup> emaia i s'au n scut fii, cari au st pînit în casa tat lui lor, c ci erau oameni viteji; <sup>9</sup> fiii lui  
<sup>10</sup> emaia: Otni, Refael, Obed, Elzabad i fra ii s i, oameni viteji, Elihu i Semaia. <sup>11</sup> To i  
ace tia erau fiii lui Obed-Edom, ei, fiii i fra ii lor; erau oameni plini de vlag i de putere  
pentru slujb , asezeci i doi de ai lui Obed-Edom. <sup>12</sup> Fiii i fra ii lui Me elemia, oameni  
viteji, erau în num r de optsprezece. - <sup>13</sup> Din fiii lui Merari: Hosa, care avea ca fii pe: imri,  
<sup>14</sup> c petenia, pus c petenie de tat l s u, m car c nu era el întfiul n scut: <sup>15</sup> Hilchia, al  
doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea. To i fiii i fra ii lui Hosa erau în num r de  
treisprezece. <sup>16</sup> Acestor cete de u ieri, c peteniilor acestor oameni i fra ilor lor, a fost  
încredin at paza pentru slujba Casei Domnului. <sup>17</sup> Au tras la sor , pentru fiecare u , mici  
<sup>18</sup> i mari, dup casele lor p rinte ti. <sup>19</sup> Sor ul a c zut pe elemia pentru partea de r s rit.  
Au tras la sor pentru fiul s u Zaharia, care era un sfetnic în elept, i i -a c zut la sor  
partea de miaz -noapte. <sup>20</sup> Partea de miaz zi a c zut lui Obed-Edom, iar casa magaziilor a  
<sup>21</sup> c zut fiilor s i. <sup>22</sup> Partea de apus a c zut lui upim i lui Hosa, cu u a alechet, pe drumul  
care suia sus: o straj era în fa a alteia. <sup>23</sup> La r s rit erau ase Levi i, la miaz noapte,  
<sup>24</sup> patru pe zi, la miaz zi patru pe zi, i patru la magazii, cîte doi în dou locuri deosebite; <sup>25</sup> spre  
mahala, la apus: patru spre drum, doi spre mahala. <sup>26</sup> Acestea sînt cetele u ierilor, dintre fiii

Corei ilor i dintre fiii lui Merari. <sup>20</sup> Unul din Levi i, Ahia, avea grija vistieriilor Casei lui Dumnezeu i vistieriilor lucrurilor sfinte. <sup>21</sup> Dintre fiii lui Laedan, fiii Gher oni ilor ie i i din Laedan, c peteniile caselor p rinte ti ale lui Laedan, Gher onitul, erau: Iehieli, <sup>22</sup> i fiii lui Iehieli, Zetam i fratele s u Ioel, cari p zeau vistieriile Casei Domnului. <sup>23</sup> Dintre Amrami i, I ehari i, Hebroni i i Uzieli i, <sup>24</sup> era ebuel, fiul lui Gher om, fiul lui Moise, care îngrijea de vistierii. <sup>25</sup> Dintre fra ii lui, ie i i din Eliezer, al c rui fiu a fost Rehabia, al c rui fiu a fost Isaia, al c rui fiu a fost Ioram, al c rui fiu a fost Zicri, al c rui fiu a fost elomit, <sup>26</sup> erau elomit i fra ii s i, cari p zeau toate vistieriile lucrurilor sfinte, pe cari le închinaser împ ratul David, capii caselor p rinte ti, c peteniile peste mii i sute, i c peteniile o tirii: le închinaser <sup>27</sup> din prada luat la r zboi, pentru între inerea Casei Domnului. <sup>28</sup> Tot ce fusese închinat de Samuel, v z torul, de Saul, fiul lui Chis, de Abner, fiul lui Ner, de Ioab, fiul eruiei, toate lucrurile închinat erau subt paza lui elomit i a fra ilor s i. <sup>29</sup> Dintre I ehari i: Chenania i fra ii s i erau întrebuin a i pentru treburile de afar , ca dreg tori i judec tori în Israel. <sup>30</sup> Dintre Hebroni i: Ha abia i fra ii s i, oameni viteji, în num r de o mie apte sute, aveau privigherea asupra lui Israel, dincoace de Iordan, la apus, pentru toate treburile Domnului i pentru slujba împ ratului. <sup>31</sup> În ce prive te pe Hebroni i, a c ror c petenie era Ieria, s'au f cut, în al patruzecilea an al domniei lui David, cercet ri cu privire la ei, dup spi ele lor de neam, i dup casele lor p rinte ti, i s'au g sit între ei la Iaezer în Galaad oameni viteji. <sup>32</sup> Fra ii lui Ieria, oameni viteji, erau în num r de dou mii apte sute capii de case p rinte ti. Împ ratul David i -a pus peste Rubeni i, peste Gadi i i peste jum tatea semin iei lui Manase, pentru toate treburile lui Dumnezeu i pentru treburile împ ratului.

## Chapter 27

<sup>1</sup> Ace tia sînt copiii lui Israel, dup num rul lor, capii caselor p rinte ti, c peteniile peste mii i peste sute, i slujba i în slujba împ ratului pentru tot ce privea irul cetelor, sosirea i plecarea lor, lun dup lun , în toate lunile anului; fiecare ceat era de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>2</sup> În fruntea celei dintîi cete, pentru luna întîi, era Ia obeam, fiul lui Zabdiel: i avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>3</sup> El era din fiii lui Pere ,

i era capul tuturor c peteniilor o tirii în luna întâi. <sup>4</sup> În fruntea cetei din luna a doua era Dodai, Ahohitul; Miclot era unul din capii cetei sale. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>5</sup> Capul cetei a treia, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, capul; i el avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>6</sup> Acest Benaia era un viteaz dintre cei treizeci i în fruntea celor treizeci. Fiul s u Amizadab era una din c peteniile cetei sale. <sup>7</sup> Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab; i, dup el, fiul s u Zebadia. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>8</sup> Al cincilea, pentru luna a cincea, era c petenia amehut, Izrahitul. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>9</sup> Al aselea, pentru luna a asea, era Ira, fiul lui Iche , Tecoitul. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>10</sup> Al aptelea, pentru luna a aptea, era Hele , Pelonitul, din fiii lui Efraim. El avea o ceat de dou zeci de mii de oameni. <sup>11</sup> Al optulea, pentru luna a opta, era Sibecai, Hu atitul, din familia Zerahi ilor. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>12</sup> Al nou lea, pentru luna a noua, era Abiezer, din Anatot, din Beniami i. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>13</sup> Al zecelea, pentru luna a zecea, era Maharai, din Netofa, din familia Zerahi ilor. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>14</sup> Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era Benaia, din Piraton, din fiii lui Efraim. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>15</sup> Al doisprezecelea, pentru luna a dou sprezecea, era Heldai din Netofa, din familia lui Otniel. El avea o ceat de dou zeci i patru de mii de oameni. <sup>16</sup> Iat capii semin iilor lui Israel. Capul Rubeni ilor: Eliezer, fiul lui Zicri; al Simeoni ilor: efatia, fiul lui Maaca; <sup>17</sup> al Levi ilor: Ha abia, fiul lui Chemuel; al familiei lui Aaron: adoc; <sup>18</sup> al lui Iuda: Elihu, din fra ii lui David: al lui Isahar: Omri, fiul lui Micael; <sup>19</sup> al lui Zabulon: I emaia, fiul lui Obadia; al lui Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel; <sup>20</sup> al fiilor lui Efraim: Hosea, fiul lui Azazia; <sup>21</sup> al jum t ii semin iei lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; al jum t ii semin iei lui Manase din Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; al lui Benjamin: Iaasiel, fiul lui Abner; <sup>22</sup> al lui Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Ace tia sînt capii semin iilor lui Israel. <sup>23</sup> David n'a f cut num r toarea celor în vîrst dela dou zeci de ani în jos din Israel, c ci Domnul f g duise c va înmul i pe Israel ca stelele cerului. <sup>24</sup> Ioab, fiul eruiei, începuse num r toarea, dar n'a ispr vit -o, c ci Domnul Se mîniase pe Israel, din pricina acestei

num r tori, care n'a fost trecut în Cronicile împ ratului David. <sup>25</sup> Azmavet, fiul lui Adiel,  
 era pus peste visteriile împ ratului; Ionatan, fiul lui Ozia, peste merindele din ogoare, cet i,  
 sate i turnuri; <sup>26</sup> Ezri, fiul lui Chelub, peste lucr torii dela ar , cari lucrau p mîntul;  
<sup>27</sup> imei, din Rama, peste vii: Zabdi, din efam, peste pivni ele cu vin din vii; <sup>28</sup> Baal-Hanan,  
 din Gheder, peste m slini i sicomori în cîmpie; Ioa , peste magaziile de untdelemn; <sup>29</sup> itrai,  
 din Saron, peste boii cari p teau în Saron; afat, fiul lui Adlai, peste boii din v i; <sup>30</sup> Obil,  
 Ismaelitul, peste c mile; Iehdia, din Meronot, peste m g ri e; <sup>31</sup> Iaziz, Hagarenitul, peste oi.  
<sup>32</sup> To i ace tia erau îngrijitori pu i peste averile împ ratului David. Ionatan, unchiul lui  
 David, era sfetnic, om cu minte i înv at; Iehiel, fiul lui Hacmoni, era lîng fiii împ ratului;  
<sup>33</sup> Ahitofel era sfetnicul împ ratului; Hu ai, Architul, era prietenul împ ratului; <sup>34</sup> dup  
 Ahitofel au fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, i Abiatar; Ioab era c petenia o tirii  
 împ ratului.

## Chapter 28

<sup>1</sup> David a chemat la Ierusalim toate c peteniile lui Israel, c peteniile semin iilor, c peteniile  
 cetelor din slujba împ ratului, c peteniile peste mii i c peteniile peste sute, pe cei mai mari  
 peste toate averile i turmele împ ratului i ale fiilor s i, pe dreg tori, pe viteji i pe to i  
 voinicii. <sup>2</sup> Împ ratul David s'a sculat în picioare i a zis: „Asculta i-m , fra ilor i poporul  
 meu! Aveam de gînd s zidesc o cas de odihn pentru chivotul leg mîntului Domnului i  
 pentru a ternutul picioarelor Dumnezeului nostru, i m preg team s'o zidesc. <sup>3</sup> Dar Dumnezeu  
 mi -a zis: „S nu zide ti o cas Numelui Meu, c ci e ti un om de r zboi i ai v rsat  
 sînge. <sup>4</sup> Domnul, Dumnezeul lui Israel, m'a ales din toat casa tat lui meu, pentruca s fiu  
 împ rat al lui Israel pe vecie; c ci pe Iuda l -a ales c petenie, casa tat lui meu a ales -o din  
 casa lui Iuda, i dintre fiii tat lui meu pe mine m'a pus s domnesc peste tot Israelul. <sup>5</sup> Dintre  
 to i fiii mei-c ci Domnul mi -a dat mul i fii-a ales pe fiul meu Solomon, ca s -l pun pe  
 scaunul de domnie al împ r iei Domnului, peste Israel. <sup>6</sup> El mi -a zis: „Fiul t u Solomon Îmi  
 va zidi casa i cur ile; c ci l-am ales ca fiu al Meu; i -i voi fi Tat . <sup>7</sup> Îi voi înt ri  
 împ r ia pe vecie, dac se va înea, ca ast zi, de împlinirea poruncilor i rînduielilor  
<sup>8</sup> Mele. Acum, înaintea întregului Israel, înaintea adun rii Domnului, i în fa a Dumnezeului

nostru care v aude, p zi i i pune i-v la inim toate poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, ca s st pîni i această bun ar , i s'o l sa i de mo tenere fiilor vo tri

9  
dup voi pe vecie. i tu, fiule Solomoane, cunoa te pe Dumnezeul tat lui t u, i sluje te -I cu toat inima i cu un suflet binevoitor; c ci Domnul cerceteaz toate inimile i p trunde toate închipuirile i toate gîndurile. Dac -L vei c uta, Se va l sa g sit de tine; dar dac -L

10  
vei p r si, te va lep da i El pe vecie. Vezi acum c Domnul te -a ales, ca s zide ti

11  
o cas care s -I slujeasc de loca sfînt. Înt re te-te i lucreaz .`` David a dat fiului s u Solomon, chipul prispei i cl dirilor, od ilor vistieriei, od ilor de sus, od ilor

12  
dinl untru, i al od ii pentru scaunul îndur rii. I -a dat planul a tot ce avea în minte cu privire la cur ile Casei Domnului, i toate od ile dejur împrejur pentru vistieriile Casei lui

13  
Dumnezeu i vistieriile sfîntului loca , i cu privire la cetele preo ilor i Levi ilor, la

14  
tot ce privea slujba Casei Domnului, i la toate uneltele pentru slujba Casei Domnului. I -a dat chipul uneltelor de aur, cu greutatea celor ce trebuiau s fie de aur pentru toate uneltele fiec rei slujbe; i chipul tuturor uneltelor de argint, cu greutatea lor, pentru toate uneltele fiec rei slujbe.

15  
A dat greutatea sfe nicelor de aur i a candelelor lor de aur cu greutatea fiec rui sfe nic i a candelelor lui; i greutatea sfe nicelor de argint, cu greutatea fiec rui sfe nic i a

16  
candelelor lui, dup întrebuin area fiec rui sfe nic. I -a dat greutatea de aur pentru mesele pînilor pentru punerea înainte, pentru fiecare mas ; i greutatea de argint pentru mesele de argint.

17  
I -a dat chipul furculi elor, lighenelor i ce tilor de aur curat; chipul potirelor de aur, cu

18  
greutatea fiec rui potir, i a potirelor de argint, cu greutatea fiec rui potir; i chipul altarului t mîii în aur cur it, cu greutatea lui. I -a mai dat i chipul carului heruvimilor de aur, cari

19  
î i întind aripile i acop r chivotul leg mîntului Domnului. „Toate acestea``, a zis David, „toate lucr rile izvodului acestuia, mi le -a f cut cunoscut Domnul, însemnîndu-le în scris cu

20  
mîna Lui.`` David a zis fiului s u Solomon: „Înt re te-te, îmbrb teaz -te, i lucreaz ; nu te teme, i nu te sp imînta. C ci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va l sa, nici nu te va p r si, pîn se va ispr vi toat lucrarea pentru slujba Casei Domnului.

21  
Iat , ai lîng tine cetele preo ilor i Levi ilor pentru toat slujba Casei lui Dumnezeu; i iat c ai lîng tine, pentru toat lucrarea, to i oamenii binevoitori i îndemînatici în tot felul de lucr ri, i c peteniile i tot poporul, supu i la toate poruncile tale.``

## Chapter 29

<sup>1</sup> Împ ratul David a zis întregi adun ri: „Fiul meu Solomon, singurul pe care l -a ales Dumnezeu, este tân r i pl pînd, i lucrarea este însemnat , c ci casa aceasta nu este pentru

un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu. <sup>2</sup> Mi-am întrebuinat toate puterile s preg tesc pentru Casa Dumnezeului meu aur pentru ceea ce trebuie s fie de aur, argint pentru ceea ce trebuie s fie de argint, aram pentru ceea ce trebuie s fie de aram , fer pentru ceea ce trebuie s fie de fer, i lemn pentru ceea ce trebuie s fie de lemn, pietre de onix i pietre scumpe de legat, pietre str lucitoare i de felurite colori, tot felul de pietre scumpe, i marmor alb mult .

<sup>3</sup> Mai mult, în dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul i argintul pe care -l am, afar de tot ce am preg tit pentru casa sfîntului loca : <sup>4</sup> trei mii de talan i de aur, de aur de Ofir, i apte mii de talan i de argint cur it, pentru îmbr carea

pere ilor cl dirilor, <sup>5</sup> aurul pentru ceea ce trebuie s fie de aur, i argintul pentru ceea ce trebuie s fie de argint, i pentru toate lucr rile pe cari le vor face lucr torii. Cine vrea s - i

mai aduc de bun voie ast zi darurile înaintea Domnului?` <sup>6</sup> C peteniile caselor p rinte ti, c peteniile semin iilor lui Israel, c peteniile peste mii i peste sute, i îngrijitorii averii

împ ratului au adus daruri de bun voie. <sup>7</sup> Au dat pentru slujba Casei lui Dumnezeu: cinci mii de talan i de aur, zece mii de darici, zece mii de talan i de argint, optsprezece mii de talan i

de aram , i o sut de mii de talan i de fer. <sup>8</sup> Cei ce aveau pietre scumpe le-au dat pentru

vistieria Casei Domnului în mînilor lui Iehiel, Gher onitul. <sup>9</sup> Poporul s'a bucurat de darurile lor de bun voie, c ci le d deau cu drag inim Domnului; i împ ratul David deasemenea

s'a bucurat mult. <sup>10</sup> David a binecuvîntat pe Domnul în fa a întregi adun ri. El a zis:

„Binecuvîntat s fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul p rintelui nostru Israel! <sup>11</sup> A Ta este, Doamne, m rirea, puterea i m re ia, vecinicia i slava, c ci tot ce este în cer i pe p mînt este al T u; a Ta, Doamne, este domnia, c ci Tu Te înal i ca un st pîn mai pesus de

orice! <sup>12</sup> Dela Tine vine bog ia i slava, Tu st pîne ti peste tot, în mîna Ta este t ria i

puterea, i mîna Ta poate s m reasc i s înt reasc toate lucrurile. <sup>13</sup> Acum,

Dumnezeul nostru, Te l ud m, i prea m rim Numele T u cel sl vit. <sup>14</sup> C ci ce sînt eu, i ce este poporul meu, ca s putem s - i aducem daruri de bun voie? Totul vine dela Tine,

i din mîna Ta primim ce- i aducem. <sup>15</sup> Înaintea Ta noi sîntem ni te str ini i locuitori, ca to i p rin ii no tri. Zilele noastre pe p mînt sînt ca umbra, i f r nici o n dejde.

<sup>16</sup> Doamne, Dumnezeul nostru, din mîna Ta vin toate aceste bog ii, pe cari le-am preg tit ca

s - i zidim o cas , ie, Numelui T u celui sfînt, i ale Tale sînt toate. <sup>17</sup> tiu, Dumnezeule,

c Tu cercetezi inima, i c iube ti cur ia de inim ; de aceea i-am adus toate aceste daruri de bun voie în cur ia inimii mele, i am v zut acum cu bucurie pe poporul T u,

care se afl aici, aducându- i de bun voie darurile lui. <sup>18</sup> Doamne, Dumnezeul p rin ilor no tri Avraam, Isaac i Israel! ine totdeauna în inima poporului T u aceste porniri i aceste

gânduri, i înt re te -i inima în Tine. <sup>19</sup> D fiului meu Solomon o inim bun , ca s p zeasc poruncile Tale, înv turile Tale, i legile Tale, ca s împlineasc toate aceste

lucruri, i s zideasc el casa pentru care am f cut preg tiri.`` <sup>20</sup> David a zis întregei adun ri: „Binecuvînta i pe Domnul, Dumnezeul vostru.`` i toat adunarea a binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. Ei s'au plecat i s'au închinat înaintea Domnului i înaintea

împ ratului. <sup>21</sup> A doua zi dup aceasta, au adus ca jertf i ardere de tot Domnului o mie de vi ei, o mie de berbeci i o mie de miei, împreun cu jertfele de b utur obicinuite, i alte

jertfe în mare num r pentru tot Israelul. <sup>22</sup> Au mâncat i au b ut în ziua aceea înaintea Domnului cu mare bucurie, au f cut a doua oar împ rat pe Solomon, fiul lui David, l-au uns înaintea

Domnului ca domn, i au uns pe adoc ca preot. <sup>23</sup> Solomon a ezut pe scaunul de domnie al Domnului, ca împ rat în locul tat lui s u David. El a prop it, i tot Israelul l -a ascultat.

<sup>24</sup> Toate c peteniile i vitejii, i chiar to i fiii împ ratului David s'au supus împ ratului

Solomon. <sup>25</sup> Domnul a în l at tot mai mult pe Solomon, supt ochii întregului Israel, i i -a

f cut domnia mai str lucit decât a fost a oric rui împ rat al lui Israel înaintea lui. <sup>26</sup> David,

fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul. <sup>27</sup> Vremea cât a domnit peste Israel a fost de patruzeci de

ani: la Hebron a domnit apte ani, i la Ierusalim a domnit treizeci i trei de ani. <sup>28</sup> A murit la o b trîne fericit , s tul de zile, de bog ie i de slav . i în locul lui, a domnit fiul

s u Solomon. <sup>29</sup> Faptele împ ratului David, cele dintîi i cele depe urm , sînt scrise în cartea

lui Samuel v z torul, i în cartea proorocului Natan i în cartea proorocului Gad, <sup>30</sup> împreun cu toat domnia i toate ispr vile lui, precum i ce s'a petrecut pe vremea lui, fie în Israel, fie în toate împ r iile celorlalte ri

## 2 Chronicles

### Chapter 1

<sup>1</sup> Solomon, fiul lui David, s'a înt rit în domnie; Domnul, Dumnezeu lui, a fost cu el; i l -a  
 în l at din ce în ce mai mult. <sup>2</sup> Solomon a poruncit întregului Israel, c peteniilor peste mii i  
 sute, judec torilor, mai marilor întregului Israel, c peteniilor caselor p rinte ti; <sup>3</sup> i Solomon  
 s'a dus cu toat adunarea la în l imea dela Gabaon. Acolo se afla cortul întîlnirii lui Dumnezeu,  
 f cut în pustie de Moise, robul Domnului. <sup>4</sup> Dar chivotul lui Dumnezeu fusese mutat de David  
 din Chiriati-Imor la locul pe care i -l preg tise, c ci îi întinsese un cort la Ierusalim. <sup>5</sup> Tot acolo  
 se afla, înaintea cortului Domnului, altarul de aram pe care -l f cuse Be alel, fiul lui Uri, fiul  
 lui Hur. <sup>6</sup> Solomon i adunarea au c utat pe Domnul. i acolo, pe altarul de aram care era  
 înaintea cortului întîlnirii, a adus Solomon Domnului o mie de arderi de tot. <sup>7</sup> În timpul nop ii,  
 Dumnezeu S'a ar tat lui Solomon, i i -a zis: „Cere ce vrei s - i dau.” <sup>8</sup> Solomon a r spus  
 lui Dumnezeu: „Tu ai ar tat o mare bun voin tat lui meu David, i m'ai pus s domnesc  
<sup>9</sup> în locul lui. Acum, Doamne Dumnezeule, împlineasc -se f g duin a Ta, f cut tat lui  
 meu David, fiindc m'ai pus s domnesc peste un popor mare la num r ca pulberea p mîntului!  
<sup>10</sup> D -mi dar în elepciune i pricepere, ca s tiu cum s m port în fruntea acestui popor!  
<sup>11</sup> C ci cine ar putea s judece pe poporul T u, pe poporul acesta atît de mare?” Dumnezeu  
 a zis lui Solomon: „Fiindc dorin a aceasta este în inima ta, fiindc nu ceri nici bog ii, nici  
 averi, nici slav , nici moartea vr jma ilor t i, nici chiar o via lung , ci ceri pentru tine  
 în elepciune i pricepere ca s judeci pe poporul Meu, peste care te-am pus s domne ti,  
<sup>12</sup> În elepciunea i priceperea î i sînt date. Î i voi da, pe deasupra, bog ii, averi i slav ,  
 cum n'a mai avut niciodat niciun împ rat înaintea ta, i cum nici nu va mai avea dup tine.”  
<sup>13</sup> Solomon s'a întors la Ierusalim, dup ce a p r sit în l imea de la Gabaon i cortul  
 întîlnirii. i a domnit peste Israel. <sup>14</sup> Solomon a strîns car i c l rime; avea o mie patru  
 sute de car i dou sprezece mii de c l re i, pe cari i -a a ezat în cet ile unde inea  
 car le i la Ierusalim lîng împ rat. <sup>15</sup> Împ ratul a f cut argintul i aurul tot atît de  
 obicinuite la Ierusalim ca pietrele, i cedrii tot atît de obicinui i ca sicomorii l cari cresc în  
<sup>16</sup> cîmpie. Solomon î i aducea caii din Egipt; o ceat de negustori ai împ ratului se duceau  
<sup>17</sup> i -i luau în cete pe un pre hot rît; se duceau i aduceau din Egipt un car cu ase sute  
 de sicli de argint, i un cal cu o sut cincizeci de sicli. Tot a a aduceau i pentru to i  
 împ ra ii Heti ilor i pentru împ ra ii Siriei.



## Chapter 2

<sup>1</sup> Solomon a poruncit s se zideasc o cas Numelui Domnului i o cas împ r teasc  
 pentru el. <sup>2</sup> Solomon a num rat apte zeci de mii de oameni, ca s duc sarcinile, optzeci de  
 mii ca s taie pietre pe munte, i trei mii ase sute ca s -i privegheze. <sup>3</sup> Solomon a trimes  
 s spun lui Hiram, împ ratul Tirului: „F -mi i mie cum ai f cut tat lui meu David,  
 c ruia i-ai trimes cedri, ca s - i zideasc o cas de locuit. <sup>4</sup> Iat , eu înal o cas Numelui  
 Domnului, Dumnezeului meu, ca s I -o închin Lui, s ard înaintea Lui t mîie mirositoare, s  
 aduc necurmat în ea pînile pentru punerea înainte, i s aduc arderile de tot de diminea i  
 de sear , în zilele de Sabat, de lun nou , i de s rb toare ale Domnului, Dumnezeului  
 nostru, dup o lege vecinic pentru Israel. <sup>5</sup> Casa pe care o voi zidi trebuie s fie mare, c ci  
 Dumnezeul nostru este mai mare decît to i dumnezeii. <sup>6</sup> Dar cine poate s -I zideasc o cas ,  
 cînd cerurile i cerurile cerurilor nu -L pot cuprinde? i cine sînt eu, ca s -I zidesc o cas ,  
 decît doar ca s ard t mîie înaintea Lui? <sup>7</sup> Trimete-mi dar un om iscusit în lucrarea aurului,  
 argintului, aramei i ferului, a materiilor v psite în purpur , a materiilor de culoarea c rmîzului  
 i de culoare albastr , i care s cunoasc s p tura în lemn, ca s lucreze cu me terii  
 iscusi i cari sînt la mine în Iuda i la Ierusalim i pe cari i -a ales tat l meu David. <sup>8</sup> Trimete-mi  
 din Liban i lemn de cedru, de chiparos i de santal; c ci tiu c slujitorii t i se pricep s  
 taie lemne din Liban. Iat c slujitorii mei vor fi cu ai t i. <sup>9</sup> S mi se preg teasc lemn din  
 bel ug, c ci casa pe care o voi zidi, va fi mare i m rea . <sup>10</sup> Slujitorilor t i cari vor t ia,  
 cari vor doborî jos lemnele, le voi da dou zeci de mii de cori de grîu treierat, dou zeci de mii  
 de cori de orz, dou zeci de mii de ba i de vin i dou zeci de mii de ba i de untdelemn.``  
<sup>11</sup> Hiram, împ ratul Tirului, a r spus astfel, printr'o scrisoare, pe care a trimes -o lui Solomon:  
 „Pentru c Domnul iube te pe poporul S u, de aceea te -a pus împ rat peste ei.`` <sup>12</sup> Hiram a  
 mai zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a f cut cerurile i p mîntul,  
 c a dat împ ratului David un fiu în elept, priceput i cuminte, care va zidi o cas Domnului  
 i o cas împ r teasc pentru el! <sup>13</sup> Î i trimet dar un om me ter i priceput, pe  
<sup>14</sup> Hiram-Abi, fiul unei femei dintre fetele lui Dan, i al unui tat Tirian. El este me ter pentru  
 lucr rile în aur, în argint, în aram i în fer, în piatr i în lemn, în materii v psite, în  
 purpur i în albastru, în materii de vison i cîrmîz, i pentru orice fel de s p turi i lucruri  
 me te ugite, cari i se dau de f cut. El va lucra cu oamenii t i iscusi i i cu oamenii iscusi i  
<sup>15</sup> ai domnului meu David, tat l t u. Acum, domnul meu s trimeat slujitorilor t i grîul,

16  
 orzul, untdelemnul și vinul de care a vorbit. Și noi vom tăia lemne din Liban atât cât vei avea nevoie; și le vom trimite pe mare în plute până la Iafos, și de acolo tu le vei sui la Ierusalim.``

17  
 Solomon a numărat pe toți străinii cari erau în țara lui Israel, și a căror număr toare

18  
 fusese făcut de tatăl său David. S'au găsit o sut cincizeci și trei de mii ase sute. Și a luat din ei aptezeci de mii, ca să poarte sarcinile, optzeci de mii să taie pietre în munte, și trei mii ase sute, ca să privegheze și să îndemne pe popor la lucru.

### Chapter 3

1  
 Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese ardat  
 tatălui său David, în locul pregătit de David în țara lui Ornan, Iebusitul. 2  
 A început să  
 zidească în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui. 3  
 Iată pe ce temelii a zidit  
 Solomon Casa lui Dumnezeu. Lungimea, în cot de măsura cea veche a cotilor, era de asezeci

de cot, iar lăimea de douăzeci de cot. 4  
 Pridvorul dinaintea avea douăzeci de cot și  
 lungime, cât era de lată casa, și o sut douăzeci de cot în lăime; Solomon l-a acoperit

5  
 pe dinlăuntru cu aur curat. A înmbrăcat cu lemn de chiparos casa cea mare, a acoperit-o cu aur  
 curat, și a săpat pe ea finici și împletituri de lăni oare. 6  
 A acoperit casa cu pietre scumpe

7  
 ca podoabă; și aurul era aur din Parvaim. A acoperit cu aur casa, bîrnele, pragurile, pereții

8  
 și uilile, și a pus șape heruvimi pe pereți. A făcut casa Locului prea sfânt. Ea era lung  
 de douăzeci de cot, cât lărgimea casei, și larg de douăzeci de cot. A acoperit-o cu aur

9  
 curat, care preuia ase sute de talanți. Greutatea aurului pentru cui se ridica la cincizeci

10  
 de sicli. A înmbrăcat cu aur și odile de sus. A făcut în casa Locului prea sfânt doi heruvimi

11  
 și pași, și i-a acoperit cu aur. Aripile heruvimilor aveau o lungime de douăzeci de cot. Aripa celui din față, lung de cinci cot, atinge zidul casei; și cealaltă aripă, lung tot de

12  
 cinci cot, atinge aripa celui de al doilea heruvim. Aripa celui de al doilea heruvim, lung  
 de cinci cot, atinge zidul casei; și cealaltă aripă, lung tot de cinci cot, se unea cu aripa

13  
 celui din față heruvim. Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau douăzeci de cot. Ei stăteau

14  
 în picioare, cu fața întoarsă spre casă. A făcut perdeaua albastră, purpurie și cermizie,

15  
 i de in sup ire, i a lucrat heruvimi pe ea. A f cut înaintea casei doi stîlpi de treizeci i  
 16  
 cincii de co i în l ime, cu un cap de cincii co i în vârful lor. A f cut ni te re ele ca  
 acelea cari erau în Locul prea sfînt, i le -a pus pe vârful stîlpilor. Apoi a f cut o sut de rodii  
 17  
 pe cari le -a pus pe re ele. A a ezat stîlpii în partea dinainte a Templului, unul la dreapta i  
 altul la stînga; a numit pe cel dela dreapta Iachin, i pe cel dela stînga Boaz.

## Chapter 4

1  
 A f cut un altar de aram , lung de dou zeci de co i, lat de dou zeci de co i, i înalt  
 2  
 de zece co i. A f cut marea turnat . Ea avea zece co i dela o margine la alta, era rotund  
 3  
 de tot, înalt de cincii co i, i un fir de treizeci de co i ar fi înconjurat -o. Supt marginea ei,  
 de jur împrejur, erau ni te chipuri de boi, cîte zece de fiecare cot, de jur împrejurul m rii; boii  
 4  
 a eza i pe dou rînduri, erau turna i dintr'o singur bucat cu ea. Era a ezat pe  
 doisprezece boi, dintre cari trei întor i spre miaz noapte, trei întor i spre apus, trei întor i  
 spre miaz zi, i trei întor i spre r s rit; marea era a ezat pe ei, i toat partea dind r t  
 5  
 a trupurilor lor era înl untru. Grosimea ei era de un lat de mân , i marginea, ca marginea  
 6  
 unui pahar, era f cut în felul unei flori de crin. Puteau s încap în ea trei mii de ba i. A  
 f cut zece lighene, i a pus cincii la dreapta i cincii la stînga, ca s slujeasc la cur iri:  
 7  
 în ele se sp lau feluritele p r i ale arderilor de tot. Marea era pentru sp larea preo ilor. A  
 mai f cut zece sfe nice de aur, dup porunca privitoare la ele, i le -a a ezat în Templu,  
 8  
 cincii la dreapta i cincii la stînga. A mai f cut zece mese, i le -a a ezat în Templu, cincii la  
 9  
 dreapta i cincii la stînga. A mai f cut curtea preo ilor, i curtea cea mare, cu por ile ei,  
 10  
 ale c ror aripi le -a acoperit cu aram A a ezat marea în partea dreapt , la  
 11  
 miaz zi-r s rit. Hiram a f cut cenu arele, lope ile i potirele. Astfel a ispr vit Hiram  
 12  
 lucrarea pe care i -a dat -o împ ratul Solomon s'o fac pentru Casa lui Dumnezeu: doi stîlpi,  
 cu cele dou capete i coperi urile lor cu cununi de pe vârful stîlpilor; cele dou re ele pentru  
 13  
 acoperirea celor dou coperi uri ale capetelor de pe vârful stîlpilor; cele patru sute de rodii  
 pentru cele dou re ele, cîte dou iruri de rodii pentru fiecare re ea, pentru acoperirea celor  
 14  
 dou coperi uri cu cununi ale capetelor de pe vârful stîlpilor; cele zece temelii, i cele zece

15 lighene de pe temelii; marea, și cei doisprezece boi de sub ea; 16 cenușele, lopețile și  
 furculițele. Toate aceste unelte, pe care le-a dat împăratul Solomon lui Hiram-Abi să le facă  
 pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită. 17 Împăratul a pus să le toarne în câmpia  
 Iordanului, într'un pământ cleios, între Sucot și Ereda. 18 Solomon a făcut toate aceste unelte  
 în număr atât de mare, încât nu s'a putut cerceta greutatea aramei. 19 Solomon a mai făcut toate  
 celelalte unelte pentru Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe care se puneau pînile pentru  
 punerea înaintea Domnului; 20 sfeșnicile și candelarele lor de aur curate, cari trebuiau aprinse,  
 după poruncă înaintea Locului prea sfânt, 21 florile, candelarele, și mucurile de aur, de aur foarte  
 curate: 22 cu itele, potirele, ceștile și candelarele de aur curate; și aripile de aur pentru ușa  
 dinlăuntrul casei, de la intrarea Locului prea sfânt, și pentru ușa casei de la intrarea Templului.

## Chapter 5

1 Astfel a fost isprăvită toată lucrarea pe care a făcut-o Solomon pentru Casa Domnului.  
 Apoi a adus argintul, aurul și toate uneltele pe care le închinase Domnului tatăl său David, și  
 le-a pus în vistierile Casei lui Dumnezeu. 2 Atunci Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrânii lui  
 Israel și pe toate cetenii semințiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din  
 cetatea lui David, adică din Sion, chivotul legământului Domnului. 3 Toți bătrânii lui Israel  
 s'au adunat la împărat, pentru sărbătoarea din luna a șaptea. 4 Când au ajuns toți bătrânii  
 lui Israel, Leviții au ridicat chivotul. 5 Au adus chivotul, cortul întâlnirii, și toate uneltele sfinte  
 cari erau în cort: preoții și Leviții le-au dus. 6 Împăratul Solomon și toată adunarea lui  
 Israel, chemată la el, a stătut înaintea chivotului. Au jertfit oșii și boii, cari nu se pot nici socoti,  
 nici numără, din pricina mulțimii lor. 7 Preoții au dus chivotul legământului Domnului la  
 locul lui, în sfântul loc al casei, în Locul prea sfânt, sub aripile heruvimilor. 8 Heruvimii aveau  
 aripile întinse peste locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. 9 Drugilor  
 li se dăduse o astfel de lungime încât capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea  
 sfântului loc, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo pînă în ziua de azi. 10 În chivot  
 nu erau decât cele două table, pe care le pusese acolo Moise, în Horeb, când a făcut Domnul

leg mînt cu copiii lui Israel, la ie irea lor din Egipt. <sup>11</sup> În clipa cînd au ie it preo ii din Locul <sup>12</sup>  
sfînt, -c ci to i preo ii de fa se sfin iser f r s mai in irul cetelor, i  
to i Levi ii cari erau cînt re i: Asaf, Heman, Iedutun, fiii i fra ii lor, îmbr ca i în in  
sup ire, st teau la r s ritual altarului cu chimvale, al ute i arfe, i aveau cu ei o sut  
dou zeci de preo i cari sunau din trîmbi e; - <sup>13</sup> i cînd cei ce sunau din trîmbi e i ceice  
cîntau, unindu-se într'un glas ca s m reasc i s laude pe Domnul, au sunat din trîmbi e,  
chimvale i celelalte instrumente, i au m rit pe Domnul prin aceste cuvinte: „C ci este bun,  
c ci îndurarea Lui ine în veci!” în clipa aceea, casa, i anume Casa Domnului, s'a umplut cu  
<sup>14</sup>  
un nor. Preo ii n'au putut s mai stea acolo ca s fac slujba, din pricina norului; c ci  
slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis c vrea s locuiasc în întunerec! <sup>2</sup> i eu am zidit  
o cas care- i va fi locuin a, un loc unde vei locui în veci!” <sup>3</sup> Împ ratul i -a întors fa a,  
i a binecuvîntat toat adunarea lui Israel. i toat adunarea lui Israel st tea în picioare. <sup>4</sup>  
el a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Sa tat lui meu  
David, i a împlinit prin puterea Sa ce spusese, cînd a zis: <sup>5</sup> „Din ziua cînd am scos pe poporul  
Meu din ara Egiptului, n'am ales nicio cetate dintre toate semin iile lui Israel, ca s se zideasc  
acolo o cas în care s locuiasc Numele Meu, i n-am ales pe niciun om, care s fie  
<sup>6</sup> c petenia poporului Meu Israel. Ci Ierusalimul l-am ales, pentruca în el s locuiasc Numele  
Meu, i pe David l-am ales, ca s domneasc peste poporul Meu Israel!” <sup>7</sup> Tat l meu David  
avea de gînd s zideasc o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. <sup>8</sup> i Domnul a  
zis tat lui meu David: „Fiindc ai avut de gînd s zide ti o cas Numelui Meu, bine ai f cut  
<sup>9</sup> c ai avut gîndul acesta. Numai c nu tu vei zidi casa; ci fiul t u, ie it din tine, va zidi  
<sup>10</sup> Numelui Meu o cas.” Domnul a împlinit cuvîntul pe care -l spusese. Eu m'am ridicat în locul  
tat lui meu David, i am ezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, i am  
zidit o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. <sup>11</sup> Am a ezat în ea chivotul, în care  
este leg mîntul Domnului, leg mîntul pe care l -a f cut El cu copiii lui Israel.” <sup>12</sup> Solomon  
s'a a ezat înaintea altarului Domnului, în fa a întregi adun ri a lui Israel, i a întins mînile.

13

C ci Solomon f cuse o treapt de aram , i o pusese în mijlocul cur ii. Ea era lung de cinci co i, lat de cinci co i, i înalt de trei co i; a ezut pe ea, s'a a ezat în genunchi

în fa a întregii adun ri a lui Israel, i a întins mânile spre cer. <sup>14</sup> i a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri i pe p mînt: Tu ii leg mîntul i îndurarea

Ta fa de robii T i, cari umbl înaintea Ta cu toat inima lor! <sup>15</sup> Astfel, i-ai inut cuvîntul dat robului T u David, tat l meu; i ce ai spus cu gura Ta, împline ti ast zi prin

puterea Ta. <sup>16</sup> Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ine f g duin a pe care ai f cut -o tat lui meu David, cînd ai zis: „Niciodat nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urma care s ad pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii t i s ia seama la calea lor i s mearg

în legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea.” <sup>17</sup> Împlineasc -se dar, Doamne, Dumnezeul lui Israel,

f g duin a pe care ai f cut -o robului T u David! <sup>18</sup> Dar ce! S locuiasc Dumnezeu cu adev rat împreun cu omul pe p mînt? Iat c cerurile, i cerurile cerurilor nu Te pot

cuprinde: cu cît mai pu in aceast cas , pe care am zidit -o eu! <sup>19</sup> Totu , Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rug ciunea robului T u i la cererea lui! Ascult strig tul i rug ciunea

pe care i -o face robul T u. <sup>20</sup> Ochii T i s fie zi i noapte deschi i peste casa aceasta, peste locul despre care ai zis c acolo va fi Numele T u! Ascult rug ciunea pe care o face

robul T u în locul acesta! <sup>21</sup> Ascult cererile robului T u i ale poporului T u Israel, cînd se vor ruga în locul acesta! Ascult din locul locuin ei Tale, din ceruri, ascult i iart !

<sup>22</sup> Dac va p c tui cineva împotriva aproapelui s u, i se va pune peste el un jur mînt ca s -l fac s jure, i dac va veni s jure înaintea altarului T u, în casa aceasta, - <sup>23</sup> ascult

-l din ceruri, lucreaz , i judec pe robii T i: osînde te pe cel vinovat, i f ca purtarea lui s cad asupra capului lui; f dreptate celui nevinovat, i r spl te te -i, dup

nevinov ia lui! <sup>24</sup> Cînd poporul t u Israel va fi b tut de vr jma , pentru a p c tuit împotriva Ta: dac se vor întoarce la Tine i vor da slav Numelui T u, dac Î i vor face

rug ciuni i cereri în casa aceasta, - <sup>25</sup> ascult -i din ceruri, iart p catul poporului T u

Israel, i adu -i înapoi în ara pe care ai dat -o lor i p rin ilor lor. <sup>26</sup> Cînd cerul va fi închis,

i nu va fi ploaie, din pricina p catelor lor împotriva Ta: dac se vor ruga în acest loc, i vor da slav Numelui T u, i dac se vor întoarce dela p catele lor (pentru -i vei fi pedepsit),

<sup>27</sup> ascult -i din ceruri, iart p catul robilor T i i al poporului T u Israel, înva -i calea cea bun în care trebuie s mearg , i trimete ploaie pe p mîntul pe care l-ai dat de mo tenere

poporului T u! <sup>28</sup> Cînd vor fi în ar foametea, ciurma, rugina în grîu, i m lura, l custele de un soi sau altul, cînd vr jma ul va împresura pe poporul T u, în ara lui, în cet ile lui,

29 cînd vor fi urgii sau boli de vreun fel: dac un om, dac tot poporul T u Israel va face rug ciuni i cereri, i fiecare î i va cunoa te rana i durerea i va întinde mînila spre casa  
 30 aceasta, - ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i iart -l; r spl te te fiec ruia dup c ile lui, Tu care cuno ti inima fiec ruia, -c ci numai Tu cuno ti inima copiilor  
 31 oamenilor, - ca s se team de Tine, i s umble în c ile Tale tot timpul cît vor tr i în  
 32 ara, pe care ai dat -o p rin ilor no tri! Cînd str inul, care nu este din poporul t u Israel, va veni dintr'o ar dep rtat , din pricina Numelui T u celui mare, din pricina mîinii Tale  
 33 celei tari i din pricina bra ului T u întins, cînd va veni s se roage în casa aceasta, - ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i d str inului aceluia tot ce- i va cere, pentruca toate popoarele p mîntului s cunoasc Numele T u, s se team de Tine, ca poporul T u  
 34 Israel, i s tie c Numele T u este chemat peste casa aceasta, pe care am zidit -o! Cînd va ie i poporul T u la lupt împotriva vr jma ilor lui, urmînd calea pe care îi vei porunci s'o urmeze: dac Î i vor face rug ciuni, cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe care ai  
 35 ales -o i spre casa pe care am zidit -o în Numele T u, - ascult din ceruri rug ciunile i cererile lor, i f -le dreptate!  
 36 Cînd vor p c tui împotriva Ta, -c ci nu este om care s nu p c tuiasc , - i cînd vei fi mîniat împotriva lor i -i vei da în mîna vr jma ului, care  
 37 -i va duce robi într'o ar dep rtat sau apropiat : dac î i vor veni în fire în ara unde vor fi robi, dac se vor întoarce la Tine, i Î i vor face cereri în ara robiei lor, i vor  
 38 zice: „Am p c tuit, am s vîr it f r delegi, am f cut r u!` dac se vor întoarce la Tine din toat inima lor i din tot sufletul lor, în ara robiei lor, unde au fost du i robi, dac - i vor face rug ciuni, cu privirile întoarse spre ara lor, pe care ai dat -o p rin ilor lor, spre  
 39 cetatea pe care ai ales -o i spre casa pe care am zidit -o Numelui T u, - ascult din ceruri, din locul locuin ei Tale, rug ciunile i cererile lor, i f -le dreptate: iart poporului T u  
 40 p catele f cute împotriva Ta! Acum, Dumnezeu, ochii T i s fie deschi i, i urechile  
 41 s - i fie cu luare aminte la rug ciunea f cut în locul acesta! Acum, Doamne, Dumnezeu, scoal -Te, vino la locul T u de odihn , Tu i chivotul m re iei Tale. Preo ii T i, Doamne Dumnezeu, s fie îmbr ca i cu mîntuirea, i prea iubi ii T i s se bucure de fericire!  
 42 Doamne Dumnezeu, nu îndep rta pe unsul T u, adu- i aminte de bun t ile f g duite robului T u David!`

## Chapter 7

<sup>1</sup> Când i -a ispr vit Solomon rug ciunea, s'a pogorît foc din cer i a mistuit arderea de tot  
i jertfele, i slava Domnului a umplut casa. <sup>2</sup> Preo ii nu puteau s intre în Casa Domnului,  
c ci slava Domnului umplea Casa Domnului. <sup>3</sup> To i copiii lui Israel au v zut pogorîndu-se  
focul i slava Domnului peste cas ; ei i-au plecat fa a la p mînt pe pardoseal , s'au  
închinat, i au l udat pe Domnul, zicînd: „C ci este bun, c ci îndurarea Lui ine în veac!”  
<sup>4</sup> Împ ratul i tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului. <sup>5</sup> Împ ratul Solomon a junghiat  
dou zeci i dou de mii de boi i o sut dou zeci de mii de oi. Astfel au f cut împ ratul  
i tot poporul sfin irea Casei lui Dumnezeu. <sup>6</sup> Preo ii st teau la locul lor, i tot astfel i  
Levi ii, cu instrumentele f cute în cinstea Domnului de împ ratul David, pentru cîntarea  
laudelor Domnului, cînd i -a îns rcinat David s m reasc pe Domnul, zicînd: „C ci îndurarea  
lui ine în veac!” Preo ii sunau din trîmbi e în fa a lor. i tot Israelul era de fa .  
<sup>7</sup> Solomon a sfin it i mijlocul cur ii, care este înaintea Casei Domnului; c ci acolo a adus  
arderile de tot i gr simile jertfelor de mul mire, pentruc altarul de aram , pe care -l  
f cuse Solomon, nu putea cuprinde arderile de tot, darurile de mîncare i gr simile. <sup>8</sup> Solomon  
a pr znuît s rb toarea în vremea aceea apte zile, i tot Israelul a pr znuît împreun cu  
el; venise o mare mul ime de oameni, dela intrarea Hamatului pîn la pîrîul Egiptului. <sup>9</sup> În ziua  
a opta, au avut o adunare de s rb toare; c ci sfin irea altarului au f cut -o apte zile, i  
s rb toarea tot apte zile. <sup>10</sup> În a dou zeci i treia zi a lunii a aptea, Solomon a trimes  
înapoi în corturi pe popor, care era vesel i mul mit de binele pe care -l f cuse Domnul lui  
David, lui Solomon i poporului S u Israel. <sup>11</sup> Când a ispr vit Solomon Casa Domnului i  
casa împ ratului, i a izbutit în tot ce- i pusese de gînd s fac în Casa Domnului i în casa  
împ ratului, <sup>12</sup> Domnul S'a ar tat lui Solomon noaptea, i i -a zis: „Î i ascult rug ciunea,  
i aleg locul acesta drept casa unde va trebui s Mi se aduc jertfe. <sup>13</sup> Când voi închide cerul,  
i nu va fi ploaie, cînd voi porunci l custelor s m nînce ara, cînd voi trimete ciuma în  
poporul Meu: <sup>14</sup> dac poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga,  
i va c uta Fa a Mea, i se va abate dela c ile lui rele, -îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta  
p catul, i -i voi t m dui ara. <sup>15</sup> Ochii Mei vor fi deschi i de acum, i urechile Mele  
vor fi cu luare aminte la rug ciunea f cut în locul acesta. <sup>16</sup> Acum, aleg i sfin esc casa  
aceasta, pentruca Numele Meu s locuiasc în ea pe vecie, i voi avea totdeauna ochii i inima  
Mea acolo. <sup>17</sup> i tu, dac vei umbla înaintea Mea cum a umblat tat l t u David, f cînd tot  
ce i-am poruncit, i dac vei p zi legile i poruncile Mele, <sup>18</sup> voi înt ri scaunul de domnie



al împ r iei tale, cum am f g duit tat lui t u David, cînd am zis: „Niciodată nu vei fi lipsit de un urma , care s domneasc peste Israel.”<sup>19</sup> Dar dac v ve i abate, dac ve i p r si legile i poruncile Mele, pe cari vi le-am dat, i dac v ve i duce s sluji i altor dumnezei i s v închina i înaintea lor,<sup>20</sup> v voi smulge din ara Mea, pe care v'am dat -o, voi lep da dela Mine casa aceasta, pe care am închinat -o Numelui Meu, i o voi face de pomini de batjocur printre toate popoarele.<sup>21</sup> i cît de înalt este casa aceasta, oricine va trece pe lîng ea, va r mînea încremenit, i va zice: „Pentru ce a f cut Domnul a a rii i casei acesteia?”<sup>22</sup> i se va r spunde: „Pentru ce au p r sit pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, care i -a scos din ara Egiptului, pentru ce s'au alipit de al i dumnezei, s'au închinat înaintea lor i le-au slujit; iat de ce a trimes peste ei toate aceste rele.”

## Chapter 8

<sup>1</sup> Dup douzeci de ani, în timpul c rora Solomon a zidit Casa Domnului i casa lui însu ,  
<sup>2</sup> a înt rit cet ile, pe cari i le -a dat Hiram i a a ezat în ele pe copiii lui Israel.<sup>3</sup> Solomon  
a mers împotriva Hamatului, la oba, i a pus st pînire pe ea.<sup>4</sup> A înt rit Tadmorul în pustie,  
i toate cet ile cari slujeau ca cet i pentru merinde în Hamat.<sup>5</sup> A înt rit apoi Bet-Horonul  
de sus i Bet-Horonul de jos, ca cet i înt rite cu ziduri, por i i zvoare;<sup>6</sup> Baalatul, i  
toate cet ile cari slujeau ca cet i pentru merinde i cari ineau de el, toate cet ile  
pentru car , cet ile pentru c l rime, i tot ce a g sit cu cale Solomon s zideasc la  
Ierusalim, la Liban, i în toat ara al c rei st pîn era.<sup>7</sup> Pe tot poporul care mai r m sese  
din Heti i, din Amori i, din Ferezi i, din Hevi i i din Iebusi i, care nu f cea parte din  
Israel,<sup>8</sup> pe urmasii lor cari r m seser dup ei în ar i pe cari nu -i nimiciser copiii  
lui Israel, Solomon i -a ridicat ca oameni de corvoad , ceeace au fost pîn în ziua de azi.  
<sup>9</sup> Solomon n'a întrebuintat ca robi pentru lucr rile lui, pe niciunul din copiii lui Israel: c ci ei  
erau oameni de r zboi, c peteniile lui, slujba ii lui, mai marii car lor i c l rimii lui.  
<sup>10</sup> C peteniile puse de împ ratul Solomon în fruntea poporului, i îns rcina i s privegheze  
peste el, erau în num r de dou sute cincizeci.<sup>11</sup> Solomon a suit pe fata lui Faraon din cetatea  
lui David în casa pe care i -o zidise; c ci a zis: „Nevast -mea s nu locuiasc în casa lui David,  
împ ratul lui Israel, pentru ce locurile în cari a intrat chivotul Domnului sînt sfinte.”<sup>12</sup> Atunci

Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care -l zidise înaintea pridvorului.  
13

Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lun nou , i pentru s rb tori, de trei ori pe an, la s rb toarea azimilor, la s rb toarea

s pt mânîlor, i la s rb toarea corturilor. 14 A pus în slujbele lor, a a cum le rînduise tat l s u David, cetele preo ilor, dup slujba lor, pe Levi i dup îns rcinarea lor, care era s m reasc pe Domnul i s fac zi de zi de slujb în fa a preo ilor, i pe u ieri, împ r i i la fiecare u , dup cetele lor: c ci a a poruncise David, omul lui Dumnezeu.

15 Nu s'au ab tut dela porunca împ ratului cu privire la preo i i Levi i, nici cu privire la

vreun alt lucru, nici în privin a vistierilor. 16 A a s'a înf ptuit toat lucrarea lui Solomon, din ziua cînd s'a pus temelia Casei Domnului i pîn în ziua cînd a fost ispr vit . Casa

Domnului a fost deci ispr vit . 17 Solomon a plecat atunci la E ion-Gheber i la Elot, pe

rmul m rii, în ara Edomului. 18 i Hiram i -a trimes, prin slujitorii s i, cor bii i slujitori cari cuno teau marea. Ei s'au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir, i au luat de acolo patru sute cincizeci de talan i de aur, pe cari i-au adus împ ratului Solomon.

## Chapter 9

1 Împ r teasa din Seba a auzit de fama lui Solomon, i a venit la Ierusalim ca s -l încerce prin întreb ri grele. Ea avea un alai foarte mare, i c mile înc rcate cu mirodenii, aur mult

de tot i pietre scumpe. S'a dus la Solomon, i i -a spus tot ce avea pe inim . 2 Solomon i -a r spus la toate întreb rile, i n'a fost nimic pe care s nu fi tiut Solomon s i -l

l mureasc . 3 Împ r teasa din Seba a v zut în elepciunea lui Solomon, i casa pe care

o zidise, 4 i bucatele dela masa lui, i locuin a slujitorilor lui, i slujbele i hainele celor ce -i slujeau, i paharnicii lui i hainele lor, i treptele pe cari se suia la Casa Domnului. Uimit ,

5 ea a zis împ ratului: „Era adev rat deci ce am auzit eu în ara mea despre faptele i

în elepciunea ta! 6 Nu credeam tot ce se zicea, pîn n'am venit i am v zut cu ochii mei. i iat c nu mi s'a istorisit nici jum tate din m rirea i în elepciunea ta. Tu întreci fama pe

care am auzit -o despre tine. 7 Ferice de oamenii t i, ferice de slujitorii t i, cari sînt pururea

înaintea ta, i cari aud în elepciunea ta! 8 Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul t u, care S'a îndurat de tine, i te -a pus pe scaunul Lui de domnie ca împ rat pentru Domnul, Dumnezeul t u! Pentruc Dumnezeul t u iube te pe Israel i vrea s -l fac s r mîn în picioare

pe vecie, pentru aceea te -a pus împ rat peste el, ca s faci judecat i dreptate.``<sup>9</sup> Ea a dat  
 împ ratului o sut dou zeci de talan i de aur, foarte multe mirodenii, i pietre scumpe. N'au  
 mai fost mirodenii ca cele date împ ratului Solomon de împ r teasa din Seba.<sup>10</sup> Slujitorii lui  
 Hiram i slujitorii lui Solomon, cari au adus aur din Ofir, au adus i lemn mirositor i pietre  
 scumpe.<sup>11</sup> Împ ratul a f cut cu lemnul mirositor sc ri pentru Casa Domnului i pentru casa  
 împ ratului, i arfe i al ute pentru cânt re i. Nu se mai v zuse a a ceva în ara lui  
 Iuda.<sup>12</sup> Împ ratul Solomon a dat împ r tesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult  
 decât adusese ea împ ratului. Apoi s'a întors i s'a dus în ara ei, ea i slujitorii ei.<sup>13</sup> Greutatea  
 aurului care venea pe fiecare an lui Solomon era de ase sute asezeci i ase de talan i de  
 aur,<sup>14</sup> afar de ce lua dela negustorii cei mari i dela cei mici, dela to i împ ra ii Arabiei  
 i dela dreg torii rii, cari aduceau aur i argint lui Solomon.<sup>15</sup> Împ ratul Solomon a  
 f cut dou sute de scuturi mari de aur b tut, i pentru fiecare din ele a întrebun at ase  
 sute de sicli de aur b tut,<sup>16</sup> i alte trei sute de scuturi de aur b tut, i pentru fiecare din ele  
 a întrebun at trei sute de sicli de aur; i împ ratul le -a pus în casa p durii Libanului.  
<sup>17</sup> Împ ratul a f cut un mare scaun de domnie de filde , i l -a acoperit cu aur curat.<sup>18</sup> Scaunul  
 acesta de domnie avea ase trepte, i un a ternut pentru picioare, de aur, care se inea de  
 scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului erau r zim tori, lîng r zim tori erau doi  
 lei,<sup>19</sup> i pe cele ase trepte, de o parte i de alta, erau doisprezece lei. A a ceva nu s'a f cut  
 pentru nici o împ r ie.<sup>20</sup> Toate paharele împ ratului Solomon erau de aur, i toate vasele  
 din casa p durii Libanului erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se d dea  
 niciun pre , pe vremea lui Solomon.<sup>21</sup> C ci împ ratul avea cor bii din Tarsis cari c l toreau  
 cu slujitorii lui Hiram; i la fiecare trei ani veneau cor biile din Tarsis, aducînd aur i argint,  
 filde , maimu e i p uni.<sup>22</sup> Împ ratul Solomon a întrecut pe to i împ ra ii p mîntului  
 prin bog iile i în elepciunea lui.<sup>23</sup> To i împ ra ii p mîntului c utau s vad pe  
 Solomon, ca s aud în elepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.<sup>24</sup> i fiecare din  
 ei î i aducea darul lui, lucruri de argint i lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai i catîri;  
 a a era în fiecare an.<sup>25</sup> Solomon avea patru mii de iesle pentru caii dela car le lui, i  
 dou sprezece mii de c l re i pe cari i -a a ezat în cet ile unde î i inea car le i  
 la Ierusalim lîng împ rat.<sup>26</sup> El st pînea peste to i împ ra ii, dela Rîu pîn la ara  
 Filistenilor i pîn la hotarul Egiptului.<sup>27</sup> Împ ratul a f cut argintul tot a a de obicinuit la

Ierusalim ca pietrele, i cedrii tot atît de mul i ca smochinii s lbatici, cari cresc pe cîmpie.

<sup>28</sup> Din Egipt i din toate rile se aduceau cai pentru Solomon. <sup>29</sup> Celelalte fapte ale lui Solomon, cele dintîi i cele depe urm , nu sînt scrise oare în Cartea proorocului Natan, în proorocia lui

Ahia din Silo, i în descoperirile proorocului Ieedo despre Ieroboam, fiul lui Nebat? <sup>30</sup> Solomon

a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul. <sup>31</sup> Apoi Solomon a adormit cu p rin ii lui, i l-au îngropat în cetatea tat lui s u David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Roboam.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Roboam s'a dus la Sihem, c ci tot Israelul venise la Sihem s -l fac împ rat. <sup>2</sup> Cînd a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era în Egipt, unde fugise de împ ratul Solomon; i

s'a întors din Egipt. <sup>3</sup> Au trimes s -l cheme. Atunci Ieroboam i tot Israelul au venit la Roboam

i i-au vorbit a a: <sup>4</sup> „Tat l t u ne -a îngreuiat jugul: acum u ureaz acest aspr robie

i jugul greu pe care l -a pus peste noi tat l t u. i î i vom sluji.” <sup>5</sup> El le -a zis:

„Întoarce i-v la mine dup trei zile.” i poporul a plecat. <sup>6</sup> Împ ratul Roboam a întrebat pe b trînii cari fuseser cu tat l s u Solomon, în timpul vie îi lui, i a zis: „Ce m

sf tui i s r spund poporului acestuia?” <sup>7</sup> i iat ce i-au zis ei: „Dac vei fi bun cu poporul acesta, dac -i vei primi bine, i dac le vei vorbi cu bun voin , î i vor sluji pe vecie.”

<sup>8</sup> Dar Roboam a l sat sfatul pe care i -l d deau b trînii, i a întrebat pe tinerii cari crescuser

cu el i cari -l înconjurau. <sup>9</sup> El le -a zis: „Ce m sf tui i s r spund poporului acestuia

care-mi vorbe te astfel: „U ureaz jugul pe care l -a pus tat l t u peste noi?” <sup>10</sup> i iat

ce i-au zis tinerii cari crescuser cu el: „A s vorbe ti poporului acestuia care i -a vorbit a a: „Tat l t u ne -a îngreuiat jugul, iar tu u ureaz -ni -l!” s le vorbe ti a a: „Degetul

meu cel mic este mai gros decît coapsele tat lui meu. <sup>11</sup> Acum, tat l meu a pus peste voi un jug greu, dar eu î l voi face i mai greu: tat l meu v'a pedepsit cu bice, dar eu v voi pedepsi cu

scorpioane.” <sup>12</sup> Ieroboam i tot poporul au venit la Roboam a treia zi, dup cum le spusese

împ ratul: „Întoarce i-v la mine peste trei zile.” <sup>13</sup> Împ ratul le -a r spuns aspru. Împ ratul

Roboam a l sat sfatul b trînilor, <sup>14</sup> i le -a vorbit a a, dup sfatul tinerilor: „Tat l meu v'a

îngreuiat jugul, dar eu î l voi îngreuia i mai mult; tat l meu v'a pedepsit cu bice, dar eu v voi

pedepsi cu scorpioane.<sup>15</sup> Astfel împ ratul n'a ascultat pe popor; c ci a a rînduise Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care -l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul

lui Nebat.<sup>16</sup> Cînd a v zut tot Israelul c împ ratul nu -l ascult , poporul a r spuns împ ratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n'avem nicio mo tenere cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum, vezi- i de cas , Davide!`` i tot Israelul s'a dus în corturile lui.

<sup>17</sup> Copiii lui Israel, cari locuiau în cet ile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam.

<sup>18</sup> Atunci împ ratul Roboam a trimes pe Hadoram, care era mai mare peste d ri. Hadoram a fost împro cat cu pietre de copiii lui Israel, i a murit. i împ ratul Roboam s'a gr bit i s'a suit

într'un car, ca s fug la Ierusalim.<sup>19</sup> Astfel s'a deslipit Israel de casa lui David pîn în ziua de azi.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Roboam, venind la Ierusalim, a strîns casa lui Iuda i a lui Benjamin, o sut optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru r zboi, ca s lupte împotriva lui Israel i s -l aduc iar

supt st pînirea lui Roboam.<sup>2</sup> Dar cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui emaia, omul lui

Dumnezeu: <sup>3</sup> „Vorbe te lui Roboam, fiul lui Solomon, împ ratul lui Iuda, i întregului Israel

din Iuda i din Benjamin. i spune-le: <sup>4</sup> „A a vorbe te Domnul: „S nu v sui i i s nu face i r zboi împotriva fra ilor vo tri! Fiecare din voi s se întoarc acas , c ci dela Mine s'a întîmplat lucrul acesta. „Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s'au întors acas , i nu

s'au mai dus împotriva lui Ieroboam.<sup>5</sup> Roboam a locuit la Ierusalim, i a zidit cet i înt rite

în Iuda. <sup>6</sup> A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa, <sup>7</sup> Bet- ur, Soco, Adulam, <sup>8</sup> Gat, Mare a, Zif,

<sup>9</sup> Adoraim, Lachis, Azeca, <sup>10</sup> orea, Aialon i Hebronul, cari erau în Iuda i în Benjamin, i

a f cut din ele ni te cet i înt rite.<sup>11</sup> Le -a înt rit, a pus în ele c pitani i magazii de

bucate, de untdelemn i vin.<sup>12</sup> A pus în fiecare din aceste cet i scuturi i suli e, i le -a

f cut foarte tari. Iuda i Benjamin erau ai lui.<sup>13</sup> Preo ii i Levi ii, cari se aflau în tot Israelul,

i-au p r sit locuin ele i s'au dus la el; <sup>14</sup> c ci Levi ii i-au p r sit inuturile i mo iile i au venit în Iuda i la Ierusalim, pentruc Ieroboam i fiii s i i-au împedecat

s - i împlineasc slujbele ca preo i ai Domnului.<sup>15</sup> Ieroboam a pus preo i pentru

în lîmile, pentru apii și pentru viștii pe cari îi făcuse. <sup>16</sup> Aceia din toate semințiile lui  
 Israel, cari aveau pe inimă să caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, au urmat pe Levi și la  
 Ierusalim, ca să jertfească Domnului, Dumnezeului părinților lor. <sup>17</sup> Ei au dat astfel tribut  
 împotriva lui Iuda, și au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; cinci  
 ani au umblat în calea lui David și a lui Solomon. <sup>18</sup> Roboam a luat de nevastă pe Mahalat, fata  
 lui Ierimot, fiul lui David și al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai. <sup>19</sup> Ea însă născu fii pe:  
 Ieu, Emaria și Zaham. <sup>20</sup> După ea, a luat pe Maaca, fata lui Absalom. Ea însă născu pe  
 Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Elomit. <sup>21</sup> Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom, mai mult de  
 cît pe toate nevestele și fiicele lui; cîci a avut optsprezece neveste și așezeci de fiice,  
 și a născu douăzeci și opt de fii și așezeci de fete. <sup>22</sup> Roboam a dat cel dintîi loc lui Abia,  
 fiul Maachei, și l-a pus ca petenie peste frații lui, cîci voia să-l facă împărat. <sup>23</sup> El a  
 lucrat cu minte, împunând pe toți fiii săi în toate înăturile lui Iuda și lui Benjamin, în  
 toate cetățile întărite; le-a dat de mîncare din belug, și le-a cutat o mulțime de neveste.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Cînd s'a întărit Roboam în domnie și a căpătăt putere, a părăsit legea Domnului, și  
 tot Israelul a părăsit-o împreună cu el. <sup>2</sup> În al cincilea an al domniei lui Roboam, și ac,  
 împăratul Egiptului, s'a suit împotriva Ierusalimului, pentru că tuiser împotriva Domnului.  
<sup>3</sup> Avea o mie două sute de caruri și așezeci de mii de călăreți; și împreună cu el a venit  
 din Egipt un popor frumos, dintre Libieni, Suchieni și Etiopieni. <sup>4</sup> A luat cetățile  
 întărite ale lui Iuda, și a ajuns pînă la Ierusalim. <sup>5</sup> Atunci prorocul emeia s'a dus la Roboam  
 și la căpeteniile lui Iuda, cari se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui și ac, și le-a zis:  
 „A a vorbește Domnul: „Voi Mă și părăsiți; vă părăsesc și Eu, și vă dau în mîinile  
 lui și ac.” <sup>6</sup> Căpeteniile lui Israel și împăratul s'au smerit, și au zis: „Domnul este drept!”  
<sup>7</sup> Și dacă văzută Domnul că s'au smerit, cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui emeia: „S-au  
 smerit, nu-și voi nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, și mînia Mea nu va veni asupra  
 Ierusalimului prin și ac; <sup>8</sup> dar ei vor fi supuși, și vor ține în seamna să-Mi slujească  
 Mie sau să slujească împotriva altor țări.” <sup>9</sup> și ac, împăratul Egiptului, s'a suit

împotriva Ierusalimului. A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe cari le făcuse Solomon. <sup>10</sup> Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aram, și le-a dat în grijă celor peteniilor alergătorilor, cari pe zeau intrarea casei împăratului. <sup>11</sup> Oricecâteori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau și le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iar în odaia alergătorilor. <sup>12</sup> Pentru că Roboam se smerise, Domnul și-a abținut mânia de la el, și nu l-a nimicit de tot. și tot mai era ceva bun în Iuda. <sup>13</sup> Împăratul Roboam s'a înălțat în Ierusalim și a domnit. Avea patruzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit apesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să și pună Numele în ea. Mamasa se numea Naama, Amonita. <sup>14</sup> El a făcut lucruri rele, pentru că nu și-a pus inima să caute pe Domnul. <sup>15</sup> Faptele lui Roboam, cele din urmă și cele de pe urmă, nu sînt scrise oare în cartea proorocului emaiia, și a proorocului Ido, în cărțile scriitorilor de neam? Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam. <sup>16</sup> Roboam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în cetatea lui David. și, în locul lui, a domnit fiul său Abia.

### Chapter 13

<sup>1</sup> În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia. <sup>2</sup> El a domnit trei ani la Ierusalim. Mamasa se numea Micaia, fata lui Uriel, din Ghibea. Între Abia și Ieroboam a fost război. <sup>3</sup> Abia a început lupta cu o oaste de războinici viteji, patrusute de mii de oameni alei; și Ieroboam s'a înălțat de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni alei, războinici viteji. <sup>4</sup> Depe vârful muntelui emaraim, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s'a sculat și a zis: „Ascultă-mă, Ieroboame, și tot Israelul! <sup>5</sup> Nu trebuie oare să știți că Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe vecie domnia peste Israel lui David și fiilor lui printr'un legământ care nu se poate călca? <sup>6</sup> Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s'a sculat și s'a răzvrătit împotriva stăpînului său. <sup>7</sup> Niște oameni de nimic, oameni răi, s'au strîns la el și s'au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tînăr și fricos, și nu putea să li se împotrivesc. <sup>8</sup> și acum, voi credeți că puteți ieși biruitori asupra împărației Domnului, care este în mâinile fiilor lui David; și voi sînteți o mare mulțime și aveți cu voi vășii de aur pe cari văși-a făcut Ieroboam ca dumnezei.

9

N'a i îndepărtat voi pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron și pe Levi și, și nu v'au făcut voi preoți, ca și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și apte berbeci, ca

și fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu. <sup>10</sup> Dar cât despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, și noi nu l-am primit, preoții din slujba Domnului sînt fiii ai lui Aaron,

și Levi și stau și ei și împlinesc slujbele. <sup>11</sup> Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară arderi de tot Domnului, ardem tot mirositoare, punem pînile pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată, și aprindem în fiecare seară sfeșnicul de aur cu candelile lui;

ca și cum pămîntul poruncile Domnului, Dumnezeului nostru. Dar voi l-ați primit. <sup>12</sup> Iată că Dumnezeu și preoții Lui sînt cu noi, în fruntea noastră, și avem și trâmbițele rîsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copiii ai lui Israel! nu faceți război împotriva

Domnului, Dumnezeului părinților voștri, ca și cum nu veți avea nicio izbîndă! <sup>13</sup> Ieroboam și-a luat pe din apoi, cu ajutorul unor oameni puși la pîndă, a acțiunile lui erau în fața

lui Iuda, iar cei ce stăteau la pîndă erau înapoi lor. <sup>14</sup> Cei din Iuda, întorcîndu-se, au avut de

luptat înainte și înapoi. Au strigat către Domnul, și preoții au sunat din trâmbițe. <sup>15</sup> Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război și, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul

a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda. <sup>16</sup> Copiii lui Israel au fugit

dinaintea lui Iuda, și Dumnezeu și-a dat în mîinile lui. <sup>17</sup> Abia și poporul lui le-au pricinuit o mare înfrîngere, și cinci sute de mii de oameni aleși au căzut morți printre cei din Israel.

<sup>18</sup> Copiii lui Israel au fost smeriți în vremea aceea, și copiii lui Iuda au câștigat biruința,

pentru că se sprijiniseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. <sup>19</sup> Abia a urmărit pe Ieroboam

și și-a luat cetăți: Betelul cu satele lui, Ierana cu satele ei, și Efronul cu satele lui. <sup>20</sup> Ieroboam

n'a mai avut putere pe vremea lui Abia, și Domnul l-a lovit, și a murit. <sup>21</sup> Dar Abia a ajuns puternic; a avut patrusprezece neveste, și a născut douăzeci și doi de fii și asesprezece

fete. <sup>22</sup> Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut și ce a spus el, sînt scrise în cartea proorocului Ido.

## Chapter 14

1

Abia a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a

domnit fiul său Asa. Pe vremea lui, țara a avut odihnă zece ani. <sup>2</sup> Asa a făcut ce este bine și



pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului s u. <sup>3</sup> A îndep rtat altarele dumnezeilor str ini i  
 în l imile, a sf rîmat stîlpîi idole ti i a t iat Astarteele. <sup>4</sup> A poruncit lui Iuda s caute  
 pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor s i, i s împlineasc legea i poruncile. <sup>5</sup> A îndep rtat  
 din toate cet ile lui Iuda în l imile i stîlpîi închina i soarelui. i împ r ia a avut  
 pace supt el. <sup>6</sup> A zidit cet i înt rite în Iuda; c ci ara a fost lini tit , i împotriva lui  
 n'a fost r zboi în anii aceia, pentruc Domnul i -a dat odihn . <sup>7</sup> El a zis lui Iuda: „S zidim  
 aceste cet i, i s le înconjur m cu ziduri, cu turnuri, cu por i i cu z voare; ara este  
 înc a noastr , c ci am c utat pe Domnul, Dumnezeul nostru. L-am c utat, i El ne -a dat  
 odihn de toate p r ile.`` Au zidit dar, i au izbutit. <sup>8</sup> Asa avea o o tire de trei sute de mii  
 de oameni din Iuda, cari purtau scut i sulii , i dou sute optzeci de mii din Benjamin, cari  
 purtau scut i tr geau cu arcul, to i oameni viteji. <sup>9</sup> Zerah, Etiopianul, a ie it împotriva lor  
 cu o o tire de un milion de oameni i trei sute de car , i a înaintat pîn la Mare a. <sup>10</sup> Asa  
 a mers înaintea lui, i s'au în iruit de b taie în valea efata, lîng Mare a. <sup>11</sup> Asa a chemat  
 pe Domnul, Dumnezeul lui, i a zis: „Doamne, numai Tu po i veni în ajutor celui slab ca i  
 celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! C ci pe Tine ne sprijinim, i în  
 Numele T u am venit împotriva acestei mul imi. Doamne, Tu e ti Dumnezeul nostru: s nu  
 ias biruitor omul împotriva Ta!`` <sup>12</sup> Domnul a lovit pe Etiopieni dinaintea lui Asa i dinaintea  
 lui Iuda, i Etiopienii au luat -o la fug . <sup>13</sup> Asa i poporul care era cu el i -a urm rit pîn la  
 Gherar, i Etiopienii au c zut fr s - i poat sc pa via a, c ci au fost nimici i de  
 Domnul i de o tirea Lui. Asa i poporul lui au f cut o prad mare; <sup>14</sup> au b tut toate  
 cet ile din împrejurimile Gherarului, c ci groaza Domnului c zuse peste ele, i au j fuit  
 toate cet ile, a c ror prad era mare. <sup>15</sup> Au lovit i corturile turmelor, i au luat cu ei o  
 mare mul ime de oi i de c mile. Apoi s'au întors la Ierusalim.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded, <sup>2</sup> i Azaria s'a dus înaintea lui Asa,  
 i i -a zis: „Asculta i-m , Asa, i tot Iuda i Benjamin! Domnul este cu voi cînd sînte i cu  
 El; dac -L c uta i, Îl ve i g si; iar dac -L p r si i, i El v va p r si. <sup>3</sup> Mult  
 vreme Israel a fost fr Dumnezeul cel adev rat, fr preot care s înve e pe oameni, i

<sup>4</sup> f r lege. Dar în mijlocul strîmtor rii lor s'au întors la Domnul, Dumnezeuul lui Israel, L-au  
 c utat, i L-au g sit. <sup>5</sup> În vremile acelea, nu era lini te pentru cei ce se duceau i veneau,  
 c ci erau mari turbur ri printre to i locuitorii rii; <sup>6</sup> un popor se b tea împotriva altui  
 popor, o cetate împotriva altei cet i, pentruc Dumnezeu le turbura cu tot felul de strîmtor ri:  
<sup>7</sup> voi dar, înt ri i-v , i nu l sa i s v sl beasc mînil e, c ci faptele voastre vor  
 avea o r splat .<sup>8</sup> Dup ce a auzit aceste cuvinte i proorocia lui Oded, proorocul, Asa s'a  
 înt rit i a îndep rtat urîciunile din toat ara lui Iuda i Benjamin i din cet ile pe  
 cari le luase în muntele lui Efraim, i a înoit altarul Domnului care era înaintea pridvorului  
 Domnului.<sup>9</sup> A strîns pe tot Iuda i Benjamin, i pe cei din Efraim, din Manase i din Simeon,  
 cari lociau printre ei, c ci un mare num r dintre oamenii lui Israel au trecut la el cînd au v zut  
 c Domnul, Dumnezeuul lui, era cu el. <sup>10</sup> S'au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al  
 cincisprezecelea al domniei lui Asa. În ziua aceasta, <sup>11</sup> au jertfit Domnului, din prada pe care o  
 aduseser : apte sute de boi i apte mii de oi. <sup>12</sup> Au f cut leg mînt s caute pe Domnul,  
 Dumnezeuul p rin ilor lor, din toat inima i din tot sufletul lor; <sup>13</sup> i oricine nu c uta pe  
 Domnul, Dumnezeuul lui Israel, trebuia omorît, fie mic fie mare, fie b rbat fie femeie. <sup>14</sup> Au jurat  
 credin Domnului, cu glas tare, cu strig te de bucurie, i cu sunet de trîmbi e i de buciume;  
<sup>15</sup> tot Iuda s'a bucurat de jur mîntul acesta, c ci juraser din toat inima lor, c utaser pe  
 Domnul de bun voia lor, i -L g siser . i Domnul le -a dat odihn de jur împrejur.  
<sup>16</sup> Împ ratul Asa n'a l sat nici chiar pe mam -sa Maaca s mai fie împ r teas , pentruc  
 f cuse un idol Astartei. Asa i -a d rîmat idolul, pe care l -a f cut praf, i l -a ars lîng pîrîul  
 Chedron. <sup>17</sup> Dar în l imile tot n'au fost îndep rtate din Israel, m car c inima lui Asa a fost  
 în totul a Domnului în tot timpul vie ii lui. <sup>18</sup> A pus în Casa lui Dumnezeu lucrurile închinat e  
 Domnului de tat l s u i de el însu : argint, aur i vase. <sup>19</sup> N'a fost niciun r zboi pîn la  
 al treizeci i cincilea an al domniei lui Asa.

## Chapter 16

<sup>1</sup> În al treizeci i aselea an al domniei lui Asa, Bae a, împ ratul lui Israel, s'a suit împotriva  
 lui Iuda; i a înt rit Rama, ca s nu lase pe ai lui Asa, împ ratul lui Iuda, s ias i s

<sup>2</sup> între. Asa a scos argint și aur din vistieriile Casei Domnului și ale casei împăratului, și a trimis soli la Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. și a pus să-i spun: <sup>3</sup> „Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost unul între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet argint și aur. Du-te, și rupe legământul tău cu Bae a, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine.” <sup>4</sup> Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe cetenii oțărâșii săle împotriva cetăților lui Israel, și a bătut Iionul, Dan, Abel-Maim, și toate locurile pentru merinde din cetățile lui Neftali. <sup>5</sup> Când a auzit Bae a, a încetat să mai întreprindă războaie, și a pus capăt lucrurilor sale. <sup>6</sup> Împăratul Asa a pus pe tot Iuda să ridice pietrele și lemnele, pe cari le întrebuiseră Bae a la întărirea Ramei, și le-a întrebuiseră la întărirea Ghebei și Mipei. <sup>7</sup> În vremea aceea, Hanani, vizitorul, s-a dus la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a zis: „Pentru că te-ai sprijinit pe împăratul Siriei, și nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâinile tale. <sup>8</sup> Etiopienii și Libienii nu alcătuiseră o oaste mare, cu o mulțime de cariști și totuși Domnul și-a dat în mâinile tale, pentru că te sprijiniseși pe El. <sup>9</sup> Căci Domnul Își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă la Lui. Ai lucrat ca un nebun în privința aceasta, căci deacum vei avea războaie.” <sup>10</sup> Asa s-a mâniat pe vizitor, și l-a pus la închisoare, pentru că era înfuriat împotriva lui. Tot în același timp Asa a apăsătorit pe unii din popor. <sup>11</sup> Faptele lui Asa, cele dintâi și cele de pe urmă, sînt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel. <sup>12</sup> În al treizeci și nouălea an al domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de picioare și a înceta să trăiască. <sup>13</sup> Asa avea mari dureri; chiar în timpul boalei lui, n-a căutat pe Domnul, ci a întrebător pe doftori. <sup>14</sup> Asa a adormit cu părinții săi, și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui; l-au îngropat în mormântul pe care și-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii, și mirosoare după meșteșugul celui ce pregătete mirul, și au ars în cinstea lui foarte multe mirodenii.

## Chapter 17

<sup>1</sup> În locul lui a domnit fiul său Iosafat. El s-a întărit împotriva lui Israel: <sup>2</sup> a pus oțărâșii în toate cetățile întărite ale lui Iuda, și a rânduit cetenii în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe cari le luase tatăl său Asa. <sup>3</sup> Domnul a fost cu Iosafat, pentru că a umblat în cele

dintîi c i ale tat lui s u David, i n'a c utat pe Baali; <sup>4</sup> c ci a alergat la Dumnezeu tat lui  
s u, i a urmat poruncile Lui, f r s fac ce f cea Israel. <sup>5</sup> Domnul a înt rit domnia în  
mînile lui Iosafat, c ruia tot Iuda îi aducea daruri. i a avut o mul ime de bog ii i slav .  
<sup>6</sup>  
Inima lui s'a înt rit din ce în ce în c ile Domnului, i a îndep rtat din Iuda chiar i  
în l imile i idoli. <sup>7</sup> În al treilea an al domniei lui, a îns rcinat pe c peteniile sale Ben-Hail,  
Obadia, Zaharia, Netaneel i Mica, s se duc s înve e pe oameni în cet ile lui Iuda.  
<sup>8</sup>  
A trimes cu ei pe Levi ii emaia, Netania, Zebadia, Asael, emiramot, Ionatan, Adonia, Tobia  
i Tob-Adonia, Levi i, i pe preo ii Eli ama i Ioram. <sup>9</sup> Ei au înv at pe oameni în  
Iuda, avînd cu ei cartea legii Domnului. Au str b tut toate cet ile lui Iuda, i au înv at  
pe oameni în mijlocul poporului. <sup>10</sup> Groaza Domnului a apucat toate împ r iile rilor  
dimprejurul lui Iuda, i n'au f cut r zboi împotriva lui Iosafat. <sup>11</sup> Ni te Filistenii au adus lui  
Iosafat daruri i un bir în argint; i Arabii i-au adus i ei vite, apte mii apte sute de berbeci  
i apte mii apte sute de api. <sup>12</sup> Iosafat se ridicase la cea mai înalt treapt de m rire.  
A zidit în Iuda cet ui i cet i pentru merinde. <sup>13</sup> A strîns merinde în cet ile lui Iuda,  
i avea la Ierusalim o ceat de oameni viteji ca osta i. <sup>14</sup> Iat num rul lor, dup casele  
p rin ilor lor. Din Iuda, c petenii peste o mie: Adna, c petenia, cu trei sute de mii de viteji;  
<sup>15</sup> dup el, Iohanana, c petenia, cu dou sute optzeci de mii de oameni; <sup>16</sup> dup el, Amasia,  
fiul lui Zicri, care se predase de bun voie Domnului, cu dou sute de mii de viteji. <sup>17</sup> Din  
Beniamin: Eliada, om viteaz, cu dou sute de mii de oameni înarma i cu arc i cu scut, <sup>18</sup> i  
dup el, Zozabad, cu o sut optzeci de mii de oameni înarma i pentru r zboi. <sup>19</sup> Ace tia  
sînt cei ce erau în slujba împ ratului, afar de aceia pe cari îi pusese împ ratul în toate cet ile  
înt rite ale lui Iuda.

## Chapter 18

<sup>1</sup> Iosafat a avut bog ii i slav din bel ug, i s'a încuscrit cu Ahab. <sup>2</sup> Dup cî iva  
ani, s'a pogorît la Ahab în Samaria. Ahab a t iat pentru el i pentru poporul care era cu el un  
mare num r de oi i boi, i l -a rugat s se suie la Ramot din Gallad. <sup>3</sup> Ahab, împ ratul lui  
Israel, a zis lui Iosafat, împ ratul lui Iuda: „Vrei s vii cu mine la Ramot în Galaad?” Iosafat i

-a r spus: „Eu ca tine, i poporul meu ca poporul t u, vom merge la lupt împotriva lui cu tine.”<sup>4</sup> Apoi Iosafat a zis împ ratului lui Israel: „Întreab acum, te rog, cuvântul Domnului.”<sup>5</sup> Împ ratul lui Israel a strîns pe prooroci, în num r de patru sute, i le -a zis: „S ne ducem la lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau s -mi v d de treab ?” i ei au r spus: „Suie-te, i Dumnezeu o va da în mînile împ ratului.”<sup>6</sup> Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici nici un prooroc al Domnului, prin care s -L putem întreba?”<sup>7</sup> Împ ratul lui Israel a r spus lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea s întreb m pe Domnul; dar îl ur sc, c ci nu-mi prooroce te nimic bun, nu prooroce te niciodat decît r u: este Mica, fiul lui Imla.”<sup>8</sup> i Iosafat a zis: „S nu vorbeasc a a împ ratul!”<sup>9</sup> Atunci împ ratul lui Israel a chemat un dreg tor, i i -a zis: „Trimete s vin îndat Mica, fiul lui Imla.”<sup>10</sup> Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, edeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbr ca i cu hainele lor împ r te ti; edeau în locul de la intrarea por ii Samariei. i to i proorocii prooroceau înaintea lor.<sup>11</sup> Zedechia, fiul lui Chenaana, î i f cuse ni te coarne de fer, i a zis: „A a vorbe te Domnul: „Cu aceste coarne, vei bate pe Sirieni pîn îi vei nimici.”<sup>12</sup> i to i proorocii au proorocit la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot în Galaad, c ci vei avea izbînd i Domnul o va da în mînile împ ratului.”<sup>13</sup> Solul care se dusese s cheme pe Mica, i -a vorbit a a: „Iat , proorocii cu un gînd proorocesc de bine împ ratului; cuvîntul t u s fie dar ca i cuvîntul fiec ruia din ei! Veste te de bine!”<sup>14</sup> Mica a r spus: „Viu este Domnul c voi vesti ce va spune Dumnezeuul meu.”<sup>15</sup> Cînd a venit la împ rat, împ ratul i -a zis: „Mica, s ne ducem la lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau s -mi v d de treab ?” El a r spus: „Sui i-v ! C ci ve i avea izbînd , i vor fi da i în mînile voastre.”<sup>16</sup> i împ ratul i -a zis: „De cîte ori va trebui s te pun s juri c nu-mi vei spune decît adev rul în Numele Domnului?”<sup>17</sup> Mica a r spus: „V d tot Israelul risipit pe mun i, ca ni te oi cari n'au p stor; i Domnul a zis: „Oamenii ace tia n'au st pîn, fiecare s se întoarc în pace acas !”<sup>18</sup> Împ ratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu i-am spus eu? El nu-mi prooroce te nimic bun, nu-mi prooroce te decît r u.”<sup>19</sup> i Mica a zis: „Asculta i dar cuvîntul Domnului! Am v zut pe Domnul sînd pe scaunul S u de domnie, i toat oastea cerurilor sînd la dreapta i la sînga Lui. i Domnul a zis: „Cine va am gi pe Ahab, împ ratul lui Israel, ca s se suie la Ramot în Galaad i se pear acolo?”<sup>20</sup> Au r spus unul într'un fel, altul într'altul. i un duh a venit i s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: „Eu îl voi am gi.”<sup>21</sup> Domnul i -a zis: „Cum?”<sup>21</sup> ,Voi

ie i,` a r spus el, , i voi fi un duh de minciun în gura tuturor proorocilor lui.` Domnul a  
 22  
 zis: „Îl vei am gi, i vei izbuti; ie i, i f a a.` i acum, iat c Domnul a pus un  
 duh de minciun în gura proorocilor t i cari sînt de fa . Dar Domnul a vorbit r u împotriva  
 23  
 ta.` Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, i a zis:  
 24  
 „Pe ce drum a ie it duhul Domnului din mine ca s - i vorbeasc ?` Mica a r spus: „Vei  
 25  
 vedea în ziua cînd vei umbla, din odaie în odaie, ca s te ascunzi.` Împ ratul lui Israel a zis:  
 „Lua i pe Mica, i duce i -l la Amon, c petenia cet ii, i la Ioas, fiul împ ratului.  
 26  
 i spune i: „A a vorbe te împ ratul: „B ga i pe omul acesta în temni , i hr ni i  
 27  
 -l cu pînea i cu apa întrist rii, pîn m voi întoarce în pace.` i Mica a zis: „Dac te  
 vei întoarce în pace, n'a vorbit Domnul prin mine!` Apoi a mai zis: „Voi, toate popoarele, auzi i!`  
 28  
 Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'au suit la Ramot în Galaad. 29  
 Împ ratul  
 lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau s -mi schimb hainele ca s m duc la lupt ; dar tu,  
 îmbrac -te cu hainele tale.` i împ ratul lui Israel i -a schimbat hainele, i s'au dus la  
 30  
 lupt . Împ ratul Siriei d duse urm toarea porunc mai marilor peste car le lui: „S  
 nu v lupta i nici cu cel mic nici cu cel mare, ci s v lupta i numai cu împ ratul lui Israel.`  
 31  
 Cînd au z rit mai marii car lor pe Iosafat, au zis: „Este împ ratul lui Israel.` i l-au  
 înconjurat ca s lupte cu el. Iosafat a scos un ip t. Domnul l -a ajutat, i Dumnezeu i -a  
 32  
 îndep rtat dela el. Mai marii car lor, v zînd c nu era împ ratul lui Israel, s'au dep rtat  
 33  
 de el. Atunci un om a tras cu arcul la întîmplare, i a lovit pe împ ratul lui Israel între  
 încheieturile arm turii. Împ ratul a zis celui ce -i mîna carul: „Întoarce, i scoate-m din  
 34  
 cîmpul de b taie, c ci sînt r nit.` Lupta a fost înver unat în ziua aceea. Împ ratul lui  
 Israel a stat în car, în fa a Sirienilor, pîn seara, i a murit pela apusul soarelui.

## Chapter 19

1  
 Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a întors în pace acas la Ierusalim. 2  
 Iehu, fiul proorocului  
 Hanani, i -a ie it înainte, i a zis împ ratului Iosafat: „Cum de ai ajutat tu pe cel r u, i ai  
 3  
 iubit pe cei ce ur sc pe Domnul? Din pricina aceasta este mîniat Domnul pe tine. Dar tot se mai  
 g se te i ceva bun în tine, c ci ai înl turat din ar idoli, i i-ai pus inima s caute  
 4  
 pe Dumnezeu.` Iosafat a r mas la Ierusalim. Apoi a mai f cut o c l torie prin mijlocul  
 poporului, dela Beer-eba, pîn la muntele lui Efraim, i i -a adus înapoi la Domnul, Dumnezeul

5  
 p rin ilor lor. A pus judec tori în toate cet ile în t rite din ara lui Iuda, în fiecare  
 6  
 cetate. i a zis judec torilor: „Lua i seama la ce ve i face, c ci nu pentru oameni ve i  
 rosti judec i; ci pentru Domnul, care va fi lîng voi cînd le ve i rosti. 7 Acum, frica Domnului  
 s fie peste voi; veghea i asupra faptelor voastre, c ci la Domnul, Dumnezeuul nostru, nu este  
 nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere fa a oamenilor, nici nu se primesc daruri.`` 8 Cînd s'a  
 întors la Ierusalim, Iosafat a pus i aici, pentru judec ile Domnului i pentru neîn elegeri,  
 9  
 Levi i, preo i i c petenii peste casele p rinte ti ale lui Israel. i iat poruncile pe cari  
 10  
 li le -a dat: „Voi s lucra i în frica Domnului, cu credin i cur ie de inim . În  
 orice neîn elegere, care v va fi supus de fra ii vo tri, cari locuiesc în cet ile lor, i  
 anume: cu privire la un omor, la o lege, la o porunc , la înv turi i rînduiei, s -i  
 lumina i, ca s nu se fac vinova i fa de Domnul, i s nu izbucneasc mînia Lui  
 11  
 peste voi i peste fra ii vo tri. A a s lucra i, i nu ve i fi vinova i. i iat c  
 ave i în frunte pe marele preot Amaria, pentru toate treburile Domnului, i pe Zebadia, fiul lui  
 Ismael, c petenia casei lui Iuda, pentru toate treburile împ ratului, i ave i înaintea ca dreg tori  
 pe Levi i. Înt ri i-v i lucra i, i Domnul s fie cu cel ce va face binele!``

## Chapter 20

1  
 Dup aceea, fiii lui Moab i fiii lui Amon, i cu ei ni te Moani i, au pornit cu r zboi  
 împotriva lui Iosafat. 2 Au venit i au dat de tire lui Iosafat, zicînd: „O mare mul ime  
 înainteaz împotiva ta de dincolo de mare, din Siria, i sînt la Ha a on-Tamar, adic  
 3  
 En-Ghedî.`` În spaima sa, Iosafat i -a îndreptat fa a s caute pe Domnul, i a vestit un post  
 4  
 pentru tot Iuda. Iuda s'a adunat s cheme pe Domnul, i au venit din toate cet ile lui Iuda  
 s caute pe Domnul. 5 Iosafat a venit în mijlocul adun rii lui Iuda i a Ierusalimului, în Casa  
 6  
 Domnului, înaintea cur ii celei noi. i a zis: „Doamne, Dumnezeuul p rin ilor no tri, nu  
 e ti Tu Dumnezeu în ceruri i nu st pîne ti Tu peste toate împ r iile neamurilor? Oare  
 7  
 n'ai Tu în mîn t ria i puterea, a a c nimeni nu i se poate împotrivi? Oare n'ai izgonit  
 Tu, Dumnezeuul nostru, pe locuitorii rii acesteia dinaintea poporului T u Israel, i n'ai dat  
 8  
 -o Tu pentru totdeauna de mo tenere semin ei lui Avraam care Te iubea? Ei au locuit -o i  
 9  
 i-au zidit în ea un loca sfînt pentru Numele T u, zicînd: „Dac va veni peste noi vreo

nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foametea, ne vom înf i a înaintea casei acesteia i înaintea Ta, c ci Numele T u este în casa aceasta; vom striga c tre Tine din mijlocul strîmtor rii

10  
noastre, i Tu ne vei asculta i ne vei mîntui! Acum, iat , fiii lui Amon, i ai lui Moab i cei din muntele Seir, la cari n'ai îng duit lui Israel s intre, cînd venea din ara Egiptului, -c ci

11  
s'a ab tut de la ei i nu i -a nimicuit, - iat -i cum ne r spl tesc acum, venind s ne

12  
izgoneasc din mo tenirea Ta, pe care ne-ai dat -o în st pînire! O, Dumnezeul nostru, nu -i vei judeca Tu pe ei? C ci noi sîntem f r putere înaintea acestei mari mul imi, care înainteaz împotriva noastr , i nu tim ce s facem, dar ochii no tri sînt îndrepta i spre Tine!``

13  
Tot Iuda st tea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele i fiii lor. 14 Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adun rii peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel,

15  
fiul lui Matania, Levitul, dintre fiii lui Asaf. i Iahaziel a zis: „Asculta i, tot Iuda i locuitorii din Ierusalim, i tu, împ rate Iosafat! A a v vorbe te Domnul: „Nu v teme i i nu

16  
v sp imînta i dinaintea acestei mari mul imi, c ci nu voi ve i lupta, ci Dumnezeu. Mîne pogorî i-v împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul i , i -i ve i g si la cap tul v ii, în

17  
fa a pustiei Ieruel. Nu ve i avea de luptat în lupta aceasta: a eza i-v , sta i acolo, i ve i vedea izb virea pe care v'o va da Domnul. Iuda i Ierusalim, nu v teme i i nu v

18  
sp imînta i; mîne, ie i i-le înainte, i Domnul va fi cu voi!`` Iosafat s'a plecat cu fa a la p mînt, i tot Iuda i locuitorii Ierusalimului s'au aruncat înaintea Domnului s se închine

19  
înaintea Lui. Levi ii dintre fiii Chehati ilor i dintre fiii Corei ilor s'au sculat i au l udat

20  
cu glas tare i puternic pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. A doua zi, au pornit disdediminea spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit i a zis: „Asculta i-m , Iuda i locuitorii Ierusalimului! Încrede i-v în Domnul, Dumnezeul vostru, i ve i fi înt ri i; încrede i-v

21  
în proorociei Lui, i ve i izbuti.`` Apoi în învoire cu poporul, a numit ni te cînt re i cari, îmbr ca i cu podoabe sfînte, i mergînd înaintea o tirii, l u dau pe Domnul i ziceau:

22  
„L uda i pe Domnul, c ci îndurarea Lui ine în veac!`` În clipa cînd au început cînt rile i laudele. Domnul a pus o pînd împotriva fiilor lui Amon i ai lui Moab i împotriva celor

23  
din muntele Seir, cari veniser împotriva lui Iuda. i au fost b tu i. Fiii lui Amon i ai lui Moab s'au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca s -i nimiceasc cu des vîr ire i s -i pr p deasc . i, dup ce au ispr vit cu locuitorii din Seir, s'au ajutat unii pe al ii

24  
s se nimiceasc . Cînd a ajuns Iuda pe în l imea de unde se z re te pustia, s'au uitat înspre mul ime, i iat c ei erau ni te trupuri moarte întinse pe p mînt, i nimeni nu

25  
sc pase. Iosafat i poporul s u s'au dus s ia pr zile; au g sit printre trupuri multe bog ii i lucruri scumpe, i au luat atît de multe c n'au putut s le duc pe toate. Trei



zile au pr dat, c ci era mult prad .<sup>26</sup> A patra zi, s'au strîns în valea Beraca (Binecuvîntare), unde au binecuvîntat pe Domnul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care i -a

r mas pîn în ziua de azi.<sup>27</sup> To i oamenii din Iuda i din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli i s'au întors la Ierusalim, c ci Domnul îi umpluse de bucurie, izb vindu -i de

vr jma ii lor.<sup>28</sup> Au intrat în Ierusalim i în Casa Domnului, în sunete de al ute, i de arfe

i trîmbi e.<sup>29</sup> Groaza Domnului a apucat toate împ r iile celorlalte ri, cînd au auzit

c Domnul luptase împotriva vr jma ilor lui Israel.<sup>30</sup> i împ r ia lui Iosafat a fost

lini tit , i Dumnezeuul lui i -a dat pace de jur împrejur.<sup>31</sup> Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit dou zeci i cinci de ani la Ierusalim.

Mam -sa se chema Azuba, fata lui ilhi.<sup>32</sup> El a mers pe calea tat lui s u Asa, i nu s'a

ab tut deloc, f cînd ce este bine înaintea Domnului.<sup>33</sup> Numai c în l imile n'au fost

îndep rtate, i poporul tot n'avea inima strîns lipit de Dumnezeuul p rin ilor s i.<sup>34</sup> Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintîi i cele de pe urm , sînt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care este cuprins în cartea împ ra ilor lui Israel.<sup>35</sup> Dup aceea, Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a unit cu împ ratul lui Israel, Ahazia, a c rui purtare era nelegiuit .<sup>36</sup> S'a unit cu el ca s zideasc ni te cor bii, cari s mearg la Tarsis, i au f cut cor bii la E ion-Gheber.

<sup>37</sup> Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mare a, a proorocit împotriva lui Iosafat, i a zis: „Pentru te-ai unit cu Ahazia, Domnul î i nimice te lucrarea.” i cor biile au fost sf rîmate, i n'au putut s se duc la Tarsis.

## Chapter 21

<sup>1</sup> Iosafat a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui David.

i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioram.<sup>2</sup> Ioram avea ca fra i, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria,

Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael i efatia, to i fii ai lui Iosafat, împ ratul lui Israel.<sup>3</sup> Tat l lor le d duse daruri însemnate în argint, în aur i în lucruri scumpe, împreun cu cet i

înt rite în Iuda; dar împ r ia a l sat -o lui Ioram, pentru el era întîiul n scut.<sup>4</sup> Cînd a luat Ioram în st pînire împ r ia tat lui s u, i cînd s'a înt rit, a omorît cu sabia pe

to i fra ii s i i pe vreo cî iva din capii lui Israel.<sup>5</sup> Ioram avea treizeci i doi de ani cînd

a ajuns împ rat, i a domnit opt ani la Ierusalim. <sup>6</sup> El a umblat în calea împ ra ilor lui Israel, cum f cuse casa lui Ahab, c ci avea de nevast pe o fat a lui Ahab, i a f cut ce este r u

înaintea Domnului. <sup>7</sup> Dar Domnul n'a voit s peard casa lui David, din pricina leg mîntului pe care -l f cuse cu David, i din pricina f g duin ei pe care o f cuse c îi va da totdeauna

o lumin , lui i fiilor lui. <sup>8</sup> Pe vremea sa, Edom s'a r sculat împotriva st pînirii lui Iuda, i

i -a pus un împ rat. <sup>9</sup> Ioram a pornit cu c peteniile i cu toate car le sale. Sculîndu-se

noaptea, a b tut pe Edomi i, cari -l înconjurau i pe c peteniile car lor lor. <sup>10</sup> R scoala

lui Edom împotriva st pînirii lui Iuda a inut pîn în ziua de azi. În acela timp s'a r sculat

i Libna împotriva st pînirii lui, pentruc p r sise pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor

s i. <sup>11</sup> Ioram a f cut chiar în l imi în mun ii lui Iuda. A tîrît pe locuitorii Ierusalimului la

curvie, i a am git pe Iuda. <sup>12</sup> I -a venit o scrisoare dela proorocul Ilie, care zicea: „A a

vorbe te Domnul, Dumnezeul tat lui t u David: „Pentruc n'ai umblat în c ile tat lui t u

Iosafat, i în c ile lui Asa, împ ratul lui Iuda, <sup>13</sup> ci ai umblat în calea împ ra ilor lui Israel;

pentruc ai tîrît la curvie pe Iuda i locuitorii Ierusalimului, cum a f cut casa lui Ahab fa

de Israel: i pentruc ai omorît pe fra ii t i, cari erau mai buni decît tine, i cari f ceau

parte din îns casa tat lui t u; - <sup>14</sup> iat , Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul t u,

pe fiii t i, pe nevestele tale, i tot ce este al t u. <sup>15</sup> Iar pe tine, te va lovi cu o boal grea, cu

o boal de m runtaie, care se va îngreua din zi în zi pîn cînd î i vor ie i m runtaiele din

pricina t riei bolii.`` <sup>16</sup> i Domnul a a î at împotriva lui Ioram duhul Filistenilor i al

Arabilor, cari sînt în vecin tatea Etiopienilor. <sup>17</sup> S'au suit împotriva lui Iuda, au n v lit în el,

au j fuit toate bog iile cari se aflau în casa împ ratului, i i-au luat fiii i nevestele, a a

încît nu i -a mai r mas alt fiu decît Ioahaz<sup>1</sup>, cel mai tîn r dintre fiii s i. <sup>18</sup> Dup toate acestea,

Domnul l -a lovit cu o boal de m runtaie, care era f r leac. <sup>19</sup> Ea s'a îngreuiat din zi în zi,

i pela sfîr itul anului al doilea i-au ie it lui Ioram m runtaiele din pricina t riei bolii. A

murit în dureri grele. i poporul lui n'a ars t mîie în cinstea lui, cum f cuse pentru p rin ii

lui. <sup>20</sup> Avea treizeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit opt ani la Ierusalim. A murit

f r s lase p rere de r u în urm , i l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele

împ ra ilor.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Locuitorii Ierusalimului au pus împ rat în locul lui, pe Ahazia, fiul lui cel mai tân r; c ci oastea venit în tab r cu Arabii omorîse pe to i cei mai mari în vîrst . Astfel a început s  
domneasc Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda. <sup>2</sup> Ahazia avea patruzeci i doi de ani, cînd a ajuns împ rat, i a domnit un an la Ierusalim. Mam -sa se chema Atalia, fata lui Omri.  
<sup>3</sup> El a umblat în c ile casei lui Ahab, c ci mam -sa îi d dea sfaturi nelegiuite. <sup>4</sup> A f cut ce este r u înaintea Domnului, ca i casa lui Ahab, c ci dup moartea tat lui s u ei îi erau  
<sup>5</sup> sfetnici, spre perzarea lui. Tîrît de sfatul lor, s'a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, la r zboi împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei, la Ramot în Galaad. Sirienii au r nit pe Ioram.  
<sup>6</sup> Ioram s'a întors s se vindece la Izreel de r nile, pe cari i le f cuser Sirienii la Rama, cînd se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. Azaria, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda, s'a  
<sup>7</sup> pogorît s vad pe Ioram, fiul lui Ahal, la Izreel, pentruc era bolnav. Prin voia lui Dumnezeu, i spre perzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Cînd a ajuns, a ie it cu Ioram s se duc înaintea  
<sup>8</sup> lui Iehu, fiul lui Nim i, pe care -l unse Domnul, ca s peard casa lui Ahab. i pe cînd se r zbuna Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat peste capii lui Iuda i peste fiii fra ilor lui Ahazia,  
<sup>9</sup> cari erau în slujba lui Ahazia, i i -a omorît. A c utat pe Ahazia, i l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu, i l-au omorît. Apoi l-au îngropat, c ci ziceau: „Este fiul lui Iosafat, care c uta pe Domnul din toat inima lui.” i n'a mai r mas nimeni din casa lui  
<sup>10</sup> Ahazia care s fi fost în stare s domneasc . Atalia, mama lui Ahazia, v zînd c fiul ei  
<sup>11</sup> a murit, s'a sculat i a omorît tot neamul împ r tesc al casei lui Iuda. Dar Io abeat, fata împ ratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l -a ridicat din mijlocul fiilor împ ratului, cînd au fost omorî i: i l -a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l -a ascuns Io abeat, fata împ ratului Ioram, nevasta preotului Iehoiada, i sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l  
<sup>12</sup> -a omorît. A stat ase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu. i în ar domnea Atalia.

## Chapter 23

<sup>1</sup> În al aptelea an, Iehoiada s'a îmb rb tat, i a f cut leg mînt cu c peteniile peste sute. Ace tia erau: Azaria, fiul lui Ieroham, Ismael, fiul lui Iohanam, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia, fiul lui Adaia, i Eli afat, fiul lui Zicri. <sup>2</sup> Au str b tut toat ara lui Iuda, i au strîns pe Levi ii din toate cet ile lui Iuda i pe capii de familii din Israel; i au venit la Ierusalim.  
<sup>3</sup> Toat adunarea a f cut leg mînt cu împ ratul în Casa lui Dumnezeu. i Iehoiada le -a zis:

„Iată ce fiul împăratului va domni, cum a spus Domnul cu privire la fiii lui David. <sup>4</sup> Iată ce veți face. A treia parte din voi, cari intră de slujbă în ziua Sabatului, preoții și Leviții, să

fac pază pragurilor; <sup>5</sup> alți treime să stea în casa împăratului, și o treime la poarta Iesod.

Tot poporul să fie în curțile Casei Domnului. <sup>6</sup> Nimeni să nu intre în Casa Domnului, afară de preoții și Leviții de slujbă: ei să intre, căci sînt sfinți. Și tot poporul să facă de

strajă cu privire la porunca Domnului. <sup>7</sup> Leviții să înconjoare pe împărat de toate părțile, fiecare cu armele în mînă, și oricine va intra în casă să fie omorît. Voi să fiți pe lîngă

împărat, cînd va intra și cînd va ieși.`` <sup>8</sup> Leviții și tot Iuda au împlinit toate poruncile pe cari le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în ziua Sabatului; căci preotul Iehoiada nu scutise pe niciuna din cete.

<sup>9</sup> Preotul Iehoiada a dat suta ilor suli ele și scuturile, mari și mici, cari veneau dela împăratul

David, și cari se aflau în Casa lui Dumnezeu. <sup>10</sup> A aezat tot poporul, fiecare cu arma în mînă, dela partea dreaptă pînă la partea stînga a casei, lîngă altar și lîngă casa de jur împrejurul

împăratului. <sup>11</sup> Au adus înainte pe fiul împăratului, și-au pus cununa împăratească și mîntuiala, și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii săi l-au uns, și au zis: „Trăiască

împăratul.`` <sup>12</sup> Atalia a auzit zarva poporului care alerga și mîrea pe împărat, și a venit la

popor în Casa Domnului. <sup>13</sup> S'au uitat. Și iată că, împăratul stătea pe scaunul său împăratește la intrare. Căpeteniile și trîmbiile erau lîngă împărat; tot poporul și rîii se bucura, și sunau din trîmbiile, iar cîntăreții cu instrumentele de muzică ziceau cîntările de laudă.

Atalia și-a sfințit hainele, și a zis: „Vînzare! Vînzare!`` <sup>14</sup> Atunci preotul Iehoiada, scoînd pe sutași, cari erau în fruntea oțirii, le-a zis: „Scoateți-o afară din iruri, și oricine o va

urma, să fie ucis.`` Căci preotul zisese: „N'o omorîți în Casa Domnului.`` <sup>15</sup> I-au făcut loc,

și s'au dus la casa împăratului pe intrarea porții cailor: și au omorît-o acolo. <sup>16</sup> Iehoiada a făcut între el, tot poporul și împărat, un legămînt prin care aveau să fie poporul Domnului.

<sup>17</sup> Tot poporul a intrat în casa lui Baal, și au dărîmat-o; și-au sfărîmat altarele și chipurile, și

au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. <sup>18</sup> Iehoiada a încredințat slujbele Casei Domnului în mîinile preoților ilor, Leviților, pe cari și împăratește David în Casa Domnului, ca să aducă arderi de tot Domnului, cum este scris în legea lui Moise, în mijlocul bucuriilor și

cîntărilor, după rînduiala lui David. <sup>19</sup> A pus uși la porțile Casei Domnului, ca să nu intre

nimeni spurcat prin ceva. <sup>20</sup> A luat pe sutași, pe oamenii cu văz, pe cei ce aveau putere peste popor, și pe tot poporul și rîii, și a pogorît pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa

împ ratului pe poarta de sus, i au pus pe împ rat pe scaunul de domnie al împ r iei.

21

Tot poporul rii se bucura, i cetatea era lini tit . Pe Atalia o omorîser cu sabia.

## Chapter 24

1

Ioas avea apte ani, cînd a ajuns împ rat, i a domnit patruzeci de ani la Ierusalim.

Mam -sa se chema ibia, din Beer- eba.

2

Ioas a f cut ce este bine înaintea Domnului în tot

timpul vie ii preotului Iehoiada.

3

Iehoiada a luat pentru Ioas dou neveste, i Ioas a n scut

fii i fiice.

4

Dup aceea, Ioas i -a pus de gînd s dreag Casa Domnului.

5

A strîns pe

preo i i pe Levi i, i le -a zis: „Duce i-v prin cet ile lui Iuda, i strînge i bani

din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dumnezeului vostru. i gr bi i-v cu

lucrul acesta.`` Dar Levi ii nu s'au gr bit.

6

Împ ratul a chemat pe marele preot Iehoiada, i

i -a zis: „Pentruce n'ai vegheat ca Levi ii s strîng `` din Iuda i din Ierusalim darea poruncit

de Moise, robul Domnului, i pus pe adunarea lui Israel pentru cortul m rturiei?

7

C ci

nelegiuita aceea de Atalia i fiii ei au pustiit Casa lui Dumnezeu, i au întrebuint at în slujba

Baalilor toate lucrurile închinat Casei Domnului.``

8

Atunci împ ratul a poruncit s se fac o

lad , i s se pun afar la poarta Casei Domnului.

9

i s'a dat de veste în Iuda i în

Ierusalim ca s se aduc Domnului darea pus de Moise, robul Domnului, pe Israel în pustie.

10

Toate c peteniile i tot poporul s'au bucurat de lucrul acesta, i au adus i au aruncat în

11

lad tot ce aveau de pl tit.

Cînd vedeau Levi ii c e mult argint în lad i c era vremea

ca s'o dea în mînile dreg torilor împ rtului, venea logof tul împ ratului i slujba ul marelui

preot i goleau lada. Apoi o luau i o puneau iar la loc. A a f ceau în fiecare zi, i au

12

strîns mult argint.

Împ ratul i Iehoiada îl d deau me terilor îns rcina i cu facerea

lucr rii în Casa Domnului, cari tocmeau cioplitori de piatr i tîmplari, ca s dreag Casa

13

Domnului, precum i lucr tori în fier i aram , ca s dreag Casa Domnului.

Lucr torii

s'au apucat de lucru, i au ispr vit ce era de dres; au pus casa lui Dumnezeu iar în stare

14

bun i au înt rit -o.

Cînd au ispr vit, au adus înaintea împ ratului i înaintea lui Iehoiada

argintul care mai r m sese. i cu el au f cut unelte pentru casa Domnului, unelte pentru slujb

i pentru arderile de tot, pahare i alte scule de aur i de argint. i, în tot timpul vie ii lui

15

Iehoiada, au adus necurmat arderi de tot în Casa Domnului.

Iehoiada a murit b trîn i s tul

de zile. La moarte, avea o sut treizeci de ani. <sup>16</sup> L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împ ra ii, pentru c f cuse bine în Israel, i fa de Dumnezeu i fa de Casa Lui.

<sup>17</sup> Dup moartea lui Iehoiada, c peteniile lui Iuda au venit i s'au închinat înaintea împ ratului.

<sup>18</sup> Atunci împ ratul i -a ascultat. i au p r sit Casa Domnului, Dumnezeului p rin ilor lor, i au slujit Astarteelor i idolilor. Mînia Domnului a venit asupra lui Iuda i asupra

Ierusalimului, pentru c se f cuser vinova i în felul acesta. <sup>19</sup> Domnul a trimes la ei prooroci

s -i întoarce înapoi la El, dar n'au ascultat de în tiin rile pe cari le-au primit. <sup>20</sup> Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbr cat cu Duhul lui Dumnezeu. El s'a înf i at înaintea poporului i i -a zis: „A a vorbe te Dumnezeu: „Pentru ce lca i poruncile Domnului? Nu

ve i prop i. Pentru c a i p r sit pe Domnul, i El v va p r si.`` <sup>21</sup> i au uneltit împotriva lui, i l-au ucis cu pietre, din porunca împ ratului, în curtea Casei Domnului.

<sup>22</sup> Împ ratul Ioas nu i -a adus aminte de bun voin a pe care o avusese fa de el Iehoiada, tat l lui Zaharia, i a omorît pe fiul lui. Zaharia a zis cînd a murit: „Domnul s vad , i s

judece!`` <sup>23</sup> Dup trecerea anului, oastea Sirienilor s'a suit împotriva lui Ioas, i a venit în Iuda i la Ierusalim. Au omorît din popor pe toate c peteniile poporului, i au trimes împ ratului

toat prada la Damasc. <sup>24</sup> Oastea Sirienilor a venit cu un mic num r de oameni. Totu , Domnul a dat în mînile lor o oaste foarte însemnat , pentru c p r siser pe Domnul, Dumnezeul

p rin ilor lor. Astfel au pedepsit Sirienii pe Ioas. <sup>25</sup> Cînd au plecat dela el, dup ce -l l saser în mari suferin e, slujitorii lui au uneltit împotriva lui din pricina sîngelui fiului preotului Iehoiada. L-au omorît în patul lui, i a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în

mormintele împ ra ilor. <sup>26</sup> Iat pe ceice au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul imeatei, o

femeie Amonit , i Iozabad, fiul imritei, o femeie Moabit . <sup>27</sup> Cît despre fiii lui, despre marele num r de proorcii f cute cu privire la el, i despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sînt scrise în istoria din cartea împ ra ilor. În locul lui a domnit fiul s u Ama ia.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Ama ia a ajuns împ rat la vîrsta de dou zeci i cinci de ani, i a domnit dou zeci i

nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ioadan, din Ierusalim. <sup>2</sup> El a f cut ce este bine

înaintea Domnului, dar cu o inim care nu era în totul dat Lui. <sup>3</sup> Cînd s'a înt rit domnia în

mînilor lui, a omorît pe slujitorii cari ucisese pe împăratul, tatăl său. <sup>4</sup> Dar n'a omorît pe fiii lor, cîci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: „Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorît pentru păcatul lui.” <sup>5</sup>

Ama ia a strîns pe oamenii din Iuda și i-a pus după casele părintești, cîte mii și cîte sute, pentru tot Iuda și Beniamin. Le-a făcut număr toată de la vîrsta de douăzeci de ani în sus, și a găsit <sup>6</sup>

trei sute de mii de oameni aleși, în stare să poarte armele, mînuind săbiile și scutul. <sup>7</sup> A mai tocmnit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint. Un om al lui Dumnezeu a venit la el, și a zis: „Împărate, să nu mergi cu tine oastea lui Israel, cîci <sup>8</sup>

Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim. Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, sătîi că Dumnezeu te va face să căzi înaintea vrăjmașului. <sup>9</sup>

Cîci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să căzi.” <sup>10</sup> Ama ia a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe cari i-am dat oastei lui Israel?” Omul lui <sup>11</sup>

Dumnezeu a răspuns: „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decît ai fi.” Atunci Ama ia a despărțit ceata care -i venise din Efraim, și a poruncit ca oamenii aceia să se întoarcă <sup>12</sup>

acasă. Dar ei s'au mîniat foarte tare pe Iuda, și au plecat acasă cu mare furie. Ama ia s'a <sup>13</sup>

îmbrătat, și i-a dus poporul în Valea Sării, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir. <sup>14</sup>

Și fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inși vii, pe cari i-au dus pe vîrfurile unei stînci, <sup>15</sup>

de unde i-au prăvălit în valea aia încît toți au fost zdrobiți. <sup>16</sup> Însă, oamenii din ceata carea îi dăduse drumul ca să nu mergă la război cu el, au năvălit în cetățile lui Iuda, <sup>17</sup>

dela Samaria pînă la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inși, și au luat multe prăzi. <sup>18</sup> Cînd s'a întors Ama ia dela înfrîngerea Edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir, și i-a pus <sup>19</sup>

dumnezeii pentru el; s'a închinat înaintea lor, și le-a adus tîmbe. <sup>20</sup> Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Ama ia, și a trimis la el pe un prooroc, care i-a zis: „Pentru ce ai căutat pe dumnezeii poporului acestuia, cînd ei n'au putut să-ți izbăvească poporul din mîna ta?” <sup>21</sup>

<sup>22</sup> Pe cînd vorbea el, Ama ia i-a zis: „Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentru ce vrei să fii lovit?” Proorocul a plecat, zicînd: „Tiu acum că Dumnezeu a hotărît să te <sup>23</sup>

nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și n'ai ascultat sfatul meu.” <sup>24</sup> După ce s'a sfîrșit, Ama ia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul <sup>25</sup>

lui Israel: „Vino, să ne vedem față în față!” <sup>26</sup> Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Ama ia, împăratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: <sup>27</sup>

„Dă pe fiicul-ta de nevastă fiului meu!” și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat <sup>28</sup>

<sup>19</sup> în picioare spinul. Tu te gînde ti c ai b tut pe Edomi i, i de aceea i se înal inima  
 ca s te mîndre ti. Acum stai mai bine acas . Pentruce s stîrne ti un r u, care i-ar aduce  
<sup>20</sup> peirea ta i a lui Iuda?`` Dar Ama ia nu l -a ascultat, fiindc Dumnezeu hot rîse s -i dea  
<sup>21</sup> în mînile vr jma ului, c ci c utaser pe dumnezeii Edomului. i Ioas, împ ratul lui  
 Israel, s'a suit: i s'au v zut în fa , el i Ama ia, împ ratul lui Iuda, la Bet-  
<sup>22</sup> eme ul  
<sup>23</sup> lui Iuda. Iuda a fost b tut de Israel, i fiecare a fugit în cortul lui. Ioas, împ ratul lui  
 Israel, a luat la Bet- eme pe Ama ia, împ ratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz. L -a  
 adus la Ierusalim, i a f cut o sp rtur de patru sute de co i în zidul Ierusalimului, dela poarta  
<sup>24</sup> lui Efraim pîn la poarta unghiului. A luat tot aurul i argintul, i toate vasele, cari se aflau  
 în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, i vistieriile casei împ ratului. A luat i ostateci, i  
<sup>25</sup> s'a întors la Samaria. Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a tr it cincisprezece ani dup  
 moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel. <sup>26</sup> Celelalte fapte ale lui Ama ia, cele dintîi  
<sup>27</sup> i cele de pe urm , nu sînt scrise oare în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel? De cînd s'a  
 ab tut Ama ia dela Domnul, s'a f cut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, i el a fugit la  
<sup>28</sup> Lachis. Dar l-au urm rit la Lachis i l-au omorît. L-au adus pe cai, i l-au îngropat cu  
 p rin ii s i în cetatea lui Iuda.

## Chapter 26

<sup>1</sup> Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vîrst de asesprezece ani, i l -a pus  
 împ rat în locul tat lui s u Ama ia. <sup>2</sup> Ozia a înt rit Elotul i l -a adus iar supt  
<sup>3</sup> st pînirea lui Iuda, dup ce a adormit împ ratul cu p rin ii s i. Ozia avea asesprezece  
 ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cincizeci i doi de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema  
<sup>4</sup> Iecolia, din Ierusalim. El a f cut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l  
<sup>5</sup> s u Ama ia. A c utat pe Dumnezeu în timpul vie ii lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui  
 Dumnezeu. i în timpul cînd a c utat pe Domnul, Dumnezeu l -a f cut s prop easc .  
<sup>6</sup> A pornit cu r zboi împotriva Filistenilor. A d rîmat zidurile Gatului, zidurile Iabnei, i zidurile  
<sup>7</sup> Asdodului, i a zidit cet i în inutul Asdodului, i între Filisteni. Dumnezeu l -a ajutat  
 împotriva Filistenilor, împotriva Arabilor cari locuiau la Gur-Baal, i împotriva Maoni ilor.



8  
 Amoni îi aduceau daruri lui Ozia, și faima lui s'a întins până la hotarele Egiptului, căci a  
 ajuns foarte puternic. 9  
 Ozia a zidit turnuri la Ierusalim pe poarta unghiului, pe poarta vestică, și  
 pe unghiul, și le-a întărit. 10  
 A zidit turnuri în pustie, și a săpat multe fântâni, pentru că avea  
 multe turme în vaci în câmpie, și plugari și vieri în munți și la Carmel, căci îi plăcea  
 lucrarea pământului. 11  
 Ozia avea o oaste de ostași cari mergeau la război în cete, socotite  
 după număr toată făcând de logofatul Ieiel și dregătorul Maaseia, și puse supt poruncile  
 lui Hanania, una din cetele împăratului. 12  
 Tot numărul capilor caselor prințului, al  
 vitejilor, era de două mii ase sute. 13  
 Ei porunceau peste o oaste de trei sute șaptezeci și cinci  
 sute de ostași, în stare să ajute pe împărat împotriva vrăjmașului. 14  
 Ozia le-a dat pentru  
 toată oțără scuturi, săbii, coifuri, platoșe, arcuri și săgeți. 15  
 A făcut la Ierusalim  
 munișcodite de un metru, cari aveau să fie aezate pe turnuri și pe unghiuri, ca să  
 arunce săgeți și pietre mari. Faima lui s'a întins până departe, căci a fost ajutat în chip minunat  
 până ce a ajuns foarte puternic. 16  
 Dar când a ajuns puternic, inima îi s'a înălțat și l-a dus la  
 peire. A păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului său, intrând în Templul Domnului ca să  
 ardă tămâie pe altarul tămâierii. 17  
 Preotul Azaria a intrat după el, cu optzeci de preoți ai  
 Domnului, oameni de inimă, 18  
 cari s'au împotrivit împăratului Ozia, și i-au zis: „N'ai drept,  
 Ozia, să aduci tămâie Domnului! Dreptul acesta îl au preoții, fiii lui Aaron, cari au fost sfinți și  
 ca să o aduc. Ieși din sfântul locaș, căci faci un păcat! și lucrul acesta nu-ți va face cinste  
 înaintea Domnului Dumnezeu.” 19  
 Ozia s'a mîniat. În mîna avea o candelă. Și cum s'a  
 mîniat pe preoți, și-a izbucnit lepra pe frunte, în fața preoților, în Casa Domnului, lângă altarul  
 tămâierii. 20  
 Marele preot Azaria și toți preoții și-au îndreptat privirile spre el, și iată  
 că era plin de lepră pe frunte. L-au scos repede afară, și el însuși s'a grăbit să iasă,  
 pentru că Domnul îl lovise. 21  
 Împăratul Ozia a fost lepros până în ziua morții, și a locuit  
 într-o casă deosebită ca lepros, căci a fost izgonit din Casa Domnului. Și fiul său Iotam era  
 în fruntea casei împăratului și judeca poporul. 22  
 Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintâi  
 și cele de pe urmă, au fost scrise de Isaia, fiul lui Amos, prorocul. 23  
 Ozia a adormit cu  
 părinții săi. Și l-au îngropat cu părinții săi în ogorul de înmormântare al împăraților,  
 căci ziceau: „Este lepros.” În locul lui, a domnit fiul său Iotam.

## Chapter 27

<sup>1</sup> Iotam avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ieru a, fata lui adoc. <sup>2</sup> El a f cut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u Ozia. Numai c n'a intrat în Templul Domnului. Totu , poporul se strica mereu. <sup>3</sup> Iotam a zidit poarta de sus a Casei Domnului, i a f cut multe cl diri pe zidurile depe deal. <sup>4</sup> A zidit cet i în muntele lui Iuda, i cet ui i turnuri în dumbr vi. <sup>5</sup> A fost în r zboi cu împ ratul fiilor lui Amon, i i -a biruit. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela o sut de talan i de argint, zece mii de cori de grîu, i zece mii de orz; i i-au pl tit tot atît pe anul al doilea i al treilea. <sup>6</sup> Iotam a ajuns puternic, pentruc i -a urmat necurmat c ile înaintea Domnului, Dumnezeului s u. <sup>7</sup> Celelalte fapte ale lui Iotam, toate r zboaiele lui, i tot ce a f cut el, sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Israel i Iuda. <sup>8</sup> El avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. <sup>9</sup> Iotam a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ahaz.

## Chapter 28

<sup>1</sup> Ahaz avea dou zeci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. El n'a f cut ce este bine înaintea Domnului, cum f cuse tat l s u David. <sup>2</sup> A umblat în c ile împ ra ilor lui Israel; i a f cut chiar chipuri turnate pentru Baali, <sup>3</sup> a ars t mîie în valea fiilor lui Hinom, i a trecut pe fiii s i prin foc, dup urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. <sup>4</sup> Aducea jertfe i t mîie pe în l imi, pe dealuri i supt orice copac verde. <sup>5</sup> Domnul, Dumnezeul s u, l -a dat în mînile împ ratului Siriei. Sirienii l-au b tut i i-au luat un mare num r de prin i de r zboi, pe cari i-au dus la Damasc. A fost dat i în mînile împ ratului lui Israel, care i -a pricinuit o mare înfrîngere. <sup>6</sup> Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într'o singur zi în Iuda o sut dou zeci de mii de oameni, to i viteji, pentruc p r siser pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. <sup>7</sup> Zicri, un r zboinic din Efraim, a ucis pe Maaseia, fiul împ ratului, pe Azricam, c petenia casei împ r te ti, i pe Elcana, care era al doilea dup împ rat. <sup>8</sup> Copiii lui Israel au luat dintre fra ii lor dou sute de mii de

prin i de r zboi, femei, fii i fiice, i le-au luat mult prad , pe care au adus -o la Samaria.

9

Acolo era un prooroc al Domnului, numit Oded. El a ie it înaintea o tirii care se întorcea la Samaria, i le -a zis: „În mînia Sa împotriva lui Iuda i -a dat Domnul, Dumnezeul p rin ilor

10

vo tri în mînile voastre, i voi i-a i ucis cu o furie, care s'a ridicat pîn la ceruri. i crede i acum c ve i face din copiii lui Iuda i din Ierusalim robii i roabele voastre? Dar

11

voi nu sînte i vinova i înaintea Domnului, Dumnezeului vostru? Asculta i-m dar, i da i drumul acestor prin i pe cari i-a i luat dintre fra ii vo tri; c ci mînia aprins a

12

Domnului este peste voi!`` Unii dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanen, Berechia, fiul lui Me ilemot, Ezechia, fiul lui alum, i Amasa, fiul lui Hadlai, s'au ridicat împotriva

13

celor ce se întorceau dela o tire, i le-au zis: „S nu aduce i aici pe ace ti prin i de r zboi. C ci, dup ce c sîntem vinova i înaintea Domnului, voi vre i s mai i ad uga i la p catele i la gre elile noastre. Sîntem foarte vinova i, i mînia aprins a

14

Domnului este peste Israel.`` Osta ii au l sat pe prin ii de r zboi i prada înaintea

15

c peteniilor i înaintea întregii adun ri. i oamenii numi i pe nume pentru aceasta, s'au sculat i au luat pe prin ii de r zboi, au îmbr cat cu prada pe to i cei ce erau goi, le-au dat haine i înc l minte, le-au dat s m nînce i s bea, i-au uns, au înc lecat pe m gari pe to i cei osteni i, i i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor, la fra ii lor. Apoi s'au întors la

16

Samaria. Pe vremea aceea, împ ratul Ahaz a trimes s cear ajutor dela împ ra ii Asiriei.

17

Edomi ii au venit iar , au b tut pe Iuda, i le-au luat prin i de r zboi.

18

Filistenii au n v lit în cet ile din cîmpie i din partea de miaz zi a lui Iuda; au luat Bet- eme ul, Aialonul, Ghederotul, Soco i satele lui, Timna i satele ei, Ghimzo i satele lui, i s'au a ezat

19

acolo. C ci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împ ratul lui Israel, care avusese

20

o purtare f r frîu în Iuda i p c tuse împotriva Domnului. Tilgat Pilneser, împ ratul Asiriei, a venit împotriva lui, s'a purtat cu el cum s'ar purta cu un vr jma , i nu l -a ajutat.

21

C ci Ahaz a pr dat Casa Domnului, casa împ ratului i a mai marilor, ca s fac daruri

22

împ ratului Asiriei; dar nu i -a ajutat la nimic. Pe vremea aceea, chiar cînd era la strîmtoare,

23

a p c tuit i mai mult împotriva Domnului, el, împ ratul Ahaz. A adus jertf dumnezeilor Damascului, cari -l b tuser , i a zis: „Fiindc dumnezeii împ ra ilor Siriei le vin în ajutor, le voi aduce i eu jertfe, ca s -mi ajute.`` Dar ei au fost prilejul c derii lui i a întregului Israel.

24

Ahaz a strîns uneltele din Casa lui Dumnezeu, i a f cut buc i uneltele din Casa lui Dumnezeu. A închis u ile Casei Domnului, i -a f cut altare în toate col urile Ierusalimului.

25

i a ridicat în l imi în fiecare cetate a lui Iuda, ca s aduc t mîie altor dumnezei. i a

mîniat astfel pe Domnul, Dumnezeuul p rin ilor s i. <sup>26</sup> Celelalte fapte ale lui i toate c ile  
 lui, cele dintîi i cele de pe urm , sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel. <sup>27</sup> Ahaz  
 a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat în cetatea Ierusalimului, c ci nu l-au pus în  
 mormintele împ ra ilor lui Israel. i în locul lui, a domnit fiul s u Ezechia.

## Chapter 29

<sup>1</sup> Ezechia a ajuns împ rat la vîrsta de dou zeci i cinci de ani, i a domnit dou zeci i  
 nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Abia, fata lui Zaharia. <sup>2</sup> El a f cut ce este bine  
 înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u David. <sup>3</sup> În anul întîi al domniei lui, în luna  
 întîi, a deschis u ile Casei Domnului, i le -a dres. <sup>4</sup> A adus pe preo i i pe Levi i, pe cari  
 i -a strîns în locul deschis dinspre r s rit, <sup>5</sup> i le -a zis: „Asculta i-m , Levi ilor! Acum  
 sfin i i-v , sfin i i Casa Domnului, Dumnezeuului p rin ilor vo tri, i scoate i afar  
 din sfîntul loca ce este necurat. <sup>6</sup> C ci p rin ii no tri au p c tuit, au f cut ce este r u  
 înaintea Domnului, Dumnezeuului nostru. L-au p r sit, i-au ab tut privirile dela cortul  
 Domnului, i i-au întors spatele. <sup>7</sup> Au închis chiar u ile pridvorului i au strîns candelerele, i  
 n'au adus Dumnezeuului lui Israel nici t mîie, nici arderi de tot în sfîntul loca . <sup>8</sup> De aceea mînia  
 Domnului a fost peste Iuda i peste Ierusalim, i i -a f cut de groaz , de spaim i de  
 b taie de joc, cum vede i cu ochii vo tri. <sup>9</sup> i din pricina aceasta au c zut p rin ii no tri  
 uci i de sabie, i fiii no tri, fiicele noastre i nevestele noastre sînt în robie. <sup>10</sup> Am de gînd  
 dar s fac leg mînt cu Domnul, Dumnezeuul lui Israel, pentruca mînia Lui aprins s se abat  
 de la noi. <sup>11</sup> Acum, fiilor, nu mai sta i nep s tori; c ci voi a i fost ale i de Domnul ca s  
 sta i în slujb înaintea Lui, s fi i slujitorii Lui, i s -I aduce i t mîie. <sup>12</sup> i Levi ii  
 s'au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, din fiii Chehati ilor; i din fiii  
 Merari ilor: Chis, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; i din Gher oni i: Ioah, fiul lui  
 Zima, Eden, fiul lui Ioah; <sup>13</sup> i din fiii lui Eli afan: imri i Ieiel; i din fiii lui Asaf: Zaharia  
 i Matania; <sup>14</sup> i din fiii lui Heman: Iehiel i imei, i din fiii lui Iedutun: emaia i Uziel.  
<sup>15</sup> Au adunat pe fra ii lor, i, dup ce s'au sfin it, au venit s cur easc i Casa

Domnului, după porunca împăratului, și după cuvintele Domnului. <sup>16</sup> Preoții au intrat în unul din Casele Domnului ca să o curățeze; au scos toate necurățiile pe care le-au găsit în Templul Domnului, și le-au pus în curtea Casei Domnului, unde le-au adunat Leviții ca să

le duc afară în pârâul Chedron. <sup>17</sup> Au început aceste curățiri în ziua întâi a lunii întâi; în a opta zi a lunii, au intrat în pridvorul Domnului, și opt zile au curățit Casa Domnului; în a

asesprezecea zi a lunii întâi, isprăviser. <sup>18</sup> S'au dus apoi la împăratul Ezechia, și au zis: „Am curățit toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, și masa pînilor

pentru punerea înaintea cu toate uneltele ei. <sup>19</sup> Am adus iar în bună stare și am curățit toate uneltele, pe care le pînărise împăratul Ahaz în timpul domniei lui, când cu fratele delegile

lui: sînt înaintea altarului Domnului.” <sup>20</sup> Împăratul Ezechia s'a sculat disdediminea, și a strîns

pe mai marii cetățeni și s'a suit la Casa Domnului. <sup>21</sup> Au adus apte viței, apte berbeci, apte miei, și apte api, ca jertfă de isprăvire pentru împărație, pentru sfîntul locaș, și pentru Iuda. Împăratul a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să le aducă pe altarul Domnului.

<sup>22</sup> Preoții au junghiat boii, și au strîns sîngele, pe care l-au stropit pe altar; au junghiat berbecii,

și au stropit sîngele pe altar; au junghiat miei, și au stropit sîngele pe altar. <sup>23</sup> Au adus apoi apii isprăvitori înaintea împăratului și înaintea adunării, cari și-au pus mîinile peste ei.

<sup>24</sup> Preoții i-au junghiat, și au turnat sîngele la piciorul altarului, ca isprăvire pentru pînăcatele întregului Israel; și ca pentru tot Israelul poruncise împăratul să se aducă arderea de tot și

jertfa de isprăvire. <sup>25</sup> A pus pe Leviți în Casa Domnului cu chimvale, alute și arfe, după rînduiala lui David, lui Gad, și veștorul împăratului, și proorocului Natan; și ca astfel era

porunca Domnului, dată prin proorocii Săi. <sup>26</sup> Leviții au luat loc cu instrumentele lui David,

și preoții cu <sup>27</sup> Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa când a început arderea de tot, a început și cîntarea Domnului, în sunetul trâmbițelor și instrumentelor lui

David, împăratul lui Israel. <sup>28</sup> Toată adunarea s'a închinat, au cîntat cîntarea, și au sunat din

trâmbițe, pînă s'a isprăvit arderea de tot. <sup>29</sup> Și când au isprăvit de adus ardere de tot, împăratul

și toți cei ce erau cu el au îngenunchiat și s'au închinat. <sup>30</sup> Apoi împăratul Ezechia și cei ce peteniile au zis Leviților să laude pe Domnul cu cuvintele lui David și ale proorocului Asaf.

<sup>31</sup> L-au lăudat cu bucurie, și s'au plecat și s'au închinat. Ezechia a luat atunci cuvîntul, și a zis: „Acum, după ce v'a înșfîșit în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru jertfă, și aduceți jertfe de mulțumire la Casa Domnului. Și adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă, și a adus jertfe de mulțumire; și toți cei pe cari și-i îndemna inima

32  
 au adus arderi de tot. Num rul arderilor de tot aduse de adunare a fost de aptezeci de boi, o sut de berbeci, i dou sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului.

33 i au mai închinat Domnului ase sute de boi i trei mii de oi. 34 Dar preo ii erau în num r mic, i n'au putut s despoaie toate arderile de tot; i-au ajutat fra ii lor, Levi ii, pîn s'a ispr vit lucrarea, i pîn s'au sfin it i ceilal i preo i; c ci Levi ii s'au sfin it mai de

35 grab decît preo ii. De altfel erau foarte multe arderi de tot, cu gr simile jertfelor de mul mire, i cu jertfele de b utur ale arderilor de tot. Astfel a fost a ezat din nou

36 slujba Casei Domnului. Ezechia i tot poporul s'au bucurat c Dumnezeu f cuse pe popor cu voie bun , c ci lucrul s'a f cut pe nea teptate.

### Chapter 30

1 Ezechia a trimes soli în tot Israelul i Iuda, i a scris scrisori i lui Efraim i lui Manase, ca s vin la Casa Domnului la Ierusalim s pr znuiasc Pa tele în cinstea Domnului,

Dumnezeul lui Israel. 2 Împ ratul, c peteniile lui, i toat adunarea inuser sfat la Ierusalim,

ca Pa tele s fie pr znuite în luna a doua; 3 c ci nu puteau fi pr znuite la vremea lor, pentruc preo ii nu se sfin iser în num r destul de mare i poporul nu se adunase la

4 Ierusalim. Lucrul avînd încuviin area împ ratului i a întregei adun ri, 5 au hot rît s dea de veste în tot Israelul, dela Beer- eba pîn la Dan, ca s vin la Ierusalim s pr znuiasc Pa tele în cinstea Domnului, Dumnezeului lui Israel. C ci de mult nu mai fuseser

6 pr znuite dup cum era scris. Alerg torii s'au dus cu scrisorile împ ratului i c peteniilor lui în tot Israelul i Iuda. i, dup porunca împ ratului, au zis: „Copii ai lui Israel, întoarce i- v la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac i Israel, ca s Se întoarc i

7 El la voi, r m i sc pat din mîna împ ra ilor Asiriei. Nu fi i ca p rin ii vo tri i ca fra ii vo tri, cari au p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului p rin ilor

8 lor, i pe cari de aceea i -a dat prad pustiirii, cum vede i. Nu v în epeni i grumazul, ca p rin ii vo tri; da i mîna Domnului, veni i la sfîntul Lui loca , pe care l -a sfin it pe vecie, i sluji i Domnului, Dumnezeului vostru, pentruca mînia Lui aprins s se abat dela

9 voi. Dac v întoarce i la Domnul, fra ii vo tri i fiii vo tri vor g si mil la ceice i-au luat robi, i se vor întoarce în ar . C ci Domnul, Dumnezeul vostru, este milostiv i

10 îndur tor, i nu- i va întoarce Fa a dela voi, dac v întoarce i la El.`` Alerg torii au mers astfel din cetate în cetate prin ara lui Efraim i Manase, pîn la Zabulon. Dar ei rîdeau

i î i b teau joc de ei. <sup>11</sup> Îns cî iva oameni din A er, din Manase i Zabulon, s'au smerit  
 i au venit la Ierusalim. <sup>12</sup> În Iuda, deasemenea, mîna lui Dumnezeu a lucrat i le -a dat o  
 singur inim ca s -i fac s împlineasc porunca împ ratului i a c peteniilor, dup  
 cuvîntul Domnului. <sup>13</sup> Un popor în mare num r s'a adunat la Ierusalim s pr znuiasc  
 s rb toarea azimilor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare. <sup>14</sup> S'au sculat, i au îndep rtat  
 altarele pe cari se jertfea în Ierusalim i pe toate acelea pe cari se aducea t mîie, i le-au aruncat  
 în pîrîul Chedron. <sup>15</sup> Au jertfit apoi Pa tele în ziua a patrusprezecea a lunii a doua. Preo ii i  
 Levi ii, plini de ru ine, s'au sfin it, i au adus arderi de tot în Casa Domnului. <sup>16</sup> Ei edeau  
 în locul lor obicinuit, dup Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, i preo ii stropeau sîngele,  
 pe care -l luau din mîna Levi ilor. <sup>17</sup> Fiindc în adunare erau mul i in i, cari nu se sfin iser ,  
 Levi ii au junghiat ei jertfele de Pa te pentru to i cei ce nu erau cura i, ca s le închine  
 Domnului. <sup>18</sup> C ci o mare parte din popor, mul i din Efraim, Manase, Isahar i Zabulon nu  
 se cur iser , i au mîncat Pa tele nu dup cele scrise. Dar Ezechia s'a rugat pentru ei,  
 zicînd: „Domnul, care este bun, s ierte pe to i <sup>19</sup> cei ce i-au pus inima s caute pe Domnul,  
 Dumnezeuul p rin ilor lor, m car c n'au f cut sfînta cur ire!`` <sup>20</sup> Domnul a ascultat pe  
 Ezechia, i a iertat poporul. <sup>21</sup> Astfel copiii lui Israel, cari se aflau la Ierusalim, au pr znuit  
 s rb toarea azimilor, apte zile, cu mare bucurie. i, în fiecare zi, Levi ii i preo ii l u dau  
 pe Domnul cu instrumente cari r sunau în cinstea Lui. <sup>22</sup> Ezechia a vorbit inimii tuturor Levi ilor,  
 cari ar tau o mare pricepere pentru slujba Domnului. apte zile au mîncat dobitoacele jertfite,  
 aducînd jertfe de mul mire, i l udînd pe Domnul, Dumnezeuul p rin ilor lor. <sup>23</sup> Toat  
 adunarea a fost de p rere s mai pr znuiasc alte apte zile. i au pr znuit cu bucurie  
 înc apte zile. <sup>24</sup> C ci Ezechia, împ ratul lui Iuda, d duse adun rii o mie de vi ei i  
 apte mii de oi, iar c peteniile i-au dat o mie de vi ei i zece mii de oi, i mul i preo i  
 se sfin iser . <sup>25</sup> i s'a bucurat toat adunarea lui Iuda, i preo ii i Levi ii, i tot poporul  
 venit din Israel, i str inii veni i din ara lui Israel sau a eza i în Iuda. <sup>26</sup> A fost mare  
 veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel, nu mai fusese  
 la Ierusalim a a ceva. <sup>27</sup> Preo ii i Levi ii s'au sculat i au binecuvîntat poporul. Glasul lor  
 a fost auzit, i rug ciunea lor a ajuns pîn la ceruri, pîn la locuin a sfînt a Domnului.

## Chapter 31

<sup>1</sup> Când s'au ispr vit toate acestea, to i cei din Israel cari erau de fa au plecat în cet ile lui Iuda, i au sf rîmat stîlpîi idole ti, au t iat Astarteele, i au surpat de tot în l imile i altarele din tot Iuda i Benjamin i din Efraim i Manase. Apoi to i copiii lui Israel s'au

<sup>2</sup> întors în cet ile lor, fiecare la mo ia lui. Ezechia a a ezat din nou cetele preo ilor i Levi ilor, dup irul lor, fiecare dup slujbele sale, preo i i Levi i, pentru arderile de tot i jertfele de mul mire, pentru slujb , pentru cînt ri i laude, la por ile taberii

<sup>3</sup> Domnului. Împ ratul a dat o parte din averile lui pentru arderi de tot, pentru arderile de tot de diminea i de sear , i pentru arderile de tot din zilele de Sabat, de lun nou i de

<sup>4</sup> s rb tori, cum este scris în legea Domnului. i a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului, s dea preo ilor i Levi ilor partea cuvenit lor, ca s in cu scump tate legea

<sup>5</sup> Domnului. Când a ie it porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din bel ug cele dintîi roade de grîu, de must, de untdelemn, de miere, i din toate roadele de pe cîmp; au adus din bel ug i

<sup>6</sup> zeciuiala din toate. Tot odat , copiii lui Israel i Iuda, cari locuiau în cet ile lui Iuda, au dat zeciuiala din boi i oi, i zeciuiala din lucrurile sfînte cari erau închinat Domnului,

<sup>7</sup> Dumnezeului lor, i au f cut mai multe gr mezi. Au început s fac gr mezile în luna a

<sup>8</sup> treia, i au ispr vit în luna a aptea. Ezechia i c peteniile au venit s vad gr mezile,

<sup>9</sup> i au binecuvîntat pe Domnul i pe poporul S u Israel. i Ezechia a întrebat pe preo i i

<sup>10</sup> pe Levi i de gr mezile acestea. Atunci marele preot Azaria, din casa lui adoc, i -a r spus: „De cînd au început s se aduc darurile în Casa Domnului, noi am mîncat, ne-am s turat, i a mai r mas mult, c ci Domnul a binecuvîntat pe poporul S u. i iat ce mare gr mad

<sup>11</sup> a mai r mas!`` Ezechia a dat porunc s preg teasc ni te c m ri în Casa Domnului;

<sup>12</sup> i le-au preg tit. Au adus în ele cu credincio ie darurile de mîncare, zeciuiala, i lucrurile

<sup>13</sup> sfînte. Levitul Conania avea grija lor, i fratele s u imei era al doilea dup el. Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat i Benaia erau întrebui a i supt cîrmuirea lui Conania i a fratelui s u imei, dup porunca împ ratului Ezechia i a

<sup>14</sup> lui Azaria, c petenia Casei lui Dumnezeu. Levitul Core, fiul lui Imna, u ier în partea de r s rit, avea grij de darurile de bun voie aduse lui Dumnezeu, ca s împart ce era adus

<sup>15</sup> Domnului prin ridicare i lucrurile prea sfînte. În cet ile preo e ti, Eden, Miniamin, Iosua, emaia, Amaria i ecania erau pu i supt cîrmuirea lui ca s împart cu credincio ie



fra ilor lor, mari i mici, partea cuvenit lor, dup cetele lor: <sup>16</sup> celor de parte b rb teasc  
 înscri i dela vârsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca s - i  
 fac slujba dup îns rcin rile i dup cetele lor; <sup>17</sup> preo ilor înscri i dup casele lor  
 p rinte ti, i Levi ilor dela dou zeci de ani în sus, dup slujbele i dup cetele lor: <sup>18</sup> la  
 toat adunarea preo ilor i Levi ilor înscri i cu to i pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii i  
 fiicele lor, c ci erau f r prihan în împ r irea lucrurilor sfinte. <sup>19</sup> i pentru fiii lui Aaron,  
 preo ii, cari locuiau la ar în împrejurimile cet ilor lor, erau în fiecare cetate oameni  
 numi i anume, ca s împart p r ile cuvenite tuturor celor de parte b rb teasc din  
 preo i i tuturor Levi ilor înscri i. <sup>20</sup> Iat ce a f cut Ezechia în tot Iuda. El a f cut ce  
 este bine, ce este drept, ce este adev rat, înaintea Domnului, Dumnezeului s u. <sup>21</sup> A lucrat cu  
 toat inima, i a izbutit în tot ce a f cut pentru Casa lui Dumnezeu, pentru lege i pentru  
 porunci, ca s caute pe Dumnezeul s u.

## Chapter 32

<sup>1</sup> Dup aceste lucruri i dup aceste fapte de credincio ie, a venit Sanherib, împ ratul  
 Asiriei, care a p truns în Iuda, i a împresurat cet ile înt rite, cu gând s pun mâna pe  
 ele. <sup>2</sup> Ezechia, v zînd c a venit Sanherib i c are de gând s înceap lupta împotriva  
 Ierusalimului, <sup>3</sup> s'a sf tuit cu c peteniile sale i cu oamenii lui cei viteji, ca s astupe izvoarele  
 de ap cari erau afar din cetate. i ei au fost de p rerea lui. <sup>4</sup> S'au strîns o mul ime de  
 oameni, i au astupat toate izvoarele i pîrîul care curge prin mijlocul inutului acelaia.  
 „Pentruce``, ziceau ei, „s g seasc împ ra ii Asiriei, la venirea lor, ape din bel ug?``  
<sup>5</sup> Ezechia s'a îmb rb tat; a zidit din nou zidul care era stricat i l -a ridicat pîn la turnuri. A  
 mai zidit un alt zid în afar , a înt rit Milo în cetatea lui David, i a preg tit o mul ime de  
 arme i de scuturi. <sup>6</sup> A pus c petenii de r zboi peste popor, i i -a adunat la el pe locul deschis  
 dela poarta cet ii. Vorbindu-le inimii, a zis: <sup>7</sup> „Înt ri i-v i îmb rb ta i-v . Nu  
 v teme i i nu v sp imînta i înaintea împ ratul Asiriei i înaintea întregei mul imi  
 care este cu el; c ci cu noi sînt mai mul i decît cu el. <sup>8</sup> Cu el este un bra de carne, dar cu noi  
 este Domnul, Dumnezeul nostru, care ne va ajuta i va lupta pentru noi.`` Poporul a avut încredere  
 în cuvintele lui Ezechia, împ ratul lui Iuda. <sup>9</sup> Dup aceea, Sanherib, împ ratul Asiriei, a trimes  
 pe slujitorii s i la Ierusalim, pe cînd era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i -a trimes la

10 Ezechia, împ ratul lui Iuda, i la to i cei din Iuda cari erau la Ierusalim, s le spun : „A a  
 vorbe te Sanherib, împ ratul Asiriei: „Pe ce se bizue încrederea voastr , de sta i împresura i  
 11 la Ierusalim? Oare nu v am ge te Ezechia, ca s v dea mor ii prin foamete i prin  
 12 sete, când zice: „Domnul, Dumnezeul nostru, ne va sc pa din mâna împ ratului Asiriei?`` Oare  
 nu Ezechia a îndep rtat în l imile i altarele Domnului, i a dat porunca aceasta lui Iuda  
 i Ierusalimului: „S v închina i numai unui altar, i s aduce i t mîie numai pe el?``  
 13 Nu ti i ce am f cut noi, eu i p rin ii mei, tuturor popoarelor celorlalte ri?  
 Dumnezeii neamurilor acestor ri au putut ei s le izb veasc rile din mâna mea?  
 14 Care dintre to i dumnezeii acestor neamuri pe cari le-au nimicit p rin ii mei, a putut s  
 izb veasc pe poporul lui din mâna mea, pentruca s v poat izb vi Dumnezeul vostru  
 15 din mâna mea? S nu v am geasc Ezechia dar i s nu v în ele astfel; nu v  
 încrede i în el! C ci dumnezeul niciunui neam, niciunei împ r ii n'a putut s izb veasc  
 pe poporul lui din mâna mea i din mâna p rin ilor mei: cu cât mai pu in v va izb vi  
 16 Dumnezeul vostru din mâna mea!`` Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit i alte lucruri împotriva  
 17 Domnului Dumnezeu, i împotriva robului S u Ezechia. i a trimes o scrisoare batjocoritoare  
 pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: „Dup cum dumnezeii  
 neamurilor celorlalte ri n'au putut s izb veasc pe poporul lor din mâna mea, tot a a  
 18 nici Dumnezeul lui Ezechia nu va izb vi pe poporul S u din mâna mea. Slujitorii lui Sanherib  
 au strigat cu glas tare în limba evreiasc , pentruca s arunce groaza i spaima în poporul din  
 19 Ierusalim, care era pe zid, i s poat pune astfel st pînire pe cetate. Au vorbit despre  
 Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor p mîntului, cari sînt lucrarea mînilor  
 20 omene ti. Împ ratul Ezechia i proorocul Isaia, fiul lui Amo , au început s se roage  
 21 pentru lucrul acesta i au strigat c tre cer. Atunci Domnul a trimes un înger care a nimicit în  
 tab ra împ ratului Asiriei pe to i vitejii, domnitorii i c peteniile. i împ ratul s'a întors  
 ru inat în ara lui. A intrat în casa dumnezeului s u, i cei ce ie iser din coapsele lui l-au  
 22 ucis acolo cu sabia. Astfel a sc pat Domnul pe Ezechia i pe locuitorii Ierusalimului din mâna  
 lui Sanherib, împ ratul Asiriei, i din mâna tuturor, i i -a ocrotit împotriva celor ce -i împresurau.  
 23 Mul i au adus Domnului daruri în Ierusalim, i au adus daruri bogate lui Ezechia, împ ratul  
 24 lui Iuda, care de atunci s'a în l at. În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a  
 25 f cut o rug ciune Domnului. Domnul i -a vorbit, i i -a dat un semn. Dar Ezechia n'a  
 r spl tit binefacerea pe care a primit -o, c ci i s'a îngîmfat inima. Mînia Domnului a venit peste

26 el, peste Iuda și peste Ierusalim. Atunci Ezechia s'a smerit din mândria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, și mânia Domnului n'a venit peste ei în timpul vieții lui Ezechia.

27 Ezechia a avut multe bogății și mult slavă. Și-a făcut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, și de toate lucrurile cari se pot dori; și hambare pentru roadele de grâu, de must și de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, și staule pentru oi.

29 și-a zidit cetăți, și a avut belug de boi și de oi; căci Dumnezeu îi dăduse multe

30 avuții. Tot Ezechia a astupat și gura de sus a apelor Ghihon, și le-a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucrurile lui. 31 Însă, când au trimis căpeteniile Babilonului soli la el să întrebe de minunea care avusese loc în țară, Dumnezeu l-a porosit

32 ca să-l încerce, pentru ca să cunoască tot ce era în inima lui. Celelalte fapte ale lui Ezechia, și faptele lui evlavioase, sînt scrise în vedenia proorocului Isaia, fiul lui Amos, în cartea

33 împăraților lui Iuda și Israel. Ezechia a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

### Chapter 33

1 Manase avea doisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. 2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile neamurilor pe cari le

3 izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. A zidit iar în Ierusalim imbele pe cari le dăduse tăcut lui Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a făcut idoli Astarteei, și s'a închinat înaintea

4 întregei oțiri a cerurilor și i-a slujit. A zidit altare în Casa Domnului, măcar că Domnul

5 zisese: „În Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie.” A zidit altare întregei oțiri a cerurilor, în

6 cele două curți ale Casei Domnului. Și-a trecut fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom; umbla cu descâlțec și vrjitorii, și în ea la el oameni cari chemau duhurile și cari-i spuneau

7 viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, ca să-l mânie. A pus chipul cioplit al idolului pe care-l făcuse, în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu spusese lui David și fiului său Solomon: „În casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate

8 semințiile lui Israel Îmi voi pune Numele pe vecie. Nu voi mai strămuta pe Israel din țară pe care am dat-o părinților voștri, numai să caute să împlinesc tot ce le-am poruncit,

dup toat legea, înv turile i poruncile date prin Moise.``<sup>9</sup> Dar Manase a fost pricina  
 c Iuda i locuitorii Ierusalimului s'au r t cit i au f cut r u mai mult decît neamurile pe  
 cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.<sup>10</sup> Domnul a vorbit lui Manase i poporului  
 s u, dar ei n'au vrut s asculte.<sup>11</sup> Atunci Domnul a trimes împotriva lor pe c peteniile o tirii  
 împ ratului Asiriei, cari au prins pe Manase i l-au pus în lan uri. L-au legat cu lan uri de  
 aram , i l-au dus la Babilon.<sup>12</sup> Când a fost la strîmtoare, s'a rugat Domnului, Dumnezeului lui,  
 i s'a smerit adînc înaintea Dumnezeului p rin ilor s i.<sup>13</sup> I -a f cut rug ciuni; i Domnul,  
 l sîndu-Se înduplecat, i -a ascultat cererile, i l -a adus înapoi la Ierusalim în împ r ia lui.  
 i Manase a cunoscut c Domnul este Dumnezeu.<sup>14</sup> Dup aceea, a zidit afar din cetatea lui  
 David, la apus, spre Ghihon în vale, un zid care se întindea pîn la poarta pe tilor i cu care a  
 înconjurat dealul, i l -a f cut foarte înalt. A pus i c petenii de r zboi în toate cet ile  
 înt rite ale lui Iuda.<sup>15</sup> A înl turat din Casa Domnului dumnezeii str ini i idolul Astarteei,  
 a d rîmat toate altarele pe cari le zidise pe muntele Casei Domnului i la Ierusalim, i le -a  
 aruncat afar din cetate.<sup>16</sup> A a ezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mul mire  
 i de laud , i a poruncit lui Iuda s slujeasc Domnului, Dumnezeului lui Israel.<sup>17</sup> Poporul  
 jertfea tot pe în l imi, dar numai Domnului Dumnezeului s u.<sup>18</sup> Celelalte fapte ale lui Manase,  
 rug ciunea lui c tre Dumnezeu lui, i cuvintele proorocilor, cari i-au vorbit în Numele  
 Domnului, Dumnezeu lui Israel, sînt scrise în faptele împ ra ilor lui Israel.<sup>19</sup> Rug ciunea lui  
 i felul în care l -a ascultat Dumnezeu, p catele i nelegiuirile lui, locurile unde a zidit în l imi  
 i a în l at idoli Astarteei i chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sînt scrise în cartea lui  
 Hozai.<sup>20</sup> Manase a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat în casa lui. i, în locul lui, a  
 domnit fiul s u Amon.<sup>21</sup> Amon avea dou zeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit  
 doi ani la Ierusalim.<sup>22</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului, cum f cuse tat l s u Manase.  
 A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe cari le f cuse tat l s u Manase, i le -a slujit.<sup>23</sup> i  
 nu s'a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tat l s u Manase, c ci Amon s'a f cut din  
 ce în ce mai vinovat.<sup>24</sup> Slujitorii lui au uneltit împotriva lui, i l-au omorît în casa lui.<sup>25</sup> Dar  
 poporul rii a ucis pe to i cei ce uneltiser împotriva împ ratului Amon. i, în locul lui,  
 poporul rii a pus împ rat pe fiul s u Iosia.

## Chapter 34

<sup>1</sup> Iosia avea opt ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit treizeci i unu de ani la Ierusalim.  
<sup>2</sup> El a f cut ce este bine înaintea Domnului i a umblat în c ile tat lui s u David: nu s'a  
 ab tut dela ele nici la dreapta nici la stînga. <sup>3</sup> În al optulea an al domniei lui, pe cînd era înc  
 tîn r, a început s caute pe Dumnezeu tat lui s u David. i în doisprezecelea an, a început  
 s cur easc Iuda i Ierusalimul de în l imi, de idolii Astarteei, de chipuri cioplite i  
<sup>4</sup> de chipuri turnate. Au d rîmat înaintea lui altarele Baalilor, i au t iat stîlpîi închina i  
 soarelui, cari erau deasupra lor; a sf rîmat idolii Astarteei, chipurile cioplite i chipurile turnate,  
<sup>5</sup> le -a f cut praf, a pres rat praful pe mormintele celor ce le aduseser jertfe, i a ars oasele  
 preo ilor pe altarele lor. Astfel a cur it Iuda i Ierusalimul. <sup>6</sup> În cet ile lui Manase, lui  
 Efraim, lui Simeon, i chiar lui Neftali, pretutindenii, în mijlocul d rîm turilor lor, <sup>7</sup> a d rîmat  
 altarele, a f cut buc i idolii Astarteei i chipurile cioplite, le -a f cut praf, i a t iat to i  
<sup>8</sup> stîlpîi închina i soarelui în toat ara lui Israel. Apoi s'a întors la Ierusalim. În al optsprezecelea  
 an al domniei lui, dup ce a cur it ara i casa, a trimes pe afan, fiul lui A alia, pe  
 Maaseia, c petenia cet ii i pe Ioah, fiul lui Ioahaz, arhivarul, s dreag casa Domnului,  
<sup>9</sup> Dumnezeuului s u. S'au dus la marele preot Hilchia, i au dat argintul adus în Casa lui Dumnezeu,  
 pe care -l strînseser Levi ii p zitori ai pragului, dela Manase i Efraim, i dela toat  
<sup>10</sup> cealalt parte a lui Israel, i dela tot Iuda i Benjamin i dela locuitorii Ierusalimului. L-au  
 dat în mînile me terilor îns rcina i cu facerea lucr rii în Casa Domnului. Ace tia l-au dat  
<sup>11</sup> lucr torilor cari munceau la dregerea Casei Domnului, iar ei l-au dat tîmplarilor i zidarilor,  
 ca s cumpere pietre cioplite i lemne pentru grinzi i pentru c ptu itul cl dirilor pe cari  
<sup>12</sup> le stricaser împ ra ii lui Iuda. Oamenii ace tia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau pu i  
 supt privegherea lui Iahat i Obadia, Levi i din fiii lui Merari, i a lui Zaharia i Me ulam,  
<sup>13</sup> din fiii Chehati ilor. To i aceia dintre Levi i, cari tia u s cînte bine, vegheau asupra  
 lucr rilor i cîrmuiau pe to i lucr torii cari aveau de f cut felurite lucr ri. Mai erau i  
<sup>14</sup> al i Levi i, logofe i, dreg tori i u ieri. În clipa cînd au scos argintul care fusese adus  
<sup>15</sup> în Casa Domnului, preotul Hilchia a g sit cartea Legii Domnului, dat prin Moise. Atunci  
 Hilchia a luat cuvîntul i a zis logof tului afan: „Am g sit cartea Legii în Casa Domnului.”  
<sup>16</sup> i Hilchia a dat lui afan cartea. afan a adus împ ratului cartea. i cînd a dat socoteal  
<sup>17</sup> împ ratului, a zis: „Slujitorii t i au f cut tot ce li s'a poruncit. Au strîns argintul care se afla  
<sup>18</sup> în Casa Domnului, i l-au dat în mînile priveghetorilor i lucr torilor.” Logof tul afan

a mai spus împ ratului: „Preotul Hilchia mi -a dat o carte.” i afan a citit -o înaintea  
 19 20

împ ratului. Când a auzit împ ratul cuvintele Legii, i -a sfî iat hainele. i împ ratul  
 a dat urm toarea porunc lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui afan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui

afan, logof tul, i lui Asaia, slujitorul împ ratului: „Duce i-v i întreba i pe Domnul  
 21 pentru mine i pentru r m i a lui Israel i Iuda, cu privire la cuvintele c r ii acesteia  
 care s'a g sit. C ci mare mînie s'a v rsat peste noi din partea Domnului, pentruc p rin ii

no tri n'au inut cuvîntul Domnului, i n'au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta. Hilchia  
 22

i cei trimi i de împ rat s'au dus la prooroci a Hulda, nevasta lui alum, fiul lui Tochehat,  
 fiul lui Hasra, str jerul ve mintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealalt mahala a cet ii.

Dup ce au spus ce aveau de spus, ea le -a r spus: „A a vorbe te Domnul Dumnezeuul lui  
 23

Israel: „Spune i omului care v'a trimes la mine: „A a vorbe te Domnul: „Iat , voi trimete  
 24 nenorociri peste locul acesta i peste locuitorii lui, i anume toate blestemele scrise în cartea

care s'a citit înaintea împ ratului lui Iuda. Pentruc M'au p r sit i au adus t mîie altor  
 25 dumnezei, mîniindu-M prin toate lucr rile mînilor lor, mînia Mea s'a v rsat asupra acestui

loc, i nu se va stinge.” Dar s spune i împ ratului lui Iuda care v'a trimes s întreba i  
 26 pe Domnul: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel, cu privire la cuvintele pe cari le-ai

auzit: „Pentruc i s'a înduio at inima, pentruc te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu, cînd  
 27 ai auzit cuvintele rostite de El împotriva acestui loc i împotriva locuitorilor lui, pentruc te-ai  
 smerit înaintea Mea, pentruc i-ai sfî iat hainele i ai plîns înaintea Mea, i Eu, am auzit,

-zice Domnul. - Iat , te voi strînge lîng p rin ii t i, vei fi ad ugat în pace în mormîntul  
 28 t u i nu vei vedea cu ochii t i toate nenorocirile pe cari le voi trimete peste locul acesta i

peste locuitorii lui.” Ei au adus împ ratului r spusul acesta. Împ ratul a strîns pe to i  
 29

b trîinii din Iuda i din Ierusalim. Apoi s'a suit la Casa Domnului, cu to i oamenii lui Iuda  
 30 i cu locuitorii Ierusalimului, cu preo ii i Levi ii, i cu tot poporul, dela cel mai mare pîn  
 la cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele c r ii leg mîntului, care se g sise în casa

Domnului. Împ ratul st tea pe scaunul lui împ r tesc, i a încheiat leg mînt înaintea  
 31 Domnului, îndatorindu-se s urmeze pe Domnul i s p zeasc poruncile Lui, înv turile  
 Lui, i legile Lui, din toat inima i din tot sufletul lui, i s îplineasc cuvintele

leg mîntului, scrise în cartea aceasta. i a f cut s intre în leg mînt to i cei ce se aflau  
 32 la Ierusalim i în Beniamin. i locuitorii Ierusalimului au lucrat dup leg mîntul lui Dumnezeu,

leg mîntul Dumnezeului p rin ilor lor. Iosia a îndep rtat toate urîciunile din toate rile  
 33 copiilor lui Israel, i a f cut ca to i cei ce se aflau în Israel s slujeasc Domnului,

Dumnezeului lor. În tot timpul vie ii lui, nu s'au ab tut dela Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor.

### Chapter 35

<sup>1</sup> Iosia a pr znuit Pa tele în cinstea Domnului la Ierusalim, i au jertfit Pa tele în a  
 patrusprezecea zi a lunii înfii. <sup>2</sup> A pus pe preo i în slujbele lor, i i -a îmb rb tat la slujba  
 Casei Domnului. <sup>3</sup> A zis Levi ilor, cari înv au pe tot Israelul i cari erau închina i Domnului:  
 „Pune i chivotul sfînt în casa pe care a zidit -o Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel.  
 N'ave i s -l mai purta i pe umeri. Sluji i acum Domnului, Dumnezeului vostru, i poporului  
 S u, Israel. <sup>4</sup> Preg ti i-v , dup casele voastre p rinte ti, dup cetele voastre, cum au  
 rînduit prin scris David, împ ratul lui Israel, i fiul s u Solomon. <sup>5</sup> Lua i-v locurile în  
 sfîntul loca , dup feluritele case p rinte ti ale fra ilor vo tri, fiii poporului, i dup  
 în iruirea caselor p rinte ti ale Levi ilor. <sup>6</sup> Jertfi i Pa tele, sfin i i-v , i preg ti i-le  
 pentru fra ii vo tri, întocmai dup cuvîntul Domnului, rostit prin Moise.`` <sup>7</sup> Iosia a dat oamenilor  
 poporului, tuturor celor ce se aflau acolo, miei i capre în num r de treizeci de mii, to i pentru  
 Pa te, i trei mii de boi. Ace tia au fost lua i din averile împ ratului. <sup>8</sup> C peteniile lui au  
 f cut de bun voie un dar poporului, preo ilor i Levi ilor. Hilchia, Zaharia i Iehiel, mai  
 marii Casei lui Dumnezeu, au dat preo ilor, pentru Pa te, dou mii ase sute de miei i trei  
 sute de boi. <sup>9</sup> Conania, emaia i Netaneel, fra ii s i, Ha abia, Ieiel i Iozabad, capii  
 Levi ilor, au dat Levi ilor, pentru Pa te, cinci mii de miei i cinci sute de boi. <sup>10</sup> Astfel s'a  
 întocmit slujba, i preo ii i Levi ii i-au luat locul, dup cetele lor, dup porunca  
 împ ratului. <sup>11</sup> Au jertfit Pa tele. Preo ii au stropit sîngele pe care -l luau din mîna Levi ilor,  
 i Levi ii au jupuit vitele de piele. <sup>12</sup> Au pus deoparte arderile de tot, ca s le dea cetelor caselor  
 p rinte ti ale oamenilor din popor, ca s le aduc Domnului, cum este scris în cartea lui Moise.  
 Tot a a au f cut i cu boii. <sup>13</sup> Au fiert Pa tele la foc, dup orînduial , i au fiert lucrurile  
 sfînte în cazane, c ld ri i tig i. i le-au împ r it în grab la tot poporul. <sup>14</sup> Apoi au  
 preg tit ce era pentru ei i pentru preo i, c ci preo ii, fiii lui Aaron, au avut treab pîn  
 noaptea cu aducerea arderilor de tot i a gr similar. De aceia au preg tit Levi ii pentru ei i  
 pentru preo i, fiii lui Aaron. <sup>15</sup> Cînt re ii, fiii lui Asaf, st teau la locul lor, dup rînduiala  
 lui David, lui Asaf, lui Heman, i lui Iedutun, v z torul împ ratului. U ierii deasemenea

erau la fiecare u . N'au avut nevoie s se abat dela slujba lor, c ci fra ii lor Levi ii au  
<sup>16</sup> preg tit ce era pentru ei. Astfel a fost întocmit în ziua aceea toat slujba Domnului, ca s  
 pr znuiasc Pa tele i s aduc arderile de tot pe altarul Domnului, dup porunca  
<sup>17</sup> împ ratului Iosia. Copiii lui Israel, cari se aflau acolo, au pr znuit Pa tele în acela timp  
 i s rb toarea azimilor apte zile. <sup>18</sup> Nicio s rb toare a Pa telor nu mai fusese pr znuit  
 ca aceasta în Israel din zilele proorocului Samuel. i niciunul din împ ra ii lui Israel nu mai  
 pr znuise Pa te ca cele pe cari le-au pr znuit Iosia, preo ii i Levi ii, tot Iuda i Israelul  
 cari se aflau acolo, i locuitorii Ierusalimului. <sup>19</sup> În al optsprezecelea an al domniei lui Iosia au  
<sup>20</sup> fost pr znuite Pa tele acestea. Dup toate aceste lucruri, dup ce a dres Iosia Casa Domnului,  
 Neco, împ ratul Egiptului, s'a suit s lupte împotriva Carchemi ului pe Eufrat. Iosia i -a ie it  
<sup>21</sup> înainte. i Neco i -a trimes soli s -i spun : „Ce am eu cu tine, împ ratul lui Iuda? Nu  
 împotriva ta vin ast zi; ci împotriva unei case cu care sînt în r zboi. i Dumnezeu mi -a spus  
 s m gr besc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca s nu te nimiceasc .”  
<sup>22</sup> Dar Iosia nu s'a întors dela el, ci i -a schimbat hainele, ca s lupte împotriva lui, f r s  
 asculte cuvintele lui Neco, cari veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la lupt în valea Meghido.  
<sup>23</sup> Arca ii au tras asupra împ ratului Iosia, i împ ratul a zis slujitorilor s i: „Lua i-m ,  
<sup>24</sup> c ci sînt greu r nit.” Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într'un alt car al lui, i l-au adus la  
 Ierusalim. A murit, i a fost îngropat în mormîntul p rin ilor s i. Tot Iuda i Ierusalimul au  
<sup>25</sup> plîns pe Iosia. Ieremia a f cut un cîntec de jale pentru Iosia. To i cînt re ii i toate  
 cînt re ele au vorbit de Iosia în cîntecele lor de jale pîn în ziua de azi, i au ajuns o datin  
 în Israel. Cînt rile acestea sînt scrise în „Cîntecele de jale.” <sup>26</sup> Celelalte fapte ale lui Iosia, i  
<sup>27</sup> faptele lui evlavioase, f cute a a cum porunce te Legea Domnului, cele dintîi i cele de  
 pe urm fapte ale lui, sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Israel i Iuda.

## Chapter 36

<sup>1</sup> Poporul rii a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, i l -a pus împ rat în locul tat lui s u la  
 Ierusalim. <sup>2</sup> Ioahaz avea dou zeci i trei de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit trei luni la  
 Ierusalim. <sup>3</sup> Împ ratul Egiptului l -a dat jos de pe scaunul de domnie în Ierusalim, i a pus peste  
 ar un bir de o sut de talan i de argint i de un talant de aur. <sup>4</sup> Împ ratul Egiptului a pus



împ rat peste Iuda i peste Ierusalim pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, i i -a schimbat numele  
 în Ioiachim. Neco a luat pe fratele s u Ioahaz, i l -a dus în Egipt. <sup>5</sup> Ioiachim avea dou zeci  
 i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit unsprezece ani la Ierusalim. El a f cut ce este  
 r u înaintea Domnului, Dumnezeului s u. <sup>6</sup> Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, s'a suit  
 împotriva lui, i l -a legat cu lan uri de aram ca s -l duc la Babilon. <sup>7</sup> Nebucadne ar a  
 dus la Babilon unelte din Casa Domnului, i le -a pus în casa lui în Babilon. <sup>8</sup> Celelalte fapte ale  
 lui Ioiachim, urîciunile pe cari le -a s vîr it, i r ul ce se afla în el, sînt scrise în cartea  
 împ ra ilor lui Israel i Iuda. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioiachin. <sup>9</sup> Ioiachin avea opt  
 ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit trei luni i zece zile la Ierusalim. El a f cut ce este r u  
 înaintea Domnului. <sup>10</sup> În anul urm tor, împ ratul Nebucadne ar l -a dus la Babilon împreun  
 cu uneltele scumpe ale Casei Domnului. i a pus împ rat peste Iuda i peste Ierusalim pe  
 Zedechia, fratele lui Ioiachin. <sup>11</sup> Zedechia avea dou zeci i unu de ani cînd a ajuns împ rat,  
 i a domnit unsprezece ani la Ierusalim. <sup>12</sup> El a f cut ce este r u înaintea Domnului,  
 Dumnezeului s u; i nu s'a smerit înaintea proorocului Ieremia, care -i vorbea din partea  
 Domnului. <sup>13</sup> S'a r sculat chiar împotriva împ ratului Nebucadne ar, care -l pusese s jure  
 pe Numele lui Dumnezeu. i -a în epenit grumazul i i -a învîrto at inima, pîn acolo  
 încît nu s'a întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel. <sup>14</sup> Toate c peteniile preo ilor i poporul  
 au înmul it i ei f r delegile, dup toate urîciunile neamurilor; i au pîng rit Casa  
 Domnului, pe care o sfîn ise El în Ierusalim. <sup>15</sup> Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, a dat din  
 vreme trimi ilor S i îns rcinarea s -i în tiin eze, c ci voia s cru e pe poporul S u  
 i loca ul S u. <sup>16</sup> Dar ei i-au b tut joc de trime ii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele,  
 i au rîs de proorcii Lui, pîn cînd mînia Domnului împotriva poporului S u a ajuns f r  
 leac. <sup>17</sup> Atunci Domnul a f cut s se suie împotriva lor împ ratul Haldeilor, i a ucis cu sabia  
 pe tinerii lor în casa loca ului lor celui sfînt. N'a cru at nici pe tîn r, nici pe tîn r , nici pe  
 b trîn, nici pe omul gîrbov supt povara perilor albi, ci a dat totul în mîna lui. <sup>18</sup> Nebucadne ar  
 a dus la Babilon toate uneltele din Casa Domnului, mari i mici, vistieriile Casei Domnului, i  
 vistieriile împ ratului i ale c peteniilor lui. <sup>19</sup> Au ars Casa lui Dumnezeu, au d rîmat zidurile  
 Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor lui i au nimicit toate lucrurile scumpe. <sup>20</sup> Pe cei ce au  
 sc pat de sabie, Nebucadne ar i -a dus prin i la Babilon. Ei i-au fost supu i, lui i fiilor lui,  
 pîn la st pînirea împ r iei Per ilor, <sup>21</sup> ca s se împlineasc cuvîntul Domnului rostit  
 prin gura lui Ieremia; pîn ce ara i -a inut Sabatele ei i s'a odihnit tot timpul cît a fost

pustiit , pîn la împlinirea celor aptezeci de ani. <sup>22</sup> În cel dintîi an al lui Cir, împ ratul Per ilor, ca s se îplineasc cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împ ratul Per ilor, care a pus s se fac prin viu grai i prin scris această vestire în toat împ r ia lui: <sup>23</sup> „A a vorbe te Cir, împ ratul Per ilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi -a dat toate împ r iile p mîntului, i mi -a poruncit s -I zidesc o cas la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul, Dumnezeul lui, s fie cu el, i s plece!”

## Ezra

### Chapter 1

<sup>1</sup> În cel dintîi an al lui Cir, împ ratul Per ilor, ca s se îplineasc cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împ ratul Per ilor, care a pus s se fac prin viu grai i prin scris vestirea aceasta în toat împ r ia lui: <sup>2</sup> A a vorbe te Cir, împ ratul Per ilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor mi -a dat toate împ r iile p mîntului, i mi -a poruncit s -I zidesc o cas la Ierusalim în Iuda. <sup>3</sup> Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui s fie cu el, i s se suie la Ierusalim în Iuda i s zideasc acolo Casa Domnului, Dumnezeului lui Israel! El este adev ratul Dumnezeu, care locuie te la Ierusalim. <sup>4</sup> Ori unde locuiesc r m i e din poporul Domnului, oamenii din locul acela s le dea argint, aur, avere, i vite, pe lîng daruri de bun voie pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!” <sup>5</sup> Capii de familie din Iuda i Beniamin, preo ii i Levi ii, i anume to i aceia al c ror duh l -a trezit Dumnezeu, s'au sculat s mearg s zideasc la Ierusalim Casa Domnului. <sup>6</sup> i to i cei dimprejurul lor le-au dat lucruri de argint, de aur, avere, vite, i lucruri scumpe, afar de toate darurile de bun voie. <sup>7</sup> Împ ratul Cir a dat înapoi uneltele Casei Domnului, pe cari le luase Nebucadne ar din Ierusalim i le pusese în casa dumnezeului s u. <sup>8</sup> Cir, împ ratul Per ilor, le -a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le -a dat lui e ba ar (Zorobabel), voevodul lui Iuda. <sup>9</sup> Iat -le num rul: treizeci de lighene de aur, o mie de lighene de argint, dou zeci i nou de cu ite, <sup>10</sup> treizeci de potire de aur, patrusute zece potire de argint de mîna a doua, i o mie de alte unelte. <sup>11</sup> Toate lucrurile de aur i de argint erau în

num r de cinci mii patru sute. e ba ar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreun cu cei ce s'au întors din robie.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Iat oamenii din ar , cari s'au întors din robie, i anume aceia pe cari îi luase Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, robi la Babilon, i cari s'au întors la Ierusalim i în Iuda, fiecare în cetatea lui. <sup>2</sup> Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bil an, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Num rul b rba ilor din poporul lui Israel: <sup>3</sup> fiii lui Pareo , dou mii o sut aptezeci i doi; <sup>4</sup> fiii lui efatia, trei sute aptezeci i doi; <sup>5</sup> fiii lui Arah, apte sute aptezeci i cinci; <sup>6</sup> fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua i lui Ioab, dou mii opt sute doisprezece; <sup>7</sup> fiii lui Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; <sup>8</sup> fiii lui Zatu, nou sute patruzeci i cinci; <sup>9</sup> fiii lui Zacai, apte sute ase zeci; <sup>10</sup> fiii lui Bani, ase sute patruzeci i doi; <sup>11</sup> fiii lui Bebai, ase sute dou zeci i trei; <sup>12</sup> fiii lui Azgad, o mie dou sute dou zeci i doi; <sup>13</sup> fiii lui Adonicam, ase sute ase zeci i ase; <sup>14</sup> fiii lui Bigvai, dou mii cincizeci i ase; <sup>15</sup> fiii lui Adin, patru sute cincizeci i patru; <sup>16</sup> fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nou zeci i opt; <sup>17</sup> fiii lui Be ai; trei sute dou zeci i trei; <sup>18</sup> fiii lui Iora, o sut doisprezece; <sup>19</sup> fiii lui Ha um, dou sute dou zeci i trei; <sup>20</sup> fiii lui Ghibar, nou zeci i cinci; <sup>21</sup> fiii lui Betleem, o sut dou zeci i trei; <sup>22</sup> oamenii din Netofa, cincizeci i ase; <sup>23</sup> oamenii din Anatot, o sut dou zeci i opt; <sup>24</sup> fiii lui Azmavet, patruzeci i doi; <sup>25</sup> fiii lui Chiriati-Arim, Chefirei i Beerotului, apte sute patruzeci i trei; <sup>26</sup> fiii Ramei i ai Ghebei, ase sute dou zeci i unu; <sup>27</sup> oamenii din Micmas, o sut dou zeci i doi; <sup>28</sup> oamenii din Betel i Ai, dou sute dou zeci i trei; <sup>29</sup> fiii lui Nebo, cincizeci i doi; <sup>30</sup> fiii lui Magbi , o sut cincizeci i ase; <sup>31</sup> fiii celuilalt Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; <sup>32</sup> fiii lui Harim, treisute dou zeci; <sup>33</sup> fiii lui Lod, lui Hadid i lui Ono, apte sute dou zeci i cinci; <sup>34</sup> fiii Ierihonului, trei sute patru zeci i cinci; <sup>35</sup> fiii lui Senaa, trei mii ase sute treizeci. <sup>36</sup> Preo i:

fiii lui Iedaeia, din casa lui Iosua, nou sute aptezeci i trei; <sup>37</sup> fiii lui Imer, o mie cincizeci  
 i doi; <sup>38</sup> fiii lui Pa hur, o mie dou sute patruzeci i apte; <sup>39</sup> fiii lui Harim, o mie  
 aptesprezece. <sup>40</sup> Levi i: fiii lui Iosua i Cadmiel, din fiii lui Hodavia, aptezeci i patru.  
<sup>41</sup> Cînt re i: fiii lui Asaf, o sut dou zeci i opt. <sup>42</sup> Fiii u ierilor: fiii lui alum, fiii lui  
 Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui obai, de to i o sut treizeci i nou .  
<sup>43</sup> Slujitorii Templului: fiii lui iha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, <sup>44</sup> fiii lui Cheros, fiii lui Siaha,  
<sup>45</sup> fiii lui Padon fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub, <sup>46</sup> fiii lui Hagab, fiii lui amlai, fiii  
<sup>47</sup> lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia. <sup>48</sup> fiii lui Re in, fiii lui Necoda, fiii lui  
<sup>49</sup> Gazam. fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai, <sup>50</sup> fiii lui Asna, fiii lui Mehunim, fiii lui  
<sup>51</sup> Nefusim, fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, <sup>52</sup> fiii lui Ba lut, fiii lui Mehida, fiii  
<sup>53</sup> lui Har a, fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, <sup>54</sup> fiii lui Ne iah, fiii lui Hatifa. <sup>55</sup> Fiii  
<sup>56</sup> robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Peruda, fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii  
<sup>57</sup> lui Ghidel. fiii lui efatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Ha ebaim, fiii lui Ami. <sup>58</sup> To i  
<sup>59</sup> slujitorii Templului i fiii robilor lui Solomon erau trei sute nou zeci i doi. Iat ceice au  
 plecat din Tel-Melah, din Tel-Har a, din Cherub-Adan, din Imer i cari n'au putut s - i arate  
 casa lor p rinteasc i neamul, ca s fac dovada c erau din Israel. <sup>60</sup> Fiii lui Delaia, fiii  
<sup>61</sup> lui Tobia, fiii lui Necoda, ase sute cincizeci i doi. i dintre fiii preo ilor: fiii lui Habaia,  
 fiii lui Haco , fiii lui Barzilai, care luase de nevast pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul,  
<sup>62</sup> i a fost numit cu numele lor. i-au c utat însemnarea în c r ile spi elor de neam, dar  
<sup>63</sup> n'au g sit -o. De aceea, au fost îndep rta i dela preo ie, i dreg torul le -a spus s nu  
<sup>64</sup> m nînce lucruri prea sfinte, pîn cînd un preot va întreba pe Urim i Tumim. Toat adunarea  
<sup>65</sup> era de patruzeci i dou de mii trei sute asezeci de in i, afar de robii i roabele lor,  
 în num r de apte mii trei sute treizeci i apte. Între ei se aflau dou sute de cînt re i  
<sup>66</sup> i cînt re e. Aveau apte sute treizeci i ase de cai, dou sute patruzeci i cinci de  
<sup>67</sup> catîri, patru sute treizeci i cinci de c mile, i ase mii apte sute dou zeci de m gari.  
<sup>68</sup> Unii capi de familie, la venirea lor la Casa Domnului în Ierusalim, au adus daruri de bun voie  
<sup>69</sup> pentru Casa lui Dumnezeu, ca s'o a eze din nou pe locul unde fusese. Au dat la vistieria

lucrării, după mijloacele lor, așezeci și una de mii de darici de aur, cincisprezece mii de mine de argint, și o sut de haine preoțesti.<sup>70</sup> Preoții și Leviții, oamenii din popor, cântărește, și ierarii și slujitorii Templului s'au așezat în cetățile lor. Tot Israelul a locuit în cetățile lui.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci poporul s'a strâns ca un singur om la Ierusalim.<sup>2</sup> Iosua, fiul lui Io adac, cu frații și preoții și Zorobabel, fiul lui ealtiel, cu frații și ei, s'au sculat și au zidit altarul Dumnezeului lui Israel, ca să aducă pe el arderea de tot, după cum este scris în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.<sup>3</sup> Au așezat din nou altarul pe temeliiile lui, în care ei au avut să se teamă de popoarele străine, și au adus arderea de tot Domnului, arderea de tot de dimineață și de seară.<sup>4</sup> Au prăznuit sărbătoarea corturilor, cum este scris, și au adus zi de zi arderea de tot, după numărul poruncit pentru fiecare zi.<sup>5</sup> După aceea au adus arderea de tot necurmată, arderea de tot pentru fiecare lună nouă și pentru toate sărbătorile închinată Domnului, afară de cele pe care le aducea fiecare, ca daruri de bunăvoie Domnului.<sup>6</sup> Din cea dintâi zi a lunii a șaptea, au început să aducă Domnului arderea de tot. În temeliiile Templului Domnului nu erau încă puse.<sup>7</sup> Au dat argint cioplitorilor de piatră și tâmplarilor, și merinde, buturi și untdelemn Sidonienilor și Tirienilor, ca să aducă pe mare până la Iafos lemne de cedru din Liban, după învoirea dată de Cir, împăratul Perșilor.<sup>8</sup> În al doilea an de la venirea lor la Casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua, Zorobabel, fiul lui ealtiel, Iosua, fiul lui Io adac, cu ceilalți frați ai lor, preoții și Leviții, și toți cei ce se întorseseră din robie la Ierusalim, s'au pus pe lucru și au înscădat pe Leviții de la douăzeci de ani în sus să vegheze asupra lucrurilor Casei Domnului.<sup>9</sup> Și Iosua, cu fiii și frații și ei, Cadmiel, cu fiii și ei, fiii lui Iuda, fiii lui Henadad, cu fiii și frații lor Leviți, s'au pregătit toți, ca un om, să vegheze asupra celor ce lucrau la casa lui Dumnezeu.<sup>10</sup> Când au pus lucrătorii temeliiile Templului Domnului, au așezat pe preoți în veșminte, cu trâmbițe, și pe Leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să laude pe Domnul, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.<sup>11</sup> Cântau, mărind și lăudând pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui pentru Israel în veac!” și tot poporul scotea mari strigăte de bucurie, lăudând pe Domnul, pentru că puneau temeliiile Casei Domnului.<sup>12</sup> Dar mulți din preoții și Leviți, și din capii de familie mai în vârstă, cari văzuseră casa dintâi, plîngeau

tare, cînd se puneau supt ochii lor temeliile casei acesteia. Mul i al ii î i ar tau bucuria prin  
 strig te, <sup>13</sup> a a încît nu se putea deosebi glasul strig telor de bucurie de glasul plînsetelor  
 poporului; c ci poporul scotea mari strig te, al c ror sunet se auzea de departe.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Vr jma ii lui Iuda i Benjamin au auzit c fiii robiei zidesc un Templu Domnului,  
 Dumnezeului lui Israel. <sup>2</sup> Au venit la Zorobabel i la capii de familii, i le-au zis: „S zidim  
 i noi cu voi; c ci, i noi chem m ca i voi pe Dumnezeul vostru, i -I aducem jertfe din  
 vremea lui Esar-Hadon, împ ratul Asiriei, care ne -a adus aici.” <sup>3</sup> Dar Zorobabel, Iosua, i  
 ceilal i capi ai familiilor lui Israel, le-au r spus: „Nu se cuvine s zidi i împreun cu noi  
 Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o vom zidi Domnului, Dumnezeului lui Israel, cum ne -a  
 poruncit împ ratul Cir, împ ratul Per ilor.” <sup>4</sup> Atunci oamenii rii au muiat inima poporului  
 lui Iuda; l-au înfrico at ca s -l împedece s zideasc , <sup>5</sup> i au mituit cu pre de argint pe  
 sfetnici ca s -i z d rniceasc lucrarea. A a a fost tot timpul vie ii lui Cir, împ ratul  
 Per ilor, pîn la domnia lui Dariu, împ ratul Per ilor. <sup>6</sup> Supt domnia lui Asuerus, la începutul  
 domniei lui, au scris o pîr împotriva locuitorilor din Iuda i din Ierusalim. <sup>7</sup> i pe vremea lui  
 Artaxerxe, Bi lam, Mitredat, Tabeel, i ceilal i tovar i de slujb ai lor, au scris lui  
 Artaxerxe, împ ratul Per ilor. Scrisoarea a fost scris cu slove aramaice i t lm cit în  
 limba aramaic . <sup>8</sup> Dreg torul Rehum i logof tul im ai au scris împ ratului Artaxerxe  
 scrisoarea urm toare la Ierusalim. <sup>9</sup> Dreg torul Rehum, logof tul im ai, i ceilal i  
 tovar i de slujb ai lor, cei din Din, din Arfarsatac, din Tarpel, din Afaras, din Erec, din  
 Babilon, din Susa, din Deha, din Elam, <sup>10</sup> i celelalte popoare pe cari le -a mutat marele i  
 vestitul Osnapar i le -a a ezat în cetatea Samariei, i în celelalte locuri de dincoace de Rîu,  
 i a a mai departe. <sup>11</sup> Iat cuprinsul scrisorii pe care au trimes -o împ ratului Artaxerxe:  
 „Robii t i, oamenii de dincoace de Rîu, i a a mai departe... <sup>12</sup> S tie împ ratul c Iudeii  
 pleca i dela tine i veni i printre noi la Ierusalim zidesc din nou cetatea aceea r zvr tit  
 i rea, îi ridic zidurile i -i dreg temeliile. <sup>13</sup> S tie dar împ ratul c , dac se va zidi  
 cetatea aceasta i i se vor ridica zidurile, nu vor mai pl ti nici bir, nici dare, nici drept de trecere,  
 i vistieria împ r teasc va suferi din pricina aceasta. <sup>14</sup> i, fiindc noi mînc m sarea  
 cur ii domne ti i nu ne ade bine s vedem pe împ rat p gubit, trimitem împ ratului

15 aceste tiri. S se fac cercet ri în cartea cronicilor p rin ilor t i; i vei g si i vei vedea în cartea cronicilor c etatea aceasta este o cetate r zvr tit , v t m toare împ ra ilor i inuturilor, i c s'au dedat la r scoal înc din vremuri str bune. De

16 aceea a fost nimicit cetatea aceasta. Facem cunoscut împ ratului c dac va fi zidit din nou cetatea aceasta, i dac i se vor ridica zidurile, prin chiar faptul acesta nu vei mai avea

17 st pînire dincoace de Rîu.`` Iat r spusul trimes de împ rat dreg torului Rehum, logof tului im ai, i celorlal i tovar i ai lui de slujb , cari locuiau la Samaria i în

18 alte locuri de cealalt parte a Rîului. „S n tate, i a a mai departe. Scrisoarea pe care

19 ne-a i trimes -o a fost cetit întocmai înaintea mea. Am dat porunc s se fac cercet ri; i s'a g sit c din vremuri vechi cetatea aceasta s'a r sculat împotriva împ ra ilor, i s'a

20 dedat la r scoal i la r zvr tire. Au fost la Ierusalim împ ra i puternici, st pîni peste toat ara de dincolo de Rîu, i c rora li se pl tea bir, dare, i drept de trecere pe drum.

21 Ca urmare, porunci i s înceteze lucr rile oamenilor acelora, i s nu se mai zideasc

22 cetatea aceasta pîn ce nu vor avea o învoire din partea mea. Vede i s nu v abate i dela

23 porunca aceasta, ca s nu creasc r ul acela spre paguba împ ra ilor.`` Îndat ce s'a citit cuprinsul scrisorii împ ratului Artaxerxe înaintea lui Rehum, înaintea logof tului im ai, i înaintea tovar ilor lor de slujb , s'au dus în grab la Ierusalim la Iudei, i i-au oprit cu sil

24 i cu putere dela lucr rile lor. Atunci s'a oprit lucrarea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim, i a fost oprit pîn în anul al doilea al domniei lui Dariu, împ ratul Per ilor.

## Chapter 5

1 Proorocii: Hagai, proorocul, i Zaharia, fiul lui Ido, au proorocit Iudeilor cari erau în Iuda

i la Ierusalim, în Numele Dumnezeului lui Israel. 2 Atunci Zorobabel, fiul lui ealtiel, i Iosua, fiul lui Io adac, s'au sculat i au început zidirea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. i împreun

cu ei erau i proorocii lui Dumnezeu cari -i ajutau. 3 În aceea vreme, Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu, etar-Boznai, i tovar ii lor de slujb au venit la ei i le-au vorbit a a:

4 „Cine v'a dat învoire s zidi i casa aceasta i s ridica i zidurile acestea?`` Ei le-au mai

5 zis: „Cari sînt numele oamenilor cari zidesc cl direa aceasta?`` Dar ochiul lui Dumnezeu veghea asupra b trînilor Iudeilor. i au l sat s mearg înainte lucr rile pîn la trimeterea unei

în tiin ri c tre Dariu, i pîn la primirea unei scrisori dela el în această privin .

6

Iat cuprinsul scrisorii trimese împ ratului Dariu de Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu,

de etar-Boznai, i tovar ii lor din Afarsac, cari locuiau dincoace de Rîu.

7

I-au trimes o

scrisoare cu urm torul cuprins: „C tre împ ratul Dariu, s n tate!

8

S tie împ ratul c ne-am dus în inuturile lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui mare. Ea se zide te din pietre

cioplite, i în pere i se pune lemn; lucrul merge repede i izbute te în mînile lor.

9

Am întrebat

pe b trîni, i le-am vorbit a a: „Cine v'a dat învoire s zidi i casa aceasta i s ridica i

10

zidurile acestea?` Le-am cerut i numele lor ca s i le facem cunoscut, i am pus în scris

11

numele oamenilor cari sînt în fruntea lor. Iat r spusul pe care ni l-au dat: „Noi sîntem slujitorii Dumnezeului cerurilor i al p mîntului, i zidim din nou casa care fusese zidit acum

mul i ani. Un mare împ rat al lui Israel o zidise i o ispr vise.

12

Dar, dup ce p rin ii no tri au mîniat pe Dumnezeul cerurilor, El i -a dat în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul

Babilonului, Haldeianul, care a nimicit casa aceasta i a luat pe popor rob la Babilon.

13

Totu , în cel dintîi an al lui Cir, împ ratul Babilonului, împ ratul Cir a dat porunc s se zideasc

din nou această cas a lui Dumnezeu.

14

i chiar împ ratul Cir a scos din templul din Babilon uneltele de aur i de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe cari le luase Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim i le dusese în templul din Babilon, le -a dat în mîna a a zisului e ba ar, pe

care l -a pus dreg tor,

15

i i -a zis: „Ia uneltele acestea, du-te de le pune în Templul din Ierusalim,

i s se zideasc din nou Casa lui Dumnezeu pe locul unde era.`

16

Acest e ba ar a venit dar, i a pus temeliile Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. De atunci pîn acum se zide te ea, i

nu s'a ispr vit.`

17

Acum, dac împ ratul g se te cu cale, s se fac cercet ri în casa vistieriilor împ ratului la Babilon, ca s vad dac s'a dat din partea împ ratului Cir o porunc pentru zidirea Casei acesteia a lui Dumnezeu la Ierusalim. Apoi, s ne trimeat împ ratul voin a lui asupra acestui lucru.

## Chapter 6

1

Atunci împ ratul Dariu a dat porunc s se fac cercet ri în casa scrisorilor unde se

puneau vistieriile în Babilon.

2

i s'a g sit la Ahmeta, capitala inutului Mediei, un sul pe care

era scris această aducere aminte:

3

„În anul întîi al domniei împ ratului Cir, împ ratul Cir a dat această porunc privitoare la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: „Casa s fie zidit iar ,



ca s fie un loc unde s se aduc jertfe, i s aib temelii tari. S aib o în l ime de  
asezeci de co i, o l ime de asezeci de co i, <sup>4</sup> trei rânduri de pietre cioplite i un rând  
de lemn nou. Cheltuielile vor fi pl tite din casa împ ratului. <sup>5</sup> Mai mult, uneltele de aur i de  
argint ale Casei lui Dumnezeu, pe cari le luase Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim i le  
adusesse la Babilon, s fie date înapoi, duse în Templul din Ierusalim la locul unde erau, i puse  
în Casa lui Dumnezeu.`` <sup>6</sup> - Acum, Tatnai, dreg torul de dincolo de Rîu, etar-Boznai, i  
tovar ii vo tri de slujb din Afarsac, cari locui i dîncolo de Rîu, dep rta i-v de locul  
<sup>7</sup> acesta. L sa i s mearg înainte lucr rile acestei case a lui Dumnezeu; dreg torul Iudeilor  
i b trîinii Iudeilor s'o zideasc iar pe locul unde era. <sup>8</sup> Iat porunca pe care o dau cu  
privire la ce ve i avea de f cut fa de ace ti b trîni ai Iudeilor, pentru zidirea acestei Case  
a lui Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împ ratului venite din birurile de dincolo de Rîu,  
s fie pl tite îndat oamenilor acestora, ca s nu înceteze lucrul. <sup>9</sup> Lucrurile trebuincioase  
pentru arderile de tot ale Dumnezeului cerurilor, vi ei, berbeci i miei, grîu, sare, vin i  
<sup>10</sup> untdelemn, s li se dea, la cerere, preo ilor din Ierusalim, zi de zi, i f r nicio lips , ca  
s aduc jertfe de bun miros Dumnezeului cerurilor, i s se roage pentru via a împ ratului  
i a fiilor lui. <sup>11</sup> i iat porunca pe care o dau cu privire la oricine va c lca porunca aceasta:  
s se scoat din casa lui o bîrn , s'o ridice ca s fie spînzurat pe ea, i casa s i se prefac  
într'o gr mad de gunoi. <sup>12</sup> Dumnezeuul care a pus s locuiasc în locul acela Numele Lui s  
r stoarne pe orice împ rat i pe orice popor, care ar întinde mîna s calce cuvîntul meu, ca  
s nimiceasc aceast Cas a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Dariu, am dat porunca aceasta.  
<sup>13</sup> S fie împlinit întocmai.`` Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu, etar-Boznai, i  
tovar ii lor de slujb , au împlinit întocmai porunca aceasta pe care le -a trimes -o împ ratul  
<sup>14</sup> Dariu. i b trîinii Iudeilor au zidit cu izbînd , dup proorocirile proorocului Hagai, i ale  
lui Zaharia, fiul lui Ido; au zidit i au ispr vit, dup porunca Dumnezeului lui Israel, i dup  
porunca lui Cir, lui Dariu, i lui Artaxerxe, împ ratul Per ilor. <sup>15</sup> Casa a fost ispr vit în  
ziua a treia a lunii Adar, în al aselea an al domniei împ ratului Dariu. <sup>16</sup> Copiii lui Israel,  
preo ii i Levi ii, i ceilal i fii ai robiei, au f cut cu bucurie sfin irea acestei Case a lui  
Dumnezeu. <sup>17</sup> Au adus, pentru sfin irea acestei Case a lui Dumnezeu, o sut de vi ei, dou  
sute de berbeci, patru sute de miei, i, ca jertfe isp itoare pentru tot Israelul, doisprezece api,  
dup num rul semin iilor lui Israel. <sup>18</sup> Au pus pe preo i, dup cetele lor, i pe Levi i,  
dup împ r irile lor, pentru slujba lui Dumnezeu la Ierusalim, cum este scris în cartea lui Moise.  
<sup>19</sup> Fiii robiei au pr znuit Pa tele în a patrusprezecea zi a lunii întîi. <sup>20</sup> Preo ii i Levi ii se

curiser cu toții, a ac to i erau cura i; au jertfit Pa tele pentru to i fiii robiei,  
 21  
 pentru fra ii lor preo ii, i pentru ei în i. Copiii lui Israel, întor i din robie, au mîncat  
 Pa tele, împreun cu to i cei ce se dep rtaser de necur ia neamurilor rii i cari  
 22  
 s'au unit cu ei ca s caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. Au pr znuit cu bucurie apte  
 zile s rb toarea azimilor, c ci Domnul îi înveselise, f cînd pe împ ratul Asiriei s -i  
 sprijineasc în lucrarea Casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

## Chapter 7

1  
 Dup aceste lucruri, supt domnia lui Artaxerxe, împ ratul Per ilor, a venit Ezra, fiul lui  
 2 3  
 Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui alum, fiul lui adoc, fiul lui Ahitub, fiul lui  
 4 5  
 Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, fiul lui  
 6  
 Abi ua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot. Acest Ezra a venit din  
 Babilon: era un c rturar iscusit în Legea lui Moise, dat de Domnul, Dumnezeul lui Israel. i,  
 7  
 fiindc mîna Domnului, Dumnezeului s u, era peste el, împ ratul i -a dat tot ce ceruse. Mul i  
 din copiii lui Israel, din preo i i din Levi i, din cînt re i, din u ieri, i din slujitorii  
 8  
 Templului, au venit i ei la Ierusalim, în al aptelea an al împ ratului Artaxerxe. Ezra a venit  
 9  
 la Ierusalim în a cincea lun a anului al aptelea al împ ratului. Plecase din Babilon în ziua  
 întîi a lunii întîia, i a ajuns la Ierusalim în ziua întîi a lunii a cincea, mîna bun a Dumnezeului  
 10  
 s u fiind peste el. C ci Ezra î i pusese inima s adînceasc i s împlineasc Legea  
 11  
 Domnului, i s înve e pe oameni în mijlocul lui Israel legile i poruncile. Iat cuprinsul  
 scrisorii date de împ ratul Artaxerxe preotului i c rturarului Ezra, care înv a poruncile  
 12  
 i legile Domnului cu privire la Israel: „Artaxerxe, împ ratul împ ra ilor, c tre Ezra,  
 13  
 preotul i c rturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, i a a mai departe: Am dat  
 porunc s se lase s plece aceia din poporul lui Israel, din preo ii i din Levi ii lui, cari  
 14  
 se afl în împ r ia mea, i cari vor s plece cu tine la Ierusalim. Tu e ti trimes de  
 împ ratul i de cei apte sftnici ai lui s cercetezi în Iuda i Ierusalim, dup Legea  
 15  
 Dumnezeului t u, care este în mînile tale, i s duci argintul i aurul pe care împ ratul  
 i sftniciei s i l-au d ruit cu drag inim Dumnezeului lui Israel, a c rui locuin este  
 16  
 la Ierusalim, tot argintul i aurul pe care -l vei g si în tot inutul Babilonului, i darurile

de bun voie făcute de popor și preoți pentru Casa Dumnezeului lor la Ierusalim. <sup>17</sup> Ca urmare, vei avea grijă să cumperi cu argintul acesta viței, berbeci, miei, și ce trebuie pentru darurile de mâncare și jertfele de bătătură, și să le aduci pe altarul Casei Dumnezeului vostru la Ierusalim. <sup>18</sup> Cu celalt argint și aur să faci ce vei crede de cuviință, tu și frații tăi, potrivit cu voia Dumnezeului vostru. <sup>19</sup> Pune înaintea Dumnezeului din Ierusalim uneltele cari-iv vor fi încredințate pentru slujba Casei Dumnezeului tău. <sup>20</sup> Să scoți din casa vistieriilor împărățului ce va trebui pentru celelalte cheltuieli pe cari le vei avea de făcut cu privire la Casa Dumnezeului tău. <sup>21</sup> Eu, împărățul Artaxerxe, dau poruncă tuturor vistiernicilor de dincolo de Râu să dea înapoi lui Ezra, preot și scriitor iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, tot ce va cere, <sup>22</sup> pînă la o sută de talanți de argint, o sută de cori de grâu, o sută de băi de vin, o sută de băi de untdelemn, și sare cît va vrea. <sup>23</sup> Tot ce este poruncit de Dumnezeul cerurilor să se facă întocmai pentru Casa Dumnezeului cerurilor, pentru că să nu vie mînia Lui asupra împărăției, asupra împărățului și asupra fiilor săi. <sup>24</sup> Vă facem cunoscut că nu puteți pune nici bir, nici dare, nici vamă de trecere, peste niciunul din preoți, din Leviți, din cântăreți, din ȳieri, din slujitorii Templului și din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu. <sup>25</sup> Și tu, Ezra, după înțelepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judecători și dregători cari să facă dreptate la tot poporul de dincolo de Râu, tuturor celor care cunosc legile Dumnezeului tău; și fă-le cunoscut celor ce nu le cunosc. <sup>26</sup> Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului tău și legea împărățului, să fie osîndit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță. <sup>27</sup> Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul părinților noștri, care a pregătit inima împărățului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim, și a îndreptat asupra mea bunăvoină a împărățului, a sfetnicilor săi, și a tuturor căpeteniilor puternice ale lui! Întărit de mîna Domnului, Dumnezeului meu, care era asupra mea, am strîns pe căpeteniile lui Israel, ca să plece cu mine. <sup>28</sup>

## Chapter 8

<sup>1</sup> Iată capii de familie și spițele de neam ale celor ce s'au suit cu mine din Babilon, sub domnia împărățului Artaxerxe. <sup>2</sup> Din fiii lui Fineas, Gherom; din fiii lui Itamar, Daniel; din fiii lui David, Hatu, <sup>3</sup> din fiii lui Ecania; din fiii lui Pareo, Zaharia, și cu el o sută cincizeci

de b rba i înscri i; <sup>4</sup> din fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zeraria, i cu el dou sute de  
 b rba i; <sup>5</sup> din fiii lui ecania, fiul lui Iahaziel, i cu el trei sute de b rba i; <sup>6</sup> din fiii lui  
 Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, i cu el cincizeci de b rba i; <sup>7</sup> din fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei,  
 i cu el aptezeci de b rba i; <sup>8</sup> din fiii lui efatia, Zebadia, fiul lui Micael, i cu el optzeci  
 de mii de b rba i; <sup>9</sup> din fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, i cu el dou sute optsprezece  
 b rba i; <sup>10</sup> din fiii lui elomit, fiul lui Iosifia, i cu el o sut asezeci de b rba i; <sup>11</sup> din  
 fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, i cu el dou zeci i opt de b rba i; <sup>12</sup> din fiii lui Azgad,  
 Iohanana, fiul lui Hacatan, i cu el o sut zece b rba i; <sup>13</sup> din fiii lui Adonicam, cei din urm ,  
 ale c ror nume iat -le: Elifelet, Ieiel i emaia, i cu ei asezeci de b rba i; <sup>14</sup> din fiii  
 lui Bigvai, Utai i Zabud, i cu ei aptezeci de b rba i. <sup>15</sup> I-am strîns la rîul care curge spre  
 Ahava, i am t b rît acolo trei zile. Am c utat între popor i preo i, i n'am g sit acolo  
<sup>16</sup>  
 pe niciunul din fiii lui Levi. Atunci am trimes s cheme pe c peteniile Eliezer, Ariel, emaia,  
 Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia i Me ulam, i pe înv torii Ioiarib i Elnatan.  
<sup>17</sup>  
 I-am trimes la c petenia Ido, care locuia la Casifia, i am pus în gura lor ce trebuiau s spun  
 lui Ido i fra ilor s i slujitori ai Templului cari erau la Casifia, ca s ne aduc slujitori pentru  
<sup>18</sup>  
 Casa Dumnezeului nostru. i, fiindc mîna cea bun a Dumnezeului nostru era peste noi,  
 ne-au adus pe Serebia, b rbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, i cu el  
<sup>19</sup>  
 pe fiii i fra ii lui, în num r de optsprezece; <sup>19</sup> pe Ha abia, i cu el pe Isaia, dintre fiii lui  
<sup>20</sup>  
 Merari, fra ii s i i fiii lor, în num r de dou zeci; <sup>20</sup> i dintre slujitorii Templului, pe cari  
 David i c peteniile îi puseser în slujba Levi ilor, dou sute dou zeci de slujitori ai  
<sup>21</sup>  
 Templului, to i numi i pe nume. <sup>21</sup> Acolo, la rîul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea  
 Dumnezeului nostru, ca s cerem dela El o c l torie fericit pentru noi, pentru copiii no tri,  
<sup>22</sup>  
 i pentru tot ce era al nostru. <sup>22</sup> Mi-era ru ine s cer împ ratului o oaste de înso ire i  
 c l re i, ca s ne ocroteasc împotriva vr jma ului pe drum, c ci spuseseam împ ratului:  
 „Mîna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste to i cei ce -L caut , dar puterea i mînia  
<sup>23</sup>  
 Lui sînt peste to i cei ce -L p r sesc.`` <sup>23</sup> Pentru aceasta am postit i am chemat pe Dumnezeul  
<sup>24</sup>  
 nostru. i El ne -a ascultat. <sup>24</sup> Am ales dou sprezece c petenii dintre preo i, pe erabia,  
<sup>25</sup>  
 Ha abia, i zece din fra ii lor. <sup>25</sup> Am cînt rit înaintea lor argintul, aurul, i uneltele, date  
 în dar pentru Casa Dumnezeului nostru de împ rat, sfetnicii i c peteniile lui, i de to i cei

<sup>26</sup>  
 din Israel cari se aflau acolo. Am dat în mînile lor ase sute cincizeci de talan i de argint,  
<sup>27</sup>  
 unelte de argint de o sut de talan i, o sut de talan i de aur, dou zeci de pahare de aur  
 de o mie de darici, i dou vase de aram frumoas poleit , tot atît de scump ca aurul.  
<sup>28</sup>  
 Apoi le-am zis: „Sînte i închina i Domnului. Vasele acestea sînt lucruri sfinte, i argintul  
 i aurul acestea sînt un dar de bun voie f cut Domnului, Dumnezeului p rin ilor vo tri.  
<sup>29</sup>  
 Fi i cu ochii în patru, i lua i lucrurile acestea supt paza voastr , pîn le ve i cînt ri  
 înaintea c peteniilor preo ilor i înaintarea Levi ilor, i înaintarea capilor de familii ai lui  
<sup>30</sup>  
 Israel, la Ierusalim, în c m rile Casei Domnului.`` i preo ii i Levi ii au luat greutatea  
<sup>31</sup>  
 argintului, aurului i vaselor, ca s le duc la Ierusalim, în Casa Dumnezeului nostru. Am  
 plecat dela rîul Ahava, ca s ne ducem la Ierusalim, în a dou sprezecea zi a lunii întîia. Mîna  
 Dumnezeului nostru a fost peste noi, i ne -a p zit de loviturile vr jma ului i de orice  
<sup>32</sup>  
 piedic pe drum. Am ajuns la Ierusalim, i ne-am odihnit acolo trei zile. <sup>33</sup>  
 În ziua a patra,  
 am cînt rit în Casa Dumnezeului nostru argintul, aurul i vasele, pe cari le-am încredin at lui  
 Meremot, fiul lui Urie, preotul. Cu el era Eleazar, fiul lui Fineas, i împreun cu ei Levi ii  
<sup>34</sup>  
 Iozabad, fiul lui Iosua, i Noadia, fiul lui Binui. Fiind cercetate toate dup num r i greutate,  
<sup>35</sup>  
 au pus atunci în scris greutatea tuturor. Fiii robiei, întor i din robie, au adus, ca ardere de tot  
 Dumnezeului lui Israel, doisprezece vi ei pentru tot Israelul, nou zeci i ase de berbeci,  
 aptezeci i apte de miei, i doisprezece api, ca jertfe isp itoare, toate ca ardere de tot  
<sup>36</sup>  
 Domnului. Au dat poruncile împ ratului dreg torilor împ ratului i cîrmuitorilor de dincoace  
 de Rîu, cari au ajutat pe popor i casa lui Dumnezeu.

## Chapter 9

<sup>1</sup>  
 Dup ce s'a sfîrit lucrul acesta, c peteniile s'au apropiat de mine, i au zis: „Poporul lui  
 Israel, preo ii i Levi ii nu s'au desp rit de popoarele acestor ri, i au f cut urîciunile  
 lor, ale Canani ilor, Heti ilor, Ferezi ilor, Iebusi ilor, Amoni ilor, Moabi ilor, Egiptenilor  
<sup>2</sup>  
 i Amori ilor. C ci i-au luat neveste din fetele lor pentru ei i pentru fiii lor, i au  
 amestecat neamul sfînt cu popoarele rilor acestora. i c peteniile i dreg torii au fost cei  
<sup>3</sup>  
 dintîi cari au s vîrit p catul acesta.`` Cînd am auzit lucrul acesta, mi-am sfîiat hainele i  
<sup>4</sup>  
 mantaua, mi-am smuls p rul din cap i perii din barb , i am stat jos mîhnit. Atunci s'au  
 strîns la mine to i ceice se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina p catului

fiilor robiei. i eu, am stat jos mîhnit, pîn la jertfa de sear .<sup>5</sup> Apoi, în clipa jertfei de sear ,  
m'am sculat din smerirea mea, cu hainele i mantaua sfi iate, am c zut în genunchi, am întins  
mînile spre Domnul, Dumnezeul meu, i am zis:<sup>6</sup> „Dumnezeule, sînt uluit, i mi -e ru ine,  
Dumnezeule, s -mi ridic fa a spre Tine. C ci f r delegile noastre s'au înmul it deasupra  
capetelor noastre, i gre elile noastre au ajuns pîn la ceruri.<sup>7</sup> Din zilele p rin ilor no tri,  
am fost foarte vinova i pîn în ziua de azi, i din pricina f r delegilor noastre am fost da i,  
noi, împ ra ii no tri i preo ii no tri, în mînile împ ra ilor str ini, prad s biei,  
robiei, jafului, i ru inii care ne acopere ast zi fa a.<sup>8</sup> i totu Domnul, Dumnezeul nostru,  
S'a îndurat de noi, l sîndu-ne cî iva oameni sc pa i, i dîndu-ne un ad post în locul Lui  
cel sînt, ca s ne lumineze ochii i s ne dea pu în r suflare în mijlocul robiei noastre.  
<sup>9</sup> C ci sîntem robi, dar Dumnezeu nu ne -a p r sit în robia noastr . A îndreptat spre noi  
bun voina împ ra ilor Per ilor i ei ne-au dat o nou putere de via , ca s putem  
zidi Casa Dumnezeului nostru, i s -i dregem d rîm turile, f cîndu-ne astfel rost de un loc  
de ad post în Iuda i la Ierusalim.<sup>10</sup> Acum, ce s mai zicem noi dup aceste lucruri,  
Dumnezeule? C ci am p r sit poruncile Tale,<sup>11</sup> pe cari ni le poruncisei prin robii T i proorcii,  
zicînd: „, ara în care intra i s'o st pîni i este o ar întinat de necur iile popoarelor  
din aceste inuturi, de urîciunile cu cari au umplut -o, dela un cap t la altul, cu necur iile  
lor.<sup>12</sup> S nu da i deci pe fetele voastre dup fiii lor, nici s nu lua i pe fetele lor de neveste  
pentru fiii vo tri, i s nu v pese niciodat nici de prop irea lor nici de bun starea  
lor. În chipul acesta ve i ajunge tari, ve i mînca cele mai bune roade ale rii, i o ve i  
I sa pe veci mo tenere fiilor vo tri.``<sup>13</sup> Dup tot ce mi s'a întîmplat din pricina faptelor rele  
i marilor gre eli pe cari le-am f cut, m car c , Tu, Dumnezeule, nu ne-ai pedepsit dup  
f r delegile noastre, se cuvine ca, acum, cînd ne-ai p strat pe ace ti oameni sc pa i,<sup>14</sup>  
începem iar s c lc m poruncile Tale, i s ne încuscrim cu aceste popoare urîcioase?  
N'ar izbucni atunci iar mînia Ta împotriva noastr , pîn acolo încît ne-ar nimici, f r s  
lase nici r m i nici robi izb vi i?<sup>15</sup> Doamne, Dumnezeul lui Israel, Tu e ti drept;  
c ci ast zi noi sîntem o r m i de robi izb vi i. Iat -ne înaintea Ta ca ni te  
vinova i, i din aceast pricin nu putem sta înaintea Ta.``

## Chapter 10

<sup>1</sup>  
Pe cînd sta Ezra, plîngînd i cu fa a la p mînt înaintea Casei lui Dumnezeu, i f cea  
aceast rug ciune i m rturisire, se strînsese la el o mul ime foarte mare de oameni din

Israel, bărbați, femei și copii, și poporul vărsa multe lacrimi. <sup>2</sup> Atunci Ecania, fiul lui Iehiel, dintre fiii lui Elam, a luat cuvântul și a zis lui Ezra: „Am pătuit împotriva Dumnezeului nostru, ducându-ne la femei străine cari fac parte din popoarele rii. Dar Israel n'ar mas

fără nedejde în această privință. <sup>3</sup> Să facem acum un legământ cu Dumnezeul nostru pentru izgonirea tuturor acestor femei și a copiilor lor, după porerea domnului meu și a celor

ce se tem de poruncile Dumnezeului nostru. Și fac-se după Lege. <sup>4</sup> Scoal-te, căci treaba

aceasta te privește. Noi vom fi cu tine. Îmbărbătește-te și lucrează.`` <sup>5</sup> Ezra s'a sculat, și a pus pe cap peteniile preoților, Leviților și întregului Israel, și jură că vor face ce se spusese.

și ei au jurat. <sup>6</sup> Apoi Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu, și s'a dus în odaia lui Iohanan, fiul lui Eliaib. Când a intrat, n'a mâncat pâine și n'a băut apă, pentru că era mâhnit din pricina

patului fiilor robiei. <sup>7</sup> S'a dat de veste în Iuda și la Ierusalim că toți fiii robiei trebuie să

se adune la Ierusalim, și că, după porerea capetenilor și bătrânilor, oricui nu va veni în

trei zile și se vor lua averile, și el însuși va fi izgonit din adunarea fiilor robiei. <sup>9</sup> Toți bărbații

lui Iuda și Beniamin s'au strâns la Ierusalim în trei zile. Era a două zecea zi a lunii nouă. Tot

poporul stătea pe locul deschis dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremurând din pricina împrejurării

aceleia și de ploaie. <sup>10</sup> Preotul Ezra s'a sculat și le-a zis: „Am pătuit luând femei străine,

și am făcut pe Israel și mai vinovat. <sup>11</sup> Mărturisiți-vă acum greșala înaintea Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și faceți voia Lui! Despărțiți-vă de popoarele rii

și de femeile străine.`` <sup>12</sup> Toată adunarea a răspuns cu glas tare: „Trebuie să facem cum ai

zis! <sup>13</sup> Dar poporul este în mare număr, vremea este ploioasă, și nu poate să rămână afară. De altfel, aceasta nu este treabă de o zi sau două, căci sînt mulți printre noi cari au pătuit

în privința aceasta. <sup>14</sup> Să rămân dar toate capeteniile noastre în locul întregii adunări. Și toți cei din cetățile noastre, cari s'au înșurat cu femei străine, să vină la timpuri hotărâte, cu bătrânii și judecătorii din fiecare cetate, pînă se va abate dela noi mânia aprinsă a

Dumnezeului nostru din pricina împlinirii acesteia.`` <sup>15</sup> Ionatan, fiul lui Asael, și Iahzia, fiul lui Ticva, ajutați de Meulam, și de Levitul abtai, au fost singurii împotriva acestei poreri,

<sup>16</sup> pe care au primit-o fiii robiei. Au ales pe preotul Ezra, și capi de familie după casele lor pînă la tine, toți și numiți pe nume, și au stat în ziua întâia a lunii a zecea să cerceteze lucrul

acesta. <sup>17</sup> În ziua întâia a lunii întâia, au isprăvit cu toți bărbații cari se înșuraseră cu femei

străine. <sup>18</sup> Între fiii preoților, s'au găsit unii cari se înșuraseră cu femei străine: dintre fiii lui Iosua, fiul lui Ioadac, și dintre frații săi: Maaseia, Eliezer, Iarib și Ghedalia, cari s'au

<sup>19</sup> îndatorat, dînd mîna, s - i izgoneasc nevestele i s aduc un berbece ca jertf pentru  
<sup>20</sup> vin ; <sup>21</sup> din fiii lui Imer: Hanani i Zebadia; <sup>22</sup> din fiii lui Harim: Maaseia, Ilie, emaia, Iehiel  
<sup>23</sup> i Ozia; <sup>24</sup> din fiii lui Pa hur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad i Eleasa. <sup>25</sup> Dintre  
<sup>26</sup> Levi i: Iozabad, imei, Chelaia sau Chelita, Petahia, Iuda i Eliezer. <sup>27</sup> Dintre cînt re i:  
<sup>28</sup> Elia ib. Dintre u ieri: alum, Telem i Uri. <sup>29</sup> Dintre cei din Israel: din fiii lui Pareo , Ramia,  
<sup>30</sup> Izia, Malchia, Miamin, Eleazar, Malchia i Benaia; <sup>31</sup> din fiii lui Elam: Matania, Zaharia, Iehiel,  
<sup>32</sup> Abdi, Ieremot i Ilie; <sup>33</sup> dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Elia ib, Matania, Ieremot, Zabat i Aziza;  
<sup>34</sup> <sup>35</sup> dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania, Zabai i Atlai; <sup>36</sup> dintre fiii lui Bani: Me ulam, Maluc,  
<sup>37</sup> Adaia, Ia ub, eal i Ramot; <sup>38</sup> dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia,  
<sup>39</sup> Matania, Be aleel, Binui i Manase; <sup>40</sup> dintre fiii lui Harim: Eliezer, I ia, Malchia, emaia,  
<sup>41</sup> Simeon, <sup>42</sup> Benjamin, Maluc i emaria; <sup>43</sup> dintre fiii lui Ha um: Matnai, Matata, Zabad,  
<sup>44</sup> Elifelet, Ieremai, Manase i imei; <sup>45</sup> dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram, Uel, <sup>46</sup> Benaia, Bedia,  
<sup>47</sup> Cheluhu, <sup>48</sup> Vania, Meremot, Elia ib, <sup>49</sup> Matania, Matnai, Iaasai, <sup>50</sup> Bani, Binui, imei,  
<sup>51</sup> <sup>52</sup> elemia, Natan, Adaia, <sup>53</sup> Macnadbai, a ai, arai, <sup>54</sup> Azareel, elemia, emaria,  
<sup>55</sup> <sup>56</sup> alum, Amaria i Iosif; <sup>57</sup> dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel i  
<sup>58</sup> Benaia. <sup>59</sup> To i ace tia luaser femei str ine, i mul i avuseser copii cu ele

## Nehemiah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chi leu, în al dou zecilea an, pe cînd eram  
<sup>2</sup> în capitala Susa, <sup>3</sup> a venit Hanani, unul din fra ii mei, i cî iva oameni din Iuda. I-am întrebat  
<sup>4</sup> despre Iudeii sc pa i cari mai r m seser din robie, i despre Ierusalim. <sup>5</sup> Ei mi-au r spus:  
<sup>6</sup> „Ceice au mai r mas din robie sînt acolo în ar , în cea mai mare nenorocire i ocar ; zidurile  
<sup>7</sup> Ierusalimului sînt d rîmate, i por ile sînt arse de foc.`` <sup>8</sup> Cînd am auzit aceste lucruri, am



ezut jos, am plîns, și m'am jlit multe zile. Am postit și m'am rugat înaintea Dumnezeului  
<sup>5</sup>cerurilor, și am zis: „Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care  
 îi leg mîntul Tui și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și pzeșc poruncile  
<sup>6</sup>Tale! Să ia aminte urechea Ta și ochii și să fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care îți  
 -o face robul Tui acum, și în noaptea, pentru robii Tui și copiii lui Israel, mrturisind pe catele  
 copiilor lui Israel, pe catele fetele de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am  
<sup>7</sup>pe cuit. Te-am suprat, și n'am pzeștit poruncile Tale, legile și orînduirile, pe cari le-ai  
<sup>8</sup>dat robului Tui Moise. Adu-și aminte de cuvintele acestea pe cari le-ai dat robului Tui Moise  
<sup>9</sup>și le spun: „Cînd vești pe cuit, vești risipi printre popoare; dar dac vești înțoarce  
 la Mine, și dac vești pe zești poruncile Mele și le vești împlini, atunci, chiar dac vești fi  
 izgoniți la marginea cea mai dep rtată a cerului, de acolo vești aduna și vești aduce  
<sup>10</sup>iar în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo.`` Ei sînt robii Tui și  
 poporul Tui, pe care l-ai rscump rat prin puterea Ta cea mare și prin mîna Ta cea tare.  
<sup>11</sup>Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tui, și la rugăciunea robilor  
 Tui, cari vor să se team de Numele Tui! Dast și izbînd robului Tui, și f-l și  
 capete trecere înaintea omului acestuia!`` Pe atunci eram paharnicul împ ratului.

## Chapter 2

<sup>1</sup>În luna Nisan, anul al douăzecilea al împ ratului Artaxerxe, pe cînd vinul era înaintea lui,  
 am luat vinul și l-am dat împ ratului. Niciodat nu fusesem trist înaintea lui. <sup>2</sup>Împ ratul mi  
 -a zis: „Pentru ce ai face trist? Totu nu ești bolnav; nu poate fi decît o întristare a inimii.``  
<sup>3</sup>Atunci m'a apucat o mare fric, și am r spus împ ratului: „Triasc împ ratul în veac!  
 Cum s n'am face trist, cînd cetatea în care sînt mormintele p rin ilor mei este nimic  
<sup>4</sup>și porțile ei sînt arse de foc?`` și împ ratul mi -a zis: „Ce ceri?`` Eu m'am rugat Dumnezeului  
<sup>5</sup>cerurilor, și am r spus împ ratului: „Dac g se te cu cale împ ratul, și dac robul  
 tu îți este plcut, trimete-m în Iuda, la cetatea mormintelor p rin ilor mei, ca să o zidesc din  
<sup>6</sup>nou.`` Împ ratul, lîng care edea și împ r teasa, mi -a zis atunci: „Cît va îneca  
 c l toria ta, și cînd te vești înțoarce?`` Împ ratul a g sit cu cale să m lase să plec, și  
<sup>7</sup>i-am hot rît o vreme. Apoi am zis împ ratului: „Dac g se te împ ratul cu cale, să mi  
 se dea scrisori pentru dreg torii de dincolo de Rîu, ca să m lase să trec și să intru în Iuda,

8

îi o scrisoare pentru Asaf, p zitorul p durii împ ratului, ca s -mi dea lemne s fac grinzi pentru por ile cet uiei de lâng cas , pentru zidul cet ii, i pentru casa în care voi locui.`` Împ ratul mi -a dat aceste scrisori, c ci mâna cea bun a Dumnezeului meu era peste

9

mine. M'am dus la dreg torii de dincolo de Rîu, i le-am dat scrisorile împ ratului, care

10

pusese s m înso easc ni te mai mari ai oastei i ni te c l re i. Sanhalat, Horonitul, i Tobia, slujitorul Amonit, când au auzit lucrul acesta, nu le -a pl cut deloc c venea

11

un om s caute binele copiilor lui Israel. Am ajuns la Ierusalim, i am r mas acolo trei zile.

12

Dup aceea, m'am sculat noaptea cu câ iva oameni, f r s fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeul meu în inim s fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nicio alt vit , afar de

13

vita pe care c l ream. Am ie it noaptea pe poarta v ii, i m'am îndreptat spre izvorul balaurului i spre poarta gunoiului, uitîndu-m cu b gare de seam la zidurile d rîmate ale

14

Ierusalimului i la por ile lui arse de foc. Am trecut pela poarta izvorului i pela iazul

15

împ ratului, i nu era loc pe unde s treac vita care era supt mine. M'am suit noaptea pe la pîr u, i m'am uitat iar , cu b gare de seam la zid. Apoi am intrat pe poarta v ii, i

16

astfel m'am întors. Dreg torii nu tiau unde fusesem, i ce f ceam. Pîn în clipa aceea nu spusese nimic Iudeilor, nici preo ilor, nici mai marilor, nici dreg torilor, nici vreunuia din

17

ceice vedeau de treburi. Le-am zis atunci: „Vede i starea nenorocit în care sîntem! Ierusalimul este d rîmat, i por ile sînt arse de foc. Veni i s zidim iar zidul Ierusalimului, i s

18

nu mai fim de ocar !`` i le-am istorisit cum mâna cea bun a Dumnezeului meu fusese peste mine, i ce cuvinte îmi spusese împ ratul. Ei au zis: „S ne scul m, i s zidim!`` i s'au

19

înt rit în aceast hot rîre bun . Sanbalat, Horonitul, Tobia, slujitorul Amonit, i Ghe em, Arabul, fiind în tiin a i, i-au b tut joc de noi i ne-au dispre uit. Ei au zis: „Ce face i

20

voi acolo? V r scula i împotriva împ ratului?`` i eu le-am r spus: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbînda. Noi, robii S i, ne vom scula i vom zidi; dar voi, n'ave i nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim.``

### Chapter 3

1

Marele preot Elia ib s'a sculat împreun cu fra ii s i, preo ii, i au zidit poarta oilor. Au sfin it -o, i i-au pus u ile; au sfin it -o dela turnul Mea, pîn la turnul lui Hananeel.

2

Al turi de Elia ib au zidit i oamenii din Ierihon; al turi de el a zidit i Zacur, fiul lui Imri.

<sup>3</sup> Fiii lui Senaa au zidit poarta pe tilor. Au acoperit -o cu scînduri, i i-au pus u ile, încuietoriile  
 i z voarele. <sup>4</sup> Al turi de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Haco ;  
 al turi de ei a lucrat Me ulam, fiul lui Berechia, fiul lui Me ezabeel; al turi de ei a lucrat  
 adoc, fiul lui Baana; <sup>5</sup> al turi de ei au lucrat Tecoi ii, ai c ror frunta i nu s'au supus în  
 slujba Domnului. <sup>6</sup> Ioiada, fiul lui Paseah, i Me ulam, fiului lui Besodia, au dres poarta cea  
 veche. Au acoperit -o cu scînduri, i i-au pus u ile, încuietoriile i z voarele. <sup>7</sup> Al turi de ei  
 au lucrat Melatia, Gabaonitul, Iadon, Meronotitul, i oamenii din Gabaon i Mi pa, pîn la  
 scaunul dreg torului de dincoace de rîul Eufrat; <sup>8</sup> al turi de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia,  
 dintre argintari, i al turi de el a lucrat Hanania, dintre f c torii de mir. Au înt rit Ierusalimul  
 pîn la zidul cel lat. <sup>9</sup> Al turi de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jum tate  
 din inutul Ierusalimului. <sup>10</sup> Al turi de ei a lucrat, în fa a casei sale, Iedaia, fiul lui Harumaf,  
 i al turi de el a lucrat Hatu , fiul lui Ha abnia. <sup>11</sup> O alt parte a zidului i turnul cuptoarelor  
 au fost drese de Malchia, fiul lui Harim, i de Ha ub, fiul lui Pahat-Moab. <sup>12</sup> Al turi de ei a  
 lucrat, cu fetele sale, alum, fiul lui Halohe , mai marele peste jum tate din inutul  
 Ierusalimului. <sup>13</sup> Hanun i locuitorii Zanoahului au dres poarta v ii. Au zidit -o, i i-au pus  
 u ile, încuietoriile i z voarele. Ei au f cut o mie de co i de zid pîn la poarta gunoiuluui.  
<sup>14</sup> Malchia, fiul lui Recab, mai marele peste inutul Bet-Hacheremului, a dres poarta gunoiului.  
<sup>15</sup> A zidit -o, i i -a pus u ile, încuietoriile i z voarele. alun, fiul lui Col-Hoze, mai marele  
 peste inutul Mi pa, a dres poarta izvorului. A zidit -o, a acoperit -o cu scînduri, i i -a pus  
 u ile, încuietoriile i z voarele. A f cut zidul iazului Siloe lîng gr dina împ ratului, pîn  
 la treptele cari pogoar din cetatea lui David. <sup>16</sup> Dup el Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele  
 peste jum tate din inutul Bet- urului, a lucrat la dregerea zidului pîn în fa a mormintelor  
 lui David, pîn la iazul care fusese zidit, i pîn la casa vitejilor. <sup>17</sup> Dup el au lucrat Levi ii,  
 Rehum, fiul lui Bani, i al turi de el a lucrat, pentru inutul s u, Ha abia, mai marele peste  
 jum tate din inutul Cheila. <sup>18</sup> Dup el au lucrat fra ii lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele  
 peste jum tate din inutul Cheila; <sup>19</sup> i al turi de el Ezer, fiul lui Iosua, mai marele Mi pei,  
 a dres o alt parte a zidului, în fa a sui ului casei armelor, în unghi. <sup>20</sup> Dup el Baruc, fiul  
 lui Zabai, a dres cu rîvn o alt parte, dela unghi pîn la poarta casei marelui preot Elia ib.  
<sup>21</sup> Dup el Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Haco , a dres o alt parte, dela poarta casei lui

Elia ib, pîn la cap tul casei lui Elia ib. <sup>22</sup> Dup el au lucrat preo ii din împrejurimile  
 Ierusalimului. <sup>23</sup> Dup ei Benjamin i Ha ub au lucrat în dreptul casei lor. Dup ei Azaria,  
 fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a lucrat lîng casa lui. <sup>24</sup> Dup el Binui, fiul lui Henadad, a  
 dres o alt parte, dela casa lui Azaria pîn la unghi i pîn la col . <sup>25</sup> Palal, fiul lui Uzai, a  
 lucrat în fa a unghiului i în fa a turnului de sus care iese înainte din casa împ ratului, lîng  
 curtea temni ei. Dup el a lucrat Pedaia, fiul lui Pareo . <sup>26</sup> Slujitorii Templului, cari locuiesc  
 pe deal, au lucrat pîn în dreptul por ii apelor, la r s rit, i pîn în dreptul turnului care  
 iese în afar . <sup>27</sup> Dup el Tecoi ii au dres o alt parte, în dreptul turnului celui mare, care iese  
 înafar pîn la zidul dealului. <sup>28</sup> Deasupra por ii cailor, preo ii au lucrat fiecare înainte casei  
 lui. <sup>29</sup> Dup ei adoc, fiul lui Imer, a lucrat înainte casei lui. Dup el a lucrat emaia, fiul  
 lui ecania, p zitorul por ii dela r s rit. <sup>30</sup> Dup el Hanania, fiul lui elemia, i Hanun,  
 al aselea fiu al lui alaf, au dres o alt parte a zidului. Dup ei Me ulam, fiul lui Berechia,  
 a lucrat în fa a od ii lui. <sup>31</sup> Dup el Malchia, dintre argintari, a lucrat pîn la casele slujitorilor  
 Templului i negustorilor, în dreptul por ii Mifcad, i pîn la odaia de sus din col .  
<sup>32</sup> Argintarii i negustorii au lucrat între odaia de sus din col i poarta oilor.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Cînd a auzit Sanbalat c zidim iar zidul, s'a mîniat i s'a sup rat foarte tare. i -a  
 b tut joc de Iudei, <sup>2</sup> i a zis înainte fra ilor s i i înainte osta ilor Samariei: „La ce  
 lucreaz ace ti Iudei neputincio i? Oare vor fi l sa i s lucreze? Oare vor jertfi? Oare vor  
 ispr vi? Oare vor da ei via unor pietre înmormîntate supt mormane de praf i arse de foc?``  
<sup>3</sup> Tobia, Amonitul, era lîng el, i a zis: „S zideasc numai! Dac se va sui o vulpe, le va  
 d rîma zidul lor de piatr .`` <sup>4</sup> „Ascult , Dumnezeul nostru, cum sîntem batjocori i! F s  
 cad oc rile lor asupra capului lor, i d -i prad pe un p mînt unde s fie robi. <sup>5</sup> Nu le  
 ierta f r delegea, i p catul lor s nu fie ters dinaintea Ta; c ci au nec jît pe cei ce  
 zidesc.`` <sup>6</sup> Am zidit zidul, care a fost ispr vit pretutindeni pîn la jum tate din în l imea  
 lui. i poporul lucra cu inim . <sup>7</sup> Dar Sanbalat, Tobia, Arabii, Amoni ii i Asdodi ii, s'au

sup rat foarte tare cînd au auzit c dregerea zidurilor înainta i c sp rturile începeau s  
<sup>8</sup> se astupe. S'au unit to i împreun ca s vin împotriva Ierusalimului, i s -i fac  
<sup>9</sup> stric ciuni. Ne-am rugat Dumnezeului nostru, i am pus o straj zi i noapte ca s ne apere  
<sup>10</sup> împotriva loviturilor lor. Îns Iuda zicea: „Puterile celor ce duc poverile sl besc, i  
<sup>11</sup> d rîm turile sînt multe; nu vom putea s zidim zidul.” i vr jma ii no tri ziceau: „Nu  
vor ti i nu vor vedea nimic pîn vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide i vom face astfel  
<sup>12</sup> s înceteze lucrarea.” i Iudeii, cari locuiau lîng ei, au venit de zece ori i ne-au  
<sup>13</sup> în tiin at despre toate locurile pe unde veneau la noi. De aceea am pus, în locurile cele mai  
de jos, dinapoia zidului, i în locurile tari, poporul pe familii, i-am a ezat pe to i cu s biile,  
<sup>14</sup> suli ele i arcurile lor. M'am uitat, i sculîndu-m , am zis mai marilor, dreg torilor i  
celuilalt popor: „Nu v teme i de ei! Aduce i-v aminte de Domnul cel mare i înfrico at,  
i lupta i pentru fra ii vo tri, pentru fiii vo tri i fetele voastre, pentru nevestele voastre,  
<sup>15</sup> i pentru casele voastre!” Cînd au auzit vr jma ii no tri c am fost în tiin a i,  
<sup>16</sup> Dumnezeu le -a nimicit planul, i ne-am întors cu to ii la zid, fiecare la lucrarea lui. Din ziua  
aceea, jum tate din oamenii mei lucrau, iar celalalt jum tate era înarmat cu suli e, cu  
<sup>17</sup> scuturi, cu arcuri i cu plato e. C peteniile erau înapoia întregi case a lui Iuda. Ceice zideau  
zidul, i cei ce duceau sau înc rcau poverile, cu o mîn lucrau, iar cu alta ineau arma.  
<sup>18</sup> Fiecare din ei, cînd lucra, î i avea sabia încins la mijloc. Cel ce suna din trîmbi st tea  
<sup>19</sup> lîng mine. Am zis mai marilor, dreg torilor, i celuilalt popor: „Lucrarea este mare i  
<sup>20</sup> întins , i noi sîntem risipi i pe zid, departe unii de al ii. La sunetul trîmbi ei, s v  
<sup>21</sup> strînge i la noi, spre locul de unde o ve i auzi. Dumnezeul nostru va lupta pentru noi.” A a  
f ceam lucrarea: jum tate din noi sînd cu suli a în mîn din zorii zilei pîn la ivirea stelelor.  
<sup>22</sup> În acela timp, am mai zis poporului: „Fiecare s petreac noaptea în Ierusalim cu slujitorul  
<sup>23</sup> lui; noaptea s facem de straj , iar ziua s lucr m.” i nu ne-am desbr cat de haine,  
nici eu, nici fra ii mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de straj , cari erau subt porunca mea.  
Fiecare se ducea cu armele la ap .

## Chapter 5

<sup>1</sup> Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s'au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor Iudei. <sup>2</sup> Unii ziceau: „Noi, fiii noștri și fetele noastre, sîntem mulți; și nici se dea grâu ca să mîncăm și să trăim.” <sup>3</sup> Alții ziceau: „Punem zlog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei.” <sup>4</sup> Alții ziceau: „Am împrumutat argint punînd zlog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului. <sup>5</sup> Și totuși carnea noastră este ca și carnea fraților noștri, copiii noștri sînt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; sîntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sînt ale altora.” <sup>6</sup> M'am supărat foarte tare cînd le-am auzit plîngerile și cuvintele acestea. <sup>7</sup> Am hotărît să mustru pe cei mari și pe dregtori, și le-am zis: „Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?” și am strîns în jurul meu o mare mulțime, <sup>8</sup> și le-am zis: „Noi am răscumpărat, după puterea noastră, pe frații noștri Iudei, vîndu-i neamurilor; și voi să vindeți pe frații voștri? și încă nouă să ne fie vînduți?” Ei au tăcut, neavînd ce să răspundă. <sup>9</sup> Apoi am zis: „Ce faceți voi nu este bine. N'ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașe nouă?” <sup>10</sup> Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. <sup>11</sup> Să le lasăm datoria aceasta! Da-i-le înapoi astăzi ogoarele, viile, mîslinii și casele, și a suta parte din argintul, din grîul, din mustul și din untdelemnul, pe care l-ați cerut dela ei ca dobînd.” <sup>12</sup> Ei au răspuns: „Le vom da înapoi, și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis.” Atunci am chemat pe preoții, înaintea cărora i-am pus să jure că își vor ține cuvîntul. <sup>13</sup> Și mi-am scuturat mantaua, zicînd: „Așa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui și de averile lui pe orice om care nu-și va ține cuvîntul, și așa să fie scuturat omul acela și să-l sateze cu mîinile goale!” Toată adunarea a zis: „Amin.” și au lădat pe Domnul și poporul s'a înut de cuvînt. <sup>14</sup> Din ziua cînd m'a pus împăratul dregtor peste ei în țara lui Iuda, dela al doilea zecilea an pînă la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n'am trăit din veniturile convenite dregtorului. <sup>15</sup> Înainte de mine, cei dintîi dregtori împovărau poporul, și luau dela el pîine și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăsau asupra poporului. Eu n'am făcut așa, din frică de Dumnezeu. <sup>16</sup> Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n'am cumpărat niciun ogor, și toți slujitorii mei erau la lucru. <sup>17</sup> Aveam la masă o sută cincizeci de oameni, Iudei și dregtori, afară de ceice veneau la noi din neamurile de primprejur. <sup>18</sup> Mi se pregătea în fiecare zi un bou,

ase berbeci ale i, i p s ri, i la fiecare zece zile se preg tea din bel ug tot vinul care era de trebuin . Cu toate acestea, n'am cerut veniturile cuvenite dreg torului, pentru lucr rile ap sau greu asupra poporului acestuia. <sup>19</sup> Adu- i aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am f cut pentru poporul acesta!

## Chapter 6

<sup>1</sup> Nu pusesem înc u ile por ilor când Sanbalat, Tobia, Ghe em, Arabul, i ceilal i vr jma i ai no tri au auzit c zidisem zidul i c n'a mai r mas nicio sp rtur . <sup>2</sup> Atunci Sanbalat i Ghe em au trimes s -mi spun : „Vino, i s ne întâl nîm în satele din valea Ono. <sup>3</sup> Î i puseser de gînd s -mi fac r u. Le-am trimes soli cu urm torul r spus: „Am o mare lucrare de f cut, i nu pot s m pogor; cît timp l-a l sa ca s vin la voi, lucrul ar înceta.`` <sup>4</sup> Mi-au f cut în patru rînduri aceea cerere, i le-am dat acela r spus. <sup>5</sup> Sanbalat mi -a trimes solia aceasta a cincea oar prin slujitorul s u, care înea în mîn o scrisoare deschis . <sup>6</sup> În ea era scris: „Se r spînde te zvonul printre popoare, i Ga mu spune c tu i Iudeii ave i de gînd s v r scula i, i c în acest scop zide ti zidul. Se zice c tu vei ajunge împ ratul lor, <sup>7</sup> i c ai pus chiar prooroci, ca s te numeasc la Ierusalim împ rat al lui Iuda. i acum lucrurile acestea vor ajunge la cuno tin a împ ratului. Vino dar, i s ne sf tuim împreun .`` <sup>8</sup> Am trimes urm torul r spus lui Sanbalat: „Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu dela tine le n scoce ti!`` <sup>9</sup> To i oamenii ace tia voiau s ne înfrico eze, i î i ziceau: „Li se va muia inima, i lucrarea nu se va face.`` Acum, Dumnezeule, înt re te-m ! <sup>10</sup> M'am dus la emaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese, i a zis: „Haidem împreun în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, i s închidem u ile Templului: c ci vin s te omoare, i au s vin noaptea s te omoare.`` <sup>11</sup> Eu am r spus: „Un om ca mine s fug ? i care om ca mine ar putea s intre în Templu i s tr iasc ? Nu voi intra!`` <sup>12</sup> i am cunoscut c nu Dumnezeu î l trimetea. Ci a proorocit a a pentru mine, fiindc Sanbalat i Tobia îi d duser argint. <sup>13</sup> i cî tigîndu -l astfel, n d jduiau c am s m tem, i c am s urmez sfaturile lui i s fac un p cat. Ei s'ar fi folosit de aceast atingere a bunului meu nume, ca s m umple de ocar . <sup>14</sup> Adu- i aminte, Dumnezeule, de Tobia i de Sanbalat, i de faptele lor! Adu- i aminte i de Noadia, prooroci a, i de ceilal i prooroci cari c utau s m sperie! <sup>15</sup> Zidul a fost ispr vit în a dou zeci i cincea zi a lunii Elul, în cincizeci i

16  
două zile. Când au auzit toată vrjma și noi, s'au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s'au smerit foarte mult, și au cunoscut că lucrarea se făcuse prin voia Dumnezeului nostru.

17  
În vremea aceea erau unii fruntași din Iudeia, cari trimeteau deseori scrisori lui Tobia și primeau și ei scrisori de la el.

18  
Căci mulți din Iuda erau legați cu el prin jurământ, pentru că era ginerile lui Ecaneia, fiul lui Arah, și fiul său Iohanan luase pe fata lui Melam, fiul lui Berechia.

19  
Vorbeau bine de el chiar în fața mea, și-i spuneau cuvintele mele. Tobia trimetea scrisori ca să mă înfricoșeze.

## Chapter 7

1  
După ce s'a zidit zidul și am pus ușile porților, au fost puși în slujbele lor uierii, cântăreții și Leviții.

2  
Am poruncit fratelui meu Hanani, și lui Hanania, căpetenia cetății Ierusalimului, om care întrecea pe mulți prin credințioasă și prin frica lui de Dumnezeu, și le-am zis: „Nu se deschid ușile Ierusalimului înaintea de căldura soarelui, și ușile să fie închise cu încuietorile, în fața voastră. Locuitorii Ierusalimului să facă de strajă, fiecare la locul lui, înaintea casei lui.”

3  
Cetatea era încă pe toată și mare, dar poporul era puțin în ea, și casele nu erau zidite.

4  
Dumnezeul meu mi-a pus în inimă gândul să adun pe mai mari, pe dregători și pe poporul, ca să-i număr. Am găsit o carte cu scrierile de neam ale celor ce se suiseră întâi din robie, și am văzut scris în ea cele ce urmează.

5  
Iată pe cei din țară cari s'au întors din robie, din aceia pe cari îi luase robii Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și cari s'au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui.

6  
Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana.

7  
Numărul bărbăților din poporul lui Israel:

8  
fiii lui Pareo, două mii o sută aptezeci și doi;

9  
fiii lui Efatia, trei sute aptezeci și doi;

10  
fiii lui Arah, ase sute cincizeci și doi;

11  
fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și ai lui Ioab, două mii opt sute optzeci;

12  
fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru;

13  
fiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci;

14  
fiii lui Zacai, apte sute așezeci;

15  
fiii lui Binui, ase sute patruzeci și opt;

16  
fiii lui Bebai, ase sute douăzeci și opt;

17  
fiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi;

18  
fiii lui Adonicam,



19 ase sute ase zeci i apte; fiii lui Bigvai, dou mii ase zeci i apte; 20 fiii lui  
 21 Adin, ase sute cincizeci i cincii; fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nou zeci i opt;  
 22 fiii lui Ha um, trei sute dou zeci i opt; 23 fiii lui Be ai, trei sute dou zeci i patru;  
 24 fiii lui Harif, o sut doisprezece; 25 fiii lui Gabaon, nou zeci i cincii; 26 oamenii din Betleem  
 i din Netofa, o sut optzeci i opt; 27 oamenii din Anatot, o sut dou zeci i opt; 28 oamenii  
 din Bet-Azmavet, patruzeci i doi; 29 oamenii din Chiriat-Iearim, din Chefira i din Beerot,  
 30 apte sute patruzeci i trei; oamenii din Rama i din Gheba, ase sute dou zeci i unu;  
 31 oamenii din Micmas, o sut dou zeci i doi; 32 oamenii din Betel i din Ai, o sut  
 dou zeci i trei; 33 oamenii din celalt Nebo, cincizeci i doi; 34 fiii celuilalt Elam, o mie dou  
 sute cincizeci i patru; 35 fiii lui Harim, trei sute dou zeci; 36 fiii lui Ierihon, trei sute patruzeci  
 i cincii; 37 fiii lui Lod, lui Hadid i lui Ono, apte sute dou zeci i unu; 38 fiii lui Senaa,  
 39 trei mii nou sute treizeci. Preo i: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua, nou sute apte zeci  
 i trei; 40 fiii lui Imer, o mie cincii zeci i doi; 41 fiii lui Pa hur, o mie dou sute patruzeci  
 i apte; 42 fiii lui Harim, o mie aptesprezece. 43 Levi i: fiii lui Iosua i lui Cadmiel, din  
 44 fiii lui Hodva, aptezeci i patru. Cînt re i: fiii lui Asaf, o sut patruzeci i opt.  
 45 U ieri: fiii lui alum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui obai,  
 o sut treizeci i opt. 46 Slujitori ai Templului: fiii lui iha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, 47 fiii  
 lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon, 48 fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai, 49 fiii lui  
 Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, 50 fiii lui Reaia, fiii lui Re in, fiii lui Necoda, 51 fiii lui  
 Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah, 52 fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefi im, 53 fiii lui  
 Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, 54 fiii lui Ba lit, fiii lui Mehida, fiii lui Har a, 55 fiii lui  
 Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, 56 fiii lui Ne iah, fiii lui Hatifa. 57 Fiii robilor lui Solomon:  
 58 fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida, 59 fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel, fiii lui  
 efatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Ha ebaim, fiii lui Amon. 60 To i slujitorii Templului i  
 61 fiii robilor lui Solomon: trei sute nou zeci i doi. Iat pe ceice au plecat din Tel-Melah, din

Tel-Har a, din Cherub-Adon, i din Imer, i cari n'au putut s - i arate casa p rinteasc  
i neamul, ca dovad c erau din Israel. <sup>62</sup> Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, ase  
sute patruzeci i doi. <sup>63</sup> i dintre preo i: fiii lui Hobaia, fiii lui Haco , fiii lui Barzilai, care  
luase de nevast pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, i a fost numit cu numele lor. <sup>64</sup> i-au  
c utat cartea spi elor neamului lor, dar n'au g sit -o. De aceea au fost da i afar din preo ie,  
<sup>65</sup> i dreg torul le -a spus s nu m nînce din lucrurile prea sfinte pîn nu va întreba un preot  
pe Urim i Tumim. <sup>66</sup> Adunarea întreag era de patruzeci i dou de mii trei sute asezeci  
de in i, <sup>67</sup> afar de robii i roabele lor, în num r de apte mii trei sute treizeci i apte.  
Printre ei se aflau dou sute patruzeci i cinci de cînt re i i cînt re e. <sup>68</sup> Aveau apte  
sute treizeci i ase de cai, dou sute patruzeci i cinci de caîri, <sup>69</sup> patru sute treizeci i  
cinci de c mile, i ase mii apte sute dou zeci de m gari. <sup>70</sup> Mul i din capii de familie  
au f cut daruri pentru lucrare. Dreg torul a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de  
potire, cinci sute treizeci de ve minte preo e ti. <sup>71</sup> Capii de familie au dat în vistieria lucr rii  
dou zeci de mii de darici de aur i dou mii dou sute de mine de argint. <sup>72</sup> Celalt popor a  
dat dou zeci de mii de darici de aur, dou mii de mine de argint, i asezeci i apte de  
ve minte preo e ti. <sup>73</sup> Preo ii i Levi ii, u ierii, cînt re ii, oamenii din popor, slujitorii  
Templului i tot Israelul s'au a ezat în cet ile lor

## Chapter 8

<sup>1</sup> Cînd a venit luna a aptea, copiii lui Israel erau în cet ile lor. Atunci tot poporul s'a strîns  
ca un singur om pe locul deschis dinaintea por ii apelor. Au zis c rturarului Ezra s se duc  
s ia cartea Legii lui Moise, dat de Domnul lui Israel. <sup>2</sup> i preotul Ezra a adus Legea înaintea  
adun rii, alc tuit din b rba i i femei i din to i cei ce erau în stare s'o în eleag .  
Era întîia zi a lunii a aptea. <sup>3</sup> Ezra a citit în carte de diminea pîn la amiaz , pe locul  
deschis dinaintea por ii apelor, în fa a b rba ilor i femeilor i în fa a celor ce erau în  
stare s'o în eleag . Tot poporul a fost cu luare aminte la cetirea c r ii Legii. <sup>4</sup> C rturarul  
Ezra st tea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lîng el, la dreapta, st teau Matitia,  
ema, Anaia, Urie, Hilchia i Maaseia, i la stînga: Pedaia, Mi ael, Malchia, Ha um,

Ha badana, Zaharia i Me ulam. <sup>5</sup> Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, c ci st tea  
 mai sus de cât tot poporul. i când a deschis -o, tot poporul s'a sculat. <sup>6</sup> Ezra a binecuvîntat pe  
 Domnul, Dumnezeul cel mare, i tot poporul a r spus ridicînd mînile: „Amin! Amin!” i s'au  
 plecat i s'au închinat înaintea Domnului, cu fa a la p mînt. <sup>7</sup> Iosua, Bani, erebia, Iamin,  
 Acub, abetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, i Levi ii, l mureau  
 poporului Legea, i fiecare st tea la locul lui. <sup>8</sup> Ei citeau deslu it în cartea Legii lui Dumnezeu,  
 i -i ar tau în elesul, ca s -i fac s în eleag ce citiser . <sup>9</sup> Dreg torul Neemia,  
 preotul i c rturarul Ezra, i Levi ii cari înv au pe popor, au zis întregului popor: „Ziua  
 aceasta este închinat Domnului, Dumnezeului vostru; s nu v boci i i s nu plînge i!”  
 C ci tot poporul plîngea când a auzit cuvintele Legii. <sup>10</sup> Ei le-au zis: „Duce i-v de mînca i  
 c rnuri grase i be i b uturi dulci, i trimete i cîte o parte i celor ce n'au nimic preg tit,  
 c ci ziua aceasta este închinat Domnului nostru; nu v mîhni i, c ci bucuria Domnului va  
 fi t ria voastr .” <sup>11</sup> Levi ii potoleau pe tot poporul, zicînd: „T ce i, c ci ziua aceasta este  
 sfînt ; nu v mîhni i!” <sup>12</sup> i tot poporul s'a dus s m nînce i s bea. i au trimes cîte  
 o parte i altora, i s'au veselit mult. C ci în eleser cuvintele cari li se tîlcuiser . <sup>13</sup> A  
 doua zi, capii de familie din tot poporul, preo ii i Levi ii, s'au strîns la c rturarul Ezra, ca  
 s aud tîlcuirea cuvintelor Legii. <sup>14</sup> i au g sit scris în Lege c Domnul poruncise prin  
 Moise, c fiii lui Israel trebuie s locuiasc în corturi, în timpul s rb torii lunii a aptea.  
<sup>15</sup> Atunci au trimes s r spîndeasc vestea aceasta în toate cet ile lor i la Ierusalim:  
 „Duce i-v la munte i aduce i ramuri de m slin, ramuri de m slin s lbatic, ramuri de  
 mirt, ramuri de finic, i ramuri de copaci stufo i, ca s face i corturi, cum este scris.” <sup>16</sup> Atunci  
 poporul s'a dus i a adus ramuri, i au f cut corturi pe acoperi ul caselor lor, în cur ile lor,  
 în cur ile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea por ii apelor i pe locul deschis dela  
 poarta lui Efraim. <sup>17</sup> Toat adunarea celor ce se întorseser din robie a f cut corturi i au  
 locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, pîn în ziua aceasta, nu mai f cuser  
 copiii lui Israel a a ceva. i a fost foarte mare veselie. <sup>18</sup> Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu  
 în fiecare zi, din cea dintîi zi pîn la cea din urm . Au pr znuit s rb toarea apte zile, i  
 a fost o adunare de s rb toare în ziua a opta, cum este poruncit.

## Chapter 9

<sup>1</sup> În a dou zeci i patra zi a aceleia luni, copiii lui Israel s'au adunat, îmbr ca i în saci  
 i pres ra i cu rîn , pentru inerea unui post. <sup>2</sup> Cei ce erau din neamul lui Israel,  
 desp r indu-se de to i str inii, au venit i i-au m rturisit p catele lor i f r delegile  
<sup>3</sup> p rin ilor lor. Dup ce au ezut jos, au cetit în cartea Legii Domnului, Dumnezeului lor, a  
 patra parte din zi; i alt a patra parte din zi i-au m rturisit p catele i s'au închinat înaintea  
 Domnului, Dumnezeului lor. <sup>4</sup> Iosua, Bani, Cadmiel, ebania, Buni, erebia, Bani i Chenani  
 s'au suit pe scaunul Levi ilor i au strigat cu glas tare c tre Domnul, Dumnezeul lor. <sup>5</sup> i  
 Levi ii Iosua, Cadmiel, Bani, Ha abnia, erebia, Hodia, ebania i Petahia, au zis:  
 „Scula i-v i binecuvînta i pe Domnul, Dumnezeul vostru, din vecinicie în vecinicie!  
 „Binecuvîntat s fie Numele T u cel sl vit, care este mai pe sus de orice binecuvîntare i de  
<sup>6</sup> orice laud ! Tu, Doamne, numai Tu, ai f cut cerurile, cerurile cerurilor i toat o tirea lor,  
 i p mîntul cu tot ce este pe el, m rile cu tot ce cuprind ele. Tu dai via tuturor acestor  
 lucruri, i o tirea cerurilor se închin înaintea Ta. <sup>7</sup> Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram,  
 l-ai scos din Ur din Haldeia, i i-ai pus numele Avraam. <sup>8</sup> Tu ai g sit inima lui credincioas  
 înainta Ta, ai f cut leg mînt cu el, i ai f g duit c vei da semin ei lui ara Canani ilor,  
 Heti ilor, Amori ilor, Ferezi ilor, Iebusi ilor i Ghirgasi ilor. i i-ai inut cuvîntul,  
<sup>9</sup> c ci e ti drept. Tu ai v zut necazul p rin ilor no tri în Egipt, i le-ai auzit strig tele  
<sup>10</sup> la Marea Ro ie. Ai f cut semne i minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor  
 lui i împotriva întregului popor din ara lui, pentruc tia i cu cît îngîmfare se purtaser  
 fa de p rin ii no tri, i i-ai ar tat slava Ta cum se vede ast zi. <sup>11</sup> Ai desp r it  
 marea înaintea lor, i au trecut pe uscat prin mijlocul m rii: dar ai pr bu it în adînc, ca o  
 piatr în fundul apelor, pe cei ce -i urm reau. <sup>12</sup> I-ai c l uzit ziua printr'un stîlp de nor, i  
 noaptea printr'un stîlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau s -l urmeze. <sup>13</sup> Te-ai pogorît  
 pe muntele Sinai, le-ai vorbit din în l imea cerurilor, i le-ai dat porunci drepte, legi adev rate,  
 înv turi i orînduiri minunate. <sup>14</sup> Le-ai f cut cunoscut Sabatul T u cel sfînt, i le-ai  
 dat prin robul T u Moise, porunci, înv turi i o lege. <sup>15</sup> Le-ai dat, dela în l imea  
 cerurilor, pîne, cînd le era foame, i ai scos ap din stînc , atunci cînd le era sete. i le-ai spus  
<sup>16</sup> s intre în st pînirea rii pe care jurasei c le -o vei da. Dar p rin ii no tri s'au  
<sup>17</sup> îngîmfat i i-au în epenit grumazul. N'au urmat poruncile Tale, n'au vrut s asculte, i  
 au dat uit rii minunile pe cari le f cusei pentru ei. i-au în epenit grumazul; i, în  
 r zvr tirea lor, i-au pus o c petenie ca s se întoarc în robia lor. Dar Tu, Tu e ti un

Dumnezeu gata s'ier i, îndur tor i milostiv, încet la mân ie i bogat în bun tate. i nu  
<sup>18</sup>  
i-ai p r sit, nici chiar atunci când i-au f cut un vi el turnat, i au zis: „Iat Dumnezeul  
<sup>19</sup>  
t u care te -a scos din Egipt!`` i s'au dedat la mari oc ri fa de Tine. În îndurarea Ta  
f r margini, nu i-ai p r sit în pustie, i stîlpul de nor n'a încetat s -i c l uzeasc ziua  
<sup>20</sup>  
pe drum, nici stîlpul de foc s le lumineze noaptea drumul, pe care aveau s -l urmeze. Le-ai  
dat Duhul T u cel bun, ca s -i fac în elep i; n'ai îndep rtat mana Ta dela gura lor, i  
<sup>21</sup>  
le-ai dat ap s -i potoleasc setea. Patruzeci de ani, ai avut grij s -i hr ne ti în  
pustie, i n'au dus lips de nimic, hainele nu li s'au învechit, i picioarele nu li s'au umflat.  
<sup>22</sup>  
Le-ai dat în mân împ r ii i popoare, ale c ror inuturi le-ai împ r it între ei, i  
au st pînit ara lui Sihon, împ ratul Hesbonului, i ara lui Og, împ ratul Basanului.  
<sup>23</sup>  
Le-ai înmul it fiii ca stelele cerurilor, i i-ai adus în ara despre care spusesei p rin ilor  
<sup>24</sup>  
lor c au s'o ia în st pînire. i fiii lor au intrat i au luat ara în st pînire; ai smerit înaintea  
lor pe locuitorii rii, Canani ii, i i-ai dat în mânile lor, împreun cu împ ra ii i  
<sup>25</sup>  
popoarele rii, ca s le fac ce le place. Au ajuns st pîni pe cet i înt rite i pe  
p mînturi roditoare; au st pînit case pline de tot felul de bun t i, pu uri s pate, vii,  
m slini, i pomi roditori din bel ug; au mîncat, s'au s turat, s'au îngr at, i au tr it în  
<sup>26</sup>  
desf t ri, prin bun tatea Ta cea mare. Totu , ei s'au r sculat i s'au r zvr tit împotriva  
Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe proorocii T i, cari -i rugau fierbinte s se  
<sup>27</sup>  
întoarc la Tine, i s'au dedat la mari oc ri fa de Tine. Atunci i-ai l sat în mânile  
vr jma ilor lor, cari i-au ap sat. Dar, în vremea necazului lor, au strigat c tre Tine; i Tu  
i-ai auzit dela în l imea cerurilor, i, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izb vitori cari i-au  
<sup>28</sup>  
sc pat din mânile vr jma ilor lor. Când au avut odihn , au început iar s fac r u,  
înaintea Ta. Atunci i-ai l sat în mânile vr jma ilor lor, cari i-au st pînit. Dar, din nou au strigat  
c tre Tine; i Tu i-ai auzit dela în l imea cerurilor, i, în marea Ta îndurare, i-ai izb vit  
<sup>29</sup>  
de mai multe ori. I-ai rugat fierbinte s se întoarc la Legea Ta; dar ei au st ruit în îngîmfarea  
lor, n'au ascultat de poruncile Tale, au p c tuit împotriva orînduirilor Tale, cari fac viu pe celce  
le împline te, i-au întors spatele cu înd r tnicie, i-au în epenit grumazul, i n'au ascultat.  
<sup>30</sup>  
I-ai îng duit astfel mul i ani, le-ai dat în tiin ri prin Duhul t u, prin prooroci, i tot  
<sup>31</sup>  
n'au luat aminte. Atunci i-ai dat în mânile unor popoare str ine. Dar, în marea Ta îndurare, nu  
<sup>32</sup>  
i-ai nimicit, i nu i-ai p r sit, c ci Tu e ti un Dumnezeu milostiv i îndur tor. i  
acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic i înfrico at, Tu care Î i ii leg mîntul  
T u de îndurare, nu privi ca pu in lucru toate suferin ele prin cari am trecut noi, împ ra ii  
no tri, c peteniile noastre, preo ii no tri, proorocii no tri, p rin ii no tri i tot poporul

Tu, din vremea împărailor Asiriei pînă în ziua de azi. <sup>33</sup> Tu ai fost drept în tot ce ni s'a  
 întîmplat, căci Te-ai arătat credincios, iar noi am făcut rău. <sup>34</sup> Împărații noștri, căpeteniile  
 noastre, preoții noștri, și prinții noștri n'au puzit Legea, și n'au dat ascultare nici  
 poruncilor, nici în temerilor pe cari li le dădeai. <sup>35</sup> Cînd erau stăpîni, în mijlocul multelor  
 binefaceri pe cari li le dădeai, în țara întinsă și roditoare, pe care le-odădusei, nu și-au  
 slujit și nu s'au abținut dela faptele lor rele. <sup>36</sup> Iată astăzi, iată -ne robi! Iată -ne robi pe pînă  
 pe care l-ai dat prinților noștri, pentru că să se bucure de roadele și de bunurile lui! <sup>37</sup> El  
 și înmulțește roadele pentru împărații căroră ne-ai supus, din pricina păcatelor noastre;  
 ei stăpînesc după plăc asupra trupurilor noastre și asupra vitelor noastre, și sîntem într'o mare  
 strîmtorare! <sup>38</sup> Pentru toate acestea, noi am încheiat un legămînt, pe care l-am făcut în scris.  
 și căpeteniile noastre, Levi și preoții și-au pus pecetea pe el.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Iată pe cei ce și-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui Hacalia Zedechia, <sup>2</sup> Seraia,  
 Azaria, Ieremia, <sup>3</sup> Pahur, Amaria, Malchia, <sup>4</sup> Hatuș, Ebania, Maluc, <sup>5</sup> Harim, Meremot,  
 Obadia, <sup>6</sup> Daniel, Ghineton, Baruc, <sup>7</sup> Melchiam, Abia, Miiamin, <sup>8</sup> Maazia, Bilgai, Semaia,  
 preoții. <sup>9</sup> Levi și: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel, <sup>10</sup> și frații lor,  
 Ebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan, <sup>11</sup> Mica, Rehob, Haabia, <sup>12</sup> Zaccur, Eberia, Ebania,  
<sup>13</sup> Hodia, Bani, Beninu. <sup>14</sup> Căpeteniile poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zattu, Bani,  
<sup>15</sup> Buni, Azgad, Bebai, <sup>16</sup> Adonia, Bigvai, Adin, <sup>17</sup> Ater, Ezechia, Azur, <sup>18</sup> Hodia, Haman,  
 Bebai, <sup>19</sup> Harif, Anatot, Nebai, <sup>20</sup> Melchiam, Melchiam Hezir, <sup>21</sup> Melchiam, Adoc, Iadua,  
<sup>22</sup> Pelatia, Hanan, Anaia, <sup>23</sup> Hosea, Hanania, Haman, <sup>24</sup> Haloheș, Pilha, Obec, <sup>25</sup> Rehum,  
 Haman, <sup>26</sup> Ahia, Hanan, Anan, <sup>27</sup> Maluc, Harim, Baana. <sup>28</sup> Cealaltă parte a poporului,  
 preoții, Levi și, uierii, cîntăreții, slujitorii Templului, și toți cei ce se despriseră  
 de popoarele străine, ca să se unească Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii și fetele lor, toți  
<sup>29</sup> cei ce aveau cunoștință și pricepere, s'au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au  
 făcut legămînt și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul  
 lui Dumnezeu, să se împlinească toate poruncile Domnului, Stăpînului nostru,

orînduirile i legile Lui. <sup>30</sup> Am f g duit s nu d m pe fetele noastre dup popoarele rii  
 i s nu lu m pe fetele lor de neveste pentru fiii no tri; <sup>31</sup> s nu cump r m nimic, în ziua  
 Sabatului, i în zilele de s rb toare, dela popoarele rii cari ar aduce de vânzare în ziua  
 Sabatului m rfuri sau altceva de cump rat, i s l s m nelucrat p mîntul în anul al  
 aptelea i s nu cerem plata nici unei datorii. <sup>32</sup> Am luat asupra noastr îndatorirea s d m  
 a treia parte dintr'un siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru, <sup>33</sup> pentru pînile pentru  
 punerea înaintea Domnului, pentru darul de mîncare necurmat, pentru arderea de tot necurmat  
 din zilele de Sabat, din zilele de lun nou i din zilele de s rb tori, pentru lucrurile închinat  
 Domnului, pentru jertfele de isp ire pentru Israel, i pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului  
 nostru. <sup>34</sup> Am tras la sor i, preo i, Levi i i popor, pentru lemnele cari trebuiau aduse pe  
 fiecare an, ca dar, la Casa Dumnezeului nostru, dup casele noastre p rinte ti, la vremi hot rîte,  
 ca s fie ars pe altarul Domnului, Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege. <sup>35</sup> Am hot rît  
 s aducem în fiecare an la Casa Domnului cele dintîi roade ale p mîntului nostru i cele dintîi  
 roade din toate roadele tuturor pomilor; <sup>36</sup> s aducem la Casa Dumnezeului nostru, preo ilor  
 cari fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întîii n scu i ai fiilor no tri i ai vitelor noastre,  
 cum este scris în Lege, pe întîii n scu i ai vacilor i oilor noastre; <sup>37</sup> s aducem preo ilor,  
 în c m rile Casei Dumnezeului nostru, cele dintîi roade din pl m deal i darurile noastre  
 de mîncare din roadele tuturor pomilor din must i din untdelemn; i s d m zeciual din  
 p mîntul nostru Levi ilor, cari trebuie s'o ia ei în i i în toate cet ile a ezate pe  
 p mînturile pe cari le lucr m. <sup>38</sup> Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu Levi ii cînd vor ridica zeciuala;  
 i Levi ii vor aduce zeciual din zeciual la Casa Dumnezeului nostru, în c m rile casei  
 vistieriei. <sup>39</sup> C ci copiii lui Israel i fiii lui Levi vor aduce în c m rile acestea darurile de  
 grîu, de must i de untdelemn; acolo sînt uneltele sfîntului loca , i acolo stau preo ii cari fac  
 slujba, u ierii i cînt re ii. Astfel ne-am hot rît s nu p r sim Casa Dumnezeului nostru.

## Chapter 11

<sup>1</sup> C peteniile poporului s'au a ezat la Ierusalim. Cealalt parte a poporului a tras la sor ,  
 pentruca unul din zece s vin s locuiasc la Ierusalim în cetatea sfînt , iar ceilal i s  
 locuiasc în cet i. <sup>2</sup> Poporul a binecuvîntat pe to i cei ce au primit de bun voie s  
 locuiasc la Ierusalim. <sup>3</sup> Iat c peteniile inutului cari s'au a ezat la Ierusalim. În cet ile  
 lui Iuda, fiecare s'a a ezat în mo ia lui, în cetatea lui Israel, preo ii i Levi ii, slujitorii

Templului, i fiii robilor lui Solomon. <sup>4</sup> La Ierusalim s'au a ezat unii din fiii lui Iuda i din fiii  
 lui Benjamin. -Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui efatia,  
 fiul lui Mahalaleel, din fiii lui Pere , <sup>5</sup> i Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui  
 Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioarib, fiul lui Zaharia, fiul lui iloni. <sup>6</sup> To i fiii lui Pere cari  
 s'au a ezat la Ierusalim, au fost patru sute asezeci i opt de oameni viteji. - <sup>7</sup> Iat fiii lui  
 Benjamin: Salu, fiul lui Me ulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia,  
 fiul lui Itiel, fiul lui Isaia, <sup>8</sup> i dup el, Gabai i Salai, nou sute dou zeci i opt. <sup>9</sup> Ioel, fiul  
 lui Zieri, era c petenia lor; i Iuda, fiul lui Senua, era a doua c petenie a cet ii. <sup>10</sup> Din  
 preo i: Iedaia, fiul lui Ioarib, Iachin, <sup>11</sup> Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Me ulam, fiul lui adoc,  
 fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, domnul Casei lui Dumnezeu, <sup>12</sup> i fra ii lor cari f ceau slujba  
 Casei, opt sute dou zeci i doi; Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Am i, fiul lui  
 Zaharia, fiul lui Pa hur, fiul lui Malchia, <sup>13</sup> i fra ii s i, capii caselor p rinte ti, dou  
 sute patruzeci i doi; i Ama ai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Me ilemot, fiul lui  
 Imer, <sup>14</sup> i fra ii lor, oameni viteji, o sut dou zeci i opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim, era  
 c petenia lor. <sup>15</sup> Din Levi i: emaia, fiul lui Ha ub, fiul lui Azricam, fiul lui Ha abia, fiul  
 lui Buni, <sup>16</sup> abetai i Iozabad, îns rcina i cu treburile de afar ale Casei lui Dumnezeu,  
 i f cînd parte dîn c peteniile Levi ilor; <sup>17</sup> Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf,  
 c petenia care cînta lauda la rug ciune, i Bacbuchia, al doilea din fra ii s i, i Abda, fiul  
 lui amua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun. <sup>18</sup> To i Levi ii din cetatea sfînt erau dou sute  
 optzeci i patru. <sup>19</sup> i u ierii: Acub, Talmon, i fra ii lor, p zitorii por ilor, o sut apte  
 zeci i doi. <sup>20</sup> Cealalt parte din Israel, din preo i, i dîn Levi i, s'au a ezat în toate  
 cet ile lui Iuda, fiecare în mo ia lui. <sup>21</sup> Slujitorii Templului s'au a ezat pe deal, i aveau  
 de c petenii pe iha i Ghi pa. <sup>22</sup> C petenia Levi ilor la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani,  
 fiul lui Ha abia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf, cînt re ii îns rcina i cu  
 slujba Casei lui Dumnezeu; <sup>23</sup> c ci era o porunc a împ ratului cu privire la cînt re i, i  
 li se d dea o parte hot rît pe fiecare zi. <sup>24</sup> Petahia, fiul lui Me ezabeel, din fiii lui Zerah,  
 fiul lui Iuda, era dreg torul împ ratului pentru toate treburile poporului. <sup>25</sup> Cît despre sate i  
 cîmpiile lor, unii din fiii lui Iuda s'au a ezat la Chiriat-Arba i în locurile cari in de el, la Dibon



i în locurile cari in de el, Iecab eel i în satele cari in de el, <sup>26</sup> la Ie ua, la Molada, la  
 Bet-Palet, <sup>27</sup> La Ha ar- ual, la Beer- eba i în locurile cari in de ea, <sup>28</sup> la iclag, la  
 Mecona i în locurile cari in de ea, <sup>29</sup> la En-Rimon, la orea, la Iarmut, <sup>30</sup> la Zanoah, la  
 Adulam, i în satele cari in de el, la Lachis i în inutul lui, la Azeca i în locurile cari in  
 de el. S'au a ezat astfel dela Beer- eba pîn la valea lui Hinom. <sup>31</sup> Fiii lui Benjamin s'au  
 a ezat, dela Gheba la Micma , la Aia, la Betel i în locurile cari in de el, <sup>32</sup> la Anatot, la  
 Nob, la Hanania, <sup>33</sup> la Ha or, la Rama, la Ghitaim, <sup>34</sup> la Hadid, la eboim, la Nebalat, <sup>35</sup> la  
 Lod, i la Ono, valea lucr torilor. <sup>36</sup> Au fost unii Levi i cari s'au unit cu Benjamin, m car  
 c f ceau parte din cetele lui Iuda.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Iat preo ii i Levi ii cari s'au întors cu Zorobabel, fiul lui ealtiel, i cu Iosua: Seraia,  
 Ieremia, Ezra, <sup>2</sup> Amaria, Maluc, Hatu , <sup>3</sup> ecania, Rehum, Meremot, <sup>4</sup> Ido, Ghinetoi, Abia,  
<sup>5</sup> Miiamin, Maadia, Bilga, <sup>6</sup> emaia, Ioiarib, Iedaia, <sup>7</sup> Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Ace tia au  
 fost c peteniile preo ilor i a fra ilor lor, pe vremea lui Iosua. - <sup>8</sup> Levi i: Iosua, Binui,  
 Cadmiel, erebia, Iuda, Matania, care cîrmuia împreun cu fra ii s i cîntarea laudelor;  
<sup>9</sup> Bacbuchia i Uni, cari î i împlineau slujbele lîng fra ii lor. <sup>10</sup> Iosua a n scut pe Ioiachim,  
 Ioiachim a n scut pe Elia ib, Elia ib a n scut pe Ioiada, <sup>11</sup> Ioiada a n scut pe Ionatan, i  
 Ionatan a n scut pe Iadua. <sup>12</sup> Iat , cari erau pe vremea lui Ioiachim, preo ii, capi de familii:  
 pentru Seraia, Meraia; pentru Ieremia, Hanania; <sup>13</sup> pentru Ezra, Me ulam; pentru Amaria, Iohanani;  
<sup>14</sup> pentru Meluchi, Ionatan, pentru ebania, Iosif; <sup>15</sup> pentru Harim, Adna; pentru Meraioat, Helcai;  
<sup>16</sup> pentru Ido, Zaharia, pentru Ghineton, Me ulam; <sup>17</sup> pentru Abia, Zicri; pentru Miniamin i  
 Moadia, Piltai; <sup>18</sup> pentru Bilga, amua; pentru emaia, Ionatan; <sup>19</sup> pentru Ioiarib, Matnai; pentru  
 Iedaia, Uzi; <sup>20</sup> pentru Salai, Calai; pentru Amoc, Eber; <sup>21</sup> pentru Hilchia, Ha abia; pentru Iedaia,  
<sup>22</sup> Netaneel. Pe vremea lui Elia ib, lui Ioiada, lui Iohanani i lui Iadua, Levi ii, capi de familii,

i preo ii, au fost scri i, supt domnia lui Dariu, Persanul. <sup>23</sup> Fiii lui Levi, capi de familii, au  
 fost scri i în cartea Cronicilor pîn pe vremea lui Iohanen, fiul lui Elia ib. <sup>24</sup> C peteniile  
 Levi ilor, Ha abia, erebia, i Iosua, fiul lui Cadmiel, i fra ii lor împreun cu ei, stînd  
 unii în fa a altora, erau îns rcina i s m reasc i s laude pe Domnul, dup rînduiala  
 lui David, omul lui Dumnezeu. <sup>25</sup> Matania, Bacbuchia, Obadia, Me ulam, Talmon i Acub,  
 u ieri, f ceau de straj la c m rile dela por i. <sup>26</sup> Ei tr iau pe vremea lui Ioiachim, fiul  
 lui Iosua, fiul lui Io adac, i pe vremea lui Neemia, dreg torul, i pe vremea preotului i  
 c rturarului Ezra. <sup>27</sup> La sfin irea zidurilor Ierusalimului, au chemat pe Levi i din toate locurile  
 în cari locuiau, i i-au adus la Ierusalim, ca s pr znuiasc sfin irea i s rb toarea cu  
 laude i cînt ri, în sunet de chimvale, al ute i arfe. <sup>28</sup> Fiii cînt re ilor s'au strîns din  
 împrejurimile Ierusalimului, din satele slujitorilor Templului, <sup>29</sup> din Bet-Ghilgal, i din inutul  
 Ghebei i din Azmavet; c ci cînt re ii î i zidiser sate împrejurul Ierusalimului. <sup>30</sup> Preo ii  
 i Levi ii s'au cur it, i au cur it i pe popor, por ile i zidul. <sup>31</sup> Am suit pe zid  
 pe c peteniile lui Iuda, i am f cut dou coruri mari. Cel dintîi a pornit pe partea dreapt a  
 zidului, spre poarta gunoiului. <sup>32</sup> În urma acestui cor mergeau Hosea i jum tate din c peteniile  
 lui Iuda, <sup>33</sup> Azaria, Ezra, Me ulam, <sup>34</sup> Iuda, Beniamin, emaia, i Ieremia, <sup>35</sup> unii din fiii  
 preo ilor cu trîmbi e, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui emaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica,  
 fiul lui Zacur, fiul lui Asaf, <sup>36</sup> i fra ii s i, emaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel,  
 Iuda i Hanani, cu instrumentele de muzic ale lui David, omul lui Dumnezeu. C rturarul Ezra  
 era în fruntea lor. <sup>37</sup> La poarta izvorului, s'au suit drept înainte pe treptele cet ii lui David pe  
 ridic tura zidului, deasupra casei lui David, pîn la poarta apelor, spre r s rit. <sup>38</sup> Al doilea  
 cor a pornit spre stînga. În urma lui veneam eu cu cealalt jum tate din popor, pe zid. Trecînd  
 pe deasupra turnului cuptoarelor, au mers pîn la zidul cel lat; <sup>39</sup> apoi pe deasupra por ii lui  
 Efraim, pedeeasupra por ii celei vechi, pe deasupra por ii pe tilor, pe deasupra turnului lui  
 Hananeel i pe deasupra turnului Mea, pîn la poarta oilor. i s'au oprit la poarta temni ei.  
<sup>40</sup> Cele dou coruri s'au oprit în Casa lui Dumnezeu; i tot a a i eu i dreg torii cari erau  
 cu mine, <sup>41</sup> i preo ii Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hanania, cu  
 trîmbi e, <sup>42</sup> i Maaseia, emaia, Eleazar, Uzi, Iohanen, Malchia, Elam i Ezer. Cînt re ii  
 i-au în l at glasul, cîrmui i de Izrahia. <sup>43</sup> În ziua aceea s'au adus multe jertfe, i a fost  
 mare bucurie, c ci Dumnezeu d duse poporului o mare pricin de bucurie. Se bucurau i

femeile și copiii, și strigătele de bucurie ale Ierusalimului se auzeau pînă departe. <sup>44</sup> În ziua aceea, s'au rînduit oameni cari să privegheze asupra odilor cari slujeau de cîmări pentru darurile de mîncare, cele dintîi roade și zeciuiele. Ei au fost înscrinași să adune în ele, din inutul cetăților, prile hotărîte de Legea preoților și Leviților. Căci Iuda se bucura

că preoții și Leviții erau la locul lor, <sup>45</sup> și zînd tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curăților. Cîntăreții și ierierii își împlineau și ei slujbele, după rînduiala lui David

și a fiului său Solomon. <sup>46</sup> Căci odinioară, pe vremea lui David și lui Asaf, erau cîntăreții peste cîntăreții și cîntăreții de laudă și de mulțumire în cinstea lui Dumnezeu. <sup>47</sup> Tot Israelul a dat pe vremea lui Zorobabel și Neemia, prile cuvenite cîntăreților și ierierilor, zi de zi; au dat Leviților lucrurile sfinite, iar Leviții au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfinite cuvenite lor.

### Chapter 13

<sup>1</sup> În vremea aceea, s'a cetit în fața poporului în cartea lui Moise, și s'a găsit scris că Amonitul și Moabitul nu trebuiau să intre niciodată în adunarea lui Dumnezeu, <sup>2</sup> pentru că nu veniseră înaintea copiilor lui Israel cu pâine și apă, și pentru că tociseră împotriva lor cu prede de argint pe Balaam ca să-i blesteme. Dar Dumnezeu nostru a prefăcut blestemul în binecuvîntare. <sup>3</sup> Cînd au auzit Legea, au deosebit din Israel pe toți străinii. <sup>4</sup> Înainte de aceasta, preotul Eliaib, care era pus peste cîmările Casei Dumnezeului nostru, și rudă cu Tobia, <sup>5</sup> pregătise pentru el o cîmărie mare, unde puneau mai înainte darurile de mîncare, tîmna, uneltele, zeciuiala din grâu, din must, și din untdelemn, prile rînduite pentru Leviți, cîntăreții și ierieri, și darurile ridicate pentru preoți. <sup>6</sup> Eu nu eram la Ierusalim cînd s'au petrecut toate acestea, căci m'întorsesem la împărat în al treizeci și doilea an al lui Artaxerxe, împăratul Babilonului. La sfîrșitul anului am căpătat de la împărat învoire <sup>7</sup> să mă întorc la Ierusalim, și am văzut rîul pe care-l făcuse Eliaib, pregătind o cîmărie pentru Tobia, în curțile Casei lui Dumnezeu. <sup>8</sup> Mi s'a părut foarte rău, și am aruncat afară din cîmărie toate lucrurile lui Tobia. <sup>9</sup> Apoi am poruncit să se curățească odile, și am pus iar în ele uneltele Casei lui Dumnezeu, darurile de mîncare și tîmna. <sup>10</sup> Am auzit deasemenea că prile Leviților nu li se dăduseră, și că Leviții și cîntăreții, înscrinași cu slujba, fugiseră fiecare în inutul lui. <sup>11</sup> Am muștrat pe dregători, și am zis: „Pentru că a fost

primit Casa lui Dumnezeu?` i am strâns pe Levi i i pe cânt re i, i i-am pus iar

12  
în slujba lor. Atunci tot Iuda a adus în c m ri zeciuala din grâu, din must i din untdelemn.

13  
Am dat c m rile în grija preotului elemia, c rturarului adoc, i lui Pedaia, unul din Levi i, i le-am adaos i pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, c ci le mergea numele c sînt credinico i. Ei au fost îns rcina i s fac împ r irile convenite fra ilor lor.

14  
Adu- i aminte de mine, Dumnezeule, pentru aceste lucruri, i nu uita faptele mele evlavioase

f cute pentru Casa Dumnezeului meu i pentru lucrurile cari trebuiesc p zite în ea! 15  
Pe vremea aceasta am v zut în Iuda ni te oameni c lcînd la teasc în ziua Sabatului, aducînd snopi, înc rcînd m garii cu vin, struguri i smochine, i cu tot felul de lucruri, i aducîndu-le la

Ierusalim în ziua Sabatului. i i-am mustrat chiar în ziua cînd î i vindeau m rfurile. 16  
Mai erau i ni te Tirieni, a eza i în Ierusalim, cari aduceau pe te i tot felul de m rfuri, i

le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului i în Ierusalim. 17  
Am mustrat pe mai marii lui Iuda, i le-am zis: „Ce însemneaz acest fapt rea pe care o face i, pîng rind ziua Sabatului?

18  
Oare n'au lucrat a a p rin ii vo tri, i nu din pricina aceasta a trimes Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi i peste cetatea aceasta? i voi aduce i din nou mînia Lui

împotriva lui Israel, pîng rind Sabatul!` 19  
Apoi am poruncit s se închid por ile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndat ce le va ajunge umbra, i s nu se deschid decît dup Sabat. i am pus cî iva din slujitorii mei la por i, s opreasc intrarea sarcinilor de

m rfuri în ziua Sabatului. 20  
i a a negustorii i vînz torii de tot felul de lucruri au petrecut

noaptea odat i de dou ori afar din Ierusalim. 21  
I-am mustrat, i le-am zis: „Pentru ce sta i noaptea înaintea zidului? Dac ve i mai face înc odat lucrul acesta, voi pune mîna

pe voi.` Din clipa aceea, n'au mai venit în timpul Sabatului. 22  
Am poruncit i Levi ilor s se

cur easc , i s vin s p zeasc por ile, ca s sfin easc ziua Sabatului. 23  
Tot pe vremea aceea, am v zut pe ni te Iudei, cari î i luaser neveste Asdodiene, Amonite i

Moabite. 24  
Jum tate din fiii lor vorbeau limba asdodian , i nu tiau s vorbeasc limba

evreiasc ; nu cuno teau decît limba cut rui sau cut rui popor. 25  
I-am mustrat, i i-am blestemat; am lovit pe unii din ei, le-am smuls p rul, i i-am pus s jure în Numele lui Dumnezeu, zicînd: „S nu v da i fetele dup fiii lor, i s nu lua i fetele lor de neveste nici pentru

fiii vo tri, nici pentru voi. 26  
Oare nu în aceasta a p c tuit Solomon, împ ratul lui Israel? Nu era alt împ rat ca el, în mul imea popoarelor; el era iubit de Dumnezeul lui, i Dumnezeu îl

pusese împ rat peste tot Israelul. Totu , femeile str ine l-au tîrît i pe el în p cat. 27  
i acum trebuie s auzim despre voi c s vîr i i o nelegiuire atît de mare i c p c tui i

împotriva Dumnezeului nostru, luînd neveste străine?`<sup>28</sup> Unul din fiii lui Ioiada, fiul marelui  
 preot Elia ib, era ginerele lui Sanbalat, Horonitul. L-am izgonit dela mine.<sup>29</sup> Adu- i aminte de  
 ei, Dumnezeule, caci au spurcat preoia i leg mîntul încheiat de preoii i Levi i.<sup>30</sup> I-am  
 curîtit de orice străin, i am pus rînduial în tot ce trebuiau s pzeasc preoii i  
 Levi ii, fiecare în slujba lui,<sup>31</sup> în ce privea atît darul lemnelor la vremi hotârîte, cît i cele  
 dintîi roade

## Esther

### Chapter 1

<sup>1</sup> Era pe vremea lui Aha vero, al acelui Aha vero care domnea dela India pîn în  
 Etiopia peste o sut douzeci i apte de inuturi.<sup>2</sup> Împ ratul Aha vero edea atunci  
 pe scaunul lui împ r tesc la Susa, în capital.<sup>3</sup> În al treilea an al domniei lui, a dat un osp  
 tuturor domnitorilor i slujitorilor si. C peteniile o tirii Per ilor i Mezilor, mai marii i  
 capii inuturilor, s'au strîns înaintea lui.<sup>4</sup> El le -a ar tat bog ia str lucit a împ r iei  
 lui i slava minunat a m rimii lui, în multe zile, timp de o sut optzeci de zile.<sup>5</sup> Dup ce  
 au trecut aceste zile, împ ratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, dela cel mai  
 mare pîn la cel mai mic, un osp, care a inut apte zile, în curtea gr dinii casei  
 împ r te ti.<sup>6</sup> Covoare albe, verzi i albastre, erau legate cu funii de in sup ire i de  
 purpur de ni te verigi de argint i de ni te stîlpi de marmor. Paturi de aur i de argint  
 st teau pe o podeal de porfir, de marmor, de sedef i de pietre negre.<sup>7</sup> Iar de b ut turnau  
 în vase de aur, de felurite soiuri. Era bel ug de vin împ r tesc, mul mit d rniciei  
 împ ratului.<sup>8</sup> Dar nimeni nu era silit s bea, caci împ ratul poruncise tuturor oamenilor din  
 casa lui s fac dup voia fiec ruia.<sup>9</sup> Împ r teasa Vasti a dat i ea un osp femeilor,  
 în casa împ r teasc a împ ratului Aha vero.<sup>10</sup> A aptea zi, pe cînd inima împ ratului  
 era vesel de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta, Abagta, Zetar i Carcas, cei  
 apte fameni cari slujeau înaintea împ ratului Aha vero,<sup>11</sup> s aduc în fa a lui pe  
 împ r teasa Vasti, cu cununa împ r teasc, pentruca s arate frumuse a ei popoarelor

i mai marilor si, caci era frumoasa la chip. <sup>12</sup> Dar impariteasa Vasti n'au vrut sa vin, cind a primit prin fameni porunca imparatului. Imparatul s'a suparat foarte tare, s'a aprins de minie. <sup>13</sup> Atunci imparatul a vorbit cu ineleptii cari cunoasteau obiceiurile vremii. Caci a se puneau la cale treburile imparatului: inaintea tuturor celor ce cunoasteau legile si dreptul. <sup>14</sup> Avea langa el pe Carana, pe Eetar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, apte domnitori ai Persiei si Mediei, cari vedeau faimparatului si cari aveau locul intai in imparie. <sup>15</sup> „Ce trebuie”, a zis el, „sa se faca imparitesei Vasti, dupa lege, pentru ca n'au implinit ce i s'a poruncit imparatul Aha vero prin fameni?” <sup>16</sup> Memucan au spus inaintea imparatului si domnitorilor: „Nu numai faimparat s'a purtat rau impariteasa Vasti; ci si faimparat de toti domnitorii si toate popoarele cari sint in toate inuturile imparatului Aha vero. <sup>17</sup> Caci fapta imparitesei va ajunge la cunoastinta tuturor femeilor, si le va face sa si nesocoteasca bibrarii. Ele vor zice: „Imparatul Aha vero au poruncit sa se aduc inainte impariteasa Vasti, si ea nu s'au dus.” <sup>18</sup> Si in ziua aceasta crasese Persiei si Mediei, cari vor afla de fapta imparitesei, vor vorbi totdeauna tuturor ceteniilor imparatului: de aici va veni mult dispreti minie. <sup>19</sup> Dac imparatul gasea te cu cale, sa se dea porunc din partea lui si sa se scrie in legile Perilor si Mezilor, cu aratare ca nu trebuie sa se calce, o porunca impariteasa, dupa care Vasti s'au nu se mai arate inaintea imparatului Aha vero. Iar imparatul s'au dea vrednicia de impariteasa alteleia, mai buna decit ea. <sup>20</sup> Porunca imparatului se va vesti astfel in toata imparatia lui, -caci este mare- si toate femeile vor da cinste bibrarii lor, dela mare pina la mic.” <sup>21</sup> Prerea aceasta au fost primita de imparat si de domnitori, si imparatul au lucrat dupa cuvintul lui Memucan. <sup>22</sup> Au trimis scrisori tuturor inuturilor din imparatia lui, fiecui inut dupa scrierea lui, si fiecui popor dupa limba lui; ele spuneau ca orice bibrat trebuie sa fie stapan in casa lui, si ca va vorbi limba poporului sau.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Dupaceste lucruri, cind s'au potolit minia imparatului Aha vero, s'au gindit la Vasti, la ce facea ea, si la hotarirea luata cu privire la ea. <sup>2</sup> Atunci cei ce slujeau imparatului au zis: „Sa se caute pentru imparat nite fete, fecioare si frumoase. <sup>3</sup> Imparatul sa puna in toate inuturile din imparatia lui dregatori insarcinati si stranga pe toate fetele, fecioare si

frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, supt privegherea lui Hegai, famenul împ ratului i  
p zitorul femeilor, care s le dea cele trebuincioase pentru g tit. <sup>4</sup> i fata care -i va pl cea  
împ ratului, s fie împ r teas în locul Vastii.`` P rerea aceasta a fost primit de împ rat,  
i a a f cut. <sup>5</sup> În capitala Susa era un Iudeu numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui imei, fiul  
lui Chis, b rbat din Beniamin, <sup>6</sup> care fusese luat din Ierusalim printre robii str muta i împreun  
cu Ieconia, împ ratul lui Iuda, de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. <sup>7</sup> El cre tea pe  
Hadasa, adic Estera, fata unchiului s u; c ci ea n'avea nici tat nici mam . Fata era frumoas  
la statur i pl cut la vedere. Dup moartea tat lui i a mamei sale, Mardoheu o luase  
de suflet. <sup>8</sup> Când s'a auzit porunca împ ratului i hot rîrea lui, au fost strînse un mare num r  
de fete în capitala Susa, supt privegherea lui Hegai. Odat cu ele a fost luat i Estera i  
adus în casa împ ratului, subt privegherea lui Hegai, p zitorul femeilor. <sup>9</sup> Fata i -a pl cut,  
i a c p tat trecere înaintea lui. El s'a gr bit s -i dea cele de trebuin pentru g teal  
i hran , i -a dat apte slujnice alese din casa împ ratului, i a pus -o împreun cu slujnicile  
ei în cea mai bun înc pere din casa femeilor. <sup>10</sup> Estera nu i -a f cut cunoscut nici poporul,  
nici na terea, c ci Mardoheu o oprise s vorbeasc despre aceste lucruri. <sup>11</sup> i în fiecare zi  
Mardoheu se ducea i venea înaintea cur ii casei femeilor, ca s afle cum îi merge Esterei i  
ce se face cu ea. <sup>12</sup> Fiecare fat se ducea la rîndul ei la împ ratul Aha vero , dup ce timp  
de dou sprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grij s se  
g teasc , ungîndu-se ase luni cu untdelemn de mirt, i ase luni cu miresme de mirozne  
femeie ti. <sup>13</sup> A a se ducea fiecare fat la împ rat. i, când trecea din casa femeilor în casa  
împ ratului, o l sau s ia cu ea tot ce voia. <sup>14</sup> Se ducea seara; i a doua zi diminea a trecea  
în a doua cas a femeilor, supt privegherea lui aa gaz, famenul împ ratului i p zitorul  
iitoarelor împ ratului. Nu se mai întorcea la împ rat, decît când ar fi dorit împ ratul i ar  
fi chemat -o pe nume. <sup>15</sup> Când i -a venit rîndul s se duc la împ rat, Estera, fata lui Abihail,  
unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n'a cerut decît ce a fost rînduit de Hegai, famenul împ ratului  
i p zitorul femeilor. Estera c p ta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau. <sup>16</sup> Estera a fost  
dus la împ ratul Aha vero , în casa împ r teasc , în luna zecea, adic luna Tebet, în  
al aptelea an al domniei lui. <sup>17</sup> Împ ratul a iubit pe Estera mai mult decît pe toate celelalte  
femei, i ea a c p tat trecere i iubire înaintea lui mai mult decît toate celelalte fete. I -a pus  
cununa împ r teasc pe cap, i a f cut -o împ r teas în locul Vastii. <sup>18</sup> Împ ratul a  
dat un mare osp tuturor domnitorilor i slujitorilor lui, un osp în cinstea Esterei. Cu  
prilejul acesta a u urat sarcinile inuturilor, i a împ r it daruri cu o d rnicie

19  
 împ r teasc . A doua oar , cînd s'au strîns fetele, Mardoheu edea la poarta împ ratului.

20  
 Estera nu- i spusese nici na terea nici poporul, c ci o oprise Mardoheu. i ea urma acum

poruncile lui Mardoheu cu tot atîta scump tate ca atunci cînd o cre tea el. 21 În acela timp,  
 pe cînd Mardoheu st tea la poarta împ ratului, Bigtan i Tere , doi fameni ai împ ratului,  
 p zitorii pragului, s'au l sat birui i de o sup rare i au vrut s întind mîna împotriva

22  
 împ ratului Aha vero . Mardoheu a avut cuno tin de lucrul acesta, i a dat de tire

23  
 împ r tesei Estera, care l -a spus împ ratului din partea lui Mardoheu. Faptul fiind cercetat  
 i g sit întocmai, cei doi fameni au fost spînzura i de un lemn. i lucrul acesta a fost scris în  
 cartea Cronicilor în fa a împ ratului.

### Chapter 3

1  
 Dup aceste lucruri, împ ratul Aha vero a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata,  
 Agaghitul. L -a ridicat în cinste, i a pus scaunul lui mai pe sus de scaunele tuturor c peteniilor

2  
 cari erau lîng el. To i slujitorii împ ratului, cari st teau la poarta împ ratului, plecau  
 genunchiul i se închinau înaintea lui Haman, c ci a a era porunca împ ratului cu privire la

3  
 el. Dar Mardoheu nu- i pleca genunchiul i nu se închina. i slujitorii împ ratului, cari  
 st teau la poarta împ ratului, au zis lui Mardoheu: „Pentru ce calci porunca împ ratului?``

4  
 Fiîndc ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, i el nu -i asculta, l-au spus lui Haman, ca s

5  
 vad dac Mardoheu are s se in de hot rîrea lui; c ci el spusese c este Iudeu. i

Haman a v zut c Mardoheu nu- i pleca genunchiul i nu se închina înaintea lui. S'a umplut

6  
 de mînie; dar a crezut prea pu în pentru el s pun mîna numai pe Mardoheu, c ci i se  
 spusese din ce popor era Mardoheu, i a voit s nimiceasc pe poporul lui Mardoheu, pe to i

7  
 Iudeii cari se aflau în toat împ r ia lui Aha vero . În luna întîi, adic luna Nisan, în  
 al doisprezecelea an al împ ratului Aha vero , au aruncat Pur, adic sor ul, înaintea lui  
 Haman, pentru fiecare zi i pentru fiecare lun , pîn în luna a dou sprezecea, adic luna

8  
 Adar. Atunci Haman a zis împ ratului Aha vero : „În toate inuturile împ r iei tale  
 este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor i nu

9  
 ine legile împ ratului. Nu este în folosul împ ratului s -l lase lini tit. Dac împ ratul

g se te cu cale, s se scrie o porunc pentru ca ei s fie nimici i, i eu voi cînt ri zece  
 mii de talan i de argint în mînile slujba ilor, ca s -i duc în vistieria împ ratului.``



10 Împ ratul i -a scos inelul din deget, i l -a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul,  
 vr jma ul Iudeilor. 11 i împ ratul a zis lui Haman: „Î i d ruiesc i argintul i pe poporul  
 acesta; f cu el ce vei voi.” 12 Logofe ii împ ratului au fost chema i în a treisprezecea zi a  
 lunii întîi, i au scris în totul cum a poruncit Haman, mai marilor o tirii, dreg torilor fiec rui  
 inut i c peteniilor fiec rui popor, fiec rui inut dup scrierea lui i fiec rui popor  
 dup limba lui. Au scris în numele împ ratului Aha vero , i au pecetluit scrisorile cu inelul  
 13 împ ratului. Scrisorile au fost trimese prin alerg tori în toate inuturile împ ratului, ca s  
 nimiceasc , s omoare i s peard pe to i Iudeii, tineri i b trîni, prunci i femei, i  
 anume într'o singur zi, în ziua a treisprezecea a lunii a dou sprezecea, adic luna Adar, i  
 14 s li se prade averile. Aceste scrisori cuprindeau porunca împ ratului care trebuia vestit în  
 15 fiecare inut, i îndemnau pe toate popoarele s fie gata pentru ziua aceea. Alerg torii au  
 plecat în grab mare, dup porunca împ ratului. Porunca a fost vestit i în capitala Susa.  
 i pe cînd împ ratul i Haman st teau i beau, cetatea Susa era îngrozit .

#### Chapter 4

1 Mardoheu, aflînd tot ce se petrecea, i -a sfi iat hainele, s'a îmbr cat cu un sac i s'a  
 pres rat cu cenu . Apoi s'a dus în mijlocul cet ii, sco înd cu putere strig te amare,  
 2 i a mers pîn la poarta împ ratului, a c rei intrare era oprit oricui era îmbr cat cu un  
 3 sac. În fiecare inut unde ajungea porunca împ ratului i hot rîrea lui, a fost o mare jale  
 printre Iudei; posteau, plîngeau i se boceau, i mul i se culcau în sac i cenu . 4 Slujnicele  
 Esterei i famenii ei au venit i i-au spus lucrul acesta. i împ r teasa a r mas îngrozit .  
 A trimes haine lui Mardoheu ca s -l îmbrace, i s ia sacul de pe el, dar el nu le -a primit.  
 5 Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe cari -i pusese împ ratul în slujba ei, i l  
 -a îns rcinat s se duc s întrebe pe Mardoheu ce înseamn lucrul acesta i de unde vine.  
 6 Hatac s'a dus la Mardoheu în locul deschis al cet ii, înainte por ii împ ratului. 7 i  
 Mardoheu i -a istorisit tot ce i se întîmplase, i i -a spus suma de argint pe care f g duise Haman  
 8 c o va da vistieriei împ ratului în schimbul m cel ririi Iudeilor. I -a dat i cuprinsul  
 poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s'o arate Esterei i s -i spun totul. i a  
 poruncit ca Estera s se duc la împ rat s -l roage i s st ruiasc de el pentru poporul  
 9 s u. Hatac a venit i a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu. 10 Estera a îns rcinat pe Hatac

11  
 s se duc s spun lui Mardoheu: „To i slujitorii împ ratului i poporul din inuturile  
 împ ratului tiu c este o lege care pedepse te cu moartea pe oricine, fie b rbat fie femeie,  
 care într la împ rat, în curtea dinl untru, f r s fie chemat. Numai acele scap cu  
 via , c ruia îi întinde împ ratul toiagul lui împ r tesc de aur. i eu n'am fost chemat  
 la împ rat de treizeci de zile.”<sup>12</sup> Când s'au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,<sup>13</sup> Mardoheu a  
 trimes urm torul r spus Esterei: „S nu- i închipui c numai tu vei sc pa dintre to i  
 Iudeii, pentruc e ti în casa împ ratului.<sup>14</sup> C ci, dac vei t cea acum, ajutorul i izb virea  
 vor veni din alt parte pentru Iudei, i tu i casa tat lui t u ve i peri. i cine tie dac  
 nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împ r ie?”<sup>15</sup> Estera a trimes s spun lui  
 Mardoheu:<sup>16</sup> „Du-te, strînge pe to i Iudeii cari se afl în Susa, i posti i pentru mine, f r  
 s mînca i nici s be i, trei zile, nici noaptea, nici ziua. i eu voi posti odat cu slujnicele  
 mele; apoi voi intra la împ rat, în ciuda legii; i, dac va fi s per, voi peri.”<sup>17</sup> Mardoheu a  
 plecat, i a f cut tot ce -i poruncise Estera.

## Chapter 5

1  
 A treia zi, Estera s'a îmbr cat cu hainele împ r te ti i a venit în curtea dinl untru a  
 casei împ ratului, înaintea casei împ ratului. Împ ratul edea pe scaunul lui împ r tesc,  
 în casa împ r teasc , în fa a u ii casei.<sup>2</sup> Când a v zut împ ratul pe împ r teasa Estera  
 în picioare în curte, ea a c p tat trecere înaintea lui. i împ ratul a întins Esterei toiagul  
 împ r tesc, pe care -l inea în mân . Estera s'a apropiat, i a atins vârful toiagului.<sup>3</sup> Împ ratul  
 i -a zis: „Ce ai tu, împ r teas Estero, i ce ceri? Chiar dac ai cere jum tate din  
 împ r ie, î i voi da.”<sup>4</sup> Estera a r spus: „Dac împ ratul g se te cu cale, s vin  
 împ ratul ast zi cu Haman la osp ul pe care i l-am preg tit.”<sup>5</sup> i împ ratul a zis:  
 „Duce i-v îndat i aduce i pe Haman, cum dore te Estera.” Împ ratul s'a dus cu Haman  
 la osp ul pe care -l preg tise Estera.<sup>6</sup> i pe cînd beau vin, împ ratul a zis Esterei: „Care  
 este cererea ta? Ea î i va fi împlinit . Ce dore ti? Chiar dac ai cere jum tate din  
 împ r ie, o vei c p ta.”<sup>7</sup> Estera a r spus: „Iat ce cer i ce doresc.”<sup>8</sup> Dac am  
 c p tat trecere înaintea împ ratului, i dac g se te cu cale, împ ratul s -mi  
 împlineasc cererea i s -mi fac dorin a, s mai vin împ ratul cu Haman i la  
 osp ul pe care li -l voi preg ti, i mîne voi da r spus împ ratului dup porunca lui.”

9

Haman a ie it în ziua aceea, vesel i cu inima mul mit . Dar, cînd a v zut, la poarta împ ratului, pe Mardoheu care nu se scula nici nu se mi ca înaintea lui, s'a umplut de mînie

10

împotriva lui Mardoheu. A tiut totu s se st pîneasc , i s'a dus acas . Apoi a trimes

11

s aduc pe prietenii s i i pe nevast -sa Zere .

Haman le -a vorbit despre str lucirea bog iilor lui, despre num rul fiilor s i, despre tot ce f cuse împ ratul ca s -l ridice în vrednicie, i despre locul pe care i -l d duse mai pesus de c peteniile i slujitorii împ ratului.

12

i a ad ugat: „Eu sînt chiar singurul pe care împ r teasa Estera l -a primit împreun cu

13

împ ratul la osp ul pe care l -a f cut, i sînt poftit i pe mîne la ea cu împ ratul.

Dar

toate acestea n'au niciun pre pentru mine, cît vreme voi vedea pe Mardoheu, Iudeul acela,

14

ezînd la poarta împ ratului.`` Nevast -sa Zere , i to i prietenii lui i-au zis: „S se preg teasc o spînzur toare înalt de cincizeci de co i, i mîne diminea cere împ ratului ca Mardoheu s fie spînzurat. Apoi vei merge vesel la osp cu împ ratul.`` P rerea aceasta a pl cut lui Haman, i a pus s preg teasc spînzur toarea.

## Chapter 6

1

În noaptea aceea, împ ratul n'a putut s doarm , i a poruncit s -i aduc lîng el

2

cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împ ratului, i s'a g sit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan i Tere , cei doi fameni ai împ ratului, p zitorii

3

pragului, cari voiser s întind mîna asupra împ ratului Aha vero .

Împ ratul a zis: „Ce cîste i m rire i s'a f cut lui Mardoheu pentru aceasta?`` „Nu i s'a f cut nimic,`` au

4

r spus cei ce slujeau împ ratului.

Atunci împ ratul a zis: „Cine este în curte?`` -Haman venise în curtea de afar a casei împ ratului, s cear împ ratului s spînzure pe Mardoheu

5

pe lemnul pe care -l preg tise pentru el. -

Slujitorii împ ratului i-au r spus: „Haman este în

6

curte.`` i împ ratul a zis: „S între.``

Haman a intrat, i împ ratul i -a zis: „Ce trebuie f cut pentru un om pe care vrea s -l cîsteasc împ ratul?`` Haman i -a zis în sine: „Pe

7

cine altul decît pe mine ar vrea împ ratul s -l cîsteasc ?``

i Haman a r spus

8

împ ratului: „Omului pe care vrea împ ratul s -l cîsteasc , trebuie s i se aduc haina împ r teasc , aceea cu care se îmbrac împ ratul, i calul pe care c l re te împ ratul,

9

i s i se pun cununa împ r teasc pe cap.

S se dea haina i calul uneia din c peteniile de seam ale împ ratului, apoi s îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea s

-l cinsteasc împ ratul, s -l plimbe c lare pe cal prin locul deschis al cet ii, i s se  
 strige înaintea lui: „A a se face omului pe care vrea împ ratul s -l cinsteasc !”<sup>10</sup> Împ ratul  
 i -a zis lui Haman: „Ia îndat haina i calul, cum ai zis, i f a a Iudeului Mardoheu, care  
 ade la poarta împ ratului. Nu l sa nef cut nimic din ce ai spus.”<sup>11</sup> i Haman a luat haina  
 i calul, a îmbr cat pe Mardoheu, l -a plimbat c lare pe cal prin locul deschis al cet ii, i  
 a strigat înaintea lui: „A a se face omului pe care vrea împ ratul s -l cinsteasc !”<sup>12</sup> Mardoheu  
 s'a întors la poarta împ ratului, i Haman s'a dus în grab acas , mîhnit i cu capul acoperit.  
<sup>13</sup>  
 Haman a istorisit nevastei sale Zere i tuturor prietenilor s i tot ce i se întîmplase. i  
 în elep ii lui, i nevast -sa Zere , i-au zis: „Dac Mardoheu, înaintea c ruia ai început  
 s cazî, este din neamul Iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei c dea înaintea  
 lui.”<sup>14</sup> Pe cînd îi vorbeau ei înc , au venit famenii împ ratului i au luat îndat pe Haman  
 la osp ul pe care -l preg tise Estera.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Împ ratul i Haman s'au dus la osp la împ r teasa Estera. <sup>2</sup> În această doua zi,  
 împ ratul a zis iar Esterei, pe cînd beau vin: „Care este cererea ta, împ r teas Estero?  
 Ea î i va fi împlinit . Ce dore ti? Chiar dac ai cere jum tate din împ r ie, o vei  
 c p ta.”<sup>3</sup> Împ r teasa Estera a r spus: „Dac am c p tat trecere înaintea ta, împ rate,  
 i dac g se te cu cale împ ratul, d -mi via a: iat cererea mea; i scap pe poporul  
 meu: iat dorin a mea!”<sup>4</sup> C ci eu i poporul meu sîntem vîndu i s fim nimici i, junghia i  
 i pr p di i. M car dac am fi vîndu i s fim robi i roabe, a t cea, dar vr jma ul  
 n'ar putea s înlocuiasc perderea f cut împ ratului.”<sup>5</sup> Împ ratul Aha vero a luat  
 cuvîntul, i a zis împ r tesei Estera: „Cine i unde este acela care are de gînd s fac  
 a a?”<sup>6</sup> Estera a r spus: „Ap s torul, vr jma ul, este Haman, r ul acesta!”<sup>7</sup> Haman a  
 r mas îngrozit în fa a împ ratului i a împ r tesei. <sup>7</sup> i împ ratul, în mînia lui, s'a sculat  
 i a p r sit osp ul, i s'a dus în gr dina casei împ r te ti. Haman a r mas s - i  
 cear via a dela împ r teasa Estera, c ci vedea bine c perderea lui era hot rît în mintea  
 împ ratului.<sup>8</sup> Cînd s'a întors împ ratul din gr dina casei împ r te ti în odaia osp ului,  
 a v zut pe Haman c se aruncase spre patul pe care era Estera, i i -a zis: „Cum, s mai i  
 sile ti pe împ r teas , la mine, în casa împ r teasc ?”<sup>9</sup> i Harbona, unul din fameni,  
 a zis în fa a împ ratului: „Iat , spînzur toarea preg tit de Haman pentru Mardoheu, care

a vorbit spre binele împ ratului, este ridicat în casa lui Haman, la o în l ime de cincizeci de  
 co i.`` Împ ratul a zis: „Haman s fie spânzurat pe ea!``<sup>10</sup> i au spânzurat pe Haman pe  
 spânzur toarea pe care o preg tise el pentru Mardoheu. i mînia împ ratului s'a potolit.

## Chapter 8

<sup>1</sup> În aceea i zi, împ ratul Aha vero a dat împ r tesei Estera casa lui Haman,  
 vr jma ul Iudeilor. i Mardoheu a venit înaintea împ ratului, c ci Estera ar tase leg tura  
 ei de rudenie cu el. <sup>2</sup> Împ ratul i -a scos inelul, pe care -l luase înapoi dela Haman, i l -a dat  
 lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman. <sup>3</sup> Apoi Estera a vorbit  
 din nou înaintea împ ratului. S'a aruncat la picioarele lui, a plîns, l -a rugat s opreasc urm rile  
 r ut ii lui Haman, Agaghitul, i izbînda planurilor lui împotriva Iudeilor. <sup>4</sup> Împ ratul a  
 întins toiagul împ r tesc de aur Esterei, care s'a ridicat i a stat în picioare înaintea împ ratului.  
<sup>5</sup> Ea a zis atunci: „Dac împ ratul g se te cu cale i dac am c p tat trecerea înaintea  
 lui, dac lucrul pare potrivit împ ratului, i dac eu sînt pl cut înaintea lui, s se scrie  
 ca s se întoarc scrisorile f cute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, i scrise de el cu  
 gînd s peard pe Iudeii cari sînt în toate inuturile împ ratului. <sup>6</sup> C ci cum a putea eu  
 s v d nenorocirea, care ar atinge pe poporul meu, i cum a putea s v d nimicirea neamului  
 meu?`` <sup>7</sup> Împ ratul Aha vero a zis împ r tesei Estera i Iudeului Mardoheu: „Iat , am  
 dat Esterei casa lui Haman, i el a fost spânzurat pe spânzur toare, pentruc <sup>8</sup> întinsese mîna  
 împotriva Iudeilor. Scrie i dar în folosul Iudeilor cum v va pl cea, în numele împ ratului,  
 i pecetlui i cu inelul împ ratului. C ci o scrisoare scris în numele împ ratului i  
 pecetluit cu inelul împ ratului nu poate fi desfiinat.`` <sup>9</sup> Logofe ii împ ratului au fost  
 chema i în vremea aceea, în a dou zeci i treia zi a lunii a treia, adic luna Sivan, i au scris,  
 dup tot ce a poruncit Mardoheu, Iudeilor, c peteniilor o tirii, dreg torilor i mai marilor  
 celor o sut dou zeci i apte de inuturi a ezate de la India la Etiopia, fiec rui inut  
 dup scrierea lui, fiec rui popor dup limba lui, i Iudeilor dup scrierea i limba lor.  
<sup>10</sup> Au scris în numele împ ratului Aha vero , i au pecetluit cu inelul împ ratului. Au trimes  
 scrisorile prin alerg tori, c l ri pe cai i catîri n scu i din iepe. <sup>11</sup> Prin aceste scrisori,  
 împ ratul d dea voie Iudeilor, ori în care cetate ar fi fost, s se adune i s - i apere via a,  
 s nimiceasc , s omoare i s peard , împreun cu pruncii i femeile lor, pe to i aceia  
 din fiecare popor i din fiecare inut cari ar lua armele s -i loveasc , i s le pr deze

<sup>12</sup> averile. Aceasta s se fac într'o singur zi, în toate inuturile împ ratului Aha vero ,  
<sup>13</sup> i anume în a treisprezecea zi a lunii a dou sprezecea, adic luna Adar. Aceste scrisori  
 cuprindeau hot rîrea care trebuia vestit în fiecare inut, i d deau de tire tuturor popoarelor  
<sup>14</sup> c Iudeii stau gata pentru ziua aceea ca s se r zbune pe vr jma ii lor. Alerg torii,  
 c l ri pe cai i pe catîri, au plecat îndat i în toat graba, dup porunca împ ratului.  
<sup>15</sup> Hot rîrea a fost vestit i în capitala Susa. Mardoheu a ie it dela împ rat, cu o hain  
 împ r teasc albastr i alb , cu o mare cunun de aur, i cu o mantie de in sub ire  
<sup>16</sup> i de purpur . Cetatea Susa striga i se bucura. Pentru Iudei nu era decît fericire i bucurie,  
<sup>17</sup> veselie i slav . În fiecare inut i în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca  
 împ ratului i hot rîrea lui, a fost între Iudei bucurie i veselie, ospe e i zile de  
 s rb toare. i mul i oameni dintre popoarele rii s'au f cut Iudei, c ci îi apucase frica  
 de Iudei.

## Chapter 9

<sup>1</sup> În luna a dou sprezecea, adic luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea s  
 se aduc la îndeplinire porunca i hot rîrea împ ratului, i cînd vr jma ii Iudeilor  
 n d jduiser s st pîneasc peste ei, s'a întîmplat tocmai dimpotriv , c Iudeii au st pînit  
<sup>2</sup> asupra vr jma ilor lor. Iudeii s'au strîns în cet ile lor, în toate inuturile împ ratului  
 Aha vero , ca s pun mîna pe ceice c utau s -i peard . Nimeni n'a putut s le stea  
<sup>3</sup> împotriv , c ci frica de ei apucase pe toate popoarele! i to i mai marii inuturilor,  
 c peteniile o tirii, dreg torii, slujba ii împ ratului, au sprijinit pe Iudei, din pricina fricei  
<sup>4</sup> pe care le -o însufla Mardoheu. C ci Mardoheu era puternic în casa împ ratului, i faima lui  
<sup>5</sup> se r spîndea în toate inuturile, pentruc ajungea din ce în ce mai puternic. Iudeii au ucis cu  
 lovituri de sabie pe to i vr jma ii lor, i-au omorît i i-au pr p dit. Au f cut ce au vrut cu  
<sup>6</sup> vr jma ii lor. În capitala Susa, Iudeii au ucis i au pr p dit cinci sute de oameni, <sup>7</sup> i au  
<sup>8</sup> junghiat pe Par andata, Dalfon, Aspata, <sup>9</sup> Porata, Adalia, Aridata, Parma ta, Arizai, Aridai,  
<sup>10</sup> i Vaiezata, cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vr jma ul Iudeilor. Dar n'au pus  
<sup>11</sup> mîna pe averile lor. În ziua aceea, num rul celor ce fuseser uci i în capitala Susa a ajuns  
<sup>12</sup> la cuno tin a împ ratului. i împ ratul a zis împ r tesei Estera: „Iudeii au ucis i au

pr p dit în capitala Susa cinci sute de oameni i pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi f cut în celelalte inuturi ale împ ratului?... Care- i este cererea? Ea î i va fi împlinit . Ce mai

dore ti? Vei c p ta.``<sup>13</sup> Estera a r spuns: „Dac împ ratul g se te cu cale, s fie îng duit Iudeilor cari sînt la Susa s fac i mîne dup porunca de azi, i s spînzure pe

lemn pe cei zece fii ai lui Haman.``<sup>14</sup> i împ ratul a poruncit s se fac a a. Porunca a fost

adus la cuno tin a poporului din Susa. Au spînzurat pe cei zece fii ai lui Haman.<sup>15</sup> Iudeii cari se aflau în Susa s'au strîns din nou în a patrusprezecea zi a lunii Adar, i au ucis în Susa trei

sute de oameni. Dar n'au pus mîna pe averile lor.<sup>16</sup> Ceilal i Iudei din celelalte inuturi ale împ ratului s'au strîns i i-au ap rat via a. Au c p tat astfel odihn , sc pînd de vr jma ii lor, i au ucis aptezeci i cinci de mii din cei ce le erau vr jma i. Dar n'au pus

mîna pe averile lor.<sup>17</sup> Aceste lucruri s'au întîmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. În ziua a

patrusprezecea, Iudeii s'au odihnit, i au f cut din ea o zi de osp i de bucurie.<sup>18</sup> Cei ce se aflau la Susa, s'au strîns în ziua a treisprezecea i a patrusprezecea, dar în ziua a cincisprezecea

s'au odihnit, i au f cut din ea o zi de osp i de bucurie.<sup>19</sup> De aceea Iudeii dela ar , cari locuiesc în cet i f r ziduri, au f cut din ziua a patrusprezecea a lunii Adar o zi de

bucurie, de osp i de s rb toare, în care î i trimet daruri unii altora.<sup>20</sup> Mardoheu a scris aceste lucruri, i a trimes scrisori tuturor Iudeilor din toate inuturile împ ratului Aha vero ,

de aproape i din dep rtare.<sup>21</sup> Le porunca s pr znuiasc în fiecare an ziua a patrusprezecea

i a cincisprezecea a lunii Adar,<sup>22</sup> ca zile în cari c p taser odihn , sc pînd de vrajma ii lor. Le -a poruncit s pr znuiasc luna în care întristarea lor se pref cuse în bucurie i jalea lor în zi de s rb toare, i s fac din aceste zile ni te zile de osp i de bucurie, cînd

s - i trimeat daruri de mîncare unii altora i s împart daruri celor lipsi i.<sup>23</sup> Iudeii s'au

îndatorat s fac ceeace i începuser s fac i ce le scrisese Mardoheu.<sup>24</sup> C ci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vr jma ul tuturor Iudeilor, f cuse planul s -i peard , i

aruncase Pur, adic sor ul, ca s -i omoare i s -i nimiceasc .<sup>25</sup> Dar Estera, venind

înaintea împ ratului, împ ratul a poruncit în scris s întoarc asupra capului lui Haman planul cel r u pe care -l f cuse împotriva Iudeilor, i s -l spînzure pe lemn, pe el i pe fiii lui.

<sup>26</sup> De aceea zilele acestea s'au numit Purim, dela numirea Pur. Potrivit cu tot cuprinsul acestei

scrisori, potrivit cu cele ce v zuser ei în i i potrivit cu cele ce li se întîmplaser ,<sup>27</sup> Iudeii

au luat pentru ei, pentru s mîn a lor, i pentru to i ceice se vor lipi de ei, hot rîrea i îndatorirea neschim b cioas ca s pr znuiasc în fiecare an aceste dou zile, în felul rînduit,

i la vremea hot rît .<sup>28</sup> Zilele acestea trebuiau s fie pomenite i pr znuite din neam în

neam, în fiecare familie, în fiecare inut și în fiecare cetate. și zilele acestea Purim nu trebuiau desființate niciodată din mijlocul Iudeilor, nici să se teargă aducerea aminte de ele printre

urmașii lor. <sup>29</sup> Împăratul teasa Estera, fata lui Abihail, și Iudeul Mardoheu au scris și ruitor a

două oare pentru ca să întreprindă scrisoarea privitoare la Purim. <sup>30</sup> Au trimis scrisori tuturor Iudeilor, în cele douăzeci și opt de inuturi ale împăratului Aha vero. Ele

cuprindeau cuvinte de pace și de credincioșie, <sup>31</sup> și rind înerea acestor zile Purim, la vremea hotărâtă, cum le rânduiseră Iudeul Mardoheu și împăratul teasa Estera pentru ei, și cum și le rânduiseră și pentru ei înșiși și pentru sămănarea lor, cu prilejul postului lor și ipețelor

lor. <sup>32</sup> Porunca Esterei a întărit aezarea acestei sărbători Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Împăratul Aha vero a pus un bir asupra răii și asupra ostroavelor mării. <sup>2</sup> Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui, și amănunțile despre mărirea la care a ridicat împăratul pe Mardoheu, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților Mezilor și Perșilor?

<sup>3</sup> Căci Iudeul Mardoheu era cel dintîi după împăratul Aha vero. El era cu văz între Iudei și iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat binele poporului său și a vorbit pentru fericirea întregului său neam

## Job

### Chapter 1

<sup>1</sup> Era în țara U un om care se numea Iov. și omul acesta era frumos și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu, și se abținea de la rău. <sup>2</sup> Și s'au născut opt fii și trei fete.

<sup>3</sup> Avea opt mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgari, și un foarte mare număr de slujitori. și omul acesta era cel mai cu văz din toți locuitorii

Rășritului. <sup>4</sup> Fiii săi se duceau unii la alții, și dădeau, rînd pe rînd, câte un ospăț. și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănînce și să bea împreună cu ei. <sup>5</sup> și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfîințea pe fiii săi: se scula disdediminea și aducea



pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au p cătuit și au  
 sup rat pe Dumnezeu în inima lor.” Așa avea Iov obicei să fac .<sup>6</sup> Fiii lui Dumnezeu au venit  
 într'o zi de s'au înf iat înaintea Domnului. și a venit și Satana în mijlocul lor.<sup>7</sup> Domnul  
 a zis Satanei: „De unde vii?” și Satana a r spus Domnului: „Dela cutreerarea p mîntului și  
 dela plimbarea pe care am f cut -o pe el.”<sup>8</sup> Domnul a zis Satanei: „Ai v zut pe robul Meu Iov?  
 Nu este nimeni ca el pe p mînt. Este un om f r prihan și curat la suflet, care se teme de  
 Dumnezeu și se abate dela r u.”<sup>9</sup> și Satana a r spus Domnului: „Oare degeaba se teme Iov  
 de Dumnezeu?<sup>10</sup> Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvîntat lucrul  
 mînilor lui, și turmele lui acop r ara.<sup>11</sup> Dar ia întinde- și mîna, și atinge-te de tot ce are,  
 și sînt încredin at c Te va blestema în fa .”<sup>12</sup> Domnul a zis Satanei: „Iată, î și dau pe  
 mînt tot ce are, numai asupra lui s nu întinzi mîna.” și Satana a plecat dinaintea Domnului.  
<sup>13</sup> Într'o zi, pe cînd fiii și fiicele lui Iov mînceau și beau vin în casa fratelui lor celui întîi-n scut,  
<sup>14</sup> a venit la Iov un sol, care a zis: „Boii arau și m g ri ele p teau lîng ei.<sup>15</sup> și s'au  
 aruncat ni te Sabeeni asupra lor, i-au luat, și au trecut pe slujitori prin ascu și ul s biei.  
 Numai eu am sc pat, ca s - i dau de tire.”<sup>16</sup> Pe cînd vorbea el înc , a venit un altul și  
 a zis: „Focul lui Dumnezeu a c zut din cer, și a aprins oile și pe slujitorii t și, și i -a ars de  
 tot. Numai eu am sc pat, ca s - i dau de tire.”<sup>17</sup> Pe cînd vorbea el înc , a venit un altul  
 și a zis: „Ni te Haldeeni, în ira și în trei cete, s'au aruncat asupra c milelor, le-au luat și  
 au trecut pe slujitori prin ascu și ul s biei. Numai eu am sc pat, ca s - i dau de tire.”  
<sup>18</sup> Pe cînd vorbea el înc , a venit un altul și a zis: „Fiii t și și fiicele tale mînceau și beau vin  
 în casa fratelui lor întîi-n scut.<sup>19</sup> și deodat , a venit un vînt mare de dincolo de pustie, și a  
 izbit în cele patru col uri ale casei: Casa s'a pr bu it peste tineri, și au murit. și am sc pat  
 numai eu, ca s - i dau de tire.”<sup>20</sup> Atunci Iov s'a sculat, și -a sfî iat mantaua, și i -a  
 tuns capul. Apoi, aruncîndu-se la p mînt, s'a închinat,<sup>21</sup> și a zis: „Gol am ie it din pîntecele  
 mamei mele, și gol m voi întoarce în sînul p mîntului. Domnul a dat, și Domnul a luat,  
 -binecuvîntat fie Numele Domnului!”<sup>22</sup> În toate acestea, Iov n'a p c tuit de loc, și n'a vorbit  
 nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s'au înf i at înaintea Domnului. i a venit i  
 Satana în mijlocul lor i s'a înf i at înaintea Domnului. <sup>2</sup> Domnul a zis Satanei: „De unde  
 vii?” i Satana a r spus Domnului: „Dela cutreierarea p mîntului i de la plimbarea pe care  
 am f cut -o pe el.” <sup>3</sup> Domnul a zis Satanei: „Ai v zut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el  
 pe p mînt. Este un om f r prihan i curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, i se abate  
 de la r u. El se ine tare în neprih nirea lui, i tu M îndemni s -l perd f r pricin .”  
<sup>4</sup> i Satana a r spus Domnului: „Piele pentru piele! Omul d tot ce are pentru via a lui. <sup>5</sup> Dar  
 ia întinde- i mîna i atinge-Te de oasele i de carnea lui, i sînt încredin at c Te va blestema  
 în fa .” <sup>6</sup> Domnul a zis Satanei: „Iat , i -l dau pe mîn : numai cru -i via a.” <sup>7</sup> i  
 Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bub rea, din talpa piciorului pîn  
 în cre tetul capului. <sup>8</sup> i Iov a luat un ciob s se scarpine, i a ezut pe cenu .  
<sup>9</sup> Nevast -sa i -a zis: „Tu r mîi neclintit în neprih nirea ta! Bleast m pe Dumnezeu, i  
<sup>10</sup> mori!” Dar Iov i -a r spus: „Vorbe ti ca o femeie nebun . Ce! primim dela Dumnezeu  
 binele, i s nu primim i r ul?” În toate acestea, Iov n'a p c tuit de loc cu buzele lui.  
<sup>11</sup> Trei prieteni ai lui Iov, Elifaz din Teman, Bildad din uah, i ofar din Naama, au aflat de  
 toate nenorocirile cari -l loviser . S'au sf tuit i au plecat de acas s se duc s -i plîng  
<sup>12</sup> de mil i s -l mîngîie. Ridicîndu- i ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. i au ridicat  
 glasul i au plîns. i-au sf iat mantalele, i au aruncat cu rîn în v zduh deasupra  
<sup>13</sup> capetelor lor. i au ezut pe p mînt lîng el apte zile i apte nop i, f r s -i  
 spun o vorb , c ci vedeau cît de mare îi este durerea.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Dup aceea, Iov a deschis gura i a blestemat ziua în care s'a n scut. <sup>2</sup> A luat cuvîntul i  
<sup>3</sup> a zis: „Blestemat s fie ziua în care m'am n scut, <sup>4</sup> Prefac -se în întunerec ziua aceea, s  
 nu se îngrijeasc Dumnezeu de ea din cer, i s nu mai str luceasc lumina peste ea! <sup>5</sup> S'o  
 cuprind întunerecul i umbra mor ii, nori gro i s vin peste ea, i neguri de peste zi s'o  
 însp imînte! <sup>6</sup> Noaptea aceea! S'o acopere întunerecul, s piar din an, s nu mai fie  
 num rat între luni! <sup>7</sup> Da, stearp s fie noaptea aceea, duc -se veselie din ea! <sup>8</sup> Blestemat

s fie de ceice blast m zilele, de ceice tiu s înt rîte Leviatanul; <sup>9</sup> s se întunece stelele  
 din amurgul ei, în z dar s a tepte lumina, i s nu mai vad genele zorilor zilei! <sup>10</sup> C ci  
 n'a închis pîntecele care m'a z mislit, nici n'a ascuns suferin a dinaintea ochilor mei. <sup>11</sup> Dece  
 n'am murit în pîntecele mamei mele? Dece nu mi-am dat sufletul la ie irea din pîntecele ei?  
<sup>12</sup> Dece am g sit genunchi cari s m primeasc ? i î e cari s -mi dea lapte? <sup>13</sup> Acum  
 a fi culcat, a fi lini tit, a dormi i m'a odihni <sup>14</sup> cu împ ra ii i cei mari de pe  
 p mînt, cari i-au zidit falnice morminte, <sup>15</sup> cu domnitorii cari aveau aur, i i-au umplut  
 casele cu argint. <sup>16</sup> Sau n'a mai fi în via , a fi ca o stîrplitur îngropat , ca ni te copii  
 cari n'au v zut lumina! <sup>17</sup> Acolo nu te mai nec jesc cei r i, acolo se odihnesc cei slei i de  
<sup>18</sup> puteri. Acolo cei pu i în lan uri sînt l sa i to i în pace, nu mai aud glasul asupritorului;  
<sup>19</sup> cel mai mic i cel mare sînt tot una acolo, i robul scap de st pînul s u. <sup>20</sup> Pentru ce d  
 Dumnezeu lumin celui ce suferă, i via celor am ri i la suflet, <sup>21</sup> cari a teapt moartea  
 i nu vine; m car c o doresc mai mult decît o comoar , <sup>22</sup> cari n'ar mai putea de bucurie i  
 de veselie, dac ar g si mormîntul? - <sup>23</sup> Pentruce, zic, d El lumin omului care nu tie  
 încotro s mearg , pe care îl îngr de te Dumnezeu de toate p r ile? <sup>24</sup> Suspiniurile îmi  
 sînt hrana de toate zilele, i jalea mi se vars ca apa. <sup>25</sup> De ce m tem, aceea mi se întîmpl ;  
 de ce mi -e fric , de aceea am parte! <sup>26</sup> N'am nici lini te, nici pace, nici odihn , i necazul  
 d peste mine.``

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Elifaz din Teman a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Dac vom îndr zni s - i vorbim, te vei  
 sup ra? Dar cine ar putea s tac ? <sup>3</sup> De multeori tu ai înv at pe al ii, i ai înt rit mînile  
 sl bite. <sup>4</sup> Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se cl tinau, i ai înt rit genunchii cari se îndoiau.  
<sup>5</sup> i acum, cînd este vorba de tine, e ti slab! Acum, cînd e ti atins tu, te turburi! Nu este frica  
 ta de Dumnezeu sprijinul t u? <sup>6</sup> N dejdea ta, nu -i neprih nirea ta? <sup>7</sup> Adu- i aminte, te rog:

care nevinovat a perit? Cari oameni neprih ni i au fost nimici i? <sup>8</sup> Dup cîte am v zut eu,  
 numai cei ce ar f r delegea i sam n nelegiuirea îi secer roadele! <sup>9</sup> Aceia pier prin  
 suflarea lui Dumnezeu, nimici i de vîntul mîniei Lui. <sup>10</sup> Mugetul leilor înceteaz , din ii puilor  
 de lei sînt zdrobi i! <sup>11</sup> Leul b trîn piere din lips de prad , i puii leoaicei se risipesc. <sup>12</sup> Un  
 cuvînt s'a furi at pîn la mine, i urechea mea i -a prins sunetele u oare. <sup>13</sup> În clipa cînd  
 vedeniile de noapte fr mînt gîndul, cînd oamenii sînt cufunda i într'un somn adînc, <sup>14</sup> m'a  
 apucat groaza i spaima, i toate oasele mi-au tremut. <sup>15</sup> Un duh a trecut pe lîng mine... Tot  
 p rul mi s'a sbîrlit ca ariciul... <sup>16</sup> Un chip cu o înf i are necunoscut era înaintea ochilor  
 mei. i am auzit un glas care optea înceti or: <sup>17</sup> „Fi-va omul f r vin înaintea lui  
 Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea Celui ce l -a f cut? <sup>18</sup> Dac n'are încredere Dumnezeu nici  
 în slujitorii S i, dac g se te El gre eli chiar la îngerii S i, <sup>19</sup> cu cît mai mult la cei ce  
 locuiesc în case de lut, cari î i trag obîr ia din rîn , i pot fi zdrobi i ca un vierme!  
<sup>20</sup> De diminea pîn seara sînt zdrobi i, pier pentru totdeauna, i nimeni nu ine seama  
 de ei. <sup>21</sup> Li se taie firul vie ii: mor, i tot n'au c p tat în elepciunea!

## Chapter 5

<sup>1</sup> Strig acum! Cine î i va r spunde? C ruia dintre sfin i îi vei vorbi? <sup>2</sup> Nebunul piere  
 ucis de mînia lui, prostul moare ucis de aprinderea lui. <sup>3</sup> Am v zut pe un nebun prinzînd  
 r d cin ; apoi deodat i-am blestemat locuin a. <sup>4</sup> Fiii lui n'au noroc, sînt c lca i în picioare  
 la poart , i nimeni nu i scap ! <sup>5</sup> Seceri ul lui este mîncat de cei fl mînzi, cari vin s -l ia  
 chiar i din spini, i averile lui sînt înghi ite de oameni înseta i. <sup>6</sup> Nenorocirea nu r sare  
 din rîn , i suferin a nu încol e te din p mînt. <sup>7</sup> Omul se na te ca s sufere, dup  
 cum scînteia se na te ca s zboare. <sup>8</sup> Eu a alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu i-a spune  
 necazul meu. <sup>9</sup> El face lucruri mari i nep trunse, minuni f r num r. <sup>10</sup> El vars ploaia

pe p mînt, i trimete ap pe cîmpii. <sup>11</sup> El înal pe cei smeri i, i izb ve te pe cei  
 nec ji i. <sup>12</sup> El nimice te planurile oamenilor vicleni, i mînilor lor nu pot s le împlineasc .  
<sup>13</sup> El prinde pe cei în elep i în viclenia lor, i planurile oamenilor în el tori sînt r sturnate:  
<sup>14</sup> dau peste întunerec în mijlocul zilei, bîjb ie ziua nameaza mare ca noaptea. <sup>15</sup> Astfel, Dumnezeu  
 ocrote te pe cel slab împotriva amenin rilor lor, i -l scap din mîna celor puternici. <sup>16</sup> A a  
 încît n dejdea sprijine te pe cel nenorocit, iar f r delegea î i închide gura. <sup>17</sup> Ferice de  
 omul pe care -l ceart Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atot Puternic. <sup>18</sup> El face rana,  
 i tot El o leag ; El r ne te, i mîna Lui t m duie te. <sup>19</sup> De ase ori te va izb vi din  
 necaz, i de apte ori nu te va atinge r ul. <sup>20</sup> El te va sc pa de moarte în vreme de foamete,  
 i de loviturile s biei în vreme de r zboi. <sup>21</sup> Vei fi la ad post de biciul limbii, vei fi f r  
 team cînd va veni pustiirea. <sup>22</sup> Vei rîde de pustiire ca i de foamete, i nu vei avea s te temi  
 de fiarele p mîntului. <sup>23</sup> C ci vei face leg mînt pîn i cu pietrele cîmpului, i fiarele  
 p mîntului vor fi în pace cu tine. <sup>24</sup> Vei avea fericire în cortul t u, î i vei g si turmele întregi,  
<sup>25</sup> î i vei vedea s mîn a crescîndu- i, i odraslele înmul indu-se ca iarba de pe cîmp.  
<sup>26</sup> Vei intra în mormînt la b trîne , ca snopul strîns la vremea lui. <sup>27</sup> Iat ce am cercetat, i  
 a a este! Ascult , c sînt spre folosul t u!``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Iov a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Oh! de ar fi cu putin s mi se cînt reasc durerea,  
 i s mi se pun toate nenorocirile în cump n , <sup>3</sup> ar fi mai grele decît nisipul m rii: de  
 aceea îmi merg cuvintele pîn la nebunie! <sup>4</sup> C ci s ge ile Celui Atotputernic m'au str puns,  
 sufletul meu le suge otrava, i groaz Domnului bag fiori în mine! <sup>5</sup> Sbiar m garul s lbatec  
 cînd are verdea ? Muge te boul cînd are de mîncare? <sup>6</sup> Po i mînca ce -i f r gust i  
 f r sare? Are vreun gust albu ul unui ou? <sup>7</sup> Orice lucru de care a vrea s nu m'ating, acela

-i hrana mea, fie cât de gre oas ea!<sup>8</sup> O, de mi s'ar asculta dorin a, i de mi-ar împlini  
 Dumnezeu n dejdea!<sup>9</sup> De ar vrea Dumnezeu s m zdrobeasc , întind - i mîna i s  
 m pr p deasc !<sup>10</sup> Îmi va r mînea m car aceast mîngîiere, aceast bucurie în durerile  
 cu cari m cople e te: c niciodat n'am c lcat poruncile Celui Sfînt.<sup>11</sup> La ce s mai  
 n d jduiesc cînd nu mai pot? La ce s mai a tept, cînd sfîr itul se tie?<sup>12</sup> T ria mea oare  
 este o t rie de piatr ? Trupul meu e de aram ?<sup>13</sup> Nu sînt eu lipsit de ajutor, i n'a fugit  
 mîntuirea de mine?<sup>14</sup> Cel ce sufer e are drept la mila prietenului, chiar dac p r se te frica  
 de Cel Atot puternic.<sup>15</sup> Fra ii mei s'au ar tat în el tori ca un pîrîu, ca albia pîraielor cari  
 trec.<sup>16</sup> Un sloi le turbur cursul, z pada se îngr m de te pe ele;<sup>17</sup> vine ar i a vremii  
 i seac , vine c ldura soarelui, i li se usuc albia.<sup>18</sup> Cete de c l tori se abat din drumul  
 lor, se cufund în pustie, i pier.<sup>19</sup> Cetele celor din Tema se uit înt la ele, c l torii  
 din Seba sînt plini de n dejde cînd le v d.<sup>20</sup> Dar r mîn în ela i în n dejdea lor, r mîn  
 uimi i cînd ajung la ele.<sup>21</sup> A a sînte i i voi acum pentru mine. Voi îmi vede i necazul,  
 i v îngrozi i!<sup>22</sup> V'am zis eu oare: ,Da i-mi ceva, cheltui i din averile voastre pentru mine,  
<sup>23</sup> sc pa i-m din mîna vr jma ului, r scump ra i-m din mîna celor r i?  
<sup>24</sup> Înv a i-m , i voi t cea; face i-m s în eleg în ce am p c tuit.<sup>25</sup> O cât de  
 înduplec toare sînt cuvintele adev rului! Dar ce dovedesc mustr rile voastre?<sup>26</sup> Vre i s  
 m mostra i pentru tot ce am zis, i s nu vede i decît vînt în cuvintele unui desn d jduit?  
<sup>27</sup> Voi n p stui i pe orfan, prigoni i pe prietenul vostru.<sup>28</sup> Uita i-v la mine, v rog!  
 Doar nu voi min i în fa !<sup>29</sup> Întoarce i-v , nu fî i nedrep i; întoarce i-v , i  
 m rturisi i c sînt nevinovat!<sup>30</sup> Este vreo nelegiuire pe limba mea, i nu deosebe te gura  
 mea ce este r u?

## Chapter 7

<sup>1</sup> Soarta omului pe p mînt este ca a unui osta , i zilele lui sînt ca ale unui muncitor cu ziua.  
<sup>2</sup> Cum suspin robul dup umbr , cum î i a teapt muncitorul plata, <sup>3</sup> a a am eu parte de  
luni de durere, i partea mea sînt nop i de suferin . <sup>4</sup> M culc, i zic: ,Cînd m voi scula?  
Cînd se va sfîr i noaptea?` i m satur de fr mînt ri pîn în rev rsatul zorilor. <sup>5</sup> Trupul  
mi se acopere cu viermi i cu o coaj p mîntoas , pielea-mi crap i se desface. <sup>6</sup> Zilele  
mele sboar mai iu i decît suveica es torului, se duc i nu mai am nicio n dejde! <sup>7</sup> Adu- i  
aminte, Dumnezeule, c via a mea este doar o suflare! Ochii mei nu vor mai vedea fericirea.  
<sup>8</sup> Ochiul, care m prive te, nu m va mai privi; ochiul t u m va c uta, i nu voi mai fi.  
<sup>9</sup> Cum se risipe te norul i trece, a a nu se va mai ridica celce se pogoar în Locuin a  
mor ilor! <sup>10</sup> Nu se va mai întoarce în casa lui, i nu- i va mai cunoa te locul în care locuia.  
<sup>11</sup> De aceea nu-mi voi înea gura, ci voi vorbi în nelini tea inimii mele, m voi tîngui în  
am r ciunea sufletului meu. <sup>12</sup> Oare o mare sînt eu, sau un balaur de mare, de-ai pus straj în  
jurul meu? <sup>13</sup> Cînd zic: ,Patul m va u ura, culcu ul îmi va alina durerile,` <sup>14</sup> atunci m  
îns p imîn i prin visuri, m îngroze ti prin vedenii. <sup>15</sup> Ah! a vrea mai bine gîtuirea, mai  
bine moartea decît aceste oase! <sup>16</sup> Le disp re uiesc!... nu voi tr i în veci... Las -m , c ci  
doar o suflare mi -i via a! <sup>17</sup> Ce este omul, ca s - i pese atît de mult de el, ca s iei seama la  
el, <sup>18</sup> s -l cercetezi în toate dimine ile, i s -l încerci în toate clipele? <sup>19</sup> Cînd vei înceta  
odat s m prive ti? Cînd îmi vei da r gaz s -mi înghit scuipatul? <sup>20</sup> Dac am p c tuit,  
ce pot s - i fac, P zitorul oamenilor? Pentru ce m'ai pus înt s ge ilor Tale, de am ajuns  
o povar chiar pentru mine însumi? <sup>21</sup> Pentru ce nu-mi ier i p catul, i pentru ce nu-mi ui i  
f r delegea? C ci voi adormi în rîn , i cînd m vei c uta, nu voi mai fi!`

## Chapter 8

<sup>1</sup> Bildad c tre uah a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Pîn cînd vrei s vorbe ti astfel, i pîn  
cînd vor fi cuvintele gurii tale ca un vînt puternic? <sup>3</sup> Oare va r sturna Dumnezeu dreptul? Sau va

r sturna Cel Atotputernic dreptatea? <sup>4</sup>   Dac fiii t i au p c tuit împotriva Lui, i -a dat pe  
 mîna p catului. <sup>5</sup>   Dar tu, dac alergi la Dumnezeu, dac rogi pe Cel Atot puternic, <sup>6</sup>   dac  
 e ti curat i f r prihan , atunci negre it, El va veghea asupra ta, i va da înapoi fericirea  
 locuin ei tale nevinovate. <sup>7</sup>   Vechea ta prop ire va fi mic fa de cea de mai tîrziu.  
 Înv minte din p ania celor dinainte. <sup>8</sup>   Întreab pe cei din neamurile trecute, i ia  
 aminte la p ania p rin ilor lor. - <sup>9</sup>   C ci noi sîntem de ieri, i nu tim nimic, zilele noastre  
 pe p mînt nu sînt decît o umbr . - <sup>10</sup>   Ei te vor înv a, î i vor vorbi, i vor scoate din inima  
 lor aceste cuvinte: <sup>11</sup>   ,Cre te papura f r balt ? Cre te trestia f r umezeal ? <sup>12</sup>   Fiind  
 înc verde i f r s se taie, ea se usuc mai repede decît toate ierburile. <sup>13</sup>   A a se întîmpl  
 tuturor celor ce uit pe Dumnezeu, i n dejdea celui nelegiuit va peri. <sup>14</sup>   Încrederea lui este  
 zdrobit , i sprijinul lui este o pînz de p ianjen. <sup>15</sup>   Se bizuie pe casa lui, dar nu este tare; se  
 prinde de ea, dar nu ine. <sup>16</sup>   Cum d soarele, înverze te, î i întinde ramurile peste gr dina  
 sa, <sup>17</sup>   î i împlete te r d cinile printre pietre, p trunde pîn în ziduri. <sup>18</sup>   Dar dac -l smulgi  
 din locul în care st , locul acesta se leap d de el i zice: ,Nu tiu s te fi cunoscut  
 vreodat !` <sup>19</sup>   Iat , a a sînt desf t rile pe cari i le aduc c ile vie ii lui; apoi din acela  
 p mînt r sar al ii dup el. <sup>20</sup>   Nu, Dumnezeu nu leap d pe omul f r prihan , i nu  
 ocrote te pe cei r i. <sup>21</sup>   Ba înc , El î i umple gura cu strig te de bucurie, i buzele cu  
 cânt ri de veselie. <sup>22</sup>   Vr jma ii t i vor fi acoperi i de ru ine, iar cortul celor r i va pieri.````

## Chapter 9

<sup>1</sup>   Iov a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup>   ,, tiu bine c este a a. i cum ar putea omul s - i scoat  
 dreptate înaintea lui Dumnezeu? <sup>3</sup>   Dac ar voi s se certe cu El, din o mie de lucruri n'ar putea  
 s r spund la unul singur. <sup>4</sup>   A Lui este în elepciunea, i atotputernicia: cine I s'ar putea  
 împotrivi f r s fie pedepsit? <sup>5</sup>   El mut deodat mun ii, i -i r stoarn în mînia Sa.  
<sup>6</sup>   Zguduie p mîntul din temelia lui, de i se clatin stîlpii. <sup>7</sup>   Porunce te soarelui, i soarele nu



mai r sare; i ine stelele supt pecetea Lui. <sup>8</sup> Numai El întinde cerurile, i umbl pe  
 în l imile m rii. <sup>9</sup> El a f cut Ursul mare, luceaf rul de sear i Rali ele, i stelele din  
 inuturile de miaz zi. <sup>10</sup> El face lucruri mari i nep trunse, minuni f r num r. <sup>11</sup> Iat ,  
 El trece pe lîng mine, i nu -L v d, se duce i nu -L z resc. <sup>12</sup> Dac apuc El, cine -L  
 va opri? Cine -I va zice: „Ce faci?” <sup>13</sup> Dumnezeu nu- i întoarce mînia; supt El se pleac to i  
 sprijinatorii mîndriei. <sup>14</sup> i eu, cum s -I r spund? Ce cuvinte s aleg? <sup>15</sup> Chiar dac a  
 avea dreptate, nu I-a r spunde. Nu pot decît s m rog judec torului. <sup>16</sup> i chiar dac  
 m'ar asculta, cînd Îl chem, tot n'a putea crede c mi'a ascultat glasul; <sup>17</sup> El, care m izbe te  
 ca într'o furtun , care îmi înmul e te f r pricin r nile, <sup>18</sup> care nu m las s r suflu,  
 m satur de am r ciune. <sup>19</sup> S alerg la putere? El este atotputernic. La dreptate? Cine m  
 va ap ra? <sup>20</sup> Oricît dreptate a avea, gura mea m va osîndi; i oricît de nevinovat a fi,  
 El m va ar ta ca vinovat. <sup>21</sup> Nevinovat! Sînt; dar nu in la via , îmi dispre uiesc via a.  
<sup>22</sup> Ce-mi pas la urma urmei? C ci, îndr znesc s'o spun: El nimice te pe cel nevinovat ca i  
 pe cel vinovat. <sup>23</sup> i dac biciul ar pricinui m car îndat moartea!... Dar El rîde de încerc rile  
 celui nevinovat. <sup>24</sup> P mîntul este dat pe mînile celui nelegiuit; El acopere ochii judec torilor;  
 de nu El, apoi cine altul? <sup>25</sup> Zilele mele alearg mai iu i decît un alerg tor; fug f r s fi  
 v zut fericirea; <sup>26</sup> trec ca i cor biile cele iu i, ca vulturul care se r pede asupra pr zii.  
<sup>27</sup> Dac zic: „Vreau s -mi uit suferin ele, s -mi las întristarea, i s fiu voios,” <sup>28</sup> sînt  
 îngrozit de toate durerile mele. tiu c nu m vei scoate nevinovat. <sup>29</sup> i dac voi fi judecat  
 vinovat, pentrece s m mai trudes degeaba? <sup>30</sup> Chiar dac m'a sp la cu z pad , chiar  
 dac mi-a cur i mînile cu le ie, <sup>31</sup> Tu tot m'ai cufunda în mocirl , de s'ar scîrbi pîn  
 i hainele de mine! <sup>32</sup> C ci El nu este un om ca mine, ca s -I pot r spunde, i s mergem  
 împreun la judecat . <sup>33</sup> Nici nu este vreun mijlocitor între noi, care s - i pun mîna peste  
 noi amîndoi. <sup>34</sup> S - i trag îns varga deasupra mea, i s nu m mai turbure spaima Lui.  
<sup>35</sup> Atunci voi vorbi i nu m voi teme de El. Altfel, nu sînt st pîn pe mine.

## Chapter 10

<sup>1</sup> M'am desgustat de via ! Voi da drum slobod plîngerii mele, voi vorbi în am r ciunea  
sufletului meu. <sup>2</sup> Eu zic lui Dumnezeu: „Nu m'osîndi! Arat -mi pentru ce Te cer i cu mine!  
<sup>3</sup> Î i place s' chinuie ti, s' dispre uie ti f ptura mînilor Tale, în timp ce faci s' - i  
str luceasc' bun voin a peste sfatul celor r i? <sup>4</sup> Oare ai ochi de carne, sau vezi cum vede  
un om? <sup>5</sup> Zilele Tale sînt ca zilele omului, i anii T i ca anii lui, <sup>6</sup> ca s' cercetezi f r delegea  
mea i s' cau i p catul meu, <sup>7</sup> cînd tii bine c' nu sînt vinovat, i c' nimeni nu m'  
poate sc'pa din mîna Ta? <sup>8</sup> Mînile Tale m'au f'cut i m'au zidit, ele m'au întocmit în întregime...  
i Tu s' m' nimice ti! <sup>9</sup> Adu- i aminte c' Tu m'ai lucrat ca lutul; i vrei din nou s' m'  
prefaci în rîn ? <sup>10</sup> Nu m'ai muls ca laptele? <sup>11</sup> M'ai îmbr'cat cu piele i carne, m'ai esut  
cu oase i vine; <sup>12</sup> mi-ai dat bun voin a Ta i via a, m'ai p' strat cu suflarea prin îngrijirile  
i paza Ta. <sup>13</sup> Iat' totu' ce ascundeai în inima Ta, iat' , tiu acum, ce aveai de gînd: <sup>14</sup> c' ,  
dac' p' c' tuiesc, s' m' pînde ti, i s' nu-mi ier' i f r delegea. <sup>15</sup> Dac' sînt vinovat,  
vai de mine! Dac' sînt nevinovat, nu îndr'znesc s' -mi ridic capul, s' tul de ru'ine i cufundat  
în tic'lo'ia mea. <sup>16</sup> i dac' îndr'znesc s' -l ridic, m' urm' re ti ca un leu, m' love ti  
cu lucruri de mirat, <sup>17</sup> Îmi pui înainte noi martori împotriv' , Î i cre' te mînia împotriva mea,  
i m' n' p' de ti cu o droaie de nenorociri. <sup>18</sup> Pentruce m'ai scos din pîntecele mamei mele?  
O, de a' fi murit, i ochiul s' nu m' fi v'zut! <sup>19</sup> A' fi ca' i cum n'a' fi fost, i din  
pîntecele mamei mele a' fi trecut în mormînt! <sup>20</sup> Nu sînt zilele mele destul de pu'ine? S' m'  
lase dar, s' plece dela mine, i s' r' suflu pu' in, <sup>21</sup> înainte de a m' duce, ca s' nu m'  
mai întorc, <sup>22</sup> în ara întunerecului i a umbrei mor'ii, în ara negurii adînci, unde domne te  
umbra mor'ii i neorînduiala, i unde lumina este ca întunerecul!``

## Chapter 11

<sup>1</sup> ofar din Naama a luat cuvântul și a zis: <sup>2</sup> „Să rămân această năvală de cuvinte  
 fără răspuns, și să creadă limbutul că are dreptate? <sup>3</sup> Vor face vorbele tale de erte pe  
 oameni să tacă? Și vei bate joc de alții, fără să te faci ceva de rușine? <sup>4</sup> Tu zici:  
 „Felul meu de a vedea este drept, și sînt curat în ochii Tăi.” <sup>5</sup> A! de ar vrea Dumnezeu să  
 vorbească, de și-ar deschide buzele și și răspunde, <sup>6</sup> și de și-ar descoperi tainele  
 în elepciunii Lui, ale înțelepciunii Lui nemărginite, ai vedea atunci că nu și răsplătește  
 totuși după fărădelegea ta. <sup>7</sup> Poți spune tu că poți prinde adîncimile lui Dumnezeu,  
 că poți ajunge la cunoștința desvîrită a Celui Atotputernic? <sup>8</sup> Cît cerurile și de înalt:  
 ce poți face? Mai adînc decît Locuința morților: ce poți face? <sup>9</sup> Întinderea ei este mai  
 lungă decît pîmîntul, și mai lată decît marea. <sup>10</sup> Dacă apucă, dacă închide și cheamă  
 El la judecată, cine-L poate opri? <sup>11</sup> Căci El cunoaște pe făcătorii de rele, vede uor pe  
 vinovați. <sup>12</sup> Omul dimpotrivă, are minte de nebun, și s'a născut ca mînzul unui mgar  
 sălbatic! <sup>13</sup> Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întinde-ți mîinile spre El.  
<sup>14</sup> Depărtează-te de fărădelege, și nu lăsa nedreptatea să locuiască în cortul tău. <sup>15</sup>  
 atunci, și vei ridica fruntea fără teamă, vei fi tare și fără frică; <sup>16</sup> și vei uita  
 suferințele, și vei aduce aminte de ele ca de niște ape cari s'au scurs. <sup>17</sup> Zilele tale vor  
 străluci mai tare decît soarele la amiază, întunerecul tău va fi ca lumina dimineții. <sup>18</sup> Vei fi  
 plin de încredere, și nădejdea nu-ți va fi zădărnice. Te vei uita în jurul tău, și vei vedea  
 că te poți odihni liniștit. <sup>19</sup> Te vei culca și nimeni nu te va turbura, și mulți vor umbla  
 după bunăvoința ta. <sup>20</sup> Dar ochii celor răi se vor topi; ei n'au loc de scapare: moartea, iată  
 nădejdea lor!”

## Chapter 12

<sup>1</sup> Iov a luat cuvântul și a zis: <sup>2</sup> „S'ar putea zice, în adevăr, că neamul omenesc sînteți voi,  
 și cînd odată cu voi va muri și înțelepciunea! <sup>3</sup> Am și eu minte ca voi, nu sînt mai pe jos

decât voi. i cine nu tie lucrurile pe cari le spune i voi? <sup>4</sup> Eu sînt de batjocura prietenilor mei,  
 cînd cer ajutorul lui Dumnezeu: dreptul, nevinovatul, de batjocur ! <sup>5</sup> Dispre în nenorocire!  
 -iat zicerea celor ferici i: d brînci cui alunec cu piciorul! <sup>6</sup> J fuitorilor li se las corturile  
 în pace, celor ce mînie pe Dumnezeu le merge bine, m car c Dumnezeuul lor este în pumn.  
<sup>7</sup> Întreab dobitoacele, i te vor înv a, p s rile cerului, i î i vor spune; <sup>8</sup> vorbe te  
 p mîntului, i te va înv a; i pe tii m rii î i vor povesti. <sup>9</sup> Cine nu vede în toate acestea  
 dovada c mîna Domnului a f cut asemenea lucruri? <sup>10</sup> El ine în mîn sufletul a tot ce  
 tr ie te, suflarea oric rui trup omenesc. <sup>11</sup> Nu deosebe te urechea cuvintele, cum gust  
 cerul gurii mînc rile? <sup>12</sup> La b trîni se g se te în elepciunea, i într'o via lung e  
 priceperea. <sup>13</sup> La Dumnezeu este în elepciunea i puterea; sfatul i priceperea ale Lui sînt.  
<sup>14</sup> Ce d rîm El, nu va fi zidit din nou; pe cine -l închide El, nimeni nu -l va sc pa. <sup>15</sup> El  
 opre te apele i totul se usuc ; El le d drumul, i pustiesc p mîntul. <sup>16</sup> El are puterea i  
 în elepciunea; El st pîne te pe celce se r t ce te sau r t ce te pe al ii. <sup>17</sup> El ia robi  
 pe sftnici, i turbur mintea judec torilor. <sup>18</sup> El desleag leg tura împ ra ilor, i le  
 pune o frînghie în jurul coapselor. <sup>19</sup> El ia robi pe preo i; El r stoarn pe cei puternici <sup>20</sup> El  
 taie vorba celor me teri la vorb ; El ia mintea celor b trîni. <sup>21</sup> El vars dispre ul asupra  
 celor mari; El desleag brîul celor tari. <sup>22</sup> El descopere ce este ascuns în întunerec, El aduce la  
 lumin umbra mor ii. <sup>23</sup> El face pe neamuri s creasc , i El le nimice te; El le întinde  
 pîn departe, i El le aduce înapoi în hotarele lor. <sup>24</sup> El ia mintea c peteniilor poporului, El îi  
 face s r t ceasc în pustiuri f r drum, <sup>25</sup> unde bîjb ie prin întunerec, i nu v d  
 deslu it; El îi face s se clatine ca ni te oameni be i.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Iat , ochiul meu a v zut toate acestea, urechea mea a auzit i a luat seama. <sup>2</sup> Ce ti i  
 voi, tiu i eu, nu sînt mai pe jos decât voi. <sup>3</sup> Dar vreau s vorbesc acum Celui Atotputernic,

vreau s -mi ap r pricina înaintea lui Dumnezeu. <sup>4</sup> C ci voi sînte i ni te f uritori de minciuni,  
sînte i cu to ii ni te doftori de nimic. <sup>5</sup> O, de a i fi t cut, ce în elepciune a i fi ar tat!  
<sup>6</sup> Acum, asculta i, v rog, ap rarea mea, i lua i aminte la r spunsul buzelor mele! <sup>7</sup> Vre i  
s vorbi i lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu? i s spune i minciuni, ca s  
<sup>8</sup> -L ap ra i? Vre i s ine i cu El i s face i pe ap r torii lui Dumnezeu? <sup>9</sup> Dac  
v va cerceta El, va g si bine oare? Sau vre i s -L în ela i cum în ela i pe un om?  
<sup>10</sup> Nu, nu; ci El v va osîndi, dac în ascuns nu lucra i decît p rtinindu -L pe El. <sup>11</sup> Nu v  
înfrico eaz m re ia Lui? i nu cade groaza Lui peste voi? <sup>12</sup> P rerile voastre sînt p reri  
de cenu , în t riturele voastre sînt în t riture de lut. <sup>13</sup> T ce i, l sa i-m , vreau s  
vorbesc! În tîmpl -mi-se ce mi s'ar în tîmpla. <sup>14</sup> Îmi voi lua carnea în din i, i îmi voi pune  
via a în joc. <sup>15</sup> Da, m va ucide: n'am nimic de n d jduit; dar îmi voi ap ra purtarea în  
fa a Lui. <sup>16</sup> Chiar i lucrul acesta poate sluji la sc para mea, c ci un nelegiuit nu  
în dr zne te s vin înaintea Lui. <sup>17</sup> Asculta i, asculta i cuvintele mele, lua i aminte la  
cele ce voi spune. <sup>18</sup> Iat -m sînt gata s -mi ap r pricina, c ci tiu c am dreptate. <sup>19</sup> Are  
cineva ceva de spus împotriva mea? Atunci tac, i vreau s mor. <sup>20</sup> Numai dou lucruri f -mi,  
i nu m voi ascunde de Fa a Ta: <sup>21</sup> Trage- i mîna de pe mine, i nu m mai turbura cu  
groaza Ta. <sup>22</sup> Apoi cheam -m i- i voi r spunde; sau las -m s vorbesc eu, i  
r spunde-mi Tu! <sup>23</sup> Cîte f r delegi i p cate am f cut? Arat -mi c lc rile de lege i  
p catele mele. <sup>24</sup> Pentru ce Î i ascunzi Fa a, i m iei drept vr jma ? <sup>25</sup> Vrei s love ti  
o frunz suflat de vînt? Vrei s urm re ti un pai uscat? <sup>26</sup> Pentru ce s m love ti cu  
suferin e amare, i s m pedepse ti pentru gre eli din tinere ? <sup>27</sup> Pentru ce s -mi  
pui picioarele în butuci, s -mi pînde ti toate mi c rile, s pui hotar pa ilor mei, <sup>28</sup> cînd  
trupul meu cade în putrezire ca o hain mîncat de molii?

## Chapter 14

<sup>1</sup> Omul n scut din femeie, are via a scurt , dar plin de necazuri. <sup>2</sup> Se na te i e t iat  
ca o floare; fuge i pier e ca o umbr . <sup>3</sup> i asupra lui ai Tu ochiul deschis! i pe mine m  
tragi la judecat cu Tine! <sup>4</sup> Cum ar putea s ias dintr'o fiin necurat un om curat? Nu  
poate s ias niciunul. <sup>5</sup> Dac zilele lui sînt hot rîte, dac i-ai num rat lunile, dac i-ai  
însemnat hotarul pe care nu -l va putea trece, <sup>6</sup> întoarce- i m car privirile dela el, i d -i  
r gaz, s aib m car bucuria pe care o are simbria ul la sfîr itul zilei. <sup>7</sup> Un copac, i tot  
are n dejde: c ci cînd este t iat, odr sle te din nou, i iar d l stari. <sup>8</sup> Cînd i -a îmb trînit  
r d cina în p mînt, cînd îi pier e trunchiul în rîn , <sup>9</sup> înverze te iar de mirosul apei,  
i d ramuri de parc ar fi s dit din nou. <sup>10</sup> Dar omul cînd moare, r mîne întins; omul, cînd  
î i d sufletul, unde mai este? <sup>11</sup> Cum pier apele din lacuri, i cum seac i se usuc rîurile,  
<sup>12</sup> a a se culc i omul i nu se mai scoal ; cît vor fi cerurile, nu se mai de teapt , i nu  
se mai scoal din somnul lui. <sup>13</sup> Ah! de m'ai ascunde în locuin a mor ilor, de m'ai acoperi  
pîn - i va trece mînia, i de mi-ai rîndui o vreme cînd Î i vei aduce iar aminte de mine!  
<sup>14</sup> Dac omul odat mort ar putea s mai învieze, a mai trage n dejde în tot timpul  
suferin elor mele, pîn mi se va schimba starea în care m g sesc. <sup>15</sup> Atunci m'ai chema, i  
i-a r spunde, i i-ar fi dor de f ptura mînilor Tale. <sup>16</sup> Dar ast zi îmi numeri pa ii, ai  
ochiul asupra p catelor mele; <sup>17</sup> c lc rile mele de lege sînt pecetluite într'un m nunchi, i  
n scoce ti f r delegi în sarcina mea. <sup>18</sup> Cum se pr bu e te muntele i pier e, cum pier e  
stînc a din locul ei, <sup>19</sup> cum este mîncat piatra de ape, i cum este luat p mîntul de rîu: a a  
nimice ti Tu n dejdea omului. <sup>20</sup> Îl urm re ti într'una, i se duce; Îi schimonose ti fa a,  
i apoi îi dai drumul. <sup>21</sup> De ajung fiii lui la cinste, el nu tie nimic; de sînt înjosi i, habar n'are.  
<sup>22</sup> Numai pentru el simte durere în trupul lui, numai pentru el simte întristare în sufletul lui.``

## Chapter 15

<sup>1</sup> Elifaz din Teman a luat cuvîntul, și a zis: <sup>2</sup> „Se cade să dea în eleptul ca să spun  
 în elepciune de artă? Sau să-și umfle pieptul cu vînt de sărit? <sup>3</sup> Să se apere prin  
 cuvinte cari n'ajut la nimic, și prin cuvînturi cari nu slujesc la nimic? <sup>4</sup> Tu nimicești chiar  
 și frica de Dumnezeu, nimicești orice simțire de evlavie făcută de Dumnezeu. <sup>5</sup> Nelegiuirea  
 tă îmi cârmuiește gura, și împrumiți vorbirea oamenilor vicleni. <sup>6</sup> Nu eu, ci gura ta te  
 osîndește, buzele tale mărturisesc împotriva ta. <sup>7</sup> Tu ești omul care s'a născut înfîși? Te-ai  
 născut tu înaintea dealurilor? <sup>8</sup> Ai fost tu la sfaturile lui Dumnezeu; și ai sorbit din ele  
 în elepciune pentru tine? <sup>9</sup> Ceții tu și suntim și noi? Ce cunoștință ai tu pe care  
 să n'o avem și noi? <sup>10</sup> Între noi sînt peri albi, bătrîni, oameni mai înziliți decît tatăl tău.  
<sup>11</sup> Pu în lucru sînt mîngîierile lui Dumnezeu pentru tine, și cuvintele cari-ți vorbesc atît de  
 blînd?... <sup>12</sup> Încotro te trage inima, și ce înseamnă această privire întoarsă a ochilor tăi? <sup>13</sup> Ce!  
 împotriva lui Dumnezeu îți îndrepi tu mînia, și-ți ies din gură cuvinte ca acestea? <sup>14</sup> ,Ce  
 este omul, ca să fie curat? și poate cel născut din femeie să fie fără prihan? <sup>15</sup> Dac  
 n'are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dac'nici cerurile nu sînt curate înaintea Lui, <sup>16</sup> cu  
 cît mai puțin în ființa urîcioasă și stricat-omul, care bea nelegiuirea ca apă! <sup>17</sup> Vreau să te  
 învîd, ascultă-mă! Voi istorisi ce am văzut, <sup>18</sup> ce au arătat în elepții, ce au descoperit  
 ei, auzind dela prinții lor, <sup>19</sup> cîc rora singuri li se dăduse așară, și printre cari nici un străin  
 nu venise încă. <sup>20</sup> ,Omul cel rău îți duce în nelinițe toate zilele vieții, toți anii de cari  
 are parte cel nelegiuit. <sup>21</sup> Împete de spaimă răsună la urechile lui: În mijlocul fericirii lui,  
 pustiitorul se va arunca asupra lui. <sup>22</sup> El nu trage nădejde să scape de întunerec, vede sabia care  
 îl amenință; <sup>23</sup> aleargă înapoi și încolo să caute pîine, și-ți așteaptă ziua  
 întunerecului. <sup>24</sup> Necazul și nelinițea îl înspăimîntă, și se aruncă asupra lui ca un împărat  
 gata de luptă. <sup>25</sup> Căci a ridicat mîna împotriva lui Dumnezeu, s'a împotrivit Celui Atot Puternic,  
<sup>26</sup> și a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui cu partea cea mai tare a scuturilor lui.  
<sup>27</sup> Avea fața acoperită cu grîsime, coapsele încărcate cu osînz, <sup>28</sup> și locuia în cetăți

nimicite, în case p r site, sortite s fie d rîmate. <sup>29</sup> Nu se va mai îmbog i, averea nu -i  
 va cre te, i avu ia nu se va mai întinde pe p mînt. <sup>30</sup> Nu va putea ie i din întunerec, flac ra  
 îi va arde ml di ele, i Dumnezeu îl va pierde cu suflarea gurii Lui. <sup>31</sup> Dacă se încrede în  
 r u, se în eal , c ci r ul îi va fi r splata. <sup>32</sup> Ea va veni înainte de cap tul zilelor lui, i  
 ramura lui nu va mai înverzi. <sup>33</sup> Va fi ca o vi despoiat de roadele ei înc verzi, ca un  
 m slin ale c rui flori au c zut. <sup>34</sup> C ci casa celui nelegiuit va ajunge stearp , i cortul  
 omului stricat îl va mânca focul. <sup>35</sup> El z misle te r ul i na te r ul: în sînul lui coace roade  
 cari -l în eal . ``

## Chapter 16

<sup>1</sup> Iov a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Astfel de lucruri am auzit eu des; voi to i sînte i ni te  
 mîngîietori sup r cio i. <sup>3</sup> Cînd se vor sfîr i aceste vorbe în vînt? i pentruce atîta sup rare  
 în r spunsurile tale? <sup>4</sup> Ca voi a vorbi eu, de a i fi în locul meu? V'a cople i cu vorbe, a  
 da din cap la voi, v'a mîngîia cu gura, i a mi ca din buze ca s v u urez durerea?  
<sup>5</sup> <sup>6</sup> Dacă vorbesc, durerea nu mi s'alîn , iar dac tac, cu ce se mic oreaz ? <sup>7</sup> Dar acum, vai!  
 El m'a stors de puteri... Mi-ai pustiit toat casa! <sup>8</sup> M'ai apucat, ca pe un vinovat; dovad  
 sl biciunea mea, care se ridic i m învinuie în fa . <sup>9</sup> M sfî ie i m urm re te  
 în mînia Lui, scrî ne te din din i împotriva mea, m love te i m str punge cu privirea  
 Lui. <sup>10</sup> Ei deschid gura s m m nînce, m oc r sc i m bat peste obraji, se  
 învier uneaz cu to ii dup mine. <sup>11</sup> Dumnezeu m las la bunul plac al celor nelegiui i,  
 i m arunc în mînile celor r i. <sup>12</sup> Eram lini tit, i m'a scuturat, m'a apucat de ceaf i  
 m'a zdrobit, a tras asupra mea ca într'o înt . <sup>13</sup> S ge ile Lui m înconjur de toate p r ile;  
 îmi str punge r runchii f r mil , îmi vars fierea pe p mînt, <sup>14</sup> m frînge buc i,  
 buc i, se arunc asupra mea ca un r zboinic. <sup>15</sup> Mi-am cusut un sac pe piele, i mi-am  
 pr v lit capul în rîn . <sup>16</sup> Plînsul mi -a înro it fa a; i umbra mor ii este pe pleoapele



<sup>17</sup> mele. Totu n'am f cut nicio nelegiuire, i rug ciunea mea totdeauna a fost curat .  
<sup>18</sup> P mîntule, nu-mi acoperi sîngele, i vaietele mele s n'aib margine! <sup>19</sup> Chiar acum,  
<sup>20</sup> martorul meu este în cer, ap r torul meu este în locurile înalte. Prietenii mei rîd de mine, dar  
<sup>21</sup> eu m rog lui Dumnezeu cu lacr mi, s fac dreptate omului înaintea lui Dumnezeu, i  
<sup>22</sup> fiului omului împotriva prietenilor lui. C ci num rul anilor mei se apropie de sfîr it, i  
 m voi duce pe o c rare de unde nu m voi mai întoarce.

### Chapter 17

<sup>1</sup> Mi se pierde suflarea, mi se sting zilele, m a teapt mormîntul. <sup>2</sup> Sînt înconjurat de  
 batjocoritori, i ochiul meu trebuie s priveasc spre oc rile lor. <sup>3</sup> Pune-Te singur z log  
 pentru mine înaintea Ta; altfel, cine ar putea r spunde pentru mine? <sup>4</sup> C ci le-ai încuiat inima  
 în fa a priceperii. De aceea nici nu -i vei l sa s biruie. <sup>5</sup> Cine d pe prieteni s fie pr da i,  
 copiilor aceluia li se vor topi ochii. <sup>6</sup> M'a f cut de basmul oamenilor, i ca unul pe care -l scuiپی  
 în fa ! <sup>7</sup> Ochiul mi se întunec de durere; toate m dularele mele sînt ca o umbr . <sup>8</sup> Oamenii  
 f r prihan sînt înm rmuri i de aceasta, i cel nevinovat se r scoal împotriva celui  
<sup>9</sup> nelegiuit. Cel f r prihan r mîne totu tare pe calea lui, cel cu mînile curate se înt re te  
<sup>10</sup> tot mai mult. Dar voi to i, întoarce i-v , veni i iar cu cuvînt rile voastre, i v  
 voi ar ta c între voi niciunul nu e în elept. <sup>11</sup> Ce! mi s'au dus zilele, mi s'au nimicit planurile,  
 planurile acelea f cute cu atîta iubire în inima mea... <sup>12</sup> i ei mai spun c noaptea este zi, c  
 se apropie lumina, cînd întunerecul a i venit! <sup>13</sup> Cînd Locuin a mor ilor o a tept ca  
 locuin , cînd în întunerec îmi voi în l a culcu ul; <sup>14</sup> cînd strig gropii: ‚Tu e ti tat l  
 meu!‘ i viermilor: ‚Voi sînte i mama i sora mea!‘ <sup>15</sup> Unde mai este atunci n dejdea mea?  
<sup>16</sup> i cine mai poate vedea n dejdea mea? Ea se va pogorî cu mine la por ile locuin ei  
 mor ilor, cînd vom merge împreun . s ne odihnim în rîn .``

## Chapter 18

<sup>1</sup> Bildad din uah a luat cuvântul i a zis: <sup>2</sup> „Cînd vei pune cap t acestor cuvînt ri? Vino- i  
 în minte i apoi vom vorbi. <sup>3</sup> Pentruce ne soco i atît de dobitoci? Pentru ce ne prive ti ca pe  
 ni te vite? <sup>4</sup> Oare pentru tine, care te sfî ii în mînia ta, s'ajung pustiu p mîntul, i s se  
 str mute stîncile din locul lor? <sup>5</sup> Da, lumina celui r u se va stinge, i flac ra din focul lui,  
 nu va mai str luci. <sup>6</sup> Se va întuneca lumina în cortul lui, i se va stinge candela deasupra lui.  
<sup>7</sup> Pa ii lui cei puternici se vor strîmta; i, cu toate opintirile lui, va c dea. <sup>8</sup> C ci calc cu  
 picioarele pe la , i umbl prin ochiuri de re ea; <sup>9</sup> este prins în curs de c lc i, i la ul  
 pune st pînire pe el; <sup>10</sup> capcana în care se prinde este ascuns în p mînt, i prinz toarea îi  
 st pe c rare. <sup>11</sup> De jur împrejur îl apuc spaima, i -l urm re te pas cu pas. <sup>12</sup> Foamea îi  
 m nînc puterile, nenorocirea este al turi de el. <sup>13</sup> M dularele îi sînt mistuite unul dup  
 altul, m dularele îi sînt mîncate de întîiul n scut al mor ii. <sup>14</sup> Este smuls din cortul lui unde  
 se credea la ad post, i este tîrît spre împ ratul spaimelor. <sup>15</sup> Nimeni din ai lui nu locuie te  
 în cortul lui, pucioas este pres rat pe locuin a lui. <sup>16</sup> Jos, i se usuc r d cinile; sus îi  
 sînt ramurile t iate. <sup>17</sup> Îi piere pomenirea de pe p mînt, numele lui nu mai este pe uli .  
<sup>18</sup> Este împins din lumin în întunerec, i este izgonit din lume. <sup>19</sup> Nu las nici mo tenitori,  
<sup>20</sup> nici s mîn în poporul s u, nicio r m i vie în locurile în cari locuia. Neamurile  
 cari vor veni se vor uimi de pr p direa lui, i neamul de acum va fi cuprins de groaz .  
<sup>21</sup> Aceasta este soarta celui r u, aceasta este soarta celui ce nu cunoa te pe Dumnezeu.``

## Chapter 19

<sup>1</sup> Iov a luat cuvântul i a zis: <sup>2</sup> „Pîn cînd îmi ve i întrista sufletul, i m ve i zdrobi  
 cu cuvînt rile voastre? <sup>3</sup> Iat c de zece ori m'a i batjocorit; nu v este ru ine s v  
 purta i a a? <sup>4</sup> Dac am p c tuit cu adev rat, numai eu sînt r spunz tor de aceasta.

5 Crede i c m pute i lua de sus? Crede i c mi-a i dovedit c sînt vinovat? 6 Atunci  
 s ti i c Dumnezeu m urm re te, i m înevele te cu la ul Lui. 7 Iat , ip de  
 silnicie, i nimeni nu r spunde; cer dreptate, i dreptate nu este! 8 Mi -a t iat orice ie ire,  
 i nu pot trece; a r spîndit întunerec pe c r rile mele. 9 M'a despoiat de slava mea, mi -a luat  
 cununa de pe cap, 10 m'a zdrobit din toate p r ile, i pier; mi -a smuls n dejdea ca pe un  
 11 copac. S'a aprins de mînie împotriva mea, S'a purtat cu mine ca i cu un vr jma . 12 O tile  
 Lui au pornit deodat înainte, i-au croit drum pîn la mine, i au t b rît în jurul cortului  
 13 meu. A dep rtat pe fra ii mei dela mine, i prietenii mei s'au îinstr inat de mine. 14 Rudele  
 mele m'au p r sit, i cei mai deaproape ai mei m'au uitat. 15 Casnicii mei i slugile mele m  
 privesc ca pe un str in, în ochii lor sînt un necunoscut. 16 Chem pe robul meu, i nu r spunde;  
 îl rog cu gura mea, i degeaba. 17 Suflarea mea a ajuns nesuferit nevestei mele, i duhoarea  
 mea a ajuns nesuferit fiilor mamei mele. 18 Pîn i copiii m dispre uiesc: dac m scol,  
 ei m oc r sc. 19 Aceia în cari m încredeam m ur sc, aceia pe cari îi iubeam s'au întors  
 împotriva mea. 20 Oasele mi se in de piele i de carne; nu mi -a mai r mas decît pielea de pe  
 21 din i. Fie-v mil , fie-v mil de mine, prietenii mei! C ci mîna lui Dumnezeu m'a  
 22 lovit. Dece m urm ri i ca Dumnezeu? i nu v mai s tura i de carnea mea? 23 Oh!  
 a vrea ca vorbele mele s fie scrise, s fie scrise într'o carte; 24 a vrea s fie s pate cu  
 un priboi de fier i cu plumb în stînc pe vecie... 25 Dar tiu c R scump r torul meu  
 este viu, i c se va ridica la urm pe p mînt. 26 Chiar dac mi se va nimici pielea, i chiar  
 27 dac nu voi mai avea carne, voi vedea totu pe Dumnezeu. Îl voi vedea i-mi va fi binevoitor;  
 ochii mei Îl vor vedea, i nu ai altuia. Sufletul meu tînje te de dorul acesta înl untrul meu.  
 28 Atunci ve i zice: „Pentruce -l urm ream noi?” C ci dreptatea pricinii mele va fi cunoscut .  
 29 Teme i-v de sabie: c ci pedepsele date cu sabia sînt grozave! i s ti i c este o  
 judecat .`

## Chapter 20

<sup>1</sup> ofar din Naama a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Gîndurile mele m silesc s r spund, i  
fr mîntarea mea nu-mi d pace. <sup>3</sup> Am auzit muștr ri cari m umplu de ru ine, i din adîncul  
min ii mele duhul m face s r spund. <sup>4</sup> Nu tii tu c , de mult de tot, de cînd a fost a ezat  
omul pe p mînt, <sup>5</sup> biruin a celor r i a fost scurt , i bucuria nelegiuitului numai de o clip ?  
<sup>6</sup> Chiar dac s'ar în l a pîn la ceruri, i capul i-ar ajunge pîn la nori, <sup>7</sup> va pieri pentru  
totdeauna, ca murd ria lui, i cei ce -l vedeau vor zice: „Unde este?” <sup>8</sup> Va sbura ca un vis, i  
nu -l vor mai g si; va pieri ca o vedenie de noapte. <sup>9</sup> Ochiul care -l privea nu -l va mai privi, locul  
în care locuia nu -l va mai z ri. <sup>10</sup> Peste fiii lui vor n v li cei s raci, i mînile lui vor da  
înapoi ce a r pit cu sila. <sup>11</sup> Oasele lui, pline de vlaga tinere ii, î i vor avea culcu ul cu el în  
rîn . <sup>12</sup> Dulce era r ul în gura lui, îl ascundea subt limb , <sup>13</sup> îl mesteca într'una i nu -l  
l sa, îl inea în cerul gurii: <sup>14</sup> dar hrana lui se va preface în m runtaiele lui, va ajunge în trupul  
lui o otrav de aspid . <sup>15</sup> Bog iile înghi ite le va v rsa, Dumnezeu le va scoate din  
pîntecele lui. <sup>16</sup> Otrav de aspid a supt, i de aceea, limba n pîrcii îl va ucide. <sup>17</sup> Nu- i va  
mai plimba privirile peste pîraiele i rîurile de miere i de lapte, <sup>18</sup> va da înapoi ce a cî tigat,  
i nu va mai trage folos din cî tig; va da înapoi tot ce a luat, i nu se va mai bucura de el,  
<sup>19</sup> c ci a asuprit pe s raci, i i -a l sat s piar , a d rîmat case i nu le -a zidit la loc.  
<sup>20</sup> L comia lui n'a cunoscut margini; dar nu va sc pa ce are mai scump. <sup>21</sup> Nimic nu scap de  
l comia lui, dar bun starea lui nu va inea. <sup>22</sup> În mijlocul bel uguii va fi în nevoie; mîna  
tuturor tic lo ilor se va ridica asupra lui. <sup>23</sup> i iat , ca s -i umple pîntecele, Dumnezeu va  
trimete peste el focul mîniei Lui, i -l va s tura cu o ploaie de s ge i. <sup>24</sup> Dac va sc pa de  
armele de fer, îl va str punge arcul de aram . <sup>25</sup> Î i smulge din trup s geata, care schinteie  
la ie irea din fierea lui, i îl apuc spaimetele mor ii. <sup>26</sup> Toate nenorocirile sînt p strate pentru  
comorile lui; va fi mistuit de un foc pe care nu -l va aprinde omul, <sup>27</sup> Cerurile îi vor desveli  
f r delegea, i p mîntul se va ridica împotriva lui. <sup>28</sup> Veniturile casei lui se vor perde, vor  
pieri în ziua mîniei lui Dumnezeu. <sup>29</sup> Aceasta este soarta pe care o p streaz Dumnezeu celui  
r u, aceasta este mo tenirea pe care i -o hot r te Dumnezeu.``

## Chapter 21

<sup>1</sup> Iov a luat cuvîntul și a zis: <sup>2</sup> „Asculta și, asculta și cuvintele mele, da-mi-măcar această  
 mîngîiere. <sup>3</sup> Lăsa-mă să vorbesc, vă rog; și, după ce voi vorbi, veți putea să vă  
 bateți în joc. <sup>4</sup> Oare împotriva unui om se îndreaptă plîngerea mea? și pentru ce n'ar fi  
 nerăbdător? <sup>5</sup> Privește-mă, mira-mă, și pune-mă la gură. <sup>6</sup> Cînd mă gîndesc, mă  
 înspăimînt, și un tremur îmi apucă tot trupul: <sup>7</sup> Pentru ce țin înșelăciunile acestea? Pentru ce mă vezi  
 înșelînd și sporind în putere? <sup>8</sup> Să mă așeze în fața lor, odraslele  
 lor propășesc sub ochii lor. <sup>9</sup> În casele lor domnește pacea, fără umbră de frică; nu iaua  
 lui Dumnezeu nu vine să-i lovească. <sup>10</sup> Taurii lor sînt plini de vlagă și prșitorii, juncanele  
 lor zămislesc și nu leapădă. <sup>11</sup> Își lasă copiii să se împrătie ca niște oi, și copiii se  
 sbeguiesc în jurul lor. <sup>12</sup> Cîntă cu sunet de tobă și de arfă, se desfășoară cu sunete de caval.  
<sup>13</sup> Își petrec zilele în fericire, și se pogoară într-o clipă în locuințele morților. <sup>14</sup> Și totu-  
 ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă de la noi. Nu vom să cunoaștem căile Tale. <sup>15</sup> Ce este Cel Atot-  
 puternic, ca să -l slujim? Ce vom cântă da că -l vom înălța rugăciuni? <sup>16</sup> Ce! nu sînt ei  
 înșelători și înșelători? -Departați de mine sfatul celor răi! - <sup>17</sup> dar de multe ori se împlinesc  
 și se sting candelă, și vin sărăcia peste ei, și le deaie lor Dumnezeu partea lor de dureri  
 în mînia Lui, <sup>18</sup> să fie ca paiul luat de vînt, ca pleava luat de vîrtej? <sup>19</sup> Veți zice că pentru  
 fiii Săi pștează Dumnezeu pedeapsa. Dar pe el, pe nelegiuit, ar trebui să-l pedepsească  
 Dumnezeu, ca să simtă; <sup>20</sup> el ar trebui să-i vadă nimicirea, el ar trebui să bea mînia Celui  
 Atotputernic. <sup>21</sup> Căci, ce-i pasul lui ce va fi de casa lui după el, cînd numărul lunilor și s'a  
 împlinit? <sup>22</sup> Oare pe Dumnezeu îl vom înșela minte, pe El, care cărmuiește duhurile cerești?  
<sup>23</sup> Unul moare în mijlocul prosperității, și în fericirii, <sup>24</sup> cu coapsele încărcate de grîsimi,  
 și măduva oaselor plină de suc. <sup>25</sup> Altul moare, cu amară ciunea în suflet, fără să se fi  
 bucurat de vreă fericire, <sup>26</sup> și amîndoi adorm în rînă, amîndoi sînt mîncăți de viermi.  
<sup>27</sup> Și tu eu bine cări sînt gîndurile voastre, ce judecăți nedrepte roștiți asupra mea. <sup>28</sup> Voi

zice i: „Unde este casa ap s torului? Unde este cortul în care locuiau nelegiui ii?”<sup>29</sup> Dar ce!  
 n'a i întrebat pe c l tori, i nu ti i ce istorisesc ei?<sup>30</sup> Cum în ziua nenorocirii, cel r u  
 este cru at, i în ziua mîniei, el scap .<sup>31</sup> Cine îl mustr în fa pentru purtarea lui? Cine  
 îi r spl te te tot ce a f cut?<sup>32</sup> Este dus la groap , i i se pune o straj la mormînt.  
<sup>33</sup> Bulg rii din vale îi sînt mai u ori, c ci to i oamenii merg dup el, i o mul ime îi  
 merge înainte.<sup>34</sup> Pentruce dar îmi da i mîngîieri de erte? Ce mai r mîne din r spunsurile  
 voastre decît viclenie?``

## Chapter 22

<sup>1</sup> Elifaz din Teman a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Poate un om s aduc vreun folos lui  
 Dumnezeu? Nu; ci în eleptul nu- i folose te de cît lui. <sup>3</sup> Dac e ti f r prihan , are Cel  
 Atotputernic vre un folos? i dac tr ie ti f r vin , ce va cî tiga El? <sup>4</sup> Pentru evlavia  
 ta te pedepse te El oare, i intr la judecat cu tine? <sup>5</sup> Nu -i mare r utatea ta? i  
 f r delegile tale f r num r? <sup>6</sup> Luai f r pricin z loage dela fra ii ti, l sai f r  
 haine pe cei goi. <sup>7</sup> Nu d deai ap omului însetat, nu voiai s dai pîne omului fl mînd. <sup>8</sup> ara  
 era a ta, fiindc erai mai tare, te a ezai în ea, fiindc erai cu vaz . <sup>9</sup> D deai afar pe v duve  
 cu mînil e goale, i bra ele orfanilor le frîngeai. <sup>10</sup> Pentru aceea e ti înconjurat de curse, i  
 te -a apucat groaza dintr'o dat . <sup>11</sup> Nu vezi dar acest întunerec, aceste ape multe cari te n p desc?  
<sup>12</sup> Nu este Dumnezeu sus în ceruri? Prive te vîrful stelelor, ce înalt este! <sup>13</sup> i tu zici: „Ce tie  
 Dumnezeu? Poate s judece El prin întunerecul de nori? <sup>14</sup> Îl înf oar norii, nu vede nimic,  
 bolta cereasc abea dac o str bate!” <sup>15</sup> Ce! vrei s'apuci pe calea str veche, pe care au urmat  
 -o cei nelegiui i, <sup>16</sup> cari au fost lua i înainte de vreme, i au inut cît ine un pîrîu care se  
 scurge? <sup>17</sup> Ei ziceau lui Dumnezeu: „Pleac dela noi! Ce ne poate face Cel Atot puternic?” <sup>18</sup> i  
 totu Dumnezeu le umpluse casele de bun t i. -Departate de mine sfatul celor r i! - <sup>19</sup> Cei

f r prihan vor fi martori ai c derii lor i se vor bucura, cel nevinovat va rîde de ei <sup>20</sup> i  
 va zice: „Iat pe protivnicii no tri nimici i! Iat -le bog iile arse de foc!”  
<sup>21</sup> Împrietene te-te dar cu Dumnezeu, i vei avea pace; te vei bucura astfel iar de fericire.  
<sup>22</sup> Prime te înv tur din gura Lui, i pune- i la inim cuvintele Lui. <sup>23</sup> Vei fi a ezat  
 iar la locul t u, dac te vei întoarce la Cel Atot puternic, dac dep rtezi f r delegea  
 din cortul t u. <sup>24</sup> Arunc dar aurul în rîn , arunc aurul din Ofir în prundul pîraielor!  
<sup>25</sup> i atunci Cel Atot puternic va fi aurul t u, argintul t u, bog ia ta. <sup>26</sup> Atunci Cel Atot  
 puternic va fi desf tarea ta, i î i vei ridica fa a spre Dumnezeu. <sup>27</sup> Îl vei ruga, i te va  
 asculta, i î i vei putea împlini juruin ele. <sup>28</sup> Pe ce vei pune mîna î i va izbuti, pe c r rile  
 tale va str luci lumina. <sup>29</sup> Vin smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajut pe  
<sup>30</sup> cel cu ochii pleca i. El va izb vi chiar i pe cel vinovat, care î i va datora sc parea  
 cur iei mînilor tale.“

### Chapter 23

<sup>1</sup> Iov a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „, i acum plîngerea mea este tot o r zvr tire. Dar suferin a  
 îmi în du e suspinurile. <sup>3</sup> Oh! dac a ti unde s -L g sesc, dac a putea s ajung  
 pîn la scaunul Lui de domnie, <sup>4</sup> mi-a ap ra pricina înaintea Lui, mi-a umplea gura cu  
 dovezi. <sup>5</sup> A ti ce poate s r spund , a vedea ce are s -mi spun . <sup>6</sup> i-ar întrebui a  
 El toat puterea ca s lupte împotriva mea? Nu; ci m'ar asculta negre it. <sup>7</sup> Doar un om f r  
 prihan ar vorbi cu El, i a fi iertat pentru totdeauna de Judec torul meu. <sup>8</sup> Dar, dac m  
 duc la r s rit, nu este acolo; dac m duc la apus, nu -L g sesc: <sup>9</sup> dac are treab la  
 miaz noapte, nu -L pot vedea; dac se ascunde la miaz zi, nu -L pot descoperi. <sup>10</sup> Dar El tie  
 ce cale am urmat; i, dac m'ar încerca, a ie i curat ca aurul. <sup>11</sup> Piciorul meu s'a inut de  
 pa ii Lui; am inut calea Lui, i nu m'am ab tut dela ea. <sup>12</sup> N'am p r sit poruncile buzelor  
 Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui. <sup>13</sup> Dar hot rîrea Lui este luat , cine i se va

împotrivi? Ce -I dore te sufletul, aceea face. <sup>14</sup> El Î i va împlini dar planurile fa de mine,  
 i va mai face i multe altele. <sup>15</sup> De aceea tremur înaintea Lui, i când m gîndesc la lucrul  
 acesta, m tem de El. <sup>16</sup> Dumnezeu mi -a t iat inima, Cel Atotputernic m'a umplut de groaz .  
<sup>17</sup> C ci nu întunerecul durerii mele m nimice te, nici negura în care sînt înf urat.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Pentruce nu p ze te Cel Atotputernic vremurile de judecat , i dece nu v d ceice -L  
 cunosc zilele Lui de pedeaps ? <sup>2</sup> Sînt unii cari mut hotarele, fur turmele, i le pasc; <sup>3</sup> iau  
 m garul orfanului, iau z log vaca v duvei; <sup>4</sup> îmbrîncesc din drum pe cei lipsi i, silesc pe  
 to i nenoroci ii din ar s se ascund . <sup>5</sup> i ace tia, ca m garii s lbatici din pustie,  
 ies diminea a la lucru s caute hran , i în pustie trebuie s caute pînea pentru copiii lor.  
<sup>6</sup> Taie nutre ul care a mai r mas pe cîmp, culeg ciorchinele r mase pe urma culeg torilor în  
 via celui nelegiuit. <sup>7</sup> Îi apuc noaptea în umezeal , f r îmbr c minte, f r învelitoare  
 împotriva frigului. <sup>8</sup> Îi p trunde ploaia mun ilor, i, neavînd alt ad post, se ghemuiesc lîng  
 stînci. <sup>9</sup> Aceia smulg pe orfan dela î , iau z log tot ce are s racul. <sup>10</sup> i s racii umbl  
 goi de tot, f r îmbr c minte, strîng snopii i -s fl mînzi; <sup>11</sup> în gr dinile nelegiuitului ei  
 fac untdelemn, calc teascul, i le este sete; <sup>12</sup> în cet i se aud vaietele celor ce mor, sufletul  
 celor r ni i strig ... i Dumnezeu nu ia seama la aceste mi elii! <sup>13</sup> Al ii sînt vr jma i  
 ai luminii, nu cunosc c ile ei, nu umbl pe c r rile ei. <sup>14</sup> Uciga ul se scoal în rev rsatul  
 zorilor, ucide pe cel s rac i lipsit, i noaptea fur . <sup>15</sup> Ochiul preacurvarului pînde te amurgul:  
 „Nimeni nu m va vedea,` zice el, i î i pune o m hram pe fa . <sup>16</sup> Noaptea sparg casele,  
 ziua stau închi i; se tem de lumin . <sup>17</sup> Pentru ei, diminea a este umbra mor ii, i când o  
 v d, simt toate spaimile mor ii. <sup>18</sup> Dar nelegiuitul alunec u or pe fa a apelor, pe p mînt  
 n'are decît o parte blestemat , i niciodat n'apuc pe drumul celor vii! <sup>19</sup> Cum sorb seceta



i c ldura apele z pezii, a a înghite locuin a mor ilor pe cei ce p c tuiesc. <sup>20</sup> Pîntecele  
 mamei îl uit , viermii se osp teaz cu el, nimeni nu- i mai aduce aminte de el! Nelegiuitul  
 este sf rîmat ca un copac, <sup>21</sup> el, care prad pe femeia stearp i f r copii, el care nu face  
 nici un bine v duvei!... <sup>22</sup> i totu , Dumnezeu prin puterea Lui lunge te zilele celor sîlnici,  
 i iat -i în picioare cînd nu mai tr geau n dejde de via ; <sup>23</sup> El le d lini te i încredere,  
 are privirile îndreptate spre c ile lor. <sup>24</sup> S'au ridicat; i într'o clip nu mai sînt, cad, mor ca  
 to i oamenii, sînt t ia i ca spicele coapte. <sup>25</sup> Nu este a a? Cine m va dovedi de minciun ,  
 cine-mi va nimici cuvintele mele?``

### Chapter 25

<sup>1</sup> Bildad din uah a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Puterea i groaza sînt ale lui Dumnezeu; El  
 face s împr easc pacea în inuturile Lui înalte. <sup>3</sup> Cine ar putea s -I numere o tile?  
 i peste cine nu r sare lumina Lui? <sup>4</sup> Cum ar putea omul s fie f r vin înaintea lui  
 Dumnezeu? Cum ar putea cel n scut din femeie s fie curat? <sup>5</sup> Iat , în ochii Lui nici luna nu  
 este str lucitoare, i stelele nu sînt curate înaintea Lui; <sup>6</sup> cu cît mai pu in omul, care nu este  
 decît un vierme, fiul omului, care nu este decît un viermu or!``

### Chapter 26

<sup>1</sup> Iov a luat cuvîntul i a zis: <sup>2</sup> „Cît de bine tii tu s vii în ajutorul sl biciunii! Cum dai  
 tu ajutor bra ului f r putere! <sup>3</sup> Ce bune sfaturi dai tu celui f r pricepere! Ce bel ug de  
 în elepciune dai tu la iveal ! <sup>4</sup> C tre cine se îndreapt cuvintele tale? i al cui duh vorbe te  
 prin tine? <sup>5</sup> Înaintea lui Dumnezeu tremur umbrele supt ape i supt locuitorii lor; <sup>6</sup> înaintea  
 Lui locuin a mor ilor este goal , adîncul n'are acoperi . <sup>7</sup> El întinde miaz noaptea asupra  
 golului, i spînzur p mîntul pe nimic. <sup>8</sup> Leag apele în norii S i, i norii nu se sparg supt

9 greutatea lor. Acopere fa a scaunului S u de domnie, i Î i întinde norul peste el. 10 A tras  
 o bolt pe fa a apelor, ca hotar între lumin i întunerec. 11 Stîlpii cerului se clatin , i se  
 însp imînt la amenin area Lui. 12 Prin puterea Lui turbur marea, prin priceperea Lui îi  
 sfarm furia. 13 Suflarea Lui însenineaz cerul, mîna Lui str punge arpele fugar. 14 i  
 acestea sînt doar marginile c ilor Sale, i numai adierea lor u oar ajunge pîn la noi! Dar  
 tunetul lucr rilor Lui puternice cine -l va auzi?`

### Chapter 27

1 Iov a luat din nou cuvîntul, a vorbit în pilde, i a zis: 2 „Viu este Dumnezeu, care nu-mi d  
 dreptate! Viu este Cel Atotputernic, care îmi am r te via a, 3 c atîta vreme cît voi avea  
 suflet, i suflarea lui Dumnezeu va fi în n rile mele, 4 buzele mele nu vor rosti nimic nedrept,  
 limba mea nu va spune nimic neadev rat. 5 Departe de mine gîndul s v dau dreptate! Pîn  
 la cea din urm suflare îmi voi ap ra nevinov ia. 6 in s -mi scot dreptatea, i nu voi  
 sl bi; inima nu m mustr pentru niciuna din zilele mele. 7 Vr jma ul meu s fie ca cel  
 r u, i protivnicul meu ca cel nelegiuit! 8 Ce n dejde -i mai r mîne celui nelegiuit; cînd îi  
 taie Dumnezeu firul vie ii, cînd îi ia sufletul? 9 Îi ascult Dumnezeu strig tele, cînd vine  
 strîmtoarea peste el? 10 Este Cel Atotputernic desf tarea lui? Înal el în tot timpul rug ciuni  
 lui Dumnezeu? 11 V voi înv a c ile lui Dumnezeu, nu v voi ascunde planurile Celui  
 Atotputernic. 12 Dar voi le cunoa te i, i sînte i de acela gînd; pentruce dar vorbi i a a  
 de proste te? 13 Iat soarta pe care o p streaz Dumnezeu celui r u, mo tenirea pe care o  
 hot r te Cel Atotputernic celui nelegiuit. 14 Dac are mul i fii, îi are pentru sabie, i  
 odraslele lui duc lips de pîne. 15 Ceice scap din ai lui, sînt îngropa i de cium , i v ducele  
 lor nu -i plîng. 16 Dac strînge argint ca rîna, dac îngr m de te haine ca noroiul, -  
 17 el le strînge, dar cel f r vin se îmbrac în ele, i de argintul lui omul f r prihan  
 are parte. 18 Casa lui este ca aceea pe care o zide te molia, ca o colib pe care i -o face un

19 str jer. Se culc bogat, i moare despoiat; deschide ochii, i totul a pierit. 20 Îl apuc  
groaza ca ni te ape; i noaptea, îl ia vârtejul. 21 Vîntul de r s rit îl ia, i se duce; îl smulge  
cu putere din locuin a lui. 22 Dumnezeu arunc f r mil s ge i împotriva lui, i cel  
r u ar vrea s fug s scape de ele. 23 Oamenii bat din palme la c derea lui, i -l fluer  
la plecarea din locul lui.

## Chapter 28

1 Argintul are o min de unde se scoate, i aurul are un loc de unde este scos ca s fie  
cur it. 2 Ferul se scoate din p mînt, i piatra se tope te ca s dea arama. 3 Omul pune  
cap t întunerecului, cerceteaz , pîn în inuturile cele mai adînci, pietrele ascunse în negura  
i în umbra mor ii. 4 Sap o fîntîn departe de locurile locuite; picioarele nu -i mai sînt de  
ajutor, st atîrnat i se clatin , departe de locuin ele omene ti. 5 P mîntul, de unde iese  
pînea, este r scolit în l untrul lui ca de foc, 6 pietrele lui cuprind safir, i în el se g se te  
pulbere de aur. 7 Pas rea de prad nu -i cunoa te c rarea. Ochiul vulturului n'a z rit -o,  
8 cele mai trufa e dobitoace n'au c lcat pe ea, i leul n'a trecut niciodat pe ea. 9 Omul î i  
pune mîna pe stîncă de cremene, i r stoarn mun ii din r d cin . 10 Sap an uri  
în stînci, i ochiul lui prive te tot ce este de pre în ele. 11 Opre te curgerea apelor, i scoate  
la lumin ce este ascuns. 12 Dar în elepciunea unde se g se te? Unde este locuin a priceperii?  
13 Omul nu -i cunoa te pre ul, ea nu se g se te în p mîntul celor vii. 14 Adîncul zice: „Nu  
este în mine`, i marea zice: „Nu este la mine.`; 15 Ea nu se d în schimbul aurului curat, nu se  
cump r cînt rindu-se cu argint; 16 nu se cînt re te pe aurul din Ofir, nici pe onixul cel  
scump, nici pe safir. 17 Nu se poate asem na cu aurul, nici cu diamantul, nu se poate schimba cu  
un vas de aur ales. 18 M rgeanul i cristalul nu sînt nimic pe lîng ea: în elepciunea  
pre uie te mai mult decît m rg ritarele. 19 Topazul din Etiopia nu este ca ea, i aurul curat  
nu se cump ne te cu ea. 20 De unde vine atunci în elepciunea? Unde este locuin a priceperii?

21 Este ascuns de ochii tuturor celor vii, este ascuns de p s rile cerului. 22 Adîncul i  
 moartea zic: „Noi am auzit vorbindu-se de ea.” 23 Dumnezeu îi tie drumul, El îi cunoa te  
 locuin a. 24 C ci El vede pîn la marginile p mîntului, z re te totul subt ceruri. 25 Cînd  
 a rînduit greutatea vîntului, i cînd a hot rît m sura apelor, 26 cînd a dat legi ploii, i cînd a  
 însemnat drumul fulgerului i tunetului, 27 atunci a v zut în elepciunea i a ar tat -o, i -a  
 pus temeliile i a pus -o la încercare. 28 Apoi a zis omului: „Iat , frica de Domnul, aceasta este  
 în elepciunea; dep rtarea de r u, este pricepere.”

### Chapter 29

1 Iov a luat din nou cuvîntul în pilde, i a zis: 2 „Oh! cum nu pot s fiu ca în lunile trecute,  
 ca în zilele cînd m p zea Dumnezeu, 3 cînd candela Lui str lucea deasupra capului meu, i  
 Lumina lui m c l uzea în întunec! 4 Cum nu sînt ca în zilele puterii mele, cînd Dumnezeu  
 veghea ca un prieten peste cortul meu, 5 cînd Cel Atotputernic înc era cu mine, i cînd copiii  
 mei st teau în jurul meu; 6 cînd mi se sc ldau pa ii în smîntîn , i stîncă v rsa lîng mine  
 pîraie de untdelemn! 7 Dac ie eam s m duc la poarta cet ii, i dac îmi preg team  
 un scaun în pia , 8 tinerii se tr geau înapoi la apropierea mea, b trîinii se sculau i st teau  
 în picioare. 9 Mai marii î i opriau cuvînt rile, i î i puneau mîna la gur . 10 Glasul  
 c peteniilor t cea, i li se lipea limba de cerul gurii. 11 Urechea care m auzea, m numea  
 fericit, ochiul care m vedea m l uda. 12 C ci sc pam pe s racul care cerea ajutor, i  
 pe orfanul lipsit de sprijin. 13 Binecuvîntarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie  
 inima v duvei. 14 M îmbr cam cu dreptatea i -i slujeam de îmbr c minte, neprih nirea  
 îmi era manta i turban. 15 Orbului îi eram ochi, i chiopului picior. 16 Celor nenoroci i le  
 eram tat , i cercetam pricina celui necunoscut. 17 Rupeam falca celui nedrept, i -i smulgeam  
 prada din din i. 18 Atunci ziceam: „În cuibul meu voi muri, zilele mele vor fi multe ca nisipul.”

19 Apa va p trunde în r d cinile mele, roua va sta toat noaptea peste ramurile mele. 20 Slava  
 mea va înverzi neîncetat, i arcul îmi va întineri în mân . 21 Oamenii m ascultau i a teptau,  
 t ceau înaintea sfaturilor mele. 22 Dup cuvînt rile mele, niciunul nu r spunea, i cuvîntul  
 meu era pentru to i o rou binef c toare. 23 M a teptau ca pe ploaie, c scau gura ca  
 dup ploaia de prim var . 24 Cînd li se muia inima, le zîmbeam. i nu puteau izgoni  
 senin tatea de pe fruntea mea. 25 Îmi pl cea s m duc la ei, i m a ezam în fruntea lor;  
 eram ca un împ rat în mijlocul unei o tiri, ca un mîngîietor lîng ni te întrista i.

### Chapter 30

1 i acum!... Am ajuns de rîsul celor mai tineri de cît mine, pe ai c ror p rin i nu -i socoteam  
 vrednici s -i pun printre cînii turmei mele. 2 Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mînilor lor, cînd  
 ei nu erau în stare s ajung la b trîne ? 3 Sfriji i de s r cie i foame, fug în locuri  
 uscate, de mult vreme p r site i pustii. 4 Smulg ierburile s lbatice de lîng cop cei,  
 i n'au ca pîne de cît r d cina de bucsau. 5 Sînt izgoni i din mijlocul oamenilor, strig lumea  
 dup ei ca dup ni te ho i. 6 Locuiesc în v i îngrozitoare, în pe terile p mîntului i în  
 stînci. 7 Url printre stufi uri, i se adun supt m r cini. 8 Fiin e mîr ave i dispre uite,  
 -sînt izgoni i din ar . 9 i acum, astfel de oameni m pun în cîntecele lor, am ajuns de  
 batjocura lor. 10 M ur sc, m ocolesc, m scuip în fa . 11 Nu se mai sfiesc i m  
 înjosesc, nu mai au niciun frîu înaintea mea. 12 Tic lo ii ace tia se scoal la dreapta mea,  
 i îmi împing picioarele, i î i croiesc c r ri împotriva mea ca s m peard . 13 Îmi  
 nimicesc c rarea i lucreaz ca s m pr p deasc , ei, c rora nimeni nu le-ar veni în  
 ajutor. 14 Ca printr'o larg sp rtur str bat spre mine, se n pustesc supt pocnetul  
 d rîm turilor. 15 M apuc groaza. Slava îmi este spulberat ca de vînt, ca un nor a trecut  
 fericirea mea. 16 i acum, mi se tope te sufletul în mine, i m'au apucat zilele suferin ei.  
 17 Noaptea m p trunde i-mi smulge oasele, durerea care m roade nu înceteaz . 18 De

t ria suferin ei haina î i pierde fa a, mi se lipe te de trup ca o c ma .<sup>19</sup> Dumnezeu  
 m'a aruncat în noroi, i am ajuns ca rîna i cenu a.<sup>20</sup> Strig c tre Tine, i nu-mi  
 r spunzi; stau în picioare, i nu m vezi.<sup>21</sup> E ti f r mil împotriva mea, lup i împotriva  
 mea cu t ria mînii Tale.<sup>22</sup> M ridici, îmi dai drumul pe vînt, i m nimice ti cu suflarea  
 furtunii.<sup>23</sup> C ci tiu c m duci la moarte, în locul unde se întîlnesc to i cei vii.<sup>24</sup> Dar cel  
 ce se pr bu e te nu- i întinde mînile? Cel în nenorocire nu cere ajutor?<sup>25</sup> Nu plîngeam eu  
 pe cel am rît? N'avea inima mea mil de cel lipsit?<sup>26</sup> M a teptam la fericire, i cînd colo,  
 nenorocirea a venit peste mine; tr geam n dejde de lumin , i cînd colo, a venit întunerecul.  
<sup>27</sup> Îmi ferb m runtaiele f r încetare, m'au apucat zilele de durere.<sup>28</sup> Umblu înegrit, dar nu de  
 soare. M scol în plin adunare, i strig ajutor.<sup>29</sup> Am ajuns frate cu acalii, tovar cu  
 stru ii.<sup>30</sup> Pielea mi se înegre te i cade, iar oasele îmi ard i se usuc .<sup>31</sup> Arfa mea s'a  
 pref cut în instrument de jale, i cavalul meu scoate sunete plîng toare.

### Chapter 31

<sup>1</sup> F cusem un leg mînt cu ochii mei, i nu mi-a fi oprit privirile asupra unei fecioare.  
<sup>2</sup> Dar ce soart mi -a p strat Dumnezeu de sus? Ce mo tenire mi -a trimes Cel Atotputernic din  
<sup>3</sup> ceruri? Peirea nu -i oare pentru cel r u, i nenorocirea pentru cei ce fac f r delege?<sup>4</sup> N'a  
 cunoscut Dumnezeu c ile mele? Nu mi -a num rat El to i pa ii mei?<sup>5</sup> Dac am umblat cu  
 minciuna, de mi -a alergat piciorul dup în el ciune:<sup>6</sup> s m cînt reasc Dumnezeu în  
 cump na celor f r prihan , i-mi va vedea neprih nirea!<sup>7</sup> De mi s'a ab tut pasul depe  
 calea cea dreapt , de mi -a urmat inima ochii, de s'a lipit vreo întin ciune de mînile mele,<sup>8</sup> atunci  
 eu s sam n i altul s secere, i odraslele mele s fie desr d cinate!<sup>9</sup> Dac mi -a fost  
 am git inima de vreo femeie, dac am pîndit la u a aproapelui meu,<sup>10</sup> atunci nevast -mea  
 s macine pentru altul, i s'o necinsteasc al ii!<sup>11</sup> C ci aceasta ar fi fost o nelegiuire, o  
<sup>12</sup> f r delege vrednic s fie pedepsit de judec tori, un foc care mistuie pîn la nimicire,

i care mi-ar fi pr p dit toat bog ia. <sup>13</sup> De a fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei  
 mele, cînd se certau cu mine, <sup>14</sup> ce a putea s fac, cînd se ridic Dumnezeu? Ce a putea  
 r spune cînd pedepse te El? <sup>15</sup> Cel ce m'a f cut pe mine în pîntecele mamei mele, nu l -a  
 f cut i pe el? Oare nu ne -a întocmit acela Dumnezeu în pîntecele mamei? <sup>16</sup> Dac n'am  
 dat s racilor ce-mi cereau, dac am f cut s se topeasc de plîns ochii v duvei, <sup>17</sup> dac  
 mi-am mîncat singur pînea, f r ca orfanul s - i fi avut i el partea lui din ea, <sup>18</sup> eu, care  
 din tinere l-am crescut ca un tat , eu, care dela na tere am sprijinit pe v duv ; <sup>19</sup> dac  
 am v zut pe cel nenorocit ducînd lips de haine, pe cel lipsit neavînd înv litoare, <sup>20</sup> f r ca  
 inima lui s m fi binecuvîntat, f r s fi fost înc lzit de lîna mieilor mei; <sup>21</sup> dac am  
 ridicat mîna împotriva orfanului, pentru c m sim eam sprijinit de judec tori; <sup>22</sup> atunci, s  
 mi se deslipeasc um rul dela încheietur , s -mi cad bra ul i s se sf rîme! <sup>23</sup> C ci  
 m temeam de pedeapsa lui Dumnezeu, i nu puteam lucra astfel din pricina m re iei Lui.  
<sup>24</sup> Dac mi-am pus încrederea în aur, dac am zis aurului: ‚Tu e ti n dejdea mea`; <sup>25</sup> dac  
 m'am îngîmfat de m rimea averilor mele, de mul imea bog iilor pe cari le dobîndisem;  
<sup>26</sup> dac am privit soarele cînd str lucea, luna cînd înainta m rea , <sup>27</sup> i dac mi s'a l sat  
 am git inima în tain , dac le-am aruncat s rut ri, ducîndu-mi mîna la gur : <sup>28</sup> i  
 aceasta este tot o f r delege care trebuie pedepsit de judec tori, c ci m'a fi lep dat de  
<sup>29</sup> Dumnezeu cel de sus! Dac m'am bucurat de nenorocirea vr jma ului meu, dac am s rit  
 de bucurie cînd l -a atins nenorocirea, <sup>30</sup> eu, care n'am dat voie limbii mele s p c tuiasc ,  
 s -i cear moartea cu blestem; <sup>31</sup> dac nu ziceau oamenii din cortul meu: ‚Unde este cel ce  
 nu s'a s turat din carnea lui?` <sup>32</sup> Dac petrecea str inul noaptea afar , dac nu mi-a fi  
 deschis u a s între c l torul; <sup>33</sup> dac mi-am ascuns f r delegile, ca oamenii, i mi-am  
 închis nelegiuirile în sîn, <sup>34</sup> pentru c m temeam de mul ime, pentru c m temeam de  
 dispre ul familiilor, inîndu-m deoparte i necutezînd s -mi trec pragul... <sup>35</sup> Oh! de a  
 g si pe cineva s m'asculte! Iat ap rarea mea, isc lit de mine: s -mi r spund Cel  
 Atotputernic! Cine-mi va da plîngerea isc lit de protivnicul meu? <sup>36</sup> Ca s -i port scrisoarea  
 pe um r, s'o leg de fruntea mea ca o cunun ; <sup>37</sup> s -i dau socoteal de to i pa ii mei, s

38 m apropii de el ca un domn.      Dac p mîntul meu strig împotriva mea, i dac brazdele  
 39 lui vars lacr mi;      dac i-am mîncat roada f r s'o fi pl tit, i dac am întristat sufletul  
 40 vechilor lui st pîni:      atunci s creasc spini din el în loc de grîu, i neghin în loc de orz!`  
 Sfîr itul cuvintelor lui Iov.

## Chapter 32

1 Ace ti trei oameni au încetat s mai r spund lui Iov, pentru c el se socotea f r  
 2 vin .      Atunci s'a aprins de mînie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s'a  
 aprins de mînie împotriva lui Iov, pentru c zicea c este f r vin înaintea lui Dumnezeu.  
 3 i s'a aprins de mînie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru c nu g seau nimic de r spuns  
 4 i totu osîndeau pe Iov.      Fiindc ei erau mai în vîrst decît el, Elihu a teptase pîn în  
 5 clipa aceasta, ca s vorbeasc lui Iov.      Dar, v zînd c nu mai era niciun r spuns în gura  
 6 acestor trei oameni, Elihu s'a aprins de mînie.      i Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvîntul,  
 i a zis: „Eu sînt tîn r, i voi sînte i b trîni: de aceea m'am temut, i m'am ferit s v  
 7 ar t gîndul meu.      Eu îmi ziceam: „S vorbeasc b trîne a, marele num r de ani s înve e  
 8 pe al ii în elepciunea.`      Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, d priceperea.  
 9 Nu vîrsta aduce în elepciunea, nu b trîne a te face în stare s judeci.      10 Iat de ce zic:  
 „Asculta i-m ! Îmi voi spune i eu p rerea.      11 Am a teptat sfîr itul cuvînt rilor voastre,  
 12 v'am urm rit dovezile, cercetarea pe care a i f cut -o cuvintelor lui Iov.      V'am dat toat  
 luarea aminte; i iat c , niciunul din voi nu l -a încredin at, niciunul nu i -a r sturnat  
 13 cuvintele.      S nu zice i îns : „În el noi am g sit în elepciunea; numai Dumnezeu îl poate  
 14 înfunda, nu un om!`      Mie nu mi -a vorbit deadreptul: de aceea eu îi voi r spunde cu totul altfel  
 15 decît voi.      Ei se tem, nu mai r spund! Li s'a t iat cuvîntul!      16 Am a teptat pîn i-au  
 17 sfîr it cuvînt rile, pîn s'au oprit i n'au tiut ce s mai r spund .      Vreau s r spund  
 18 i eu la rîndul meu, vreau s spun i eu ce gîndesc.      C ci sînt plin de cuvinte, îmi d ghes  
 19 duhul înl untrul meu;      I untrul meu este ca un vin care n'are pe unde s ias , ca ni te



burdufuri noi, gata s plesneasc .<sup>20</sup> Voi vorbi deci, ca s r suflu în voie, îmi voi deschide  
 buzele i voi r spunde.<sup>21</sup> Nu voi c uta la înf i are, nu voi lingu i pe nimeni;<sup>22</sup> c ci  
 nu tiu s lingu esc: altfel, într'o clipeal m'ar lua Ziditorul meu.

### Chapter 33

<sup>1</sup> Acum dar, Iov, ascult cuvînt rile mele, ia aminte la toate cuvintele mele!<sup>2</sup> Iat , deschid  
 gura, i mi se mi c limba în cerul gurii.<sup>3</sup> Cu cur ie de inim voi vorbi, buzele mele vor  
 spune adev rul curat:<sup>4</sup> Duhul lui Dumnezeu m'a f cut, i suflarea Celui Atotputernic îmi d  
 via .<sup>5</sup> Dac po i, r spunde-mi, ap r - i pricina, fii gata!<sup>6</sup> Înaintea lui Dumnezeu eu  
 sînt semenul t u, i eu ca i tine am fost f cut din noroi.<sup>7</sup> Astfel frica de mine nu te va turbura,  
 i greutatea mea nu te va cople i.<sup>8</sup> Dar tu ai spus în auzul meu, i am auzit sunetul cuvintelor  
 tale:<sup>9</sup> „Sînt curat, sînt f r p cat, sînt f r prihan , nu este f r delege în mine.”<sup>10</sup> i  
 Dumnezeu caut pricin de ur împotriva mea, m socote te vr jma al Lui;<sup>11</sup> îmi pune  
 picioarele în butuci, îmi pînde te toate mi c rile.”<sup>12</sup> Î i voi r spunde c aici n'ai dreptate,  
 c ci Dumnezeu este mai mare decît omul.<sup>13</sup> Vrei dar s te cer i cu El, pentruc nu d  
 socoteal fiec ruia de faptele Lui?<sup>14</sup> Dumnezeu vorbe te îns , cînd într'un fel, cînd într'altul.  
 dar omul nu ia seama.<sup>15</sup> El vorbe te prin visuri, prin vedenii de noapte, cînd oamenii sînt  
 cufunda i într'un somn adînc, cînd dorm în patul lor.<sup>16</sup> Atunci El le d în tiin ri, i le  
 întip re te înv turile Lui,<sup>17</sup> ca s abat pe om de la r u, i s -l fereasc de  
 mîndrie,<sup>18</sup> ca s -i p zeasc sufletul de groap i via a de loviturile s bie.<sup>19</sup> i prin  
 durere este muștrat omul în culcu ul lui, cînd o lupt necurmat îi fr mînt oasele.<sup>20</sup> Atunci  
 îi este grea de pîne, chiar i de bucatele cele mai alese.<sup>21</sup> Carnea i se pr p de te i  
 piere, oasele cari nu i se vedeau r mîn goale;<sup>22</sup> sufletul i se apropie de groap , i via a de  
 vestitorii mor ii.<sup>23</sup> Dar dac se g se te un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea,

cari vestesc omului calea pe care trebuie s'o urmeze, <sup>24</sup> Dumnezeu Se îndur de el i zice  
 îngerului: „Izb ve te -l, ca s nu se pogoare în groap ; am g sit un pre de r scump rare  
 pentru el! <sup>25</sup> i atunci carnea lui se face mai fraged ca în copil rie, se întoarce la zilele  
 tinere ei lui. <sup>26</sup> Se roag lui Dumnezeu, i Dumnezeu îi este binevoitor, îl las s -I vad  
 Fa a cu bucurie, i -i d înapoi nevinov ia. <sup>27</sup> Atunci el cânt înaintea oamenilor, i  
 zice: „Am p c tuit, am c lcat dreptatea, i n'am fost pedepsit dup faptele mele; <sup>28</sup> Dumnezeu  
 mi -a izb vit sufletul ca s nu intre în groap , i via a mea vede lumina! <sup>29</sup> Iat , acestea  
 le face Dumnezeu, de dou ori, de trei ori, omului, <sup>30</sup> ca s -l ridice din groap , ca s -l  
 lumineze cu lumina celor vii. <sup>31</sup> Ia aminte, Iov, i ascult -m ! Taci, i voi vorbi! <sup>32</sup> Dac  
 ai ceva de spus, r spunde-mi! Vorbe te, c ci a vrea s - i dau dreptate. <sup>33</sup> Dac n'ai  
 nimic de zis, ascult -m ! Taci, i te voi înv a în elepciunea.``

### Chapter 34

<sup>1</sup> Elihu a luat din nou cuvântul, i a zis: <sup>2</sup> „Asculta i, în elep ilor, cuvintele mele! Lua i  
 aminte la mine, pricepu ilor! <sup>3</sup> C ci urechea deosebe te cuvintele, cum gust cerul gurii  
 bucatele. <sup>4</sup> S alegem ce este drept, s vedem între noi ce este bun. <sup>5</sup> Iov a zis: „Sînt nevinovat  
 i Dumnezeu nu vrea s -mi dea dreptate; <sup>6</sup> am dreptate i trec drept mincinos; rana mea este  
 jalnic , i sînt f r p cat. <sup>7</sup> Este vreun om ca Iov, care s bea batjocura ca apa, <sup>8</sup> care s  
 umble în tov r ia celor ce fac r u, care s mearg mîn în mîn cu cei nelegiui i?  
<sup>9</sup> C ci el a zis: „Nu -i folose te nimic omului s - i pun pl cerea în Dumnezeu.``  
<sup>10</sup> Asculta i-m dar, oameni pricepu i! Departe de Dumnezeu nedreptatea, departe de Cel  
 Atotputernic f r delegea! <sup>11</sup> El d omului dup faptele lui, r spl te te fiec ruia dup  
 c ile lui. <sup>12</sup> Nu, negre it, Dumnezeu nu s vîr e te f r delegea; Cel Atotputernic nu calc  
 dreptatea. <sup>13</sup> Cine L -a îns rcinat s cîrmuiasc p mîntul? Cine I -a dat lumea în grija Lui?  
<sup>14</sup> Dac nu s'ar gîndi decît la El, dac i-ar lua înapoi duhul i suflarea, <sup>15</sup> tot ce este carne

ar pieri deodat , i omul s'ar întoarce în rîn .<sup>16</sup>      Dacă ai pricepere, ascult lucrul acesta,  
 ia aminte la glasul cuvintelor mele!<sup>17</sup>      Oare ar putea să domneasă un vrjma al drept ii?  
 i vei osîndi tu pe Cel drept, pe Cel puternic,<sup>18</sup>      care strigă cître împăraii: „Netrebnicilor!”  
 i cître domnitori: „Nelegiui ilor!”<sup>19</sup>      Care nu caută la faa celor mari, i nu face deosebire  
 între bogat i sărac, pentru că toți sînt lucrarea mînilor Lui?<sup>20</sup>      Într-o clipă, ei îi pierd  
 viaa. La miezul nopții, un popor se clatină i pierde. Cel puternic pierde, fără amestecul  
 mîinii vreunui om.<sup>21</sup>      Căci Dumnezeu vede purtatea tuturor, privește pe pații fiecăruia.<sup>22</sup>      Nu  
 este nici întunecare, nici umbră a morții, unde să se poată ascunde cei ce fac fără delegea.  
<sup>23</sup>      Dumnezeu n'are nevoie să privească multă vreme, ca să tragă pe un om la judecată  
 înaintea Lui.<sup>24</sup>      El zdrobește pe cei mari fără cercetare, i pune pe alții în locul lor.<sup>25</sup>      Căci  
 El cunoaște faptele lor: noaptea îi răstoarnă, sînt zdrobiți.<sup>26</sup>      Îi lovește ca pe niște  
 nelegiuii, în faa tuturor.<sup>27</sup>      Abîtîndu-se de la El, i prășiind toate căile Lui,<sup>28</sup>      ei au  
 făcut să se înalțe la Dumnezeu strigătul săracului. I-au îndreptat luarea aminte la strigătul  
 celui nenorocit.<sup>29</sup>      Dacă dă El pace, cine poate să o turbure? Dacă îi ascunde El Faa, cine  
 poate să-L vadă? La fel se poartă fie cu un popor, fie cu un om,<sup>30</sup>      pentru că nelegiuitul să  
 nu mai stă pînă să i se nu mai fie o cursă pentru popor.<sup>31</sup>      Căci a zis el vreodată lui  
 Dumnezeu: „Am fost pedepsit, nu voi mai păcătui; arată-mi ce nu vîd; dacă am făcut  
 nedreptăți, nu voi mai face?”<sup>32</sup>      Oare după răzvrătirea ta va face Dumnezeu dreptate? Tu lepezi,  
 tu alegi, i nu eu; Spune dar ce tîi!<sup>33</sup>      Oamenii cu pricepere vor fi de răzvrătirea mea, în eleptul  
 care m'ascultă va gîndi ca mine:<sup>34</sup>      „Iov vorbește fără pricepere, i cuvînturile lui sînt lipsite  
 de judecată.”<sup>35</sup>      Să fie încercat dar mai departe, fiindcă răspunde ca cei răi!<sup>36</sup>      Căci adaug  
 la greșelile lui pînă cîte noi; bate din palme în mijlocul nostru, îi înmulește cuvintele împotriva  
 lui Dumnezeu.``<sup>37</sup>

## Chapter 35

<sup>1</sup> Elihu a luat din nou cuvîntul, și a zis: <sup>2</sup> „Îți închipuiești că ai dreptate, și crezi că te  
 îndreptățești înaintea lui Dumnezeu, <sup>3</sup> cînd zici: „La ce-mi folosește, ce câștig am că nu  
 pot să mor?” <sup>4</sup> Îți voi răspunde în această zi, și prietenilor tăi totodată. <sup>5</sup> Uită-te  
 spre ceruri, și privește! Vezi norii, cît de sus sînt făcuți de tine? <sup>6</sup> Dacă pot să mor, ce  
 rău îți faci Lui? și cînd pot să mor, și se înmulțesc, ce rău îți faci Lui? <sup>7</sup> Dacă ești drept, ce rău  
 îți dai Lui? Ce primește El din mîna ta? <sup>8</sup> Răutatea ta nu poate să te facă mai mult decît semenului tău,  
 dreptatea ta nu folosește decît fiului omului. <sup>9</sup> Oamenii strigă împotriva mulțimii apăsătorilor,  
<sup>10</sup> se plîng de silnicia multora; dar niciunul nu zice: „Unde este Dumnezeu, Făcătorul meu, care  
 ne însuflă căntări de veselie noaptea, <sup>11</sup> care ne învață mai mult decît pe dobitoacele  
 pe mîntului, și ne dă mai mult pricepere decît pe șerpii cerului?” <sup>12</sup> Să tot strige ei atunci,  
 căci Dumnezeu nu răspunde, din pricina mîndriei celor răi. <sup>13</sup> Degeaba strigă, căci Dumnezeu  
 n'ascultă, Cel Atotputernic nu ia aminte. <sup>14</sup> Măcar zici că nu-L vezi, totuși pricina ta este  
 înaintea Lui: a teapă-L! <sup>15</sup> Dar, pentru că mînia Lui nu pedepsește încă, nu înseamnă  
 că poți să înțelegi pasul de nelegiuire. <sup>16</sup> Așa că Iov îți deschide gura degeaba, și spune o  
 mulțime de vorbe fără rost.”

### Chapter 36

<sup>1</sup> Elihu a urmat și a zis: <sup>2</sup> „A teapă pe tine, și voi urma, căci mai am încă de vorbit  
 pentru Dumnezeu. <sup>3</sup> Îmi voi lua temeiurile de departe, și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.  
<sup>4</sup> Fii încredințat, cuvînturile mele nu sînt minciuni, căci ai să faci cu un om cu simț minte curate.  
<sup>5</sup> Dumnezeu este puternic, dar nu leapădă pe nimeni; și este puternic prin tăria priceperii Lui.  
<sup>6</sup> El nu lasă pe cel rău să trăiască, și face dreptate celui nenorocit. <sup>7</sup> Nu-ți întoarce ochii  
 de asupra celor fără prihană, și nu-i pune pe scaunul de domnie cu împărății, în fața  
 pentru totdeauna ca să domnească. <sup>8</sup> Se întîmplă să cadă în lanțuri, și să fie prinț în  
 legăturile nenorocirii? <sup>9</sup> Le pune înainte faptele lor, fără delegile lor, mîndria lor. <sup>10</sup> Îți

în tiin eaz ca s se îndrepte, îi îndeamn s se întoarc dela nelegiuire. <sup>11</sup> Dac ascult  
 i se supun, î i sfîr esc zilele în fericire, i anii în bucurie. <sup>12</sup> Dac n'ascult , pier uci i  
 de sabie, mor în orbirea lor. <sup>13</sup> Nelegiui ii se mînie, nu strig c tre Dumnezeu cînd îi  
 înl n uie; <sup>14</sup> î i pierd via a în tinere , mor ca cei desfrîna i. <sup>15</sup> Dar Dumnezeu scap  
 pe cel nenorocit prin nenorocirea lui, i prin suferin îl în tiin eaz . <sup>16</sup> i pe tine te va  
 scoate din strîmtoare, ca s te pun la loc larg, în slobozenie deplin , i masa ta va fi  
 înc rcat cu bucate gustoase. <sup>17</sup> Dar dac - i aperi pricina ca un nelegiuit, pedeapsa este  
 nedeslipit de pricina ta. <sup>18</sup> Sup rarea s nu te împing la batjocur , i m rimea pre ului  
 r scump r rii s nu te duc în r t cire! <sup>19</sup> Oare ar ajunge strig tele tale s te scoat  
 din necaz, i chiar toate puterile pe cari le-ai putea desf ura? <sup>20</sup> Nu suspina dup noapte,  
 care ia popoarele din locul lor. <sup>21</sup> Fere te-te s faci r u, c ci suferin a te îndeamn la r u.  
<sup>22</sup> Dumnezeu este mare în puterea Lui; cine ar putea s îneve pe al ii ca El? <sup>23</sup> Cine Îi cere  
 socoteal de c ile Lui, i cine îndr zne te s -I spun : „Faci r u?” <sup>24</sup> Nu uita s lauzi  
 faptele Lui, pe cari to i oamenii trebuie s le m reasc ! <sup>25</sup> Orice om le prive te, fiecare  
 muritor le vede de departe. <sup>26</sup> Iat ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu -L putem pricepe, num rul  
 anilor Lui nimeni nu l -a p truns. <sup>27</sup> C ci El trage la El pic turile de ap , le preface în abur  
 i d ploaia, <sup>28</sup> pe care norii o strecoar , i o picur peste mul imea oamenilor. <sup>29</sup> i cine  
 poate pricepe ruperea norului, i bubuitul cortului S u? <sup>30</sup> Iat , El Î i întinde lumina în jurul  
 Lui, i acoper adîncimile m rii. <sup>31</sup> Prin aceste mijloace, El judec popoarele, i d bel ug  
 de hran . <sup>32</sup> Ia fulgerul în mîn , i -l arunc asupra protivnicilor Lui. <sup>33</sup> D de veste c e  
 de fa printr'unbubuit, i pîn i turmele Îi simt apropierea.

### Chapter 37

<sup>1</sup> La auzul acestor lucruri îmi tremur inima de tot, i sare din locul ei. <sup>2</sup> Asculta i, asculta i  
 tr snetul tunetului S u, bubuitul care iese din gura Lui! <sup>3</sup> Îl rostogole te pe toat întinderea

cerurilor, și fulgerul Lui luminează până la marginile pământului. <sup>4</sup> Apoi se aude un bubuit,  
 tunet cu glasul Lui mare; și nu mai oprește fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui.

<sup>5</sup> Dumnezeu tunet cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri mari pe cari noi nu le înțelegem.

<sup>6</sup> El zice zăpezii: „Cazi pe pământ!” Zice acela lucrul ploii, chiar și celor mai puternice ploi.

<sup>7</sup> Pecetluie te mîna tuturor oamenilor, pentru că toți să se recunoască de fapturi ale Lui.

<sup>8</sup> Fiara sălbatică se trage într-o parte, și se culcă în vizuina ei. <sup>9</sup> Vijelia vine de la miazăzi,  
 și frigul, din vînturile de la miazănoapte. <sup>10</sup> Dumnezeu, prin suflarea Lui, face gheață, și  
 micșorează locul apelor mari. <sup>11</sup> Încarcă norii cu aburi, și -i risipește schinteietori;  
<sup>12</sup> mișcă carea lor să îndreaptă după planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le poruncește El pe  
 fața pământului locuit. <sup>13</sup> Îi face să pară că o nuia cu care lovește pământul, sau că un semn  
 al dragostei Lui. <sup>14</sup> Iov, ia aminte la aceste lucruri! Prive-te liniștit minunile lui Dumnezeu!  
<sup>15</sup> tii cum cărmuiește Dumnezeu norii, și cum face să strălucească din ei fulgerul Său?

<sup>16</sup> Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui tii este desvîrit? <sup>17</sup> tii  
 pentru ce și se încălzesc veșmintele, cînd se odihnește pământul de vîntul de miazăzi?

<sup>18</sup> Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată? <sup>19</sup> Arată-ne ce trebuie să -I  
 spunem. Căci sîntem prea neștiutori ca să -I putem vorbi. <sup>20</sup> Cine -I va da de veste că Îi voi  
 vorbi? Dar care este omul care -i dorește pierderea? <sup>21</sup> Acum, firește, nu putem vedea lumina  
 soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vînt și -l va curăța; <sup>22</sup> de la  
 miazănoapte ne vine aurora, și ce înfricoșat este marele care înconjoară pe Dumnezeu!

<sup>23</sup> Pe Cel Atotputernic nu -L putem ajunge, căci este mare în tărîie, dar dreptul și dreptatea  
 deplin El nu le frînge. <sup>24</sup> De aceea oamenii trebuie să se teamă de El; El nu -i îndreaptă  
 privirile spre cei ce se cred înțelepți.

### Chapter 38

<sup>1</sup> Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis: <sup>2</sup> „Cine este cel ce Îmi întunecă  
 planurile, prin cuvînturile sale pricepere? <sup>3</sup> Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb,

i tu s M înve i. <sup>4</sup> Unde erai tu când am întemeiat p mîntul? Spune, dac ai pricepere.  
<sup>5</sup> Cine i -a hot rît m surile, tii? Sau cine a întins frînghia de m surat peste el? <sup>6</sup> Pe ce sînt  
 sprijinite temeliile lui? Sau cine i -a pus piatra din capul unghiului, <sup>7</sup> atunci când stelele dimine ii  
 izbucneau în cînt ri de bucurie, i când to i fiii lui Dumnezeu scoteau strig te de veselie?  
<sup>8</sup> Cine a închis marea cu por i, când s'a aruncat din pîntecele mamei ei? <sup>9</sup> Când i-am f cut haina  
 din nori, i scutece din întunec; <sup>10</sup> când i-am pus hotar, i când i-am pus z voare i por i;  
<sup>11</sup> când am zis: „Pîn aici s vii, s nu treci mai departe; aici s i se opreasc mîndria  
 valurilor tale?” <sup>12</sup> De când e ti, ai poruncit tu dimine ei? Ai ar tat zorilor locul lor, <sup>13</sup> ca s  
 apuce capetele p mîntului, i s scuture pe cei r i de pe el? <sup>14</sup> Ca p mîntul s se schimbe  
 ca lutul pe care se pune o pecete, i toate lucrurile s se arate îmbr cate ca în haina lor  
 adev rat ? <sup>15</sup> Pentruca cei r i s fie lipsi i de luminalor, i bra ul care se ridic s fie  
 zdrobit? <sup>16</sup> Ai p truns tu pîn la izvoarele m rii? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adîncului?  
<sup>17</sup> i s'au deschis por ile mor ii? Sau ai v zut tu por ile umbrei mor ii? <sup>18</sup> Ai cuprins tu  
 cu privirea întinderea p mîntului? Vorbe te, dac tii toate aceste lucruri. <sup>19</sup> Unde este drumul  
 care duce la loca ul luminii? i întunerecul unde î i are locuin a? <sup>20</sup> Po i s le urm re ti  
 pîn la hotarul lor, i s cuno ti c r rile locuin ei lor? <sup>21</sup> tii, c ci atunci erai n scut,  
 i num rul zilelor tale este mare! <sup>22</sup> Ai ajuns tu pîn la c m rile z pezii? Ai v zut tu  
 c m rile grindinei, <sup>23</sup> pe cari le p strez pentru vremurile de strîmtoare, pentru zilele de r zboi  
 i de b t lie? <sup>24</sup> Pe ce cale se împarte lumina? i pe ce cale se împr tie vîntul de r s rit  
 pe p mînt? <sup>25</sup> Cine a deschis un loc de scurgere ploii, i a însemnat drumul fulgerului i al  
 tunetului, <sup>26</sup> pentru ca s cad ploaia pe un p mînt f r locuitori, pe un pustiu unde nu sînt  
 oameni; <sup>27</sup> pentru ca s adape locurile pustii i uscate, i ca s fac s încol easc i  
 s r sar iarba? <sup>28</sup> Are ploaia tat ? Cine d na tere pic turilor de rou ? <sup>29</sup> Din al cui  
 sîn iese ghia a, i cine na te promoroaca cerului, <sup>30</sup> ca apele s se îngroa e ca o piatr ,  
 i fa a adîncului s se înt reasc ? <sup>31</sup> Po i s înozi tu leg turile G inu ei, sau s  
 deslegi frînghiile Orionului? <sup>32</sup> Tu faci s ias la vremea lor semnele zodiacului, i tu cîrmuie ti

Ursul mare cu puii lui? <sup>33</sup> Cuno ti tu legile cerului? Sau tu îi orînduie ti st pînirea pe p mînt?  
<sup>34</sup> Î i înal i tu glasul pîn la nori, ca s chemi s te acopere rîuri de ape? <sup>35</sup> Po i tu s  
 arunci fulgerile, ca s plece? Î i zic ele: „Iat -ne?” <sup>36</sup> Cine a pus în elepciunea în negura  
 norilor, sau cine a dat pricepere întocmirii v zduhului? <sup>37</sup> Cine poate s numere norii cu  
 în elepciune, i s verse burdufurile cerurilor, <sup>38</sup> pentruca s înceap pulberea s fac  
 noroi, i bulg rii de p mînt s se lipeasc împreun ? <sup>39</sup> Tu izgone ti prada pentru leoaic ,  
 i tu potole ti foamea puilor de lei, <sup>40</sup> cînd stau ghemui i în vizuina lor, cînd stau la pînd  
 în culcu ul lor? <sup>41</sup> Cine preg te te corbului hrana, cînd puii lui strig spre Dumnezeu, cînd  
 umbl r t ci i i fl mînzi?

### Chapter 39

<sup>1</sup> tii tu cînd î i fac caprele s lbatic puii? Vezi tu pe cerboaiice cînd fat ? <sup>2</sup> Numeri tu  
 lunile în cari sînt îns rcinate, i cuno ti tu vremea cînd nasc? <sup>3</sup> Ele se pleac , fat puii, i  
 scap iute de durerile lor. <sup>4</sup> Puii lor prind vlag i cresc supt cerul slobod, pleac , i nu se  
 mai întorc la ele. <sup>5</sup> Cine a l sat slobod m garul s lbatic, izb vindu -l de orice leg tur ?  
<sup>6</sup> I-am dat ca locuin pustiul, i p mîntul s rac ca loca . <sup>7</sup> El rîde de zarva cet ilor,  
<sup>8</sup> Str bate mun ii ca s - i g seasc hrana, i umbl dup tot ce este verde. <sup>9</sup> Vrea  
 bivolul s lbatic s fie în slujba ta? i st el noaptea la ieslea ta? <sup>10</sup> Îl po i lega tu cu o funie,  
 ca s trag o brazd ? Merge el dup tine, ca s gr peze bulg rii din v i? <sup>11</sup> Te încrezi  
 tu în el, pentruc puterea lui este mare? i -i la i tu grija lucr rilor tale? <sup>12</sup> Te la i tu pe el,  
 pentru c ratul rodurilor tale, ca s le strîng în aria ta? <sup>13</sup> Aripa stru ului bate cu veselie,  
 de-ai zice c este aripa i peni ul berzei. <sup>14</sup> Dar stru oaica î i încredin eaz p mîntului  
 ou le, i le las s se înc lzeasc în nisip. <sup>15</sup> Ea uit c piciorul le poate strivi, c o  
 fiar de cîmp le poate c lca în picioare. <sup>16</sup> Este aspr cu puii s i de parc nici n'ar fi ai ei.



C s'a trudit de geaba, nu -i pas nici de cum!<sup>17</sup> C ci Dumnezeu nu i -a dat în elepciune,  
 i nu i -a f cut parte de pricepere.<sup>18</sup> Când se scoal i porne te, rîde de cal i de  
 c l re ul lui.<sup>19</sup> Tu dai putere calului, i -i îmbraci gîtul cu o coam ce filf ie?<sup>20</sup> Tu -l  
 faci s sar ca l costa? Nchezatul lui puternic r spînde te groaza.<sup>21</sup> Scurm p mîntul,  
 i, mîndru de puterea lui, se arunc asupra celor înarma i;<sup>22</sup> î i bate joc de fric , nu se  
 teme, i nu se d înapoi dinaintea s biei.<sup>23</sup> Zîng ne te tolba cu s ge i pe el, sulia i  
 lancea str lucesc,<sup>24</sup> fierbe de aprindere, m nînc p mîntul, n'are astîmp r cînd r sun  
 trîmbi a.<sup>25</sup> La sunetul trîmbi ei parc zice: „Înainte!” De departe miroase b t lia, glasul ca  
 de tunet ai c peteniilor i strig tele de lupt .<sup>26</sup> Oare prin priceperea ta î i ia uliul sborul,  
 i î i întinde aripile spre miaz zi?<sup>27</sup> Oare din porunca ta se înal vulturul, i î i a eaz  
 cuibul pe în l imi?<sup>28</sup> El locuie te în stînci, acolo î i are locuin a, pe vîrful zim at al  
 stîncilor i pe vîrful mun ilor.<sup>29</sup> De acolo descopere el prada, i î i cufund privirile în  
 dep rtare dup ea.<sup>30</sup> Puii lui îi beau sîngele; i acolo unde sînt hoituri, acolo -i i vulturul.

## Chapter 40

<sup>1</sup> Domnul, a vorbit lui Iov, i a zis: <sup>2</sup> „E ti încredin at acum tu, care vorbe ti împotriva  
 Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun r spus de dat?”<sup>3</sup> Iov a r spus  
 Domnului, i a zis: <sup>4</sup> „Iat , eu sînt prea mic; ce s - i r spund? Îmi pun mîna la gur .<sup>5</sup> Am  
 vorbit odat , i nu voi mai r spunde; de dou ori, i nu voi mai ad uga nimic.”<sup>6</sup> Domnul  
 a r spus lui Iov din mijlocul furtunii, i a zis: <sup>7</sup> „Încinge- i mijlocul ca un viteaz; ca Eu s  
 te întreb, i tu s M înve i.<sup>8</sup> Vrei s nimice ti pîn i dreptatea Mea? i s M  
 osînde ti, ca s - i sco i dreptatea?<sup>9</sup> Ai tu un bra ca al lui Dumnezeu, i un glas de tunet  
 ca al Lui?”<sup>10</sup> Împodobe te-te cu m re ie i m rime, îmbrac -te cu str lucire i cu slav !  
<sup>11</sup> Vars - i valurile mîniei tale, i doboar cu o privire pe cei trufa i!<sup>12</sup> Smere te cu o

privire pe cei trufa i, zdrobe te pe loc pe cei r i, <sup>13</sup> ascunde -i pe to i împreun în rîn ,  
 învele te-le fa a în întunerec! <sup>14</sup> i atunci voi aduce i Eu lauda puterii dreptei tale. <sup>15</sup> Uit -te  
 la ipopotamul, c ruia i-am dat via ca i ie! El m nînc iarb ca boul. <sup>16</sup> Uit -te ce  
 t rie are în coapse, i ce putere are în mu chii pîntecelui s u! <sup>17</sup> Î i îndoaie coada tare ca  
 un cedru, i vinele coapselor lui sînt între sute. <sup>18</sup> Oasele lui sînt ca ni te evi de aram ,  
 m dularele lui sînt ca ni te drugi de fer. <sup>19</sup> El este cea mai mare dintre lucr rile lui Dumnezeu.  
 Cel ce l -a f cut l -a înzestrat cu o sulii .. <sup>20</sup> El î i g se te hrana în mun i, unde se joac  
 toate fiarele cîmpului. <sup>21</sup> Se culc supt lotus, în mijlocul trestiilor i mla tinilor. <sup>22</sup> Desi ul  
 lotusului îl acopere cu umbra lui, s lciile pîrîului îl înconjoar . <sup>23</sup> Dac se întîmpl ca rîul  
 s ias din matc , el nu fuge: chiar de s'ar n pusti Iordanul în gîtlejul lui, el ar r mînea  
 lini tit. <sup>24</sup> Crezi c -l po i prinde lovindu -l în fa ? Sau crezi c -i vei putea str punge  
 nasul cu ajutorul la urilor?

## Chapter 41

<sup>1</sup> Po i tu s prinzi Leviatanul cu undi a? Sau s -i legi limba cu o funie? <sup>2</sup> Îi vei putea  
 petrece papura prin n ri? Sau s -i str pungi cu un cîrlig falca? <sup>3</sup> Î i va face el multe  
 rug min i? Î i va vorbi el cu un glas dulce? <sup>4</sup> Va face el un leg mînt cu tine. ca s - i fie  
 rob pe vecie? <sup>5</sup> Te vei juca tu cu el ca i cu o pas re? Îl vei lega tu, ca s - i învesele ti fetele?  
<sup>6</sup> Fac pescarii nego cu el? Îl împart ei între negustori? <sup>7</sup> Îi vei acoperi pielea cu epu e, i  
 capul cu c ngi? <sup>8</sup> Ridic - i numai mîna împotriva lui, i nu- i va mai veni gust s -l love ti.  
<sup>9</sup> Iat c e ti în elat în a teptarea ta de a -l prinde: numai s -l vezi, i cazi la p mînt!  
<sup>10</sup> Nimeni nu este atît de îndr zne ca s -l înt rîte. Cine Mi s'ar împotrivi în fa ? <sup>11</sup> Cui  
 sînt dator, ca s -i pl tesc? Supt cer totul este al Meu. <sup>12</sup> Vreau s mai vorbesc iar de  
 m dularele lui, i de t ria lui, i de frumuse ea întocmirii lui. <sup>13</sup> Cine -i va putea ridica  
 ve mîntul? Cine va putea p trunde între f lcile lui? <sup>14</sup> Cine va putea deschide por ile gurii

lui? irurile din ilor lui cât sînt de însp imînt toare!<sup>15</sup> Scuturile lui m re e i puternice,  
 sînt unite împreun ca printr'o pecete;<sup>16</sup> se in unul de altul, i nici aerul n'ar putea trece printre  
 ele.<sup>17</sup> Sînt ca ni te fra i cari se îmbr i eaz , se apuc , i r mîn nedesp r i i.  
<sup>18</sup> Str nuturile lui fac s str luceasc lumina; ochii lui sînt ca geana zorilor.<sup>19</sup> Din gura lui  
 î nesc flac ri, scap r schintei de foc din ea.<sup>20</sup> Din n rile lui iese fum, ca dintr'un vas  
 care fierbe, ca dintr'o c ldare fierbinte.<sup>21</sup> Suflarea lui aprinde c rbunii, i gura lui arunc  
 flac ri.<sup>22</sup> T ria lui st în grumaz, i înaintea lui sare groaza.<sup>23</sup> P r ile lui cele c rmoase  
 se in împreun , ca turnate pe el, neclintite.<sup>24</sup> Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra de  
 moar care st dedesupt.<sup>25</sup> Cînd se scoal el, tremur vitejii, i spaima îi pune pe fug .  
<sup>26</sup> Degeaba este lovit cu sabia; c ci suli a, s geata i pav za nu folosesc la nimic.<sup>27</sup> Pentru  
 el ferul este ca paiul, arama, ca lemnul putred.<sup>28</sup> S geata nu -l pune pe fug , pietrele din pra tie  
 sînt ca pleava pentru el.<sup>29</sup> Nu vede în ghioag decît un fir de pai, i rîde la uieratul s ge ilor.  
<sup>30</sup> Supt pîntecele lui sînt epi ascu i i: ai zice c este o grap întins peste noroi.<sup>31</sup> Face  
 s clocoteasc fundul m rii ca un cazan, i -l clatin ca pe un vas plin cu mir.<sup>32</sup> În urm  
 el las o c rare luminoas ; i adîncul pare ca pletele unui b trîn.<sup>33</sup> Pe p mînt nimic nu -i  
 este st pîn; este f cut, ca s nu se team de nimic.<sup>34</sup> Prive te cu dispre tot ce este în l at,  
 este împ ratul celor mai mîndre dobitoace.``

## Chapter 42

<sup>1</sup> Iov a r spus Domnului, i a zis: <sup>2</sup> „, tiu c Tu po i totul, i c nimic nu poate sta  
 împotriva gîndurilor Tale``. - <sup>3</sup> „,Cine este acela care are nebunia s -Mi întunece planurile?``  
 -,„Da, am vorbit, f r s le în eleg, de minuni, cari sînt mai pe sus de mine i pe cari nu le  
 pricep.`` - <sup>4</sup> „,Ascult -M , i voi vorbi; te voi întreba, i M vei înv a.`` - <sup>5</sup> „,Urechea  
 mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te -a v zut. <sup>6</sup> De aceea mi -e scîrb de  
 mine i m poc iesc în rîn i cenu .`` <sup>7</sup> Dup ce a vorbit Domnul aceste cuvinte

lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: „Mînia Mea S'a aprins împotriva ta i împotriva celor doi  
 prieteni ai tîi, pentruc n'a i vorbit a a de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov. <sup>8</sup> Lua i  
 acum apte vi ei i apte berbeci, duce i-v la robul Meu Iov, i aduce i o ardere de  
 tot pentru voi. Robul Meu Iov s se roage pentru voi, i numai în vederea lui nu v voi face  
 dup nebulnia voastr ; c ci n'a i vorbit a a de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu  
 Iov.” <sup>9</sup> Elifaz din Teman, Bildad din uah, i ofar din Naama s'au dus i au f cut cum le  
 spusese Domnul. <sup>10</sup> i Domnul a ascultat rug ciunea lui Iov. Domnul a adus pe Iov iar în  
 starea lui dela început, dup ce s'a rugat Iov pentru prietenii s i. i Domnul i -a dat înapoi îndoit  
 decît tot ce avusese. <sup>11</sup> Fra ii, surorile, i vechii prieteni ai lui Iov au venit to i s -l vad ,  
 i au mîncat cu el în cas . L-au plîns i l-au mîngîiat pentru toate nenorocirile, pe cari le  
 trimesese Domnul peste el, i fiecare i -a dat un chesita i un inel de aur. <sup>12</sup> În cei din urm  
 ani ai s i, Iov a primit dela Domnul mai multe binecuvînt ri decît primise în cei dintîi. A avut  
 patrusprezece mii de oi, ase mii de c mile, o mie de p rechi de boi, i o mie de m g ri e.  
<sup>13</sup> A avut apte fii i trei fete; <sup>14</sup> celei dintîi i -a pus numele Iemima, celei de a doua Che ia,  
 i celei de a treia Cheren-Hapuc. <sup>15</sup> În toat ara nu erau femei a a de frumoase ca fetele lui  
 Iov. Tat l lor le -a dat o parte de mo tenire printre fra ii lor. <sup>16</sup> Iov a mai tr it dup aceea  
 o sut patruzeci de ani, i a v zut pe fiii s i i pe fiii fiilor s i pîn la al patrulea neam.  
<sup>17</sup> i Iov a murit b trîn i s tul de zile

## Psalms

### Chapter 1

<sup>1</sup> Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor r i, nu se opre te pe calea celor p c to i,  
 i nu se a eaz pe scaunul celor batjocoritori! <sup>2</sup> Ci î i g se te pl cerea în Legea Domnului,  
 i zi i noapte cuget la Legea Lui! <sup>3</sup> El este ca un pom s dit lîng un izvor de ap , care  
 î i d rodul la vremea lui, i ale c rui frunze nu se ve tejsc: tot ce începe, duce la bun  
 sfîr it. <sup>4</sup> Nu tot a a este cu cei r i: ci ei sînt ca pleava, pe care o spulber vîntul. <sup>5</sup> Deaceea  
 cei r u nu pot inea capul sus în judec ii, nici p c to ii în adunarea celor neprih ni i.  
<sup>6</sup> C ci Domnul cunoa te calea celor neprih ni i, dar calea p c to ilor duce la pieire.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Pentruce se înt rît nemul umirile, i pentruce cuget popoarele lucruri de erte?  
<sup>2</sup> Împ ra ii p mîntului se r scoal , i domnitorii se sf tuiesc împreun împotriva  
 Domnului i împotriva Unsului S u, zicînd: <sup>3</sup> „S le rupem leg turile i s sc p m de  
 lan urile lor!`` - <sup>4</sup> Celce ade în ceruri rîde, Domnul Î i bate joc de ei. <sup>5</sup> Apoi, în mînia Lui,  
 le vorbe te, i -i îngroze te cu urgia Sa, zicînd: <sup>6</sup> „Totu , Eu am uns pe Împ ratul Meu pe  
 Sion, muntele Meu cel sfînt.`` <sup>7</sup> „Eu voi vesti hot rîrea Lui,`` -zice Unsul-„Domnul Mi -a zis:  
 „Tu e ti Fiul Meu! Ast zi Te-am n scut. <sup>8</sup> Cere-Mi, i- i voi da neamurile de mo tenere,  
 i marginile p mîntului în st pînire! <sup>9</sup> Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, i le vei sf rîma  
 ca pe vasul unui olar.`` <sup>10</sup> Acum dar, împ ra i, purta i-v` cu în elepciune! Lua i  
 înv tur , judec torii p mîntului! <sup>11</sup> Sluji i Domnului cu fric , i bucura i-v ,  
<sup>12</sup> tremurînd. Da i cinste Fiului, ca s nu Se mînie, i s nu pieri i pe calea voastr , c ci  
 mînia Lui este gata s se aprind ! Ferice de to i cî i se încred în El!

## Chapter 3

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David, f cut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului s u Absalom.) Doamne,  
 ce mul i sînt vr jma ii mei! Ce mul ime se scoal împotriva mea! <sup>2</sup> Cît de mul i zic despre  
 mine: „Nu mai este sc pare pentru el la Dumnezeu!`` - <sup>3</sup> Dar, Tu, Domane, Tu e ti scutul meu,  
 Tu e ti slava mea, i Tu îmi înal i capul! <sup>4</sup> Eu strig cu glasul meu c tre Domnul, i El îmi  
 r spunde din muntele Lui cel sfînt. <sup>5</sup> M culc, adorm, i m de tept iar , c ci Domnul  
 este sprijinul meu. <sup>6</sup> Nu m tem de zecile de mii de popoare, cari m împresoar de toate  
 p rile. <sup>7</sup> Scoal -Te, Doamne! Scap -m , Dumnezeule! C ci Tu ba i peste obraz pe to i  
 vr jma ii mei, i zdrobe ti din ii celor r i. <sup>8</sup> La Domnul este sc para: binecuvîntarea  
 Ta s fie peste poporul T u.

## Chapter 4

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cânt re ilor. De cântat pe instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.)  
 R spunde-mi, când strig, Dumnezeu neprih nirii mele: scoate-m la loc larg, când sînt la  
 strîmtoare! Ai mil , de mine, ascult -mi rug ciunea! <sup>2</sup> Fiii oamenilor, pîn când va fi  
 batjocorit slava mea? Pîn când ve i iubi de ert ciunea, i ve i umbla dup minciuni?  
 (Oprire.) <sup>3</sup> S ti i c Domnul i -a ales un om pe care -l iube te: Domnul aude când strig  
 c tre El. <sup>4</sup> Cutremura i-v , i nu p c tui i! Spune i lucrul acesta în inimile voastre când  
 sta i în pat: apoi t ce i. <sup>5</sup> Aduce i jertfe neprih nite, i încrede i-v în Domnul. <sup>6</sup> Mul i  
 zic: „Cine ne va ar ta fericirea?” Eu îns zic: „F s r sar peste noi lumina Fe ei Tale,  
 Doamne!” <sup>7</sup> Tu-mi dai mai mult bucurie în inima mea, decît au ei când li se înmul e te rodul  
 grîului i al vinului. <sup>8</sup> Eu m culc i adorm în pace, c ci numai Tu, Doamne, îmi dai lini te  
 deplin în locuin a mea.

## Chapter 5

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cânt re ilor. De cântat cu flautele. Un psalm al lui David.) Pleac - i  
 urechea la cuvintele mele, Doamne! Ascult suspinurile mele! <sup>2</sup> Ia aminte la strig tele mele,  
 Împ ratul meu i Dumnezeu meu, c ci c tre Tine m rog! <sup>3</sup> Doamne, auzi-mi glasul,  
 diminea a! Diminea a eu îmi îndrept rug ciunea spre Tine, i a tept. <sup>4</sup> C ci Tu nu e ti  
 un Dumnezeu c ruia s -I plac r ul; cel r u nu poate locui lîng Tine. <sup>5</sup> Nebunii nu pot  
 s stea în preajma ochilor T i; Tu ur ti pe cei ce fac f r delegea, <sup>6</sup> i pierzi pe cei  
 mincino i; Domnul ur te pe oamenii cari vars sînge i în al . <sup>7</sup> Dar eu, prin îndurarea  
 Ta cea mare, pot s intru în casa Ta, i s m închin cu fric în Templul T u cel sfînt.  
<sup>8</sup> Doamne, c l uze te-m pe calea pl cut ie, din pricina vr jma ilor mei! Neteze te  
 calea Ta supt pa ii mei. <sup>9</sup> C ci nu este nimic adev rat în gura lor; inima le este plin de  
 r utate, gîtlejul le este un mormînt deschis, i pe limb au vorbe lingu itoare. <sup>10</sup> Love te -i  
 ca pe ni te vinova i, Dumnezeule! F -i s cad prin înse i sfaturile lor. Pr bu e te -i

11  
 în mijlocul pcatelor lor frumr! Cci se rzvrtesc împotriva Ta. Atunci toi cei  
 ce se încred în Tine, se vor bucura, se vor veseli totdeauna, cci Tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria  
 celorce iubesc Numele Tu. 12  
 Cci Tu binecuvintezi pe cel neprih nit, Doamne, i-l înconjuri  
 cu bun voina Ta, cum l-ai înconjura cu un scut.

## Chapter 6

1  
 (Ctre mai marele cântreilor. De cântat pe instrumente cu coarde. Pe arfa cu opt coarde.  
 Un psalm al lui David.) Doamne, nu mpedepsi cu mânia Ta, i nu mustra cu urgia Ta.  
 2  
 Ai mil de mine, Doamne, cci mofilesc! Vindec -m, Doamne, cci îmi tremur  
 3  
 oasele. Sufletul mi-i îngrozit de tot; i Tu, Doamne, pîn cînd vei zbovis Te înduri de  
 mine? 4  
 Întoarce-Te, Doamne, izbve te-mi sufletul! Mîntuie te-m, pentru îndurarea Ta!  
 5  
 Cci cel ce moare nu-i mai aduce aminte de Tine; i cine Te va luda în locuin a morilor?  
 6  
 Nu mai pot gemînd! În fiecare noapte îmi stropesc aternutul, i-mi scald patul în lacrimi.  
 7  
 Mi s'a supt faa de întristare, i a îmbtrînit din pricina tuturor celor ce mprigonesc.  
 8  
 Departa-i-vdela mine, toi cei ce face irul! Cci Domnul a auzit glasul plîngerii  
 9  
 mele! Domnul îmi ascult cererile, i Domnul îmi prime te rugciunea! 10  
 Toi vrjmaii  
 mei vor fi acoperi i de ruine, i cuprin i de spaim; într'o clip vor da înapoi, acoperi i  
 de ruine.

## Chapter 7

1  
 (O cântare de jale a lui David. Cîntat Domnului din pricina cuvintelor Beniamitului Cu.)  
 Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi caut scparea! Scap -m de toi prigonitorii mei i  
 izbve te-m, 2  
 ca s nu m sfiie ca un leu, care înghite fr sar cineva în ajutor.  
 3  
 Doamne, Dumnezeule, dac am fcut un astfel de ru, dac este fr delege pe mînile  
 4  
 mele, dac am rsplitit cu rupe cel ce tr ia în pace cu mine, i n'am izbvit pe cel ce  
 5  
 m asupra fr temei, atunci: s m urmreasc vrjmaul i s m'ajung, s-mi

calce via a la p mînt, i slava mea în pulbere s mi -o arunce! (Oprire).<sup>6</sup> Scoal -Te, Doamne,  
cu mînia Ta! Scoal -Te împotriva urgiei protivnicilor mei, treze te-Te ca s -mi aju i, i  
rînduie te o judecat !<sup>7</sup> S Te înconjure adunarea popoarelor, i ezi mai sus decît ea, la  
în l ime!<sup>8</sup> Domnul judec popoarele: f -mi dreptate Doamne, dup neprih nirea i  
nevinov ia mea!<sup>9</sup> Ah! pune odat cap t r ut ii celor r i, i înt re te pe cel  
neprih nit, Tu, care cercetezi inimile i runchii, Dumnezeule drepte!<sup>10</sup> Scutul meu este în  
Dumnezeu, care mîntuie te pe cei cu inima curat .<sup>11</sup> Dumnezeu este un judec tor drept, un  
Dumnezeu care Se mînie în orice vreme.<sup>12</sup> Dac cel r u nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu  
î i ascute sabia, Î i încordeaz arcul, i -l oche te,<sup>13</sup> îndrept asupra lui s ge i omorîtoare  
i -i arunc s ge i arz toare!<sup>14</sup> Iat c cel r u preg te te r ul, z misle te  
f r delegea, i na te în el ciunea:<sup>15</sup> face o groap , o sap , i tot el cade în groapa pe  
care a f cut -o.<sup>16</sup> F r delegea pe care a urzit -o, se întoarce asupra capului lui, i silnicia pe  
care a f cut -o, se pogoar înapoi pe easta capului lui.<sup>17</sup> Eu voi l uda pe Domnul pentru  
dreptatea Lui, i voi cînta Numele Domnului, Numele Celui Prea Înalt.

## Chapter 8

<sup>1</sup>  
(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe Ghitit. Un psalm al lui David.) Doamne,  
Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele T u pe tot p mîntul! Slava Ta se înal mai  
pe sus de ceruri.<sup>2</sup> Din gura copiilor i a celor ce sug la î , i-ai scos o înt ritur de  
ap rare împotriva protivnicilor t i, ca s astupi gura vr jma ului i omului cu dor de  
r z bunare.<sup>3</sup> Cînd privesc cerurile-lucrarea mînilor Tale-luna i stelele pe cari le-ai f cut,<sup>4</sup> îmi  
zic: „Ce este omul, ca s Te gînde ti la el? i fiul omului, ca s -l bagi în seam ?<sup>5</sup> L-ai  
f cut cu pu in mai pe jos decît Dumnezeu, i l-ai încununat cu slav i cu cinste.<sup>6</sup> I-ai dat  
st pînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui:<sup>7</sup> oile i boii laolalt ,  
fiarele cîmpului,<sup>8</sup> p s rile cerului i pe tii m rii, tot ce str bate c r rile m rilor.  
<sup>9</sup>  
Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele T u pe tot p mîntul!



## Chapter 9

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Se cânt ca i „Mori pentru fiul``. Un psalm al lui David.)  
 Voi l uda pe Domnul din toat inima mea, voi istorisi toate minunile Lui. <sup>2</sup> Voi face din Tine  
 bucuria i veselia mea, voi cânta Numele t u, Dumnezeule Prea Înalte, <sup>3</sup> pentru c vr jma ii  
 mei dau înapoi, se clatin , i pier dinaintea Ta. <sup>4</sup> c ci Tu îmi sprijine ti dreptatea i pricina  
 mea, i stai pe scaunul T u de domnie ca un judec tor drept. <sup>5</sup> Tu pedepse ti neamurile,  
 nimice ti pe cel r u, le tergi numele pentru totdeauna i pe vecie. <sup>6</sup> S'au dus vr jma ii!  
 N'au r mas din ei decît ni te d rîm turi vecinice! Ni te cet i d rîmate de Tine! Li s'a  
 ters pomenirea! <sup>7</sup> Ei s'au dus, dar Domnul împ r te te în veac, i i -a preg tit scaunul  
 de domnie pentru judecat . <sup>8</sup> El judec lumea cu dreptate, judec popoarele cu nep rtinire.  
<sup>9</sup> Domnul este sc paraa celui asuprit, sc pare la vreme de necaz. <sup>10</sup> Cei ce cunosc Numele T u,  
 se încred în Tine, c ci Tu nu p r se ti pe cei ce Te caut , Doamne! <sup>11</sup> Cânta i Domnului,  
 care împ r e te în Sion, vesti i printre popoare ispr vile Lui! <sup>12</sup> C ci El r zbur  
 sângele v rsat, i Î i aduce aminte de cei nenoroci i, nu uit strig tele lor. <sup>13</sup> Ai mil de  
 mine, Doamne! Vezi tic lo ia în care m aduc vr jma ii mei, i ridic -m din por ile  
 mor ii, <sup>14</sup> ca s vestesc toate laudele Tale, în por ile fiicei Sionului, i s m bucur de  
 mîntuirea Ta. <sup>15</sup> Neamurile cad în groapa pe care au f cut -o, i li se prinde piciorul în la ul  
 pe care l-au ascuns. <sup>16</sup> Domnul Se arat , face dreptate, i prinde pe cel r u în lucrul mînilor  
 lui. (Joc de instrumente. Oprire.) <sup>17</sup> Cei r i se întorc la locuin a mor ilor: toate neamurile cari  
 uit pe Dumnezeu. <sup>18</sup> C ci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, n dejdea celor s rmani nu  
 piere pe vecie. <sup>19</sup> Scoal -Te, Doamne, ca s nu biruie omul; neamurile s fie judecate înaintea  
 Ta! <sup>20</sup> Arunc groaza în ei, Doamne, ca s tie popoarele c nu sînt decît oameni! (Oprire.)

## Chapter 10

<sup>1</sup> Pentruce stai a a de departe, Doamne? Pentruce Te ascunzi la vreme de necaz?  
 în mândria lui, urm re te pe cei nenoroci i, i ei cad jertf curselor urzite de el.  
 r u se f le te cu pofta lui, iar r pitorul batjocore te i nesocote te pe Domnul.  
 zice cu trufie: „Nu pedepse te Domnul! Nu este Dumnezeu!`` Iat toate gîndurile lui.  
 îi merg bine în orice vreme; judec ile Tale sînt prea înalte pentru el, ca s le poat vedea,  
 i sufl cu dispre împotriva tuturor protivnicilor lui. <sup>6</sup> El zice în inima lui: „Nu m clatin,  
 în veci sînt scutit de nenorocire!`` <sup>7</sup> Gura îi este plin de blesteme, de în el torii i de  
 vicle uguri; i supt limb are r utate i f r delege. <sup>8</sup> St la pînd lîng sate, i ucide  
 pe cel nevinovat în locuri dosnice: ochii lui pîndesc pe cel nenorocit. <sup>9</sup> St la pînd în  
 ascunz toarea lui, ca leul în vizuin : st la pînd s prind pe cel nenorocit. Îl prinde, i  
 -l trage în la ul lui: <sup>10</sup> se îndoiaie, se pleac , i -i cad s racii în ghiare! <sup>11</sup> El zice în inima lui:  
 „Dumnezeu uit ! Î i ascunde Fa a i în veac nu va vedea!`` <sup>12</sup> Scoal -Te, Doamne,  
 Dumnezeule, ridic mîna! Nu uita pe cei nenoroci i! <sup>13</sup> Pentruce s huleasc cel r u pe  
 Dumnezeu? Pentruce s zic în inima lui c Tu nu pedepse ti? <sup>14</sup> Dar Tu vezi; c ci Tu  
 prive ti necazul i suferin a, ca s iei în mîn pricina lor. În n dejdea Ta se las cel  
 nenorocit, i Tu vii în ajutor orfanului. <sup>15</sup> Zdrobe te bra ul celui r u, pedepse te -i  
 f r delegile, ca s piar din ochii T i! <sup>16</sup> Domnul este Împ rat în veci de veci; neamurile  
 sînt nimicite din ara Lui. <sup>17</sup> Tu auzi rug ciunile celor ce suf r, Doamne! Le înt re ti inima,  
 Î i pleci urechea spre ei, <sup>18</sup> ca s faci dreptate orfanului i celui asuprit, i ca s nu mai  
 însufle groaza omul cel luat din p mînt.

## Chapter 11

<sup>1</sup> La Domnul g sesc sc pare! Cum pute i s -mi spune i: „Fugi în mun ii vo tri, ca o  
 pas re?`` <sup>2</sup> C ci iat c cei r i încordeaz arcul, î i potrivesc s geata pe coard , ca s  
 trag pe ascuns celor cu inima curat . <sup>3</sup> i cînd se surp temeliile, ce ar putea s mai fac  
 cel neprih nit? <sup>4</sup> Domnul este în Templul Lui cel sfînt, Domnul Î i are scaunul de domnie în

ceruri. Ochii Lui privesc, și ploapele Lui cercetează pe fiii oamenilor. <sup>5</sup> Domnul cercă pe cel  
 neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce iubește silnicia. <sup>6</sup> Peste cei răi plouă răbuni,  
 foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte. <sup>7</sup> Căci Domnul este drept,  
 iubește dreptatea, și cei neprihăniți și privesc Fața Lui.

## Chapter 12

<sup>1</sup>  
 (Către mai marele cântăreilor. De cântat pe arfa cu opt coarde. Un psalm al lui David.)  
 Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credința dinții fiii oamenilor.  
<sup>2</sup> Oamenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri frumoase, vorbesc cu inimă  
 prefăcută. <sup>3</sup> Nimicească Domnul toate buzele frumoase, limba care vorbește cu trufie,  
<sup>4</sup> pe cei ce zic: „Sîntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sînt cu noi: cine ar putea să  
 fie stăpîn peste noi?” <sup>5</sup> „Pentru că cei nenorociți sînt asupra și pentru că săracii gem,  
 acum”, zice Domnul, „Mă scol, și aduc mîntuire celor obînduiți.” <sup>6</sup> Cuvintele Domnului sînt  
 cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pur mînt, și curățit de apăsătoare. <sup>7</sup> Tu, Doamne,  
 îți vei purta, și -i vei apăra de neamul acesta pe vecie. <sup>8</sup> Pretutindeni mi un răi, cînd  
 domnește ticloșia printre fiii oamenilor.

## Chapter 13

<sup>1</sup>  
 (Către mai marele cântăreilor. Un psalm al lui David.) Pînă cînd, Doamne, mă vei uita  
 neîncetat? Pînă cînd Îți vei ascunde Fața de mine? <sup>2</sup> Pînă cînd voi avea sufletul plin de griji,  
 și inima plină de necazuri în fiecare zi? Pînă cînd se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?  
<sup>3</sup> Prive-te, și spune-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n'adorm  
 somnul morții, <sup>4</sup> căci nu zic vrăjmașul meu: „L-am biruit!” și nu se bucură protivnicii  
 mei, cînd mă clatin. <sup>5</sup> Eu am încredere în bună-ta Ta, sînt cu inima veselă, din pricina  
 mîntuirii Tale: <sup>6</sup> cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!

## Chapter 14

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!`` S'au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care s fac binele.  
<sup>2</sup> Domnul Se uit dela în l imea cerurilor peste fiii oamenilor, s vad de este vreunul care s aib pricepere, i care s caute pe Dumnezeu.  
<sup>3</sup> Dar to i s'au r t cit, to i s'au dovedit ni te netrebnici; nu este nici unul care s fac binele, niciunul m car.  
<sup>4</sup> i-au pierdut mintea to i cei ce s vâr esc f r delegea, de m nînc pe poporul Meu, cum m nînc pînea, i nu cheam pe Domnul?  
<sup>5</sup> Ei vor tremura de spaim , cînd Se va ar ta Dumnezeu în mijlocul neamului neprih nit.  
<sup>6</sup> Rîde i voi de n dejdea celui nenorocit... dar sc para lui este Domnul.  
<sup>7</sup> O! de ar porni din Sion izb virea lui Israel!...

## Chapter 15

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Doamne, cine va locui în cortul T u? Cine va locui pe muntele T u cel sfînt?  
<sup>2</sup> -Cel ce umbl în neprih nire, cel ce face voia lui Dumnezeu, i spune adev rul din inim .  
<sup>3</sup> Acela nu clevete te cu limba lui, nu face r u semenului s u, i nu arunc ocară asupra aproapelui s u.  
<sup>4</sup> El prive te cu dispre pe cel vrednic de dispre uit, dar cinste te pe ceice se tem de Domnul. El nu- i ia vorba înapoi, dac face un jur mînt în paguba lui.  
<sup>5</sup> El nu- i d banii cu dobînd , i nu ia mit împotriva celui nevinovat. Cel ce se poart a a, nu se clatin nici odat .

## Chapter 16

<sup>1</sup> (O cîntare a lui David.) P ze te-m , Dumnezeule, c ci în Tine m încred.  
<sup>2</sup> Eu zic Domnului: „Tu e ti Domnul meu, Tu e ti singura mea fericire!``  
<sup>3</sup> Sfin ii, cari sînt în ar , oamenii evlavio i, sînt toat pl cerea mea.  
<sup>4</sup> Idolii se înmul esc, oamenii alearg dup

dumnezei strîni, dar eu n'aduc jertfele lor de sînge, și nu pun numele lor pe buzele mele.

<sup>5</sup> Domnul este partea mea de moțtenire și paharul meu, Tu îmi îndrepi și sorul meu. <sup>6</sup> O

moțtenire plăcută mi-ai dat la sor, o frumoasă moțte mi-ai fost dat. <sup>7</sup> Eu binecuvîntez

pe Domnul, care mă sfîtuiește, căci pînă în noaptea îmi dai îndemnuri inimii. <sup>8</sup> Am

necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: cînd este El la dreapta mea, nu mă clatin. <sup>9</sup> De aceea

inimii mi se bucură, sufletul mi se veselește, și trupul mi se odihnește în liniște. <sup>10</sup> Căci

nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă

putrezirea. <sup>11</sup> Îmi vei arăta că rarea vieții; înaintea Feiei Tale sînt bucurii nespuse, și desfătări vecinice în dreapta Ta.

## Chapter 17

<sup>1</sup> (O rugăciune a lui David.) Doamne, ascultă-mă pricina nevinovată, ia aminte la strigătele

mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute! <sup>2</sup> Să se arate dreptatea

mea înaintea Ta, și să privească ochii Tăi neprimirea mea! <sup>3</sup> Dacă îmi vei cerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic: căci ce-mi iese din gură,

aceea și gîndesc. <sup>4</sup> Cîntă privind legăturile cu oamenii, eu, după cuvîntul buzelor Tale, mă

feresc de calea celor asupritori; <sup>5</sup> pașii mei stau neclinti pe cărările Tale, și nu mi se clatin

picioarele. <sup>6</sup> Strigă către Tine, căci m'ascuți, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine,

ascultă cuvîntul meu! <sup>7</sup> Arată-ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută

adpost, și-ți izbăvești de protivnicii lor, prin dreapta Ta! <sup>8</sup> Prezează-mă ca lumina ochiului,

ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale, <sup>9</sup> de cei răi, cari mă prigonesc, de vrăjmașii mei de

moarte, cari mă împresoară. <sup>10</sup> Ei îmi închid inima, au cuvintele semeie în gură. <sup>11</sup> Se în

depașii mei, mă înconjoară chiar, mă pîndesc ca să mă trîntească la pîmînt. <sup>12</sup> Parc

ar fi un leu lăcom după pradă, un pui de leu, care stă la pîndă în culcușul lui. <sup>13</sup> Scoală-te,

Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-l! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta!

<sup>14</sup> Scapă-mă de oameni, cu mîna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari îmi au partea lor în viața aceasta, și cărora le umpli pîntecele cu bunăntate Tale. Copiii lor sînt sîtui

15  
 prisosul lor îl las pruncilor lor. Dar eu, în nevinov ia mea, voi vedea Fa a Ta: cum m  
 voi trezi, m voi s tura de chipul T u.

## Chapter 18

1  
 (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David, robul Domnului. El a spus Domnului  
 cuvintele cânt rii acesteia, când l -a sc pat Domnul din mîna tuturor vr jma ilor s i i din  
 mîna lui Saul. El a zis:) „Te iubesc din inim , Doamne, t ria mea! 2 Doamne, Tu e ti stîncă  
 mea, cet uia mea, izb vitorul meu! Dumnezeule, Tu e ti stîncă mea, în care m ascund,  
 scutul meu, t ria care m scap , i înt ritura mea! 3 Eu strig: ‚L udat s fie Domnul!‘ i  
 sînt izb vit de vr jma ii mei. 4 M înconjuraser leg turile mor ii, i m îngroziser  
 rîurile pieirii; 5 m înf uraser leg turile mormîntului, i m prinseser la urile  
 mor ii. 6 Dar, în strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, i am strigat c tre Dumnezeul meu:  
 din loca ul Lui, El mi -a auzit glasul, i strig tul meu a ajuns pîn la El, pîn la urechile Lui.  
 7 Atunci s'a sgduit p mîntul i s'a cutremurat, temeliile mun ilor s'au mi cat, i s'au cl tinat,  
 pentru c El se mîniase. 8 Din n rile Lui se ridica fum, i un foc mistuitor ie ea din gura Lui:  
 c rbuni aprin i î neau din ea. 9 A plecat cerurile, i S'a pogorît: un nor gros era supt  
 picioarele Lui. 10 C l rea pe un heruvim, i sbura, venea plutind pe aripile vîntului.  
 11 Întunerecul i -l f cuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau ni te ape întunecoase  
 i nori negri. 12 Din str lucirea, care se r sfrîngea înaintea Lui, ie eau nori, cari aruncau  
 grindin i c rbuni de foc. 13 Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea Înalt a f cut s -I r sune  
 glasul, cu grindin i c rbuni de foc. 14 A aruncat s ge i i a risipit pe vr jma ii mei,  
 a înmul it loviturile tr snetului i i -a pus pe fug . 15 Atunci s'a v zut albia apelor, i s'au  
 descoperit temeliile lumii, la mustrarea Ta, Doamne, la vuietul sufl rii n rilor Tale. 16 El i  
 -a întins mîna de sus, m'a apucat, m'a scos din apele cele mari; Ps. 144. 7. 17 m'a izb vit de  
 protivnicul meu cel puternic, de vr jma ii mei, cari erau mai tari decît mine. 18 Ei n v liser  
 deodat peste mine în ziua strîmtor rii mele; dar Domnul a fost sprijinul meu. 19 El m'a scos la

loc larg, i m'a sc pat, pentruc m iube te. <sup>20</sup> Domnul mi -a f cut dup neprih nirea  
 mea, mi -a r spl tit dup cur ia mînilor mele: <sup>21</sup> c ci am p zit c ile Domnului, i  
 n'am p c tuit împotriva Dumnezeului meu. <sup>22</sup> Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, i nu  
 m'am dep rtat dela legile Lui. <sup>23</sup> Am fost f r vin fa de El, i m'am p zit de  
 f r delegea mea. <sup>24</sup> Deaceea, Domnul mi -a r spl tit dup neprih nirea mea, dup  
 cur ia mînilor mele înaintea ochilor Lui. <sup>25</sup> Cu cel bun Tu Te ar i bun, cu omul neprih nit  
 Te ar i neprih nit; <sup>26</sup> cu cel curat Te ar i curat, i cu cel stricat Te por i dup  
 stric ciunea lui. <sup>27</sup> Tu mîntuie ti pe poporul care se smere te, i smere ti privirile trufa e.  
<sup>28</sup> Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeul meu, îmi lumineaz întunerecul meu.  
<sup>29</sup> Cu Tine m n pustesc asupra unei o ti înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste un zid înt rit.  
<sup>30</sup> C ile lui Dumnezeu sînt des vîr ite, Cuvîntul Domnului este încercat: El este un scut pentru  
 to i cei ce alearg la El. <sup>31</sup> C ci cine este Dumnezeu, afar de Domnul, i cine este o stînc ,  
 afar de Dumnezeul nostru? <sup>32</sup> Dumnezeu m încinge cu putere, i m pov uie te pe  
 calea cea dreapt . <sup>33</sup> El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, i m a eaz pe în l imile  
 mele <sup>34</sup> El îmi deprinde mînila la lupt , a a c bra ele mele întind arcul de aram . <sup>35</sup> Tu  
 îmi dai scutul mîntuirii Tale, dreapta Ta m sprijine te, i îndurarea Ta m face mare. <sup>36</sup> Tu  
 l rge ti drumul supt pa ii mei, i nu-mi alunec glesnele. <sup>37</sup> Urm resc pe vr jma ii  
 mei, îi ajung, i nu m întorc pîn nu -i nimicesc. <sup>38</sup> Îi zdrobesc, de nu pot s se mai ridice:  
 ei cad supt picioarele mele. <sup>39</sup> Tu m încingi cu putere pentru lupt , i r pui pe protivnicii  
 mei supt picioarele mele. <sup>40</sup> Tu faci pe vr jma ii mei s dea dosul înaintea mea, i eu nimicesc  
 pe cei ce m ur sc. <sup>41</sup> Ei strig , dar n'are cine s -i scape! Strig c tre Domnul, dar nu le  
 r spunde! <sup>42</sup> Îi pisez ca praful, pe care -l ia vîntul, îi calc în picioare ca noroiul de pe uli e.  
<sup>43</sup> Tu m scapi din neîn elegerile poporului; m pui în fruntea neamurilor; un popor, pe care  
 nu -l cunoa team, îmi este supus. <sup>44</sup> El ascult de mine la cea dintîi porunc , fiii str inului  
 m lingu esc. <sup>45</sup> Fiilor str inului li se moaie inima de mine, i ies tremurînd din cet uile

<sup>46</sup> lor. Tr iasc Domnul, i binecuvântat s fie Stînca mea! M rit s fie Dumnezeu  
<sup>47</sup> mîntuirii mele, Dumnezeu, r z bun torul meu, care îmi supune popoarele, <sup>48</sup> i m  
 izb ve te de vr jma ii mei! Tu m înal i mai pesus de protivnicii mei, m scapi de omul  
<sup>49</sup> asupritor. Deaceea, Doamne, Te voi l uda printre neamuri, voi cînta spre slava Numelui T u.  
<sup>50</sup> El d mari izb viri împ ratului S u, i d îndurare unsului S u: lui David, i semin ei  
 lui, pe vecie.

### Chapter 19

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Cerurile spun slava lui Dumnezeu,  
 i întinderea lor veste te lucrarea mînilor Lui. <sup>2</sup> O zi istorise te alteia acest lucru, o noapte d  
 de tire alteia despre el. <sup>3</sup> i aceasta, f r vorbe, f r cuvinte, al c ror sunet s fie auzit:  
<sup>4</sup> dar r sunetul lor str bate tot p mîntul, i glasul lor merge pîn la marginile lumii. În ceruri  
 El a întins un cort soarelui. <sup>5</sup> i soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nunt , se arunc  
 în drumul lui cu bucuria unui viteaz: <sup>6</sup> r sare la un cap t al cerurilor, i î i ispr ve te  
 drumul la celalt cap t; nimic nu se ascunde de c ldura lui. <sup>7</sup> Legea Domnului este des vîr it,  
 i învioreaz sufletul; m rturia Domnului este adev rat i d în elepciune celui  
 ne tiutor. <sup>8</sup> Orînduirile Domnului sînt f r prihan , i veselesc inima; poruncile Domnului  
 sînt curate i lumineaz ochii. <sup>9</sup> Frica de Domnul este curat , i ine pe vecie; judec ile  
 Domnului sînt adev rate, toate sînt drepte. <sup>10</sup> Ele sînt mai de pre decît aurul, decît mult aur  
 curat; sînt mai dulci decît mierea, decît picurul din faguri. <sup>11</sup> Robul T u prime te i el  
 înv tura dela ele; pentru cine le p ze te, r splata este mare. <sup>12</sup> Cine î i cunoa te  
<sup>13</sup> gre elile f cute din ne tiin ? Iart -mi gre elile pe cari nu le cunosc! P ze te de  
 asemenea pe robul T u de mîndrie, ca s nu st pîneasc ea peste mine! Atunci voi fi f r  
<sup>14</sup> prihan , nevinovat de p cate mari. Prime te cu bun voin cuvintele gurii mele, i  
 cugetele inimii mele, Doamne, Stînca mea i Izb vitorul meu!



## Chapter 20

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) S te asculte Domnul în ziua  
 neazului, s te ocroteasc Numele Dumnezeului lui Iacov, <sup>2</sup> s - i trimeat ajutor din loca ul  
 S u cel Sfînt, i s te sprijineasc din Sion! <sup>3</sup> S - i aduc aminte de toate darurile tale de  
 mîncare, i s primeasc arderile tale de tot! (Oprire.) <sup>4</sup> S - i dea ce- i dore te inima,  
 i s - i împlineasc toate planurile tale! <sup>5</sup> Atunci noi ne vom bucura de biruin a ta, i vom  
 flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul s - i asculte toate dorin ele tale!  
<sup>6</sup> tiu de acum c Domnul scap pe unsul S u, i -i va r spunde din ceruri, din loca ul  
 Lui cel Sfînt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui. <sup>7</sup> Unii se bizuiesc pe car le lor, al ii pe  
 caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru. <sup>8</sup> Ei se îndoai e cad; dar  
 noi ne ridic m i r mînem în picioare. <sup>9</sup> Scap , Doamne, pe împ ratul, i ascult -ne cînd  
 Te chem m!

## Chapter 21

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, împ ratul se bucur  
 de ocrotirea puternic , pe care i -o dai Tu. i cum îl umple de veselie ajutorul T u! <sup>2</sup> I-ai dat  
 ce -i dorea inima, i n'ai l sat neîmplinit ce -i cereau buzele. <sup>3</sup> C ci i-ai ie it înainte cu  
 binecuvînt ri de fericire, i i-ai pus pe cap o cunun de aur curat. <sup>4</sup> Î i cerea via a, i i-ai  
 dat -o: o via lung pentru totdeauna i pe vecie. <sup>5</sup> Mare este slava lui în urma ajutorului  
 T u. Tu pui peste el str lucirea i m re ia. <sup>6</sup> Îl faci pe vecie o pricin de binecuvînt ri,  
 i -l umpli de bucurie înaintea Fe ii Tale. <sup>7</sup> C ci împ ratul se încrede în Domnul; i  
 bun tatea Celui Prea Înalt îl face s nu se clatine. <sup>8</sup> Mîna ta, împ rate, va ajunge pe to i  
 vr jma ii t i, dreapta ta va ajunge pe cei ce te ur sc, <sup>9</sup> i -i vei face ca un cuptor aprins, în  
 ziua cînd te vei ar ta; Domnul îi va nimici în mînia Lui, i -i va mînca focul. <sup>10</sup> Le vei terge

s mîn a de pe p mînt, i neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor. <sup>11</sup> Ei au urzit lucruri rele  
 împotriva ta, au f cut sfaturi rele, dar nu vor izbuti. <sup>12</sup> C ci îi vei face s dea dosul, i vei  
 trage cu arcul t u asupra lor. <sup>13</sup> Scoal -te, Doamne, cu puterea Ta, i vom cînta i vom l uda  
 puterea Ta.

## Chapter 22

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. Se cînt ca „cerboaică zorilor”. Un psalm al lui David.)  
 Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m'ai p r sit, i pentru ce Te dep rtezi f r s -mi  
 aju i i f r s'ascu i plîngerile mele? <sup>2</sup> Strig ziua, Dumnezeule, i nu-mi r spunzi: strig  
 i noaptea, i tot n'am odihn . <sup>3</sup> Totu Tu e ti Cel Sfînt, i Tu locuie ti în mijlocul laudelor  
 lui Israel. <sup>4</sup> În Tine se încredeau p rin ii no tri: se încredeau, i -i izb veai. <sup>5</sup> Strigau c tre  
 Tine, i erau sc pa i; se încredeau în Tine, i nu r mîneau de ru ine. <sup>6</sup> Dar eu sînt vierme,  
 nu om, am ajuns de ocara oamenilor i dispre uit de popor. <sup>7</sup> To i ceice m v d î i bat joc  
 de mine, î i deschid gura, dau din cap i zic: <sup>8</sup> „S'a încrezut în Domnul! S -l mîntuiasc  
 Domnul, s -l izb veasc , fiindc -l iube te!” - <sup>9</sup> Da, Tu m'ai scos din pîntecele mamei,  
 m'ai pus la ad post de orice grij la î ele mamei mele; <sup>10</sup> de cînd eram la sînul mamei, am  
 fost supt paza Ta, din pîntecele mamei ai fost Dumnezeul meu. <sup>11</sup> Nu Te dep rta de mine, c ci  
 s'apropie necazul, i nimeni nu-mi vine în ajutor. <sup>12</sup> O mul ime de tauri sînt împrejurul meu,  
 ni te tauri din Basan m înconjoar . <sup>13</sup> Î i deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfî ie  
 i r cne te. <sup>14</sup> Am ajuns ca apa, care se scurge, i toate oasele mi se despart; mi s'a f cut  
 inima ca ceara, i se tope te înl untrul meu. <sup>15</sup> Mi se usuc puterea ca lutul, i mi se lipe te  
 limba de cerul gurii: m'ai adus în rîna mor ii. <sup>16</sup> C ci ni te cîni m înconjoar , o ceat  
 de nelegiui i dau tîrcoale împrejurul meu, mi-au str puns mînile i picioarele: <sup>17</sup> toate oasele  
 a putea s mi le num r. Ei, îns , pîndesc i m privesc; <sup>18</sup> î i împart hainele mele între  
 ei, i trag la sor pentru c ma a mea. <sup>19</sup> Dar Tu, Doamne, nu Te dep rta! Tu, T ria mea,

vino de grab în ajutorul meu! <sup>20</sup> Scap -mi sufletul de sabie, i via a din ghiarele cânilor!  
<sup>21</sup> Scap -m din gura leului, i scoate-m din coarnele bivolului! <sup>22</sup> Voi vesti Numele T u  
 fra ilor mei, i Te voi l uda în mijlocul adun rii. <sup>23</sup> Cei ce v teme i de Domnul, l uda i  
 -L! Voi to i, s mân a lui Iacov, sl vi i -L! Cutremura i-v înaintea Lui, voi to i,  
 s mân a lui Israel! <sup>24</sup> C ci El nici nu dispre uie te, nici nu ur te necazurile celui  
 nenorocit, i nu- i ascunde Fa a de el, ci îl ascult când strig c tre El. <sup>25</sup> În adunarea cea  
 mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: i-mi voi împlini juruin ele în fa a celor ce se tem de  
<sup>26</sup> Tine. Cei s raci vor mânca i se vor s tura, ceice caut pe Domnul, Îl vor l uda: vesel  
 s v fie inima pe vecie! <sup>27</sup> Toate marginile p mîntului î i vor aduce aminte i se vor întoarce  
 la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta. <sup>28</sup> C ci a Domnului este  
 împ r ia: El st pîne te peste neamuri. <sup>29</sup> To i cei puternici de pe p mînt vor mânca i  
 se vor închina i ei; înaintea Lui se vor pleca to i ceice se pogoar în rîn , ceice nu pot  
<sup>30</sup> s - i p streze via a. O s mân de oameni li va sluji; i se va vorbi despre Domnul  
<sup>31</sup> c tre ceice vor veni dup ei. Ace tia vor veni i vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea  
 Lui poporului care se va na te.

### Chapter 23

<sup>1</sup> (O cântare a lui David.) Domnul este P storul meu: nu voi duce lips de nimic. <sup>2</sup> El m  
 pa te în p uni verzi, i m duce la ape de odihn ; <sup>3</sup> îmi învioreaz sufletul, i m  
 pov uie te pe c r ri drepte, din pricina Numelui S u. <sup>4</sup> Chiar dac ar fi s umblu prin  
 valea umbrei mor ii, nu m tem de niciun r u, c ci Tu e ti cu mine. Toiagul i nuiava Ta  
<sup>5</sup> m mîngîie. Tu îmi întinzi masa în fa a protivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, i  
 paharul meu este plin de d peste el. <sup>6</sup> Da, fericirea i îndurarea m vor înso i în toate zilele  
 vie ii mele, i voi locui în Casa Domnului pîn la sfîr itul zilelor mele.

### Chapter 24

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Al Domnului este p mîntul cu tot ce este pe el, lumea i cei ce o  
 locuiesc! <sup>2</sup> C ci El l -a întemeiat pe m ri, i l -a înt rit pe rîuri. <sup>3</sup> Cine va putea s se suie  
 la muntele Domnului? Cine se va ridica pîn la locul Lui cel Sfînt? - <sup>4</sup> Cel ce are mînile nevinovate  
 i inima curat , cel ce nu- i ded sufletul la minciun , i nu jur ca s în ele. <sup>5</sup> Acela  
 va c p ta binecuvîntarea Domnului, starea dup voia Lui dat de Dumnezeu mîntuirii lui.  
<sup>6</sup> Iat partea de mo tenere a celor ce -L cheam , a celor ce caut Fa a Ta, Dumnezeu lui  
 Iacov. - <sup>7</sup> Por i, ridica i- v capetele; ridica i- v , por i vecinice, ca s între Împ ratul  
 slavei! - <sup>8</sup> „Cine este acest Împ rat al slavei?`` -Domnul cel tare i puternic, Domnul cel viteaz  
 în lupte. <sup>9</sup> Por i, ridica i- v capetele; ridica i- le, por i vecinice, ca s între Împ ratul  
 slavei! - <sup>10</sup> „Cine este acest Împ rat al slavei?`` -Domnul o tirilor: El este Împ ratul slavei!  
 -(Oprire).

## Chapter 25

<sup>1</sup> La Tine, Doamne, îmi înal sufletul. <sup>2</sup> În Tine, Dumnezeule, m încred: s nu fiu dat de  
 ru ine, ca s nu se bucure vr jma ii mei de mine! <sup>3</sup> Da, to i cei ce n d jduiesc în Tine  
 nu vor fi da i de ru ine: ci de ru ine vor fi da i cei ce Te p r sesc f r temei. <sup>4</sup> Arat -mi,  
 Doamne, c ile Tale, i înva -m c r rile Tale. <sup>5</sup> Pov uie te- m în adev rul  
 T u, i înva -m ; c ci Tu e ti Dumnezeu mîntuirii mele, Tu e ti totdeauna n dejdea  
 mea! <sup>6</sup> Adu- i aminte, Doamne, de îndurarea i bun tatea Ta; c ci sînt vecinice. <sup>7</sup> Nu- i  
 aduce aminte de gre elile din tinere a mea, nici de f r delegile mele; ci adu- i aminte de  
 mine, dup îndurarea Ta, pentru bun tatea Ta, Doamne! <sup>8</sup> Domnul este bun i drept: de aceea  
 arat El p c to ilor calea. <sup>9</sup> El face pe cei smeri i s umble în tot ce este drept. El înva  
 pe cei smeri i calea Sa. <sup>10</sup> Toate c r rile Domnului sînt îndurare i credincio ie, pentru cei  
 ce p zesc leg mîntul i poruncile Lui. <sup>11</sup> Pentru Numele T u, Doamne, iart -mi  
 f r delegea, c ci mare este! <sup>12</sup> Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi  
 arat calea pe care trebuie s'o aleag . <sup>13</sup> El va locui în fericire, i s mîn a lui va st pîni

<sup>14</sup> ara. Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le d  
<sup>15</sup> învâtur. Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele  
<sup>16</sup> din la. Prive-te-mi ai mil de mine, căci sînt prsit și nenorocit. <sup>17</sup> Nelini tea  
<sup>18</sup> inimii mele cre-te: scoate-m din necazul meu! Uit -Te la ticlo ia și truda mea, și  
<sup>19</sup> iart -mi toate p catele mele. Vezi cît de muli sînt vrjmașii mei, și cu ce urmare  
<sup>20</sup> m urm resc. P ze-te-mi sufletul, și scap -m ! Nu m l sa s fiu dat de ruine  
<sup>21</sup> cînd m încred în Tine! S m ocroteasc nevinov ia și neprih nirea, cînd îmi pun  
<sup>22</sup> n dejdea în Tine! Izb ve te, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

## Chapter 26

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) F -midreptate, Doamne, căci umblu în nevinov ie, și m  
 încred în Domnul, fr ov ire. <sup>2</sup> Cerceteaz -m , Doamne, încearc -m , trece-mi prin  
 cuptorul de foc runchii și inima! <sup>3</sup> Căci bun tatea Ta este înaintea ochilor mei, și umblu  
 în adev rul T u. <sup>4</sup> Nu ed împreun cu oamenii mincinoși, și nu merg împreun cu  
 oamenii vicleni. <sup>5</sup> Ur sc adunarea celor ce fac r ul, și nu stau împreun cu cei r i. <sup>6</sup> Îmi  
 sp l mînil e în nevinov ie, și a a înconjur altarul T u, Doamne, <sup>7</sup> ca s izbucnesc în  
 mul miri, și istorisesc toate minunile Tale. <sup>8</sup> Doamne, eu iubesc loca ul Casei Tale, și  
 locul în care locuie te slava Ta. <sup>9</sup> Nu-mi lua sufletul împreun cu pct oșii, nici via a cu  
 oamenii cari vars sânge, <sup>10</sup> ale c ror mîni sînt nelegiuite, și a c ror drept este plin de  
<sup>11</sup> mit ! Eu umblu în neprih nire; izb ve te-m , și ai mil de mine! <sup>12</sup> Piciorul meu st  
 pe calea cea drept : voi binecuvînta pe Domnul în adun ri.

## Chapter 27

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Domnul este lumina și mîntuirea mea: de cine sîm tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine sîmi fie fric? <sup>2</sup> Cînd înaintează cei răi împotriva mea, ca sîmi mînce carnea, tocmai ei-prigonitorii și vrăjmașii mei-se clatin și cad. <sup>3</sup> Chiar o oțire de ar t b rî împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar război de s'ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere a fi. <sup>4</sup> Un lucru cer dela Domnul, și-l doresc fierbinte: a vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumoasele Domnului, și sîm minunez de Templul Lui. <sup>5</sup> Căci El mî va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mî va ascunde sub acoperișul cortului Lui, și mî va în lăsa pe o stîncă. <sup>6</sup> Iată cîmi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, cari mî înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbii ei, voi cînta și voi lăuda pe Domnul. <sup>7</sup> Ascultă-mi, Doamne, glasul cînd Te chiem: ai milă de mine și ascultă-mă! <sup>8</sup> Inima îmi zice din partea Ta: „Caută Fața Mea!” și Fața Ta, Doamne, o caută! <sup>9</sup> Nu-mi ascunde Fața Ta, nu îndepărta cu mînie pe robul Tău! Tu ești ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeule mîntuirii mele! <sup>10</sup> Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește. <sup>11</sup> Învață-mă, Doamne, calea Ta, și povătuiește-mă pe căreia cea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. <sup>12</sup> Nu mă lăsa la bunul plac al protivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși, și niște oameni, cari nu suflă decît asupra. <sup>13</sup> O! dacă n'ar fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pîmîntul celor vii!... <sup>14</sup> Nădăduie-te în Domnul! Fii tare, înmărbrează-te inima, și nădăduie-te în Domnul!

## Chapter 28

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Doamne, către Tine strig. Stîncă mea! Nu rămînea surd la glasul meu, ca nu cumva, dacă Te vei depărta de la sîmi răspunzi, să ajung ca cei ce se pogoară în groapă. <sup>2</sup> Ascultă glasul rugăciunilor mele, cînd strig către Tine, și cînd îmi ridic mîinile spre locașul Tău cel Sfînt. <sup>3</sup> Nu mă lua de pe pîmînt împreună cu cei răi și cu oamenii nelegiuiți, cari vorbesc de pace aproapei lor și, cînd coloză, au răutate în inimă. <sup>4</sup> Răsplătește-le după lucrurile lor și după răutatea faptelor lor, răsplătește-le după

lucrarea mînilor lor! D -le plata care li se cuvine! <sup>5</sup> C ci ei nu iau aminte la lucr rile Domnului,  
 la lucrarea mînilor Lui. S -i doboare i s nu -i mai scoale! <sup>6</sup> Binecuvîntat s fie Domnul,  
 c ci ascult glasul rug ciunilor mele. <sup>7</sup> Domnul este t ria mea i scutul meu; în El mi se  
 încrede inima, i sînt ajutat. De aceea îmi este plin de veselie inima, i -L laud prin cînt rile  
<sup>8</sup> mele. Domnul este t ria poporului S u, El este Sînca izb vitoare a unsului S u.  
<sup>9</sup> Mîntuie te, Doamne, poporul T u, i binecuvînteaz mo tenirea Ta! Fii p storul i  
 sprijinitorul lor în veci.

### Chapter 29

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Fiii lui Dumnezeu, da i Domnului, da i Domnului slav i  
 cinste. <sup>2</sup> Da i Domnului slava cuvenit Numelui Lui! Închina i-v înaintea Domnului  
 îmbr ca i cu podoabe sfînte! <sup>3</sup> Glasul Domnului r sun pe ape, Dumnezeuul slavei face s  
 bubue tunetul: Domnul este pe ape mari. <sup>4</sup> Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este  
 m re . <sup>5</sup> Glasul Domnului sfarm cedrii; Domnul sfarm cedrii Libanului; <sup>6</sup> îi face s sar  
 ca ni te vi ei, i Libanul i Sirionul sar ca ni te pui de bivoli. <sup>7</sup> Glasul Domnului face s  
 î neasc fl c ri de foc, <sup>8</sup> glasul Domnului face s se cutremure pustia; Domnul face s  
 tremure pustia Cades. <sup>9</sup> Glasul Domnului face pe cerboai ce s nasc ; El despoaie p durile; în  
 loca ul Lui totul strig : „Slav !” <sup>10</sup> Domnul st tea pe scaunul Lui de domnie cînd cu potopul,  
 i Domnul împ r e te în veci pe scaunul Lui de domnie. <sup>11</sup> Domnul d t rie poporului  
 S u, Domnul binecuvinteaz pe poporul S u cu pace.

### Chapter 30

<sup>1</sup> (Un psalm. O cîntare pentru sfin irea Casei Domnului, f cut de David.) Te înal ,  
 Doamne, c ci m'ai ridicat, i n'ai l sat pe vr jma ii mei s se bucure de mine. <sup>2</sup> Doamne,

Dumnezeule, eu am strigat c tre Tine, i Tu m'ai vindecat. <sup>3</sup> Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul  
 din locuin a mor ilor, Tu m'ai adus la via din mijlocul celor ce se pogoar în groap .  
<sup>4</sup> Cînta i Domnului, voi cei iubi i de El, m ri i prin laudele voastre Numele Lui cel Sfînt!  
<sup>5</sup> C ci mînia Lui ine numai o clip , dar îndurarea Lui ine toat via a: seara vine plînsul,  
 iar diminea a veseliea. <sup>6</sup> Cînd îmi mergea bine, ziceam: „Nu m voi cl tina niciodat !”  
<sup>7</sup> Doamne, prin bun voin a Ta m a ezasei pe un munte tare... dar i-ai ascuns Fa a, i  
<sup>8</sup> m'am turburat. Doamne, eu am strigat c tre tine, i m'am rugat Domnului, zicînd: <sup>9</sup> „Ce vei  
 cî tiga dac -mi ver i sîngele, i m pogori în groap ? Poate s Te laude rîna? Poate  
<sup>10</sup> ea s vesteasc credincio ia Ta? Ascult , Doamne, ai mil de mine! Doamne, ajut -m !”  
<sup>11</sup> - i mi-ai pref cut tînguirile în veselie, mi-ai deslegat sacul de jale, i m'ai încins cu bucurie,  
<sup>12</sup> pentruca inima mea s - i cînte, i s nu stea mut . Doamne, Dumnezeule, eu pururea Te  
 voi l uda!

### Chapter 31

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, în Tine m încred: s  
 nu fiu dat de ru ine niciodat . Izb ve te-m , în dreptatea Ta! <sup>2</sup> Pleac - i urechea spre  
 mine, gr be te de-mi ajut ! Fii pentru mine o stînc ocrotitoare, o cet uie unde s -mi  
 g sesc sc parea! <sup>3</sup> C ci Tu e ti Stînc a mea, Cet uia mea, i, pentru Numele T u, m  
 vei pov ui i m vei c l uzi. <sup>4</sup> Scoate-m din la ul, pe care mi l-au întins vr jma ii.  
 C ci Tu e ti Ocrotitorul meu! <sup>5</sup> În mînil Tale îmi încredin ez duhul: Tu m vei izb vi,  
 Doamne, Dumnezeule adev rate! <sup>6</sup> Eu ur sc pe ceice se lipesc de idoli de er i, i m încred  
 în Domnul. <sup>7</sup> F -m s m veselesc i s m bucur de îndurarea Ta, c ci vezi tic lo ia  
 mea, tii nelini tea sufletului meu, <sup>8</sup> i nu m vei da în mînil vr jma ului, ci îmi vei pune  
 picioarele la loc larg. <sup>9</sup> Ai mil de mine, Doamne, c ci sînt în strîmtorare: fa a, sufletul, i  
 trupul mi s'au topit de întristare; <sup>10</sup> mi se sfîr e te via a în durere, i anii în suspinuri. Mi  
 s'au sleit puterile din pricina f r delegii mele, i-mi putrezesc oasele! <sup>11</sup> Din pricina protivnicilor



mei, am ajuns de ocar , de mare ocar pentru vecinii mei, i de groaz pentru prietenii mei;  
 ceice m v d pe uli , fug de mine. <sup>12</sup> Sînt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas  
 sf rîmat. <sup>13</sup> Aud vorbele rele ale multora, v d spaima care domne te împrejur, cînd se sf tuiesc  
 ei împreun împotriva mea, i uneltesc s -mi ia via a. <sup>14</sup> Dar eu m încred în Tine, Doamne,  
 i zic: „Tu e ti Dumnezeu!`` <sup>15</sup> Soarta mea este în mîna Ta; scap -m de vr jma ii  
 i de prigonitorii mei! <sup>16</sup> F s lumineze Fa a Ta peste robul T u, scap -m , prin îndurarea  
 Ta! <sup>17</sup> Doamne, s nu r mîn de ru ine cînd Te chem. Ci s r mîn de ru ine cei r i, i  
 ei s se pogoare mu i în locuin a mor ilor! <sup>18</sup> S amu easc buzele mincinoase, cari  
 vorbesc cu îndr zneal , cu trufie i dispre împotriva celui neprih nit! <sup>19</sup> O, cît de mare  
 este bun tatea Ta, pe care o p strezi pentru cei ce se tem de Tine, i pe care o ar i celor ce  
 se încred în Tine, în fa a fiilor oamenilor! <sup>20</sup> Tu îi ascunzi, la ad postul Fe ei Tale, de cei ce  
 -i prigonesc, îi ocrote ti în cortul T u de limbile-cari -i clevetesc. <sup>21</sup> Binecuvîntat s fie Domnul,  
 c ci i -a ar tat în chip minunat îndurarea fa de mine: parc'a fi fost într'o cetate înt rit .  
<sup>22</sup> În pornirea mea nechibzuit , ziceam: „Sînt izgonit dinaintea Ta!`` Dar Tu ai auzit glasul  
 rug ciunilor mele, cînd am strigat spre Tine. <sup>23</sup> Iubi i dar pe Domnul, to i cei iubi i de El.  
 C ci Domnul p ze te pe cei credincio i, i pedepse te aspru pe cei mîndri. <sup>24</sup> Fi i tari,  
 i îmb rb ta i-v inima, to i cei ce n d jdui i în Domnul!

## Chapter 32

<sup>1</sup>  
 (Un psalm al lui David. O cîntare.) Ferice de cel cu f r delegea iertat , i de cel cu  
 p catul acoperit! <sup>2</sup> Ferice de omul, c ruia nu -i ine în seam Domnul nelegiuirea, i în  
 duhul c ruia nu este viclenie! <sup>3</sup> Cît vreme am t cut, mi se topeau oasele de gemetele mele  
 necurmte. <sup>4</sup> C ci zi i noapte mîna Ta ap sa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usuc  
 p mîntul de seceta verii. <sup>5</sup> Atunci i-am m rturisit p catul meu, i nu mi-am ascuns  
 f r delegea. Am zis: „Îmi voi m rturisi Domnului f r delegile!`` i Tu ai iertat vina  
 p catului meu. <sup>6</sup> De aceea orice om evlavios s se roage ie la vreme potrivit ! i chiar de

s'ar vrsa ape mari, pe el nu -l vor atinge de loc. <sup>7</sup> Tu e ti ocrotirea mea, Tu m sco i din  
necaz, Tu m înconjuri cu cânt ri de izb vire. <sup>8</sup> „Eu-zice Domnul-te voi înv a, i- i voi  
ar ta calea pe care trebuie s'o urmezi, te voi sf tui, i voi avea privirea îndreptat asupra ta.”  
<sup>9</sup>  
Nu fi i ca un cal sau ca un catîr f r pricepere, pe cari -i strune ti cu un frîu i o z bal  
cu cari -i legi, ca s nu se apropie de tine. - <sup>10</sup> De multe dureri are parte cel r u, dar cel ce se  
încrede în Domnul, este înconjurat cu îndurarea Lui. <sup>11</sup> Neprih ni ilor, bucura i-v în Domnul  
i veseli i-v ! Scoate i strig te de bucurie, to i cei cu inima f r prihan !

### Chapter 33

<sup>1</sup> Neprih ni ilor, bucura i-v în Domnul! Oamenilor f r prihan le ade bine cântarea  
de laud . <sup>2</sup> L uda i pe Domnul cu arfa, l uda i -L cu al uta cu zece coarde. <sup>3</sup> Cînta i -I  
o cântare nou ! Face i s r sune coardele i glasurile voastre! <sup>4</sup> C ci Cuvîntul Domnului  
este adev rat, i toate lucr rile Lui se împlinesc cu credincio ie. <sup>5</sup> El iube te dreptatea i  
neprih nirea; bun tatea Domnului umple p mîntul. <sup>6</sup> Cerurile au fost f cute prin Cuvîntul  
Domnului, i toat o tirea lor prin suflarea gurii lui. <sup>7</sup> El îngr m de te apele m rii într'un  
morman, i pune adîncurile în c m ri. <sup>8</sup> Tot p mîntul s se team de Domnul! To i  
locuitorii lumii s tremure înaintea Lui! <sup>9</sup> C ci el zice, i se face; porunce te i ce porunce te  
ia fiin . <sup>10</sup> Domnul r stoarn sfaturile Neamurilor, z d rnice te planurile popoarelor.  
<sup>11</sup> Dar sfaturile Domnului d inuiesc pe vecie, i planurile inimii Lui, din neam în neam. <sup>12</sup> Ferice  
de poporul, al c rui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul, pe care i -l alege El de  
mo tenere! <sup>13</sup> Domnul prive te din în l imea cerurilor, i vede pe to i fiii oamenilor.  
<sup>14</sup> Din loca ul locuin ei Lui, El prive te pe to i locuitorii p mîntului. <sup>15</sup> El le întocme te  
inima la to i, i ia aminte la toate faptele lor. <sup>16</sup> Nu m rimea o tirii scap pe împ rat, nu  
m rimea puterii izb ve te pe viteaz; <sup>17</sup> calul nu poate da chez ia biruin ei, i toat  
vlaga lui nu d izb virea. <sup>18</sup> Iat , ochiul Domnului prive te peste ceice se tem de El, peste

ceice n d jduiesc în bun tatea Lui, <sup>19</sup> ca s le scape sufletul dela moarte, i s -i in  
 cu via în mijlocul foamei. <sup>20</sup> Sufletul nostru n d jduie te în Domnul; El este Ajutorul  
 i Scutul nostru. <sup>21</sup> Da, inima noastr î i g se te bucuria în El, c ci avem încredere în  
 Numele Lui cel Sfînt. <sup>22</sup> Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, dup cum o n d jduim noi dela  
 Tine!

### Chapter 34

<sup>1</sup> (Un psalm alc tuit de David, cînd a f cut pe nebunul în fa a lui Abimelec, i a plecat  
 izgonit de el.) Voi binecuvînta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.  
<sup>2</sup> S mi se laude sufletul în Domnul! S asculte cei nenoroci i i s se bucure. <sup>3</sup> În l a i  
 pe Domnul, împreun cu mine. S l ud m cu to ii Numele Lui! - <sup>4</sup> Eu am c utat pe Domnul,  
 i mi -a r spus: m'a izb vit din toate temerile mele. <sup>5</sup> Cînd î i întorci privirile spre El, te  
 luminezi de bucurie, i nu i se umple fa a de ru ine. <sup>6</sup> Cînd strig un nenorocit, Domnul  
 aude, i -l scap din toate necazurile lui. <sup>7</sup> Îngerul Domnului t b r te în jurul celor ce se  
 tem de El, i -i scap din primejdie. <sup>8</sup> Gusta i i vede i ce bun este Domnul! Ferice de omul  
 care se încrede în El! <sup>9</sup> Teme i-v de Domnul, voi, sfin ii Lui, c ci de nimic nu duc lips  
 cei ce se tem de El! <sup>10</sup> Puii de leu duc lips , i li -i foame, dar cei ce caut pe Domnul nu duc  
 lips de nici un bine. <sup>11</sup> Veni i, fiilor, i asculta i-m, c ci v voi înv a frica Domnului.  
<sup>12</sup> Cine este omul, care dore te via a, i vrea s aib parte de zile fericite? <sup>13</sup> Fere te- i  
 limba de r u, i buzele de cuvinte în el toare! <sup>14</sup> Dep rteaz -te de r u, i f binele;  
 caut pacea, i alearg dup ea! <sup>15</sup> Ochii Domnului sînt peste cei f r prihan , i urechile  
 Lui iau aminte la strig tele lor. <sup>16</sup> Domnul Î i întoarce Fa a împotriva celor r i, ca s le  
 tearg pomenirea de pe p mînt. <sup>17</sup> Cînd strig cei f r prihan , Domnul aude, i -i  
 scap din toate necazurile lor. <sup>18</sup> Domnul este aproape de cei cu inima înfrînt , i mîntuie te  
 pe cei cu duhul zdrobit. <sup>19</sup> De multe ori vine nenorocirea peste cel f r prihan , dar Domnul

20  
 îl scap totdeauna din ea. Toate oasele i le p ze te, ca niciunul din ele s nu i se sf rîme.  
 21  
 Pe cel r u îl omoar nenorocirea, dar vr jma ii celui f r prihan sînt pedepsi i.  
 22  
 Domnul scap sufletul robilor S i, i niciunul din cei ce se încred în El, nu este osîndit.

### Chapter 35

1  
 (Un psalm al lui David.) Ap r -m Tu, Doamne, de potrivnicii mei, lupt Tu cu cei ce  
 se lupt cu mine! 2 Ia pav za i scutul, i scoal -Te s -mi aju i. 3 Învîrte suli a i  
 s geata împotriva prigonitorilor mei! zi sufletului meu: „Eu sînt mîntuirea ta!” 4 Ru ina i i  
 înfrunta i s fie ceice vor s -mi ia via a! S dea înapoi i s ro easc cei ce-mi gîndesc  
 peirea! 5 S fie ca pleava luat de vînt, i s -i goneasc îngerul Domnului! 6 Drumul s  
 le fie întunecos i alunecos, i s -i urm reasc îngerul Domnului! 7 C ci mi-au întins  
 la ul lor, f r pricin , pe o groap , pe care au s pat -o, f r temei, ca s -mi ia via a;  
 8  
 s -i ajung pr p dul pe nea teptate, s fie prin i în la ul, pe care l-au întins, s cad  
 în el i s piar ! 9 i atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va veseli de mîntuirea Lui.  
 10  
 Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine poate, ca Tine, s scape pe cel nenorocit de unul  
 mai tare de cît el, pe cel nenorocit i s rac de cel ce -l j fue te?” 11 Ni te martori mincino i  
 se ridic , i m întreab de ceeace nu tiu. 12 Îmi întorc r u pentru bine: mi-au l sat  
 sufletul pustiu. 13 i eu, cînd erau ei bolnavi, m îmbr cam cu sac, îmi smeream sufletul cu  
 post, i m rugam cu capul plecat la sîn. 14 Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru  
 un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame. 15 Dar cînd m clatin eu, ei se bucur i se  
 strîng; se strîng f r tirea mea, ca s m batjocoreasc , i m sfî ie neîncetat.  
 16  
 Scri nesc din din i împotriva mea, împreun cu cei nelegiui i, cu sec turile batjocoritoare.  
 17  
 Doamne, pîn cînd Te vei uita la ei? Scap -mi sufletul din cursele lor, scap -mi via a din  
 ghiarele acestor pui de lei! 18 i eu Te voi l uda în adunarea cea mare, i Te voi sl vi în  
 mijlocul unui popor mare la num r. 19 S nu se bucure de mine ceice pe nedrept îmi sînt

vr jma i, nici s nu- i fac semne cu ochiul, ceice m ur sc f r temei! <sup>20</sup> C ci ei  
 nu vorbesc de pace, ci urzesc în el torii împotriva oamenilor lini ti i din ar . <sup>21</sup> Î i  
 deschid gura larg împotriva mea, i zic: „Ha! Ha! Ochii no tri î i v d acum dorin a  
 împlinit !” <sup>22</sup> Doamne, Tu vezi: Nu t cea! Nu Te dep rta de mine, Doamne! <sup>23</sup> Treze te-Te,  
 i scoal -Te s -mi faci dreptate! Dumnezeule i Doamne, ap r -mi pricina! <sup>24</sup> Judec -m  
 dup dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, ca s nu se bucure ei de mine! <sup>25</sup> S nu zic  
 în inima lor: „Aha! iat ce doream!” S nu zic „L-am înghi it!” <sup>26</sup> Ci s fie ru ina i  
 i înfrunta i to i cei ce se bucur de nenorocirea mea! S se îmbrace cu ru ine i ocar ,  
 cei ce se ridic împotriva mea! <sup>27</sup> S se bucure i s se veseleasc , cei ce g sesc pl cere  
 în nevinov ia mea, i s zic neîncetat: „M rit s fie Domnul, care vrea pacea robului  
 S u!” <sup>28</sup> i atunci limba mea va l uda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

### Chapter 36

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David, robul Domnului.) Nelegiuirea celui  
 r u zice inimii mele: „Nu este fric de Dumnezeu înaintea ochilor lui.” <sup>2</sup> C ci se m gule te  
 singur în ochii lui, ca s - i des vîr easc f r delegea, ca s - i potoleasc ura.  
<sup>3</sup> Cuvintele gurii lui sînt mincinoase i în el toare; nu mai vrea s lucreze cu în elepciune  
 i s fac binele. <sup>4</sup> În a ternutul lui se gînde te la r utate, st pe o cale care nu este bun ,  
 i nu ur te r ul. <sup>5</sup> Bun tatea Ta, Doamne, ajunge pîn la ceruri, i credincio ia Ta  
 pîn la nori. <sup>6</sup> Dreptatea Ta este ca mun ii lui Dumnezeu, i judec ile Tale sînt ca Adîncul  
 cel mare. Doamne, Tu sprijine ti pe oameni i pe dobitoace! <sup>7</sup> Cît de scump este bun tatea  
 Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale g sesc fiii oamenilor ad post. <sup>8</sup> Se satur de bel ugul  
 Casei Tale, i -i ad pi din ivoiul desf t rilor Tale. <sup>9</sup> C ci la Tine este izvorul vie ii; prin  
 lumina Ta vedem lumina. <sup>10</sup> Îtinde- i i mai departe bun tatea peste ceice Te cunosc, i  
 dreptatea peste cei cu inima neprih nit ! <sup>11</sup> S nu m'ajung piciorul celui mîndru, i s nu

m pun pe fug mîna celor rîi. <sup>12</sup> Ceice fac f r delegea au i început s cad ; sînt  
r sturna i, i nu pot s se mai scoale.

### Chapter 37

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Nu te mînia pe cei rîi, i nu te uita cu jind la ceice fac r ul;  
<sup>2</sup> c ci sînt cosi i iute ca iarba, i se vestejesc ca verdea a. <sup>3</sup> Încrede-te în Domnul, i f  
binele; locuie te în ar , i umbl în credincio ie. <sup>4</sup> Domnul s - i fie desf tarea, i  
El î i va da tot ce- i dore te inima. <sup>5</sup> Încredin eaz - i soarta în mîna Domnului, încrede-te  
în El, i El va lucra, <sup>6</sup> El va face s str luceasc dreptatea ta ca lumina, i dreptul t u ca  
soarele la amez . <sup>7</sup> Taci înaintea Domnului, i n d jduie te în El. Nu te mînia pe cel ce  
izbute te în umbletele lui, pe omul, care î i vede împlinirea planurilor lui rele. <sup>8</sup> Las mînia,  
p r se te iu imea; nu te sup ra, c ci sup rarea duce numai la r u. <sup>9</sup> Fiindc cei r i  
vor fi nimici i, iar cei ce n d jduiesc în Domnul vor st pîni ara. <sup>10</sup> Înc pu in vreme,  
i cel r u nu va mai fi; te vei uita la locul unde era, i nu va mai fi. <sup>11</sup> Cei blînzi mo tenesc  
ara, i au bel ug de pace. <sup>12</sup> Cel r u face la planuri împotriva celui neprih nit, i  
scrî ne te din din i împotriva lui. <sup>13</sup> Domnul rîde de cel r u, c ci vede c -i vine i lui  
ziua. <sup>14</sup> Cei r i trag sabia i î i încordeaz arcul, ca s doboare pe cel nenorocit i s rac,  
ca s junghie pe cei cu inima neprih nit . <sup>15</sup> Dar sabia lor intr în îns inima lor, i li  
se sf rîm arcurile. <sup>16</sup> Mai mult face pu inul celui neprih nit, decît bel ugul multor r i.  
<sup>17</sup> C ci bra ele celui r u vor fi zdrobite, dar Domnul sprijine te pe cei neprih ni i.  
<sup>18</sup> Domnul cunoa te zilele oamenilor cinsti i; i mo tenirea lor ine pe vecie. <sup>19</sup> Ei nu  
r mîn de ru ine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete. <sup>20</sup> Dar cei r i pier, i  
vr jma ii Domnului sînt ca cele mai frumoase p une: pier, pier ca fumul. <sup>21</sup> Cel r u ia cu  
împrumut, i nu d înapoi; dar cel neprih nit este milos, i d . <sup>22</sup> C ci cei binecuvînta i

de Domnul st pînesc ara, dar cei blestema i de El sînt nimici i. <sup>23</sup> Domnul înt re te  
 pa ii omului, cînd Îi place calea lui; <sup>24</sup> dac se întîmpl s cad , nu este doborît de tot, c ci  
 Domnul îl apuc de mîn . <sup>25</sup> Am fost tîn r, i am îmb trînit, dar n'am v zut pe cel  
 neprih nit p r sit, nici pe urma ii lui cer indu- i pînea. <sup>26</sup> Ci el totdeauna este milos, i  
 d cu împrumut; i urma ii lui sînt binecuvînta i. <sup>27</sup> Dep rteaz -te de r u, f binele,  
 i vei d inui pe vecie. <sup>28</sup> C ci Domnul iube te dreptatea, i nu p r se te pe credincio ii  
 Lui. Totdeauna ei sînt supt paza Lui, dar s mîn a celor r i este nimic it . <sup>29</sup> Cei neprih ni i  
 vor st pîni ara, i vor locui în ea pe vecie. <sup>30</sup> Gura celui neprih nit veste te în elepciunea,  
 i limba lui trîmbi eaz dreptatea. <sup>31</sup> Legea Dumnezeului s u este în inima lui; i nu i se  
 clatin pa ii. <sup>32</sup> Cel r u pînde te pe cel neprih nit, i caut s -l omoare. <sup>33</sup> Dar Domnul  
 nu -l las în mînile lui, i nu -l osînde te cînd vine la judecat . <sup>34</sup> N d jduie te în Domnul,  
 p ze te calea Lui, i El te va în l a ca s st pîne ti ara: vei vedea pe cei r i nimici i.  
<sup>35</sup> Am v zut pe cel r u în toat puterea lui; se întindea ca un copac verde. <sup>36</sup> Dar cînd am trecut  
 a doua oar , nu mai era acolo; l-am c utat, dar nu l-am mai putut g si. <sup>37</sup> Uit -te bine la cel  
 f r prihan , i prive te pe cel f r vicle ug; c ci omul de pace are parte de mo tenitori.  
<sup>38</sup> Dar cei r zvr ti i sînt nimici i cu to ii, s mîn a celor r i este pr p dit .  
<sup>39</sup> Sc paraa celor neprih ni i vine dela Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.  
<sup>40</sup> Domnul îi ajut i -i izb ve te; îi izb ve te de cei r i i -i scap , pentru c se încred  
 în El.

### Chapter 38

<sup>1</sup>  
 (Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.) Doamne, nu m mustra în mînia Ta, i nu  
 m pedepsi în urgia Ta. <sup>2</sup> C ci s ge ile Tale s'au înfipt în mine, i mîna Ta apas asupra  
 mea. <sup>3</sup> N'a mai r mas nimic s n tos în carnea mea, din pricina mîniei Tale; nu mai este nici o  
 vlag în oasele mele, în urma p catului meu. <sup>4</sup> C ci f r delegile mele se ridic deasupra

capului meu; ca o povară grea, sînt prea grele pentru mine. <sup>5</sup> Rînilor mele miroase greu și sînt  
 pline de coptură, în urma nebuniei mele. <sup>6</sup> Sînt gîrbovit, peste mîsurile de istovire; toată ziua  
 umblu plin de întristare. <sup>7</sup> Căci o durere arzătoare îmi mistuie mîntuiala, și n-ai mai rămas  
 nimic să năstăvesc în carnea mea. <sup>8</sup> Sînt fără putere, zdrobit cu desvîrșire; turburarea inimii  
 mele mă face să gem. <sup>9</sup> Doamne, toate dorințele mele sînt înaintea Ta, și suspinurile mele  
 nu-și sînt ascunse. <sup>10</sup> Inima îmi bate cu tărie, puterea mă prăsește, și lumina ochilor  
 mei nu mai este cu mine. <sup>11</sup> Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea, și rudele  
 mele stau de o parte. <sup>12</sup> Ceice vor să-mi ia viața îmi întind cursele; ceice-mă caut nenorocirea,  
 spun răutăți, și toată ziua urzesc la înălțorii. <sup>13</sup> Iar eu sînt ca un surd, n'aud; sînt ca un  
 mut, care nu deschide gura. <sup>14</sup> Sînt ca un om, care n'aud, și în gura căruia nu este niciun  
 răsunet. <sup>15</sup> Doamne, în Tine nădăduiesc; Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeule! <sup>16</sup> Căci  
 zic: „Nu îngăduiesc să se bucure vrăjmașii mei de mine, și să se fudulească împotriva mea,  
 cînd mi se clatină piciorul!” <sup>17</sup> Căci sînt aproape să cad, și durerea mea este totdeauna înaintea  
 mea. <sup>18</sup> Îmi mîntuiesc fără delegea, mîntuirea de păcatul meu. <sup>19</sup> Dar vrăjmașii mei sînt  
 plini de viață și plini de putere; ceice mă urăsc fără temei, sînt mulți la număr. <sup>20</sup> Ei  
 îmi întorc rău pentru bine, îmi sînt potrivnici, pentru că eu urmăresc binele. <sup>21</sup> Nu mă prăsi,  
 Doamne! Dumnezeule, nu Te depărta de mine! <sup>22</sup> Vino degrab în ajutorul meu, Doamne,  
 Mîntuirea mea!

### Chapter 39

<sup>1</sup> (Către mai marele cântăreților: Către Iedutun. Un psalm al lui David.) Ziceam: „Voi  
 veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frîu gurii, cînt va sta cel  
 rău înaintea mea.” <sup>2</sup> Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit; și totu  
 durerea mea nu era mai puțin în mare. <sup>3</sup> Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia; și  
 atunci mi-a venit cuvîntul pe limbă, și am zis: <sup>4</sup> „Doamne, spune-mi care este sfîrșitul vieții



mele, care este m sura zilelor mele, ca s<sup>5</sup> tiu cât de trec tor sînt.`` Iat c zilele mele  
sînt cât un lat de mîn , i via a mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o  
suflare, oricît de bine s'ar<sup>6</sup> inea. - Da, omul umbl ca o umbr , se fr mînt degeaba, strînge  
la comori, i nu<sup>7</sup> tie cine le va lua. Acum, Doamne, ce mai pot n d jdui eu? În Tine îmi  
este n dejdea<sup>8</sup> Izb ve te-m de toate fr delegile mele! Nu m face de ocară celui nebun!  
<sup>9</sup> Stau mut, nu deschid gura, c ci Tu lucrezi. <sup>10</sup> Abate- i loviturile dela mine! Îmi iese sufletul  
supt loviturile mîinii Tale. <sup>11</sup> Tu pedepse ti pe om, i -l love ti pentru f r delegea lui: îi  
pr p de ti, ca molia, ce are el mai scump. Da, orice om este doar o suflare. <sup>12</sup> Ascult -mi  
rug ciunea, Doamne, i pleac - i urechea la strig tele mele! Nu t cea în fa a lacr milor  
mele! C ci sînt un str in înaintea Ta, un pribeag, ca to i p rin ii mei. <sup>13</sup> Abate- i privirea  
dela mine, i las -m s r suflu, pîn nu m duc i s nu mai fiu!

## Chapter 40

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Îmi pusesem n dejdea în Domnul,  
i El S'a plecat spre mine, mi -a ascultat strig tele. <sup>2</sup> M'a scos din groapa pieirii, din fundul  
mocerlei; mi -a pus picioarele pe stînc , i mi -a înt rit pa ii. <sup>3</sup> Mi -a pus în gur o cîntare  
nou , o laud pentru Dumnezeuul nostru. Mul i au v zut lucrul acesta, s'au temut, i s'au  
încrezut în Domnul. <sup>4</sup> Ferice de omul, care î i pune încrederea în Domnul, i care nu se îndreapt  
spre cei trufa i i mincino i! <sup>5</sup> Doamne, Dumnezeule, multe sînt minunile i planurile Tale  
pentru mine: nimeni nu se poate asem na cu Tine. A vrea s le vestesc i s le trîmbi ez,  
dar num rul lor este prea mare ca s le povestesc. <sup>6</sup> Tu nu dore ti nici jertf , nici dar de  
mîncare, ci mi-ai str puns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertf de isp ire. <sup>7</sup> Atunci  
am zis: „Iat -m c vin! -în sulul c r ii este scris despre mine- <sup>8</sup> vreau s fac voia Ta,  
Dumnezeule! i Legea Ta este în fundul inimii mele. <sup>9</sup> Vestesc îndurarea Ta, în adunarea cea  
mare; iat c nu-mi închid buzele. Tu tii lucrul acesta, Doamne! <sup>10</sup> Nu in în inima mea  
îndurarea Ta, ci vestesc adev rul t u i mîntuirea Ta, i nu ascund bun tatea i credincio ia  
Ta în adunarea cea mare. <sup>11</sup> Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndur rile tale; ci bun tatea i

credincio ia Ta m vor p zi totdeauna. <sup>12</sup> C ci rele f r num r m împresoar , m'au  
 ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele; i nu le mai pot suferi vederea. Sînt mai multe decît  
 perii capului meu, i mi se moaie inima. <sup>13</sup> Izb ve te-m , Doamne! Vino, Doamne, degrab  
 în ajutorul meu. <sup>14</sup> S fie ru ina i i înfrunta i, to i cei ce vor s -mi ia via a! S dea  
 înapoi i s ro easc de ru ine ceice-mi doresc pierzarea! <sup>15</sup> S r mîn înlemni i de  
 ru inea lor, cei ce-mi zic: „Ha! Ha!`` <sup>16</sup> S se bucure i s se veseleasc în Tine to i cei  
 ce Te caut ! Ceice iubesc mîntuirea Ta s zic f r încetare: „M rit s fie Domnul!``  
<sup>17</sup>  
 Eu sînt s rac i lipsit, dar Domnul Se gînde te la mine. Tu e ti ajutorul i izb vitorul  
 meu: nu z bovi, Dumnezeule!

### Chapter 41

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Ferice de cel ce îngrije te de cel  
 s rac! C ci în ziua nenorocirii Domnul îl izb ve te; <sup>2</sup> Domnul îl p ze te i -l ine în  
 via . El este fericit pe p mînt, i nu -l la i la bunul plac al vr jma ilor lui. <sup>3</sup> Domnul îl  
 sprijine te, cînd este pe patul de suferin : îi u urezi durerile în toate boalele lui. <sup>4</sup> Eu zic:  
 „Doamne, ai mil de mine! Vindec -mi sufletul! C ci am p c tuit împotriva Ta.``  
<sup>5</sup> Vr jma ii mei zic cu r utate despre mine: „Cînd va muri? Cînd îi va pieri numele?`` <sup>6</sup> Dac  
 vine cineva s m vad , vorbe te neadev ruri, strînge temeiuri ca s m vorbeasc de  
 r u; i cînd pleac , m vorbe te de r u pe afar . <sup>7</sup> To i vr jma ii mei optesc între  
 ei împotriva mea, i cred c nenorocirea mea îmi va aduce pieirea. <sup>8</sup> „Este atins r u de tot, -zic  
 ei-iat -l culcat, n'are s se mai scoale!`` <sup>9</sup> Chiar i acela cu care tr iam în pace, în care îmi  
 puneam încrederea i care mîncă din pînea mea, ridic i el c lciul împotriva mea. <sup>10</sup> Dar  
 Tu, Doamne, ai mil de mine i ridic -m , ca s le r spl tesc cum li se cuvine. <sup>11</sup> Prin  
 aceasta voi cunoa te c m iube ti, dac nu m va birui vr jma ul meu. <sup>12</sup> Tu m'ai  
 sprijinit, din pricina neprih nirii mele, i m'ai a ezat pe vecie înaintea Ta. <sup>13</sup> Binecuvîntat s  
 fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! Amin! Amin!

## Chapter 42

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Cîntarea fiilor lui Core.) Cum dore te un cerb izvoarele  
 de ap , a a Te dore te sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! <sup>2</sup> Sufletul meu însetează dup  
 Dumnezeu, dup Dumnezeul cel viu; cînd m voi duce i m voi ar ta înaintea lui Dumnezeu?  
<sup>3</sup> Cu lacr mi m hr nesc zi i noapte, cînd mi se zice f r încetare: „Unde este Dumnezeul  
 t u?`` <sup>4</sup> Mi-aduc aminte, i-mi v rs tot focul inimii în mine, cînd m gîndesc cum mergeam  
 înconjurat de mul ime, i cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul  
 strig telor de bucurie i mul mire ale unei mul imi în s rb toare. <sup>5</sup> Pentruce te mîhne ti,  
 suflete, i gemi înl untrul meu? N d jduie te în Dumnezeu, c ci iar Îl voi l uda; El  
 este mîntuirea mea i Dumnezeul meu. <sup>6</sup> Îmi este mîhnit sufletul în mine, Dumnezeule; de aceea  
 la Tine m gîndesc, din ara Iordanului, din Hermon, i din muntele Mi ear. <sup>7</sup> Un val cheam  
 un alt val, la vuietul c derii apelor Tale; toate talazurile i valurile Tale trec peste mine. <sup>8</sup> Ziua,  
 Domnul îmi d dea îndurarea Lui, iar noaptea, cîntam laudele Lui, i în l am o rug ciune  
 Dumnezeului vie ii mele. <sup>9</sup> De aceea, zic lui Dumnezu, Stîncă mea: „Pentruce m ui i? Pentruce  
 trebuie s umblu plin de întristare, supt ap sarea vr jma ului?`` <sup>10</sup> Parc mi se sf rîm  
 oasele cu sabia cînd m batjocoresc vr jma ii mei, i-mi zic neîncetat: „Unde este Dumnezeul  
 t u?`` <sup>11</sup> Pentruce te mîhne ti, suflete, i gemi înl untrul meu? N d jduie te în Dumnezeu,  
 c ci iar i Îl voi l uda; El este mîntuirea mea i Dumnezeul meu.

## Chapter 43

<sup>1</sup> F -mi dreptate, Dumnezeule, ap r -mi pricina împotriva unui neam nemilos!  
 Izb ve te-m de oamenii plini de vicle ug i de f r delege! <sup>2</sup> Tu e ti Dumnezeul, care  
 m ocrote te: pentruce m lepezi? Pentruce trebuie s umblu plin de întristare, supt ap sarea  
 vr jma ului? <sup>3</sup> Trimete lumina i credincio ia Ta, ca s m c l uzeasc , i s m  
 duc la muntele T u cel sfînt i la loca urile Tale! <sup>4</sup> Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu,  
 la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria i veselia mea, i Te voi l uda cu arfa, Dumnezeule,

Dumnezeul meu! <sup>5</sup> Pentruce te mîhne ti, suflete, i gemi înl untrul meu? N d jduie te în Dumnezeu, c ci iar <sup>5</sup> Îl voi l uda: El este mîntuirea mea i Dumnezeul meu.

### Chapter 44

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core. O cîntare.) Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, i p rin ii no tri ne-au povestit lucr rile, pe cari le-ai f cut pe vremea lor, în zilele de odinioar . <sup>2</sup> Cu mîna Ta, ai izgonit neamuri, ca s -i s de ti pe ei, ai lovit popoare, ca s -i întinzi pe ei. <sup>3</sup> C ci nu prin sabia lor au pus mîna pe ar , nu bra ul lor i -a mîntuit, ci dreapta Ta, bra ul T u, lumina Fe ei Tale, pentruc îi iubeai. <sup>4</sup> Dumnezeule, Tu e ti Împ ratul meu: porunce te izb virea lui Iacov! <sup>5</sup> Cu Tine doborîm pe vr jma ii no tri, cu Numele T u zdrobim pe protivnicii no tri. <sup>6</sup> C ci nu în arcul meu m încred, nu sabia mea m va sc pa; <sup>7</sup> ci Tu ne izb ve ti de vr jma ii no tri, i dai de ru ine pe cei ce ne ur sc. <sup>8</sup> Noi, în fiecare zi, ne l ud m cu Dumnezeu, i pururea sl vim Numele T u. <sup>9</sup> -(Oprire). Dar Tu ne lepezi, ne acoperi de ru ine, nu mai ie i cu o tirile noastre; <sup>10</sup> ne faci s d m dosul înaintea vr jma ului, i ceice ne ur sc, ridic pr zi luate dela noi. <sup>11</sup> Ne dai ca pe ni te oi de mîncat, i ne risipe ti printre neamuri. <sup>12</sup> Vinzi pe poporul T u pe nimic, i nu -l socote ti de mare pre . <sup>13</sup> Ne faci de ocară vecinilor no tri, de batjocura i de rîsul celor ce ne înconjoar . <sup>14</sup> Ne faci de pomîn printre neamuri, i pricin de cl tinare din cap printre popoare. <sup>15</sup> Ocară mea este totdeauna înaintea mea, i ru inea îmi acopere fa a, <sup>16</sup> la glasul celui ce m batjocore te i m oc r te, la vederea vr jma ului i r z bun torului. <sup>17</sup> Toate acestea ni se întîmpl , f r ca noi s Te fi uitat, f r s fi c lcat leg mîntul T u: <sup>18</sup> da, inima nu ni s'a ab tut, pa ii nu ni s'au dep rtat de pe c rarea Ta, <sup>19</sup> ca s ne zdrobe ti în locuin a acalilor, i s ne acoperi cu umbra mor ii. <sup>20</sup> Dac am fi uitat Numele Dumnezeului nostru, i ne-am fi întins mînile spre un dumnezeu str in, <sup>21</sup> n'ar ti Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoa te tainele inimii? <sup>22</sup> Dar din pricina Ta sîntem junghia i în toate zilele, sîntem privi i ca ni te oi sortite pentru m cel rie. <sup>23</sup> Treze te-Te!

Pentruce dormi, Doamne? Treze te-Te! Nu ne lep da pe vecie!<sup>24</sup> Pentruce Î i ascunzi Fa a?  
 Pentruce ui i de nenorocirea i ap sarea noastr ?<sup>25</sup> C ci sufletul ne este doborât în rîn  
 de mîhnire, trupul nostru este lipit de p mînt.<sup>26</sup> Scoal -Te, ca s ne aju i! Izb ve te-ne,  
 pentru bun tatea Ta!

## Chapter 45

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cum se cînt : „Crinii``. Un psalm al fiilor lui  
 Core. O cîntare. O cîntare de dragoste.) Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inim , i zic:  
 „Lucrarea mea de laud este pentru Împ ratul!`` Ca pana unui scriitor iscusit s -mi fie limba!

<sup>2</sup>  
 Tu e ti cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te -a binecuvîntat  
 Dumnezeu pe vecie.<sup>3</sup> R zboinic viteaz, încinge- i sabia, -podoaba i slava,<sup>4</sup> da, slava Ta!  
 -Fii biruitor, suie-te în carul t u de lupt , ap r adev rul, blînde a i neprih nirea, i  
 dreapta ta s str luceasc prin ispr vi minunate!<sup>5</sup> S ge ile tale sînt ascu ite: supt tine  
 vor c dea popoare, i s ge ile tale vor str punge inima vr jma ilor împ ratului.<sup>6</sup> Scaunul  
 T u de domnie, Dumnezeule, este vecinic; toiagul de domnie al împ r iei Tale este un toiag  
 de dreptate.<sup>7</sup> Tu iube ti neprih nirea, i ur ti r utatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul  
 T u Te -a uns cu un untdelemn de bucurie, mai pe sus decît pe tovar ii T i de slujb .

<sup>8</sup>  
 Smirna, aloia i casia î i umplu de miros pl cut toate ve mintele; în casele tale împ r te ti  
 de filde te înveselesc instrumentele cu coarde.<sup>9</sup> Printre prea iubitele tale sînt fete de împ ra i;  
 împ r teasa, mireasa ta, st la dreapta ta, împodobit cu aur de Ofir.<sup>10</sup> Ascult , fiic , vezi  
 i pleac - i urechea; uit pe poporul t u i casa tat lui t u!<sup>11</sup> i atunci împ ratul  
 î i va pofti frumuse a. i fiindc este Domnul t u, adu -i închin ciunile tale.<sup>12</sup> i fiica  
 Tirului, i cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca s capete bun voin a ta.<sup>13</sup> Fata  
 împ ratului este plin de str lucire înl untrul casei împ r te ti; ea poart o hain  
 esut cu aur.<sup>14</sup> Este adus înaintea împ ratului, îmbr cat cu haine cusute la gherghef,  
 i urmat de fete, înso itoarele ei, cari sînt aduse la tine.<sup>15</sup> Ele sînt duse în mijlocul bucuriei  
 i veseliei, i intr în casa împ ratului.<sup>16</sup> Copiii t i vor lua locul p rin ilor t i; îi vei

17  
 pune domni în toată țara. Din neam în neam îți voi pomeni numele: de aceea în veci de  
 veci te vor lăuda popoarele.

### Chapter 46

<sup>1</sup> (Către mai marele cântăreilor. Un psalm al fiilor lui Core. De cântat pe alamot. O cântare.)  
 Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește de noi în nevoi.  
<sup>2</sup> De aceea nu ne temem, chiar dacă s'ar zguduia pământul, și s'ar clătina munții în inimă  
 muntelui. <sup>3</sup> Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s'ar ridica pământul acolo de  
 se cutremure munții. - <sup>4</sup> Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul  
 loc al locuitorilor Celui Prea Înalt. <sup>5</sup> Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clătina; Dumnezeu  
 o ajută în răsturnarea zărilor. <sup>6</sup> Neamurile se frământă, împărățiile se clătina, dar glasul  
 Lui răsună, și pământul se topește de groază. <sup>7</sup> Domnul oțtirilor este cu noi, Dumnezeul  
 lui Iacov este un turn de scapare pentru noi. - <sup>8</sup> Veni și privește lucrările Domnului, pustiirile,  
 pe care le-a făcut El pe pământ. <sup>9</sup> El a pus capăt războaielor până la marginea pământului;  
 El a sfărâmat arcul, și a rupt sulița, a ars cu foc carurile de război. - <sup>10</sup> „Opriți-vă, și  
<sup>11</sup> Domnul  
 și eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ. -  
 oțtirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de scapare pentru noi. -

### Chapter 47

<sup>1</sup> (Către mai marele cântăreilor. Un psalm făcut de fiii lui Core.) Bateți din palme, toate  
 popoarele! În lăuda lui Dumnezeu strigăte de bucurie! <sup>2</sup> Căci Domnul, Cel Prea Înalt, este  
 înfricoșător: El este Împărat mare peste tot pământul. <sup>3</sup> El ne supune popoarele, El pune neamurile  
 sub picioarele noastre. <sup>4</sup> El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care -l iubește. - <sup>5</sup> Dumnezeu  
 Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței. <sup>6</sup> Cântă și

lui Dumnezeu, cânta i! Cânta i Împ ratul nostru, cânta i! <sup>7</sup> C ci Dumnezeu este împ rat  
 peste tot p mîntul: cânta i o cîntare în eleapt ! <sup>8</sup> Dumnezeu împ r e te peste neamuri,  
 Dumnezeu <sup>9</sup> ade pe scaunul Lui de domnie cel sfînt. Domnitorii popoarelor se adun împreun  
 cu poporul Dumnezeului lui Avraam; c ci ale lui Dumnezeu sînt scuturile p mîntului: El este  
 mai înalt i mai pe sus de orice.

### Chapter 48

<sup>1</sup> (O cîntare. Un psalm al fiilor lui Core.) Mare este Domnul i l udat de to i, în cetatea  
 Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfînt. <sup>2</sup> Frumoas înal ime, bucuria întregului p mînt,  
 este muntele Sionului; în partea de miaz noapte este cetatea Marelui Împ rat. <sup>3</sup> Dumnezeu, în  
 casele Lui împ r te ti, este cunoscut ca un turn de sc pare. <sup>4</sup> C ci iat c împ ra ii se  
 adunaser : doar au trecut împreun , <sup>5</sup> au privit -o, au înlemnit, s'au temut, i au luat -o la fug .  
<sup>6</sup> I -a apucat un tremur acolo, ca durerea unei femei la facere. <sup>7</sup> Au fost izgoni i de parc ar fi  
 fost lua i de vîntul de r s rit, care sf rîm cor biile din Tarsis. <sup>8</sup> Întocmai cum auzisem  
 spunîndu-se, a a am v zut în cetatea Domnului o tirilor, în cetatea Dumnezeului nostru:  
 Dumnezeu o va face s d inuiasc pe vecie. - <sup>9</sup> Dumnezeule, la bun tatea Ta ne gîndim, în  
 mijlocul Templului T u! <sup>10</sup> Ca i Numele T u, Dumnezeule, i lauda Ta r sun pîn la  
 marginile p mîntului; dreapta Ta este plin de îndurare. <sup>11</sup> Se bucur muntele Sionului, i se  
 veselesc fiicele lui Iuda de judec ile Tale. <sup>12</sup> Str bate i Sionul, i ocoli i -l, num ra i  
 -i turnurile, <sup>13</sup> privi i -i înt ritura, i cerceta i -i palatele, ca s povesti i celor ce vor veni  
 dup ei. <sup>14</sup> Iat , Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci; El va fi c l uza  
 noastr pîn la moarte.

### Chapter 49

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core.) Asculta i lucrul acesta, toate  
 popoarele, lua i aminte, to i locuitorii lumii: <sup>2</sup> mici i mari, boga i i s raci! <sup>3</sup> Gura mea  
 va vorbi cuvinte în elepte, i inima mea are gînduri pline de judecat . <sup>4</sup> Eu îmi plec urechea  
 la pildele care îmi sînt însuflăte, îmi încep cîntarea în sunetul arfei. <sup>5</sup> Pentru ce s m tem în  
 zilele nenorocirii, cînd m înconjoar nelegiuirea protivnicilor mei? <sup>6</sup> Ei se încred în avu iile  
 lor, i se flesc cu bog ia lor cea mare. <sup>7</sup> Dar nu pot s se r scumpere unul pe altul, nici  
 s dea lui Dumnezeu pre ul r scump r rii. <sup>8</sup> R scump rarea sufletului lor este a a de  
 scump , c nu se va face niciodat . <sup>9</sup> Nu vor tr i pe vecie, nu pot s nu vad mormîntul.  
<sup>10</sup> Da, îl vor vedea: c ci în elep ii mor, nebunul i prostul deopotriv pier, i las altora  
 avu iile lor. <sup>11</sup> Ei î i închipuiesc c vecinice le vor fi casele, c locuin ele lor vor d inui  
 din veac în veac, ei, cari dau numele lor la ri întregi. <sup>12</sup> Dar omul pus în cinste nu d inuie te,  
 ci este ca dobitoacele cari se taie. <sup>13</sup> Iat ce soart au ei, cei plini de atîta încredere, precum i  
 cei ce îi urmeaz , c rora le plac cuvintele lor. - <sup>14</sup> Sînt du i ca o turm în locuin a mor ilor,  
 îi pa te moartea, i în curînd oamenii f r prihan îi calc în picioare: li se duce frumuse a,  
 i locuin a mor ilor le este loca ul. <sup>15</sup> Dar mie Dumnezeu îmi va sc pa sufletul din locuin a  
 mor ilor, c ci m va lua supt ocrotirea Lui. - <sup>16</sup> Nu te teme cînd se îmbog e te cineva,  
 i cînd i se înmul esc vistieriile casei; <sup>17</sup> c ci nu ia nimic cu el cînd moare: vistieriile lui nu  
 se pogoar dup el. <sup>18</sup> S se tot cread omul fericit în via , s se tot laude cu bucuriile  
 pe cari i le face, <sup>19</sup> c ci tot în locuin a p rin ilor s i va merge, i nu va mai vedea lumina  
 niciodat . <sup>20</sup> Omul pus în cinste, i f r pricepere, este ca dobitoacele pe cari le tai.

## Chapter 50

<sup>1</sup> (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu, da, Dumnezeu, Domnul, vorbe te, i cheam p mîntul,  
 dela r s ritul soarelui pîn la asfin itul lui. <sup>2</sup> Din Sion, care este întruparea frumuse ei



des vîr ite, de acolo str luce te Dumnezeu. <sup>3</sup> Dumnezeuul nostru vine i nu tace. Înaintea  
 Lui merge un foc mistuitor, i împrejurul Lui o furtun puternic . <sup>4</sup> El strig spre ceruri sus,  
 i spre p mînt, ca s judece pe poporul S u: <sup>5</sup> „Strînge i-Mi pe credincio ii Mei, care au  
 f cut leg mînt cu Mine prin jertf !` - <sup>6</sup> Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, c ci Dumnezeu  
 este cel ce judec . - <sup>7</sup> Ascult , poporul Meu, i voi vorbi; ascult , Israele, i te voi în tiin a.  
 Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeuul t u. <sup>8</sup> Nu pentru jertfele tale te mustru: c ci arderile tale de tot  
 sînt necurmat înaintea Mea. <sup>9</sup> Nu voi lua tauri din casa ta, nici api din staulele tale. <sup>10</sup> C ci ale  
 Mele sînt toate dobitoacele p durilor, toate fiarele mun ilor cu miile lor. <sup>11</sup> Eu cunosc toate  
 p s rile de pe mun i, i tot ce se mi c pe cîmp este al Meu. <sup>12</sup> Dac Mi-ar fi foame, nu  
 i-a spune ie, c ci a mea este lumea i tot ce cuprinde ea. <sup>13</sup> Oare m nînc Eu carnea  
 taurilor? Oare beau Eu sîngele apilor? <sup>14</sup> Adu ca jertf lui Dumnezeu mul miri, i  
 împline te- i juruin ele f cute Celui Prea Înalt. <sup>15</sup> Cheam -M în ziua necazului, i Eu  
 te voi izb vi, iar tu M vei prosl vi! <sup>16</sup> Dumnezeu zice îns celui r u: „Ce tot în iri tu  
 legile Mele, i ai în gur leg mîntul Meu, <sup>17</sup> cînd tu ur ti mustr rile, i arunci cuvintele  
 Mele înapoia ta? <sup>18</sup> Dac vezi un ho , te une ti cu el, i te înso e ti cu preacurvarii. <sup>19</sup> Dai  
 drumul gurii la r u, i limba ta urze te vicle uguri. <sup>20</sup> Stai i vorbe ti împotriva fratelui  
 t u, cleвете ti pe fiul mamei tale. <sup>21</sup> Iat ce ai f cut, i Eu am t cut. i-ai închipuit c  
 Eu sînt ca tine. Dar te voi mustra, i î i voi pune totul supt ochi! <sup>22</sup> Lua i seama dar, voi cari  
 uita i pe Dumnezeu, ca nu cumva s v sf ii, i s nu fie nimeni s v scape. <sup>23</sup> Cine  
 aduce mul miri, ca jertf , acela M prosl ve te, i celui ce vegheaz asupra c ii lui,  
 acelaia îi voi ar ta mîntuirea lui Dumnezeu.

## Chapter 51

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David. F cut cînd a venit la el proorocul  
 Natan, dup ce intrase David la Bat- eba.) Ai mil de mine, Dumnezeule, în bun tatea Ta!

După îndurarea Ta cea mare, terge f r delegile mele!<sup>2</sup> Spal -m cu des vîr ire de  
 nelegiuirea mea, i cur e te-m de p catul meu!<sup>3</sup> C ci îmi cunosc bine f r delegile,  
 i p catul meu st necurmat înaintea mea.<sup>4</sup> Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am p c tuit  
 i am f cut ce este r u înaintea Ta; a a c vei fi drept în hot rîrea Ta, i f r vin în  
 judecata Ta.<sup>5</sup> Iat c sînt n scut în nelegiuire, i în p cat m'a z mislit mama mea.<sup>6</sup> Dar  
 Tu ceri ca adev rul s fie în adîncul inimii: f dar s p trund în elepciunea înl untrul  
 meu!<sup>7</sup> Cur e te-m cu isop, i voi fi curat; spal -m , i voi fi mai alb decît z pada.  
<sup>8</sup> F -m s aud veselie i bucurie, i oasele, pe cari le-ai zdrobit Tu, se vor bucura.  
<sup>9</sup> Întoarce- i privirea dela p catele mele, terge toate nelegiuirile mele!<sup>10</sup> Zide te în mine o  
 inim curat , Dumnezeule, pune în mine un duh nou i statornic!<sup>11</sup> Nu m lep da dela  
 Fa a Ta, i nu lua dela mine Duhul T u cel Sfînt.<sup>12</sup> D -mi iar bucuria mîntuirii Tale,  
 i sprijine te-m cu un duh de bun voin !<sup>13</sup> Atunci voi înv a c ile Tale pe ceice  
 le calc , i p c to ii se vor întoarce la Tine.<sup>14</sup> Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele!  
 Izb ve te-m de vina sîngelui v rsat, i limba mea va l uda îndurarea Ta.<sup>15</sup> Doamne,  
 deschide-mi buzele, i gura mea va vesti lauda Ta.<sup>16</sup> Dac ai fi voit jertfe, i-a fi adus: dar  
 ie nu- i plac arderile de tot.<sup>17</sup> Jertfele pl cute lui Dumnezeu sînt un duh zdrobit: Dumnezeule,  
 Tu nu dispre uie ti o inim zdrobit i mîhnit .<sup>18</sup> În îndurarea Ta, vars - i binefacerile  
 asupra Sionului, i zide te zidurile Ierusalimului!<sup>19</sup> Atunci vei primi jertfe neprih nite, arderi  
 de tot i jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul T u vi ei.

## Chapter 52

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. O cîntare a lui David. F cut cu prilejul celor spuse de  
 Doeg, Edomitul, lui Saul, cînd zicea: „David s'a dus în casa lui Ahimelec.”) Pentruce te f le ti  
 cu r utatea ta, asupritorule? Bun tatea lui Dumnezeu ine în veci.<sup>2</sup> Limba ta nu n scoce te  
 decît r utate, ca un brici ascu it, viclean ce e ti!<sup>3</sup> Tu iube ti mai degrab r ul decît binele,  
 mai degrab minciuna decît adev rul. -<sup>4</sup> Tu iube ti numai cuvinte nimicitoare, limb

în el toare!<sup>5</sup> De aceea i Dumnezeu te va doborî pe vecie, te va apuca i te va ridica din  
 cortul t u, i te va desr d cina din p mîntul celor vii. -<sup>6</sup> Cei f r prihan vor vedea  
 lucrul acesta, se vor teme, i vor rîde de el, zicînd:<sup>7</sup> „Iat omul, care nu lua ca ocrotitor pe  
 Dumnezeu, ci se încredea în bog iile lui cele mari, i se bizuia pe r utatea lui.”<sup>8</sup> Dar eu  
 sînt în Casa lui Dumnezeu ca un m slin verde, m încred în bun tatea lui Dumnezeu, în veci  
<sup>9</sup> de veci. Te voi l uda totdeauna, pentruc ai lucrat; i, în fa a copiilor T i, voi n d jdui  
 în Numele T u, c ci este binevoitor.

### Chapter 53

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe flaut. O cîntare a lui David.) Nebunul zice în  
 inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, au s vîr it f r delegi urîte, nu este nici  
 unul care s fac binele.<sup>2</sup> Dumnezeu Se uit dela în l imea cerurilor peste fiii oamenilor,  
 ca s vad dac este cineva care s fie priceput, i s caute pe Dumnezeu.<sup>3</sup> Dar to i s'au  
 r t cit, to i s'au stricat; nu este niciunul care s fac binele, niciunul m car.<sup>4</sup> „ i-au  
 perdut oare mintea ceice s vîr esc nelegiuirea, de m nînc pe poporul Meu, cum m nînc  
 pînea, i nu cheam pe Dumnezeu?”<sup>5</sup> Atunci vor tremura de spaim , f r s fie vreo  
 pricin de spaim ; Dumnezeu va risipi oasele celor ce t b r sc împotriva ta, îi vei face de  
 ru ine, c ci Dumnezeu i -a lep dat.<sup>6</sup> O! cine va face s porneasc din Sion izb virea lui  
 Israel? Cînd va aduce Dumnezeu înapoi pe prin ii de r zboi ai poporului S u, Iacov se va  
 veseli, i Israel se va bucura.

### Chapter 54

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde. O cîntare a lui David.  
 F cut cînd au venit Zifi ii s spun lui Saul: „, ti i c David ade ascuns printre noi?”)  
 Scap -m , Dumnezeule, prin Numele T u, i f -mi dreptate, prin puterea Ta?<sup>2</sup> Ascult -mi  
 rug ciunea, Dumnezeule, ia aminte la cuvintele gurii mele.<sup>3</sup> C ci ni te str ini s'au sculat  
 împotriva mea, ni te oameni asupritori vor s -mi ia via a; ei nu se gîndesc la Dumnezeu. -

<sup>4</sup> Da, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este sprijinul sufletului meu! <sup>5</sup> Rul se va întoarce  
asupra protivnicilor mei; nimice te -i în credințio ia Ta! <sup>6</sup> Atunci Îi voi aduce jertfe de bun  
voie, voi luda Numele T u, Doamne, c ci este binevoitor; <sup>7</sup> c ci El m izb ve te din  
toate necazurile, i cu ochii mei îmi v d împlinit dorin a privitoare la vr jma ii mei.

## Chapter 55

<sup>1</sup>  
(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe instrumente cu coarde. O cîntare a lui David.)  
Ia aminte, Dumnezeule, la rug ciunea mea, i nu Te ascunde de cererile mele! <sup>2</sup> Ascult -m ,  
i r spunde-mi! R t cesc încoace i încolo, i m fr mînt, <sup>3</sup> din pricina zarvei  
vr jma ului i din pricina ap s rii celui r u. C ci ei arunc nenorocirea peste mine, i  
m urm resc cu mînie. <sup>4</sup> Îmi tremur inima în mine, i m cuprinde spaima mor ii, <sup>5</sup> m  
apuc frica i groaza, i m iau fiorii. <sup>6</sup> Eu zic: „O, dac a avea aripile porumbelului, a  
sbura, i a g si undeva odihn !” <sup>7</sup> Da, a fugi departe de tot, i m'a duce s locuiesc  
în pustie. <sup>8</sup> - (Oprire). A fugi în grab la un ad post de vîntul acesta n praznic i de furtuna  
aceasta. <sup>9</sup> Nimice te -i, Doamne, împarte-le limbile, c ci în cetate v d sil i certuri; <sup>10</sup> zi  
i noapte ei îi dau ocol pe ziduri: nelegiuirea i r utatea sînt în sînul ei; <sup>11</sup> r utatea este în  
mijlocul ei, i vicle ugul i în el toria nu lipsesc din pie ele ei. <sup>12</sup> Nu un vr jma m  
batjocore te, c ci a suferi: nu protivnicul meu se ridic împotriva mea, c ci m'a ascunde  
dinaintea lui. <sup>13</sup> Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce i prieten cu mine!  
<sup>14</sup> Noi, cari tr iam împreun într'o pl cut prietenie, i ne duceam împreun cu mul imea  
în Casa lui Dumnezeu! <sup>15</sup> S vin moartea peste ei, i s se pogoare de vii în locuin a  
mor ilor! C ci r utatea este în locuin a lor, în inima lor. <sup>16</sup> Dar eu strig c tre Dumnezeu,  
i Domnul m va sc pa. <sup>17</sup> Seara, diminea a, i la amiaz , oftez i gem, i El va auzi  
glasul meu. <sup>18</sup> M va sc pa din lupta care se d împotriva mea, i-mi va aduce pacea, c ci  
mul i mai sînt împotriva mea! <sup>19</sup> Dumnezeu va auzi, i -i va smeri, El, care, din vecinicie, st  
pe scaunul Lui de domnie. - (Oprire). C ci în ei nu este nicio n dejde de schimbare, i nu se

20  
 tem de Dumnezeu. Ei pun mâna pe cei ce tr iau în pace cu ei, i î i calc leg mîntul.  
 21  
 Gura lor este dulce ca smîntîna, dar în inim poart r zboiul: cuvintele lor sînt mai alunecoase  
 decît untdelemnul, dar cînd ies ele din gur , sînt ni te s bii. 22  
 Încredineaz - i soarta în  
 mîna Domnului, i El te va sprijini. El nu va l sa niciodat s se clatine cel neprih nit. 23  
 Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî în fundul gropii. Oamenii seto i de sînge i de în el ciune, nu  
 vor ajunge nici jum tate din zilele lor. Eu îns m încred în Tine!

### Chapter 56

1  
 (C tre mai marele cînt re ilor. Se cînt ca „Porumbel din stejari dep rta i``. O cîntare  
 de laud a lui David. F cut cînd l-au prins Filistenii la Gat.) Ai mil de mine, Dumnezeule!  
 C ci ni te oameni m h r uiesc. Toat ziua îmi fac r zboi i m chinuiesc. 2  
 Toat  
 ziua m h r uiesc protivnicii mei; sînt mul i, i se r zboiesc cu mine ca ni te trufa i.  
 3  
 Oridecîteori m tem, eu m încred în Tine. 4  
 Eu m voi l uda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul  
 Lui. M încred în Dumnezeu, i nu m tem de nimic: ce pot s -mi fac ni te oameni?  
 5  
 Într'una ei îmi ating drepturile, i n'au decît gînduri rele fa de mine. 6  
 Uneltesc, pîndesc i  
 îmi urm resc pa ii, pentru c vor s -mi ia via a. 7  
 Ei trag n dejde s scape prin nelegiuirea  
 lor: doboar popoarele, Dumnezeule, în mînia Ta! 8  
 Tu numeri pa ii vie ii mele de pribeag;  
 pune-mi lacr mile în burduful T u: nu sînt ele scrise în cartea Ta? 9  
 Vr jma ii mei dau înapoi,  
 în ziua cînd Te strig: tiu c Dumnezeu este de partea mea. 10  
 Eu m voi l uda cu Dumnezeu,  
 cu Cuvîntul Lui, da, m voi l uda cu Domnul, cu Cuvîntul Lui. 11  
 M încred în Dumnezeu,  
 i nu m tem de nimic: Ce pot s -mi fac ni te oameni? 12  
 Dumnezeule, trebuie s împlinesc  
 juruin ele pe cari i le-am f cut; Î i voi aduce jertfe de mul mire. 13  
 C ci mi-ai izb vit  
 sufletul dela moarte, mi-ai ferit picioarele de c dere, ca s umblu înaintea lui Dumnezeu, în  
 lumina celor vii.

### Chapter 57

1  
 (C tre mai marele cânt re ilor. „Nu nimici``. O cântare de laud a lui David. F cut  
 când a fugit în pe ter , urm rit de Saul.) Ai mil de mine, Dumnezeule, ai mil de mine!  
 C ci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de sc pare, pîn vor trece  
 nenorocirile. 2 Eu strig c tre Dumnezeu, c tre Cel Prea Înalt, c tre Dumnezeu, care lucreaz  
 pentru mine. 3 El îmi va trimete izb vire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi arunc oc ri.  
 (Oprire). Da, Dumnezeu Î i va trimete bun tatea i credincio ia. 4 Sufletul meu este între  
 ni te lei: stau culcat în mijlocul unor oameni cari vars flac ri, în mijlocul unor oameni ai  
 c ror din i sînt sulí e i s ge i, i a c ror limb este o sabie ascu it . 5 Înal -Te  
 peste ceruri, Dumnezeule, peste tot p mîntul s se întind slava Ta! 6 Ei întinseser un la  
 supt pa ii mei; sufletul mi se încovoia, i-mi s paser o groap înainte: Dar au c zut ei în  
 ea. - 7 Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare; voi cânta, da, i voi suna din  
 instrumentele mele. 8 Treze te-te, suflete! Trezi i-v , al ut i arf ! M voi trezi în zori  
 de zi. 9 Te voi l uda printre popoare, Doamne! Te voi cânta printre neamuri. 10 C ci bun tatea  
 Ta ajunge pîn la ceruri, i credincio ia Ta pîn la nori. 11 Înal -Te peste ceruri,  
 Dumnezeule, peste tot p mîntul s se întind slava Ta!

## Chapter 58

1  
 (C tre mai marele cânt re ilor. „Nu nimici``. O cântare de laud a lui David.) Oare,  
 t când, face i voi dreptate? Oare a a judeca i voi f r p rtinire, fiii oamenilor?  
 2  
 Dimpotriv ! în inim , s vîr i i nelegiuri; în ar , pune i în cump n silnicia mînilor  
 voastre. 3 Cei r i sînt strica i înc din pîntecele mamei lor, mincino ii se r t cesc odat  
 cu ie irea din pîntecele mamei lor. 4 Au o otrav ca otrava unui arpe, ca otrava unei aspide  
 surzi, care î i astup urechea, 5 care n'aude glasul vr jitorilor, glasul fermec torului celui mai  
 iscusit. 6 Dumnezeule, zdrobe te-le din ii din gur ! Smulge, Doamne, m secele acestor pui  
 de lei! 7 S se risipeasc întocmai ca ni te ape cari se scurg! S ge ile, pe cari le-arunc ei,  
 s fie ni te s ge i tocite! 8 S piar , ca un melc, care se tope te umblînd; s nu vad  
 soarele, ca stîrputura unei femei! 9 Înainte ca oalele voastre s simt focul de spin verde sau

10 uscat, îl va lua vârtejul. Cel f r prihan se va bucura la vederea r zbur rii; î i va sc lda  
 11 picioarele în sângele celor r i. i atunci oamenii vor zice: „Da, este o r splat pentru cel  
 f r prihan ! Da, este un Dumnezeu care judec pe p mnt!``

## Chapter 59

1 (C tre mai marele cânt re ilor. „Nu nimici.`` O cântare de laud a lui David. F cut  
 când a trimes Saul s -i împresoare casa, ca s -l omoare.) Dumnezeule, scap -m de  
 vr jma ii mei, ocrote te-m de protivnicii mei! 2 Scap -m de r uf c tori,  
 izb ve te-m de oamenii seto i de sânge! 3 C ci iat -i c stau la pînd s -mi ia via a;  
 ni te oameni porni i la r u urzesc lucruri rele împotriva mea, f r s fiu vinovat, f r  
 s fi p c tuit, Doamne! 4 Cu toat nevinov ia mea, ei alearg , se preg tesc: treze te-Te,  
 ie i inaintea mea, i prive te! 5 Doamne, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel,  
 scoal -Te, ca s pedepse ti toate neamurile! N'avea mil de niciunul din ace ti vînz tori  
 nelegiui i. -(Oprire). 6 Se întorc în fiecare sear , url ca ni te cîni, i dau ocol cet ii.  
 7 Da, din gura lor î ne te r ul, pe buzele lor sînt s bii; c ci zic: „Cine aude?`` 8 Dar Tu,  
 Doamne, rîzi de ei, Tu Î i ba i joc de toate neamurile. 9 Oricare le-ar fi puterea, eu în Tine  
 n d jduiesc, c ci Dumnezeu este sc para mea. 10 Dumnezeul meu, în bun tatea Lui, îmi  
 iese înainte, Dumnezeu m face s -mi v d împlinit dorin a fa de cei ce m prigonesc.  
 11 Nu -i ucide, ca s nu uite lucrul acesta poporul meu, ci f -i s pribegeasc , prin puterea  
 Ta, i doboar -i, Doamne, Scutul nostru! 12 Gura lor p c tuie te la fiecare vorb , care le  
 iese de pe buze: s se prind în îns mîndria lor, c ci nu spun decît blesteme i minciuni:  
 13 Nimice te -i, în mînia Ta, pr p de te -i, ca s nu mai fie! F -i s tie c  
 14 împ r e te Dumnezeu peste Iacov, pîn la marginile p mîntului. - Se întorc în fiecare  
 sear , url ca ni te cîni, i dau ocol cet ii. 15 Umbl încioace i încolo dup hran ,  
 16 i petrec noaptea ne s tui. Dar eu voi cînta puterea Ta; disdediminea , voi l uda  
 bun tatea Ta. C ci Tu e ti un turn de sc pare pentru mine, un loc de ad post în ziua necazului

<sup>17</sup>  
 meu. O, Tria mea! pe Tine Te voi luda, caci Dumnezeu, Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de scapare.

## Chapter 60

<sup>1</sup>  
 (Catre mai marele cantarelor. Se canta ca in „Cantatul marelui”. O cantare de lauda lui David, spre invatatura. Fiecut cand purtau zborul cu Sirienii din Mesopotamia si cu Sirienii din Moaba cand s'a intors Ioab si abia in Valea Sirii douazeci de mii de Edomi.) Dumnezeule, ne-ai lepdat, ne-ai impus, si Te-ai mahnit: ridic-ne iar!

<sup>2</sup> Ai cutremurat pamantul, l-ai despicat; drege-i sapaturile, caci se clatin! <sup>3</sup> Aiefcut pe

poporul Tus treac prin lucruri grele, ne-ai adapat cu un vin de amorire. <sup>4</sup> Aifat celorce

se tem de Tine un steag, ca sa-l inaltespre biruinta adevarului. - <sup>5</sup> Pentruca preaiubii

Tis fie izbavii, scap-ne prin dreapta Ta, si ascult-ne! <sup>6</sup> Dumnezeu a zis in sfintenia

Lui: „Voi iesi biruitor, voi impusii Sihemul, si voi muresa valea Sucot. <sup>7</sup> Al Meu este

Galaadul, al Meu este Manase; Efraim este tria capului Meu, iar Iuda, tociagul Meu de cirmuire:

<sup>8</sup> Moab este ligheanul in care Mispil: peste Edom imi arunc in lant mintea: ara Filistenilor

strig de bucurie din pricina Mea! - <sup>9</sup> Cine m va duce in cetatea intrit? Cine m va duce

la Edom? <sup>10</sup> Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepdat, si nu mai iesi, Dumnezeule, cu

o tirile noastre? <sup>11</sup> D-ne ajutor, ca sa scapam din nechez! Caci ajutorul omului este

z darnic. <sup>12</sup> Cu Dumnezeu vom face ispravi mari, si El va zdrobi pe vrjmaii nostri.

## Chapter 61

<sup>1</sup>  
 (Catre mai marele cantarelor. De cantat pe instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.)

Ascult, Dumnezeule, strigtele mele, ia aminte la rugaciunea mea! <sup>2</sup> Dela capatul pamantului

strig catre Tine cu inima mahnita, si zic: „Du-m pe stinca pe care n'o pot ajunge, caci este

prea inalt pentru mine! <sup>3</sup> Caci Tu esti un adpost pentru mine, un turn tare impotriva

vrjmaului. <sup>4</sup> Avrea sa locuiesc pe vecie in cortul Tus alerg la adpostul arapilor



Tale. - <sup>5</sup> Cci Tu, Dumnezeule, îmi ascultă juruin ele, Tu îmi dai mo tenirea celorce se tem  
de Numele T u. <sup>6</sup> Tu adaugi zile la zilele împ ratului: lungeasc -i-se anii pe vecie! <sup>7</sup> În veci  
s r mîn el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu! F ca bun tatea i credincio ia  
Ta s vegheze asupra lui! <sup>8</sup> Atunci voi cînta neîncetat Numele T u, i zi de zi îmi voi împlini  
juruin ele.

### Chapter 62

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Dup Iedutun. Un psalm al lui David.) Da, numai în  
Dumnezeu mi se încrede sufletul; dela El îmi vine ajutorul. <sup>2</sup> Da, El este Stînca i Ajutorul meu,  
Turnul meu de sc pare; nicidecum nu m voi cl tina. <sup>3</sup> Pîn cînd v ve i n pusti asupra  
unui om, pîn cînd ve i c uta cu to ii s -l doborî i ca pe un zid gata s cad , ca pe un  
gard gata s se surpe? <sup>4</sup> Da, ei pun la cale s -l doboare din în l imea lui: le place minciuna;  
cu gura binecuvinteaz , dar cu inima blast m . - <sup>5</sup> Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, c ci  
dela El îmi vine n dejdea. <sup>6</sup> Da, El este Stînca i Ajutorul meu, Turnul meu de sc pare:  
nicidecum nu m voi cl tina. <sup>7</sup> Pe Dumnezeu se întemeiaz ajutorul i slava mea; în Dumnezeu  
este stînca puterii mele, locul meu de ad post. <sup>8</sup> Popoare, în orice vreme, încrede i-v în El,  
v rsa i-v inimile înaintea Lui! Dumnezeu este ad postul nostru. - <sup>9</sup> Da, o nimica sînt fiii  
omului! Minciun sînt fiii oamenilor! Pu i în cump n to i la olalt , ar fi mai u ori decît  
o suflare <sup>10</sup> Nu v încrede i în asuprire, i nu v pune i n dejdea z darnic în r pire;  
cînd cresc bog iile, nu v lipi i inima de ele. <sup>11</sup> Odat a vorbit Dumnezeu, de dou ori  
am auzit c „Puterea este a lui Dumnezu.” <sup>12</sup> A Ta, Doamne, este i bun tatea, c ci Tu  
r spl te ti fiec ruia dup faptele lui.

### Chapter 63

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David. F cut cînd era în pustia lui Iuda.) Dumnezeule, Tu e ti Dumnezeul  
meu, pe Tine Te caut! Îmi înseteaz sufletul dup Tine, îmi tînje te trupul dup Tine, într'un

p mînt sec, uscat i f r ap .<sup>2</sup> A a Te privesc eu în loca ul cel sfînt, ca s - i v d  
 puterea i slava.<sup>3</sup> Fiindc bun tatea Ta pre uie te mai mult decît via a, de aceea buzele  
 mele cînt laudele Tale.<sup>4</sup> Te voi binecuvînta dar toat via a mea, i în Numele T u îmi voi  
 ridica mînile.<sup>5</sup> Mi se satur sufletul ca de ni te bucate grase i miezoase, i gura mea Te  
 laud cu strig te de bucurie pe buze,<sup>6</sup> cînd mi-aduc aminte de Tine în a ternutul meu, i cînd  
 m gîndesc la Tine în timpul priveghiurilor nop ii.<sup>7</sup> C ci Tu e ti ajutorul meu, i sînt plin  
 de veselie la umbra aripilor Tale.<sup>8</sup> Sufletul meu este lipit de Tine; dreapta Ta m sprijine te.  
<sup>9</sup> Dar cei ce caut s -mi ia via a, se vor duce în adîncimile p mîntului;<sup>10</sup> vor fi da i prad  
 s biei, vor fi prada acalilor.<sup>11</sup> Dar împ ratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jur pe El  
 se va f li, c ci va astupa gura mincino ilor.

## Chapter 64

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Ascult -mi glasul, Dumnezeu,  
 cînd gem! Ocrote te-mi via a împotriva vrajma ului de care m tem!<sup>2</sup> P ze te-m de  
 uneltirile celor r i, de ceata g l gioas a oamenilor nelegiui i!<sup>3</sup> Ei î i ascut limba ca o  
 sabie, î i arunc vorbele lor amare, ca ni te s ge i,<sup>4</sup> ca s trag în ascuns asupra celui  
 nevinovat: trag asupra lui pe nea teptate, f r nici o fric .<sup>5</sup> Ei se îmb rb teaz în r utatea  
 lor: se sf tuiesc împreun ca s întind curse, i zic: „Cine ne va vedea?<sup>6</sup> Pun la cale  
 nelegiuii, i zic: „Iat -ne gata, planul este f cut!`` O pr pastie este l untrul i inima  
 fiec ruia!<sup>7</sup> Dar Dumnezeu arunc s ge i împotriva lor: deodat iat -i lovi i.<sup>8</sup> Limba  
 lor le -a pricinuit c derea; i to i cei ce -i v d, clatin din cap.<sup>9</sup> To i oamenii sînt cuprin i  
 de fric , i m rturisesc: „Iat ce a f cut Dumnezeu,`` i recunosc c aceasta este lucrarea  
<sup>10</sup> Lui! Cel neprih nit se bucur în Domnul i în El î i caut sc parea; to i cei cu inima  
 f r prihan se laud c sînt ferici i.

## Chapter 65

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David. O cântare.) Cu încredere, Dumnezeule, vei fi l udat în Sion, i împlinite vor fi juruin ele cari i-au fost f cute. <sup>2</sup> Tu ascul i rug ciunea, de aceea to i oamenii vor veni la Tine. <sup>3</sup> M cople esc nelegiuirile: dar Tu vei ierta f r delegile noastre. <sup>4</sup> Ferice de cel pe care -l alegi Tu, i pe care -l prime ti înaintea Ta, ca s locuiasc în cur ile Tale! Ne vom s tura de binecuvântarea Casei Tale, de sfin enia Templului T u. <sup>5</sup> În bun tatea Ta, Tu ne ascul i prin minuni, Dumnezeul mântuirii noastre, n dejdea tuturor marginilor îndep rtate ale p mîntului i m rii! <sup>6</sup> El înt re te mun ii prin t ria Lui, i este încins cu putere. <sup>7</sup> El potole te urletul m rilor, urletul valurilor lor, i zarva popoarelor. <sup>8</sup> Ceice locuiesc la marginile lumii se însp imînt de minunile Tale: Tu umpli de veselie r s ritual i apusul îndep rtat. <sup>9</sup> Tu cercetezi p mîntul i -i dai bel ug, îl umpli de bog ii, i de rîuri dumnezeie ti, pline cu apa. Tu le dai grîu, pe care iat cum îl faci s rodeasc : <sup>10</sup> îi uzi brazdele, îi sf rîmi bulg rii, îl moi cu ploaia, i -i binecuvintezi r sadul. <sup>11</sup> Încununezi anul cu bun t ile Tale, i pa ii T i vars bel ugul. <sup>12</sup> Câmpiile pustiei sînt ad pate, i dealurile sînt încinse cu veselie. <sup>13</sup> P unile se acop r de oi, i vile se îmbrac cu grîu: toate strig de bucurie i cânt .

## Chapter 66

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ior. O cântare. Un psalm.) În l a i lui Dumnezeu strig te de bucurie, to i locuitorii p mîntului. <sup>2</sup> Cînta i slav Numelui S u, m ri i slava Lui prin laudele voastre. <sup>3</sup> Zice i lui Dumnezeu: „Cît de înfrico ate sînt lucr rile Tale! Din pricina m rimii puterii Tale, vr jma ii T i Te lingu esc. <sup>4</sup> Tot p mîntul se închin înaintea Ta, i cânt în cinstea Ta, cânt Numele T u. - <sup>5</sup> Veni i i privi i lucr rile lui Dumnezeu! Ce înfrico at este El, cînd lucreaz asupra fiilor oamenilor! <sup>6</sup> El a pref cut marea în p mînt uscat, i rîul a fost trecut cu piciorul: atunci ne-am bucurat în El. <sup>7</sup> El st pîne te pe vecie, prin

puterea Lui. Ochiul Lui urmărește pe neamuri, ca cei răsvârșiți să nu se mai scoale împotriva  
 Lui! - <sup>8</sup> Binecuvîntați, popoare, pe Dumnezeul nostru! Faceți să răsună lauda Lui! <sup>9</sup> El ne  
 -a pstrat sufletul cu viața, și n'a îngduit să ni se clatine piciorul. <sup>10</sup> Căci Tu ne-ai  
 încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul. <sup>11</sup> Ne-ai adus în lașitate, și ne-ai  
 pus o grea povară pe coapse. <sup>12</sup> Ai lăsat pe oameni să încalceze pe capetele noastre, am trecut  
 prin foc și prin apă: dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug. <sup>13</sup> De aceea, voi merge în Casa Ta  
 cu arderi de tot, îmi voi împlini juruințele fetei, <sup>14</sup> juruințele, cari mi-au ieșit de pe buze,  
 pe cari mi le -a rostit gura când eram la strîmtoare. <sup>15</sup> Îmi voi aduce oi grase, ca ardere de tot, cu  
 grăsimile berbecilor, voi jertfi oi împreună cu api. -(Oprire). <sup>16</sup> Veni și de ascultă-mă, toți  
 cei ce vă temeți de Dumnezeu, și voi istorisi ceea ce a făcut El sufletului meu. <sup>17</sup> Am strigat  
 către El cu gura mea, și îndată lauda a fost pe limba mea. <sup>18</sup> Dacă a fi cugetat lucruri  
 nelegiuite în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul. <sup>19</sup> Dar Dumnezeu m'a ascultat, a luat aminte  
 la glasul rugăciunii mele. <sup>20</sup> Binecuvîntat să fie Dumnezeu, care nu mi -a lepdat rugăciunea,  
 și nu mi -a îndepărtat bunătatea Lui!

## Chapter 67

<sup>1</sup>  
 (Către mai marele cântăreilor. De cântat pe instrumente cu coarde. Un psalm. O cântare.)  
 Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvînteze, să facă să lumineze peste noi  
 Fața Lui, - <sup>2</sup> ca să se cunoască pe pământ calea Ta, și printre toate neamurile mîntuirea Ta!  
<sup>3</sup> Te laud, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laud. <sup>4</sup> Se bucură neamurile și se  
 veselesc; căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire, și povățuiești neamurile pe pământ. -  
<sup>5</sup> Te laud, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laud. <sup>6</sup> Pământul îmi dă roadele;  
 Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne binecuvîntează, <sup>7</sup> Dumnezeu ne binecuvîntează, și toate  
 marginile pământului se tem de El.

## Chapter 68

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David. O cântare.) Dumnezeu Se scoal ,  
 vr jma ii Lui se risipesc, i protivnicii Lui fug dinaintea Fe ei Lui. <sup>2</sup> Cum se risipe te fumul,  
 a a -i risipe ti Tu; cum se tope te ceara la foc, a a pier cei r i dinaintea lui Dumnezeu.  
<sup>3</sup> Dar cei neprih ni i se bucur , salt de bucurie înaintea lui Dumnezeu, i nu mai pot de  
 veselie. <sup>4</sup> Cânta i lui Dumnezeu, l uda i Numele Lui! Face i drum Celui ce înainteaz prin  
 câmpii. Domnul este Numele Lui: bucura i-v înaintea Lui! <sup>5</sup> El este Tat l orfanilor,  
 Ap r torul v duvelor, El, Dumnezeu, care locuie te în loca ul Lui cel sfânt. <sup>6</sup> Dumnezeu  
 d o familie celor p r si i, El izb ve te pe prin ii de r zboi i -i face ferici i; numai  
 cei r svr ti i locuiesc în locuri uscate. <sup>7</sup> Dumnezeule, când ai ie it Tu în fruntea poporului,  
 i când mergeai în pustie, - <sup>8</sup> s'a cutremurat p mîntul, s'au topit cerurile, dinaintea lui Dumnezeu,  
 s'a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. <sup>9</sup> Ai dat o ploaie binef c toare,  
 Dumnezeule, i ai înt rit mo tenirea Ta, sleit de puteri. <sup>10</sup> Poporul t u i -a a ezat  
 locuin a în ara, pe care, prin bun tatea Ta, Dumnezeule, o preg tisei pentru cei nenoroci i.  
<sup>11</sup> Un cuvînt spune Domnul, i femeile aduc toare de ve ti bune sînt o mare o tire: -  
<sup>12</sup> împ ra ii o tirilor fug, fug, i cea care r mîne acas , împarte prada. <sup>13</sup> Pe când voi v  
 odihni i în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sînt acoperite de argint, i penele lui sînt de  
 un galben auriu. - <sup>14</sup> Când a împra tiat Cel Autoputernic pe împ ra i în ar , parc ningea  
 în almon. <sup>15</sup> Mun ii lui Dumnezeu, mun ii Basanului, mun i cu multe piscuri, mun ii  
 Basanului, <sup>16</sup> pentrue, mun i cu multe piscuri, purta i pism pe muntele pe care l -a ales  
 Dumnezeu ca loca împ r tesc? Cu toate acestea Domnul va locui în el în veci. <sup>17</sup> Car le  
 Domnului se num r cu dou zecile de mii, cu mii i mii; Domnul este în mijlocul lor, venind  
 din Sinai în loca ul S u cel sfînt. <sup>18</sup> Te-ai suit pe în l ime, ai luat prin i de r zboi, ai luat  
 în dar oameni; cei r zvr ti i vor locui i ei lîng Domnul Dumnezeu. <sup>19</sup> Binecuvîntat s  
 fie Domnul, care zilnic ne poart povara, Dumnezeu, mîntuirea noastr . -(Oprire). <sup>20</sup> Dumnezeu  
 este pentru noi Dumnezeul izb virilor, i Domnul, Dumnezeu, ne poate sc pa de moarte. <sup>21</sup> Da,  
 Dumnezeu va zdrobi capul vr jma ilor Lui, cre tetul capului celor ce tr iesc în p cat.  
<sup>22</sup> Domnul zice: îi voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din fundul m rii, <sup>23</sup> ca s - i

cufunzi piciorul în sânge, i limba cînilor t i s - i capete partea din vr jma ii t i. 24  
 v d intrarea Ta, Dumnezeule, intrarea Dumnezeului meu, Împ ratului meu, în loca ul cel sfînt. Ei  
 25 În frunte merg cînt re ii, apoi ceice cînt din instrumente, în mijlocul fetelor cari sun din  
 timpane. 26 Binecuvînta i pe Dumnezeu în adun ri, binecuvînta i pe Domnul, ceice v  
 scoborî i din Israel! 27 Iat tîn rul Beniamin, care st pîne te peste ei, c peteniile lui Iuda  
 i ceata lor, c peteniile lui Zabulon, c peteniile lui Neftali. 28 Dumnezeu t u te -a f cut  
 puternic. Înt re te, Dumnezeule, ce ai f cut pentru noi în Templul T u. 29 Împ ra ii Î i  
 vor aduce daruri la Ierusalim. 30 Însp imînt fiara din trestii, ceata taurilor, cu vi eii popoarelor;  
 calc în picioare pe ceice î i pun pl cerea în argint! Risipe te popoarele c rora le place s  
 se bat ! 31 Cei mari vin din Egipt: Etiopia alearg cu mînil e întinse spre Dumnezeu. 32 Cînta i  
 lui Dumnezeu, împ r iile p mîntului, i l uda i pe Domnul! -(Oprire). 33 Cînta i Celui  
 ce c l re te pe cerurile cerurilor vecinice! Iat c se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic!  
 34 Da i slav lui Dumnezeu, a c rui m re ie este peste Israel, i a c rui putere este în  
 ceruri. 35 Ce înfrico at e ti, Dumnezeule, din loca ul T u cel sfînt! Dumnezeul lui Israel d  
 poporului S u t rie i mare putere. Binecuvîntat s fie Dumnezeu!

## Chapter 69

1 (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat ca i „Crinii``. Un psalm al lui David.)  
 Scap -m , Dumnezeule, c ci îmi amenin apele via a. 2 M afund în noroi, i nu m  
 pot inea; am c zut în pr pastie, i dau apele peste mine. 3 Nu mai pot strigînd, mi se usuc  
 gîtlejul, mi se topesc ochii, privind spre Dumnezeul meu. 4 Cei ce m ur sc f r temei, sînt  
 mai mul i decît perii capului meu; ce puternici sînt ceice vor s m peard , ceice pe nedrept  
 îmi sînt vr jma i; trebuie s dau înapoi ce n'am furat. 5 Dumnezeule, Tu cuno ti nebunia mea,  
 i gre elile mele nu- i sînt ascunse. 6 S nu r mîn de ru ine, din pricina mea, ceice  
 n d jduiesc în Tine, Doamne, Dumnezeul o tirilor! S nu ro easc de ru ine, din pricina  
 mea, ceice Te caut , Dumnezeul lui Israel! 7 C ci pentru Tine port eu ocară, i îmi acopere  
 fa a ru inea. 8 Am ajuns un str in pentru fra ii mei, i un necunoscut pentru fiii mamei

9 mele. C ci rîvna Casei Tale m m nînc i oc rile celor ce Te oc r sc pe Tine cad  
 10 asupra mea. Plîng i postesc, i ei m oc r sc. 11 M îmbrac cu sac, i ei m  
 12 batjocoresc. Ceice stau la poart vorbesc de mine, i ceice beau b uturi tari m pun în  
 13 cîntece. Dar eu c tre Tine îmi înal rug ciunea, Doamne, la vremea potrivit . În bun tatea  
 14 Ta cea mare, r spunde-mi, Dumnezeule, i d -mi ajutorul T u! Scoate-m din noroi, ca  
 15 s nu m mai afund! S fiu izb vit de vr jma ii mei i din pr pastie! S nu mai dea  
 16 valurile peste mine, s nu m înghit adîncul, i s nu se închid groapa peste mine!  
 17 Ascult -m , Doamne, c ci bun tatea Ta este nem rginit . În îndurarea Ta cea mare,  
 18 întoarce- i privirile spre mine, i nu- i ascunde fa a de robul T u! C ci sînt în necaz:  
 19 gr be te de m'ascult ! Apropie-Te de sufletul meu i izb ve te -! Scap -m , din  
 20 pricina vr jma ilor mei! Tu tii ce ocar , ce ru ine i batjocur mi se face; to i  
 21 protivnicii mei sînt înaintea Ta. Ocara îmi rupe inima, i sînt bolnav; a tept s -i fie cuiva  
 22 mil de mine, dar degeaba; a tept mîngîietori, i nu g sesc niciunul. Ei îmi pun fiere în  
 23 mîncare, i, cînd mi -e sete, îmi dau s beau o et. S li se prefac masa într'o curs , i  
 24 lini tea într'un la ! S li se întunece ochii, i s nu mai vad , i clatin -le mereu  
 25 coapsele! Vars - i mînia peste ei, i s -i ating urgia Ta aprins ! Pustie s le  
 26 r mîn locuin a, i nimeni s nu mai locuiasc în corturile lor! C ci ei prigonesc pe  
 27 cel lovit de Tine, povestesc suferin ele celor r ni i de Tine. Aaug alte nelegiuri la  
 28 nelegiurile lor, i s n'aib parte de îndurarea Ta! S fie ter i din cartea vie ii, i  
 29 s nu fie scri i împreun cu cei neprih ni i! Eu sînt nenorocit i suf r: Dumnezeule,  
 30 ajutorul T u s m ridice! Atunci voi l uda Numele lui Dumnezeu prin cînt ri, i prin  
 31 laude Îl voi pream ri. Lucrul acesta este mai pl cut Domnului, decît un vi el cu coarne i  
 32 copite! Nenoroci ii v d lucrul acesta i se bucur ; voi, cari c uta i pe Dumnezeu,  
 33 vesel s v fie inima! C ci Domnul ascult pe cei s raci, i nu nesocote te pe prin ii  
 34 Lui de r zboi. S -L laude cerurile i p mîntul, m rile i tot ce mi un în ele! 35 C ci

Dumnezeu va mîntui Sionul, i va zidi cet ile lui Iuda; ele vor fi locuite i luate în st pînire;  
 36 s mîn a robilor Lui le va mo teni, i cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ele.

### Chapter 70

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David. Ca aducere aminte.) Gr be te,  
 Dumnezeule, de m izb ve te! Gr be te de-mi ajutor , Doamne! <sup>2</sup> S r mîn de ru ine  
 i înfrunta i, cei ce vor s -mi ia via a! S dea înapoi i s ro easc , cei ce-mi doresc  
 pieirea! <sup>3</sup> S se întoarc înapoi de ru ine, cei ce zic: „Aha, Aha!” <sup>4</sup> To i cei ce Te caut ,  
 s se veseleasc i s se bucure în Tine! Cei ce iubesc mîntuirea Ta, s zic neîncetat: „Prea  
 m rit s fie Dumnezeu!” <sup>5</sup> Eu sînt s rac i lipsit: gr be te s -mi aju i, Dumnezeule.  
 Tu e ti ajutorul i Izb vitorul meu: Doamne, nu z bovi!

### Chapter 71

<sup>1</sup> În Tine, Doamne, îmi caut sc parea: s nu r mîn de ru ine niciodat ! <sup>2</sup> Scap -m ,  
 în dreptatea Ta, i izb ve te-m ! Pleac - i urechea spre mine, i ajutor -mi. <sup>3</sup> Fii o stînc  
 de ad post pentru mine, unde s pot fugi totdeauna! Tu ai hot rît s m scapi, c ci Tu e ti  
 stînc i cet uia mea. <sup>4</sup> Izb ve te-m , Dumnezeule, din mîna celui r u, din mîna omului  
 nelegiuit i asupritor! <sup>5</sup> C ci Tu e ti n dejdea mea, Doamne, Dumnezeule! În Tine m încred  
 din tinere ea mea. <sup>6</sup> Pe Tine m sprijinesc, din pîntecele mamei mele. Tu e ti Binef c torul  
 meu înc din pîntecele mamei; pe Tine Te laud f r -'ncetare. <sup>7</sup> Pentru mul i am ajuns ca o  
 minune, dar Tu e ti sc parea mea cea tare. <sup>8</sup> S mi se umple gura de laudele Tale, i'n fiecare  
 zi s Te sl veasc ! <sup>9</sup> Nu m lep da la vremea b trîne ei; cînd mi se duc puterile, nu m  
 p r si! <sup>10</sup> C ci vr jma ii mei vorbesc de mine, i ceice-mi pîndesc via a se sf tuiesc  
 între ei, <sup>11</sup> zicînd: „L -a p r sit Dumnezeu; urm ri i -l, pune i mîna pe el, c ci nu -i nimeni  
 care s -l scape!” <sup>12</sup> Dumnezeule, nu Te dep rta de mine! Dumnezeule, vino de grab în ajutorul



meu! <sup>13</sup> S r mîn de ru ine i nimici i, cei ce vor s -mi ia via a! S fie acoperi i  
 de ru ine i de ocar , cei ce-mi caut perzarea! <sup>14</sup> i eu voi n d jdui pururea, Te voi  
 l uda tot mai mult. <sup>15</sup> Gura mea va vesti, zi de zi, dreptatea i mîntuirea Ta, c ci nu -i cunosc  
 marginile. <sup>16</sup> Voi spune lucr rile Tale cele puternice, Doamne, Dumnezeule! Voi pomeni dreptatea  
 Ta i numai pe a Ta. <sup>17</sup> Dumnezeule, Tu m'ai înv at din tinere , i pîn acum eu vestesc  
 minunile Tale. <sup>18</sup> Nu m p r si, Dumnezeule, chiar la b trîne e c runte, ca s vestesc  
 t ria Ta neamului de acum, i puterea Ta neamului de oameni care va veni! <sup>19</sup> Dreptatea Ta,  
 Dumnezeule, ajunge pîn la cer; Tu ai s vîr it lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine?  
<sup>20</sup> Ne-ai f cut s trecem prin multe neazuri i nenorociri; dar ne vei da iar via a, ne vei  
 scoate iar din adîncurile p mîntului. <sup>21</sup> Înâl -mi m rimea mea, întoarce-Te, i  
 mîngîie-m din nou! <sup>22</sup> i te voi l uda în sunet de al ut , Î i voi cînta credincio ia.  
 Dumnezeule, Te voi l uda cu arfa, Sfîntul lui Israel! <sup>23</sup> Cînd Te voi l uda, voi fi cu bucuria pe  
<sup>24</sup> buze, cu bucuria în sufletul, pe care mi l-ai izb vit; i limba mea va vesti zi de zi dreptatea  
 Ta, c ci cei ce-mi caut pierzarea sînt ru ina i i ro i de ru ine.

## Chapter 72

<sup>1</sup> (Un psalm al lui Solomon.) Dumnezeule, d judec ile Tale împ ratului, i d dreptatea  
 Ta fiului împ ratului! <sup>2</sup> i el va judeca pe poporul T u cu dreptate, i pe nenoroci ii T i  
 cu nep rtinire. <sup>3</sup> Mun ii vor aduce pace poporului, i dealurile de asemenea, ca urmare a  
 drept ii Tale. <sup>4</sup> El va face dreptate nenoroci ilor poporului, va sc pa pe copiii s racului,  
 i va zdrobi pe asupritor. <sup>5</sup> A a c se vor teme de Tine, cît va fi soarele, i cît se va ar ta  
 luna, din neam în neam; <sup>6</sup> va fi ca o ploaie, care cade pe un p mînt cosit, ca o ploaie repede, care  
 ud cîmpia. <sup>7</sup> În zilele lui va înflori cel neprih nit, i va fi bel ug de pace pîn nu va mai fi  
 lun . <sup>8</sup> El va st pîni dela o mare la alta, i dela Rîu pîn la marginile p mîntului. <sup>9</sup> Locuitorii  
 pustiei î i vor pleca genunchiul înaintea lui, i vr jma ii vor linge rîna. <sup>10</sup> Împ ra ii

Tarsisului și ai ostroavelor vor pluti biruri, împărății Sebei și Sabei vor aduce daruri. <sup>11</sup> Da,  
 toți împărății se vor închina înaintea lui, toate neamurile îi vor sluji. <sup>12</sup> Căci el va izbăvi  
 pe sracul care strigă, și pe nenorocitul, care n'are ajutor. <sup>13</sup> Va avea milă de cel nenorocit  
 și de cel lipsit, și va scăpa viața sracilor; <sup>14</sup> îi va izbăvi de apăsare și de silă, și  
 sângele lor va fi scump înaintea lui. <sup>15</sup> Ei vor trăi, și-i vor da aur din Seba; se vor ruga neîncetat  
 pentru el, și-l vor binecuvînta în fiecare zi. <sup>16</sup> Va fi belug de grâu în țară, pînă în vârful  
 munților, și spicele lor se vor clătina ca și copacii din Liban; oamenii vor înflori în ceti  
 ca iarba pământului. <sup>17</sup> Numele lui va dăinui pe vecie: cît soarele îi va înalța numele. Cu el se  
 vor binecuvînta unii pe alții, și toate neamurile îl vor numi fericit. <sup>18</sup> Binecuvîntat să fie  
 Domnul, Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni! <sup>19</sup> Binecuvîntat să fie în veci slăvit  
 Lui Nume! Tot pământul să se umple de slava Lui! Amin! Amin! <sup>20</sup> Sfințitul rugăciunilor lui  
 David, fiul lui Isai.

### Chapter 73

<sup>1</sup> (Un psalm al lui Asaf.) Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inimă curată. <sup>2</sup> Totuși,  
 era să-mi se îndoiaie piciorul, și erau să-mi alunecă pașii! <sup>3</sup> Căci mă uitam cu jînd la cei  
 nesocotiți, cînd vedeam fericirea celor răi. <sup>4</sup> Într'adevăr, nimic nu-mi turbură pînă la moarte,  
 și trupul le este încredințat de grăsimi. <sup>5</sup> N'au parte de suferințele omenești, și nu sînt loviți  
 ca ceilalți oameni. <sup>6</sup> Deaceia mîndria le slujește ca salbă, și asuprirea este haina care-i  
 învelește. <sup>7</sup> Li se bulbucă ochii de grăsimi, și au mai mult decît le-ar dori inima. <sup>8</sup> Rîd, și  
 vorbesc cu răutate de asuprire: vorbesc de sus, și înălțarea pînă la ceruri, și limba le  
 cutreieră pământul. <sup>10</sup> Deaceia aleargă lumea la ei, înghite apă din plin, <sup>11</sup> și zice: „Ce ar  
 putea ști Dumnezeu, și ce ar putea să cunoască Cel Prea Înalt?” <sup>12</sup> Așa sînt cei răi:  
 totdeauna fericiți, și în încredințarea bogățiilor. <sup>13</sup> Degeaba dar mi-am curățit eu inima, și  
 mi-am spălat mîinile în nevinovăție: <sup>14</sup> căci în fiecare zi sînt lovit, și în toate diminețile

<sup>15</sup> sînt pedepsit. <sup>16</sup> Da, Tu -i pui în locuri alunecoase, <sup>17</sup> i -i arunci în pr p d. <sup>18</sup> Cum sînt nimici i  
<sup>19</sup> copiilor T i. <sup>20</sup> M'am gîndit la aceste lucruri ca s le pricep, dar z darnic mi -a fost truda,  
<sup>21</sup> pîn ce am intrat în sfîntul loca al lui Dumnezeu, <sup>22</sup> i am luat seama la soarta dela urm a  
<sup>23</sup> celor r i. <sup>24</sup> Da, Tu -i pui în locuri alunecoase, <sup>25</sup> i -i arunci în pr p d. <sup>26</sup> Cum sînt nimici i  
<sup>27</sup> într'o clip ! Sînt perdu i, pr p di i printr'un sfîr it n praznic. <sup>28</sup> Ca un vis la de teptare,  
<sup>29</sup> a a le lepezi chipul, Doamne, la de teptarea Ta! <sup>30</sup> Cînd mi se am ra inima, i m sim eam  
<sup>31</sup> str puns în m runtaie, <sup>32</sup> eram prost i f r judecat , eram ca un dobitoc înaintea Ta.  
<sup>33</sup> Îns eu sînt totdeauna cu Tine, Tu m'ai apucat de mîna dreapt ; <sup>34</sup> m vei c l uzi cu sfatul  
<sup>35</sup> T u, apoi m vei primi în slav . <sup>36</sup> Pe cine altul am eu în cer afar de Tine? i pe p mînt  
<sup>37</sup> nu-mi g sesc pl cerea în nimeni decît în Tine. <sup>38</sup> Carnea i inima pot s mi se pr p deasc :  
<sup>39</sup> fiindc Dumnezeu va fi pururea stîncă inimii mele i partea mea de mo tenere. <sup>40</sup> C ci iat  
<sup>41</sup> c ceice se dep rteaz de Tine, pier; Tu nimice ti pe to i ceice- i sînt necredincio i.  
<sup>42</sup> Cît pentru mine, fericirea mea este s m apropii de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac  
<sup>43</sup> locul meu de ad post, ca s povestesc toate lucr rile Tale.

## Chapter 74

<sup>1</sup> (O cîntare a lui Asaf.) Pentruce, Dumnezeule, ne lepezi pentru totdeauna? Pentruce Te mîinii  
<sup>2</sup> pe turma p unii Tale? <sup>3</sup> Adu- i aminte de poporul T u, pe care l-ai cî tigat odinioar , pe  
<sup>4</sup> care l-ai r scump rat ca semina ie a mo tenirii Tale! Adu- i aminte de muntele Sionului,  
<sup>5</sup> unde Î i aveai locuin a; <sup>6</sup> îndreapt - i pa ii spre aceste locuri pustiite f r curmare!  
<sup>7</sup> Vr jma ul a pustiit totul în loca ul T u cel sfînt. <sup>8</sup> Protivnicii T i au mugit în mijlocul  
<sup>9</sup> Templului T u; i-au pus semnele lor drept semne. <sup>10</sup> Parc erau ni te oameni, cari ridic  
<sup>11</sup> toporul într'o p dure deas : <sup>12</sup> în curînd au sf rîmat toate podoabele s pate, cu lovituri de  
<sup>13</sup> securi i ciocane. <sup>14</sup> Au pus foc sfîntului T u loca ; au d rîmat i au pîng rit locuin a  
<sup>15</sup> Numelui T u. <sup>16</sup> Ei ziceau în inima lor: „S -i pr p dim pe to i!“ Au ars toate locurile sfînte

9 din ar . Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este niciun prooroc, i nu mai este nimeni  
 printre noi, care s tie pîn cînd... 10 Pîn cînd, Dumnezeu, va batjocori asupritorul, i  
 va nesocoti vr jma ul f r curmare Numele T u? 11 Pentruce Î i tragi înapoi mîna i  
 dreapta Ta? Scoate -o din sîn i nimice te -i! 12 Totu , Dumnezeu este Împ ratul meu, care  
 din vremuri str vechi d izb viri în mijlocul acestei ri. 13 Tu ai desp rit marea cu  
 puterea Ta, ai sf rîmat capetele balaurilor din ape; 14 ai zdrobit capul Leviatanului, l-ai dat s  
 -l m nince fiarele din pustie. 15 Ai f cut s î neasc izvoare în pîraie, ai uscat rîuri, cari  
 nu seac . 16 A Ta este ziua, a Ta este i noaptea; Tu ai a ezat lumina i soarele. 17 Tu ai  
 statornicit toate hotarele p mîntului, Tu ai rînduit vara i iarna. 18 Adu- i aminte, Doamne,  
 c vr jma ul Te batjocore te, i un popor nechibzuit hule te Numele T u! 19 Nu l sa  
 prad fiarelor sufletul turturelei Tale, i nu uita pe vecie via a nenoroci ilor T i! 20 Ai în  
 vedere leg mîntul! C ci locurile dosnice din ar sînt pline de bîrloage de tîlhari. 21 S nu  
 se întoarc ru inat cel ap sat, ci nenorocitul i s racul s laude Numele T u! 22 Scoal -te,  
 Dumnezeu, ap r - i pricina! Adu- i aminte de oc rile, pe cari i le arunc în fiecare zi  
 cel f r minte! 23 Nu uita strig tele protivnicilor T i, zarva care cre te necurmat a celor ce  
 se ridic împotriva Ta!

## Chapter 75

1 (C tre mai marele cînt re ilor. „Nu nimici.`` Un psalm al lui Asaf. O cîntare.) Te l ud m,  
 Dumnezeu, Te l ud m; noi, cari chem m Numele T u, vestim minunile Tale! 2 „Atunci  
 cînd va veni vremea hot rît ,`` zice Domnul, „voi judeca f r p rtinire. 3 Poate s se  
 cutremure p mîntul cu locuitorii lui: c ci Eu îi înt resc stîlpîi.`` -(Oprire). 4 Eu zic celor ce se  
 f lesc: „Nu v f li i!`` i celor r i: „Nu ridica i capul sus!`` 5 Nu v ridica i capul  
 a a de sus, nu vorbi i cu aîta trufie! 6 C ci nici dela r s rit, nici dela apus, nici din pustie,  
 nu vine în l area. 7 Ci Dumnezeu este Cel ce judec : El scoboar pe unul, i înal pe

<sup>8</sup> altul. În mîna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestec tur . Cînd îl vars ,  
to i cei r i de pe p mînt sug, îl sorb i -l beau pîn în fund! <sup>9</sup> Eu îns voi vesti pururea  
aceste lucruri; voi cînta laude în cinstea Dumnezeului lui Iacov. <sup>10</sup> i voi doborî toate puterile  
celor r i: puterile celui neprih nit îns se vor în l a.

## Chapter 76

<sup>1</sup>  
(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde. Un psalm al lui Asaf.  
O cîntare.) Dumnezeu este cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel. <sup>2</sup> Cortul Lui este în  
Salem, i locuin a Lui în Sion; <sup>3</sup> acolo a sf rîmat El s ge ile, scutul, sabia, i armele de  
r zboi. - <sup>4</sup> Tu e ti mai m re , mai puternic decît mun ii r pitorilor. <sup>5</sup> Despoia i au fost  
vitejii aceia plini de inim , au adormit somnul de apoi; n'au putut s se apere, to i acei oameni  
viteji. <sup>6</sup> La muștrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, au adormit i c l re i i cai. <sup>7</sup> Cît de  
înfrico at e ti Tu! Cine poate s - i stea împotriv , cînd Î i izbucne te mînia? <sup>8</sup> Ai rostit  
hot rîrea dela înal imea cerurilor; p mîntul s'a îngrozit i a t cut, <sup>9</sup> cînd S'a ridicat Dumnezeu  
s fac dreptate, i s scape pe to i nenoroci ii de pe p mînt. - <sup>10</sup> Omul Te laud chiar  
i în mînia lui, cînd Te îmbraci cu toat urgia Ta. <sup>11</sup> Face i juruin e Domnului, Dumnezeului  
vostru, i împlini i-le! To i ceice -L înconjoar , s aduc daruri Dumnezeului celui  
înfrico at. <sup>12</sup> El frînge mîndria domnitorilor, El este înfrico at pentru împ ra ii p mîntului.

## Chapter 77

<sup>1</sup>  
(C tre mai marele cînt re ilor. Dup Iedutun. Un psalm al lui Asaf.) Strig cu glasul meu  
c tre Dumnezeu, strig cu glasul meu c tre Dumnezeu, i El m va asculta. <sup>2</sup> În ziua necazului  
meu, caut pe Domnul; noaptea, mînil e îmi stau întinse f r curmare; sufletul meu nu vrea nicio  
mîngîiere. <sup>3</sup> Mi-aduc aminte de Dumnezeu, i gem; m gîndesc adînc în mine, i mi se mîhne te  
duhul. - <sup>4</sup> Tu îmi ii ploapele deschise; i, de mult ce m fr mînt, nu pot vorbi. <sup>5</sup> M gîndesc

la zilele de demult, la anii de odinioară .<sup>6</sup> Mă gândesc la cântările mele noaptea, cuget adânc în  
 lăuntrul inimii mele, îmi cade duhul pe gânduri, și zic:<sup>7</sup> „Va lepăda Domnul pentru totdeauna?  
 și nu va mai fi El binevoitor?<sup>8</sup> S'a isprăvit bun tateea Lui pe vecie? S'a dus făgăduința Lui  
 pentru totdeauna?<sup>9</sup> A uitat Dumnezeu să aibă milă? și -a tras El, în mânia Lui, înapoi  
 îndurarea?”<sup>10</sup> - Atunci îmi zic: „Ceeace mă face să sufăr, este corectă dreapta Celui Prea Înalt  
 nu mai este aceea...”<sup>11</sup> Dar tot voi lăuda lucrările Domnului, căci îmi aduc aminte de  
 minunile Tale de odinioară; <sup>12</sup> da, mă voi gândi la toate lucrările Tale, și voi lua aminte la  
 toate isprăvile Tale.<sup>13</sup> Dumnezeule, căile Tale sînt sfinte! Care Dumnezeu este mare ca  
 Dumnezeul nostru?<sup>14</sup> Tu ești Dumnezeu, care faci minuni; Tu îți-ai arătat puterea printre  
 popoare.<sup>15</sup> Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.  
<sup>16</sup> Când Te-au văzut apele, Dumnezeule, când Te-au văzut apele, s'au cutremurat, și adîncurile  
 s'au mișcat.<sup>17</sup> Norii au turnat apă cu găleată, tunetul a răsunat în nori, și șerpii Tale  
 au sburat în toate părțile.<sup>18</sup> Tunetul Tău a izbucnit în vârtej de vînt, fulgerile au luminat lumea:  
 pământul s'a mișcat și s'a cutremurat.<sup>19</sup> Și-ai croit un drum prin mare, o cărare prin apele  
 cele mari, și nu și s'au mai cunoscut urmele.<sup>20</sup> Ai povăluit pe poporul Tău ca pe o turmă,  
 prin mîna lui Moise și Aaron.

## Chapter 78

<sup>1</sup> (O cântare a lui Asaf.) Ascultă, poporul meu, învîturile mele! Lua-ți aminte la cuvintele  
 gurii mele!<sup>2</sup> Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc în elepciunea vremurilor străvechi.  
<sup>3</sup> Ce am auzit, ce știu, ce ne-au povestit părinții noștri,<sup>4</sup> nu vom ascunde de copiii lor; ci  
 vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe cari  
 le-a făcut.<sup>5</sup> El a pus o mîrturie în Iacov, a dat o lege în Israel, și a poruncit părinților  
 noștri să-și învețe în ea copiii,<sup>6</sup> ca să fie cunoscuți de cei ce vor veni după ei, de copiii  
 cari se vor naște, și cari, cînd se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor;<sup>7</sup> pentruca

ace tia s - i pun încrederea în Dumnezeu, s nu uite lucr rile lui Dumnezeu, i s  
 p zeasc poruncile Lui. <sup>8</sup> S nu fie, ca p rin ii lor, un neam neascult tor i r zvr tit,  
 un neam, care n'avea o inim tare, i al c rui duh nu era credincios lui Dumnezeu! <sup>9</sup> Fiii lui  
 Efraim, înarma i i tr gând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei, <sup>10</sup> pentruc n'au inut  
 leg mîntul lui Dumnezeu, i n'au voit s umble întocmai dup Legea Lui. <sup>11</sup> Au dat uit rii  
 lucr rile Lui, minunile Lui, pe cari li le ar tase. <sup>12</sup> Înaintea p rin ilor lor, El f cuse minuni  
 în ara Egiptului, în câmpia oan. <sup>13</sup> A desp r it marea, i le -a deschis un drum prin ea,  
 ridicînd apele ca un zid. <sup>14</sup> I -a c l uzit ziua cu un nor, i toat noaptea cu lumina unui foc  
 str lucitor. <sup>15</sup> A despicat stînci în pustie, i le -a dat s bea ca din ni te valuri cu ape multe.  
<sup>16</sup> A f cut s î neasc izvoare din stînci, i s curg ape ca ni te rîuri. <sup>17</sup> Dar ei tot  
 n'au încetat s p c tuiasc împotriva Lui, n'au încetat s se r zvr teasc împotriva Celui  
 Prea Înalt în pustie. <sup>18</sup> Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerînd mîncare dup poftele lor.  
<sup>19</sup> Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, i au zis: „Oare va putea Dumnezeu s pun o mas  
 în pustie? <sup>20</sup> Iat c El a lovit stîncă, de au curs ape, i s'au v rsat iroaie. Dar va putea El  
 s dea i pîne, sau s fac rost de carne poporului S u?`` <sup>21</sup> Domnul a auzit, i S'a mîniat.  
 Un foc s'a aprins împotriva lui Iacov, i s'a stîrnit împotriva lui Israel mînia Lui, <sup>22</sup> pentruc  
 n'au crezut în Dumnezeu, pentruc n'au avut încredere în ajutorul Lui. <sup>23</sup> El a poruncit norilor de  
 sus, i a deschis por ile cerurilor: <sup>24</sup> a plouat peste ei man de mîncare, i le -a dat grîu din  
 cer. <sup>25</sup> Au mîncat cu to ii pînea celor mari, i le -a trimes mîncare s se sature. <sup>26</sup> A pus s  
 sufle în ceruri vîntul de r s rit, i a adus, prin puterea Lui, vîntul de miaz zi. <sup>27</sup> A plouat  
 peste ei carne ca pulberea, i p s ri înaripate, cît nisipul m rii; <sup>28</sup> le -a f cut s cad în  
 mijlocul taberii lor, dejur împrejurul locuin elor lor. <sup>29</sup> Ei au mîncat i s'au s turat din destul:  
 Dumnezeu le -a dat ce doriser . <sup>30</sup> Dar n'apucaser s - i stîmpere bine pofta, mîncarea le era  
 înc în gur , <sup>31</sup> cînd s'a stîrnit mînia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai  
 tari din ei, i a doborît pe tinerii lui Israel. <sup>32</sup> Cu toate acestea, ei n'au încetat s p c tuiasc ,  
 i n'au crezut în minunile Lui. <sup>33</sup> De aceea, El le -a curmat zilele ca o suflare, le -a curmat anii

34 printr'un sfîr it n praznic. Cînd îi lovea de moarte, ei Îl c utau, se întorceau i se îndreptau  
 spre Dumnezeu; 35 î i aduceau aminte c Dumnezeu este Stînca lor, i c Dumnezeul  
 Autoputernic este Izb vitorul lor. 36 Dar Îl în elau cu gura, i -L min eau cu limba. 37 Inima  
 nu le era tare fa de El, i nu erau credincio i leg mîntului S u. 38 Totu , în îndurarea  
 Lui, El iart nelegiuirea i nu nimice te; Î i opre te de multe ori mînia i nu d drumul  
 întregei Lui urgii. 39 El i -a adus deci aminte c ei nu erau decît carne, o suflare care trece i  
 nu se mai întoarce. 40 Decîteori s'au r zvr tit ei împotriva Lui în pustie! Decîteori L-au mîniat  
 ei în pustietate! 41 Da, n'au încetat s ispiteasc pe Dumnezeu, i s înt rîte pe Sfîntul lui  
 Israel. 42 Nu i-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua, cînd i -a izb vit de vr jma , 43 de  
 minunile, pe cari le -a f cut în Egipt, i de semnele Lui minunate din cîmpia oan. 44 Cum le  
 -a pref cut rîurile în sînge, i n'au putut s bea din apele lor. 45 Cum a trimes împotriva lor  
 ni te mu te otr vitoare, cari i-au mîncat, i broa te, cari i-au nimicit. 46 Cum le -a dat holdele  
 prad omizilor, rodul muncii lor prad l custelor. 47 Cum le -a pr p dit viile, b tîndu-le  
 cu piatr , i smochinii din Egipt cu grindin . 48 Cum le -a l sat vitele prad grindinei, i  
 turmele prad focului cerului. 49 El i -a aruncat împotriva lor mînia Lui aprins , urgia, iu imea  
 i necazul: o droaie de îngerî aduc tori de nenorociri. 50 Cum i -a dat drum slobod mîniei,  
 nu le -a sc pat sufletul dela moarte, i le -a dat via a prad molimei; 51 cum a lovit pe to i  
 întîii n scu i din Egipt, pîrga puterii în corturile lui Ham. 52 Cum a pornit pe poporul S u ca  
 pe ni te oi, i i -a pov uit ca pe o turm în pustie. 53 Cum i -a dus f r nici o grij , ca  
 s nu le fie fric , iar marea a acoperit pe vr jma ii lor. 54 Cum i -a adus spre hotarul Lui cel  
 sfînt, spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l -a cî tîgat. 55 Cum a izgonit neamurile dinaintea  
 lor, le -a împ r it ara în p r i de mo tenere, i a pus semin iile lui Israel s locuiasc  
 în corturile lor. 56 Dar ei au ispitit pe Dumnezeul Prea Înalt, s'au r zvr tit împotriva Lui, i  
 n'au inut poruncile Lui. 57 Ci s'au dep rtat i au fost necredincio i, ca i p rin ii lor,  
 s'au ab tut la o parte, ca un arc în el tor, 58 L-au sup rat prin în l imile lor, i I-au stîrnit  
 gelozia cu idolii lor. 59 Dumnezeu a auzit, i 'a mîniat, i a urgisit r u de tot pe Israel. 60 A



p r sit locuin a Lui din Silo, cortul în care locuia între oameni. <sup>61</sup> i -a dat slava prad  
 robiei, i m re ia Lui în mînile vr jma ului. <sup>62</sup> A dat prad s biei pe poporul Lui, i  
 S'a mîniat pe mo tenirea Lui. <sup>63</sup> Pe tinerii lui i -a ars focul, i fecioarele lui n'au mai fost  
 s rb torite cu cînt ri de nunt . <sup>64</sup> Preo ii s i au c zut uci i de sabie, i v duvele lui  
 nu s'au bocit. <sup>65</sup> Atunci Domnul S'a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmb rb tat de vin,  
<sup>66</sup> i a lovit pe protivnicii Lui, cari fugeau, acoperindu -i cu vecinic ocar . <sup>67</sup> Îns a lep dat  
 cortul lui Iosif, i n'a ales semin ia lui Efraim; <sup>68</sup> ci a ales semin ia lui Iuda, muntele Sionului,  
 pe care -l iube te. <sup>69</sup> i -a zidit sfîntul loca ca cerurile de înalt, i tare ca p mîntul, pe care  
 l -a întemeiat pe veci. <sup>70</sup> A ales pe robul S u David, i l -a luat dela staulele de oi. <sup>71</sup> L -a luat  
 dind r tul oilor, cari al ptau, ca s pasc pe poporul S u Iacov, i pe mo tenirea Sa  
 Israel. <sup>72</sup> i David i -a cîrmuit cu o inim neprih nit , i i -a pov uit cu mîni pricepute.

## Chapter 79

<sup>1</sup>  
 (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu, au n v lit neamurile în mo tenirea Ta, au pîng rit  
 Templul T u cel sfînt, i au pref cut Ierusalimul într'un morman de pietre. <sup>2</sup> Trupurile  
 neînsufle ite ale robilor T i le-au dat s le m nînce p s rile cerului, i carnea  
 credincio ilor T i au dat -o s'o m nînce fiarele p mîntului. <sup>3</sup> Ca apa le-au v rsat sîngele, de  
 jur împrejurul Ierusalimului, i n'a fost nimeni s -i îngroape. <sup>4</sup> Am ajuns de ocară vecinilor  
 no tri, de batjocura i de rîsul celor ce ne înconjoar . <sup>5</sup> Pîn cînd, Doamne, Te vei mînia  
 f r încetare, i va arde mînia Ta ca focul? <sup>6</sup> Vars - i mînia peste neamurile, cari nu Te  
 cunosc, i peste împ r iile, cari nu cheam Numele T u! <sup>7</sup> C ci au mîncat pe Iacov, i  
 i-au pustiit locuin a. <sup>8</sup> Nu- i mai aduce aminte de nelegiuirile str mo ilor no tri, ci s ne  
 iese degrab înainte îndur rile Tale! C ci sîntem nenoroci i de tot! <sup>9</sup> Ajut -ne, Dumnezeul  
 mîntuirii noastre, pentru slava Numelui T u! Izb ve te-ne, i iart -ne p catele, pentru  
 Numele T u! <sup>10</sup> Pentruce s zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” S se tie, înaintea

ochilor no tri, printre neamuri, c Tu r zbuni sîngele v rsat al robilor T i! <sup>11</sup> S ajung  
 pîn la Tine gemetele prin ilor de r zboi! Scap , prin bra ul T u cel puternic, pe cei ce  
<sup>12</sup> pier! Întoarce vecinilor no tri, de apte ori în sînul lor, batjocurile, cari i le-au aruncat ei  
<sup>13</sup> ie, Doamne! i noi, poporul T u, turma p unii Tale, Te vom l uda în veci, i vom  
 vesti din neam în neam laudele tale.

### Chapter 80

<sup>1</sup>  
 (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat ca i „Crinii m rturiei``. Un psalm al lui Asaf.)  
 Ia aminte, P storul lui Israel, Tu, care pov uie ti pe Iosif ca pe o turm ! Arat -Te în  
 str lucirea Ta, Tu, care ezi pe heruvimi! <sup>2</sup> Treze te- i puterea, înaintea lui Efraim, Benjamin  
 i Manase, i vino în ajutorul nostru! <sup>3</sup> Ridic -ne, Dumnezeule, f s str luceasc Fa a  
 Ta, i vom fi sc pa i! <sup>4</sup> Doamne, Dumnezeul o tirilor, pîn cînd Te vei mînia, cu toat  
 rug ciunea poporului T u? <sup>5</sup> Îi hr ne ti cu o pîne de lacr mi, i -i ad pi cu lacr mi din  
<sup>6</sup> plin. Ne faci s fim m rul de ceart al vecinilor no tri, i vr jma ii no tri rîd de noi  
 între ei. <sup>7</sup> Ridic -ne, Dumnezeul o tirilor! F s str luceasc Fa a Ta, i vom fi sc pa i!  
<sup>8</sup> Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri, i ai s dit -o. <sup>9</sup> Ai f cut loc înaintea ei: i ea  
 a dat r d cini i a umplut ara. <sup>10</sup> Mun ii erau acoperi i de umbra ei, i ramurile ei erau  
 ca ni te cedri ai lui Dumnezeu. <sup>11</sup> Î i întindea ml di ele pîn la mare, i l starii pîn  
 la Rîu. <sup>12</sup> Pentruce i-ai rupt gardul acum, de -o j fuiesc to i trec torii? <sup>13</sup> O rîm mistre ul  
 din p dure, i o m nînc fiarele cîmpului. <sup>14</sup> Dumnezeul o tirilor, întoarce-Te iar !  
<sup>15</sup> Prive te din cer, i vezi! Cerceteaz via aceasta! Ocrote te ce a s dit dreapta Ta, i pe  
<sup>16</sup> fiul, pe care i l-ai ales!... Ea este ars de foc, este t iat ! De mustrarea Fe ei Tale, ei  
<sup>17</sup> pier! Mîna Ta s fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului, pe care i l-ai ales! <sup>18</sup> i  
 atunci nu ne vom mai dep rta de Tine. Învioreaz -ne iar , i vom chema Numele T u.  
<sup>19</sup> Doamne, Dumnezeul o tirilor, ridic -ne iar ! F s str luceasc Fa a Ta, i vom  
 fi sc pa i!

## Chapter 81

<sup>1</sup> (C tre mai marele cânt re ilor. De cântat pe Ghitit. Un psalm al lui Asaf.) Cînta i cu  
 veselie lui Dumnezeu, care este t ria noastr ! În l a i strig te de bucurie Dumnezeului lui  
 Iacov! <sup>2</sup> Cînta i o cântare, suna i din tob , din arfa cea pl cut i din al ut ! <sup>3</sup> Suna i  
 din trîmbi la luna nou , la luna plin , în ziua s rb torii noastre! <sup>4</sup> C ci aceasta este o  
 lege pentru Israel, o porunc a Dumnezeului lui Iacov. <sup>5</sup> El a rînduit s rb toarea aceasta pentru  
 Iosif, cînd a mers împotriva rii Egiptului... Atunci am auzit un glas, pe care nu l-am cunoscut:  
<sup>6</sup> - „I-am desc reat povara de pe um r, i mînile lui nu mai in co ul. <sup>7</sup> Ai strigat în necaz,  
 i te-am izb vit; i-am r spus în locul tainic al tunetului, i te-am încercat la apele Meriba.  
<sup>8</sup> - Ascult , poporul Meu, i te voi sf tui, Israele, de M'ai asculta! <sup>9</sup> Niciun dumnezeu str in  
 s nu fie în mijlocul t u, i s nu te închini înaintea dumnezeilor str ini! <sup>10</sup> Eu sînt Domnul,  
 Dumnezeul t u, care te-am scos din ara Egiptului; deschide- i gura larg, i i-o voi umplea!``  
<sup>11</sup> Dar poporul Meu n'a ascultat glasul Meu, Israel nu M'a ascultat. <sup>12</sup> Atunci i-am l sat în voia  
 pornirilor inimii lor, i au urmat sfaturile lor. <sup>13</sup> O! de M'ar asculta poporul Meu, de ar umbla  
 Israel în c ile Mele! <sup>14</sup> Într'o clip a înfrunta pe vr jma ii lor, Mi-a întoarce mîna  
 împotriva protivnicilor lor; <sup>15</sup> ceice ur sc pe Domnul l-ar lingu i, i fericirea lui Israel ar  
 d inui în veci. <sup>16</sup> L-a hr ni cu cel mai bun grîu, i l-a s tura cu miere din stînc .

## Chapter 82

<sup>1</sup> (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu st în adunarea lui Dumnezeu; El judec în mijlocul  
 dumnezeilor. <sup>2</sup> -„Pîn cînd ve i judeca strîmb, i ve i c uta la fa a celor r i? - <sup>3</sup> Face i  
 dreptate celui slab i orfanului, da i dreptate nenorocitului i s racului, <sup>4</sup> Sc pa i pe cel  
 nevoia i lipsit, izb vi i -i din mîna celor r i.`` <sup>5</sup> Dar ei nu vor s tie de nimic, nu  
 pricep'nimic, ci umbl în întunerec; de aceea se clatin toate temeliile p mîntului. <sup>6</sup> Eu am zis:  
 „Sînte i dumnezei, to i sînte i fii ai Celui Prea Înalt.`` <sup>7</sup> Îns ve i muri ca ni te oameni,

ve i c dea ca un domnitor oarecare.`` - <sup>8</sup> Scoal -Te, Dumnezeule, i judec p mîntul!  
C ci toate neamurile sînt ale Tale.

### Chapter 83

<sup>1</sup> (O cîntare. Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeule, nu t cea! Nu t cea, i nu Te odihni,  
Dumnezeule! <sup>2</sup> C ci iat c vr jma ii T i se fr mînt , i ceice Te ur sc înal  
<sup>3</sup> capul. Fac planuri pline de vicle ug împotriva poporului T u, i se sf tuiesc împotriva celor  
ocroti i de Tine. <sup>4</sup> „Veni i``, zic ei, „s -i nimicim din mijlocul neamurilor, ca s nu se mai  
pomeneasc numele lui Israel!`` <sup>5</sup> Se strîng to i cu o inim , fac un leg mînt împotriva Ta:  
<sup>6</sup> corturile lui Edom i Ismaeli ii, Moabul i Hagareni ii, <sup>7</sup> Ghebal, Amon, Amalec, Filistenii  
cu locuitorii Tirului. <sup>8</sup> Asiria se une te i ea cu ei, i î i împrumut bra ul ei copiilor lui  
Lot. -(Oprire). <sup>9</sup> F -le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pîrful Chison, <sup>10</sup> cari au fost  
nimici i la En-Dor, i au ajuns un gunoi pentru îngr area p mîntului. <sup>11</sup> C peteniile lor  
f -le ca lui Oreb i Zeeb, i tuturor domnilor lor ca lui Zebah i almuna! <sup>12</sup> C ci ei zic:  
„S punem mîna pe locuin ele lui Dumnezeu!`` <sup>13</sup> Dumnezeule, f -i ca vîrtejul de praf, ca  
paiul luat de vînt, <sup>14</sup> Ca focul care arde p durea, i ca flac ra, care aprinde mun ii!  
<sup>15</sup> Urm re te -i astfel cu furtuna Ta, i bag groaza î n ei cu vijelia Ta! <sup>16</sup> Acopere-le fa a  
de ru ine, ca s caute Numele T u, Doamne! <sup>17</sup> S fie ru ina i i îngrozi i pe vecie,  
s le ro easc obrazul de ru ine i s piar ! <sup>18</sup> Ca s tie c numai Tu, al c rui  
Nume este Domnul, Tu e ti Cel Prea Înal pe tot p mîntul;

### Chapter 84

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe Ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.) Cît de  
pl cute sînt loca urile Tale, Doamne al o tirilor! <sup>2</sup> Sufletul meu suspin i tînje te de dor

dup cur ile Domnului, inima i carnea mea strig c tre Dumnezeu cel viu! <sup>3</sup> Pîn i  
 pas rea i i g se te o cas acolo, i rîndunica un cuib unde i i pune puii... Ah! altarele  
 Tale, Doamne al o tirilor, Împ ratul meu i Dumnezeu meu! <sup>4</sup> Ferice de ceice locuiesc în  
 Casa Ta! C ci ei tot mai pot s Te laude. - <sup>5</sup> Ferice de ceice- i pun t ria în Tine, în a c ror  
 inim locuie te încrederea. <sup>6</sup> Cînd str bat ace tia Valea Plîngerii, o prefac într'un loc plin de  
 izvoare, i ploaia timpurie o acopere cu binecuvînt ri. <sup>7</sup> Ei merg din putere în putere, i se  
 înf i eaz înaintea lui Dumnezeu în Sion. <sup>8</sup> Doamne, Dumnezeu o tirilor, ascult  
 rug ciunea mea! Ia aminte, Dumnezeu lui Iacov! -(Oprire). <sup>9</sup> Tu, care e ti scutul nostru, vezi,  
 Dumnezeule, i prive te fa a unsului T u! <sup>10</sup> C ci mai mult face o zi în cur ile Tale de  
 cît o mie în alt parte; eu vreau mai bine s stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decît s  
 locuiesc în corturile r ut ii! <sup>11</sup> C ci Domnul Dumnezeu este un soare i un scut, Domnul  
 d îndurare i slav , i nu lipse te de niciun bine pe cei ce duc o via f r prihan .  
<sup>12</sup> Doamne al o tirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!

## Chapter 85

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core.) Tu ai fost binevoitor cu ara  
 Ta, Doamne! Ai adus înapoi pe prin ii de r zboi ai lui Iacov; <sup>2</sup> ai iertat nelegiuirea poporului  
 T u, <sup>3</sup> i-ai acoperit toate p catele; -(Oprire). i-ai ab tut toat aprinderea, i Te-ai întors  
 din iu imea mîniei Tale. <sup>4</sup> Întoarce-ne iar , Dumnezeu mîntuirii noastre! Înceteaz - i  
 mînia împotriva nostr ! <sup>5</sup> În veci Te vei mînia pe noi? În veci i i vei lungi mînia? <sup>6</sup> Nu ne vei  
 înviora iar , pentruca s se bucure poporul T u în Tine? <sup>7</sup> Arat -ne, Doamne, bun tatea  
 Ta, i d -ne mîntuirea Ta! <sup>8</sup> Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: c ci El vorbe te de  
 pace poporului S u i iubi ilor Lui, numai, ei s nu cad iar în nebulie. <sup>9</sup> Da, mîntuirea  
 Lui este aproape de ceice se tem de El, pentruca în ara noastr s locuiasc slava.  
<sup>10</sup> Bun tatea i credincio ia se întîlnesc, dreptatea i pacea se s rut . <sup>11</sup> Credincio ia  
 r sare din p mînt, i dreptatea prive te dela în l imea cerurilor. <sup>12</sup> Domnul ne va da i

fericirea, i p mîntul nostru î i va da roadele. <sup>13</sup> Dreptatea va merge i înaintea Lui, i -L  
va i urma, c lcînd pe urmele pa ilor Lui!

## Chapter 86

<sup>1</sup> (O rug ciune a lui David.) Ia aminte, Doamne, i ascult -m ! C ci sînt nenorocit i  
lipsit. <sup>2</sup> P ze te-mi sufletul, c ci sînt unul din cei iubi i de Tine! Scap , Dumnezeule, pe  
robul T u, care se încrede în Tine! <sup>3</sup> Ai mil de mine, Doamne! C ci toat ziua strig c tre  
Tine. <sup>4</sup> Învesele te sufletul robului T u, c ci la Tine, Doamne, îmi înal sufletul. <sup>5</sup> C ci Tu  
e ti bun, Doamne, gata s ier i, i plin de îndurare cu to i ceice Te cheam . <sup>6</sup> Pleac - i  
urechea, Doamne, la rug ciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele! <sup>7</sup> Te chem, în ziua  
necazului meu, c ci m'ascu i. <sup>8</sup> Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, i nimic nu  
seam n cu lucr rile Tale. <sup>9</sup> Toate neamurile, pe cari le-ai f cut, vor veni s se închine  
înaintea Ta, Doamne, i s dea slav Numelui T u. <sup>10</sup> C ci Tu e ti mare, i faci minuni,  
numai Tu e ti Dumnezeu. <sup>11</sup> Înva -m c ile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adev rul  
T u. F -mi inima s se team de Numele T u. <sup>12</sup> Te voi l uda din toat inima mea,  
Doamne, Dumnezeul meu, i voi prea m ri Numele T u în veci! <sup>13</sup> C ci mare este bun tatea  
Ta fa de mine, i Tu îmi izb ve ti sufletul din adînc a locuin a mor ilor.  
<sup>14</sup> Dumnezeule, ni te îngîmfa i s'au sculat împotriva mea, o ceat de oameni asupritori vor  
s -mi ia via a, i nu se gîndesc la Tine. <sup>15</sup> Dar Tu, Doamne, Tu e ti un Dumnezeu îndur tor  
i milostiv, îndelung r bd tor i bogat în bun tate i în credicio ie. <sup>16</sup> Îndreapt - i  
privirile spre mine, i ai mil de mine: d t rie robului T u, i scap pe fiul roabei Tale!  
<sup>17</sup> F un semn pentru mine, ca s vad vr jma ii mei i s r mîn de ru ine, c ci  
Tu m aju i i m mîngîi, Doamne!

## Chapter 87

<sup>1</sup> (Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.) Sionul are temeliiile a ezate pe mun ii cei sfin i:  
<sup>2</sup> Domnul iube te por ile Sionului mai mult decît toate loca urile lui Iacov. <sup>3</sup> Lucruri pline de  
slav au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! - <sup>4</sup> Eu pomenesc Egiptul i Babilonul  
printre cei ce M cunosc; iat , ara Filistenilor, Tirul, cu Etiopia: „în Sion s'au n scut.” -  
<sup>5</sup> Iar despre Sion este zis: „To i s'au n scut în el,” i Cel Prea Înalt îl înt re te. <sup>6</sup> Domnul  
num r popoarele, scriindu-le: „Acolo s'au n scut.” - <sup>7</sup> i cei ce cînt i ceice joac  
strig : „Toate izvoarele mele sînt în Tine.”

### Chapter 88

<sup>1</sup> (O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu flautul.  
O cântare a lui Heman, Ezrahitul.) Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele! Zi i noapte strig înaintea  
<sup>2</sup> Ta! S'ajung rug ciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele; <sup>3</sup> c ci mi s'a s turat  
sufletul de rele, i mi se apropie via a de locuin a mor ilor. <sup>4</sup> Sînt pus în rîndul celor ce se  
pogoar în groap , sînt ca un om, care nu mai are putere. <sup>5</sup> Stau întins printre cei mor i, ca cei  
uci i i culca i în mormînt, de cari nu- i mai aduci aminte, i cari sînt desp r i i de  
mîna Ta. <sup>6</sup> M'ai aruncat în groapa cea mai de jos, în întunerec, în adîncuri. <sup>7</sup> Mînia Ta m apas ,  
i m n p de ti cu toate valurile Tale. - <sup>8</sup> Ai îndep rtat dela mine pe to i prietenii mei,  
m'ai f cut o pricin de scîrb pentru ei; sînt închis i nu pot s ies. <sup>9</sup> Mi se topesc ochii de  
suferin ; în toate zilele Te chem, Doamne, i-mi întind mînile spre Tine! <sup>10</sup> Oare pentru  
mor i faci Tu minuni? Sau se scoal mor ii s Te laude? - <sup>11</sup> Se vorbe te de bun tatea Ta  
în mormînt, i de credincio ia Ta în Adînc? <sup>12</sup> Sînt cunoscute minunile Tale în întunerec, i  
dreptatea Ta în ara uit rii? <sup>13</sup> Doamne, eu î i cer ajutorul, i diminea a rug ciunea mea  
se înal la Tine. <sup>14</sup> Pentruce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentruce îmi ascunzi Fa a Ta?  
<sup>15</sup> Din tinere , sînt nenorocit i trag s mor, sînt cuprins de spaimete Tale, i nu tiu ce  
s mai fac. <sup>16</sup> Mînia Ta trece peste mine, spaimete Tale m nimicesc de tot. <sup>17</sup> Ele m

înconjoar toat ziua, ca ni te ape, m înf oar toate deodat .<sup>18</sup> Ai dep rtat dela mine pe prieteni i tovar i; i cei de aproape ai mei s'au f cut nev zu i.

## Chapter 89

<sup>1</sup> (O cântare a lui Etan, Ezrahitul.) Voi cânta totdeauna îndur rile Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea, credincio ia Ta. <sup>2</sup> C ci zic: „Îndurarea are temelii vecinice! Tare ca cerurile este credincio ia Ta!” - <sup>3</sup> „Am f cut leg mînt cu alesul Meu” -zice Domnul-, iat ce am jurat robului Meu David: <sup>4</sup> „Î i voi înt ri s mîn a pe vecie, i' -n veci î i voi a eza scaunul de domnie.” <sup>5</sup> Cerurile laud minunile Tale, Doamne, i credincio ia Ta în adunarea sfin ilor! <sup>6</sup> C ci, în cer, cine se poate asem na cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu? <sup>7</sup> Dumnezeu este înfrico at în adunarea cea mare a sfin ilor, i de temut pentru toi ceice stau în jurul Lui. <sup>8</sup> Doamne, Dumnezeul o tirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! i credincio ia Ta Te înconjoar . <sup>9</sup> Tu îmblînze ti mîndria m rii; cînd se ridic valurile ei, Tu le potole ti. <sup>10</sup> Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai risipit pe vr jma ii T i prin puterea bra ului T u. <sup>11</sup> Ale Tale sînt cerurile i p mîntul, Tu ai întemeiat lumea i tot ce cuprinde ea. <sup>12</sup> Tu ai f cut miaz noaptea i miaz ziua; Taborul i Hermonul se bucur de Numele T u. <sup>13</sup> Bra ul t u este puternic, mîna Ta este tare, dreapta Ta este în l at . <sup>14</sup> Dreptatea i judecata sînt temelia scaunului T u de domnie; bun tatea i credincio ia sînt înaintea Fe ei Tale. <sup>15</sup> Ferice de poporul, care cunoa te sunetul trîmbi ei, care umbl în lumina Fe ei Tale, Doamne! <sup>16</sup> El se bucur neîncetat de Numele T u, i se f le te cu dreptatea Ta. <sup>17</sup> C ci Tu e ti fala puterii lui; i, în bun voin a Ta, ne ridici puterea noastr . <sup>18</sup> C ci Domnul este scutul nostru, Sfîntul lui Israel este împ ratul nostru. <sup>19</sup> Atunci ai vorbit într'o vedenie prea iubitelui T u, i ai zis: „Am dat ajutorul Meu unui viteaz, am ridicat din mijlocul poporului un tîn r; <sup>20</sup> am g sit pe robul Meu David, i l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfînt. <sup>21</sup> Mîna Mea îl va sprijini, i bra ul Meu îl va înt ri. <sup>22</sup> Vr jma ul nu -l va prinde, i cel r u nu



-l va ap sa; <sup>23</sup> ci voi zdrobi dinaintea lui pe protivnicii lui, i voi lovi pe cei ce -l ur sc.  
<sup>24</sup> Credincio ia i bun tatea Mea vor fi cu el, i t ria lui se va în l a prin Numele Meu.  
<sup>25</sup> Voi da în mâna lui marea, i în dreapta lui rîurile. <sup>26</sup> El Îmi va zice: „Tu e ti Tat l meu,  
 Dumnezeuul meu i Stînca mîntuirii mele!” <sup>27</sup> Iar Eu îl voi face întîiul n scut, cel mai înalt dintre  
 împ ra ii p mîntului. <sup>28</sup> Îi voi p stra totdeauna bun tatea Mea, i leg mîntul Meu îi va  
 fi neclintit. <sup>29</sup> Îi voi face vecinic s mîn a, i scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor.  
<sup>30</sup> Dac fiii lui vor p r si Legea Mea, i nu vor umbla dup poruncile Mele, <sup>31</sup> dac vor  
 c lca orînduirile Mele, i nu vor p zi poruncile Mele, <sup>32</sup> atunci le voi pedepsi f r delegile  
 cu nuiaua, i nelegiuirile cu lovituri; <sup>33</sup> dar nu-Mi voi îndep rta deloc bun tatea dela ei, i  
 nu-Mi voi face credincio ia de minciun ; <sup>34</sup> nu-Mi voi c lca leg mîntul, i nu voi schimba  
 ce a ie it de pe buzele mele. <sup>35</sup> Am jurat odat pe sfin enia Mea: s mint Eu oare lui David?  
<sup>36</sup> S mîn a lui va d inui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca soarele; <sup>37</sup> ca  
 luna, va d inui pe vecie, i ca martorul credincios din cer. -(Oprire). <sup>38</sup> i totu , Tu l-ai  
 îndep rtat, i Te-ai mîniat pe unsul T u; <sup>39</sup> ai nesocotit leg mîntul f cut cu robul T u; i-ai  
 doborît i i-ai pîng rit cununa. <sup>40</sup> I-ai pr bu it toate zidurile, i i-ai d rîmat toate cet uile.  
<sup>41</sup> To i trec torii îl j fuiesc, i a ajuns de batjocura vecinilor lui. <sup>42</sup> Ai în l at dreapta  
 protivnicilor lui, ai înveselit pe to i vr jma ii lui, <sup>43</sup> ai f cut ca ascu i ul s bieii lui s  
 dea înapoi, i nu l-ai sprijinit în lupt . <sup>44</sup> Ai pus cap t str lucirii lui, i i-ai trîntit la p mînt  
 scaunul de domnie; <sup>45</sup> i-ai scurtat zilele tinere ii, i l-ai acoperit de ru ine. -(Oprire) <sup>46</sup> Pîn  
 cînd, Doamne, Te vei ascunde f r încetare, i- i va arde mînia ca focul? <sup>47</sup> Adu- i aminte  
 ce scurt este via a mea, i pentruce nimic ai f cut pe to i fiii omului. <sup>48</sup> Este vreun om  
 care s poat tr i i s nu vad moartea, care s poat s - i scape sufletul din locuin a  
 mor ilor? - <sup>49</sup> Unde sînt, Doamne, îndur rile Tale dintîi, pe cari le-ai jurat lui David, în  
 credincio ia Ta? <sup>50</sup> Adu- i aminte, Doamne, de ocara robilor T i, adu- i aminte c port în

51  
 sîn ocara multor popoare; adu- i aminte de oc rile vr jma ilor T i, Doamne; de oc rile  
 lor împotriva pa ilor unsului T u! 52 Binecuvîntat s fie Domnul în veci! Amin! Amin!

## Chapter 90

1  
 (O rug ciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.) Doamne, Tu ai fost locul nostru de ad post,  
 din neam în neam. 2 Înainte ca s se fi n scut mun ii, i înainte ca s se fi f cut p mîntul  
 i lumea, din vecinicie în vecinicie, Tu e ti Dumnezeu! 3 Tu întorci pe oameni în rîn ,  
 i zici: „Întoarce i-v fiii oamenilor!“ 4 C ci înaintea Ta, o mie de ani sînt ca ziua de ieri,  
 care a trecut, i ca o straj din noapte. 5 Îi m turi, ca un vis: diminea a, sînt ca iarba, care  
 încol e te iar : 6 înflore te diminea a, i cre te, iar seara este t iat i se usuc .  
 7 Noi sîntem mistui i de mînia Ta, i îngrozi i de urgia Ta. 8 Tu pui înaintea Ta neleguirile  
 noastre, i sco i la lumina Fe ei Tale p catele noastre cele ascunse. 9 Toate zilele noastre  
 pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet. 10 Anii vie ii noastre se ridic la  
 aptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; i lucrul cu care se mîndre te omul  
 în timpul lor nu este decît trud i durere, c ci trece iute, i noi sbur m. 11 Dar cine ia seama  
 la t ria mîniei Tale, i la urgia Ta, a a cum se cuvine s se team de Tine? 12 Înva -ne  
 s ne num r m bine zilele, ca s c p t m o inim în eleapt ! 13 Întoarce-te, Doamne!  
 Pîn cînd z bove ti? Ai mil de robii T i! 14 Satur -ne în fiecare diminea de bun tatea  
 Ta, i toat via a noastr ne vom bucura i ne vom veseli. 15 Învesele te-ne tot atîtea zile  
 cîte ne-ai smerit, tot atî ia ani cît am v zut nenorocirea! 16 S se arate robilor T i lucrarea  
 Ta, i slava Ta fiilor lor! 17 Fie peste noi bun voin a Domnului Dumnezeului nostru! i  
 înt re te lucrarea mînilor noastre, da, înt re te lucrarea mînilor noastre!

## Chapter 91

<sup>1</sup> Celce st supt ocrotirea Celui Prea Înalt, i se odihne te la umbra Celui Atoputernic,  
<sup>2</sup> zice despre Domnul: „El este locul meu de sc pare, i cet uia mea, Dumnezeuul meu în care  
<sup>3</sup> m încred!`` Da, El te scap de la ul vîn torului, de cium i de pustiirile ei. <sup>4</sup> El te va  
acoperi cu penele Lui, i te vei ascunde supt aripile Lui. C ci scut i pav z este credincio ia  
<sup>5</sup> Lui! Nu trebuie s te temi nici de groaza din timpul nop ii, nici de s geata care sboar ziua,  
<sup>6</sup> nici de ciuma, care umbl în întunec, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare. <sup>7</sup> O mie  
s cad al turi de tine, i zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. <sup>8</sup> Doar vei privi  
cu ochii, i vei vedea r spl tirea celor r i. <sup>9</sup> Pentru zici: „Domnul este locul meu de  
ad post!`` i faci din Cel Prea Înalt turnul t u de sc pare, <sup>10</sup> de aceea nici o nenorocire nu te  
va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul t u. <sup>11</sup> C ci El va porunci îngerilor S i s  
te p zeasc în toate c ile tale; <sup>12</sup> i ei te vor duce pe mîni, ca nu cumva s - i love ti  
piciorul de vreo piatr . <sup>13</sup> Vei p i peste lei i peste n pîrci, i vei c lca peste pui de lei  
i peste erpi. - <sup>14</sup> „Fiindc M iube te-zice Domnul-deaceea îl voi izb vi; îl voi ocroti,  
c ci cunoa te Numele Meu. <sup>15</sup> Cînd M va chema, îi voi r spunde; voi fi cu el în strîmtorare,  
îl voi izb vi i -l voi prosl vi. <sup>16</sup> Îl voi s tura cu via lung , i -i voi ar ta mîntuirea  
Mea``.

## Chapter 92

<sup>1</sup> (Un psalm. O cîntare pentru ziua Sabatului.) Frumos este s l ud m pe Domnul, i s  
m rim Numele T u, Prea Înalte, <sup>2</sup> s vestim diminea a bun tatea Ta, i noaptea  
credincio ia Ta, <sup>3</sup> cu instrumentul cu zece coarde i cu al uta, în sunetele arfei. <sup>4</sup> C ci Tu  
m înve ele ti cu lucr rile Tale, Doamne, i eu cînt de veselie, cînd v d lucrarea mînilor  
Tale. <sup>5</sup> Cît de mari sînt lucr rile Tale, Doamne, i cît de adînci sînt gîndurile Tale! <sup>6</sup> Omul prost  
nu cunoa te lucrul acesta, i cel nebun nu ia seama la el. <sup>7</sup> Dac cei r i înverzesc ca iarba,  
i dac to i cei ce fac r ul înfloresc, este numai ca s fie nimici i pe vecie. <sup>8</sup> Dar Tu,

Doamne, e ti înal at în veci de veci! <sup>9</sup> C ci iat , Doamne, vr jma ii T i, iat vr jma ii  
 T i pier: to i cei ce fac r ul sînt risipi i. <sup>10</sup> Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, i m'ai  
 stropit cu untdelemn proasp t. <sup>11</sup> Ochiul meu î i vede împlinit dorin a fa de vr jma ii  
 mei, i urechea mea aude împlinirea dorin ei mele fa de protivnicii mei cei r i. <sup>12</sup> Cel  
 f r prihan înverze te ca finicul, i cre te ca cedrul din Liban. <sup>13</sup> Cei s di i în Casa  
 Domnului, înverzesc în cur ile Dumnezeului nostru. <sup>14</sup> Ei aduc roade i la b trîne , sînt  
 plini de suc i verzi, <sup>15</sup> ca s arate c Domnul este drept, El Stînca mea, în care nu este  
 neleguire.

### Chapter 93

<sup>1</sup> Domnul împ r e te, îmbr cat cu m re ie; Domnul este îmbr cat i încins cu  
 putere: de aceea lumea este tare i nu se clatin . <sup>2</sup> Scaunul T u de domnie este a ezat din  
 vremuri str vechi; Tu e ti din vecinicie! <sup>3</sup> Rîurile vuiesc, Doamne, rîurile vuiesc tare, rîurile se  
 umfl cu putere. <sup>4</sup> Dar mai puternic decît vuietul apelor mari, i mai puternic decît vuietul  
 valurilor n praznice ale m rii, este Domnul în locurile cere ti. <sup>5</sup> M rtrurile Tale sînt cu totul  
 adev rate; sfin enia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cît vor inea vremurile.

### Chapter 94

<sup>1</sup> Doamne, Dumnezeul r zbun rilor, Tu, Dumnezeul r zbun rilor, arat -Te! <sup>2</sup> Scoal -Te,  
 Judec torul p mîntului, i r spl te te celor mîndri dup faptele lor! <sup>3</sup> Pîn cînd vor birui  
 cei r i, Doamne, pîn cînd vor birui cei r i? <sup>4</sup> Ei in cuvînt ri puternice, vorbesc cu trufie,  
 i to i cei ce fac r ul se f lesc. <sup>5</sup> Ei zdrobesc pe poporul T u, Doamne, i asupresc  
 mo tenirea Ta. <sup>6</sup> Junghe pe v duv i pe str in, ucid pe orfani, <sup>7</sup> i zic: „Nu vede Domnul,  
 i Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!`` <sup>8</sup> Totu , înv a i-v minte, oameni f r minte!

Când v ve i în elep i, nebunilor? <sup>9</sup> Cel ce a s dit urechea, s'ar putea s n'aud ? Cel ce  
 a întocmit ochiul, s'ar putea s nu vad ? <sup>10</sup> Cel ce pedepse te neamurile, s'ar putea s nu  
 pedepseasc , El, care a dat omului pricepere? <sup>11</sup> Domnul cunoa te gândurile omului: tie c  
 sînt de erte. <sup>12</sup> Ferice de omul, pe care -l pedepse ti Tu, Doamne, i pe care -l înve i din  
 Legea Ta, <sup>13</sup> ca s -l lini te ti în zilele nenorocirii, pîn se va s pa groapa celui r u!  
<sup>14</sup> C ci Domnul nu las pe poporul S u, i nu- i p r se te mo tenirea. <sup>15</sup> Ci se va face  
 odat judecata dup dreptate, i to i cei cu inima curat o vor g si bun . <sup>16</sup> Cine m va  
 ajuta împotriva celor r i? Cine m va sprijini împotriva celor ce fac r ul? <sup>17</sup> De n'ar fi Domnul  
 ajutorul meu, cât de curînd ar fi sufletul meu în t cerea mor ii! <sup>18</sup> Oridecîte ori zic: „Mi se  
 clatin piciorul!`` bun tatea Ta, Doamne, m sprijine te totdeauna. <sup>19</sup> Când gânduri negre se  
 fr mînt cu gr mada înl untrul meu, mîngîierile Tale îmi învioreaz sufletul. <sup>20</sup> Te vor pune  
 cei r i s ezi pe scaunul lor de domnie, ei cari preg tesc nenorocirea la ad postul legii?  
<sup>21</sup> Ei se strîng împotriva vie ii celui neprih nit, i osîndesc sînge nevinovat. <sup>22</sup> Dar Domnul  
 este turnul meu de sc pare, Dumnezeuul meu este stîncă mea de ad post. <sup>23</sup> El va face s cad  
 asupra lor nelegiuirea, El îi va nimici prin r utatea lor; Domnul, Dumnezeuul nostru, îi va nimici.

## Chapter 95

<sup>1</sup> Veni i s cînt m cu veselie Domnului, i s strig m de bucurie c tre Stîncă mîntuirii  
 noastre. <sup>2</sup> S mergem înaintea Lui cu laude, s facem s r sune cîntece în cinstea Lui! <sup>3</sup> C ci  
 Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împ rat mare mai pesus de to i dumnezeii. <sup>4</sup> El ine  
 în mîn adîncimile p mîntului, i vîrfurile mun ilor sînt ale Lui. <sup>5</sup> A Lui este marea, El a  
 f cut -o, i mînile Lui au întocmi uscatul: <sup>6</sup> veni i s ne închin m i s ne smerim, s  
 ne plec m genunchiul înaintea Domnului, F c torului nostru! <sup>7</sup> C ci El este Dumnezeuul  
 nostru, i noi sîntem poporul p unei Lui, turma, pe care o pov uie te mîna Lui... O! de  
<sup>8</sup> a i asculta azi glasul Lui! - „Nu v împetri i inima, ca la Meriba, ca în ziua dela Masa, în

<sup>9</sup> pustie, unde p rin ii vo tri M'au ispitit, i M'au încercat, m carc v zuser lucr rile  
<sup>10</sup> Mele. Patruzeci de ani M'am scîrbit de neamul acesta, i am zis: „Este un popor cu inima  
<sup>11</sup> r t cit ; ei nu cunosc c ile Mele.`` De aceea am jurat în mînia Mea: „Nu vom intra în  
odihna Mea!``

## Chapter 96

<sup>1</sup> Cînta i Domnului o cîntare nou ! Cînta i Domnului, to i locuitorii p mîntului!  
<sup>2</sup> Cînta i Domnului, binecuvînta i Numele Lui, vesti i din zi în zi mîntuirea Lui! <sup>3</sup> Povesti i  
printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! <sup>4</sup> C ci omul este mare i foarte  
vrednic de laud . El este mai de temut decît to i dumnezeii. <sup>5</sup> C ci to i dumnezeii popoarelor  
sînt ni te idoli, dar Domnul a f cut cerurile. <sup>6</sup> Str lucirea i m re ia sînt înaintea Fe ei  
Lui, slava i podoaba sînt în loca ul Lui cel sfînt. <sup>7</sup> Familiile popoarelor, da i Domnului, da i  
Domnului slav i cinste! <sup>8</sup> Da i Domnului slava cuvenit Numelui Lui! Aduce i daruri de  
mîncare, i intra i în cur ile Lui! <sup>9</sup> Închina i-v înaintea Domnului îmbr ca i cu podoabe  
sfinte, tremura i înaintea Lui, to i locuitorii p mîntului! <sup>10</sup> Spune i printre neamuri: „Domnul  
împ r e te! Deaceea lumea este tare, i nu se clatin .`` Domnul judec popoarele cu  
<sup>11</sup> dreptate. S se bucure cerurile, i s se veseleasc p mîntul; s mugeasc marea cu  
tot ce cuprinde ea! <sup>12</sup> S tresalte cîmpia, cu tot ce e pe ea, to i copacii p durii s strige de  
<sup>13</sup> bucurie înaintea Domnului! C ci El vine, vine s judece p mîntul. El va judeca lumea cu  
dreptate, i popoarele dup credincio ia Lui.

## Chapter 97

<sup>1</sup> Domnul împ r e te: s se veseleasc p mîntul, i s se bucure ostroavele cele  
<sup>2</sup> multe! Norii i negura îl înconjoar , dreptatea i judecata sînt temelia scaunului S u de

domnie. <sup>3</sup> Înaintea Lui merge focul, și arde dejur împrejur pe protivnicii Lui. <sup>4</sup> Fulgerile Lui luminează lumea: pământul Îl vede și se cutremură. <sup>5</sup> Muntele se topește ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ. <sup>6</sup> Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui. <sup>7</sup> Sântăruinași, toți cei ce slujesc icoanelor, și cari se flesc cu idoli: toți dumnezeii se închin înaintea Lui. <sup>8</sup> Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se veselește fiicele lui Iuda de judecările Tale, Doamne! <sup>9</sup> Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea <sup>10</sup> Înalt peste tot pământul, Tu ești prea înălțat mai pe sus decât toți dumnezeii. <sup>11</sup> Urșireul, ceice iubiți pe Domnul! El puzesufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâncărilor. <sup>12</sup> Lumina este sâmnă pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inimă curată. <sup>12</sup> Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!

## Chapter 98

<sup>1</sup> (Un psalm.) Cântați Domnului o cântare nouă, căci El a făcut minuni. Dreapta și brațul Lui cel sfânt I-au venit în ajutor. <sup>2</sup> Domnul și-a arătat mântuirea, și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor. <sup>3</sup> Și-a adus aminte de bună-tatea și credințioșia Lui față de casa lui Israel: toate marginile pământului au vădit mântuirea Dumnezeului nostru. <sup>4</sup> Strigați de bucurie, toți locuitorii pământului! Chiuiți, strigați, și cântați laude! <sup>5</sup> Cântați Domnului cu arfa, cu arfa și cu cântece din gură! <sup>6</sup> Cu trâmbițe și sunete din corn, strigați de bucurie înaintea Împăratului, Domnului! <sup>7</sup> Surla marea cu tot ce cuprinde ea, și chiuiți lumea și cei ce locuiesc pe ea, <sup>8</sup> și bat din palme rămurile, și strigeți de bucurie toți muntele înaintea Domnului! <sup>9</sup> Căci El vine să judece pământul! El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu neprihănire.

## Chapter 99

<sup>1</sup> Domnul împ r e te: popoarele tremur ; El ade pe heruvimi: p mîntul se clatin .  
<sup>2</sup> Domnul este mare în Sion, i înal at peste toate popoarele. <sup>3</sup> S laude oamenii Numele T u  
cel mare i înfrico at, c ci este sfînt! <sup>4</sup> S laude oamenii t ria Împ ratului, c ci iube te  
dreptatea! Tu înt re ti dreptatea, Tu faci dreptate i judecat în Iacov. <sup>5</sup> În l a i pe  
Domnul, Dumnezeul nostru, i închina i-v înaintea a ternutului picioarelor Lui, c ci este  
sfînt! <sup>6</sup> Moise i Aaron, dintre preo ii Lui, i Samuel, dintre ceice chemau Numele Lui, au  
chemat pe Domnul, i El i -a ascultat. <sup>7</sup> El le -a vorbit din stîlpul de nor; ei au p zit poruncile  
Lui i Legea, pe care le -a dat -o El. <sup>8</sup> Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru  
ei un Dumnezeu iert tor, dar i-ai pedepsit pentru gre elile lor. <sup>9</sup> În l a i pe Domnul,  
Dumnezeul nostru, i închina i-v pe muntele Lui cel sfînt! C ci Domnul, Dumnezeul nostru,  
este sfînt!

### Chapter 100

<sup>1</sup> (Un psalm de laud .) Striga i de bucurie c tre Domnul, to i locuitorii p mîntului!  
<sup>2</sup> Sluji i Domnului cu bucurie, veni i cu veselie înaintea Lui. <sup>3</sup> S ti i c Domnul este  
Dumnezeu! El ne -a f cut, ai Lui sîntem: noi sîntem poporul Lui i turma p unei Lui.  
<sup>4</sup> Intra i cu laude pe por ile Lui, intra i cu cînt ri în cur ile Lui! L uda i -L i  
binecuvînta i -I Numele. <sup>5</sup> C ci Domnul este bun; bun tatea Lui ine în veci, i credincio ia  
Lui din neam în neam.

### Chapter 101

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Voi cînta bun tatea i dreptatea; ie, Doamne, Î i voi cînta.  
<sup>2</sup> M voi purta cu în elepciune pe o cale neprih nit . -Cînd vei veni la mine? -Voi umbla cu  
inima f r prihan , în mijlocul casei mele. <sup>3</sup> Nu voi pune nimic r u înaintea ochilor mei;  
ur sc purtarea p c to ilor; ea nu se va lipi de mine. <sup>4</sup> Inima stricat se va dep rta de mine;



nu vreau să cunosc pe cel rău. <sup>5</sup> Pe cel ce clevește te în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici;  
 pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi. <sup>6</sup> Voi avea ochii îndreptați  
 asupra credincioșilor din Ierusalim, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără  
 prihană acela îmi va sluji. <sup>7</sup> Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune  
 minciuni nu va sta înaintea mea. <sup>8</sup> În fiecare dimineață voi nimici pe toți cei răi din Ierusalim,  
 ca să stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei care s-au neglijat.

## Chapter 102

<sup>1</sup> (O rugăciune a unui nenorocit, când este doborât de întristare și își varsă plângerea înaintea  
 Domnului.) Doamne, ascultă-mi rugăciunea, și să-ajung strigătul meu până la Tine! <sup>2</sup> Nu-mi  
 ascunde Fața Ta în ziua necazului meu! Pleacă-ți urechea spre mine, când strig! Ascultă-mă  
 degrab! <sup>3</sup> Căci zilele mele pier ca fumul, și oasele îmi ard ca un trestie. <sup>4</sup> Inima îmi este  
 lovită, și mi se usucă întocmai ca iarba; până și pâinea uită să mă mănânce. <sup>5</sup> Așa de mari  
 îmi sînt gemetele, că mi se lipsesc oasele de carne. <sup>6</sup> Seamănă cu pelicanul din pustie, sînt ca o  
 cucuvaie din dealuri; <sup>7</sup> nu mai pot dormi, și sînt ca pasărea singuratică pe un acoperiș.  
<sup>8</sup> În fiecare zi mă tîcătoresc vrăjmașii mei, și protivnicii mei jur pe mine în mînia lor.  
<sup>9</sup> Mă mănîncă rînîn în loc de pâine, și îmi amestecă lacrimile cu bucuria, <sup>10</sup> din pricina mîniei  
 și urgiei Tale; căci Tu mă-ai ridicat, și mă-ai aruncat departe. <sup>11</sup> Zilele mele sînt ca o umbră  
 gata să treacă, și mă usucă ca iarba. <sup>12</sup> Dar Tu, Doamne, Tu împăraștii pe vecie, și  
 pomenirea Ta în neam în neam. <sup>13</sup> Tu Te vei scula, și vei avea milă de Sion; căci este  
 vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărât pentru el. <sup>14</sup> Căci robii Tăi iubesc pietrele  
 Sionului, și le e milă de rîna lui. <sup>15</sup> Atunci se vor teme neamurile de Numele Domnului,  
 și toți împăraștii pămîntului de slava Ta. <sup>16</sup> Da, Domnul va zidi iar Sionul, și Se va  
 arăta în slava Sa. <sup>17</sup> El ia aminte la rugăciunea nevoiașului, și nu-i nesocotește rugăciunea.  
<sup>18</sup> Să se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni, și poporul, care se va naște,

s laude pe Domnul! <sup>19</sup> C ci El prive te din în l imea sfin eniei Lui; Domnul prive te  
 din ceruri pe p mînt, <sup>20</sup> ca s aud gemetele prin ilor de r zboi, si s izb veasc pe cei  
 ce sînt pe moarte; <sup>21</sup> pentru ca ei s vesteasc în Sion Numele Domnului, i laudele lui în  
 Ierusalim, <sup>22</sup> cînd se vor strînge toate popoarele, i toate împ r iile, ca s slujeasc  
 Domnului. <sup>23</sup> El mi -a frînt puterea în drum, i mi -a scurtat zilele, <sup>24</sup> Eu zic: „Dumnezeule, nu  
 m lua la jum tatea zilelor mele, Tu, ai c rui ani în vecinic!` <sup>25</sup> Tu ai întemeiat în vechime  
 p mîntul, i cerurile sînt lucrarea mînilor Tale. <sup>26</sup> Ele vor pieri, dar Tu vei r mînea; toate se  
 vor învechi ca o hain ; le vei schimba ca pe un ve mînt, i se vor schimba. <sup>27</sup> Dar Tu r mîi  
 Acela , i anii T i nu se vor sfîr i. <sup>28</sup> Fiii robilor T i î i vor locui ara, i s mîn a  
 lor va r mînea înaintea Ta.

### Chapter 103

<sup>1</sup> Binecuvinteaz , suflète, pe Domnul, i tot ce este în mine s binecuvinteze Numele Lui  
 cel sfînt! <sup>2</sup> Binecuvinteaz , suflète, pe Domnul, i nu uita nici una din binefacerile Lui! <sup>3</sup> El î i  
 iart toate f r delegile tale El î i vindec toate boalele tale; <sup>4</sup> El î i izb ve te via a  
 din groap , El te încununeaz cu bun tate i îndurare; <sup>5</sup> El î i satur de bun t i  
 b trîne a, i te face s întinere ti iar ca vulturul. <sup>6</sup> Domnul face dreptate i judecat  
 tuturor celor asupra i. <sup>7</sup> El i -a ar tat c ile Sale lui Moise, i lucr rile Sale copiilor lui  
 Israel. <sup>8</sup> Domnul este îndur tor i milostiv, îndelung r bd tor si bogat în bun tate. <sup>9</sup> El nu  
 Se ceart f r încetare, i nu ine mînia pe vecie. <sup>10</sup> Nu ne face dup p catele noastre,  
 nu ne pedepse te dup f r delegile noastre. <sup>11</sup> Ci cît sînt de sus cerurile fa de p mînt,  
 atît este de mare bun tatea Lui pentru cei ce se tem de El; <sup>12</sup> cît este de departe r s ritul de  
 apus, atît de mult dep rteaz El f r delegile noastre dela noi. <sup>13</sup> Cum se îndur un tat de  
 copiii lui, a a Se îndur domnul de ceice se tem de El. <sup>14</sup> C ci El tie din ce sîntem f cu i;

15 <sup>15</sup> Omul! zilele lui sînt ca iarba, i înflorea te ca floarea  
 16 <sup>16</sup> de pe cîmp. Cînd trece un vînt peste ea, nu mai este, i locul pe care -l cuprindea, n'o mai  
 17 <sup>17</sup> cunoa te. Dar bun tatea Domnului ine în veci pentru ceice se tem de El, i îndurarea Lui  
 18 <sup>18</sup> pentru copiii copiilor lor, pentru ceice p zesc leg mîntul Lui, i i aduc aminte de poruncile  
 19 <sup>19</sup> Lui, ca s le împlinesc . Domnul i -a a ezat scaunul de domnie în ceruri, i domnia  
 20 <sup>20</sup> Lui st pîne te peste tot. Binecuvînta i pe Domnul, îngerii Lui, cari sînte i tari în putere,  
 21 <sup>21</sup> cari împlini i poruncile Lui, i cari asculta i de glasul cuvîntului Lui. Binecuvînta i pe  
 22 <sup>22</sup> Domnul, toate o tirile Lui, robii Lui, cari face i voia Lui! Binecuvînta i pe Domnul, toate  
 lucr rile Lui, în toate locurile st pînirii Lui! Binecuvinteaz , suflete, pe Domnul!

### Chapter 104

1 <sup>1</sup> Binecuvînteaz , suflete, pe Domnul! Doamne, Dumnezeule, Tu e ti nem rginit de mare!  
 Tu e ti îmbr cat cu str lucire i m re ie! <sup>2</sup> <sup>2</sup> Te învele ti cu lumina ca i cu o manta;  
 3 <sup>3</sup> întinzi cerurile ca un cort. Cu apele Î i întocme ti vîrful locuin ei Tale; din nori Î i faci  
 4 <sup>4</sup> carul, i umbli pe aripile vîntului. Din vînturi Î i faci soli, i din fl c ri de foc, slujitori.  
 5 <sup>5</sup> Tu ai a ezat p mîntul pe temeliile lui, i niciodat nu se va cl tina. <sup>6</sup> <sup>6</sup> Tu îl acoperisei cu  
 adîncul cum l-ai acoperi cu o hain ; apele st teau pe mun i, <sup>7</sup> <sup>7</sup> dar, la amenin area Ta, au  
 fugit, la glasul tunetului T u au luat -o la fug , <sup>8</sup> <sup>8</sup> suindu-se pe mun i i pogorîndu-se în v i,  
 9 <sup>9</sup> pîn la locul, pe care li -l hot rîsei Tu. Le-ai pus o margine, pe care nu trebuie s'o treac ,  
 10 <sup>10</sup> pentruca s nu se mai întoarc s acopere p mîntul. Tu faci s î neasc izvoarele  
 11 <sup>11</sup> în v i, i ele curg printre mun i. Tu ad pi la ele toate fiarele cîmpului; în ele î i potolesc  
 12 <sup>12</sup> setea m garii s lbatici. P s rile cerului locuiesc pe marginile lor, i fac s le r sune  
 13 <sup>13</sup> glasul printre ramuri. Din loca ul T u cel înalt Tu uzi mun ii; i se satur p mîntul de  
 14 <sup>14</sup> rodul lucr rilor Tale. Tu faci s creasc iarba pentru vite, i verde uri pentru nevoile

omului, ca p mîntul s dea hran :<sup>15</sup> vin, care învesele te inima omului, untdelemn, care -i  
 înfrumuse eaz fa a, i pîne, care -i înt re te inima.<sup>16</sup> Se ud copacii Domnului, cedrii  
 din Liban, pe cari i -a s dit El.<sup>17</sup> În ei î i fac p s rile cuiburi; iar cocostîrcul î i are locuin a  
 în chiparo i;<sup>18</sup> mun ii cei înal i sînt pentru apii s lbatici, iar stîncile sînt ad post pentru  
 iepuri.<sup>19</sup> El a f cut luna ca s arate vremile; soarele tie cînd trebuie s apun .<sup>20</sup> Tu aduci  
 întunerecul, i se face noapte: atunci toate fiarele p durilor se pun în mi care;<sup>21</sup> puii de lei  
 mugesc dup prad , i î i cer hrana dela Dumnezeu.<sup>22</sup> Cînd r sare soarele, ele fug înapoi,  
 i se culc în vizuinile lor.<sup>23</sup> Dar omul iese la lucrul s u, i la munca lui, pîn seara.<sup>24</sup> Cît  
 de multe sînt lucr rile Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai f cut cu în elepciune, i p mîntul  
 este plin de f pturile Tale.<sup>25</sup> Iat marea cea întins i mare: în ea se mi c nenum rate  
 vie uitoare mici i mari.<sup>26</sup> Acolo în ea, umbl cor biile, i în ea este leviatanul acela pe  
 care l-ai f cut s se joace în valurile ei.<sup>27</sup> Toate aceste vie uitoare Te a teapt , ca s le  
 dai hrana la vreme.<sup>28</sup> Le -o dai Tu, ele o primesc; Î i deschizi Tu mîna, ele se satur de  
 bun t ile Tale.<sup>29</sup> Î i ascunzi Tu Fa a, ele tremur ; le iei Tu suflarea: ele mor, i se  
 întorc în rîna lor.<sup>30</sup> Î i trime i Tu suflarea: ele sînt zidite, i înoie ti astfel fa a  
 p mîntului.<sup>31</sup> În veci s in slava Domnului! S Se bucure Domnul de lucr rile Lui!  
<sup>32</sup> El prive te p mîntul, i p mîntul se cutremur ; atinge mun ii, i ei fumeg .<sup>33</sup> Voi  
 cînta Domnului cît voi tr i, voi l uda pe Dumnezeul meu cît voi fi.<sup>34</sup> Fie pl cute Lui cuvintele  
 mele! M bucur de Domnul.<sup>35</sup> S piar p c to ii de pe p mînt, i cei r i s nu mai  
 fie! Binecuvinteaz , suflete, pe Domnul! L uda i pe Domnul!

### Chapter 105

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul, chema i Numele Lui! Face i cunoscut printre popoare ispr vile  
 Lui!<sup>2</sup> Cînta i, cînta i în cinstea Lui! Vorbi i despre toate minunile Lui!<sup>3</sup> F li i-v cu  
 Numele Lui cel sfînt! S se bucure inima celor ce caut pe Domnul!<sup>4</sup> Alerga i la Domnul i

la sprijinul Lui, c uta i necurmat Fa a Lui! <sup>5</sup> Aduce i-v aminte de semnele minunate pe  
 cari le -a f cut, de minunile i de judec ile rostite de gura Lui, <sup>6</sup> s mîn a robului S u  
 Avraam, copii ai lui Iacov, ale ii S i! <sup>7</sup> Domnul este Dumnezeuul nostru: Judec ile Lui se  
 aduc la îndeplinire pe tot p mîntul. <sup>8</sup> El Î i aduce aminte totdeauna de leg mîntul Lui, de  
 f g duin ele Lui f cute pentru o mie de neamuri de om, <sup>9</sup> de leg mîntul, pe care l -a încheiat  
 cu Avraam, i de jur mîntul, pe care l -a f cut lui Issac; <sup>10</sup> El l -a f cut lege pentru Iacov,  
 leg mînt vecinic pentru Israel, <sup>11</sup> zicînd: „, ie î i voi da ara Canaanului ca mo tenire, care  
 v'a c zut la sor .” <sup>12</sup> Pe atunci ei erau pu ini la num r, foarte pu ini la num r, i str ini  
 în ar ; <sup>13</sup> mergeau dela un neam la altul, i de la o împ r ie la un alt popor; <sup>14</sup> dar n'a  
 dat voie nim nui s -i asupreasc , i a pedepsit împ ra i din pricina lor. <sup>15</sup> „Nu v  
 atinge i de un ii Mei, -a zis El- i nu face i r u proorocilor Mei!” <sup>16</sup> A chemat foametea  
 asupra rii, i a t iat orice mijloc de trai. <sup>17</sup> Le -a trimes înainte pe un om; Iosif a fost vîndut  
 ca rob. <sup>18</sup> I-au strîns picioarele în lan uri, l-au pus în fiare, <sup>19</sup> pîn la vremea cînd s'a întîmplat  
 ce vestise el, i pîn cînd l -a încercat Cuvîntul Domnului. <sup>20</sup> Atunci împ ratul a trimes s -i  
 scoat lan urile, i st pînitorul popoarelor l -a izb vit. <sup>21</sup> L -a pus domn peste casa lui, i  
 dreg torul tuturor averilor lui, <sup>22</sup> ca s lege dup plac pe domnitorii lui, i s înve e pe  
 b trîinii lui în elepciunea. <sup>23</sup> Atunci Israel a venit în Egipt, i Iacov a locuit în ara lui Ham.  
<sup>24</sup> Domnul a înmul it pe poporul S u foarte mult, i l -a f cut mai puternic decît protivnicii  
 lui. <sup>25</sup> Acestora le -a schimbat inima, pîn acolo c au urît pe poporul Lui, i s'au purtat  
 mi ele te cu robii S i. <sup>26</sup> A trimes pe robul S u Moise, i pe Aaron, pe care -l alesese.  
<sup>27</sup> Prin puterea Lui, ei au f cut semne minunate în mijlocul lor, au f cut minuni în ara lui Ham.  
<sup>28</sup> A trimes întunerec i a adus negura, ca s nu fie neascult tori la Cuvîntul Lui. <sup>29</sup> Le -a  
 pref cut apele în sînge, i a f cut s le piar to i pe tii. <sup>30</sup> ara lor a forfotit de broa te,  
 pîn în od ile împ ra ilor lor. <sup>31</sup> El a zis, i au venit mu te otr vitoare, p duchi pe tot  
 inutul lor. <sup>32</sup> În loc de ploaie le -a dat grindin , i fl c ri de foc în ara lor. <sup>33</sup> Le -a b tut

viile i smochinii, i a sf rîmat copacii din inutul lor. <sup>34</sup> El a zis, i au venit l custe,  
 l custe f r num r, <sup>35</sup> cari au mîncat toat iarba din ar , i au mistuit roadele de pe  
 câmpiile lor. <sup>36</sup> A lovit pe to i întîii n scu i din ara lor, toat pîrga puterii lor. <sup>37</sup> A scos  
 pe poporul S u cu argint i aur, i niciunul n'a ov it dintre semin iile Lui. <sup>38</sup> Egiptenii  
 s'au bucurat de plecarea lor, c ci îi apucase groaza de ei. <sup>39</sup> A întins un nor, ca s -i acopere,  
 i focul, ca s lumineze noaptea. <sup>40</sup> La cererea lor, a trimes prepeli e, i i -a s turat cu pîne  
 din cer. <sup>41</sup> A deschis stîncă, i au curs ape, cari s-au v rsat ca un rîu în locurile uscate. <sup>42</sup> C ci  
 i -a adus aminte de Cuvîntul Lui cel sfînt, i de robul S u Avraam. <sup>43</sup> A scos pe poporul S u  
 cu veselie, pe ale ii S i în mijlocul strig telor de bucurie. <sup>44</sup> Le -a dat p mînturile neamurilor,  
 i au pus st pînire pe rodul muncii popoarelor, <sup>45</sup> ca s p zeasc poruncile Lui, i s  
 in legile Lui. L uda i pe Domnul!

## Chapter 106

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci îndurarea Lui ine în  
<sup>2</sup> veci! Cine va putea spune ispr vile m re e ale Domnului? Cine va putea vesti toat lauda  
<sup>3</sup> Lui? Ferice de cei ce p zesc Legea, de cei ce înf ptuiesc dreptatea în orice vreme! <sup>4</sup> Adu- i  
 aminte de mine, Doamne, în bun voin a Ta pentru poporul T u! Adu- i aminte de mine, i  
<sup>5</sup> d -i ajutorul T u, ca s v d fericirea ale ilor T i, s m bucur de bucuria poporului  
 T u, i s m laud cu mo tenirea Ta! <sup>6</sup> Noi am p c tuit ca i p rin ii no tri, am  
<sup>7</sup> s vîr it nelegiuirea, am f cut r u. P rin ii no tri în Egipt n'au luat aminte la minunile  
 Tale, nu i-au adus aminte de mul imea îndur rilor Tale, i au fost neascult tori la mare, la  
<sup>8</sup> marea Ro ie. Dar El i -a sc pat, din pricina Numelui Lui, ca s - i arate puterea. <sup>9</sup> A muștrat  
<sup>10</sup> marea Ro ie, i ea s'a uscat; i i -a trecut prin adîncuri ca printr'un pustiu. I -a sc pat din  
<sup>11</sup> mîna celui ce -i ura, i i -a izb vit din mîna vr jma ului. Apele au acoperit pe protivnicii  
<sup>12</sup> lor. N'a r mas unul m car din ei. Atunci ei au crezut în cuvintele Lui i au cîntat laudele

<sup>13</sup> Lui. Dar au uitat curînd lucrurile Lui, și n'au așteptat împlinirea planurilor Lui. <sup>14</sup> Ci i-a  
 apucat pofta în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate. <sup>15</sup> El le -a dat ce cereau; dar a  
 trimis o molimă printre ei. <sup>16</sup> În tabăra au fost geloși pe Moise, și pe Aaron, sfântul Domnului.  
<sup>17</sup> Atunci s'a deschis pământul, și a înghițit pe Datan, și s'a închis deasupra cetei lui Abiram.  
<sup>18</sup> Focul le -a aprins ceata, și flacăra a mistuit pe cei răi. <sup>19</sup> Au făcut un vițel în Horeb. S'au  
 închinat înaintea unui chip turnat, <sup>20</sup> și au schimbat Slava lor, pe chipul unui bou, care mănâncă  
 iarbă. <sup>21</sup> Au uitat pe Dumnezeu, Mîntuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt, <sup>22</sup> minuni în  
 țara lui Ham, semne minunate la marea Roșie. <sup>23</sup> El a vorbit și -i nimicească: dar Moise,  
 alesul său, a stat tot la mijloc înaintea Lui, ca să -l abată de la mînia Lui și să -l oprească  
 și -i nimicească. <sup>24</sup> Ei au nesocotit țara desfrânatelor; n'au crezut în Cuvîntul Domnului,  
<sup>25</sup> ci au călătorit în corturile lor, și n'au ascultat de glasul Lui. <sup>26</sup> Atunci El a ridicat mîna și a jurat  
 că -i va face să cadă în pustie, <sup>27</sup> că le va doborîși mîna printre neamuri, și -i va  
 împrăstia în mijlocul țărilor. <sup>28</sup> Ei s'au alipit de Baal-Peor, și au mîncat vite jertfite morților.  
<sup>29</sup> Au mîniat astfel pe Domnul prin faptele lor, și o urgie a izbucnit între ei. <sup>30</sup> Dar Fineas s'a  
 sculat și a făcut judecată, și astfel urgia s'a oprit. <sup>31</sup> Lucrul acesta i -a fost socotit ca o stare  
 de neprihănire, din neam în neam, pe vecie. <sup>32</sup> Ei au mîniat pe Domnul la apele Meriba; și Moise  
 a fost pedepsit din pricina lor. <sup>33</sup> Căci s'au răzvrătit împotriva Duhului Lui, și Moise a vorbit  
 în chip uratic cu buzele. <sup>34</sup> Ei n'au nimicuit popoarele, pe cari le poruncise Domnul să le  
 nimicească. <sup>35</sup> Ci s'au amestecat cu neamurile, și au învățat faptele lor, <sup>36</sup> au slujit idolilor  
 lor, cari au fost o cursă pentru ei. <sup>37</sup> Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli, <sup>38</sup> au vărsat sînge  
 nevinovat, sîngele fiilor și fiicelor lor, pe cari i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost  
 spurcată astfel prin omoruri. <sup>39</sup> S'au spurcat prin faptele lor, au desfrînat prin faptele lor. <sup>40</sup> Atunci  
 Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului Său, și a urît moartea Lui. <sup>41</sup> I -a dat în  
 mîniile neamurilor, cei ce îi urau au stat pînă peste ei, <sup>42</sup> vrăjmașii lor i-au asuprit, și au fost  
 smeriți sub puterea lor. <sup>43</sup> El de mai multe ori i -a izbăvit, dar ei s'au arătat neascultători în  
 planurile lor, și au ajuns nenorociți prin nelegiuirea lor. <sup>44</sup> Dar El le -a vădit strămtorarea, cînd

le -a auzit strig tele. <sup>45</sup> i -a adus aminte de leg mîntul S u, i a avut mil de ei, dup  
 bun tatea Lui cea mare: <sup>46</sup> a sîrnit pentru ei mila tuturor celor ce i ineau prin i de r zboi.  
<sup>47</sup> Scap -ne, Doamne, Dumnezeuul nostru, i strînge-ne din mijlocul neamurilor, ca s l ud m  
 Numele T u cel sfînt, i s ne f lim cu lauda Ta! <sup>48</sup> Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeuul  
 lui Israel, din vecinicie în vecinicie! i tot poporul s zic : „Amin! L uda i pe Domnul!”

### Chapter 107

<sup>1</sup> „L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci în veac ine îndurarea Lui!” <sup>2</sup> A a s zic  
 cei r scump ra i de Domnul, pe cari i -a izb vit El din mîna vr jma ului, <sup>3</sup> i pe cari i  
 -a strîns din toate rile: dela r s rit i dela apus, dela miaz noapte i dela mare. <sup>4</sup> Ei  
 pribegeau prin pustie, umblau pe c i neumbrate, i nu g seau nicio cetate, unde s poat  
 locui. <sup>5</sup> Sufereau de foame i de sete; le tînjea sufletul în ei. <sup>6</sup> Atunci, în strîmtorarea lor au strigat  
 c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor; <sup>7</sup> i -a c l uzit pe drumul cel drept, ca s  
 ajung într'o cetate de locuit. <sup>8</sup> O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea lui, i  
 pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! <sup>9</sup> C ci el a potolit setea sufletului însetat, i a  
 umplut de bun t i sufletul fl mînd. <sup>10</sup> Cei ce edeau în întunerec i umbra mor ii,  
 tr iau lega i în tic lo ie i în fiare, <sup>11</sup> pentruc se r svr tiser împotriva cuvintelor  
 lui Dumnezeu, pentruc nesocotiser sfatul Celui Prea Înalt. <sup>12</sup> El le -a smerit inima prin  
 suferin : au c zut, i nimeni nu i -a ajutat. <sup>13</sup> Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat c tre  
 Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor. <sup>14</sup> I -a scos din întunerec i din umbra mor ii,  
 i le -a rupt leg turile. <sup>15</sup> O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea Lui, i pentru  
 minunile Lui fa de fiii oamenilor! <sup>16</sup> C ci El a sf rîmat por i de aram , i a rupt z voare  
 de fier. <sup>17</sup> Nebunii, prin purtarea lor vinovat , i prin nelegiuirile lor, ajunseser nenoroci i.  
<sup>18</sup> Sufletul lor se desgustase de orice hran , i erau lîng por ile mor ii. <sup>19</sup> Atunci, în  
 strîmtorarea lor, au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor; <sup>20</sup> a trimes cuvîntul



21 O, de ar luda oamenii pe Domnul pentru  
 Su i i -a t m duit, i i -a sc pat de groap .  
 bun tatea Lui, i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor!  
 22 S -I aduc jertfe de  
 mul miri, i s vesteasc lucr rile Lui cu strig te de bucurie.  
 23 Ceice se pogorîser  
 pe mare în cor bii, i f ceau nego pe apele cele mari,  
 24 aceia au v zut lucr rile Domnului  
 i minunile Lui în mijlocul adîncului. 25 El a zis, i a pus s sufle furtuna, care a ridicat valurile  
 m rii. 26 Se suiau spre ceruri, se pogorau în adînc; sufletul le era perdut în fa a primejdiei.  
 27 Apuca i de ame eal , se cl tinau ca un om beat, i z darnic le era toat iscusin a.  
 28 Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor. 29 A  
 oprit furtuna, a adus lini tea, i valurile s'au potolit. 30 Ei s'au bucurat c valurile s'au lini tit,  
 i Domnul i -a dus în limanul dorit. 31 O, de ar luda oamenii pe Domnul pentru bun tatea lui,  
 i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! 32 S -L înal e în adunarea poporului, i s  
 -L laude în adunarea b trînilor! 33 El preface rîurile în pustiu, i izvoare de ap în p mînt  
 uscat, 34 ara roditoare în ar s rat , din pricina r ut ii locuitorilor ei. 35 Tot El  
 preface pustiul în iaz, i p mîntul uscat în izvoare de ape. 36 A eaz acolo pe cei fl mînze,  
 i ei întemeiaz o cetate ca s locuiasc în ea; 37 îns mîn eaz ogoare, s desc vii, i  
 -i culeg roadele. 38 El îi binecuvinteaz , i se înmul esc nespus, i nu le împu ineaz  
 vitele. 39 Dac sînt împu ina i i ap sa i prin asuprire, nenorocire i suferin , 40 El  
 vars dispre ul peste cei mari, i -i face s pribegesc prin pustiuri f r drum, 41 dar  
 ridic pe cel lipsit, izb ve te pe cel nevoia , i înmul e te familiile ca pe ni te turme.  
 42 „Oamenii f r prihan v d lucrul acesta i se bucur , i orice nelegiuire î i închide  
 gura!`` 43 Cine este în elept, s ia seama la aceste lucruri, i s fie cu luare aminte la  
 bun t ile Domnului.

## Chapter 108

<sup>1</sup> (O cântare. Un psalm al lui David.) Gata îmi este inima s cînte, Dumnezeule! Voi cînta, voi  
suna din instrumentele mele; aceasta este slava mea! <sup>2</sup> De tepta i-v , al ut i arf ! M  
<sup>3</sup> voi trezi în zori de zi. Te voi l uda printre popoare, Doamne, Te voi cînta printre neamuri.  
<sup>4</sup> C ci mare este bun tatea Ta i se înal mai pe sus de ceruri, iar credincio ia Ta pîn  
la nori. <sup>5</sup> Înal -Te peste ceruri, Dumnezeule, i fie slava Ta peste tot p mîntul! <sup>6</sup> Pentru ca  
<sup>7</sup> prea iubi ii T i s fie izb vi i, scap -ne prin dreapta Ta, i ascult -ne! Dumnezeu a  
<sup>8</sup> vorbit în sfin enia Lui: „Voi birui, voi împ r i Sihemul, voi m sura valea Sucot; al Meu  
este Galaadul, al Meu Manase; Efraim este înt ritura capului Meu, i Iuda, toiagul Meu de  
<sup>9</sup> cîrmuire; Moab este ligheanul în care M sp l; Îmi arunc înc l mintea asupra Edomului;  
<sup>10</sup> strig de bucurie asupra rii Filistenilor!`` Cine m va duce în cetatea înt rit ? Cine m  
<sup>11</sup> va duce la Edom? Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lep dat, i care nu vrei s mai ie i,  
<sup>12</sup> Dumnezeule, cu o tirile noastre? D -ne ajutor în necaz, c ci z darnic este ajutorul omului.  
<sup>13</sup> Cu Dumnezeu vom face mari ispr vi; El va zdrobi pe vr jma ii no tri.

## Chapter 109

<sup>1</sup> (C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Dumnezeul laudei mele, nu t cea!  
<sup>2</sup> C ci protivnicii au deschis împotriva mea o gur rea i în el toare, îmi vorbesc cu o limb  
<sup>3</sup> mincinoas , m înconjoar cu cuvînt ri pline de ur , i se r zboiesc cu mine f r  
<sup>4</sup> temei. Pe cînd eu îi iubesc, ei îmi sînt protivnici; dar eu alerg la rug ciune. <sup>5</sup> Ei îmi întorc r u  
<sup>6</sup> pentru bine, i ur pentru dragostea mea. Pe vr jma ul meu pune -l supt st pînirea unui  
<sup>7</sup> om r u, i un pîrî s stea la dreapta lui! Cînd va fi judecat, s fie g sit vinovat, i  
<sup>8</sup> rug ciunea lui s treac drept un p cat! Pu ine s -i fie zilele la num r, i slujba s  
<sup>9</sup> i -o ia altul! S -i r mîn copiii orfani, i nevast -sa v duv ! <sup>10</sup> Copiii lui s umble  
f r niciun c p tîi i s cer easc , s - i caute pînea departe de locuin a lor  
<sup>11</sup> d rîmat ! Cel ce l -a împrumutat, s -i pun mîna pe tot ce are, i str inii s -i

j fuiasc rodul muncii lui! <sup>12</sup> Nimeni s nu mai in la el, i nimeni s n'aib mil de  
 orfani lui! <sup>13</sup> Urma ii lui s fie nimici i, i s li se stîng numele în neamul urm tor!  
<sup>14</sup> Nelegiuirea p rin ilor s i s r mîn ca aducere aminte înaintea Domnului, i s nu  
 se tearg p catul mamei lui! <sup>15</sup> Domnul s -i aib totdeauna înaintea ochilor, ca s le  
 tearg pomenirea de pe p mînt, <sup>16</sup> pentruc nu i -a adus aminte s fac îndurare,  
 pentruc a prigonit pe cel nenorocit i pe cel lipsit, pîn acolo încît s omoare pe omul cu  
 inima zdrobit ! <sup>17</sup> Îi pl cea blestemul: s cad asupra lui! Nu -i pl cea binecuvîntarea: s  
 se dep rteze de el! <sup>18</sup> Se îmbrac cu blestemul cum se îmbrac cu haina lui, îi p trunde ca  
 apa înl untrul lui, ca untdelemnul în oase! <sup>19</sup> Deaceea, s -i slujeasc de ve mînt ca s se  
 acopere, de încing toare cu care s fie totdeauna încins! <sup>20</sup> Aceasta s fie, din partea Domnului,  
 plata vr jma ilor mei, i a celor ce vorbesc cu r utate de mine! <sup>21</sup> Iar Tu, Doamne,  
 Dumnezeule, lucreaz pentru mine din pricina Numelui T u, c ci mare este bun tatea ta;  
 izb ve te-m ! <sup>22</sup> Sînt nenorocit i lipsit, i îmi e r nit inima înl untrul meu. <sup>23</sup> Pier  
 ca umbra gata s treac , sînt izgonit ca o l cust . <sup>24</sup> Mi-au sl bit genunchii de post, i mi  
 s'a sleit trupul de sl biciune. <sup>25</sup> Am ajuns de ocar lor; cînd m privesc ei, dau din cap.  
<sup>26</sup> Ajut -mi, Doamne, Dumnezeul meu! Scap -m prin bun tatea Ta! <sup>27</sup> i s tie c  
 mîna Ta, c Tu, Doamne, ai f cut lucrul acesta! <sup>28</sup> M car c ei blast m , Tu  
 binecuvinteaz ; m car c se ridic ei împotriva mea, vor fi înfrunta i, iar robul T u se va  
<sup>29</sup> bucura. Protivnicii mei s se îmbrace cu ocar a, s se acopere cu ru inea lor cum se acop r  
 cu o manta! <sup>30</sup> Voi l uda foarte mult cu gura mea pe Domnul, Îl voi m ri în mijlocul mul imii;  
<sup>31</sup> c ci El st la dreapta s racului, ca s -l izb veasc de cei ce -l osîndesc.

## Chapter 110

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Domnul a zis Domnului meu: „ezi la dreapta Mea, pîn voi pune  
 pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.” - <sup>2</sup> Domnul va întinde din Sion toiagul de cîrmuire al

puterii Tale, zicînd: „St pîne te în mijlocul vr jma ilor T i!”<sup>3</sup> Poporul T u este plin de  
 înfl c rare, cînd Î i aduni o tîrea; cu podoabe sfinte, ca din sînul zorilor, vine tineretul T u  
 la Tine, ca roua.<sup>4</sup> Domnul a jurat, i nu -I va p rea r u: „Tu e ti preot în veac, în felul lui  
 Melhisedec.”<sup>5</sup> Domnul, dela dreapta Ta, zdrobe te pe împ ra i în ziua mîniei Lui.<sup>6</sup> El face  
 dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobe te capete pe toat întinderea  
 rii.<sup>7</sup> El bea din pîrîu în timpul mersului: de aceea Î i înal capul.

### Chapter 111

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! Voi l uda pe Domnul din toat inima mea, în tov r ia oamenilor  
 f r prihan i în adunare.<sup>2</sup> Mari sînt lucr rile Domnului, cercetate de to i ceice le iubesc.  
<sup>3</sup> Str lucire i m re ie este lucrarea Lui, i dreptatea Lui ine în veci.<sup>4</sup> El a l sat o aducere  
 aminte a minunilor Lui, Domnul este îndur tor i milostiv.<sup>5</sup> El a dat hran celor ce se tem de  
 El; El Î i aduce pururea aminte de leg mîntul Lui.<sup>6</sup> El a ar tat poporului S u puterea  
 lucr rilor Lui, c ci le -a dat mo tenirea neamurilor.<sup>7</sup> Lucr rile mînilor Lui sînt credincio ie  
 i dreptate; toate poruncile Lui sînt adev rate,<sup>8</sup> înt rite pentru vecinicie, f cute cu credincio ie  
 i neprih nire.<sup>9</sup> A trimes poporului S u izb virea, a a ezat leg mîntul S u în veci; Numele  
 Lui este sfînt i înfrico at.<sup>10</sup> Frica Domnului este începutul în elepciunii; to i cei ce o  
 p zesc, au o minte s n toas , i slava Lui ine în veci.

### Chapter 112

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul, i care are o mare pl cere  
 pentru poruncile Lui!<sup>2</sup> S mîn a lui va fi puternic pe p mînt; neamul oamenilor f r  
 prihan va fi binecuvîntat.<sup>3</sup> El are în cas bog ie i bel ug, i neprih nirea lui  
 d inuie te în veci.<sup>4</sup> Celui f r prihan îi r sare o lumin în întunec, El este milostiv,

<sup>5</sup> îndur tor i drept. Ce bine -i merge omului care face mil i împrumut pe altul, i care  
 î i rînduie te faptele dup dreptate! <sup>6</sup> C ci el nu se clatin niciodat ; pomenirea celui  
 neprih nit ine în veci. <sup>7</sup> El nu se teme de ve ti rele, ci inima lui este tare, încrez toare în  
 Domnul. <sup>8</sup> Inima îi este mîngîiat , n'are nicio team , pîn ce î i vede împlinit dorin a  
 fa de protivnicii lui. <sup>9</sup> El este darnic, d celor lipsi i; milostenia lui ine în veci; capul i  
 se înal cu slav . <sup>10</sup> Cel r u vede lucrul acesta, i se mînie, scrî ne te dîn dîn i i se  
 tope te. Poftele celor r i r mîn neîmplinite.

### Chapter 113

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! Robii Domnului l uda i, l uda i Numele Domnului! <sup>2</sup> Fie  
 Numele Domnului binecuvîntat, deacum i pîn în veac! <sup>3</sup> Dela r s ritul soarelui pîn la  
 apusul lui, fie Numele Domnului l udat. <sup>4</sup> Domnul este în l at mai pe sus de toate neamurile,  
 slava Lui este mai pesus de ceruri. <sup>5</sup> Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru, care locuie te afît  
 de sus? <sup>6</sup> El î i pleac privirile s vad ce se face în ceruri i pe p mînt. <sup>7</sup> El ridic pe  
 s rac din rîn , înal pe cel lipsit din gunoi. <sup>8</sup> ca s -i fac s ad împreun cu  
 cei mari: cu mai marii poporului S u. <sup>9</sup> El d o cas celei ce era stearp , face din ea o mam  
 vesel în mijlocul copiilor ei. L uda i pe Domnul!

### Chapter 114

<sup>1</sup> Cînd a ie it Israel din Egipt, cînd a plecat casa lui Iacov dela un popor str in, <sup>2</sup> Iuda a ajuns  
 loca ul Lui cel sfînt, i Israel st pînirea Lui. <sup>3</sup> Marea a v zut lucrul acesta i a fugit, Iordanul  
 s'a întors înapoi: <sup>4</sup> mun ii au s rit ca ni te berbeci, i dealurile ca ni te miei. <sup>5</sup> Ce ai tu,  
 mare, de fugi, i tu, Iordanule, de te întorci înapoi? <sup>6</sup> Ce ave i, mun ilor, de s lta i ca ni te

berbeci, i voi, dealurilor, ca ni te miei? <sup>7</sup> Da, cutremur -te, p mîntule, înaintea Domnului,  
 înaintea Dumnezeului lui Iacov, <sup>8</sup> care preface stîncă în iaz, i cremenea în izvor de ape.

### Chapter 115

<sup>1</sup> Nu nou , Doamne, nu nou , ci Numelui T u d slav pentru bun tatea Ta, pentru  
 credincio ia Ta! <sup>2</sup> Pentruce c zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” <sup>3</sup> Dumnezeul  
 nostru este în cer, El face tot ce vrea. <sup>4</sup> Idolii lor sînt argint i aur, f cu i de mîni omene ti.  
<sup>5</sup> Au gur , dar nu vorbesc, au ochi, dar nu v d, <sup>6</sup> au urechi, dar n'aud, au nas, dar nu miroase,  
<sup>7</sup> au mîni, dar nu pip ie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gîtlejul lor. <sup>8</sup> Ca ei sînt  
 cei ce -i fac; to i cei ce se încred în ei. <sup>9</sup> Israele, încrede-te în Domnul! El este ajutorul i scutul  
 lor. <sup>10</sup> Casa lui Aaron, încrede-te în Domnul! El este ajutorul i scutul lor. <sup>11</sup> Cei ce v teme i  
 de Domnul, încrede i-v în Domnul! El este ajutorul i scutul lor. <sup>12</sup> Domnul i-aduce aminte  
 de noi: El va binecuvînta, va binecuvînta casa lui Israel, va binecuvînta casa lui Aaron, <sup>13</sup> va  
 binecuvînta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici i pe cei mari. <sup>14</sup> Domnul s v  
 înmul easc tot mai mult, pe voi i pe copiii vo tri! <sup>15</sup> Fi i binecuvînta i de Domnul, care  
 a f cut cerurile i p mîntul! <sup>16</sup> Cerurile sînt ale Domnului, dar p mîntul l -a dat fiilor oamenilor.  
<sup>17</sup> Nu mor ii laud pe Domnul, i nici vreunul din cei ce se pogoar în locul t cerii, <sup>18</sup> ci  
 noi, noi vom binecuvînta pe Domnul, deacum i pîn în veac. L uda i pe Domnul!

### Chapter 116

<sup>1</sup> Iubesc pe Domnul, c ci El aude glasul meu, cererile mele. <sup>2</sup> Da, El i -a plecat urechea  
 spre mine, de aceea -L voi chema toat via a mea. <sup>3</sup> M înf uraser leg turile mor ii,  
 i m'apucaser sudorile mormîntului; eram prad necazului i durerii. <sup>4</sup> Dar am chemat Numele  
 Domnului, i am zis: „Doamne, mîntuie te-mi sufletul.” <sup>5</sup> Domnul este milostiv i drept, i

Dumnezeul nostru este plin de îndurare.<sup>6</sup> Domnul p ze te pe cei f r r utate: eram nenorocit  
 de tot, dar El m'a mîntuit.<sup>7</sup> Întoarce-te, suflete, la odihna ta, c ci Domnul i -a f cut bine.  
<sup>8</sup> Da, Tu mi-ai izb vit sufletul dela moarte, ochii din lacr mi, i picioarele de c dere.<sup>9</sup> Voi  
 umbla înaintea Domnului, pe p mîntul celor vii.<sup>10</sup> Aveam dreptate cînd ziceam: „Sînt foarte  
 nenorocit!”<sup>11</sup> În nelini tea mea, ziceam: „Orice om este în el tor.”<sup>12</sup> Cum voi r spl ti  
 Domnului toate binefacerile Lui fa de mine?<sup>13</sup> Voi în l a paharul izb virilor, i voi  
 chema Numele Domnului;<sup>14</sup> îmi voi împlini juruin ele f cute Domnului, în fa a întregului  
 S u popor.<sup>15</sup> Scump este înaintea Domnului moartea celor iubi i de El.<sup>16</sup> Ascult -m ,  
 Doamne, c ci sînt robul T u: robul T u, fiul roabei Tale, i Tu mi-ai desf cut leg turile.  
<sup>17</sup> Î i voi aduce o jertf de mul mire, i voi chema Numele Domnului;<sup>18</sup> îmi voi împlini  
 juruin ele f cute Domnului în fa a întregului S u popor,<sup>19</sup> în cur ile Casei Domnului, în  
 mijlocul t u, Ierusalime! L uda i pe Domnul!

### Chapter 117

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul, toate neamurile, l uda i -L, toate popoarele!<sup>2</sup> C ci mare este  
 bun tatea Lui fa de noi, i credincio ia Lui ine în veci. L uda i pe Domnul!

### Chapter 118

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul, c ci este bun, „c ci în veac ine îndurarea Lui!”<sup>2</sup> S zic  
 Israel: „C ci în veac ine îndurarea Lui!”<sup>3</sup> Casa lui Aaron s zic : „C ci în veac ine  
 îndurarea Lui!”<sup>4</sup> Cei ce se tem de Domnul s zic : „C ci în veac ine îndurarea Lui!”<sup>5</sup> În  
 mijlocul strîmtor rii am chemat pe Domnul: Domnul m'a ascultat i m'a scos la larg.<sup>6</sup> Domnul  
 este de partea mea, nu m tem de nimic: ce pot s -mi fac ni te oameni?<sup>7</sup> Domnul este  
 ajutorul meu, i m bucur cînd îmi v d împlinit dorin a fa de vr jma ii mei.<sup>8</sup> Mai

bine este s<sup>9</sup> cau i un ad post în Domnul, decât s<sup>9</sup> te încrezi în om; mai bine s<sup>9</sup> cau i un  
 ad post în Domnul decât s<sup>10</sup> te încrezi în cei mari. Toate neamurile m<sup>10</sup> înconjurau: în Numele  
 Domnului, le tai în buc<sup>11</sup> i. M<sup>11</sup> înconjurau, m'au împresurat: dar în Numele Domnului, le  
 tai în buc<sup>12</sup> i. M'au înconjurat ca ni te albine: se sting ca un foc de spini; în Numele Domnului,  
 le tai în buc<sup>13</sup> i. Tu m<sup>13</sup> împingea ca s<sup>13</sup> m<sup>13</sup> faci s<sup>13</sup> cad, dar Domnul m'a ajutat. Domnul<sup>14</sup>  
 este t<sup>15</sup> ria mea i pricina laudelor mele; El m'a mîntuit. Strig te de biruin<sup>15</sup> i de mîntuire  
 se înal<sup>16</sup> în corturile celor neprih ni i: dreapta Domnului câ tig<sup>16</sup> biruin a! Dreapta  
 Domnului se înal<sup>17</sup>; dreapta Domnului câ tig<sup>17</sup> biruin a! Nu voi muri, ci voi tr<sup>17</sup> i, i  
 voi povesti lucr<sup>18</sup> rile Domnului. Domnul m'a pedepsit, da, dar nu m'a dat prad<sup>18</sup> mor ii.  
 Deschide i-mi por<sup>19</sup> ile neprih nirii, ca s<sup>19</sup> intru<sup>19</sup> i s<sup>19</sup> laud pe Domnul. Iat<sup>20</sup> poarta  
 Domnului: pe ea intr<sup>21</sup> cei neprih ni i. Te laud, pentru c<sup>21</sup> m'ai ascultat, pentru c<sup>21</sup> m'ai  
 mîntuit. Piatra, pe care au lep<sup>22</sup> dat -o zidarii, a ajuns s<sup>22</sup> fie pus în capul unghiului cl<sup>22</sup> dirii.  
 Domnul a f<sup>23</sup> cut lucrul acesta: i este o minun<sup>23</sup> ie înaintea ochilor no tri. Aceasta este<sup>24</sup>  
 ziua, pe care a f<sup>25</sup> cut -o Domnul: s<sup>25</sup> ne bucur m<sup>25</sup> i s<sup>25</sup> ne veselim în ea! Doamne, ajut!<sup>25</sup>  
 Doamne, d<sup>26</sup> izbînd! Binecuvîntat s<sup>26</sup> fie cel ce vine în Numele Domnului! V<sup>26</sup> binecuvînt m<sup>26</sup>  
 din Casa Domnului. Domnul este Dumnezeu, i ne lumineaz<sup>27</sup>. Lega i cu funii vita pentru  
 jertf<sup>28</sup>, i aduce i -o pîn<sup>28</sup> la coarnele altarului! Tu e ti Dumnezeuul meu, i eu Te voi  
 l<sup>29</sup> uda; Dumnezeule, Te voi prea m<sup>29</sup> ri. L<sup>29</sup> uda i pe Domnul, c<sup>29</sup> ci este bun, c<sup>29</sup> ci în veac  
 ine îndurarea Lui!

## Chapter 119

Ferice de cei f<sup>1</sup> r prihan în calea lor, cari umbl<sup>1</sup> întotdeauna dup<sup>1</sup> Legea Domnului!  
 Ferice de ceice p<sup>2</sup> zesc poruncile Lui, cari -L<sup>2</sup> caut din toat<sup>2</sup> inima lor, cari nu s<sup>3</sup> vîr esc  
 nicio nelegiuire, i umbl<sup>4</sup> în c<sup>4</sup> ile Lui! Tu ai dat poruncile Tale ca s<sup>4</sup> fie p<sup>4</sup> zite cu sfin enie.



<sup>5</sup> O, de ar înti c ile mele la p zirea orînduirilor Tale! <sup>6</sup> Atunci nu voi ro i de ru ine, la  
vederea tuturor poruncilor Tale! <sup>7</sup> Te voi l uda cu inim neprih nit , cînd voi înv a legile  
drept ii Tale. <sup>8</sup> Vreau s p zesc orînduirile Tale: nu m p r si de tot! <sup>9</sup> Cum î i va  
inea tîn rul curat c rarea? <sup>10</sup> Îndreptîndu-se dup Cuvîntul T u. Te caut din toat inima  
mea; nu m l sa s m abat dela poruncile Tale. <sup>11</sup> Strîng Cuvîntul T u în inima mea, ca  
s nu p c tuiesc împotriva Ta! <sup>12</sup> Binecuvîntat s fii Tu, Doamne! Înva -m orînduirile  
Tale! <sup>13</sup> Cu buzele mele vestesc toate hot rîrile gurii Tale. <sup>14</sup> Cînd urmez înv turile Tale,  
m bucur de parc'a avea toate comorile. <sup>15</sup> M gîndesc adînc la poruncile Tale, i c r rile  
Tale le am supt ochi. <sup>16</sup> M desf tez în orînduirile Tale, i nu uit Cuvîntul T u. <sup>17</sup> F bine  
robului T u, ca s tr iesc i s p zesc Cuvîntul T u! <sup>18</sup> Deschide-mi ochii, ca s v d  
lucrurile minunate ale Legii Tale! <sup>19</sup> Sînt un str in pe p mînt: nu-mi ascunde poruncile Tale!  
<sup>20</sup> Totdeauna mi se tope te sufletul de dor dup legile tale. <sup>21</sup> Tu mustri pe cei îngîmf a i, pe  
blestema ii ace tia, cari se r t cesc de la poruncile Tale. <sup>22</sup> Ridic de peste mine ocar a i  
dispre ul! C ci p zesc înv turile Tale. <sup>23</sup> S tot stea voevozii i s vorbeasc  
împotriva mea: robul t u cuget adînc la orînduirile Tale. <sup>24</sup> În v turile Tale sînt desf tarea  
mea i sf titorii mei. <sup>25</sup> Sufletul meu este lipit de rîn : învioreaz -m , dup  
f g duin a Ta! <sup>26</sup> Eu îmi istorisesc c ile, i Tu m ascu l i: înva -m orînduirile  
Tale! <sup>27</sup> F -m s pricep calea poruncilor Tale, i voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate.  
<sup>28</sup> Îmi plînge sufletul de durere: ridic -m dup Cuvîntul T u! <sup>29</sup> Dep rteaz -m de calea  
necredincio iei c tre Tine, i d -mi îndurarea ta, ca s urmez Legea Ta! <sup>30</sup> Aleg calea  
adev rului, pun legile Tale supt ochii mei. <sup>31</sup> M in de înv turile Tale, Doamne, nu  
m l sa de ru ine! <sup>32</sup> Alerg pe calea poruncilor Tale, c ci îmi sco i inima la larg.  
<sup>33</sup> Înva -m , Doamne, calea orînduirilor Tale, ca s'o in pîn în sfîr it! <sup>34</sup> D -mi pricepere,  
ca s p zesc Legea Ta i s'o in din toat inima mea! <sup>35</sup> Pov uie te-m pe c rarea  
poruncilor Tale, c ci îmi place de ea. <sup>36</sup> Pleac -mi inima spre înv turile Tale, i nu spre

<sup>37</sup> cî tig! Abate-mi ochii dela vederea lucrurilor de arte, învioreaz -m în calea Ta!  
<sup>38</sup> Împline te- i f g duin a fa de robul T u, f g duin a f cut pentru cei ce  
<sup>39</sup> se tem de Tine! Dep rteaz dela mine ocara de care m tem! C ci judec ile Tale sînt  
<sup>40</sup> pline de bun tate. Iat , doresc s împlinesc poruncile Tale: f -m s tr iesc în  
<sup>41</sup> neprih nirea cerut de Tine! S vin , Doamne, îndurarea Ta peste mine, mîntuirea Ta,  
<sup>42</sup> dup f g duin a Ta! i atunci voi putea r spunde celui ce m batjocore te, c ci  
<sup>43</sup> m încred în Cuvîntul T u. Nu lua de tot din gura mea cuvîntul adev rului! C ci  
<sup>44</sup> n d jduiesc în judec ile Tale. Voi p zi Legea Ta necurmat, totdeauna i pe vecie.  
<sup>45</sup> Voi umbla în loc larg, c ci caut poruncile Tale. <sup>46</sup> Voi vorbi despre înv turile Tale  
<sup>47</sup> înaintea împ ra ilor, i nu-mi va ro i obrazul. M desf tez în poruncile Tale, c ci le  
<sup>48</sup> iubesc. Îmi întind mînila spre poruncile Tale, pe cari le iubesc, i vreau s m gîndesc adînc  
<sup>49</sup> la orînduirile Tale. Adu- i aminte de f g duin a dat robului T u, în care m'ai f cut  
<sup>50</sup> s -mi pun n dejdea! Aceasta este mîngîierea mea în necazul meu: c f g duin a Ta îmi  
<sup>51</sup> d iar via . Ni te îngîmfa i mi-arunc batjocuri; totu eu nu m abat dela Legea  
<sup>52</sup> Ta. M gîndesc la judec ile Tale de odinioar , Doamne, i m mîngîi. <sup>53</sup> M'apuc o  
<sup>54</sup> mînie aprins la vederea celor r i, cari p r sesc Legea Ta. Orînduirile Tale sînt prilejul  
<sup>55</sup> cînt rilor mele, în casa pribegiei mele. Noaptea îmi aduc aminte de Numele T u, Doamne,  
<sup>56</sup> i p zesc Legea Ta. A a mi se cuvine, c ci p zesc poruncile Tale. <sup>57</sup> Partea mea, Doamne,  
<sup>58</sup> o spun, este s p zesc cuvintele Tale. Te rog din toat inima mea: ai mil de mine, dup  
<sup>59</sup> f g duin a Ta! M gîndesc la c ile mele, i îmi îndrept picioarele spre înv turile  
<sup>60</sup> Tale. M gr besc, i nu preget s p zesc poruncile Tale. <sup>61</sup> Cursele celor r i m  
<sup>62</sup> înconjoar , dar nu uit Legea Ta. M scol la miezul nop ii s Te laud pentru judec ile  
<sup>63</sup> Tale cele drepte. Sînt prieten cu to i cei ce se tem de Tine, i cu cei ce p zesc poruncile  
<sup>64</sup> Tale. P mîntul, Doamne, este plin de bun tatea Ta; înva -m orînduirile Tale! <sup>65</sup> Tu  
<sup>66</sup> faci bine robului T u, Doamne, dup f g duin a Ta. Înva -m s am în elegere

i pricepere, c ci cred în poruncile Tale. <sup>67</sup> Pîn ce am fost smerit, r t ceam; dar acum  
 p zesc Cuvîntul T u. <sup>68</sup> Tu e ti bun i binef c tor: înva -m orînduirile tale! <sup>69</sup> Ni te  
 îngîmfa i urzesc neadev ruri împotriva mea; dar eu p zesc din toat inima mea poruncile  
 Tale. <sup>70</sup> Inima lor este nesim itoare ca gr simea: dar eu m desf tez în Legea Ta. <sup>71</sup> Este  
 spre binele meu c m'ai smerit, ca s înv orînduirile Tale. <sup>72</sup> Mai mult pre uie te pentru  
 mine legea gurii Tale, decît o mie de lucruri de aur i de argint. <sup>73</sup> Mîinile Tale m'au f cut, i  
 m'au întocmit; d -mi pricepere, ca s înv poruncile Tale! <sup>74</sup> Cei ce se tem de Tine m  
 v d i se bucur , c ci n d jduiesc în f g duin ele Tale. <sup>75</sup> tiu, Doamne, c  
 judec ile Tale sînt drepte: din credincio ie m'ai smerit. <sup>76</sup> F ca bun tatea Ta s -mi fie  
 mîngîierea, cum ai f g duit robului T u! <sup>77</sup> S vin peste mine îndur rile Tale, ca s  
 tr iesc, c ci Legea Ta este desf tarea mea. <sup>78</sup> S fie înfrunta i îngîmfa ii cari m asupresc  
 f r temei! C ci eu m gîndesc adînc la poruncile Tale. <sup>79</sup> S se întoarc la mine, cei ce  
 se tem de Tine, i cei ce cunosc înv turile Tale! <sup>80</sup> Inima s -mi fie neîmp r it în  
 orînduirile Tale, ca s nu fiu dat de ru ine! <sup>81</sup> Îmi tînje te sufletul dup mîntuirea Ta:  
 n d jduiesc în f g duin a Ta. <sup>82</sup> Mi se topesc ochii dup f g duin a Ta, i zic: „Cînd  
 m vei mîngîia?`` <sup>83</sup> C ci am ajuns ca un burduf pus în fum; totu nu uit orînduirile Tale.  
<sup>84</sup> Care este num rul zilelor robului T u? Cînd vei pedepsi pe cei ce m prigonesc? <sup>85</sup> Ni te  
 îngîmfa i sap gropi înaintea mea; nu lucreaz dup Legea ta. <sup>86</sup> Toate poruncile tale nu sînt  
 decît credincio ie; ei m prigonesc f r temei: ajut -m ! <sup>87</sup> Gata, gata s m doboare  
 i s m pr p deasc , dar eu nu p r sesc poruncile Tale. <sup>88</sup> Învieaz -m dup  
 bun tatea Ta, ca s p zesc înv turile gurii Tale! <sup>89</sup> Cuvîntul T u, Doamne, d inuie te  
 în veci în ceruri. <sup>90</sup> Credincio ia ta ine din neam în neam; Tu ai întemeiat p mîntul, i el  
 r mîne tare. <sup>91</sup> Dup legile Tale st în picioare totul ast zi, c ci toate lucrurile Î i sînt  
 supuse. <sup>92</sup> Dac n'ar fi fost Legea Ta desf tarea mea, a fi pierit în tic lo ia mea.  
<sup>93</sup> Niciodat nu voi uita poruncile Tale, c ci prin ele m învievezi. <sup>94</sup> Al T u sînt:

95 mîntuie te-m ! C ci caut poruncile Tale. Ni te r i m a teapt ca s m piard ;  
 dar eu iau aminte la înv turile Tale. 96 V d c tot ce este des vîr it are margini: poruncile  
 Tale îns sînt f r margini. 97 Cît de mult iubesc Legea Ta! Toat ziua m gîndesc la ea.  
 98 Poruncile Tale m fac mai în elept decît vr jma ii mei, c ci totdeauna le am cu mine.  
 99 Sînt mai înv at decît to i înv torii mei, c ci m gîndesc la înv turile Tale.  
 100 Am mai mult pricepere decît b trîinii, c ci p zesc poruncile Tale. 101 Îmi in piciorul  
 departe de orice drum r u, ca s p zesc Cuvîntul T u. 102 Nu m dep rtez de legile Tale,  
 c ci Tu m înve i. 103 Ce dulci sînt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decît  
 mierea în gura mea! 104 Prin poruncile Tale m fac mai priceput, deaceea ur sc orice cale a  
 minciunii. 105 Cuvîntul T u este o candel pentru picioarele mele, i o lumin pe c rarea  
 mea. 106 Jur, - i m voi inea de jur mînt, -c voi p zi legile Tale cele drepte. 107 Sînt  
 foarte am rît: înv ioreaz -m , Doamne, dup Cuvîntul T u! 108 Prime te, Doamne,  
 sim imintele pe cari le spune gura mea, i înva -m legile Tale! 109 Via a îmi este  
 necurmat în primejdie, i totu nu uit Legea Ta. 110 Ni te r i îmi întind curse, dar eu nu m  
 r t cesc dela poruncile Tale. 111 În v turile Tale sînt mo tenirea mea de veci, c ci ele  
 sînt bucuria inimii mele. 112 Îmi plec inima s împlinesc orînduirile Tale, totdeauna i pîn la  
 sfîr it. 113 Ur sc pe oamenii nehot rî i, dar iubesc Legea Ta. 114 Tu e ti ad postul i  
 scutul meu; eu n d jduiesc în f g duin a Ta. 115 Dep rta i-v de mine, r ilor, ca s  
 p zesc poruncile Dumnezeului meu! 116 Sprijine te-m , dup f g duin a Ta, ca s  
 tr iesc, i nu m l sa de ru ine în n dejdea mea! 117 Fii sprijinul meu, ca s fiu sc pat,  
 i s m veselesc neîncetat de orînduirile Tale! 118 Tu disp re uie ti pe to i ceice se  
 dep rteaz de orînduirile Tale, c ci în el toria lor este z darnic . 119 Ca spuma iei pe  
 to i cei r i de pe p mînt: de aceea eu iubesc în v turile Tale. 120 Mi se înfioar carnea  
 de frica Ta, i m tem de judec ile Tale. 121 P zesc legea i dreptatea: nu m l sa în  
 voia asupritorilor mei! 122 Ia supt ocrotirea Ta binele robului T u, i nu m l sa ap sat de

ni te îngâmfa i! <sup>123</sup> Mi se topesc ochii dup mîntuirea Ta, i dup f g duin a Ta cea  
 dreapt . <sup>124</sup> Poart -Te cu robul T u dup bun tatea Ta, i înva -m orînduirile Tale!  
<sup>125</sup> Eu sînt robul t u; d -mi pricepere, ca s cunosc înv turile Tale. <sup>126</sup> Este vremea ca  
 Domnul s lucreze: c ci ei calc Legea Ta. <sup>127</sup> De aceea, eu iubesc poruncile Tale, mai mult  
 de cît aurul, da, mai mult decît aurul curat: <sup>128</sup> De aceea g sesc drepte toate poruncile Tale, i  
 ur sc orice cale a minciunii. <sup>129</sup> În v turile Tale sînt minunate: de aceea le p ze te sufletul  
 meu. <sup>130</sup> Descoperirea cuvintelor Tale d lumin , d pricepere celor f r r utate.  
<sup>131</sup> Deschid gura i oftez, c ci sînt lacom dup poruncile Tale. <sup>132</sup> Întoarce- i Fa a spre  
 mine, i ai mil de mine, dup obiceiul T u fa de ceice iubesc Numele T u!  
<sup>133</sup> Înt re te-mi pa ii în Cuvîntul T u, i nu l sa nici o nelegiuire s st pîneasc peste  
 mine! <sup>134</sup> Izb ve te-m de asuprirea oamenilor, ca s p zesc poruncile Tale! <sup>135</sup> F s  
 str luceasc Fa a Ta peste robul T u, i înva -m orînduirile Tale! <sup>136</sup> Ochii îmi  
 vars iroaie de ape, pentruc Legea Ta nu este p zit . <sup>137</sup> Tu e ti drept, Doamne, i  
 judec ile Tale sînt f r prihan . <sup>138</sup> Tu Î i întemeiezi înv turile pe dreptate, i  
 pe cea mai mare credincio ie. <sup>139</sup> Rîvna mea m m nînc , pentru c protivnicii mei uit  
 cuvintele Tale. <sup>140</sup> Cuvîntul T u este cu totul încercat, i robul T u îl iube te. <sup>141</sup> Sînt mic  
 i dispre uit, dar nu uit poruncile Tale. <sup>142</sup> Dreptatea Ta este o dreptate vecinic , i Legea  
 Ta este adev rul. <sup>143</sup> Necazul i strîmtorarea m ajung, dar poruncile Tale sînt desf tarea  
 mea. <sup>144</sup> În v turile Tale sînt drepte pe vecie: d -mi pricepere, ca s tr iesc! <sup>145</sup> Te chem  
 din toat inima mea: ascult -m , Doamne, ca s p zesc orînduirile Tale. <sup>146</sup> Te chem:  
 mîntuie te-m , ca s p zesc înv turile Tale! <sup>147</sup> O iau înaintea zorilor i strig;  
 n d jduiesc în f g duin ele Tale. <sup>148</sup> O iau înaintea str jilor de noapte, i deschid ochii,  
 ca s m gîndesc adînc la Cuvîntul T u. <sup>149</sup> Ascult -mi glasul, dup bun tatea Ta:  
 învioreaz -m , Doamne, dup judecata ta! <sup>150</sup> Se apropie ceice urm resc mi elia, i se  
 dep rteaz de Legea Ta. <sup>151</sup> Dar Tu e ti aproape, Doamne, i toate poruncile Tale sînt

152 adev rul. De mult vreme tiu din înv turile Tale, c le-ai a ezat pentru totdeauna.  
 153 Vezi-mi tic lo ia, i izb ve te-m , c ci nu uit Legea Ta. 154 Ap r -mi pricina,  
 i r scump r -m , învioriaz -m dup f g duin a Ta. 155 Mîntuirea este departe  
 de cei r i, c ci ei nu caut orînduirile Tale. 156 Mari sînt îndur rile Tale, Doamne!  
 Învioreaz -m dup judec ile Tale! 157 Mul i sînt prigonitorii i protivnicii mei, dar  
 nu m dep rtez de înv turile Tale. 158 V d cu scîrb pe cei necredincio i ie, cari  
 nu p zesc Cuvîntul T u. 159 Vezi cît de mult iubesc eu poruncile Tale: învioreaz -m , Doamne,  
 dup bun tatea Ta! 160 Temelia Cuvîntului T u este adev rul, i toate legile Tale cele drepte  
 sînt vecinice. 161 Ni te voievozi m prigonesc f r temei, dar inima mea nu tremur decît  
 de cuvintele Tale. 162 M bucur de Cuvîntul T u, ca cel ce g se te o mare prad . 163 Ur sc  
 i nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta. 164 De apte ori pe zi Te laud, din pricina legilor  
 Tale celor drepte. 165 Mult pace au ceice iubesc Legea Ta, i nu li se întîmpl nicio nenorocire.  
 166 Eu n d jduiesc în mîntuirea Ta, Doamne, i împlinesc poruncile Tale. 167 Sufletul meu  
 ine înv turile Tale, i le iubesc mult de tot! 168 P zesc poruncile i înv turile  
 Tale, c ci toate c ile mele sînt înaintea Ta. 169 S ajung strig tul meu pîn la Tine,  
 Doamne! D -mi pricepere, dup f g duin a Ta. 170 S ajung cererea mea pîn la Tine!  
 Izb ve te-m , dup f g duin a Ta! 171 Buzele mele s vesteasc lauda Ta, c ci Tu  
 m înve i orînduirile Tale! 172 S cînte limba mea Cuvîntul T u, c ci toate poruncile Tale  
 sînt drepte! 173 Mîna Ta s -mi fie într'ajutor, c ci am ales poruncile Tale. 174 Suspin dup  
 mîntuirea Ta, Doamne, i Legea Ta este desf tarea mea. 175 S -mi tr iasc sufletul i s  
 Te laude, i judec ile Tale s m sprijineasc ! 176 R t cesc ca o oaie pierdut : caut  
 pe robul T u, c ci nu uit poruncile Tale.

## Chapter 120

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) C tre Domnul strig în strîmtorarea mea, i El m'ascult . <sup>2</sup> Doamne,  
 scap -mi sufletul de buza mincinoas , de limba în el toare! <sup>3</sup> Ce- i d El ie, ce- i  
 aduce El ie, limb în el toare! <sup>4</sup> S ge i ascu ite de r zboinic, cu c rbuni aprin i de  
 ieniper. <sup>5</sup> Vai de mine c locuiesc la Me ec, c locuiesc în corturile Chedarului! <sup>6</sup> Destul mi  
 -a locuit sufletul lîng cei ce ur sc pacea. <sup>7</sup> Eu sînt pentru pace; dar deîndat ce vorbesc eu, ei  
 sînt pentru r zboi.

### Chapter 121

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) Îmi ridic ochii spre mun i... De unde-mi va veni ajutorul? <sup>2</sup> Ajutorul  
 îmi vine dela Domnul, care a f cut cerurile i p mîntul. <sup>3</sup> Da, El nu va îng dui s i se  
 clatine piciorul; Cel ce te p ze te, nu va dormita. <sup>4</sup> Iat c nu dormiteaz , nici nu doarme  
 Cel ce p ze te pe Israel. <sup>5</sup> Domnul este P zitorul t u, Domnul este umbra ta pe mîna ta cea  
 dreapt . <sup>6</sup> De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea. <sup>7</sup> Domnul te va p zi de orice  
 r u, î i va p zi sufletul. <sup>8</sup> Domnul te va p zi la plecare i la venire, de acum i pîn în  
 veac.

### Chapter 122

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) M bucur cînd mi se zice; „Haidem la Casa  
 Domnului!” <sup>2</sup> Picioarele mi se opresc în por ile tale, Ierusalime! <sup>3</sup> Ierusalime, tu e ti zidit ca  
 o cetate f cut dintr'o bucat ! <sup>4</sup> Acolo se suie semin iile, semin iile Domnului, dup legea  
 lui Israel, ca s laude Numele Domnului. <sup>5</sup> C ci acolo sînt scaunele de domnie pentru judecat ,  
 scaunele de domnie ale casei lui David. <sup>6</sup> Ruga i-v pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc,  
 s se bucure de odihn . <sup>7</sup> Pacea s fie între zidurile tale, i lini tea în casele tale domne ti!

<sup>8</sup> Din pricina fra ilor i prietenilor mei, doresc pacea în sînul t u.  
Dumnezeului nostru. fac ur ri pentru fericirea ta.

<sup>9</sup> Din pricina Casei Domnului,

### Chapter 123

<sup>1</sup> (O cîntare a treptelor.) La Tine îmi ridic ochii, la Tine, care locuie ti în ceruri. <sup>2</sup> Cum se uit ochii robilor la mîna st pînilor lor, i ochii roabei la mîna st pînei ei, a a se uit ochii  
no tri la Domnul, Dumnezeul nostru, pîn va avea mil de noi. <sup>3</sup> Ai mil de noi, Doamne, ai  
mil de noi, c ci sîntem s tui de dispre ; <sup>4</sup> ne este s tul sufletul de batjocurile celor  
îngîmfa i, de dispre ul celor trufa i.

### Chapter 124

<sup>1</sup> (O cîntare a treptelor. Un psalm al lui David.) De n'ar fi fost Domnul de partea noastr , -s  
spun Israel acum! - <sup>2</sup> de n'ar fi fost Domnul de partea noastr , cînd s'au ridicat oamenii împotriva  
noastr , <sup>3</sup> ne-ar fi înghi it de vii, cînd li s'a aprins mînia împotriva noastr ; <sup>4</sup> ne-ar fi înecat  
apele, ar fi trecut rîurile peste sufletul nostru; <sup>5</sup> ar fi trecut peste sufletul nostru valurile n praznice.  
<sup>6</sup> Binecuvîntat s fie Domnul, care nu ne -a dat prad din ilor lor! <sup>7</sup> Sufletul ne -a sc pat ca  
pas rea din la ul p s rarului; la ul s'a rupt, i noi am sc pat. <sup>8</sup> Ajutorul nostru este în  
Numele Domnului, care a f cut cerurile i p mîntul.

### Chapter 125

<sup>1</sup> (O cîntare a treptelor.) Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului, care nu se clatin ,  
ci st înt rit pe vecie. <sup>2</sup> Cum este înconjurat Ierusalimului de mun i, a a înconjoar Domnul  
pe poporul S u, deacum i pîn în veac. <sup>3</sup> C ci toiagul de cîrmuire al r ut ii nu va  
r mînea pe mo tenirea celor neprih ni i, pentru ca cei neprih ni i s nu întind mînile



spre nelegiuire. <sup>4</sup> Doamne, vars - i binefacerile peste cei buni, i peste cei cu inima f r  
 prihan ! <sup>5</sup> Dar pe ceice apuc pe c i l turalnice, s -i nimiceasc Domnul împreun cu  
 cei ce fac r u! Pacea s fie peste Israel!

### Chapter 126

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) Când a adus Domnul înapoi pe prin ii de r zboi ai Sionului, parc  
 visam. <sup>2</sup> Atunci gura ne era plin de strig te de bucurie, i limba de cânt ri de veselie. Atunci  
 se spunea printre neamuri: „Domnul a f cut mari lucruri pentru ei!” <sup>3</sup> Da, Domnul a f cut mari  
 lucruri pentru noi, i deaceea sîntem plini de bucurie. <sup>4</sup> Doamne, adu înapoi pe prin ii no tri  
 de r zboi, ca pe ni te rîuri în partea de miaz zi! <sup>5</sup> Cei ce sam n cu l cr mi, vor secera  
 cu cânt ri de veselie. <sup>6</sup> Cel ce umbl plîngînd, cînd arunc s mîn a, se întoarce cu veselie,  
 cînd î i strînge snopii.

### Chapter 127

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor. Un psalm al lui Solomon.) Dac nu zide te Domnul o cas , degeaba  
 lucreaz cei ce o zidesc; dac nu p ze te Domnul o cetate, degeaba vegheaz cel ce o  
 p ze te. <sup>2</sup> Degeaba v scula i de diminea i v culca i tîrziu, ca s mînca i o pîne  
 cî tigat cu durere; c ci prea iubi ilor Lui El le d pîne ca în somn. <sup>3</sup> Iat , fiii sînt o  
 mo tenere dela Domnul, rodul pîntecelui este o r splat dat de El. <sup>4</sup> Ca s ge ile în mîna  
 unui r zboinic, a a sînt fiii f cu i la tinere . <sup>5</sup> Ferice de omul care î i umple tolba de  
 s ge i cu ei! C ci ei nu vor r mînea de ru ine, cînd vor vorbi cu vr jma ii lor la poart .

### Chapter 128

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) Ferice de oricine se teme de Domnul, i umbl pe c ile Lui! <sup>2</sup> C ci  
 atunci te bucuri de lucrul mânilor tale, e ti fericit, i- i merge bine. <sup>3</sup> Nevast -ta este ca o  
 vi roditoare înl untrul casei tale; copiii t i stau ca ni te l stari de m slin împrejurul  
 mesei tale. <sup>4</sup> A a este binecuvântat omul care se teme de Domnul. <sup>5</sup> S te binecuvânteze Domnul  
 din Sion, s vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vie ii tale, <sup>6</sup> i s vezi pe copiii copiilor  
 t i! Pacea s fie peste Israel!

### Chapter 129

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) Destul m'au asuprit din tinere -s'o spun Israel! - <sup>2</sup> destul m'au  
 asuprit din tinere , dar nu m'au biruit. <sup>3</sup> plugarii au arat pe spinarea mea, au tras brazde lungi  
 pe ea. <sup>4</sup> Domnul este drept: El a t iat funiile celor r i. <sup>5</sup> S se umple de ru ine i s dea  
 înapoi, to i ceice ur sc Sionul! <sup>6</sup> S fie ca iarba de pe acoperi uri, care se usuc înainte de  
 a fi smuls ! <sup>7</sup> Secer torul nu- i umple mîna cu ea, cel ce leag snopii nu- i încarc bra ul  
 cu ea, <sup>8</sup> i trec torii nu zic: „Binecuvântarea Domnului s fie peste voi!`` „V binecuvânt m  
 în Numele Domnului!``

### Chapter 130

<sup>1</sup> (O cântare a treptelor.) Din fundul adîncului, Te chem, Doamne! <sup>2</sup> Doamne, ascult -mi glasul!  
 S ia aminte urechile Tale la glasul cererilor mele! <sup>3</sup> Dac ai p stra, Doamne, aducerea aminte  
 a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? <sup>4</sup> Dar la Tine este iertare, ca s fii temut.  
<sup>5</sup> Eu n d jduiesc în Domnul, sufletul meu n d jduie te, i a tept f g duin a Lui.  
<sup>6</sup> Sufletul meu a teapt pe Domnul, mai mult decît a teapt str jerii diminea a, da, mai  
 mult decît a teapt str jerii diminea a. <sup>7</sup> Israele, pune- i n dejdea în Domnul, c ci la  
 Domnul este îndurarea, i la El este bel ug de r scump rare! <sup>8</sup> El va r scump ra pe Israel  
 din toate neleguirile lui.

### Chapter 131

<sup>1</sup>  
 (O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) Doamne, eu n'am o inim îngîmfat , nici  
 priviri trufa e, nu m îndeletnicesc cu lucruri prea mari i prea înalte pentru mine. <sup>2</sup> Dimpotriv ,  
 sufletul îmi este lini tit i potolit, ca un copil în ercat, care st lîng mam -sa; da, sufletul  
 meu este ca un copil în ercat. <sup>3</sup> Pune- i n dejdea în Domnul, Israele, de acum i pîn în  
 veac!

### Chapter 132

<sup>1</sup>  
 (O cântare a treptelor.) Doamne, adu- i aminte de David, i de toate necazurile lui! <sup>2</sup> Adu- i  
 aminte cum a jurat el Domnului, i a f cut urm toarea juruin Puternicului lui Iacov: <sup>3</sup> „Nu  
 voi intra în cortul în care locuiesc, nu m voi sui în patul în care m odihnesc, <sup>4</sup> nu voi da domn  
 ochilor mei, nici a ipire pleoapelor mele, <sup>5</sup> pîn nu voi g si un loc pentru Domnul, o locuin  
 pentru Puternicul lui Iacov.`` - <sup>6</sup> Iat , am auzit vorbindu-se despre el la Efrata, l-am g sit în  
 ogorul Iaar... <sup>7</sup> „Haidem la locuin a Lui, s ne închin m înaintea a ternutului picioarelor  
 Lui!... <sup>8</sup> Scoal -Te, Doamne, vino la locul t u de odihn , Tu i Chivotul m re iei Tale!  
<sup>9</sup> Preo ii T i s se îmbrace în neprih nire, i credincio ii T i s scoat strig te de  
 bucurie! <sup>10</sup> Pentru robul T u David, nu lep da pe unsul T u!`` - <sup>11</sup> Domnul a jurat lui David  
 adev rul, i nu Se va întoarce dela ce a jurat: „Voi pune pe scaunul t u de domnie un fiu din  
 trupul t u. <sup>12</sup> Dac fiii t i vor p zi leg mîntul Meu, i înv turile Mele, pe cari li le  
 voi da, vor edea i fiii lor în veci pe scaunul t u de domnie.`` - <sup>13</sup> Da, Domnul a ales Sionul,  
 l -a dorit ca locuin a Lui, i a zis: <sup>14</sup> „Acesta este locul Meu de odihn pe vecie; voi locui  
 în el, c ci l-am dorit. <sup>15</sup> Îi voi binecuvînta din bel ug hrana, voi s tura cu pîne pe s racii lui.  
<sup>16</sup> Voi îmbr ca în mîntuire pe preo ii lui, i credincio ii lui vor scoate strig te de bucurie.  
<sup>17</sup> Acolo voi în l a puterea lui David, voi preg ti o candel unsului Meu, <sup>18</sup> voi îmbr ca cu  
 ru ine pe vr jma ii lui, i peste el va str luci cununa lui.``

### Chapter 133

<sup>1</sup>  
 (O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiești  
 frații împreună! <sup>2</sup> Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoră pe barbă,  
 pe barbă lui Aaron, se pogoră pe marginea veșmintelor lui. <sup>3</sup> Este ca roua Hermonului, care se  
 pogoră pe munții Sionului, ca și acolo domnul binecuvântarea, viața, pentru vecinicie.

### Chapter 134

<sup>1</sup>  
 (O cântare a treptelor.) Iată, binecuvântează și pe Domnul, toți robii Domnului, care stau în  
 noaptea în Casa Domnului! <sup>2</sup> Ridică și-ți mâinile spre sfântul locaș, și binecuvântează și pe  
 Domnul! <sup>3</sup> Domnul să te binecuvinteze din Sion, El, care a făcut cerurile și pământul!

### Chapter 135

<sup>1</sup> Lăudați pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați -L, robi ai Domnului, <sup>2</sup> cari  
 stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru! <sup>3</sup> Lăudați pe Domnul, ca și  
 Domnul este bun; cântați Numele Lui, ca și este binevoitor. <sup>4</sup> Ca și Domnul și-a ales pe Iacov,  
 pe Israel, ca să fie al Lui. <sup>5</sup> Ți-a spus Domnul este mare, și ca Domnul nostru este mai pe sus  
 decât toți dumnezeii. <sup>6</sup> Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pământ, în mări și în toate  
 adâncurile. <sup>7</sup> El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere la fulgere și ploaie, și  
 scoate vântul din câmpiile lui. <sup>8</sup> El a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, de la oameni până la  
 dobitoace. <sup>9</sup> A trimis semne și minuni, în mijlocul tău, Egiptule: împotriva lui Faraon și  
 împotriva tuturor slujitorilor lui. <sup>10</sup> A lovit multe neamuri, și a ucis împărați puternici: <sup>11</sup> pe  
 Sihon, împăratul Amoriților, pe Og, împăratul Basanului, și pe toți împărații Canaanului;  
<sup>12</sup> și le-a dat țara de moștenire, de moștenire poporului Său Israel. <sup>13</sup> Doamne, Numele  
 Tău rămâne pe vecie; Doamne, pomenirea Tăuine din neam în neam, <sup>14</sup> ca și Domnul va

judeca pe poporul S u, i va avea mil de robii S i. <sup>15</sup> Idolii neamurilor sînt argint i aur,  
 lucrare f cut de mînilor oamenilor. <sup>16</sup> Au gur , i nu vorbesc, au ochi, i nu v d, <sup>17</sup> au  
 urechi, i totu n'aud, da, n'au suflare în gur . <sup>18</sup> Ca ei sînt cei ce -i fac, to i cei ce se încred  
 în ei. <sup>19</sup> Casa lui Israel, binecuvînta i pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvînta i pe Domnul!  
<sup>20</sup> Casa lui Levi, binecuvînta i pe Domnul! Cei ce v teme i de Domnul, binecuvînta i pe  
<sup>21</sup> Domnul! Domnul s fie binecuvîntat din Sion, El, care locuie te în Ierusalim! L uda i pe  
 Domnul!

### Chapter 136

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>2</sup> L uda i pe  
 Dumnezeu dumnezeilor, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>3</sup> L uda i pe Domnul domnilor,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>4</sup> Pe Cel ce singur face minuni mari, c ci în veac ine îndurarea  
 Lui! <sup>5</sup> Pe Cel ce a f cut cerurile cu pricepere, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>6</sup> Pe cel ce a  
 întins p mîntul pe ape, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>7</sup> Pe Cel ce a f cut lumin tori mari,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>8</sup> Soarele, ca s st pîneasc ziua, c ci în veac ine îndurarea  
 Lui! <sup>9</sup> Luna i stelele, ca s st pîneasc noaptea, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>10</sup> Pe  
 Cel ce a lovit pe Egipteni în întîii lor n scu i, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>11</sup> i a scos  
 pe Israel din mijlocul lor, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>12</sup> Cu mîn tare i cu bra întins,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>13</sup> Pe Cel ce a t iat în dou marea Ro ie, c ci în veac ine  
 îndurarea Lui! <sup>14</sup> Care a trecut pe Israel prin mijlocul ei, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>15</sup> i  
 a aruncat pe Faraon i o tirea lui în marea Ro ie, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>16</sup> Pe Cel  
 ce a c l uzit pe poporul S u în pustie, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>17</sup> Pe Cel ce a lovit  
 împ ra i mari, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>18</sup> Pe Cel ce a ucis împ ra i puternici,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>19</sup> Pe Sihon, împ ratul Amori ilor, c ci în veac ine

<sup>20</sup> îndurarea Lui! i pe Og, împ ratul Basanului, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>21</sup> i le -a  
 dat ara de mo tenere, c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>22</sup> De mo tenere robului S u Israel,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>23</sup> Pe Cel ce i -a adus aminte de noi, când eram smeri i,  
 c ci în veac ine îndurarea Lui! <sup>24</sup> i ne -a izb vit de asupritorii no tri, c ci în veac ine  
 îndurarea Lui! <sup>25</sup> Pe Cel ce d hran oric rei f pturi, c ci în veac ine îndurarea Lui!  
<sup>26</sup> L uda i pe Dumnezeuul cerurilor, c ci în veac ine îndurarea Lui!

### Chapter 137

<sup>1</sup> Pe malurile râurilor Babilonului, edeam jos i plîngeam, când ne aduceam aminte de Sion.  
<sup>2</sup> În s lciile din inutul acela ne atîrnaser m arfele. <sup>3</sup> C ci acolo, biruitorii no tri ne cereau  
 cînt ri, i asupritorii no tri ne cereau bucurie, zicînd: „Cînta i-ne cîteva din cînt rile  
 Sionului!” - <sup>4</sup> Cum s cînt m noi cînt rile Domnului pe un p mînt str in? <sup>5</sup> Dac te voi  
 uita, Ierusalime, s - i uite dreapta mea destoinicia ei! <sup>6</sup> S mi se lipeasc limba de cerul gurii,  
 dac nu-mi voi aduce aminte de tine, dac nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!  
<sup>7</sup> Adu- i aminte, Doamne, de copiii Edomului, cari, în ziua nenorocirii Ierusalimului, ziceau:  
 „Rade i -l, rade i -l din temelii!” <sup>8</sup> Ah! fiica Babilonului, sortit pustiirii, ferice de cine- i  
 va întoarce la fel r ul pe care ni l-ai f cut! <sup>9</sup> Ferice de cine va apuca pe pruncii t i, i -i va  
 zdrobi de stînc !

### Chapter 138

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Te laud din toat inima, cînt laudele Tale înaintea dumnezeilor.  
<sup>2</sup> M închin în Templul T u cel sfînt, i laud Numele T u, pentru bun tatea i credincio ia  
 Ta, c ci i s'a m rit faima prin împlinirea f g duin elor Tale. <sup>3</sup> În ziua când Te-am chemat,  
 m'ai ascultat, m'ai îmb rb tat i mi-ai înt rit sufletul. <sup>4</sup> To i împ ra ii p mîntului Te

vor l u da, Doamne, cînd vor auzi cuvintele gurii Tale; <sup>5</sup> ei vor l u da c ile Domnului, c ci  
mare este slava Domnului! <sup>6</sup> Domnul este în l at: totu vede pe cei smeri i, i cunoa te  
de departe pe cei îngîmfa i. <sup>7</sup> Cînd umblu în mijlocul strîmtor rii, Tu m înviiorezi, Î i întinzi  
mîna spre mînia vr jma ilor mei, i dreapta Ta m mîntuie te. <sup>8</sup> Domnul va sfîr i ce a  
început pentru mine. Doamne, bun tatea Ta ine în veci: nu p r si lucr rile mînilor Tale.

### Chapter 139

<sup>1</sup>  
(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, Tu m cercetezi de  
aproape i m cuno ti, <sup>2</sup> tii cînd stau jos i cînd m scol, i de departe îmi p trunzi  
gîndul. <sup>3</sup> tii cînd umblu i cînd m culc, i cuno ti toate c ile mele. <sup>4</sup> C ci nu-mi ajunge  
cuvîntul pe limb , i Tu, Doamne, îl i cuno ti în totul. <sup>5</sup> Tu m înconjori pe dinapoi i pe  
dinainte, i- i pui mîna peste mine. <sup>6</sup> O tiin atît de minunat este mai pe sus de puterile  
mele: este prea înalt ca s'o pot prinde. <sup>7</sup> Unde m voi duce departe de Duhul T u, i unde  
voi fugi departe de Fa a Ta? <sup>8</sup> Dac m voi sui în cer, Tu e ti acolo; dac m voi culca în  
locuin a mor ilor, iat -Te i acolo; <sup>9</sup> Dac voi lua aripile zorilor, i m voi duce s  
locuiesc la marginea m rii, <sup>10</sup> i acolo mîna Ta m va c l uzi, i dreapta Ta m va apuca.  
<sup>11</sup> Dac voi zice: „Cel pu în întunerecul m va acoperi, - i se va face noapte lumina dimprejurul  
meu!” <sup>12</sup> Iat c nici chiar întunerecul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea str luce te  
ca ziua, i întunerecul ca lumina. <sup>13</sup> Tu mi-ai întocmit r runchii, Tu m'ai esut în pîntecele  
mamei mele: <sup>14</sup> Te laud c sînt o f ptur a a de minunat . Minunate sînt lucr rile Tale,  
i ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! <sup>15</sup> Trupul meu nu era ascuns de Tine, cînd am fost  
f cut într'un loc tainic, esut în chip ciudat, ca în adîncimile p mîntului. <sup>16</sup> Cînd nu eram decît  
un plod f r chip, ochii T i m vedeau; i în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau  
rînduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. <sup>17</sup> Cît de nep trunse mi se par gîndurile Tale,  
Dumnezeule, i cît de mare este num rul lor! <sup>18</sup> Dac le num r, sînt mai multe decît boabele

de nisip. Când mă trezesc, sînt tot cu Tine. <sup>19</sup> O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel rău!  
 Depărta-i-vă de la mine, oameni setoși de sînge! <sup>20</sup> Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit,  
 Îmi iau Numele ca să mint, ei, vrăjmașii Tui! <sup>21</sup> Să nu urască eu, Doamne, pe cei ce Te  
 urască, și să nu-mi fie scîrb de cei ce se ridică împotriva Ta? <sup>22</sup> Da, îi urască cu o ur  
 des vîrșit; îi privesc ca pe vrăjmașii ai mei. <sup>23</sup> Cercetează-mă, Dumnezeule, și  
 cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile! <sup>24</sup> Vezi dacă sînt pe o cale rea,  
 și du-mă pe calea vecinicii!

### Chapter 140

<sup>1</sup> (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Scapă-mă, Doamne, de oamenii  
 răi! Păzește-mă de oamenii asupritori, <sup>2</sup> cari cuget lucruri rele în inima lor, și sînt  
 totdeauna gata să ațearză boiul! <sup>3</sup> Ei își ascut limba ca un arpe, au pe buze o otrăv de  
 năpârc. - <sup>4</sup> Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui rău! Ferește-mă de oamenii asupritori,  
 cari se gîndesc să mă doboare! <sup>5</sup> Nu te îngîmfă și îmi întind curse și la urși, pun rețele  
 dealungul drumului, și îmi întind capcane. -(Oprire). <sup>6</sup> Eu zic Domnului: „Tu ești Dumnezeul  
 meu! Ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunilor mele! <sup>7</sup> Doamne, Dumnezeule, ține mîntuirii  
 mele, Tu-mi acoperi capul în ziua luptei.” <sup>8</sup> Nu împlini, Doamne, dorințele celui rău, nu lăsa  
 să-și izbutească planurile, ca să nu se fărșească! -(Oprire). <sup>9</sup> Asupra capului celor ce mă  
 înconjoară să cadă nelegiuirea buzelor lor! <sup>10</sup> Cărbuni aprini să cadă peste ei! În foc să  
 fie aruncați, în adîncuri, de unde să nu se mai scoale! <sup>11</sup> Omul cu limba mincinoasă nu se  
 întărește pe pînă, și pe omul asupritor, nenorocirea îl pătește și-l duce la pierzanie.  
<sup>12</sup> Căci Domnul face dreptate celui obijduit, dreptate celor lipsiți. <sup>13</sup> Da, cei neprihăniți  
 vor lăuda Numele Tău, oamenii fărșăniți vor locui înaintea Ta.

### Chapter 141



<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Doamne, eu Te chem; vino degrab la mine! Ia aminte la glasul  
 meu, cînd Te chem! <sup>2</sup> Ca t mîia s fie rug ciunea mea înaintea Ta, i ca jertfa de sear s  
 fie ridicarea mînilor mele! <sup>3</sup> Pune, Doamne, o straj înaintea gurii mele, i p ze te u a  
 buzelor mele! <sup>4</sup> Nu-mi abate inima la lucruri rele, la fapte vinovate împreun cu oamenii cari fac  
 r ul, i s nu m nînc din ospe ele lor! <sup>5</sup> Loveasc -m cel neprih nit, c ci lovirea lui  
 îmi este binevenit ; pedepseasc -m , c ci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul  
 meu. S nu-mi întorc capul dela ea: dar rug ciunea mea se va înal a într'una împotriva  
 r ut ii lor. <sup>6</sup> Cînd li se vor pr v li judec torii dealungul stîncilor, atunci vor asculta  
 cuvintele mele, i vor vedea c sînt pl cute. <sup>7</sup> Cum se br zdeaz i se spintec p mîntul,  
 a a ni se risipesc oasele la gura mormîntului. <sup>8</sup> De aceea, c tre Tine, Doamne, Dumnezeuule, îmi  
 îndrept ochii, la Tine caut ad post; nu-mi p r si sufletul! <sup>9</sup> P ze te-m de cursa pe care  
 mi -o întind ei, i de piedicile celor ce fac r ul! <sup>10</sup> S cad cei r i în la urile lor, în timp  
 ce eu s scap!

## Chapter 142

<sup>1</sup> (O cîntare a lui David. O rug ciune f cut cînd era în pe ter .) Cu glasul meu strig  
 c tre Domnul, cu glasul meu m rog c tre Domnul. <sup>2</sup> Îmi v rs necazul înaintea Lui, i-mi  
 povestesc strîmtorarea înaintea Lui. <sup>3</sup> Cînd îmi este mîhnit duhul în mine, Tu îmi cuno ti c rarea.  
 Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o curs . <sup>4</sup> Arunc - i ochii la dreapta, i prive te!  
 Nimeni nu m mai cunoa te, orice sc pare este pierdut pentru mine, nim nui nu -i pas  
 de sufletul meu. <sup>5</sup> Doamne, c tre Tine strig, i zic: „Tu e ti sc parea mea, partea mea de  
 mo tenere pe p mîntul celor vii.” <sup>6</sup> Ia aminte la strig tele mele, c ci sînt nenorocit de tot.  
 Izb ve te-m de cei ce m prigonesc, c ci sînt mai tari decît mine. <sup>7</sup> Scoate-mi sufletul din  
 temni , ca s laud Numele T u! Cei neprih ni i vor veni s m înconjoare, cînd îmi  
 vei face bine.

### Chapter 143

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Doamne, ascult -mi rug ciunea, pleac - i urechea la cererile  
 mele! Ascult -m în credincio ia i dreptatea Ta! <sup>2</sup> Nu intra la judecat cu robul T u!  
 C ci nici un om viu nu este f r prihan înaintea Ta. <sup>3</sup> Vr jma ul îmi urm re te sufletul,  
 îmi calc via a în picioare la p mînt: m face s locuiesc în întunerec, ca cei ce au murit de  
 mult vreme. <sup>4</sup> Îmi este mîhnit duhul în mine, îmi este turburat inima în l untrul meu. <sup>5</sup> Mi-aduc  
 aminte de zilele de odinioar , m gîndesc la toate lucr rile Tale, cuget la lucrarea mînilor Tale.  
<sup>6</sup> Îmi întînd mînile spre Tine; îmi suspin sufletul dup Tine, ca un p mînt uscat. - <sup>7</sup> Gr be te  
 de m'ascult , Doamne! Mi se tope te duhul: nu-mi ascunde Fa a Ta! C ci a ajunge atunci  
<sup>8</sup> ca cei ce se pogoar în groap ! F -m s aud disdediminea bun tatea Ta, c ci m  
 încred în Tine. Arat -mi calea pe care trebuie s umblu, c ci la Tine îmi înal sufletul.  
<sup>9</sup> Scap -m de vr jma ii mei, Doamne, c ci la Tine caut ad post. <sup>10</sup> Înva -m s  
 fac voia Ta, c ci Tu e ti Dumnezeuul meu. Duhul T u cel bun s m c l uzeasc pe calea  
<sup>11</sup> cea dreapt ! Pentru Numele T u, Doamne, învioreaz -m ; în dreptatea Ta, scoate-mi  
<sup>12</sup> sufletul din necaz! În bun tatea Ta, nimice te pe vr jma ii mei, i perde pe to i protivnicii  
 sufletului meu, c ci eu sînt robul T u.

### Chapter 144

<sup>1</sup> (Un psalm al lui David.) Binecuvîntat s fie Domnul, Sînca mea, care-mi deprinde mînile  
 la lupt , degetele la b t lie, <sup>2</sup> Binef c torul meu i Cet uia mea, Turnul meu de sc pare  
 i Izb vitorul meu, Scutul meu de ad post, care-mi supune pe poporul meu! <sup>3</sup> Doamne, ce este  
 omul, ca s iei cuno tin de el, fiul omului ca s iei seama la el? <sup>4</sup> Omul este ca o suflare,  
 zilele lui sînt ca umbra care trece. <sup>5</sup> Pleac cerurile, Doamne, i pogoar -Te! Atinge mun ii,  
 ca s fumege! <sup>6</sup> Fulger , i risipe te pe vr jma ii mei! Arunc - i s ge ile, i pune  
 -i pe fug ! <sup>7</sup> Întinde- i mînile de sus, izb ve te-m i scap -m din apele cele mari, din  
 mîna fiilor celui str in, <sup>8</sup> a c ror gur spune neadev ruri, i a c ror dreapt este o dreapt

mincinoas .<sup>9</sup> Dumnezeule, Î i voi cînta o cîntare nou , Te voi l u da cu al uta cu zece  
 coarde.<sup>10</sup> Tu, care dai împ ra ilor biruin a, care ai sc pat de sabie uciga pe robul T u  
 David,<sup>11</sup> izb ve te-m i scap -m din mîna fiilor celui str in, a c ror gur spune  
 neadev ruri, i a c ror dreapt este o dreapt mincinoas !...<sup>12</sup> Fiii no tri sînt ca ni te  
 odrasle, cari cresc în tinere a lor; fetele noastre ca ni te stîlpi s pa i frumos, cari fac podoaba  
 caselor împ r te ti.<sup>13</sup> Grînarele noastre sînt pline, i gem de tot felul de merinde; turmele  
 ni se înmul esc cu miile, cu zecile de mii, în cîmpiile noastre:<sup>14</sup> vi elele noastre sînt pr sitoare;  
 nu -i nicio pagub , nicio robie, nici un ip t în uli ele noastre!<sup>15</sup> Ferice de poporul care st  
 astfel! Ferice de poporul, al c rui Dumnezeu este Domnul!

### Chapter 145

<sup>1</sup> (O cîntare de laud a lui David.) Te voi în l a, Dumnezeule, Împ ratul meu, i voi  
 binecuvînta Numele t u în veci de veci.<sup>2</sup> În fie care zi Te voi binecuvînta, i voi l u da Numele  
 T u în veci de veci.<sup>3</sup> Mare este Domnul i foarte vrednic de laud , i m rimea Lui este  
 nep truns .<sup>4</sup> Fiecare neam de om s laude lucr rile Tale, i s vesteasc ispr vile Tale  
 cele mari!<sup>5</sup> Voi spune str lucirea sl vit a m re iei Tale, i voi cînta minunile Tale.  
<sup>6</sup> Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfrico at , i eu voi povesti m rimea Ta.<sup>7</sup> S se  
 trîmbi eze aducerea aminte de nem rginita Ta bun tate, i s se laude dreptatea Ta!<sup>8</sup> Domnul  
 este milostiv i plin de îndurare, îndelung r bd tor i plin de bun tate.<sup>9</sup> Domnul este bun  
 fa de to i, i îndur rile Lui se întind peste toate lucr rile Lui.<sup>10</sup> Toate lucr rile Tale  
 Te vor l u da, Doamne! i credincio ii T i Te vor binecuvînta.<sup>11</sup> Vor spune slava  
 împ r iei Tale, i vor vesti puterea Ta,<sup>12</sup> ca s fac cunoscut fiilor oamenilor puterea  
 Ta, i str lucirea plin de slav a împ r iei Tale.<sup>13</sup> Împ r ia Ta este o împ r ie  
 vecinic , i st pînirea Ta r mîne în picioare în toate veacurile.<sup>14</sup> Domnul sprijine te pe  
 to i ceice cad, i îndreapt pe cei încovoia i.<sup>15</sup> Ochii tuturor n d jduiesc în Tine, i Tu

le dai hrana la vreme. <sup>16</sup> Îi deschizi mâna, și saturești după dorință tot ce are viață.  
<sup>17</sup> Domnul este drept în toate cuvintele Lui, și milostiv în toate faptele Lui. <sup>18</sup> Domnul este lăngă  
toți cei ce-L cheamă, lăngă cei ce-L cheamă cu toată inima. <sup>19</sup> El împlinește dorințele  
celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. <sup>20</sup> Domnul păzește toți cei ce-L  
iubesc, și nimicește pe toți cei răi. <sup>21</sup> Gura mea să vestească lauda Domnului, și orice  
faptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci!

### Chapter 146

<sup>1</sup> Lăudați pe Domnul! Laudă, suflete, pe Domnul! <sup>2</sup> Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi,  
voi lăuda pe Dumnezeu meu cât voi fi. <sup>3</sup> Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în cari  
nu este ajutor. <sup>4</sup> Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pierd planurile lor.  
<sup>5</sup> Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeu lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul,  
Dumnezeu său! <sup>6</sup> El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El încre-  
dincios în veci. <sup>7</sup> El face dreptate celor asuprași; dă pâine celor flămânzi: Domnul  
îzbăvește pe prinții de război; <sup>8</sup> Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei  
încovoiași; Domnul iubește pe cei neprihăniți. <sup>9</sup> Domnul ocrotește pe cei străini, sprijină-te  
pe orfan și pe văduv, dar răstoarnă calea celor răi. <sup>10</sup> Domnul împărățește în veci;  
Dumnezeu tău, Sioane, rămâne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!

### Chapter 147

<sup>1</sup> Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să lăudăm pe Dumnezeu nostru, căci este  
plăcut, și se cuvântă să-L lăudăm. <sup>2</sup> Domnul zidește iar Ierusalimul, strânge pe  
surghiuniții lui Israel; <sup>3</sup> întărește-te pe cei cu inimă zdrobită, și le leagă rănilor. <sup>4</sup> El  
socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate. <sup>5</sup> Mare este Domnul nostru și puternic

prin t ria Lui, priceperea Lui este f r margini. <sup>6</sup> Domnul sprijine te pe cei nenoroci i, i  
 doboar pe cei r i la p mînt. <sup>7</sup> Cînta i Domnului cu mul miri, l uda i pe Dumnezeuul  
 nostru cu arfa! <sup>8</sup> El acopere cerul cu nori, preg te te ploaia pentru p mînt, i face s r sar  
 iarba pe mun i. <sup>9</sup> El d hran vitelor, i puilor corbului cînd strig . <sup>10</sup> Nu de puterea calului  
 Se bucur El, nu- i g se te pl cerea în picioarele omului. <sup>11</sup> Domnul iube te pe cei ce se  
 tem de El, pe cei ce n d jduiesc în bun tatea Lui. <sup>12</sup> Laud pe Domnul, Ierusalime, laud  
 pe Dumnezeuul t u, Sioane! <sup>13</sup> C ci El înt re te z voarele por ilor, El binecuvinteaz pe  
 fiii t i în mijlocul t u; <sup>14</sup> El d pace inutului t u, i te satur cu cel mai bun grîu <sup>15</sup> El  
 Î i trimete poruncile pe p mînt, Cuvîntul Lui alearg cu iu eal mare. <sup>16</sup> El d z pada  
 ca lîna, El presar bruma alb ca cenu a; <sup>17</sup> El Î i asvîrle ghia a în buc i; cine poate sta  
 înaintea frigului S u? <sup>18</sup> El Î i trimete Cuvîntul S u, i le tope te; pune s sufle vîntul Lui,  
 i apele curg. <sup>19</sup> El descopere lui Iacov Cuvîntul S u, lui Israel legile i poruncile Sale. <sup>20</sup> El  
 n -a lucrat a a cu toate neamurile, i ele nu cunosc poruncile Lui. L uda i pe Domnul!

### Chapter 148

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! L uda i pe Domnul din în l imea cerurilor, l uda i -L în  
 locurile cele înalte! <sup>2</sup> L uda i -L to i îngerii Lui! L uda i -L, toate o tirile Lui! <sup>3</sup> L uda i  
 -L, soare i lun , l uda i -L, toate stelele luminoase! <sup>4</sup> L uda i -L, cerurile cerurilor, i  
 voi, ape, cari sînte i mai pe sus de ceruri! <sup>5</sup> S laude Numele Domnului, c ci El a poruncit i  
 au fost f cute, <sup>6</sup> le -a înt rit pe veci de veci; le -a dat legi, i nu le va c lca. <sup>7</sup> L uda i pe  
 Domnul de jos de pe p mînt, balauri de mare, i adîncuri toate; <sup>8</sup> foc i grindin , z pad  
 i cea , vînturi n praznice, cari împlini i poruncile Lui, <sup>9</sup> mun i i dealuri toate, pomi  
 roditori, i cedri to i, <sup>10</sup> fiare i vite toate, tîrîtoare i p s ri înaripate, <sup>11</sup> împ ra i ai  
 p mîntului i popoare toate, voievozi i to i judec torii p mîntului, <sup>12</sup> tineri i tinere,

b trîni i copii! <sup>13</sup> S laude Numele Domnului! C ci numai Numele Lui este în l at:  
 m re ia Lui este mai pe sus de p mînt i ceruri. <sup>14</sup> El a înal at t ria poporului S u: iat  
 o pricin de laud pentru to i credincio ii Lui, pentru copiii lui Israel, popor de lîng El.  
 L uda i pe Domnul!

### Chapter 149

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! Cînta i Domnului o cîntare nou , cînta i laudele Lui în adunarea  
 credincio ilor Lui! <sup>2</sup> S se bucure Israel de Cel ce l -a f cut, s se veseleasc fiii Sionului  
 de Împ ratul lor! <sup>3</sup> S laude Numele Lui cu jocuri, s -L laude cu toba i cu arfa! <sup>4</sup> C ci  
 Domnul are pl cere de poporul S u, i sl ve te pe cei nenoroci i, mîntuindu -i. <sup>5</sup> S salte  
 de bucurie credincio ii Lui îmbr ca i în slav , s scoat strig te de bucurie în a ternutul  
 lor! <sup>6</sup> Laudele lui Dumnezeu s fie în gura lor, i sabia cu dou t i uri în mîna lor, <sup>7</sup> ca s  
 fac r z bunare asupra neamurilor, i s pedepseasc popoarele; <sup>8</sup> s lege pe împ ra ii  
 lor cu lan uri, i pe mai marii lor cu obezi de fer, <sup>9</sup> ca s aduc la îndeplinire împotriva lor  
 judecata scris ! Aceasta este o cinste pentru to i credincio ii Lui. L uda i pe Domnul!

### Chapter 150

<sup>1</sup> L uda i pe Domnul! L uda i pe Dumnezeu în Loca ul Lui cel sfînt, l uda i -L în  
 întinderea cerului, unde se arat puterea Lui! <sup>2</sup> L uda i -L pentru ispr vile Lui cele mari,  
 l uda i -L, dup m rimea Lui nem rginit ! <sup>3</sup> L uda i -L cu sunet de trîmbi ,  
 l uda i -L cu al uta i arfa! <sup>4</sup> L uda i -L cu timpane i cu jocuri, l uda i -L, cîntînd  
 cu instrumente cu coarde i cu cavalul. <sup>5</sup> L uda i -L cu chimvale sun toare, l uda i -L cu  
 chimvale zîng nitoare! <sup>6</sup> Tot ce are suflare, s laude pe Domnul! L uda i pe Domnul

## Proverbs

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pildele lui Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel, <sup>2</sup> pentru cunoa terea în elepciunii  
 i înv turii, pentru în elegerea cuvintelor min ii; <sup>3</sup> pentru c p tarea înv turilor  
 de bun sim , de dreptate, de judecat i de nep rtinire; <sup>4</sup> ca s dea celor neîncerca i agerime  
 de minte, tîn rului cuno tin i chibzuin , - <sup>5</sup> s asculte îns i în eleptul, i  
 i i va m ri tiin a, i cel priceput, i va c p ta iscusin - <sup>6</sup> pentru prinderea  
 în elesului unei pilde sau al unui cuvînt adînc, în elesul cuvintelor în elep ilor i al cuvintelor  
 lor cu tîlc. <sup>7</sup> Frica Domnului este începutul tiin ei; dar nebunii nesocotesc în elepciunea i  
 înv tura. <sup>8</sup> Ascult , fiule, înv tura tat lui t u, i nu lep da îndrum rile mamei  
 tale! <sup>9</sup> C ci ele sînt o cunun pl cut pe capul t u, i un lan de aur la gîtul t u. <sup>10</sup> Fiule,  
 dac ni te p c to i vor s te am geasc , nu te l sa cî tigat de ei! <sup>11</sup> Dac - i vor  
 zice: „Vino cu noi! Haidem s întindem curse ca s v rs m sînge, s întindem f r temei  
 la uri celui nevinovat; <sup>12</sup> haidem s -i înghi im de vii, ca locuin a mor ilor, i întregi, ca  
 pe cei ce se pogoar în groap ; <sup>13</sup> vom g si tot felul de lucruri scumpe, i ne vom umplea  
 casele cu prad ; <sup>14</sup> vei avea i tu partea ta la fel cu noi, o pung vom avea cu to ii!`` - <sup>15</sup> fiule,  
 s nu porne ti la drum cu ei, abate- i piciorul de pe c rarea lor! <sup>16</sup> C ci picioarele lor alearg  
 la r u, i se gr besc s verse sînge. <sup>17</sup> Dar degeaba se arunc la ul înaintea ochilor tuturor  
 p s rilor; <sup>18</sup> c ci ei întind curse tocmai împotriva sîngelui lor, i sufletului lor i i întind ei  
 la uri. <sup>19</sup> Aceasta este soarta tuturor celor lacomi de cî tig: l comia aduce pierderea celor ce  
 se dedau la ea. <sup>20</sup> În elepciunea strig pe uli e, i i înal glasul în pie e: <sup>21</sup> strig unde  
 e zarva mai mare; la por i, în cetate, i i spune cuvintele ei: <sup>22</sup> „Pîn cînd ve i iubi prostia,  
 pro tilor? Pîn cînd le va pl cea batjocoritorilor batjocura, i vor urî nebunii tiin a?  
<sup>23</sup> Întoarce i- v s asculta i mustr rile mele! Iat , voi turna duhul meu peste voi, v voi  
 face cunoscut cuvintele mele... <sup>24</sup> Fiindc eu chem i voi v împotrivi i, fiindc îmi întind

mîna i nimeni ia seama, <sup>25</sup> fiindc lep da i toate sfaturile mele, i nu v plac mustri le  
 mele, <sup>26</sup> de aceea i eu, voi rîde cînd ve i fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi cînd v  
 va apuca groaza, <sup>27</sup> cînd v va apuca groaza ca o furtun , i cînd v va înv lui nenorocirea  
 ca un vîrtej, cînd va da peste voi necazul i strîmtorarea. <sup>28</sup> Atunci m vor chema, i nu voi  
 r spunde; m vor c uta, i nu m vor g si. <sup>29</sup> Pentru au urît tiin a, i n'au ales  
 frica Domnului, <sup>30</sup> pentru n'au iubit sfaturile mele, i au nesocotit toate mustri le mele.  
<sup>31</sup> De aceea se vor hr ni cu roada umbletelor lor, i se vor s tura cu sfaturile lor. <sup>32</sup> C ci  
 împotrivirea pro tilor îi ucide, i lini tea nebunilor îi pierde; <sup>33</sup> dar cel ce m'ascult va locui  
 fr grij , va tr i lini tit i fr s se team de vreun r u.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Fiule, dac vei primi cuvintele mele, dac vei p stra cu tine înv turile mele, <sup>2</sup> dac  
 vei lua aminte la în elepciune, i dac - i vei pleca inima la pricepere; <sup>3</sup> dac vei cere  
 în elepciune, i dac te vei ruga pentru pricepere, <sup>4</sup> dac o vei c uta ca argintul, i vei  
 umbla dup ea ca dup o comoar , <sup>5</sup> atunci vei în elege frica de Domnul, i vei g si  
 cuno tin a lui Dumnezeu. <sup>6</sup> C ci Domnul d în elepciune; din gura Lui iese cuno tin  
 i pricepere. <sup>7</sup> El d izbînd celor f r prihan , d un scut celor ce umbl în  
 nevinov ie. <sup>8</sup> Ocrote te c r rile neprih nirii, i p ze te calea credincio ilor Lui.  
<sup>9</sup> Atunci vei în elege dreptatea, judecata, nep rtinirea, toate c ile cari duc la bine. <sup>10</sup> C ci  
 în elepciunea va veni în inima ta, i cuno tin a va fi desf tarea sufletului t u; <sup>11</sup> chibzuin a  
 va veghea asupra ta, priceperea te va p zi, <sup>12</sup> ca s te scape de calea cea rea, de omul care ine  
 cuvînt ri stricate; <sup>13</sup> de ceice p r sesc c r rile adev rate, ca s umble pe drumuri  
 întunecoase; <sup>14</sup> cari se bucur s fac r ul, i î i pun pl cerea în r utate, <sup>15</sup> cari umbl  
 pe c r ri strîmbe, i apuc pe drumuri sucite; <sup>16</sup> ca s te scape i de nevasta altuia, de



străina, care întrebuințează vorbe ademenitoare, <sup>17</sup> care privesc te pe bărbatul tinere ei  
 ei, i uită legea mîntului Dumnezeuului ei. <sup>18</sup> Căci casa ei pogoară la moarte, și drumul ei duce  
 la cei morți: <sup>19</sup> niciunul care se duce la ea nu se mai întoarce, și nu mai găsește cărările  
 vieții. <sup>20</sup> De aceea, tu străduiește-te pe calea oamenilor de bine, și străduiește-te să eviți cărările celor  
 neprihăniți! <sup>21</sup> Căci oamenii fără prihană vor locui în pace, și oamenii neînținați vor  
 rămînea în ea; <sup>22</sup> dar cei răi vor fi nimiciți din țară, și cei necredincioși vor fi smulși  
 din ea.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Fiule, nu uita învățăturile mele, și pstrează în inima ta sfaturile mele! <sup>2</sup> Căci ele  
 îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace. <sup>3</sup> Să nu te privesc  
 bun tatea și credincioșii: leagă-ți-le la gît, scrie-le pe tăblițele inimii tale. <sup>4</sup> Și astfel vei  
 căpăta trecere în minte și în toată înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. <sup>5</sup> Încrede-te  
 în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! <sup>6</sup> Recunoaște-L în toate  
 căile tale, și El îți va netezi cărările. <sup>7</sup> Nu te socoti singur în elept; teme-te de Domnul,  
 și abate-te de la rău! <sup>8</sup> Aceasta va aduce și nădejde trupului tău, și răcorire oaselor tale.  
<sup>9</sup> Cinstete pe Domnul cu averile tale, și cu cele dinții roade din tot venitul tău: <sup>10</sup> căci atunci  
 grîinarele îți vor fi pline de belug, și teascurile tale vor geme de must. <sup>11</sup> Fiule, nu disprețuiești  
 mustrarea Domnului, și nu te mîhni de pedepsele Lui. <sup>12</sup> Căci Domnul mustră pe cine iubește,  
 ca un părinte pe copilul pe care-l iubește! <sup>13</sup> Ferice de omul care găsește înțelepciunea,  
 și de omul care căpăta pricepere! <sup>14</sup> Căci cît tîgul pe care-l aduce ea este mai bun decît al  
 argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decît aurul; <sup>15</sup> ea este mai de preț decît  
 mărgăritarele, și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea. <sup>16</sup> În dreapta ei este o via  
 lungă; în stînga ei, bogăție și slavă. <sup>17</sup> Căile ei sînt niște căi plăcute, și toate cărările

ei sînt ni te c r ri pacinice. <sup>18</sup> Ea este un pom de via pentru cei ce o apuc , i cei ce  
 o au sînt ferici i. <sup>19</sup> Prin în elepciune a întemeiat Domnul p mîntul, i prin pricepere a înt rit  
 El cerurile; <sup>20</sup> prin tiin a Lui s'au deschis Adîncurile, i strecoar norii roua. <sup>21</sup> Fiule, s  
 nu se dep rteze înv turile acestea de ochii t i: p streaz în elepciunea i chibzuin a!  
<sup>22</sup> C ci ele vor fi via a sufletului t u, i podoaba gîtului t u. <sup>23</sup> Atunci vei merge cu încredere  
 pe drumul t u, i piciorul nu i se va poticni. <sup>24</sup> Cînd te vei culca, vei fi f r team , i  
 cînd vei dormi, somnul î i va fi dulce. <sup>25</sup> Nu te teme nici de spaim n praznic , nici de o  
 n v lire din partea celor r i; <sup>26</sup> c ci Domnul va fi n dejdea ta, i El î i va p zi piciorul  
 de c dere. <sup>27</sup> Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea, cînd po i s'o faci. <sup>28</sup> Nu zice  
 aproapelui t u: „Du-te i vino iar ; î i voi da mîne!`` cînd ai de unde s dai. <sup>29</sup> Nu gîndi  
 r u împotriva aproapelui t u, cînd locuie te lini tit lîng tine. <sup>30</sup> Nu te certa f r pricin  
 cu cineva, cînd nu i -a f cut nici un r u. <sup>31</sup> Nu pizmui pe omul asupraitor, i nu alege niciuna  
 din c ile lui! <sup>32</sup> C ci Domnul ur te pe oamenii strica i, dar este prieten cu cei f r  
 prihan . <sup>33</sup> Blestemul Domnului este în casa celui r u, dar locuin a celor neprih ni i o  
 binecuvinteaz . <sup>34</sup> Cînd are a face cu cei batjocoritori, Î i bate joc de ei, dar celor smeri i le  
 d har. <sup>35</sup> În elep ii vor mo teni slava, dar partea celor nebuni este ru inea.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Asculta i, fiilor, înv tura unui tat , i lua i aminte, ca s pricepe i; <sup>2</sup> c ci eu  
 v dau sfaturi bune: nu lep da i înv tura mea. <sup>3</sup> C ci cînd eram înc fiu la tat l meu,  
 i fiu ginga i singur la mama mea, <sup>4</sup> el m înv a atunci, i-mi zicea: „P streaz  
 bine în inima ta cuvintele mele, p ze te înv turile mele, i vei tr i! <sup>5</sup> Dobînde te  
 în elepciune, dobînde te pricepere; nu uita cuvintele gurii mele, i nu te abate dela ele. <sup>6</sup> N'o  
 p r si, i ea te va p zi; iube te -o, i te va ocroti! <sup>7</sup> Iat începutul în elepciunii:

dobînde te în elepciunea, i cu tot ce ai, dobînde te priceperea. <sup>8</sup>Înal -o, i ea te va  
 în l a; ea va fi slava ta, dac o vei îmbr i a. <sup>9</sup>Ea î i va pune pe cap o cunun pl cut ,  
 te va împodobi cu o str lucit cunun împ r teasc . <sup>10</sup>Ascult , fiule, prime te cuvintele  
 mele, i anii vie ii tale se vor înmul i. <sup>11</sup>Eu î i ar t calea în elepciunii, te pov uiesc  
 pe c r rile neprih nirii. <sup>12</sup>Cînd vei umbla, pasul nu- i va fi stînjenit; i cînd vei alerga, nu  
 te vei poticni. <sup>13</sup>ine înv tura, n'o l sa din mîn ; p streaz -o, c ci ea este via a  
 ta. <sup>14</sup>Nu intra pe c rarea celor r i, i nu umbla pe calea celor nelegiui i! <sup>15</sup>Fere te-te de  
 ea, nu trece pe ea; ocole te -o, i treci înainte! <sup>16</sup>C ci ei nu dorm, dac n'au f cut r ul, le  
 pierd somnul dac nu fac pe cineva s cad ; <sup>17</sup>c ci ei m nînc pîne nelegiuit , i beau  
 vin stors cu sila. <sup>18</sup>Dar c rarea celor neprih ni i este ca lumina str lucitoare, a c rei  
 str lucire merge mereu crescînd pîn la miezul zilei. <sup>19</sup>Calea celor r i este ca întunerecul gros:  
 ei nu v d de ce se vor poticni. <sup>20</sup>Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleac - i urechea la vorbele  
 mele! <sup>21</sup>S nu se dep rteze cuvintele acestea de ochii t i, p streaz -le în fundul inimii tale!  
<sup>22</sup>C ci ele sînt via pentru cei ce le g sesc, i s n tate pentru tot trupul lor.  
<sup>23</sup>P ze te- i inima mai mult de cît orice, c ci din ea ies izvoarele vie ii. <sup>24</sup>Izgone te  
 neadev rul din gura ta; i dep rteaz viclenia de pe buzele tale! <sup>25</sup>Ochii t i s priveasc  
 drept, i pleoapele tale s caute drept înainte ta. <sup>26</sup>C rarea pe care mergi s fie neted , i  
 toate c ile tale s fie hot rîte: <sup>27</sup>nu te abate nici la dreapta nici la stînga, i fere te-te de  
 r u.

## Chapter 5

<sup>1</sup>Fiule, ia aminte la în elepciunea mea, i pleac urechea la înv tura mea, <sup>2</sup>ca s  
 fii cu chibzuin , i buzele tale s aib cuno tin . <sup>3</sup>C ci buzele femeii str ine  
 strecoar miere, i cerul gurii ei este mai lunecos decît untdelemnul; <sup>4</sup>dar la urm este amar

ca pelinul, ascu it ca o sabie cu dou t i uri. <sup>5</sup> Picioarele ei pogoar la moarte, pa ii ei  
 dau în locuin a mor ilor. <sup>6</sup> A a c ea nu poate g si calea vie ii, r t ce te în c ile ei,  
 i nu tie unde merge. <sup>7</sup> i acum, fiilor, asculta i-m , i nu v abate i dela cuvintele  
 gurii mele: <sup>8</sup> dep rteaz -te de drumul care duce la ea, i nu te apropia de u a casei ei, <sup>9</sup> ca  
 nu cumva s - i dai altora vlagă ta, i unui om f r mil anii t i; <sup>10</sup> ca nu cumva ni te  
 str ini s se sature de averea ta, i tu s te trude ti pentru casa altuia; <sup>11</sup> ca nu cumva s  
 gemi, la urm , când carnea i trupul i se vor istovi, <sup>12</sup> i s zici: „Cum am putut eu s  
 ur sc certarea, i cum a dispre uit inima mea mustrarea? <sup>13</sup> Cum am putut s n'ascult glasul  
 înv torilor mei, i s nu iau aminte la ceice m înv au? <sup>14</sup> Cît pe ce s m  
 nenorocesc de tot în mijlocul poporului i adun rii!`` <sup>15</sup> Bea ap din fîntîna ta, i din izvoarele  
 pu ului t u. <sup>16</sup> Ce, vrei s i se verse izvoarele afar ? i s - i curg rîurile pe pie ele  
 de ob te? <sup>17</sup> Las -le s fie numai pentru tine, i nu pentru str inii de lîng tine. <sup>18</sup> Izvorul  
 t u s fie binecuvîntat, i bucur -te de nevasta tinere ii tale. <sup>19</sup> Cerboaic iubit ,  
 c prioar pl cut : fii îmb tat tot timpul de dr g l iile ei, fii îndr gostit necurmat de  
 dragostea ei! <sup>20</sup> i pentruce, fiule, ai fi îndr gostit de o str in , i ai îmbr i a sînul unei  
 necunoscute? <sup>21</sup> C ci c ile omului sînt l murite înaintea ochilor Domnului, i El vede toate  
 c r rile lui. <sup>22</sup> Cel r u este prins în înse i nelegiuirile lui, i este apucat de leg turile  
 p catului lui. <sup>23</sup> El va muri din lips de înfrînare, se va poticni din prea multa lui nebunie.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Fiule, dac te-ai pus cheza pentru aproapele t u, dac te-ai prins pentru altul, <sup>2</sup> dac  
 e ti legat prin f g duin a gurii tale, dac e ti prins de cuvintele gurii tale, <sup>3</sup> f totu  
 lucrul acesta, fiule: desleag -te, c ci ai c zut în mîna aproapelui t u! De aceea du-te, arunc -te  
 cu fa a la p mînt, i st ruie te de el. <sup>4</sup> Nu da somn ochilor t i, nici a ipire pleoapelor  
 tale! <sup>5</sup> Scap din mîna lui cum scap c prioara din mîna vîn torului, i ca pas rea din mîna

p s rarului...<sup>6</sup> Du-te la furnic , lene ule; uit -te cu b gare de seam la c ile ei, i  
 în elep e te-te!<sup>7</sup> Ea n'are nici c petenie, nici priveghetor, nici st pîn;<sup>8</sup> totu î i  
 preg te te hrana vara, i strînge de ale mînc rii în timpul seceri ului.<sup>9</sup> Pîn cînd vei sta  
 culcat, lene ule? Cînd te vei scula din somnul t u?<sup>10</sup> S mai dormi pu in, s mai a ipe ti  
 pu in, s mai încruci ezi pu in mînile ca s dormi!...<sup>11</sup> i s r cia vine peste tine, ca  
 un ho , i lipsa, ca un om înarmat.<sup>12</sup> Omul de nimic, omul nelegiuit, umbl cu neadev rul  
 în gur ,<sup>13</sup> clipe te din ochi, d din picior, i face semne cu degetele.<sup>14</sup> R utatea este în  
 inima lui, urze te lucrurile rele într'una, i stîrne te certuri.<sup>15</sup> De aceea nimicirea îi va veni  
 pe nea teptate; va fi zdrobit deodat , i f r leac.<sup>16</sup> ase lucruri ur te Domnul, i  
 chiar apte Îi sînt urîte:<sup>17</sup> ochii trufa i, limba mincinoas , mînile... cari vars sînge nevinovat,  
<sup>18</sup> inima care urze te planuri nelegiuite, picioarele cari alearg repede la r u,<sup>19</sup> martorul  
 mincinos, care spune minciuni, i cel ce stîrne te certuri între fra i.<sup>20</sup> Fiule, p ze te sfaturile  
 tat lui t u, i nu lep da înv tura mamei tale:<sup>21</sup> leag -le necurmat la inim , atîrn -le  
 de gît.<sup>22</sup> Ele te vor înso i în mersul t u, te vor p zi în pat, i î i vor vorbi la de teptare!  
<sup>23</sup> C ci sfatul este o candel , înv tura este o lumin , iar îndemnul i mustrarea sînt  
 calea vie ii.<sup>24</sup> Ele te vor feri de femeia stricat , de limba ademenitoare a celei str ine.<sup>25</sup> N'o  
 pofți în inima ta pentru frumuse a ei, i nu te l sa ademenit de pleoapele ei.<sup>26</sup> C ci pentru  
 o femeie curv , omul ajunge de nu mai r mîne decît cu o bucat de pîne, i femeia m ritat  
 întinde... o curs unui suflet scump.<sup>27</sup> Poate cineva s ia foc în sîn, f r s i se aprind  
 hainele?<sup>28</sup> Sau poate merge cineva pe c rbuni aprin i, f r s -i ard picioarele?<sup>29</sup> Tot  
 a a este i cu cel ce se duce la nevasta aproapelui s u: ori cine se atinge de ea nu va r mînea  
 nepedepsit.<sup>30</sup> Ho ul nu este urgisit cînd fur ca s - i potoleasc foamea, c ci îi este foame;  
<sup>31</sup> i dac este prins, trebuie s dea înapoi în eptit, s dea chiar tot ce are în cas .<sup>32</sup> Dar  
 cel ce preacurve te cu o femeie este un om f r minte, singur î i pierde via a cine face a a.  
<sup>33</sup> Nu va avea decît ran i ru ine, i ocară nu i se va terge.<sup>34</sup> C ci gelozia înfurie pe un  
 b rbat, i n'are mil în ziua r zbun rii;<sup>35</sup> nu se uit la niciun pre de r scump rare,  
 i nu se las înduplecat nici chiar de cel mai mare dar.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Fiule, p streaz cuvintele mele, i ine la tine sfaturile mele. <sup>2</sup> ine sfaturile mele, i  
 vei tr i; p ze te înv turile mele ca lumina ochilor. <sup>3</sup> Leag -le la degete, scrie-le pe  
 t bli a inimii tale. <sup>4</sup> Zi în elepciunii: „Tu e ti sora mea!`` i nume te priceperea prietena  
<sup>5</sup> ta, - ca s te fereasc de nevasta altuia, de str ina care întrebuin eaz cuvinte ademenitoare.  
<sup>6</sup> St team la fereastra casei mele, i m uitam prin z brele. <sup>7</sup> Am z rit printre cei neîncerca i,  
 am v zut printre tineri pe un b iat f r minte. <sup>8</sup> Trecea pe uli , la col ul unde st tea  
 una din aceste str ine, i a apucat pe calea care ducea spre locuin a ei. <sup>9</sup> Era în amurg, seara,  
 în noaptea neagr i întunecoas . <sup>10</sup> i, iat c , i -a alergat înainte o femeie îmbr cat  
 ca o curv i cu inima ireat . <sup>11</sup> Era bun de gur i f r astîmp r; picioarele nu -i  
 puteau sta acas : <sup>12</sup> cînd în uli , cînd în pie e, pela toate col urile st tea la pînd . <sup>13</sup> Ea  
 l -a îmbr i at i l -a s rutat, i cu o fa f r ru ine i -a zis: <sup>14</sup> „Eram datoare cu  
 o jertf de mul mire, azi mi-am împlinit juruin ele. <sup>15</sup> De aceea i-am ie it înainte, s  
 te caut, i te-am i g sit. <sup>16</sup> Mi-am împodobit patul cu învelitori, cu a ternut de pînzeturi din  
 Egipt; <sup>17</sup> mi-am stropit a ternutul cu smirn , aloe i scor i oar . <sup>18</sup> Vino, s ne îmbr t m  
 de dragoste pîn diminea , s ne desf t m cu desmierd ri! <sup>19</sup> C ci b rbatul meu nu  
 este acas , a plecat într'o c l torie lung , <sup>20</sup> a luat cu el sacul cu bani, i nu se va întoarce  
 acas decît la luna nou .`` <sup>21</sup> Tot vorbindu -i, ea l -a ademenit, i l -a atras cu buzele ei  
 ademenitoare. <sup>22</sup> De odat a început s mearg dup ea, ca boul care se duce la m cel rie,  
 ca un cerb care alearg spre curs , <sup>23</sup> ca pas rea care d buzna în la , f r s tie c  
 o va costa via a, pîn ce s geata îi str punge ficatul. <sup>24</sup> i acum, fiilor, asculta i-m , i  
 lua i aminte la cuvintele gurii mele. <sup>25</sup> S nu i se abat inima spre calea unei asemenea  
 femei, nu te r t ci pe c r rile ei. <sup>26</sup> C ci ea a f cut s cad multe jertfe, i mul i sînt  
<sup>27</sup> cei pe cari i -a ucis ea. Casa ei este drumul spre locuin a mor ilor, drumul care pogoar  
 spre loca urile mor ii.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Nu strig în elepciunea, și nu-și înalță priceperea glasul? <sup>2</sup> Ea se așază sus pe  
în lămi, afară pe drum, la răspântii, <sup>3</sup> și strigă lângă porți, la intrarea cetății, la  
intrarea porților: <sup>4</sup> „Oamenilor, cître voi strig, și spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul meu.  
<sup>5</sup> Învățați-vă minte, proștii, și în elepi și învățați-vă nebunilor! <sup>6</sup> Ascultați, căci am  
lucruri mari de spus, și buzele mele se deschid ca să învețe pe alții ce este drept. <sup>7</sup> Căci gura  
mea veste adevărul, și buzele mele ursc minciuna! <sup>8</sup> Toate cuvintele gurii mele sînt drepte,  
n'au nimic neadevăr nici sucit în ele. <sup>9</sup> Toate sînt lămurite pentru cel priceput, și drepte pentru  
cei ce au găsit înțelepciune. <sup>10</sup> Primiți-mă mai degrabă în vînturile mele decît argintul, și mai  
degrabă înțelepciune decît aurul scump. <sup>11</sup> Căci în elepciunea prețioasă vă dau mai mult decît  
mărgăritarele, și nici un lucru de preț nu se poate asemui cu ea. <sup>12</sup> Eu, în elepciunea, am  
ca locuință mintea, și pot să scot cele mai chibzuite planuri. <sup>13</sup> Frica de Domnul este urîrea  
rului; trufia și mîndria, purtarea rea și gura... mincinoasă, iată ce ursc eu. <sup>14</sup> Dela mine  
vine sfatul și izbînda, eu sînt priceperea, a mea este puterea. <sup>15</sup> Prin mine împărătesc  
împărății și dau voievozii porunci drepte. <sup>16</sup> Prin mine cîrmuiesc dregătorii, și marii,  
toți judecătorii pămîntului. <sup>17</sup> Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută cu  
totdinădinsul mă găsec. <sup>18</sup> Cu mine este bogăția și slava, avuțiile trainice și dreptatea.  
<sup>19</sup> Rodul meu este mai bun decît aurul cel mai curat, și venitul meu întrece argintul cel mai ales.  
<sup>20</sup> Eu umblu pe calea nevinovăției, pe mijlocul cărilor neprihănirii, <sup>21</sup> ca să dau o  
adevărătă moțtenire celor ce mă iubesc, și să le umplu visteriile. <sup>22</sup> Domnul mă făcuse  
cea dintîi dintre lucrurile Lui, înaintea celor mai vechi lucruri ale Lui. <sup>23</sup> Eu am fost așezat  
din vecinicie, înainte de orice început, înainte de a fi pămîntul. <sup>24</sup> Am fost născut cînd încă  
nu erau adîncuri, nici izvoare încărcate cu ape; <sup>25</sup> am fost născut înainte de întărirea  
munților, înainte de a fi dealurile, <sup>26</sup> cînd nu era încă nici pămîntul, nici cîmpiile, nici cea

27 dintîi f rîm din pulberea lumii. Cînd a întocmit Domnul cerurile, eu eram de fa ; cînd  
 a tras o zare pe fa a adîncului, 28 cînd a pironit norii sus, i cînd au î nit cu putere izvoarele  
 adîncului, 29 cînd a pus un hotar m rii, ca apele s nu treac peste porunca Lui, cînd a pus  
 temeliile p mîntului, 30 eu eram me terul Lui, la lucru lîng el, i în toate zilele eram  
 desf tarea Lui, jucînd neîncetat înaintea Lui, 31 jucînd pe rotocolul p mîntului S u, i  
 g sindu-mi pl cerea în fiii oamenilor. 32 i acum, fiilor, asculta i-m , c ci ferice de ceice  
 p zesc c ile mele! 33 Asculta i înv tura, ca s v face i în elep i, i nu  
 lep da i sfatul meu. 34 Ferice de omul care m'ascult , care vegheaz zilnic la por ile mele,  
 i p ze te pragul u ii mele. 35 C ci celce m g se te, g se te via a, i cap t  
 bun voin a Domnului. 36 Dar celce p c tuie te împotriva mea î i vat m sufletul s u;  
 to i ceice m ur sc pe mine, iubesc moartea.

## Chapter 9

1 În elepciunea i -a zidit casa, i -a t iat cei apte stîlpi. 2 i -a junghiat vitele, i -a  
 amestecat vinul, i -a pus masa. 3 i -a trimes slujnicele, i strig , de pe... vîrful în l imilor  
 cet ii: 4 „Cine este prost, s vin încoace!`` Celor lipsi i de pricepere le zice: 5 „Veni i  
 de mîncă i din pînea mea, i be i din vinul pe care l-am amestecat! 6 L sa i prostia, i  
 ve i tr i, i umbla i pe calea priceperii!`` 7 Celce mustr pe un batjocoritor î i trage  
 dispre , i celce caut s îndrepte pe cel r u se alege cu ocar . 8 Nu mustra pe cel  
 batjocoritor, ca s nu te urasc ; mustr pe cel în elept, i el te va iubi! 9 D în eleptului,  
 i se va face i mai în elept; înva pe cel neprih nit, i va înv a i mai mult!  
 10 Începutul în elepciunii este frica de Domnul; i tiin a sfin ilor, este priceperea. 11 Prin  
 mine i se vor înmul i zilele, i i se vor m ri anii vie ii tale. 12 Dac e ti în elept,  
 pentru tine e ti în elept; dac e ti batjocoritor, tu singur vei suferi. 13 Nebunia este o femeie  
 g l gioas , proast i care nu tie nimic. 14 Ea ade totu la u a casei sale, pe un scaun,



pe în limile cetii, <sup>15</sup> ca să strige la trecătorii, cari merg pe calea cea dreaptă: <sup>16</sup> „Cine este prost, să vin aici!” Iar celui fără minte îi zice: <sup>17</sup> „Apele furate sînt dulci, și pînea luat pe ascuns este plăcut!” <sup>18</sup> El nu tie că acolo sînt morții, și coșurile ei sînt în vile locurile ei morților.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Pildele lui Solomon. Un fiu în elept este bucuria tatălui, dar un fiu nebun este mîhnirea mamei sale. <sup>2</sup> Comorile cântigate pe nedrept nu folosesc, dar neprihănirea izbăvește de la moarte. <sup>3</sup> Domnul nu lasă pe cel neprihănit să sufere de foame, dar îndepărtează pofta celor răi. <sup>4</sup> Cine lucrează cu o mînă leneșă și cealaltă, dar mîna celor harnici îmbogățește. <sup>5</sup> Cine strînge vara, este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face rușine. <sup>6</sup> Pe capul celui neprihănit sînt binecuvîntări, dar gura celor răi ascunde șîlnicie. <sup>7</sup> Pomenirea celui neprihănit este binecuvîntată, dar numele celor răi putrezește. - <sup>8</sup> Cine are o inimă în elept primește învîturile, dar cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. - <sup>9</sup> Cine umblă fără prihană, umblă fără teamă, dar cine apucă pe cei strîmbe se dă singur de gol. - <sup>10</sup> Cine clipește din ochi este o pricină de întristare, și cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. - <sup>11</sup> Gura celui neprihănit este un izvor de viață, dar gura celor răi ascunde șîlnicie. - <sup>12</sup> Ura stîrnete certuri, dar dragostea acoperă toate greșelile. <sup>13</sup> Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea, dar năiaua este pentru spatele celui fără minte. - <sup>14</sup> În eleptii părăsesc înțelepciunea, dar gura nebunului este o pieire apropiată. - <sup>15</sup> Avera este o cetate întărită pentru cel bogat; dar prăpădirea celor nenorociți, este șîlnicia lor. - <sup>16</sup> Cel neprihănit își întrebuințează cântigul pentru viață, iar cel rău își întrebuințează venitul pentru păcat. - <sup>17</sup> Cine își aduce aminte de certare apucă pe calea vieții; dar cel ce uită mustrarea apucă pe cei greșiți. - <sup>18</sup> Cine ascunde ura, are buze mincinoase, și cine răspîndește bârfele este un nebun. - <sup>19</sup> Cine vorbește mult nu se poate

s nu p c tuiasc , dar cel ce- i ine buzele, este un om chibzuit. - <sup>20</sup> Limba celui neprih nit  
 este argint ales; inima celor r i este pu in lucru. - <sup>21</sup> Buzele celui neprih nit învioreaz pe  
 mul i oameni, dar nebunii mor fiindc n'au judecat . - <sup>22</sup> Binecuvântarea Domnului  
 îmbog e te, i El nu las s fie urmat de niciun necaz. - <sup>23</sup> Pentru cel nebun este o  
 pl cere s fac r ul, dar pentru cel în elept este o pl cere s lucreze cu pricepere. - <sup>24</sup> Celui  
 r u de ce se teme aceea i se întîmpl , dar celor neprih ni i li se împline te dorin a. -  
<sup>25</sup> Cum trece vârtejul, a a pierie cel r u; dar cel neprih nit are temelii vecinice. - <sup>26</sup> Cum este  
 o etul pentru din i i fumul pentru ochi, a a este lene ul pentru cel ce -l trimete. - <sup>27</sup> Frica  
 de Domnul lunge te zilele, dar anii celui r u sînt scurta i. - <sup>28</sup> A teptarea celor neprih ni i  
 nu va fi decît bucurie, dar n dejdea celor r i va pieri. - <sup>29</sup> Calea Domnului este un zid de ap rare  
 pentru cel nevinovat, dar este o topenie pentru cei ce fac r ul. - <sup>30</sup> Cel neprih nit nu se va cl tina  
 niciodat , dar cei r i nu vor locui în ar . - <sup>31</sup> Gura celui neprih nit scoate în elepciune,  
 dar limba stricat va fi nimicît . - <sup>32</sup> Buzele celui neprih nit tiu s vorbeasc lucruri  
 pl cute, dar gura celor r i spune r ut i.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Cump na în el toare este urît Domnului, dar cînt reala dreapt Îi este pl cut .  
<sup>2</sup> Cînd vine mîndria, vine i ru inea; dar în elepciunea este cu cei smeri i. <sup>3</sup> Neprih nirea  
 oamenilor cinsti i îi cîrmuie te f r team , dar vicleniile celor strica i le aduc pieirea. <sup>4</sup> În  
 ziua mîniei, bog ia nu sluje te la nimic; dar neprih nirea izb ve te dela moarte.  
<sup>5</sup> Nevinov ia omului f r prihan îi neteze te calea, dar cel r u cade prin îns r utatea  
<sup>6</sup> lui. Nevinov ia oamenilor f r prihan îi scap , dar cei r i sînt prin i de r utatea  
<sup>7</sup> lor. La moartea celui r u, îi pierie n dejdea, i a teptarea oamenilor nelegiui i este nimicît .  
<sup>8</sup> Cel neprih nit este sc pat din strîmtoare, i cel r u îi ia locul. <sup>9</sup> Cu gura lui omul nelegiuit  
<sup>10</sup> pierde pe aproapele s u, dar cei neprih ni i sînt sc pa i prin tiin . <sup>10</sup> Cînd le merge

bine celor neprih ni i, toat cetatea se bucur ; i cînd pier cei r i, to i strig de veselie.

- 11 Cetatea se înal prin binecuvîntarea oamenilor f r prihan , dar este surpat prin gura  
 celor r i. - 12 Cine defaim pe aproapele s u este f r minte, dar omul cu pricepere prime te  
 i tace. - 13 Cine umbl cu bîrfeli d pe fa lucruri ascunse, dar sufletul credincios ine  
 ce i s'a încredin at. - 14 Cînd nu este chibzuin , poporul cade; dar biruin a vine prin marele  
 num r de sftnici. - 15 Cui se pune cheza pentru altul, îi merge r u, dar cine se teme s se  
 pun cheza este lini tit. - 16 O femeie pl cut cap t cinste, i cei asupritori cap t  
 bog ie. - 17 Omul milostiv î i face bine sufletului s u, dar omul f r mil î i turbur  
 îns carnea lui. - 18 Cel r u dobînde te un cî tig în el tor, dar cel ce sam n  
 neprih nirea are o adev rat plat . - 19 Adev rata neprih nire duce la via , dar cel ce  
 urm re te r ul g se te moartea. - 20 Cei cu inima stricat sînt o scîrb înaintea Domnului,  
 dar cei ce umbl f r prihan Îi sînt pl cu i. 21 Hot rît: cel r u nu va r mînea nepedepsit,  
 dar s mîn a celor neprih ni i va fi sc pat . - 22 Femeia frumoas i f r minte este  
 ca un inel de aur pus în rîtul unui porc. - 23 Dorin a celor neprih ni i este numai bine; dar  
 a teptarea celor r i este numai mînie-. 24 Unul, care d cu mîna larg , ajunge mai bogat; i  
 altul, care economise te prea mult, nu face decît s s r ceasc . - 25 Sufletul binef c tor  
 va fi s turat, i cel ce ud pe al ii va fi udat i el. - 26 Cine opre te grîul este blestemat de  
 popor, dar pe capul celui ce -l vinde vine binecuvîntarea. - 27 Cine urm re te binele, î i cî tig  
 bun voin , dar cine urm re te r ul este atins de el. - 28 Cine se încrede în bog ii va  
 c dea, dar cei neprih ni i vor înverzi ca frunzi ul. - 29 Cine î i turbur casa va mo teni  
 vînt, i nebunul va fi robul omului în elept! - 30 Rodul celui neprih nit este un pom de via ,  
 i cel în elept cî tig suflete. - 31 Iat , cel neprih nit este r spl tit pe p mînt; cu cît  
 mai mult cel r u i p c tos!

## Chapter 12

<sup>1</sup> Cine iube te certarea, iube te tiin a; dar cine ur te mustrarea, este prost. - <sup>2</sup> Omul  
 de bine cap t bun voin a Domnului, dar Domnul osînde te pe cel plin de r utate. <sup>3</sup> Omul  
 nu se înt re te prin r utate, dar r d cina celor neprih ni i nu se va cl tina. - <sup>4</sup> O femeie  
 cinstit este cununa b rbatului ei, dar cea care -i face ru ine este ca putregaiul în oasele lui. -  
<sup>5</sup> Gîndurile celor neprih ni i nu sînt decît dreptate, dar sfaturile celor r i nu sînt decît  
 în el ciune. - <sup>6</sup> Cuvintele celor r i sînt ni te curse ca s verse sînge, dar gura celor f r  
 prihan îi izb ve te. - <sup>7</sup> Cei r i sînt r sturna i, i nu mai sînt, dar casa celor neprih ni i  
 r mîne în picioare! - <sup>8</sup> Un om este pre uit dup m sura priceperii lui, dar cel cu inima stricat  
 este dispre uit. - <sup>9</sup> Mai bine s fii într'o stare smerit i s ai o slug , decît s faci pe  
 fudulul i s n'ai ce mînca. - <sup>10</sup> Cel neprih nit se îndur de vite, dar inima celui r u este  
 f r mil. <sup>11</sup> Cine- i lucreaz ogorul va avea bel ug de pîne, dar cine umbl dup lucruri  
 de nimic este f r minte. - <sup>12</sup> Cel r u pofte te prada celor nelegiui i, dar r d cina celor  
 neprih ni i rode te. - <sup>13</sup> În p c tuirea cu buzele este o curs primejdioas , dar cel  
 neprih nit scap din bucluc. - <sup>14</sup> Prin rodul gurii te saturi de bun t i, i fiecare prime te  
 dup lucrul mînilor lui. - <sup>15</sup> Calea nebunului este f r prihan în ochii lui, dar în eleptul  
 ascult sfaturile. - <sup>16</sup> Nebunul îndat î i d pe fa mînia, dar în eleptul ascunde ocară.  
<sup>17</sup> Cine spune adev rul face o m rturisire drept , dar martorul mincinos vorbe te  
 în el ciune. - <sup>18</sup> Cine vorbe te în chip u uratic, r ne te ca str pungerea unei s bii, dar  
 limba în elep ilor aduce vindecare. - <sup>19</sup> Buza care spune adev rul este înt rit pe vecie, dar  
 limba mincinoas nu st decît o clip. - <sup>20</sup> În el toria este în inima celor ce cuget r ul,  
 dar bucuria este pentru ceice sf tuiesc la pace. - <sup>21</sup> Nicio nenorocire nu se întîmpl celui  
 neprih nit, dar cei r i sînt n p di i de rele. - <sup>22</sup> Buzele mincinoase sînt urîte Domnului, dar  
 ceice lucreaz cu adev r îi sînt pl cu i. - <sup>23</sup> Omul în elept î i ascunde tiin a, dar inima  
 nebunilor veste te nebunia. - <sup>24</sup> Mîna celor harnici va st pîni, dar mîna lene va pl ti bir.  
<sup>25</sup> Nelini tea din inima omului îl doboar , dar o vorb bun îl învesele te. - <sup>26</sup> Cel

neprih nit arat prietenului s u calea cea bun , dar calea celor r i îi duce în r t cire. -

27

Lene ul nu- i frige vînatul, dar comoara de pre a unui om este munca. -  
neprih nirii este via a, i pe drumul însemnat de ea nu este moarte. -

28

Pe c rarea

### Chapter 13

1

Un fiu în elept ascult înv tura tat lui s u, dar batjocoritorul n'ascult mustrarea.

- 2

Prin rodul gurii ai parte de bine, dar cei strica i au parte de sîlnicie. - 3 Cine- i p ze te

gura, î i p ze te sufletul; cine- i deschide buzele mari alearg spre pieirea lui. - 4 Lene ul

dore te mult, i totu , n'are nimic, dar cei harnici se satur . - 5

Cel neprih nit ur te

cuvintele mincinoase, dar cel r u se face urît i se acoper de ru ine. - 6

Neprih nirea

p ze te pe cel nevinovat, dar r utatea aduce pierzarea p c tosului. - 7

Unul face pe bogatul,

i n'are nimic, altul face pe s racul, i are totu mari avu ii, - 8

Omul cu bog ia lui î i

r scump r via a, dar s racul n'ascult mustrarea. - 9

Lumina celor neprih ni i arde

voioas , dar candela celor r i se stinge. - 10

Prin mîndrie se a î numai certuri, dar

în elepciunea este cu cel ce ascult sfaturile. - 11

Bog ia cî tigat f r trud scade,

dar ce se strînge încetul cu încetul, cre te. - 12

O n dejde amînat îmboln ve te inima, dar

o dorin împlinit este un pom de via . - 13

Cine nesocote te Cuvîntul Domnului se

pierde, dar cine se teme de porunc este r spl tit. - 14

Înv tura în eleptului este un

izvor de via , ca s abat pe om din cursele mor ii. - 15

O minte s n toas cî tig

bun voin , dar calea celor strica i este pietroas . - 16

Orice om chibzuit lucreaz cu

cuno tin , dar nebunul î i d la iveal nebunia. - 17

Un sol r u cade în nenorocire, dar

un sol credincios aduce t m duire. - 18

S r cia i ru inea sînt partea celui ce leap d

certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste. - 19

Împlinirea unei dorin e este dulce

sufletului, dar celor nebuni le este urît s se lase de r u. - 20

Cine umbl cu în elep ii se

face în elept, dar cui îi place s se înso easc cu nebunii o duce r u. - 21

Nenorocirea

urm re te pe cei ce p c tuiesc, dar cei neprih ni i vor fi r spl ti i cu fericire. <sup>22</sup> Omul  
 de bine las mo tenitori pe copiii copiilor s i, dar bog iile p c tosului sînt p strate  
 pentru cel neprih nit. - <sup>23</sup> Ogorul pe care -l des eline te s racul d o hran îmbel ugat ,  
 dar mul i pier din pricina nedrept ii lor. - <sup>24</sup> Cine cru nuiaua, ur te pe fiul s u, dar  
 cine -l iube te, îl pedepse te îndat . - <sup>25</sup> Cel neprih nit m nînc pîn se satur , dar  
 pîntecele celor r i duce lips . -

### Chapter 14

<sup>1</sup> Femeia în eleapt î i zide te casa, iar femeia nebun o d rîm cu înse i mînile ei.  
 - <sup>2</sup> Cine umbl cu neprih nire, se teme de Domnul, dar cine apuc pe c i strîmbe, Îl  
 nesocote te. - <sup>3</sup> În gura nebunului este o nuia pentru mîndria lui, dar pe în elep i îi p zesc  
 buzele lor. - <sup>4</sup> Unde nu sînt boi, ieslea r mîne goal , dar puterea boilor aduce bel ug de roduri.  
 - <sup>5</sup> Un martor credincios nu minte, dar un martor mincinos spune minciuni. <sup>6</sup> Batjocoritorul caut  
 în elepciunea i n'o g se te, dar pentru omul priceput tiin a este lucru u or. -  
<sup>7</sup> Dep rteaz -te de nebun, c ci nu pe buzele lui vei g si tiin a. - <sup>8</sup> În elepciunea omului  
 chibzuit îl face s vad pe ce cale s mearg , dar nebunia celor nesocoti i îi în al pe ei  
 în i i. - <sup>9</sup> Cei nesocoti i glumesc cu p catul, dar între cei f r prihan este bun voin .  
 - <sup>10</sup> Inima î i cunoa te necazurile, i nici un str in nu se poate amesteca în bucuria ei. -  
<sup>11</sup> Casa celor r i va fi nimicit , dar cortul celor f r prihan va înflori. - <sup>12</sup> Multe c i pot  
 p rea bune omului, dar la urm se v d c duc la moarte. - <sup>13</sup> De multe ori chiar în mijlocul  
 rîsului inima poate fi mîhnit , i bucuria poate sfîr i prin necaz. - <sup>14</sup> Cel cu inima r t cit  
 se satur de c ile lui, i omul de bine se satur i el de ce este în el. - <sup>15</sup> Omul lesne crez tor  
 crede orice verb , dar omul chibzuit ia seama bine cum merge. - <sup>16</sup> În eleptul se teme i se  
 abate dela r u, dar nesocotitul este îngîmfat i f r fric . - <sup>17</sup> Cine este iute la mînie face  
 prostii, i omul plin de r utate se face urît. - <sup>18</sup> Cei pro ti au parte de nebunie, dar oamenii  
 chibzui i sînt încununa i cu tiin . - <sup>19</sup> Cei r i se pleac înaintea celor buni, i cei

nelegiui i înaintea por ilor celui neprih nit. - <sup>20</sup> S racul este urît chiar i de prietenul s u,  
 dar bogatul are foarte mul i prieteni. - <sup>21</sup> Cine dispre uie te pe aproapele s u face un p cat,  
 dar ferice de cine are mil de cei nenoroci i. - <sup>22</sup> În adev r ceice gîndesc r ul se r t cesc.  
 dar ceice gîndesc binele lucreaz cu bun tate i credincio ie. <sup>23</sup> Oriunde se munce te este  
 i câ tig, dar oriunde numai se vorbe te, este lips . - <sup>24</sup> Bog ia este o cunun pentru cei  
 în elep i, dar cei nesocoti i n'au altceva decît nebulie. - <sup>25</sup> Martorul care spune adev rul  
 scap suflete, dar cel în el tor spune minciuni. - <sup>26</sup> Cine se teme de Domnul are un sprijin tare  
 în El, i copiii lui au un loc de ad post la El. - <sup>27</sup> Frica de Domnul este un izvor de via , ea  
 ne fere te de cursele mor ii. - <sup>28</sup> Mul imea poporului este slava împ ratului, lipsa poporului  
 este pieirea voivodului. - <sup>29</sup> Cine este încet la mînie are mult pricepere, dar cine se aprinde iute,  
 face multe prostii. - <sup>30</sup> O inim lini tit este via a trupului, dar prizma este putrezirea oaselor.  
 - <sup>31</sup> Cine asupre te pe s rac, batjocore te pe Ziditorul s u, dar cine are mil de cel lipsit,  
 cinste te pe Ziditorul s u. - <sup>32</sup> Cel r u este doborît de r utatea lui, dar cel neprih nit chiar  
 i la moarte trage n dejde. - <sup>33</sup> În elepciunea se odihne te într'o inim priceput , dar în  
 mijlocul celor nesocoti i ea se d de gol. - <sup>34</sup> Neprih nirea înal pe un popor, dar p catul  
 este ru inea popoarelor. - <sup>35</sup> Un împ rat are pl cere de un slujitor chibzuit, dar pe cel de ocar ,  
 îl atinge mînia lui.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Un r spus blînd potole te mînia, dar o vorb aspr a î mînia. <sup>2</sup> Limba  
 în elep ilor d tiin pl cut , dar gura nesocoti ilor împroa c nebulie. - <sup>3</sup> Ochii  
 Domnului sînt în orice loc, ei v d pe cei r i i pe cei buni. - <sup>4</sup> Limba dulce este un pom de  
 via , dar limba stricat zdrobe te sufletul. - <sup>5</sup> Nesocotitul dispre uie te înv tura  
 tat lui s u, dar cine ia seama la mustrare ajunge în elept. - <sup>6</sup> În casa celui neprih nit este mare

bel ug, dar în câ tigurile celui r u este turburare. - <sup>7</sup> Buzele în elep ilor sam n tiin a,  
 dar inima celor nesocoti i este stricat . - <sup>8</sup> Jertfa celor r i este o scîrb înaintea Domnului,  
 dar rug ciunea celor f r prihan Îi este pl cut . - <sup>9</sup> Calea celui r u este urît Domnului,  
 dar El iube te pe cel ce umbl dup neprih nire. - <sup>10</sup> Cine p r se te c rarea este aspru  
 pedepsit, i cine ur te mustrarea va muri. - <sup>11</sup> Locuin a mor ilor i Adîncul sînt cunoscute  
 Domnului, cu cît mai mult inimile oamenilor! - <sup>12</sup> Batjocoritorului nu -i place s fie mustrat, de  
 aceea nu se duce la cei în elep i. - <sup>13</sup> O inim vesel însenineaz fa a; dar cînd inima este  
 trist , duhul este mîhnit. - <sup>14</sup> Inima celor pricepu i caut tiin a, dar gura nesocoti ilor  
 g se te pl cere în nebunie. - <sup>15</sup> Toate zilele celui nenorocit sînt rele, dar cel cu inima  
 mul mit are un osp necurmat. - <sup>16</sup> Mai bine pu in, cu fric de Domnul, de cît o mare  
 bog ie, cu turburare! - <sup>17</sup> Mai bine un prînz de verde uri, i dragoste, de cît un bou îngr at,  
 i ur . - <sup>18</sup> Un om iute la mînie sîrne te certuri, dar cine este încet la mînie potole te  
 neîn elegerile. - <sup>19</sup> Drumul lene ului este ca un h i de spini, dar c rarea celor f r  
 prihan este netezit . - <sup>20</sup> Un fiu în elept este bucuria tat lui s u, dar un om nesocotit  
 dispre uie te pe mam -sa. - <sup>21</sup> Nebunia este o bucurie pentru cel f r minte, dar un om  
 priceput merge pe drumul cel drept. - <sup>22</sup> Planurile nu izbutesc, cînd lipse te o adunare care s  
 chibzuiasc , dar izbutesc cînd sînt mul i sfetnici. - <sup>23</sup> Omul are bucurie s dea un r spus cu  
 gura lui, i ce bun este o vorb spus la vreme potrivit ! - <sup>24</sup> Pentru cel în elept c rarea  
 vie ii duce în sus, ca s -l abat de la locuin a mor ilor, care este jos. - <sup>25</sup> Domnul surp  
 casa celor mîndri, dar înt re te hotarele v duvei. - <sup>26</sup> Gîndurile rele sînt urîte Domnului, dar  
 cuvintele prietenoase sînt curate înaintea Lui. - <sup>27</sup> Cel lacom de câ tig î i turbur casa, dar cel  
 ce ur te mita va tr i. - <sup>28</sup> Inima celui neprih nit se gînde te ce s r spund , dar gura  
 celor r i împroa c r ut i. - <sup>29</sup> Domnul Se dep rteaz de cei r i, dar ascult  
 rug ciunea celor neprih ni i. - <sup>30</sup> O privire prietenoas învesele te inima, o veste bun  
 înt re te oasele. - <sup>31</sup> Urechea care ia aminte la înv turile cari duc la via , locuie te



în mijlocul în elep ilor. - <sup>32</sup> Cel ce leap d certarea î i dispre uie te sufletul, dar cel ce  
ascult muștrarea cap t pricepere. - <sup>33</sup> Frica de Domnul este coala în elepciunii, i  
smerenia merge înaintea slavei. -

## Chapter 16

<sup>1</sup> Planurile pe cari le face inima atîrn de om, dar r spusul pe care -l d gura vine dela  
Domnul. - <sup>2</sup> Toate c ile omului sînt curate în ochii lui, dar celce cerceteaz duhurile este Domnul.  
- <sup>3</sup> Încredin eaz - i lucr rile în mîna Domnului, i î i vor izbuti planurile. - <sup>4</sup> Domnul a  
f cut toate pentru o înt , chiar i pe cel r u pentru ziua nenorocirii. - <sup>5</sup> Orice inim  
trufa este o scîrb înaintea Domnului; hot rît, ea nu va r mînea nepedepsit . - <sup>6</sup> Prin  
dragoste i credincio ie omul isp e te nelegiuirea, i prin frica de Domnul se abate dela  
r u. - <sup>7</sup> Cînd sînt pl cute Domnului c ile cuiva, îi face prieteni chiar i pe vr jma ii lui. -  
<sup>8</sup> Mai bine pu in, cu dreptate, decît mari venituri, cu strîmb tate. - <sup>9</sup> Inima omului se gînde te  
pe ce cale s mearg , dar Domnul îi îndreapt pa ii. - <sup>10</sup> Hot rîri dumnezeie ti sînt pe  
buzele împ ratului, gura lui nu trebuie s fac gre eli cînd judec . - <sup>11</sup> Cîntarul i cump na  
dreapt vin dela Domnul; toate greut ile de cînt rit sînt lucrarea Lui. - <sup>12</sup> Împ ra ilor le  
este scîrb s fac r u, c ci prin neprih nire se înt re te un scaun de domnie. - <sup>13</sup> Buzele  
neprih nite sînt pl cute împ ra ilor, i ei iubesc pe celce vorbe te cu neprih nire. -  
<sup>14</sup> Mînia împ ratului este un vestitor al mor ii, dar un om în elept trebuie s'o potoleasc . -  
<sup>15</sup> Senin tatea fe ei împ ratului este via a, i bun voin a lui este ca o ploaie de  
prim var . - <sup>16</sup> Cu cît mai mult face cî tigarea în elepciunii decît a aurului! Cu cît este mai  
de dorit cî tigarea priceperii decît a argintului! - <sup>17</sup> Calea oamenilor f r prihan este s se  
fereasc de r u; acela î i p ze te sufletul, care vegheaz asupra c ii sale. - <sup>18</sup> Mîndria  
merge înaintea pieirii, i trufia merge înainte c derii. - <sup>19</sup> Mai bine s fii smerit cu cei smeri i,  
decît s împar i prada cu cei mîndri. - <sup>20</sup> Cine cuget la Cuvîntul Domnului, g se te fericirea,

i cine se încrede în Domnul este fericit. - <sup>21</sup> Cine are o inim în eleapt este numit priceput,  
 dar dulcea a buzelor m re te tiin a. - <sup>22</sup> În elepciunea este un izvor de via pentru  
 cine o are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor. - <sup>23</sup> Cine are o inim în eleapt , î i arat  
 în elepciunea când vorbe te, i mereu se v d înv turi noi pe buzele lui. - <sup>24</sup> Cuvintele  
 prietenoase sînt ca un fagur de miere, dulci pentru suflet, i s n toase pentru oase. - <sup>25</sup> Multe  
 c i i se par bune omului, dar la urm duc la moarte. - <sup>26</sup> Cine munce te, pentru el munce te,  
 c ci foamea lui îl îndeamn la lucru. - <sup>27</sup> Omul stricat preg te te nenorocirea, i pe buzele  
 lui este ca un foc aprins. - <sup>28</sup> Omul neastîmp rat stîrne te certuri, i pîrîtorul desbin pe cei  
 mai buni prieteni. - <sup>29</sup> Omul asupritor am ge te pe aproapele s u, i -l duce pe o cale, care  
 nu este bun. - <sup>30</sup> Cine închide ochii, ca s se dedea la gînduri stricate, cine- i mu c buzele,  
 a i s vîr it r ul. - <sup>31</sup> Perii albi sînt o cunun de cinste, ea se g se te pe calea neprih nirii.  
 - <sup>32</sup> Cel încet la mînie pre uie te mai mult decît un viteaz, i cine este st pîn pe sine  
 pre uie te mai mult decît cine cucere te cet i. - <sup>33</sup> Se arunc sor ul în poala hainei, dar  
 orice hot rîre vine dela Domnul. -

## Chapter 17

<sup>1</sup> Mai bine o bucat de pîne uscat , cu pace, decît o cas plin de c rnuri, cu ceart ! -  
<sup>2</sup> Un argat cu minte st pîne te peste fiul care face ru ine, i va împ r i mo tenirea cu  
 fra ii lui. <sup>3</sup> Tigaia l mure te argintul, i cuptorul l mure te aurul; dar Cel ce încearc  
 inimile, este Domnul. - <sup>4</sup> Cel r u ascult cu luare aminte la buza nelegiuit , i mincinosul  
 pleac urechea la limba nimicitoare. - <sup>5</sup> Cine î i bate joc de s rac, î i bate joc de Cel ce l -a  
 f cut; cine se bucur de o nenorocire, nu va r mînea nepedepsit. - <sup>6</sup> Copiii copiilor sînt cununa  
 b trînilor, i p rin ii sînt slava copiilor lor. - <sup>7</sup> Cuvintele alese nu se potrivesc în gura unui  
 nebun; cu cît mai pu in cuvintele mincinoase în gura unui om de vi aleas ! - <sup>8</sup> Darurile par

o piatr scump în ochii celor ce le primesc: ori încotro se întorc, izbîndesc. - <sup>9</sup> Cine acopere o gre al , caut dragostea, dar cine o pomene te mereu în vorbirile lui, desbin pe prieteni. -

<sup>10</sup> O mustrare p trunde mai mult pe omul priceput, decît o sut de lovituri pe cel nebun. - <sup>11</sup> Cel r u nu caut decît r scoal , dar un sol f r mil va fi trimes împotriva lui. - <sup>12</sup> Mai bine s întîlne ti o ursoaic jefuit de puii ei, decît un nebun în timpul nebuniei lui. - <sup>13</sup> Celui ce întoarce r u pentru bine, nu -i va p r si r ul casa. - <sup>14</sup> Începutul unei certe este ca slobozirea unor ape; deaceea, curm cearta înainte de a se înte i. - <sup>15</sup> Cel ce iart pe vinovat i osînde te pe cel nevinovat, sînt amîndoi o scîrb înaintea Domnului. - <sup>16</sup> La ce sluje te argintul în mîna nebunului? S cumpere în elepciunea?... Dar n'are minte. - <sup>17</sup> Prietenul adev rat iube te oricînd, i în nenorocire ajunge ca un frate. - <sup>18</sup> Omul f r minte d chez ie, se pune cheza pentru aproapele s u. - <sup>19</sup> Cine iube te certurile iube te p catul, i cine- i zide te poarta prea înalt , î i caut pieirea. - <sup>20</sup> Cel cu inim pref cut nu g se te fericirea, i cel cu limba stricat cade în nenorocire. - <sup>21</sup> Cine d na tere unui nebun va avea întristare, i tat l unui nebun nu poate s se bucure. - <sup>22</sup> O inim vesel este un bun leac, dar un duh mîhnit usuc oasele. - <sup>23</sup> Cel r u prime te daruri pe ascuns, ca s suceasc i c ile drept ii. - <sup>24</sup> În elepciunea este în fa a omului priceput, dar ochii nebunului o caut la cap tul p mîntului. - <sup>25</sup> Un fiu nebun aduce necaz tat lui s u, i am r ciune celei ce l -a n scut. - <sup>26</sup> Nu este bine s osînde ti pe cel neprih nit la o gloab , nici s love ti pe cei de neam ales din pricina neprih nirii lor. - <sup>27</sup> Cine î i înfrîneaz vorbele, cunoa te tiin a, i cine are duhul potolit este un om priceput. - <sup>28</sup> Chiar i un prost ar trece de în elept dac ar t cea, i de priceput dac i-ar inea gura.

## Chapter 18

<sup>1</sup> Cel ursuz caut ce -i place lui, se sup r de orice lucru bun. - <sup>2</sup> Nebunului nu -i este de înv tur , ci vrea s arate ce tie el. - <sup>3</sup> Cînd vine cel r u, vine i dispre ul; i odat

cu ru inea, vine i ocară. - <sup>4</sup> Cuvintele gurii unui om sînt ca ni te ape adînci; izvorul  
 în elepciunii este ca un ivoi care curge într'una. - <sup>5</sup> Nu este bine s ai în vedere fa a celui  
 r u, ca s nedrept e ti pe cel neprih nit la judecat . - <sup>6</sup> Vorbele nebunului aduc ceart ,  
 i gura lui înjur pîn stîrne te lovituri. - <sup>7</sup> Gura nebunului îi aduce pieirea, i buzele îi sînt  
 o curs pentru suflet. - <sup>8</sup> Cuvintele bîrfitorului sînt ca pr jiturile: alunec pîn în fundul  
 m runtaielor. - <sup>9</sup> Cine se leneve te în lucrul lui este frate cu cel ce nimice te. - <sup>10</sup> Numele  
 Domnului este un turn tare; cel neprih nit fuge în el, i st la ad post. - <sup>11</sup> Avereă este o  
 cetate înt rit pentru cel bogat; în închipuirea lui, ea este un zid înalt. - <sup>12</sup> Înainte de pieire, inima  
 omului se îngîmf , dar smerenia merge înaintea slavei. - <sup>13</sup> Cine r spunde f r s fi ascultat,  
 face o prostie i îi trage ru inea. - <sup>14</sup> Duhul omului îl sprijine te la boal ; dar duhul doborît  
 de întristare, cine -l va ridica? - <sup>15</sup> O inim priceput dobînde te tiin a, i urechea celor  
 în elep i caut tiin a. - <sup>16</sup> Darurile unui om îi fac loc, i -i deschid intrarea înaintea celor  
 mari. - <sup>17</sup> Cel care vorbe te întîi în pricina lui, pare c are dreptate, dar vine celalt, i -l ia la  
 cercetare. - <sup>18</sup> Sor ul pune cap t neîn elegerilor, i hot r te între cei puternici. - <sup>19</sup> Fra ii  
 nedrept i i sînt mai greu de cî tigat decît o cetate înt rit , i certurile lor sînt tot a a  
 de greu de înl turat ca z voarele unei case împ r te ti. - <sup>20</sup> Din rodul gurii lui i satur  
 omul trupul, din venitul buzelor lui se satur . - <sup>21</sup> Moartea i via a sînt în puterea limbii; oricine  
 o iube te, îi va mînca roadele. - <sup>22</sup> Cine g se te o nevast bun , g se te fericirea; este  
 un har pe care -l cap t dela Domnul. - <sup>23</sup> S racul vorbe te rugîndu-se, dar bogatul r spunde  
 cu asprime. - <sup>24</sup> Cine i i face mul i prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care  
 ine mai mult la tine decît un frate. -

## Chapter 19

<sup>1</sup> Mai mult pre uie te s racul, care umbl în neprih nirea lui, decît un bogat cu buze  
 stricate i nebun. - <sup>2</sup> Lipsa de tiin este o pagub pentru cineva, i cine alearg

neghiobe te înainte, o nimere te r u. - <sup>3</sup> Nebunia omului îi suce te calea, i apoi cîrte te  
 împotriva Domnului cu inima lui. - <sup>4</sup> Bog ia aduce un mare num r de prieteni, dar s racul  
 este p r sit de prietenul lui. - <sup>5</sup> Martorul mincinos nu r mîne nepedepsit, i cel ce spune  
 minciuni nu va sc pa. - <sup>6</sup> Omul darnic are mul i lingu itori, i to i sînt prieteni cu cel ce  
 d daruri. - <sup>7</sup> To i fra ii s racului îl ur sc; cu cît mai mult se dep rteaz prietenii lui de  
 el! El se îndreapt spre ei cu vorbe rug toare, dar ei se fac nev zu i. - <sup>8</sup> Cine cap t  
 în elepciune, î i iube te sufletul; cine p streaz priceperea, g se te fericirea. - <sup>9</sup> Martorul  
 mincinos nu r mîne nepedepsit, i celce spune minciuni va pieri, - <sup>10</sup> Unui nebun nu -i ade  
 bine s tr iasc în desf t ri, cu atît mai pu in unui rob s st pîneasc peste voivozi. -  
<sup>11</sup> În elepciunea face pe om r bd tor, i este o cinste pentru el s uite gre elile. - <sup>12</sup> Mînia  
 împ ratului este ca r cnetul unui leu, i bun voin a lui este ca roua pe iarb . - <sup>13</sup> Un fiu  
 nebun este o nenorocire pentru tat l s u, i o nevast gîlcevitoare este ca o stra in de pe  
 care picur într'una. - <sup>14</sup> Casa i averea le mo tenim dela p rin i, dar o nevast priceput  
 este un dar dela Domnul. - <sup>15</sup> Lenea te cufund într'un somn adînc, i sufletul molatic suferă de  
 foame. - <sup>16</sup> Cine p ze te porunca, î i p ze te sufletul; cine nu vegheaz asupra c ii sale,  
 va muri. - <sup>17</sup> Cine are mil de s rac, împrumut pe Domnul, i El îi va r spl ti binefacerea.  
<sup>18</sup> - Pedepse te- i fiul, c ci tot mai este n dejde, dar nu dori s -l omori. - <sup>19</sup> Cel pe care -l  
 apuc mînia trebuie s - i ia pedeapsa; c ci dac -l sco i din ea, va trebui s mai faci  
 odat lucrul acesta. - <sup>20</sup> Ascult sfaturile, i prime te înv tura, ca s fii în elept pe  
 viitor! - <sup>21</sup> Omul face multe planuri în inima lui, dar hot rîrea Domnului, aceea se împline te.  
<sup>22</sup> - Ceeace face farmecul unui om este bun tatea lui; i mai mult pre uie te un s rac decît  
 nu mincinos. - <sup>23</sup> Frica de Domnul duce la via , i celce o are, petrece noaptea s tul, f r  
 s fie cercetat de nenorocire. - <sup>24</sup> Lene ul î i vîr mîna în strachin , i n'o duce înapoi la  
 gur . - <sup>25</sup> Love te pe batjocoritor, i prostul se va face în elept; mustr ... pe omul priceput,  
 i va în elege tiin a. - <sup>26</sup> Cine j fuie te pe tat l s u i izgone te pe mam -sa, este  
 un fiu care aduce ru ine i ocar . - <sup>27</sup> Înceteaz , fiule, s mai ascul i înv tura, dac

ea te dep rtez de înv turile în elepte. - 28 Un martor stricat î i bate joc de dreptate,  
 i gura celor r i înghite nelegiuirea. - 29 Pedepsele sînt preg tite pentru batjocoritori, i  
 loviturile pentru spin rile nebunilor.

## Chapter 20

1 Vinul este batjocoritor, b uturile tari sînt g l gioase; oricine se îmbat cu ele nu este  
 în elept. - 2 Frica pe care o însufl împ ratul este ca r cnetul unui leu, cine îl sup r ,  
 p c tuie te împotriva sa însu . - 3 Este o cinste pentru om s se fereasc de certuri; dar  
 orice nebun se las st pînit de aprindere. - 4 Toamna, lene ul nu ar ; la secerat, ar vea s  
 strîng roade, dar nu este nimic! - 5 Sfaturile în inima omului sînt ca ni te ape adînci, dar omul  
 priceput tie s scoat din ele. - 6 Mul i oameni î i trîmbi eaz bun tatea; dar cine poate  
 g si un om credincios? - 7 Cel neprih nit umbl în neprih nirea lui; ferice de copiii lui dup  
 el! - 8 Împ ratul, care ade pe scaunul de domnie al drept ii, risipe te orice r u cu privirea  
 lui. - 9 Cine poate zice: „Mi-am cur it inima, sînt curat de p catul meu?`` - 10 Dou feluri  
 de greut i i dou feluri de m suri, sînt o scîrb înaintea Domnului. - 11 Copilul las  
 s se vad înc din faptele lui dac purtarea lui va fi curat i f r prihan . - 12 Urechea  
 care aude, i ochiul care vede, i pe una i pe celalt, Domnul le -a f cut. - 13 Nu iubi somnul,  
 c ci vei ajunge s rac; deschide ochii, i te vei s tura de pîne. - 14 „R u! R u!`` zice  
 cump r torul, i plecînd, se ferice te. - 15 Este aur i sînt multe m rg ritare; dar buzele  
 în elepte sînt un lucru scump. - 16 Ia -i haina, c ci s'a pus cheza pentru altul; i ine -l  
 z log pentru al ii. - 17 Pînea minciunii este dulce omului, dar mai pe urm gura îi este plin  
 de pietri . - 18 Planurile se pun la cale prin sfat! F r zboiul cu chibzuin . - 19 Cine umbl  
 cu bîrfeli d pe fa lucrurile ascunse; i cu cel ce nu- i poate inea gura s nu te amesteci.  
 20 - Dac cineva bl st m pe tat l s u i pe mam -sa, i se va stinge lumina în mijlocul  
 întunerecului. - 21 O mo tenere repede cî tigat dela început, nu va fi binecuvîntat la sfîr it.

- 22 - Nu zice: „Îi voi întoarce eu r ul!” N d jduie te în Domnul, i El te va ajuta. - 23 Domnul
- ur te dou feluri de greut i, i cântarul mincinos nu este un lucru bun. - 24 Domnu
- îndreapt pa ii omului, dar ce în elege omul din calea sa? - 25 Este o curs pentru om s  
fac în prip o f g duin sfânt , i abea dup ce a f cut juruin a s se gîndeasc .
- 26 - Un împ rat în elept vîntur pe cei r i, i trece cu roata peste ei. - 27 Suflarea omului
- este o lumin a Domnului, care p trunde pîn în fundul m runtaielor. - 28 Bun tatea i  
credincio ia p zesc pe împ rat, i el î i înt re te scaunul de domnie prin bun tate. -
- 29 Slava tinerilor este t ria, dar podoaba b trînilor sînt perii albi. - 30 Mijloacele de vindecare  
pentru cel r u sînt b t ile i vîn t ile pîn la ran . -

## Chapter 21

- 1 Inima împ ratului este ca un rîu de ap în mîna Domnului, pe care îl îndreapt încotro  
vrea. - 2 Omul socote te c toate c ile lui sînt f r prihan , dar Cel ce cerceteaz inimile  
este Domnul. - 3 A face dreptate i judecat , este mai pl cut Domnului decît jertfele. - 4 Privirile
- trufa e i inima îngîmfat , aceast candel a celor r i, nu este decît p cat. - 5 Planurile  
omului harnic nu duc de cît la bel ug, dar celce lucreaz cu grab n'ajunge de cît la lips . -
- 6 Comorile cî tigate cu o limb mincinoas sînt o de ert ciune care fuge, i ele duc la  
moarte. - 7 Silnicia celor r i îi m tur , pentruc nu vor s fac ce este drept. - 8 Cel vinovat
- merge pe c i sucite, dar cel nevinovat face ce este bine. 9 Mai bine s locuie ti într'un col  
pe acoperi , decît cu o nevast gîlcevitoare într'o cas mare. - 10 Sufletul celui r u dore te
- r ul, semenul lui n'are nici o trecere înaintea lui. - 11 Cînd este pedepsit batjocoritorul, prostul se  
face în elept: i cînd se d înv tur celui în elept, el cap t tiin a. - 12 Cel
- 13 Cine î i astup urechea la strig tul s racului, nici el nu va c p ta r spuns, cînd va striga.
- 14 - Un dar f cut în tain potole te mînia, i o mit dat pe ascuns potole te cea mai  
puternic mînie. - 15 Este o bucurie pentru cel neprih nit s fac ce este bine, dar pentru ceice

16 fac r ul este o groaz . - Omul care se abate dela calea în elepciunii, se va odihni în adunarea  
 celor mor i. - 17 Cine iube te petrecerile va duce lips , i cine iube te vinul i untdelemnul  
 dresurilor nu se îmbog e te. - 18 Cel r u sluje te ca pre de r scump rare pentru cel  
 neprih nit, i cel stricat, pentru oamenii f r prihan . - 19 Mai bine s locuie ti într'un  
 p mînt pustiu, de cît cu o nevest gîlcevitoare i sup r cioas . - 20 Comori de pre i  
 untdelemn sînt în locuin a celui în elept, dar omul f r minte le risipe te. - 21 Cine  
 urm re te neprih nirea i bun tatea, g se te via , neprih nire i slav . -  
 22 În eleptul cucere te cetatea vitejilor, i doboar puterea în care se încredeau. - 23 Cine î i  
 p ze te gura i limba, î i scute te sufletul de multe neazuri. - 24 Cel mîndru i trufa  
 se cheam batjocoritor: el lucreaz cu aprinderea îngîmf rii. 25 Poftete lene ului î l omoar ,  
 pentru c nu vrea s lucreze cu mîinile. - 26 Toat ziua o duce numai în pofte: dar cel neprih nit  
 d f r zgîrcenie. - 27 Jertfa celor r i este o scîrb înaintea Domnului, cu cît mai mult cînd  
 o aduc cu gînduri nelegiuite. - 28 Martorul mincinos va pieri, dar omul care ascult bine va vorbi  
 totdeauna cu izbînd . - 29 Cel r u ia o înf i are neru inat , dar omul f r prihan  
 î i îmbun t e te calea. - 30 Nici în elepciunea, nici priceperea, nici sfatul n'ajut împotriva  
 Domnului. - 31 Calul este preg tit pentru ziua b t liei, dar biruin a este a Domnului. -

## Chapter 22

1 Un nume bun este mai de dorit decît o bog ie mare, i a fi iubit pre uie te mai mult  
 decît argintul i aurul. - 2 Bogatul i s racul se întîlnesc: Domnul i -a f cut i pe unul i  
 pe altul. - 3 Omul chibzuit vede nenorocirea i se ascunde, dar cei pro ti merg înainte i sînt  
 pedepsi i. - 4 R splata smereniei, a fricii de Domnul, este bog ia, slava i via a. - 5 Spini  
 i curse sînt pe calea omului stricat: cel ce- i p ze te sufletul se dep rteaz de ele. -  
 6 Înva pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze, i cînd va îmb trîni, nu se va abate dela ea.  
 7 Bogatul st pîne te peste cei s raci, i cel ce ia cu împrumut, este robul celui ce -i d cu



8  
 împrumut. - Cine sam n nelegiuire, nelegiuire va secera, i nuiaua nelegiurii lui este gata.  
 9  
 - Omul milostiv va fi binecuvântat, pentru c d s racului din pâinea lui. 10 Izgone te pe  
 batjocoritor, i cearta se va sfâr i, neîn elegerile i oc rile vor înceta. - 11 Cine iube te  
 cur ia inimii, i are bun voin a pe buze, este prieten cu împ ratul. - 12 Ochii Domnului  
 p zesc pe cel ce are tiin , dar înfrunt cuvintele celui stricat. 13 Lene ul zice: „Afar  
 este un leu, care m'ar putea ucide pe uli !” - 14 Gura curvelor este o groap adânc ; pe cine  
 vrea s -l pedepseasc Domnul, acela cade în ea. - 15 Nebunia este lipit de inima copilului,  
 dar nuiaua cert rii o va deslipi de el. - 16 Cine asupre te pe s rac ca s - i m reasc  
 avu ia, va trebui s dea i el altuia mai bogat i va duce lips . - 17 Pleac - i urechea, i  
 ascult cuvintele în elep ilor, i ia înv tura mea în inim . 18 C ci este bine s le  
 p strezi înl untrul t u, i s - i fie toate de odat pe buze. - 19 Pentru ca s - i pui  
 încrederea în Domnul, vreau s te înv eu ast zi, da, pe tine. 20 N'am a ternut eu oare în  
 scris pentru tine sfaturi i cuget ri, 21 ca s te înv lucruri temeinice, cuvinte adev rate,  
 ca s r spunzi cu vorbe adev rate celui ce te trimete? - 22 Nu despuia pe s rac, pentru c  
 este s rac, i nu asupri pe nenorocitul care st la poart ! 23 C ci Domnul le va ap ra pricina  
 lor, i va despuia via a celor ce -i despoaie. - 24 Nu te împrieteni cu omul mânios, i nu te  
 înso i cu omul iute la mânîe, 25 ca nu cumva s te deprinzi cu c r rile lui, i s - i ajung  
 o curs pentru suflet. - 26 Nu fi printre cei ce pun chez ii, printre cei ce dau z log pentru  
 datorii. 27 C ci dac n'ai cu ce s pl te ti, pentru ce ai voi s i se ia patul de supt tine?  
 28 Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au a ezat p rin ii t i. - 29 Dac vezi un om iscusit  
 în lucrul lui, acela poate sta lâng împ ra i, nu lâng oamenii de rînd.

### Chapter 23

<sup>1</sup> Dacă stai la masă la unul din cei mari, ia seama ce ai dinainte: <sup>2</sup> Pune-ți un cuțit în gât,  
dacă ești prea lacom. <sup>3</sup> Nu poți mânca rîile lui alese, căci sînt o hrană în el toare. <sup>4</sup> Nu  
te chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta. <sup>5</sup> Abia-ți ai aruncat ochii  
spre ea și nu mai este; căci bogăția îți face aripi, și, ca vulturul, îți ia sborul spre ceruri.  
<sup>6</sup> Nu mîncă pîinea celui pîsma, și nu poți mânca rîile lui alese, <sup>7</sup> căci el este ca unul care îți  
face socotelile în suflet. „Mîncă și bea”, îți va zice el; dar inima lui nu este cu tine. <sup>8</sup> Bucura  
pe care ai mîncat-o, o vei vîrși, și cuvintele plătute pe cari le vei spune, sînt pierdute. <sup>9</sup> Nu  
vorbi la urechea celui nebun, căci el nesocotește cuvintele tale în elepte. <sup>10</sup> Nu muta hotărul  
vîduvei, și nu intră în ogorul orfanilor, <sup>11</sup> căci răzbuțul lor este puternic: El le va aprinde  
pricina împotriva ta. <sup>12</sup> Deschide-ți inima la învățură, și urechile la cuvintele tîmbei.  
<sup>13</sup> Nu cruța copilul de muștrare, căci dacă-l vei lovi cu nuiaua, nu va muri. <sup>14</sup> Lovindu-l cu  
nuiaua, îți scoți sufletul din locuința morților. <sup>15</sup> Fiule, dacă-ți va fi inima în eleapt,  
inima mea se va bucura; <sup>16</sup> și înuntrul meu se va veseli, cînd buzele tale vor spune ce este bine.  
<sup>17</sup> Să nu-ți pizmuiască inima pe cei pe care te ai, căci să ai totdeauna frică de Domnul;  
<sup>18</sup> căci este o răsplătire, și nu-ți se va tăia neajdeea. <sup>19</sup> Ascultă, fiule, și fii în eleapt;  
îndreaptă-ți inima pe calea cea dreaptă. <sup>20</sup> Nu fi printre cei ce beau vin, nici printre cei ce se  
îmbuibă cu carne. <sup>21</sup> Căci beivul și cel ce se dedă la îmbuibare sîrăcesc, și aipirea  
te face să porți zdrenă. <sup>22</sup> Ascultă pe tatăl tău, care te-a născut, și nu nesocoti pe  
mamă-tă, cînd a învățat. <sup>23</sup> Cumpără adevărul, și nu-l vinde, în elepciunea,  
învățătura și priceperea. <sup>24</sup> Tatăl celui neprihănit se veselește, și cel ce dă naștere  
unui în eleapt se bucură. <sup>25</sup> Să se bucure tatăl tău și mama-tă, să se veselească cea care  
te-a născut. <sup>26</sup> Fiule, dă-mi inima-tă, și să găsească plăcere ochii tăi în canale Mele.  
<sup>27</sup> Căci curva este o groapă adîncă, și străina o fîntînă strîmtă. <sup>28</sup> Ea pînde-te ca un  
hoț, și merge între oameni numai rîul celor stricați. <sup>29</sup> Ale cui sînt vaietele? Ale cui sînt  
oftările? Ale cui sînt neînțelegerile? Ale cui sînt plîngerile? Ale cui sînt rîniile fără pricină?  
<sup>30</sup> Ai cui sînt ochii roșii? Ale celor ce întîrzie la vin, și se duc să golească paharul cu vin

<sup>31</sup> amestecat. Nu te uita la vin când curge roșu și face murgăritare în pahar; el alunecă ușor,  
<sup>32</sup> dar pe urmă ca un arpe mușcă în ureche ca un basilisc. <sup>33</sup> Ochii ei se vor uita după  
 femeile altora, și inima ei va vorbi prostii. <sup>34</sup> Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării, ca un  
<sup>35</sup> om culcat pe vârful unui catarg. „M'a lovit... dar nu mă doare!... M'a bătut... dar nu simt nimic!  
 Când... mă voi trezi? Mai vreau vin!”

## Chapter 24

<sup>1</sup> Nu pismui pe oamenii cei răi, și nu dori să fii cu ei; <sup>2</sup> căci inima lor se gândește la  
 prăpăd, și buzele lor vorbesc nelegiuiri. - <sup>3</sup> Prin înțelepciune se înalță o casă, și prin  
 pricepere se întărește; <sup>4</sup> prin înțelepciune se umplu camerele ei de toate bunătățile de pre-  
 șiplăcute. <sup>5</sup> Un om înțelept este plin de putere, și cel priceput își oferă ele înșele vlagă. <sup>6</sup> Căci  
 prin mări chibzuite câștigă bogăția, și prin marele număr al sfetnicilor ai biruință. -  
<sup>7</sup> Înțelepciunea este prea înaltă pentru cel nebun: el nu va deschide gura la judecată. - <sup>8</sup> Cine  
 se gândește să facă rău, se cheamă un om plin de răutate. - <sup>9</sup> Gîndul celui nebun nu este  
 decât păcat, și batjocoritorul este o scîrbă pentru oameni. - <sup>10</sup> Dacă slăbești în ziua necazului,  
 mică înșă este puterea. - <sup>11</sup> Izbăvește-te pe cei tîrși la moarte, și scapă pe cei ce sînt aproape  
 să fie junghiați. - <sup>12</sup> Dacă zici: „Ah! n'am știut!”... Crezi că nu vede Celce cîntărește  
 inimile și Celce veghează asupra sufletului tău? și nu va răsplăti El fiecare rău după faptele  
 lui? - <sup>13</sup> Fiule, mîncă miere, căci este bună, și fagurul de miere este dulce pentru cerul  
 gurii tale. <sup>14</sup> Tot așa, și înțelepciunea este bună pentru sufletul tău: dacă o vei găsi, ai  
 un viitor, și nu îți se va tăia neajde. - <sup>15</sup> Nu întinde curse, nelegiuirile, la locuința celui  
 neprihănit, și nu-ți turbura odihna. <sup>16</sup> Căci cel neprihănit de multe ori cade, și se ridică,  
 dar cei răi se prăbușesc în nenorocire. <sup>17</sup> Nu te bucura de cîdere vrăjmașului tău, și  
 să nu-ți se veselească inima cînd se poticnește el, <sup>18</sup> că nu cumva Domnul să vadă, și  
 să nu-ți placă, și să-ți întoarcă mînia de la el. - <sup>19</sup> Nu te mînia din pricina celor ce fac rău, și

20 nu pizmui pe cei r i! C ci cel ce face r ul n'are niciun viitor, i lumina celor r i se stinge.  
 21 - Fiule, teme-te de Domnul i de împ ratul; i s nu te amesteci cu cei neastîmp ra i!  
 22 C ci deodat le va veni pieirea, i cine poate ti sfîr itul amîndorora! - 23 Iat ce mai  
 spun în elep ii: „Nu este bine s ai în vedere fa a oamenilor în judec i.” - 24 Pe cine  
 zice celui r u: „Tu e ti bun!” î blast m popoarele, i -l ur sc neamurile. 25 Dar celor ce  
 judec drept le merge bine, i o mare binecuvîntare vine peste ei. - 26 Un r spus bun este ca  
 un s rut pe buze. 27 Vezi- i întîi de treburi afar , îngrije te de lucrul cîmpului, i apoi  
 apuc -te s - i zide ti casa. - 28 Nu vorbi în chip u uratic împotriva aproapelui t u; ori ai  
 vrea s în eli cu buzele tale? - 29 Nu zice: „Cum mi -a f cut el a a am s -i fac i eu, îi  
 vor r spl ti dup faptele lui!” - 30 Am trecut pe lîng ogorul unui lene , i pe lîng via  
 unui om f r minte. 31 i era numai spini, acoperit de m r cini, i zidul de piatr era  
 pr bu it. 32 M'am uitat bine i cu luare aminte, i am tras înv tur din ce am v zut.  
 33 „S mai dorm pu in, s mai a ipesc pu in, s mai încruci ez mînile pu in ca s m  
 odihnesc!”... 34 i s r cia vine peste tine pe nea teptate, ca un ho , i lipsa, ca un om  
 înarmat.

## Chapter 25

1 Iat înc vreocîteva din Pildele lui Solomon, strînse de oamenii lui Ezechia, împ ratul lui  
 Iuda. - 2 Slava lui Dumnezeu st în ascunderea lucrurilor, dar slava împ ra ilor st în cercetarea  
 lucrurilor. - 3 În l imea cerurilor, adîncimea p mîntului, i inima împ ra ilor sînt  
 nep trunse. - 4 Scoate zgura din argint, i argintarul va face din el un vas ales. 5 Scoate i pe  
 cel r u dinaintea împ ratului, i scaunul lui de domnie se va înt ri prin neprih nire. - 6 Nu  
 te f li înaintea împ ratului, i nu lua locul celor mari; 7 c ci este mai bine s i se zic :  
 „Suie-te mai sus!” decît s fii pogorît înaintea voivodului pe care i -l v d ochii. - 8 Nu te  
 gr bi s te iei la ceart , ca nu cumva la urm s nu tii ce s faci, cînd te va lua la oc ri

9 aproapele t u. - Ap r - i pricina împotriva aproapelui t u, dar nu da pe fa taina altuia,  
 10 ca nu cumva, aflînd -o cineva, s te umple de ru ine, i s - i ias nume r u care s  
 nu se mai tearg . - 11 Un cuvînt spus la vremea potrivit , este ca ni te mere de aur într'un  
 co ule de argint. - 12 Ca o verig de aur i o podoab de aur curat, a a este în eleptul  
 care mustr , pentru o ureche ascult toare. - 13 Ca r coreala z pezii pe vremea seceri ului,  
 a a este un sol credincios pentru cel ce -l trimete: el învioreaz sufletul st pînului s u. 14 Ca  
 norii i vîntul f r ploaie, a a este un om care se laud pe nedrept cu d rniciile lui. - 15 Prin  
 r bdare se înduplec un voivod, i o limb dulce poate zdrobi oase. 16 Dac dai peste miere,  
 nu mînce decît atît cît î i ajunge, ca s nu i se scîrbeasc i s'o ver i din gur . - 17 Calc  
 rar în casa aproapelui t u, ca s nu se sature de tine i s te urasc . - 18 Ca un buzdugan, ca  
 o sabie i ca o s geat ascu it , a a este un om care face o m rturisire mincinoas  
 19 împotriva aproapelui s u. - Ca un dînte stricat i ca un picior care chioap teaz , a a  
 este încrederea într'un stricat la ziua necazului. - 20 Ca unul care î i scoate haina pe o zi rece, sau  
 vars o et pe silitr , a a este cine cînt cîntece unei inimi în nenorocire. - 21 Dac este  
 fl mînd vr jma ul t u, d -i pîne s m nînce, d c -i este sete, d -i ap s bea.  
 22 C ci f cînd a a, aduni c rbuni aprin i pe capul lui, i Domnul î i va r spl ti. -  
 23 Vîntul de miaz noapte aduce ploaia, i limba clevetitoare aduce o fa mîhnit . - 24 Mai  
 bine s locuie ti într'un col pe acoperi , decît s locuie ti într'o cas mare cu o nevast  
 gîlcevitoare. - 25 Ca apa proasp t pentru un om obosit, a a este o veste bun venit dintr'o  
 ar dep rtat . - 26 Ca o fîntîn turbure i ca un izvor stricat, a a este cel neprih nit  
 care se clatin înaintea celui r u. - 27 Nu este bine s m nînci mult miere: tot a a, nu este  
 o cinste s alergi dup slava ta însu i. - 28 Omul care nu este st pîn pe sine, este ca o cetate  
 surpat i f r ziduri.

## Chapter 26

<sup>1</sup> Cum nu se potrivesc z pada vara, i ploaia în timpul seceri ului, a a nu se potrive te  
 slava pentru un nebun. <sup>2</sup> Cum sare vrabia încoace i încolo i cum zboar rîndunica, a a nu  
 nimere te blestemul neîntemeiat. - <sup>3</sup> Biciul este pentru cal, frîul pentru m gar, i nuiuaa pentru  
 spinarea nebunilor. - <sup>4</sup> Nu r spunde nebunului dup nebunia lui, ca s nu semeni i tu cu el.  
<sup>5</sup> - R spunde îns nebunului dup nebunia lui, ca s nu se cread în elept. - <sup>6</sup> Celce trimete  
 o solie printr'un nebun, î i taie singur picioarele, i bea nedreptatea. - <sup>7</sup> Cum sînt picioarele  
 ologului, a a este i o vorb în eleapt în gura unor nebuni. - <sup>8</sup> Cum ai pune o piatr în  
 pra tie, a a este cînd dai m rire unui nebun. - <sup>9</sup> Ca un spin care vine în mîna unui om beat,  
 a a este o vorb în eleapt în gura nebunilor. - <sup>10</sup> Ca un arca care r ne te pe toat  
 lumea, a a este celce tocme te pe nebuni i pe întfii veni i. - <sup>11</sup> Cum se întoarce cînele la ce  
 a v rsat, a a se întoarce nebunul la nebunia lui. - <sup>12</sup> Dac vezi un om care se crede în elept,  
 po i s ai mai mult n dejde pentru un nebun decît pentru el. - <sup>13</sup> Lene ul zice: „Afar  
 este un leu, pe uli e este un leu! <sup>14</sup> Cum se învîrte te u a pe î înile ei, a a se învîrte te  
 lene ul în patul lui. <sup>15</sup> Lene ul î i vîr mîna în blid, i -i vine greu s'o duc iar la  
 gur. - <sup>16</sup> Lene ul se crede mai în elept decît apte oameni cari r spund cu judecat. <sup>17</sup> Un  
 trec tor care se amestec într'o ceart care nu -l prive te, este ca unul care apuc un cîne de  
 urechi. <sup>18</sup> Ca nebunul care arunc s ge i aprise i ucig toare, <sup>19</sup> a a este omul care în al  
 pe aproapele s u, i apoi zice: „Am vrut doar s glumesc!`` - <sup>20</sup> Cînd nu mai sînt lemne, focul  
 se stinge; i cînd nu mai este niciun clevetitor, cearta se potole te. <sup>21</sup> Dup cum c rbunele  
 face j ratic, i lemnul foc, tot a a i omul gîlcevitor aprinde cearta. <sup>22</sup> Cuvintele clevetitorului  
 sînt ca ni te pr jituri, alunec pîn în fundul m runtaielor. - <sup>23</sup> Ca zgura de argint pus pe  
 un ciob de p mînt, a a sînt buzele aprinse i o inim rea. <sup>24</sup> Celce ur te se preface cu  
 buzele lui, i înl untrul lui preg te te în el ciunea. <sup>25</sup> Cînd î i vorbe te cu glas dulce,  
 nu -l crede, c ci apte urîciuni sînt în inima lui. <sup>26</sup> Chiar dac - i ascunde ura în pref c torie,  
 totu r utatea lui se va descoperi în adunare. - <sup>27</sup> Cine sap groapa altuia cade el în ea, i

28  
 piatra se întoarce peste cel ce o pr v le te. Limba mincinoas ur te pe cei pe cari -i  
 doboar ea, i gura lingu itoare preg te te pieirea. -

### Chapter 27

1 Nu te f li cu ziua de mîne, c ci nu tii ce poate aduce o zi. - 2 S te laude altul, nu gura  
 ta, un str in, nu buzele tale. 3 Piatra este grea, i nisipul este greu, dar sup rarea pe care o  
 pricinuie te nebunul este mai grea de cît amîndou . - 4 Furia este f r mil i mînia  
 n valnic , dar cine poate sta împotriva geloziei? - 5 Mai bine o mustrare pe fa de cît o  
 prietenie ascuns . - 6 R nile f cute de un prieten dovedesc credincio ia lui, dar s rut rile  
 unui vr jma sînt mincinoase. - 7 S tulul calc în picioare fagurul de miere, dar pentru cel  
 fl mînd toate am r ciunile sînt dulci. - 8 Ca pas rea plecat din cuibul ei, a a este omul  
 plecat din locul s u. 9 Cum învesele te untdelemnul i t mîia inima, a a de dulci sînt sfaturile  
 pline de dragoste ale unui prieten. - 10 Nu p r si pe prietenul t u i pe prietenul tat lui t u,  
 dar nu intra în casa fratelui t u în ziua necazului t u: mai bine un vecin aproape de cît un frate  
 departe. - 11 Fiule, fii în elept, i învesele te-mi inima, i atunci voi putea r spunde celui  
 ce m batjocore te. - 12 Omul chibzuit vede r ul i se ascunde; dar pro tii merg spre el i  
 sînt pedepsi i. - 13 Ia -i haina, c ci s'a pus cheza pentru altul, ia -l z log în locul unei str ine.  
 14 Binecuvîntarea aproapelui cu glas tare dis de diminea , este privit ca un blestem. - 15 O  
 stra in , care picur necurmat într'o zi de ploaie, i o nevast gîlcevitoare sînt tot una.  
 16 Cine o opre te, parc opre te vîntul, i parc ine untdelemnul în mîna dreapt . -  
 17 Dup cum ferul ascute ferul, tot a a i omul a î mînia altui om. - 18 Cine îngrije te  
 de un smochin va mîncă din rodul lui, i cine- i p ze te st pînul va fi pre uit. - 19 Cum  
 r spunde în ap fa a la fa , a a r spunde inima omului inimii omului. - 20 Dup cum  
 locuin a mor ilor i adîncul nu se pot s tura, tot a a nici ochii omului nu se pot s tura. -  
 21 Ce este tigaia pentru l murirea argintului i cuptorul pentru l murirea aurului: aceea este  
 bunul nume pentru un om. - 22 Pe nebun chiar dac l-ai pisa cu pis logul în piu , în mijlocul

gr un elor, nebunia tot n'ar ie i din el. - <sup>23</sup> Îngrije te bine de oile tale, i ia seama la turmele  
<sup>24</sup> tale. C ci nici o bog ie nu ine vecinic, i nici cununa nu r mîne pe vecie. - <sup>25</sup> Dup ce  
se ridic fînul, se arat verdea a nou , i ierburile de pe mun i sînt strînse. - <sup>26</sup> Miei sînt  
pentru îmbr c minte, i apii pentru plata ogorului; <sup>27</sup> laptele caprelor i-ajunge pentru  
hrana ta, a casei tale, i pentru între inerea slujnicelor tale.

## Chapter 28

<sup>1</sup> Cel r u fugе f r s fie urm rit, dar cel neprih nit îndr zne te ca un leu tîn r. -  
<sup>2</sup> Cînd este r scoal într'o ar , sînt mul i capi, dar cu un om priceput i încercat, domnia  
d inue te. - <sup>3</sup> Un om s rac care apas pe cei obijdui i, este ca o rupere de nori care aduce  
lips de pîne. - <sup>4</sup> Ceice p r sesc legea, laud pe cel r u, dar ceice p zesc legea se mînie pe  
el. - <sup>5</sup> Oamenii deda i la r u nu în eleg ce este drept, dar ceice caut pe Domnul în eleg  
totul. - <sup>6</sup> Mai mult pre uie te s racul care umbl în neprih nirea lui, decît bogatul care  
umbl pe c i sucite. - <sup>7</sup> Celce p ze te legea, este un fiu priceput, dar celce umbl cu cei  
desfrîna i face ru ine tat lui s u. - <sup>8</sup> Cine î i înmul e te avu iile prin dobînd i  
cam t , le strînge pentru celce are mil de s raci. - <sup>9</sup> Dac cineva î i întoarce urechea ca  
s n'asculte legea, chiar i rug ciunea lui este o scîrb . - <sup>10</sup> Cine r t ce te pe oamenii  
f r prihan pe calea cea rea, cade în groapa pe care a s pat -o, dar oamenii f r prihan  
mo tenesc fericirea. - <sup>11</sup> Omul bogat se crede în elept, dar s racul care este priceput î l  
cerceteaz . - <sup>12</sup> Cînd biruiesc cei neprih ni i, este o mare slav , dar cînd se înal cei r i,  
fiecare se ascunde. - <sup>13</sup> Cine î i ascunde f r delegile, nu prop e te, dar cine le  
m rturise te i se las de ele, cap t îndurare. - <sup>14</sup> Ferice de omul care se teme necontentit,  
dar cel ce- i împietre te inima cade în nenorocire. - <sup>15</sup> Ca un leu care r cne te i ca un urs  
fl mînd, a a este cel r u care st pîne te peste un popor s rac. - <sup>16</sup> Un voivod f r  
pricepere î i înmul e te faptele de asuprire, dar cel ce ur te l comia î i lunge te zilele.



<sup>17</sup> - Un om al cărui cuget este încărcat cu sîngele altuia, fugă pînă la groapă : nimeni să nu  
 -l oprească . - <sup>18</sup> Cine umblă în neprihănire, găsește mîntuirea, dar cine umblă pe două  
 căi strălucite cade într-o groapă . - <sup>19</sup> Cine își lucrează cîmpul are belug de pîine, dar cine  
 aleargă după lucruri de nimic are belug de sărăcie. - <sup>20</sup> Un om credincios este nepădărit  
 de binecuvîntări, dar cel care vrea să se îmbogățească repede nu rămîne nepedepsit. - <sup>21</sup> Nu  
 este bine să cauți la fața oamenilor; chiar pentru o bucată de pîine poate un om să se dedea  
 la păcat. - <sup>22</sup> Un om pizmaș se grăbește să se îmbogățească, și nu ține cont de lipsa sa  
 veni peste el. - <sup>23</sup> Cine muștră pe alții, găsește mai mult rău decît pe urmă, decît  
 cel cu limba lîngăritoare. - <sup>24</sup> Cine fură pe tatăl său și pe mama sa, și zice că nu este un  
 păcat, este tovarăș cu nimicitorul. - <sup>25</sup> Cel lacom stîrnește certuri, dar cel care se încrede în  
 Domnul este sigur din belug. - <sup>26</sup> Cine se încrede în inima lui este un nebun, dar cine umblă  
 în încredințare va fi mîntuit. - <sup>27</sup> Cine dă răcului, nu duce lipsă, dar cine închide ochii, este  
 încărcat cu blesteme. - <sup>28</sup> Cînd se înalță cei răi, fiecare se ascunde, dar cînd pier ei, cei buni  
 se înmulțesc. -

## Chapter 29

<sup>1</sup> Un om care se împotrivesc tuturor muștrilor, va fi zdrobit deodată în război. -  
<sup>2</sup> Cînd se înmulțesc cei buni, poporul se bucură, dar cînd stă pînea pe cer, poporul geme.  
<sup>3</sup> Cine iubesc în încredințarea înveselește pe tatăl său, dar cine umblă cu curvele risipește  
 averea. - <sup>4</sup> Un împărat întărește țara prin dreptate, dar cine ia mită, o nimicește. - <sup>5</sup> Cine  
 lîngărește pe aproapele său, își întinde un laș pe gura lui. - <sup>6</sup> În păcatul omului rău este  
 o cursă, dar cel bun biruie și se bucură. - <sup>7</sup> Cel bun pricepe pricina săracilor, dar cel rău nu  
 poate să o priceapă. - <sup>8</sup> Cei uratici aprind focul în cetate, dar în elepții potolește mînia. -  
<sup>9</sup> Cînd se ceartă un înțelept cu un nebun, să se tot supere sau să tot rîdă, căci pacea nu se  
 face. - <sup>10</sup> Oamenii setoși de sînge ursc pe omul fără prihană, dar oamenii fără prihană

11  
 îi ocrotesc via a. - Nebunul îi arat toată patima, dar în eleptul o st pîne te. - 12 Cînd  
 celce st pîne te d ascultare cuvintelor mincinoase, to i slujitorii lui sînt ni te r i. -  
 13 S racul i asupritorul se întîlnesc, dar Domnul le lumineaz ochii la amîndoi, 14 Un împ rat  
 care judec pe s raci dup adev r, î i va avea scaunul de domnie înt rit pe vecie. - 15 Nuiiua  
 i certarea dau în elepciunea, dar copilul l sat de capul lui face ru ine mamei sale. - 16 Cînd  
 se înmul esc cei r i, se înmul e te i p catul, dar cei buni le vor vedea c derea. -  
 17 Pedepse te- i fiul, i el î i va da odihn , i î i va aduce desf tare sufletului. - 18 Cînd  
 nu este nicio descoperire dumnezeiasc , poporul este f r frîu; dar fericite de poporul care  
 p ze te legea! - 19 Nu prin vorbe se pedepse te un rob, c ci chiar dac pricepe, n'ascult .  
 20 - Dac vezi un om care vorbe te nehibzuit, po i s n d jduie ti mai mult dela un  
 21 nebun decît dela el. - Slujitorul pe care -l r sfe i din copil rie, la urm ajunge de se crede  
 22 fiu. - Un om mînios stîrne te certuri, i un înfuriat face multe p cate. - 23 Mîndria unui om  
 24 îl scoboar , dar cine este smerit cu duhul cap t cinste. - Cine împarte cu un ho î i  
 25 ur te via a, aude blestemul, i nu spune nimic. - Frica de oameni este o curs , dar cel  
 26 ce se încrede în Domnul n'are de ce s se team . - Mul i umbl dup bun voin a celui  
 27 ce st pîne te, dar Domnul este acela care face dreptate fiec ruia. Omul nelegiuit este o  
 scîrb înaintea celor neprih ni i, dar cel ce umbl f r prihan este o scîrb înaintea  
 celor r i.

### Chapter 30

1 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache. Cuvintele în elepte rostite de omul acesta pentru Itiel,  
 pentru Itiel i pentru Ucal. 2 Negre it, sînt mai prost decît oricine, i n'am pricepere de om.  
 3 N'am înv at în elepciunea, i nu cunosc tiin a sfin ilor. 4 Cine s'a suit la ceruri, i  
 cine s'a pogorît din ele? Cine a adunat vîntul în pumnii lui? Cine a strîns apele în haina lui? Cine  
 a hot rît toate marginile p mîntului? Cum se nume te el, i cum cheam pe fiul s u? tii  
 5 tu lucrul acesta? - Orice cuvînt al lui Dumnezeu este încercat. El este un scut pentru ceice se  
 6 încred în El. N'ad uga nimic la cuvintele Lui, ca s nu te pedepseasc , i s fii g sit

mincinos. - <sup>7</sup> Dou lucruri Îi cer; nu mi le opri, înainte de moarte! <sup>8</sup> Departează de la mine  
 neadevărul și cuvântul mincinos; nu-mi da nici șrăcie, nici bogăție, dă-mi pâinea care-mi  
 trebuie. <sup>9</sup> Ca nu cumva, în belug, să mă lepăd de tine, și să zic: „Cine este Domnul?”  
 Sau ca nu cumva în șrăcie, să fur, și să iau în deert Numele Dumnezeului Meu. - <sup>10</sup> Nu  
 cleveți pe un slujitor la stăpînul lui, ca să nu te blesteme și să te faci vinovat. - <sup>11</sup> Este un  
 neam de oameni care blastăm pe tatăl său, și nu binecuvintează pe mamă-sa. <sup>12</sup> Este un  
 neam de oameni care se crede curat, și totuși, nu este șpălat de întinziunea lui. <sup>13</sup> Este un  
 neam de oameni ai căror ochi sînt trufași, și cari își înpleoapele sus. <sup>14</sup> Este un neam de  
 oameni, ai căror dinți sînt niște săbii, și ale căror masele sînt niște cuite, ca să  
 mă nînce pe cel nenorocit de pe pământ, și pe cei lipsiți dintre oameni. - <sup>15</sup> Lipitoarea are  
 două fete: „Dă! dă!” Trei lucruri sînt nesăioase, patru lucruri nu zic niciodată: „Destul!”  
<sup>16</sup> și anume: Locuința morților, femeia steapă, pământul, care nu este sursă de apă, și  
 focul, care nu zice niciodată: „Destul!” - <sup>17</sup> Pe ochiul care își bate joc de tatăl său, și  
 nesocotește ascultarea de mamă, îl vor scobi corbii de la pîrîu, și îl vor mânca puii de vultur. -  
<sup>18</sup> Trei lucruri sînt mai pesus de puterile mele, și chiar patru pe cari nu le pot pricepe: <sup>19</sup> urma  
 vulturului pe cer, urma arpelui pe stîncă, urma corbiei în mijlocul mării, și urma omului  
 la o fată. <sup>20</sup> Tot așa este și calea femeii preacurve: ea mă nînce, și se terge la gură, și  
 apoi zice: „N-am făcut nimic rău.” - <sup>21</sup> Trei lucruri fac să se răscălească omul, și patru  
 lucruri nu le poate suferi: <sup>22</sup> un rob, care a început să împărătească, un nebun, care are pîne  
 din belug, <sup>23</sup> o femeie dispregiată care se mîrșăie, și o roabă care moțenește pe  
 stăpîn-sa. - <sup>24</sup> Patru vieturi sînt mai mici pe pământ, și totuși din cele mai înțelepte:  
<sup>25</sup> furnicile, cari nu sînt un popor tare, dar își pregătesc hrana vară, <sup>26</sup> oarecii de munte, cari  
 nu sînt un popor puternic, dar își așază locuința în stînci; <sup>27</sup> lăcustele n'au împărat, și  
 totuși pornesc toate în cetate; <sup>28</sup> pîianjenul îl poartă și prinde cu mîinile, și se gîndește totuși în  
 casele împăraților. <sup>29</sup> Trei ființe au o înțelegere frumoasă, și patru au mers mare: <sup>30</sup> leul,  
 viteazul dobitoacelor, care nu se dă înapoi dinaintea nimănui, <sup>31</sup> calul închingat gata, și apul;  
 și împăratul, căruia nimănui nu-i poate sta împotrivă. - <sup>32</sup> Dacă mîndria te împinge la fapte

de nebunie, i dac ai gânduri rele, pune mîna la gur :<sup>33</sup> c ci baterea laptelui d smîntîn ,  
sc rpinarea nasului d sînge, i stoarcerea mîniei d certuri.

### Chapter 31

<sup>1</sup> Cuvintele împ ratului Lemuel. Înv tura pe care i -o d dea mam -sa. <sup>2</sup> Ce s - i spun, fiule? Ce s - i spun fiul trupului meu? Ce s - i spun, fiule, rodul juruin elor mele?  
<sup>3</sup> Nu- i da femeilor vlaga, i desmierd rile tale celor ce pierd pe împ ra i. <sup>4</sup> Nu se cade împ ra ilor, Lemuele, nu se cade împ ra ilor s bea vin, nici voivozilor s umble dup  
b uturi tari; <sup>5</sup> ca nu cumva, bînd, s uite legea, i s calce drepturile tuturor celor nenoroci i.  
<sup>6</sup> Da i b uturi tari celui ce piere, i vin, celui cu sufletul am rît; <sup>7</sup> ca s bea s - i uite s r cia, i s nu- i mai aduc aminte de necazurile lui. - <sup>8</sup> Deschide- i gura pentru cel  
mut, pentru pricina tuturor celor p r si i! <sup>9</sup> Deschide- i gura, judec cu dreptate, i ap r  
pe cel nenorocit i pe cel lipsit. <sup>10</sup> Cine poate g si o femeie cinstit ? Ea este mai de pre decît  
m rg ritarele. <sup>11</sup> Inima b rbatului se încrede în ea, i nu duce lips de venituri. <sup>12</sup> Ea îi face  
bine, i nu r u, în toate zilele vie ii sale. <sup>13</sup> Ea face rost de lîn i de in, i lucreaz cu  
mîni harnice. <sup>14</sup> Ea este ca o corabie de nego ; de departe î i aduce pînea. <sup>15</sup> Ea se scoal cînd  
este înc noapte, i d hran casei sale, i împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale. <sup>16</sup> Se  
gînde te la un ogor, i -l cump r ; din rodul muncii ei s de te o vie. - <sup>17</sup> Ea î i încinge  
mijlocul cu putere, i î i o ele te bra ele. <sup>18</sup> Vede c munca îi merge bine, lumina ei nu  
se stinge noaptea. <sup>19</sup> Ea pune mîna pe furc , i degetele ei in fusul. <sup>20</sup> Ea î i întinde mîna  
c tre cel nenorocit, î i întinde bra ul c tre cel lipsit. <sup>21</sup> Nu se teme de z pad pentru casa  
ei, c ci toat casa ei este îmbr cat cu c rmiziu. <sup>22</sup> Ea î i face învelitori, are haine de in  
sup ire i purpur . <sup>23</sup> B rbatul ei este bine v zut la por i, cînd ade cu b trîinii rii.  
<sup>24</sup> Ea face c m i, i le vinde, i d cing tori negustorului. <sup>25</sup> Ea este îmbr cat cu  
t rie i slav , i rîde de ziua de mîne. <sup>26</sup> Ea deschide gura cu în elepciune, i înv turi

pl cute îi sînt pe limb .<sup>27</sup> Ea vegheaz asupra celor ce se petrec în casa ei, i nu m nînc  
 pînea lenevirii.<sup>28</sup> Fiii ei se scoal , i o numesc fericit ; b rbatul ei se scoal , i -i aduce  
 laude zicînd:<sup>29</sup> „Multe fete au o purtare cinstit , dar tu le întreci pe toate.”<sup>30</sup> Desmerd rile  
 sînt în el toare, i frumuse a este de art , dar femeia care se teme de Domnul va fi  
 l udat .<sup>31</sup> R spl ti i -o cu rodul muncii ei, i faptele ei s'o laude la por ile cet ii

## Ecclesiastes

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvintele Eclesiastului, fiul lui David, împ ratul Ierusalimului. <sup>2</sup> O, de ert ciune a  
 de ert ciunilor, zice Eclesiastul, o de ert ciune a de ert ciunilor! Totul este de ert ciune.  
<sup>3</sup> Ce folos are omul din toat truda pe care i -o d supt soare? <sup>4</sup> Un neam trece, altul vine, i  
 p mîntul r mîne vecinic în picioare. <sup>5</sup> Soarele r sare, apune i alearg spre locul de unde  
 r sare din nou. <sup>6</sup> Vîntul sufl spre miaz -zi, i se întoarce spre miaz -noapte; apoi iar  
 se întoarce, i începe din nou acelea i rotituri. <sup>7</sup> Toate rîurile se vars în mare, i marea tot  
 nu se umple: ele alearg necurmat spre locul de unde pornesc, ca iar s porneasc de acolo.  
<sup>8</sup> Toate lucrurile sînt într'o necurmat fr mîntare, a a cum nu se poate spune; ochiul nu se mai  
 satur privind, i urechea nu obose te auzind. <sup>9</sup> Ce a fost, va mai fi, i ce s'a f cut, se va  
 mai face; nu este nimic nou supt soare. <sup>10</sup> Dac este vreun lucru despre care s'ar putea spune:  
 „Iat ceva nou!” de mult lucrul acela era i în veacurile dinaintea noastr . <sup>11</sup> Nimeni nu- i  
 mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; i ce va mai fi, ce se va mai întîmpla mai pe urm nu  
 va l sa nici o urm de aducere aminte la cei ce vor tr i mai tîrziu. <sup>12</sup> Eu, Eclesiastul, am fost  
 împ rat peste Israel, în Ierusalim. <sup>13</sup> Mi-am pus inima s cercetez i s adîncesc cu  
 în elepciune tot ce se întîmpl supt ceruri: iat o îndeletnicire plin de trud , la care supune  
 Dumnezeu pe fiii oamenilor. <sup>14</sup> Am v zut tot ce se face supt soare; i iat c totul este  
 de ert ciune i goan dup vînt! <sup>15</sup> Ce este strîmb, nu se poate îndrepta, i ce lipse te

nu poate fi trecut la număr. <sup>16</sup> Am zis în mine însumi: „Iată că am sporit și am întrecut în  
 în elepciune pe toți cei ce au stat pînă înaintea mea peste Ierusalim, și mintea mea a văzut  
 mult în elepciune și înțelepciune. <sup>17</sup> Mi-am pus inima să cunosc în elepciunea, și să  
 cunosc prostia și nebunia. Dar am în eles că această este goană după vînt. <sup>18</sup> Căci  
 unde este mult în elepciune, este și mult necaz, și cine are multe, are și mult durere.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Am zis inimii mele: „Haide! vreau să te încerc cu veselie, și gust fericierea.” Dar iată  
 că și aceasta este o deertăciune. <sup>2</sup> Am zis rîsului: „Ești o nebunie!” și veseliei: „Ce te  
 înleli degeaba?” <sup>3</sup> Am hotărît în inima mea să-mi veselesc trupul cu vin, în timp ce inima mea  
 va cărmui cu înțelepciune, și să stăruiesc astfel în nebunie, pînă voi vedea ce este bine să fac  
 fiii oamenilor sub ceruri, în tot timpul vieții lor. <sup>4</sup> Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case,  
 mi-am sădit vii; <sup>5</sup> mi-am făcut grădini și livezi de pomi, și am sădit în ele tot felul de pomi  
 roditori. <sup>6</sup> Mi-am făcut iazuri, ca să udă dumbrava unde cresc copacii. <sup>7</sup> Am cumpărat robi și  
 roabe, și am avut copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi, mai mult de cît toți cei  
 ce fuseser înainte de mine în Ierusalim. <sup>8</sup> Mi-am strîns argint și aur, și bogății ca de  
 împărați și regi. Mi-am adus cîntăre și cîntăre, și desfășurarea fiilor oamenilor:  
<sup>9</sup> o mulțime de femei. Am ajuns mare, mai mare de cît toți cei ce erau înaintea mea în Ierusalim.  
<sup>10</sup> Mi-am strălucit chiar în elepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima  
 delăncioasă veselie, căci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea  
 din toată osteneala mea. <sup>11</sup> Apoi, cînd m'am uitat cu băgare de seamă la toate lucrurile pe  
 care le făcusem cu mîinile mele, și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai  
 deertăciune și goană după vînt, și că nu este nimic trainic sub soare. <sup>12</sup> Atunci mi-am  
 întors privirile spre înțelepciune, prostie și nebunie. -Căci ce va face omul care va veni după  
 împărat? Ceeace s'a făcut și mai înainte. - <sup>13</sup> și am văzut, că în elepciunea este cu ațit  
 mai de folos de cît nebunia, cu cît este mai de folos lumina de cît întunerecul; <sup>14</sup> în eleptul își  
 are ochii în cap, iar nebunul umblă în întunerec. Dar am băgat de seamă că și unul și altul  
<sup>15</sup> au aceea soartă. și am zis în inima mea: „Dacă și eu voi avea aceea soartă ca nebunul,

atunci pentru ce am fost mai în elept?` i am zis în inima mea: „, i aceasta este o  
 de ert ciune.` 16 C ci pomenirea în eleptului nu este mai vecinic de cât a nebunului: chiar  
 în zilele urm toare totul este uitat. i apoi i în eleptul moare, i nebunul! 17 Atunci am urât  
 via a c ci nu mi -a pl cut ce se face supt soare: totul este de ert ciune i goan dup  
 vînt. 18 Mi-am urât pîn i toat munca pe care am f cut -o supt soare, munc pe care o las  
 omului care vine dup mine, ca s se bucure de ea. 19 i cine tie dac va fi în elept sau  
 nebun? i totu el va fi st pîn pe toat munca mea, pe care am agonisit -o cu trud i  
 în elepciune supt soare. i aceasta este o de ert ciune. 20 Am ajuns pîn acolo c m'a  
 apucat o mare desn dejde de toat munca pe care am f cut -o supt soare. 21 C ci este câte un  
 om care a muncit cu în elepciune, cu pricepere i cu izbînd , i las rodul muncii lui unui  
 om care nu s'a ostenit deloc cu ea. i aceasta este o de ert ciune i un mare r u. 22 C ci,  
 drept vorbind, ce folos are omul din toat munca lui i din toat str duin a inimii lui, cu  
 care se trude te supt soare? 23 Toate zilele lui sînt pline de durere, i truda lui nu este de cât  
 necaz: nici m car noaptea n'are odihn inima lui. i aceasta este o de ert ciune. 24 Nu este  
 alt fericire pentru om decît s m nînce i s bea, i s - i înveseleasc sufletul cu ce  
 este bun din agoniseala lui! Dar am v zut c i aceasta vine din mîna lui Dumnezeu. 25 Cine,  
 în adev r, poate s m nînce i s se bucure f r El? 26 C ci El d omului pl cut Lui  
 în elepciune, tiin i bucurie; dar celui p c tos îi d grija s strîng i s'adune,  
 ca s dea celui pl cut lui Dumnezeu! i aceasta este o de ert ciune i goan dup vînt.

### Chapter 3

1 Toate î i au vremea lor, i fiecare lucru de supt ceruri î i are ceasul lui. 2 Na terea î i  
 are vremea ei, i moartea î i are vremea ei; s ditul î i are vremea lui, i smulgerea celor  
 s dite î i are vremea ei. 3 Uciderea î i are vremea ei, i t m duirea î i are vremea ei;  
 d rîmarea î i are vremea ei, i zidirea î i are vremea ei; 4 plînsul î i are vremea lui, i rîsul  
 î i are vremea lui; bocitul î i are vremea lui, i jucatul î i are vremea lui; 5 aruncarea cu pietre  
 î i are vremea ei, i strîngerea pietrelor î i are vremea ei; î mbr i area î i are vremea ei,  
 i dep rtarea de î mbr i ri î i are vremea ei; 6 c utarea î i are vremea ei, i perderea

7  
 1 i are vremea ei; p strarea 1 i are vremea ei, i lep darea 1 i are vremea ei; ruptul 1 i  
 are vremea lui, i cusutul 1 i are vremea lui; t cerea 1 i are vremea ei, i vorbirea 1 i are  
 vremea ei; 8  
 iubitul 1 i are vremea lui, i uritul 1 i are vremea lui; r zboiul 1 i are vremea  
 lui, i pacea 1 i are vremea ei. 9 Ce folos are cel ce munce te din truda lui? 10 Am v zut la  
 ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. 11 Orice lucru El îl face frumos la vremea  
 lui; a pus în inima lor chiar i gândul vecinicieii, m carc omul nu poate cuprinde, dela început  
 pîn la sfîr it, lucrarea pe care a f cut -o Dumnezeu. 12 Am ajuns s cunosc c nu este alt  
 fericire pentru ei decît s se bucure i s tr iasc bine în via a lor; 13 dar i faptul c  
 un om m nînc i bea i duce un trai bun în mijlocul întregei lui munci, este un dar dela  
 Dumnezeu. 14 Am ajuns la cuno tin a c tot ce face Dumnezeu d inuie te în veci, i la  
 ceea ce face El nu mai este nimic de ad ugat i nimic de sc zut, i c Dumnezeu face a a  
 pentru ca lumea s se team de El. 15 Ce este, a mai fost, i ce va fi, a mai fost; i Dumnezeu  
 aduce iar înapoi ce a trecut. 16 Am mai v zut supt soare c în locul rînduit pentru judecat  
 domne te nelegiuirea, i c în locul rînduit pentru dreptate este r utate. 17 Atunci am zis în  
 inima mea: „Dumnezeu va judeca i pe cel bun i pe cel r u; c ci El a sorocit o vreme pentru  
 orice lucru i pentru orice fapt .” 18 Am zis în inima mea c acestea se întîmpl numai pentru  
 oameni, ca s -i cerce Dumnezeu, i ei în i i s vad c nu sînt decît ni te dobitoace.  
 19 C ci soarta omului i a dobitocului este aceea ; aceea soart au amîndoi; cum moare  
 unul, a a moare i celalt, to i au aceea suflare, i omul nu întrece cu nimic pe dobitoc;  
 c ci totul este de ert ciune. 20 Toate merg la un loc; toate au fost f cute din rîn , i  
 toate se întorc în rîn . 21 Cine tie dac suflarea omului se suie în sus, i dac suflarea  
 dobitocului se pogoar în jos în p mînt? 22 A a c am v zut c nu este nimic mai bun  
 pentru om decît s se veseleasc de lucr rile lui: aceasta este partea lui. C ci cine -l va face  
 s se bucure de ce va fi dup el?

#### Chapter 4

1  
 M'am uitat apoi la toate asupririle cari se fac supt soare; i iat c cei ap sa i vars  
 lacr mi, i nu este nimeni s -i mîngîie! Ei sînt prad sîlnicieii asupritorilor lor, i n'are cine



s -i mîngîie! <sup>2</sup> i am g sit c mor ii, cari au murit mai înainte, sînt mai ferici i decît cei  
 vii, cari sînt înc în via . <sup>3</sup> Dar mai fericit decît amîndoi am g sit pe celce nu s'a n scut  
 înc , fiindc n'a v zut toate relele cari se petrec supt soare. <sup>4</sup> Am mai v zut c orice munc  
 i orice iscusin la lucru î i are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia. i aceasta este  
 o de ert ciune i goan dup vînt. <sup>5</sup> Nebunul î i încruci eaz mînile, i î i m nînc  
 îns carnea lui. <sup>6</sup> Mai bine o mîn plin de odihn , decît amîndoi pumnii plini de trud  
 i goan dup vînt. <sup>7</sup> Am mai v zut o alt de ert ciune supt soare. <sup>8</sup> Un om este singur  
 singurel, n'are nici fiu, nici frate, i totu munca lui n'are sfîr it, ochii nu i se satur niciodat  
 de bog ii, i nu se gînde te: „Pentru cine muncesc eu, i-mi lipsesc sufletul de pl ceri?”  
 i aceasta este o de ert ciune i un lucru r u. <sup>9</sup> Mai bine doi decît unul, c ci iau o plat  
 cu atît mai bun pentru munca lor. <sup>10</sup> C ci, dac se întîmpl s cad , se ridic unul pe  
 altul; dar vai de cine este singur, i cade, f r s aib pe altul care s -l ridice! <sup>11</sup> Tot a a,  
 dac se culc doi împreun , se înc lzesc unul pe altul, dar cum are s se înc lzesc dac  
 e singur? <sup>12</sup> i dac se scoal cineva asupra unuia, doi pot s -i stea împotriv ; i funia  
 împletit în trei nu se rupe u or. <sup>13</sup> Mai bine un copil s rac i în elept decît un împ rat  
 b trîn i f r minte, care nu în elege c trebuie s se lase îndrumat; <sup>14</sup> c ci el poate s  
 ias din temni ca s domneasc , m carc poate chiar s se fi n scut s rac în  
 împ r ia celui din urm . <sup>15</sup> Am v zut pe to i cei vii, cari umbl supt soare, înconjurînd  
 pe copilul, care avea s urmeze dup împ rat i s domneasc în locul lui. <sup>16</sup> F r sfîr it  
 era tot poporul, în fruntea c ruia mergea el. i totu , ceice vor veni dup el nu se vor bucura  
 de el. C ci i aceasta este o de ert ciune i goan dup vînt.

## Chapter 5

<sup>1</sup> P ze te- i piciorul, cînd intri în Casa lui Dumnezeu, i apropie-te mai bine s ascul i,  
 decît s aduci jertfa nebunilor; c ci ei nu tiu c fac r u cu aceasta. <sup>2</sup> Nu te gr bi s  
 deschizi gura, i s nu- i rosteasc inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; c ci  
 Dumnezeu este în cer, i tu pe p mînt, de aceea s nu spui vorbe multe. <sup>3</sup> C ci, dac visurile

se nasc din mul imea grijilor, prostia nebulului se cunoa te din mul imea cuvintelor. <sup>4</sup> **Dac**  
 ai f cut o juruin lui Dumnezeu, nu z bovi s'o împline ti, c ci Lui nu -I plac cei f r  
 minte; de aceea împline te juruin a, pe care ai f cut -o. <sup>5</sup> **Mai bine s nu faci nicio juruin ,**  
 decât s faci o juruin i s n'o împline ti. <sup>6</sup> **Nu l sa gura s te bage în p cat, i nu**  
 zice înaintea trimesului lui Dumnezeu: „M'am pripit.`` **Pentruce s Se mînie Dumnezeu din pricina**  
 cuvintelor tale, i s nimiceasc lucrarea mînilor tale? <sup>7</sup> **C ci, dac este de ert ciune în**  
 mul imea visurilor, nu mai pu in este i în mul imea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu.  
<sup>8</sup> **Cînd vezi în ar pe cel s rac n p stuit i j fuit în numele dreptului i drept ii, s**  
 nu te miri de lucrul acesta! **C ci peste cel mare vegheaz altul mai mare, i peste ei to i Cel**  
 Prea Înalt. <sup>9</sup> **Dar un folos pentru ar în toate privin ele, este un împ rat pre uit în ar .**  
<sup>10</sup> **Cine iube te argintul, nu se satur niciodat de argint, i cine iube te bog ia mult ,**  
 nu trage folos din ea. i aceasta este o de ert ciune! <sup>11</sup> **Cînd se înmul esc bun t ile, se**  
 înmul esc i ceice le pap : i ce folos mai are din ele st pînul lor decât c le vede cu ochii?  
<sup>12</sup> **Dulce este somnul lucr torului, fie c a mîncat mult, fie c a mîncat pu in; dar pe cel bogat**  
 nu -l las îmbuibarea s doarm . <sup>13</sup> **Este un mare r u, pe care l-am v zut supt soare: avu ii**  
 p strate spre nefericirea st pînului lor. <sup>14</sup> **Dac se perd aceste bog ii prin vreo înfîmplare**  
 nenorocit , i el are un fiu, fiului nu -i r mîne nimic în mîni. <sup>15</sup> **Cum a ie it de gol din pîntecele**  
 mamei sale, din care a venit, a a se întoarce, i nu poate s ia nimic în mîn din toat osteneala  
<sup>16</sup> **lui. i acesta este un mare r u, anume c se duce cum venise; i ce folos are el c s'a trudit**  
 în vînt? <sup>17</sup> **Ba înc , toat via a lui a mai trebuit s m nînce cu necaz, i a avut mult**  
 durere, grij i sup rare. <sup>18</sup> **Iat ce am v zut: este bine i frumos ca omul s m nînce**  
 i s bea, i s tr iasc bine în mijlocul muncii lui, cu care se trude te supt soare, în toate  
 zilele vie ii lui, pe cari i le -a dat Dumnezeu; c ci aceasta este partea lui. <sup>19</sup> **Dar dac a dat**  
 Dumnezeu cuiva avere i bog ii, i i -a îng duit s m nînce din ele, s - i ia partea  
 lui din ele, i s se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar dela Dumnezeu. <sup>20</sup> **C ci**  
 nu se mai gînde te mult la scurtimea zilelor vie ii lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima  
 de bucurie.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Este un r u, pe care l-am v zut supt soare, i care se întîlne te des între oameni. <sup>2</sup> Este, de pild , un om c ruia i -a dat Dumnezeu avere, bog ii, i slav , a a c nu -i lipse te nimic din ce -i dore te sufletul; dar Dumnezeu nu -l las s se bucure de ele, ci un str in se bucur de ele: aceasta este o de ert ciune i un r u mare. <sup>3</sup> Chiar dac un om ar avea o sut de copii, i ar tr i mul i ani, -oricît de mult i s'ar m ri num rul zilelor anilor lui, dar dac nu i se satur sufletul de bun t ile agonisite de el, i dac nici de înmormîntare n'are parte, eu zic c o st rpitur este mai fericit decît el. <sup>4</sup> C ci aceasta din urm pierie odat cu venirea ei, se duce în întunerec, i numele îi r mîne acoperit cu întunerec; <sup>5</sup> n'a v zut, nici n'a cunoscut soarele; i de aceea este mai bine de ea decît de omul acela. <sup>6</sup> i de ar tr i chiar de dou ori o mie de ani un astfel de om, f r s se bucure de fericire, nu merg toate la un loc? <sup>7</sup> Toat truda omului este pentru gura lui, i totu poftete nu i se împlinesc niciodat . <sup>8</sup> C ci ce are în eleptul mai mult decît nebunul? Ce folos are nenorocitul care tie s se poarte înaintea celor vii? <sup>9</sup> Mai bine ce vezi cu ochii decît fr mîntare de poftete neîmplinite: i aceasta este o de ert ciune i goan dup vînt. <sup>10</sup> Ce este omul, se cunoa te dup numele care i s'a dat de mult: se tie c este din p mînt, i nu poate s se judece cu celce este mai tare decît el. <sup>11</sup> C ci chiar dac face mult verb , care doar înmul e te de ert ciunea, ce folos are omul din ea? <sup>12</sup> C ci cine tie ce este bine pentru om în via , în toate zilele vie ii lui de vie uire de art , pe cari le petrece ca o umbr ? i cine poate s spun omului ce va fi dup el supt soare?

## Chapter 7

<sup>1</sup> Mai mult face un nume bun de cît untdelemnul mirositor, i ziua mor ii de cît ziua na terii. <sup>2</sup> Mai bine s te duci într'o cas de jale de cît s te duci într'o cas de petrecere; c ci acolo î i aduci aminte de sfîr itul oric rui om, i cine tr ie te, î i pune la inim lucrul acesta. <sup>3</sup> Mai bun este întristarea decît rîsul; c ci prin întristarea fe ei inima se face mai bun . <sup>4</sup> Inima în elep ilor este în casa de jale, iar inima celor f r minte este în casa petrecerii. <sup>5</sup> Mai bine s ascul i muștrarea în eleptului de cît s ascul i la cîntecul celor f r minte. <sup>6</sup> C ci rîsul celor f r minte este ca pîr itul spinilor supt c ldare. i aceasta este o de ert ciune.

7  
Averea luat prin sil înnebune te pe cel în elept, i mita stric inima. 8  
Mai bun este  
sfr itul unui lucru de cât începutul lui; mai bine cel bun la suflet de cât cel îngîmfat. 9  
Nu te gr bi  
s te mîinii în sufletul t u, c ci mînia locuie te în sînul nebunilor. 10  
Nu zice: „Cum se face  
c zilele de mai înainte erau mai bune de cât acestea?`` C ci nu din în elepciune întrebi a a.

11  
În elepciunea pre uie te cât o mo tenere, i chiar mai mult pentru cei ce v d soarele.

12  
C ci ocrotire d i în elepciunea, ocrotire d i argintul; dar un folos mai mult al  
tiin ei este c în elepciunea ine în via pe cei ce o au. 13  
Uit -te cu b gare de  
seam la lucrarea lui Dumnezeu: cine poate s îndrepte ce a f cut El strîmb? 14  
În ziua fericirii,  
fii fericit, i în ziua nenorocirii, gînde te-te c Dumnezeu a f cut i pe una i pe cealalt ,  
15  
pentruca omul s nu mai poat ti nimic din ce va fi dup el. Tot felul de lucruri am v zut  
în zilele de ert ciunii mele. Este cîte un om f r prihan , care pier e în neprih nirea lui,  
16  
i este cîte un nelegiuit, care o duce mult în r utatea lui. Nu fi prea neprih nit i nu te  
17  
ar ta prea în elept: pentru ce s te pierzi singur? Dar nu fi nici peste m sur de r u i  
18  
nu fi f r minte: pentru ce vrei s mori înainte de vreme? Bine este s ii la aceasta, dar  
nici pe cealalt s n'o la i din mîn ; c ci cine se teme de Dumnezeu, scap din toate acestea.

19  
În elepciunea face pe cel în elept mai tare de cât zece viteji, cari sînt într'o cetate. 20  
Fiindc  
pe p mînt nu este nici un om f r prihan , care s fac binele f r s p c tuiasc .

21  
Nu lua nici tu seama la toate vorbele cari se spun, ca nu cumva s'auzi pe sluga ta vorbindu-te de  
22  
r u! C ci tie inima ta de cîte ori ai vorbit i tu de r u pe al ii. 23  
Toate acestea le-am  
cercetat cu în elepciune. Am zis: „M voi în elep i.`` Dar în elepciunea a r mas departe  
24  
de mine. Cu mult mai departe decît era mai înainte, i ce adînc ! Cine o va putea g si?

25  
M-am apucat i am cercetat toate lucrurile, cu gînd s în eleg, s adîncesc, i s caut  
în elepciunea i rostul lucrurilor, i s pricep nebunia r ut ii i r t cirea prostiei.

26  
i am g sit c mai amar de cât moartea este femeia, a c rei inim este o curs i un  
la , i ale c rei mîni sînt ni te lan uri; cel pl cut lui Dumnezeu scap de ea, dar cel  
27  
p c tos este prins de ea. Iat ce am g sit, zice Ecclesiastul, cercetînd lucrurile unul cîte  
28  
unul, ca s le p trund rostul; iat ce-mi caut i acum sufletul, i n'am g sit. Din o mie  
29  
am g sit un om: dar o femeie n'am g sit în toate acestea. Numai, iat ce am g sit: c  
Dumnezeu a f cut pe oameni f r prihan , dar ei umbl cu multe iretenii.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Cine este ca cel în elept, și cine pricepe rostul lucrurilor? În elepciunea omului îi luminează fața, și asprimea feței îi se schimbă. <sup>2</sup> Eu îi spun: „Pze te poruncile împăratului, din pricina jurământului, făcut înaintea lui Dumnezeu. <sup>3</sup> Nu te grăbești să pleci dinaintea lui, și nu stăruie într'un lucru rău: căci el poate face tot ce vrea, <sup>4</sup> pentru că vorba împăratului are putere. Cine poate zice: „Ce faci?” <sup>5</sup> Pe cine pze te porunca, nu-l va atinge nici o nenorocire, dar inima în eleptului cunoaște în vremea judecării. <sup>6</sup> Căci pentru orice lucru este o vreme și o judecată și nenorocirea pășă pe om. <sup>7</sup> Dar el nu știe ce și cum se va întâmpla, căci n'are nici cine -i spune. <sup>8</sup> Omul nu este stăpân pe suflarea lui ca să o poată opri, și n'are nicio putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este izbăvire, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi. <sup>9</sup> Toate acestea le-am văzut, și mi-am îndreptat inima spre tot ce se face sub soare. Este o vreme când un om stăpânește peste alt om, ca să-l fac nenorocit. <sup>10</sup> Atunci am văzut pe cei răi îngropați și ducându-se la odihna lor, iar pe cei ce lucraseră cu neprihănire depărțându-se de locul sfânt și uitându-se în cetate. <sup>11</sup> Aceasta este o deertăciune! Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău. <sup>12</sup> Totuși, măcar pe cotosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, și au frică de El. <sup>13</sup> Dar cel rău, nu este fericit și nu-i va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru că n'are frică de Dumnezeu. <sup>14</sup> Este o deertăciune care se petrece pe pământ: și anume sînt oameni neprihăniți, cărora le merge că și celor răi cari fac fapte rele, și sînt și ei, cărora le merge că și celor neprihăniți, cari fac fapte bune. Eu zic că și <sup>15</sup> aceasta este o deertăciune. Am lădat dar petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mă nînce și să bea și să se veselească; iată ce trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe cari i le dă Dumnezeu sub soare. <sup>16</sup> Când mi-am pus inima să cunosc în elepciunea și să mă uit cu băgare de seamă la truda pe care <sup>17</sup> și-o dă omul pe pământ - căci omul nu vede somn cu ochii, nici zi nici noapte, - am văzut atunci toată lucrarea lui Dumnezeu, am văzut că omul nu poate să pătrundă ce se face sub soare; oricît s'ar trudi el să cerceteze, tot nu va putea afla; și chiar dacă în eleptul ar zice că a ajuns să înțeleagă, tot nu poate să găsească.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Da, mi-am pus inima în c utarea tuturor acestor lucruri, am cercetat toate aceste lucruri, i  
 am v zut c cei neprih ni i i în elep i, i faptele lor, sînt în mîna lui Dumnezeu, atît  
 dragostea cît i ura. Oamenii nu tiu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor. <sup>2</sup> Tuturor  
 li se întîmpl toate deopotriv : aceea soart are cel neprih nit i cel r u, cel bun i curat  
 ca i cel necurat, cel ce aduce jertf , ca i cel ce n'aduce jertf ; cel bun ca i cel p c tos,  
 cel ce jur ca i cel ce se teme s jure! <sup>3</sup> Iat cel mai mare r u în tot ce se face supt soare:  
 anume c aceea soart au to i. De aceea i este plin inima oamenilor de r utate, i  
 deaceea este atîta nebulie în inima lor tot timpul cît tr iesc. i dup aceea? Se duc la cei mor i.  
<sup>4</sup> C ci cine este scutit? Oricine tr ie te, tot mai trage n dejde; c ci un cîne viu face mai mult  
 decît un leu mort. <sup>5</sup> Cei vii, în adev r, m car tiu c vor muri; dar cei mor i nu tiu nimic,  
 i nu mai au nicio r splat , fiindc pîn i pomenirea li se uit . <sup>6</sup> i dragostea lor, i  
 ura lor, i pizma lor, de mult au i pierit, i niciodat nu vor mai avea parte de tot ce se face  
 supt soare. <sup>7</sup> Du-te, dar, de m nînc - i pînea cu bucurie, i bea- i cu inim bun vinul;  
 c ci de mult a g sit Dumnezeu pl cere în ce faci tu acum. <sup>8</sup> Hainele s - i fie albe, în orice  
 vreme, i untdelemnul s nu- i lipseasc de pe cap. <sup>9</sup> Gust via a cu nevasta, pe care o  
 iube ti, în tot timpul vie i tale de erte, pe care i -a dat -o Dumnezeu supt soare, în această  
 vreme trec toare; c ci aceasta î i este partea în via , în mijlocul trudei cu care te ostene ti  
 supt soare. <sup>10</sup> Tot ce g se te mîna ta s fac , f cu toat puterea ta! C ci, în locuin a  
 mor ilor, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuial , nici tiin , nici  
 în elepciune! <sup>11</sup> Am mai v zut apoi supt soare c nu cei iu i alearg , c nu cei viteji  
 cî tig r zboiul, c nu cei în elep i cî tig pînea, nici cei pricepu i bog ia, nici  
 cei înv a i bun voin a, ci toate atîrn de vreme i de împrejur ri. <sup>12</sup> C ci omul nu- i  
 cunoa te nici m car ceasul, întocmai ca pe tii prin i în mreaja nimicitoare, i ca p s rile  
 prinse în la ; ca i ei sînt prin i i fiii oamenilor în vremea nenorocirii, cînd vine f r veste  
 nenorocirea peste ei. <sup>13</sup> Am mai v zut urm toarea în elepciune supt soare, i mi s'a p rut  
 mare. <sup>14</sup> Era o mic cetate, cu pu ini oameni în ea; i a venit asupra ei un împ rat puternic,  
 a împresurat -o, i a ridicat mari înt rituri împotriva ei. <sup>15</sup> În ea se afla un om s rac dar în elept,  
 care a sc pat cetatea cu în elepciunea lui. i nimeni nu se gîndise la omul acela s rac. <sup>16</sup> Atunci  
 am zis: „Mai bun este în elepciunea de cît t ria!`` Totu în elepciunea s racului este

dispre uit , i nimeni nu -l ascult .<sup>17</sup> Cuvintele în elep ilor, ascultate în lini te, sînt  
mai de pre decît strig tele unuia care st pîne te între nebuni.<sup>18</sup> În elepciunea este mai de  
pre de cît sculele de r zboi; dar un singur p c tos nimice te mult bine.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Mu tele moarte stric i acresc untdelemnul negustorului de unsori; tot a a, pu in  
nebunie biruie în elepciunea i slava.<sup>2</sup> Inima în eleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului  
la sînga lui.<sup>3</sup> i pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipse te mintea, i spune tuturor  
c este un nebun!<sup>4</sup> Cînd izbucne te împotriva ta mînia celuice st pîne te, nu- i p r si  
locul, c ci sîngele rece te p ze te de mari p cate.<sup>5</sup> Este un r u pe care l-am v zut supt  
soare, ca o gre al , care vine dela celce cîrmuie te:<sup>6</sup> nebunia este pus în dreg torii înalte,  
iar boga ii stau în locuri de jos.<sup>7</sup> Am v zut robi c l ri, i voivozi mergînd pe jos ca ni te  
robi.<sup>8</sup> Cine sap groapa altuia, cade el în ea, i cine surp un zid, va fi mu cat de un sarpe.  
<sup>9</sup> Cine sfarm pietre, este r nit de ele, i cine despica lemne este în primejdie.<sup>10</sup> Cînd se  
toce te ferul, i r mîne neascu it, trebuie s - i îndoie ti puterile; de aceea la izbînd  
ajungi prin în elepciune.<sup>11</sup> Cînd mu c arpele, fiindc n'a fost vr jit, vr jitorul n'are  
niciun cî tig din me te ugal lui.<sup>12</sup> Cuvintele unui în elept sînt pl cute, dar buzele nebunului  
îi aduc pieirea.<sup>13</sup> Cel dintîi cuvînt care -i iese din gur este nebunie, i cel din urm este o  
nebunie i mai rea.<sup>14</sup> Nebunul spune o mul ime de vorbe, m carc omul nu tie ce se va  
întîmpla, i cine -i va spune ce va fi dup el?<sup>15</sup> Truda nebunului obose te pe celce nu cunoa te  
drumul spre cetate.<sup>16</sup> Vai de tine, ar , al c rei împ rat este un copil, i ai c rei voivozi  
benchetuiesc de diminea !<sup>17</sup> Ferice de tine ar , al c rei împ rat este de neam mare, i  
ai c rei voivozi m nînc la vremea potrivit , ca s - i înt reasc puterile, nu ca s se  
dedea la be ie!<sup>18</sup> Cînd mînile sînt lene e, se las grinda, i cînd se lenevesc mînile, plou  
în cas .<sup>19</sup> Ospe ele se fac pentru petrecere, vinul învesele te via a, iar argintul le d pe

20  
toate. Nu blestema pe împărat, nici chiar în gând, și nu blestema pe cel bogat în odaia în care  
te culci; căci s'ar putea întâmpla ca pas rea cerului să-ți duc vorba, și un sol înaripat  
să-ți dea pe față vorbele.

## Chapter 11

1 Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iar !  
2 Împarte-o în apte  
și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste tine.  
3 Când se umplu norii de  
ploaie, o varsă pe tine. Ori încotro ar cădea copacul, fie spre miază zi, fie spre miază noapte,  
4 în locul unde cade, acolo rămâne. Cine se uită după vânt, nu va sămăna, și cine se uită  
după nori, nu va secera.  
5 Cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecul  
femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate.  
6 Dimineața, samănă-și sămânța, și până seara nu lăsa mâna să se odihnească,  
fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sînt deopotrivă de bune.  
7 Dulce este lumina și o plăcere pentru ochi să vadă soarele.  
8 Deci, dacă un om trăiește  
mulți ani, să se bucure, în toți anii aceștia, și să se gîndească că multe vor fi zilele de  
9 întineresc. Tot ce va veni este de ertăciune. Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inimă  
veselă cînd ești tânăr, umblă pe căile alese de inimă ta și plăcuțe ochilor tăi; dar știi  
10 că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată. Gone te orice necaz din inimă  
ta, și depărtează răul din trupul tău; căci tinerețea și zorile vieții sînt trecătoare.

## Chapter 12

1 Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele  
și până nu se apropie anii, cînd vei zice: „Nu găsesc nici o plăcere în ei”;  
2 până nu se  
întunecă soarele, și lumina, luna și stelele, și până nu se întorc norii îndată după ploaie;  
3 până nu încep să tremure paznicii casei (mîinile), și să se încovoieze cele tari (picioarele);  
până nu se opresc ceice macin (dinii), căci s'au împușcat; până nu se întunecă ceice se  
4 uită pe ferestre (ochii); până nu se închid cele două buze (buzele), cînd uruitul



morii și be-te, te scoli la ciripitul unei pas-ri, glasul tuturor cântăre-elor se aude în bu-it,  
<sup>5</sup> te temi de orice în l-ime, și te sperii pe drum; pînă nu înflore-te migdalul cu peri albi, și  
 de abea se țir-te l-custa, pînă nu-și trec poftetele, c-aci omul merge spre casa lui cea vecinică,  
 și bocitorii cutreier-ului ele; <sup>6</sup> pînă nu se rupe funia de argint, pînă nu se sfarmă vasul de  
 aur, pînă nu se sparge g-leata la izvor, și pînă nu se strică roata dela fîntînă; <sup>7</sup> pînă nu se  
 întoarce rîna în p-mînt, cum a fost, și pînă nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a  
<sup>8</sup> dat. O, de ert-ciune a de-ert-ciunilor, zice Eclesiastul; totul este de ert-ciune. <sup>9</sup> Pe lîng  
 c-aci Eclesiastul a fost în elept, el a mai înv-ățat și tiin-a pe popor, a cercetat, a adîncit și  
<sup>10</sup> a întocmit un mare număr de zic-tori. Eclesiastul a c-ăutat să afle cuvinte plăcute, și s-ă  
<sup>11</sup> scrie întocmai cuvintele adev-rului. Cuvintele în elep-ilor sînt ca ni-te bolduri; și, strînse  
 la un loc, sînt ca ni-te cuie b-tute, date de un singur st-pîn. <sup>12</sup> Încolo, fiule, ia înv-ătur  
 din aceste lucruri; dac-ă ai voi să faci o mul-ime de c-ări, și t-ii c-n'ai mai ispr-ăvi, și  
<sup>13</sup> mult înv-ătur obose-te trupul. S-ă ascultăm dar încheierea tuturor înv-ăturilor:  
<sup>14</sup> Teme-te de Dumnezeu și p-ze-te poruncile Lui. Aceasta este datoria oric-rui om. C-ăci  
 Dumnezeu va aduce orice fapt-ă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce  
 este ascuns, fie bine, fie rău

## Song of Solomon

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cîntarea cântărilor, făcută de Solomon. <sup>2</sup> S-ă m-ăsurate cu s-ărutările gurii lui! C-ăci  
 toate desmierdările tale sînt mai bune de cît vinul, <sup>3</sup> mirodeniile tale au un miros plăcut. Numele  
 tău este ca o mireasmă v-rsată. De aceea te iubesc pe tine fetele! <sup>4</sup> Trage-mă după tine!  
 și haidem să alergăm! Împăratul mă duce în odăile lui... Ne vom veseli și ne vom bucura  
 de tine; vom l-uda desmierdările tale mai mult de cît vinul! Pe drept ești iubit. <sup>5</sup> Sînt negri,  
 dar sînt frumoase, fiice ale Ierusalimului, cum sînt corturile Chedarului, și cum sînt covoarele  
<sup>6</sup> lui Solomon. Nu v-ăuita și c-ă sînt așa de negricioase, c-ăci m'a ars soarele. Fiii mamei  
 mele s'au mîniat pe mine, și m'au pus p-zitoare la vii. Dar via frumoasă îi mele n'am p-zit-o.  
<sup>7</sup> Spune-mi tu, pe care te iube-te inima mea, unde ești pa-tăoile, unde te odihne-ți la amiază?

Cci de ce s umblu ca o r t cit pe la turmele tovar ilor t i? - <sup>8</sup> Dac nu tii, o tu,  
 cea mai frumoas dintre femei, ie i pe urmele oilor, i pa te- i iezii lîng colibe  
 p storilor. <sup>9</sup> Cu iapa înh mat la car le lui Faraon, te asem n eu pe tine, scumpa mea. <sup>10</sup> Ce  
 frumo i î i sînt obrazii în mijlocul l n i oarelor dela gît, i ce frumos î i este gîtul în  
 mijlocul irurilor de m rg ritare! <sup>11</sup> Î i vom face deci l n i oare de aur, cu stropituri de  
 argint. - <sup>12</sup> Cît st împ ratul la masa lui, nardul meu î i r spînde te mirosul. <sup>13</sup> Prea iubitul  
 meu îmi este ca un m nunchi de mir, care se odihne te între î ele mele. <sup>14</sup> Prea iubitul meu  
 este pentru mine un strugure de m lini , din viile din En-Ghedi. - <sup>15</sup> Ce frumoas e ti,  
 iubito, uite ce frumoas e ti, cu ochii t i de porumbi ! - <sup>16</sup> Ce frumos e ti, prea iubitule,  
 ce pl cut e ti! Verdea a este patul nostru! - <sup>17</sup> Cedrii sînt grinzile caselor noastre, i chiparoi  
 sînt pardoselele noastre. -

## Chapter 2

<sup>1</sup> Eu sînt un trandafir din Saron, un crin din v i. - <sup>2</sup> Ca un crin în mijlocul spinilor, a a este  
 iubita mea între fete. - <sup>3</sup> Ca un m r între copacii p durii, a a este prea iubitul meu între tineri.  
 Cu a a drag stau la umbra lui, i rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele. <sup>4</sup> El m'a dus în casa  
 de osp , i dragostea era steagul fluturat peste mine. <sup>5</sup> Înt ri i-m cu turte de struguri,  
 înviora i-m cu mere, c ci sînt bolnav de dragostea lui. <sup>6</sup> S - i pun mîna sîng supt  
 capul meu, i s m îmbr i eze cu dreapta lui! - <sup>7</sup> V jur, fiice ale Ierusalimului, pe  
 c prioarele i cerboaicele de pe cîmp: nu sîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea! -  
<sup>8</sup> Aud glasul prea iubitului meu! Iat -l c vine, s rind peste mun i, s lînd pe dealuri. <sup>9</sup> Prea  
 iubitul meu seam n cu o c prioar , sau cu puiul de cerboaic . Iat -l c este dup zidul  
 nostru, se uit pe fereastr , prive te printre z brele. <sup>10</sup> Prea iubitul meu vorbe te i-mi  
 zice: Scoal -te, iubito, i vino, frumoaso! <sup>11</sup> Cci iat c a trecut iarna; a încetat ploaia, i  
 s'a dus. <sup>12</sup> Se arat florile pe cîmp, a venit vremea cînt rii, i se aude glasul turturicii în cîmpiile  
 noastre. <sup>13</sup> Se pîrguiesc roadele în smochin, i viile înflorite î i r spîndesc mirosul. Scoal -te,

14  
iubito, i vino, frumoaso. Porumbi din cr p turile sfîncii, ascuns în scobiturile  
pr p stiilor, arat -mi fa a ta, i f -m s - i aud glasul! C ci glasul t u este dulce,  
15  
i fa a ta pl cut . Prinde i-ne vulpile, vulpile cele mici, cari stric viile; c ci viile  
16  
noastre sînt în floare. Prea iubitul meu este al meu, i eu sînt a lui; el î i pa te turma între  
17  
crini. Pîn la r coarea zilei, i pîn la lungirea umbrelor, întoarce-te!... Iubitule, sai ca o  
c prioar sau ca puil de cerb, peste mun ii ce ne despart.

### Chapter 3

1  
Am c utat noaptea, în a ternutul meu, am c utat pe iubitul inimii mele; l-am c utat, dar  
nu l-am g sit... 2  
M'am sculat, atunci, i am cutreierat cetatea, uli ele i pie ele; i am  
c utat pe iubitul inimii mele... L-am c utat, dar nu l-am g sit! 3  
M'au întîlnit p zitorii cari  
dau ocol cet ii; i i-am întrebat: „N'a i v zut pe iubitul inimii mele?” 4  
Abia trecusem de  
ei, i am g sit pe iubitul inimii mele. L-am apucat, i nu l-am mai l sat pîn nu l-am adus  
în casa mamei mele, în odaia celei ce m'a z mislit. - 5  
V jur, fiice ale Ierusalimului, pe  
c prioarele i cerboaicele de pe cîmp, nu sfîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea. -  
6  
Ce se vede suindu-se din pustie, ca ni te sfîlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir i de t mîie,  
înconjurat de toate mirezmele negustorilor de mir? - 7  
Iat , este pata ca lui Solomon, cu  
asezeci de viteji, de jur împrejur, cei mai viteji din Israel. 8  
To i sînt înarma i cu s bii, i  
to i sînt deprin i la lupt , fiecare cu sabia la coaps , ca s n'aib nimic de temut în timpul  
nop ii. 9  
Împ ratul Solomon i -a f cut aceast pata c din lemn din Liban. 10  
Stîlpii i  
-a f cut de argint, rezem toarea de aur, scaunul de purpur ; iar mijlocul împodobit cu o  
11  
es tur aleas , lucrat de dragostea fiicelor Ierusalimului. Ie i i, fetele Sionului, i  
privi i pe împ ratul Solomon, cu cununa cu care l -a încununat mam -sa în ziua cununiei lui,  
în ziua veseliei inimii lui. -

### Chapter 4

<sup>1</sup> Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ochii tăi sînt ochi de porumbiș, supt  
 mîna ta. Prutul tău este ca o turmă de capre, poposit pe coama muntelui Galaad. <sup>2</sup> Din  
 ochii tăi sînt ca o turmă de oi tunse, cari ies din scîld toare, toate cu gemeni, și nici una din ele  
 nu este steapă. <sup>3</sup> Buzele tale sînt ca un fir de cîrmîz, și gura ta este dragă; obrazul tău  
 este ca o jumătate de rodie, supt mîna ta. <sup>4</sup> Gîtul tău este ca turnul lui David, zidit ca să  
 fie o casă de arme; o mie de scuturi atîrnă de el, toate scuturi de viteji. <sup>5</sup> Amîndouă  
 ochii tăi sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare, cari pasc între crini. <sup>6</sup> Pînă  
 se răcorește ziua, și pînă fug umbrele, voi veni la tine, munte de mir, și la tine, deal de tîmbe. <sup>7</sup> Ești  
 frumoasă de tot, iubito, și n'ai nici un cusur. <sup>8</sup> Vino cu mine din Liban, mireaso, vino cu mine  
 din Liban! Prive-te din vîrfurile muntelui Amana, din vîrfurile muntelui Senir și Hermon, din  
 vizuinile leilor, din munții pardoilor! <sup>9</sup> Mi-ai răpit inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima  
 numai cu o privire, numai cu unul din lîni oarele dela gîtul tău! <sup>10</sup> Ce lipici în  
 desmierdările tale, soro, mireaso! Desmierdările tale preuiesc mai mult decît  
 vinul, și mirezmele tale sînt mai plăcute decît toate miroznelile! <sup>11</sup> Miere picură  
 din buzele tale, mireaso, miere și lapte se află supt limba ta, și mirosul  
 hainelor tale este ca mirosul Libanului. <sup>12</sup> Ești o grîdă închisă,  
 soro, mireaso, un izvor închis, o fîntînă pecetluită. <sup>13</sup> Odraslele tale sînt  
 o grîdă de rodii, cu cele mai alese roade, mîni negri și nard; <sup>14</sup> nard și ofran,  
 trestie mirositoare și scorîoar, cu tot felul de tufari de tîmbe, smirnă și aloe,  
 cu cele mai alese mirezme. <sup>15</sup> O fîntînă din grîdini, un izvor de ape vii,  
 ce curge din Liban. <sup>16</sup> Scoală-te, crivule! Vino, vîntule de miazăzi!  
 Suflă și peste grîdina mea, ca să picure mirosurile din ea! -Sîntre  
 iubitul meu în grîdina lui, și să mînce din roadele ei alese! -

## Chapter 5

<sup>1</sup> Eu intru în grîdina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna cu mirezmele mele,  
 îmi mîncă fagurul de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... -Mîncă și,  
 prieteni, beți și înmînta-i-vă de dragoste! - <sup>2</sup> Adormisem, dar inima  
 îmi veghea... Este glasul prea iubitului meu, care bate: „Deschide-mi,  
 soro, scumpo, porumbișo, neprihănită! Căci capul îmi este plin

de rou , cîrlion ii îmi sînt plini de picurii nop ii.`` - <sup>3</sup> „Mi-am scos haina, cum s m îmbrac  
iar ? Mi-am sp lat picioarele: cum s le murd resc iar ? <sup>4</sup> Dar iubitul meu a vîrît mîna  
pe gaura z vorului, i mi -a fost mil de el atunci. <sup>5</sup> M'am sculat s deschid iubitolui meu, în  
timp ce de pe mînile mele picura smirn , i de pe degetele mele picura cea mai aleas smirn  
pe mînerul z vorului. <sup>6</sup> Am deschis iubitolui meu; dar iubitul meu plecase, se f cuse nev zut.  
Înebuneam, cînd îmi vorbea. L-am c utat, dar nu l-am g sit; l-am strigat, dar nu mi -a r spus.  
<sup>7</sup> P zitorii cari dau ocol cet ii m'au întîlnit; m'au b tut, m'au r nit; mi-au luat m hrama  
str jerii de pe ziduri. <sup>8</sup> V rog ferbinte, fiice ale Ierusalimului, dac g si i pe iubitul meu,  
ce -i ve i spune?... C sînt bolnav de dragoste! - <sup>9</sup> Ce are iubitul t u mai mult de cît altul, o,  
cea mai frumoas dintre femei? Ce are iubitul t u mai mult de cît altul, de ne rogi a a de  
ferbinte? - <sup>10</sup> Iubitul meu este alb i rumen, osebindu-se din zece mii. <sup>11</sup> Capul lui este o cunun  
de aur curat, pletele lui ca ni te valuri, sînt negre cum e corbul. <sup>12</sup> Ochii lui sînt ca ni te porumbei  
pe marginea izvoarelor, sc lda i în lapte, i odihnindu-se în fa a lui plin . <sup>13</sup> Obrajii lui sînt  
ca ni te straturi de mirezme, în cari cresc saduri mirositoare; buzele lui sînt ni te crini, din cari  
curge cea mai aleas smirn . <sup>14</sup> Mînile lui sînt ni te inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit;  
trupul lui este un chip de filde lustruit, acoperit cu pietre de safir; <sup>15</sup> picioarele lui sînt ni te  
stîlpi de marmor alb , a eza i pe ni te temelii de aur curat. În f i area lui este ca  
Libanul, pare un tîn r ales ca cedrii. <sup>16</sup> Cerul gurii lui este numai dulcea i toat fiin a  
lui este plin de farmec. A a este iubitul meu, a a este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului!  
-

## Chapter 6

<sup>1</sup> Unde s'a dus iubitul t u, cea mai frumoas dintre femei? Încotro a apucat iubitul t u, ca  
s -l c ut m i noi împreun cu tine? - <sup>2</sup> Iubitul meu s'a pogorît la gr dina lui, la stratul de  
mirezme, ca s - i pasc turma în gr dini, i s culeag crini. <sup>3</sup> Eu sînt a iubitolui meu  
i iubitul meu este al meu; el î i pa te turma între crini. - <sup>4</sup> Frumoas e ti, iubito, ca Tir a,  
pl cut ca Ierusalimul, dar cumplit ca ni te o ti supt steagurile lor. <sup>5</sup> Întoarce- i ochii

dela mine, caci m'aturlbur. Perii tii sînt ca o turmă de capre, cari poposesc pe coama  
 Galaadului. <sup>6</sup> Din ii tii sînt ca o turmă de oi, cari ies din scld toare, toate cu gemeni, i  
 niciuna din ele nu este stearp. <sup>7</sup> Obrazul tu este ca o jumătate de rodie, supt m'hrama ta...  
<sup>8</sup> Am asezeci de împ'rtese, optzeci de iitoare, i fete fr'numr, <sup>9</sup> dar numai una  
 singur este porumbi a mea, neprih'nita mea; ea este singur la mam'-sa, cea mai aleas  
 a celei ce a n'scut-o. Fetele o'vd, i o numesc fericit; împ'rtesele i iitoarele de  
 asemenea o laud. - <sup>10</sup> „Cine este aceea care se ive'te ca zorile, frumoas ca luna, curat ca  
 soarele, dar cumplit ca ni'te o'ti supt steagurile lor?`` - <sup>11</sup> M'am pogorît în gr'dina cu nuci,  
 s'vd verdea a din vale, s'vd dac'a înmugurit via, i dac'au înflorit rodiile. <sup>12</sup> Dar  
 fr's bag de seam, dorin'a mea m'a dus la car'le poporului unui om ales. - <sup>13</sup> Întoarce-te,  
 întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca s'te privim. -Ce ave'i voi s'v'uita i la  
 Sulamita ca la ni'te fete ce joac'în cor?

## Chapter 7

<sup>1</sup> Ce frumoase îi sînt picioarele în înc'l mintea ta, fat' de domn! Marginile rotunde  
 ale coapsei tale sînt ca ni'te l'ni oare de pus la gît, lucrate de mînile unui me'ter iscusit.  
<sup>2</sup> Pîntecele tu este un pahar rotund, de unde nu lipse'te vinul mirositor; trupul tu este un snop  
 de grâu, încins cu crini. <sup>3</sup> Amîndou'î ele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei  
 c'prioare. <sup>4</sup> Gîtul tu este ca un turn de filde; ochii tii sînt ca iazurile Hesbonului, de lîng  
 poarta Bat-Rabim; nasul tu este ca turnul Libanului, care prive'te spre Damasc. <sup>5</sup> Capul tu  
 este cum e Carmelul, i p'rul capului tu este ca purpura împ'rteasc: pîn' i un  
 împ'rat ar fi înl'nuit de pletele tale!... <sup>6</sup> Ce frumoas'ice pl'cut e'ti, tu, iubito, în  
 mijlocul desf'trilor! <sup>7</sup> Statura ta este ca finicul, i î'ele tale ca ni'te struguri. <sup>8</sup> Îmi zic:  
 „M'voi sui'în finic, i -i voi apuca cr'cile!`` Atunci î'ele tale vor fi ca strugurii din vie,  
 mirosul sufl'rii tale ca al merelor. <sup>9</sup> i gura ta toarn' un vin ales, care curge lîn ca r'spuns la  
 desmierd'ile mele, i alunec'pe buzele noastre cînd adormim! <sup>10</sup> Eu sînt a iubitului meu, i  
 el dore'te de mine. <sup>11</sup> Vino, iubitul, haidem s'ie'im pe cîmp, s'mînem noaptea în sate!

12 Dis de diminea ne vom duce la vii, s vedem dac a înmugurit via, dac s'a deschis floarea, i dac au înflorit rodiile. Acolo î i voi da dragostea mea. 13 Mandragorele î i r spîndesc mirosul, i deasupra u ii avem tot felul de roade bune, noi i vechi, pe cari, pentru tine, iubitele, le-am p strat.

## Chapter 8

1 O! de ai fi fratele meu, care a supt la î ele mamei mele! Cînd te-a întîlni în uli ,  
 te-a s ruta, i nimeni nu m'ar înea de r u. 2 Te-a lua i te-a aduce la casa mamei  
 mele; ea m'ar înv a s - i dau s bei vin mirositor, must din rodiile mele. 3 Mîna lui cea  
 stîng s fie supt capul meu, i dreapta lui s m îmbr i eze! - 4 V rog fierbinte,  
 fiice ale Ierusalimului, nu stîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea. - 5 Cine este aceea,  
 care se suie din pustie, rezemat de iubitul ei i zicînd: „Te-am trezit supt m r; acolo te -a  
 n scut mam -ta, acolo te -a n scut i te -a f cut ea.`` - 6 Pune-m ca o pecete pe inima ta,  
 ca o pecete pe bra ul t u; c ci dragostea este tare ca moartea, i gelozia este neînduplecat  
 ca locuin a mor ilor; jarul ei este jar de foc, o flac r a Domnului. 7 Apele cele mari nu pot  
 s sting dragostea, i rîurile n'ar putea s'o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru  
 dragoste, tot n'ar avea de cît dispre . 8 Avem o sor micu , care n'are înc î e. Ce vom  
 face cu sora noastr în ziua cînd îi vor veni pe itorii? 9 Dac este zid, vom zidi ni te zim i  
 de argint pe ea; dar dac este u , o vom închide cu o scîndur de cedru. - 10 Eu sînt un zid,  
 i î ele mele sînt ca ni te turnuri; în ochii lui am fost ca una care a g sit pace. 11 Solomon  
 avea o vie la Baal-Hamon; a închiriat -o unor p zitori; i fiecare trebuia s aduc pentru rodul  
 ei o mie de sicli de argint. 12 Via mea, care este a mea, o p strez eu. îne- i, Solomoane, cei  
 o mie de sicli, i dou sute fie celor ce p zesc rodul! - 13 Tu, care locuie ti în gr dini, ni te  
 prieteni î i pleac urechea la glasul t u: binevoie te i f -m s -l aud! - 14 Vino repede,  
 iubitele, ca o c prioar sau ca puiul de cerb pe mun ii plini de mirozne

## Isaiah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Proorocia lui Isaia, fiul lui Amo , despre Iuda i Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz  
 i Ezechia, împ ra ii lui Iuda. <sup>2</sup> Asculta i, ceruri, i ia aminte, p mîntule, c ci Domnul  
 vorbe te: „Am hr nit i am crescut ni te copii, dar ei s'au r sculat împotriva Mea. <sup>3</sup> Boul  
 î i cunoa te st pînul, i m garul cunoa te ieslea st pînului s u: dar Israel nu M  
 cunoa te, poporul Meu nu ia aminte la Mine.`` <sup>4</sup> Vai, neam p c tos, popor înc reat de  
 f r delegi, s mîn de nelegiui i, copii strica i! Au p r sit pe Domnul, au dispre uit  
 pe Sfîntul lui Israel. I-au întors spatele... <sup>5</sup> Ce pedepse noi s v mai dea, cînd voi v  
 r zvr ti i din ce în ce mai r u? Tot capul este bolnav, i toat inima suferă de moarte!  
<sup>6</sup> Din t lpi pîn 'n cre tet, nimic nu -i s n tos: ci numai r ni, vîn t i i carne vie, ne  
 stoarse, ne legate, i ne alinate cu untdelemn: <sup>7</sup> ara v este pustiit , cet ile v sînt arse  
 de foc, str inii v m nînc ogoarele supt ochii vo tri, pustiesc i nimicesc, ca ni te  
 s lbatici. <sup>8</sup> i fiica Sionului a r mas ca o colib în vie, ca o coverc într'un cîmp de  
 castrave i, ca o cetate împresurat . <sup>9</sup> De nu ne-ar fi l sat Domnul o tirilor o mic  
 r m i , am fi ajuns ca Sodoma, i ne-am fi asem nat cu Gomora. <sup>10</sup> Asculta i cuvîntul  
 Domnului, c petenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!  
<sup>11</sup> „Ce-Mi trebuie Mie mul imea jertfelor voastre, zice Domnul. Sînt s tul de arderile de tot ale  
 berbecilor, i de gr simea vi eilor; nu-Mi place sîngele taurilor, oilor i apilor. <sup>12</sup> Cînd  
 veni i s v înf i a i înaintea Mea, cine v cere astfel de lucruri, ca s -Mi spurca i  
 cur ile? <sup>13</sup> Nu mai aduce i daruri de mîncare nefolositoare, c ci Mi -e scîrb de t mîie! Nu  
 vreau luni noi, Sabate i adun ri de s rb toare, nu pot s v d nelegiuirea unit cu  
 s rb toarea! <sup>14</sup> Ur sc lunile voastre cele noi i praznicele voastre; Mi-au ajuns o povar ,  
 nu le mai pot suferi. <sup>15</sup> Cînd v întinde i mînile, Îmi întorc ochii dela voi; i ori cît de mult  
 v'a i ruga, n'ascult: c ci mînile v sînt pline de sînge!`` <sup>16</sup> „Sp la i-v deci i  
 cur i i-v ! Lua i dinaintea ochilor Mei faptele rele pe cari le-a i f cut! Înceta i s  
 mai face i r ul! <sup>17</sup> Înv a i-v s face i binele, c uta i dreptatea, ocroti i pe cel



18  
 asuprit, face i dreptate orfanului, ap ra i pe v duv !` - „Veni i totu s ne judec m,  
 zice Domnul. De vor fi p catele voastre cum e cîrmîzul, se vor face albe ca z pada; de vor fi  
 19  
 ro ii ca purpura, se vor face ca lîna. De ve i voi i ve i asculta, ve i mînca cele mai bune  
 20  
 roade ale rii; dar de nu ve i voi i nu ve i asculta, de sabie ve i fi înghi i i, c ci  
 21  
 gura Domnului a vorbit.`` Vai, cetatea aceea credincioas , cum a ajuns o curv ! Era plin  
 22  
 de judecat , dreptatea locuia în ea, i acum e plin de uciga i! Argintul t u s'a pref cut  
 23  
 în zgur , i vinul t u cel ales a fost amestecat cu ap . Mai marii t i sînt r zvr ti i i  
 p rta i cu ho ii, to i iubesc mita i alearg dup plat ; orfanului nu -i fac dreptate, i  
 24  
 pricina v duvei n'ajunge pîn la ei. De aceea, iat ce zice Domnul, Dumnezeuul o tirilor,  
 Puternicul lui Israel: „Ah! Voi cere socoteala protivnicilor Mei, i M voi r zbuna pe  
 25  
 vr jma ii Mei. Îmi voi întinde mîna împotriva ta, î i voi topi sgura, cum o tope te le ia,  
 26  
 toate p rticelele de plumb le voi dep rta din tine. Voi face iar pe judec torii t i ca  
 odinioar , i pe sfetnicii t i ca la început. Dup aceea, vei fi numit cetatea neprih nit ,  
 27  
 cetatea credincioas .`` Sionul va fi mîntuit prin judecat , i ceice se vor întoarce la Dumnezeu  
 28  
 în el, vor fi mîntui i prin dreptate. Dar pieirea va atinge pe to i cei r zvr ti i i  
 29  
 p c to i, i ceice p r sesc pe Domnul vor pieri. V va fi ru ine de terebin ii în cari  
 30  
 g sea i pl cere, i ve i ro i din pricina gr dinilor în cari v desf ta i; c ci ve i  
 31  
 fi ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o gr din care n'are ap . Omul tare va fi ca un cîl ,  
 i lucrarea lui ca o scînteie; amîndoi vor arde împreun , i nimeni nu -i va stinge.

## Chapter 2

1  
 Proorocia lui Isaia, fiul lui Amo , asupra lui Iuda i asupra Ierusalimului. 2 Se va întîmpla  
 în scurgerea vremurilor, c muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va  
 3  
 în l a deasupra dealurilor, i toate neamurile se vor îngr m di spre el. Popoarele se vor  
 duce cu gr mada la el, i vor zice: „Veni i, s ne suim la muntele Domnului, la Casa  
 Dumnezeului lui Iacov, ca s ne îne e c ile Lui, i s umbl m pe c r rile Lui.`` C ci  
 4  
 din Sion va ie i Legea, i din Ierusalim cuvîntul Domnului. El va fi Judec torul neamurilor,  
 El va hot rî între un mare num r de popoare; a a în cît din s biile lor î i vor f uri fiare de

plug, i din suli ele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, i nu vor mai înv a r zboiul. <sup>5</sup> „Veni i, cas a lui Iacov, s umbl m în lumina Domnului!”

<sup>6</sup> C ci ai p r sit pe poporul T u, pe casa lui Iacov, pentru c sînt plini de idoli i R s ritului, i deda i la vr jitorie ca Filistenii, i se unesc cu fiii str inilor. <sup>7</sup> ara lor este plin de argint i de aur, i comorile lor n'au sfîr it; ara este plin de cai, i car le lor sînt f r

num r. <sup>8</sup> Dar ara lor este plin i de idoli, c ci se închin înaintea lucr rii mînilor lor, înaintea lucrurilor f cute de degetele lor. <sup>9</sup> De aceea cei mici vor fi scoborî i, i cei mari vor

fi smeri i: nu -i vei ierta. <sup>10</sup> „Intr în stînci, i ascunde-te în rîn , de frica Domnului i

de str lucirea m re iei Lui!” <sup>11</sup> Omul va trebui s - i plece în jos privirea semea i

îngîmfarea lui va fi smerit : numai Domnul va fi în l at în ziua aceea. <sup>12</sup> C ci este o zi a Domnului o tirilor împotriva oric rui om mîndru i trufa , împotriva oricui se înal , ca

s fie plecat: <sup>13</sup> împotriva tuturor cedrilor înal i i falnici ai Libanului, i împotriva tuturor

stejarilor Basanului; <sup>14</sup> împotriva tuturor mun ilor înal i, i împotriva tuturor dealurilor falnice;

<sup>15</sup> împotriva tuturor turnurilor înalte, i împotriva tuturor zidurilor înt rite; <sup>16</sup> împotriva tuturor

cor biilor din Tarsis, i împotriva tuturor lucrurilor pl cute la vedere. <sup>17</sup> Mîndria omului va fi

smerit , i trufia oamenilor va fi plecat ; numai Domnul va fi în l at în ziua aceea. <sup>18</sup> To i

idolii vor pieri. <sup>19</sup> Oamenii vor intra în pe terile stîncilor i în cr p turile p mîntului, de frica Domnului i de str lucirea m re iei Lui, cînd Se va scula s îngrozeasc p mîntul.

<sup>20</sup> În ziua aceea, oamenii î i vor arunca idolii de argint i idolii de aur pe cari i -i f cuser ,

ca s se închine la ei, fi vor arunca la obolani i la lilioci; <sup>21</sup> i vor intra în g urile stîncilor, i în cr p turile pietrelor, de frica Domnului i de str lucirea m re iei Lui, cînd Se va

scula s îngrozeasc p mîntul. <sup>22</sup> Nu v mai încrede i dar în om, în ale c rui n ri nu este decît suflare: c ci ce pre are el?

### Chapter 3

<sup>1</sup> Domnul, Dumnezeul o tirilor, va lua din Ierusalim i din Iuda orice sprijin i orice mijloc

de trai, orice izvor de pîne, i orice izvor de ap , <sup>2</sup> pe viteaz i pe omul de r zboi, pe judec tor

i pe prooroc, pe ghicitor i pe b trîn, <sup>3</sup> pe c petenia peste cincizeci i pe dreg tor, pe  
 sfetnic, pe me te ugarul ales i pe vr jitorul iscusit. <sup>4</sup> „Le voi da b ie i drept c petenii,  
 -zice Domnul, - i ni te copii vor st pîni peste ei.`` <sup>5</sup> Oamenii se vor asupra unii pe al ii, unul  
 va ap sa pe celalt, fiecare pe aproapele lui, tîn rul va lovi pe cel b trîn, i omul de nimic pe  
 cel pus în cinste. <sup>6</sup> Vor merge pîn acolo încît unul va apuca pe fratele s u în casa p rinteasc ,  
 i -i va zice: „Tu ai o hain , fii c petenia noastr ! Ia d r m turile acestea supt mîna ta!``  
<sup>7</sup> Dar în aceea zi el va r spunde: „Nu pot s fiu doftor, c ci în casa mea nu este nici pîne nici  
 hain : nu m pune i c p tenie peste popor.`` <sup>8</sup> Se clatin Ierusalimul, se pr bu e te  
 Iuda, pentruc vorbele i faptele lor sînt îndreptate împotriva Domnului, înfruntînd privirile Lui  
 m re e. <sup>9</sup> Înfi area fe ei lor m rturise te împotriva lor, i, ca Sodomi ii, î i dau  
 pe fa nelegiuirea, f r s'o ascund . Vai de sufletul lor, c ci î i preg tesc rele! <sup>10</sup> Bine  
 de cel neprih nit! Lui îi va merge bine, c ci se va bucura de rodul faptelor lui. <sup>11</sup> Vai de cel  
 r u! Lui îi va merge r u, c ci va culege rodul faptelor lui. <sup>12</sup> Poporul meu este asupra de ni te  
 copii, i -l st pînesc ni te femei! Poporul meu, cîrmuitorii t i te duc în r t cire, i pustiesc  
 calea pe care umbli! <sup>13</sup> Domnul Se înfi az la judecat , st în picioare ca s judece  
 popoarele. <sup>14</sup> Domnul intr la judecat cu b trînii poporului S u i cu mai marii lui: „Voi  
 a i mîncat via! Prada luat dela s rac este în casele voastre! <sup>15</sup> Cu ce drept c lca i voi în  
 picioare pe poporul Meu, i ap sa i pe s raci?`` zice Domnul, Dumnezeu o tirilor. <sup>16</sup> Domnul  
 zice: „Pentruc fiicele Sionului sînt mîndre, i umbl cu gîtul întins i cu priviri pofticioase,  
 pentruc p esc m run el, i zorn esc cu verigile dela picior, - <sup>17</sup> Domnul va ple uvi  
 cre tetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descopri ru inea``. <sup>18</sup> În ziua aceea, Domnul  
 va scoate verigile cari le slujesc ca podoab la picioare, i sori orii i luni oarele, <sup>19</sup> cerceii,  
 br rile i m hramele; <sup>20</sup> leg turile de pe cap, l n i oarele dela picioare i brîele,  
 cutiile cu miro suri i b ierele descîntate; <sup>21</sup> inelele i verigele dela nas; <sup>22</sup> hainele de  
 s rb toare i c m ile cele largi, mantiile i pungile; <sup>23</sup> oglinzile i c m ile  
 sup iri, turbanele i m hramele u oare. <sup>24</sup> i atunci în loc de miros pl cut va fi putoare;  
 în loc de brîu, o funie; în loc de p r încre it, un cap ple uv, în loc de mantie larg , un sac

strîmt; un semn de înfierare, în loc de frumuse .<sup>25</sup> B rba ii t i vor c dea uci i de sabie  
 i vitejii t i în lupt .<sup>26</sup> Por ile fiicei Sionului vor geme i se vor j li; i ea va edea  
 despoiat pe p mînt.

## Chapter 4

<sup>1</sup> apte femei vor apuca în ziua aceea un singur b rbat, i vor zice: „Vom mînca pînea  
 noastr în ine, i ne vom îmbr ca în hainele noastre în ine; numai f -ne s - i purt m  
 numele, i ia ocară de peste noi!”<sup>2</sup> În vremea aceea odrasla Domnului va fi plin de m re ie  
 i slav , i rodul rii va fi plin de str lucire i frumuse pentru cei mîntui i ai lui  
<sup>3</sup> Israel. i cel r mas în Sion, cel l sat în Ierusalim, se va numi „sfînt”, oricine va fi scris printre  
<sup>4</sup> cei vii, la Ierusalim. Dup ce va sp la Domnul murd riile fiicelor Sionului, i va cur i  
 Ierusalimul de vinov ia de sînge din mijlocul lui, cu duhul judec ii i cu duhul nimicirii,  
<sup>5</sup> Domnul va a eza, peste toat întinderea muntelui Sionului i peste locurile lui de adunare,  
 un nor de fum ziua, i un foc de flac ri str lucitoare noaptea. Da, peste toat slava va fi un  
<sup>6</sup> ad post, o colib , ca umbrar împotriva c ldurii zilei, i ca loc de ad post i de ocrotire  
 împotriva furtunii i ploii.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Voi cînta Prea Iubitului meu, cîntarea Prea Iubitului meu despre via Lui. Prea Iubitul meu  
 avea o vie, pe o cîmpie foarte m noas .<sup>2</sup> I -a s pat p mîntul, l -a cur it de pietre, i a  
 s dit în el vi ele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei, i a s pat i un teasc, apoi  
 tr gea n dejde c are s -I fac struguri buni, dar a f cut struguri s lbatici.<sup>3</sup> „Acum dar,  
 -zice Domnul-locuitori ai Ierusalimului i b rba i ai lui Iuda, judeca i voi între Mine i via  
<sup>4</sup> Mea! Ce a mai fi putut face viei Mele, i nu i-am f cut? Pentru ce a f cut ea struguri  
 s lbatici, cînd Eu m a teptam s fac struguri buni?”<sup>5</sup> V voi spune îns acum, ce voi  
 face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca s fie p scut de vite; îi voi surpa zidul, ca s fie  
<sup>6</sup> c lcat în picioare; o voi pustii; nu va mai fi cur it , nici s pat , spini i m r cini

vor cre te în ea! Voi porunci i norilor, s nu mai ploaie peste ea.``<sup>7</sup> Via Domnului o tirilor este casa lui Israel, i b rba ii lui Iuda sînt vi a pe care o iubea. El se a tepta la judecat , i cînd colo, iat sînge v rsat! -Se a tepta la dreptate, i cînd colo, iat strig te de ap sare!

<sup>8</sup> Vai de ceice în ir cas lîng cas i lipesc ogor lîng ogor, pîn nu mai r mîne loc,

i locuiesc în mijlocul rii!<sup>9</sup> Iat ce mi -a descoperit Domnul o tirilor: „Hot rît, aceste

case multe vor fi pustiite, aceste case mari i frumoase nu vor mai fi locuite.<sup>10</sup> Chiar zece pogoane

de vie nu vor da decît un bat, i un omer de s mîn nu va da decît o ef .<sup>11</sup> Vai de cei ce disdediminea alearg dup b uturi ame itoare, i ed pîn tîrziu noaptea i se

înferbînt de vin!<sup>12</sup> Arfa i al uta, timpana, flautul i vinul le înveselesc ospe ele; dar nu

iau seama la lucrarea Domnului, i nu v d lucrul mînilor Lui.<sup>13</sup> De aceea poporul meu va fi dus pe nea teptate în robie; boierimea lui va muri de foame, i gloata lui se va usca de sete.

<sup>14</sup> De aceea î i i deschide locuin a mor ilor gura, i î i l rge te peste m sur gîtlejul, ca s se pogoare în ea m re ia i bog ia Sionului, cu toat mul imea lui g l gios

i vesel .<sup>15</sup> i astfel, cei mici vor fi doborî i, cei mari vor fi smeri i, i privirile trufa e

vor fi plecate.<sup>16</sup> Dar Domnul o tirilor va fi în l at prin judecat , i Dumnezeuul cel sfînt va

fi sfîn it prin dreptate.<sup>17</sup> Acolo vor pa te mieii ca pe ima ul lor, i p stori pribegi vor mînca

mo iile pr p dite ale boga ilor.<sup>18</sup> Vai de ceice trag dup ei nelegiuirea cu funiile minciunii,

i p catul, cu leaurile unei c ru e,<sup>19</sup> i zic: „S - i gr beasc , s - i fac iute lucrarea, ca s'o vedem! S vin odat hot rîrea Sfîntului lui Israel i s se aduc la

îndeplinire, ca s'o cunoa tem!``<sup>20</sup> Vai de cei ce numesc r ul bine, i binele r u, cari spun c întunerecul este lumin , i lumina întunerec, cari dau am r ciunea în loc de dulcea ,

i dulcea a în loc de am r ciune!<sup>21</sup> Vai de cei ce se socot în elep i, i se cred pricepu i!

<sup>22</sup> Vai de cei tari cînd este vorba de b ut vin, i viteji cînd este vorba de amestecat b uturi tari;

<sup>23</sup> cari scot cu fa a curat pe cel vinovat, pentru mit , i iau drepturile celor nevinova i!

<sup>24</sup> De aceea, cum mistuie o limb de foc miri tea, i cum arde flac ra iarba uscat , tot a a: ca putregaiul le va fi r d cina lor, i floarea li se va risipi în vînt ca rîna, c ci au nesocotit

legea Domnului o tirilor, i au dispre uit cuvîntul Sfîntului lui Israel.<sup>25</sup> De aceea Se i aprinde Domnul de mînie împotriva poporului S u, Î i întinde mîna împotriva lui, i -l love te de se zguduie mun ii, i trupurile moarte stau ca noroiul în mijlocul uli elor. Cu toate acestea,

mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este înc întins .<sup>26</sup> El ridic un steag popoarelor  
îndep rtate, i le fluier dela un cap t al p mîntului: i iat -le, vin repede i u or.

<sup>27</sup> Niciunul nu este obosit, niciunul nu ov ie te de oboseal , niciunul nu dormiteaz , nici  
nu doarme; niciunuia nu i se descinge brîul dela mijloc, nici nu i se rupe cureaua dela

înc l minte.<sup>28</sup> S ge ile lor sînt ascu ite, i toate arcurile încordate; copitele cailor lor  
parc sînt cremene, i ro ile car lor lor parc sînt un vîrtej.<sup>29</sup> R cnesc ca ni te lei, mugesc

ca ni te pui de lei; sfor ie i apuc prada, o iau cu ei, i nimeni nu vine în ajutor.<sup>30</sup> În ziua  
aceea, va fi asupra lui Iuda un muget, ca mugetul unei furtuni pe mare; uitîndu-se la p mînt, nu  
vor vedea decît întunec i strîmtorare, iar lumina se va întuneca în norii lui.``

## Chapter 6

<sup>1</sup> În anul mor ii împ ratului Ozia, am v zut pe Domnul ezînd pe un scaun de domnie  
foarte înalt, i poalele mantiei Lui umpleau Templul.<sup>2</sup> Serafimii st teau deasupra Lui, i fiecare  
avea ase aripi: cu dou î i acopereau fa a, cu dou î i acopereau picioarele, i cu dou

sburau.<sup>3</sup> Strigau unul la altul, i ziceau: „Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul o tirilor! Tot p mîntul  
este plin de m rirea Lui``!<sup>4</sup> i se zguduiau u iorii u ii de glasul care r suna, i casa s'a

umplut de fum.<sup>5</sup> Atunci am zis: „Vai de mine! Sînt pierdut, c ci sînt un om cu buze necurate,  
locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, i am v zut cu ochii mei pe Împ ratul,

Domnul o tirilor!``<sup>6</sup> Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un c rbune aprins în mîn ,  
pe care -l luase cu cle tele de pe altar.<sup>7</sup> Mi -a atins gura cu el, i a zis: „Iat , atingîndu-se  
c rbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndep rtat i p catul t u este isp it!``

<sup>8</sup> Am auzit glasul Domnului, întrebînd: „Pe cine s trimet, i cine va merge pentru Noi?`` Eu am  
r spus: „Iat -m , trimete-m !``<sup>9</sup> El a zis atunci: „Du-te i spune poporului acestuia:

„Într'una ve i auzi i nu ve i în elege; într'una ve i vedea, i nu ve i pricepe!``

<sup>10</sup> Împetre te inima acestui popor, f -l tare de urechi, i astup -i ochii ca s nu vad cu  
ochii, s n'aud cu urechile, s nu în eleag cu inima, s nu se întoarc la Mine, i s

nu fie t m duit.``<sup>11</sup> i eu am întrebat: „Pîn cînd, Doamne?`` El a r spus: „Pîn cînd  
vor r mînea cet ile pustii i lipsite de locuitori; pîn cînd nu va mai fi nimeni în case, i

12  
 ara va fi pustiit de tot; pîn va îndep rta Domnul pe oameni, i ara va ajunge o mare  
 13  
 pustie. i chiar a zecea parte de va mai r mînea din locuitori, vor fi nimici i i ei la rîndul  
 lor. Dar, dup cum terebintul i stejarul i p streaz butucul din r d cin , cînd sînt  
 t ia i, tot a a, o s mîn sfînt se va na te iar din poporul acesta.``

## Chapter 7

1  
 S'a întîmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împ ratul lui Iuda, c Re in,  
 împ ratul Siriei, s'a suit cu Pecah, fiul lui Remalia, împ ratul lui Israel, împotriva Ierusalimului,  
 ca s -l bat ; dar n'a putut s -l bat . 2 Cînd au venit i au spus casei lui David: „Sirienii au  
 t b rît în Efraim!`` a tremurat inima lui Ahaz i inima poporului s u, cum se clatin copacii  
 3  
 din p dure cînd bate vîntul. Atunci Domnul a zis lui Isaia: „Ie i înaintea lui Ahaz, tu i fiul  
 t u ear-Ia ub, la cap tul canalului de ap al iazului de sus, pe drumul care duce la ogorul  
 4  
 n lbitorului, i spune -i: „Ia seama i fii lini tit; nu te teme de nimic, i s nu i se moaie  
 inima, din pricina acestor dou cozi de t ciuni cari fumeg : din pricina mîniei lui Re in i  
 a Siriei, i din pricina fiului lui Remalia! 5 Nu te teme c Siria gînde te r u împotriva ta, i  
 c Efraim i fiul lui Remalia zic: 6 „S ne suim împotriva lui Iuda, s batem cetatea, s'o  
 spargem, i s punem împ rat în ea pe fiul lui Tabeel.`` 7 C ci a a vorbe te Domnul,  
 8  
 Dumnezeu: „A a ceva nu se va întîmpla i nu va avea loc. C ci Damascul va fi capitala  
 Siriei, i Re in va fi capitala Damascului. i peste ase zeci i cinci de ani, Efraim va fi  
 9  
 nimicit i nu va mai fi un popor. Samaria va fi capitala lui Efraim, i fiul lui Remalia va fi  
 10  
 capul Samariei. Dac nu crede i, nu ve i sta în picioare.`` Domnul a vorbit din nou lui Ahaz,  
 11  
 i i -a zis: „Cere un semn dela Domnul, Dumnezeul t u; cere -l, fie în locurile de jos, fie în  
 12  
 locurile de sus.`` Ahaz a r spus. „Nu vreau s cer nimic, ca s nu ispitesc pe Domnul.``  
 13  
 Isaia a zis atunci: „Asculta i totu , casa lui David! Nu v ajunge oare s obosi i r bdarea  
 14  
 oamenilor, de mai obosi i i pe a Dumnezeului meu? De aceea Domnul însu v va da un  
 semn: Iat , fecioara va r mînea îns rcinat , va na te un fiu, i -i va pune numele Emanuel  
 15  
 (Dumnezeu este cu noi). El va mânca smîntîn i miere, pîn va ti s lepede r ul i

s aleag binele. <sup>16</sup> Dar înainte ca s tie copilul s lepede r ul, i s aleag binele,  
 ara de ai c rei doi împ ra i te temi tu, va fi pustiit .<sup>17</sup> „Domnul va aduce peste tine,  
 peste poporul t u i peste casa tat lui t u, zile cum n'au mai fost niciodat , din ziua când s'a  
 desp r it Efraim de Iuda (adic pe împ ratul Asiriei). <sup>18</sup> În ziua aceea, Domnul va uiera  
 mu telor, dela cap tul rîurilor Egiptului, i albinelor din ara Asiriei; <sup>19</sup> ele vor veni, i se  
 vor a eza toate în vîlcelele pustii, i în cr p turile stîncilor, pe toate stufi urile, i pe toate  
 ima urile. <sup>20</sup> În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat cu chirie de dincolo de Rîu, i  
 anume cu împ ratul Asiriei, capul i p rul de pe picioare; ba va rade chiar i barba. <sup>21</sup> În ziua  
 aceea, fiecare va hr ni numai o junc i dou oi, <sup>22</sup> i vor da un a a bel ug de lapte în  
 cît vor mânca smîntîn ; c ci cu smîntîn i cu miere se vor hr ni to i ceice vor r mînea  
 în ar . <sup>23</sup> În ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de vi , pre uind o mie de  
 sicli de argint, va fi l sat prad m r cinilor i spinilor: <sup>24</sup> vor intra acolo cu s ge i i  
 cu arcul, c ci toat ara nu va fi decît m r cini i spini. <sup>25</sup> i to i mun ii lucra i cu  
 cazmaua acum, nu vor mai fi cutreiera i, de frica m r cinilor i a spinilor; vor da drumul  
 boilor în ei, i le vor b t turi oile.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul mi -a zis: „Ia o tabl mare, i scrie pe ea, a a ca s se în eleag : „Gr be te-te  
 de pr deaz , arunc -te asupra pr zii.“ <sup>2</sup> Am luat cu mine ni te martori vrednici de credin :  
 pe preotul Urie, i pe Zaharia, fiul lui Berechia. <sup>3</sup> M'am apropiat de prooroci . Ea a z mislit,  
 i a n scut un fiu. Apoi Domnul mi -a zis: „Pune -i numele Maher- alal-Ha -Baz.“  
 (Gr be te de pr deaz , arunc -te asupra pr zii.) <sup>4</sup> C ci înainte ca s tie copilul s  
 spun : „Tat !“ i „mam !“ se vor lua dinaintea împ ratului Asiriei bog iile Damascului  
 i prada Samariei.“ <sup>5</sup> Domnul mi -a vorbit iar , i mi -a zis: <sup>6</sup> „Pentru c poporul acesta a  
 dispre uit apele din Siloe cari curg lin, i s'a bucurat de Re in i de fiul lui Remalia, <sup>7</sup> iat ,  
 Domnul va trimete împotriva lor apele puternice i mari ale Rîului (Eufrat), adic pe împ ratul  
 Asiriei cu toat puterea lui; pretutindeni el va ie i din albia lui, i se va v rsa peste malurile  
 lui; <sup>8</sup> va p trunde în Iuda, va da peste maluri, va n v li, i va ajunge pîn la gît. Iar aripele



9  
 întinse ale oastei lui vor umplea întinderea rii tale, Emanuele!`` Scoate i strig te de r zboi  
 cât voi i, popoare, c ci tot ve i fi zdrobite; lua i aminte, to i ceice locui i departe!  
 Preg ti i-v oricât de lupt , c ci tot ve i fi zdrobi i. Preg ti i-v oricât de lupt ,  
 10  
 c ci tot ve i fi zdrobi i. Face i la planuri, cât voi i, c ci nu se va alege nimic de ele!  
 Lua i la hot rîri cât voi i, c ci vor fi fr urm ri! C ci Dumnezeu este cu noi (Emanuel).``  
 11  
 A a mi -a vorbit Domnul, cînd m'a apucat mîna Lui, i m'a în tiin at s nu umblu pe calea  
 12  
 poporului acestuia: „Nu numi i uneltire tot ce nume te poporul acesta uneltire; i nu v  
 teme i de ce se teme el, nici nu v speria i! 13 Sfin i i îns pe Domnul o tirilor. De El  
 s v teme i i s v înfrico a i.`` 14 i atunci El va fi un loca sfînt, dar i o piatr  
 de poticnire, o stînc de p c tuire pentru cele dou case ale lui Israel, un la i o curs  
 15  
 pentru locuitorii Ierusalimului! Mul i se vor poticni, vor c dea i se vor sf rîma, vor da  
 16  
 în la i vor fi prin i.`` - „Învele te aceast m rturie, pecetluie te aceast descoperire,  
 17  
 între ucenicii Mei.`` Eu n d jduiesc în Domnul, care Î i ascunde Fa a de casa lui Iacov.  
 18  
 În El îmi pun încrederea. Iat , eu i copiii pe cari mi i -a dat Domnul, sîntem ni te semne  
 i ni te minuni în Israel, din partea Domnului o tirilor, care locuie te pe muntele Sionului.  
 19  
 Dac vi se zice îns : „Întreba i pe ceice cheam mor ii i pe cei ce spun viitorul, cari  
 optesc i bolborosesc,`` r spunde i: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul s u? Va  
 20  
 întreba el pe cei mor i pentru cei vii? La lege i la m rturie!`` C ci dac nu vor vorbi  
 21  
 a a, nu vor mai r s ri zorile pentru poporul acesta. El va pribegi prin ar , ap sat i  
 fl mînd, i, cînd îi va fi foame, se va mînia, i va huli pe Împ ratul i Dumnezeuul lui, apoi  
 22  
 fie c va ridica ochii în sus, fie c se va uita spre p mînt, iat , nu va fi decît necaz, negur ,  
 nevoie neagr , i se va vedea izgonit în întunerec bezn .

## Chapter 9

1  
 Totu întunerecul nu va împ r i vecinic pe p mîntul în care acum este necaz. Dup  
 cum în vremurile trecute a acoperit cu ocar ara lui Zabulon i ara lui Neftali, în vremurile  
 viitoare va acoperi cu slav inutul de lîng mare, ara de dincolo de Iordan, Galilea  
 2  
 Neamurilor. Poporul, care umbla în întunerec, vede o mare lumin ; peste cei ce locuiau în ara

umbrei mor ii r sare o lumin .<sup>3</sup> Tu înmul e ti poporul, îi dai mari bucurii; i el se bucur  
înaintea Ta, cum se bucur la seceri , cum se vesele te la împ r irea pr zii.<sup>4</sup> C ci jugul  
care ap sa asupra lui, toiagul, care -i lovea spinarea, nuiaua celui ce -l asupra, le-ai sf rîmat,  
ca în ziua lui Madian.<sup>5</sup> C ci orice înc l minte purtat în înv lm ala luptei, i orice  
hain de r zboi t v lit în sânge, vor fi aruncate în fl c ri, ca s fie arse de foc.<sup>6</sup> C ci  
un Copil ni s'a n scut, un Fiu ni s'a dat, i domnia va fi pe um rul Lui; Îl vor numi: „Minunat,  
Sfetnic, Dumnezeu tare, P rintele veciniciilor, Domn al p cii.<sup>7</sup> El va face ca domnia Lui s  
creasc , i o pace f r sfîr it va da scaunului de domnie al lui David i împ r iei lui,  
o va înt ri i o va sprijini prin judecat i neprih nire, de acum i'n veci de veci: iat ce  
va face rîvna Domnului o tirilor.<sup>8</sup> Domnul trimete un cuvînt împotriva lui Iacov: cuvînt care  
cade asupra lui Israel.<sup>9</sup> Tot poporul va avea cuno tin de el, Efraim i locuitorii Samariei,  
cari spun cu mîndrie i îngîmfare:<sup>10</sup> „Au c zut ni te c r mizi, dar vom zidi cu pietre cioplite,  
au fost t ia i ni te smochini din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri.”<sup>11</sup> De aceea Domnul va  
ridica împotriva lor pe vr jma ii lui Re in, i va stîrni pe vr jma ii lor:<sup>12</sup> pe Sirieni de la  
r s rit, pe Filistenii de la apus; i vor mânca pe Israel cu gura plin ; cu toate acestea, mînia  
Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins .<sup>13</sup> C ci nici poporul nu se întoarce la Cel ce  
-l love te, i nu caut pe Domnul o tirilor.<sup>14</sup> De aceea Domnul va smulge din Israel capul  
i coada, ramura de finic i trestia, într'o singur zi.<sup>15</sup> (B trînul i dreg torul sînt capul,  
i proorocul, care înva pe oameni minciuni, este coada.)<sup>16</sup> Cei ce pov uiesc pe poporul  
acesta îl duc în r t cire, i cei ce se las pov ui i de ei sînt pierdu i.<sup>17</sup> De aceea nici  
Domnul n'ar putea s se bucure de tinerii lor, nici s aib mil de orfanii i v ducele lor,  
c ci to i sînt ni te nelegiui i i ni te r i, i toate gurile lor spun mi elii. Cu toate  
acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins .<sup>18</sup> C ci r utatea arde ca un  
foc, care m nînc m r cini i spini, aprinde desi ul p durii, din care se înal stîlpi  
de fum.<sup>19</sup> De mînia Domnului o tirilor, ara parc ar fi aprins , i poporul este ca ars de  
foc; nimeni nu cru pe fratele s u,<sup>20</sup> fiecare j fuie te în dreapta, i r mîne fl mînd,  
m nînc în stînga, i nu se satur . La urm î i m nînc fiecare carnea bra ului s u:  
<sup>21</sup> Manase m nînc pe Efraim, Efraim pe Manase, i amîndoi împreun pe Iuda. Cu toate  
acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins .

## Chapter 10

<sup>1</sup> Vai de cei ce rostesc hot rîri nelegiuite, <sup>2</sup> i de cei ce scriu porunci nedrepte, ca s nu  
 fac dreptate s racilor, i s r peasc dreptul nenoroci ilor poporului Meu, ca s fac  
 pe v duve prada lor, i s j fuiasc pe orfani! <sup>3</sup> „Ce ve i face voi în ziua pedepsei, i a  
 pieirii, care va veni din dep rtare peste voi?” „La cine ve i fugi dup ajutor, i unde v  
 ve i l sa bog ia?” <sup>4</sup> Unii vor fi îngenunchia i între cei prin i în r zboi, iar al ii vor  
 c dea între cei mor i. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui tot întins  
<sup>5</sup> este. „Vai de Asirian-zice Domnul-nuiaua mîniei Mele, care poart în mîn toiaagul urgiei  
<sup>6</sup> Mele! I-am dat drumul împotriva unui neam nelegiuit, l-am trimes împotriva unui popor pe care  
 sînt mîniat, ca s -l pr deze i s -l j fuiasc , s -l calce în picioare ca noroiul de pe uli e.  
<sup>7</sup> Dar el nu judec a a, i nu acesta este gîndul inimii lui; ci el nu se gînde te decît s  
 nimiceasc , decît s pr p deasc neamurile cu gr mada. <sup>8</sup> C ci el zice: „Nu sînt voivozii  
<sup>9</sup> mei tot atî ia împ ra i?” „Nu s'a întîmplat cu Calno la fel ca i cu Carchemi ul?” „Nu s'a  
 întîmplat cu Hamatul ca i cu Arpadul?” „Nu s'a întîmplat Samariei la fel ca Damascului?”  
<sup>10</sup> „Dup cum mîna mea a pus st pînire pe împ r iile idolilor, (unde erau mai multe icoane  
 decît la Ierusalim i în Samaria), <sup>11</sup> cum am f cut Samariei i idolilor ei, nu voi face i  
 Ierusalimului i icoanelor lui?” <sup>12</sup> Dar, dup ce Domnul Î i va împlini toat lucrarea Lui pe  
 muntele Sionului i la Ierusalim, voi pedepsi-zice Domnul-pe împ ratul Asiriei pentru rodul  
 inimii lui îngîmfate, i pentru trufia privirilor lui seme e, <sup>13</sup> c ci el a zis: „Prin puterea mînei  
 mele am f cut aceste lucruri, i prin în elepciunea mea, -c ci sînt priceput; am împins înapoi  
 hotarele popoarelor, i le-am j fuit vistieriile, i, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce edeau pe  
<sup>14</sup> scaunele lor de domnie; am pus mîna pe bog iile popoarelor, ca pe un cuib, i, cum se  
 strîng ni te ou p r site, a a am strîns eu tot p mîntul: niciunul n'a mi cat vreo arip ,  
<sup>15</sup> nici n'a deschis ciocul, ca s ciripeasc . - „Se f le te oare securea împotriva celui ce se  
 sluje te de ea?” „Sau se mîndre te ferestr ul fa de cel ce -l mînuie te?” „Ca i cum  
<sup>16</sup> nuiaua ar mi ca pe cel ce o ridic , parc toiaagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn!” De  
 aceea Domnul, Dumnezeuul o tirilor, va trimete ofilirea prin r zboinicii lui cei voinici; i între  
 ale ii lui va izbucni un pîrjol, ca pîrjorul unui foc. <sup>17</sup> Lumina lui Israel se va preface în foc, i  
<sup>18</sup> Sfîntul lui într'o flac r , care va mistui i va arde spinii i m r cinii lui, într'o zi. Va  
 arde, trup i suflet, str lucirea p durii i cîmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în

<sup>19</sup> le in. Ceial i copaci din p durezza lui vor putea fi num ra i, i un copil le-ar putea scrie  
<sup>20</sup> num rul. În ziua aceea, r m i a lui Israel i cei sc pa i din casa lui Iacov, nu se vor  
<sup>21</sup> mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfântul lui Israel. O  
<sup>22</sup> r m i , r m i a lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeu cel puternic. Chiar dac  
poporul t u, Israele, ar fi ca nisipul m rii, totu numai o r m i se va întoarce, c ci  
<sup>23</sup> nimicirea este hot rît , f când s se reverse dreptatea. i nimicirea aceasta, care a fost  
<sup>24</sup> hot rît , Domnul, Dumnezeu o tirilor, o va aduce la îndeplinire în toat ara. Totu ,  
a a vorbe te Domnul, Dumnezeu o tirilor: „Poporul Meu, care locuie te în Sion, nu te teme  
de Asirian; da, el te love te cu nuiaua, i î i ridic toiagul asupra ta, cum f ceau Egiptenii.  
<sup>25</sup> Dar, peste pu in vreme, pedeapsa va înceta, i mînia Mea se va întoarce împotriva lui, ca  
s -l nimicesc .”  
<sup>26</sup> Domnul o tirilor va învîrta biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la  
<sup>27</sup> stîncă Oreb; i î i va mai ridica toiagul odat asupra m rii, ca odinioar în Egipt. În ziua  
aceea, se va lua povara lui de pe um rul t u, i jugul lui de pe gîtul t u, ba înc jugul va  
<sup>28</sup> cr pa de gr sime. El vine asupra Aiatului, str bate Migronul, î i las calabalîcul la  
Micma .  
<sup>29</sup> Trec trec toarea, se culc la Gheba; Rama tremur , Ghibea lui Saul o ia la fug .  
<sup>30</sup> „Ridic - i glasul, fiica Galimului!” „Ia seama, Lais!” „Vai de tine, Anatot!”  
<sup>31</sup> Madmena  
se împr tie, locuitorii din Ghebim fug. <sup>32</sup> Înc o zi de oprire la Nob, i amenin cu mîna  
<sup>33</sup> lui muntele fiicei Sionului, dealul Ierusalimului. Iat , Domnul, Dumnezeu o tirilor, taie  
<sup>34</sup> cr cile cu putere; cei mai mari sînt t ia i, cei mai înal i sînt doborî i. D jos cu fierul  
crîngul p durii, i Libanul cade supt mîna Celui Puternic.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Apoi o Odrasl va ie i din tulpina lui Isai, i un VI star va da din r d cinile lui.  
<sup>2</sup> Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de în elepciune i de pricepere, duh de sfat i de  
<sup>3</sup> t rie, duh de cuno tin i de fric de Domnul. Pl cerea lui va fi frica de Domnul; nu  
<sup>4</sup> va judeca dup înf i are, nici nu va hot rî dup cele auzite, ci va judeca pe cei s raci  
cu dreptate, i va hot rî cu nep rtinire asupra nenoroci ilor rii; va lovi p mîntul cu

toiaagul cuvîntului Lui, i cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel r u. <sup>5</sup> Neprih nirea va fi brîul  
 coapselor Sale, i credincio ia brîul mijlocului S u. <sup>6</sup> Atunci lupul va locui împreun cu  
 mielul, i pardosul se va culca împreun cu iedul; vi elul, puiul de leu, i vitele îngr ate,  
 vor fi împreun , i le va mîna un copila ; <sup>7</sup> vaca i ursoaica vor pa te la un loc, i puii lor  
 se vor culca împreun . Leul va mîncă paie ca boul, <sup>8</sup> pruncul de î se va juca la gura bortei  
 n pîrcii, i copilul în rcat va b ga mîna în vizunia basilicului. <sup>9</sup> Nu se va face nici un r u  
 i nici o pagub pe tot muntele Meu cel sfînt; c ci p mîntul va fi plin de cuno tin a  
 Domnului, ca fundul m rii de apele cari -l acop r. <sup>10</sup> În ziua aceea, VI starul lui Isai va fi ca  
 un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, i slava va fi locuin a Lui. <sup>11</sup> În acela  
 timp, Domnul Î i va întinde mîna a doua oar , ca s r scumpere r m i a poporului  
 S u, risipit în Asiria i în Egipt, în Patros i în Etiopia, la Elam, la inear i la Hamat, i  
 în ostroavele m rii. <sup>12</sup> El va în l a un steag pentru neamuri, va strînge pe surghiuni ii lui  
 Israel, i va aduna pe cei risipi i ai lui Iuda, de la cele patru capete ale p mîntului. <sup>13</sup> Pizma  
 lui Efraim va înceta, i vr jma ii lui Iuda vor fi nimici i; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda,  
 i Iuda nu va mai fi vr jma lui Efraim, <sup>14</sup> ci vor sbura pe um rul Filistenilor la apus, i vor  
 j fui împreun pe fiii R s ritului. Edom i Moab vor fi prada mînilor lor, i fiii lui Amon  
 le vor fi supu i. <sup>15</sup> Domnul va seca limba m rii Egiptului, Î i va ridica mîna asupra Rîului în  
 mînia Lui, îl va împ r i în apte pîraie, a a c îl vor putea trece înc l a i. <sup>16</sup> i va fi  
 un drum pentru r m i a poporului S u, care va mai r mînea în Asiria, cum a fost pentru  
 Israel, în ziua cînd a ie it din ara Egiptului.

## Chapter 12

<sup>1</sup> În ziua aceea vei zice: „Te laud, Doamne, c ci ai fost sup rat pe mine, dar mînia Ta s'a  
 potolit i m'ai mîngîiat!“ <sup>2</sup> „Iat , Dumnezeu este izb virea mea, voi fi plin de încredere, i  
 nu m voi teme de nimic; c ci Domnul Dumnezeu este t ria mea i pricina laudelor mele, i  
 El m'a mîntuit.“ <sup>3</sup> Ve i scoate ap cu bucurie din izvoarele mîntuirii, <sup>4</sup> i ve i zice în ziua  
 aceea: „L uda i pe Domnul, chema i Numele Lui, vesti i lucr rile Lui printre popoare,  
 pomeni i m rimea Numelui Lui! <sup>5</sup> Cînta i Domnului, c ci a f cut lucruri str lucite: s

6  
 fie cunoscute în tot p mîntul!`` Strig de bucurie i veselie, locuitoare a Sionului, c ci mare  
 este în mijlocul t u Sfîntul lui Israel.``

### Chapter 13

1 Proorocie împotriva Babilonului, descoperit lui Isaia, fiul lui Amo . 2 Ridica i un steag  
 pe un munte gol, în l a i glasul spre ei, face i semne cu mîna, ca s vin la por ile  
 3 asupritorilor! „Am dat porunc sfîntei Mele o tiri-zice Domnul-am chemat pe vitejii Mei la  
 judecata mîniei Mele, pe cei ce se bucur de m rimea Mea.`` 4 Un vuiet se aude pe mun i, ca  
 vuietul de popor mult; se aude o zarv de împ r ii, de neamuri adunate. Domnul o tirilor  
 5 Î i cerceteaz oastea care va da lupta. Ei vin dintr'o ar dep rtat , de la marginea cerurilor:  
 Domnul i uneltele mîniei Lui vor nimici tot p mîntul. 6 Geme i! c ci ziua Domnului este  
 aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic! 7 De aceea toate mînila sl besc, i orice  
 8 inim omeneasc se tope te. Ei sînt n p di i de spaim ; î i apuc chinurile i durerile;  
 se zvîrcolesc ca o femeie în durerile na terii, se uit unii la al ii încremeni i; fe ele lor sînt  
 9 ro i ca focul. Iat , vine ziua Domnului, zi f r mil , zi de mînie i urgie aprins , care  
 10 va preface tot p mîntul în pustiu, i va nimici pe to i p c to ii de pe el. C ci stelele  
 cerurilor i Orionul nu vor mai str luci; soarele se va întuneca la r s ritul lui, i luna nu va  
 11 mai lumina. Voi pedepsi-zice Domnul-lumea pentru r utatea ei, i pe cei r i pentru nelegiuirile  
 12 lor; voi face s înceteze mîndria celor trufa i, i voi doborî seme ia celor asupritori. Voi  
 13 face pe oameni mai rari decît aurul curat, i mai scumpi decît aurul din Ofir. Pentru aceasta  
 voi cl tina cerurile, i p mîntul se va zgudui din temelia lui, de mînia Domnului o tirilor, în  
 14 ziua mîniei Lui aprinse. Atunci, ca o c prioar speriat , ca o turm f r p stor, fiecare  
 15 se va întoarce la poporul s u, fiecare va fugi în ara lui. To i ceice vor fi prin i, vor fi  
 16 str pun i, i to i cei ce vor fi apuca i, vor c dea uci i de sabie. Copiii lor vor fi  
 17 zdrobi i supt ochii lor, casele le vor fi j fuite, i nevestele lor vor fi necinstite. Iat , a î  
 18 împotriva lor pe Mezi, cari nu se uit la argint, i nu poftesc aurul. Cu arcurile lor vor doborî  
 19 pe tineri, i vor fi f r mil pentru rodul pîntecelor: ochiul lor nu va cru a pe copii. i

astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnică mândrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora,  
 pe cari le -a nimicit Dumnezeu. <sup>20</sup> El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul  
 nu-i va mai întinde cortul acolo, și pistorii nu-i vor mai răci turmele acolo, <sup>21</sup> și fiarele  
 pustiei își vor face culcușul acolo, bufnițele își vor umplea casele, struții vor locui acolo, și  
 stafiile se vor juca acolo. <sup>22</sup> Acalii vor urla în casele lui împotrute pustii, și câinii sâlbatici  
 în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele lui se vor lungi.``

## Chapter 14

<sup>1</sup> Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iar pe Israel, și-i va aduce iar la  
 odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacov. <sup>2</sup> Popoarele își vor  
 lua, și-i vor aduce înapoi la locuința lor, și casa lui Israel își va sta pînă în țara Domnului,  
 ca robii și roabe. Vor îneca astfel robii pe cei ce -i robiseră pe ei, și vor sta pînă peste asupritorii  
 lor. <sup>3</sup> Iar cînd își va da Domnul odihnă după ostenețele și frumîntările tale, și după aspra  
 robie care a fost pusă peste tine, <sup>4</sup> atunci vei cînta cîntarea aceasta asupra împăratului Babilonului,  
 și vei zice: „Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat, <sup>5</sup> Domnul a frînt toiagul celor și,  
 năvălirea stăpînitorilor. <sup>6</sup> Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri furtive și gaz, cel ce, în  
 mînia lui, supunea neamurile, este prigonit furtiv și crușat. <sup>7</sup> Tot pe mîntul se bucură acum de  
 odihnă și pace; izbucnesc oamenii în cîntece de veselie. <sup>8</sup> Pînă și chiparoșii și cedrii din  
 Liban se bucură de cîntecul tău și zic: „De cînd ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!”  
<sup>9</sup> Locuința morților se mișcă pînă în adîncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezește  
 înaintea ta umbrele, pe toți și marii pe mîntului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toți  
 împărații neamurilor. <sup>10</sup> Toți și iau cuvîntul ca să -i spună: „și tu ai ajuns fără putere ca  
 noi, și tu ai ajuns ca noi!” <sup>11</sup> Strălucirea ta s'a pogorît și ea în locuința morților, cu sunetul  
 al utelor tale; a ternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi. <sup>12</sup> Cum ai căzut din cer,  
 Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pîmînt, tu, biruitorul neamurilor!  
<sup>13</sup> Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele  
 lui Dumnezeu; voi cădea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei; <sup>14</sup> m

voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.<sup>15</sup> Dar ai fost aruncat în locuința morților, în  
 adâncimile mormântului!<sup>16</sup> Cei ce te văd se uită în mirași la tine, te privesc cu luare  
 aminte și zic: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia  
 împărățiile,<sup>17</sup> care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul  
 prin ilorși și de război?”<sup>18</sup> Toți împărățiile neamurilor, da, toți, se odihnesc cu cinste,  
 fiecare în mormântul lui.<sup>19</sup> Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură  
 dispărută, ca o pradă luată de la niște oameni uciși cu lovituri de sabie, și aruncat pe  
 pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.<sup>20</sup> Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci i-ai  
 nimicitară și i-ai prădat poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.  
<sup>21</sup> Pregătește-te în cel rău al fiilor, din pricina nelegiuirii prin ilorși! Căci nu se mai scoală  
 să cucerească pământul, și să umple lumea cu cetăți!<sup>22</sup> „Eu mă voi ridica împotriva  
 lor! -zice Domnul oțtirilor- și voi terge numele și urma Babilonului, pe fiul și nepot,” zice  
 Domnul.<sup>23</sup> „Voi face din el un culcuș de arici și o mlaștină, și îl voi mătura cu mătura  
 nimicirii,” zice Domnul oțtirilor.<sup>24</sup> Domnul oțtirilor a jurat, și a zis: „Da, ce am hotărât să  
 vă întâmpla, ce am pus la cale să se împlinească. Voi zdrobi pe Asirian în țara Mea, îl voi călca  
 în picioare pe muntii Mei; astfel jugul lui se va lua de pe ei, și povara lui va fi luată de pe  
 umerii lor.”<sup>26</sup> Iată hotărârea luată împotriva întregului pământ, iată mâna, întinsă peste  
 toate neamurile.<sup>27</sup> Domnul oțtirilor a luat această hotărâre: cine îl va împotrivi? Mâna Lui  
 este întinsă: cine o va abate?<sup>28</sup> În anul morții împăratului Ahaz, a fost rostită această  
 proorocie:<sup>29</sup> „Nu te bucura, țara Filistenilor, că s-a frânt toiagul care te lovea! Căci din  
 rădăcina arpelui va ieși un basilic, și rodul lui va fi un balaur sburător.<sup>30</sup> Atunci cei mai  
 săraci vor putea păta-te, și cei nenorociți vor putea să locuiască liniștiți; dar îmi voi  
 lăsa neamul să piară de foame, și ce va mai rămânea din tine va fi omorât.<sup>31</sup> Gemi, poartă!  
 Boce-te-te, cetate! Cutremur-te, toată țara Filistenilor! Căci un fum vine de la miază  
 noapte, și irurile vrăjmașului sunt strânse.”<sup>32</sup> „și ce va răspunde trimișilor poporului?”  
 -„Că Domnul a întemeiat Sionul, și că cei nenorociți din poporul Lui găsesc un loc de  
 adăpost acolo.” -



## Chapter 15

<sup>1</sup> Proorocie împotriva Moabului. Chiar în noaptea când este pustiit, Ar-Moabul este nimicit!  
 Chiar în noaptea când este pustiit, Chir-Moabul este nimicit!... <sup>2</sup> Poporul se suie la templu și la  
 Dibon, pe înălțimi, ca să plîngă; Moabul se bocește: pe Nebo și pe Medeba toate capetele  
 sînt rase, și toate bărbile sînt tăiate. <sup>3</sup> Pe ulișe, sînt încinși cu saci, pe acoperișuri și în  
 pieșe, totul geme, și se topesc plîngînd. <sup>4</sup> Hesbonul și Eleale își aud glasul pînă  
 la Iaha, chiar în războiniciei Moabului se bocesc cu sufletul plin de groază. <sup>5</sup> Îmi plînge inima  
 pentru Moab, ai cărui fugari aleargă pînă la oar, pînă la Eglat-eliia; cîci suie, plîngînd,  
 susul Luhitului, și scotește ipete de durere pe drumul Horonaimului. <sup>6</sup> Cîci apele Nimrim sînt  
 pustiite, s'a uscat iarba, s'a dus verdeața, și nu mai este niciun fir verde. <sup>7</sup> De aceea strîng ceal-  
 tăi rîmne, și îți strîmte averile dincolo de pîrîul scîlilor. <sup>8</sup> Cîci ipetele înconjur  
 hotarele Moabului; bocetele lui răsună pînă la Eglaim, și urletele lui răsună pînă la  
 Beer-Elim. <sup>9</sup> Apele Dimonului sînt pline de sînge, și voi trimete peste Dimon noi nenorociri; un  
 leu va veni împotriva celor scîpași ai Moabului, împotriva războiniciei ei din ar.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Trimete-mi mieci cîrmuitorului tău, trimete-mi din Sela, prin pustie, la muntele fiicei  
 Sionului! <sup>2</sup> Ca o pasăre fugară, zgurnit din cuib, așa vor fi fiicele Moabului, la trecerea  
 Arnonului. - <sup>3</sup> și vor zice: „Sfîtuie-te, mijloce-te, acopere-ne ziua namiaza mare cu umbra  
 ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sînt urmăriti, nu da pe față pe cei fugari! <sup>4</sup> Las  
 să locuiască pentru o vreme la tine cei goniti din Moab, fii un loc de scăpare pentru ei împotriva  
 pustiitorului! Cîci apă sare va înceta, pustiirea se va sfîrși, celce calcă în picioare va  
 pieri. <sup>5</sup> și atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; și se va vedea ezînd cu  
 credințioșie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului și plin de răvnă pentru  
 dreptate. <sup>6</sup> - „Auzim îngîmfarea mîndrului Moab, fudulia și fala lui, trufia și lăudăroșia lui.”  
<sup>7</sup> De aceea geme Moabul pentru Moab, toți gem; suspinași pe dîmăturile Chir-Haresetului,  
 adînc mîhnii; <sup>8</sup> cîci câmpiile Hesbonului lîncezesc; stîmni neamurilor au sfîrșit butucii

viei din Sibma, cari se întindeau pînă la Iaezer, și se încîlceau prin pustie: mîna ei se  
 întindeau și treceau dincolo de mare. <sup>9</sup> De aceea plîng pentru via din Sibma, ca pentru Iaezer; v  
 ud cu lacrîmile mele, Hesbonule și Eleale! Căci peste culesul roadelor voastre și peste  
 seceriul vostru a căzut un strigăt de război! <sup>10</sup> S'adus bucuria și veselia din cîmpii! și în  
 vii, nu mai sînt cîntece, nu mai sînt veselii! Nimeni nu mai calcă vinul în teascuri. - „Am făcut  
 și înceteze strigătele de bucurie la cules. <sup>11</sup> De aceea îmi plînge sufletul pentru Moab ca o arfă  
 și inima pentru Chir-Hares; <sup>12</sup> și cînd se va arăta Moabul, obosindu-se pe înălțimi și va  
 intra în locul său cel sfînt și se roage, nu va putea să capete nimic!`` - <sup>13</sup> Acesta este  
 cuvîntul, pe care l-a rostit Domnul de multă vreme asupra Moabului. <sup>14</sup> Iar acum Domnul  
 vorbește, și zice: „În trei ani, ca anii unui simbrion, slava Moabului va fi dispărută,  
 împreună cu toată această mare mulțime; și ce va rămînea, va fi puțin lucru, aproape  
 nimic.``

## Chapter 17

<sup>1</sup> Proorocie împotriva Damascului: „Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un  
 morman de dărîmături; <sup>2</sup> cetățile Aroerului sînt prăpădite, sînt date spre prădarea turmelor,  
 cari se culcă nestîngerite acolo. <sup>3</sup> S'asprăvit cu cetățile lui Efraim, și s'asprăvit cu  
 împrejuria Damascului; dar războiul în Siria va fi ca slava copiilor lui Israel, zice Domnul  
 o tirilor. <sup>4</sup> „În ziua aceea, slava lui Iacov va fi slăbită, și grîsimea cîrnii lui va pieri. <sup>5</sup> Se  
 va întîmpla ca atunci cînd strînge secerătorul grîul, și brațul lui taie spicele; da, ca la strînsul  
 spicelor în valea Refaim; <sup>6</sup> vor rămînea doar cîteva, ca la scuturatul mîslinului: două, trei  
 mîsline, pe vîrfurile crengilor, patru sau cinci, în ramurile cu roade, zice Domnul, Dumnezeul lui  
 Israel.`` <sup>7</sup> În ziua aceea, omul se va uita spre Fcătorul său, și ochii și se vor întoarce spre  
 Sfîntul lui Israel; <sup>8</sup> nu se va mai uita spre altare, cari sînt lucrarea mînii lui, și nu va mai privi  
 la ce au făcut degetele lui, la idolii Astartei și la stîlpii închinării soarelui. <sup>9</sup> În ziua aceea,  
 cetățile lui întărite vor fi ca dărîmăturile din prădare și de pe vîrfurile muntelui, prăpădite  
 odinioară înaintea copiilor lui Israel: va fi o pustie! <sup>10</sup> Căci ai uitat pe Dumnezeul mîntuirii tale,  
 și nu-ți-ai adus aminte de Sfînta scriere a tale. De aceea și-ai sădit rădăcini plîcute, și  
 ai sădit butuci străine. <sup>11</sup> Cînd și-ai sădit, și-ai înconjurat cu un gard, și în curînd și-ai văzut

înflorind. Dar culesul roadelor a fugit tocmai în clipa veseliei: i durerea este f r leac. <sup>12</sup> Vai!  
 ce vuiet de popoare multe, cari url cum url marea! Ce zarv de neamuri, cari mugesc cum  
<sup>13</sup>  
 mugesc ni te ape puternice. Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar cînd le mustr  
 Dumnezeu, ele fug departe, izgonite ca pleava de pe mun i la suflarea vîntului, ca rîna luat  
<sup>14</sup>  
 de vîrtej. Îndesear , vine o pr p denie nea teptat , i pîn diminea a, nu mai sînt!  
 Iat partea celor ce ne jupoaie, i soarta celor ce ne j fuiesc.

## Chapter 18

<sup>1</sup> Vai de tine, ar , în care r sun zîng nit de arme, i care e ti dincolo de rîurile  
<sup>2</sup>  
 Etiopiei! Tu, care trime i soli pe mare, în cor bii de papur cari plutesc pe luciul apelor!  
 Duce i-v , soli iu i, la neamul acela tare i puternic, la poporul acela înfrico at dela începutul  
 lui, neam puternic care zdrobe te totul, i a c rui ar este t iat de rîuri. <sup>3</sup> Voi to i,  
 locuitori ai lumii i voi, locuitori ai p mîntului, lua i seama cînd se înal steagul pe mun i,  
 i asculta i cînd sun trîmbi a! <sup>4</sup> C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Eu privesc lini tit din  
 locuin a Mea pe c ldura arz toare a luminii soarelui, i pe aburul de rou , în vipia  
 seceri ului. <sup>5</sup> Dar înainte de seceri , cînd cade floarea, i rodul se face agurid , el taie îndat  
<sup>6</sup>  
 ml di ele cu cosoare, ba taie chiar l starii i -i arunc ...`` i Asirienii vor fi l sa i  
 astfel prad p s rilor r pitoare din mun i i fiarelor p mîntului; p s rile de prad vor  
<sup>7</sup>  
 petrece vara pe trupurile lor moarte, i fiarele p mîntului vor ierna pe ele. În vremea aceea, se  
 vor aduce daruri de mîncare Domnului o tirilor, de poporul cel tare i puternic, de poporul cel  
 înfrico at dela începutul lui, neam puternic, care zdrobe te totul, i a c rui ar este t iat  
 de rîuri: vor fi aduse acolo unde locuie te Numele Domnului o tirilor, pe muntele Sionului.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Proorocie împotriva Egiptului. Iat , Domnul c l re te pe un nor repede i vine în Egipt.  
<sup>2</sup>  
 Idolii Egiptului tremur înaintea Lui, i li se îndoiaie inima Egiptenilor în ei. „Voi înarma pe  
 Egipteni unii împotriva altora, i se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate,  
<sup>3</sup>  
 împ r ie cu împ r ie. Duhul Egiptenilor va pieri din ei, i le voi nimici sfatul; atunci

vor întreba pe idoli și pe vrăjitori, pe cei ce cheamă morții și pe ghicitori. <sup>4</sup> Voi da Egiptul  
 în mâinile unui stâlp pînă aspru, și un împărat fără milă va stăpîni peste ei, zice Domnul,  
 Dumnezeu al tirilor. <sup>5</sup> Apele mării vor seca, și râul va seca și se va usca, <sup>6</sup> râurile se vor  
 împuși, canalele Egiptului vor fi goale și uscate, pipirigul și trestiile se vor vesteji. <sup>7</sup> Livezile  
 Nilului de la îmbucătura râului, și toate sămănăturile din valea râului se vor usca, se vor  
 preface în rîn și vor pieri. <sup>8</sup> Vor geme pescarii, se vor boci toți cei ce aruncă undi  
 în râu, și cei ce întind mreji pe ape vor fi nemîngîiași. <sup>9</sup> Cei ce lucrează înul și răcit, și cei ce  
 pescăsurile albe vor fi acoperiți, de rușine, <sup>10</sup> stăpînitorii săi vor fi întristași și  
 toți simbrății vor fi cu inima amară. <sup>11</sup> În adevăr, voievozii oștii au înnebunit, sfinții  
 în elefanti ai lui Faraon s'au prostit. „Cum îndrăzniți voi să spuneți lui Faraon: „Noi sîntem  
 fiii în elefanților, fiii străvechilor împărași? <sup>12</sup> Unde sînt în elefanți tăi? „Să-ți fac  
 descoperiri dumnezeiești, și să spun ce a hotărît Domnul asupra tirilor împotriva Egiptului.  
<sup>13</sup> Voievozii oștii au înnebunit, voievozii Nofului s'au înecat, cetele semințiilor duc  
 Egiptul în război: <sup>14</sup> Domnul a răstîndit în mijlocul lui un duh de amărăciune ca să fac  
 pe Egipteni să se clatine în toate faptele lor, cum se clatină un om beat și varsă, <sup>15</sup> și Egiptul  
 nu va avea pe nimeni, care să poată face ceva, nici cap, nici coadă, nici ramură de finic, nici  
 trestie! <sup>16</sup> În ziua aceea, Egiptul va fi ca o femeie: va tremura și se va teme, văzînd mișcarea  
 mînei Domnului asupra tirilor, cînd o va ridica împotriva lui. <sup>17</sup> Chiar țara lui Iuda va fi o groază  
 pentru Egipt: cum își se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hotărîrii luate împotriva lui de  
 Domnul asupra tirilor. <sup>18</sup> În vremea aceea, vor fi cincizeci cetăți în țara Egiptului, cari vor vorbi limba  
 Canaanului, și vor jura pe Domnul asupra tirilor: una din ele se va numi cetatea nimicirii! <sup>19</sup> Tot în  
 vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și la hotar, va fi un stîlp de aducere  
 aminte pentru Domnul. <sup>20</sup> Acesta va fi pentru Domnul asupra tirilor un semn și o mîntuire în țara  
 Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, și El le va trimite un mîntuitor  
 și un apărător, care să-și izbăvească. <sup>21</sup> Atunci Domnul se va descoperi Egiptenilor, și  
 Egiptenii vor cunoaște pe Domnul în ziua aceea. Vor aduce jertfe și daruri de mîncare, vor face  
 jurăminte Domnului și le vor împlini. <sup>22</sup> Astfel, Domnul va lovi pe Egipteni, și îi va lovi, dar și va  
 tălmăci. Ei se vor întoarce la Domnul, care-și va asculta, și-și va vindeca. <sup>23</sup> În aceea vreme,  
 va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria,

<sup>24</sup> i Egiptenii împreun cu Asirienii vor sluji Domnului. Tot în vremea aceea, Israel va fi al  
<sup>25</sup> treilea, unit cu Egiptul i cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul p mântului. Domnul  
 o tirilor îi va binecuvânta i va zice: „Binecuvântat s fie Egiptul, poporul Meu, i Asiria,  
 lucrarea mâinilor Mele, i Israel, mo tenirea Mea!”

## Chapter 20

<sup>1</sup> În anul când a venit Tartan la Asdod, trimes de Sargon, împ ratul Asiriei, s bat Asdodul,  
<sup>2</sup> i l -a luat, în vremea aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amo , i i -a zis: „Du-te,  
 desleag - i sacul de pe coapse i scoate- i înc l mintea din picioare!” El a f cut a a,  
<sup>3</sup> a umblat gol i descul . i Domnul a zis: „Dup cum robul meu Isaia umbl gol i  
<sup>4</sup> descul , trei ani de zile, ca semn i în tiin are pentru Egipt i pentru Etiopia, tot a a i  
 împ ratul Asiriei va lua din Egipt i din Etiopia prin i de r zboi i surghiuni i, tineri i  
<sup>5</sup> b trîni, goi i descul i, i cu spinarea descoperit , spre ru inea Egiptului. Atunci se vor  
 îngrozi i se vor ru ina ceice î i puseser încrederea în Etiopia, i se f leau cu Egiptul.  
<sup>6</sup> i locuitorii de pe rmul acesta vor zice în ziua aceea: „Iat ce a ajuns încrederea noastr ,  
 pe care ne bizuiser m, ca s fim ajuta i i s fim izb vi i de împ ratul Asiriei! Cum  
 vom sc pa acum?”

## Chapter 21

<sup>1</sup> Proorocie asupra pustiei m rii. Cum înainteaz vijelia dela miaz zi, a a vine el din pustie,  
 din ara înfrico at . <sup>2</sup> O vedenie grozav mi s'a descoperit. Asupritorul asupre te, pustiitorul  
 pustie te. -,„Suie-te, Elamule! Împresoar , Medio! C ci fac s înceteze toate oft rile lor,  
<sup>3</sup> -zice Domnul.” De aceea mi s'a umplut inima de nelini te, m'apuc durerile, ca durerile unei  
<sup>4</sup> femei când na te. Zvîrcolirile nu m las s'aud, tremurul m împedec s v d. Îmi bate  
<sup>5</sup> inima cu putere, m'apuc groaza; noaptea pl cerilor mele ajunge o noapte de spaim . Ei pun  
 masa, straja vegheaz , i ei m nînc , beau... Dar deodat se aude strigînd: „În picioare,  
<sup>6</sup> voivozi! Unge i scutul!” C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Du-te i pune un str jer, ca s

dea de veste despre ce va vedea.`` - <sup>7</sup> El a v zut c l rime, c l re i doi cîte doi, c l re i  
 pe m gari, c l re i pe c mile; i asculta cu luare aminte, cu cea mai mare b gare de  
 seam . <sup>8</sup> Apoi a strigat, ca un leu: „Doamne, am stat mereu în turnul meu de paz , i stam de  
 straj în toate nop ile. <sup>9</sup> i iat c a venit c l rime i c l re i doi cîte doi.`` Apoi a  
 luat iar cuvîntul, i a zis: „A c zut, a c zut Babilonul, i toate icoanele dumnezeilor lui  
 sînt sf rîmate la p mînt!`` <sup>10</sup> O, poporul meu, care ai fost strop it ca boabele de grîu din aria  
 mea, ce am auzit dela Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea v vestesc. <sup>11</sup> Proorocie  
 asupra Dumei. Mi se strig din Seir: „Str jerule, cît mai este din noapte?`` „Str jerule, mai  
 este mult din noapte?`` <sup>12</sup> Str jerul r spunde: „Vine diminea a, i este tot noapte. Dac  
 vre i s întreba i, întreba i; întoarce i-v , i veni i iar .`` <sup>13</sup> Proorocie asupra  
 Arabiei. Ve i petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan! <sup>14</sup> Duce i ap  
 celor ce le este sete; locuitorii rii Tema duce i pîne fugarilor! <sup>15</sup> C ci ei fug dinaintea  
 s biilor, dinaintea s biei scoase din teac , dinaintea arcului încordat, i dinaintea unei lupte  
 înver unate. <sup>16</sup> C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Înc un an, ca anii unui simbria , i s'a  
 ispr vit cu toat slava Chedarului. <sup>17</sup> Nu va mai r mînea decît un mic num r din vitejii arca i,  
 fii ai Chedarului, c ci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a spus -o.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Proorocie asupra v ii vedeniilor. „Ce este de v sui i cu to ii pe acoperi uri, <sup>2</sup> cetate  
 g l gioas , plin de zarv , cetate vesel ! Mor ii t i nu vor pieri uci i de sabie, nici nu  
 vor muri luptînd. <sup>3</sup> Ci toate c peteniile tale fug împreun , sînt lua i prin i de arca i; to i  
 locuitorii t i ajung deodat robi, în timp ce o iau la fug în dep rtare. <sup>4</sup> De aceea zic:  
 „Întoarce i-v privirile dela mine, l sa i-m s plîng cu amar; nu st rui i s m  
 mîngîia i pentru nenorocirea fiicei poporului meu! <sup>5</sup> C ci este o zi de necaz, de zdrobire i de  
 înv lm al , trimeas de Domnul, Dumnezeul o tirilor, în valea vedeniilor. Se d rîm  
 zidurile, i r sun ipete de durere spre munte. <sup>6</sup> Elamul poart tolba cu s ge i; car de  
 lupt tori, de c l re i înainteaz ; Chirul desvele te scutul. <sup>7</sup> Cele mai frumoase v i ale

8  
 tale sînt pline de car , i c l re ii se în iruie de b taie la por ile tale. Cele din urm  
 an uri de înt rire ale lui Iuda sînt silite, i în ziua aceasta cercetezi tu arm turile din casa  
 9  
 p durii. V uita i la sp rturile cele multe f cute cet ii lui David, i opri i apele  
 10  
 iazului de jos. Num ra i casele Ierusalimului, i le strica i, ca s înt ri i zidul.  
 11  
 Face i o c mar între cele dou ziduri, pentru apele iazului celui vechi; -dar nu v uita i  
 spre Cel ce a vrut aceste lucruri, nu vede i pe Cel ce de mult le -a preg tit. 12 i totu Domnul,  
 Dumnezeu o tirilor, v cheam în ziua aceea s plînge i i s v bate i în piept, s  
 13  
 v rade i capul i s v încinge i cu sac. Dar iat , în schimb, veselie i bucurie! Se  
 junghie boi i se taie oi, se m nînc la carne i se bea la vin: „S mînc m i s bem,  
 14  
 c ci mîne vom muri!” - Domnul o tirilor mi -a descoperit, i mi -a zis: „Nu, nelegiuirea  
 15  
 aceasta nu vi se va ierta pîn nu ve i muri, zice Domnul, Dumnezeu o tirilor.” A a  
 vorbe te Domnul, Dumnezeu o tirilor: „Du-te la curteanul acela, la ebna, dreg torul casei  
 16  
 împ r te ti, i zi -i: „Ce ai tu aici la tine, i pe cine ai aici, de- i s pi aici un mormînt?”  
 17  
 El î i sap un mormînt sus pe în l ime, î i scobe te o locuin în stînc ! Iat ,  
 18  
 Domnul te va asvîrli cu o arunc tur puternic , te va învîrta ca pe un ghem. Te va asvîrli,  
 te va asvîrli ca pe o minge, pe un p mînt întins, i acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele  
 19  
 str lucite, tu, ocară casei st pînului t u! Vei fi izgonit din dreg toria ta, i te va smulge  
 20  
 Domnul din locul t u. „În ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui  
 21  
 Hilchia, îl voi îmbr ca în tunica ta, îl voi încinge cu brîul t u, i voi da puterea ta în mînile  
 22  
 lui. El va fi un tat pentru locuitorii Ierusalimului i pentru casa lui Iuda. Voi pune pe um rul  
 lui cheia casei lui David: cînd va deschide el, nimeni nu va închide, i cînd va închide el, nimeni  
 23  
 nu va deschide. Îl voi împlînta ca pe un drug într'un loc tare, i va fi un scaun de slav pentru  
 24  
 casa tat lui s u. Pe el se va sprijini toat slava casei tat lui s u, odraslele alese i de  
 25  
 ocar , toate sculele cele mici, atît lighenele cît i vasele.” „În ziua aceea, zice Domnul  
 o tirilor, drugul acela împlîntat într'un loc tare va fi scos, va fi t iat i va c dea, i povara  
 care era pe el va fi nimicît , c ci Domnul a vorbit.”

## Chapter 23

<sup>1</sup> Proorocie împotriva Tirului. „Boci i-v , cor bii din Tarsis! C ci Tirul a fost nimicit: nu  
 mai are nici case, nici intrare! Din ara Chitim le -a venit vestea aceasta.`` <sup>2</sup> „Amu i i de  
 groaz , locuitori ai rmlui, pe care o umpleau odat negustorii din Sidon, cari str b teau  
 marea! <sup>3</sup> Veniturile lui erau grful Nilului i seceri ul rului, aduse pe ape mari, a a c el era  
 tîrgul neamurilor.`` <sup>4</sup> „Ru ineaz -te Sidoane! c ci a a vorbe te marea, cet uia m rii:  
 ,Eu n'am avut durerile facerii, nici n'am n scut, n'am hr nit tineri, nici n'am crescut fete.`` <sup>5</sup> Cînd  
 vor afla Egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de c derea Tirului, <sup>6</sup> i vor zice: „Trece i  
 la Tarsis, boci i-v , locuitori ai rmlui! <sup>7</sup> Aceasta este cetatea voastr cea vesel , care  
 avea o obîr ie veche, i ale c rei picioare o duceau s locuiasc departe. <sup>8</sup> Cine a luat acest  
 hot rîre împotriva Tirului, împ r itorul cununilor, el, ai c rui negustori erau ni te voivozi,  
 i ai c rui tîrgove i erau cei mai boga i de pe p mînt? <sup>9</sup> Domnul o tirilor a luat acest  
 hot rîre, ca s ru ineze mîndria a tot ce str luce te, i s smereasc pe to i cei mari ai  
 p mîntului: <sup>10</sup> ,Str bate- i ara, ca Nilul, niciun brîu nu te mai strînge, fiica Tarsisului! Nu  
 mai este niciun jug! <sup>11</sup> Domnul i -a întins mîna asupra m rii; a f cut s tremure împ r ii;  
 a poruncit nimicirea cet uilor Canaanului, <sup>12</sup> i a zis: ,De acum nu te vei mai bucura, fecioar  
 necinstit , fiica Sidonului! Scoal -te i treci în ara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihn .  
<sup>13</sup> Iac pe Haldei, cari nu erau un popor, locuitorii ace tia ai pustiei, c rora Asirianul le -a  
 întemeiat o ar ; ei înal turnuri, surp casele împ r te ti ale Tirului, le prefac în  
 d rîm turi.`` <sup>14</sup> „Boci i-v , cor bii din Tarsis! C ci cet uia voastr este nimicit .``  
<sup>15</sup> În vremea aceea, Tirul va fi dat uit rii aptezeci de ani, cît ine via a unui împ rat, dar  
 dup aptezeci de ani, se va întîmpla Tirului ca i curvei despre care vorbe te cîntecul: <sup>16</sup> „Ia  
 arfa i str bate cetatea, curv dat uit rii; cînt bine, cînt - i cîntecele de mai multe ori,  
 ca iar s - i aduc lumea aminte de tine.`` <sup>17</sup> Tot a a, dup aptezeci de ani, Domnul  
 va cerceta Tirul, i se va întoarce iar la cî tigul lui; va avea leg turi cu toate împ r iile  
<sup>18</sup> lumii de pe fa a p mîntului; dar cî tigul i plata lui vor fi închinat Domnului, nu vor fi  
 nici strînse nici p strate; ci cî tigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea Domnului, o hran  
 îmbel ugat i haine str lucite.



## Chapter 24

<sup>1</sup> Iată, Domnul de artă a făcut o pustie în țara ta, și întru stăruință a făcut risipă în locuitorii;  
<sup>2</sup> cum se întâmplă preotului se întâmplă și poporului, stăpânului ca și slugii, stăpânei ca și slujnicei, vânzătorului ca și cumpărătorului, celui ce dă cu împrumut ca și celui ce ia cu împrumut, datornicului ca și cel care ruina și este dator. <sup>3</sup> Țara este pustiită de tot și prădată; caci Domnul a hotărât asupra ei. <sup>4</sup> Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sînt mîhnii și iși tînjesc; căpeteniile poporului sînt fără putere, <sup>5</sup> caci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcău legile, nu învețeau poruncile, și rupeau legămîntul cel vecinic! <sup>6</sup> De aceea mîncă blestemul țara, și suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sînt prădați și locuitorii țării, și nu mai rămîne decît un mic număr din ei. <sup>7</sup> Mustul stă trist, via este veștejită; toți cei ce erau cu inimă veselă, suspină. <sup>8</sup> A încetat desfătarea timpanelor, s'asfîrșit veselie glorioasă, s'adus bucuria arfei. <sup>9</sup> Nu se mai cîntă cînd se bea vin, și bătăturile țării li se par amare celor ce le beau. <sup>10</sup> Cetatea pustie este derîmată; toate casele sînt închise, nu mai intră nimeni în ele. <sup>11</sup> Pe ulișe se strigă după vin; s'adus orice desfătare, nu mai este nicio veselie în țară. <sup>12</sup> Numai pustiirea a mai rămas în cetate, și porțile stau derîmate. <sup>13</sup> Da, în țară, în mijlocul popoarelor, este ca atunci cînd se scutură mîslinul, sau ca la culesul ciorchinelor rămase după culesul viei. <sup>14</sup> Ceilalți înșși, cari vor mai rămîne, își înălță glasul, scot strigăte de veselie; de pe străzile țării, laudă marea Domnului. <sup>15</sup> „Proslăviți dar pe Domnul în locurile unde strălucește lumină, lăudați Numele Domnului, Dumnezeului lui Israel, în ostroavele mării!” <sup>16</sup> Dela marginele pămîntului auzim cîntînd: „Slăvește celui neprihănit!” Dar eu zic: „Sînt pierdut! Sînt pierdut! Vai de mine!” Jfuitorii jfuiesc, jfuitorii se învernează la jaf. <sup>17</sup> Groaza, groapa, și lașul, vin peste tine, locuitor al țării! <sup>18</sup> Cel ce fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă se prinde în laș; caci se deschid străzile de sus, și se clatină temeliiile pămîntului! <sup>19</sup> Pămîntul se rupe, pămîntul se sfîrșim, pămîntul se crapă, <sup>20</sup> și pămîntul se clatină ca un om beat, tremur ca o colibă; pămîntul lui își apasă, cade, și nu se mai ridică. <sup>21</sup> În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer o țară de sus, iar pe pămînt pe împărații

p mîntului. <sup>22</sup> Ace tia vor fi strîn i ca prin i de r zboi i pu i într'o temni , vor fi  
 închi i în gherle, i, dup un mare num r de zile, vor fi pedepsi i <sup>23</sup> Luna va fi acoperit  
 de ru ine, i soarele de groaz ; c ci Domnul o tirilor va împ r i pe muntele Sionului  
 i la Ierusalim, str lucind de slav în fa a b trînilor Lui.

## Chapter 25

<sup>1</sup> „Doamne, Tu e ti Dumnezeuul meu; pe Tine Te voi în l a! Laud Numele T u, c ci ai  
 f cut lucruri minunate; planurile Tale f cute mai dinainte s'au împlinit cu credincio ie. <sup>2</sup> C ci  
 ai pref cut cetatea (Babilon) într'un morman de pietre, cet uia cea tare într'o gr mad de  
 d rîm turi; cetatea cea mare a str inilor este nimicit , i niciodat nu va mai fi zidit .  
<sup>3</sup>  
 De aceea Te sl vesc popoarele puternice, i cet ile neamurilor puternice se tem de Tine.  
<sup>4</sup>  
 C ci Tu ai fost un loc de sc pare pentru cel slab, un loc de sc pare pentru cel nenorocit în  
 necaz, un ad post împotriva furtunii, un umbrar împotriva c ldurii; c ci suflarea asupritorilor  
 este ca vijelia care izbe te în zid. <sup>5</sup> Cum domole ti c ldura într'un p mînt arz tor, a a ai  
 domolit zarva str inilor; cum este în du it c ldura de umbra unui nor, a a au fost  
 în du ite cînt rile de biruin ale asupritorilor.`` <sup>6</sup> Domnul o tirilor preg te te tuturor  
 popoarelor pe muntele acesta, un osp de bucate gustoase, un osp de vinuri vechi, de bucate  
 miezoase, pline de m duv , de vinuri vechi i limpezite. <sup>7</sup> i, pe muntele acesta, înl tur  
 m hrama care acopere toate popoarele, i învelitoarea care înf ur toate neamurile;  
<sup>8</sup>  
 nimice te moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu terge lacr mile de pe toate fe ele, i  
 îndep rteaz de pe tot p mîntul ocară poporului S u; da, Domnul a vorbit. <sup>9</sup> În ziua aceea,  
 vor zice: „Iat , acesta este Dumnezeuul nostru, în care aveam încredere c ne va mîntui. Acesta  
 este Domnul, în care ne încredeam, acum s ne veselim, i s ne bucur m de mîntuirea Lui!  
<sup>10</sup>  
 C ci mîna Domnului se odihne te pe muntele acesta; dar Moabul este c lcat în picioare pe  
 loc, cum este c lcat în picioare paiul în b legar. <sup>11</sup> În mijlocul acestei b ltoace, el î i întinde  
 mînile, cum le întinde înot torul ca s înoate; dar Domnul îi doboar mîndria, i face de nimica  
 dib cia mînilor lui. <sup>12</sup> El surp , pr bu e te înt riturile înalte ale zidurilor tale, le  
 pr bu e te la p mînt, în rîn .``

## Chapter 26

<sup>1</sup> În ziua aceea, se va cînta urm toarea cîntare în ara lui Iuda: „Avem o cetate tare; Dumnezeu  
 ne d mîntuirea ca ziduri i înt ritur . <sup>2</sup> Deschide i por ile, ca s între neamul cel  
 neprih nit i credincios. <sup>3</sup> Celui cu inima tare, Tu -i chezu luie ti pacea; da, pacea, c ci  
 se încrede în Tine. <sup>4</sup> Încrede i-v în Domnul pe vecie, c ci Domnul Dumnezeu este Stînca  
 veacurilor. <sup>5</sup> El a r sturnat pe ceice locuiau pe în l imi, El a plecat cetatea îngîmfat ; a doborît  
 -o la p mînt, i a aruncat -o în rîn . <sup>6</sup> Ea este c lcat în picioare, în picioarele s racilor,  
 supt pa ii celor obijdui i. <sup>7</sup> Calea dreptului este neprih nirea; Tu, care e ti f r prihan ,  
 neteze ti c rarea dreptului. <sup>8</sup> De aceea Te a tept m, Doamne, i pe calea judec ilor  
 Tale; sufletul nostru suspin dup Numele T u i dup pomenirea Ta. <sup>9</sup> Sufletul meu Te  
 dore te noaptea, i duhul meu Te caut înl untrul meu. C ci, cînd se împlinesc judec ile  
 Tale pe p mînt, locuitorii lumii înva dreptatea. <sup>10</sup> Dac ier i pe cel r u, el totu nu  
 înva neprih nirea, se ded la r u în ara în care domne te neprih nirea, i nu caut  
 la m re ia Domnului. <sup>11</sup> Doamne, mîna Ta este puternic : ei n'o z resc! Dar vor vedea rîvna  
 Ta pentru poporul T u, i vor fi ru ina i; va arde focul pe vr jma ii T i. <sup>12</sup> Dar nou ,  
 Doamne, Tu ne dai pace, c ci tot ce facem noi, Tu îpline ti pentru noi. <sup>13</sup> Doamne, Dumnezeul  
 nostru, al i st pîni afar de Tine au st pînit peste noi, dar acum numai pe Tine, i numai  
 Numele T u îl chem m. <sup>14</sup> Ceice sînt mor i acum nu vor mai tr i, sînt ni te umbre, i nu  
 se vor mai scula; c ci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit, i le-ai ters pomenirea. <sup>15</sup> Înmul e te  
 poporul, Doamne! Înmul e te poporul, arat - i slava; d înapoi toate hotarele rii.  
<sup>16</sup> Doamne, ei Te-au c utat, cînd erau în strîmtorare; au început s se roage, cînd i-ai pedepsit.  
<sup>17</sup> Cum se svîrcole te o femeie înscinat , gata s nasc , i cum strig ea în mijlocul  
 durerilor ei, a a am fost noi, departe de Fa a Ta, Doamne! <sup>18</sup> Am z mislit, am sim it dureri,  
 i, cînd s na tem, am n scut vînt: ara nu este mîntuit , i locuitorii ei nu sînt n scu i.  
<sup>19</sup> S învie dar mor ii T i! S se scoale trupurile mele moarte! -Trezi i-v i s ri i de  
 bucurie, ceice locui i în rîn ! C ci roua Ta este o rou d t toare de via , i  
<sup>20</sup> p mîntul va scoate iar afar pe cei mor i.`` „Du-te, poporul meu, intr în odaia ta,

i încuie u a dup tine; ascunde-te câte-va clipe, pîn va trece mînia! <sup>21</sup> C ci iat , Domnul iese din locuin a Lui, s pedepseasc nelegiuirile locuitorilor p mîntului; i p mîntul va da sîngele pe fa , i nu va mai acoperi uciderile.

## Chapter 27

<sup>1</sup> În ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspr , mare i tare, Leviatanul, Babilonul, arpele fugar (Asur), i Leviatanul, arpele inelat (Babel), i va ucide balaurul de lîng mare (Egiptul). <sup>2</sup> În ziua aceea, cînta i o cîntare asupra viei celei mai alese: <sup>3</sup> „Eu, Domnul, sînt P zitorul ei, Eu o ud în fiecare clip ; Eu o p zesc zi i noapte ca s n'o vat me nimeni. <sup>4</sup> N'am nici o mînie. Dar dac voi g si m r cini i spini, voi merge la lupt împotriva lor, i -i voi arde pe to i, <sup>5</sup> afar numai dac vor c uta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine.`` <sup>6</sup> În vremile viitoare, Iacov va prinde r d cin , Israel va înflori i va odr sli, i va umplea lumea cu roadele lui. <sup>7</sup> L -a lovit oare Domnul cum a lovit pe cei ce -l loveau? L -a ucis El cum a ucis pe cei ce -l ucideau? <sup>8</sup> Cu m sur l-ai pedepsit în robie, <sup>9</sup> luîndu -l cu suflarea n praznic a vîntului de r s rit. Astfel nelegiuirea lui Iacov a fost isp it , i iat rodul iert rii p catului lui: Domnul a f cut toate pietrele altarelor ca ni te pietre de var pref cute în rîn ; idoli Astartei i stîlpii soarelui nu se vor mai ridica. <sup>10</sup> C ci cetatea cea tare a r mas singuratic , a ajuns o locuin l sat i p r sit ca pustia. În ea pa te vi elul, în ea se culc i -i m nînc ramurile. <sup>11</sup> Cînd i se usuc ramurile, sînt rupte; vin femeile, s le ard . C ci acesta era un popor f r pricepere; de aceea Cel ce l -a f cut n'a avut mil de el, i Cel ce l -a întocmit nu l -a iertat. <sup>12</sup> În vremea aceea, Domnul va scutura roade dela cursul Rîulul pîn la pîrîul Egiptului; iar voi ve i fi strîn i unul cîte unul, copii ai lui Israel! <sup>13</sup> În ziua aceea, se va suna cu trîmbi a cea mare i atunci se vor întoarce cei surghiuni i din ara Asiriei i fugarii din ara Egiptului. Ei se vor închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfînt, Ierusalim.

## Chapter 28

<sup>1</sup> Vai de cununa îngîmfat a be ivilor lui Efraim, de floarea ve tejit , care este str lucirea  
 podoabei sale, pe culmea v ii m noase a celor ce se îmbat ! <sup>2</sup> Iat c vine dela Domnul, un  
 om tare i puternic, ca o furtun de piatr , ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari  
 ivoaie de ape, care o doboar cu putere la p mînt. <sup>3</sup> Va fi c lcat în picioare, cununa  
 îngîmfat a be ivilor lui Efraim; <sup>4</sup> i floarea ve tejit , care este str lucirea podoabei ei, pe  
 culmea v ii m noase, va fi ca o smochin timpurie care se vede înainte de culesul roadelor i  
 pe care, abia o iei în mîn , i îndat o i înghi i. <sup>5</sup> În ziua aceea, Domnul o tirilor va fi o  
 cunun str lucitoare i o podoab m rea pentru r m i a poporului, <sup>6</sup> sau: un  
 duh de dreptate pentru cel ce ade pe scaunul de judecat , i o putere pentru cei ce dau pe  
 vr jma înapoi pîn la por ile lui. <sup>7</sup> Dar i ei, se clatin de vin, i b uturile tari îi  
 ame esc; preo i i prooroci sînt îmb ta i de b uturi tari, sînt st pîni i de vin, au ame eli  
 din pricina b uturilor tari; se clatin cînd proorocesc, se poticnesc cînd judec . <sup>8</sup> Toate mesele  
 sînt pline de v rs turi murdare, i nu mai este nici un loc curat. - <sup>9</sup> Ei zic: „Pe cine vrea el s  
 înve e în elepciunea? Cui vrea s dea înv turi? Unor copii în rca i de curînd,  
 lua i dela î ? <sup>10</sup> C ci d înv tur peste înv tur , înv tur peste  
 înv tur , porunc peste porunc , porunc peste porunc , pu în aici, pu în acolo.``  
<sup>11</sup> - Ei bine! Prin ni te oameni cu buze bîlb itoare i cu vorbirea str in va vorbi poporului  
 acestuia Domnul. <sup>12</sup> El îi zicea: „Iat odihna; l sa i pe cel ostenit s se odihneasc ; iat  
 locul de odihn !`` Dar ei n'au vrut s asculte, <sup>13</sup> i pentru ei cuvîntul Domnului va fi:  
 „Înv tur peste înv tur , înv tur peste înv tur , porunc peste  
 porunc , porunc peste porunc , pu în aici, pu în acolo``, ca mergînd, s cad pe spate  
 i s se zdrobeasc , s dea în la i s fie prin i. <sup>14</sup> De aceea asculta i Cuvîntul  
 Domnului, batjocoritorilor, cari st pîni i peste poporul acesta din Ierusalim! <sup>15</sup> Pentruc zice i:  
 „Noi am f cut un leg mînt cu moartea, am f cut o învoial cu locuin a mor ilor: cînd va  
 trece urgia apelor n v litoare, nu ne va atinge, c ci avem ca loc de sc pare neadev rul i  
 ca ad post minciuna!`` <sup>16</sup> deaceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , pun ca temelie  
 în Sion o piatr , o piatr încercat , o piatr de pre , piatr din capul unghiului cl dirii,  
 temelie puternic ; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va gr bi s fug . <sup>17</sup> Voi face din neprih nire  
 o lege, i din dreptate o cump n ; i grindina va surpa locul de sc pare al neadev rului,  
 i apele vor îneca ad postul minciunii. <sup>18</sup> A a c leg mîntul vostru cu moartea va fi nimicit,

i învoiala voastr cu locuin a mor ilor nu va d inui. Cînd va trece urgia apelor n v litoare,  
 19 ve i fi strivi i de ea. Ori de cîte ori va trece, v va apuca; c ci va trece în toate dimine ile,  
 20 zi i noapte, i numai vuietul ei v va îngrozi.`` Patul va fi prea scurt, ca s te întinzi în el,  
 21 i învelitoarea prea îngust , ca s te învele ti cu ea. C ci Domnul Se va scula ca la muntele  
 Pera im, i Se va mînia ca în valea Gabaonului, ca s - i fac lucrarea, lucrarea Lui ciudat ,  
 22 ca s - i împlineasc lucrul, lucrul Lui nemaiauzit. Acum, nu batjocori i, ca nu cumva s  
 vi se strîng mai tare leg turile; c ci am aflat dela Domnul, Dumnezeu o tirilor, c nimicirea  
 23 întregei ri este hot rît . „Pleca i-v urechea, i asculta i glasul meu! Fi i cu luare  
 24 aminte, i asculta i cuvîntul meu! Cel ce ar pentru s m n tur , ar oare necontenit?  
 25 Necontenit î i br zdeaz i î i gr peaz el p mîntul? Oare dup ce a netezit fa a  
 p mîntului, nu arunc el m z riche i sam n chimen? Nu pune el grîul în rînduri, orzul  
 26 într'un loc deosebit, i alacul pe margini? Dumnezeuul lui l -a înv at s fac a a, El i  
 27 -a dat aceste înv turi. M z richea nu se treier cu leasa, i roata carului nu trece  
 28 peste chimen; ci m z richea se bate cu b ul, i chimenul cu nuiaua. Grîul se bate, dar  
 29 nu se bate necontenit; împingi peste el roata carului i caii, dar nu -l sf rîmi. i lucrul acesta  
 vine dela Domnul o tirilor; minunat este planul Lui, i mare este în elepciunea Lui.``

## Chapter 29

1 Vai de Ariel (Leul lui Dumnezeu), de Ariel! Cetatea în care a t b rît David! „Ad uga i  
 an la an, i l sa i s rb torile s - i fac ocolul lor. 2 Apoi voi împresura pe Ariel; plînsete  
 i gemete vor fi în ea i cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine. 3 C ci te voi împresura de toate  
 p r ile, te voi înconjura cu cete de str jeri, i voi ridica înt rituri de an uri împotriva ta.  
 4 Vei fi doborît la p mînt i de acolo vei vorbi, i din rîn i se vor auzi vorbele. Glasul  
 t u va ie i din p mînt ca al unei n luci, i din rîn î i vei opti cuvintele. 5 Dar  
 mul imea vr jma ilor t i va fi ca o pulbere m runt , i mul imea asupritorilor va fi ca  
 6 pleava care zboar , i aceasta deodat , într'o clip .`` Dela Domnul o tirilor va veni pedeapsa,  
 cu tunete, cutremure de p mînt i pocnet puternic, cu vijelie i furtun , i cu flac ra unui

7  
foc mistuitor. <sup>7</sup> i, ca un vis, ca o vedenie de noapte, a a va fi mul imea neamurilor cari vor  
lupta împotriva lui Ariel, a a vor fi cei ce se vor bate împotriva lui i cet uiei lui, strângându

8  
-l de aproape. <sup>8</sup> Dup cum cel fl mînd viseaz c m nînc , i se treze te cu stomahul  
gol, i, dup cum cel însetat viseaz c bea, i se treze te stors de puteri i cu setea  
nestîmp rat : tot a a va fi i cu mul imea neamurilor cari vor veni s lupte împotriva

9  
muntelui Sionului. <sup>9</sup> „R mîne i încremeni i i uimi i! Închide i ochii i fi i orbi!`` „Ei

sînt be i; dar nu de vin; se clatin , dar nu din pricina b uturilor tari. <sup>10</sup> Ci pentruc Domnul  
a turnat peste voi un duh de adormire; v'a închis ochii, proorocilor, i v'a acoperit capetele,

11  
v z torilor. <sup>11</sup> De aceea toat descoperirea dumnezeiasc a ajuns pentru voi ca vorbele unei  
c r i pecetluite. Dac o dai cuiva care tie s citeasc , i-i zici; „Ia cite te!`` El r spune:

12  
„Nu pot, c ci este pecetluit !`` <sup>12</sup> Sau dac dai cartea unuia care nu tie s citeasc i-i

zici: „Ia cite te!`` El r spune: „Nu tiu s citesc.`` <sup>13</sup> Domnul zice: „Cînd se apropie de Mine  
poporul acesta, M cinste te cu gura i cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, i frica

14  
pe care o are de Mine, nu este decît o înv tur de datin omeneasc . <sup>14</sup> De aceea voi  
lovi iar pe poporul acesta cu semne i minuni din ce în ce mai minunate, a a c  
în elepciunea în elep ilor lui va pieri, i priceperea oamenilor lui pricepu i se va face

15  
nev zut .`` <sup>15</sup> Vai de ceice î i ascund planurile dinaintea Domnului, cari î i fac faptele în

16  
întunerec, i zic: „Cine ne vede i cine ne tie?`` <sup>16</sup> Strica i ce sînte i! Oare olarul trebuie  
privit ca lutul, sau poate lucrarea s zic despre lucr tor: „Nu m'a f cut el?`` Sau poate vasul

17  
s zic despre olar: „El nu se pricepe?`` <sup>17</sup> Peste pu in vreme, Libanul se va preface în

18  
pom t, i pom tul va fi socotit ca o p dure! <sup>18</sup> În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele c r ii,

19  
i ochii orbilor, izb vi i de negur i întunerec, vor vedea. <sup>19</sup> Cei nenoroci i se vor bucura

20  
tot mai mult în Domnul, i s racii se vor veseli de Sfîntul lui Israel. <sup>20</sup> C ci asupritorul nu va

21  
mai fi, batjocoritorul va pieri, i to i ceice pîndeau nelegiuirea vor fi nimici i: <sup>21</sup> ceice osîndeau  
pe al ii la judecat , întindeau curse cui îi înfruntau la poarta cet ii, i n p stuiiau f r

22  
temei pe cel nevinovat. <sup>22</sup> De aceea a a vorbe te Domnul c tre casa lui Iacov, El, care a  
r scump rat pe Avraam: „Acum Iacov nu va mai ro i de ru ine, i nu i se va mai îng lbeni

23  
fa a acum. <sup>23</sup> C ci cînd vor vedea ei, cînd vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mînilor  
Mele, Îmi vor sfin i Numele; vor sfin i pe Sfîntul lui Iacov, i se vor teme de Dumnezeuul lui

Israel. <sup>24</sup> Cei r t ci i cu duhul vor c p ta pricepere, i ceice cîrteau vor lua înv tur.``

### Chapter 30

<sup>1</sup> „Vai, -zice Domnul-de copiii r zvr ti i, cari iau hot rîri f r Mine, fac leg minte cari nu vin din Duhul Meu, i îngr m desc astfel p cat peste p cat! <sup>2</sup> Ei se pogoar în Egipt, f r s M întrebe, ca s fug supt ocrotirea lui Faraon, i s caute un ad post supt umbra Egiptenilor! <sup>3</sup> Dar, ocrotirea lui Faraon v va da de ru ine, i ad postul supt umbra Egiptului v va da de ocar . <sup>4</sup> C ci voivozii lui au i ajuns la oan, i trime ii lui au i atins Hanesul. <sup>5</sup> Dar to i vor r mînea de ru ine, din pricina unui popor, care nu le va fi de folos, nici nu -i va ajuta, nici nu le va folosi, ci va fi spre ru inea i ocar lor.`` <sup>6</sup> Proorocie asupra unor dobitoace dela miaz zi: printr'un inut strîmtorat i nec jît, de unde vine leoaica i leul, n pîrca i arpele sbur tor, î i duc ei bog iile în spinarea m garilor, i vistieriile pe cocoa a c milelor, c tre un popor care nu le va fi de folos. <sup>7</sup> C ci ajutorul Egiptului nu este decît de ert ciune i nimic; de aceea eu numesc lucrul acesta: „zarv f r nici o isprav.`` <sup>8</sup> „Du-te acum-zice Domnul-de scrie aceste lucruri înaintea lor pe o t bli , i sap -le într'o carte, ca s r mîn pîn în ziua de apoi, ca m rturie pe vecie i în veci de veci. <sup>9</sup> Scrie c : „Poporul acesta este un popor r zvr tit, ni te copii mincino i, ni te copii cari nu vor s asculte Legea Domnului, <sup>10</sup> cari zic v z torilor: „S nu vede i!` i proorocilor: „S nu prooroci i adev ruri, ci spune i-ne lucruri m gulitoare, prooroci i-ne lucruri închipuite! <sup>11</sup> Abate i-v din drum, da i-v în l turi de pe c rare, l sa i-ne în pace cu Sfîntul lui Israel!`` <sup>12</sup> De aceea a a vorbe te Sfîntul lui Israel: „Fiindc lep da i cuvîntul acesta, i v încrede i în sîlnicie i vicle uguri, i v sprijini i pe ele, <sup>13</sup> aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca sp rtura unui zid înalt, care, sp rgîndu-se, amenin de s cad , i a c rui pr bu ire vine deodat , într'o clip : <sup>14</sup> îl sf rîm cum se sf rîm un vas de p mînt, care se sf rîm f r nicio mil , i din ale c rui sf rîm turi nu mai r mîne nici un ciob m car, cu care s iei foc din vatr , sau s sco i ap din fîntîn.`` <sup>15</sup> C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu, Sfîntul lui Israel: „În lini te i odihn va fi



mîntuirea voastr , în senin tate i încredere va fi t ria voastr .`` Dar n'a i voit! <sup>16</sup> Ci a i  
 zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai!`` -„De aceea ve i i fugi!`` -„Vom c l ri pe cai iu i!`` -„De  
 aceea cei ce v vor urm ri vor fi i mai iu i! <sup>17</sup> O mie vor fugi la amenin area unuia singur;  
 i cînd v vor amenin a cinci, to i ve i fugi, pîn ve i r mînea ca un stîlp pe vîrful unui  
 munte, i ca un steag pe cre tetul unui deal.`` <sup>18</sup> „Totu Domnul a teapt s Se  
 milostiveasc de voi, i Se va scula s v dea îndurare, c ci Domnul este un Dumnezeu  
 drept: ferice de to i ceice n d jduiesc în El! <sup>19</sup> Da, popor al Sionului, locuitor al Ierusalimului,  
 nu vei mai plînge! El Se va îndura de tine, cînd vei striga; cum va auzi, te va asculta. <sup>20</sup> Domnul  
 v va da pîne în necaz, i ap în strîmtorare. Înv torii t i nu se vor mai ascunde, ci ochii  
 t i vor vedea pe înv torii t i. <sup>21</sup> Urechile tale vor auzi dup tine glasul care va zice:  
 „Iat drumul, merge i pe el!`` Cînd ve i voi s v mai abate i la dreapta sau la stînga.  
<sup>22</sup> Ve i socoti ca spurcate argintul care v acopere idolii i aurul cu care sînt poleite chipurile  
 turnate. Ca pe o necur ie le vei arunca, i le vei zice: „Afar cu voi de aici!`` <sup>23</sup> Atunci El va  
 da ploaie peste s mîn a pe care o vei pune în p mînt, i pînea, pe care o va da p mîntul, va  
 fi gustoas i hr nitoare; în acela timp, turmele tale vor pa te în p uni întinse. <sup>24</sup> Boii  
 i m garii, cari ar p mîntul, vor mînca un nutre s rat, vînturat cu lopata i cu ciurul.  
<sup>25</sup> Pe orice munte înalt i pe orice deal înalt, vor izvorî rîuri, curgeri de ap , în ziua marelui  
 m cel, cînd turnurile vor c dea. <sup>26</sup> i lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui  
 va fi de apte ori mai mare (ca lumina a apte zile), cînd va lega Domnul vîn t ile poporului  
 S u, i va t m dui rana loviturilor lui.`` <sup>27</sup> „Iat , Numele Domnului vine din dep rtare!  
 Mînia Lui este aprins , i un pîrjol puternic; buzele Lui sînt pline de urgie, i limba Lui este  
 ca un foc mistuitor; <sup>28</sup> suflarea Lui este ca un ivoi ie it din albie, care ajunge pîn la gît ca  
 s ciuruiasc neamurile cu ciurul nimicirii, i s pun o z bal în el toare în f lcile  
 popoarelor. <sup>29</sup> Voi îns ve i cînta ca în noaptea cînd se pr znuie te s rb toarea, ve i fi  
 cu inima vesel , ca cel ce merge în sunetul flautului, ca s se duc la muntele Domnului, spre  
 Stîncă lui Israel. <sup>30</sup> i Domnul va face s r sune glasul Lui m re , Î i va ar ta bra ul  
 gata s loveasc , în mînia Lui aprins , în mijlocul flac rii unui foc mistuitor, în mijlocul  
 înecului, furtunii i pietrelor de grindin . <sup>31</sup> Atunci, Asirianul va tremura de glasul Domnului,  
 care îl va lovi cu nuiava Sa. <sup>32</sup> La fiecare lovitur de nuiă hot rît , pe care i -o va da Domnul,  
 se vor auzi timpanele i arfele, Domnul va lupta împotriva lui cu mîna ridicat . <sup>33</sup> C ci de

mult vreme este pregătit un rug, gătit pentru împărat: adânc și lat este făcut, cu foc și lemne din belșug. Suflarea Domnului îl aprinde ca un ivoi de pucioasă.``

### Chapter 31

<sup>1</sup> Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai și se încred în mulțimea carilor lor și în puterea călăreților, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, și nu caută pe Domnul! <sup>2</sup> Dar și El, este în elept și aduce nenorocirea, și nu Își ia vorbele înapoi, ci Se ridică împotriva casei celor răi, și împotriva ajutorului celor ce s-au încred în nelegiuirea. <sup>3</sup> Căci Egipteanul este om nu Dumnezeu, și căii lui sînt carne nu duh. Doar mîna sa - și întind Domnul, și ocrotitorul se va clătina, iar cel ocrotit va cădea, și vor pieri cu toții. <sup>4</sup> Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Cum muge te leul și puful de leu asupra prăzii, în ciuda tuturor păstorilor străni împotriva lui, și nu se înspăimîntă de glasul lor, nici nu se sperie de numele lor, așa Se va pogorî și Domnul oștirilor sale lupte pe muntele Sionului și pe dealul lui. <sup>5</sup> Cum își întind pasările aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul oștirile Ierusalimului, îl va ocroti și-l va izbăvi, îl va cruța și-l va mîntui.`` <sup>6</sup> „Întoarce-te înapoi la Acela de la care v-a ieșit abtut mult, copiii ai lui Israel.`` <sup>7</sup> „Căci în ziua aceea, fiecare își va lepăda idolii de argint și de aur, pe cari și-a făcut cu mîinile voastre nelegiuite. <sup>8</sup> Și Asirianul va cădea ucis de o sabie, dar nu a unui om: îl va nimici o sabie, dar nu este a unui om; va fugi de sabie, și tinerii lui războinici vor fi robi. <sup>9</sup> Stîncă lui se va topi de groază, și cetereniile lui vor tremura înaintea steagului, -zice Domnul, -care Își are focul în Sion și cuptorul în Ierusalim.``

### Chapter 32

<sup>1</sup> „Atunci împăratul va împăra și cu dreptate, și voievozii vor cărmui cu nepărtinire. <sup>2</sup> Fiecare va fi ca un adpost împotriva vîntului, și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște răuri de apă într'un loc uscat, ca umbra unei stînci mari într'un pământ ars de sete. <sup>3</sup> Ochii celor ce văd nu vor mai fi legați, și urechile celor ce aud vor lua aminte. <sup>4</sup> Inima celor urați va pricepe și va înțelege, și limba gîngăvilor va vorbi iute și deslușit. <sup>5</sup> Nebunul nu se va

mai numi ales la suflet, nici mi elul nu se va mai numi cu inim larg .<sup>6</sup> C ci nebunul spune  
 nebunii, i inima lui gînde te r u, ca s lucreze în chip nelegiuit, i s spun neadev ruri  
 împotriva Domnului, ca s lase lihnit sufletul celui fl mînd, i s ia b utura celui însetat.  
<sup>7</sup> Armele mi elului sînt nimicitoare; el face planuri vinovate, ca s piard pe cel nenorocit prin  
 cuvinte mincinoase, chiar cînd pricina s racului este drept .<sup>8</sup> Dar cel ales la suflet face planuri  
 alese, i st ruie în planurile lui alese.``<sup>9</sup> „Femei f r grij , scula i-v i asculta i  
 glasul meu! Fiice nep s toare, lua i aminte la cuvîntul meu!<sup>10</sup> Într'un an i cîteva zile, ve i  
 tremura, nep s toarelor; c ci se va duce culesul viilor, i strîngerea poamelor nu va mai veni.  
<sup>11</sup> Îngrozi i-v , voi cele f r grij ! Tremura i, nep s toarelor! Desbr ca i-v ,  
 desgoli i-v i încinge i-v coapsele cu haine de jale!<sup>12</sup> Bate i-v pieptul, aducîndu-v  
 aminte de frumuse a câmpiilor i de rodnicia viilor.<sup>13</sup> Pe p mîntul poporului meu cresc spini  
 i m r cini, chiar i în toate casele de pl cere ale cet ii celei vesele.<sup>14</sup> Casa  
 împ r teasc este p r sit , cetatea g l gioas este l sat ; dealul i turnul vor sluji  
 pe vecie ca pe teri; m garii s lbatici se vor juca în ele, i turmele vor pa te,<sup>15</sup> pîn cînd  
 se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustia se va preface în p mînt, i pom tul va fi privit  
 ca o p dure.<sup>16</sup> Atunci nep rtinirea va locui în pustie, i neprih nirea î i va avea locuin a  
 în pom t.<sup>17</sup> Lucrarea neprih nirii va fi pacea, roada neprih nirii: odihna i lini tea pe vecie.  
<sup>18</sup> Poporul meu va locui în locuin a p cii, în case f r grij i în ad posturi lini tite.  
<sup>19</sup> Dar p durea va fi pr bu it supt grindin i cetatea plecat adînc.<sup>20</sup> Ferice de voi,  
 cari s m na i pretutindenii dealungul apelor, i cari da i drumul pretutindenii boului i  
 m garului!``

### Chapter 33

<sup>1</sup> „Vai de tine, pustiitorule, care totu n'ai fost pustiit; care j fuie ti, i n'ai fost j fuit  
 înc ! Dup ce vei sîr i de pustiit, vei fi pustiit i tu, dup ce vei ispr vi de j fuit, vei fi  
 j fuit i tu.``<sup>2</sup> „Doamne, ai mil de noi! Noi n d jduim în Tine. Fii ajutorul nostru în fiecare  
 diminea i izb virea noastr la vreme de nevoie!<sup>3</sup> Cînd r sun glasul T u, popoarele

fug; cînd Te scolii Tu, neamurile se împr tie.`` 4 „, i prada voastr va fi strîns cum strînge  
 mu i a: sar peste ea cum sar l custele.`` 5 Domnul este în l at, i locuie te în în l ime.  
 El umple Sionul de nep rtinire i dreptate. 6 „Zilele tale sînt statornice, în elepciunea i  
 priceperea sînt un izvor de mîntuire``; frica de Domnul, iat comoara Sionului. 7 Iat , vitejii  
 strig afar ; solii p cii plîng cu amar. 8 Drumurile sînt pustii; nimeni nu mai umbl pe drumuri.  
 Asur a rupt leg mîntul, dispre uie te cet ile, nu se uit la nimeni. 9 ara j le te i  
 este întristat ; Libanul este plin de ru ine, tînje te; Saronul este ca o pustie; Basanul i Carmelul  
 î i scutur frunza. 10 „Acum M voi scula, -zice Domnul, -acum M voi în l a, acum M  
 voi ridica. 11 A i z mislit fîn, i na te i paie de miri te; suflarea vostr de mînie împotriva  
 Ierusalimului este un foc, care pe voi în iv v va arde de tot. 12 Popoarele vor fi ca ni te  
 cupatoare de var, ca ni te spini t ia i cari ard în foc.`` 13 „Voi, cei de departe, asculta i ce am  
 f cut! i voi, cei de aproape, vede i puterea mea!`` 14 P c to ii sînt îngrozi i, în Sion,  
 un tremur a apucat pe cei nelegiui i, cari zic: „Cine din noi va putea s r mîn lîng un foc  
 mistuitor?`` „Cine din noi va putea s r mîn lîng ni te flac ri vecinice?`` 15 Celce umbl  
 în neprih nire, i vorbe te f r vicle ug, celce nesocote te un cî tig scos prin stoarcere,  
 celce î i trage mînil e înapoi, ca s nu primeasc mit , cel ce î i astup urechea s n'aud  
 cuvinte setoase de sînge, i î i leag ochii ca s nu vad r ul, 16 acela va locui în locurile  
 înalte; stînci înt rite vor fi locul lui de sc pare; i se va da pîne, i apa nu -i va lipsi.`` 17 „Ochii  
 t i vor vedea pe Împ rat în str lucirea Lui, vor privi ara în toat întinderea ei. 18 Inima ta  
 î i va aduce aminte de groaza trecut i va zice: „Unde este logof tul? Unde este vistiernicul?  
 Unde este celce veghea asupra turnurilor?`` 19 Atunci nu vei mai vedea pe poporul acela îndr zne ,  
 pe poporul cu vorbirea încîlcit de n'o puteai în elege, cu limba gîngav , de n'o puteai pricepe.  
 20 Prive te Sionul, cetatea s rb torilor noastre! Ochii t i vor vedea Ierusalimul, ca locuin  
 lini tit , ca un cort, care nu va mai fi mutat, ai c rui ru i nu vor mai fi sco i niciodat ,  
 i ale c rui funii nu vor mai fi deslegate. 21 Da, acolo cu adev rat Domnul este minunat pentru  
 noi: El ne ine loc de rîuri, de pîraie late, unde totu nu p trund cor bii cu lope i, i nu  
 trece niciun vas puternic. 22 C ci Domnul este Judec torul nostru, Domnul este Legiuitorul  
 nostru, Domnul este Împ ratul nostru: El ne mîntue te! 23 Funiile tale s'au sl bit, a a c nu  
 mai pot strînge piciorul catargului, i nu mai pot întinde pînzele. Atunci se împarte prada, care -i

a a de mare, c pîn i ologii iau parte la ea. <sup>24</sup> Niciun locuitor nu zice: „Sînt bolnav!” Poporul Ierusalimului cap t iertarea f r delegilor lui.”

### Chapter 34

<sup>1</sup> Aproopia i-v , neamuri, s auzi i! Popoare, lua i aminte!” S'asculte p mîntul, el i ce -l umple, lumea cu toate f pturile ei! <sup>2</sup> C ci Domnul este mîniat pe toate neamurile, i plin de urgie pe toat o tirea lor: El le nimice te cu des vîr ire, le m cel re te de tot.

<sup>3</sup> Mor ii lor sînt arunca i, trupurile lor moarte miroas greu, i se topesc mun ii de sîngele lor. <sup>4</sup> Toat o tirea cerurilor piere, cerurile sînt f cute sul ca o carte, i toat o tirea lor cade, cum cade frunza de vi , cum cade frunza de smochin. <sup>5</sup> „C ci sabia Mea-zice Domnul-s'a îmb tat în ceruri; iat , se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca s -l pedepsesc.” <sup>6</sup> Sabia Domnului este plin de sînge, uns cu gr sime, cu sîngele mieilor i apilor, cu gr simea r runchilor berbecilor; c ci Domnul ine un praznic de jertfe la Bo ra, i un mare m cel este în ara Edomului. <sup>7</sup> Bivolii cad împreun cu ei, i boii împreun cu taurii; ara lor se adap cu sînge, i rîna se umple de gr sime. <sup>8</sup> C ci este o zi de r zbunare a Domnului, un an de r spl tire i r zbunare pentru Sion. <sup>9</sup> Pîraiele Edomului se vor preface în smoal , i pulberea lui în pucioas ; da, ara lui va fi ca smoala care arde. <sup>10</sup> Nu se va stinge nici zi nici noapte, i fumul lui se va în l a în veci. Din veac în veac va fi pustiit, i nimeni nu va trece prin el în veci de veci. <sup>11</sup> Ci pelicanul i ariciul îl vor st pîni, bufni a i corbul îl vor locui. Se va întinde peste el funia pustiirii, i cump na nimicirii. <sup>12</sup> Nu vor mai fi în el frunta i, ca s aleag un împ rat, i to i voivozii lui vor fi nimici i. <sup>13</sup> În casele lui împ r te ti vor cre te spinii, în cet uile lui m r cini i urzici. Acolo va fi locuin a acalilor i vizuina stru ilor. <sup>14</sup> Fiarele din pustie se vor întîlni acolo cu cîinii s lbatici, i apii p ro i se vor chema unii pe al ii. Acolo î i va avea locuin a n luca nop ii, i î i va g si un loc de odihn . <sup>15</sup> Acolo î i va face cuibul arpele de noapte, î i va pune ou le, le va cloci, i î i va strînge puii la umbra lui; acolo se vor strînge to i ulii: fiecare la tovar ul lui. <sup>16</sup> C uta i în cartea Domnului, i citi i! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da gre , c ci gura Domnului a

poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strînge acele slăbiciuni. <sup>17</sup> El a tras la sor pentru ele  
 și mîna Lui le-a împins cu funia de mîsurat, iar aceasta: ele o vor sta pînă totdeauna și  
 o vor locui din veac în veac.

### Chapter 35

<sup>1</sup> Pustia și ara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli, și va înflori ca trandafirul;  
<sup>2</sup> se va acoperi cu flori, și va sări de bucurie, cu cîntece de veselie și strigăte de biruință,  
 și ei se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului,  
 și măreția Dumnezeului nostru. <sup>3</sup> „Întăriți-mîinile slăbiciunilor, și întăriți genunchii cari  
 se clatină. <sup>4</sup> Spuneți celor slăbi de inimă: „Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul  
 vostru, și zburarea va veni, și strălucirea lui Dumnezeu; El însuși va veni, și vă va mîntui.”  
<sup>5</sup> Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; <sup>6</sup> atunci chiopul va sări  
 ca un cerb, și limba mutului va cînta de bucurie; și ei în pustie vor găsi ape, și în pustietate  
<sup>7</sup> pîraie; marea de nisip se va preface în iaz și pînă mîntul uscat în izvoare de ape. În vizuina care  
 slujea de culcuș acalilor, vor crește trestii și papur. <sup>8</sup> Acolo se va croi o cale, un drum,  
 care se va numi Calea cea sfîntă: niciun om necurat nu va trece pe ea, și va fi numai pentru cei  
 sfîinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească. <sup>9</sup> Pe  
 calea aceasta nu va fi niciun leu, și nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi  
 întîlnit pe ea, și cei răscumpărați vor umbla pe ea. <sup>10</sup> Cei izbăviți de Domnul se vor  
 întoarce, și vor merge spre Sion cu cîntece de biruință. O bucurie vecinică le va încununa  
 capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!

### Chapter 36

<sup>1</sup> În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s'a suit  
 împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat. <sup>2</sup> și împăratul Asiriei a trimis  
 din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabache, cu o puternică oțire. Rabache  
 s'a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului năbitorului. <sup>3</sup> Atunci Eliachim,  
 fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s'a dus la el, cu logofătul Ebna, și cu Ioah, fiul

lui Asaf, scriitorul (arhivarul).<sup>4</sup> Rab ache le -a zis: „Spune i lui Ezechia: „A a vorbe te  
 marele împ rat, împ ratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta, pe care te bizui? Eu î i spun<sup>5</sup>  
 c acestea sînt vorbe în vînt: pentru r zboi trebuie chibzuin i putere. În cine i-ai pus  
 dar încrederea, de te-ai r sculat împotriva mea?<sup>6</sup> Iat , ai pus -o în Egipt, ai luat ca sprijin acest  
 trestie rupt , care în eap i str punge mîna ori cui se sprijine te pe ea! A a este Faraon,  
 împ ratul Egiptului, pentru to i ceice se încred în el.<sup>7</sup> Dar poate c îmi vei spune: „Ne încredem  
 în Domnul, Dumnezeul nostru! Dar nu este El acela ale c rui în l imi i altare le -a îndep rtat  
 Ezechia, zicînd lui Iuda i Ierusalimului: „S v închina i înaintea acestui altar? Acum f<sup>8</sup>  
 o învoial cu st pînul meu, împ ratul Asiriei, i- i voi da dou mii de cai; s vedem dac  
 po i face rost de c l re i ca s încalece pe ei!<sup>9</sup> Cum ai putea s stai tu împotriva unei  
 singure c petenii, dintre cei mai neînsemna i slujitori ai st pînului meu? i totu tu î i pui  
 încrederea în Egipt pentru car i pentru c l re i.<sup>10</sup> i apoi, f r voia Domnului m'am  
 suit eu împotriva rii acesteia s'o nimicesc? Domnul mi -a zis: „Suie-te împotriva rii acesteia,  
 i nimice te -o!``<sup>11</sup> Eliachim, ebna i Ioah au zis lui Rab ache: „Vorbe te robilor t i  
 în limba aramaic , fiindc o în elegem; nu ne vorbi în limba evreiasc , în auzul poporului  
 care este pe zid.``<sup>12</sup> Rab ache a r spus: „Oare st pînului t u i ie m'a trimes st pînul  
 meu s spun aceste cuvinte? Nu m'a trimes el s le spun oamenilor acestora, cari ed pe zid ca  
 s - i m nînce balega i s - i bea udul împreun cu voi?``<sup>13</sup> Apoi Rab ache a înaintat  
 i a strigat cu toat puterea lui în limba evreiasc : „Asculta i cuvintele marelui împ rat,  
 împ ratul Asiriei!<sup>14</sup> A a vorbe te împ ratul: „Nu v l sa i am gi i de Ezechia, c ci  
 nu va putea s v izb veasc .<sup>15</sup> Nu v l sa i mîngîia i de Ezechia cu încrederea în  
 Domnul, cînd v zice: „Domnul ne va izb vi, i cetatea aceasta nu va fi dat în mînile  
 împ ratului Asiriei.``<sup>16</sup> Nu asculta i pe Ezechia. C ci a a vorbe te împ ratul Asiriei:  
 „Face i pace cu mine, supune i-v mie, i fiecare din voi va mânca din via lui i din smochinul  
 lui, i va bea ap din fîntîna lui,<sup>17</sup> pîn voi veni, i v voi lua într'o ar ca a voastr ,  
 într'o ar plin de grîu i de vin, o ar plin de pîne i de vii.``<sup>18</sup> Nu v l sa i  
 am gi i de Ezechia, cînd v zice: „Domnul ne va izb vi.`` Oare dumnezeii neamurilor au  
 izb vit ei fiecare ara lui din mîna împ ratului Asiriei?<sup>19</sup> Unde sînt dumnezeii Hamatului i  
 Arpadului? Unde sînt dumnezeii din Sefarvaim? i unde sînt dumnezeii Samariei? Au izb vit  
 ei Samaria din mîna mea?<sup>20</sup> Dintre to i dumnezeii acestor ri, cari din ei i-au izb vit

ara din mîna mea, pentruca Domnul s'izb veasc Ierusalimul din mîna mea?``<sup>21</sup> Dar ei  
 au t cut, i nu i-au r spus o vorb ; c ci împ ratul d duse porunca aceasta: „S nu -i  
 r spunde i!``<sup>22</sup> i Eliachim, fiul lui Hilchia, c petenia casei împ ratului, ebna, logof tul,  
 i Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia, cu hainele sfî iate, i i-au spus  
 cuvintele lui Rab ache.

### Chapter 37

<sup>1</sup> Cînd a auzit împ ratul Ezechia cuvintele acestea, i -a sfî iat hainele, s'a acoperit cu un  
 sac, i s'a dus în Casa Domnului.<sup>2</sup> A trimes pe Eliachim, c petenia casei împ ratului, pe  
 ebna, logof tul, i pe cei mai b trîni dintre preo i, acoperi i cu saci, la proorocul Isaia,  
 fiul lui Amo .<sup>3</sup> i i-au zis: „A a vorbe te Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de  
 pedeaps i de ocar ; c ci copiii sînt aproape s ias din pîntecele mamei lor, i totu  
 mamele n'au putere s nasc .<sup>4</sup> Poate c Domnul Dumnezeuul t u, a auzit cuvintele lui  
 Rab ache, pe pe care l -a trimes împ ratul Asiriei, st pînul s u, s batjocoreasc pe  
 Dumnezeuul cel viu, i poate c Domnul Dumnezeuul t u îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari  
 le -a auzit. Înâl dar o rug ciune pentru r m i a care a mai r mas.``<sup>5</sup> Slujitorii  
 împ ratului Ezechia s'au dus deci la Isaia.<sup>6</sup> i Isaia le -a zis: „Iat ce ve i spune st pînului  
 vostru: „A a vorbe te Domnul: „Nu te sp imînta de cuvintele pe cari le-ai auzit i prin cari  
 M'au batjocorit slujitorii împ ratului Asiriei.<sup>7</sup> C ci voi pune în el un duh de a a fel încît, la o  
 veste pe care o va primi, se va întoarce în ara lui; i -l voi face s cad ucis de sabie în ara  
 lui.``<sup>8</sup> Rab ache, la întoarcere, a g sit pe împ ratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, c ci  
 aflase de plecarea lui din Lachis.<sup>9</sup> Atunci împ ratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca,  
 împ ratul Etiopiei, prin care i se spunea: „El a pornit s - i fac r zboi.`` Cum a auzit lucrul  
 acesta, a trimes soli la Ezechia, zicîndu-le:<sup>10</sup> „A a s vorbi i lui Ezechia, împ ratul lui Iuda:  
 „Nu te l sa am git de Dumnezeuul t u, în care te încrezi, i zici: „Ierusalimul nu va fi dat în  
 mînile împ ratului Asiriei.``<sup>11</sup> C ci ai auzit ce au f cut împ ra ii Asiriei tuturor rilor,  
 i cum le-au nimicit cu des vîr ire; i tu, s fii izb vit?``<sup>12</sup> Oare dumnezeii neamurilor, pe  
 cari le-au nimicit p rin ii mei, le-au izb vit ei, i anume: Gozanul, Haranul, Re ef, i fiii  
 lui Eden cari sînt la Telasar?``<sup>13</sup> Unde este împ ratul Hamatului, împ ratul Arpadului, i



împ ratul cet ii Sefarvaim, Hena i Iva?` 14 Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor, i  
 a citit -o. Apoi s'a suit la Casa Domnului, a întins -o înaintea Domnului, 15 i i -a f cut  
 urm toarea rug ciune: 16 „Doamne al o tirilor, Dumnezeul lui Israel, care ezi pe heruvimi!  
 Tu e ti singurul Dumnezeu al tuturor împ r iilor p mîntului! Tu ai f cut cerurile i  
 p mîntul! 17 Doamne, pleac - i urechea, i ascult ! Doamne, deschide- i ochii, i  
 prive te! Auzi toate cuvintele pe cari le -a trimes Sanherib ca s batjocoreasc pe Dumnezeul  
 cel viu! 18 Este adev rat, Doamne, c împ ra ii Asiriei au pustiit toate rile i rile  
 lor; 19 i c au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucr ri f cute  
 de mînil omului, de lemn i de piatr . De aceea i-au nimicit. 20 Acum, Doamne, Dumnezeul  
 nostru, izb ve te-ne din mâna lui Sanherib, ca toate împ r iile p mîntului s tie c  
 numai Tu, Doamne, e ti Dumnezeu!` 21 Atunci Isaia, fiul lui Amo , a trimes s spun lui  
 Ezechia: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Am auzit rug ciunea pe care Mi-ai  
 f cut -o cu privire la Sanherib, împ ratul Asiriei. 22 Iat cuvîntul pe care l -a rostit Domnul  
 împotriva lui: „Fecioara, fiica Sionului, te dispre uie te i î i bate joc de tine; fata Ierusalimului  
 d din cap dup tine. 23 Pe cine ai batjocorit i ai oc rît tu? Împotriva cui i-ai ridicat glasul,  
 i i-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfîntului lui Israel; 24 prin slujitorii t i tu ai batjocorit pe  
 Domnul, i ai zis: „Cu mul imea car lor mele, m'am suit pe vârful mun ilor, pe coastele  
 Libanului, i voi t ia cedrii lui cei mai înal i, cei mai frumo i chiparo i ai lui, i voi ajunge  
 pe culmea cea mai înalt , în p durezza lui care este ca un pom t. 25 Am s pat izvoare, i am  
 b ut din apele lor, i cu talpa picioarelor mele voi seca toate rîurile Egiptului.` 26 „Dar n'ai  
 auzit c am preg tit aceste lucruri de demult, i c le-am hot rît din vremuri str vechi?  
 Acum îns am dat voie s se împlinesc , pentru ca s prefaci cet i tari în ni te mormane  
 de d rîm turi. 27 i locuitorii lor sînt neputincio i, sp imînta i i ului i: sînt ca iarba  
 de pe cîmp i verdea a fraged , ca iarba de pe acoperi uri, i ca grîul care se usuc înainte  
 de a da în spic. 28 Dar Eu tiu cînd stai jos, cînd ie i afar , cînd intri, i cînd e ti mînios  
 împotriva Mea. 29 Deci pentruc e ti mînios împotriva Mea, i mîndria ta a ajuns pîn la  
 urechile Mele, voi pune veriga Mea în n rile tale i z bala Mea între buzele tale, i te voi face  
 s te întorci pe drumul pe care ai venit.` 30 „, i acesta s - i fie semnul, Ezechia: anul acesta  
 ve i mânca ce va cre te singur dela sine, i în al doilea an ce va r s ri din aceasta; dar în al  
 treilea an, ve i s m na, ve i secera, ve i s di vii i ve i mânca din rodul lor. 31 i ce

va mai sc pa din casa lui Iuda, i ce va mai r mînea iar va prinde r d cini de desupt,  
 i va aduce rod deasupra. <sup>32</sup> C ci din Ierusalim va ie i o r m i , i din muntele  
 Sionului cei izb vi i. Iat ce va face rîvna Domnului o tirilor. <sup>33</sup> Deaceea a a vorbe te  
 Domnul despre împ ratul Asiriei: „El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca s ge i în ea,  
 nu -i va sta înainte cu scuturi, i nu va ridica înt rituri de an uri împotriva ei. <sup>34</sup> Ci se va  
 întoarce pe drumul pe care a venit, i nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, <sup>35</sup> c ci Eu voi  
 ocroti cetatea aceasta ca s'o scap, din pricina Mea, i din pricina robului Meu David!`` <sup>36</sup> Îngerul  
 Domnului a ie it, i a ucis în tab ra Asirienilor o sut optzeci i cinci de mii de oameni. i  
 cînd s'au sculat diminea a, iat c to i ace tia erau ni te trupuri moarte. <sup>37</sup> Atunci Sanherib,  
 împ ratul Asiriei, i -a ridicat tab ra, a plecat i s'a întors; i a r mas la Ninive. <sup>38</sup> i, pe  
 cînd st tea cu fa a la p mînt rugîndu-se în casa lui Nisroc, dumnezeul s u, fiii s i Adramalec  
 i are er l-au lovit cu sabia, i au fugit în ara Ararat. i în locul lui a domnit fiul s u  
 Esar-Hadon.

### Chapter 38

<sup>1</sup> În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amo , a venit la  
 el, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Pune- i în rînduial casa, c ci vei muri, i nu vei  
 mai tr i.`` <sup>2</sup> Ezechia s'a întors cu fa a la p rete, i a f cut Domnului urm toarea rug ciune:  
<sup>3</sup> „Doamne, adu- i aminte c am umblat înaintea Ta cu credincio ie i inim curat , i  
 am f cut ce este bine înaintea Ta!`` i Ezechia a v rsat multe lacr mi. <sup>4</sup> Atunci cuvîntul  
 Domnului a vorbit lui Isaia astfel: <sup>5</sup> „Du-te, i spune lui Ezechia: „A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeul tat lui t u David: „Am auzit rug ciunea ta i am v zut lacr mile tale. Iat c  
 voi mai ad uga înc cincisprezece ani la zilele vie ii tale. <sup>6</sup> Te voi izb vi pe tine i cetatea  
 aceasta, din mîna împ ratului Asiriei; voi ocroti cetatea aceasta. <sup>7</sup> i iat semnul din partea  
 Domnului dup care vei cunoa te c Domnul va împlini cuvîntul pe care l -a rostit: <sup>8</sup> voi  
 întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s'a pogorît soarele pe cadranul lui Ahaz.``  
 i soarele s'a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe cari se pogorîse. <sup>9</sup> Cîntarea lui Ezechia,  
 împ ratul lui Iuda, cu prilejul bolii i îns n to erii lui. <sup>10</sup> „Ziceam: „În cei mai buni ani ai

vie ii mele trebuie s m duc la por ile locuin ei mor ilor! Sînt pedepsit cu pierderea  
 celorlal i ani ai mei, cari-mi mai r mîn! <sup>11</sup> Ziceam: „Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul,  
 în p mîntul celor vii; nu voi mai vedea pe niciun om în locuin a mor ilor! <sup>12</sup> Locuin a mea  
 este luat i mutat dela mine, ca o colib de p stori. Îmi simt firul vie ii t iat ca de un  
 es tor, care m'ar rupe din es tura lui. Pîn desear îmi vei pune cap t. <sup>13</sup> Am strigat  
 pîn diminea a; ca un leu, îmi zdrobise toate oasele! Pîn desear îmi vei pune cap t.  
<sup>14</sup> Ciripeam ca o rîndunea, cronc neam ca un cocor, i gemeam ca o porumbi . Ochii-mi  
 priveau topi i spre cer: „Doamne, sînt în necaz, ajut -m !” <sup>15</sup> Ce s mai spun? El mi -a  
 r spuns i m'a ascultat. Acum voi umbla smerit pîn la cap tul anilor mei, dup ce am fost  
 întristat astfel. <sup>16</sup> Doamne, prin îndurarea Ta se bucur omul de via , prin ea mai am i eu  
 suflare, c ci Tu m faci s n tos i îmi dai iar via a. <sup>17</sup> Iat , chiar suferin ele mele  
 erau spre mîntuirea mea; Tu ai g sit pl cere s -mi sco i sufletul din groapa putrezirii. C ci  
 ai aruncat înapoia Ta toate p catele mele! <sup>18</sup> C ci nu locuin a mor ilor Te laud , nu moartea  
 Te m re te, i cei ce s'au pogorît în groap nu mai n d jduiesc în credincio ia Ta. <sup>19</sup> Ci  
 cel viu, da, cel viu Te laud , ca mine ast zi. Tat l face cunoscut copiilor s i credincio ia  
 Ta. <sup>20</sup> Domnul m'a mîntuit! De aceea, în toate zilele vie ii noastre vom suna din coardele  
 instrumentelor noastre, în Casa Domnului.`` <sup>21</sup> Isaia zisese: „S se aduc o turt de smochine,  
 i s'o întind peste bub ; i Ezechia va tr i.`` <sup>22</sup> i Ezechia zisese: „Dup ce semn voi  
 cunoa te c m voi sui la Casa Domnului?``

### Chapter 39

<sup>1</sup> În acela timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împ ratul Babilonului, a trimes o scrisoare  
 i un dar lui Ezechia, pentru c aflase de boala i îns n to area lui. <sup>2</sup> Ezechia s'a bucurat,  
 i a ar tat trime ilor locul unde erau lucrurile lui de pre , argintul i aurul, mirezmele i  
 untdelemnul de pre , toat casa lui de arme, i tot ce se afla în vistieriile lui: n'a r mas nimic  
 în casa i în inuturile lui, pe care s nu li -l fi ar tat. <sup>3</sup> Proorocul Isaia a venit apoi la împ ratul  
 Ezechia, i l -a întrebat: „Ce au spus oamenii aceia, i de unde au venit la tine?`` Ezechia a  
 r spuns: „Au venit la mine dintr'o ar dep rtat , din Babilon.`` <sup>4</sup> Isaia a mai zis: „Ce au  
 v zut în casa ta?`` Ezechia a r spuns: „Au v zut tot ce este în casa mea: n'a r mas nimic în

vistieriile mele, pe care s nu li -l fi ar tat.``<sup>5</sup> Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascult cuvântul  
 Domnului o tirilor!<sup>6</sup> ,Iat , vor veni vremurile când vor duce în Babilon tot ce este în casa ta i  
 tot ce au strîns p rin ii t i pîn în ziua de azi; nimic nu va r mînea, zice Domnul.<sup>7</sup> , i vor  
 lua din fiii t i, ie i i din tine, pe cari -i vei na te, cas -i fac fameni în casa împ ratului  
 Babilonului.``<sup>8</sup> Ezechia a r spus lui Isaia: „Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.  
 C ci, a ad ugat el, m car în timpul vie ii mele va fi pace i lini te!``

### Chapter 40

<sup>1</sup> „Mîngîia i, mîngîia i pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru. <sup>2</sup> ,Vorbi i bine  
 Ierusalimului, i striga i -i c robia lui s'a sfîr it, c nelegiuirea lui este isp it ; c ci  
 a primit din mîna Domnului de dou ori cît toate p catele lui. <sup>3</sup> Un glas strig : „Preg ti i  
 în pustie calea Domnului, netezi i în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru! <sup>4</sup> Orice  
 vale s fie în l at , orice munte i orice deal s fie plecate, coastele s se prefac în  
 câmpii, i strîmtorile în vîlcele! <sup>5</sup> Atunci se va descoperi slava Domnului, i în clipa aceea orice  
 f ptur o va vedea; c ci gura Domnului a vorbit. <sup>6</sup> Un glas zice: „Strig !^ - i eu am r spus:  
 ,Ce s strig?^ -,Orice f ptur este ca iarba, i toat str lucirea ei ca floarea de pe cîmp.  
<sup>7</sup> Iarba se usuc , floarea cade, când sufl vîntul Domnului peste ea.`` -În adev r, poporul este  
 ca iarba: <sup>8</sup> iarba se usuc , floarea cade; dar cuvîntul Dumnezeului nostru r mîne în veac. <sup>9</sup> Suie-te  
 pe un munte înalt, ca s veste ti Sionului vestea cea bun ; înal - i glasul cu putere, ca  
 s veste ti Ierusalimului vestea cea bun ; înal - i glasul, nu te teme, i spune cet ilor  
 lui Iuda: ,Iat Dumnezeuul vostru! <sup>10</sup> Iat , Domnul Dumnezeu vine cu putere, i porunce te  
 cu bra ul Lui. Iat c plata este cu El, i r spl tirile vin înaintea Lui. <sup>11</sup> El Î i va pa te  
 turma ca un P stor, va lua mieii în bra e, îi va duce la sînul Lui, i va c l uzi blînd oile cari  
 al pteaz .`` <sup>12</sup> „Cine a m surat apele cu mîna lui? Cine a m surat cerurile cu palma, i a  
 strîns rîna p mîntului într'o treime de m sur ? Cine a cînt rit mun ii cu cîntarul, i  
 dealurile cu cump na? <sup>13</sup> Cine a cercetat Duhul Domnului, i cine L -a luminat cu sfaturile lui?  
<sup>14</sup> Cu cine S'a sf tuit El, ca s ia înv tur ! Cine L -a înv at c rarea drept ii?  
 Cine L -a înv at în elepciunea, i I -a f cut cunoscut calea priceperii! <sup>15</sup> Iat , neamurile

sînt ca o pic tur de ap din vadr , sînt ca praful pe o cump n ; El ridic ostroavele ca  
 un bob de nisip. <sup>16</sup> Libanul n'ajunge pentru foc, i dobitoacele lui n'ajung pentru arderea de tot.  
<sup>17</sup> Toate neamurile sînt ca o nimica înaintea Lui, nu sînt decît nimicnicie i de ert ciune. <sup>18</sup> Cu  
 cine voi i s asem na i pe Dumnezeu? i cu ce asem nare Îl ve i asem na? <sup>19</sup> Me terul  
 toarn idolul, i argintarul îl îmbrac cu aur, i -i toarn l n i oare de argint. <sup>20</sup> Iar cine  
 este s rac, alege ca dar un lemn care nu putreze te; î i caut un me ter iscusit, ca s fac  
 un idol, care s nu se clatine. <sup>21</sup> „Nu ti i? N'a i auzit? Nu vi s'a f cut cunoscut de la început?  
 Nu v'a i gîndit niciodat la întemeierea p mîntului?` El ade deasupra cercului p mîntului, <sup>22</sup>  
 i locuitorii lui sînt ca ni te l custe înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahram sup ire,  
 i le l e te ca un cort, ca s locuiasc în el. <sup>23</sup> El preface într'o nimica pe voivozi, i  
 face o nimica din judec torii p mîntului. <sup>24</sup> De abia sînt s di i, deabia sînt s m na i, de  
 abia li s'a înr d cinat tulpina în p mînt: i El sufl peste ei, de se usuc , i un vârtej îi ia  
 ca pe ni te paie. <sup>25</sup> „Cu cine M ve i asem na, ca s fiu deopotriv cu el?` zice Cel Sfînt.  
<sup>26</sup> „Ridica i-v ochii în sus, i privi i! Cine a f cut aceste lucruri? Cine a f cut s mearg  
 dup num r, în ir, o tiera lor? El le cheam pe toate pe nume; a a de mare e puterea i  
 t ria Lui, c una nu lipse te.` <sup>27</sup> „Pentruce zici tu, Iacove, pentruce zici tu, Israele: „Soarta  
 mea este ascuns dinaintea Domnului, i dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului  
 meu?` <sup>28</sup> Nu tii? N'ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a f cut marginile p mîntului.  
 El nu obose te, nici nu ostene te; priceperea Lui nu poate fi p truns . <sup>29</sup> El d t rie celui  
 obosit, i m re te puterea celui ce cade în le in. <sup>30</sup> Fl c ii obosesc i ostenesc, chiar  
 tinerii se clatin ; <sup>31</sup> dar ceice se încred în Domnul î i înoiesc puterea, ei sboar ca vulturii;  
 alearg i nu obosesc, umbl , i nu ostenesc.`

## Chapter 41

<sup>1</sup> „T ce i, ostroave, i asculta i-M ! S - i înviioreze popoarele puterea, s înainteze,  
 i s vorbeasc ! S ne apropiem i s ne judec m împreun . <sup>2</sup> Cine a ridicat dela r s rit  
 pe acela pe care, în neprih nirea Lui, îl cheam s calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri

i împ ra i? Cine le face sabia praf, i arcul o pleav luat de vînt? <sup>3</sup> El îi urm re te,  
 merge în pace pe un drum pe care n'a mai c lcat nici odat cu piciorul lui. <sup>4</sup> Cine a f cut i  
 a împlinit aceste lucruri? Acela care a chemat neamurile dela început, Eu, Domnul, cel dintîi i  
 Acela pîn în cele din urm veacuri. <sup>5</sup> Ostroavele v d lucrul acesta i se tem, capetele  
 p mîntului tremur : se apropie i vin. <sup>6</sup> Se ajut unul pe altul, i fiecare zice fratelui s u:  
 „Fii cu inim !” <sup>7</sup> Lemnarul îmb rb teaz pe argintar; celce lustruie te cu ciocanul  
 îmb rb teaz pe celce bate pe nicoval , zicînd despre îmbinare: „Este bun !” i intuite te  
 idolul în cuie ca s nu se clatine.” <sup>8</sup> Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales,  
 s mîn a lui Avraam, prietenul Meu, <sup>9</sup> tu, pe care te-am luat dela marginile p mîntului, i pe  
 care te-am chemat dintr'o ar dep rtat , c ruia i-am zis: „Tu e ti robul Meu, te aleg,  
 i nu te lep d!” <sup>10</sup> nu te teme, c ci Eu sînt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, c ci Eu sînt  
 Dumnezeuul t u; Eu te înt resc, tot Eu î i vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.  
<sup>11</sup> Iat , înfrunta i, i acoperi i de ru ine, vor fi to i ceice sînt mînia i pe tine; vor fi  
 nimici i i vor pieri, ceice i se împotrivesc. <sup>12</sup> Îi vei c uta, i nu -i vei mai g si, pe ceice  
 se certau cu tine; vor fi nimici i, vor fi perdu i cei ce se r zboiau cu tine. <sup>13</sup> C ci Eu sînt  
 Domnul, Dumnezeuul t u, care te iau de mîna dreapt i- i zic: „Nu te teme de nimic, Eu î i  
 vin în ajutor!” <sup>14</sup> Nu te teme de nimic, vermele lui Iacov, i r m i slab a lui Israel;  
 c ci Eu î i vin în ajutor, -zice Domnul, - i Sfîntul lui Israel este Mîntuitorul t u. <sup>15</sup> Iat , te  
 fac o sanie ascu it , nou de tot, cu mul i din i; vei zdrobi, vei sf rîma mun ii, i vei  
 face dealurile ca pleava. <sup>16</sup> Le vei vîntura, i le va lua vîntul, i un vîrtej le va risipi, dar tu, te  
 vei bucura în Domnul, te vei f li cu Sfîntul lui Israel. <sup>17</sup> Cei nenoroci i i cei lipsi i caut  
 ap , i nu este; li se usuc limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeuul lui Israel,  
 nu -i voi p r si. <sup>18</sup> Voi face s izvorasc rîuri pe dealuri, i izvoare în mijlocul v ilor; voi  
 preface pustia în iaz, i p mîntul uscat în ivoaie de ape; <sup>19</sup> voi s di cedri, salcîmi, mir i  
 i m slini în pustie; voi pune chiparo i, ulmi, i meri ori turce ti la un loc în pustie, <sup>20</sup> ca  
 s vad cu to ii i s tie, s priceap i s în eleag c mîna Domnului a f cut  
 aceste lucruri, i Sfîntul lui Israel le -a zidit.” <sup>21</sup> „Ap ra i-v pricina, -zice  
 Domnul-ar ta i-v dovezile cele mai tari”, zice Împ ratul lui Iacov. <sup>22</sup> „S le arate, i s  
 ne spun ce are s se întîmple; cari sînt proorociile pe cari le-a i f cut vreodat ? Spune i,

ca s lu m seama la ele, i s le vedem împlinirea; sau, vesti i-ne viitorul. <sup>23</sup> Spune i-ne  
ce se va întâmpla mai târziu, ca s tim c sînte i dumnezei, face i m car ceva bun sau  
r u, ca s vedem i s privim cu to ii. <sup>24</sup> Iat c nu sînte i nimic i lucrarea voastr  
este nimic; o scîrb este cine v alege pe voi. <sup>25</sup> Am sculat pe cineva dela miaz noapte, i  
vine dela r s rit; el cheam Numele Meu; trece peste voivozi ca pe noroi i -i calc în picioare  
cum calc olarul lutul. <sup>26</sup> Cine a vestit lucrul acesta dela început, ca s -l tim, i cu mult  
înainte, ca s zicem: „Are dreptate?” Nimeni nu l -a vestit, nimeni nu l -a proorocit, i nimeni  
n'a auzit cuvintele voastre. <sup>27</sup> Eu, Cel dintîi, am zis Sionului: „Iat -i, iat -i!” i Ierusalimului:  
„Î i trimet un vestitor de ve ti bune!” <sup>28</sup> C ci M uit, i nu este nimeni, nimeni între ei care  
s prooroceasc i care s poat r spunde, dac -l voi întreba. <sup>29</sup> Iat c to i sînt  
nimic, lucr rile lor sînt z darnice, idolii lor sînt o suflare goal !”

## Chapter 42

<sup>1</sup> „Iat Robul Meu, pe care -L sprijinesc, Alesul Meu, în care Î i g se te pl cere sufletul  
Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. <sup>2</sup> El nu va striga, nu- i va  
ridica glasul, i nu -l va face s se aud pe uli e. <sup>3</sup> Trestia frînt n'o va zdrobi, i mucul  
care mai arde înc , nu -l va stinge. Va vesti judecata dup adev r. <sup>4</sup> El nu va sl bi, nici nu se  
va l sa, pîn va a eza dreptatea pe p mînt; i ostroavele vor n d jdui în legea Lui.”  
<sup>5</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu, care a f cut cerurile i le -a întins, care a întins p mîntul  
i cele de pe el, care a dat suflare celor ce -l locuiesc, i suflet celor ce merg pe el. <sup>6</sup> „Eu, Domnul,  
Te-am chemat ca s dai mîntuire, i Te voi lua de mîn , Te voi p zi i Te voi pune ca  
leg mînt al poporului, ca s fii Lumina neamurilor, <sup>7</sup> s deschizi ochii orbilor, s sco i din  
temni pe cei lega i, i din prinsoare pe cei ce locuiesc în întunec. <sup>8</sup> Eu sînt Domnul, acesta  
este Numele Meu; i slava Mea n'o voi da altuia, nici cinstea mea idolilor.” <sup>9</sup> „Iat c cele  
dintîi lucruri s'au împlinit, i v vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca s se întîmple.  
<sup>10</sup> Cînta i Domnului o cîntare nou , cînta i laudele Lui pîn la marginile p mîntului, voi  
cari merge i pe mare i cei ce locui i în ea, ostroave i locuitorii lor! <sup>11</sup> Pustia i cet ile

ei s'înal e glasul! Satele locuite de Chedar, s' - i'înal e glasul! Locuitorii stîncilor s' sar  
 de veselie: s' strige de bucurie din vîrful mun ilor!<sup>12</sup> S' dea slav' Domnului, i' s'  
 vesteasc' laudele Lui în ostroave!<sup>13</sup> Domnul înainteaz' ca un viteaz, Î' i' stîrne te rîvna ca  
 un om de r'zboi; înal' glasul, strig', Î' i' arat' puterea împotriva vr'jma ilor S' i' -  
<sup>14</sup> „Am t'cut mult' vreme-,zice Domnul, -am t'cut, i' M'am' inut. Dar acum voi striga ca  
 o femeie în durerile na terii, voi gîf' i' i' voi r' sufla.<sup>15</sup> Voi pustii mun' i' i' dealuri, le voi  
 usca toat' verdea a; voi preface rîurile în ostroave, i' iazurile le voi usca.<sup>16</sup> Voi duce pe orbi  
 pe un drum necunoscut de ei, î' voi pov' ui pe c' r' ri ne tiute de ei; voi preface întunerecul  
 în lumin', înaaintea lor, i' locurile strîmbe în locuri netede: iat' ce voi face, i' nu -i voi p' r' si.  
<sup>17</sup> Vor da înapoi, vor fi acoperi i' de ru' ine cei ce se încred' în idoli ciopli i' i' zic idolilor  
 turna i': „Voi sînte i' dumnezeii no' tri!<sup>18</sup> „Asculta i', surzilor, privi i' i' vede i', orbilor!<sup>19</sup>  
 Cine este orb, dac' nu robul Meu' i' surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca  
 prietenul lui Dumnezeu, i' orb ca robul Domnului?<sup>20</sup> Ai v' zut multe, dar n'ai luat seama la ele;  
 ai deschis urechile, dar n'ai auzit:<sup>21</sup> Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, s' vesteasc' o lege  
 mare' i' minunat'.<sup>22</sup> i' totu' poporul acesta este un popor p' r' dat' i' j' fuit! To' i' zac  
 înl' n' ui i' înl' pe teri, i' înfunda i' înl' temni e. Sînt l' sa i' de prad', i' nimeni nu -i  
 scap' ! J' fui i', i' nimeni nu zice: „D' înapoi!<sup>23</sup> Cine dintre voi, îns', pleac' urechea la  
 aceste lucruri? Cine vrea s' ia aminte la ele' i' s' asculte pe viitor?<sup>24</sup> Cine a dat pe Iacov prad'  
 jafului, i' pe Israel în mînile j' fuiturilor? Oare nu Domnul, împotriva c' ruia am' p' c' tuit?  
<sup>25</sup> Ei n'au voit s' umble pe c' ile Lui, i' n'au ascultat Legea Lui. De aceea a v' rsat El peste  
 Israel v' paia mîniei Lui, i' groz' viile r'zboiului: r'zboiul l' -a aprins din toate p' r' ile' i'  
 n'a înl' eles; l' -a ars, i' n'a luat seama.``

### Chapter 43

<sup>1</sup> „Acum, a a vorbe te Domnul, care te -a f' cut, Iacove, i' Cel ce te -a întocmit, Israele!<sup>2</sup>``  
 Nu te teme de nimic, c' ci Eu te izb' vesc, te chem pe nume: e ti al Meu.``<sup>2</sup> Dac' vei trece  
 prin ape, Eu voi fi cu tine; i' rîurile nu te vor îneca; dac' vei merge prin foc, nu te va arde, i'  
 flac' ra nu te va aprinde.<sup>3</sup> C' ci Eu sînt Domnul, Dumnezeul t' u, Sfîntul lui Israel, Mîntuitorul



t u! Eu dau Egiptul ca pre pentru r scump rarea ta, Etiopia i Saba în locul t u. <sup>4</sup> De  
 aceea, pentruc ai pre în ochii Mei, pentruc e ti pre uit i te iubesc, dau oameni pentru  
 tine, i popoare pentru via a ta. <sup>5</sup> Nu te teme de nimic, c ci Eu sînt cu tine, Eu voi aduce înapoi  
 neamul t u dela r s rit, i te voi strînge dela apus. <sup>6</sup> Voi zice miaz noaptei: „D încoace!”  
 i miaz zilei: „Nu opri”, ci adu-Mi fiii din rile dep rtate i fiicele dela marginea  
 p mîntului: <sup>7</sup> pe to i ceice poart Numele Meu i pe cari i-am f cut spre slava Mea, pe cari  
 i-am întocmit i i-am alc tuit.`` <sup>8</sup> „Scoate afar poporul cel orb, care totu are ochi, i surzii,  
 cari totu au urechi. <sup>9</sup> S se strîng toate neamurile i s se adune popoarele! Cine dintre ei  
 a vestit aceste lucruri? Cari dintre ei ne-au f cut cele dintîi proorocii? S - i aduc martorii  
 i s - i dovedeasc dreptatea, ca s asculte oamenii i s zic : „Adev rat!” - <sup>10</sup> „Voi  
 sînte i martorii Mei-„zice Domnul, -voi i Robul Meu pe care L-am ales, ca s ti i, ca s  
 M crede i i s în elege i c Eu sînt: înainte de Mine n'a fost f cut niciun Dumnezeu,  
 i dup Mine nu va fi, <sup>11</sup> Eu, Eu sînt Domnul, i afar de Mine nu este niciun Mîntuitor!  
<sup>12</sup> Eu am vestit, am mîntuit, am proorocit, nu sînt str in între voi; voi Îmi sînte i martori-„zice  
 Domnul, -c Eu sînt Dumnezeu. <sup>13</sup> Eu sînt dela început, i nimeni nu izb ve te din mîna  
 Mea; cînd lucrez Eu, cine se poate împotrivi?”` „A a vorbe te Domnul, R scump r torul  
 vostru, Sfîntul lui Israel: „Din pricina voastr , trimet pe vr jma împotriva Babilonului, i  
 pogor pe to i fugarii, chiar i pe Haldei, pe cor biile cu cari se f leau. <sup>15</sup> Eu sînt Domnul,  
 Sfîntul vostru, F c torul lui Israel, Împ ratul vostru.`` <sup>16</sup> A a vorbe te Domnul, care a croit  
 un drum pe mare, i o c rare pe apele cele puternice, <sup>17</sup> care a scos car i cai, o o tire i  
 r zboinici viteji, culca i deodat împreun , ca s nu se mai scoale, nimici i, i stin i ca  
 un muc de lumînare: <sup>18</sup> „Nu v mai gîndi i la ce a fost mai înainte, i nu v mai uita i la  
 cele vechi! <sup>19</sup> Iat , voi face ceva nou, i -i gata s se întîmple: s nu -l cunoa te i voi oare?  
 Voi face un drum prin pustie, i rîuri în locuri secetoase. <sup>20</sup> Fiarele cîmpului M vor sl vi,  
 acalii i stru ii, pentruc voi da ape în pustie, i rîuri în locuri secetoase, ca s ad p pe  
 poporul Meu, pe poporul Meu cel ales, <sup>21</sup> poporul pe care Mi l-am alc tuit, ca s vesteasc  
 laudele Mele.`` <sup>22</sup> „, i tu nu M'ai chemat, Iacove, c ci te-ai obosit de Mine, Israele! <sup>23</sup> Nu Mi-ai  
 adus oile tale ca ardere de tot, i nu M'ai cinstit cu jertfele tale. Nu te-am chinuit cu daruri de  
 mîncare, pe cari trebuia s Mi le aduci; i nu te-am obosit cu jertfe de t mîie. <sup>24</sup> Nu Mi-ai

cump rat trestie mirositoare cu argint, i nu M'ai s turat cu gr simea jertfelor tale: dar tu M'ai chinuit cu p catele tale, i M'ai obosit cu nelegiuirile tale. <sup>25</sup> Eu, Eu î i terg f r delegile, pentru Mine, i nu-Mi voi mai aduce aminte de p catele tale. <sup>26</sup> Adu-Mi aminte, s ne judec m împreun , vorbe te tu însu i, ca s - i sco i dreptatea. <sup>27</sup> Cel dintîi tat al t u a p c tuit, i înv torii t i s'au r svr tit împotriva Mea. <sup>28</sup> De aceea am socotit ca ni te pîng ri i pe c peteniile sfîntului loca , am dat pierz rii pe Iacov, i batjocorii pe Israel.``

### Chapter 44

<sup>1</sup> „Ascult acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!`` <sup>2</sup> A a vorbe te Domnul, care te -a f cut i întocmit, i care dela na terea ta este sprijinul t u: „Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales. <sup>3</sup> C ci voi turna ape peste p mîntul însetat i rîuri pe p mîntul uscat; voi turna Duhul Meu peste s mîn a ta, i binecuvîntarea Mea peste odraslele tale, <sup>4</sup> i vor r s ri ca firele de iarb între ape, ca s lciile lîng pîraiele de ap . <sup>5</sup> Unul va zice: „Eu sînt al Domnului!`` Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va scrie cu mîna lui: „Al Domnului sînt!`` i va fi cinstit cu numele lui Israel.`` <sup>6</sup> „A a vorbe te Domnul, Împ ratul lui Israel i R scump r torul lui, Domnul o tirilor: „Eu sînt Cel dintîi i Cel <sup>7</sup> de pe urm , i afar de Mine, nu este alt Dumnezeu. Cine a f cut proorocii ca Mine (s spun i s -Mi dovedeasc !), de cînd am f cut pe oameni din vremile str vechi? S vesteasc viitorul i ce are s se întîmple! <sup>8</sup> Nu v teme i, i nu tremura i; c ci nu i-am vestit i nu i-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi Îmi sînte i martori! Este oare un <sup>9</sup> alt Dumnezeu afar de Mine? Nu este alt Sfînc , nu cunosc alta! Ceice fac idoli, to i sînt de ert ciune, i cele mai frumoase lucr ri ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele m rturisesc <sup>10</sup> lucrul acesta: n'au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca s r mîn de ru ine. Cine este acela care s fi f cut un dumnezeu, sau s fi turnat un idol, i s nu fi tras niciun folos din <sup>11</sup> el? Iat , to i închin torii lor vor r mînea de ru ine, c ci în i i me terii lor nu sînt decît oameni; s se strîng cu to ii, s se înf i eze, i tot vor tremura cu to ii i vor <sup>12</sup> fi acoperi i de ru ine. Ferarul face o secure, lucreaz cu c rbuni, i o f uie te i -i d un chip cu lovituri de ciocan, i o lucreaz cu puterea bra ului; dar dac -i este foame, <sup>13</sup> este f r vlag ; dac nu bea ap , este sleit de puteri. Lemnarul întinde sfoara, face o

tr s tur cu creionul, f uie te lemnul cu o rîndea, i -i înseamn m rimea cu compasul;

face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca s locuiasc într'o cas .<sup>14</sup> Î i taie cedri, goruni i stejari, pe cari i -i alege dintre copacii din p dure. S de te brazi, i ploaia îi face

s creasc .<sup>15</sup> Copacii ace tia slujesc omului pentru ars, el îi ia i se înc lze te cu ei. Îi pune pe foc, ca s coac pîne, i tot din ei face i un dumnezeu c ruia i se închin , î i

face din ei un idol, i îngenunche înaintea lui!<sup>16</sup> O parte din lemnul acesta o arde în foc, cu o parte fierbe carne, preg te te o friptur , i se satur ; se i înc lze te, i zice: ,Ha! ha!'

m'am înc lzit, simt focul!``<sup>17</sup> Cu ce mai r mîne îns , face un dumnezeu, idolul lui. Îngenunche înaintea lui, i se închin , îl cheam , i strig : „Mîntuie te-m , c ci tu e ti dumnezeul

meu!``<sup>18</sup> Ei nu pricep i nu în eleg, c ci li s'au lipit ochii, ca s nu vad , i inima, ca s

nu în eleag .<sup>19</sup> Niciunul nu intr în sine însu , i n'are nici minte, nici pricepere s - i zic : „Am ars o parte din el în foc, am copt pîne pe c rbuni, am fript carne i am mâncat -o:

i s fac din cealalt parte o scîrb ? S m închin înaintea unei buc i de lemn?``<sup>20</sup> El se hr ne te cu cenu , inima lui am git îl duce în r t cire, ca s nu- i mîntuiasc

sufletul, i s nu zic : „N-am oare o minciun în mîn ?``<sup>21</sup> ine minte aceste lucruri, Iacove, i tu, Israele, c ci e ti robul Meu. Eu te-am f cut, tu e ti robul Meu, Israele, nu M

uita!<sup>22</sup> Eu î i terg f r delegile ca un nor, i p catele ca o cea : întoarce-te la Mine,

c ci Eu te-am r scump rat.``<sup>23</sup> Bucura i-v , ceruri! C ci Domnul a lucrat; r suna i de veselie, adîncimi ale p mîntului! Izbucni i în strig te de bucurie, mun ilor! i voi, p durilor, cu to i copacii vo tri! C ci Domnul a r scump rat pe Iacov, i -a ar tat slava în Israel.

<sup>24</sup> A a vorbe te Domnul, R scump r torul t u, Celce te -a întocmit din pîntecele mamei tale: „Eu, Domnul, am f cut toate aceste lucruri, Eu singur am desf urat cerurile, Eu am întins

p mîntul. Cine era cu Mine?<sup>25</sup> Eu z d rnicesc semnele proorocilor mincino i, i ar t ca în el tori pe ghicitori; fac pe cei în elep i s dea înapoi, i le prefac tiin a în nebunie.

<sup>26</sup> Dar înt resc cuvîntul robului Meu, i împlinesc ce proorocesc trime ii Mei; Eu zic despre Ierusalim: ,Va fi locuit,` i despre cet ile lui Iuda: ,Vor fi zidite iar , i le voi ridica

d rîm turile.`<sup>27</sup> Eu zic adîncului: ,Usuc -te, i î i voi seca rîurile.`<sup>28</sup> Eu zic despre Cir: ,El este p storul Meu, i el va împlini toat voia Mea; el va zice despre Ierusalim: ,S fie zidit iar !` i despre Templu: ,S i se pun temeliile!``

## Chapter 45

<sup>1</sup> „A a vorbe te Domnul c tre unsul S u, c tre Cir, pe care -l ine de mân , ca s doboare neamurile înaintea lui, i s deslege brâul împ ra ilor, s -i deschid por ile, ca s nu se mai închid : <sup>2</sup> „Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sf rîma u ile de aram , i voi rupe z voarele de fer. <sup>3</sup> Î i voi da vistierii ascunse, bog ii îngropate, ca s tii c Eu sînt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Israel. <sup>4</sup> Din dragoste pentru robul Meu Iacov, i pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, i-am vorbit cu bun voin , înainte ca tu s M cuno ti. <sup>5</sup> Eu sînt Domnul, i nu mai este altul, afar de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu s M cuno ti. <sup>6</sup> Ca s se tie, dela r s ritual soarelui pîn la apusul soarelui, c afar de Mine nu este Dumnezeu: Eu sînt Domnul, i nu este altul. <sup>7</sup> Eu întocmesc lumina, i fac întunerecul, Eu dau prop irea, i aduc restri tea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri. <sup>8</sup> S picure cerurile de sus i s ploaie norii neprih nirea! S se deschid p mîntul, s dea din el mîntuirea, i s ias totodat din el izb virea! Eu, Domnul, fac aceste lucruri.`` <sup>9</sup> „Vai de cine se ceart cu F c torul s u! -Un ciob dintre cioburile p mîntului! -Oare lutul zice el celui ce -l f uie te: „Ce faci?`` i lucrarea ta zice ea despre tine: „El n'are mîni?`` <sup>10</sup> Vai de cine zice tat lui s u: „Pentru ce m'ai n scut?`` i mamei sale: „Pentru ce m'ai f cut?`` <sup>11</sup> A a vorbe te Domnul, Sfîntul lui Israel, i F c torul s u: „Vrea cineva s M întrebe asupra viitorului, s -Mi porunceasc pentru copiii Mei i pentru lucrarea mînilor Mele?`` <sup>12</sup> Eu am f cut p mîntul, i am f cut pe om pe el; Eu cu mînile Mele am întins cerurile, i am a ezat toat o tirea lor. <sup>13</sup> Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, i voi netezi toate c r rile lui. El Îmi va zidi iar cetatea, i va da drumul prin ilor Mei de r zboi, f r pre de r scump rare i f r daruri, zice Domnul o tirilor.`` <sup>14</sup> A a vorbe te Domnul: „Cî tigurile Egiptului i nego ul Etiopiei i ale Sabeenilor, oameni de statur înalt , vor trece la tine i vor fi ale tale. Popoarele acestea vor merge dup tine, vor trece înl n uite, se vor închina înaintea ta, i- i vor zice rugîndu-te: „Numai la tine se afl Dumnezeu, i nu este alt Dumnezeu afar de El.`` <sup>15</sup> Dar Tu e ti un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeuul lui Israel, Mîntuitorule! <sup>16</sup> To i sînt ru ina i i ului i, to i pleac plini de ocar , f uritorii idolilor. <sup>17</sup> Dar Israel va fi mîntuit de Domnul, cu o mîntuire vecinic . Voi nu ve i fi nici ru ina i, nici înfrunta i, în veci. <sup>18</sup> C ci a a vorbe te Domnul, F c torul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit p mîntul, l -a f cut i l -a înt rit, l -a f cut nu ca s fie pustiu, ci l -a întocmit ca s fie locuit-:, „Eu sînt

19  
 Domnul, i nu este altul! Eu n'am vorbit în ascuns, într'un col întunecos al p mîntului. Eu n'am zis semina ei lui Iacov: „C uta i-M în z dar!” Eu, Domnul, spun ce este adev rat, vestesc ce este drept.”  
 20  
 „Strînge i-v , veni i i apropia i-v împreun , voi cei sc pa i dintre neamuri! N'au nicio pricepere cei ce î i duc idolul de lemn, i cheam pe un dumnezeu, care nu poate s -i mîntuiasc .  
 21  
 Spune i-le, i aduce i -i îcoace, ca s se sf tuiasc unii cu al ii! Cine a proorocit aceste lucruri dela început, i le -a vestit de mult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decît Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept i mîntuitor, alt Dumnezeu afar de Mine nu este.  
 22  
 Întoarce i-v la Mine, i ve i fi mîntui i to i ceice sînte i la marginile p mîntului! C ci Eu sînt Dumnezeu, i nu altul.  
 23  
 Pe Mine Însumi M jur, adev rul iese din gura Mea i cuvîntul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, i orice limb va jura pe Mine.  
 24  
 „Numai în Domnul”, Mi se va zice, „locuie te dreptatea i puterea; la El vor veni, i vor fi înfrunta i to i ceice erau mînia i împotriva Lui.  
 25  
 În Domnul vor fi f cu i neprih ni i i prosl vi i to i urma ii lui Israel.”

## Chapter 46

1  
 „Bel se pr bu e te, Nebo cade; idolii lor sînt pu i pe vite i dobitoace; idolii pe cari -i purta i voi au ajuns o sarcin , o povar pentru vita obosit !  
 2  
 Au c zut, s'au pr bu it împreun , nu pot s scape povara; ei în i i se duc în robie.  
 3  
 Asculta i-M , casa lui Iacov, i toat r m i a casei lui Israel, voi, pe cari v'am luat în spinare dela obîr ia voastr , pe cari v'am purtat pe um r dela na terea voastr :  
 4  
 pîn la b trîne a voastr Eu voi fi Acela , pîn la c runte ele voastre v voi sprijini. V'am purtat, i tot vreau s v mai port, s v sprijinesc i s v mîntuiesc.  
 5  
 Cu cine M ve i pune al turi, ca s M asem na i? Cu cine M ve i asem na, i m ve i potrivi?  
 6  
 Ei vars aurul din pung , i cînt resc argintul în cump n ; tocmesec un argintar s fac un dumnezeu din ele, i se închin i îngenunche înaintea lui.  
 7  
 Îl poart , îl iau pe um r, îl pun la locul lui; acolo r mîne, i nu se mi c din locul lui. Apoi strig la el, dar nu r spunde, nici nu -i scap din nevoie.  
 8  
 ine i minte aceste lucruri, i fi i oameni! Veni i-v în fire, p c to ilor.”  
 9  
 „Aduce i-v aminte de cele petrecute în vremile str bune; c ci Eu sînt Dumnezeu, i nu

este altul, Eu sînt Dumnezeu, i nu este niciunul ca Mine. <sup>10</sup> Eu am vestit dela început ce are s  
se întîmple i cu mult înainte ce nu este înc împlinit. Eu zic: „Hot rîrile Mele vor r mînea  
în picioare, i Îmi voi aduce la îndeplinire toat voia Mea. <sup>11</sup> Eu chem dela r s rit o pas re  
de prad , dintr'o ar dep rtat , un om ca s împlineasc planurile Mele: da, Eu am spus,  
i Eu voi împlini; Eu am pl nuit i Eu voi înf ptui. <sup>12</sup> Asculta i-M , oameni cu inima  
împietrit , vr jma i ai neprih nirii! <sup>13</sup> Eu Îmi apropii neprih nirea: nu este departe; i  
mîntuirea Mea nu va z bovi. Eu voi pune mîntuirea Mea în Sion i slava Mea peste Israel.``

### Chapter 47

<sup>1</sup> „Pogoar -te i ezi în rîn , fecioar , fiica Babilonului; ezi pe p mînt, f r  
scaun de domnie, fiica Haldeilor; c ci nu te vor mai numi sup iric i pl cut . <sup>2</sup> Ia pietrele  
de moar , i macin f in ; scoate- i m hrama, ridic - i poala rochiei, descopere- i  
picioarele, treci rîurile! <sup>3</sup> Goliciunea i se va descoperi, i i se va vedea ru inea. Îmi voi  
r zbuna, i nu voi cru a pe nimeni.`` - <sup>4</sup> „R scump r torul nostru se cheam Domnul  
o tirilor, Sfîntul lui Israel.`` - <sup>5</sup> „ezi într'un col , i taci, fata Haldeilor! c ci nu te vor mai  
numi împ r teasa împ r iilor. <sup>6</sup> M mîniasem pe poporul Meu, Îmi pîng risem  
mo tenirea, i -i d dusem în mînile tale: dar tu n'ai avut mil de ei, ci i-ai ap sat greu  
jugul asupra b trînului. <sup>7</sup> Tu ziceai: „În veci voi fi împ r teas !` i nu te-ai gîndit, nici n'ai  
visat c lucrul acesta are s se sfîr easc . <sup>8</sup> Ascult îns acum, tu cea dedat pl cerilor,  
care stai f r grij i zici în inima ta: „Eu, i numai eu, nu voi fi niciodat v duv , i  
nu voi fi niciodat lipsit de copii!` <sup>9</sup> i totu aceste dou lucruri i se vor întîmpla deodat ,  
în aceea zi: i perderea copiilor i v duvia; vor c dea asupra ta cu putere mare, în ciuda  
tuturor vr jitoriilor tale i multelor tale descîntece. <sup>10</sup> C ci te încredeai în r utatea ta i  
ziceai: „Nimeni nu m vede!` În elepciunea i tiin a ta te-au am git, de ziceai în inima  
ta: „Eu i numai eu.` <sup>11</sup> De aceea nenorocirea va veni peste tine, f r s -i vezi zorile; urgia  
va c dea peste tine, f r s'o po i împ ca; i deodat va veni peste tine pr p dul, pe  
nea teptate. <sup>12</sup> Vino dar cu descîntecele tale i cu mul imea vr jitoriilor tale, c rora i-ai  
închinat munca din tinere ; poate c vei putea s tragi vreun folos din ele, poate c vei

13 izbuti. Te-ai oboșit tot întrebând: s' ai se scoale dar i s' te scape cei ce împart cerul, cari  
 pîndesc stelele, cari vestesc, dup' lunile noi, ce are s' i se întîmple! 14 Iat' -i, au ajuns ca  
 miri tea, pe care o arde focul, i nu- i vor sc' pa via a din fl' c' ri: c' ci nu va fi ca un  
 c' rbune, la care se înc' lize te cineva, nici un foc, la care st' . 15 A a va fi soarta acelora pe  
 care te oboseai s' -i întrebi. i cei cu cari ai f' cut nego' din tinere a ta se vor risipi fiecare  
 într'o parte: i nu va fi nimeni care s' - i vin' în ajutor.``

### Chapter 48

1 „Asculta i lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, cari purta i numele lui Israel, i cari a i  
 ie it din apele lui Iuda; voi, cari a i jurat pe Numele Domnului, i cari chema i pe Dumnezeul  
 lui Israel, dar nu în adev' r, nici cu neprih' nire! 2 C' ci ei î i trag numele dela cetatea sfînt' ,  
 i se bizuiesc pe Dumnezeul lui Israel, al c' rui Nume este Domnul o tirilor. 3 De mult' vreme  
 am f' cut cele dintîi proorocii, din gura Mea au ie it, i Eu le-am vestit: deodat' am lucrat,  
 i s' au împlinit. 4 tiind c' e ti împietrit, c' grumazul î i este un drug de fier, i c' ai o  
 frunte de aram' , 5 i-am vestit de mult' aceste lucruri, i le-am spus mai înainte ca s' se  
 întîmple, ca s' nu po i s' zici: „Idolul meu le -a f' cut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat  
 le -a poruncit!`` 6 Ai auzit toate aceste lucruri pe cari le vezi acum! i nu vre i s' le m' rturisi i  
 acum?... De acum, î i vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine. 7 Ele se fac în timpul de  
 fa' , i nu fac parte din trecut; pîn' în ziua de azi n' aveai nicio cuno' tin' despre ele, ca  
 s' nu po i zice: „Iat' , c' le tiam.`` 8 Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai tiut, i nici nu- i  
 era deschis' odinioar' urechea la ele: c' ci tiam c' ai s' fii necredincios, i c' din  
 na tere ai fost numit r' zvr' tit. 9 Din pricina Numelui Meu, sînt îndelung' r' bd' tor, pentru  
 slava Mea M' opresc' fa' de tine, ca s' nu te nimicesc. 10 Iat' , te-am pus în cuptor, dar nu  
 te-am g' sit argint; te-am l' murit în cuptorul urgiei. 11 Din dragoste pentru Mine, din dragoste  
 pentru Mine vreau s' lucrez! C' ci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da altuia slava  
 Mea. 12 „Ascult' -M' , Iacove! i tu, Israele, pe care te-am chemat! Eu, Eu sînt Cel dintîi, i  
 tot Eu sînt i Cel din urm' . 13 Mîna Mea a întemeiat p' mîntul, i dreapta Mea a întins cerurile:  
 cum le-am chemat, s' au i înf' i at' îndat' . 14 Strînge i- v' cu to' ii i asculta i! Cine

dintre ei a vestit aceste lucruri? Acela pe care -l iube te Domnul va împlini voia Lui împotriva

Babilonului, i bra ul lui va ap sa asupra Haldeilor. <sup>15</sup> Eu am vorbit, i Eu l-am i chemat;

Eu l-am adus, i lucrarea lui va izbuti. <sup>16</sup> Apropia i-v de Mine, i asculta i! Dela început, n'am vorbit în ascuns, dela obâr ia acestor lucruri, am fost de fa . i acum, Domnul Dumnezeu

m'a trimes cu Duhul S u. <sup>17</sup> A a vorbe te Domnul, R scump r torul t u, Sfîntul lui Israel: „Eu, Domnul, Dumnezeu t u, te înv ce este de folos, i te c l uzesc pe calea pe

care trebuie s mergi! <sup>18</sup> O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un

rîu, i fericirea ta ca valurile m rii. <sup>19</sup> S mîn a ta ar fi fost ca nisipul, i roadele pîntecelui

t u ca boabele de nisip; numele t u n'ar fi fost ters i nimicît înaintea Mea. <sup>20</sup> Ie i i din

Babilon, fugi i din mijlocul Haldeilor! Vesti i, trîmbi a i cu glas de veselie, da i de tire

pîn la cap tul p mîntului, spune i: „Domnul a r scump rat pe robul S u Iacov! <sup>21</sup> i

nu vor suferi de sete în pustiurile în cari -i va duce: ci va face s curg pentru ei ap din stînc ,

va despica stîncă, i va curge apa. <sup>22</sup> Cei r i n'au pace, zice Domnul.

## Chapter 49

<sup>1</sup> „Asculta i-M , ostroave! Lua i aminte, popoare dep rtate! Domnul M'a chemat din

sînul mamei i M'a numit dela ie irea din pîntecele mamei. <sup>2</sup> Mi -a f cut gura ca o sabie ascu it , M'a acoperit cu umbra mîinii Lui; i M'a f cut o s geat ascu it , M'a ascuns

în tolba Lui cu s ge i, <sup>3</sup> i Mi -a zis: „Israele, Tu e ti Robul Meu, în care M voi sl vi.´

<sup>4</sup> i Eu M gîndeam: „Degeaba am muncit, în z dar i f r folos Mi-am istovit puterea.´

Dar dreptul Meu este la Domnul, i r splata Mea la Dumnezeu l Meu. <sup>5</sup> i acum, Domnul vorbe te, El, care M'a întocmit din pîntecele mamei ca s fiu Robul Lui, ca s aduc înapoi la El pe Iacov, i pe Israel, care este înc împr tiat; c ci Eu sînt pre uit înaintea Domnului,

i Dumnezeu l Meu este t ria Mea. <sup>6</sup> El zice: „Este prea pu in lucru s fii Robul Meu ca s ridici semin iile lui Iacov i s aduci înapoi r m i ele lui Israel. De aceea, te pun s

fii Lumina neamurilor, ca s duci mîntuirea pîn la marginile p mîntului. <sup>7</sup> A a vorbe te

Domnul, R scump r torul, Sfîntul lui Israel, c tre Cel dispre uit i urît de popor, c tre Robul celor puternici: „Împ ra ii vor vedea lucrul acesta, i se vor scula, i voivozii se vor arunca la p mînt i se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfîntului



8  
 lui Israel, care Te -a ales.`` „A a vorbe te mai departe Domnul: „La vremea îndurării Te voi  
 asculta, și în ziua mântuirii Te voi ajuta; Te voi puzi și Te voi pune să faci legământ cu  
 9  
 poporul, să ridici ara, și să împarți moștenirile pustiite; și spui prin ilor de război:  
 „Jeșiți! și celor ce sînt în întunec: „Artași-v.`` Ei vor paște pe drumuri și vor găsi  
 10  
 locuri de puzi pe toate coastele. Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu -i va bate  
 arși, nici soare; și cel ce are mil de ei își va cluzi și -i va duce la izvoare de ape.  
 11  
 Voi prefăcuti munții Mei în drumuri, și drumurile Mele vor fi bine croite. 12  
 Iată -i c  
 13  
 vin de departe, unii dela miază noapte și dela apus, iar alții din ara Sinim. Bucurași-v,  
 ceruri! Vesele te-te, puzi mîntule! Izbucni și în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul  
 14  
 mîngîie pe poporul Său, și are mil de nenorocii Lui.`` Sionul zicea: „Mă puzi  
 15  
 Domnul, și mă uitat Domnul!`` Poate o femeie să uite copilul pe care -l alptază, și să  
 năibă mil de rodul pîntecelui ei? Dar chiar dacă -l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun  
 16  
 chip: Iată că te-am săpat pe mîinile Mele, și zidurile tale sînt totdeauna înaintea ochilor  
 17  
 Mei! Fiii tăi aleargă; dar ceice te dărmăser și te pustiiser vor ieși din mijlocul tău.  
 18  
 Ridică -i ochii de jur împrejur, și privește: toți aceștia se strîng, vin la tine.`` „Pe viaa  
 Mea, zice Domnul, că te vei îmbrăca cu toți aceștia ca și cu o podoabă, și te vei încinge  
 19  
 cu ei ca o mireasă. Căci locurile tale pustiite și pustii, ara ta nimicită, vor fi strîmte  
 20  
 pentru locuitorii tăi; și ceice voiau să te mînce se vor depărta. Fiii aceștia, de cari ai  
 fost lipsit, vor spune mereu la urechile tale: „Locul este prea strîmt pentru mine; fă-mi loc, ca să  
 21  
 pot să mă așez.`` și vei zice în inima ta: „Cine miși -a născut? Căci eram frăcopii,  
 și steap; eram roabă, izgonit: cine și -a crescut? Rămăsesem singur: unde erau aceștia?``  
 22  
 De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iată, voi face neamurilor semn cu mîna, și -Mi  
 voi înălța steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii tăi în brațele lor, și vor duce pe  
 23  
 fiicele tale pe umeri. Te vor hrăni împreună, și împreună tessele lor te vor alptă. Se vor  
 închina cu făclă puzi mînt înaintea ta, și vor linge răna de pe picioarele tale, ca să tii  
 24  
 că Eu sînt Domnul, și că ceice nădăduiesc în Mine nu vor fi dași de rușine.`` „Se  
 25  
 poate lua prada celui puternic? și poate să scape cel prins din prinsoare? - „Da, zice Domnul,  
 prada celui puternic își va fi luat, și cel prins de asupritor va scăpa; și Eu voi lupta împotriva  
 26  
 vrăjmașilor tăi, și voi scăpa pe fiii tăi. Eu voi da asupritorilor tăi și -i mînce

carnea, și se vor îmbăta ca de must de însuși sângele lor. și vați orice faptură, că Eu  
sînt Domnul, Mîntuitorul tău, Răscumpătorul tău, Puternicul lui Iacov.``

## Chapter 50

<sup>1</sup> „A vorbeste Domnul: „Unde este cartea de despărțire, prin care am izgonit pe mama  
voastră? Sau, căruia dintre ceice M'au împrumutat v'am vîndut? Vedeți, din pricina  
fărădelegilor voastre a fost vîndută, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonit mama  
voastră. <sup>2</sup> Pentru ce nu era nimeni cînd am venit? Pentru ce n'ar spus nimeni cînd am strigat?  
Este mîna Mea prea scurtă ca să răscumpere? Sau n'am Eu destulă putere ca să izbăvesc?  
Cu mustrarea Mea, Eu usuc marea, și prefac rîurile în pustie; peții lor se strică, din lipsă de  
apă, și pier de sete! <sup>3</sup> Îmbrac cerurile cu negura de jale, și le învelesc cu un sac.`` <sup>4</sup> „Domnul  
Dumnezeu Mîi -a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez cu vorba pe cel doborât de  
întărire. El Îmi trezește, în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea, să ascult cum ascult  
niște ucenici. <sup>5</sup> Domnul Dumnezeu Mîi -a deschis urechea, și nu M'am împotrivit, nici nu M'am  
tras înapoi. <sup>6</sup> Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mîi loveau, și obrazii înaintea celor ce-Mîi  
smulgeau barba; nu Mîi-am ascuns fața de ochii și de scuipări. <sup>7</sup> Dar Domnul Dumnezeu M'a  
ajutat; de aceea nu M'am rușinat, de aceea Mîi-am făcut față ca o cremene, fiindcă nu voi  
fi dat de rușine. <sup>8</sup> Cel ce Mîi îndreptătește este aproape: „Cine va vorbi împotriva Mea? Să  
ne înfrîmăm împreună!`` „Cine este protivnicul Meu? Să înaintez spre Mine!`` <sup>9</sup> Iată,  
Domnul Dumnezeu Mîi ajută: cine Mîi va osîndi? Într'adevăr, se prefac cu toții în zdrențe  
ca o haină: molia îi va mânca. <sup>10</sup> Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului  
Său! Cine umblă în întuneric și n'are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să  
se bizuie pe Dumnezeul lui! <sup>11</sup> Iar voi toți, cari aprindeți focul, și puneți tîciuni pe el,  
umblați în lumina focului vostru și în tîciunii pe cari i-ați aprins. Din mîna Mea vi se împlinesc  
aceste lucruri, ca să ziceți în dureri.``

## Chapter 51

<sup>1</sup> „Ascultați-Mă, voi, cari umblați după neprihănire, cari căutați pe Domnul! Priviți  
spre stîncă din care ați fost ciopliți, spre gaură gropii din care ați fost scoși. <sup>2</sup> Uitați-vă

la p rintele vostru Avraam, i spre Sara care v'a n scut; c ci l-am chemat, cînd era numai el  
 singur, l-am binecuvîntat i înmul it. <sup>3</sup> Tot astfel, Domnul are mil de Sion, i mîngîie toate  
 d rîm turile lui. El va face pustia lui ca un Rai, i p mîntul lui uscat ca o gr din a  
 Domnului. Bucuria i veselia vor fi mijlocul lui, mul miri i cînt ri de laud . <sup>4</sup> Ia aminte  
 spre Mine, dar, poporul Meu, pleac urechea spre Mine, neamul Meu! C ci din Mine va ie i  
 Legea, i voi pune Legea Mea lumin popoarelor. <sup>5</sup> Neprih nirea Mea este aproape, mîntuirea  
 Mea se va ar ta, i bra ele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor n d jdui în Mine, i  
 se vor încrede în bra ul Meu. <sup>6</sup> Ridica i ochii spre cer, i privi i în jos pe p mînt! C ci  
 cerurile vor pieri ca un fum, p mîntul se va preface în zdren e ca o hain , i locuitorii lui vor  
 muri ca ni te mu te; dar mîntuirea Mea va d inui în veci, i neprih nirea Mea nu va avea  
 sfîr it. <sup>7</sup> Asculta i-M , voi cari cunoa te i neprih nirea, popor, care ai în inim Legea  
 Mea! Nu te teme de ocara oamenilor, i nu tremura de oc rile lor. <sup>8</sup> C ci îi va mânca molia ca  
 pe o hain , i -i va roade vermele cum roade lîna; dar neprih nirea Mea va d inui în veci, i  
 mîntuirea Mea se va întinde din veac în veac.`` <sup>9</sup> Treze te-te, treze te-te i îmbrac -te cu  
 putere, bra al Domnului! Treze te-te, ca în zilele de odinioar , i în veacurile din vechime!  
 Oare n'ai doborît Tu Egiptul, i ai str puns balaurul? <sup>10</sup> Nu e ti Tu acela, care ai uscat marea,  
 apele adîncului celui mare, i ai croit în adîncimile m rii, un drum pentru trecerea celor  
 r scump ra i? <sup>11</sup> Astfel cei r scump ra i de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu  
 cînt ri de biruin , i o bucurie vecinic le va încununa capul; îi va apuca veselia i bucuria,  
 iar durerea i gemetele vor fugi. <sup>12</sup> Eu, Eu v mîngîi. Dar cine e ti tu, ca s te temi de omul  
 cel muritor, i de fiul omului, care trece ca iarba, <sup>13</sup> i s ui i pe Domnul, care te -a f cut,  
 care a întins cerurile i a întemeiat p mîntul? Dece s tremuri necontenit toat ziua, înaintea  
 mîniei asupritorului, cînd umbl s te nimiceasc ? Unde este mînia asupritorului? <sup>14</sup> În curînd  
 cel încovoiat supt fiare va fi deslegat; nu va muri în groap , i nu va duce lips de pîne. <sup>15</sup> Eu  
 sînt Domnul, Dumnezeuul t u, care stîrnesc marea i fac s -i urle valurile, i al c rui Nume  
 este Domnul o tirilor. <sup>16</sup> Eu pun cuvintele Mele în gura ta, i te acop r cu umbra mîinii Mele,  
 ca s întind ceruri noi i s întemeiez un p mînt nou, i s zic Sionului: ,Tu e ti poporul  
 Meu!` <sup>17</sup> Treze te-te, treze te-te! Scoal -te, Ierusalime, care ai b ut din mîna Domnului  
 potîrul mîniei Lui, care ai b ut, ai sorbit pîn în fund potîrul ame elii! <sup>18</sup> C ci nu este nici  
 unul, care s -l c l uzeasc , din to i copiii pe cari i -a n scut, nu este niciunul, care s -l  
 ia de mîn din to i copiii pe cari i -a crescut. <sup>19</sup> Amîndou aceste lucruri i s'au întîmplat:

-dar cine te va plînge? -pustiirea i d r p narea, foametea i sabia. -,Cum s te mîngîi eu?<sup>20</sup>

Fiii t i, le ina i, z ceau în toate col urile uli elor, ca cerbul într'un la , plini de mînia  
 Domnului, i de mustrarea Dumnezeului t u.<sup>21</sup> Deaceea, nenorocitul, beat ce e ti, dar nu de  
 vin, ascult :<sup>22</sup> „A a vorbe te Domnul t u, Domnul, Dumnezeul t u, care ap r pe poporul  
 Lui: „Iat c î i iau din mîn potirul ame elii, potirul mîniei Mele, c s nu mai bei din  
 el!<sup>23</sup> i îl voi pune în mîna asupritorilor t i, cari î i ziceau: „Îndoaie-te, ca s trecem peste  
 tine!`` Î i f ceai atunci spinarea ca un p mînt, i ca o uli pentru trec tori.

## Chapter 52

<sup>1</sup> „Treze te-te, treze te-te! îmbrac -te în podoaba ta, Sioane! Pune- i hainele de  
 s rb toare, Ierusalime, cetate sfînt ! C ci nu va mai intra în tine nici un om net iat împrejur  
 sau necurat.<sup>2</sup> Scutur - i rîna de pe tine, scoal -te, i ezi în capul oaselor, Ierusalime!  
 Desleag - i leg turile dela gît, fiic , roab a Sionului!<sup>3</sup> C ci a a vorbe te Domnul:  
 „F r plat a i fost vîndu i, i nu ve i fi r scump ra i cu pre de argint.`<sup>4</sup> C ci  
 a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Odinioar poporul Meu s'a pogorît s locuiasc pentru o  
 vreme în Egipt; apoi Asirianul l -a asuprit f r temei.<sup>5</sup> i acum, ce am s fac aici-zice  
 Domnul-cînd poporul Meu a fost luat pe nimic?`` „Asupritorii lui strig de bucurie-zice Domnul- i  
 cît e ziulica de mare este batjocorit Numele Meu.<sup>6</sup> De aceea poporul Meu va cunoa te Numele  
 Meu; de aceea va ti, în ziua aceea, c Eu vorbesc i zic: „Iat -M !<sup>7</sup> Ce frumoase sînt pe  
 mun i, picioarele celui ce aduce ve ti bune, care veste te pacea, picioarele celui ce aduce ve ti  
 bune, care veste te mîntuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul t u  
 împ r e te!``<sup>8</sup> „Iat , glasul str jerilor t i r sun ; ei înal glasul, i strig to i  
 de veselie; c ci v d cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion.<sup>9</sup> Izbucni i cu toate în strig te  
 de bucurie, d r m turi ale Ierusalimului! C ci Domnul mîngîie pe poporul S u, i  
 r scump r Ierusalimul.<sup>10</sup> Domnul Î i descopere bra ul S u cel sfînt, înaintea tuturor  
 neamurilor; i toate marginile p mîntului vor vedea mîntuirea Dumnezeului nostru.``<sup>11</sup> „Pleca i,  
 pleca i, ie i i din Babilon! Nu v atinge i de nimic necurat! Ie i i din mijlocul lui!  
 Cur i i-v , cei ce purta i vasele Domnului!<sup>12</sup> Nu ie i i cu grab , nu pleca i în fug ;

caci Domnul va ieși înaintea și Dumnezeu lui Israel va tăia calea.``<sup>13</sup> Iată, Robul  
 Meu va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus.<sup>14</sup> După cum pentru mulți  
 a fost o pricină de groază -atât de schimonosită - Își era făcând, și atât de mult se deosebea  
 în fața Lui de a fiilor oamenilor-<sup>15</sup> tot așadar, pentru multe popoare va fi o pricină de  
 bucurie; înaintea Lui împărășii vor închide gura, caci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și  
 vor auzi ce nu mai auziseră .

### Chapter 53

<sup>1</sup> Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? <sup>2</sup> El a crescut  
 înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr'un pământ uscat. N'avea nici  
 frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și în fața Lui n'avea nimic care  
 să ne placă. <sup>3</sup> Disprețuit și prăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferință,  
 era așadar de disprețuit ca și înțorceai făcând dela El, și noi nu L-am băgat în seamă. <sup>4</sup> Totuși,  
 El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că  
 este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. <sup>5</sup> Dar El era străpunș pentru păcatele noastre,  
 zdrobit pentru fărâșele noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin  
 rănilor Lui sîntem tămăduiți. <sup>6</sup> Noi rătăcim cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de  
 drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră tuturor. <sup>7</sup> Când a fost  
 chinuit și asuprit, n'a deschis gura deloc, ca un miel pe care -l duci la măcelărie, și ca o oaie  
 mută înaintea celor ce o tund: n'a deschis gura. <sup>8</sup> El a fost luat prin apăsare și judecat; dar  
 cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese ters de pe pământul celor vii și lovit de  
 moarte pentru păcatele poporului meu? <sup>9</sup> Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormîntul  
 Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu s'ar vîrșise nicio nelegiuire și nu se gîsise niciun  
 vicleug în gura Lui. <sup>10</sup> Domnul a găsit cu cale să -L zdrobească prin suferință ... Dar,  
 după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea osemînt de urmăși, va trăi  
 multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. <sup>11</sup> Va vedea rodul muncii sufletului  
 Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni  
 într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. <sup>12</sup> De aceea  
 Își voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărăși prada cu cei puternici, pentru că S'a

dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fără de lege, pentru că a purtat  
pentru catele multora și s'a rugat pentru cei vinovați.

## Chapter 54

1  
„Bucur-te, steapo, care nu mai naști! Izbucne-te în strigăt de bucurie și veselie, tu  
care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăsată de bărbat vor fi mai mulți de câți fiii  
celei măriate, zice Domnul.”<sup>2</sup>  
„Lunge-te de locul cortului tău; și întinde învelitoarele locuinței  
tale: nu te opri! Lunge-te de funiile, și întinde-te întru ei!<sup>3</sup> Căci te vei întinde la  
dreapta și la stânga, și mâna ta va copleși neamurile, și va locui cetățile pustii.<sup>4</sup> Nu te  
teme, căci nu vei rămași de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperit de rușine; căci vei uita  
în rușinea tinereții tale, și nu-ți vei mai aduce aminte de văduvia ta,<sup>5</sup> căci Fcătorul  
tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui  
Israel. El se numește Dumnezeuul întregului pământ,<sup>6</sup> căci Domnul te cheamă înapoi ca pe o  
femeie pierdută și cu inima întristată, ca pe o nevastă din tinerețe, care a fost izgonită,  
zice Dumnezeuul tău.”<sup>7</sup>  
„Câteva clipe te piersisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste.  
8  
Într-o izbucnire de mânie, Îmi ascunsesem o clipă fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu  
o dragoste vecinică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.<sup>9</sup> Și lucrul acesta va fi pentru Mine  
ca și cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot așa  
jur că nu Mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai muștra.<sup>10</sup> Pot să se mute munții, pot  
să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace  
nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.”<sup>11</sup>  
„Nenorocito, bătu-te de furtună, și  
nemângâiat! Iată, și îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și îți voi da temelii de safir.  
12  
Îți voi face crestele zidurilor de rubin, porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate.  
13  
Toți fiii tăi vor fi ucenici ai Domnului, și mare va fi proslăvirea fiilor tăi.<sup>14</sup> Vei fi  
întârit prin neprihănire. Izbucne-te neliniștită, căci n-ai nimic de temut, și spaima, căci  
nu se va apropia de tine.<sup>15</sup> Dacă se urzesc uneltiri, nu vin de la Mine; oricine se va uni împotriva  
ta va cădea sub puterea ta.”<sup>16</sup>  
„Iată, Eu am făcut pe mine terul, care suflă în războaie în foc,  
și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot Eu am făcut și pe nimicitor ca să o sfârșim.  
17  
Orice armă furată împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la

judecat împotriva ta, o vei osîndi. Aceasta este mo tenirea robilor Domnului, a a este mîntuirea care le vine dela Mine, zice Domnul.``

## Chapter 55

<sup>1</sup> „Voi to i cei înseta i, veni i la ape, chiar i cel ce n'are bani! Veni i i cump ra i  
bucate, veni i i cump ra i vin i lapte, f r bani i f r plat ! <sup>2</sup> De ce cînt ri i  
argint pentru un lucru care nu hr ne te? De ce v da i cî tigul muncii pentru ceva care nu  
satur ? Asculta i-M dar, i ve i mînca ce este bun, i sufletul vostru se va desf ta cu  
<sup>3</sup>  
bucate gustoase. Lua i aminte, i veni i la Mine, asculta i, i sufletul vostru va tr i: c ci  
Eu voi încheia cu voi un leg mînt vecinic, ca s înt resc îndur rile Mele fa de David.  
<sup>4</sup> Iat , l-am pus martor pe lîng poapore, cap i st pînitor al popoarelor. <sup>5</sup> Întradev r, vei  
chema neamuri, pe cari nu le cuno ti, i popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru  
Domnul, Dumnezeul t u, pentru Sfîntul lui Israel, care te prosl ve te.`` <sup>6</sup> „C uta i pe Domnul  
cît vreme se poate g si; chema i -L, cît vreme este aproape. <sup>7</sup> S se lase cel r u de calea  
lui, i omul nelegiuit s se lase de gîndurile lui, s se întoarc la Domnul care va avea mil  
de el, la Dumnezeul nostru, care nu obose te iertînd. <sup>8</sup> ,C ci gîndurile Mele nu sînt gîndurile  
voastre, i c ile voastre nu sînt c ile Mele, zice Domnul. <sup>9</sup> ,Ci cît sînt de sus cerurile fa  
de p mînt, atît sînt de sus c ile Mele fa de c ile voastre i gîndurile Mele fa de  
gîndurile voastre. <sup>10</sup> C ci dup cum ploaia i z pada se pogoar din ceruri, i nu se mai  
întorc înapoi, ci ud p mîntul i -l fac s rodeasc i s odr sleasc , pentruca s dea  
s mîn s m n torului i pîne celui ce m nînc , <sup>11</sup> tot a a i Cuvîntul Meu, care  
iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine f r rod, ci va face voia Mea i va împlini planurile  
<sup>12</sup>  
Mele. Da, ve i ie i cu bucurie, i ve i fi c l uzi i în pace. Mun ii i dealurile vor  
r suna de veselie înaintea voastr , i to i copacii din cîmpie vor bate din palme. <sup>13</sup> În locul  
spinului se va în l a chiparosul, în locul m r cinilor va cre te mirtul. i lucrul acesta va  
fi o slav pentru Domnul, un semn vecinic, nepieritor.``

## Chapter 56

<sup>1</sup> „A a vorbe te Domnul: „P zi i ce este drept, i face i ce este bine; c ci mîntuirea  
 Mea este aproape s vin , i neprih nirea Mea este aproape s se arate. <sup>2</sup> Ferice de omul  
 care face lucrul acesta, i de fiul omului care r mîne statornic în el, p zind Sabatul, ca s nu  
 -l pîng reasc , i st pînindu- i mîna, ca s nu fac nici un r u! <sup>3</sup> Str inul care se  
 alipe te de Domnul, s nu zic : „Domnul m va desp r i de poporul S u!` i famenul  
 s nu zic : „Iat , eu sînt un copac uscat!` <sup>4</sup> C ci a a vorbe te Domnul: „Famenilor, cari vor  
 p zi Sabatele Mele, cari vor alege ce-Mi este pl cut, i vor st rui în leg mîntul Meu, <sup>5</sup> le  
 voi da în Casa Mea i înl untrul zidurilor Mele un loc i un nume mai bune de cît fii i fiice;  
 le voi da un nume vecinic, care nu se va stinge. <sup>6</sup> i pe str inii, care se vor lipi de Domnul ca  
 s -I slujeasc , i s iubeasc Numele Domnului, pentru ca s fie slujitorii Lui, i pe to i  
 cei ce vor p zi Sabatul, ca s nu -l pîng reasc , i vor st rui în leg mîntul Meu, <sup>7</sup> îi voi  
 aduce la muntele Meu cel sfînt, i -i voi umplea de veselie în Casa Mea de rug ciune. Arderile  
 lor de tot i jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, c ci Casa Mea se va numi o cas de  
 rug ciune pentru toate popoarele.`` <sup>8</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu, care strînge pe cei  
 risipi i ai lui Israel: „Voi mai strînge i alte popoare la cei strîn i acum din el.`` <sup>9</sup> „Veni i  
 toate fiarele de pe cîmp, veni i de mîncă i, toate fiarele din p dure! <sup>10</sup> To i p zitorii lui sînt  
 orbi, f r pricepere; to i sînt ni te cîni mu i, cari nu pot s latre; aiureaz , stau tol ni i,  
 i le place s doarm . <sup>11</sup> Totu sînt ni te cîni lacomi, cari nu se mai satur . Sînt ni te  
 p stori cari nu pot pricepe nimic; to i î i v d de calea lor, fiecare umbl dup folosul lui,  
 f r abatere: - <sup>12</sup> „Veni i, -zic ei-am s caut vin, i ne vom îmbr ta cu b uturi tari! Mîne  
 vom face tot ca azi, ba înc i mai r u!`` -

## Chapter 57

<sup>1</sup> Piere cel neprih nit, i nim nui nu -i pas ; se duc oamenii de bine i nimeni nu ia aminte  
 c din pricina r ut ii este luat cel neprih nit. <sup>2</sup> El într în pace în groapa lui: cel ce umbl  
 pe drumul cel drept, se odihne te în culcu ul lui. <sup>3</sup> „Dar voi, apropia i-v încoace fii ai  
 vr jitoareii, s mîn a precurvarului i a curveii! <sup>4</sup> De cine v bate i voi joc? Împotriva cui  
 v deschide i voi gura larg, i scoate i limba? Nu sînte i voi ni te copii ai p catului, o



s mîn a minciunii, <sup>5</sup> care se înc lze te pentru idoli supt orice copac verde, care junghe  
 pe copii în v i, supt cr p turile stîncilor? <sup>6</sup> În pietrele lustruite din pîraie este partea ta de  
 mo tenere, ele sînt soarta ta; lor le torni i jertfe de b utur , i le aduci daruri de mîncare:  
 „Pot Eu s fiu nesim itor la lucrul acesta? <sup>7</sup> Pe un munte înalt i ridicat î i faci culcu ul; tot  
 acolo te sui s aduci jertfe. <sup>8</sup> Î i pui pomenirea în dosul u ii i u iorilor; c ci, departe de  
 Mine, î i ridici învelitoarea i te sui în pat, î i l rge ti culcu ul, i faci leg mînt cu ei,  
 î i place leg tura cu ei, i iei seama la semnul lor. <sup>9</sup> Te duci la împ rat cu untdelemn, î i  
 înmul e ti miresmele, î i trime i solii departe, i te pleci pîn la locuin a mor ilor.  
<sup>10</sup> Obose ti mergînd, i nu zici: „Încetez!” Tot mai g se ti putere în mîna ta: De aceea nu te  
 doboar întristarea. <sup>11</sup> i de cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioas , de  
 nu i-ai adus aminte, i nu i-a p sat de Mine? i Eu tac, i înc de mult vreme: de  
<sup>12</sup> aceea nu te temi tu de Mine. Dar acum î i voi da pe fa neprih nirea, i faptele tale  
<sup>13</sup> nu- i vor folosi! i atunci s strigi, i s te izb veasc mul imea idolilor t i! C ci  
 î i va lua vîntul pe to i, o suflare î i va ridica. Dar celce se încrede în Mine va mo teni ara, i  
<sup>14</sup> va st pîni muntele Meu cel sfînt.`` - i El zice: „Croi i, croi i drum, preg ti i calea,  
<sup>15</sup> lua i orice piedic din calea poporului Meu! C ci a a vorbe te Cel Prea Înalt, a c rui  
 locuin este vecinic i al c rui Nume este sfînt. „Eu locuiesc în locuri înalte i în  
 sfin enie; dar sînt cu omul zdrobit i smerit, ca s învioresz duhurile smerite, i s  
<sup>16</sup> îmb rb tez inimile zdrobite. Nu vreau s cert în veci, nici s in o mînie necurmat ,  
<sup>17</sup> cînd înaintea Mea cad în le în duhurile, i sufletele pe cari le-am f cut. Din pricina p catului  
 l comiei lui, M'am mîniat i l-am lovit, M'am ascuns, în sup rarea Mea, i cel r zvr tit a  
<sup>18</sup> urmat i mai mult pe c ile inimii lui. I-am v zut c ile, i totu î l voi t m dui; î l voi  
<sup>19</sup> c l uzi, i -l voi mîngîia, pe el i pe ceice plîng împreun cu el. Voi pune lauda pe buze:  
<sup>20</sup> „Pace, pace celui de departe i celui de aproape! -zice Domnul-Da Eu î l voi t m dui! Dar  
 cei r i sînt ca marea înfuriat , care nu se poate lini ti, i ale c rei ape arunc afar noroi  
<sup>21</sup> i mîl.`` „Cei r i n'au pace`` zice Dumnezeuul meu. -

## Chapter 58

<sup>1</sup> „Strig în gura mare, nu te opri! Înălț - i glasul ca o trâmbiță , i veste te poporului  
 Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov p catele ei! <sup>2</sup> În toate zilele Mă întreb , i vor să afle  
 cile Mele, ca un neam, care ar fi înfrânt neprihătirea, i n'ar fi prsit legea Dumnezeului  
<sup>3</sup> s u. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. - „La ce ne folosește să  
 postim? - zice ei-,dac Tu nu vezi? „La ce să ne chinuim sufletul, dac Tu nu îi seama de lucrul  
 acesta? „-Pentru că , zice Domnul, în ziua postului vostru, voi să vă învoiați pornirilor voastre,  
<sup>4</sup> i asupriți pe simbriații voștri. Iată, postii ca să vă ciorovășiți și să vă certați,  
 ca să bateți răut cu pumnul; nu postii cum cere ziua aceea, ca să vă se aud strigătul  
<sup>5</sup> sus. Oare aceasta este postul plăcut Mie: să - i chinuiască omul sufletul o zi? Să - i plece  
 capul ca un pipirig, i să se culce pe sac și cenușă? Acesta numești tu postii și plăcut  
<sup>6</sup> Domnului? Iată postul plăcut Mie: desleagă lanurile răutii, desnoadă legăturile  
 robiei, dă drumul celor asupriți, i rupe orice fel de jug; <sup>7</sup> împarte- i pâinea cu cel flămând,  
 i adu în casa ta pe nenorocii răfărați post; dac vezi pe un om gol, acopere -l, i nu  
<sup>8</sup> întoarce spatelul semenului tău. Atunci lumina ta va răsar ca zorile, i vindecarea ta va  
<sup>9</sup> încolți repede; neprihătirea ta îți va merge înainte, i slava Domnului te va însoți. Atunci  
 tu vei chema, i Domnul va răspunde, vei striga, i El va zice: „Iată -Mă! „Dac vei îndepărta  
<sup>10</sup> jugul din mijlocul tău, ameninările cu degetul i vorbele de ocară , dac vei da mîncarea  
 ta celui flămând, dac vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsar peste întunecime,  
<sup>11</sup> i întunerecul tău va fi ca ziua nămeaza mare! Domnul te va căluzi neîncetat, îți va  
 sătura sufletul chiar în locuri răfărați , i va da din nou putere mîdularelor tale; vei fi ca o  
<sup>12</sup> grădiniță bine udată , ca un izvor ale cărui ape nu seacă . Ai tăi vor zidi iar pe  
 dărmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temelii străbune; vei fi numit „Dregător de  
<sup>13</sup> spirături , „Cel ce drege drumurile, i face țara cu puțin de locuit. „Dac îți vei opri  
 piciorul în ziua Sabatului, ca să nu- i faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă ; dac Sabatul  
 va fi desfătarea ta, ca să sfîntești pe Domnul, sălăvind -L, i dac -l vei cinși, neurmînd  
<sup>14</sup> cile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale i nededîndu-te la flecării, atunci te vei putea  
 desfătă în Domnul, i Eu te voi sui pe înălțimile rîii, te voi face să te bucuri de  
 moștenirea tatălui tău Iacov; ca ci gura Domnului a vorbit.``

## Chapter 59

<sup>1</sup> Nu, mîna Domnului nu este prea scurt ca s'întindă, nici urechea Lui prea tare ca să  
 aud, <sup>2</sup> ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeu vostru; pe catele  
 voastre vă ascund Fașa Lui și -L împiedec să vă asculte! <sup>3</sup> Căci mîinile vă sînt mînjite de  
 sînge, și degetele de nelegiuiri; buzele voastre spun minciuni, și limba voastră vorbește  
 nelegiuiri. <sup>4</sup> Niciunui nu-i place dreptatea, niciunul nu se judecă cu dreptate; ei se bizuiesc pe  
 lucruri de erte și spun neadevăruri, zămislesc răul, și nasc nelegiuirea. <sup>5</sup> Clocesc ouă de  
 basilic și ies pînze de pîianjen. Cine mîncă din ouăle lor, moare; și dacă se sparge  
 vreunul, iese o năpîrcă. <sup>6</sup> Pînzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu  
 lucrurile lor; căci lucrurile lor sînt niște lucruri nelegiuite, și în mîinile lor sînt fapte de sîlnicie.  
<sup>7</sup> Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sînge nevinovat; gîndurile lor sînt  
 gînduri nelegiuite, și pînzele și nimicirea sînt pe drumul lor. <sup>8</sup> Ei nu cunosc calea păcii, și  
 în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărișucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea.  
<sup>9</sup> - De aceea hotărîrea de izbăvire este departe de noi și mîntuirea nu ne ajunge. A teptăm  
 lumina, și iată întunerecul, lumina, și umblăm în negură! <sup>10</sup> Bîjbăim ca niște orbi dealungul  
 unui zid, bîjbăim ca cei ce n-au ochi, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor  
 și noi nu sîntem ca niște morți. <sup>11</sup> Mormăim cu toții ca niște urși, ne vîtmăim ca  
 niște porumbei, a teptăm izbăvirea, și nu este, a teptăm mîntuirea, și ea este departe  
 de noi. <sup>12</sup> Căci fărdelegile noastre sînt multe înaintea Ta, și pe catele noastre mîrturisesc  
 împotriva noastră; fărdelegile noastre sînt cu noi, și ne cunoaștem nelegiuirile noastre.  
<sup>13</sup> Am fost vinovați și necredincioși față de Domnul, am prăsit pe Dumnezeu nostru;  
 am vorbit cu apăsare și răzvrătire, am cugetat și vorbit cuvinte mincinoase; <sup>14</sup> și astfel  
 izbăvirea s'a întors înapoi, și mîntuirea a stat departe; căci adevărul s'a poticnit în piața  
 de obște și neprihănirea nu poate să se apropie. <sup>15</sup> Adevărul s'a făcut nevăzut, și cel ce  
 se depărtează de rău este jefuit. Domnul vede, cu privirea mînioasă, că nu mai este nimic  
 neprihănire. <sup>16</sup> El vede că nu este nici un om, și se miră că nimeni nu mijlocește. Atunci  
 brațul Lui Își vine în ajutor, și neprihănirea Lui Își sprijinește. <sup>17</sup> Se îmbracă cu neprihănire  
 ca și cu o platoșă, Își pune pe cap coiful mîntuirii; iar zăburarea ca o haină, și se acopere  
 cu gelozia ca și cu o manta. <sup>18</sup> El va răsplăti fiecare după faptele lui, va da protivnicilor  
 și mînia, va întoarce la fel vrăjmașii și, și va da ostroavelor plata cuvenită! <sup>19</sup> Atunci  
 se vor teme de Numele Domnului cei dela apus, și de slava Lui cei dela răsăritul soarelui; cînd

va n v li vr jma ul ca un rîu, Duhul Domnului îl va pune pe fug .<sup>20</sup> „Da, va veni un  
R scump r tor pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, cari se vor întoarce dela p catele lor, zice  
Domnul.<sup>21</sup> „, i iat leg mîntul Meu, cu ei, zice Domnul: „Duhul Meu, care Se odihne te  
peste tine, i cuvintele Mele, pe cari le-am pus în gura ta, nu se vor mai dep rta din gura ta, nici  
din gura copiilor t i, nici din gura copiilor copiilor t i, de acum i pîn 'n veac, zice Domnul.``

## Chapter 60

<sup>1</sup> „Scoal -te, lumineaz -te! C ci lumina ta vine, i slava Domnului r sare peste tine.  
<sup>2</sup> C ci iat , întunerecul acopere p mîntul, i negur mare popoarele; dar peste tine r sare  
Domnul, i slava Lui se arat peste tine.<sup>3</sup> Neamuri vor umbla în lumina ta, i împ ra i în  
str lucirea razelor tale.<sup>4</sup> Ridic - i ochii împrejur, i prive te: to i se strîng i vin spre  
tine! Fiii t i vin de departe, i fiicele tale sînt purtate pe bra e.<sup>5</sup> Cînd vei vedea aceste lucruri,  
vei tres ri de bucurie, i î i va bate inima i se va l rgi, c ci bog iile m rii se vor  
întoarce spre tine, i vistieriile neamurilor vor veni la tine.<sup>6</sup> Vei fi acoperit de o mul ime de  
c mile, de dromadere din Madian i Efa; vor veni to i din Seba, aducînd aur i t mîie, i  
vor vesti laudele Domnului.<sup>7</sup> Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot  
vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertf pl cut Mie, i casa slavei Mele o voi  
face i mai sl vit .<sup>8</sup> Cine sînt aceia cari sboar ca ni te nori, ca ni te porumbei spre  
porumbarul lor?<sup>9</sup> C ci, pe Mine M a teapt ostroavele, i cor biile din Tarsis sînt în  
frunte, ca s aduc înapoi de departe pe copiii t i, cu argintul i aurul lor, pentru Numele  
Domnului, Dumnezeuului t u, pentru Numele Sfîntului lui Israel, care te prosl ve te.<sup>10</sup> Str inii  
î i vor zidi zidurile, i împ ra ii lor î i vor sluji; c ci te-am lovit în mînia Mea, dar, în  
îndurarea Mea, am mil de tine.<sup>11</sup> Por ile tale vor sta vecinic deschise, nu vor fi închise nici zi  
nici noapte, ca s lase s intre la tine bog ia neamurilor, i împ ra ii lor cu alaiul lor.  
<sup>12</sup> C ci neamul i împ r ia cari nu- i vor sluji, vor pieri, i neamurile acelea vor fi în  
totul nimicite.<sup>13</sup> Slava Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul i meri orul (cimi irul),  
cu to ii laolalt , ca s împodobeasc locul sfîntului Meu loca , c ci Eu voi prosl vi locul  
unde se odihnesc picioarele Mele.<sup>14</sup> Fiii asupritorilor t i vor veni pleca i înaintea ta, i to i  
ceice te dispre uiau se vor închina la picioarele tale; i te vor numi ‚Cetatea Domnului,` ‚Sionul

<sup>15</sup> Sfântului lui Israel. De unde erai pr r sit i urît , i nimeni nu trecea prin tine, te voi  
<sup>16</sup> face o podoab vecinic , o pricin de bucurie pentru oameni din neam în neam. Vei sugere  
 laptele neamurilor, vei sugere i a împ ra ilor; i vei ti astfel c Eu sînt Domnul, Mîntuitorul  
<sup>17</sup> t u, R scump r torul t u, Puternicul lui Iacov. În loc de aram voi aduce aur, în loc de  
 fier voi aduce argint, în loc de lemn, aram , i în loc de pietre, fier. Voi face ca pacea s  
<sup>18</sup> domneasc peste tine, i s st pîneasc dreptatea. Nu se va mai auzi vorbindu-se de  
 sîlnicie în ara ta, nici de pustiire i pr p d în inutul t u, ci vei numi zidurile tale ,Mîntuire` ,  
<sup>19</sup> i por ile tale ,Laud` . Nu soarele î i va mai sluji ca lumin ziua, nici luna nu te va mai  
 lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, i Dumnezeul t u va fi slava ta.  
<sup>20</sup> Soarele t u nu va mai asfin i, i luna ta nu se va mai întuneca; c ci Domnul va fi Lumina  
<sup>21</sup> ta pe vecie, i zilele suferin ei tale se vor sfîr i. Nu vor mai fi decît oameni neprih ni i  
 în poporul t u: ei vor st pîni ara pe vecie, ca o odrasl s dit de Mine, lucrarea mînilor  
<sup>22</sup> Mele, ca s slujeasc spre slava Mea. Cel mai mic se va face o mie, i cel mai neînsemnat  
 un neam puternic. Eu, Domnul, voi gr bi aceste lucruri, la vremea lor.``

## Chapter 61

<sup>1</sup> „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, c ci Domnul M'a uns s aduc ve ti bune  
 celor nenoroci i: El M'a trimis s vindec pe cei cu inima zdrobit , s vestesc robilor slobozenia,  
<sup>2</sup> i prin ilor de r zboi izb virea; s vestesc un an de îndurare al Domnului, i o zi de  
<sup>3</sup> r zbunare a Dumnezeului nostru; s mîngîi pe to i cei întrista i; s dau celor întrista i  
 din Sion, s le dau o cunun împ r teasc în loc de cenu , un untdelemn de bucurie în  
 locul plînsului, o hain de laud în locul unui duh mîhnit, ca s fie numi i ,terebin i ai  
<sup>4</sup> neprih nirii,` ,un sad al Domnului, ca s slujeasc spre slava Lui.`` „Ei vor zidi iar  
 vechile d r m turi, vor ridica iar n ruirile din vechime, vor înoi cet i pustiite, r mase  
<sup>5</sup> pustii din neam în neam. Str inii vor sta i v vor pa te turmele, i fiii str inului vor fi  
<sup>6</sup> plugarii i vierii vo tri. Dar voi v ve i numi preo i ai Domnului, i ve i fi numi i  
 slujitori ai Dumnezeului nostru, ve i mînca bog iile neamurilor, i v ve i f li cu fala  
<sup>7</sup> lor. În locul oc rii voastre, ve i avea îndoit cinste; în locul ru inii, se vor veseli de partea  
<sup>8</sup> lor, c ci vor st pîni îndoit în ara lor, i vor avea o bucurie vecinic . C ci Eu, Domnul,

iubesc dreptatea, ursc r pirea i nelegiuirea; le voi da cu credincio ie r splata lor, i voi  
 9  
 încheia cu ei un leg mînt vecinic. S mîn a lor va fi cunoscut între neamuri, i urma ii  
 lor printre popoare; to i ceice -i vor vedea, vor cunoa te c sînt o s mîn binecuvîntat  
 10  
 de Domnul.`` „M bucur în Domnul, i sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeuul Meu;  
 c ci M'a îmbr cat cu hainele mîntuirii, M'a acoperit cu mantaua izb virii, ca pe un mire  
 11  
 împodobit cu o cunun împ r teasc , i ca o mireas , împodobit cu sculele ei. C ci,  
 dup cum p mîntul face s r sar l starul lui, i dup cum o gr din face s  
 încol easc s m n turile ei, a a va face Domnul, Dumnezeu, s r sar mîntuirea i  
 lauda, în fa a tuturor neamurilor.``

## Chapter 62

1  
 „De dragostea Sionului nu voi t cea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, pîn nu se  
 va ar ta mîntuirea lui, lumina soarelui i izb virea lui, ca o f clie, care s'aprinde. 2 Atunci  
 neamurile vor vedea mîntuirea ta, i to i împ ra ii slava ta; i- i vor pune un nume nou,  
 pe care -l va hot rî gura Domnului. 3 Vei fi o cunun str lucitoare în mîna Domnului, o  
 leg tur împ r teasc în mîna Dumnezeuului t u. 4 Nu te vor mai numi P r sit , i  
 nu- i vor mai numi p mîntul un pustiu, ci te vor numi: „Pl cerea Mea este în ea,` i ara ta  
 o vor numi Beula: „M ritat `; c ci Domnul Î i pune pl cerea în tine, i ara ta se va  
 5  
 m rita iar . Cum se une te un tîn r cu o fecioar , a a se vor uni fiii t i cu tine; i  
 cum se bucur mirele de mireasa lui, a a se va bucura Dumnezeuul t u de tine.`` 6 „Pe zidurile  
 tale, Ierusalime, am pus ni te str jeri, cari nu vor t cea nici odat , nici zi nici noapte! Voi cari  
 aduce i aminte Domnului de el, nu v odihni i de loc! 7 i nu -I da i r gaz, pîn nu va  
 a eza din nou Ierusalimul, i -l va face o laud pe p mînt. 8 Domnul a jurat pe dreapta Lui  
 i pe bra ul Lui cel puternic, zicînd: „Nu voi mai da grîl t u hran vr jma ilor t i, i  
 9  
 fiii str inului nu vor mai bea vinul t u, pentru care tu te-ai ostenit. Ci cei ce vor strînge grîl,  
 aceia îl vor mînce i vor l uda pe Domnul, i ceice vor face vinul, aceia îl vor bea, în cur ile  
 10  
 loca ului Meu celui sfînt.`` „Trece i, trece i pe por i! Preg ti i o cale poporului!  
 11  
 Croi i, croi i drum, da i pietrele la o parte! Ridica i un steag peste popoare! Iat ce  
 veste te Domnul pîn la marginile p mîntului: „Spune i fiicei Sionului: „Iat , Mîntuitorul

t u vine; iat , plata este cu El, i r spl tirile merg înaintea Lui. <sup>12</sup> Ei vor fi numi i ,Popor sfânt, R scump ra i ai Domnului. Iar pe tine, te vor numi ,Cetate c utat i nep r sit .`

### Chapter 63

<sup>1</sup> „Cine este acesta, care vine din Edom, din Bo ra, în haine ro ii, în haine str lucitoare, i calc mândru, în plin tatea puterii Lui? -,Eu sînt Cel care am f g duit mîntuirea, i am putere s izb vesc!` - <sup>2</sup> „Dar pentru ce Î i sînt hainele ro ii, i ve mintele Tale ca ve mintele celui ce calc în teasc?` - <sup>3</sup> „Eu singur am c lcat în teasc, i niciun om dintre popoare nu era cu Mine; i-am c lcat astfel în mînia Mea, i i-am zdrobit în urgia Mea; a a c sîngele lor a î nit pe ve mintele Mele, i Mi-am mînjit toate hainele Mele cu el. <sup>4</sup> C ci în inima Mea era o zi de r zbunare, i venise anul celor r scump ra i ai Mei. <sup>5</sup> M uitam împrejur, i nu era nimeni s M'ajute, i M îngrozeam, dar nu era cine s M sprijineasc ; atunci bra ul Meu Mi -a fost într'ajutor, i urgia mea M'a sprijinit! <sup>6</sup> Am c lcat astfel în picioare popoare în mînia Mea, le-am îm b tat în urgia Mea, i le-am v rsat sîngele pe p mînt.` <sup>7</sup> Voi vesti îndur rile Domnului, faptele Lui minunate, dup tot ce a f cut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bun tate fa de casa lui Israel, c ci i -a f cut dup îndur rile i bog ia dragostei Lui. <sup>8</sup> El a zis: „Negre it, ei sînt poporul Meu, ni te copii cari nu vor fi necredincio i!` i astfel El s'a f cut Mîntuitorul lor. <sup>9</sup> În toate necazurile lor n'au fost f r ajutor, i Îngerul care este înaintea Fe ei Lui i -a mîntuit; El însu i -a r scump rat, în dragostea i îndurarea Lui, i necurmat i -a sprijinit i i -a purtat în zilele din vechime. <sup>10</sup> Dar ei au fost neascult ori i au întristat pe Duhul Lui cel sfînt; iar El li s'a f cut vr jma i a luptat împotriva lor. <sup>11</sup> Atunci poporul S u i -a adus aminte de zilele str vechi ale lui Moise, i a zis: „Unde este Acela, care i -a scos din mare, cu p storul turmei Sale? Unde este Acela care punea în mijlocul lor Duhul Lui cel sfînt; <sup>12</sup> care pov uia dreapta lui Moise, cu bra ul S u cel sl vit; care despica apele înaintea lor, ca s - i fac un Nume vecinic; <sup>13</sup> care îi c l uzea prin valuri, ca un cal pe loc neted, f r ca ei s se poticneasc ?` <sup>14</sup> „Ca fiara, care se pogoar în vale, a a i -a dus Duhul Domnului la odihn . A a ai pov uit Tu pe poporul T u, ca s - i faci un Nume plin de slav !` <sup>15</sup> „Prive te din cer i vezi, din locuin a Ta cea sfînt i sl vit : unde este rîvna i puterea Ta? Fiorul inimii Tale i îndur rile Tale

nu se mai arat fa de mine!<sup>16</sup> Totu Tu e ti Tat l nostru! C ci Avraam nu ne cunoa te,  
 i Israel nu tie cine sîntem; dar Tu, Doamne, e ti Tat l nostru, Tu, din vecinicie, Te nume ti  
 „Mîntuitorul nostru.”<sup>17</sup> Pentruce, Doamne, ne la i s r t cim dela c ile Tale, i ne  
 împietre ti inima ca s nu ne temem de Tine? Întoarce-Te, din dragoste pentru robii T i, pentru  
 semin iile mo tenirii Tale!<sup>18</sup> Poporul T u cel sfînt n'a st pînit ara de cît pu in vreme;  
 vr jma ii no tri au c lcat în picioare loca ul T u cel sfînt.<sup>19</sup> Am ajuns ca un popor pe  
 care niciodat nu l-ai cîrmuit Tu, i peste care niciodat nu s'a chemat Numele T u...

### Chapter 64

<sup>1</sup> „O! de ai despica cerurile, i Te-ai pogorî, s'ar topi mun ii înaintea Ta, <sup>2</sup> ca de un foc care  
 aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa s dea în clocot! i-ar cunoa te atunci vr jma ii  
 Numele, i ar tremura neamurile înaintea Ta!<sup>3</sup> Cînd ai f cut minuni la cari nu ne a teptam,  
 Te-ai pogorî, i mun ii s'au zguduit înaintea Ta, <sup>4</sup> cum niciodat nu s'a pomenit, nici nu s'a  
 auzit vorbindu-se, i cum nici n'a v zut vreodat ochiul a a ceva: anume ca un alt dumnezeu  
 afar de Tine s fi f cut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El. <sup>5</sup> Tu ie i înaintea celor  
 ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umbl în c ile Tale, i î i aduc aminte de Tine.  
 Dar Te-ai mîniat, pentruc am p c tuit: vom suferi noi vecinic, sau putem fi mîntui i?<sup>6</sup> To i  
 am ajuns ca ni te necura i, i toate faptele noastre bune sînt ca o hain mînjit . To i sîntem  
 ofili i ca o frunz , i nelegiuirile noastre ne iau ca vîntul. <sup>7</sup> Nu este nimeni care s cheme  
 Numele T u, sau care s se trezeasc i s se alipeasc de Tine: de aceea ne-ai ascuns  
 Fa a Ta, i ne la i s pierim din pricina nelegiuirilor noastre.”<sup>8</sup> Dar, Doamne, Tu e ti  
 Tat l nostru; noi sîntem lutul, i Tu olarul, care ne-ai întocmit: sîntem cu to ii lucrarea mînilor  
 Tale. <sup>9</sup> Nu Te mînia prea mult, Doamne, i nu- i aduce aminte în veci de neleguire! Prive te  
 dar, spre noi, c ci to i sîntem poporul T u. <sup>10</sup> Cet ile Tale cele sfinte sînt pustii; Sionul  
 este pustiu, Ierusalimul o pustietate!<sup>11</sup> Casa noastr cea sfînt i sl vit , în care p rin ii  
 no tri cîntau laudele Tale, a ajuns prad flac rilor, i tot ce aveam mai scump a fost pustiit.  
<sup>12</sup> Dup toate acestea, Te vei opri Tu, Doamne? Vei t cea Tu oare i ne vei întrista nespus de  
 mult?``



## Chapter 65

<sup>1</sup> Eram gata să răspund celor ce nu întrebau de Mine, eram gata să fiu găsit de cei ce nu Mă căutau; am zis: „Iată-Mă, iată-Mă!” către un neam, care nu chema Numele Meu.

<sup>2</sup> Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă pe o cale rea, în voia gândurilor lui!

<sup>3</sup> Spre un popor, care nu conține te să Mă mănie în fața, aducând jertfe în grădini, și arzând tămâie pe cărămizile de pe acoperi;

<sup>4</sup> care locuiește în morminte, și petrece noaptea în peșteri, mâncând carne de porc, și având în străchini bucate necurate.

<sup>5</sup> Și care totuși zice: „Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci sînt sfînt!”... Asemenea lucruri sînt un fum în nările Mele, un foc, care arde neconținut!

<sup>6</sup> Iată ce am hotărât în Mine: „Nici gînd să tac, ci îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi.

<sup>7</sup> Pentru nelegiuirile voastre-zice Domnul- și pentru nelegiuirile părinilor voștri, cari au ars tămâie pe muni, și Mău batjocorit pe înalțimi, de aceea, le voi măsura plata pentru faptele lor din trecut.”

<sup>8</sup> „A a vorbeste Domnul: „După cum cînd se găsește zeamă într'un strugure, se zice: „Nu-l nimici, căci este o binecuvîntare în el!” tot așa, și Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, căci nu nimicesc totul.

<sup>9</sup> Voi scoate osemînă din Iacov, și din Iuda un moștenitor al munților Mei; aleții Mei vor stăpîni țara, și robii Mei vor locui în ea.

<sup>10</sup> Saronul va sluji ca loc de pășune oilor, și valea Acor va sluji de culcuș boilor, pentru poporul Meu care Mă va căuta.

<sup>11</sup> Dar pe voi, cari prăsiți pe Domnul, cari uitați muntele Meu cel sfînt, cari puneți o masă „Norocului”, și umpleți un pahar în cinstea „Soartei”,

<sup>12</sup> și vă sortesc săbiei, și toți veți pleca genunchiul ca să fiți junghiați; căci Eu am chemat, și năstărit și spus, am vorbit și năstărit și ascultat, și a făcut ce este rău înaintea Mea, și a ales ce nu-Mi place.”

<sup>13</sup> De aceea, a a vorbeste Domnul Dumnezeu: „Iată că robii Mei vor mânca, iar voi veți fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar voi veți fi sete. Iată că robii Mei se vor bucura și voi veți fi rușinați.

<sup>14</sup> Iată că robii Mei vor cânta, de veselie, căci le va fi inimă, dar voi veți striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și veți boci, de mîhnit că veți fi duhul.

<sup>15</sup> Veți lăsa numele vostru ca blestem al ilor Mei; și anume: „Domnul, Dumnezeu veți omorî”, și va da robilor

<sup>16</sup> Să ia un alt nume. Așa că, cine se va binecuvînta în țară, se va binecuvînta în Dumnezeuul adevăratului, și cine va jura în țară, va jura pe Dumnezeuul adevăratului, căci vechile suferințe

<sup>17</sup> vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei.” „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-și vor mai veni

18  
 în minte. Ci v ve i bucura i v ve i veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. C ci voi  
 19  
 preface Ierusalimul în veselie, i pe poporul lui în bucurie. Eu însumi M voi veseli asupra  
 Ierusalimului, i m voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul  
 20  
 plînetelor, nici glasul ipetelor. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile pu ine, nici b trîni  
 cari s nu- împlinesc zilele. C ci cine va muri la vîrsta de o sut de ani va fi înc tîn r,  
 21  
 i cel ce va muri în vîrst de o sut de ani va fi blestemat ca p c tos. Vor zidi case i  
 22  
 le vor locui; vor s di vii, i le vor mînca rodul. Nu vor zidi case, ca altul s locuiasc în  
 ele, nu vor s di vii, pentruca altul s le m nînce rodul, c ci zilele poporului Meu vor fi ca  
 23  
 zilele copacilor, i ale ii Mei se vor bucura de lucrul mînilor lor. Nu vor munci degeaba, i  
 nu vor avea copii ca s -i vad pierind, c ci vor alc tui o s mîn binecuvîntat de  
 24  
 Domnul, i copiii lor vor fi împreun cu ei. Înainte ca s M cheme, le voi r spunde;  
 25  
 înainte ca s ispr veasc vorba, îi voi asculta! Lupul i mielul vor pa te împreun , leul  
 va mînca paie ca boul, i arpele se va hr ni cu rîn . Niciun r u, nici o v t mare nu  
 se va face pe tot muntele Meu cel sfînt, zice Domnul.``

## Chapter 66

1  
 „A a vorbe te Domnul: „Cerul este scaunul Meu de domnie, i p mîntul este a ternutul  
 picioarelor Mele! Ce cas a i putea voi s -Mi zidi i, i ce loc Mi-a i putea voi da ca  
 2  
 locuin ? Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le -a f cut, i toate i-au c p tat astfel  
 fiin a`, -zice Domnul. -.Iat spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce sufer i are duhul  
 3  
 mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu. Cine junghie un bou ca jertf , nu este mai bun decît  
 cel ce ucide un om; cine jertfe te un miel este ca cel ce ar rupe gîtul unui cîne, cine aduce un dar  
 de mîncare, este ca cel ce ar v rsa sînge de porc, cine arde t mîie, este ca cel ce s'ar închina la  
 4  
 idoli; to i ace tia î i aleg c ile lor, i sufletul lor g se te pl cere în urîciunile lor. De  
 aceea i Eu, voi alege ce este spre nefericirea lor, i voi aduce peste ei lucrurile de cari se tem,  
 c ci cînd am chemat Eu, n'au r spuns, i cînd am vorbit Eu, n'au ascultat; ci au f cut ce este  
 5  
 r u înaintea Mea, i au ales ce nu-Mi place!`` „Asculta i Cuvîntul Domnului, voi, cari v  
 teme i de Cuvîntul Lui. Iat ce zic fra ii vo tri, cari v ur sc i v izgonesc din pricina  
 Numelui Meu: „S - i arate Domnul slava, ca s v vedem bucuria!` -Dar ei vor r mînea de  
 6  
 ru ine! Un glas r sun tor iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului,

care d vr jma ilor lui plata cuvenit !<sup>7</sup> „Înainte ca s simt dureri, a n scut, i înainte  
ca s -i vin suferin ele, a dat na tere unui fiu.<sup>8</sup> Cine a auzit vreodat a a ceva? Cine a  
v zut vreodat a a ceva? Se poate na te oare o ar într'o zi? Se na te un neam a a  
dintr'o dat ? Abia au apucat -o muncile, i fiica Sionului i -a i n scut fiii!<sup>9</sup> „A putea  
s deschid pîntecele mamei, i s nu las s nasc ? zice Domnul. -Eu care fac s nasc ,  
a putea s împedec oare na terea?<sup>10</sup> zice Dumnezeu t u. „Bucura i-v împreun cu  
Ierusalimul, i veseli i-v cu el, to i cei ce -l iubi i; împ r i i i bucuria cu el, acum,  
to i ceice l-a i plîns,<sup>11</sup> ca s fi i s tura i, bînd laptele mîngîierilor lui, ca s v  
desf ta i în totul de plin tatea slavei lui.<sup>12</sup> C ci a a vorbe te Domnul: ,Iat , voi îndrepta  
spre el pacea ca un rîu, i slava neamurilor ca un pîrîu ie it din matc , i ve i fi al pta i;  
ve i fi purta i în bra e, i desmerda i pe genunchi.<sup>13</sup> Cum mîngîie pe cineva mam -sa,  
a a v voi mîngîia Eu; da, ve i fi mîngîia i în Ierusalim!<sup>14</sup> i cînd ve i vedea aceste  
lucruri, inima vi se va bucura, i oasele voastre vor prinde putere ca iarba.`` -Domnul Î i va  
ar ta astfel puterea fa de robii S i, dar va face pe vr jma ii Lui s -I simt mînia.  
<sup>15</sup> „C ci iat , Domnul vine într'un foc, i car le Lui sînt ca un vîrtej; Î i preface mînia într'un  
j ratic, i amenin rile în flac ri de foc.<sup>16</sup> C ci cu foc Î i aduce Domnul la îndeplinire  
judec ile, i cu sabia Lui pedepse te pe oricine; i cei uci i de Domnul vor fi mul i la  
num r.<sup>17</sup> Ceice se sfin esc i se cur esc în gr dini, mergînd unul cîte unul, în mijlocul  
celor ce m nînc i carne de porc, i oareci i alte lucruri urîcioase, to i aceia vor pieri,  
-zice Domnul. -<sup>18</sup> „Eu pedepsesc faptele i gîndurile lor! Dar vine vremea cînd voi strînge toate  
neamurile i toate limbile; ele vor veni i vor vedea slava Mea.<sup>19</sup> i voi pune un semn între  
ele, i voi trimete la neamuri pe cei ce vor sc pa din Israel, la Tarsis, la Pul i la Lud, cari trag  
cu arcul, la Tubal i la Iavan, în ostroavele dep rtate, cari n'au auzit vorbindu-se niciodat de  
Mine, i n'au v zut slava Mea; ei vor vesti slava Mea printre neamuri.<sup>20</sup> Vor aduce pe to i  
fra ii vo tri din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar Domnului, pe cai, în car i pe t rgi, pe  
catîri i pe dromadere, la muntele Meu cel sfînt, la Ierusalim-zice Domnul-cum î i aduc copiii  
lui Israel darurile de mîncare, într'un vas curat, la Casa Domnului.<sup>21</sup> i voi lua i dintre ei, pe  
unii ca preo i i Levi i, -zice Domnul.<sup>22</sup> C ci dup cum cerurile cele noi, i p mîntul  
cel nou, pe cari le voi face, vor d inui înaintea Mea-zice Domnul-a a va d inui i s mîn a  
voastr i numele vostru.<sup>23</sup> În fiecare lun nou i în fiecare Sabat, va veni orice f ptur

s se închine înaintea Mea, -zice Domnul. - <sup>24</sup>, i cînd vor ie i, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor cari s'au r zvr tit împotriva Mea; c ci vermele lor nu va muri, i focul lor nu se va stinge; i vor fi o pricin de groaz pentru orice f ptur .`

## Jeremiah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preo ii din Anatot, din ara lui Beniamin.

<sup>2</sup> Cuvîntul Domnului i -a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon, împ ratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui, <sup>3</sup> i pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, pîn la sfîr itul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, pîn pe vremea cînd a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea. <sup>4</sup> „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>5</sup> „Mai bine înainte ca s te fi întocmit în pîntecele mamei tale, te cuno team, i mai înainte ca s fi ie it tu din pîntecele ei, Eu te pusesem deoparte, i te f cusem prooroc al neamurilor.`` <sup>6</sup> Eu am r spus: „Ah! Doamne Dumnezeule, vezi c eu nu tiu s vorbesc, c ci sînt un copil.`` <sup>7</sup> Dar Domnul mi -a zis: „Nu zice: „Sînt un copil,` c ci te vei duce la to i aceia la cari te voi trimete, i vei spune tot ce- i voi porunci. <sup>8</sup> Nu te teme de ei; c ci Eu sînt cu tine ca s te scap, -zice Domnul. - <sup>9</sup> Apoi Domnul i -a întins mîna, i mi -a atins gura. i Domnul mi -a zis: „Iat , pun cuvintele Mele în gura ta. <sup>10</sup> Iat , ast zi te pun peste neamuri i peste împ r ii, ca s smulgi i s tai, s d rîmi, i s nimice ti, s zide ti i s s de ti. <sup>11</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: „Ce vezi, Ieremie?` Eu am r spus: „V d un veghetor.`` <sup>12</sup> i Domnul mi -a zis: „Bine ai v zut; c ci Eu veghez asupra Cuvîntului Meu, ca s -l împlinesc.`` <sup>13</sup> „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit a doua oar , astfel: „Ce vezi?`` Eu am r spus: „V d un cazan clocotind, dinspre miaz -noapte.`` <sup>14</sup> „, i Domnul mi -a zis: <sup>15</sup> „Dela miaz noapte va izbucni nenorocirea peste to i locuitorii rii. C ci iat , voi chema toate popoarele împ r iilor dela miaz noapte, zice Domnul; ele vor veni, i î i vor a eza fiecare scaunul de domnie la intrarea por ilor Ierusalimului, împotriva tuturor zidurilor lui dejur

16 împrejur, i împotriva tuturor cet ilor lui Iuda. Îmi voi rosti judec ile împotriva lor,  
 din pricina întregii lor r ut i, pentruc M'au p r sit i au adus t mîie altor dumnezei  
 17 i s'au închinat înaintea lucr rii mînilor lor. Dar tu, încinge- i coapsele, scoal -te, i  
 spune-le tot ce- i voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva s te fac s tremuri înaintea  
 18 lor. Iat c în ziua aceasta te fac o cetate înt rit , un stîlp de fier i un zid de aram ,  
 împotriva întregii ri, împotriva împ ra ilor lui Iuda, împotriva c peteniilor lui, împotriva  
 19 preo ilor lui i împotriva poporului rii. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui;  
 c ci Eu sînt cu tine, dar nu te vor birui; c ci Eu sînt cu tine, ca s te scap, zice Domnul.``

## Chapter 2

1 „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 2 „Du-te, i strig la urechile cet ii Ierusalimului:  
 „A a vorbe te Domnul: „Mi-aduc aminte înc de dragostea pe care o aveai cînd erai tîn r ,  
 de iubirea ta, cînd erai logodit , cînd M urmai în pustie, într'un p mînt nes m nat. 3 Atunci  
 Israel era închinat Domnului, era cele dintîi roade ale lui; to i cei ce mînceau din ele se f ceau  
 vinova i i venea nenorocirea peste ei, zice Domnul.`` 4 „Asculta i Cuvîntul Domnului, casa  
 lui Iacov, i voi, toate familiile casei lui Israel! 5 A a vorbe te Domnul: „Ce nelegiuire au  
 g sit p rin ii vo tri în Mine, de s'au dep rtat de Mine, i au mers dup nimicuri i au  
 ajuns ei în i i de nimic? 6 Ei n'au întreat: „Unde este Domnul, care ne -a scos din ara Egiptului,  
 care ne -a pov uit prin pustie, printr'un p mînt uscat i plin de gropi, printr'un p mînt unde  
 domne te seceta i umbra mor ii, printr'un p mînt pe unde nimeni nu trece i unde nu  
 locuie te nici un om?` 7 „V'am adus într'o ar ca o livad de pomi, ca s -i mînca i roadele  
 i bun t ile; dar voi a i venit, Mi-a i spurcat ara i Mi-a i pref cut mo tenirea  
 8 într'o urîciune. Preo ii n'au întreat: „Unde este Domnul?` P zitorii Legii nu M'au cunoscut,  
 p storii suflete ti Mi-au fost necredincio i, proorocii au proorocit prin Baal, i au alergat  
 dup cei ce nu sînt de niciun ajutor.` 9 De aceea, M voi mai certa cu voi, zice Domnul, i M  
 voi certa cu copiii copiilor vo tri. 10 Trece i în ostroavele Chitim, i privi i! Trimete i la  
 11 Chedar, uita i-v bine, i vede i dac s'a întîmplat acolo a a ceva: i -a schimbat  
 vreodat un popor dumnezeii, m carc ei nu sînt dumnezei? Dar poporul Meu i -a schimbat  
 12 Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor! Mira i-v de a a ceva, ceruri, înfiora i-v

de spaim i groaz , zice Domnul.<sup>13</sup> ,C ci poporul Meu a s vîr it un îndoit p cat: M'au  
p r sit pe Mine, Izvorul apelor vii, i i-au s pat pu uri, pu uri cr pate, cari nu in  
ap .<sup>14</sup> ,Este Israel un rob cump rat, sau fiu de rob n scut în cas ?<sup>15</sup> ,Atunci pentru ce a ajuns  
de prad ?<sup>15</sup> ,Ni te pui de lei mugesc i strig împotriva lui, i -i pustiesc ara; cet ile  
îi sînt arse i f r locuitori.<sup>16</sup> Chiar i cei din Nof i Tahpanes î i vor zdrobi cre tetul  
capului.<sup>17</sup> Nu i-ai f cut tu singur lucrul acesta pentru c ai p r sit pe Domnul, Dumnezeuul  
t u, cînd te îndrepta pe calea cea bun ?<sup>18</sup> i acum, ce cau i s te duci în Egipt, s bei apa  
Nilului? Ce cau i s te duci în Asiria, s bei apa rîului?<sup>19</sup> Tu singur te pedepse ti cu r utatea  
ta i tu singur te love ti cu necredincio ia ta, i vei ti i vei vedea ce r u i amar este  
s p r se ti pe Domnul, Dumnezeu t u, i s n'ai nici o fric de Mine, zice Domnul,  
Dumnezeul o tirilor.<sup>20</sup> ,De mult i-ai sf rîmat jugul, i-ai rupt leg turile, i ai zis: ,Nu  
mai vreau s slujesc ca un rob!` C ci pe orice deal înalt i supt orice copac verde, te-ai întins  
ca o curv .<sup>21</sup> Te s disem ca o vie minunat i de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat i  
te-ai pref cut într'o coard de vi s lbatic ?<sup>22</sup> Chiar dac te-ai sp la cu silitr , chiar  
dac ai da cu mult sod , nelegiuirea ta tot ar r mînea scris înaintea Mea, zice Domnul,  
Dumnezeu.<sup>23</sup> ,Cum po i s zici: ,Nu m'am spurcat, i nu m'am dus dup Baali?` Prive te- i  
urma pa ilor în vale, i vezi ce ai f cut, dromader iute la mers i care ba i drumurile i  
le încruci ezi!<sup>24</sup> M g ri s lbatic , deprins cu pustia, care gîf ie în aprinderea  
patimei ei, cine o va împiedeca s - i fac pofta? To i cei ce o caut n'au nevoie s se  
osteneasc : o g sesc în luna ei.<sup>25</sup> Nu te l sa cu picioarele goale, nu- i usca gîtlejul de sete!  
Dar tu zici: ,Degeaba, nu! C ci iubesc dumnezeii str ini, i vreau s merg dup ei.`<sup>26</sup> Cum  
r mîne uluit un ho cînd este prins, a a de ului i vor r mînea cei din casa lui Israel, ei,  
împ ra ii lor, c peteniile lor, preo ii lor i proorocii lor.<sup>27</sup> Ei zic lemnului: ,Tu e ti tat l  
meu!` i pietrei: ,Tu mi-ai dat via a!` C ci ei Îmi întorc spatele i nu se uit la Mine. Dar  
cînd sînt în nenorocire, zic: ,Scoal -Te i scap -ne!`<sup>28</sup> Unde sînt dumnezeii t i, pe cari i  
i-ai f cut? S se scoale ei, dac pot s te scape în vremea nenorocirii! C ci cîte cet i ai,  
atî ia dumnezei ai, Iuda!`<sup>29</sup> ,Pentru ce v certa i cu Mine? To i Mi-a i fost necredincio i,  
zice Domnul.` -<sup>30</sup> ,Degeaba v'am lovit copiii; n'au luat seama la certare; sabia voastr a mîncat  
pe proorocii vo tri, ca un leu nimicitor.<sup>31</sup> O, neam r u de oameni, uita i- v bine la Cuvîntul  
Domnului, care zice: ,Am fost Eu o pustie pentru Israel, sau o ar plin de întunec besn ?

Pentruce zice atunci poporul Meu: „Sîntem slobozi, nu voim s ne întoarcem la Tine?”<sup>32</sup> Î i  
 uit fata podoabele, sau mireasa brîul? Dar poporul Meu M'a uitat de zile f r num r.<sup>33</sup> Ce  
 bine tii s - i întocme ti c ile cînd este vorba s cau i ce iube ti! Chiar i la nelegiuire  
<sup>34</sup>  
 te deprinzi. Pîn i pe poalele hainei tale se afl sîngele s rmanilor nevinova i, pe cari  
<sup>35</sup>  
 nu i-ai prins f cînd nicio spargere. i cu toate acestea, tu zici: „Da, sînt nevinovat! S se  
 întoarc acum mînia Lui dela mine!” Iat , M voi certa cu tine, pentruc zici: „N'am p c tuit!”  
<sup>36</sup>  
 Pentruce atîta grab ca s - i schimbi drumul? Din Egipt î i va veni ru inea, cum i -a  
<sup>37</sup>  
 venit i din Asiria! Tot deacolo vei ie i, cu mîinile pe cap; c ci Domnul leap d pe aceia  
 în cari te încrezi, i nu vei izbuti cu ei.”

### Chapter 3

<sup>1</sup>  
 „El zice: „Cînd se desparte un b rbat de nevast -sa, pe care o p r se te, i ea ajunge  
 nevasta altuia, se mai întoarce b rbatul acesta la ea? N'ar fi chiar i ara aceea spurcat ? i  
 tu, ai curvit cu mul i ibovnici, i s te întorci iar la Mine? -zice Domnul.”<sup>2</sup> „Ridic - i  
 ochii spre în l imi, i prive te: unde n'ai curvit? Te ineai la drumuri, ca Arabul în pustie,  
 i ai spurcat ara prin curviile tale i cu r utatea ta!<sup>3</sup> M car c ploile au fost oprite, i  
 ploaia de prim var a lipsit, totu tu i-ai p strat fruntea de curv , i n'ai vrut s ai  
<sup>4</sup>  
 ru ine! Acum, nu -i a a? strigi la Mine: „Tat ! Tu ai fost Prietenul tinere ii mele!”<sup>5</sup> Î i  
 va inea El mînia pe vecie? „O va p stra El totdeauna?” Iat , a a ai vorbit, i totu ai f cut  
<sup>6</sup>  
 lucruri nelegiuite, cît ai putut!” „Domnul mi -a zis, pe vremea împ ratului Iosia: „Ai v zut ce  
 a f cut necredincioasa Israel? S'a dus pe orice munte înalt i supt orice copac verde, i a curvit  
<sup>7</sup>  
 acolo. Eu ziceam c dup ce a f cut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar nu s'a  
<sup>8</sup>  
 întors. i sora ei, vicleana Iuda, a fost martor la aceasta. i cu toate c a v zut c M'am  
 desp r it de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, i i-am dat cartea ei de  
<sup>9</sup>  
 desp r enie, totu soru-sa, vicleana Iuda, nu s'a temut, ci s'a dus s curveasc la fel. i  
 astfel, prin necur ia ei strig toare, Israel a spurcat ara, a preacurvit cu piatra i lemnul.  
<sup>10</sup>  
 Cu toate acestea, vicleana Iuda, sora ei, nu s'a întors la Mine din toat inima ei, ci cu  
<sup>11</sup>  
 pref c torie, zice Domnul.” Domnul mi -a zis: „Necredincioasa Israel pare nevinovat

12  
 fa de vicleana Iuda. Du-te de strig aceste cuvinte spre miaz noapte, i zi: Întoarce-te,  
 necredincioasa Israel, zice Domnul.`` „Nu voi arunca o privire întunecoas împotriva voastr ,  
 c ci sînt milostiv, zice Domnul, i nu in mînie pe vecie. 13  
 Recunoa te- i numai nelegiuirea,  
 recunoa te c ai fost necredincioas Domnului, Dumnezeului t u, c ai alergat încioace i  
 încolo la dumnezei str ini, supt orice copac verde, i c n'ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.``  
 14  
 „Întoarce i-v , copii r zvr ti i, zice Domnul; c ci Eu sînt St pînul vostru, Eu v voi  
 lua, pe unul dintr'o cetate, pe doi dintr -o familie, i v voi aduce înapoi în Sion. 15  
 V voi da  
 16  
 p stori dup inima Mea, i v vor pa te cu pricepere i cu în elepciune. Cînd v  
 ve i înmul i i ve i cre te în ar , în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de  
 chivotul leg mîntului Domnului, i nu -i va mai veni nim nui în gînd, nu- i vor mai aduce  
 aminte de el, nu -i vor mai sim i lipsa, i nici nu vor mai face altul. 17  
 În vremea aceea,  
 Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strînge la Ierusalim,  
 în Numele Domnului, i nu vor mai urma pornirile inimii lor rele. 18  
 În zilele acelea, casa lui  
 Iuda va umbla cu casa lui Israel i vor veni împreun din ara dela miaz noapte, în ara pe  
 care am dat -o în st pînire p rin ilor vo tri. 19  
 Eu ziceam: „Cum s te pun printre copiii  
 Mei, i s - i dau o ar pl cut , o mo tenere, podoab între podoabele neamurilor?  
 20  
 M gîndeam c M vei chema: „Tat !` i nu te vei mai abate dela Mine. Dar, cum este  
 necredincioas iubitelui s u o femeie, a a Mi-a i fost necredincio i voi, casa lui Israel, zice  
 21  
 Domnul!`` „Un vuiet se aude pe în l imi: sînt plînsetele i rug min ile de iertare ale  
 copiilor lui Israel; c ci i-au sucit calea, i au uitat pe Domnul, Dumnezeul lor.  
 22  
 „Întoarce i-v , copii r zvr ti i, i v voi ierta abaterile.` -,Iat -ne, venim la Tine, c ci  
 23  
 Tu e ti Domnul, Dumnezeul nostru.` „În adev r, z darnic se a teapt mîntuire dela dealuri  
 i dela mul imea mun ilor; în adev r, în Domnul, Dumnezeul nostru, este mîntuirea lui Israel.  
 24  
 Idolii, dimpotriv , au mîncat rodul muncii p rin ilor no tri, din tinere a noastr , oile  
 25  
 i boii lor, fiii i fiicele lor. S ne culc m în ru inea noastr , i s ne învelim cu ocară  
 noastr , c ci am p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi i p rin ii no tri,  
 din tinere a noastr i pîn în ziua de azi, i n'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului  
 nostru.``

## Chapter 4



<sup>1</sup> „Israele, de te vei întoarce, dac te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dac vei scoate  
urâciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai r t ci. <sup>2</sup> Dac vei jura: „Viu este Domnul!“ cu adev r,  
cu neprih nire i cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvântate în El, i se vor f li cu El  
<sup>3</sup> „C ci a a vorbe te Domnul c tre oamenii din Iuda i din Ierusalim: „Des eleni i-v  
un ogor nou, i nu s m na i între spini! <sup>4</sup> T ia i-v împrejur pentru Domnul, t ia i-v  
împrejur inimile, oamenii lui Iuda i locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva s izbucneasc  
mînia Mea ca un foc, i s se aprind , f r s se poat stinge, din pricina r ut ii  
faptelor voastre!“ <sup>5</sup> „Da i de tire în Iuda, vesti i la Ierusalim, i spune i: „Suna i din  
trîmbi în ar !“ „Striga i în gura mare, i zice i: „Strînge i-v i haidem în cet ile  
înt rite!“ <sup>6</sup> „În l a i un steag spre Sion, fugi i i nu v opri i! C ci dela miaz noapte  
aduc nenorocirea i un mare pr p d. <sup>7</sup> Leul se arunc din tufarul s u, nimicitorul neamurilor  
a pornit, i -a pr sit locul, ca s - i pustiasc ara, s - i d rîme cet ile, i nimeni  
s nu mai locuiasc în ele. <sup>8</sup> De aceea, acoperi i-v cu saci, plînge i i geme i; c ci  
mînia aprins a Domnului nu se abate dela noi. <sup>9</sup> „În ziua aceea, zice Domnul, împ ratul i  
c peteniile î i vor pierde inima, preo ii vor r mînea încremeni i, i proorocii uimi i.  
<sup>10</sup> „Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ai în elat în adev r pe poporul acesta i Ierusalimul,  
cînd ai zis: „Ve i avea pace!“ i totu sabia le amenin via a. <sup>11</sup> În vremea aceea, se va  
zice poporului acestuia i Ierusalimului: „Un vînt arz tor sufl din locurile înalte ale pustiei pe  
drumul fiicei poporului Meu, nu ca s vînture nici ca s cure e grîul. <sup>12</sup> Ci un vînt n praznic  
vine de acolo pîn la Mine! Acum le voi rosti hot rîrea!“ <sup>13</sup> „Iat , nimicitorul înainteaz ca  
norii; car le lui sînt ca un vîrtej, caii lui sînt mai u ori decît vulturii.“ „Vai de noi, c ci sîntem  
pr p di i!“ - <sup>14</sup> „Cur e te- i inima de r u, Ierusalime, ca s fii mîntuit! Pîn cînd  
vei p stra gînduri nelegiuite în inima ta?“ <sup>15</sup> „C ci un glas care porne te dela Dan i veste te  
nenorocirea, o veste te dela muntele lui Efraim. <sup>16</sup> „Spune i lucrul acesta neamurilor, face i  
-l cunoscut Ierusalimului. „Vin ni te împresur tori dintr'o ar dep rtat , i strig  
împotriva cet ilor lui Iuda. <sup>17</sup> Ca cei ce p zesc un ogor, ei înconjoar Ierusalimul, c ci s'a  
r zvr tit împotriva Mea, zice Domnul.“ - <sup>18</sup> „Acesta este rodul c ilor i faptelor tale, este vina  
r ut ii tale, dac este a a de amar, i te p trunde pîn la inim .“ <sup>19</sup> „M runtaiele  
mele! M runtaiele mele! Cum m doare înl untrul inimii mele! Îmi bate inima, nu pot s tac!

C ci auzi, suflete, sunetul trâmbi ei, i strig tul de r zboi. <sup>20</sup> Se veste te d rîmare peste  
 d rîmare, c ci toat ara este pustiit ; colibele îmi sînt pustiite deodat , i corturile într'o  
 clip ! <sup>21</sup> Pîn cînd voi vedea steagul fîl ind i voi auzi sunetul trâmbi ei?`` - <sup>22</sup> „C ci  
 poporul Meu este nebun, nu M cunoa te; sînt ni te copii f r minte i lipsi i de pricepere;  
 sînt me teri s fac r ul, dar nu tiu s fac binele.`` - <sup>23</sup> „M uit la p mînt, i iat  
 c este pustiu i gol; m uit la ceruri, i lumina lor a pierit! <sup>24</sup> M uit la mun i, i iat  
 c sînt zgudui i; i toate dealurile se clatin ! <sup>25</sup> M uit, i iat c nu este niciun om; i  
 toate p s rile cerurilor au fugit! <sup>26</sup> M uit, i iat , Carmelul este un pustiu; i toate cet ile  
 sale sînt nimicite înaintea Domnului, i înaintea mîniei Lui aprinse!`` <sup>27</sup> „C ci a a vorbe te  
 Domnul: ,Toat ara va fi pustiit ; dar nu o voi nimici de tot. <sup>28</sup> Din pricina aceasta, ara este  
 în jale, i cerurile sus sînt întunecate; c ci Eu am zis, am hot rît lucrul acesta, i nu-Mi pare  
 r u de el, nu M voi întoarce.`` - <sup>29</sup> „La vuietul c l re ilor i arca ilor, toate cet ile  
 fug; se ascund în p duri i se suie pe stînci; toate cet ile sînt p r site, nu mai au locuitori.  
<sup>30</sup> i tu, pustiito, ce vei face? Te vei îmbr ca în cîrmîz, te vei împodobi cu podoabe de aur, î i  
 vei sulimeni ochii; dar degeaba te vei înfrumuse a: ibovnici t i te dispre uiesc, i vor s - i  
 ia via a. <sup>31</sup> C ci Eu aud ni te ipete ca ale unei femei în chinurile na terii, ipete de durere  
 ca la cea dintîi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspin i întinde mîinile, zicînd:  
 „Nenorocita de mine! Mor din pricina uciga ilor!``

## Chapter 5

<sup>1</sup> „Cutreiera i uli ele Ierusalimului, uita i-v , întreba i i c uta i în pie e, dac  
 se g se te un om, dac este vreunul care s înf ptuiasc ce este drept, care s se în  
 de adev r, i voi ierta Ierusalimul. <sup>2</sup> Chiar cînd zic: ,Viu este Domnul!` ei jur strîmb.`  
<sup>3</sup> „Doamne, nu v d ochii T i adev rul? Tu -i love ti i ei nu simt nimic; îi nimice ti, i  
 nu vor s ia înv tur ; iau o înf i are mai tare de cît stîncă, nu vor s se întoarc  
 la Tine.`` <sup>4</sup> „Eu ziceam: ,Numai cei mici sînt a a; ei lucreaz f r minte, pentru c nu cunosc  
 calea Domnului, Legea Dumnezeului lor! <sup>5</sup> M voi duce deci la cei mari, i le voi vorbi; c ci  
 ei cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!` ,Dar to i au sf rîmat jugul, i au rupt

<sup>6</sup> leg turile. De aceea îi omoară leul din pădure, și nu nimicește lupul din pustie. Stă la  
 pândă pardosul înaintea cetăților lor: tot cei ce vor ieși din ele vor fi sfârșiți; și  
 fără delegile lor sînt multe, abaterile lor s'au înmulțit!`<sup>7</sup> „Cum să te iert? -zice Domnul-Copiii  
 tăi M'au părăsit, și jur pe dumnezeii cari n'au ființat. Și după ce le-am primit  
 jurmintele, se dedau la preacurvie, și aleargă cu grămadă în casa curvei!`<sup>8</sup> Ca ni te dai bine  
 hrăniți, cari aleargă înapoi și încolo, fiecare nechează după nevasta apropiată a sa.`  
<sup>9</sup> „Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbuințesc Eu pe un asemenea popor?`  
<sup>10</sup> „Sui-i-vă pe zidurile ei și dărâmați-le, dar nu nimiciți de tot! Luați și-butucii aceștia,  
<sup>11</sup> și nu sînt ai Domnului!` Căci casa lui Israel și casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase,  
 zice Domnul.`<sup>12</sup> „Ei tăgăduiesc pe Domnul și zic: „Nu este El! și nu va veni nenorocirea  
 peste noi; nu vom vedea nici sabia nici foamea.`<sup>13</sup> Proroociile sînt vînt, și nu Dumnezeu vorbește  
 în ei. Așa și se fac în lor!`<sup>14</sup> „De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu al tirilor:  
 „Pentru că ați zis lucrul acesta, iată, Cuvîntul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne,  
<sup>15</sup> ca să-i ard focul acesta.` Iată, aduc de departe un neam împotriva voastră, casa lui  
 Israel, -zice Domnul-un neam tare, un neam străvechi, un neam a cărui limbă n'ocunoaște,  
<sup>16</sup> ale cărui vorbe nu le pricepe.` Tolba lui cu săgeți este ca un mormînt deschis; tot ei sînt  
<sup>17</sup> niște viteji.` El își va mîncă seceriul și pâinea, își va mîncă fiii și fiicele, își va mîncă  
 oile și boii, își va mîncă via și smochinul; și își va trece prin sabie cetățile întregi, în  
<sup>18</sup> cari te încrezi.`<sup>19</sup> Dar, și în zilele acelea, zice Domnul, -nu vă voi nimici de tot.`<sup>20</sup> Dacă veți  
 întreba atunci: „Pentru ce -a făcut toate acestea Domnul, Dumnezeu nostru?` „Așa le veți  
 răspunde: „După cum voi M'a părăsit și ați slujit unor dumnezei străini în țara  
 voastră, tot așa, acum veți sluji unor străini într-o țară care nu este a voastră!`  
<sup>21</sup> „Spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, vestiți-l în Iuda, și ziceți: „Ascultați lucrul  
<sup>22</sup> acesta, popor fără minte, și fără inimă, care are ochi și nu vede, urechi și n'audă!`<sup>23</sup> „Nu  
 voi și să vă temeți de Mine, zice Domnul, nu voi și să tremurați înaintea Mea?` Eu am  
 pus mări ca hotăr nisipul, hotăr vecinic, pe care nu trebuie să-l treacă. și chiar dacă valurile  
<sup>24</sup> ei se înfurie, totuși sînt neputincioase; urlă, dar nu-l trec.` Poporul acesta însuși are o inimă  
 dîrzoasă și răzvrătită; se răscâlă, și pleacă, și nu zice în inima lor: „Să ne temem de  
 Domnul, Dumnezeu nostru, care dă ploaie la vreme, ploaie timpurie și târzie, și nepstrează  
<sup>25</sup> săptemînile hotărîte pentru seceri.` „Din pricina nelegiuirilor voastre n'au loc aceste orînduiri,

p catele voastre v lipsesc de aceste bun t i. <sup>26</sup> C ci în poporul Meu sînt oameni r i;  
 ei pîndesc ca p s rarul care întinde la uri, întind curse, i prind oameni. <sup>27</sup> Cum se umple o  
 colivie de p s ri, a a se umplu casele lor prin vicle ug; a a ajung ei puternici i boga i.  
<sup>28</sup> Se îngra , lucesc de gr sime; întrec orice m sur în r u, nu ap r pricina, pricina  
 orfanului, ca s le mearg bine, nu fac dreptate celor lipsi i. <sup>29</sup> „S nu pedepsesc Eu aceste  
 lucruri, zice Domnul, s nu-Mi r zbun Eu pe un asemenea popor?`` <sup>30</sup> „Grozave lucruri, urficioase  
 lucruri se fac în ar . <sup>31</sup> Proorocii proorocesc neadev ruri, preo ii st pînesc cu ajutorul lor,  
 i poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce ve i face la urm ?

## Chapter 6

<sup>1</sup> „Fugi i, copii ai lui Beniamin, fugi i din mijlocul Ierusalimului, suna i din trîmbi la  
 Tecoa, ridica i un semn la Bet-Hacherem! C ci dela miaz -noapte se vede venind o nenorocire  
 i un mare pr p d. <sup>2</sup> Pe frumoasa i sup irica fiic a Sionului, o nimicesc! <sup>3</sup> La ea vin  
 p storii cu turmele lor, î i întind corturile în jurul ei, i î i pasc fiecare partea lui.` -  
<sup>4</sup> „Preg ti i-v s'o bate i! Haidem! S ne suim ziua nameaza mare!`... Vai de noi, c ci ziua  
 scade, i umbrele de sear se lungesc.` <sup>5</sup> Haidem s ne suim noaptea! i s -i d rîm m  
 casele împ r te ti!`` - <sup>6</sup> „C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: ,T ia i copaci, i  
 ridica i an uri împotriva Ierusalimului! Aceasta este cetatea care trebuie pedepsit ; c ci  
 în mijlocul ei este numai ap sare. <sup>7</sup> Cum î nesc apele dintr'o fîntîn , a a î ne te  
 r utatea ei din ea; nu se aude în ea decît sîlnicie i pr p d; durerea i r nile Îmi izbesc  
 f r curmare privirile. <sup>8</sup> Ia înv tur , Ierusalime, ca nu cumva s M dep rtez de tine,  
 i s fac din tine un pustiu, o ar nelocuit !`` <sup>9</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: ,Vor  
 culege r m i ele lui Israel cum se culeg ciorchinile r mase dintr'o vie. Pune i din nou  
 mîna pe ea, ca i culeg torul pe ml di e.` - <sup>10</sup> „Cui s vorbesc, i pe cine s iau martor  
 ca s m'asculte?` Urechea lor este net iat împrejur, i nu sînt în stare s ia aminte. Iat ,  
 Cuvîntul Domnului este o ocar pentru ei, i nu le place de el. <sup>11</sup> Eu sînt a a de plin de mînia  
 Domnului, c n'o pot opri.` - „Toarn -o peste copilul de pe uli , i peste adun rile tinerilor.  
 C ci i b rbatul i nevasta vor fi prin i, i b trînul i cel înc rcat de zile. <sup>12</sup> Casele

lor vor trece în st pînirea altora, ogoarele i nevestele lor deasemenea, cînd Îmi voi întinde mîna  
 asupra locuitorilor rii, zice Domnul.`` 13 „C ci dela cel mai mic pîn la cel mai mare, to i  
 sînt lacomi de cî tig; dela prooroc pîn la preot, to i în al . 14 Leag în chip u uratic  
 rana fiicei poporului Meu, zicînd: „Pace! Pace!` i totu nu este pace! 15 Sînt da i de ru ine,  
 c ci s vîr esc urîciuni; i totu nu ro esc, i nu tiu de ru ine. De aceea vor c dea  
 împreun cu ceice cad, vor fi r sturna i, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.`` 16 A a vorbe te  
 Domnul: „Sta i în drumuri, uita i-v , i întreba i cari sînt c r rile cele vechi, care este  
 calea cea bun : umbla i pe ea, i ve i g si odihn pentru sufletele voastre!`` Dar ei r spund:  
 „Nu vrem s umbl m pe ele!`` 17 „Am pus ni te str jeri peste voi: „Fi i cu luare aminte la  
 sunetul trîmbi ei!`` Dar ei r spund: „Nu vrem s fim cu luare aminte!`` 18 „Deaceea, asculta i,  
 neamuri, i lua i seama la ce li se va întîmpla, adunare a poporelor! 19 Ascult i tu,  
 p mîntule! Iat , voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi rodul gîndurilor lui; c ci  
 n'au luat aminte la Cuvintele Mele, i au nesocotit Legea Mea. 20 Ce nevoie am Eu de t mîia  
 care vine din Seba, de trestia mirositoare dintr'o ar dep rtat ? Arderile voastre de tot nu-Mi  
 plac, i jertfele voastre nu-Mi sînt pl cute.`` 21 Deaceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , voi  
 pune înaintea poporului acestuia ni te pietre de poticnire, de cari se vor lovi împreun p rin i  
 i fii, vecini i prieteni, i vor pieri.`` 22 „A a vorbe te Domnul: „Iat c vine un popor  
 din ara dela miaz -noapte, un neam mare se ridic dela marginile p mîntului. 23 Ei poart  
 arc i suli ; sînt cumpli i i f r mil ; glasul lor url ca marea; sînt c l ri pe cai,  
 i gata de lupt ca un om preg tit de r zboi, împotriva ta, fiic a Sionului!` 24 La vuietul  
 apropierii lor, mîinile ni se sl besc, ne apuc groaza, ca durerea unei femei care na te.`` 25 „Nu  
 ie i i în ogoare, i nu merge i pe drumuri! C ci acolo este sabia vr jma ului, r spîndind  
 spaima de jur împrejur! 26 Fiica poporului meu, acopere-te cu un sac i t v le te-te în  
 cenu , j le te-te ca dup singurul t u fiu, vars lacr mi, lacr mi amare! C ci pe  
 nea teptate vine pustiitorul peste noi.`` 27 „Te pusesem de paz peste poporul Meu, ca o  
 cet uie, ca s le cuno ti i s le cercetezi calea. 28 To i sînt ni te r zvr ti i, ni te  
 bîrfitori, aram i fer, to i sînt ni te strica i. 29 Foalele ard, plumbul este topit de foc;  
 degeaba cur esc, c ci zgura nu se deslîpe te.`` 30 „De aceea se vor numi argint lep dat,  
 c ci Domnul i -a lep dat.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Iată cuvântul vorbit lui Ieremia din partea Domnului: <sup>2</sup> „ezi la poarta Casei Domnului, veste-te acolo cuvântul acesta, și spune: „Ascultă și Cuvântul Domnului, toți bărbații lui Iuda, cari intră și pe aceste porți, ca să vă închinați înaintea Domnului!“ <sup>3</sup> „Aa vorbeste Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Îndreptați-vă căile și faptele, și voi lăsa să locuiți în locul acesta. <sup>4</sup> Nu vă hrăniți cu nădejdi în el toare, zicând: „Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!“ <sup>5</sup> „Căci numai dacă veți îndrepta căile și faptele, dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții, <sup>6</sup> dacă nu veți asupri pe străin, pe orfan și pe văduv, dacă nu veți vrsa sânge nevinovat în locul acesta, și dacă nu veți merge după alți dumnezei, spre nenorocirea voastră, <sup>7</sup> numai așa voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o prin ilor voștri, din vecinicie în vecinicie. <sup>8</sup> Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi în el toare, cari nu slujesc la nimic. <sup>9</sup> Cum? Furați, ucideți, preacurviți, jurați străim, aduceți tămăie lui Baal, mergeți după alți dumnezei pe cari nu-i cunoașteți!... <sup>10</sup> și apoi veniți să vă înfăptuiți înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu și ziceți: „Sîntem izbăviți!“... ca iar să faceți toate aceste urâciuni! <sup>11</sup> „Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o pe ter de tîlhari înaintea voastră? „Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!“ <sup>12</sup> „Duceți-vă dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem să locuiască odinioară Numele Meu, și vedeți ce i-am făcut, din pricina răutății poporului Meu Israel!“ <sup>13</sup> „și acum, fiindcă ați făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v'am vorbit din dimineața, și n'ați ascultat, fiindcă v'am chemat și n'ați răspuns, <sup>14</sup> voi face Casei peste care este chemat Numele Meu, în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat vouă și prin ilor voștri, le voi face întocmai cum am făcut lui Silo. <sup>15</sup> și voi lepda dela Fața Mea, cum am lepdat pe toți frații voștri, pe toată sămănta lui Efraim!“ <sup>16</sup> „Tu însuși nu mijloci pentru poporul acesta, nu înlești nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stăruiești pe lângă Mine; căci nu te voi asculta! <sup>17</sup> Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulii ele Ierusalimului? <sup>18</sup> Copiii strîng lemne, prin ei aprind focul, și femeile frământă plămădeală, ca să pregătească turte împotrusei cerului, și să toarne jertfe de bătătură altor dumnezei, ca să Mă mînie.“ <sup>19</sup> „Pe Mine Mă mînie ei oare? zice Domnul; nu pe ei

20  
 în i i, spre ru inea lor?`<sup>20</sup> „De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , mînia i  
 urgia Mea se vor v rsa peste locul acesta, peste oameni i dobitoace, peste copacii de pe cîmp  
 i peste roadele p mîntului; i va arde, i nu se va stinge.`<sup>21</sup> „A a vorbe te Domnul  
 o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ad uga i arderile voastre de tot la jertfele voastre, i  
 mînca i-le carnea!<sup>22</sup> C ci n'am vorbit nimic cu p rin ii vo tri i nu le-am dat nici o  
 porunc , cu privire la arderi de tot i jertfe, în ziua cînd i-am scos din ara Egiptului.<sup>23</sup> Ci  
 iat porunca pe care le-am dat -o: „Asculta i glasul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar  
 voi ve i fi poporul Meu; umbla i pe toate c ile pe cari vi le-am poruncit, ca s fi i ferici i.`  
 24  
 Dar ei n'au ascultat, i n'au luat aminte, ci au urmat sfaturile i pornirile inimii lor rele, au dat  
 înapoi i n'au mers înainte.<sup>25</sup> Din ziua cînd au ie it p rin ii vo tri din Egipt, pîn în ziua  
 de azi, v'am trimes pe to i slujitorii Mei, proorocii, i-am trimes în fiecare zi, de diminea .  
 26  
 Dar ei nu M-au ascultat, n'au luat aminte; i-au în epenit gîtul, i au f cut mai r u de cît  
 p rin ii lor.<sup>27</sup> i chiar dac le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; i dac  
 vei striga la ei, nu- i vor r spunde.<sup>28</sup> De aceea, spune-le: „Acesta este poporul care n'ascult  
 glasul Domnului, Dumnezeului s u, i care nu vrea s ia înv tur ; s'a dus adev rul,  
 a fugit din gura lor.`<sup>29</sup> „Acum, tunde- i p rul, Ierusalime, i arunc -l departe; suie-te pe  
 în l imi, i f o cîntare de jale! C ci Domnul lap d i îndep rteaz neamul de  
 oameni, care I -a a î at urgia.<sup>30</sup> C ci copiii lui Iuda au f cut ce este r u înaintea Mea, zice  
 Domnul; i-au a ezat urîciunile lor în Casa peste care este chemat Numele Meu, ca s'o spurce.  
 31  
 Au zidit i locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca s - i ard în foc pe fiii i fiicele  
 lor: lucru pe care Eu nu -l poruncisem, i nici nu-Mi trecuse prin minte.`<sup>32</sup> „De aceea iat , vin  
 zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice Tofet i valea Ben-Hinom, ci se va zice valea m celului,  
 i se vor îngropa mor ii la Tofet, din lips de loc.<sup>33</sup> Trupurile moarte ale acestui popor vor fi  
 hrana p s rilor cerului i a fiarelor p mîntului; i nimeni nu le va speria.<sup>34</sup> Voi face astfel  
 s înceteze în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului, strig tele de bucurie i strig tele  
 de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei, c ci ara va ajunge un pustiu!`

## Chapter 8

<sup>1</sup> „În vremea aceea, zice Domnul, se vor scoate din mormintele lor oasele împăraților lui Iuda, oasele ceterenilor lui, oasele preoților, oasele proorocilor, și oasele locuitorilor Ierusalimului. <sup>2</sup> Le vor întinde în fața soarelui, în fața lunii, și în fața întregii oțetiri a cerurilor, pe cari i-au iubit ei, cetera le-au slujit, pe cari i-au urmat, pe cari i-au ceterutat înaintea cetera rora s'au închinat. Nu le vor mai strînge, nici nu le vor mai îngropa, și se vor face gunoi pe pământ. <sup>3</sup> Toți cei ce vor rămînea din acest neam rău, vor dori mai degrabă moartea de ceteră viaa, în toate locurile unde îi voi izgoni, zice Domnul oțetirilor.`` <sup>4</sup> „Spune-le: „Așa vorbește Domnul: „Cine cade și nu se mai scoală? „Sau cine se abate fără să se întoarcă iar?`` <sup>5</sup> „Pentru că dar poporul acesta al Ierusalimului se lasă dus în necurmăte rătăcirii, stăruiesc în înclătoria, și nu vor să se întoarcă la Dumnezeu? <sup>6</sup> „Căci Eu sînt cu luare aminte, și aud cetera ei nu vorbesc cum ar trebui; niciunul nu se ceterie țete de răutatea lui, și nu zice: „Că am făcut?`` Cătoți îi încep din nou alergarea, ca un cal care se aruncă la luptă. <sup>7</sup> Chiar și cocostîrcul îi cunoațete vremea pe ceruri; turturea, rîndunica și cocorul îi prezintă vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoațete Legea Domnului!`` <sup>8</sup> Cum puteți voi să ziceți: „Sîntem înclătoria, și Legea Domnului este cu noi?`` „Cu adevărat, degeaba s'au pus la lucru până mincinoasă ceterăturărilor. <sup>9</sup> Înclătoria sînt dați de rușine, sînt uimiți, sînt prinși; căci au nesocotit Cuvîntul Domnului, și ce înclătoria au ei? <sup>10</sup> De aceea, pe nevestele lor le voi da altora, și ogoarele lor altor stăpîni. Căci dela cel mai mic pînă la cel mai mare, toți sînt lacomi de ceteră țigămă, dela prooroc pînă la preot, toți înclătoria! <sup>11</sup> Leagă înclătoria chipu ratic rana fiicei poporului Meu, zicînd: „Pace! Pace!`` și totuș pace nu este. <sup>12</sup> Vor fi dați de rușine, căci s'au vîrscă astfel de urîciuni; nu ror esc, și nu țiu de rușine; de aceea, vor cetera dea împreună cu cei ce cad, și vor fi răsturnați, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.`` <sup>13</sup> „Vreau să isprăvesc cu ei, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri înclătoria, nici smochine în smochin, și frunzele se vor vesteji. Le voi da celor ce vor țrece peste ele.`` - <sup>14</sup> „Pentru că edem jos?`` „Strîngeți-vă, și haidem înclătoria țete țete, ca să pierim acolo! Căci Domnul, Dumnezeuul nostru, ne sorte țete la moarte, ne dă să bem apă otrăvite, pentru că am pătuit împotriva Domnului. <sup>15</sup> A țeptăm pacea, și nu vine nimic mai bun; o vreme de vindecare, și iată groaza!`` - <sup>16</sup> „Sforțitul cailor și se aude dinspre Dan și de vuitul nechezatului lor se cutremură toată țara; vin, mîncă țara și ce cuprinde ea, țete țete și pe cei ce o locuiesc.`` <sup>17</sup> „Căci iată ceteră țetmet între voi ni țete țerpi, ni țete basilici, împotriva cetera rora nu este niciun



descântec, i v vor mu ca, zice Domnul.``<sup>18</sup> „A vrea s -mi alin durerea; dar m doare  
<sup>19</sup> inima în mine. Iat , strig tele fiicei poporului meu r sun dintr'o ar dep rtat .``  
 „Nu mai este Domnul în Sion?`` „Nu mai este în ea împ ratul ei?`` - „Pentru ce M'au mîniat ei  
 cu chipurile lor cioplite, cu idoli str ini?`` -<sup>20</sup> „Seceri ul a trecut, vara s'a ispr vit, i noi tot  
 nu sîntem mîntui i!`` -<sup>21</sup> „Sînt zdrobit de durerea fiicei poporului meu, m doare, m'apuc  
<sup>22</sup> groaza. Nu este nici un leac alin tor în Galaad? Nu este niciun doftor acolo? Pentruce nu se  
 face dar vindecarea fiicei poporului meu?`` -

## Chapter 9

<sup>1</sup> „O! de mi-ar fi capul plin cu ap , de mi-ar fi ochii un izvor de lacr mi, a plînge zi i  
 noapte pe mor ii fiicei poporului meu!<sup>2</sup> O! dac'a avea un han de c l tori în pustie, a  
 p r si pe poporul meu, i m'a dep rta de el! C ci to i sînt ni te preacurvari i o ceat  
 de mi ei.`` -<sup>3</sup> „Au limba întins ca un arc i arunc minciuna; i nu prin adev r sînt ei  
 puternici în ar ; c ci merg din r utate în r utate, i nu M cunosc, zice Domnul.``  
<sup>4</sup> „Fiecare s se p zeasc de prietenul lui, i s nu se încread în niciunul din fra ii s i;  
 c ci orice frate caut s în ele, i orice prieten umbl cu bîrfeli.<sup>5</sup> Se trag pe sfoar unii  
 pe al ii, i nu spun adev rul; î i deprind limba s mint , i se trudes c fac r u.``  
<sup>6</sup> - „Locuin a ta este în mijlocul f rnciei, i, de f arnici ce sînt, nu vor s M  
 cunoasc , -zice Domnul.`` -<sup>7</sup> „De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor: ,Iat , îi voi topi în  
 cuptor, i îi voi încerca. C ci cum a putea s m port altfel cu fiica poporului Meu?<sup>8</sup> Limba  
 lor este o s geat ucig toare, nu spun de cît minciuni; cu gura vorbesc aproapei lor de pace,  
 i în fundul inimii îi întind curse.<sup>9</sup> S nu -i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul,  
 s nu-mi r zbun Eu pe un asemenea popor?``<sup>10</sup> „Mun ii vreau s -i plîng i s gem pentru  
 ei, pentru cîmpiile pustiite vreau s fac o j lanie; c ci sînt arse de tot, i nimeni nu mai trece  
 prin ele; nu se mai aude în ele beh itul turmelor; p s rile cerului i dobitoacele au fugit i  
 au pierit. -<sup>11</sup> Voi face i Ierusalimul un morman de pietre, o vizuin de acali, i cet ile  
 lui Iuda le voi preface într'un pustiu f r locuitori.<sup>12</sup> Unde este omul în elept care s  
 în eleag aceste lucruri? S spun acela, c ruia i -a vorbit gura Domnului, pentruce este

nimicit ara, ars ca un pustiu pe unde nu mai trece nimeni? <sup>13</sup> Domnul zice: „Pentru ca au p r sit Legea Mea, pe care le -o pusesem înainte; pentru ca n'au ascultat glasul Meu, i nu

l-au urmat; <sup>14</sup> ci au umblat dup aplec rile inimii lor, i au mers dup Baali, cum i-au inv at

p rin ii lor.`` <sup>15</sup> „Deaceea, a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi

hr ni poporul acesta cu pelin, i -i voi da s bea ape otr vite. <sup>16</sup> Îi voi risipi printre ni te neamuri pe cari nu le-au cunoscut nici ei, nici p rin ii lor, i voi trimite sabia în urma lor, pîn

-i voi nimici.`` <sup>17</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: „C uta i, i chema i plîng toarele

s vin ! Trimete i la femeile iscusite, ca s vin ! <sup>18</sup> S se gr beasc s fac o cîntare de jale asupra noastr ca s ne curg lacr mile din ochi, i s curg apa din pleoapele

noastre! <sup>19</sup> C ci strig te de jale se aud din Sion: „Cît sîntem de pr p di i! Cît de jalnic sîntem acoperi i de ru ine! Trebuie s p r sim ara, c ci ne-au surpat locuin ele!`` -

<sup>20</sup> „Asculta i, femeilor, cuvîntul Domnului, i s prind urechea voastr ce spune gura Lui!

Înv a i pe copiii vo tri cîntece de jale, inv a i-v plîngeri unele pe altele! <sup>21</sup> C ci

moartea s'a suit pe ferestrele noastre, a p truns în casele noastre împ r te ti; a nimicit pe copii

pe uli , i pe tineri în pie e.`` <sup>22</sup> „Spune: „A a vorbe te Domnul: „Trupurile moarte ale oamenilor vor c dea ca gunoiul pe cîmpii, cum cade înapoia secer torului un snop, pe care nu

-l strînge nimeni!`` <sup>23</sup> „A a vorbe te Domnul: „În eleptul s nu se laude cu în elepciunea

lui, cel tare s nu se laude cu t ria lui, bogatul s nu se laude cu bog ia lui. <sup>24</sup> Ci cel ce se

laud s se laude c are pricepere i c M cunoa te, c tie c Eu sînt Domnul, care fac mil , judecat i dreptate pe p mînt! C ci în acestea g sesc pl cere Eu, zice Domnul.``

<sup>25</sup> „Iat , vin zilele, zice Domnul, cînd voi pedepsi pe to i cei t ia i împrejur, cari nu sînt

t ia i împrejur cu inima, <sup>26</sup> pe Egipteni, pe Iudei, pe Edomi i, pe Amoni i, pe Moabi i, pe to i cei ce î i rad col urile b rbii, pe cei ce locuiesc în pustie; c ci toate neamurile sînt net iate împrejur, i toat casa lui Israel are inima net iat împrejur.``

## Chapter 10

<sup>1</sup> „Asculta i Cuvîntul pe care vi -l vorbe te Domnul, casa lui Israel! <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul: „Nu v lua i dup felul de vie uire al neamurilor, i nu v teme i de semnele

cerului, pentru ca neamurile se tem de ele. <sup>3</sup> C ci obiceiurile popoarelor sînt de erte. Taie un

lemn din p dure; mîna me terului îl lucreaz cu securea; <sup>4</sup> îl împodobe te cu argint i aur,  
 i ei îl intuiesc cu cuie i ciocane, ca s nu se clatine. <sup>5</sup> Dumnezeii ace tia sînt ca o  
 sperietoare de p s ri într'un ogor de castrave i l (Sau: ca un stîlp tras la strung), i nu vorbesc;  
 sînt du i de al ii, pentruc nu pot s mearg .`` „Nu v teme i de ei, c ci nu pot s  
 fac niciun r u, i nu sînt în stare s fac niciun bine.`` <sup>6</sup> „Niciunul nu este ca Tine, Doamne!  
 Mare e ti Tu, i mare este Numele T u prin puterea Ta. <sup>7</sup> Cine s nu se team de Tine,  
 Împ rate al neamurilor? ie se cuvine teama; c ci între to i în elep ii neamurilor i în  
 toate împ r iile lor, niciunul nu este ca Tine. <sup>8</sup> To i laolalt , sînt pro ti i f r minte,  
 tiin a idolilor nu este decît de ert ciune, e lemn! <sup>9</sup> Ei aduc din Tarsis foi e de argint i  
 aur din Ufaz; me terul i mîna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sînt de  
 materii v psite în albastru i în purpur , toate sînt lucrate de me teri iscusi i. - <sup>10</sup> Dar  
 Domnul este Dumnezeu cu adev rat, este un Dumnezeu viu i un Împ rat vecinic. P mîntul  
 tremur de mînia Lui, i neamurile nu pot s sufere urgia lui.`` <sup>11</sup> „A a s le vorbi i:  
 „Dumnezeii, cari n'au f cut nici cerurile, nici p mîntul, vor pieri depe p mînt i de supt ceruri.  
<sup>12</sup> Dar El a f cut p mîntul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin în elepciunea Lui, a întins  
 cerurile prin priceperea Lui. <sup>13</sup> La tunetul Lui, url apele în ceruri; El ridic norii dela marginile  
 p mîntului, d na tere fulgerelor i ploii, i scoate vîntul din c m rile Lui. <sup>14</sup> Atunci se  
 arat omul cît este de prost cu tiin a lui, i orice argintar r mîne de ru ine cu chipul lui  
 cioplit; c ci idolii lui nu sînt decît minciun , i nu este nicio suflare în ei; <sup>15</sup> sînt un lucru de  
 nimic, o lucrare în el toare, i vor pieri, cînd va veni pedeapsa. <sup>16</sup> Dar Cel ce este partea lui  
 Iacov, nu este ca ei; c ci El a întocmit totul, i Israel este semin ia mo tenirii Lui: Domnul  
 o tirilor este Numele Lui.`` <sup>17</sup> „Ia din ar leg tura cu ce este al t u, tu, care e ti în  
 strîmtorare!`` <sup>18</sup> „C ci a a vorbe te Domnul: „Iat , de data aceasta, voi arunca departe pe  
 locuitorii rii. Îi voi strînge de aproape, ca s simt .`` - <sup>19</sup> „Vai de mine! Sînt zdrobit !  
 M doare rana!`` „Dar eu zic: „O nenorocire a dat peste mine i o voi suferi! <sup>20</sup> Cortul îmi este  
 d rîmat, toate funiile îmi sînt rupte, fiii mei m'au p r sit, nu mai sînt; n'am pe nimeni, care  
 s -mi întind cortul din nou, sau s -mi ridice pînzele! <sup>21</sup> P storii s'au prostit, n'au c utat pe  
 Domnul; pentru aceea n'au prop it, i li se risipesc toate turmele. <sup>22</sup> Iat , se aude un vuiet!  
 O mare zarv vine de la miaz noapte s prefac cet ile lui Iuda într'un pustiu, într'o

vizuin de acali. - <sup>23</sup> „, tiu, Doamne, c soarta omului nu este în puterea lui; nici nu st în  
 puterea omului, când umbl , s - i îndrepte pa ii spre int . <sup>24</sup> Pedepse te-m , Doamne,  
 dar cu m sur , i nu în mînia Ta, ca s nu m nimice ti! <sup>25</sup> Vars - i urgia peste neamurile  
 cari nu Te cunosc , i peste popoarele cari nu cheam Numele T u! C ci m nînc pe Iacov,  
 îl înghit, îl topesc, i -i pustiesc locuin a.``

## Chapter 11

<sup>1</sup> „Iat Cuvîntul Domnului care a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel: <sup>2</sup> „Asculta i  
 cuvintele acestui leg mînt, i spune i-le oamenilor lui Iuda i locuitorilor Ierusalimului!  
<sup>3</sup> „Zi-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Blestemat s fie omul care n'ascult  
 cuvintele leg mîntului acestuia, <sup>4</sup> pe care l-am poruncit p rin ilor vo tri, în ziua când i-am  
 scos din ara Egiptului, din cuptorul de fer, zicînd: „Asculta i glasul Meu, i face i tot ce v  
 voi porunci; i ve i fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru; <sup>5</sup> atunci voi împlini  
 jur mîntul pe care l-am f cut p rin ilor vo tri, c le voi da o ar în care curge lapte  
 i miere, cum vede i ast zi.`` -, i eu am r spus: „Amin, Doamne!`` <sup>6</sup> Domnul mi -a zis  
 iar : „Veste te toate cuvintele acestea în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului, i  
 zi: „Asculta i cuvintele leg mîntului acestuia, i împlini i-le! <sup>7</sup> C ci am în tiin at pe  
 p rin ii vo tri, din ziua când i-am scos din ara Egiptului i pîn în ziua de azi; i-am  
 în tiin at în toate dimine ile, zicînd: „Asculta i glasul Meu!`` <sup>8</sup> „Dar ei n'au ascultat, n'au luat  
 aminte, ci au urmat fiecare pornirile inimii lor rele. De aceea am împlinit asupra lor toate cuvintele  
 leg mîntului acestuia, pe care le poruncisem s -l p zeasc , i pe care nu l-au p zit.``  
<sup>9</sup> „Domnul mi -a zis: „Este o uneltire între b rba ii lui Iuda i între locuitorii Ierusalimului.  
<sup>10</sup> S'au întors la nelegiurile celor dintîi p rin i ai lor, cari n'au vrut s asculte cuvintele Mele,  
 i s'au dus i ei dup al i dumnezei ca s le slujeasc . Casa lui Israel i casa lui Iuda au  
 c lcat leg mîntul Meu, pe care -l f cusem cu p rin ii lor.`` <sup>11</sup> „Deaceea, a a vorbe te  
 Domnul: „Iat , voi aduce peste ei ni te nenorociri din cari nu vor putea s scape. Vor striga la  
 Mine, dar nu -i voi asculta! <sup>12</sup> Cet ile lui Iuda i locuitorii Ierusalimului se vor duce s  
 cheme pe dumnezeii c rora le aduc t mîie, dar nu -i vor sc pa la vremea nenorocirii lor.  
<sup>13</sup> C ci cîte cet i ai, atî ia dumnezei ai, Iuda! i cîte uli i are Ierusalimul, atîtea altare

a i ridicat idolilor, altare ca s aduce i t mîie lui Baal!...`<sup>14</sup> „Tu îns , nu mijloci pentru poporul acesta, nu în l a nici cereri nici rug ciuni pentru ei; c ci nu -i voi asculta nicidecum,

cînd M vor chema din pricina nenorocirii lor.<sup>15</sup> Ce ar putea s fac prea iubitul Meu popor în Casa Mea? S fac o mul ime de nelegiuiri în ea? Vor îndep rta juruîn ele i carnea

sînt , r utatea dinaintea ta? Atunci ai putea s te bucuri!<sup>16</sup> „M slin verde, gras i cu roade frumoase i pl cute` este numele pe care i -l d duse Domnul, dar cu vuietul unei mari

troznituri, îl arde cu foc, i ramurile lui sînt sf rîmate.<sup>17</sup> C ci Domnul o tirilor, care te -a s dit, cheam nenorocirea peste tine, din pricina r ut ii casei lui Israel i a casei lui Iuda,

pe care au f cut -o ca s M mînie, aducînd t mîie lui Baal.`<sup>18</sup> „Domnul mi -a dat de tire,

i am tiut; atunci Tu mi-ai ar tat faptele lor.<sup>19</sup> Dar eu eram ca un miel blînd pe care -l duci la m cel rie, i nu tiam planurile rele, pe cari le urzeau ei împotriva mea, zicînd: „S nimicim pomul cu rodul lui, s -l stîrpim din p mîntul celor vii, ca s nu i se mai pomeneasc numele.`

<sup>20</sup> - „O, Doamne, Dumnezeu o tirilor, Tu, care e ti un judec tor drept, care cercetezi r runchii i inimile: f -m s v d r zbunarea Ta împotriva lor, c ci ie î i încredin ez pricina

mea!`<sup>21</sup> „Deaceea a a vorbe te Domnul împotriva oamenilor din Anatot, cari vor s - i ia via a, i zic: „Nu prooroci în Numele Domnului, c ci vei muri ucis de mîna noastr !`

<sup>22</sup> „Deaceea a a vorbe te Domnul o tirilor: „Iat , îi voi pedepsi; tinerii vor muri uci i de sabie, iar fiii i fiicele lor vor muri de foamete.<sup>23</sup> i niciunul din ei nu va sc pa, c ci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot, în anul cînd îi voi pedepsi.`

## Chapter 12

<sup>1</sup> „Tu e ti prea drept, Doamne, ca s m cert cu Tine; vreau totu s Te întreb asupra orînduirilor Tale. Pentru ce prop e te calea celor r i, i to i mi eii tr iesc în pace?

<sup>2</sup> I-ai s dit, au prins r d cin , cresc, fac rod. Ce -i drept, e ti aproape de gura lor, dar departe

de inima lor!<sup>3</sup> Totu , Tu, Doamne, m cuno ti, m vezi, îmi cercetezi inima i vezi c este cu Tine. Ia -i ca pe ni te oi, cari trebuiesc t iate, i preg te te -i pentru ziua m celului!

<sup>4</sup> Pîn cînd s se j leasc ara, i s se usuce iarba de pe toate cîmpiile? Pier vitele i p s rile din pricina r ut ii locuitorilor. C ci ei zic: „El, (Ieremia) n'are s ne vad

sfir itul!` -<sup>5</sup> „Dac alergînd cu cei ce alearg pe picioare, ei te obosesc, cum vei putea s te iei la întrecere cu ni te cai? i dac nu te crezi la ad post decît într'o ar lini tit , ce

vei face pe malurile îngîmfate ale Iordanului? <sup>6</sup> Cci chiar fra ii t i i casa tat lui t u te  
 vînd, ei în i i strig în gura mare dup tine. Nu -i crede cînd î i vor spune vorbe prietenoase.``  
<sup>7</sup>  
 „Mi-am p r sit casa, i Mi-am l sat mo tenirea, Mi-am dat pe iubita Mea în mîinile  
 vr jma ilor ei. <sup>8</sup> Mo tenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în p dure, a mugit împotriva  
 Mea; i de aceea o ur sc. <sup>9</sup> A ajuns oare mo tenirea Mea pentru Mine o pas re de prad  
 pestri , în jurul c reia se strîng p s rile de prad ?`` „Duce i-v , i strînge i toate  
 fiarele cîmpului, i aduce i-le ca s'o m nînce!`` <sup>10</sup> „Un mare num r de p stori îmi pustiesc  
 via, îmi calc ogorul în picioare; ogorul meu cel pl cut îl prefac într'un pustiu p r sit. <sup>11</sup> Î  
 pustiesc, i el st trist i pustiit înaintea mea. Toat ara este pustiit , c ci nimeni nu ia  
 seama la ea. <sup>12</sup> Peste toate în l imile pustiei vin pustiitori, c ci sabia Domnului m nînc  
 ara dela un cap t la altul; i nimeni nu -i l sat în pace. <sup>13</sup> Au sem nat grîu, i secer  
 spini, s'au ostenit f r folos.`` „S v fie ru ine de ce culege i, în urma mîniei aprinse a  
 Domnului!`` <sup>14</sup> „A a vorbe te Domnul despre to i vecinii mei cei r i, cari se ating de  
 mo tenirea pe care am dat -o poporului Meu Israel: „Iat , îi voi smulge din ara lor, i voi  
 smulge casa lui Iuda din mijlocul lor. <sup>15</sup> Dar dup ce -i voi smulge, voi avea iar mil de  
 ei, i -i voi aduce înapoi pe fiecare în mo tenirea lui, i pe fiecare în ara lui. <sup>16</sup> i dac  
 vor înv a c ile poporului Meu, dac vor jura pe Numele Meu, zicînd: „Viu este Domnul!``  
 cum au înv at pe poporul Meu s jure pe Baal, atunci vor fi ferici i în mijlocul poporului  
 Meu. <sup>17</sup> Dar dac nu vor asculta nimic, voi nimici cu des vîr ire pe un astfel de popor, îl voi  
 nimici i îl voi pierde, zice Domnul.``

### Chapter 13

<sup>1</sup> „A a mi -a vorbit Domnul: „Du-te de cump r - i un brîu de in, i pune -l în jurul  
 coapselor tale; dar s nu -l moi în ap !`` <sup>2</sup> Am cump rat brîul, dup porunca Domnului, i  
 l-am pus în jurul coapselor mele. <sup>3</sup> Apoi Cuvîntul Domnului mi -a vorbit a doua oar , astfel: <sup>4</sup> „Ia  
 brîul, pe care l-ai cump rat, i pe care l-ai pus în jurul coapselor tale, scoal -te, du-te la Eufrat,  
 i ascunde -l acolo în cr p tura unei stînci.`` <sup>5</sup> M'am dus, i l-am ascuns la Eufrat, cum îmi  
 poruncise Domnul. <sup>6</sup> Dup mai multe zile, Domnul mi -a zis: „Scoal -te, du-te la Eufrat, i ia

de acolo brîul, pe care- i poruncisem s -l ascunzi acolo!` <sup>7</sup> M'am dus la Euftrat, am s pat, i am luat brîul din locul în care -l ascunsesem; dar iat c brîul era stricat i nu mai era bun de nimic. <sup>8</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>9</sup> ,A a vorbe te Domnul: ,A a voi nimici mîndria lui Iuda i mîndria peste m sur de mare a Ierusalimului. <sup>10</sup> Poporul acesta este un popor r u: nu vrea s asculte cuvintele Mele, urmeaz pornirile inimii lui, i merge dup al i dumnezei, ca s le slujeasc i s se închine înaintea lor; de aceea va ajunge întocmai ca brîul acesta, care nu mai este bun de nimic! <sup>11</sup> C ci, cum se lipe te brîul de coapsele unui om, a a Îmi lipisem Eu toat casa lui Israel i toat casa lui Iuda, zice Domnul, ca s fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea i slava Mea; dar nu M'au ascultat. <sup>12</sup> De aceea spune-le cuvintele acestea: ,A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Toate vasele se vor umplea cu vin!` i ei î i vor zice: ,Crezi c noi nu tim, c toate vasele se vor umplea cu vin?` <sup>13</sup> Atunci spune-le: ,A a vorbe te Domnul: ,Iat , voi umplea pe to i locuitorii rii acesteia, pe împ ra ii cari stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preo i, pe prooroci, i pe to i locuitorii Ierusalimului, îi voi umplea de be ie. <sup>14</sup> Îi voi sf rîma pe unii de al ii, pe p rin i i pe fii laolalt , zice Domnul. ,Nu -i voi cru a, nu voi avea mil de ei, nu M voi îndura de ei, nimic nu M va împedeca s -i nimicesc.` <sup>15</sup> ,,Asculta i i lua i aminte! Nu fi i mîndri, c ci Domnul vorbe te! <sup>16</sup> Da i slav Domnului, Dumnezeului vostru, pîn nu vine întunerecul, pîn nu vi se lovesc picioarele de mun ii nop ii! Ve i a tepta lumina, dar El o va preface în umbra mor ii, i o va preface în negur adînc . <sup>17</sup> Iar dac nu vre i s asculta i, voi plînge în ascuns, pentru mîndria voastr ; mi se vor topi ochii în lacr mi, pentru turma Domnului va fi dus în robie. <sup>18</sup> Spune împ ratului i împ r tesei: ,ede i pe p mînt! C ci v'a c zut de pe cap cununa împ r rteasc ce v slujea ca podoab .` <sup>19</sup> ,Cet ile dela miaz zi sînt închise, i nu -i cine s deschid . Tot Iuda este dus în robie, da, în întregime este dus în robie.` <sup>20</sup> ,Ridic - i ochii i prive te pe ceice vin dela miaz noapte. Unde este turma care- i fusese dat , turma de care erai a a de mîndru? <sup>21</sup> Ce vei zice cînd va pune mai mari peste tine pe str inii aceia pe cari i-ai obicinuit s - i fie prieteni de aproape? Nu te vor apuca durerile, cum apuc pe o femeie la na tere? <sup>22</sup> i dac vei zice în inima ta: ,Pentruce mi se întîmpl lucrul acesta?` -.,Din pricina mul imii nelegiuirilor tale, i s'au ridicat poalele hainelor, i i se dezgolesc c lcîile cu sila. <sup>23</sup> Poate un Etiopian s - i schimbe pielea, sau un pardos s - i schimbe petele? Tot a a, a i putea voi s face i binele, voi, cari sînte i deprin i s face i r ul? <sup>24</sup> De aceea, îi voi risipi, ca pleava luat de vîntul

25 pustiei. Iat - i soarta, partea pe care i -o m sor, zice Domnul, pentruc M'ai uitat, i  
 i-ai pus încrederea în minciun . 26 De aceea î i voi ridica poalele i i le voi da peste cap,  
 ca s i se vad ru inea. 27 Am v zut preacurviile i nechez turile tale, curviile nelegiuite  
 pe dealuri i în ogoare, i-am v zut urîciunile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vrei s te cur i?  
 Cît vei mai z bovi?`

## Chapter 14

1 Cuvîntul Domnului, spus lui Ieremia, cu prilejul secetei. 2 „Iuda j le te, cet ile lui sînt  
 pustiite, triste, posomorîte, i strig tele Ierusalimului se înal .` 3 Cei mari trimet pe cei mici  
 s aduc ap , dar cei mici, cînd se duc la fîntîni, nu g sesc ap , i se întorc cu vasele goale:  
 ru ina i i ro i i, î i acop r capul. 4 P mîntul crap , pentruc nu cade ploaie în  
 ar , i plugarii, în ela i în n dejdea lor, î i acop r capul. 5 Chiar i cerboaica de pe  
 cîmp na te i î i p r se te puii, pentruc nu g se te verdea . 6 M garii s lbatici  
 stau pe locuri înalte i ple uve, tr gînd aier ca ni te erpi; li se topesc ochii, pentruc nu  
 este iarb .` 7 „Dac nelegiuirile noastre m rturisesc împotriva noastr , lucreaz , pentru  
 Numele T u, Doamne! C ci abaterile noastre sînt multe, am p c tuit împotriva Ta. 8 Tu, care  
 e ti n dejdea lui Israel, Mîntuitorul lui la vreme de nevoie: pentru ce s fii ca un str in în  
 ar , ca un c l tor, care într doar s petreac noaptea în ea? 9 De ce s fii ca un om  
 încremenit, ca un viteaz, care nu ne poate ajuta? i totu , Tu e ti în mijlocul nostru, Doamne,  
 i Numele T u este chemat peste noi. De aceea nu ne p r si!` 10 Iat ce spune Domnul  
 despre poporul acesta: „Le place s alerge încoace i încolo. Nu- i cru picioarele; de aceea  
 Domnul n'are pl cere de ei; acum î i aduce aminte de nelegiuirile lor, i le pedepse te  
 p catele!` 11 i Domnul mi -a zis: „Nu mijloci pentru poporul acesta! 12 C ci, chiar dac  
 vor posti, tot nu le voi asculta rug ciunile, i chiar dac vor aduce arderi de tot i jertfe de  
 mîncare, nu le voi primi; ci vreau s -i nimicesc cu sabia, cu foametea i cu ciuma.` 13 „Eu am  
 r spus: „Ah! Doamne Dumnezeule! Iat c proorocii lor le zic: „Nu ve i vedea sabie, i nu  
 ve i avea foamete; ci Domnul v va da în locul acesta o pace trainic .` 14 Dar Domnul mi -a  
 r spus: „Proorocii lor proorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimes, nu le-am dat  
 porunc , i nu le-am vorbit; ci ei v proorocesc ni te vedenii mincinoase, proorociri de erte,



15  
 în el torii i închipuiri scoase din inima lor. De aceea a a vorbe te Domnul despre  
 proorocii cari m car c nu i-am trimes Eu, proorocesc totu în Numele Meu, i zic: Nu va fi  
 nici sabie, nici foamete în ara aceasta.`-,Proorocii ace tia vor pieri uci i de sabie i de

16  
 foamete! Iar aceia, c rora le proorocesc ei, vor fi întin i pe uli ele Ierusalimului, de foamete  
 i sabie; nu va avea cine s -i îngroape, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe fiii lor, nici pe

17  
 fiicele lor; voi turna astfel r utatea lor asupra lor.`` „Spune-le lucrul acesta: „Îmi vars lacr mi  
 ochii zi i noapte, i nu se opresc. C ci fecioara, fiica poporului meu este greu lovit cu o

18  
 ran foarte ustur toare. Dac ies la câmp, dau peste oameni str pun i de sabie. Dac  
 intru în cetate, dau peste ni te fiin e sleite de foamete; chiar i proorocul i preotul cutreier

19  
 ara, f r s tie unde merg.`` „Ai lep dat Tu de tot pe Iuda, i a urît suflet T u atât  
 de mult Sionul? Pentru ce ne love ti a a, c nu mai este nici o vindecare pentru noi? Tr geam  
 n dejde de pace, i nu vine nimic bun, a teptam o vreme de vindecare, i nu -i de cât groaz !``

20  
 „Doamne, ne recunoa tem r utatea noastr , i nelegiuirea p rin ilor no tri; c ci am

21  
 p c tuit împotriva Ta. Pentru Numele T u, nu nesocoti, nu necinsti scaunul de domnie al

22  
 slavei Tale! Nu uita, nu rupe leg mîntul T u cu noi! Este oare printre idolii neamurilor vreunul  
 care s aduc ploaie? Sau poate cerul s dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeu  
 nostru? Noi n d jduim în Tine, c ci Tu ai f cut toate aceste lucruri!``

## Chapter 15

1  
 „Domnul mi -a zis: „Chiar dac Moise i Samuel s'ar înf i a înaintea Mea, tot n'a  
 fi binevoitor fa de poporul acesta. Izgone te -l dinaintea Mea, duc -se! 2 i dac -i vor  
 zice: „Unde s ne ducem?` s le r spunzi: „A a vorbe te Domnul: „La moarte cei sorti i la  
 moarte, la sabie cei sorti i s biei, la foamete cei sorti i foametei, la robie, cei sorti i robiei!

3  
 C ci voi trimete împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabia, ca s -iucid ,  
 cînii ca s -i sfî ie, p s rile cerului i fiarele p mîntului, ca s -i m nînce i s -i

4  
 nimiceasc . Îi voi face de pomin pentru toate împ r iile p mîntului, din pricina lui

5  
 Manase, fiul lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, i pentru tot ce a f cut el în Ieruslim. C ci cine  
 s aib mil de tine, Ierusalime, cine s te plîng ? Cine s mearg s te întrebe de

6  
 s n tate?`` „M'ai p r sit, zice Domnul, ai dat înapoi; de aceea Îmi întind mîna împotriva

7  
 ta i te nimicesc: sînt s tul de mil . Îi vîntur cu lopata, la por ile rii; îi lipsesc de copii,

pierd pe poporul Meu, caci nu s'au abtut dela cile lor. <sup>8</sup> Vduvele lor sînt mai multe de cît  
 boabele de nisip din mare; peste mama tîn rului, aduc un pustiitor ziua nameaza mare; fac s  
 cad deodat peste ea necazul i groaza. <sup>9</sup> Cea care n scuse apte fii tînje te, i i d  
 sufletul; soarele ei apune cînd este înc ziu : este roie, acoperit de ruine. Pe cei ce mai  
 r mîn, îi dau prad s biei înaintea vrjma ilor lor, zice Domnul.`` <sup>10</sup> „Vai de mine, mam ,  
 c m'ai n scut, pe mine, om de ceart i de pricin pentru toat ara! Nu iau cu împrumut,  
 nici nu dau cu împrumut, i totu to i m blast m ! <sup>11</sup> Domnul a r spus: „Da, vei avea  
 un viitor fericit; da, voi sili pe vrjma s te roage, la vreme de nenorocire i la vreme de  
 necaz! <sup>12</sup> Poate ferul s frîng ferul dela miaz noapte i arama? <sup>13</sup> Averile i comorile tale  
 le voi da prad f r desp gubire, din pricina tuturor p catelor tale, pe tot inutul t u.  
<sup>14</sup> Te voi duce rob la vrjma ul t u într'o ar , pe care n'o cuno ti, caci focul mîniei Mele  
 s'a aprins i arde peste voi!`` <sup>15</sup> „Tu tii tot, Doamne! Adu- i aminte de mine, nu m uita,  
 r zbur -m pe prigonitorii mei! Nu m lua, dup îndelunga Ta r bdare. Gînde te-Te c  
 suf r ocara din pricina Ta! <sup>16</sup> Cînd am primit cuvintele Tale, le-am înghi it; cuvintele Tale au  
 fost bucuria i veselia inimii mele, caci dup Numele T u sînt numit, Doamne, Dumnezeuul  
 o tirilor! <sup>17</sup> N'am ezut în adunarea celor ce petrec, ca s m veselesc cu ei: de frica puterii  
 Tale, am stat singur la o parte, caci m umplusei de mînie. <sup>18</sup> Pentruce nu mai contene te  
 suferin a mea? Pentruce m ustur rana i nu vrea s se vindece? S fii Tu pentru mine ca  
 un izvor în el tor, ca o ap , care seac ?`` <sup>19</sup> „Deaceea a a vorbe te Domnul: „Dac te  
 vei lipi iar de Mine, i i voi r spunde iar , i vei sta înaintea Mea; dac vei desp r i  
 ce este de pre de ce este f r pre , vei fi ca gura Mea. Ei s se întoarc la tine, nu tu s  
 te întorci la ei! <sup>20</sup> Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aram ; ei se vor r zboi cu  
 tine, dar nu te vor birui; caci Eu voi fi cu tine, ca s te scap i s te izb vesc, zice Domnul.``  
<sup>21</sup> „Te voi izb vi din mîna celor r i, i te voi sc pa din mîna asupritorilor.``

## Chapter 16

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „S nu- i iei nevast , i s n'ai în locul acesta  
<sup>3</sup> nici fii nici fiice! Caci a a vorbe te Domnul despre fiii i fiicele cari se vor na te în locul  
 acesta, despre mamele cari -i vor na te, i despre ta ii lor cari le vor da na tere în ara

4  
 aceasta: vor muri doborîi de boala rea. Nimeni nu -i va plînge, nici nu -i va îngropa, ci vor fi  
 ca un gunoi pe p mînt; vor pieri de sabie i de foamete; i trupurile lor moarte vor sluji ca  
 hran p s rilor cerului i fiarelor p mîntului.``  
 5  
 „C ci a a vorbe te Domnul: „S nu  
 intri în nici o cas de jale, s nu plîngi în ea, i nici s nu te boce ti cu ei, c ci Mi-am luat  
 6  
 înapoi dela poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, bun tatea i îndurarea Mea. i mari i  
 mici, to i vor muri în ara aceasta, i nu vor fi îngropa i: nimeni nu -i va plînge, nimeni nu- i  
 7  
 va face t ieturi din pricina lor, i nu se va rade pentru ei. Nimeni nu le va pune masa în timpul  
 j lirii ca s -i mîngîie pentru cel mort; i nimeni nu le va întinde paharul mîngîierii pentru tat l  
 8  
 sau pentru mama lor. S nu intri nici într'o cas de petrecere, ca s te a ezi cu ei, s m nînci  
 9  
 i s bei.`` „C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iat , voi face  
 s înceteze în locul acesta, supt ochii vo tri i în zilele voastre, strig tele de bucurie i  
 10  
 strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei.`` „Cînd vei vesti poporului acestuia  
 toate aceste lucruri, ei î i vor zice: „Pentru ce ne amenin Domnul cu toate aceste mari  
 nenorociri? Ce nelegiuire i ce p cat am f cut împotriva Domnului, Dumnezeului nostru?``  
 11  
 „Atunci s le r spunzi: „P rin ii vo tri M'au p r sit, zice Domnul, s'au dus dup al i  
 dumnezei, le-au slujit i s'au închinat înaintea lor; iar pe Mine M'au p r sit, i n'au p zit  
 12  
 Legea Mea! i voi a i f cut i mai r u de cît p rin ii vo tri; c ci iat c fiecare  
 13  
 umbla i dup pornirile inimii voastre rele, i nu m'asculta i. De aceea, v voi muta din  
 ara aceasta într'o ar , pe care n'a i cunoscut -o, nici voi, nici p rin ii vo tri; i acolo,  
 14  
 ve i sluji altor dumnezei, zi i noapte, c ci nu v voi ierta!`` „De aceea iat , vin zile, zice  
 Domnul, cînd nu se va mai zice: „Viu este Domnul, care a scos din ara Egiptului pe copiii lui  
 15  
 Israel!`` Ci se va zice: „Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din ara de la  
 miaz -noapte i din toate rile unde -i izgonise!`` C ci îi voi aduce înapoi în ara lor, pe  
 16  
 care o d dusem p rin ilor lor.`` „Iat , trimet o mul ime de pescari, zice Domnul, i -i  
 vor pescui; i dup aceea, voi trimete o mul ime de vîn tori, i -i vor vîna pe to i mun ii  
 17  
 i pe toate dealurile, i în cr p turile stîncilor. C ci ochii Mei sînt cu luare aminte la toate  
 c ile lor; ele nu sînt ascunse înaintea Fe ii Mele, i nelegiuirea lor nu este ascuns de privirile  
 18  
 Mele. De aceea le voi r spl ti mai întîi îndoit nelegiuirea i p catul lor, pentruc Mi-au  
 spurcat ara, pentruc Mi-au umplut mo tenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor  
 19  
 lor i cu urficiunile lor. Doamne, t ria, cet uia i sc pareia mea în ziua necazului!  
 Neamurile vor veni la Tine dela marginile p mîntului, i vor zice: „P rin ii no tri n'au

mo tenit decît minciun , idoli de er i, cari nu sînt de niciun ajutor! <sup>20</sup> Cum poate omul  
 s - i fac dumnezei, cari nu sînt dumnezei?` - <sup>21</sup> De aceea iat c le ar t, de data aceasta,  
 i -i fac s tie puterea i t ria Mea; i vor cunoa te c Numele Meu este Domnul.`

## Chapter 17

<sup>1</sup> P catul lui Iuda este scris cu un priboi de fer, cu un vîrf de diamant; este s pat pe tabla  
 inimii lor, i pe coarnele altarelor lor. <sup>2</sup> Cum se gîndesc la copiii lor, a a se gîndesc la altarele  
 lor, i la idoli i Astartele lor lîng copacii verzi, pe dealurile înalte. <sup>3</sup> Eu dau la prad muntele  
 Meu i ogoarele lui, avu iile tale, toate vistierile i în l imile tale, din pricina p catelor  
 tale, pe tot inutul t u! <sup>4</sup> Din vina ta vei perde mo tenirea, pe care i -o d dusem; te voi fac  
 s sluje ti vr jma ului t u într'o ar , pe care n'o cuno ti, c ci a i aprins focul mîniei  
 Mele, care va arde totdeauna.` <sup>5</sup> „A a vorbe te Domnul: blestemat s fie omul care se încrede  
 în om, care se sprijine te pe un muritor i î i abate inima dela Domnul! <sup>6</sup> C ci este ca un  
 nenorocit în pustie, i nu vede venind fericirea; locuie te în locurile arse ale pustiei, într'un  
 p mînt s rat i f r locuitori. <sup>7</sup> Binecuvîntat s fie omul, care se încrede în Domnul, i a  
 c rui n dejde este Domnul! <sup>8</sup> C ci el este ca un pom s dit lîng ape care- i întinde  
 r d cinile spre rîu; nu se teme de c ldur , cînd vine, i frunzi ul lui r mîne verde; în anul  
 secetei, nu se teme, i nu înceteaz s aduc road .` <sup>9</sup> „Inima este nespus de în el toare  
 i de desn d jduit de rea; cine poate s'o cunoasc ? <sup>10</sup> „Eu, Domnul, cercetez inima, i cerc  
 r runchii, ca s r spl tesc fiec ruia dup purtare lui, dup rodul faptelor lui.` <sup>11</sup> Ca o  
 potîrnichie, care cloce te ni te ou pe cari nu le -a ouat ea, a a este celce agonise te bog ii  
 pe nedrept; trebuie s le p r seasc în mijlocul zilelor sale, i la urm nu este decît un  
 nebun. <sup>12</sup> Scaun de domnie plin de slav , în l at dela început, loc al sfîntului nostru Loca ,  
<sup>13</sup> Doamne, n dejdea lui Israel! To i ceice Te p r sesc vor fi acoperi i de ru ine.` - „Ceice  
 se abat dela Mine vor fi scri i pe p mînt, c ci p r sesc pe Domnul, izvorul de ap vie.`  
<sup>14</sup> Vindec -m , Tu, Doamne, i voi fi vindecat; mîntuie te-m Tu, i voi fi mîntuit; c ci  
 Tu e ti slava mea! <sup>15</sup> Iat , ei îmi zic: „Unde este Cuvîntul Domnului? S se împlineasc

<sup>16</sup> dar!``, i eu, ca s Te ascult, n'am vrut s nu fiu p stor; nici n'am dorit ziua nenorocirii,  
<sup>17</sup> tii; i ce a ie it din buzele mele, este descoperit înaintea Ta. De aceea, nu fi o pricin de  
<sup>18</sup> groaz pentru mine, c ci Tu e ti sc pare a mea în ziua nenorocirii! Prigonitorii mei s fie  
<sup>19</sup> acoperi i de ru ine, dar s nu fiu ru inat eu; s tremure ei, dar s nu tremur eu! Adu peste  
<sup>19</sup> ei ziua nenorocirii, love te -i cu o îndoit urgie!``, „A a mi -a vorbit Domnul: „Du-te, i  
<sup>20</sup> stai la poarta copiilor poporului, pe care intr i ies împ ra ii lui Iuda, i la toate por ile  
<sup>20</sup> Ierusalimului, i spune-le: „Asculta i Cuvîntul Domnului, împ ra i ai lui Iuda, tot Iuda,  
<sup>21</sup> i to i locuitorii Ierusalimului, cari intra i pe aceste por i!``, „A a vorbe te Domnul:  
<sup>21</sup> „Lua i seama, în sufletele voastre, s nu purta i nici o povar în ziua Sabatului, i s n'o  
<sup>22</sup> aduce i înl untru pe por ile Ierusalimului. S nu scoate i din casele voastre nici o povar  
<sup>22</sup> în ziua Sabatului, i s nu face i nici o lucrare, ci sfin i i ziua Sabatului, cum am poruncit  
<sup>23</sup> p rin ilor vo tri.`` Dar ei n'au ascultat i n'au luat aminte: ci i-au în epenit gîtul, ca  
<sup>24</sup> s n'asculte i s nu ia înv tur . Dac M ve i asculta în adev r, zice Domnul,  
<sup>24</sup> i nu ve i aduce nici o sarcin înl untru pe por ile acestei cet i, în ziua Sabatului, ci  
<sup>25</sup> ve i sfin i ziua Sabatului, i nu ve i face nici o lucrare în ziua aceasta, atunci pe por ile  
<sup>25</sup> acestei cet i vor intra împ ra i i voivozi, cari vor edea pe scaunul de domnie al lui  
<sup>26</sup> David; ei vor veni în car i c l ri pe cai, ei i voivozii lor, oamenii lui Iuda i locuitorii  
<sup>26</sup> Ierusalimului, i cetatea aceasta va fi locuit în veci. Vor veni din cet ile lui Iuda i din  
<sup>26</sup> împrejurimile Ierusalimului, din ara lui Beniamin, din vale, de pe munte i dela miaz zi, ca  
<sup>27</sup> s aduc arderi de tot i jertfe, s aduc daruri de mîncare i t mîie, i s aduc jertfe  
<sup>27</sup> de mul mire în Casa Domnului. Dar dac nu ve i asculta cînd v poruncesc s sfin i i  
<sup>27</sup> ziua Sabatului, s nu duce i nici o povar , i n'o aduce i înl untru pe por ile Ierusalimului,  
<sup>27</sup> în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la por ile cet ii, care va arde casele cele mari ale  
<sup>27</sup> Ierusalimului i nu se va stinge.``

## Chapter 18

<sup>1</sup> Cuvîntul vorbit de Ieremia din partea Domnului i care sun astfel: <sup>2</sup> „Scoal -te i  
<sup>1</sup> pogoar -te în casa olarului; acolo te voi face s auzi cuvintele Mele!`` <sup>3</sup> Cînd m'am pogorît în  
<sup>4</sup> casa olarului, iat c el lucra pe roat . Vasul pe care -l f cea n'a izbutit, -cum se întîmpl

cu lutul în mîna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l fac. <sup>5</sup> i

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: <sup>6</sup> „Nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta căsă lui Israel? zice Domnul. Iată, cum este lutul în mîna olarului, așa sîntei voi în mîna Mea, căsă

lui Israel! <sup>7</sup> Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l voi smulge, că-l voi

surpa, și că-l voi nimici. <sup>8</sup> dar dacă neamul acesta, despre care am vorbit astfel, se întoarce dela răutatea lui, atunci și Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusese în gînd să-l fac.

<sup>9</sup> Tot așa ai înșă, deodată zic despre un neam, sau despre o împărăție, că-l voi zidi sau că

-l voi sădi. <sup>10</sup> Dar dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea, și n'ascult glasul Meu,

atunci Îmi pare rău și de binele, pe care aveam de gînd să-l fac. <sup>11</sup> „De aceea, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și zice: „Așa vorbește Domnul: Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră, și fac un plan împotriva voastră. De aceea,

întoarceți-vă fiecare dela calea voastră cea rea, îndreptați-vă umblețele și faptele! <sup>12</sup> „Dar ei zic: „Degeaba! Căci noi ne vom urma gîndurile noastre, și vom lucra fiecare după pornirile

inimii noastre rele! <sup>13</sup> „De aceea, așa vorbește Domnul: „Întrebați pe neamuri! Cine a auzit

vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave blestemuri. <sup>14</sup> Părăsește zăpada Libanului stîncă ogoarelor? Sau se vîd secînd apele cari vin de departe proaspete și

curg toare? <sup>15</sup> Totuși poporul Meu M'au uitat și aduce tîmpe idoloilor; s'au abătut din căile

lui, și părăsesc vechile cărări, și au apucat pe cărări și drumuri nebătute, <sup>16</sup> și cînd astfel din țara lor, o pustietate, o vecinică batjocură; totuși ceice trec prin ea sînt uimiți și dau din

cap. <sup>17</sup> Că vîntul de la răsărit, îi voi risipi înaintea vrăjmașului; iar în ziua necazului lor, le

voi întoarce spatele și nu Mă voi uita la ei! <sup>18</sup> „Atunci ei au zis: „Veni și, să urzăm rele împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din lipsă de profeți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvîntul din lipsă de proroci. Haidem să-l ucidem cu vorba, și să nu luăm

seama la toate vorbirile lui! <sup>19</sup> „Ascultă-mă, Doamne, și auzi glasul protivnicilor mei! <sup>20</sup> Cu rău se răsplătește binele? Căci au săpat o groapă ca să-mi ia viața. Adu-și aminte

că am stat înaintea Ta, că să vorbesc bine pentru ei, și să abat mînia Ta de la ei. <sup>21</sup> De aceea, dă pe copiii lor pradă foamei, și doborîți cu sabia! Nevestele lor să fie lipsite de copii și să rămînvăduve, și bărbății lor să fie luați de cium; tinerii lor să fie uciși

de sabie în luptă! <sup>22</sup> Să se audă strigăte din casele lor, cînd cetele aduse de Tine vor cădea deodată peste ei! Căci au săpat o groapă, ca să mă prindă, și mi-au întins lauri

23  
supt picioare. Dar Tu, Doamne, cunoști toate uneltirile lor fcut ca să mă omoare. Nu le ierta nelegiuirea, și nu le terge pe catul dinaintea Ta: ci să fie doborâți în Fața Ta! Lucrează împotriva lor la vremea mâniei Tale!``

## Chapter 19

1 Așa a vorbit Domnul: „Du-te de cumpără de la un olar un vas de pământ, și ia cu tine pe câțiva din bătrânii poporului și din bătrânii preoților. 2 Du-te în valea Ben-Hinom, care este la intrarea porții olăriei, și acolo să vestești cuvintele pe care îți le voi spune. 3 Spui: „Ascultă și Cuvântul Domnului, împărății lui Iuda, și locuitorii Ierusalimului! Așa vorbește Domnul oțtirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce peste locul acesta o nenorocire, care va face să șuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea. 4 Pentru că M'au prăsit, au spurcat locul acesta, au adus în el tămiie altor dumnezei, pe cari nu-i cunoșteau nici ei, nici prinții lor, nici împărății lui Iuda, și au umplut locul acesta cu sânge nevinovat. 5 Au zidit și în lămi lui Baal, ca să ard pe copiii lor în foc ca arderea de tot lui Baal: lucru, pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rânduiseam, și nici nu-Mi trecuse prin minte.`` 6 „De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici Valea Ben-Hinom, ci se va numi Valea Măcelului! 7 În locul acesta voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului, și voi face să cadă uci și de sabie înaintea vrăjmașilor lor, și de mâna celor ce vor să le ia viaa. Trupurile lor moarte le voi da hrană psrilor cerului și fiarelor pământului. 8 Voi face din cetatea aceasta o groază și o batjocură; așa că toți ceice vor trece pe lângă ea, se vor îngrozi și vor uera, când vor vedea toate rănilor ei. 9 Îți voi face să mănânce carnea fiilor și fiicelor lor, așa că și ei vor mânca unii carnea altora, în mijlocul necazului și strâmtorării, în care -i vor aduce vrăjmașii lor, și ceice vor să le ia viaa. 10 Să spargi apoi vasul, supt ochii oamenilor cari vor merge cu tine. 11 și să le spui: „Așa vorbește Domnul oțtirilor: „Tocmai așa voi zdrobi pe poporul acesta și cetatea aceasta cum se sparge vasul unui olar, fără să poată fi făcut la loc. și morții vor fi îngropați în Tofet, din lipsă de loc pentru îngropare. 12 Așa voi face locului acestuia-zice Domnul- și locuitorilor lui, și voi face cetatea aceasta ca Tofetul. 13 Casele Ierusalimului, și casele împărăților lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperișul cărora se aducea tămiie întregei oțtiri a cerurilor, și se turnau jertfe de bătut altor dumnezei!`` 14 Ieremia s'a întors din Tofet, unde -l trimisese Domnul să

15  
A a  
prooroceasc . Apoi a st tut în curtea Casei Domnului, i a zis întregului popor: A a  
vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi aduce peste cetatea aceasta i  
peste toate cet ile cari in de ea, toate nenorocirile pe cari i le-am vestit mai dinainte, pentru  
i-au în epenit gîtul ca s n'asculte cuvintele Mele.”

## Chapter 20

1  
Pa hur, fiul lui Imer, preot i priveghetor de c petenie în Casa Domnului, a auzit pe  
Ieremia proorocind aceste lucruri. 2 i Pa hur a lovit pe proorocul Ieremia, i l -a aruncat în  
temni a cu butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului. 3 Dar a doua zi,  
Pa hur a scos pe Ieremia din temni . i Ieremia i -a zis: „Domnul nu te mai nume te  
Pa hur” (Noroc din toate p r ile), ci Magor-Misabib (Spaim din toate p r ile). 4 C ci  
a a vorbe te Domnul: „Iat , te voi face de groaz , pe tine i pe to i prietenii t i; ei vor  
c dea uci i de sabia vr jma ilor lor, i ochii t i vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea  
pe tot Iuda în mînile împ ratului Babilonului, care -i va duce robi la Babilon i -i va ucide cu  
5  
sabia. Toate bog iile cet ii acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump, i toate  
vistieriile împ ra ilor lui Iuda le voi da în mînile vr jma ilor lor; ace tia le vor j fui, le  
6  
vor lua i le vor duce la Babilon. Chiar i tu, Pa hur, i to i ceice locuiesc în casa ta, ve i  
merge la Babilon în robie; acolo vei muri i acolo vei fi îngropat, tu i to i prietenii t i, c rora  
7  
le-ai proorocit minciuni.” M'ai înduplecat, Doamne, i m'am l sat înduplecat; ai fost mai tare  
decît mine î i m'ai biruit! În fiecare zi sînt o pricin de rîs, toat lumea i bate joc de mine.  
8  
C ci ori de cîte ori vorbesc, trebuie s strig: „Sîlnicie i ap sare!” A a încît cuvîntul  
9  
Domnului îmi aduce numai ocar i batjocur toat ziua. Dac zic: „Nu voi mai pomeni  
de El, i nu voi mai vorbi în Numele Lui!” iat c în inima mea este ca un foc mistuitor, închis  
10  
în oasele mele. Caut s -l opresc, dar nu pot. C ci aud vorbele rele ale multora, spaima care  
domne te împrejur. -,„Învinui i -l”, strig ei; „haidem s -l învinuim!” To i ceice tr iau  
în pace cu mine, pîndesc s vad dac m clatin, i zic: „Poate c se va l sa prins, vom  
11  
pune mîna pe el, i ne vom r zbuna pe el!” Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic;  
deaceea, prigonitorii mei se vor poticni i nu vor birui. Se vor umplea de ru ine c n'au lucrat  
12  
cu chibzuin : de o vecinic ru ine, care nu se va uita! i acum, Doamne, Dumnezeul  
o tirilor, care încerci pe cel neprih nit, care p trunzi r runchii i inimile, f -m s v d



r zburarea Ta împotriva lor! Căci ie îmi încredin ez pricina. <sup>13</sup> Cînta i Domnului, Iuda i  
 pe Domnul! Căci El izb ve te sufletul celui nenorocit din mîna celor r i. <sup>14</sup> Blestemat  
 s fie ziua cînd m'am n scut! Ziua în care m'a n scut mama, s nu fie binecuvîntat !  
<sup>15</sup> Blestemat s fie omul care a adus vestea aceasta tat lui meu: „i s'a n scut un copil de parte  
 b rb teasc `` , i l -a umplut de bucurie cu ea! <sup>16</sup> Omul acela s ajung ca cet ile, pe  
 cari le -a nimicit Domnul f r mil ! S aud gemete diminea a, i strig te de r zboi  
 la amiaz ! <sup>17</sup> De ce n'am fost omorît în pîntecele mamei, ca s -mi fi fost ea mormîntul meu!``  
 De ce n'a r mas ea vecinic îns rcinat cu mine? <sup>18</sup> Pentruce am ie it din pîntecele mamei ca  
 s v d numai suferin i durere, i s -mi ispr vesc zilele în ru ine?

## Chapter 21

<sup>1</sup> Cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd i -a trimes împ ratul Zedechia pe Pa hur,  
 fiul lui Malchia, i pe efanias, fiul lui Maaseia, preotul, ca s -i zic : <sup>2</sup> „Întreab pe Domnul  
 pentru noi; căci Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, este în r zboi cu noi! Poate c Domnul  
 va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca s -l dep rteze dela noi.`` <sup>3</sup> Ieremia le -a r spus:  
 „S spune i lui Zedechia: <sup>4</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Iat , voi întoarce  
 armele de r zboi cari sînt în mînile voastre, i cu cari v lupta i în afar de ziduri, împotriva  
 împ ratului Babilonului i împotriva Haldeilor cari v împresoar , i le voi strînge în mijlocul  
 cet ii acesteia. <sup>5</sup> Apoi Eu însumi voi lupta împotriva voastr , cu mîna întins i cu bra  
 tare, cu mînie, urgie, i mare sup rare. <sup>6</sup> Voi lovi pe locuitorii cet ii acesteia, atît oameni  
 cît i dobitoace, i vor muri de o cium grozav .` <sup>7</sup> Dup aceea-zice Domnul-voi da pe  
 Zedechia, împ ratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor, i pe ceice vor sc pa în cetatea aceasta  
 de cium , de sabie i de foamete, îi voi da în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului,  
 în mînile vr jma ilor lor, în mînile celor ce vor s le ia via a; i Nebucadne ar îi va trece  
 prin ascu i ul s biei, nu -i va cru a, nu va avea nici o mil de ei, i nu se va îndura de ei.  
<sup>8</sup> Iar poporului acestuia s -i spui: „A a vorbe te Domnul: „Iat c v pun înainte calea  
 vie ii i calea mor ii. <sup>9</sup> Cine va r mînea în cetatea aceasta, va muri ucis de sabie, de foamete  
 sau de cium ; dar cine va ie i s se duc la Haldeii, cari v împresoar , va sc pa cu  
 via , care va fi singura lui prad . <sup>10</sup> Căci Eu Îmi îndrept privirile împotriva cet ii acesteia

ca să-i fac rău, nu bine, zice Domnul; ea va fi dat în mâinile împăratului Babilonului, care  
 o va arde cu foc.``<sup>11</sup> „, și spui casei împăratului lui Iuda: „Ascultă și Cuvântul Domnului,  
 12  
 casa lui David! A a vorbe te Domnul: „Face și dreptate disdediminea , și scoate și  
 pe cel asuprit din mâinile asupritorului, ca să nu izbucnească mânia Mea ca un foc, și să se  
 aprind , fr și se poate stinge, din pricina răutii faptelor voastre! Iată , am necaz  
 pe tine, cetate a ezat în vale, pe stînca din câmpie, zice Domnul, pe voi cari ziceți: „Cine se  
 va pogorî împotriva noastră? Cine va intra în locuințele noastre?``<sup>14</sup> V voi pedepsi după  
 rodul faptelor voastre, zice Domnul; -voi pune foc pe durii voastre, și -i va mânca toate  
 împrejurimile.``

## Chapter 22

<sup>1</sup> „A a vorbe te Domnul: „Pogoară-te în casa împăratului lui Iuda, și acolo rostește  
 cuvintele acestea.``<sup>2</sup> S spui: „Ascultă Cuvântul Domnului, împărat al lui Iuda, care stai pe  
 scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi, și tot poporul, cari intră și pe porțile acestea!  
 3  
 A a vorbe te Domnul: „Face și dreptate și judecată; scoate și pe cel asuprit din mâinile  
 asupritorului; nu chină și pe străin, pe orfan și pe văduv; nu apăsa și, și nu vărsa și  
 sânge nevinovat în locul acesta!``<sup>4</sup> Căci dacă lucrăți după cuvântul acesta, vor intra pe porțile  
 casei acesteia împărați cari stau pe scaunul de domnie al lui David, și în carii călări  
 pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor.``<sup>5</sup> Dar dacă nu veți asculta cuvintele acestea, pe Mine  
 însumi jur, zice Domnul că această casă va ajunge o dârâmătură!``<sup>6</sup> Căci a a vorbe te  
 Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: „Tu ești pentru Mine ca Galaadul, ca vârful Libanului;  
 dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori!``<sup>7</sup> Pregătesc împotriva ta  
 niște nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoși cedri ai tăi, și -i vor arunca  
 în foc.``<sup>8</sup> Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta, și vor zice unul altuia: „Pentru ce a  
 făcut Domnul așa acestei cetăți mari?``<sup>9</sup> Și se va răspunde: „Pentru că au pierdut  
 legământul Domnului, Dumnezeului lor, pentru că s'au închinat înaintea altor dumnezei și le-au  
 slujit!``<sup>10</sup> „Nu plîngeți pe cel mort, și nu vă bociți pentru el; ci plîngeți mai degrabă pe  
 cel ce se duce, care nu se va mai întoarce, și nu-și va mai vedea țara de naștere!``<sup>11</sup> Căci  
 a a vorbe te Domnul despre Aluim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul

tat lui s u Iosia, i care a ie it din locul acesta: „Nu se va mai întoarce în el; <sup>12</sup> ci va muri în  
 locul unde este dus rob, i nu va mai vedea ara aceasta.” <sup>13</sup> „Vai de cel ce î i zide te casa  
 cu nedreptate, i od ile cu nelegiuire; care pune pe aproapele s u s lucreze de geaba, f r  
 s -i dea plata; <sup>14</sup> care zice: „Îmi voi zidi o cas mare, i od i înc p toare;” i -i face  
 ferestre multe, o c ptu e te cu cedru, i o v pse te cu ro !” <sup>15</sup> „Împ rat e ti tu oare,  
 de te întreci în cedri? Nu mânca tat l t u, i nu bea i el?” i totu el f cea dreptate i  
 judecat , i era fericit! <sup>16</sup> Judeca pricina s racului i a celui lipsit, i era fericit. Nu înseamn  
 lucrul acesta a M cunoa te? zice Domnul. <sup>17</sup> Dar tu n'ai ochi i inim decît ca s te dedai  
 la l comie, ca s ver i sînge nevinovat, i s întrebui ezi asupra i sîlnicie. <sup>18</sup> De  
 aceea, a a vorbe te Domnul despre Ioachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda: „Nu -l vor plînge,  
 zicînd: „Vai, fratele meu! Vai, sora mea!” Nici nu -l vor plînge, zicînd: „Vai doamne! Vai, m ria  
 sa!” <sup>19</sup> Ci va fi înmormîntat ca un m gar, va fi tîrît i aruncat afar din por ile Ierusalimului!”  
<sup>20</sup> „Suie-te pe Liban, i strig ! Înal - i glasul de pe Basan! i strig de pe în l imea  
 Abarim! C ci to i cei ce te iubeau sînt zdrobi i! <sup>21</sup> „i-am vorbit cînd î i mergea bine; dar  
 tu ziceai: „Nu pot s'ascult!” A a ai lucrat din tinere ea ta, i n'ai ascultat glasul Meu. <sup>22</sup> Pe  
 to i p storii t i î va pa te vîntul, i cei ce te iubesc vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit  
 de ru ine i vei ro i, din pricina întregei tale r ut i. <sup>23</sup> Tu, care locuie ti pe Liban acum,  
 care î i ai cuibul în cedri, cum vei geme cînd te vor ajunge durerile, dureri ca ale unei femei în  
 munci.” <sup>24</sup> „Pe via a Mea, zice Domnul, c , i chiar dac Ieconia1 (Sau Ioiachim) fiul lui  
 Ioiachim, împ ratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mîna Mea cea dreapt , te-a scoate  
 i de acolo. <sup>25</sup> Te voi da în mînile celor ce vor s - i ia via a, în mînile acelora înainte a c rora  
 tremuri, în mînile lui Nebucadne ar, înp ratul Babilonului, în mînile Haldeilor. <sup>26</sup> Te voi arunca,  
 pe tine i pe mam -ta care te -a n scut, într'o alt ar , unde nu v'a i n scut, i acolo  
 ve i muri! <sup>27</sup> Dar în ara în care vor dori s se întoarc , nu se vor mai întoarce! <sup>28</sup> Este un  
 vas dispre uit, sf rîmat, acest Ieconia? Este el un lucru, c ruia nu -i dai niciun pre ? Pentruce  
 sînt arunca i oare, el i s mîn a lui, i asvîrli i într'o ar , pe care n'o cunosc?”  
<sup>29</sup> ar , ar , ar , ascult glasul Domnului! <sup>30</sup> A a vorbe te Domnul: „Scrie i pe  
 omul acesta ca lipsit de copii, ca un om c ruia nu -i va merge bine toat via a lui; c ci niciunul  
 din urma ii lui nu va izbuti s ad pe scaunul de domnie a lui David i s domneas  
 peste Iuda.”

## Chapter 23

<sup>1</sup> „Vai de p storii cari nimicesc i risipesc turma p unei mele, zice Domnul.`` <sup>2</sup> „De  
 aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva p storilor cari pasc pe poporul  
 meu: „Pentru c Mi-a i risipit oile, le-a i izgonit, i nu v'a i îngrijit de ele, iat c v voi  
 pedepsi din pricina r ut ii faptelor voastre, zice Domnul.`` <sup>3</sup> „, i Eu însumi voi strînge  
 r m i a oilor Mele din toate rile, în cari le-am izgonit; le voi aduce înapoi în p uea  
 lor, i vor cre te i se vor înmul i. <sup>4</sup> Voi pune peste ele p stori cari le vor pa te; nu le va  
 mai fi team , nici groaz , i nu va mai lipsi niciuna din ele, zice Domnul.`` <sup>5</sup> „Iat vin zile,  
 zice Domnul, cînd voi ridica lui David o Odrasl , neprih nit . El va împ r i, va lucra cu  
 în elepciune, i va face dreptate i judecat în ar . <sup>6</sup> În vremea Lui, Iuda va fi mîntuit,  
 i Israel va avea lini te în locuin a lui; i iat Numele pe care i -L vor da: „Domnul,  
 Neprih nirea noastr !`` <sup>7</sup> „De aceea iat , vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice: „Viu  
 este Domnul, care a scos din ara Egiptului pe copiii lui Israel!`` <sup>8</sup> Ci se va zice: „Viu este Domnul,  
 care a scos i a adus înapoi s mîn a casei lui Israel din ara dela miaz noapte i din toate  
 rile în cari îi risipisem! , i vor locui în ara lor.`` <sup>9</sup> Asupra proorocilor. „Inima îmi este  
 zdrobit în mine, toate oasele îmi tremur ; sînt ca un om beat, ca un om ame it de vin, din  
 pricina Domnului i din pricina sîntelor Lui cuvinte. <sup>10</sup> C ci ara este plin de preacurvii,  
 i ara se j le te din pricina jur mintelor; cîmpiile pustiei sînt uscate.`` Toat alerg tura  
 lor inte te numai la r u, i toat vitejia lor este pentru nelegiuire! <sup>11</sup> Proorocii i preo ii  
 sînt strica i; „le-am g sit r utatea chiar i în Casa Mea, zice Domnul.`` <sup>12</sup> „De aceea, calea  
 lor va fi lunecoas i întunecoas , vor fi împin i i vor c dea; c ci voi aduce nenorocirea  
 peste ei în anul cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.`` <sup>13</sup> „În proorocii Samariei am v zut urm toarea  
 nebunie: au proorocit pe Baal, i au r t cit pe poporul Meu Israel! <sup>14</sup> Dar în proorocii  
 Ierusalimului am v zut lucruri grozave. Sînt preacurvari, tr iesc în minciun ; înt resc mînile  
 celor r i, a a c nici unul nu se mai întoarce dela r utatea lui; to i sînt înaintea Mea ca  
 Sodoma, i locuitorii Ierusalimului ca Gomora.`` <sup>15</sup> „De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor  
 despre prooroci: iat , îi voi hr ni cu pelin, i le voi da s bea ape otr vite; c ci prin proorocii  
 Ierusalimului s'a r spîndit nelegiuirea în toat ara.`` <sup>16</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor:  
 „N'asculta i cuvintele proorocilor cari v proorocesc! Ei v leag n în închipuiri z darnice;  
 spun vedenii ie ite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. <sup>17</sup> Ei spun celor ce M

nesocotesc: „Domnul a zis: „Ve i avea pace;” i zic tuturor celor ce tr iesc dup aplec rile  
inimii lor: „Nu vi se va întîmpla niciun r u.”<sup>18</sup> Cine a fost de fa la sfatul Domnului ca s  
vad i s asculte cuvîntul Lui? Cine a plecat urechea la cuvîntul Lui i cine l -a auzit?<sup>19</sup> Iat  
c furtuna Domnului, urgia izbucne te, se n puste te vijelia i cade peste capul celor r i!  
<sup>20</sup> Mînia Domnului nu se va potoli, pîn nu va împlini i va înf ptui planurile inimii Lui. Ve i  
în elege în totul lucrul acesta în cursul vremilor.<sup>21</sup> Eu n'am trimes pe proorocii ace tia, i  
totu ei au alergat; nu le-am vorbit, i totu au proorocit.<sup>22</sup> Dac ar fi fost fa la sfatul  
Meu, ar fi trebuit s spun cuvintele Mele poporului Meu, i s -i întoarc dela calea lor rea,  
dela r utatea faptelor lor!”<sup>23</sup> „Sînt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, i nu  
sînt Eu i un Dumnezeu de departe?”<sup>24</sup> Poate cineva s stea într'un loc ascuns f r s -l v d  
Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile i p mîntul? zice Domnul.<sup>25</sup> „Am auzit ce spun  
proorocii, cari proorocesc minciuni în Numele Meu, zicînd: „Am avut un vis! Am visat un vis!”  
<sup>26</sup> Pîn cînd vor prooroci ace tia s proorocesc minciuni, s prooroceasc în el toriile  
inimii lor?”<sup>27</sup> Cred ei oare c pot face pe poporul Meu s uite Numele Meu prin visurile pe cari  
le istorise te fiecare din ei aproapelui s u, cum Mi-au uitat p rin ii lor Numele din pricina  
lui Baal?<sup>28</sup> Proorocul, care a avut un vis, s istoriseasc visul acesta, i cine a auzit Cuvîntul  
Meu, s spun întocmai Cuvîntul Meu! „Pentru ce s amesteci paie cu grîul? zice Domnul.”  
<sup>29</sup> „Nu este Cuvîntul Meu ca un foc, zice Domnul, i ca un ciocan care sf rîm stîncă?”<sup>30</sup> „De  
aceea, iat , zice Domnul, am necaz pe proorocii cari î i ascund unul altuia cuvintele Mele.”  
<sup>31</sup> „Iat , zice Domnul, am necaz pe proorocii cari iau cuvîntul lor i -l dau drept cuvînt al Meu.”  
<sup>32</sup> „Iat , zice Domnul, am necaz pe cei ce proorocesc visuri neadev rate, cari le istorisesc i  
r t cesc pe poporul Meu, cu minciunile i cu îndr zneala lor; nu i-am trimes Eu, nu Eu le-am  
dat porunc , i nu sînt de niciun folos poporului acestuia, zice Domnul.”<sup>33</sup> „Dac poporul  
acesta, sau un prooroc, sau un preot te va întreba: „Care este amenin area Domnului?” s le spui  
care este aceast amenin are: „V voi lep da, zice Domnul.”<sup>34</sup> „i pe proorocul, pe preotul,  
sau pe acela din popor care va zice: „O amenin are a Domnului,” îl voi pedepsi, pe el i casa lui!”  
<sup>35</sup> A a s spune i îns , fiecare aproapelui s u, fiecare fratelui s u: „Ce a r spus Domnul?”  
Sau: „Ce a zis Domnul?”<sup>36</sup> Dar s nu mai zice i: „O amenin are a Domnului,” c ci cuvîntul  
fiec ruia va fi o amenin are pentru el, dac ve i suci astfel cuvintele Dumnezeului Celui viu,  
cuvintele Domnului o tirilor, Dumnezeului nostru!”<sup>37</sup> A a s zici proorocului: „Ce i -a

r spus Domnul?` Sau: „Ce a zis Domnul?”<sup>38</sup> Dar dac ve i mai zice: „O amenin are a Domnului,` atunci a a vorbe te Domnul: „Pentru c spune i cuvintele acestea: „O amenin are a Domnului,` m car c am trimes s v spun : S nu mai zice i: O amenin are a Domnului,<sup>39</sup> din pricina aceasta, iat , v voi uita, i v voi lep da, pe voi i cetatea, pe care v'o d dusem vou i p rin ilor vo tri, v voi arunca dinaintea Mea;<sup>40</sup> i voi pune peste voi o vecinic ocar , i o vecinic necinste, care nu se va uita.”`

## Chapter 24

<sup>1</sup> Domnul mi -a ar tat dou co uri cu smochine, puse înaintea Templului Domnului, dup ce Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, str mutase din Ierusalim i dusese în Babilon, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, pe c peteniile lui Iuda, pe lemnari i ferari.<sup>2</sup> Unul din co uri avea smochine foarte bune, ca smochinele cari se coc înfii, iar celalt co avea smochine foarte rele, cari nu se puteau mânca de rele ce erau.<sup>3</sup> Domnul mi -a zis: „Ce vezi, Ieremie?”` Eu am r spus: „Ni te smochine! Smochinele cele bune sînt foarte bune, iar cele rele sînt foarte rele i, de rele ce sînt, nu se pot mânca.”`<sup>4</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>5</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Cum deosebe ti tu aceste smochine bune, a a voi deosebi Eu, ca s le dau îndurare, pe prin ii de r zboi ai lui Iuda, pe cari i-am trimes din locul acesta în ara Haldeilor;<sup>6</sup> Îi voi privi cu un ochi binevoitor, i -i voi aduce înapoi în ara aceasta: îi voi a eza i nu -i voi mai nimici, îi voi s di i nu -i voi mai smulge.<sup>7</sup> Le voi da o inim ca s în eleag c Eu sînt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dac se vor întoarce la Mine cu toat inima lor.<sup>8</sup> „, i ca smochinele cele rele cari, de rele ce sînt, nu se pot mânca, zice Domnul, a a voi face s ajung Zedechia, împ ratul lui Iuda, c peteniile lui, i r m i a Ierusalimului, cei ce au r mas în ara aceasta i cei ce locuiesc în ara Egiptului.<sup>9</sup> Îi voi face de pomin , o pricin de nenorocire pentru toate împ r iile p mîntului, de ocar , de batjocur , de rîs, i de blestem, în toate locurile unde îi voi izgoni.<sup>10</sup> Voi trimete în ei sabia, foametea i ciurma, pîn vor pieri din ara pe care le -o d dusem lor i p rin ilor lor.”`

## Chapter 25

<sup>1</sup> Cuvîntul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui Iuda, în al patrulea an al Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda-acesta era cel dintîi an al lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului-<sup>2</sup> cuvînt, pe care l -a rostit Ieremia înaintea întregului popor al lui Iuda i înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicînd: <sup>3</sup> „De la al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amon, împ ratul lui Iuda, sînt dou zeci i trei de ani de cînd mi -a vorbit Cuvîntul Domnului; v'am vorbit de diminea , i n'a i ascultat. <sup>4</sup> Domnul v'a trimes pe to i slujitorii S i proorocii, i -a trimes disdediminea ; i n'a i ascultat, n'a i plecat urechea s asculta i. <sup>5</sup> Ei au zis: „Întoarce i-v fiecare dela calea voastr cea rea i dela r utatea faptelor voastre, i ve i r mînea în ara pe care v'am dat -o vou i p rin ilor vo tri, din vecinicie în vecinicie; <sup>6</sup> nu v duce i dup al i dumnezei, ca s le sluji i i s v închina i înaintea lor, nu M mînia i prin lucrarea mînilor voastre, i nu v voi face niciun r u!` <sup>7</sup> Dar nu M'a i ascultat, zice Domnul, ci M'a i mîniat prin lucrarea mînilor voastre, spre nenorocirea voastr .` <sup>8</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor: „Pentru c n'a i ascultat cuvintele Mele, <sup>9</sup> iat , voi trimete s aduc toate popoarele dela miaz noapte, zice Domnul; i voi trimete la robul Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei ri i împotriva locuitorilor ei, i împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca s le nimiceasc cu des vîr ire i s fac din ele un pustiu i o pricin de batjocur , ni te d rîm turi vecinice. <sup>10</sup> Voi face s înceteze între ei strig tele de bucurie i strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei, uruitul morii i lumina l mpii. <sup>11</sup> Toat ara aceasta va fi o paragin , un pustiu, i neamurile acestea vor fi supuse împ ratului Babilonului timp de <sup>12</sup> aptezeci de ani. Dar cînd se vor împlini ace ti aptezeci de ani, voi pedepsi pe împ ratul Babilonului i pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi ara Haldeilor, i o voi preface în ni te d rîm turi vecinice. <sup>13</sup> Voi aduce peste ara aceea toate lucrurile pe cari le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a proorocit Ieremia despre toate neamurile. <sup>14</sup> C ci neamuri puternice i împ ra i mari le vor supune i pe ele, i le voi r spl ti dup faptele i lucrarea mînilor lor.` <sup>15</sup> C ci a a mi -a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Ia din mîna Mea, acest potir plin cu vinul mîniei Mele i d -l s bea toate neamurile la cari te voi trimite. <sup>16</sup> Vor bea, i se vor ame i i vor fi ca ni te nebuni, la vederea s biei, pe care o voi trimite în mijlocul lor! <sup>17</sup> Eu am luat potirul din mîna Domnului, i l-am dat s -l bea toate neamurile la cari m trimitea Domnul: <sup>18</sup> Ierusalimului i cet ilor lui Iuda, împ ra ilor i c peteniilor sale, ca s le prefac în d rîm turi, într'un pustiu,

s -i fac de batjocur i de blestem, cum se vede lucrul acesta ast zi; <sup>19</sup> lui Faraon,  
 împ ratul Egiptului, slujitorilor lui, c peteniilor lui, i tot poporului lui; <sup>20</sup> la toat Arabia,  
 tuturor împ ra ilor rii U , tuturor împ ra ilor rii Filistenilor, Ascalonului, Gazei,  
 Ecronului, i celor ce au mai r mas din Asdod; <sup>21</sup> Edomului, Moabului, i copiilor lui Amon;  
<sup>22</sup> tuturor împ ra ilor Tirului, tuturor împ ra ilor Sidonului, i împ ra ilor ostroavelor  
 cari sînt dincolo de mare; <sup>23</sup> Dedanului, Temei, Buzului, i tuturor celor ce î i rad col urile  
 b rbii, <sup>24</sup> tuturor împ ra ilor Arabiei, i tuturor împ ra ilor Arabilor cari locuiesc în pustie;  
<sup>25</sup> tuturor împ ra ilor Zimrei, tuturor împ ra ilor Elamului, i tuturor împ r ilor Mediei;  
<sup>26</sup> tuturor împ ra ilor dela miaz noapte, de aproape sau de departe, i unora i altora, i  
 tuturor împ ra ilor lumii cari sînt pe fa a p mîntului. Iar împ ratul e acului va bea  
 dup ei. <sup>27</sup> ,S le spui: ,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeu lui Israel: ,Be i,  
 îmb ta i-v , i v rsa i, i c de i f r s v mai ridica i, la vederea s biei pe  
 care o voi trimite în mijlocul vostru!` <sup>28</sup> , i dac nu vor vrea s ia din mîna ta potirul ca s  
 bea, spune-le: ,A a vorbe te Domnul o tirilor` : ,Be i! <sup>29</sup> C ci iat c în cetatea peste  
 care se cheam Numele Meu, încep s fac r u: i voi s r mîne i nepedepsi i?` ,Nu  
 ve i r mîne nepedepsi i, c ci voi chema sabia peste to i locuitorii p mîntului, zice Domnul  
<sup>30</sup> o tirilor.` , i tu, s le prooroce ti toate aceste lucruri, i s le spui: ,Domnul va r cni  
 de sus; din Loca ul Lui cel sfînt va face s -I r sune glasul; va r cni împotriva locului  
 locuin ei Lui; va striga, ca cei ce calc în teasc, împotriva tuturor locuitorilor p mîntului.  
<sup>31</sup> Vuietul ajunge pîn la marginea p mîntului; c ci Domnul Se ceart cu neamurile, într  
 la judecat împotriva oric rei f pturi, i d pe cei r i prad s biei, zice Domnul.`  
<sup>32</sup> ,A a vorbe te Domnul o tirilor: ,Iat , nenorocirea merge din popor în popor, i o mare  
 furtun se ridic dela marginile p mîntului. <sup>33</sup> Cei pe cari -i va ucide Domnul în ziua aceea  
 vor fi întin i de la un cap t al p mîntului pîn la celalt; nu vor fi nici j li i, nici aduna i,  
 nici îngropa i, ci vor fi un gunoi de p mînt. <sup>34</sup> Geme i, p stori, i striga i! T v li i-v  
 în cenu , pov uitori ai turmelor! C ci au venit zilele junghierii voastre. V voi zdrobi,  
 i ve i c dea la p mînt ca un vas de pre . <sup>35</sup> Nu mai este niciun loc de ad post pentru  
 p stori! Nu mai este nici o sc pare pentru pov uitorii turmelor! <sup>36</sup> Se aud strig tele  
 p storilor, i gemetele pov uitorilor turmelor, c ci Domnul le pustie te locul de p une,  
<sup>37</sup> i colibele cele lini tite sînt nimicite de mînia aprins a Domnului. <sup>38</sup> El i -a p r sit



locuin a, ca un pui de leu vizuina; a a c ara le este pref cut în pustie de urgia  
nimicitorului i de mînia lui aprins .`

## Chapter 26

<sup>1</sup> La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, a fost rostit urm torul  
cuvînt din partea Domnului: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul: „Stai în curtea Casei Domnului, i spune  
acelora cari vin din toate cet ile lui Iuda s se închine în Casa Domnului, toate cuvintele pe  
cari- i poruncesc s li le spui; nu l sa niciun cuvînt din ele. <sup>3</sup> Poate c vor asculta, i se vor  
întoarce fiecare dela calea lui cea rea; atunci M voi c i de r ul, pe care m gîndisem s li  
-l fac din pricina r ut ii faptelor lor.` <sup>4</sup> „S le spui: „A a vorbe te Domnul: „Dac nu  
M asculta i cînd v poruncesc s urma i Legea Mea, pe care v'am pus -o înainte; <sup>5</sup> dac  
nu asculta i cuvintele robilor Mei prooroci, pe cari vi -i trimet, pe cari vi i-am trimes disde  
diminea , i pe cari nu i-a i ascultat, <sup>6</sup> atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo, i voi face  
din cetatea aceasta o pricin de blestem pentru toate neamurile p mîntului.` <sup>7</sup> Preo ii, proorocii,  
i tot poporul, au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului. <sup>8</sup> i cînd a ispr vit  
de spus Ieremia tot ce -i poruncise Domnul s spun întregului popor, preo ii, proorocii, i  
tot poporul, au pus mîna pe el, i au zis: „Trebuie s mori negre it!` <sup>9</sup> Pentruce prooroce ti  
în Numele Domnului, i zici: „Casa aceasta va ajunge ca Silo, i cetatea aceasta va fi pustiit  
i lipsit de locuitori?` Tot poporul s'a îngr m dit în jurul lui Ieremia în Casa Domnului.  
<sup>10</sup> Cînd au auzit c peteniile lui Iuda aceste lucruri, s'au suit din casa împ ratului la Casa Domnului,  
i au ezut la intrarea por ii celei noi a Casei Domnului. <sup>11</sup> Atunci preo ii i proorocii au  
vorbit c peteniilor i întregului popor: „Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; c ci  
a proorocit împotriva cet ii acesteia, cum a i auzit voi în iv cu urechile voastre!`  
<sup>12</sup> Ieremia a zis tuturor c peteniilor i întregului popor: „Domnul m'a trimes s proorocesc  
împotriva Casei acesteia i împotriva cet ii acesteia toate lucrurile pe cari le-a i auzit voi.  
<sup>13</sup> Acum îndrepta i-v c ile i faptele, asculta i glasul Domnului, Dumnezeuului vostru, i  
Domnul Se va c i de r ul pe care l -a rostit împotriva voastr ! <sup>14</sup> Cît despre mine, iat -m  
în mînile voastre; face i-mi ce vi se va p rea c este bine i drept! <sup>15</sup> Numai s ti i c ,  
dac m ve i omorî v ve i face vinova i de sînge nevinovat, voi, cetatea aceasta i  
locuitorii ei; c ci Domnul m'a trimes în adev r la voi s rostesc în auzul vostru toate aceste

cuvinte!` 16 C peteniile i tot poporul au zis preo ilor i proorocilor: „Omul acesta nu este  
 vinovat de pedeapsa cu moartea; c ci ne -a vorbit în Numele Domnului, Dumnezeului nostru!`  
 17 i unii din b trîniî rii s'au sculat, i au zis întregei adun ri a poporului: 18 „Mica din  
 More et proorocea pe vremea lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, i spunea întregului popor al lui  
 Iuda: „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un  
 19 morman de pietre, i muntele Casei Domnului o în l ime acoperit cu p duri.` L -a omorît  
 îns oare Ezechia, împ ratul lui Iuda, i tot Iuda? Nu s'a temut Ezechia de Domnul? Nu s'a  
 rugat el Domnului? i atunci Domnul S'a c it de r ul pe care -l rostise împotriva lor. i noi  
 20 s ne împov r m sufletul cu o nelegiuire a a de mare?` (A mai fost îns un om care  
 proorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui emaia, din Chiriat-Iearim. El a proorocit împotriva  
 21 cet ii acesteia i împotriva rii acesteia tocmai acelea i lucruri ca Ieremia. Împ ratul  
 Ioiachim, to i vitejii lui, i toate c peteniile lui, au auzit cuvintele lui, i împ ratul a c utat  
 s -l omoare. Dar Urie, care a fost în tiin at de lucrul acesta, s'a temut, a fugit, i s'a dus în  
 22 Egipt. Împ ratul Ioiachim a trimes ni te oameni în Egipt i anume: Pe Elnatan, fiul lui  
 23 Acbor, i pe al ii împreun cu el în Egipt. Ace tia au scos din Egipt pe Urie i l-au adus  
 la împ ratul Ioiachim, care l -a omorît cu sabia, i i -a aruncat trupul mort în mormintele copiilor  
 24 poporului.) - Totu mîna lui Ahicam, fiul lui afan, a fost cu Ieremia, i el n'a l sat s fie  
 dat pe mîna poporului ca s fie omorît.

## Chapter 27

1 La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, a fost rostit c tre Ieremia  
 din partea Domnului, urm torul cuvînt: 2 „A a mi -a vorbit Domnul: „F - i ni te leg turi  
 i ni te juguri, i pune i-le la gît. 3 Trimete-le împ ratului Edomului, împ ratului Moabului,  
 împ ratului copiilor lui Amon, împ ratului Tirului i împ ratului Sidonului, prin trime ii  
 4 cari au venit la Ierusalim la Zedechia, împ ratul lui Iuda. i spune-le s spun st pînilor  
 lor: „A a vorbe te Domnul o tirilor, împ ratul lui Israel: „Iat ce s spune i st pînilor  
 5 vo tri: „Eu am f cut p mîntul, pe oameni, i dobitoacele cari sînt pe p mînt, cu puterea  
 6 Mea cea mare i cu bra ul Meu întins, i dau p mîntul cui Îmi place. Acum dau toate aceste  
 ri în mîinile robului Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului; îi dau chiar i fiarele  
 7 câmpului ca s -i fie supuse. Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului s u, i fiului fiului s u,

pîn va veni i vremea rii lui, i o vor supune neamuri puternice i împ ra i mari.

8

Dar dac un popor sau o împ r ie nu se va supune lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i nu- i va pleca grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete i cu cium , zice Domnul, pîn îl voi nimici prin mîna lui.

9

De aceea, s n'asculta i pe proorocii vo tri, pe ghicitorii vo tri, pe vis torii vo tri, pe cititorii vo tri în stele, i pe vr jitorii vo tri, cari v zic: „Nu ve i fi supu i împ ratului

10

Babilonului!` C ci ei v proorocesc minciuni, ca s fi i dep rta i din ara voastr ,

11

ca s v izgonesc i s pieri i. Dar pe poporul care î i va pleca grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, i care -i va fi supus, îl voi l sa în ara lui, zice Domnul, ca s'o

12

lucreze i s locuiasc în ea.` ,Am spus întocmai acelea i lucruri lui Zedechia, împ ratul lui Iuda: „Pleca i-v grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, supune i-v lui i

13

poporului lui, i ve i tr i. Pentruce s muri i, tu i poporul t u, de sabie, de foamete i de cium , cum a hot rît Domnul asupra poporului care nu se va supune împ ratului

14

Babilonului? N'asculta i de cuvintele proorocilor cari v zic: „Nu ve i fi supu i împ ratului

15

Babilonului!` C ci ei v proorocesc minciuni; „Nu i-am trimes Eu, zice Domnul, ci proorocesc minciuni în Numele Meu, ca s izgonesc i s pieri i, voi i proorocii cari v proorocesc!`

16

Am vorbit i preo ilor i întregului popor i le-am spus: „A a vorbe te Domnul: „N-asculta i de cuvintele proorocilor vo tri, cari v proorocesc i zic: „Iat c uneltele Casei

17

Domnului vor fi aduse în curînd din Babilon!` C ci ei v proorocesc minciuni. Nu -i asculta i; supune i-v împ ratului Babilonului, i ve i tr i. Pentruce s ajung cetatea aceasta o

18

d rîm tur? Dac sînt ei prooroci i dac este cu ei Cuvîntul Domnului, s mijloceasc la Domnul o tirilor, pentruca uneltele cari au mai r mas în Casa Domnului, în casa împ ratului

19

lui Iuda, i în Ierusalim, s nu se duc în Babilon. C ci a a vorbe te Domnul o tirilor cu privire la stîlpi, la marea de aram , la temelii i la toate celelalte unelte cari au mai r mas

20

în cetatea aceasta, i cari n'au fost ridicate de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, cînd a luat robi din Ierusalim în Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, i pe to i

21

mai marii lui Iuda i Ierusalimului; a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, despre uneltele, cari au mai r mas în Casa Domnului, în casa împ ratului lui Iuda, i în Ierusalim:

22

„Ele vor fi duse în Babilon, i vor r mînea acolo pîn în ziua, cînd le voi c uta Eu-zice Domnul-cînd le voi ridica iar i le voi aduce înapoi în locul acesta.``

## Chapter 28

<sup>1</sup> În acela an, la începutul domniei lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, în luna a cincea a anului al patrulea, Hanania, fiul lui Azur, prooroc din Gabaon, mi -a zis în Casa Domnului, în fa a preo ilor i a întregului popor: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Eu sf rîm jugul împ ratului Babilonului! <sup>3</sup> Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului, pe cari le -a ridicat Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, din locul acesta, i le -a dus în Babilon. <sup>4</sup> i voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, i pe to i prin ii de r zboi ai lui Iuda, cari s'au dus în Babilon; c ci voi sf rîma jugul împ ratului Babilonului.`` <sup>5</sup> Proorocul Ieremia a r spus proorocului Hanania, în fa a preo ilor i a întregului popor, cari st teau în Casa Domnului. <sup>6</sup> Ieremia, proorocul, a zis: „Amin! A a s fac Domnul! S împlineasc Domnul cuvintele, pe cari le-ai proorocit tu, i s aduc înapoi din Babilon în locul acesta uneltele Casei Domnului i pe to i prin ii de r zboi! <sup>7</sup> Numai ascult cuvîntul pe care -l rostesc eu în auzul t u i în auzul întregului popor: <sup>8</sup> Proorocii, cari au fost înaintea mea i înaintea ta, din vremile str vechi, au proorocit r zboi, foamete i cium împotriva unor ri puternice i unor împ r ii mari. <sup>9</sup> Dar, dac un prooroc prooroce te pacea, numai dup împlinirea celor ce prooroce te, se va cunoa te c este cu adev rat trimes de Domnul.`` <sup>10</sup> Atunci proorocul Hanania a ridicat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia i l -a sf rîmat. <sup>11</sup> i Hanania a zis în fa a întregului popor: „A a vorbe te Domnul: ,A a voi sf rîma, peste doi ani de pe grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului!`` <sup>12</sup> Proorocul Ieremia a plecat. Dup ce a sf rîmat proorocul Hanania jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: <sup>13</sup> „Du-te, i spune lui Hanania: ,A a vorbe te Domnul: ,Ai sf rîmat un jug de lemn, dar cu aceasta ai f cut în locul lui un jug de fer! <sup>14</sup> C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Pun un jug de fer pe grumazul tuturor acestor neamuri, ca s fie subjugate de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i -i vor sluji, i -i dau chiar i fiarele câmpului!`` <sup>15</sup> i proorocul Ieremia a zis proorocului Hanania: „Ascult , Hanania! Domnul nu te -a trimes, ci tu însufli poporului o încredere mincinoas . <sup>16</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , te izgonesc de pe pamînt, i vei muri chiar în anul acesta; c ci cuvintele tale sînt o r zvr tire împotriva Domnului.`` <sup>17</sup> i proorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a aptea.

## Chapter 29

<sup>1</sup> Iat cuprinsul epistolei, pe care a trimis -o proorocul Ieremia, din Ierusalim, c tre  
 r m i a b trînilor din robie, preo ilor, proorocilor, i întregului popor, pe cari -i dusese  
 în robie Nebucadne ar, din Ierusalim la Babilon, <sup>2</sup> dup ce împ ratul Ieconia, împ r teasa,  
 famenii dreg tori, c peteniile lui Iuda i ale Ierusalimului, lemnarii i ferarii au p r sit  
 Ierusalimul. <sup>3</sup> Le -a trimes -o prin Eleasa, fiul lui afan, i prin Ghemaria, fiul lui Hilchia,  
 trime i la Babilon de Zedechia, împ ratul lui Iuda, la Nebucadne ar, împ ratul Babilonului.  
 Ea cuprindea urm toarele: <sup>4</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel, c tre  
 to i prin ii de r zboi, pe cari i-am dus din Ierusalim la Babilon: <sup>5</sup> „Zidi i case, i locui i-le;  
 s di i gr dini i mânca i din roadele lor! <sup>6</sup> Lua i-v neveste, i face i fii i fiice;  
 însura i-v fiii, i m rita i-v fetele, s fac fii i fiice, ca s v înmul i i acolo  
 unde sînte i, i s nu v împu ina i. <sup>7</sup> Urm ri i binele cet ii, în care v'am dus în  
 robie, i ruga i-v Domnului pentru ea, pentruc fericirea voastr atîrn de fericirea ei!  
<sup>8</sup> C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Nu v l sa i am gi i de  
 proorocii vo tri, cari sînt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii vo tri; n'asculta i nici de vis torii  
 vo tri, ale c ror visuri voi le pricinui i! <sup>9</sup> C ci ei v proorocesc minciuni în Numele Meu.  
<sup>10</sup> Eu nu i-am trimes, zice Domnul.`` Dar iat ce zice Domnul: „De îndat ce vor trece aptezeci  
 de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi, i voi împlini fa de voi f g duin a  
 Mea cea bun , aducîndu-v înapoi în locul acesta. <sup>11</sup> C ci Eu tiu gîndurile, pe cari le am cu  
 privire la voi, zice Domnul, gînduri de pace i nu de nenorocire, ca s v dau un viitor i o  
 n dejde. <sup>12</sup> Voi M ve i chema, i ve i pleca; M ve i ruga, i v voi asculta. <sup>13</sup> M  
 ve i c uta, i M ve i g si, dac M ve i c uta cu toat inima. <sup>14</sup> M voi l sa  
 s fiu g sit de voi, zice Domnul, i voi aduce înapoi pe prin ii vo tri de r zboi; v voi  
 strînge din toate neamurile i din toate locurile, în cari v'am izgonit, zice Domnul, i v voi  
 aduce înapoi în locul de unde v'am dus în robie.`` <sup>15</sup> „Totu voi zice i: „Dumnezeu ne -a ridicat  
 prooroci în Babilon!`` <sup>16</sup> „A a vorbe te Domnul asupra împ ratului, care ade pe scaunul  
 de domnie al lui David, asupra întregului popor, care locuie te în cetatea aceasta, asupra fra ilor  
 vo tri, cari n'au mers cu voi în robie: <sup>17</sup> a a vorbe te Domnul o tirilor: „Iat , voi trimete  
 între ei sabie, foamete i cium , i -i voi face ca ni te smochine grozave cari, de rele ce sînt,  
 nu se pot mânca. <sup>18</sup> Îi voi urm ri cu sabie, cu foamete i cu cium , îi voi face o pricin de

spaim pentru toate împ r iile p mîntului, de blestem, de pustiire, de batjocur i de  
19

ocar printre toate neamurile pe unde îi voi izgoni, pentru c n'au ascultat cuvintele Mele,  
zice Domnul, ei, c rora în nenum rate rînduri le-am trimes pe robii Mei proorocii; dar n'a i

vrut s asculta i, zice Domnul.`` 20 „Voi îns , asculta i Cuvîntul Domnului, voi to i, prin ii

de r zboi, pe cari v'am trimes din Ierusalim în Babilon! 21 A a vorbe te Domnul o tirilor,  
Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, i despre Zedechia, fiul lui Maaseia, cari v  
proorocesc minciuni în Numele Meu: „Iat , îi dau în mînilor lui Nebucadne ar, împ ratul

Babilonului; i -i va omorî supt ochii vo tri. 22 Vor sluji ca prilej de blestem, între to i prin ii  
de r zboi ai lui Iuda cari sînt la Babilon. i se va zice: „S - i fac Domnul ca lui Zedechia

i ca lui Ahab, pe cari împ ratul Babilonului i -a fript în foc!` 23 i lucrul acesta se va întîmpla  
pentru c au f cut o mi elie în Israel, preacurvind cu nevestele aproapelui lor, i pentru c  
au spus minciuni în Numele Meu, cînd Eu nu le d dusem nici o porunc . tiu lucrul acesta, i

sînt martor, zice Domnul.`` 24 „Iar lui emaia, Nehelamitul, s -i spui: 25 „A a vorbe te  
Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Tu ai trimes în numele t u întregului popor din Ierusalim,  
lui efanias, fiul lui Maaseia, preotul, i tuturor preo ilor, o scrisoare cu urm torul cuprins:

26 „Domnul te -a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca s priveghezi în Casa Domnului peste  
to i nebunii i peste to i cei ce se dau drept prooroci, c s -i arunci în butuci i în fiare.

27 Acum, pentruce nu pedepse ti pe Ieremia din Anatot, care prooroce te printre voi? 28 Ba  
înc a trimes chiar s ne spun în Babilon: „Robia va fi lung ; zidi i case, i locui i-le;

s di i gr dini, i mînca i dîn roadele lor!`` - 29 (Preotul efanias citise în adev r scrisoarea  
aceasta în fa a proorocului Ieremia.) - 30 i Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:

31 „Trimete s spun tuturor celor din robie: „A a vorbe te Domnul despre emaia,  
Nehelamitul: „Pentruce emaia v prooroce te, f r s -l fi trimes Eu, i v însufl o

încredere mincinoas , 32 iat ce zice Domnul: „Voi pedepsi pe emaia, Nehelamitul, i  
s mîn a lui: niciunul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului acestuia, i nu va vedea binele  
pe care -l voi face poporului Meu, zice Domnul; c ci el a propov duit r zvr tire împotriva  
Domnului.``

## Chapter 30

<sup>1</sup> Iat Cuvîntul rostit lui Ieremia din partea Domnului: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul  
 lui Israel: „Scrie într'o carte toate cuvintele pe cari i le-am spus. <sup>3</sup> Iat , vin zile, zice Domnul,  
 când voi aduce înapoi prin ii de r zboi ai poporului Meu Israel i Iuda, zice Domnul; îi voi  
 aduce înapoi în ara, pe care am dat -o p rin ilor lor, i o vor st pâni.`` <sup>4</sup> Iat îns cuvintele  
 pe cari le -a rostit Domnul asupra lui Israel i asupra lui Iuda. <sup>5</sup> „A a vorbe te Domnul: „Auzim  
 strig te de groaz ; e spaim , nu este pace! <sup>6</sup> Întreba i i vede i dac nu cumva na te  
 vreun b rbat! Pentru ce v d pe to i b rba ii cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere?  
 Pentru ce s'au îng lbenit toate fe ele? <sup>7</sup> Vai! c ci ziua aceea este mare; nici una n'a fost ca ea?  
 Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izb vit din ea. <sup>8</sup> În ziua aceea, zice Domnul  
 o tirilor, voi sf rîma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe leg turile i str inii nu -l vor mai  
 supune. <sup>9</sup> Ci vor sluji Domnului, Dumnezeului lor, i împ ratului lor David, pe care li -l voi  
 scula. <sup>10</sup> De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; i nu te speria, Israele! C ci te  
 voi izb vi din ara cea dep rtat , i î i voi izb vi s mîn a din ara în care este roab ;  
 Iacov se va întoarce iar , va avea odihn i lini te; i nu -l va mai tulbura nimeni. <sup>11</sup> C ci  
 Eu sînt cu tine, zice Domnul, ca s te izb vescu; voi nimici pe toate neamurile printre cari te-am  
 risipit, dar pe tine nu te voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate, nu pot s te las nepedepsit.``  
<sup>12</sup> „A a vorbe te Domnul: „Lovitura ta este de nevindecat, i rana ta este ustur toare.  
<sup>13</sup> Niciunul nu-i ap r pricina, ca s -i lege rana; nu -i niciun leac, niciun mijloc de vindecare!  
<sup>14</sup> To i cei ce te iubeau te uit , niciunuia nu -i pas de tine; c ci te-am lovit cum lovesc pe un  
 vr jma , te-am pedepsit cu putere, din pricina mul imii nelegiuirilor tale, i al marelui num r  
 al p catelor tale. <sup>15</sup> De ce te plîngi de rana ta, de durerea, pe care i -o pricinuie te boala ta?  
 Pentru mul imea nelegiuirilor tale, pentru marele num r al p catelor tale, te-am f cut s  
 suferi aceste lucruri! <sup>16</sup> Totu , to i cei ce te m nînc vor fi mînca i, i to i vr jma ii  
 t i, to i, vor merge în robie; cei ce te j fuiesc vor fi j fui i, i voi da prad pe to i cei  
 ce te pr deaz . <sup>17</sup> Dar te voi vindeca, i î i voi lega r nile, zice Domnul. C ci ei te numesc:  
 „Cel izgonit,` „Sionul acela de care nim nui nu -i pas .`` <sup>18</sup> „A a vorbe te Domnul: „Iat ,  
 aduc înapoi pe prin ii de r zboi ai corturilor lui Iacov, i Mi -e mil de loca urile lui; cetatea  
 va fi zidit iar pe dealurile ei, i casa împ r teasc va fi locuit iar cum era.  
<sup>19</sup> Din mijlocul lor se vor în l a mul miri i strig te de bucurie; Îi voi înmul i, i nu  
 se vor împu ina; îi voi cinsti, i nu vor fi dispre ui i. <sup>20</sup> Fiii lui vor fi ca alt dat , adunarea

lui va r mînea înaintea Mea, i voi pedepsi pe to i asupritorii lui. <sup>21</sup> C petenia lui va fi din mijlocul lui, i st pînitorul lui va ie i din mijlocul lui; îl voi apropia, i va veni la Mine; c ci cine ar îndr zni s se apropie din capul lui de Mine? zice Domnul.`` <sup>22</sup> „Voi ve i fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeuul vostru.`` <sup>23</sup> „Iat , furtuna Domnului, urgia izbucne te, se n puste te vijelia i cade peste capul celor r i! <sup>24</sup> Mînia aprins a Domnului nu se va potoli, pîn ce va împlini i va înf ptui gîndurile inimii Lui. Ve i în elege în totul lucrul acesta în cursul vremilor.``

### Chapter 31

<sup>1</sup> „În vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeuul tuturor semin iilor lui Israel, i ei vor fi poporul meu.`` <sup>2</sup> A a vorbe te Domnul: „Poporul celor ce-au sc pat de sabie, a c p tat trecere în pustie: Israel merge spre locul lui de odihn .`` <sup>3</sup> „Domnul mi Se arat de departe: ,Te iubesc cu o iubire vecinic ; deaceea î i p strez bun tatea Mea! <sup>4</sup> Te voi a eza din nou, i vei fi a ezat din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iar cu timpanele tale, i vei ie i în mijlocul jocurilor voioase. <sup>5</sup> Vei s di iar vii pe în l imile Samariei; ceice le vor s di, le vor culege i roadele. <sup>6</sup> C ci vine ziua, cînd str jerii vor striga pe muntele lui Efraim: ,Scula i-v , s ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeuul nostru! <sup>7</sup> C ci a a vorbe te Domnul: ,Striga i de bucurie asupra lui Iacov, chiui i de veselie în fruntea neamurilor! În l a i-v glasurele, cînta i laude, i zice i: ,Doamne, izb ve te pe poporul T u, pe r m i a lui Israel!`` <sup>8</sup> „Iat , îi aduc înapoi din ara dela miaz noapte, îi adun dela marginile p mîntului: între ei este i orbul i chiopul, femeia îns rcinat i cea în durerile na terii; o mare mul ime se întoarce înapoi aici! <sup>9</sup> Plîngînd vin, i îi duc în mijlocul rug ciunilor lor; îi duc la rîuri de ap , pe un drum neted pe care nu se poticesc. C ci Eu sînt Tat l lui Israel, i Efraim este întfiul Meu n scut. <sup>10</sup> „Asculta i Cuvîntul Domnului, neamuri, i vesti i -l în ostroave dep rtate! Spune i: ,Celce a risipit pe Israel îl va aduna, i -l va p zi cum î i p ze te p storul turma. <sup>11</sup> C ci Domnul r scump r pe Iacov, i -l izb ve te din mîna unuia mai tare decît el. <sup>12</sup> Ei vor veni, i vor chiui de bucurie pe în l imile Sionului; vor alerga la bun t ile Domnului, la grîu, la must, la untuldelemn, la oi i boi, sufletul le va fi ca o



13 gr din bine udat , i nu vor mai tînji. Atunci fetele se vor veseli la joc, tinerii i b trîinii  
 se vor bucura i ei; le voi preface jalea în veselie, i -i voi mîngîia, le voi da bucurie, dup  
 14 necazurile lor. Voi s tura de gr sime sufletul preo ilor, i poporul Meu se va s tura de  
 15 bun t ile Mele, zice Domnul.`` „A a vorbe te Domnul: Un ip t se aude la Rama,  
 plîngerii i lacr mi amare: Rahela î i plînge copiii; i nu vrea s se mîngîie pentru copiii ei,  
 16 c ci nu mai sînt!`` „A a vorbe te Domnul: „Opre te- i plînsul, opre te- i lacr mile  
 din ochi; c ci truda î i va fi r spl tit , zice Domnul; ei se vor întoarce iar din ara  
 17 vr jma ului. Este n dejde pentru urma ii t i, zice Domnul; copiii t i se vor întoarce în  
 18 inutul lor!` Aud pe Efraim bocindu-se: „M'ai pedepsit, i am fost pedepsit, ca un junc nedeprins  
 19 la jug; întoarce-m Tu, i m voi întoarce, c ci Tu e ti Domnul, Dumnezeul meu! Dup  
 ce m'am întors, m'am c it; i dup ce mi-am recunoscut gre elele, m bat pe pulp ; sînt  
 20 ru inat i ro de ru ine, c ci port ocară tinere ei mele.` - „Îmi este Efraim un fiu scump,  
 un copil iubit de Mine?` „C ci cînd vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu ging ie de el, de aceea  
 21 Îmi arde inima în Mine pentru el, i voi avea mil negre it de el, zice Domnul. - „Ridic  
 semne pe drum, pune stîlpi, ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat... Întoarce-te, fecioara  
 22 lui Israel, întoarce-te în cet ile acestea cari sînt ale tale! Pîn cînd vei fi pribeag , fiic  
 23 r t cit ? C ci Domnul face un lucru nou pe p mînt: femeia va pe i pe b rbat. „A a  
 vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat ce se va zice iar în ara lui Iuda  
 i în cet ile sale, cînd voi aduce înapoi pe prin ii lor de r zboi: „Domnul s te binecuvinteze,  
 24 loca al neprih nirii, munte sfînt!` Iuda va locui acolo f r team în toate cet ile lui,  
 25 plugarii i cei ce umbl cu turmele la p une. C ci voi r cori sufletul însetat, i voi  
 26 s tura orice suflet lihnit de foame.` - La aceste lucruri m'am trezit, i am privit; i somnul  
 27 îmi fusese dulce. - „Iat , vin zile, zice Domnul, cînd voi îns mîn a casa lui Israel i casa  
 28 lui Iuda cu o s mîn de oameni i o s mîn de dobitoace. i cum am vegheat asupra  
 lor ca s -i smulg, s -i tai, s -i d rîm, s -i nimicesc i s le fac r u, tot a a voi veghea  
 29 asupra lor c s -i zidesc i s -i s desc, zice Domnul.`` „În zilele acelea, nu se va mai  
 30 zice: „P rin ii au mîncat agurid , i copiilor li s'au sterpezit din ii,` ci fiecare va muri  
 31 pentru nelegiuirea lui; oric rui om, care va mînca agurid , i se vor sterpezi din ii! „Iat ,  
 32 vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel i cu casa lui Iuda un leg mînt nou. Nu

ca leg mîntul, pe care l-am încheiat cu p rin ii lor, în ziua cînd i-am apucat de mîn , s -i scot din ara Egiptului, leg mînt, pe care l-au c lcat, m carc aveam drepturi de so asupra

lor, zice Domnul.<sup>33</sup> „Ci iat leg mîntul, pe care -l voi face cu casa lui Israel, dup zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înl untrul lor, o voi scrie în inima lor; i Eu voi fi

Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.<sup>34</sup> Niciunul nu va mai înv a pe aproapele, sau pe fratele s u, zicînd: ‚Cunoa te pe Domnul!‘ Ci to i M vor cunoa te, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, zice Domnul; c ci le voi ierta nelegiuirea, i nu-Mi voi mai aduce aminte de

p catul lor.<sup>35</sup> „A a vorbe te Domnul, care a f cut soarele s lumineze ziua, care a rînduit luna i stelele s lumineze noaptea, care înt rît marea i face valurile ei s urle, El, al

c rui Nume este Domnul o tirilor:<sup>36</sup> Dac vor înceta aceste legi dinaintea Mea, zice Domnul,

i neamul lui Israel va înceta pe vecie s mai fie un neam înaintea Mea!<sup>37</sup> „A a vorbe te Domnul: ‚Dac cerurile sus pot fi m surate, i dac temeliile p mîntului jos pot fi cercetate,

atunci voi lep da i Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a f cut, zice Domnul.<sup>38</sup> „Iat , vin zile, zice Domnul, cînd cetatea va fi zidit iar în cinstea Domnului, dela turnul lui Hananeel

pîn la poarta unghiului.<sup>39</sup> Frînghia de m surat va trece înc pe dinaintea ei, pîn la dealul

Gareb, i de acolo va face un ocol în spre Goat.<sup>40</sup> Toat valea unde se arunc trupurile moarte i cenu a, i toate ogoarele pîn la pîrîl Chedron, pîn la unghiul por ii cailor la r s rit, vor fi închinat Domnului i nu vor mai fi niciodat nici surpate nici nimicite.``

## Chapter 32

<sup>1</sup> Iat cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al zecilea an al lui Zedechia, împ ratul

lui Iuda. -Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nebucadne ar.<sup>2</sup> Oastea împ ratului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, i proorocul Ieremia era închis în curtea temni ei, care inea

de casa împ ratului lui Iuda.<sup>3</sup> Zedechia, împ ratul lui Iuda, pusese s -l închid , i -i zisese: „Pentru ce prooroce ti, i zici: ‚A a vorbe te Domnul: ‚Iat , dau cetatea aceasta în mînile

împ ratului Babilonului, i o va lua;<sup>4</sup> Zedechia, împ ratul lui Iuda, nu va sc pa de Haldei, ci va fi dat în mînile împ ratului Babilonului, îi va vorbi gur c tre gur , i se vor vedea

fa în fa .<sup>5</sup> Împ ratul Babilonului va duce pe Zedechia la Babilon, unde va r mînea pîn cînd Îmi voi aduce Eu aminte de el, zice Domnul. Chiar dac v bate i împotriva Haldeilor,

nu ve i avea izbînd .``<sup>6</sup> Ieremia a zis: „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>7</sup> ‚Iat c

Hanameel, fiul unchiului t u alum, va veni la tine s - i spun : ,Cump r ogorul meu  
 care este la Anatot, c ci tu ai drept de r scump rare ca s -l cumperi. 8 i Hanameel, fiul  
 unchiului meu, a venit la mine, dup Cuvântul Domnului, în curtea temni ei, i mi -a zis:  
 ,Cump r ogorul meu, care este la Anatot, în ara lui Benjamin, c ci tu ai drept de mo tenere  
 i de r scump rare, cump r -l!` Am cunoscut c era cuvântul Domnului. 9 i am cump rat  
 dela Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul dela Anatot, i i-am cînt rit argintul, aptesprezece  
 10  
 sicli de argint. Am scris un zapis, pe care l-am pecetluit, am pus martori, i am cînt rit argintul  
 11  
 într'o cump n . Am luat apoi zapisul de cump rare, pe cel care era pecetluit dup lege i  
 12  
 obiceiuri, i pe cel ce era deschis; i am dat zapisul de cump rare lui Baruc, fiul lui Neriia,  
 fiul lui Mahseia, în fa a lui Hanameel, fiul unchiului meu, în fa a martorilor, cari isc liser  
 zapisul de cump rare, i în fa a tuturor Iudeilor cari se aflau în curtea temni ei. 13 i am  
 14  
 dat lui Baruc înaintea lor urm toarea porunc : ,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul  
 lui Israel: ,Ia zapisurile acestea de cump rare, cel pecetluit i cel deschis, i pune'le într-un vas  
 15  
 de p mînt, ca s se p streze mult vreme! C ci a a vorbe te Domnul o tirilor,  
 Dumnezeul lui Israel: ,Iar se vor mai cump ra case, ogoare i vii, în ara aceasta.`  
 16  
 Dup ce am dat zapisul de cump rare lui Baruc, fiul lui Neriia, am f cut Domnului aceast  
 17  
 rug ciune: ,Ah! Doamne Dumnezeule, iat , Tu ai f cut cerurile i p mîntul cu puterea  
 18  
 Ta cea mare i cu bra ul T u întins: nimic nu este de mirat din partea Ta! Tu dai îndurare  
 pîn la al miilea neam de oameni, i pedepse ti nelegiuirea p rin ilor în sînul copiilor lor  
 dup ei. Tu e ti Dumnezeul cel mare, cel puternic, al c rui Nume este Domnul o tirilor!  
 19  
 Tu e ti mare la sfat i puternic la fapt , Tu ai ochii deschi i asupra tuturor c ilor copiilor  
 20  
 oamenilor, ca s dai fiec ruia dup c ile lui, dup rodul faptelor lui. Tu ai f cut minuni  
 i semne mari în ara Egiptului i pîn în ziua de azi, i în Israel i printre oameni, i  
 21  
 i-ai f cut un Nume a a cum este ast zi. Ai scos din ara Egiptului pe poporul t u Israel,  
 22  
 cu minuni i semne mari, cu mîn tare i cu bra întins, i cu o mare groaz . Tu le-ai  
 dat ara aceasta, pe care jurasei p rin ilor lor c le -o vei da, ar în care curge lapte i  
 23  
 miere. Ei au venit, i au luat -o în st pînire. Dar n'au ascultat de glasul T u, n'au p zit  
 Legea Ta, i n'au f cut tot ce le poruncisei s fac . i atunci ai trimes peste ei toate aceste  
 24  
 nenorociri! Iat , an urile de ap rare se înal împotriva cet ii i o amenin ;  
 cetatea va fi dat în mînile Haldeilor cari lupt împotriva ei, biruit de sabie, de foamete i

de cium . Ce ai spus Tu s'a întîmplat: Tu însu i vezi! <sup>25</sup> i totu , Doamne, Dumnezeule, Tu  
 mi-ai zis: ,Cump r - i un ogor cu argint, i pune i martori!`... cînd totu cetatea este dat  
 în mînile Haldeilor!` <sup>26</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit atunci lui Ieremia, astfel: <sup>27</sup> „Iat , Eu sînt  
 Domnul, Dumnezeul oric rei f pturi. Este ceva de mirat din partea Mea?` <sup>28</sup> Deaceea, a a  
 vorbe te Domnul: „Iat , dau cetatea aceasta în mînile Haldeilor, i în mînile lui Nebucadne ar,  
 împ ratul Babilonului, i o va lua. <sup>29</sup> Haldeii, cari lupt împotriva cet ii acesteia vor intra,  
 îi vor pune foc, i o vor arde, împreun cu casele pe acoperi ul c rora au adus t mîie lui  
 Baal i au turnat jertfe de b utur altor dumnezei, ca s M mînie. <sup>30</sup> C ci copiii lui Israel  
 i copiii lui Iuda n'au f cut din tinere a lor, de cît ce este r u înaintea Mea; copiii lui Israel  
 numai M'au mîniat într'una cu lucrarea mînilor lor, zice Domnul.` <sup>31</sup> „C ci cetatea aceasta Îmi  
 a î mînia i urgia, din ziua cînd s'a zidit i pîn azi; de aceea, vreau s'o iau dinaintea  
 Fe ei Mele, <sup>32</sup> din pricina tot r ului pe care l-au f cut copiii lui Israel i copiii lui Iuda ca  
 s M mînie, ei, împ ra ii lor, c peteniile lor, preo ii lor i proorocii lor, oamenii lui Iuda  
 i locuitorii Ierusalimului. <sup>33</sup> Mi-au întors spatele, nu s'au uitat la Mine; i-am înv at, i-am  
 înv at într'una, dar n'au ascultat i nu s'au înv at. <sup>34</sup> Ci i-au pus urîciunile idole ti în  
 Casa peste care este chemat Numele Meu, i au spurcat -o. <sup>35</sup> Au zidit în l imi lui Baal în  
 valea Ben-Hinom, ca s treac prin foc lui Moloc pe fiii i fiicele lor: lucru pe care nu li -l  
 poruncisem; i nici nu-Mi trecuse prin gînd, c au s fac asemenea groz vii ca s duc  
 pe Iuda în p cat.` <sup>36</sup> „, i acum, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cetatea  
 aceasta, despre care zice i: ,Va fi dat în mînile împ ratului Babilonului, biruit prin sabie,  
 prin foamete i prin cium ``: <sup>37</sup> Iat , îi voi strînge din toate rile unde i-am izgonit, în  
 mînia Mea, în urgia Mea, i în marea Mea sup rare; îi voi aduce înapoi în locul acesta, i -i  
 voi face s locuiasc în lini te acolo. <sup>38</sup> Ei vor fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul lor.  
<sup>39</sup> Le voi da o inim i o cale, ca s se team de Mine totdeauna, spre fericire lor i a copiilor  
 lor dup ei. <sup>40</sup> Voi încheia cu ei un leg mînt vecinic, c nu M voi mai întoarce dela ei, ci le  
 voi face bine, i le voi pune în inim frica de Mine, ca s nu se dep rteze de Mine. <sup>41</sup> M  
 voi bucura s le fac bine, îi voi s di cu adev rat în ara aceasta, din toat inima i din tot  
 sufletul Meu.` <sup>42</sup> C ci a a vorbe te Domnul: „Dup cum am adus peste poporul acesta toate  
 aceste mari nenorociri, tot a a voi aduce peste ei tot binele, pe care li -l f g duiesc. <sup>43</sup> Se vor  
 cump ra iar ogoare în ara aceasta, despre care zice i c este o pustie f r oameni i

f r dobitoace, i c este dat în mînile Haldeilor. <sup>44</sup> Se vor cump ra iar ogoare pe argint, se vor scrie zapisuri, se vor pecetlui, se vor pune martori, în ara lui Benjamin i în împrejurimile Ierusalimului, în cet ile lui Iuda, în cet ile dela munte, în cet ile dela câmpie i în cet ile dela miaz -zi, c ci voi aduce înapoi pe prin ii lor de r zboi, zice Domnul.``

### Chapter 33

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia a doua oar , pe cînd era înc închis în curtea temni ei: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urze te i le înf ptuie te, El, al c rui Nume este Domnul: <sup>3</sup> ,Cheam -M , i- i voi r spunde; i <sup>4</sup> î i voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cuno ti. C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel, despre casele cet ii acesteia, i despre casele împ ra ilor lui Iuda, cari vor fi surpate ca s fac loc pentru an urile de înt rire i pentru s bii, <sup>5</sup> cînd vor înainta s lupte împotriva Haldeilor, i cînd se vor umplea cu trupurile moarte ale oamenilor, pe cari -i voi lovi în mînia Mea i în urgia Mea, i din pricina r ut ii c rora Îmi voi ascunde <sup>6</sup> Fa a de aceast cetate: Iat , îi voi da vindecare i s n tate, îi voi vindeca, i le voi deschide un izvor bogat în pace i credincio ie. <sup>7</sup> Voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai lui Iuda i pe prin ii de r zboi ai lui Iuda i pe prin ii de r zboi ai lui Israel, i -i voi a eza iar ca odinioar . <sup>8</sup> Îi voi cur i de toate nelegiuirile, pe cari le-au s vîr it împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin cari M'au sup rat, i prin cari s'au r zvr tit împotriva <sup>9</sup> Mea. Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricin de laud i de slav , printre toate neamurile p mîntului. Ele vor afla tot binele pe care li -l voi face, vor r mînea mirate i uimite de toat <sup>10</sup> fericirea, i de toat prop irea pe care le -o voi da.`` A a vorbe te Domnul: „Se vor mai auzi iar în locul acesta despre care zice i c este pustiu, c nu mai are oameni nici dobitoace, se vor mai auzi iar în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului, pustiite, <sup>11</sup> lipsite de oameni, de locuitori, de dobitoace, strig tele de bucurie i strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei, glasul celor ce zic: ‚L uda i pe Domnul o tirilor, c ci Domnul este bun, c ci în veac ine îndurarea Lui!‘ Glasul celor ce aduc jertfe de mul mire în Casa Domnului. C ci voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai rii, i îi voi a eza <sup>12</sup> iar ca odinioar , zice Domnul.`` „A a vorbe te Domnul o tirilor: ‚În locul acesta pustiu, f r oameni i f r dobitoace, i în toate cet ile lui, vor mai fi iar locuin e

de p stori, cari- i vor odihni turmele. În cet ile de la munte, <sup>13</sup> în cet ile din câmpie, în  
 cet ile de la miaz zi, în ara lui Benjamin i în împrejurimile Ierusalimului, i în cet ile  
 lui Iuda, vor mai trece iar oile pe supt mâna celui ce le num r , zice Domnul.`` <sup>14</sup> „Iat ,  
 vin zile, zice Domnul`, când voi împlini cuvântul cel bun, pe care l-am spus despre casa lui Israel  
 i despre casa lui Iuda. <sup>15</sup> În zilele acelea i în vremile acelea voi face s r sar lui David  
 o Odrasl neprih nit , care va înf ptui dreptatea i judecata în ar . <sup>16</sup> În zilele acelea,  
 Iuda va fi mîntuit, i Ierusalimul va locui în lini te. i iat cum Îl vor numi: „Domnul,  
 Neprih nirea1 (Sau: Starea noastr dup voia lui Dumnezeu.) noastr .`` <sup>17</sup> C ci a a  
 vorbe te Domnul: „David nu va fi lipsit niciodat de un urma , care s stea pe scaunul de  
 domnie al casei lui Israel. <sup>18</sup> Nici preo ii i Levi ii, nu vor fi lipsi i niciodat înaintea Mea  
 de urma i cari s aduc arderidetot, s ard t mîie împreun cu darurile de mîncare, i  
 s aduc jertfe în toate zilele!`` <sup>19</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: <sup>20</sup> „A a  
 vorbe te Domnul: „Dac pute i s rupe i leg mîntul Meu cu ziua, i leg mîntul Meu  
 cu noaptea, a a încît ziua i noaptea s nu mai fie la vremea lor, <sup>21</sup> atunci se va putea rupe i  
 leg mîntul Meu cu robul Meu David, a a încît s nu mai aib fii, cari s domneasc pe  
 scaunul lui de domnie, i leg mîntul Meu cu Levi ii, preo ii, cari Îmi fac slujba. <sup>22</sup> Ca o tirea  
 cerurilor, care nu se poate num ra, i ca nisipul m rii, care nu se poate m sura, a a voi  
 înmul i s mîn a robului Meu David, i pe Levi ii, cari-Mi slujesc.`` <sup>23</sup> Cuvîntul Domnului  
 a vorbit lui Ieremia, astfel: <sup>24</sup> „N'ai b gat de seam ce zic oamenii ace tia: „A lep dat Domnul  
 cele dou familii, pe cari le alesese?` Atît de mult dispre uiesc ei pe poporul Meu c nu -l mai  
 privesc ca un popor. <sup>25</sup> A a vorbe te Domnul: „Dac n'am f cut leg mîntul Meu cu ziua  
 i cu noaptea, dac n'am a ezat legile cerurilor i ale p mîntului, <sup>26</sup> atunci voi lep da i  
 s mîn a lui Iacov i a robului Meu David, i nu voi mai lua din s mîn a lui pe cei ce vor  
 st pîni peste urma ii lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, c ci voi aduce înapoi pe prin ii lor  
 de r zboi, i voi avea mil de ei!``

## Chapter 34

<sup>1</sup> Iat cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, când Nebucadne ar, împ ratul  
 Babilonului, cu toat o tirea sa, i toate împ r iile p mîntului de supt st pînirea lui,  
 i toate popoarele, f ceau r zboi împotriva Ierusalimului i împotriva tuturor cet ilor cari

2  
 ineau de el: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Du-te de spune lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, i zi -i: „A a vorbe te Domnul: „Iat , dau cetatea aceasta în mînile  
 3  
 împ ratului Babilonului, i o va arde cu foc. i tu nu vei sc pa din mînile lui, ci vei fi luat i dat în mîna lui, vei da ochi cu împ ratul Babilonului, el î i va vorbi gur c tre gur , i  
 4  
 vei merge la Babilon. Numai, ascult Cuvîntul Domnului, Zedechia, împ ratul lui Iuda! A a  
 5  
 vorbe te Domnul despre tine: „Nu vei muri ucis de sabie, ci vei muri în pace: i cum au ars mirezme pentru p rin ii t i, vechii împ ra i, cari au fost înaintea ta, tot a a vor arde i pentru tine, i te vor j li, zicînd: „Vai, doamne!` C ci Eu am rostit cuvîntul acesta, zice Domnul.``  
 6  
 Proorocul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, la Ierusalim, 7 pe  
 cînd oastea împ ratului Babilonului lupta împotriva Ierusalimului i împotriva tuturor celorlalte cet i ale lui Iuda, împotriva Lachisului i Azechei, c ci acestea erau cet ile, cari mai  
 8  
 r m seser din toate cet ile înt rite ale lui Iuda. Iat cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, dup ce împ ratului Zedechia f cuse o învoial cu tot poporul Ierusalimului,  
 9  
 ca s vesteasc slobozenia robilor, pentru ca fiecare s lase slobozi pe robul i roaba sa, pe  
 10  
 Evreu i pe Evreic , i nimeni s nu mai in în robie pe fratele s u Iudeu. Toate  
 c peteniile i tot poporul, cari f cuser învoiala, s'au legat s lase slobozi fiecare pe robul  
 11  
 i roaba lui, i s nu -i mai in în robie. Ei au ascultat, i le-au dat drumul. Dar mai pe  
 urm s'au r sgîndit, au luat înapoi pe robii i roabele, pe cari -i sloboziser , i i-au silit s  
 12  
 le fie iar robi i roabe. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului,  
 13  
 astfel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu am f cut un leg mînt cu p rin ii  
 14  
 vo tri, în ziua cînd i-am scos din ara Egiptului, din casa robiei i le-am zis: „Dup apte ani, fiecare din voi s lase slobod pe fratele s u evreu care i se vinde lui; ase ani s - i slujeasc , i apoi s -l la i slobod dela tine. Dar p rin ii vo tri nu M'au ascultat i n'au  
 15  
 luat aminte la Mine. Voi v'a i întors ast zi în voi în iv , a i f cut ce este bine înaintea Mea, vestind fiecare slobozenia pentru aproapele s u, i a i f cut o învoial înaintea Mea,  
 16  
 în Casa peste care este chemat Numele Meu. Dar pe urm v'a i luat vorba înd r t, i Mi-a i pîng rit Numele, luînd iar înapoi fiecare pe robii i roabele, pe cari -i sloboziser i, i -i l saser i în voia lor, i i-a i silit s v fie iar robi i roabe.``  
 17  
 „De aceea a a vorbe te Domnul: „Nu M'a i ascultat ca s vesti i slobozenia fiecare pentru fratele s u, fiecare pentru aproapele s u. Iat , Eu vestesc împotriva voastr , zice Domnul, slobozenia s biei, ciumii i foametei, i v voi face de pomin printre toate împ r iile  
 18  
 p mîntului. i pe oamenii, cari au c lcat leg mîntul Meu, cari n'au p zit îndatoririle

învoielii pe care o f cuser înaintea Mea, t ind un vi el în dou i trecînd printre cele dou  
<sup>19</sup>  
 jum t i ale lui, i anume pe c peteniile lui Iuda i pe c peteniile Ierusalimului, pe  
 famenii dreg tori, pe preo i, i pe tot poporul rii, cari au trecut printre buc ile vi elului,  
<sup>20</sup>  
 îi voi da în mînile vr jma ilor lor, în mînile celor ce vor s le ia via a, i trupurile lor  
 moarte vor sluji ca hran p s rilor cerului i fiarelor cîmpului. <sup>21</sup> Dar pe Zedechia, împ ratul  
 lui Iuda, i pe c peteniile lui, îi voi da în mînile vr jma ilor lor, în mînile celor ce vor s le  
 ia via a, în mînile o tirii împ ratului Babilonului, care a plecat dela voi! <sup>22</sup> Iat , voi da  
 porunc , zice Domnul, i -i voi aduce înapoi împotriva cet ii acesteia; o vor bate, o vor lua,  
 i o vor arde cu foc. i voi preface cet ile lui Iuda într'un pustiu f r locuitori.``

### Chapter 35

<sup>1</sup>  
 Cuvîntul rostit c tre Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia,  
 împ ratul lui Iuda, sun astfel: <sup>2</sup> „Du-te la casa Recabi ilor, vorbe te cu ei, i adu -i în Casa  
 Domnului, în una din chilii i d -le s bea vin!`` <sup>3</sup> Am luat pe Iazania, fiul lui Ieremia, fiul  
 lui Habazinia, pe fra ii s i, pe to i fiii s i, i toat casa Recabi ilor, <sup>4</sup> i i-am dus la  
 Casa Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, lîng chilia  
 c peteniilor, deasupra chiliei lui Maaseia, fiul lui alum, u ierul. <sup>5</sup> Am pus înaintea fiilor casei  
 Recabi ilor ni te vase pline cu vin, i pahare, i le-am zis: „Be i vin!`` <sup>6</sup> Dar ei au r spus:  
 „Noi nu bem vin! C ci Ionadab, fiul lui Recab, tat l nostru, ne -a dat urm toarea porunc :  
<sup>7</sup>  
 „S nu be i niciodat vin, nici voi, nici fiii vo tri; i nici s nu zidi i case, s nu  
 sem na i nicio s mîn , s nu s di i vii, nici s nu st pîni i vii, ci toat via a  
 voastr s locui i în corturi, ca s tr i i mult vreme în ara, în care sînte i str ini.``  
<sup>8</sup>  
 Astfel, noi ascult m tot ce ne -a poruncit Ionadab, fiul lui Recab, tat l nostru; nu bem vin toat  
<sup>9</sup>  
 via a noastr , nici noi, nici nevestele noastre, nici fiii, nici ficele noastre; nu zidim nici case  
 ca locuin e pentru noi, i nu st pînim nici vii, nici ogoare, nici p mînturi îns mîn ate:  
<sup>10</sup>  
 ci locuim în corturi, i urm m i împlinim tot ce ne -a poruncit tat l nostru Ionadab. <sup>11</sup> Cînd  
 s'a suit îns Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, împotriva rii acesteia, am zis: „Haidem,  
 s fugim la Ierusalim, de oastea Haldeilor i de oastea Siriei.`` A a se face c acum locuim la  
 Ierusalim.`` <sup>12</sup> Atunci Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: <sup>13</sup> „A a vorbe te Domnul  
 o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Du-te i spune oamenilor lui Iuda i locuitorilor Ierusalimului:



„Nu voi i s lua i înv tur ca s asculta i de cuvintele Mele? zice Domnul.

14

„Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care a poruncit fiilor s i s nu bea vin, sînt p zite; c ci ei nu beau vin pîn în ziua de azi, i ascult astfel de porunca tat lui lor. Iar Eu v'am

vorbit, i de vreme i tîrziu, i nu M'a i ascultat! 15 V'am trimes pe to i slujitorii Mei proorocii, i-am trimes într'una la voi, s v spun : „Întoarce i-v fiecare dela calea voastr cea rea, îndrepta i-v faptele, nu merge i dup al i dumnezei, ca s le sluji i, i ve i r mînea în ara, pe care v'am dat -o vou i p rin ilor vo tri! Dar voi n'a i luat aminte

i nu M'a i ascultat. 16 Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, p zesc porunca pe care le -a dat -o

tat l lor, îns poporul acesta nu M'ascult !`` 17 „De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi aduce peste Iuda i peste to i locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile, pe cari, le-am vestit cu privire la ei, pentruc le-am vorbit i nu M'au ascultat,

18 pentruc i-am chemat i n'au r spus!`` - i Ieremia a zis casei Recabi ilor: „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentruc a i ascultat de poruncile tat lui vostru Ionadab, pentruc a i p zit toate orînduirile lui i a i f cut tot ce v'a poruncit el;

19

pentru aceasta, a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodat de urma i cari s stea înaintea Mea!`

## Chapter 36

1 În al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, urm torul cuvînt a fost rostit c tre Ieremia din partea Domnului: 2 „Ia un sul de carte, i scrie în ea toate cuvintele, pe cari i le-am spus cu privire la Israel i cu privire la Iuda, i cu privire la toate neamurile, din

ziua cînd i-am vorbit, pe vremea lui Iosia, pîn în ziua de azi! 3 Poate c dac va auzi casa lui Iuda tot r ul pe care am de gînd s i -l fac, se vor întoarce fiecare dela calea lor cea rea, i

le voi ierta astfel nelegiuirea i p catul.`` 4 Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; i Baruc a scris într'o carte dup cum spunea Ieremia, toate cuvintele pe cari le spusese lui Ieremia Domnul.

5

Apoi Ieremia a dat urm toarea porunc lui Baruc: „Eu sînt închis, i nu pot s merg la Casa

Domnului. 6 De aceea, du-te tu însu i, i cite te din carte ce ai scris în ea dup spusele mele, i anume, cuvintele Domnului, cite te-le în auzul poporului, în Casa Domnului, în ziua postului:

s le cite ti i în auzul tuturor acelora din Iuda, cari vor veni din cet ile lor. 7 Poate c se vor smeri cu rug ciuni înaintea Domnului, i se vor întoarce fiecare dela calea sa cea rea. C ci

mare este mînia i urgia, cu care a amenin at Domnul pe poporul acesta!`<sup>8</sup> Baruc, fiul lui Neriia, a f cut tot ce -i poruncise proorocul Ieremia, i a citit din carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului.<sup>9</sup> În al cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, în luna a noua, au chemat la un post înaintea Domnului pe tot poporul Ierusalimului i pe tot poporul venit din cet ile lui Iuda la Ierusalim.<sup>10</sup> Atunci Baruc a citit din carte cuvintele lui Ieremia, în auzul întregului popor, în Casa Domnului, în chilia lui Ghemaria, fiul lui afan, logof tul, în curtea de sus, la intrarea por ii celei noi a Casei Domnului.<sup>11</sup> Îns Mica, fiul lui Ghemaria, fiul lui afan, auzind toate cuvintele Domnului cuprinse în carte,<sup>12</sup> s'a pogorît la casa împ ratului, în odaia de scris a logof tului, unde st teau toate c peteniile, logof tul Eli ama, Delaia, fiul lui emeia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui afan, Zedechia, fiul lui Hanania, i toate celelalte c petenii.<sup>13</sup> i Mica le -a spus toate cuvintele pe cari le auzise, cînd citea Baruc în carte, în auzul poporului.<sup>14</sup> Atunci toate c peteniile au trimes la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui elemia, fiul lui Cu i, s -i spun : „Ia în mîn cartea din care ai citit, în auzul poporului, i vino!` Baruc, fiul lui Neriia, a luat cartea în mîn , i s'a dus la ei.<sup>15</sup> Ei i-au zis: „ezi i cite te -o în auzul nostru.` Astfel Baruc a citit -o în auzul lor.<sup>16</sup> Cînd au auzit ei toate cuvintele, s'au uitat cu groaz unii la al ii, i au zis lui Baruc: „Vom spune împ ratului toate cuvintele acestea.`<sup>17</sup> i au mai pus lui Baruc urm toarea întrebare: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea dup spusele lui!`<sup>18</sup> Baruc le -a r spus: „El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, i eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneal .`<sup>19</sup> C peteniile au zis lui Baruc: „Du-te de te ascunde, tu i Ieremia, ca s nu tie nimeni unde sînte i.`<sup>20</sup> Ei s'au dus apoi la împ ratul în curte, l sînd cartea în odaia de scris a logof tului Eli ama, i au spus toate cuvintele din ea în auzul împ ratului.<sup>21</sup> Împ ratul a trimes pe Iehudi s ia cartea, Iehudi a luat -o din odaia logof tului Eli ama, i a citit -o în auzul împ ratului i în auzul tuturor c peteniilor cari st teau împrejurul împ ratului.<sup>22</sup> Împ ratul edea în casa de iarn , -c ci era în luna a noua- i înaintea lui era un foc de c rbuni aprin i.<sup>23</sup> Dup ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împ ratul a t iat cartea cu briceagul logof tului, i a aruncat -o în j ratecul de c rbuni, unde a fost ars de tot.<sup>24</sup> Împ ratul i to i slujitorii lui, cari au auzit toate cuvintele acelea, nu s'au sp imîntat i nu i-au sfî iat hainele.<sup>25</sup> Elnatan, Delaia i Ghemaria st ruiser de împ rat s nu ard cartea; dar el nu i -a ascultat.<sup>26</sup> Ci împ ratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împ ratului, lui Seraia, fiul lui Azriel, i lui elemia, fiul lui Abdel,

s pun mîna pe logof tul Baruc i pe proorocul Ieremia. Dar Domnul i -a ascuns. <sup>27</sup> Dup ce  
a ars împ ratul cartea, care cuprindea cuvintele, pe cari le scrisese Baruc dup spusele lui Ieremia,  
cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Ieremia: <sup>28</sup> „Ia din nou o alt carte, i scrie în ea toate  
cuvintele, cari erau în cea dintîi carte, pe care a ars -o Ioiachim, împ ratul lui Iuda. <sup>29</sup> i despre  
Ioiachim, împ ratul lui Iuda, spune: ,A a vorbe te Domnul: ,Tu ai ars cartea aceasta, zicînd:  
,Pentru ce ai scris în ea cuvintele acestea: ,Împ ratul Babilonului va veni, va nimici ara aceasta,  
i va nimici din ea oamenii i dobitoacele? <sup>30</sup> Deaceea, a a vorbe te Domnul despre Ioiachim,  
împ ratul lui Iuda: ,Nici unul din ai lui nu va edea pe scaunul de domnie al lui David. Trupul  
lui mort va fi l sat la c ldur ziua i la frig noaptea. <sup>31</sup> Îl voi pedepsi, pe el, s mîn a lui,  
i pe slujitorii lui, pentru nelegiuirea lor, i voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului i  
peste oamenii lui Iuda, toate nenorocirile cu cari i-am amenin at, f r ca ei s fi vrut s M  
asculte! <sup>32</sup> Ieremia a luat o alt carte i a dat -o lui Baruc, fiul lui Neriia, logof tul. Baruc a  
scris în ea, dup spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim,  
împ ratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adugate la ea.

### Chapter 37

<sup>1</sup> În locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim a început s domneasc Zedechia, fiul lui Iosia. El a  
fost pus împ rat în ara lui Iuda de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. <sup>2</sup> Dar nici el, nici  
slujitorii lui, nici poporul din ar , n'au ascultat cuvintele, pe cari le -a rostit Domnul prin  
proorocul Ieremia. <sup>3</sup> Împ ratul Zedechia a trimes pe Iucal, fiul lui Ielemia, i pe Iefania, fiul  
lui Maaseia, preotul, la proorocul Ieremia, s -i spun ; „Mijloce te pentru noi la Domnul,  
Dumnezeul nostru. <sup>4</sup> Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu -l aruncaser înc în  
temni . <sup>5</sup> Oastea lui Faraon ie ise din Egipt; i Haldeii, cari împresurau Ierusalimul, cînd  
auziser vestea aceasta, plecaser din Ierusalim. <sup>6</sup> Atunci cuvîntul Domnului a vorbit proorocului  
Ieremia astfel: <sup>7</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Iat ce s spune i  
împ ratului lui Iuda, care v'a trimes la Mine s M întreba i: ,Iat c oastea lui Faraon,  
care pornise s v ajute, se întoarce în ara ei, în Egipt; <sup>8</sup> iar Haldeii se vor întoarce, vor bate  
iar cetatea aceasta, o vor lua, i o vor arde cu foc. <sup>9</sup> „A a vorbe te Domnul: ,Nu v  
în ela i, zicînd: ,Haldeii se vor dep rta dela noi! <sup>10</sup> C ci nu se vor dep rta! i chiar dac

a i bate toat oastea Haldeilor, cari se r zboiesc cu voi, chiar dac n'ar mai r mînea din ei decît vreo cî iva oameni r ni i, tot s'ar ridica fiecare din cortul lui, i ar arde cetatea aceasta cu foc.` 11 Pe cînd se dep rtase oastea Haldeilor de Ierusalim, de frica oastei lui Faraon, 12 Ieremia a vrut s ias din Ierusalim, ca s se duc în ara lui Beniamin, i s scape din mijlocul poporului. 13 Cînd a ajuns îns la poarta lui Beniamin, c pitanul str jerilor, numit Ireia, fiul lui elemia, fiul lui Hanania, era acolo, i a pus mîna pe proorocul Ieremia, zicînd: „Tu vrei s treci la Haldei!” 14 Ieremia a r spus: „Nu este adev rat! Nu vreau s trec la Haldei!” Dar Ireia n'a vrut s -l cread , ci a apucat pe Ieremia i l -a dus înaintea c peteniilor. 15 C peteniile, mîniate pe Ieremia, l-au lovit, i l-au aruncat în temni în casa logof tului Ionatan, c ci o pref cuser în temni . 16 A a intrat Ieremia în temni i în gherl , unde a stat mult vreme. 17 Împ ratul Zedechia a trimes s -l aduc , i l -a întrebat în tain la el acas . El a zis: „Ai vreun cuvînt din partea Domnului?” Ieremia a r spus: „Da`. i a a d ugat: „Vei fi dat în mîinile împ ratului Babilonului!” 18 Ieremia a mai spus împ ratului Zedechia: „Cu ce am p c tuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor t i, i împotriva poporului acestuia, de m'a i aruncat în temni ? 19 i unde sînt proorocii vo tri, cari v prooroceau, i ziceau: „Împ ratul Babilonului nu va veni împotriva voastr , nici împotriva rii acesteia?” 20 Acum ascult , te rog, împ rate, domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rug min ile mele! Nu m trimete iar în casa logof tului Ionatan, ca nu cumva s mor acolo!” 21 Împ ratul Zedechia a poruncit s p zeasc pe Ieremia în curtea temni ei, i s -i dea în fiecare zi o pîne din uli a brutarilor, pîn s'a sfîr it toat pînea din cetate. Astfel Ieremia a r mas în curtea temni ei.

### Chapter 38

1 efatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pa hur, Iucal, fiul lui elemia, i Pa hur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele, pe cari le spunea Ieremia întregului popor, zicînd: 2 „A a vorbe te Domnul: „Cine va r mînea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de cium ; dar cine va ie i i se va duce la Haldei, va sc pa cu via , va avea ca prad via a lui, i va tr i. 3 A a vorbe te Domnul: „Cetatea aceasta va fi dat în mîna o tirii împ ratului Babilonului, i o va lua!” 4 Atunci c peteniile au zis împ ratului: „Omul acesta ar trebui omorît! C ci moaie inima oamenilor de r zboi cari au mai r mas în cetatea aceasta, i a întregului

popor, înîndu-le asemenea cuvînt ri; omul acesta nu urm re te binele poporului acestuia,

i nu -i vrea de cît nenorocirea.`` <sup>5</sup> Împ ratul Zedechia a r spus: „Iat -l c este în mînile

voastre; c ci împ ratul nu poate nimic împotriva voastr !`` <sup>6</sup> Atunci ei au luat pe Ieremia, i l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împ ratului, care se afla în curtea temni ei, i au pogorît în ea pe Ieremia cu funii. În groap nu era ap , dar era noroi; i Ieremia s'a afundat în noroi.

<sup>7</sup> Ebed-Melec, Etiopianul, famen-dreg tor la curtea împ ratului, a auzit c Ieremia fusese aruncat

în groap . Împ ratul st tea la poarta lui Beniamin. <sup>8</sup> Ebed-Melec a ie it din casa împ ratului,

i a vorbit împ ratului astfel: <sup>9</sup> „Împ rate, domnul meu, oamenii ace tia au f cut r u de s'au purtat a a cu proorocul Ieremia, aruncîndu -l în groap ; are s moar de foame acolo

unde este, c ci în cetate nu este pîne!`` <sup>10</sup> Împ ratul a dat urm toarea porunc lui Ebed-Melec, Etiopianul: „Ia de aici treizeci de oameni cu tine, i scoate din groap pe proorocul Ieremia,

pîn nu moare!`` <sup>11</sup> Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia, i s'a dus la casa împ ratului, într'un loc dedesuptul vistieriei; a luat de acolo ni te petece de haine purtate i ni te tren e

de haine vechi, i le -a pogorît lui Ieremia în groap , cu ni te funii. <sup>12</sup> Ebed-Melec, Etiopianul, a zis lui Ieremia: „Pune aceste petece purtate i aceste tren e supt subsiori, supt funii.`` i

Ieremia a f cut a a. <sup>13</sup> Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, i l-au scos afar din groap .

Ieremia a r mas în curtea temni ei. <sup>14</sup> Împ ratul Zedechia a trimes dup proorocul Ieremia, i l -a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. i împ ratul a zis lui Ieremia: „Am s

te întreb ceva, s nu-mi ascunzi nimic!`` <sup>15</sup> Ieremia a r spus lui Zedechia: „Dac i -l voi

spune, m vei omorî; iar dac - i voi da un sfat, nu m vei asculta.`` <sup>16</sup> Împ ratul Zedechia a jurat în tain lui Ieremia, i a zis: „Viu este Domnul, care ne -a dat via a, c nu te voi omorî

i nu te voi l sa în mînile oamenilor acestora, cari vor s - i ia via a!`` <sup>17</sup> Ieremia a zis atunci lui Zedechia: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu o tirilor, Dumnezeu lui Israel: „Dac te vei supune c peteniilor împ ratului Babilonului, vei sc pa cu via , i nici cetatea aceasta

nu va fi ars cu foc, iar tu vei tr i împreun cu casa ta. <sup>18</sup> Dar dac nu te vei supune c peteniilor împ ratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dat în mînile Haldeilor, cari o vor

arde cu foc; iar tu nu vei sc pa din mînile lor!`` <sup>19</sup> Împ ratul Zedechia a zis lui Ieremia: „M tem de Iudeii cari au trecut la Haldei; m tem s nu m dea în mînile lor, i s m

batjocoreasc .`` <sup>20</sup> Ieremia a r spus: „Nu te vor da.`` Ascult glasul Domnului în ce- i spun,

c ci o vei duce bine, i vei sc pa cu via . <sup>21</sup> Dar dac nu vrei s ie i, iat ce mi -a

22 descoperit Domnul: „Toate nevestele cari au mai r mas în casa împ ratului lui Iuda, vor fi  
 luate de c peteniile împ ratului Babilonului, i vor zice j lind: „Prietenii t i cei buni te-au  
 în elat i te-au înduplecat; dar când i s'au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!` 23 Toate  
 nevestele tale i copiii t i vor fi lua i de Haldei; i nu vei sc pa de mânile lor, ci vei fi prins  
 de mâna împ ratului Babilonului, i cetatea aceasta va fi ars cu foc.` 24 Zedechia a zis lui  
 Ieremia: „S nu tie nimeni nimic din cuvintele acestea, i nu vei muri! 25 Dar dac vor auzi  
 c peteniile c i-am vorbit, i dac vor veni i- i vor zice: „Spune-ne ce ai spus  
 împ ratului, i ce i-a spus împ ratul, nu ne ascunde nimic, i nu te vom omorî, - 26 s  
 le r spunzi: „Am rugat pe împ rat s nu m trimeat iar , în casa lui Ionatan, ca nu cumva  
 s mor acolo!` 27 Toate c peteniile au venit la Ieremia i l-au întrebat. El le -a r spus  
 întocmai cum poruncise împ ratul. Ei au t cut atunci, i au plecat, c ci nimeni n'auzise nimic.  
 28 Ieremia îns a r mas în curtea temni ei pîn în ziua lu rii Ierusalimului.`

## Chapter 39

1 Ierusalimul a fost luat. În al nou lea an al lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, în luna a zecea,  
 a venit Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, cu toat o tiera lui înaintea Ierusalimului, i  
 l -a împresurat; 2 iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au  
 p truns în cetate. 3 Atunci au înaintat toate c peteniile împ ratului Babilonului, i au cuprins  
 poarta dela mijloc. Erau: Nergal- are er, Samgar-Nebu, Sarsechim, c petenia famenilor  
 dreg tori, Nergal- are er, c petenia magilor, i toate celelalte c petenii ale împ ratului  
 Babilonului. 4 Zedechia, împ ratul lui Iuda, i to i oamenii de r zboi, cum i-au v zut, au  
 fugit, i au ie it noaptea din cetate, pe drumul gr dinii împ ratului, pe poarta dintre cele dou  
 ziduri, i au apucat pe drumul câmpiei. 5 Dar oastea Haldeilor i -a urm rit, i a ajuns pe Zedechia  
 în câmpiile Ierihonului. L-au luat, i l-au dus la Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, la Ribla,  
 în ara Hamatului; el a dat o hot rîre împotriva lui. 6 Împ ratul Babilonului a pus s junghie  
 la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreun cu to i mai marii lui Iuda. 7 Apoi a pus s  
 scoat ochii lui Zedechia, i a pus s -l lege cu lan uri de aram , ca s -l duc la Babilon.  
 8 Haldeii au ars cu foc casa împ ratului i casele poporului, i au d rîmat zidurile Ierusalimului.  
 9 Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat robi la Babilon, pe aceia din popor cari r m seser

în cetate, pe cei ce se supuseser lui, i pe r m i a poporului. <sup>10</sup> Dar Nebuzaradan,  
 c petenia str jerilor, a l sat în ara lui Iuda pe unii din cei mai s raci din popor, pe ceice  
 n'aveau nimic; i le -a dat atunci vii i ogoare. <sup>11</sup> Nebucadne ar, împ ratul Babilonului,  
 d duse porunca urm toare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, c petenia str jerilor:  
<sup>12</sup> „Ia -l, poart grij de el, i nu -i face niciun r u, ci f -i ce- i va cere!`` <sup>13</sup> Nebuzaradan,  
 c petenia str jerilor, Nebu azban, c petenia famenilor-dreg tori, Nergal- are er, c petenie  
<sup>14</sup>  
 magilor, i toate c peteniile împ ratului Babilonului, au trimes s aduc pe Ieremia din  
 curtea temni ei, i l-au încredin at lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, ca s -l duc  
<sup>15</sup>  
 acas . i a r mas în mijlocul poporului. Cuvântul Domnului vorbise astfel lui Ieremia, pe  
<sup>16</sup>  
 când era închis în curtea temni ei: „Du-te de vorbe te lui Ebed-Melec, Etiopianul, i spune  
 -i: „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iat , voi aduce peste cetatea aceasta  
 lucrurile, pe cari le-am vestit în r u i nu în bine; în ziua aceea ele se vor întîmpla înaintea ochilor  
<sup>17</sup>  
 t i. Dar pe tine te voi izb vi în ziua aceea, zice Domnul, i nu vei fi dat în mînile oamenilor  
<sup>18</sup>  
 de cari temi. Te voi sc pa, i nu vei c dea supt sabie, ci via a î i va fi prada ta de r zboi,  
 pentru ai avut încredere în Mine, zice Domnul.``

## Chapter 40

<sup>1</sup>  
 Iat cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, dup ce Nebuzaradan, c petenia  
 str jerilor, i -a dat drumul din Rama. Când a trimes s -l aduc , Ieremia era înc legat cu  
 lan uri, împreun cu to i prin ii de r zboi din Ierusalim i din Iuda, cari aveau s fie  
<sup>2</sup>  
 du i în Babilon. C petenia str jerilor a trimes s aduc pe Ieremia, i i -a zis: „Domnul,  
<sup>3</sup>  
 Dumnezeuul t u, a vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului acestuia; Domnul a  
 adus i a împlinit ce spusese; i lucrurile acestea vi s'au întîmplat pentru ai p c tuit  
<sup>4</sup>  
 împotriva Domnului i n'a i ascultat glasul Lui. Acum, iat , te izb vesc ast zi din lan urile,  
 pe cari le ai la mîni; dac vrei s vii cu mine la Babilon, vino, i voi îngriji de tine. Dar, dac  
 nu- i place s vii cu mine la Babilon, nu veni. Iat , toat ara este înaintea ta, du-te unde  
<sup>5</sup>  
 vei crede, i unde- i place s te duci!`` Îns fiindc el z bovea s r spund ,  
 „Întoarce-te,`` a ad ugat el, „la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, pe care l -a pus împ ratul  
 Babilonului peste cet ile lui Iuda, i r mîi cu el în mijlocul poporului; sau, du-te ori unde  
 vei vrea s te duci!`` C petenia str jerilor i -a dat merinde i daruri, i i -a dat drumul.

6  
 Ieremia s'a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mi pa, i a r mas cu el în mijlocul poporului,  
 care r m sese în ar .  
 7 Cînd au aflat toate c peteniile o tirilor cari r m seser pe  
 cîmp, cu oamenii lor, c împ ratul Babilonului a pus ca dreg tor al rii pe Ghedalia, fiul  
 lui Ahicam, i c i -a încredin at b rba ii, femeile, copii, i pe aceia din s racii rii,  
 8  
 cari nu fuseser lua i robi în Babilon, s'au dus la Ghedalia la Mi pa; i anume: Ismael, fiul  
 lui Netania, Iohan an i Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa,  
 9  
 i Iezania, fiul unui Maacatit, ei i oamenii lor. Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, le  
 -a jurat, lor i oamenilor lor, zicînd: „Nu v teme i s sluji i Haldeilor; r mîne i în ar ,  
 10  
 sluji i împ ratului Babilonului, i o ve i duce bine! Iat c eu r mîn la Mi pa, ca  
 s fiu la porunca Haldeilor, cari vor veni la noi. Voi strînge i deci vinul, poamele de var i  
 11  
 untdelemnul, pune i-le în vasele voastre, i locui i în cet ile, în cari v afla i!`` To i  
 Iudeii cari erau în ara Moabului, la Amoni i, în ara Edomului, i în toate rile, au auzit  
 c împ ratul Babilonului l sase o r m i în Iuda, i c le d duse ca dreg tor pe  
 12  
 Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan. i to i Iudeii ace tia, s'au întors din toate locurile,  
 pe unde erau împr tia i, au venit în ara lui Iuda la Ghedalia, la Mi pa, i au avut un mare  
 13  
 bel ug de vin i de poame de var . Iohan an, fiul lui Careah, i toate c peteniile o tilor  
 14  
 cari mai erau pe cîmp, au venit la Ghedalia, la Mi pa, i i-au zis: „, ti i c Baalis,  
 împ ratul Amoni ilor, a îns rcinat pe Ismael, fiul lui Netania, s te omoare?`` Dar Ghedalia,  
 15  
 fiul lui Ahicam, nu i -a crezut. i Iohan an, fiul lui Careah, a spus în tain lui Ghedalia, la  
 Mi pa: „D -mi voie s m duc s omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n'are s tie.  
 Pentru ce s te omoare el, i s se risipeasc to i cei din Iuda, cari s'au strîns la tine, i s  
 16  
 piar r m i a lui Iuda?`` Ghedalia, fiul lui Ahicam, a r spus lui Iohan an, fiul lui  
 Careah: „Nu face lucrul acesta: c ci ce spui tu despre Ismael, nu este adev rat!``

## Chapter 41

1  
 În luna a aptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Eli ama, din neamul împ ratului, a venit  
 cu mai marii împ ratului i cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mi pa. i au  
 2  
 mîncat împreun acolo, la Mi pa. Atunci Ismael, fiul lui Netania, s'a sculat cu cei zece oameni  
 de cari era înso it, i au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, i au omorît  
 3  
 astfel pe acela, pe care îl pusese împ ratul Babilonului dreg tor peste ar . Ismael a mai



omorît pe to i Iudeii, cari erau cu Ghedalia la Mi pa, i pe Haldeii, cari se aflau acolo, oameni  
 de r zboi. <sup>4</sup> A doua zi, dup omorîrea lui Ghedalia, pe cînd nimeni nu tia nimic, <sup>5</sup> au venit  
 din Sihem, din Silo i din Samaria, optzeci de oameni, cu barba ras i cu haine sfî iate, cari  
 î i f cuser t ieturi în piele; aveau daruri de mîncare i t mîie, ca s le aduc la Casa  
 Domnului. <sup>6</sup> Ismael, fiul lui Netania, le -a ie it înainte din Mi pa, i mergea plîngînd. Cînd i  
 -a întîlnit, le -a zis: „Veni i la Ghedalia, fiul lui Ahicam!” <sup>7</sup> i cînd au ajuns ei în mijlocul  
 cet ii, Ismael, fiul lui Netania, i -a junghiat i i -a aruncat în groap , cu ajutorul oamenilor,  
 cari -l înso eau. <sup>8</sup> Dar s'au g sit printre ei zece oameni cari au zis lui Ismael: „Nu ne omorî,  
 c ci mai avem merinde ascunse în cîmp: grîu, orz, untdelemn i miere!” Atunci el i -a cru at,  
 i nu i -a omorît împreun cu fra ii lor. <sup>9</sup> Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte  
 ale oamenilor pe cari i -a ucis, afar de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o f cuse  
 împ ratul Asa, cînd se temeaa de Bae a, împ ratul lui Israel; groapa aceasta a umplut -o Ismael,  
 fiul lui Netania, cu cei uci i. <sup>10</sup> Ismael a luat prin i de r zboi pe toi ceice mai r m seser  
 la Mi pa din popor, pe fiicele împ ratului i pe to i aceia din popor, cari locuiau acolo, i  
 pe cari -i încredin ase Nebuzaradan, c petenia str jerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael  
 fiul lui Netania, i -a luat prin i de r zboi, i a plecat ca s treac la Amoni. <sup>11</sup> Dar Iohanau,  
 fiul lui Careah, i toate c peteniile o tirilor, cari erau cu el, au fost în tiin a i de tot r ul,  
 pe care -l f cuse Ismael, fiul lui Netania. <sup>12</sup> Au luat pe to i oamenii, i au pornit s bat pe  
 Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au g sit lîng apele cele mari ale Gabaonului. <sup>13</sup> Cînd a v zut  
 tot poporul, care era cu Ismael, pe Iohanau, fiul lui Careah, i pe toate c peteniile o tirilor, cari  
 erau cu el, s'a bucurat; <sup>14</sup> i tot poporul, pe care -l luase Ismael din Mi pa, s'a întors i a venit  
 de s'a unit cu Iohanau, fiul lui Careah. <sup>15</sup> Dar Ismael, fiul lui Netania, a sc pat de Iohanau cu opt  
 oameni, i s'a dus la Amoni. <sup>16</sup> Iohanau, fiul lui Careah, i toate c peteniile o tirilor, cari  
 erau cu el, au luat toat r m i a poporului, pe care l-au izb vit din mînile lui Ismael, fiul  
 lui Netania, cînd îl ducea din Mi pa, dup ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. i anume  
 pe oamenii de r zboi, pe femei, pe copii, pe famenii-dreg tori, pe cari i -a adus Iohanau înapoi  
 din Gabaon. <sup>17</sup> Au pornit, i s'au oprit la hanul lui Chimham lîng Betleem, ca s plece apoi  
 în Egipt, <sup>18</sup> departe de Haldei, de cari se temeau, pentru c Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe  
 Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care -l pusese împ ratul Babilonului dreg tor peste ar .

## Chapter 42

<sup>1</sup> Toate c peteniile o tilor, Iohanana, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, i tot poporul  
 dela cel mai mic pîn la cel mai mare, au înaintat, <sup>2</sup> i au zis proorocului Ieremia: „Fie bine  
 primit înainte ta rug mintea noastr ! Mijloce te pentru noi la Domnul, Dumnezeul t u,  
 pentru to i cei ce au mai r mas, c ci eram mul i, dar am mai r mas numai un mic num r,  
 cum bine vezi tu însu i cu ochii t i. <sup>3</sup> Binevoiasc Domnul, Dumnezeul t u, s ne arate  
 drumul pe care trebuie s mergem i s ne spun ce avem de f cut!`` <sup>4</sup> Proorocul Ieremia  
 le -a zis: „Am auzit! Iat c m voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, dup cererea voastr ,  
 i v voi face cunoscut, fr s v ascund ceva, tot ce v va r spunde Domnul!`` <sup>5</sup> Atunci  
 ei au zis lui Ieremia: „Domnul s fie un martor adev rat i credincios împotriva noastr , dac  
 nu vom face tot ce- i va porunci Domnul, Dumnezeul t u, s ne spui! <sup>6</sup> Fie bine, fie r u, noi  
 vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la care te trimetem, ca s fim ferici i,  
 ascultînd de glasul Domnului, Dumnezeului nostru!`` <sup>7</sup> Dup zece zile, cuvîntul Domnului a  
<sup>8</sup> vorbit lui Ieremia. i Ieremia a chemat pe Iohanana, fiul lui Careah, pe toate c peteniile o tilor,  
 cari erau cu el, i pe tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, <sup>9</sup> i le -a zis: „A a  
 vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, la care m'a i trimes, s -I aduc înainte rug ciunile  
<sup>10</sup> voastre: „Dac ve i r mînea în ara aceasta, v voi face s prop i i în ea, i nu  
 v voi nimici, v voi s di i nu v voi smulge; c ci Îmi pare r u de r ul, pe care vi l-am  
<sup>11</sup> f cut! Nu v teme i de împ ratul Babilonului, de care v este fric ; nu v teme i de  
 el, zice Domnul, c ci Eu sînt cu voi, ca s v scap i s v scot dîn mîna lui. <sup>12</sup> Îi voi insufla  
<sup>13</sup> mil de voi, i se va îndura de voi, i v va l sa s locui i în ara voastr .` Dar  
 dac nu ve i asculta de glasul Domnului, Dumnezeului vostru, i dac ve i zice: „Nu vrem  
<sup>14</sup> s r mînem în ara aceasta, nu, ci vom merge în ara Egiptului, unde nu vom vedea nici  
 r zboiul, nici nu vom auzi glasul trîmbi ei, nici nu vom duce lips de pîne, i acolo vom  
<sup>15</sup> locui!` - atunci, asculta i Cuvîntul Domnului, r m i e ale lui Iuda: A a vorbe te  
 Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dac v ve i îndrepta fa a s merge i în Egipt,  
<sup>16</sup> dac v ve i duce s locui i pentru o vreme acolo, sabia de care v teme i v va  
 ajunge acolo, în ara Egiptului, foamea de care v este fric se va lipi de voi acolo în Egipt  
<sup>17</sup> i ve i muri acolo. To i ceice î i vor îndrepta fa a s mearg în Egipt ca s locuiasc  
 pentru o vreme acolo, vor muri de sabie, de foamea sau de cium ; niciunul nu va r mînea, i  
<sup>18</sup> nu va sc pa de nenorocirile, pe cari le voi aduce peste ei!`` C ci a a vorbe te Domnul

o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Cum s'a v rsat mînia i urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, a a se va v rsa urgia Mea i peste voi, dac ve i merge în Egipt; ve i fi o pricin de afurisenie, de groaz , de blestem i de ocar , i nu ve i mai vedea niciodat locul acesta!`

19

R m i e ale lui Iuda, Domnul v zice: ,Nu v duce i în Egipt!` ,B ga i bine de

20

seam c v opresc lucrul acesta ast zi.

C ci v în ela i singuri, dac m'a i trimes la Domnul, Dumnezeuul vostru, zicînd: ,Mijloce te pentru noi la Domnul, Dumnezeuul nostru,

21

f -ne cunoscut tot ce va spune Domnul, Dumnezeuul nostru, i vom face!` Eu v'am spus

ast zi; dar voi n'asculta i glasul Domnului, Dumnezeuului vostru, nici tot ce m'a îns rcinat El

22

s v spun. De aceea s ti i c ve i muri de sabie, de foamete sau de cium , în locul unde voi i s v duce i s locui i!`

### Chapter 43

1

Cînd a ispr vit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeuului lor,

toate cuvintele pe cari -l îns rcinase Domnul, Dumnzeul lor, s le spun , Azaria, fiul lui Hosea, Iohan, fiul lui Careah, i to i oamenii aceia îngîmfa i, au zis lui Ieremia: „Min i!

Nu Domnul, Dumnezeuul nostru, te -a îns rcinat s ne spui: ,Nu v duce i în Egipt ca s

3

locui i acolo pentru o vreme!` Ci Baruc, fiul lui Neriia, te a î împotriva noastr , ca s

4

ne dai în mînil Haldeilor, s ne omoare sau s ne duc robi la Babilon!` Astfel, Iohan, fiul lui Careah, toate c peteniile o tilor, i tot poporul, n'au ascultat de glasul Domnului, care

5

le porunea s r mîn în ara lui Iuda. i Iohan, fiul lui Careah, i toate c peteniile o tilor, au luat pe toate r m i ele lui Iuda, cari din împr tia i cum erau printre toate

6

neamurile, se întorseser s locuiasc în ara lui Iuda, i anume pe b rba ii, femeile, copiii, fiicele împ ratului, i pe toate sufletele, pe cari le l sase Nebuzaradan, c petenia str jerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, precum i pe proorocul Ieremia, i pe

7

Baruc, fiul lui Neriia. Au plecat dar în ara Egiptului, -c ci n'au ascultat de porunca Domnului,

8

- i au ajuns pîn la Tahpanes. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, la Tahpanes, astfel:

9

„Ia în mîn ni te pietre mari, i ascunde-le, în fa a Iudeilor, în lutul cuptorului de c r mizi

10

care este la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes. i spune Iudeilor: ,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iat , voi trimete s aduc pe robul Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre, pe cari le-am ascuns,

11  
 i î i va întinde covorul peste ele. El va veni, i va lovi ara Egiptului: va omorî pe cei  
 sorti i s moar , va duce în robie pe cei sorti i robiei, i va ucide cu sabia pe cei sorti i la  
 12  
 sabie! Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadne ar le va arde, va duce robi pe  
 idoli, se va înveli cu ara Egiptului cum se învele te p storul cu haina lui, i va ie i în pace  
 13  
 din ea. Va sf rîma stîlpîi din Bet- eme , din ara Egiptului, i va arde cu foc casele  
 dumnezeilor Egiptului.``

### Chapter 44

1  
 Iat cuvîntul spus lui Ieremia cu privire la to i Iudeii, cari locuiau în ara Egiptului, la  
 Migdol, la Tahpanes, la Nof i în ara Patros: 2  
 „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul  
 lui Israel: ,A i v zut toate nenorocirile, pe cari le-am adus asupra Ierusalimului i asupra tuturor  
 cet ilor lui Iuda: iat c ast zi ele nu mai sînt decît ni te d rîm turi, i nimeni nu mai  
 3  
 locuie te în ele, din pricina r ut ii, cu care au lucrat, ca s M mînie, ducîndu-se s  
 t mîieze i s slujeasc altor dumnezei, cari nu erau cunoscu i nici de ei, nici de voi, nici  
 4  
 de p rin ii vo tri. V'am trimes într'una pe to i slujitorii Mei proorocii, ca s v spun :  
 5  
 ,Nu face i aceste urîciuni, pe cari le ur sc.` Dar ei n'au vrut s'asculte, n'au luat aminte, nu s'au  
 6  
 întors dela r utatea lor, i n'au încetat s aduc t mîie altor dumnezei. De aceea s'a v rsat  
 urgia Mea i a izbucnit mînia Mea, i în cet ile lui Iuda i în uli ele Ierusalimului, cari  
 7  
 nu mai sînt decît ni te d rîm turi i un pustiu, cum se vede ast zi. ,Acum, a a vorbe te  
 Domnul, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Pentru ce v face i voi singuri un r u  
 atît de mare, ca s se nimiceasc din mijlocul lui Iuda b rba i, femei, copii i prunci, i  
 8  
 s nu mai r mîn nici o r m i din voi? Pentruce M mînia i voi prin lucr rile  
 mînilor voastre, aducînd t mîie altor dumnezei ai rii Egiptului, unde a i venit s locui i  
 pentru o vreme, ca s fi i nimici i i s ajunge i o pricin de blestem i de ocar printre  
 9  
 toate neamurile p mîntului? A i uitat neleguirile p rin ilor vo tri, neleguirile  
 împ ra ilor lui Iuda, neleguirile nevestelor lor, neleguirile voastre i neleguirile nevestelor  
 10  
 voastre, s vîr ite în ara lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului? Ei nu s'au smerit nici pîn  
 în ziua de azi, n'au fric , nu urmeaz Legea Mea i poruncile Mele, pe cari le-am pus înaintea  
 11  
 voastr i înaintea p rin ilor vo tri. ,De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor,  
 Dumnezeul lui Israel: ,Iat , Îmi întorc Fa a împotriva voastr , ca s v fac r u, i s

12  
nimicesc pe tot Iuda. Voi lua r m i ele lui Iuda, cari i-au îndreptat fa a ca s mearg  
în ara Egiptului, s locuiasc acolo pentru o vreme: to i vor fi nimici i, i vor c dea în  
ara Egiptului; vor fi nimici i de sabie, de foamete, dela cel mai mic pîn la cel mai mare; vor  
pieri de sabie i de foamete; i vor fi o pricin de afurisenie, de spaim , de blestem i de

13  
ocar . Voi pedepsi astfel pe ceice locuiesc în ara Egiptului, cum am pedepsit Ierusalimul,

14  
cu sabie, cu foamete i cu cium . Nu va r mînea i nu va sc pa niciunul din  
r m i ele lui Iuda, cari au venit s locuiasc pentru o vreme în ara Egiptului, cu gînd  
s se întoarc iar în ara lui Iuda, unde doresc s se întoarc iar s se a eze: nu

15  
se vor mai întoarce decît vreo cî iva, cari vor sc pa!`` To i b rba ii, cari tia u c  
nevestele lor aduceau t mîie altor dumnezei, toate femeile cari se aflau acolo în mare num r,

16  
i tot poporul care locuia în ara Egiptului, la Patros, au r spus a a lui Ieremia: „Nu te

17  
vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului. Ci voim s facem cum am  
spus cu gura noastr , i anume: s aducem t mîie împ r tesei cerului, i s -i turn m  
jertfe de b utur , cum am f cut, noi i p rin ii no tri, împ ra ii no tri i c peteniile  
noastre, în cet ile lui Iuda i în uli ele Ierusalimului. Atunci aveam pîne de ne s turam,

18  
eram ferici i, i nu treceam prin nici o nenorocire! Dar, de cînd am încetat s aducem t mîie  
împ r tesei cerului, i s -i turn m jertfe de b utur , am dus lips de toate, i am fost

19  
nimici i de sabie i de foamete...`` „De altfel, cînd aducem t mîie împ r tesei cerului  
i -i turn m jertfe de b utur , oare f r voia b rba ilor no tri îi preg tim noi turte ca

20  
s'o cinstim f cîndu -i chipul, i -i aducem jertfe de b utur ?`` Ieremia a zis atunci întregului

21  
popor, b rba ilor, femeilor i tuturor celor ce -i d duser r spusul acesta: „Nu i -a  
adus aminte Domnul, i nu I -a venit Lui în minte t mîia, pe care a i ars -o în cet ile lui  
Iuda i în uli ele Ierusalimului, voi i p rin ii vo tri, împ ra ii vo tri i c peteniile

22  
voastre, i poporul din ar ? Domnul n'a putut s mai sufere lucrul acesta, din pricina  
r ut ii faptelor voastre, din pricina urîciunilor pe cari le-a i s vîr it; i de aceea ara

23  
voastr a ajuns o paragin , un pustiu, o pricin de blestem, cum vede i ast zi. Tocmai  
pentru c a i ars t mîie i a i p c tuit împotriva Domnului, pentru c n'a i ascultat  
glasul Domnului, i n'a i p zit Legea, poruncile i înv turile Lui, tocmai pentru aceea

24  
vi s'au întîmplat aceste nenorociri, cum se vede ast zi.`` - Ieremia a mai zis întregului popor  
i tuturor femeilor: „Asculta i Cuvîntul Domnului, voi to i cei din Iuda, cari sînte i în ara

25  
Egiptului! A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Voi i nevestele voastre a i  
m rturisit cu gurile voastre i a i împlinit cu mîinile voastre ce spune i: ,Vrem s împlinim  
juruin ele pe cari le-am f cut, s aducem t mîie împ r tesei cerului, i s -i turn m

26  
jertfe de b utur !` De aceea, acum, dup ce v'a i împlinit juruin ele, i v'a i înf ptuit  
f g duin ele, asculta i Cuvîntul Domnului, voi to i cei din Iuda, cari locui i în ara  
Egiptului! ,Iat ,jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, -c Numele Meu nu va mai fi chemat  
de gura niciunua din oamenii lui Iuda, i în toat ara Egiptului niciunul nu va zice: ,Viu este

27  
Domnul, Dumnezeu!` Iat , voi veghea asupra lor ca s le fac r u i nu bine; i to i  
oamenii lui Iuda, cari sînt în ara Egiptului, cari sînt în ara Egiptului, vor fi nimici i de sabie

28  
i de foamete pîn vor pieri de tot. Aceia, în mic num r, cari vor sc pa de sabie, se vor  
întoarce din ara Egiptului în ara lui Iuda. Dar toat r m i a lui Iuda, to i cei ce au  
venit s locuiasc în ara Egiptului, vor vedea dac se va împlini Cuvîntul Meu sau al lor.`

29  
, i iat , zice Domnul, un semn, dup care ve i cunoa te c v voi pedepsi în locul  
30  
acesta, ca s ti i c vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre nenorocirea voastr.` A a  
vorbe te Domnul: ,Iat , voi da pe Faraon Hofra, împ ratul Egiptului, în mînil vr jma ilor  
lui, în mînil celor ce vor s -l omoare, cum am dat pe Zedechia, împ ratul lui Iuda, în mînil  
lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, vr jma ul s u, care voia s -l omoare.`

## Chapter 45

1  
Cuvîntul pe care l -a spus proorocul Ieremia c tre Baruc, fiul lui Neriia, cînd a scris într'o  
carte cuvintele acestea, dup spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia,  
împ ratul lui Iuda, sun astfel: 2  
,,A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre tine,  
3  
Baruc: ,Tu zici: ,Vai de mine! c ci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc  
4  
puterile suspinînd, i nu g sesc odihn !` Spune -i: ,A a vorbe te Domnul: ,Iat c ce  
5  
am zidit, voi d rîma; ce am s dit, voi smulge, i anume ara aceasta. i tu umbli dup  
lucruri mari? Nu umbli dup ele! C ci iat , voi aduce nenorocirea peste orice f ptur , zice  
Domnul, dar ie î i voi da ca prad de r zboi via a ta, în toate locurile unde vei merge.`

## Chapter 46

1  
Cuvîntul Domnului spus proorocului Ieremia asupra neamurilor: 2  
asupra Egiptului, împotriva  
oastei lui Faraon Neco, împ ratul Egiptului, care era lîng rîul Eufratului, la Carchemi , i  
care a fost b tut de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim,

fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda: <sup>3</sup> „Preg ti i scutul i pav za, i merge i la lupt ;  
<sup>4</sup> înh ma i caii, i înc leca i, c l re i; ar ta i-v cu coifurile voastre, lustrui i-v  
 suli ele, îmbr ca i-v cu plato a!... <sup>5</sup> Ce v d? Li -i fric , dau înapoi; vitejii lor sînt  
 b tu i; fug f r s se mai uite înapoi... Groaza se r spînde te în toate p r ile-zice  
 Domnul. - <sup>6</sup> Cel mai iute nu scap prin fug , cel mai viteaz nu poate sc pa! La miaz -noapte,  
 pe malurile Eufratului, se clatin i cad! <sup>7</sup> Cine este acela care înainteaz ca Nilul, i ale  
 c rui ape se rostogolesc ca rîurile? <sup>8</sup> Este Egiptul. El se umfl ca Nilul, i apele lui se rostogolesc  
 ca rîurile. El zice: „M voi sui, voi acoperi ara, voi nimici cet ile i pe locuitorii lor.  
<sup>9</sup> Sui i-v , cai! N pusti i-v , car ! S ias vitejii, cei din Etiopia i din Put, cari mînuiesc  
 scutul, i cei din Lud, cari mînuiesc i întind arcu! <sup>10</sup> Aceast zi este a Domnului, Dumnezeului  
 o tirilor; este o zi de r zbnare, în care Se r zbn El pe vr jma ii S i. Sabia m nînc ,  
 se satur , i se îmbat cu sîngele lor. C ci Domnul, Dumnezeul o tirilor, are o jertf în  
 ara dela miaz -noapte, pe malurile Eufratului. <sup>11</sup> Suie-te în Galaad, i adu leac alin tor,  
 fecioar , fiica Egiptului! Degeaba întrebui ezi atîtea leacuri, c ci nu este vindecare pentru  
<sup>12</sup> tine! Neamurile aud ru inea ta, i este plin p mîntul de strig tele tale; c ci r zboinicii  
 se poticnesc unul de altul, cad cu to ii laolalt .` <sup>13</sup> Iat cuvîntul spus de Domnul c tre  
 proorocul Ieremia, despre venirea lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, ca s loveasc  
 ara Egiptului: <sup>14</sup> „Da i de tire în Egipt, da i de veste la Migdol, i vesti i la Nof i la  
 Tahpanes! Zice i: „Scoal -te, preg te te-te, c ci sabia m nînc în jurul t u! <sup>15</sup> Pentruce  
 i-au c zut vitejii t i? Nu pot s în piept, c ci Domnul îi r stoarn ! <sup>16</sup> El face pe  
 mul i s se poticneasc ; cad unul peste altul, i zic: „Haidem s ne întoarcem la poporul  
 nostru, în ara noastr de na tere, departe de sabia nimicitorului!` <sup>17</sup> Acolo strig : „Faraon,  
 împ ratul Egiptului, nu este decît un pustiu, c ci a l sat s treac clipa potrivit .` <sup>18</sup> „Pe  
 via a Mea!` zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor: „Ca Taborul printre mun i,  
 cum înainteaz Carmelul în mare, a a va veni. <sup>19</sup> F - i calabalîcul pentru robie, locuitoare,  
 fiica Egiptului! C ci Noful va ajunge un pustiu, va fi pustiit i nu va mai avea locuitori. <sup>20</sup> Egiptul  
 este o juncan foarte frumoas ... Nimicitorul vine dela miaz noapte peste ea... <sup>21</sup> Simbria ii  
 lui deasemenea sînt ca ni te vi ei îngr a i în mijlocul lui. Dar i ei dau dosul, fug to i  
 f r s poat ine pept. C ci vin peste ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor! <sup>22</sup> I se

aude glasul ca fîiitul unui arpe! Cîci ei înainteaz cu o o tire, i vin cu topoare împotriva  
 lui, ca ni te t ietori de lemne.``<sup>23</sup> „T ia i -i p durea, zice Domnul, m car c este f r  
 cap t! C ci sînt mai mul i decît l custele, i nu -i po i num ra!<sup>24</sup> Fiica Egiptului este  
 acoperit de ru ine, i este dat în mînile poporului dela meaz -noapte.<sup>25</sup> Domnul o tirilor,  
 Dumnezeul lui Israel, zice: „Iat , voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon i Egiptul, pe dumnezeii  
 i împ ra ii lui, pe Faraon i pe cei ce se încred în el.<sup>26</sup> Îi voi da în mînile celor ce vor s  
 -i omoare, în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i în mînile slujitorilor lui. Dup  
 aceea, îns , Egiptul va fi locuit ca în zilele de alt dat , zice Domnul.``<sup>27</sup> „Iar tu, robul Meu  
 Iacov, nu te teme, i nu te sp imînta, Israele! C ci te voi izb vi din p mîntul dep rtat,  
 i- i voi izb vi s mîn a din ara în care este roab . Iacov se va întoarce iar , va locui  
 lini tit i f r team ; i nu -l va mai tulbura nimeni.``<sup>28</sup> „Nu te teme, robul Meu Iacov,  
 zice Domnul; c ci Eu sînt cu tine. Voi nimici toate neamurile printre cari te-am împr tiat, dar  
 pe tine nu te voi nimici; ci Te voi pedepsi cu dreptate, nu pot s te las nepedepsit.``

## Chapter 47

<sup>1</sup> Iat cuvîntul Domnului, spus proorocului Ieremia cu privire la Filistenii, înainte ca Faraon  
 s bat Gaza.<sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul: Iat , se ridic ni te ape dela miaz noapte, cresc  
 ca un rîu ie it din matc ; îneac ara i ce cuprinde ea, cetatea i locuitorii ei. ip  
 oamenii, i se bocesc to i locuitorii rii.<sup>3</sup> de trop itul copitelor cailor lui puternici, de  
 uruitul car lor lui i de scîr itul roatelor; p rin ii nu se mai întorc spre copiii lor, atît le  
 sînt de sl bite mînile,<sup>4</sup> pentru vine ziua cînd vor fi nimici i to i Filistenii, i stîrpi i  
 to i ceice slujeau ca ajutoare Tirului i Sidonului. C ci Domnul va nimici pe Filistenii,  
 r m i ele ostrovului Caftor.<sup>5</sup> Gaza a ajuns ple uv , Ascalonul pierde cu r m i a  
 v ilor lui!`` „Pîn cînd î i vei face t ieturi de jale în piele?`` -<sup>6</sup> „Ah! Sabie a Domnului, cînd  
 te vei odihni odat ? Întoarce-te în teac , opre te-te i fii lini tit !`` -<sup>7</sup> „Dar cum ar putea  
 s se odihneasc ? Cînd Domnul doar îi porunce te, i o îndreapt împotriva Ascalonului  
 i coastei m rii.``

## Chapter 48



<sup>1</sup> Asupra Moabului. „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Vai de Nebo, c ci este pustiit! Chiriataimul este acoperit de ru ine, este luat; cet uia este acoperit de ru ine i zdrobit !  
<sup>2</sup> S'a dus fala Moabului, la Hesbon i se pune la cale pieirea: ,Haidem, s -l nimicim din mijlocul neamurilor!` , i tu vei fi nimicit Madmenule, sabia va merge dup tine!  
<sup>3</sup> Se aud strig te din Horonaim: pr p d i nimicire! <sup>4</sup> Moabul este zdrobit! Chiar i cei mici ai lui strig .  
<sup>5</sup> C ci într'un plîns necurmat suie sui ul Luhitului, i se aud strig te de durere la pogorî ul Horonaimului, din pricina nimicirii!`  
<sup>6</sup> „Fugi i, sc pa i-v via a, i fi i ca un nevoia des rat în pustie!  
<sup>7</sup> C ci, pentruc te-ai încrezut în faptele i în vistieriile tale, vei fi luat i tu, i Chemo ul va merge în robie, cu preo ii i c peteniile lui.  
<sup>8</sup> Pustiitorul va intra în fiecare cetate, i nicio cetate nu va sc pa. Valea va pieri i câmpia va fi nimicit , cum a spus Domnul.  
<sup>9</sup> Da i aripi Moabului, s plece în sbor! Cet ile lui sînt pref cute în pustie, nu vor mai avea locuitori.  
<sup>10</sup> Blestemat s fie cel ce face cu neb gare de seam lucrarea Domnului, blestemat s fie celce î i opre te sabia dela m cel!  
<sup>11</sup> Moabul, era neturburat din tinere a lui, i se odihnea f r team pe drojdiile lui, nu era turnat dintr'un vas în altul, i nu era dus în robie. De aceea i s'a p strat gustul, i nu i s'a schimbat mirosul.`  
<sup>12</sup> „De aceea iat , vin zile, zice Domnul, cînd îi voi trimete oameni cari -l vor pritoci; îi vor goli vasele i vor face s -i plesneasc burdufurile.  
<sup>13</sup> Moabul va fi dat de ru ine cu Chemo , cum a fost dat de ru ine casa lui Israel cu Betel, în care î i punea încrederea.  
<sup>14</sup> Cum pute i s zice i: „Sîntem viteji, osta i gata de lupt ?`  
<sup>15</sup> „Moabul este pustiit, cet ile lui se înal în fum, floarea tinerimii lui este jungheat , zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor.`  
<sup>16</sup> „Peirea Moabului este aproape s vin , nenorocirea lui vine în graba mare.  
<sup>17</sup> Boci i -l, to i ceice -l înconjura i, to i cari -i cunoa te i numele! i zice i: ,Cum a fost sf rîmat acest puternic toiag de cîrmuire, acest toiag m re !`  
<sup>18</sup> „Pogoar -te din loca ul slavei, ezi jos pe p mîntul uscat, locuitoare, fiica Dibonului! C ci pustiitorul Moabului se suie împotriva ta, i- i nimice te cet uile.  
<sup>19</sup> Stai pe drum i pînde te, locuitoarea Aroerului! Întreab pe fugar i pe cel sc pat, i zi: ,Ce s'a întîmplat?`  
<sup>20</sup> Moabul este acoperit de ru ine, c ci este zdrobit. Geme i i striga i! Vesti i în Arnon c Moabul este pustiit!  
<sup>21</sup> A venit pedeapsa i peste ara câmpiei, peste Holon, peste Iaha , peste Mefaat,  
<sup>22</sup> peste Dibon, peste Nebo, peste

Bet-Diblataim, <sup>23</sup> peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon, <sup>24</sup> peste Cheriitot, peste  
 Bo ra, peste toate cet ile din ara Moabului, fie dep rtate, fie apropiate. <sup>25</sup> T ria Moabului  
 este frînt , i bra ul lui zdrobit, zice Domnul.`` <sup>26</sup> „Îmb ta i -l, c ci s'a seme it împotriva  
 Domnului! De aceea, pr v leasc -se Moabul în v rs tura lui, i s ajung de rîs i el!  
<sup>27</sup> N'a fost Israel de rîsul t u? A fost prins el oare printre ho i, de dai din cap, ori de cîte ori  
 vorbe ti de el? <sup>28</sup> P r si i cet ile, i locui i în stînci, locuitori ai Moabului! i fi i  
 ca porumbeii, cari î i fac cuibul pe marginea pe terilor! <sup>29</sup> Am auzit de fudulia mîndrului Moab,  
 de înfumurarea lui, de trufia lui, de seme irea lui, i de inima lui îngîmfat .`` <sup>30</sup> „Cunosc, zice  
 Domnul, înfumurarea lui, l ud ro eniile lui de arte, i faptele lui de nimic.`` <sup>31</sup> „De aceea  
 gem pentru Moab, i m j lesc pentru tot Moabul; oamenii suspin pentru cei din Chir-Heres.  
<sup>32</sup> Vie din Sibma, te plîng mai mult de cît Iaezerul; ramurile tale se întindeau dincolo de mare, se  
 întindeau pîn la marea Iaezerului; dar pustiitorul s'a aruncat peste strîngerea roadelor tale i  
 peste culesul viilor tale. <sup>33</sup> i astfel, s'a dus bucuria i veselia din cîmpiile i din ara roditoare  
 a Moabului.`` „Am secat vinul din teascuri-zice Domnul-;nimeni nu mai calc teasca cu strig te  
 de bucurie; sînt strig te de r zboi, nu strig te de bucurie. <sup>34</sup> Strig tele Hesbonului r sun  
 pîn la Eleale, i glasul lor se aude pîn la Iaha , dela oar pîn la Horonaim, pîn la  
 Eglat- eli ia; c ci i apele Nimrimului sînt pref cute în pustiu. <sup>35</sup> „Vreau s'o ispr vesc în  
 Moab, zice Domnul, cu cel ce se suie pe în l imile de jerf , i aduce t mîie dumnezeului  
 s u. <sup>36</sup> De aceea îmi j le te inima ca un fluer pentru Moab, îmi j le te inima ca un fluer  
 pentru oamenii din Chir-Heres pentruc toate avu iile pe cari le-au strîns, sînt pierdute. <sup>37</sup> C ci  
 toate capetele sînt rase, toate b rbile sînt t iate; pe toate mînile sînt t ieturi de jale, i pe coapse  
 saci.`` <sup>38</sup> „Pe toate acoperi urile Moabului i în pie e, sînt numai bocete, pentruc am sf rîmat  
 Moabul ca pe un vas f r pre , zice Domnul.`` <sup>39</sup> „Cît este de sf rîmat Moabul! Geme i!  
 Cît de ru inos întoarce Moabul spatele! Moabul ajunge astfel de rîs i de pomîn pentru to i  
 cei ce -l înconjoar . <sup>40</sup> C ci a a vorbe te Domnul: „Iat c vr jma ul sboar ca vulturul,  
 i î i întinde aripile asupra Moabului! <sup>41</sup> Cheriitotul este luat, cet uile sînt cucerite, i în  
 ziua aceea, inima vitejilor Moabului este ca inima unei femei în durerile na terii. <sup>42</sup> Astfel Moabul  
 va fi nimicuit de tot, i nu va mai fi un popor, c ci s'a seme it împotriva Domnului. <sup>43</sup> Groaza,

44  
groapa și la ul sînt peste tine, locuitor al Moabului, zice Domnul.`` „Cel ce fuge de groaz ,  
cade în groap , și cel ce se ridică din groap , se prinde în la ; cîci aduc asupra lui, asupra

45  
Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul.`` „Fugarii se opresc slei și de puteri la umbra  
Hesbonului; dar din Hesbon iese un foc, o flacăra iese din mijlocul Sihonului, și mistuie laturile

46  
Moabului și crețetul capului celor ce se flesc.`` „Vai de tine, Moabule! Poporul din  
Chemô este pierdut! Cîci fiii tăi sînt luați și prinși de război, și fiicele tale prinse de

47  
război. Dar în vremile de apoi, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Moabului, zice  
Domnul.`` Aceasta este judecata asupra Moabului.

## Chapter 49

1  
Asupra copiilor lui Amon. Așa vorbește Domnul: „N'are Israel fii? și n'are moștenitori?

2  
Atunci pînă te pînă te Malcom Gadul, și locuiește poporul lui în cetățile lui? De  
aceia, iată cîvin zile, zice Domnul, cînd voi face să răsună strigătul de război împotriva  
Rabei copiilor lui Amon. Ea va ajunge un morman de dărîmături, și satele sale vor fi arse de

3  
foc. Atunci Israel va izgoni, pe cei ce-l izgoniseră, zice Domnul.`` „Gemi, Hesbonule, cîci  
Ai este pustiit! Strigați, fiicele Rabei, îmbracă-i-vă cu saci, și bociți-vă alergînd înapoi  
și încolo dealungul zidurilor! Cîci Malcom se duce în robie, cu preoții și cetenii sale!

4  
„Ce te lauzi cu vîile?`` „Valea ta se scurge, fiicăr zvrăt, care te încredeai în vistieriile

5  
tale, și ziceai: „Cine va veni împotriva mea?`` „Iată, voi aduce groaza peste tine, zice Domnul,  
Dumnezeul oștirilor; ea va veni din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept

6  
înainte, și nimeni nu va strînge pe fugari! Dar după aceea, voi aduce înapoi pe prinșii de

7  
război ai copiilor lui Amon, zice Domnul.`` Asupra Edomului. Așa vorbește Domnul oștirilor:  
„Nu mai este în elepciune în Teman? A pierit chibzuin a dela oamenii pricepuți? S'au dus

8  
în elepciunea lor?`` „Fugiți, dați dosul, plecați în peșteri, locuitori ai Dedanului! Cîci

9  
voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea cînd îl voi pedepsi.`` „Oare, dacă ar veni niște  
culegători de struguri la tine, nu i-ai lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor?`` „Dacă ar

10  
veni niște hoși noaptea, n'ar pusti decît pînă s'ar satura! Dar Eu însumi voi despoia pe  
Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, și nu va putea să se ascundă. Copiii lui, frații lui, vecinii

11  
lui, vor pieri, și el nu va mai fi! Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi îneca în via, și îi voi duce

12 tale s se încread în Mine!`` C ci a a vorbe te Domnul: „Iat c cei ce nu trebuiau  
 s bea potirul totu i îl vor bea; i tu s r mîi nepedepsit? Nu, nu vei r mînea nepedepsit,  
 13 ci îl vei bea i tu! C ci pe Mine însumi jur, zice Domnul, c Bo ra va fi dat prad  
 pustiirii, oc rii, nimicirii i blestemului, i toate cet ile ei se vor preface în ni te  
 14 d rîm turi vecinice.`` Am auzit o veste dela Domnul, i un sol a fost trimes printre neamuri:  
 15 „Strînge i-v , i porni i împotriva ei! Scula i-v pentru r zboi! „C ci iat , te voi  
 16 face mic printre neamuri, dispre uit printre oameni. Înfumurarea ta, îngîmfarea inimii tale te  
 -a r t cit, pe tine care locuie ti în cr p turile stîncilor, i care stai pe vîrful dealurilor. Dar  
 chiar dac i-ai a eza cuibul tot atît de sus ca al vulturului, i de acolo te voi pr bu i, zice  
 17 Domnul.`` „Edomul va fi pustiit; to i cei ce vor trece pe lîng el se vor mira i vor fluera  
 18 pentru toate r nile lui. Ca i Sodoma i Gomora i cet ile vecine, cari au fost nimicite,  
 19 zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, i nimeni nu se va mai a eza acolo... Iat ,  
 vr jma ul se suie ca un leu de pe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuin ei tale  
 tari; deodat voi face Edomul s fug de acolo i voi pune peste el pe acela pe care l-am ales.  
 20 C ci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotriv ?`` „De aceea, asculta i  
 hot rîrea pe care a luat -o Domnul împotriva Edomului, i planurile, pe cari le -a f cut împotriva  
 locuitorilor din Teman: „Cu adev rat, îi vor tîrî ca pe ni te oi slabe, cu adev rat li se va pustii  
 21 locuin a! De vuietul c derii lor se cutremur p mîntul; strig tul lor se aude pîn la  
 22 marea Ro ie... Iat , ca vulturul înainteaz vr jma ul i sboar , î i întinde aripile  
 peste Bo ra, i în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca inima unei femei în durerile  
 23 na terii.`` Asupra Damascului. Hatmanul i Arpadul sînt ro i de ru ine, c ci au auzit o  
 24 veste rea i tremur ; frica lor este ca o mare înfuriat , care nu se poate potoli. Damascul  
 este topit, se întoarce s fug , îl ia groaza, îl apuc nelini tea i durerile, ca pe o femeie în  
 25 durerile na terii. - „Ah! cum nu este cru at cetatea sl vit , cetatea bucuriei mele!`` -  
 26 „De aceea tinerii ei vor c dea pe uli e, i to i b rba ii ei de r zboi vor pieri în ziua  
 27 aceea, zice domnul o tirilor.`` „Voi pune foc zidurilor Damascului, i va mistui casele  
 28 împ r te ti din ben-Hadad.`` Asupra Chedarului i împ r iilor Ha orului, pe cari  
 le -a b tut Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. A a vorbe te Domnul: „Scula i-v ,  
 29 sui i-v împotriva Chedarului, i nimici i pe fiii R s ritului! Le vor lua corturile i  
 turmele, le vor ridica pînzele, tot calabalfcul i c milele, i le vor striga: „Spaim , de jur

<sup>30</sup> împrejur! Fugi i, fugi i din toate puterile voastre, c ut i o locuin deoparte, locuitori ai Ha orului! zice Domnul: c ci Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a luat o hot rîre împotriva voastr , a f cut un plan împotriva voastr .<sup>31</sup> „Scula i-v , sui i-v împotriva unui neam lini tit, care locuie te f r team , zice Domnul; n'are nici por i, nici z voare, i locuie te singur.<sup>32</sup> C milele lor vor fi de jaf, i mul imea turmelor lor vor fi o prad . Voi risipi în toate vînturile pe ei cei ce- i rad col urile b rbii, i le voi aduce pieirea din toate p r ile, -zice Domnul. -<sup>33</sup> Ha orul va fi astfel vizuina acalilor, un pustiu pe vecie; nimeni nu va locui în el, i niciun om nu va edea în el.<sup>34</sup> Cuvîntul Domnului, care a fost spus proorocului Ieremia, asupra Elamului, la începutul domniei lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, sun astfel:<sup>35</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Iat , voi sf rîma arcul Elamului, puterea lui de c petenie.<sup>36</sup> Voi aduce asupra Elamului cele patru vînturi dela cele patru margini ale cerului, îi voi risipi în toate vînturile acestea, i nu va fi niciun popor, la care s n'ajung fugari din Elam.<sup>37</sup> Voi face ca locuitorii Elamului s tremure înaintea vr jma ilor lor, i înaintea celor ce vor s -i omoare. Voi aduce nenorociri peste ei, mînia Mea aprins , zice Domnul, i -i voi urm ri cu sabia, pîn ce îi voi nimici.<sup>38</sup> Îmi voi a eza scaunul de domnie în Elam, i -i voi nimici împ ratul i c peteniile, zice Domnul.<sup>39</sup> „Dar în zilele de apoi voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai Elamului, zice Domnul.“

## Chapter 50

<sup>1</sup> „Iat cuvîntul rostit de Domnul asupra Babilonului, asupra rii Haldeilor, prin proorocul Ieremia: <sup>2</sup> „Da i de tire printre neamuri, da i de veste i în l a i un steag! Vesti i, n'ascunde i nimic! Spune i: „Babilonul este luat! Bel este acoperit de ru ine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sînt acoperi i de ru ine, idolii lui sînt sf rîma i!<sup>3</sup> C ci împotriva lui se suie un neam dela meaz -noapte, care -i va preface ara într'o pustie, i nu va mai fi locuit : afît oamenii cît i dobitoacele fug i se duc.“<sup>4</sup> „În zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui Israel i copiii lui Iuda se vor întoarce împreun ; vor merge plîngînd i vor c uta pe Domnul, Dumnezeul lor.<sup>5</sup> Vor întreba de drumul Sionului, î i vor întoarce privirile spre el, i vor zice: „Veni i s ne alipim de Domnul, printr'un leg mînt vecinic care s nu fie uitat niciodat !“<sup>6</sup> „Poporul Meu era o turm de oi pierdute; p storii lor îi r t ceau, îi f ceau

s' cutreiere munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitându-și staulul. <sup>7</sup> Toi cei ce-i geseau  
 îi mâncau, și vrăjmașii lor ziceau: „Noi nu sîntem vinovați, fiindcă au pînă cîtuit împotriva  
 Domnului, Locașul neprihănirii, împotriva Domnului, Nădejdea prinților lor.” <sup>8</sup> „Fugi  
 din Babilon, ieși din țara Haldeilor, și merge și ca ni te așapi în fruntea turmii!  
 iată că voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara  
 dela miazănoapte; se vor înalța înălțări de băltaie împotriva lui, și vor pune stăpînire pe  
 el; sgețile lui sînt ca ale unui războinic iscusit, care nu se întoarce cu mîinile goale. <sup>10</sup> Astfel  
 va fi dat pradă jafului, Haldea, și toi cei ce o vor văd se vor sîtura de jaf, zice Domnul.”  
<sup>11</sup> „Căci voi vă bucurați și vă veseliți, cînd Mîna mea a fost moștenirea Mea! Da, s' rea  
 ca o juncană în iarbă, nechieza și ca ni te armă sari focului!” <sup>12</sup> „Mama voastră este  
 acoperită de rușine, cea care vă născuți roșie de rușine; iată, ea este coada neamurilor,  
 este un pustiu, un pînă uscat și răpădărit! <sup>13</sup> Din pricina mîniei Domnului nu va mai fi  
 locuit, și va fi o pustietate. Toi cei ce vor trece pe lîngă Babilon, se vor mira și vor fluiera  
 pentru toate războaiele lui. <sup>14</sup> Înălțări de băltaie împrejurul Babilonului, voi toți, arcașii!  
 Trageți împotriva lui, nu faceți economie de sgeți! Căci a pînă cîtuit împotriva Domnului.  
<sup>15</sup> Scoateți din toate pînă un strigăt de război împotriva lui! El întinde mîinile; temelile  
 se prăbușesc; zidurile și se surpă. Căci este războiul Domnului. Războiul pe el!  
<sup>16</sup> Faceți-i cum a făcut și el! Nimiciți cu desvîrșire din Babilon pe celce s' născuți, și  
 pe celce mînuieți secerarea la vremea secerării lui! Înaintea s'biei nimicitorului, fiecare s' se  
 întoarce la poporul său, fiecare s' fugă spre țara lui. <sup>17</sup> Israel este o oaie răzbită pe care  
 au gonit-o leii; împăratul Asiriei a mîncat-o cel dintîi; și acesta din urmă și-a zdrobit oasele,  
 acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului.” <sup>18</sup> „De aceea a vorbit Domnul oștirilor,  
 Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, cum am pedepsit  
 pe împăratul Asiriei. <sup>19</sup> Voi aduce înapoi pe Israel în pînă lui; va păși pe Carmel și pe  
 Basan, și își va potoli foamea pe muntele lui Efraim și în Galaad. <sup>20</sup> În zilele acelea, în vremea  
 aceea, -zice Domnul-se va călăta nelegiuirea lui Israel, și nu va mai fi, și pînă lui Iuda, și  
 nu se va mai găsi; căci voi ierta războiul, pe care o voi lăsa.” <sup>21</sup> „Suie-te împotriva  
 războiului de două ori răzbit, împotriva locuitorilor ei, și pedepsește-i! Urmărește-te,  
 mînuiește-te, nimicește-i! -zice Domnul- și împlinește-te în totul poruncile Mele! <sup>22</sup> Strigăte  
 de război s' sînt în țară, și pînă este mare. <sup>23</sup> Cum s' a rupt și s' a sfîrșit ciocanul

întregului p mînt! Babilonul este nimicît în mijlocul neamurilor! <sup>24</sup> i-am întins o curs , i  
 ai fost prins, Babilonule, f r s te a tep i.`` „Ai fost ajuns, apucat, pentru ai luptat  
 împotriva Domnului. <sup>25</sup> Domnul i -a deschis casa de arme, i a scos din ea armele mîniei Lui;  
 c ci aceasta este o lucrare a Domnului, Dumnezeul o tirilor, în ara Haldeilor.``  
<sup>26</sup> „P trunde i din toate p r ile în Babilon, deschide i -i grînarele, face i -le ni te mormane  
 ca ni te gr mezi de snopi, i nimici i -le. Nimic s nu mai r mîn din el! <sup>27</sup> Ucide i -i  
 to i taurii i junghia i -i! Vai de ei! C ci le -a venit ziua, vremea pedepsirii lor! <sup>28</sup> Asculta i  
 strig tele fugarilor, ale celor ce scap din ara Babilonului, ca s vesteasc în Sion r zburarea  
 Domnului, Dumnezeului nostru, r zburarea pentru Templul S u! <sup>29</sup> Chema i împotriva  
 Babilonului pe arca i, voi to i cari încorda i arcul! T b rî i în jurul lui, ca nimeni s nu  
 scape, r spl ti i -i dup faptele lui, face i -i întocmai cum a f cut i el! C ci s'a seme it  
 împotriva Domnului, împotriva Sfîntului lui Israel!`` <sup>30</sup> „De aceea, tinerii lui vor c dea pe uli e,  
 i to i oamenii lui de r zboi vor pieri în ziua aceea, zice Domnul.`` <sup>31</sup> „Iat , am necaz pe  
 tine, îngîmfatul! zice Domnul, Dumnezeul o tirilor; c ci i -a sosit ziua, vremea pedepsirii  
 tale! <sup>32</sup> Îngîmfatul acela se va poticni i va c dea, i nimeni nu -l va ridica, voi pune foc  
 cet ilor lui, i -i va mistui toate împrejurimile.`` <sup>33</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor:  
 „Copiii lui Israel i copiii lui Iuda sînt ap sa i împreun ; to i cei ce i -au dus robi îi opresc  
 i nu vor s le dea drumul. <sup>34</sup> Dar puternic este R zbun torul lor, El, al c rui Nume este  
 Domnul o tirilor. El le va ap ra pricina, ca s dea odihn rii, i s fac pe locuitorii  
 Babilonului s tremure.`` <sup>35</sup> Sabia împotriva Haldeilor! -zice Domnul, -împotriva locuitorilor  
 Babilonului, împotriva c peteniilor i în elep ilor lui! <sup>36</sup> Sabia împotriva proorocilor minciunii,  
 ca s ajung ca ni te oameni f r minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca s r mîn  
 încremeni i! <sup>37</sup> Sabia împotriva cailor i car lor lui, împotriva oamenilor de tot felul cari sînt  
 în mijlocul lui, ca s ajung ca femeile! Sabia împotriva vistierilor lui, ca s fie j fuite!  
<sup>38</sup> Seceta peste apele lui, ca s sece! C ci este o ar de idoli, i au înebunit cu idolii lor.  
<sup>39</sup> Deaceea fiarele pustiei se vor a eza acolo împreun cu acalii, i stru ii vor locui acolo;  
 nu va mai fi locuit niciodat , ci vecinic va r mînea nelocuit. <sup>40</sup> Ca i Sodoma i Gomora i  
 cet ile vecine, pe cari le -a nimicît Dumnezeu, zice Domnul, a a nu va mai fi locuit nici el,  
 i nimeni nu se va mai a eza acolo. - <sup>41</sup> Iat , vine un popor dela miaz noapte, i un neam  
 mare i ni te împ ra i puternici se ridic dela marginile p mîntului. <sup>42</sup> Poart arc i

suli , sînt necru tori i f r mil ; glasul le muge te ca marea; sînt c l ri pe cai,  
ca un om gata de lupt , împotriva ta, fiica Babilonului! <sup>43</sup> Împ ratul Babilonului aude vestea,  
<sup>44</sup> mîinile i se sl besc, i îl apuc groaza, ca durerea pe o femeie care na te... Iat ,  
vr jma ul se suie ca un leu, depe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuin ei tale  
tari; deodat îi voi izgoni de acolo, i voi pune peste ei pe acela, pe care l-am ales. C ci cine  
<sup>45</sup> este ca Mine? Cine-Mi va porunci? i care c petenie Îmi va sta împotriv ?`` Deaceea,  
asculta i hot rîrea pe care a luat -o Domnul împotriva Babilonului, i planurile pe cari le -a  
f cut El împotriva rii Haldeilor! „Cu adev rat, îi vor tîrî ca pe ni te oi slabe, cu adev rat,  
<sup>46</sup> le vor pustii locuin a. De strig tul lu rii Babilonului se cutremur p mîntul, i se aude  
un strig t de durere printre neamuri.``

## Chapter 51

<sup>1</sup> A a vorbe te Domnul: „Iat , ridic împotriva Babilonului, i împotriva locuitorilor Haldeii,  
un vînt nimicitor. <sup>2</sup> Trimet împotriva Babilonului ni te vîntur tori cari -l vor vîntura, i -i vor  
goli ara. Vor veni din toate p r ile asupra lui, în ziua nenorocirii. <sup>3</sup> S se întind arcul  
împotriva celui ce î i întinde arcul, împotriva celui ce se mîndre te în plato a lui!`` „Nu  
cru a i pe tinerii lui! Nimici i cu des vîr ire toat o tirea lui! <sup>4</sup> S cad uci i în ara  
Haldeilor, str pun i de lovituri pe uli ele Babilonului! <sup>5</sup> C ci Israelul i Iuda nu sînt  
p r si i de Dumnezeul lor, de Domnul o tirilor, i ara Haldeilor este plin de nelegiuri  
<sup>6</sup> împotriva Sfîntului lui Israel. Fugi i din Babilon, i fiecare s - i scape via a, ca nu cumva  
s pieri i în pieirea lui! C ci aceasta este o vreme de r zbunare pentru Domnul! El îi va  
<sup>7</sup> r spl ti dup faptele lui. Babilonul era în mîna Domnului un potir de aur, care îmb ta tot  
p mîntul; Neamurile au b ut din vinul lui; deaceea au fost neamurile ca într'o nebulie. <sup>8</sup> Deodat  
cade Babilonul i este zdrobit! V ita i -l, aduce i leac alin tor pentru rana lui; poate c se  
<sup>9</sup> va vindeca!`` - „Am voit s vindec m Babilonul, dar nu s'a vindecat! P r si i -l, i haidem  
fiecare în ara noastr , c ci pedeapsa lui a ajuns pîn la ceruri, i se înal pîn la nori.``  
<sup>10</sup> „Domnul scoate la lumin dreptatea pricinii noastre: veni i s istorisim în Sion lucrarea  
Domnului, Dumnezeului nostru.`` <sup>11</sup> „Ascu i i s ge ile, prinde i scuturile! Domnul a  
a î at duhul împ ra ilor Mediei, pentru c vrea s nimiceasc Babilonul; c ci aceasta



este r z bunarea Domnului, r z bunarea pentru Templul S u. <sup>12</sup> În l a i un steag împotriva zidurilor Babilonului! Înt ri i -i str jile, pune i caraule, întinde i curse! C ci Domnul a

luat o hot rîre, i aduce la îndeplinire ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului.`` <sup>13</sup> „Tu, care locuie ti lîng ape mari, i care ai vistierii nem rginite, i -a venit sfîr itul i l comia

ta a ajuns la cap t!`` <sup>14</sup> Domnul o tirilor a jurat pe Sine însu : „Da, te voi umplea de oameni

ca de ni te l custe, i vor scoate strig te de r z boi împotriva ta.`` <sup>15</sup> El a f cut p mîntul

cu puterea Lui, a întemeiat lumea cu în elepciunea Lui, a întins cerurile cu priceperea Lui. <sup>16</sup> De

glasul Lui, url apele în ceruri; El ridic norii dela marginile p mîntului, d na tere la fulgere

i ploaie, i scoate vîntul din c m rile lui. <sup>17</sup> Atunci orice om se vede cît este de prost cu

tiin a lui, orice argintar r mîne ru inat de chipurile lui cioplite; c ci idoliu lui nu sînt decît

minciun , i n'au nicio suflare în ei! <sup>18</sup> Sînt o nimica toat i o lucrare de rîs: cînd le vine

pedeapsa, pier cu des vîr ire! <sup>19</sup> Dar Cel ce este partea lui Iacov nu este ca ei; c ci El a întocmit

totul, i Israel este semin ia mo tenirii Lui: Domnul o tirilor, este Numele Lui. <sup>20</sup> „Tu Mi-ai

fost un ciocan i o unealt de r z boi. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împ r ii

prin tine. <sup>21</sup> Prin tine am sf rîmat pe cal i pe c l re ul lui; <sup>22</sup> prin tine am sf rîmat carul

i pe cel ce edea în el. Prin tine am sf rîmat pe b rbat i pe femeie; prin tine am sf rîmat

pe b trîn i pe copil; prin tine am sf rîmat pe tîn r i pe fat . <sup>23</sup> Prin tine am sf rîmat pe

p stor i turma lui; prin tine am sf rîmat pe plugar i boii lui; prin tine am sf rîmat pe

cîrmuitori i pe c peteniile lui. <sup>24</sup> Dar acum, voi r spl ti Babilonului i tuturor locuitorilor

Haldeii, tot r ul, pe care l-au f cut Sionului, supt ochii vo tri, zice Domnul.`` <sup>25</sup> „Iat , am

necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot p mîntul! Îmi voi întinde

mîna peste tine, te voi pr v li dela în l imea sfîncilor, i te voi preface într-un munte aprins.

<sup>26</sup> Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din capul unghiului cl dirii, nici pietre pentru temelii;

c ci vei fi o d rîm tur vecinic , zice Domnul... <sup>27</sup> „În l a i un steag pe p mînt!

Suna i din trîmbi printre neamuri! Preg ti i neamurile împotriva lui, chema i împotriva

lui împ r iile Araratului, Miniului i A chenazului! Pune i c petenii de oaste împotriva

lui! Face i s înainteze caii ca ni te l custe sbîrlite! <sup>28</sup> Preg ti i împotriva lui pe neamuri,

pe împ ra ii Mediei, pe cîrmuitorii lui i pe toate c peteniile lui, i toat ara supt

st pînirea lor! <sup>29</sup> Se clatin p mîntul, se cutremur ; c ci planul Domnului împotriva

Babilonului se împline te; i El va face din ara Babilonului un pustiu nelocuit. <sup>30</sup> Vitejii

Babilonului nu mai lupt , ci stau în cet ui; puterea le este sleit , i au ajuns ca ni te femei.

Vr jma ii pun foc locuin elor lor i le sf rîm z voarele! <sup>31</sup> Se întîlnesc alerg torii, se încruciaz solii, ca s vesteasc împ ratului Babilonului, c cetatea lui este luat din

toate p r ile, <sup>32</sup> c trec torile sînt luate, b l ile cu trestie sînt uscate de foc, i oamenii

de r zboi îngrozi i. <sup>33</sup> C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeu lui Israel: „Fiica Babilonului este ca o arie pe vremea cînd este c lcat cu picioarele: înc o clip , i va veni

pentru ea vremea seceri ului.” <sup>34</sup> „Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, m'a mîncat, m'a nimicit; m'a f cut ca un vas gol; m'a înghi it, ca un balaur, i -a umplut pîntecele cu ce aveam

mai scump, i m'a izgonit. <sup>35</sup> Sîlnicia f cut fa de mine i fa de carnea mea sfi iat s se întoarc asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. „Sîngele meu s cad asupra

locuitorilor Haldeii!” zice Ierusalimul. - <sup>36</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , î i voi

ap ra pricina, i te voi r zbuna! Voi seca marea Babilonului, i -i voi usca izvorul. <sup>37</sup> Babilonul va ajunge un morman de d rîm turi, o vizuin de acali, un pustiu i o batjocur , i nu

va mai avea locuitori. <sup>38</sup> Vor r cni împreun ca ni te lei, vor ipa ca ni te pui de lei. <sup>39</sup> Cînd vor fi înc lzi i de vin, le voi da s bea, i -i voi îmb ta, ca s se veseleasc , i apoi s

adoarm somnul cel de veci, ca s nu se mai scoale, zice Domnul.” <sup>40</sup> „Îi voi pogorî ca pe ni te

miei la t iere, ca pe ni te berbeci i ni te api. <sup>41</sup> Cum s'a luat e acul! Cum a fost cucerit acela a c rui slav umplea tot p mîntul! Cum a fost nimicit Babilonul din mijlocul neamurilor!

<sup>42</sup> Marea s'a în l at peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mul imea valurilor sale.

<sup>43</sup> Cet ile lui au ajuns un pustiu; un p mînt f r ap i pustiu, o ar unde nimeni nu

locuie te i pe unde niciun om nu trece. <sup>44</sup> Voi pedepsi pe Bel în Babilon, îi voi smulge din gur ce a înghi it, i neamurile nu se vor mai îng m di în el: chiar i zidul Babilonului

va c dea! <sup>45</sup> Ie i i din mijlocul lui, poporul Meu, i fiecare s - i scape via a, sc pînd

de mîni aprins a Domnului! <sup>46</sup> S nu vi se turbure inima, i nu v sp imînta i de zvonurile cari se r spîndesc în ar ; c ci anul acesta va veni un zvon, iar anul urm tor un alt zvon; în

ar va domni sîlnicia, i un st pînitor se va ridica împotriva altui st pînitor. <sup>47</sup> De aceea, iat , vin zile cînd voi pedepsi idolii Babilonului: atunci toat ara lui va fi acoperit de ru ine,

i to i mor ii lui vor c dea în mijlocul lui. <sup>48</sup> Cerurile i p mîntul cu tot ce cuprind ele, vor striga de bucurie asupra Babilonului, c ci pustiitorii se vor arunca dela meaz noapte asupra

lui, zice Domnul.” <sup>49</sup> „Chiar i Babilonul va c dea, o mor i ai lui Israel, cum a f cut i el

50  
 s cad mor ii din toat ara. Cei cari a i sc pat de sabie, pleca i, nu z bovi i!  
 Cei din p mntul dep rtat, gîndi i-v la Domnul, i Ierusalimul s fie în inimile voastre!`

51  
 - „Ne ru inam, cînd auzeam ocară; ne ascundeam fe ele de ru ine, cînd au venit ni te

52  
 str ini în sfîntul loca al Casei Domnului.` „De aceea, iat , vin zile, zice Domnul, cînd îi

53  
 voi pedepsi idolii, i în toat ara lui vor geme r ni ii. Chiar dac Babilonul s'ar în l a  
 pîn la ceruri, chiar dac ar face cu neputin de ajuns cet uile lui cele înalte, tot voi

54  
 trimete pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul`... R sun strig te din Babilon, i un mare

55  
 pr p d în ara Haldeilor. C ci Domnul pustie te Babilonul, i face s -i înceteze zarva

56  
 cea mare. Valurile pustiitorilor url ca ni te ape mari, al c ror vuiet tulburat se aude. Da,  
 pustiitorul se arunc asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sînt prin i, i li se  
 sf rîm arcurile. C ci Domnul este un Dumnezeu care r spl te te! El va da negre it

57  
 fiec ruia plata cuvenit lui! „, i anume, voi îm b ta pe voivozii i în elep ii lui, pe  
 cîrmuitorii, pe c peteniile i vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci, i nu se vor mai trezi,

58  
 zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor.` A a vorbe te Domnul o tirilor:  
 „Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, i por ile lui cele înalte vor fi arse cu foc.

59  
 Astfel popoarele muncesc degeaba, i Neamurile se trudes pentru foc!` Iat porunca, dat  
 de proorocul Ieremia, lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, cînd s'a dus la Babilon cu Zedechia,  
 împ ratul lui Iuda, în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai mare c m ra .

60  
 Ieremia a scris într'o carte toate nenorocirile, cari aveau s vin asupra Babilonului, toate

61  
 cuvintele acestea scrise asupra Babilonului. Ieremia a zis lui Seraia: „Cînd vei ajunge la Babilon,

62  
 vezi s cite ti toate cuvintele acestea, i s zici: „Doamne, Tu ai spus c locul acesta are  
 s fie nimic, i c n'are s mai fie locuit nici de oameni nici de dobitoace, ci are s ajung

63  
 un pustiu pentru totdeauna.` i cînd vei ispr vi citirea c r ii acesteia, s legi de ea o

64  
 piatr , i s'o arunci în Eufrat, i s zici: „A a va fi înecat Babilonul, i nu se va mai  
 ridica din nenorocirile, pe cari le voi aduce asupra lui; vor c rea slei i de puteri!` Pîn aici  
 sînt cuvintele lui Ieremia.

## Chapter 52

<sup>1</sup> Zedechia avea douăzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani  
 la Ierusalim. Mam -sa se chema Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna. <sup>2</sup> El a făcut ce este rău  
 înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim. <sup>3</sup> Și lucrul acesta s'a întâmplat din pricina  
 mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe cari voia să -i lepede dela  
 Fa a Lui. și Zedechia s'a răsculat împotriva împăratului Babilonului. <sup>4</sup> În al noulea an al  
 domniei lui Zedechia, în ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadne ar, împăratul Babilonului,  
 cu toată oștea lui, împotriva Ierusalimului; au tăbărit înaintea lui, și au ridicat anuri  
 de apărare de jur împrejurul lui. <sup>5</sup> Cetatea a stat împresurată pînă în anul al unsprezecelea al  
 împăratului Zedechia. <sup>6</sup> În ziua a nouă a lunii a patra, era mare foamete în cetate, și căcălele  
 rii nu mai aveau pîne de loc. <sup>7</sup> Atunci s'a făcut o sărăcie în cetate; și toți oamenii de  
 război au fugit, și au ieșit din cetate noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de  
 lîngă grădina împăratului, pe cînd înconjurau Haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe drumul  
 câmpiei. <sup>8</sup> Dar oastea Haldeilor a urmărit pe împărat, și au ajuns pe Zedechia în câmpiile  
 Ierihonului, după ce toată oștea lui se risipise dela el. <sup>9</sup> Au pus mîna pe împărat, și l-au dus  
 la împăratul Babilonului la Ribla, în țara Hamatului; și el a rostit o hotărîre împotriva lui.  
<sup>10</sup> Împăratul Babilonului a pus săjunghie pe fiii lui Zedechia în fața lui; și a pus sătaie la Ribla  
 și pe toate căpeteniile lui Iuda. <sup>11</sup> Apoi a pus săscoat ochii lui Zedechia, și a pus să-l  
 lege cu lanțuri de aram. Apoi împăratul Babilonului l-a dus la Babilon, și l-a înținat în  
 temni pînă în ziua morții lui. <sup>12</sup> În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an  
 al domniei lui Nebucadne ar, împăratul Babilonului, -a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia  
 străjerilor, care era în slujba împăratului Babilonului. <sup>13</sup> El a ars casa Domnului, casa  
 împăratului, și toate casele casele Ierusalimului; și a dat foc tuturor caselor mari. <sup>14</sup> Toată  
 oștea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, și rămășița de asemenea toate zidurile împrejurul  
 Ierusalimului. <sup>15</sup> Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat prin război o parte din cei  
 mai săraci din popor, pe aceia din popor cari rămăseser în cetate, pe cei ce se supuseser  
 împăratului Babilonului, cealaltă rămășița a mulțimii. <sup>16</sup> Totuși Nebuzaradan,  
 căpetenia străjerilor, a lăsat ca vierii și ca plugarii pe unii din cei mai săraci din țară.  
<sup>17</sup> Haldeii au sfărîmat stîlpii de aramă cari erau în casa Domnului, temeliele, marea de aramă  
 care era în Casa Domnului, și toată arama lor au dus -o în Babilon. <sup>18</sup> Au luat oalele, lopețile,  
 și itele, potirele, și tile și toate uneltele de aramă cari se făceau slujba. <sup>19</sup> Căpetenia

str jerilor a mai luat i lighenele, t mîietoarele, potirele, cenu arele, sfe nicele, ce tile i  
 paharele, tot ce era de aur i ce era de argint. <sup>20</sup> Cei doi stîlpi, marea, i cei doisprezece boi de  
 aram cari slujeau drept temelie, i cari -i f cuse împ ratul Solomon pentru Casa Domnului,  
 toate aceste unelte de aram aveau o greutate care nu se putea cînt ri. <sup>21</sup> În l imea unuia din  
 stîlpi era de optsprezece co i, i un fir de doisprezece co i îl cuprindea; era gol i gros de  
 patru degete; <sup>22</sup> deasupra lui era un coperi de aram , i în l imea unui coperi era de  
 cinci co i; împrejurul coperi ului era o re ea i rodii, toate de aram ; tot a a era i al  
 doilea stîlp, i avea i el rodii. <sup>23</sup> Erau nou zeci i ase de rodii de fiecare parte, i toate  
 rodiile dimprejurul re elei erau în num r de o sut . <sup>24</sup> C petenia str jerilor a luat pe marele  
 preot Seraia, pe efanias, al doilea preot, i pe cei trei u ieri. <sup>25</sup> i din cetate a luat pe un famen  
 care avea supt porunca lui pe oamenii de r zboi, apte oameni din ceice f ceau parte din  
 sfetnicii împ ratului i cari au fost g si i în cetate, apoi pe logof tul c peteniei o tirii,  
 care era îns rcinat s scrie la oaste poporul din ar , i asezeci de oameni din poporul  
 rii, cari se aflau în cetate. <sup>26</sup> Nebuzaradan, c petenia str jerilor, i -a luat, i i -a dus la  
 împ ratul Babilonului la Ribla. <sup>27</sup> Împ ratul Babilonului i -a lovit i i -a omorît la Ribla în  
 ara Hamatului. Astfel a fost dus rob Iuda departe de ara lui. <sup>28</sup> Iat poporul pe care l -a dus  
 Nebucadne ar în robie: în al aptelea an: trei mii dou zeci i trei de Iudei; <sup>29</sup> în al  
 optsprezecelea an al lui Nebucadne ar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci i doi de in i; <sup>30</sup> în  
 al dou zeci i treilea an al lui Nebucadne ar, Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat apte  
 sute patruzeci i cinci de Iudei; de to i: patru mii ase sute de in i. <sup>31</sup> În al treizeci i  
 aptelea an al robiei lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, în a dou zeci i cincea zi a lunii a  
 dou sprezecea, Evil-Merodac, împ ratul Babilonului, în anul întîi al domniei lui, a în l at  
 capul lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, i l -a scos din temni . <sup>32</sup> I -a vorbit cu bun tate, i  
 i -a a ezat scaunul lui de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al împ ra ilor cari erau cu  
 el la Babilon. <sup>33</sup> A pus s -i schimbe hainele de temni , i Ioiachin a mîncat totdeauna la  
 masa împ ratului în tot timpul vie ii sale. <sup>34</sup> Împ ratul Babilonului a purtat grij necontentit  
 de hrana lui zilnic , pîn în ziua mor ii lui, în tot timpul vie ii sale

## Lamentations

## Chapter 1

<sup>1</sup> Vai! Cum st p r sit acum, cetatea aceasta atît de plin de popor alt dat ! A r mas  
 ca o v duv ! Ea, care alt dat era mare între neamuri, frunta printre ri, a ajus roab  
<sup>2</sup> ast zi! Plînge amarnic noaptea, i -i curg lacr mi pe obraji. Niciunul din to i cei ce o iubeau  
 n'o mîngîie; to i prietenii ei au p r sit -o, i i s'au f cut vr jma i. <sup>3</sup> Iuda a plecat în  
 pribegie, din pricina ap s rii i muncilor grele. Locuie te în mijlocul neamurilor, i nu  
 g se te odihn ! To i prigonitorii lui l-au ajuns tocmai cînd îi era mai mare strîmtorarea.  
<sup>4</sup> Drumurile Sionului sînt triste, c ci nimeni nu se mai duce la s rb tori, toate por ile lui sînt  
 pustii, preo ii lui ofteaz ; fecioarele lui sînt mîhnite, i el însu este plin de am r ciune.  
<sup>5</sup> Asupritorii lui sar biruitori, vr ma ii lui sînt mul mi i. C ci Domnul l -a smerit, din  
 pricina mul imii p catelor lui; copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului. <sup>6</sup> S'a dus dela  
 fiica Sionului toat podoaba ei. C peteniile ei au ajuns ca ni te cerbi cari nu g sesc p une,  
 i merg f r putere înaintea celui ce -i gone te. <sup>7</sup> În zilele necazului i tic lo iei lui,  
 Ierusalimul î i aduce aminte de toate bun t ile de cari a avut parte din zilele str bune; cînd  
 a c zut poporul lui în mîna asupritorului, nimeni nu i -a venit în ajutor, iar vr jma ii se uitau  
<sup>8</sup> la el i rîdeau de pr bu irea lui. Greu de p c tuit Ierusalimul! De aceea a ajuns de scîrb .  
 To i cei ce -l pre uiau îl dispre uiesc acum, v zîndu -i goliciunea, i el însu se întoarce  
<sup>9</sup> în alt parte i ofteaz . Necur ia sta lipit pe poala hainei lui, i nu se gîndea la sfîr itul  
 s u. A c zut greu de tot. Nimeni nu -l mîngîie. -,Vezi-mi tic lo ia, Doamne, c ci iat ce  
<sup>10</sup> seme este vr jma ul!` - Asupritorul a întins mîna la tot ce avea el mai scump; ba înc a  
 v zut cum, în Loca ul lui cel sfînt, au intrat neamurile c rora Tu le poruncisei s nu intre în  
<sup>11</sup> adunarea Ta! Tot poporul lui caut pîne suspinînd; i-au dat lucrurile scumpe pe hran ,  
 numai ca s - i in via a. „Uit -Te, Doamne, i prive te cît de înjosit sînt!` <sup>12</sup> O! voi,  
 cari trece i pe lîng mine, privi i i vede i dac este vre o durere ca durerea mea, ca durerea  
<sup>13</sup> cu care m'a lovit Domnul în ziua mîniei Lui aprinse! Mi -a asvîrlit de sus în oase un foc care le  
 arde; mi -a întins un la supt picioare, i m'a dat înapoi. M'a lovit cu pustiire i o lîncezeal  
<sup>14</sup> de toate zilele! Mîna Lui a legat jugul nelegiuirilor mele, cari stau împletite i legate de gîtul  
 meu. Mi -a frînt puterea. Domnul m'a dat în mînile acelora, c rora nu pot s le stau împotriv .  
<sup>15</sup> Domnul a trîntit la p mînt pe to i vitejii din mijlocul meu; a strîns o o tire împotriva mea,  
 ca s -mi pr p deasc tineretul; ca în teasc a c lcat Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda. <sup>16</sup> De

aceea plîng, îmi varsă lacrimi ochii, căci s'a depărtat de la mine Cel ce trebuia să mă mîngîie,  
 17 Cel ce trebuia să-mi învioreze viața; fiii mei sînt zdrobiți, și căci vrăjmașii mei au biruit. - Sionul  
 întinde mîinile rugător, și nimeni nu-l mîngîie. Domnul a trimis împotriva lui Iacov dejur împrejur  
 18 vrăjmași; Ierusalimul a ajuns de batjocură în mijlocul lor. - Domnul este drept, căci m'am  
 răzvrătit împotriva poruncilor Lui. Ascultă-mă, toate popoarele, și vedeți-mă durerea! Fecioarele  
 19 și tinerii mei s'au dus în robie. Mi-am chemat prietenii, dar m'au în elat, preoții și bătrînii  
 20 mei au murit în cetate, căci uțin hrană, căci s'au înșelăț în viața mea. „Doamne, uită-te la  
 necazul meu. Lăuntrul meu fierbe, și s'a întors inima în mine, căci am fost neascultător. Afară  
 21 șabiam să-l sătesc răzvrății, în casa moartei. M'au auzit suspinînd, dar nimeni nu mă mîngîiat.  
 Toți vrăjmașii mei, cînd au aflat de nenorocirea mea, s'au bucurat căci Tu ai adus-o; dar vei  
 22 aduce, vei vesti ziua cînd și ei vor fi ca mine. Adu toată răutatea lor înaintea Ta, și fă-le  
 cum mi-ai făcut mie, pentru toate răzvrățirile mele! Căci suspinurile mele sînt multe, și  
 inima îmi este bolnavă.”

## Chapter 2

1 Vai! în ce întunecime a aruncat Domnul, în mînia Lui, pe fiica Sionului. A asvîrlit din cer pe  
 pămînt podoaba lui Israel, și nu și-a mai adus aminte de scaunul picioarelor Lui, în ziua mîniei  
 2 Lui! Domnul a nimicit, răzvrății, toate locuințele lui Iacov. În urgia Lui, a dăruit  
 întăriturile fiicei lui Iuda, și le-a prăvălit la pămînt; a făcut de ocară împărăția și  
 3 și peteniile ei. În mînia Lui aprins, a doborât toată puterea lui Israel; și-a tras înapoi de la  
 el dreapta, înaintea vrăjmașului, și a aprins în Iacov o vâpaie de foc care mistuie toate  
 4 dejurîmprejur. și-a încordat arcul ca un vrăjmaș, și-a ridicat dreapta ca un asupritor, și  
 a prăpădit tot ce era plăcut privirilor, și-a vîrsat ca un foc urgia peste cortul fiicei Sionului.  
 5 Ca un vrăjmaș a ajuns Domnul, a nimicit pe Israel, și-a dăruit toate palatele, și-a prăvălit  
 6 întăriturile, și a umplut pe fiica lui Iuda de jale și suspin. I-a pustiit cortul sfînt ca pe o  
 grădiniță, a nimicit locul adunării sale; Domnul a făcut să se uite în Sion sărbătorile și  
 7 Sabatul, și, în mînia Lui năpraznică a lepdat pe împărații și pe preot. Domnul și-a  
 dispreguit altarul, și-a lepdat locul Săcelui sfînt. A dat în mîinile vrăjmașului zidurile  
 8 palatelor Sionului; au răsunat strigătele în casa Domnului, ca într-o zi de sărbătoare. și-a  
 pus de gînd Domnul să dăruie zidurile fiicei Sionului; a întins sfoara de măsura, și nu și

-a tras mîna pînă nu le -a nimicit. A cufundat în jale întăritura și zidurile, cari nu mai sînt, toate,  
 decît ni te dă rîmături triste. <sup>9</sup> Porțile îi sînt cufundate în pămînt; și -a nimicit și rupt  
 zvoarele. Împărțitul și cetereniile sale sînt între neamuri. Lege nu mai are, <sup>10</sup> Bîrniei fiicei  
 Sionului ed pe pămînt și tac; i-au presărîm pe cap, s'au încins cu saci; fecioarele  
 Ierusalimului își pleacă la pămînt capul. <sup>11</sup> Mi s'au strors ochii de lacrimi, îmi fierb  
 mruntaiele, mi se varsă ficatul pe pămînt, din pricina prapului fiicei poporului meu, din  
 pricina copiilor și pruncilor de față le înăși pe uliele cetății. <sup>12</sup> Ei ziceau ceter  
 mamele lor: „Unde este pînă și vin?” și ceter deau le înăși ca ni te rîni pe uliele  
 cetății, și ceter deau sufletul la pieptul mamelor lor. <sup>13</sup> „Cu ce se îmbărbătează și cu ce  
 se asemnă, fiica Ierusalimului? Cu cine se pună alături, și cu ce se mîngîie, fecioară,  
 fiica Sionului? Căci rana ta este mare ca marea: cine va putea se vindece? <sup>14</sup> Proorocii tăi  
 i-au proorocit vedenii de arte și am gîtoare, nu i-au dat pe fașă nelegiuirea, ca să  
 abată astfel robia dela tine, ci i-au făcut proorocii mincinoase și în el toare. <sup>15</sup> Toți  
 trecătorii bat din palme asupra ta, uier și dau din cap împotriva fiicei Ierusalimului, și zic:  
 „Aceasta este cetatea despre care se zicea că este cea mai frumoasă, și bucuria întregului  
 pămînt?” <sup>16</sup> Toți vrăjmașii tăi deschid gura împotriva ta, fluier, scrînesc din dinți,  
 și zic: „Am înghițit-o!” „Da, aceasta este ziua pe care o așteptam, am ajuns-o și o vedem!”  
<sup>17</sup> Domnul a împlinit ce hotărîse, a împlinit cuvîntul pe care -l sorocise de multă vreme, a  
 nimicit fără mil; a făcut din tine bucuria vrăjmașului, a înălțat tria asupritorilor tăi!  
<sup>18</sup> Inima lor strigă ceter Domnul... Zid al fiicei Sionului, varsă și în noaptea iroaie de lacrimi!  
<sup>19</sup> Nu-i da niciun răgaz, și ochiul tău să n'ăibă odihnă! Scoală-te și gemi noaptea cînd  
 încep străjile! Varsă și inima ca ni te apăsă, înaintea Domnului! Ridică și mîinile spre El  
 pentru viaa copiilor tăi, cari mor de foame la toate colurile ulielor! <sup>20</sup> Uită-te, Doamne,  
 și privește: cui i-ai făcut Tu așă? Să mînce femeile rodul pîntecelui lor, pruncii  
 desmierdași de mîinile lor? Să fie marel și preoșii și proorocii în Locașul cel sfînt al  
 Domnului? <sup>21</sup> Copiii și bîrniei stău culcași pe pămînt în uliele; fecioarele și tinerii mei au  
 căzut uciși de sabie; i-ai ucis, în ziua mîniei Tale, și i-ai jungheat fără mil. <sup>22</sup> Ai chemat  
 groaza din toate părțile peste mine, ca la o zi de strătoare. În ziua mîniei Domnului, n'ă  
 scăpat unul și n'ă rămas cu viașă. Pe cei îngrijiși și crescuși de mine, mi și -a nimicit  
 vrăjmașul!”



## Chapter 3

<sup>1</sup> Eu sînt omul care a v zut suferin a supt nuiava urgiei Lui. <sup>2</sup> El m'a dus, m'a mînat în  
 întunec, i nu în lumin . <sup>3</sup> Numai împotriva mea î i întinde i î i întoarce mîna, toat  
 ziua. <sup>4</sup> Mi -a pr p dit carnea i pielea, i mi -a zdrobit oasele. <sup>5</sup> A f cut zid împrejurul meu,  
 i m'a înconjurat cu otrav i durere. <sup>6</sup> M a eaz în întunec, ca pe cei mor i pentru  
 totdeauna. <sup>7</sup> M'a înconjurat cu un zid, ca s nu ies; m'a pus în lan uri grele. <sup>8</sup> S tot strig i  
 s tot cer ajutor, c ci El tot nu-mi prime te rug ciunea. <sup>9</sup> Mi -a astupat calea cu pietre cioplite,  
 i mi -a strîmbat c r rile. <sup>10</sup> M pînde te ca un urs i ca un leu într'un loc ascuns. <sup>11</sup> Mi  
 -a ab tut c ile, i apoi s'a aruncat pe mine, i m'a pustiit. <sup>12</sup> i -a încordat arcul, i m'a pus  
 int s ge ii Lui. <sup>13</sup> În r runchi mi -a înfipt s ge ile din tolba Lui. <sup>14</sup> Am ajuns de rîsul  
 poporului meu, i toat ziua sînt pus în cîntece de batjocur de ei. <sup>15</sup> M'a s turat de  
 am r ciune, m'a îm b tat cu pelin. <sup>16</sup> Mi -a sf rîmat dîn ii cu pietre, m'a acoperit cu cenu .  
<sup>17</sup> Mi-ai luat pacea, i nu mai cunosc fericirea. <sup>18</sup> i am zis: „S'a dus puterea mea de via ,  
 i nu mai am nici o n dejde în Domnul.” <sup>19</sup> „Gînde te-Te la necazul i suferin a mea, la  
 pelin i la otrav !” <sup>20</sup> Cînd î i aduce aminte sufletul meu de ele, este mîhnit în mine. <sup>21</sup> Iat  
 ce mai gîndesc în inima mea, i iat ce m face s mai trag n dejde: <sup>22</sup> Bun t ile  
 Domnului nu s'au sfîr it, îndur rile Lui nu sînt la cap t, <sup>23</sup> ci se înoiesc în fiecare diminea .  
 i credincio ia Ta este atît de mare! <sup>24</sup> „Domnul este partea mea de mo tenere,” zice sufletul  
 meu; de aceea n d jduiesc în El. <sup>25</sup> Domnul este bun cu cine n d jduie te în El, cu sufletul  
 care -L caut . <sup>26</sup> Bine este s a tep i în t cere ajutorul Domnului. <sup>27</sup> Este bine pentru om  
 s poarte un jug în tinere a lui. <sup>28</sup> S stea singur i s tac , pentruc Domnul i l -a pus  
 pe grumaz; <sup>29</sup> s - i umple gura cu rîn , i s nu- i peard n dejdea; <sup>30</sup> s dea  
 obrazul celui ce -l love te, i s se sature de oc ri. <sup>31</sup> C ci Domnul nu leap d pentru  
 totdeauna. <sup>32</sup> Ci, cînd mîhne te pe cineva, Se îndur iar de el, dup îndurarea Lui cea

33 mare: cci El nu nec je te cu pl cere, nici nu mîhne te bucuros pe copiii oamenilor.  
 34 Cînd se calc în picioarele to i prin ii de r zboi ai unei ri, 35 cînd se calc dreptatea  
 omeneasc în fa a Celui Prea Înalt, 36 cînd este nedrept it un om în pricina lui, nu vede  
 Domnul? 37 Cine a spus i s'a întîmplat ceva f r porunca Domnului? 38 Nu iese din gura  
 Celui Prea Înalt r ul i binele? 39 De ce s se plîng omul cît tr ie te? Ficare s se plîng  
 mai bine de p catele lui! 40 S lu m seama la umbletele noastre, s le cercet m, i s ne  
 întoarcem la Domnul. 41 S ne în l m i inimile cu mînile spre Dumnezeu din cer, zicînd:  
 42 „Am p c tuit, am fost înd r tnici, i nu ne-ai iertat!`` 43 În mînia Ta, Te-ai ascuns, i  
 ne-ai urm rit, ai ucis f r mil . 44 Te-ai înv luit într'un nor, ca s nu str bat la Tine  
 rug ciunea noastr . 45 Ne-ai f cut de batjocur i de ocar printre popoare. 46 To i  
 vr jma ii no tri deschid gura împotriva noastr . 47 De groaz i de groap am avut parte,  
 de pr p d i pustiire. 48 ivoaie de ap îmi curg din ochi din pricina pr p dului fiicei  
 poporului meu. 49 Mi se tope te ochiul în lacr mi, necurmat i f r r gaz, 50 pîn ce  
 Domnul va privi din cer i va vedea. 51 M doare ochiul de plîns pentru toate fiicele cet ii  
 mele. 52 Cei ce m ur sc f r temei, m'au gonit ca pe o pas re. 53 Voiau s -mi nimiceasc  
 via a într'o groap , i au aruncat cu pietre în mine. 54 Mi-au n v lit apele peste cap i  
 ziceam: „Sînt perdut!`` 55 Dar am chemat Numele T u, Doamne, din fundul gropii. 56 Tu mi-ai  
 auzit glasul: „Nu- i astupa urechea la suspinurile i strig tele mele.`` 57 În ziua cînd Te-am  
 chemat, Te-ai apropiat, i ai zis: „Nu te teme!`` 58 Doamne, Tu ai ap rat pricina sufletului meu,  
 mi-ai r scump rat via a! 59 Doamne, ai v zut ap sarea mea: f -mi dreptate. 60 Ai v zut  
 toate r zbun rile lor, toate uneltirile lor împotriva mea. 61 Doamne, le-ai auzit oc rile, toate  
 uneltirile împotriva mea, 62 cuvînt rile protivnicilor mei, i planurile pe cari le urzeau în fiecare  
 zi împotriva mea. 63 Uit -Te cînd stau ei jos sau cînd se scoal . Eu sînt cîntecul lor de batjocur .  
 64 R spl te te-le, Doamne, dup faptele mînilor lor! 65 Împetre te-le inima, i arunc

blestemul T u împotriva lor! <sup>66</sup> Urm re te -i, în mînia Ta, i terge -i de supt ceruri,  
Doamne!`

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Vai! cum s'a înegrit aurul, i cum s'a schimbat aurul cel curat! Cum s-au risipit pietrele  
sfîntului Loca pela toate col urile uli elor! <sup>2</sup> Cum sînt privi i acum fiii Sionului, cei ale i  
i pre ui i ca aurul curat alt dat , cum sînt privi i acum, vai! Ca ni te vase de p mînt,  
i ca o lucrare f cut de mînile olarului! <sup>3</sup> Chiar i acalii î i apleac î a, i dau s  
sug puilor lor; dar fiica poporului meu a ajuns f r mil , ca stru ii din pustie. <sup>4</sup> Limba  
sug torului i se lipe te de cerul gurii, uscat de sete; copiii cer pîne, dar nimeni nu le -o d .  
<sup>5</sup> Ceice se hr neau cu bucate alese, le in pe uli e. Ceice fuseser crescu i crescu i în  
purpur se bucur acum de o gr mad de gunoi! <sup>6</sup> C ci vina fiicei poporului meu este mai  
mare decît p catul Sodomei, care a fost nimicît într'o clip , f r s fi pus cineva mîna pe  
ea. <sup>7</sup> Voivozii ei erau mai str lucitori decît z pada, mai albi decît laptele; trupul le era mai ro  
decît m rgeanul; fa a le era ca safirul. <sup>8</sup> Dar acum înf i area le este mai negricioas decît  
funinginea; a a c nu mai sînt cunoscu i pe uli e, pielea le este lipit de oase, uscat ca  
lemnul. <sup>9</sup> Ceice pier uci i de sabie sînt mai ferici i decît ceice pier de foame, cari cad slei i de  
puteri, din lipsa roadelor cîmpului! <sup>10</sup> Femeile, cu toat mila lor, î i fierb copiii, cari le slujesc  
ca hran , în mijlocul pr p dului fiicei poporului meu. <sup>11</sup> Domnul i -a sleit urgia, i -a  
v rsat mînia aprins ; a aprins în Sion un foc, care -i mistuie temeliile. <sup>12</sup> Împ ra ii p mîntului  
n'ar fi crezut i nici unul din locuitorii lumii n'ar fi crezut c protivnicul, care -l împresura, are  
s între pe por ile Ierusalimului. <sup>13</sup> Iat roada p catelor proorocilor s i, a nelegiuirilor  
preo ilor s i, cari au v rsat în mijlocul lui sîngele celor neprih ni i! <sup>14</sup> R t ceau ca orbii  
pe uli e, mînji i de sînge, a a c nimeni nu putea s se ating de hainele lor.  
<sup>15</sup> „Dep rta i-v , necura ilor!` li se striga, „la o parte, la o parte, nu v atinge i de noi!`  
Cînd fugeau pribegînd înc-oace i încolo, printre neamuri, se spunea: „S nu mai locuiasc  
aici!` <sup>16</sup> În mînia Lui Domnul i -a împr tiat i nu- i mai îndreapt privirile spre ei!

17  
 Vrjma ul n'a c utat la fa a preo ilor, nici n'a avut mil de cei b trîni. i acolo ni se  
 sfîr eau ochii, i a teptam z darnic ajutor! Privirile ni se îndreptau cu n dejde spre un neam,  
 18  
 care totu nu ne -a izb vit. Ne pîndeau pa ii, ca s ne împiedice s mergem pe uli ele  
 19  
 noastre; ni se apropia sfîr itul, ni se împliniser zilele... Da, ne venise sfîr itul! Prigonitorii  
 no tri erau mai iu i de cît vulturii cerului. Ne-au fug rit pe mun i, i ne-au pîndit în pustie.  
 20  
 Suflarea vie ii noastre, unsul Domnului, a fost prins în gropile lor, el, despre care ziceam: „Vom  
 21  
 tr i supt umbra lui printre neamuri.`` „Bucur -te i salt de bucurie, fiica Edomului, care  
 louie te în ara U ! Dar i la tine va trece potirul, i tu te vei îmb ta, i te vei desgoli!  
 22  
 Fiica Sionului, nelegiuirea î i este isp it : El nu te va mai trimete în robie. Dar ie, fiica  
 Edomului, î i va pedepsi nelegiuirea; i î i va da pe fa p catele.``

## Chapter 5

1  
 „Adu- i aminte, Doamne, de ce ni s'a întîmplat! Uit -Te i vezi-ne ocară! 2 Mo tenirea  
 noastr a trecut la ni te str ini, casele noastre la cei din alte ri! 3 Am r mas orfani, f r  
 tat ; mamele noastre sînt ca ni te v duve. 4 Apa noastr o bem pe bani, i lemnele noastre  
 trebuie s le pl tim. 5 Prigonitorii ne urm resc cu îndîrjire, i cînd obosim, nu ne dau odihn .  
 6 Am întins mîna spre Egipt, spre Asiria, ca s ne s tur m de pîne. 7 P rin ii no tri, cari  
 au p c tuit, nu mai sînt, iar noi le purt m p catele. 8 Robii ne st pînesc, i nimeni nu ne  
 izb ve te din mînilor. 9 Ne c ut m pînea cu primejdia vie ii noastre, c ci ne amenin  
 10  
 sabia în pustie. Ne arde pielea ca un cuptor, de frigurile foamei. 11 Au necinstit pe femei în  
 12  
 Sion, pe fecioare în cet ile lui Iuda. Mai marii no tri au fost spînzura i de mînilor;  
 13  
 B trînilor nu le -a dat nici o cinste Tinerii au fost pu i s rî neasc , i copiii c deau  
 14  
 supt poverile de lemn. B trînii nu se mai duc la poart , i tinerii au încetat s mai cînte.  
 15  
 S'a dus bucuria din inimile noastre, i jalea a luat locul jocurilor noastre. 16 A c zut cununa  
 17  
 de pe capul nostru! Vai de noi, c ci am p c tuit! Dac ne doare inima, dac ni s'au  
 18  
 întunecat ochii, este din pricin c muntele Sionului este pustiit, din pricin c se plimb

<sup>19</sup> acalii prin el. Dar Tu, Doamne, împ r e ti pe vecie; scaunul T u de domnie  
<sup>20</sup> d inuie te din neam în neam! Pentruce s ne ui i pe vecie, i s ne p r se ti pentru  
<sup>21</sup> mult vreme? Întoarce-ne la Tine, Doamne, i ne vom întoarce! D -ne iar zile ca cele  
<sup>22</sup> de odinioar ! S ne fi lep dat Tu de tot oare, i s Te fi mîniat Tu pe noi peste m sur  
 de mult

## Ezekiel

### Chapter 1

<sup>1</sup> În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe cînd eram între prin ii de r zboi dela  
 rîul Chebar, s'au deschis cerurile, i am avut vedenii dumnezeie ti. <sup>2</sup> În a cincea zi a lunii-era  
 în anul al cincilea al robiei împ ratului Ioiachin, - <sup>3</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul  
 lui Buzi, preotul, în ara Haldeilor, lîng rîul Chebar; i acolo a venit mîna Domnului peste el.  
<sup>4</sup> M'am uitat, i iat c a venit dela meaz -noapte un vînt n praznic, un nor gros, i un snop  
 de foc, care r spîndea de jurîmprejur o lumin str lucitoare, în mijlocul c reia lucea ca o  
 aram lustruit , care ie ea din mijlocul focului. <sup>5</sup> Tot în mijloc, se mai vedeau patru f pturi  
 vii, a c ror înf i are avea o asem nare omeneasc . <sup>6</sup> Fiecare din ele avea patru fe e, i  
 fiecare avea patru aripi. <sup>7</sup> Picioarele lor erau drepte, i talpa picioarelor lor era ca a piciorului  
 unui vi el, i scînteiau ca ni te aram lustruit . <sup>8</sup> Supt aripi, de cele patru p r i ale lor,  
 aveau ni te mîni de om; i toate patru aveau fe e i aripi. <sup>9</sup> Aripile lor erau prinse una de alta.  
 i cînd mergeau, nu se întorceau în nicio parte, ci fiecare mergea drept înainte. <sup>10</sup> Cît despre  
 chipul fe elor lor era a a: înainte, toate aveau o fa de om; la dreapta lor, toate patru aveau  
 cîte o fa de leu, la stînga lor, toate patru aveau cîte o fa de bou, iar înapoi, toate patru  
 aveau cîte o fa de vultur. <sup>11</sup> Aripile fiec reia erau întinse în sus, a a c dou din aripile  
 lor ajungeau pîn la cele învecinate, iar dou le acopereau trupurile. <sup>12</sup> Fiecare mergea drept  
 înainte, i anume încotro le mîna duhul s mearg , într'acolo mergeau; iar în mersul lor nu se  
 întorceau în nici o parte. <sup>13</sup> În mijlocul acestor f pturi vii era ceva ca ni te c rbuni de foc

aprin i, cari ardeau; i ceva ca ni te f clii umbla încoace i încolo printre aceste f pturii  
vii; focul acesta arunca o lumin str lucitoare, i din el ie eau fulgere. <sup>14</sup> F pturile vii îns

cînd alergau i se întorceau, erau ca fulgerul. <sup>15</sup> M uitam la aceste f pturi vii, i iat c  
pe p mînt, afar de f pturile vii, era o roat la fiecare din cele patru fe e ale lor.

<sup>16</sup> În f i area acestor roate i materialul din care erau f cute, p reau de hrisolit, i toate  
patru aveau aceea întocmire. În f i area i alc tuirea lor erau de a a fel încît fiecare

roat p rea c este în mijlocul unei alte roate. <sup>17</sup> Cînd mergeau, alergau pe toate cele patru

laturi ale lor, i nu se întorceau deloc în mersul lor. <sup>18</sup> Aveau ni te obezi de o în l ime

însp imînt toare, i pe obezile lor cele patru roate erau pline cu ochi de jur împrejur. <sup>19</sup> Cînd  
mergeau f pturile vii, mergeau i roatele pe lîng ele; i cînd se ridicau f pturile vii dela

p mînt, se ridicau i roatele. <sup>20</sup> Unde le mîna duhul s mearg , acolo mergeau, încotro voia

duhul; i împreun cu ele se ridicau i roatele, c ci duhul f pturilor vii era în roate. <sup>21</sup> Cînd  
mergeau f pturile vii, mergeau i roatele; cînd se opreau ele, se opreau i roatele; cînd se ridicau

depe p mînt, se ridicau i roatele; c ci duhul f pturilor vii era în roate. <sup>22</sup> Deasupra capetelor  
f pturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care sem na cu cristalul str lucitor, i se întindea

în aer sus peste capetele lor. <sup>23</sup> Supt cerul acesta, aripile lor st teau drepte, întinse una spre alta,

i mai aveau fiecare cîte dou aripi, cari le acopereau trupurile. <sup>24</sup> Cînd umblau, am auzit vîjiitul  
aripilor lor ca vîjiitul unor ape mari, i ca glasul Celui Atotputernic. Cînd mergeau, era un vuiet

g l gios, ca al unei o tiri; iar cînd se opreau, î i l sau aripile în jos. <sup>25</sup> i venea un vuiet  
care pornea de deasupra cerului întins peste capetele lor; iar cînd se opreau î i l sau aripile în

jos. <sup>26</sup> Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatr de safir, în chipul unui  
scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care edea pe el.

<sup>27</sup> Am mai v zut iar o lucire de aram lustruit ca ni te foc, înl untrul c ruia era omul  
acesta, i care str lucea de jur împrejur; dela chipul r runchilor lui pîn sus, i dela chipul  
r runchilor lui pîn jos, am v zut ca un fel de foc, i de jur împrejur era înconjurat cu o

lumin str lucitoare. <sup>28</sup> Ca în f i area curcubeului, care sta în nor într'o zi de ploaie, a a  
era i în f i area acestei lumini str lucitoare, care -l înconjura. Astfel era ar tarea slavei  
Domnului. Cînd am v zut -o, am c zut cu fa a la p mînt, i am auzit glasul Unuia care  
vorbea.

## Chapter 2

<sup>1</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, stai în picioare, i- i voi vorbi!”<sup>2</sup> Cum mi -a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, i m'a f cut s stau pe picioare; i am ascultat la Celce-mi vorbea.

<sup>3</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel, la aceste ,popoare înd r tnice,` cari s'au r zvr tit împotriva Mea; ei i p rin ii lor au p c tuit împotriva Mea, pîn în ziua de azi.

<sup>4</sup> Da, copiii ace tia la cari te trimet, sînt neru ina i i cu inima împietrit . Tu s le spui:  
<sup>5</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu!” Fie c vor asculta, fie c nu vor asculta, -c ci sînt o cas de înd r tnici-vor ti totu c în mijlocul lor este un prooroc.<sup>6</sup> Tu, fiu al omului, s nu te temi de ei, nici s nu te sperii de cuvintele lor; i m car c ei sînt ni te m r cini i spini lîng tine, i m car c locuie ti împreun cu ni te scorpii, totu nu te teme de cuvintele lor i nu te sp imînta de fe ele lor, c ci sînt o cas de înd r tnici.<sup>7</sup> Ci s le spui cuvintele Mele, fie c vor asculta, fie c nu vor asculta; c ci sînt ni te înd r tnici!

<sup>8</sup> Tu, îns , fiul omului, ascult ce- i spun! Nu fi înd r tnic, ca aceast cas de înd r tnici!  
<sup>9</sup> Deschide- i gura, i m nînc ce- i voi da!” M'am uitat, i iat c o mîn era întins spre mine, i inea o carte în chip de sul.<sup>10</sup> A desf urat -o înaintea mea, i era scris i pe dinl untru i pe din afar ; în ea erau scrise bocete, plîngerii i gemete.

## Chapter 3

<sup>1</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, m nînc ce vei g si înaintea ta, m nînc sulul acesta, i du-te de vorbe te casei lui Israel!”<sup>2</sup> Am deschis gura, i mi -a dat s m nînc sulul acesta.

<sup>3</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, hr ne te- i trupul i umple- i m runtaiele cu sulul acesta, pe care i -l dau!”<sup>4</sup> -L-am mîncat, i în gura mea a fost dulce ca mierea. El mi -a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel, i spune-le cuvintele Mele!”<sup>5</sup> C ci nu e ti trimes la un popor cu o vorbire încurcat i cu o limb greoaie, ci la casa lui Israel.<sup>6</sup> Nu la ni te popoare mari, cu o vorbire încurcat i cu o limb greoaie, ale c ror cuvinte s nu le po i pricepe. Negre it dac te-a trimete la ele, te-ar asculta!<sup>7</sup> Dar casa lui Israel nu va voi s te asculte, pentruc nu vrea s M'asculte; c ci toat casa lui Israel are fruntea încruntat i inima împietrit .<sup>8</sup> Iat ,

î i voi face fa a tot a a de aspr ca i fe ele lor, i fruntea tot a a de aspr ca fruntea  
 lor. <sup>9</sup> Î i voi face fruntea ca un diamant, mai aspr decât stînca. Nu te teme i nu te speria de  
 ei, c ci sînt o cas de înd r tnici!` <sup>10</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, prime te în inima ta i  
 ascult cu urechile tale toate cuvintele pe cari i le spun! <sup>11</sup> Du-te la prin ii de r zboi, la copiii  
 poporului t u: vorbe te-le, i, fie c vor asculta, fie c nu vor asculta, s le spui: „A a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu!` <sup>12</sup> i Duhul m'a r pit, i am auzit înapoia mea dîrd itul unui  
 mare cutremur de p mînt: slava Domnului s'a ridicat din locul ei. <sup>13</sup> Am auzit i vîj itul aripilor  
 f pturilor vii, cari se loveau una de alta, uruitul roatelor de lîng ele, i dîrd itul unui mare  
 cutremur de p mînt. <sup>14</sup> Cînd m'a r pit Duhul i m'a luat, mergeam am rît i mînios, i  
 mîna Domnului ap sa tare peste mine. <sup>15</sup> Am ajuns la Tel-Abib, la robii de r zboi cari locuiau  
 la rîul Chebar, în locul unde se aflau; i am r mas acolo, înm rmurit în mijlocul lor, apte  
 zile. <sup>16</sup> Dup apte zile, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>17</sup> „Fiul omului, te pun p zitor  
 peste casa lui Israel. Cînd vei auzi un cuvînt, care va ie i din gura Mea, s -i în tiin ezi din  
 partea Mea! <sup>18</sup> Cînd voi zice celui r u: „Vei muri negre it!`, dac nu -l vei în tiin a, i nu  
 -i vei spune, ca s -l întorci dela calea lui cea rea i s -i scapi via a, acel om r u va muri  
 prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sîngele din mîna ta! <sup>19</sup> Dar dac vei în tiin a pe cel r u,  
 i el tot nu se va întoarce dela r utatea lui i dela calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui,  
 dat tu î i vei mîntui sufletul! <sup>20</sup> Dac un om neprih nit se va abate de la neprih nirea lui i  
 va face ce este r u, îi voi pune un la înainte, i va muri. Dac nu l-ai în tiin at, va muri  
 prin p catul lui i nu i se va mai pomeni neprih nirea, în care a tr it, dar îi voi cere sîngele  
 din mîna ta! <sup>21</sup> Dar dac vei în tiin a pe cel neprih nit s nu p c tuiasc , i nu va  
 p c tui, va tr i, pentruc a primit în tiin area, iar tu î i vei mîntui sufletul!` <sup>22</sup> i mîna  
 Domnului a venit peste mine acolo, i mi -a zis: „Scoal -te, du-te în vale, i acolo î i voi  
 vorbi!` <sup>23</sup> M'am sculat, i m'am dus în vale; i iat c slava Domnului s'a ar tat acolo, a a  
 cum o v zusem la rîul Chebar. Atunci am c zut cu fa a la p mînt. <sup>24</sup> Duhul a intrat în mine,  
 i m'a f cut s stau pe picioare. i Domnul mi -a vorbit i mi -a zis: „Du-te i închide-te  
 în cas !` <sup>25</sup> C ci iat , fiul omului, vor pune peste tine funii, cu cari te vor lega, ca s nu mai  
 po i ie i în mijlocul lor. <sup>26</sup> Î i voi lipi limba de cerul gurii, ca s r mîi mut, i s nu -i  
 po i muștra, c ci sînt o cas de înd r tnici! <sup>27</sup> Dar cînd î i voi vorbi, î i voi deschide



gura, ca s'le spui: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Cine vrea s'asculte, s'asculte; cine nu vrea, s'n'asculte! Caci sînt o cas' de înd'r tnici!”

#### Chapter 4

<sup>1</sup> „i tu, fiul omului, ia o c'r mid, pune-o înaintea ta, i sap' pe ea cetatea Ierusalimului.

<sup>2</sup> Înfi eaz' -o împresurat, zide te înt'rituri în jurul ei, înconjoar' -o cu un an de ap' rare, pune tabere de osta' i' împrejurul ei, i' ridic' berbeci de fer împotriva ei de jur împrejur.

<sup>3</sup> Ia o tîgaie de fer, i' pune -o, ca un zid de fer, între tine i' cetate; îndreapt' -i fa a' împotriva ei, ca s' fie împresurat, i' s'o strîmtozezi. Aceasta s' fie un semn pentru casa lui Israel!

<sup>4</sup> Apoi culc' -te pe coasta stîng, i' pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; cîte zile vei sta culcat pe coasta aceasta, le vei purta nelegiuirea lor. <sup>5</sup> Îi voi socoti un num'r de zile deopotriv' cu acela al anilor nelegiuirii lor, i' anume trei sute nou' zeci de zile, în cari s' por' i' nelegiuirea casei lui Israel. <sup>6</sup> Dup' ce vei ispr'vi aceste zile, culc' -te a doua oar' pe coasta dreapt', i' poart' nelegiuirea casei lui Iuda patru zeci de zile; îi pun' cîte o zi pentru fiecare an. <sup>7</sup> Apoi întoarce- i' fa a' i' bra'ul desgolit spre Ierusalimul împresurat, i' prooroce te împotriva lui. <sup>8</sup> i' iat', voi pune funii peste tine, ca s' nu po' i' s' te întorci de pe o coast' pe alta, pîn' nu vei împlini zilele împresur'rii tale. <sup>9</sup> Ia- i' i' grîu, orz, bob, linte, mei i' alac, pune-le într'un vas, i' f' pîne din ele cîte zile vei sta culcat pe coast': trei sute nou' zeci de zile s' m' nînci din ele. <sup>10</sup> Hrana pe care o vei mîncă, s'o m' nînci cu cîntarul i' anume cîte dou' zeci de sicli pe zi: s' m' nînci din ea din cînd în cînd. <sup>11</sup> Apa pe care o vei bea, o vei bea cu m' sur i' anume cîte o' esime de hin; vei bea din ea din cînd în cînd. <sup>12</sup> Hrana s'o m' nînci ca turte de orz, pe cari le vei coace în fa' a lor cu baleg' de om.`` <sup>13</sup> i' Domnul a zis: „A a îi vor mîncă pînea spurcat' copiii lui Israel printre neamurile printre cari îi voi izgoni.`` <sup>14</sup> Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule, iat', sufletul meu n'a fost pîng'rit niciodat'; din tinere ea mea i' pîn' acum, niciodat' n'am mîncat dintr'un dobitoc mort sau sfîiat, i' nicio carne necurat' n'a intrat în gura mea.`` <sup>15</sup> El mi' -a r' spus: „Ei bine, iat' c' îi dau baleg' de bou în loc de baleg' omeneasc', i- i' vei face pînea pe ea.`` <sup>16</sup> El mi' -a mai zis: „Fiul omului, iat' c' voi sf'rîma toiagul pînii la Ierusalim, a a c' vor mîncă pîne cu cîntarul, i' cu necaz, i'

17  
 vor bea apă cu mîsură și cu groază. Vor duce lipsă de pîine și de apă, se vor uimi unii de alții, și se vor sfîrși din pricina nelegiuirii lor.”

## Chapter 5

1  
 „Și tu, fiul omului, ia o sabie ascuțită, ia-o ca brici de ras, și trece-o peste cap și barbă. Ia apoi o cumpănă de cântărit, și împarte părul. 2 O treime din el arde -o în foc, în mijlocul cetății, cînd se vor împlini zilele împresurării; o treime ia-o și taie-o cu sabia de jur împrejurul cetății; iar o treime risipește-o în vînt, ca să poți trage sabia după ei. 3 Totu-ia vreo cîțiva peri din ei, și strînge-i în poalele hainei tale. 4 Din aceștia să mai iei iar vreo cîțiva, să-i arunci în foc și să-i arzi în foc. Din ei va ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel.”

5 Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Acesta este Ierusalimul! Eu îl puseseam în mijlocul neamurilor și de jur împrejurul lui sîntări. 6 Dar el s'ar zvrătit împotriva legilor și poruncilor Mele, și s'afcut mai vinovat decît neamurile și rîile de primprejur; ca să a nesocotit legile Mele, n'a urmat poruncile Mele. 7 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că a fost mai îndrăgănit decît neamurile cari vînconjoară; pentru că n'a urmat poruncile Mele și n'a împlinit legile Mele, și n'a lucrat nici măcar după legile neamurilor cari vînconjoară; - 8 din pricina aceasta, așa zice Domnul, Dumnezeu: „Iată am necaz pe tine, și voi aduce la îndeplinire în mijlocul tău judecățile Mele, sub ochii neamurilor. 9 Din pricina tuturor urâciunilor tale, îți voi face ce n'am făcut niciodată, și nici nu voi mai face vreodată. 10 De aceea prinții vor mîncă pe copiii lor, în mijlocul tău, și copiii vor mîncă pe prinții lor; Îmi voi împlini judecățile împotriva ta, și voi risipi în toate vînturile pe toți cei ce vor mîncă din tine. 11 De aceea, pe viaa Mea! zice Domnul, Dumnezeu: pentru că Mi-ai pîngărit locul Meu cel sfînt cu toți idoli și toate urâciunile tale, și Eu Îmi voi întoarce ochii dela tine; ochiul Meu va fi fărîmîl, și nu Mă voi îndura. 12 O treime din locuitorii tăi va muri de cium, și va fi nimicite de foamete în mijlocul tău: o treime va cădea ucisă de sabie în jurul tău; și o treime o voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei. 13 Îmi voi potoli astfel mînia, Îmi voi domoli astfel urgia cu ei, și Mă voi răzbi că să te c. Eu, Domnul, am vorbit în mînia Mea, vîrsîndu-mi urgia peste ei. 14 Te voi prefăce într'un pustiu, te voi face de ocară printre neamurile cari te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor.

15

Vei ajunge de ocară și de rușine, vei fi o pildă și o groază pentru neamurile cari te înconjoară, când vei aduce la îndeplinire judecățile Mele împotriva ta, cu mînie, cu urgie, și cu pedepse aspre, -Eu, Domnul, o spun, -când voi arunca împotriva lor și judecățile nimicitoare ale

foametei, cari dau moartea, și pe cari le voi trimite să vă nimicească.

16

Căci la nenorocirile

voastre voi mai adăuga și foametea, și vă voi sfîrși toțiagul pînii.

17

Voi trimite împotriva

voastră nu numai foametea, ci și fiarele sălbătice, cari vă vor lăsa fără copii. Ciuma și

vărsarea de sînge vor trece prin mijlocul tău: voi aduce peste tine și sabia. Eu, Domnul, vorbesc.``

## Chapter 6

1

Cuvîntul Domnului mi s-a vorbit astfel: „Fiul omului, întoarce-te și fa-ți așezare spre munții lui

2

Israel, prooroce-te împotriva lor, și zi: „Munții ai lui Israel, ascultați cuvîntul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către munții și dealuri, către văgăuni și

3

văi: „Iată, voi aduce sabia împotriva voastră, și vă voi nimici în lăzimele.

4

Altarele voastre

vor fi pustiite, stîlpii voștri închinăți soarelui vor fi sfîrșiți, și voi face ca morții voștri

să cadă înaintea idolilor voștri.

5

Voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea

idolilor lor, și vă voi risipi oasele în jurul altarelor voastre.

6

Pretutindeni pe unde locuiți,

cetățile vă vor fi nimicite, și în lăzimele pustiite; altarele voastre vor fi surpate și prăsite,

idolii voștri vor fi sfîrșiți și vor pieri, stîlpii voștri închinăți soarelui vor fi tăiați, și

lucrările voastre nimicite.

7

Morții vor cădea în mijlocul vostru, și veți cădea. Eu sînt

Domnul. Dar voi lăsa cîteva rămășițe dintre voi, cari vor scăpa de sabia printre neamuri,

8

cînd veți fi risipiți în felurite țări.

9

Și cei ce vor scăpa din voi își vor aduce aminte de

Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvarilor și

necredincioșilor, și ochii cari au curvit după idolii lor. Atunci le va fi scris de ei în inimi, din

pricina mieliilor pe cari le-au făcut, din pricina tuturor urfîciunilor lor.

10

și veți cădea. Eu

sînt Domnul, și că nu degeaba i-am amenințat că le voi trimite toate aceste rele.

11

Așa

vorbește Domnul, Dumnezeu: „Bate din mîni, dă din picioare, și zi: „Vai!” pentru toate urfîciunile

cele rele ale casei lui Israel, care vă cădea lovit de sabia, de foamete și de cium.

12

Cine

va fi departe va muri de cium, și cine va fi aproape va cădea ucis de sabia; iar cine va rămîne

și va fi împresurat, va pieri de foame. Așa Îmi voi potoli urgia asupra lor.

13

și veți cădea

Eu sînt Domnul, cînd morții lor vor fi în mijlocul idolilor lor, în prejurul altarelor lor, pe orice

deal înalt, pe toate vârfulurile mun ilor, subt orice copac verde, subt orice stejar stufos, acolo unde aduceau t mîie cu miros pl cut tuturor idolilor lor. <sup>14</sup> Îmi voi întinde mîna împotriva lor, i voi face ara de art i pustie, dela pustie pîn la Dibla, pretutindeni unde locuiesc. i vor ti c Eu sînt Domnul.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „, i tu, fiul omului, ascult : a a vorbe te Domnul, Dumnezeu, despre ara lui Israel: „Vine sfîr itul, vine sfîr itul peste cele patru margini ale rii! <sup>3</sup> Acum vine sfîr itul peste tine; Îmi voi trimete mînia împotriva ta, te voi judeca dup faptele tale. i te voi pedepsi pentru toate urîciunile tale. <sup>4</sup> Ochiul Meu va fi f r mil pentru tine, i nu M voi îndura, ci te voi pedepsi dup faptele tale, cu toate c urîciunile tale vor fi în mijlocul t u i ar trebui s te ajute. i ve i ti c Eu sînt Domnul.`` <sup>5</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenit ! <sup>6</sup> Vine sfîr itul, vine sfîr itul; se treze te împotriva ta! Iat c a i venit! <sup>7</sup> Î i vine rîndul, locuitor al rii! Vine vremea, se apropie ziua de necaz, i nu de bucurie pe mun i! <sup>8</sup> Acum Îmi voi v rsa în curînd urgia peste tine, Imi voi potoli mînia peste tine; te voi judeca dup faptele tale, i te voi pedepsi pentru toate minciunile tale. <sup>9</sup> Ochiul Meu va fi f r mil , i nu M voi îndura; te voi pedepsi dup faptele tale, m car c urîciunile tale vor fi în mijlocul t u, i ar trebui s te ajute. i ve i tii c Eu sînt Domnul, cel ce love te! <sup>10</sup> Iat ziua! Iat -o c vine! Î i vine rîndul! Înflore te toiagul, odr sle te mîndria! <sup>11</sup> Sîlnicia s'a în l at, ca s slujeasc de toiag r ut ii; nu mai r mîne nimic din ei, nici din gloata lor g l gioas , nici din bog ia lor! i nimeni nu -i boce te! <sup>12</sup> Vine vremea, se apropie ziua! S nu se bucure cump r torul, s nu se mîhneasc vînz torul! C ci izbucne te mînia împotriva întregei lor mul imi. <sup>13</sup> Nu, vînz torul nu va mai c p ta înapoi ce a vîndut, chiar dac ar mai fi printre cei vii; c ci proorocia împotriva întregei lor mul imi nu va fi schimbat , i din pricina nelegiurii lui niciunul nu- i va p stra via a. <sup>14</sup> Sun trîmbi a, totul este gata, dar nimeni nu merge la lupt ; c ci urgia Mea izbucne te împotriva întregei lor mul imi.`` <sup>15</sup> Afar bîntuie sabia, în cas ciuma i foametea! Cine este la cîmp va muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mîncat de foamete i cium . <sup>16</sup> Fugarii lor, cînd scap , stau pe mun i, ca ni te

porumbei ai v ilor, v itîndu-se to i, fiecare de nelegiuirea lui. <sup>17</sup> Mînile tuturor au sl bit, i

genunchii tuturor se topesc ca apa. <sup>18</sup> Se încing cu saci, i -i apuc groaza. Toate fe ele sînt

acoperite de ru ine, i toate capetele sînt rase. <sup>19</sup> Î i vor arunca argintul pe uli e, i aurul lor le va fi o scîrb . Argintul sau aurul lor nu poate s -i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici s le sature sufletul, nici s le umple m runtaiele; c ci el i -a aruncat în nelegiuirea lor.

<sup>20</sup> Se f leau cu podoaba lor m rea , i cu ea au f cut icoanele urîciunilor lor, ale idolilor

lor. De aceea le -o voi preface în scîrb pentru ei. <sup>21</sup> O voi da de jaf în mînile str inilor, i ca

prad nelegiui ilor p mîntului ca s'o pîng reasc . <sup>22</sup> Îmi voi întoarce fa a dela ei, i Mi se va pîng ri Loca ul Meu cel sfînt; da, pr d torii vor p trunde în el, i -l vor pîng ri.

<sup>23</sup> Preg ti i lan urile! C ci ara este plin de omoruri, i cetatea este plin de sîlnicie.

<sup>24</sup> Voi aduce popoarele cele mai rele, ca s pun mîna pe casele lor; voi pune cap t mîndriei

celor puternici, i sfintele lor loca uri vor fi pîng rite. <sup>25</sup> Vine pr p dul! -Ei caut sc pare,

dar sc pare nu -i! <sup>26</sup> Vine nenorocire peste nenorocire, zvon dup zvon. Ei cer vedenii prorocilor;

dar preo ii nu mai cunosc Legea, i b trîinii nu mai pot da sfaturi. <sup>27</sup> Împ ratul j le te, voivodul se însp imînt , i mînile poporului rii tremur . Le voi face dup umbletele lor, îi voi judeca dup cuviin , i vor ti c Eu sînt Domnul.``

## Chapter 8

<sup>1</sup> În al aselea an, în ziua a cincea a lunii a asea, pe cînd edeam în cas , i b trîinii lui

Iuda edeau înaintea mea, mîna Domnului Dumnezeu a c zut peste mine. <sup>2</sup> M'am uitat, i iat c era un chip care avea o înf i are de om; dela coapse în jos, era foc, i dela coapse în sus

era ceva str lucitor, ca ni te aram lustruit . <sup>3</sup> El a întins ceva ca o mîn , i m'a apucat de zulufii capului. Duhul m'a r pit între p mînt i cer i m'a dus, în vedenii dumnezeie ti, la Ierusalim, la u a por ii dela curtea din l untru, care caut spre meaz noapte, unde era locul

idolului geloziei, care stîrnea gelozia Domnului. <sup>4</sup> i iat c slava Dumnezeului lui Israel era

acolo, a a cum o v zusem în vale. <sup>5</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, ia ridic ochii spre miaz noapte!`` Am ridicat ochii spre miaz noapte; iat c idolul acesta al geloziei era la

miaz noapte de poarta altarului, la intrare. <sup>6</sup> i El mi -a zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi

tu marile urîciuni, pe cari le s vîr e te aici casa lui Israel, ca s M dep rteze de sfîntul  
 Meu loca ? Dar vei mai vedea i alte urîciuni i mai mari!`` 7 Atunci m'a dus la poarta cur ii.  
 M'am uitat, i iat c era o gaur în p rete! 8 i mi -a zis: „Fiul omului, ia sap în p rete!``  
 Am s pat în zid, i iat c era o u . 9 i mi -a zis: „Intr , i vezi urîciunile cele rele,  
 pe cari le s vîr esc ei aici!`` 10 Am intrat i m'am uitat; i iat c erau tot felul de chipuri  
 de tîrtoare i de dobitoace urîcioase, i to i idoli casei lui Israel, zugr vi i pe perete de jur  
 împrejur. 11 Înaintea acestor idoli st teau aptezeci de oameni din b trîinii casei lui Israel, în  
 mijlocul c rora era Iaazania, fiul lui afan; fiecare din ei avea o c delni în mân i se  
 în l a un nor gros de t mîie. 12 i El mi -a zis: „Fiul omului, vezi ce fac în întunerec b trîinii  
 casei lui Israel, fiecare în odaia lui plin de chipuri? C ci ei zic: „Nu ne vede Domnul; a p r sit  
 Domnul ara aceasta!`` 13 i mi -a zis: „Vei mai vedea i alte alte urîciuni mari, pe cari le  
 s vîr esc ei!`` 14 i m'a dus la intrarea por ii Casei Domnului din spre miaz noapte. i  
 iat c acolo st teau ni te femei, cari plîngeau pe Tamuz. 15 i El mi -a zis: „Vezi, fiul  
 omului? Vei mai vedea i alte urîciuni mai mari decît acestea!`` 16 i m'a dus în curtea dinl untru  
 a Casei Domnului. i iat c la u a Templului Domnului, între pridvor i altar, erau aproape  
 dou zeci i cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului i cu fa a spre r s rit;  
 i se închinau înaintea soarelui spre r s rit. 17 i El mi -a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea  
 pu in oare pentru casa lui Iuda c s vîr esc ei urîciunile pe cari le s vîr esc aici? Trebuia  
 s mai umple i ara cu sîlnicie i s nu înceteze s M mînie? Iat c ei î i apropie  
 ramura de nas! 18 De aceea i Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi f r mil , i nu M  
 voi îndura; chiar dac vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu -i voi asculta.``

## Chapter 9

1 Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropia i-v voi cari trebuie s pedepsi i  
 cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mân !`` 2 i iat c au venit ase oameni de pe  
 drumul por ii de sus dinspre miaz noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mân . În mijlocul  
 lor era un om îmbr cat într -o hain de in, i cu o c limar la brîu. Au venit i s'au a ezat  
 lîng altarul de aram . 3 Slava Dumnezeului lui Israel s'a ridicat de pe heruvimul pe care era,  
 i s'a îndreptat spre pragul casei; i el a chemat pe omul acela care era îmbr cat cu haina de in

i care avea c limara la brâu. <sup>4</sup> Domnul i -a zis: „Treci prin mijlocul cet ii, prin mijlocul Ierusalimului, i f un semn pe fruntea oamenilor, cari suspin i gem din pricina tuturor urîciunilor, cari se s vîr esc acolo. <sup>5</sup> Iar celorlal i le -a zis, în auzul meu: „Trece i dup el în cetate, i lovi i; ochiul vostru s fie f r mil , i s nu v îndura i! <sup>6</sup> Ucide i, i nimici i pe b trîni, pe tineri, pe fecioare, pe copii i pe femei; dar s nu v atinge i de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Începe i îns cu Loca ul Meu cel sfînt!`` Ei au început cu b trîinii, cari erau înaintea Templului. <sup>7</sup> i El le -a zis: „Spurca i casa, i umple i cur ile cu mor i!... Ie i i...`` Ei au ie it, i au început sucid în cetate. <sup>8</sup> Pe cînd ucideau ei astfel, i eu stam înc singur acolo, am c zut cu fa a la p mînt, i am strigat: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei s nimice ti oare tot ce a mai r mas din Israel, v rsîndu- i urgia asupra Ierusalimului?`` <sup>9</sup> El mi -a r spus: „Nelegiuirea casei lui Israel i Iuda este mare, peste m sur de mare! ara este plin de omoruri, i cetatea este plin de nedreptate; c ci ei zic: „Domnul a p r sit ara i Domnul nu vede nimic!`` <sup>10</sup> De aceea i Eu voi fi f r mil , i nu M voi îndura, ci voi face s cad asupra capului lor faptele lor.`` <sup>11</sup> i iat c omul cel îmbr cat în haina de in, i care avea c limra la brâu, a adus urm torul r spus: „Am f cut ce mi-ai poruncit!``

## Chapter 10

<sup>1</sup> M'am uitat, i iat c pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatr de safir; deasupra lor se vedea ceva asem n tor cu un chip de scaun de domnie. <sup>2</sup> i Domnul a zis omului acelaia îmbr cat în haine de in: „Vîr -te între roatele de supt heruvimi, umple- i mînile cu c rbunii aprin i cari sînt între heruvimi, i împr tie -i peste cetate!`` i el s'a vîrît între roate supt ochii mei. <sup>3</sup> Heruvimii st teau în partea dreapt a casei, cînd s -a vîrît omul acela între roate, iar norul a umplut curtea din l untru. <sup>4</sup> Atunci slava Domnului s'a ridicat de pe heruvimi, i s'a îndreptat spre pragul casei, a a în cît Templul s'a umplut de nor, i curtea s'a umplut de str lucirea slavei Domnului. <sup>5</sup> Vîjiitul aripilor heruvimilor s'a auzit pîn la curtea de afar , ca glasul Dumnezeului Celui Atotputernic, cînd vorbe te, <sup>6</sup> Cînd a poruncit deci omului acelaia îmbr cat în haina de in s ia foc dintre roate, dintre heruvimi, omul acesta s'a dus i s'a a ezat lîng roate. <sup>7</sup> Atunci un heruvim a întins mîna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a luat foc, i l -a pus în mînile omului acelaia îmbr cat cu haina de in. i omul acesta

<sup>8</sup> l-a luat, i a ie t afar . La heruvimi se vedea ceva ca o mân de om supt aripile lor. <sup>9</sup> M'am  
 uitat, i iat c lâng heruvimi erau patru ro i; o roat lâng un heruvim i o roat lâng  
<sup>10</sup> cel lalt heruvim; dar roatele acestea str luceau ca o piatr de hrisolit. Dup înf i are,  
 toate cele patru ro i aveau acela chip; fiecare roat p rea c este în mijlocul altei ro i.  
<sup>11</sup> Când mergeau, mergeau de cele patru laturi ale lor, i nu se învârteau în mers, ci mergeau încotro  
<sup>12</sup> mergea capul, f r s se învârteasc în mersul lor. Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mînile  
<sup>13</sup> lor i aripile lor, erau pline de ochi, ca i cele patru ro i dimprejur. Am auzit cu urechile  
<sup>14</sup> mele c roatele erau chemate: „Roate învîrtitoare.” Fiecare avea patru fe e; fa a celui dintîi  
 era o fa de heruvim, fa a celui de al doilea o fa de om, a celui de al treilea o fa de  
<sup>15</sup> leu, i a celui de al patrulea o fa de vultur. i heruvimii s'au ridicat. Erau f pturile vii  
<sup>16</sup> pe cari le v zusem lâng râul Chebar. Când mergeau heruvimii, mergeau i roatele cu ei, i  
 cînd î i întindeau heruvimii aripile ca s se înal e dela p mînt, nici roatele nu se dep rtau  
<sup>17</sup> de ei. Când se opreau ei, se opreau i ele, i cînd se în l au ei, se în l au i ele cu ei,  
<sup>18</sup> c ci duhul f pturilor vii era în ele. Slava Domului a plecat din pragul Templului, i s'a  
<sup>19</sup> a ezat pe heruvimi. Heruvimii i-au întins aripile, i s'au în l at de pe p mînt supt ochii  
 mei; cînd au plecat ei, au plecat i ro ile cu ei. S'au oprit la intrarea por ii casei Domnului spre  
<sup>20</sup> r s rit; i slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. Erau f pturile vii, pe cari le  
 v zusem supt Dumnezeul lui Israel lâng râul Chebar, i am b gat de seam c erau heruvimi.  
<sup>21</sup> Fiecare avea patru fe e, fiecare avea patru aripi, i supt aripile lor era ceva ca o mân de om.  
<sup>22</sup> Dar fe ele lor erau ca cele pe cari le v zusem la râul Chebar, cu aceea înf i are: erau  
 tot ei. Fiecare mergea drept înainte.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Duhul m'a r pit, i m'a dus la poarta de r s rit a Casei Domnului, care caut spre  
 r s rit. i iat c la intrarea por ii, erau dou zeci i cinci de oameni; i în mijlocul lor  
<sup>2</sup> am v zut pe Iaaania, fiul lui Azur, i pe Pelatia, fiul lui Benaia, c peteniile poporului. i  
 Domnul mi -a zis: „Fiul omului, ace tia sînt oamenii cari fac planuri nelegiuite, i dau sfaturi  
<sup>3</sup> rele în cetatea aceasta! Ei zic: „Nu este înc vremea potrivit c s zidim case! Cetatea este



4  
 cazanul, i noi sîntem carnea. De aceea prooroce te împotriva lor, prooroce te, fiul omului!`  
 5  
 Atunci Duhul Domnului a c zut peste mine, i mi -a zis: „Spune: A a vorbe te Domnul:  
 6  
 „Astfel vorbi i voi, casa lui Israel! i ce v vine în gînd, tiu foarte bine! A i f cut o  
 7  
 mul ime de omoruri în cetatea aceasta, i a i umplut uli ele cu cei uci i. De aceea, a a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: „Mor ii vo tri pe cari i-a i întins în mijlocul cet ii acesteia,  
 8  
 sînt carnea, i ea este cazanul; dar voi ve i fi sco i afar din ea. V teme i de sabie, dar  
 9  
 Eu voi aduce sabie peste voi, zice Domnul, Dumnezeu. V voi scoate din cetatea aceasta, v  
 10  
 voi da în mîinile str inilor, i voi împlini judec ile mele împotriva voastr ! Ve i c dea  
 11  
 lovi i de sabie, v voi judeca la hotarul lui Israel, i ve i ti c Eu sînt Domnul. Cetatea  
 aceasta nu va fi cazanul vostru, i voi nu ve i fi carnea din el: ci la hotarul lui Israel v voi  
 12  
 judeca! i ve i ti c Eu sînt Domnul, ale c rui porunci nu le-a i urmat, i ale c rui  
 13  
 legi nu le-a i împlinit, i a i lucrat dup obiceiurile neamurilor care v înconjoar . Pe  
 cînd prooroceam eu, a murit Pelatia, fiul lui Benaia. Eu am c zut cu fa a la p mînt, i am  
 strigat cu glas tare: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei s nimice ti Tu i ce a mai r mas din  
 14  
 Israel?` i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 15  
 „Fiul omului, fra ii t i, da, fra ii  
 t i, cei din robie, i toat casa lui Israel, sînt aceia despre cari zic locuitorii Ierusalimului: „Ei  
 16  
 sînt departe de Domnul, ara ne -a fost dat nou în st pînire!...` De aceea spune despre  
 ei: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Dac -i in dep rta i printre neamuri, dac i-am  
 risipit în felurite ri, totu le-am fost un Templu pentru cît va vreme, în ara în care au  
 17  
 venit.` De aceea s le spui: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „V voi strînge din mijlocul  
 popoarelor, v voi aduna iar din rile în cari sînte i risipi i, i v voi da ara lui  
 18  
 Israel. i cînd vor veni în ea, vor scoate de acolo to i idolii i toate urîciunile. 19  
 Le voi da  
 o alt inim , i voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatr , i le voi  
 20  
 da o inim de carne, ca s urmeze poruncile Mele, s p zeasc i s împlineasc  
 21  
 legile Mele; i ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor. Dar acelora a c ror inim  
 simte pl cere fa de idolii i urîciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice  
 22  
 Domnul Dumnezeu.`` Dup aceea, heruvimii i-au întins aripile, înso i i de ro i, i  
 23  
 slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. Slava Domnului s'a în l at din mijlocul  
 24  
 cet ii, i s'a a ezat pe muntele de la r s ritual cet ii. Pe mine îns m'a r pit Duhul  
 i m'a dus iar , în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prin ii de r zboi. i

astfel vedenia, pe care o avusesem, a pierit de la mine.<sup>25</sup> Apoi am spus prin ilor de r zboi toate lucrurile, pe cari mi le descoperise Domnul. Robia lui Zedechia i risipirea poporului.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, tu locuie ti în mijlocul unei case de înd r tnici, cari au ochi s vad i nu v d, urechi de auzit i n'aud; c ci sînt o cas de  
<sup>3</sup> r zvr ti i. De aceea, fiul omului, preg te te- i lucrurile de c l torie, i pleac ziua, supt ochii lor! Pleac , în fa a lor, din locul unde e ti i du-te în alt loc: poate c vor vedea  
<sup>4</sup> c sînt o cas de înd r tnici. Scoate- i lucrurile ca ni te lucruri de c l torie, ziua, supt  
<sup>5</sup> ochii lor; dar pleac seara, în fa a lor, cum pleac cei ce se duc în robie. S spargi zidul  
<sup>6</sup> supt ochii lor, i s - i sco i lucrurile pe acolo. S le pui pe um r supt ochii lor, s le  
<sup>7</sup> sco i afar pe negur , s - i acoperi fa a i s nu te ui i la p mînt; c ci vreau s  
<sup>8</sup> fii un semn pentru casa lui Israel.`` Am f cut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua  
<sup>9</sup> ca pentru c l torie, seara am spart zidul cu mîna, i le-am scos pe negur i le-am pus pe  
<sup>10</sup> um r, în fa a lor. Diminea a îns , Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: „Fiul omului,  
<sup>11</sup> nu i -a zis casa lui Israel, aceast cas de înd r tnici: „Ce faci?` Spune-le: „A a vorbe te  
<sup>12</sup> Domnul, Dumnezeu: „Proorocia aceasta prive te pe domnul care este la Ierusalim, i pe toat  
<sup>13</sup> casa lui Israel, care se afl acolo.` Spune: „Eu sînt un semn pentru voi! Cum am f cut eu,  
<sup>14</sup> a a li se va face i lor: se vor duce într'o ar str in în robie. Domnitorul care este în  
<sup>15</sup> mijlocul lor î i va pune lucrurile pe um r i va pleca pe negur ; vor sparge zidul ca s -l  
<sup>16</sup> scoat afar ; î i va acoperi fa a, ca s nu vad p mîntul cu ochii. Îmi voi întinde mreaja  
<sup>17</sup> peste el, i va fi prins în la ul Meu; î l voi duce la Babilon, în ara Haldeilor; dar nu -i va vedea,  
<sup>18</sup> i va muri acolo. Pe to i cei ce stau în jurul lui i îi sînt de ajutor, i pe toate o tile lui,  
<sup>19</sup> îi voi risipi în toate vînturile, i voi scoate sabia dup ei. Atunci vor ti c Eu sînt Domnul,  
<sup>20</sup> cînd îi voi împr tia printre neamuri, i îi voi risipi în felurite ri. Dar voi l sa din ei  
<sup>21</sup> vreo cî iva oameni cari vor sc pa de sabie, de foamete i de cium , ca s istoriseasc toate  
<sup>22</sup> urîciunile lor printre neamurile la cari vor merge, i s tie c Eu sînt Domnul.`` Cuvântul  
<sup>23</sup> Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>24</sup> „Fiul omului, î i vei mînca pînea tremurînd, i î i vei bea apa

19 cu nelini te i groaz . Spune poporului din ar : ,A a vorbe te Domnul, Dumnezeu, despre locuitorii Ierusalimului din ara lui Israel: ,Ei i vor mânca pâinea cu nelini te, i i vor bea apa cu groaz ; c ci ara le va fi j fuit de tot ce are, din pricina silniciei tuturor celor  
20 ce o locuiesc. Cet ile pline cu popor vor fi nimicite, i ara va fi pustiit , ca s ti i  
21 c Eu sânt Domnul.`` Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: 22 ,Fiul omului, ce înseamn acest cuvânt de batjocur , pe care -l întrebuin a i în ara lui Israel: ,Zilele se lungesc, i  
23 toate vedeniile r mân neîmplinite? De aceea spune-le: ,A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Voi face s înceteze acest cuvânt de batjocur , i nu se va mai întrebuin a în Israel. Deaceea  
24 spune-le: ,Se apropie zilele, i toate vedeniile se vor împlini!` C ci nu vor mai fi vedenii  
25 mincinoase, nici proorociri în el toare, în mijlocul casei lui Israel! C ci Eu, Domnul, voi vorbi; ce voi spune se va împlini, i nu va mai fi amînat; da, în zilele voastre, cas de  
26 înd r tnici, voi rosti un cuvânt i -l voi împlini, zice Domnul, Dumnezeu.`` Cuvântul Domnului  
27 mi -a vorbit apoi astfel: ,Fiul omului, iat , casa lui Israel zice: ,Vedeniile pe cari le are el nu  
28 sânt aproape s se împlineac , i prooroce te pentru vremuri dep rtate!` Deaceea spune-le: ,A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Nu va mai fi z bav în împlinirea cuvintelor Mele; ci cuvântul, pe care -l voi rosti, se va împlini, zice Domnul, Dumnezeu.``

### Chapter 13

1 Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: 2 ,Fiul omului, prooroce te împotriva proorocilor lui Israel, cari proorocesc, i spune celor ce proorocesc dup gustul inimii lor: ,Asculta i cuvântul  
3 Domnului! A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Vai de proorocii f r minte, cari umbl  
4 dup duhul lor i nu v d nimic! Proorocii t i, Israele, sânt ca ni te acali în mijlocul  
5 d rîm turilor! Voi nu v'a i suit înaintea sp rturilor, n'a i înconjurat cu un zid casa lui  
6 Israel, ca s r mîne i tari în lupt , în ziua Domnului. Vedeniile lor sânt în el toare, i  
7 proorociile lor mincinoase. Ei zic: ,A a vorbe te Domnul!` m car c Domnul nu i -a trimes; i fac pe oameni s trag n dejde c se va împlini cuvântul lor. Nu sânt în el toare  
8 vedeniile, pe cari le ave i, i nu sânt mincinoase proorociile pe cari le rosti i? Voi zice i: ,A a vorbe te Domnul!` în timp ce Eu n'am vorbit. De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Pentru c spune i lucruri în el toare, i vedeniile voastre sânt minciuni, iat ,

am necaz pe voi, zice Domnul, Dumnezeu` . <sup>9</sup> Mîna Mea va fi împotriva proorocilor, ale c ror  
 vedenii sînt în el toare i ale c ror proorocii sînt mincinoase; ei nu vor r mînea în adunarea  
 poporului Meu, nu vor fi scri i în cartea casei lui Israel, nici nu vor intra în ara lui Israel. i  
<sup>10</sup> ve i ti c Eu sînt Domnul Dumnezeu. Lucrurile acestea se vor întîmpla pentru ei  
 r t cesc pe poporul Meu, zicînd: ,Pace!` cînd nu este pace. Poporul Meu zide te un zid, i ei  
<sup>11</sup> îl tencuiesc cu ipsos. De aceea, spune celor ce -l acop r cu ipsos c se va pr bu i, va veni  
<sup>12</sup> o ploaie cu vifor, pietrele de grindin vor c dea, i se va desl n ui furtuna. Iat , vi se  
<sup>13</sup> pr bu e te zidul! i atunci vi se va zice: ,Unde este ipsosul cu care l-a i tencuit?` De  
 aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,În urgia Mea, voi porni furtuna; în mînia Mea, va veni  
<sup>14</sup> o ploaie cu vifor; i vor c dea pietre de grindin ca s nimiceasc . Voi surpa zidul pe  
 care l-a i tencuit cu ipsos, îl voi doborî la p mînt, i i se vor desgoli temeliiile; se va pr bu i,  
<sup>15</sup> i ve i pieri în mijlocul d rîm turilor lui. i ve i ti c Eu sînt Domnul. Îmi voi potoli  
 astfel mînia împotriva zidului i împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; i v voi spune: Nu  
<sup>16</sup> mai este niciun zid! i s'a ispr vit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos! S'a ispr vit cu proorocii  
 lui Israel, cari proorocesc asupra Ierusalimului, i au vedenii de pace asupra lui, cînd nu este pace,  
<sup>17</sup> zice Domnul Dumnezeu.` Iar tu, fiul omului, întoarce- i privirile împotriva fiicelor poporului  
<sup>18</sup> t u, cari proorocesc dup gustul inimii lor, i prooroce te împotriva lor! Spune: ,A a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Vai de cele ce cos perinu e pentru subsiori, i fac m hrame  
 pentru capetele oamenilor de orice m rime, ca s prind suflete! Socoti i c ve i prinde  
<sup>19</sup> sufletele poporului Meu, ca s v p stra i cu via sufletele voastre? Voi M necinsti i  
 înaintea poporului Meu, pentru cî iva pumni de orz i cîteva buc i de pîne, ucizînd ni te  
 suflete, cari n'ar trebui s moar , i f cînd s tr iasc ni te suflete cari n'ar trebui s  
<sup>20</sup> tr iasc , în elînd astfel pe poporul Meu care ascult minciunile voastre. De aceea a a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Iat , am necaz pe perinu ele voastre prin cari prinde i sufletele  
 ca p s rile; deaceea vi le voi smulge de la bra e i voi da drumul sufletelor, i anume  
<sup>21</sup> sufletelor pe cari le prinde i ca p s rile! V voi rupe m hramele, i voi scoate pe poporul  
 Meu din mînile voastre, ca s nu mai cad prad în mînile voastre; i ve i ti c Eu sînt  
<sup>22</sup> Domnul. Pentru c întrista i prin minciuni inima celui neprih nit, cînd Eu însumi nu l-am  
 întristat, i pentru c înt ri i mînile celui r u ca s -l împedeca i s se lase de calea lui  
<sup>23</sup> cea rea, f g duindu -i via a, - de aceea nu ve i mai avea vedenii în el toare, i nu  
 ve i mai rosti proorocii. Voi scoate din mînile voastre pe poporul meu, i ve i ti c Eu sînt  
 Domnul.`

## Chapter 14

<sup>1</sup> Cîiva din btrînii lui Israel au venit la mine și au ezut înaintea mea. <sup>2</sup> i Cuvîntul  
<sup>3</sup> Domnului mi -a vorbit astfel: „Fiul omului, oamenii aceștia îți poartă idolii în inimă, și  
 îți pironesc privirile spre ceea ce și-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă lasă Eu să fiu  
<sup>4</sup> întrebat de ei? De aceea vorbește-te-le, și spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Orice  
 om din casa lui Israel, care îți poartă idolii în inimă, și care îți pironeste privirile spre  
 ceea ce și-a făcut să cadă în nelegiuirea lui-dacă va veni să vorbească proorocului, -Eu,  
<sup>5</sup> Domnul, îi voi răspunde, în ciuda multimei idolilor lui, ca să prindă în chiar inima lor pe aceia  
 din casa lui Israel, cari s'au departat de Mine din pricina tuturor idolilor. <sup>6</sup> De aceea, spune casei  
 lui Israel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Întoarceți-vă, și abateți-vă de la idolii  
<sup>7</sup> voștri, întoarceți-vă privirile de la toate urâciunile voastre! Căci orice om din casa lui Israel,  
 sau din străinii cari locuiesc pentru o vreme în Israel, care s'au departat de Mine, care îți poartă  
 idolii în inima lui, și nu-și ia privirile de la ceea ce și-a făcut să cadă în nelegiuirea lui, -dacă  
 va veni să vorbească unui prooroc, ca să Mă întrebe prin el, -Eu, Domnul, prin Mine însumi  
<sup>8</sup> îi voi răspunde. Îmi voi întorci Fașa împotriva omului acestuia, îl voi face un semn și de  
 pomină, și-l îl voi nimici cu desvîr ire din mijlocul poporului Meu. și veștic Eu  
<sup>9</sup> sînt Domnul! Dacă proorocul se va lăsa amăgit să rostească un cuvînt, Eu, Domnul, am  
 amăgit pe proorocul acela; Îmi voi întinde mîna împotriva lui, și-l voi nimici din mijlocul  
<sup>10</sup> poporului Meu Israel. Își vor purta astfel pe catul lor, și pedeapsa proorocului va fi la fel cu  
<sup>11</sup> pedeapsa celui ce întreabă, ca să nu se mai rătească de la Mine casa lui Israel, și să  
 nu se mai spurce cu toate fărdelegile ei. Atunci vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul  
<sup>12</sup> lor, zice Domnul, Dumnezeu! - Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>13</sup> „Fiul omului, cînd  
 va pînă tu oară împotriva Mea, dedîndu-se la fărdelege, și Îmi voi întinde mîna împotriva  
 ei, -dacă îi voi sfîrîma toiagul pînii, dacă îi voi trimite foametea, dacă îi voi nimici cu  
<sup>14</sup> desvîr ire oamenii și vitele, chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel  
 și Iov, ei nu și-ar mîntui decît sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul, Dumnezeu.``  
<sup>15</sup> „Dacă lăsa că ara să fie cutreierată de fiare sălbatice, cari ar lăsa-o fără popor,  
 dacă ar ajunge un pustiu pe unde n'ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare, <sup>16</sup> și ar  
 fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viaa Mea, zice Domnul, Dumnezeu, c'n'ar scăpa nici  
<sup>17</sup> fii, nici fiice, ci numai ei ar scăpa, și ara ar ajunge un pustiu. Sau dacă aduce sabie  
 împotriva rii acesteia, dacă a zice să treacă sabia prin ar, dacă și-a nimici cu

des vîr ire oamenii i vitele, <sup>18</sup> i ar fi în mijlocul ei ace ti trei oameni, pe via a Mea,  
-zice Domnul Dumnezeu, -c n'ar mai sc pa nici fii nici fiice, ci numai ei singuri ar sc pa.

<sup>19</sup> Sau dac a trimete ciurma în ara aceasta, dac Mi-a v rsa urgia împotriva ei prin  
molim , ca s -i nimicesc cu des vîr ire oamenii i vitele, <sup>20</sup> i ar fi în mijlocul ei Noe,  
Daniel i Iov, pe via a Mea-zice Domnul, Dumnezeu-c n'ar sc pa nici fii nici fiice, ci numai

ei i-ar mîntui sufletul prin neprih nirea lor.`` <sup>21</sup> Totu , a a vorbe te Domnul Dumnezeu:  
„M car c trimet împotriva Ierusalimului cele patru pedepse grozave ale mele: sabia, foamea,

fiarele s lbatice i ciurma, ca s nimicesc cu des vîr ire din el oamenii i vitele, <sup>22</sup> tot va  
fi o r m i care ca sc pa, care va ie i din el, i anume: fii i fiice. Iat , ace tia  
vor veni la voi, le ve i vedea purtarea i faptele, i v ve i mîngîia de nenorocirea pe care

o aduc asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui. <sup>23</sup> Ei v vor mîngîia, cînd le ve i vedea  
purtarea i faptele, i ve i cunoa te c nu f r temei fac Eu tot ce fac împotriva  
Ierusalimului, zice Domnul, Dumnzeu.``

## Chapter 15

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, ce are lemnul de vi mai mult  
decît orice alt lemn, vi ele de vie mai mult decît cele ce sînt printre copacii din p dure? <sup>3</sup> Ia oare  
cineva din lemnul acesta, ca s fac vreo lucrare? Face cineva din el vreun cîrlig de atîrnt ceva  
în el? <sup>4</sup> Iat c este pus pe foc s ard ; dup ce îi arde focul cele dou capete i mijlocul,  
mai poate fi el bun de ceva? <sup>5</sup> Iat , cînd era întreg, nu se putea face nimic din el; cu cît mai pu in  
acum, dup ce l -a mistuit i l -a ars focul, s'ar mai putea face vreo lucrare din el? <sup>6</sup> Deaceea a a  
vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Ca lemnul de vi dintre copacii din p dure, pe care -l pun  
pe foc s -l ard, a a voi da i pe locuitorii Ierusalimului. <sup>7</sup> Îmi voi întoarce Fa a împotriva  
lor; au ie it din foc, dar focul îi va arde de tot. i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi  
întoarce Fa a împotriva lor. <sup>8</sup> Voi preface ara într'un pustiu, pentru c au fost necredincio i,  
zice Domnul Dumnezeu.``

## Chapter 16

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, arat Ierusalimului urîciunile lui!  
<sup>3</sup> i spune -i: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu, c tre cetatea Ierusalimului: „Prin obîr ia  
i na terea ta e ti din ara Canani ilor; tat l t u era Amorit, i mama ta Hetit . <sup>4</sup> La  
na tere, în ziua cînd te-ai n scut, buricul nu i s'a t iat, n'ai fost sc ldat în ap , ca s  
fii cur it , nici n'ai fost frecat cu sare, i nici n'ai fost înf at în scutece. <sup>5</sup> Ochiul  
nim nui nu s'a îndurat de tine, ca s - i fac m car unul din aceste lucruri, din mil pentru  
tine; ci ai fost aruncat pe cîmp, a a de scîrb le era de tine, în ziua na terii tale. <sup>6</sup> Atunci Eu  
am trecut pe lîng tine, te-am v zut t v lit în sîngele t u, i am zis: „Tr ie te chiar  
i în sîngele t u!`` Da, i-am zis: „Tr ie te chiar i în sîngele t u!`` <sup>7</sup> Te-am înmul it  
cu zecile de mii,, ca iarba de pe cîmp. i ai crescut, te-ai f cut mare, ai ajuns de o frumuse  
des vîr it ; i s'au rotunjit î ele, i -a crescut p rul. Dar erai tot goal , goal de tot.  
<sup>8</sup> Cînd am trecut Eu pe lîng tine, M'am uitat la tine, i iat c î i venise vremea, vremea  
dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, i-am acoprit goliciunea, i-am jurat  
credin , am f cut leg mînt cu tine, zice Domnul Dumnezeu, i ai fost a Mea! <sup>9</sup> Te-am  
sc ldat în ap , te-am sp lat de sîngele de pe tine, i te-am uns cu untdelemn. <sup>10</sup> i-am dat  
haine cusute cu fir, i o înc l minte de piele de vi el de mare, te-am încins cu in sup ire,  
i te-am îmbr cat în m tas . <sup>11</sup> Te-am împodobit cu scule scumpe, i-am pus br ri  
la mîn , i o salb la gît; <sup>12</sup> i-am pus o verig în nas, cercei în urechi, i o cunun  
minunat pe cap. <sup>13</sup> Astfel, ai fost împodobit cu aur i cu argint, i ai fost îmbr cat cu  
in sup ire, cu m tas i cus turi cu fir. Ai mîncat floarea f inei, miere i untdelemn. Erai  
de o frumuse des vîr it , ba ajunsesei chiar împ r teas . <sup>14</sup> i s'a dus vestea printre  
neamuri, pentru frumuse a ta; c ci era des vîr it de tot, datorit str lucirii cu care te  
împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu.`` <sup>15</sup> „Dar te-ai încrezut în frumuse a ta, i ai curvit, la  
ad postul numelui t u celui mare; i-ai rev rsat curviile înaintea tuturor trec torilor, i  
te-ai dat lor. <sup>16</sup> Ai luat i din hainele tale, i-ai f cut în l imi pe cari le-ai împodobit cu  
toate colorile, i ai curvit pe ele: a a cum nu s'a întîmplat i nici nu se va mai întîmpla vreodat .  
<sup>17</sup> i-ai luat pîn i minunatele tale podoabe de aur i de argint, pe cari i le d dusem, i  
i-ai f cut ni te chipuri de b rba i, cu cari ai curvit. <sup>18</sup> i-ai luat i hainele cusute la  
gherghef, le-ai îmbr cat cu ele i ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu i t mîia Mea.  
<sup>19</sup> Pînea pe care i -o d dusem, floarea f inii, untdelemnul i mierea, cu care te hr neam,

le-ai adus înaintea lor, ca ni te t mîie cu un miros pl cut. Iat ce s'a întîmplat, zice Domnul  
 Dumnezeu!` 20 „Apoi i-ai luat fiii i fiicele, pe cari Mi -i n scusei, i i-ai jertfit lor, ca s  
 le slujeasc de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale, 21 de Mi-ai mai junghiat fiii, i i-ai  
 dat, trecîndu -i prin foc în cinstea lor? 22 i în mijlocul tuturor urîciunilor i curviilor tale, nu  
 i-ai adus aminte de vremea tinere ei tale, cînd erai goal , goal de tot, i te zb teai în  
 sîngele t u! 23 Dup toate aceste r ut i ale tale, -(vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu),  
 - 24 i-ai zidit case de curvie, i-ai f cut în l imi în toate pie ele. 25 La toate col urile  
 uli elor i-ai f cut în l imi, i-ai necinstit frumuse ea, i-ai desf cut picioarele înaintea  
 tuturor trec torilor, ai f cut tot mai multe curvii. 26 Ai curvit cu Egiptenii, vecinii t i, cu trupul  
 plin de vlag , i i-ai înmul it curviile, ca s M mîinii. 27 Dar iat c Mi-am întins mîna  
 împotriva ta, am mic orat partea de între inere pe care i -o rînduisem, te-am l sat în voia  
 vr jma elor tale, fiicele Filistenilor, cari au ro it de purtarea ta nelegiuit . 28 Apoi ai curvit  
 cu Asirienii, pentru c erai f r sa ; ai curvit cu ei, i tot nu te-ai s turat. 29 i-ai înmul it  
 curviile cu ara Canaanului i pîn în Haldea, dar nici acolo nu te-ai s turat. 30 Ce sl biciune  
 de inim ai avut, zice Domnul, Dumnezeu, de ai f cut toate aceste lucruri, cari sînt fapta unei  
 ibovnice dedate la curvie, 31 zidindu- i case de curvie la toate col urile uli elor, i f cîndu- i  
 în l imi în toate pie ele; n'ai fost nici m car ca o curv care- i cere plata. 32 Ai fost femeia  
 prea curv , care prime te pe str ini în locul b rbatului ei! 33 Tuturor curvelor li se pl te te  
 o plat ; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor t i, i-ai cî tîgat prin daruri, ca s -i tragi la tine  
 din toate p r ile i s curve ti cu ei. 34 Ai fost cu totul altfel decît celelalte curve, întrucît  
 nimeni nu umbla dup tine, ci tu pl teai celor ce veneau la tine, în loc ca tu s fii pl tit de  
 ei. De aceea ai fost cu totul altfel decît altele.` 35 „De aceea, ascult , curvo, Cuvîntul Domnului!  
 36 A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Pentru c i-ai risipit banii în felul acesta, i i-ai  
 descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii t i i cu to i idoli t i urîcio i, i din  
 pricina sîngelui copiilor t i, pe cari li i-ai dat, 37 de aceea, iat , voi strînge pe to i ibovnicii cu  
 cari te desmierdai, pe to i aceia pe cari i-ai iubit i pe to i aceia pe cari i-ai urît, da, îi voi strînge  
 împotriva ta din toate p r ile, î i voi desveli goliciunea înaintea lor, i î i vor vedea toat  
 goliciunea. 38 Te voi judeca a a cum se judec femeile prea curve i ucig toare de copii, i  
 voi face din tine o jertf sîngeroas a urgiei i geloziei. 39 Te voi da în mînile lor; î i vor  
 surpa casele de curvie, i î i vor nimici în l imile; te vor desbr ca de hainele tale, î i vor



lua toat podoaba de pietre scumpe, i te vor l sa goal , goal de tot. <sup>40</sup> Vor aduce gloata  
 împotriva ta, te vor ucide cu pietre i te vor str punge cu lovituri de sabie. <sup>41</sup> Îi vor arde casele  
 cu foc, i se vor r zbuna pe tine, înaintea unei mul imi de femei. Voi face s înceteze astfel  
 curvia ta, i nu vei mai da plat de curv . <sup>42</sup> Îmi voi potoli mînia împotriva ta, i nu voi mai  
 fi gelos pe tine; M voi lini ti, nu voi mai fi sup rat. <sup>43</sup> Pentru c nu i-ai adus aminte de  
 vremea tinere ei tale, ci M'ai a î at prin toate aceste lucruri, iat , voi face ca purtarea ta s  
 cad asupra capului t u, zice Domnul, Dumnezeu, ca s nu mai s vîr e ti alte nelegiuiri  
 cu toate urîciunile tale! <sup>44</sup> „Iat c to i cei ce spun zic tori, vor spune despre tine zic toarea  
 aceasta: ,Cum este mama a a i fata! <sup>45</sup> Tu e ti fata mamei tale, care s'a desgustat de b rbatul  
 i copiii ei. Tu e ti sora surorilor tale, cari s'au desgustat de b rba ii i copiii lor. Mama  
 voastr era o Hetit i tat l vostru un Amorit. <sup>46</sup> Sora ta cea mai mare, care locuie te la  
 miaz -noapte de tine, este Samaria, ea i fiicele ei; i sora ta cea mai mic este Sodoma i  
 fiicele ei, i locuie te la miaz -zi de tine. <sup>47</sup> Tu nu numai c ai umblat pe c ile lor, i ai  
 s vîr it acelea i urîciuni, ci, ca i cum atît ar fi fost prea pu in, ai fost mai stricat decît  
 ele în toate purt rile tale. <sup>48</sup> Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu c sora ta Sodoma, i  
 fiicele ei n'au f cut ce a i f cut voi, tu i fiicele tale. <sup>49</sup> Iat care a fost nelegiuirea sorei tale  
 Sodoma: era îngîmfat , tr ia în bel ug i într'o lini te nep s toare, ea i fiicele ei, i  
 nu sprijinea mîna celui nenorocit i celui lipsit. <sup>50</sup> Ele s'au seme it, i au f cut urîciuni  
 blestamate înaintea Mea; de aceea le-am i nimicit, cînd am v zut lucrul acesta. <sup>51</sup> Samaria n'a  
 f cut nici jum tate din p catele tale; urîciunile tale au fost mai multe decît ale ei, a a c ai  
 u urat vina surorilor tale prin toate urîciunile pe cari le-ai f cut acum. <sup>52</sup> Tu, care u urai vina  
 surorilor tale, prin purtea ta, suferi acum urm rile r ut ii tale; prin p catele tale, prin cari  
 te-ai f cut mai urîcioas decît ele, acum le faci mai u oar vina decît a ta; deaceea acopere-te  
 de ru ine, i poart - i ocară, fiindc ai u urat vina surorilor tale! <sup>53</sup> Voi aduce înapoi pe  
 prin ii lor de r zboi, pe prin ii de r zboi ai Sodomei i ai fiicelor ei, pe prin ii de r zboi  
 ai Samariei i ai fiicelor ei, i pe prin ii t i de r zboi în mijlocul lor, <sup>54</sup> ca s - i suferi  
 ocară, i s ro e ti pentru tot ce ai f cut, slujindu-le ca o pricin de mîngîiere. <sup>55</sup> Astfel,  
 surorile tale: Sodoma i fiicele ei, se vor întoarce iar la starea lor de mai înainte, i Samaria  
 i fiicele ei se vor întoarce iar la starea lor de mai înainte, i tu i fiicele tale v ve i  
 întoarce iar la starea voastr de mai înainte. <sup>56</sup> Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în

57  
 vremea mândriei tale, mai înainte de v direa r ut ii tale, când ai primit batjocurile fiicelor  
 Siriei, ale tuturor vecinilor t i, i ale fiicelor Filistenilor, cari te dispre uiesc de jur împrejur!  
 58  
 Trebuie s - i por i, în adev r, nelegiuirile i urâciunile, zice Domnul.`` 59 C ci a a  
 vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Î i voi face întocmai cum ai f cut i tu, care au nesocotit  
 jur mîntul, rupînd leg mîntul! 60 Dar Îmi voi aduce aminte de leg mîntul Meu f cut cu tine  
 în vremea tinere ii tale, i voi face cu tine un leg mînt vecinic. 61 Atunci î i vei aduce aminte  
 de purtarea ta, te vei ru ina, când vei primi la tine pe surorile tale, mai mari i mai mici, pe cari  
 i le voi dat ca fiice, dar nu pe temeiul leg mîntului f cut cu tine. 62 Voi face leg mîntul Meu  
 cu tine, i vei ti c Eu sînt Domnul, 63 ca s - i aduci aminte de trecut i s ro e ti,  
 i s nu mai deschizi gura de ru ine, când î i voi ierta tot ce ai f cut, zice Domnul Dumnezeu.``

## Chapter 17

1  
 Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 2 „Fiul omului, spune o vorb cu tîlc, spune o pild  
 casei lui Israel, 3 i zi: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Un vultur mare, cu aripi lungi,  
 cu aripile întinse, acoperit cu pene pestri e, a venit în Liban, i a luat vârful unui cedru. 4 A rupt  
 ramura cea mai înalt a lui, a dus -o într'o ar de nego , i a pus -o într'o cetate de negustori;  
 5 a luat i din s mîn a rii i a pus -o într'un p mînt roditor; a pus -o lîng o ap mare,  
 i a s dit -o ca pe o salcie. 6 L starul acesta a crescut, i s'a f cut un butuc de vi întins,  
 dar nu prea înalt; vi ele îi erau îndreptate spre vultur, i r d cinile erau supt el. Astfel s'a  
 f cut un butuc de vi , a dat l stari, i a f cut ml di e. 7 Mai era îns un alt vultur,  
 mare, cu aripi lungi i cu pene multe. i iat c din p mîntul unde era s dit , vi a aceasta  
 i -a întins r d cinile cu l comie spre el, i i -a îndreptat ramurile spre el, ca s'o ude mai  
 mult decît pe stratul în care era s dit . 8 Vi a era s dit într'un p mînt bun, lîng o ap  
 mare, a a ca s fac ml di e, s dea rod, i s se fac o vi minunat ``. 9 „Spune,  
 zice Domnul, Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu -i va smulge vulturul dintîi r d cinile,  
 i -i va t ia rodul, i i se vor usca toate frunzele odr slite? Se va usca i nu va trebui niciun  
 bra puternic, nici mult lume, ca s'o scoat din r d cinile ei. 10 Iat c este s dit : îi  
 va merge bine? Dac o va atinge vîntul de r s rit, nu se va usca ea oare? Da, se va usca în  
 straturile unde a odr slit.`` 11 Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 12 „Spune casei acesteia

r zvr tite: „Nu ti i ce înseamn aceasta?” i spune: „Iat , împ ratul Babilonului a venit la Ierusalim, a luat pe împ ratul i pe c petenile lui, i i -a dus cu el în Babilon. luat un vl star de neam împ r tesc, a f cut leg mînt cu el, i l -a pus s jure; dar pe mai marii rii i -a luat cu el, ca împ r ia s r mîn smerit , s nu se mai poat ridica, ci împ ratul s - i in leg mîntul, r mînîndu -i credincios. Dar el s'a r sculat împotriva lui, i a trimes soli în Egipt, ca s -i dea cai i un mare num r de oameni. Celce a f cut asemenea lucruri va izbuti el oare, ca sc pa el oare? Cum s mai scape dac a rupt leg mîntul?”

16 „Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu, c în ara împ ratului care l -a pus s domneasc , fa de care i -a c lcat jur mîntul i al c rui leg mînt l -a rupt, lîng el, în mijlocul Babilonului va muri!

17 A a c nici Faraon nu va veni cu o oaste mare i popor mult s -l ajute în r zboi, cînd se vor ridica înt rituri i se vor face an uri pentru nimicirea multor suflete.

18 El a nesocotit jur mîntul, pîn într'atît, c a rupt leg mîntul, ba înc i -a dat mîna, i a f cut toate aceste lucruri; nu va sc pa!

19 De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pe via a Mea c , întrucît a nesootit jur mîntul f cut în Numele Meu, i a rupt leg mîntul Meu, voi face s se întoarce asupra capului lui lucrul acesta.

20 Îmi voi întinde mreaja peste el, i va fi prins în la ul Meu. Îl voi duce în Babilon, i acolo îl voi judeca pentru abaterea s vîr it de el fa de Mine.

21 Dar to i fugarii din toate o tile lui vor c dea lovi i de sabie, i ceice vor mai r mînea vor fi risipi i în toate vînturile. i ve i ti c Eu, Domnul, am spus aceste lucruri.”

22 A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Eu însumi voi lua o r murea din vîrful unui cedru mare, i o voi pune la p mînt. Voi rupe din vîrful ramurilor lui o ml di fraged , i o voi s di pe un munte înalt i ridicat.

23 i anume, o voi s di pe un munte înalt al lui Israel; ea va da l stari, va aduce rod, i se va face un cedru m re . P s ri de tot felul se vor odihni supt umbra ramurilor lui.

24 i to i copacii de pe cîmp vor ti c Eu, Domnul, am pogorît copacul care se în l a i am în l at copacul care era plecat; c Eu am uscat copacul cel verde i am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, i voi i face.

## Chapter 18

1 Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: „Pentruce spune i voi zic toarea aceasta în ara lui Israel: „P rin ii au mîncat agurid , i copiilor li s'au sterpezit din ii?”

2 „Pe via a Mea,

3

zice Domnul, Dumnezeu c nu ve i mai avea prilej s spune i zic toarea aceasta în Israel.

4

Iat c toate sufletele sînt ale Mele. Dup cum sufletul fiului este al Meu, tot a a i sufletul

tat lui este al Meu. Sufletul care p c tuie te, acela va muri.

5

Omul care este drept, care face

judecat i dreptate, <sup>6</sup> care nu m nînc pe mun i carne jerfit idolilor, i nu ridic ochii spre idoli casei lui Israel, care nu necinste te nevasta aproapelui s u, i nu se apropie de

nevest -sa în timpul necur eniei ei, <sup>7</sup> care n'asupre te pe nimeni, care d înapoi datornicului z logul, care nu r pe te nimic, care d din pînea lui celui fl mînd i învele te cu o hain

8

pe cel gol, <sup>8</sup> care nu împrumut cu dobînd i nu ia cam t , care î i abate mîna dela

neleguire i judec dup adev r între un om i altul, <sup>9</sup> care urmeaz legile Mele i p ze te poruncile Mele, lucrînd cu credincio ie, -omul acela este drept, i va tr i negre it,

zice Domnul, Dumnezeu.`` <sup>10</sup> „Dac acum omul acesta are un fiu iute la mînie, care vars sînge,

11

sau care face ceva de felul acesta; <sup>11</sup> dac acest fiu nu se ia în nimic dup purtarea tat lui s u

neprih nit, ci m nînc pe mun i, necinste te pe nevasta aproapelui s u, <sup>12</sup> asupre te pe cel nenorocit i pe cel lipsit, r pe te, nu d înapoi z logul, ridic ochii spre idoli i face

urîciuni, <sup>13</sup> împrumut cu dobînd i ia cam ta, s'ar putea oare s tr iasc un astfel de fiu? Nu va tr i; a s vîr it toate aceste urîciuni, de aceea trebuie s moar . Sîngele lui s

cad asupra capului lui! <sup>14</sup> Dar dac un om are un fiu, care vede toate p catele tat lui s u,

le vede, dar nu face la fel; <sup>15</sup> dac fiul acela nu m nînc pe mun i i nu ridic ochii spre

idolii casei lui Israel, nu necinste te pe nevasta aproapelui s u, <sup>16</sup> nu asupre te pe nimeni, nu ia niciun z log, nu r pe te, ci d din pînea lui celui fl mînd i acopere cu o hain pe cel

gol, <sup>17</sup> î i abate mîna dela neleguire, nu ia nici dobînd nici cam t , p ze te poruncile Mele i urmeaz legile Mele, acela nu va muri pentru neleguirea tat lui s u, ci va tr i

negre it. <sup>18</sup> Dar tat l s u, care a fost un asupritor, a r pit dela al ii, a f cut în mijlocul

poporului s u ce nu este bine, el va muri pentru neleguirea lui!`` <sup>19</sup> „Voi îns zice i: „Pentru ce nu poart fiul pedeapsa pentru neleguirea tat lui s u?`` Pentru c fiul a lucrat dup

neprih nire i dreptate, a p zit i a împlinit toate legile Mele; el va tr i negre it! <sup>20</sup> Sufletul care p c tuie te, acela va muri. Fiul nu va purta neleguirea tat lui s u, i tat l nu va purta neleguirea fiului s u! Neprih nirea celui neprih nit va fi peste el, i r utatea celui r u va

fi peste el. <sup>21</sup> Dar dac cel r u se întoarce dela toate p catele pe cari le -a s vîr it, i p ze te toate legile Mele i face ce este drept i pl cut, va tr i negre it, nu va muri.

22 Toate f r delegile pe cari le -a f cut, i se vor uita! El va tr i, din pricina neprih nirii în  
 care a tr it. 23 Doresc Eu moartea p c tosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai  
 degrab ca el s se întoarc de pe c ile lui i s tr iasc ? 24 Îns dac cel neprih nit  
 se abate dela neprih nirea lui i s vîr e te nelegiuirea, dac se ia dup toate urîciunile  
 celui r u, s'ar putea s tr iasc el oare? Nu, ci toat neprih nirea lui va fi uitat , pentru  
 s'a dat la nelegiuire i la p cat; de aceea va muri în ele. 25 Voi zice i: „Calea Domnului nu  
 este dreapt !” Asculta i dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreapt ? Oare nu mai degrab  
 c ile voastre nu sînt drepte? 26 Dac cel neprih nit se abate dela neprih nirea lui i  
 s vîr e te nelegiuirea, i moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiurii pe care a s vîr it  
 -o. 27 Dar dac cel r u se întoarce dela r utatea lui i face ce este drept i bine, î i va  
 p stra sufletul viu. 28 Pentru î i deschide ochii i se abate dela toate f r delegile pe cari  
 le -a s vîr it, va tr i i nu va muri.`` 29 Casa lui Israel zice: „Calea Domnului nu este  
 dreapt .`` Oare calea Mea nu este dreapt , casa lui Israel? Oare nu mai degrab c ile voastre  
 nu sînt drepte? 30 De aceea v voi judeca pe fiecare dup c ile lui, cas a lui Israel, zice  
 Domnul, Dumnezeu. Întoarce i-v i abate i-v dela toate f r dlegile voastre, pentruca  
 s nu v duc nelegiuirea la pieire. 31 Lep da i dela voi toate f r delegile, prin care a i  
 p c tuit, face i-v rost de o inim nou i un duh nou. Pentruce vre i s muri i, cas  
 a lui Israel? 32 C ci Eu nu doresc moartea celuice moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarce i-v  
 dar la Dumnezeu, i ve i tr i.``

## Chapter 19

1 „Tu îns , f o plîngere asupra domnului lui Israel, 2 i zi: „Ce era mam -ta? O leoaic .  
 St tea culcat cu leii, i î i cre tea puii în mijlocul puilor de lei. 3 A crescut pe unul din puii  
 ei, care s'a f cut un leu , înv at s sfî ie prada; i a mîncat oameni. 4 Neamurile au  
 f cut o prinsoare împotriva lui, i a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în n ri i l-au  
 dus în ara Egiptului. 5 Leoaica, dac a v zut c degeaba î l a tepta, i c s'a în elat în  
 n dejdea ei, a luat un alt pui, i l -a f cut leu . 6 El a umblat cu leii, s'a f cut leu , a  
 înv at s sfî ie prada, i a mîncat oameni. 7 A n v lit în palatele lor, i le -a nimicit

cetile; a acara, cu tot ce se află în ea, s'a îngrozit de mugetul r cnetelor lui. <sup>8</sup> Dar  
 împotriva lui s'au în iruit neamurile din toate inuturile de prin prejur. I-au întins la uri, i a  
 fost prins în groapa lor. <sup>9</sup> I-au pus un belciug în n ri, l-au pus într'o cu c , i l-au dus la  
 împ ratul Babilonului, apoi l-au dus într'o cet uie, ca s nu i se mai aud glasul pe mun ii  
 lui Israel. <sup>10</sup> „Mam -ta, ca i tine, era ca o vie s dit lâng ape. Era roditoare i încrcat  
 de ml di e, din pricina bel ugiului apelor. <sup>11</sup> Ramurile ei erau a a de tari c se puteau face  
 toiege de cârmuitori din ele; prin în l imea ei întrecea ramurile stufoase, i atr gea privirile  
 cu în l imea ei, i prin mul imea ml di elor ei. <sup>12</sup> Dar a fost smuls cu mînie i aruncat  
 la p mînt; vîntul de r s rit i -a uscat roada; ml di ele ei cele puternice au fost rupte, s'au  
 uscat, i le -a mîncat focul. <sup>13</sup> i acum este s dit în pustie, într'un p mînt uscat i f r  
 ap . <sup>14</sup> Din ml di ele ei a ie it foc, i i -a mîncat roada; a a c nu mai are ramuri tari,  
 bune pentru un toiag de cârmuitor. Aceasta -i o cîntare de jale i va sluji drept cîntare de jale.``

## Chapter 20

<sup>1</sup> În al aptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din b trîinii lui Israel au venit la mine  
 s întrebe pe Domnul, i au ezut jos înaintea mea. <sup>2</sup> i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:  
<sup>3</sup> „Fiul omului, vorbe te b trîinilor lui Israel, i spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu:  
 „S M întreba i a i venit? Pe via a Mea, c nu M voi l sa s fiu întrebat de voi, zice  
 Domnul, Dumnezeu.`` <sup>4</sup> „Vrei s -i judeci, fiul omului? Dac vrei s -i judeci, pune-le înainte  
 urîciunile p rin ilor lor! <sup>5</sup> Spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „În ziua cînd am  
 ales pe Israel, Mi-am ridicat mîna spre s mîn a casei lui Iacov, i M'am ar tat lor în ara  
 Egiptului; Mi-am ridicat mîna spre ei, i am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` <sup>6</sup> În ziua  
 aceea, Mi-am ridicat mîna spre ei, ca s -i duc din ara Egiptului într'o ar , pe care o c utasem  
 pentru ei, ar în care curge lapte i miere, cea mai frumoas dintre toate rile. <sup>7</sup> Atunci  
 le-am zis: „Lep da i fiecare urîciunile cari v atrag privirile, i nu v spurca i cu idolii  
 Egiptului! Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` <sup>8</sup> Dar ei s'au r zvr tit împotriva Mea, i n'au  
 vrut s M asculte. Niciunul n'a lep dat urîciunile, cari îi atr geau privirile, i n'au p r sit  
 idolii Egiptului. Atunci am pus de gînd s -Mi v rs mînia peste ei, s -Mi sleiesc mînia împotriva  
 lor, în mijlocul rii Egiptului. <sup>9</sup> Dar am avut în vedere Numele Meu, ca s nu fie pîng rit în

ochii neamurilor printre cari se aflau, i în fa a c rora M ar tasem lor, ca s -i scot din  
 10 ara Egiptului. i i-am scos astfel din ara Egiptului, i i-am dus în pustie. 11 Le-am dat  
 legile Mele i le-am f cut cunoscut poruncile Mele, pe cari trebuie s le împlinesc omul,  
 12 ca s tr iasc prin ele. Le-am dat i Sabatele Mele, s fie ca un semn între Mine i ei,  
 13 pentruca s tie c Eu sînt Domnul, care -i sfin esc. Dar casa lui Israel s'a r zvr tit  
 împotriva Mea în pustie. N'au urmat legile Mele, ci au lep dat poruncile Mele, pe cari trebuie s  
 le împlinesc omul, ca s tr iasc prin ele, i Mi-au pîng rit peste m sur de mult  
 Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd s -Mi v rs mînia peste ei în pustie, ca s -i nimicesc.  
 14 Dar am avut în vedere Numele Meu, ca s nu fie pîng rit în ochii neamurilor în fa a c rora  
 15 îi scosesem din Egipt. Chiar i în pustie Mi-am ridicat mîna spre ei i le-am jurat c nu -i  
 voi duce în ara pe care le -o hot rîsem, ar în care curge lapte i miere, cea mai frumoas  
 16 din toate rile; i aceasta pentruc au lep dat poruncile Mele i n'au urmat legile Mele,  
 17 i pentruc au pîng rit Sabatele Mele, c ci inima nu li s'a dep rtat dela idoliilor lor. Dar  
 18 m'am uitat cu mil la ei, nu i-am nimicit, i nu i-am sîrpit în pustie. Atunci am zis fiilor lor  
 în pustie: „Nu v lua i dup rînduielile p rin ilor vo tri, nu ine i obiceiurile lor, i  
 19 nu v spurca i cu idoliilor lor! Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; umbla i întocmai dup  
 20 rînduielile Mele, p zi i poruncile Mele, i împlini i-le. Sfin i i Sabatele Mele, c ci  
 21 ele sînt un semn între Mine i voi, ca s ti i c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` Dar  
 fiii s'au r zvr tit i ei împotriva Mea. N'au umblat dup rînduielile Mele, n'au p zit i n'au  
 împlinit poruncile Mele, pe cari trebuie s le împlinesc omul, ca s tr iasc prin ele, i  
 au pîng rit Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd s -Mi v rs urgia peste ei, s -Mi sting mînia  
 22 împotiva lor în pustie. Dar Mi-am tras mîna înapoi, i am avut în vedere Numele Meu, ca s  
 23 nu fie pîng rit înaintea neamurilor în fa a c rora îi scosesem din Egipt. În pustie, Mi-am  
 ridicat iar mîna spre ei, i le-am jurat c am s -i împr tii printre neamuri, i s -i  
 24 risipesc în felurite ri, pentruc n'au împlinit poruncile Mele, i au lep dat înv turile  
 25 Mele, au pîng rit Sabatele mele, i i-au întors ochii spre idoliilor p rin ilor lor. Ba înc  
 26 le-am dat i legi cari nu erau bune, i porunci prin cari nu puteau s tr iasc . I-am spurcat  
 prin darurile lor de mîncare, cînd treceau prin foc pe to i întîii lor n scu i; am vrut s -i  
 27 pedepsesc astfel, i s le ar t c Eu sînt Domnul.`` „De aceea, fiul omului, vorbe te casei  
 lui Israel, i spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „P rin ii vo tri M'au batjocorit

i mai mult, ar tîndu-se necredincio i fa de Mine. <sup>28</sup> i anume, cînd i-am dus în ara  
 pe care jurasem c le -o voi da, i ei i-au aruncat ochii spre orice deal înalt i spre orice copac  
 stufos, acolo i-au adus jertfele, acolo i-au adus darurile de mîncare cari M mîniau, acolo  
<sup>29</sup> i-au ars mirezmele de un miros pl cut, i acolo i-au turnat jertfele de b utur . Eu i-am  
 întrebat: „Ce sînt aceste în l imi, la cari v duce i?” De aceea li s'a dat numele de „în l imi”  
<sup>30</sup> pîn în ziua de azi! Deaceea spune casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu:  
 „Voi i voi s spurca i în felul p rin ilor vo tri i s curvi i alergînd dup urîciunile  
<sup>31</sup> lor? Da, aducîndu-v darurile de mîncare, trecîndu-v copiii prin foc, v spurca i i azi  
 prin idolii vo tri. i Eu s M las s fiu întrebat de voi, casa lui Israel! Pe via a Mea, zice  
<sup>32</sup> Domnul, Dumnezeul, c nu M voi l sa întrebat de voi! Nu ve i vedea împlinindu-se ce  
 v închipui i, cînd zice i: „Vrem s fim ca neamurile, ca familiile celorlalte ri, vrem s  
<sup>33</sup> slujim lemnului i pietrei!” Pe via a Mea, --zice Domnul Dumnezeu--c Eu însumi voi fi  
<sup>34</sup> Împ rat peste voi, cu mîn tare i cu bra întins, i v rsîndu-Mi urgia. V voi scoate  
 din mijlocul popoarelor, i v voi strînge din rile în cari v'am risipit, cu mîn tare i cu  
<sup>35</sup> bra întins, i v rsîndu-Mi urgia. V voi aduce în pustia popoarelor, i acolo M voi  
<sup>36</sup> judeca fa în fa cu voi. Cum M'am judecat cu p rin ii vo tri în pustia rii  
<sup>37</sup> Egiptului, a a M voi judeca i cu voi, -zice Domnul Dumnezeu. V voi trece pe supt  
<sup>38</sup> toiag, i v voi pune supt mustrea leg mîntului. Voi deosebi dintre voi pe cei înd r tnici  
 i pe ceice nu-Mi sînt credincio i; îi voi scoate din ara în care sînt str ini, dar nu vor merge  
<sup>39</sup> iar în ara lui Israel. i ve i ti c Eu sînt Domnul.” Acum, casa lui Israel, a a  
 vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Duce i-v i sluji i fiecare la idolii vo tri! Dup aceea,  
 M ve i asculta negre it, i nu ve i mai pîng ri Numele Meu cel sfînt cu darurile voastre  
<sup>40</sup> de mîncare i cu idolii vo tri! C ci pe muntele Meu cel sfînt, pe muntele cel înalt al lui  
 Israel, -zice Domnul, Dumnezeu-acolo Îmi va sluji toat casa lui Israel, to i cei ce vor fi în  
 ar ; acolo îi voi primi cu bun voin , voi cere darurile voastre de mîncare, cele dintîi roade  
<sup>41</sup> din darurile voastre, i tot ce-Mi ve i închina. V voi primi ca pe ni te miresme cu miros  
 pl cut, dup ce v voi scoate din mijlocul popoarelor, i v voi strînge din rile în cari  
<sup>42</sup> sînte i risipi i; i voi fi sfin it de voi înaintea neamurilor. i ve i ti c Eu sînt  
 Domnul, cînd v voi aduce înapoi în ara lui Israel, în ara pe care jurasem c o voi da  
<sup>43</sup> p rin ilor vo tri. Acolo v ve i aduce aminte de purtarea voastr i de toate faptele  
 voastre cu cari v'a i spurcat; i v va fi scîrb de voi în iv , din pricina tuturor



f r delegilor pe cari le-a i f cut. <sup>44</sup> i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd M voi purta  
 cu voi avînd în vedere Numele Meu, i nicidecum dup purtarea voastr rea, nici dup faptele  
 voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu.`` <sup>45</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit  
 astfel: <sup>46</sup> „Fiul omului, întoarce- i fa a spre miaz zi, i vorbe te împotriva locurilor de  
 miaz zi! Prooroce te împotriva p durii din cîmpiile de miaz zi! <sup>47</sup> Spune p durii de la  
 miaz zi: „Ascult cuvîntul Domnului! A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , voi aprinde  
 un foc în tine, care va mistui orice copac verde i orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge  
 flac ra aprins , i totul va fi ars de ea, dela miaz zi pîn la miaz noapte. <sup>48</sup> i orice  
 f ptur va vedea c Eu, Domnul, l-am aprins, i nu se va stinge nici de cum!`` <sup>49</sup> Eu am zis:  
 „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: „Omul acesta face într'una la pilde!``

## Chapter 21

<sup>1</sup> i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, întoarce- i fa a spre Ierusalim,  
 i vorbe te împotriva locurilor sfinte, prooroce te împotriva rii lui Israel! <sup>3</sup> Spune rii  
 lui Israel: „A a vorbe te Domnul: „Iat , am necaz pe tine, Îmi voi trage sabia din teac i  
 voi nimici cu des vîr ire în mijlocul t u pe cel neprih nit i pe cel r u. <sup>4</sup> Pentru c vreau  
 s nimicesc cu des vîr ire din mijlocul t u pe cel neprih nit i pe cel r u, sabia Mea va  
 ie i din teac , pentruca s loveasc orice f ptur , dela miaz zi pîn la miaz noapte.  
<sup>5</sup> i orice f ptur va ti c Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teac , i nu se va mai întoarce  
 înapoi în ea. <sup>6</sup> i tu, fiul omului, gemi! Cu r ranchii zdrobi i, i cu am r ciunea în suflet,  
 gemi supt privirile lor! <sup>7</sup> i dac te vor întreba: „Pentru ce gemi?`` s r spunzi: „Pentru c  
 vine o veste``... Cînd va veni, toate inimile se vor însp imînta, toate mînile vor sl bi, toate  
 sufletele se vor mîhni, i to i genunchii se vor topi ca apa!... Iat c vine, a sosit, -zice Domnul,  
 Dumnezeu!`` <sup>8</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>9</sup> „Fiul omului, prooroce te i spune:  
 „A a vorbe te Domnul. Zi: „Sabia, da, sabia este ascu it , i lustruit . <sup>10</sup> Este ascu it  
 pentru m cel, i lustruit ca s luceasc !... O, sabie, tu tai toiagul de cîrmuire al fiului meu,  
 care nesocote te orice lemn... <sup>11</sup> A dat -o la lustruit, ca s'o apuce cu mîna; este ascu it sabia,  
 i lustruit , ca s înarmeze mîna celui ce m cel re te. <sup>12</sup> Strig i vait -te, fiul omului!  
 C ci este scoas împotriva poporului Meu, împotriva tuturor voivozilor lui Israel, cari sînt da i

prad s biei împreun cu poporul Meu; deaceea bate-te pe coaps !<sup>13</sup> Da, încercarea s'a  
 f cut, i ce va fi dac toiagul acesta de cîrmuire, care nesocote te totul, va fi nimicît? zice  
 Domnul Dumnezeu!<sup>14</sup> „, i tu, fiul omului, prooroce te, i bate din mîni! Loviturile s biei  
 s fie îndoite, întreite! Este sabia de m cel, sabia m celului celui mare, care îi urm re te de  
 toate p r ile.<sup>15</sup> Ca s arunc groaza în inimi, ca s înmul esc pe cei lovi i, deaceea am tras  
 sabia, amenin îndu -i la toate por ile lor. Vai! e f cut s fulgere, i ascu it pentru  
 m cel!<sup>16</sup> Strînge- i puterile, sabie, întoarce-te la dreapta! A eaz -te, întoarce-te la sînga!  
 Îndreapt - i ascu i ul în toate p r ile!<sup>17</sup> i Eu voi bate din mîni de bucurie, i Îmi voi  
 potoli urgia. Eu, Domnul, vorbesc!<sup>18</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>19</sup> „Fiul omului,  
 croie te- i dou drumuri pe unde s treac sabia împ ratului Babilonului! Amîndou  
 trebuie s ias din aceea ar . F un semn pe drum, f -l la începutul drumului care duce  
 într -o cetate.<sup>20</sup> S faci unul din aceste drumuri a a ca sabia c vin la Raba, cetatea copiilor  
 lui Amon, i pe celalt, a a ca sabia s vin în Iuda, la Ierusalim, cetatea înt rit .<sup>21</sup> C ci  
 împ ratul Babilonului st la r scruce, la cap tul celor dou drumuri, ca s dea cu bobii; el  
 scutur s ge ile, întreab terafimii, i cerceteaz ficatul.<sup>22</sup> Sor ul, care este în dreapta  
 lui, înseamn Ierusalimul, unde vor trebui s ridice berbeci, s dea porunc pentru m cel,  
 i s scoat strig te de r zboi; vor ridica berbeci împotriva por ilor, vor ridica înt rituri  
 i vor face an uri de ap rare.<sup>23</sup> Copiii lui Israel nu v d în aceasta decît ni te vr jitorii  
 de erte, ei cari au f cut jur minte mincinoase. Dar împ ratul Babilonului î i aduce aminte  
 de nelegiuirea lor, a a c vor fi prin i.<sup>24</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu:  
 „Pentru c v f li i cu nelegiuirea voastr , v dîndu-v f r delegile, ar tîndu-v  
 p catele în toate faptele voastre; pentru c v f li i cu ele, ve i fi prin i de mîna lui!<sup>25</sup> i  
 tu, domn nelegiuit, gata s fii ucis, domn al lui Israel, a c rui zi vine tocmai cînd nelegiuirea este  
 la culme!<sup>26</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „La o parte cu mitra, jos cununa înp r teasc !  
 Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi în l at, i ce este în l at va fi plecat!<sup>27</sup> Voi da  
 jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc loc decît la venirea Aceluia  
 care are drept la ea, i în mîna c ruia o voi încredin a.<sup>28</sup> „, i tu, fiul omului, prooroce te,  
 i spune: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu, despre copiii lui Amon i despre ocară lor.  
 Spune: „Sabia, da, sabia este scoas pentru m cel; este lustruit pentru nimicire, ca s  
 luceasc !<sup>29</sup> În mijlocul vedeniilor cu cari te în al ei i în mijlocul proorociilor mincinoase  
 pe cari i le fac ei, te vor face s cazii între trupurile moarte ale celor r i, a c ror zi vine tocmai

când nelegiuirea lor este la culme. <sup>30</sup> Bag - i sabia înapoi în teac . În locul în care ai fost  
 f cut, în ara ta de na tere, te voi judeca! <sup>31</sup> Îmi voi v rsa mînia peste tine, voi sufla împotriva  
 ta cu focul urgiei Mele, i te voi da în mînilor unor oameni cari nu lucreaz decît la nimicire.  
<sup>32</sup> Vei fi ars de foc; sîngele t u va curge în mijlocul rii! Nu- i vor mai aduce aminte de tine!  
 C ci Eu, Domnul, am vorbit.``

## Chapter 22

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: <sup>2</sup> „, i tu, fiul omului, vrei s judeci? Vrei s judeci  
 cetatea setoas de sînge? Pune -i înaintea toate urîciunile ei! <sup>3</sup> Spune: „A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeu: „Cetate, care ver i sînge în mijlocul t u, ca s - i vin ziua, i care- i faci  
 idoli ca s te spurci! <sup>4</sup> Te-ai f cut vinovat din pricina sîngelui pe care l-ai v rsat, i te-ai  
 spurcat prin idolii pe cari i-ai f cut. i-ai apropiat astfel zilele, i ai ajuns la cap tul anilor  
 t i! De aceea te fac de ocar printre neamuri i de batjocur printre toate rile. <sup>5</sup> Cei de  
 aproape i cei de departe î i vor bate joc de tine, c ci e ti vestit ca spurcat i plin de  
 turbur ri! <sup>6</sup> Iat c în tine, to i voivozii lui Israel î i întrebun eaz puterea ca s verse  
 sînge. <sup>7</sup> În tine, tat l i mama sînt dispre ui i, str inul este chinuit, orfanul i v duva sînt  
 asupra i. <sup>8</sup> Tu Îmi nesocote ti loca urile Mele cele sfinte, Îmi spurci Sabatele. <sup>9</sup> În tine sînt  
 bîrfîtori, ca s verse sînge; în tine se m nînc jertfe idole ti pe mun i; în mijlocul t u se  
 fac desfrîn ri. <sup>10</sup> În mijlocul t u, se descopere goliciunea tat lui; în mijlocul t u, este silit  
 femeia în timpul necur iei ei! <sup>11</sup> În mijlocul t u, fiecare se ded la urîciuni cu nevasta  
 aproapelui s u, fiecare se spurc prin amestecare de sînge cu nor -sa, fiecare necinste te pe  
 soru-sa, fiica tat lui s u. <sup>12</sup> În tine, se iau daruri pentru v rsare de sînge. Tu iei dobînd i  
 cam t , j fuie ti cu sila pe aproapele t u, i pe Mine, M ui i, zice Domnul, Dumnezeu.``  
<sup>13</sup> „De aceea, iat c bat din mîni, din pricina l comiei pe care ai avut -o, i din pricina sîngelui  
 v rsat în mijlocul t u. <sup>14</sup> Î i va suferi inima, i Î i vor fi mînilor destul de tari în zilele când  
 voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul, am vorbit, i voi i lucra. <sup>15</sup> Te voi risipi printre neamuri,  
 te voi r spîndi în felurite ri, i î i voi nimici cu des vîr ire necur ia din mijlocul  
 t u. <sup>16</sup> Vei fi spurcat astfel de tine îns i înaintea neamurilor, i vei ti c Eu sînt

17 Domnul.`` Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: 18 „Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca ni te sgur ; to i sînt aram , cositor, fer, plumb, în cuptorul de topit; au ajuns ni te  
 19 sgur de argint. De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru c to i a i ajuns  
 20 ni te sgur , iat c v voi strînge în mijlocul Ierusalimului. Cum se strînge argintul,  
 arama, ferul, plumbul i cositorul, în cuptorul de topit i se sufl în foc ca s se topeasc ,  
 a a v voi strînge i Eu în mînia i urgia Mea, v voi pune acolo i v voi topi. 21 Da,  
 v voi strînge i voi sufla peste voi cu focul mîniei Mele i v ve i topi în el. 22 Cum se  
 tope te argintul în topitoare, a a ve i fi topi i voi în mijlocul lui. i ve i ti c Eu  
 23 Domnul, Mi-am v rsat mînia peste voi.`` Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: 24 „Fiul  
 omului, spune Ierusalimului: „E ti o ar necur it , i neudat de ploaie în ziua mîniei.``  
 25 Mai marii lui uneltesc în mijlocul lui, ca s înghit sufletele, ca un leu care r cne te i  
 î i sf ie prada; pun mîna pe boga ii i lucruri scumpe, i m resc num rul v duvelor  
 26 în mijlocul lui. Preo ii lui calc Legea Mea i Imi pîng resc lucrurile Mele sfînte, nu fac  
 nici o deosebire între ce este sfînt i ce nu este sfînt, nici nu înva pe oameni s fac  
 deosebire între ce este necurat i ce este curat, î i întorc ochii dela Sabatele Mele, i sînt  
 27 pîng rit în mijlocul lor. C peteniile lui sînt în mijlocul lui ca ni te lupi cari î i sfî ie  
 28 prada; vars sînge, pierd sufletele, numai ca s - i potoleasc l comia de bani. Proorocii  
 lui au pentru ei tencuieli de ipsos, vedenii în el toare, proorocii mincinoase. Ei zic: „A a  
 29 vorbe te Domnul, Dumnezeu!`` i Domnul nu le -a vorbit! Poporul din ar se ded la  
 sîlnicie, fur , asupra te pe cel nenorocit i pe cel lipsit, calc în picioare pe str în, împotriva  
 30 oric rei drept i! Caut printre ei un om care s înal e un zid, i s stea în mijlocul  
 31 sp rturii înaintea Mea pentru ar , ca s n'o nimicesc; dar nu g sesc niciunul! Îmi voi  
 v rsa urgia peste ei, îi voi nimici cu focul mîniei Mele, i le voi întoarce faptele asupra capului  
 lor, zice Domnul, Dumnezeu.``

### Chapter 23

1 Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: 2 „Fiul omului, erau dou femei, fiice ale aceleia i  
 3 mame. Ele au curvit în Egipt, au curvit în tinere a lor; acolo le-au fost strîns î ele, acolo le  
 4 -a fost atîns sînul fecioresc. Cea mai mare se chema Ohola, i sora ei Oholiba. Erau ale Mele,

i au n scut fii i fiice.`` Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul. <sup>5</sup> Ohola nu Mi -a fost  
 credincioas ; s'a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei, dup Asirieni, vecinii ei, <sup>6</sup> îmbr ca i  
 cu tofe v psite în albastru, dreg tori i c petenii, to i tineri i pl cu i, c l re i  
 c l ri pe cai. <sup>7</sup> Ea a curvit cu ei, cu toat fruntea copiilor Asiriei; s'a spurcat cu to i aceia  
 pentru cari umbla nebun , s'a spurcat cu to i idolii lor. <sup>8</sup> Nu s'a l sat nici de curviile ei din  
 Egipt, c ci ace tia se culcaser cu ea din tinere a ei, îi atinseser sînul fecioresc, i î i  
 v rsaser curviile peste ea. <sup>9</sup> De aceea, am dat -o în mînile ibovnicilor ei, în mînile copiilor  
 Asiriei, pentru cari se aprinsese de dragoste. <sup>10</sup> Ei i-au descoperit goliciunea, i-au luat fiii i  
 fiicele, i pe ea au ucis -o cu sabia, de i s'a dus vestea printre femei, dup judec ile f cute  
 de ei asupra ei. <sup>11</sup> Sora ei Oholiba a v zut lucrul acesta, i a fost mai f r frîu, de cît ea în  
 patima ei; i a întrecut pe soru-sa în curvii. <sup>12</sup> Ea s'a aprins de dragoste dup copiii Asiriei,  
 dup dreg tori i c petenii, vecinii ei, îmbr ca i în chip str lucit, c l re i c l ri  
 pe cai, to i tineri i pl cu i. <sup>13</sup> Am v zut c se spurcase, întocmai ca cea dintîi din  
 amîndou . <sup>14</sup> Ea a mers chiar mai departe în curviile ei. A z rit pe ziduri ni te zugr veli de  
 b rba i, ni te icoane de Haldei zugr vi i cu culoare ro ie, <sup>15</sup> cu brîie împrejurul coapselor  
 lor, cu turbane de felurite colori pe cap, to i avînd înf i area unor viteji, dup felul  
 Babilonenilor, a c ror ar de na tere este Haldea; i s'a aprins dup ei, <sup>16</sup> la cea dintîi  
 privire, i le -a trimes soli în Haldea. <sup>17</sup> i copiii Babilonului au venit la ea, în patul de dragoste,  
 i au spurcat -o cu curviile lor. A a c ea s'a spurcat cu ei, i apoi inima i s'a înstr inat de  
 ei. <sup>18</sup> i cînd i -a dezgolit ea necur ia, i -a descoperit goliciunea, i inima Mea s'a  
 înstr inat de ea, cum se înstr inase i de soru-sa. <sup>19</sup> Dar ea i -a înmul it curviile tot mai  
 mult, gîndindu-se iar la zilele tinere ei ei, cînd curvea în ara Egiptului. <sup>20</sup> Ea s'a aprins  
 dup ni te necura i, a c ror carne era ca a m garilor, i a c ror apropiere era ca a  
 arm sarilor. <sup>21</sup> Astfel, i-ai înoit iar nelegiuirile tinere ei tale, cînd Egiptenii î i strîngeau  
 î ele, din pricina sînului t u fecioresc. <sup>22</sup> Deaceea, Oholiba, a a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeu: „Iat c a î împotriva ta pe ibovnicii t i, de cari i-ai înstr inat inima, i  
 -i aduc din toate p r ile împotriva ta: <sup>23</sup> pe Babiloneni i pe to i Haldeii, c pitani, voivozi  
 i domni, i pe to i copiii Asiriei împreun cu ei, tineri i pl cu i, to i dreg tori i  
 c petenii, oameni vesti i, to i c l ri pe cai. <sup>24</sup> Ei vin împotriva ta cu arme, car i ro i,

i cu o mulime de popoare. Cu scut, pavaz i coifuri, înainteaz de toate prile  
 împotriva ta. Lor le încredin ez judecata, i te vor judeca dup legile lor <sup>25</sup> Te fac s -Mi  
 sim i gelozia, i se vor purta cu urgie cu tine. Î i vor tia nasul i urechile, i s mîn a  
 ta va c dea lovit de sabie. Î i vor lua fiii i ficele, i ce- i va mai r mînea, va fi mîncat  
<sup>26</sup> de foc. <sup>27</sup> Te vor desbr ca de haine, i vor lua podoabele scumpe cu cari te g te ti. <sup>27</sup> Voi  
 pune astfel cap t nelegiuirilor tale i curviilor tale din ara Egiptului. A a c nu- i vei mai  
 îndrepta privirile spre ei, i nu te ve mai gîndi la Egipt. <sup>28</sup> C ci a a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeu: „Iat , te dau în mînile acelora de cari i s'a înstr inat inima. <sup>29</sup> Se vor purta cu  
 ur cu tine; î i vor ridica toate bog iile, i te vor l sa goal , goal de tot. Ru inea  
 necur iilor tale se va descoperi, ru inea nelegiuirilor i curviilor tale. <sup>30</sup> Lucrurile acestea  
 i se vor întîmpla, pentru ai curvit cu neamurile, pentru te-ai spurcat cu idoliilor lor. <sup>31</sup> Ai  
 mers pe calea sorei tale, deaceea, i Eu î i pun potirul ei în mîn . <sup>32</sup> A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeu: „Vei bea potirul sorei tale, cel larg i adînc; vei ajunge de rîs i de batjocur . Încape  
<sup>33</sup> mult în el! Te vei umplea de be ie i durere; c ci potirul sorei tale Samaria este un potir de  
 groaz i spaim ! <sup>34</sup> Îl vei bea i îl vei goli, îi vei roade cioburile, i- i vei sfî ia tî ele.  
<sup>35</sup> C ci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.`` Deaceea a a vorbe te Domnul, Dumnezeu:  
 „Pentru M'ai uitat, pentru M'ai aruncat la spate- i, poart - i i tu acum pedeapsa  
 nelegiuirilor i curviilor tale.`` <sup>36</sup> Domnul mi -a zis: „Fiul omului, vrei s judeci pe Ohola i  
<sup>37</sup> Oholiba? Pune-le înainte urîciunile lor! Ele s-au dat la preacurvie, i pe mînile lor este sînge:  
 au preacurvit cu idoliilor lor; i copiii pe cari Mi -i n scuser , i-au trecut prin foc în cinstea lor,  
 ca s -i m nînce! <sup>38</sup> Afar de aceasta iat ce Mi-au mai f cut: Mi-au spurcat Loca ul cel  
<sup>39</sup> sfînt în aceia zi, i Mi-au pîng rit Sabatele. C ci dup ce i-au jertfit copiii la idoliilor lor,  
 tot în ziua aceea s'au dus i în Loca ul Meu cel sfînt, ca s -l spurce. Iat ce au f cut în Casa  
<sup>40</sup> Mea. Au umblat chiar dup oamenii, cari veneau de departe, le-au trimes soli, i iat c ei  
<sup>41</sup> au venit. Pentru ei te-ai sc ldat tu, te-ai sulemenit la ochi, i te-ai g tit cu podoabele tale; <sup>41</sup> ai  
 ezut pe un pat m re , înaintea c ruia era întins o mas , pe care ai pus t mîia i  
<sup>42</sup> untdelemnul Meu. S'au auzit strig tele unei mul imi vesele; i cu mul imea aceasta de  
 oameni de rînd au adus ni te be ivi din pustie, cari au pus br ri în mînile celor dou  
<sup>43</sup> surori i mîndre cununi pe capetele lor. Am zis atunci cu privire la curva cea b trîn : „, i  
<sup>44</sup> acum î i va urma ea oare curviile, i tot vor mai veni la ea?`` <sup>44</sup> i au venit la ea cum vin la o

curv ; a a s'au dus la Ohola i Oholiba, la aceste femei nelegiuite. <sup>45</sup> De aceea oamenii f r  
prihan le vor osîndi, cum se osîndesc femeile preacurve, cum se osîndesc cele ce vars sânge;

c ci sînt prea curve, i au sânge pe mâni. <sup>46</sup> C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Voi  
aduce împotriva lor o mul îme de gloat mare, i le voi da prad chinului i jafului.

<sup>47</sup> Adunarea le va ucide cu pietre, i le va doborî cu lovituri de sabie; le vor ucide fiii i fiicele

lor, i le vor arde casele cu foc. <sup>48</sup> Voi face astfel s înceteze neleguirea în ar ; ca toate

femeile s ia înv tur , i s nu mai fac o neleguire ca a voastr ! <sup>49</sup> Vi se va  
r spl ti astfel neleguirea, i ve i purta p catele s vîr ite cu idolii vo tri, i ve i ti  
c Eu sînt Domnul, Dumnezeu!``

## Chapter 24

<sup>1</sup> În anul al nou lea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:

<sup>2</sup> „Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! C ci chiar în ziua aceasta se apropie

împ ratul Babilonului de Ierusalim. <sup>3</sup> Spune o pild acestei case de înd r tnici, i zi-le:

„A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pune, pune cazanul, i toarn ap în el! <sup>4</sup> Pune buc i  
de carne în el, toate buc ile cele bune, coapsa i spata, i umple -l cu cele mai bune oase.

<sup>5</sup> Alege ce e mai bun din turm , i pune lemnele gr mad supt cazan; f -l s fiarb în

clocot mare, i s fiarb i oasele din el``. <sup>6</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu:

„Vai de cetatea cea setoas de sânge, cazanul cel plin de rugin , i de pe care nu se ia rugina!

Scoate i buc ile din el unele dup altele, f r s trage i la sor i. <sup>7</sup> C ci sângele pe  
care l -a v rsat ea este înc în mijlocul ei. L -a pus pe stîncă goal , nu l -a v rsat pe p mînt,

ca s -l acopere apoi cu rîn . <sup>8</sup> Ca s -Mi ar t urgia, ca s M r zbun, i-am v rsat

sângele pe stîncă goal , pentruca s nu fie acoperit. <sup>9</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul,

Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoas de sânge! Vreau s fac un rug mare! <sup>10</sup> Îngr m de te  
multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, f fertura groas , ca s se ard i ciolanele.

<sup>11</sup> Apoi pune cazanul gol pe j ratic, ca s se înc lzeasc , s i se înferbînte arama, s i se

topeasc murd ria din l untru, i s i se tearg rugină. <sup>12</sup> Trud de geaba! C ci rugină

de care este plin nu se deslipe te de el; rugina nu se va lua de pe el de cât prin foc, <sup>13</sup> i tu  
dore ti iar nelegiuire în spurc ciunea ta! Pentru c am vrut s te cur i nu te-ai  
f cut curat , nu vei mai fi cur it de spurc ciunea ta pîn <sup>14</sup> Îmi voi potoli mînia asupra

ta. <sup>14</sup> Eu, Domnul, am vorbit! Lucrul acesta se va întîmpla, i Eu îl voi împlini! Nu M voi  
l sa, nu voi avea mil , nici nu M voi c i. Vei fi judecat dup puterea ta i dup faptele

tale, zice Domnul, Dumnezeu.`` <sup>15</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>16</sup> „Fiul omului, iat ,  
î i voi r pi printr'o lovitur ce i -e mai scump în ochi. Dar s nu te j le ti, nici s nu

plîngi, i s nu- i curg lacr mile pentru ea. <sup>17</sup> Suspin în t cere, dar nu plînge ca la  
mor i! Leag - i turbanul, pune- i înc l mintea în picioare, nu- i acoperi barba, i nu

mînca pînea de jale!`` <sup>18</sup> Vorbisem poporului diminea a, i seara mi -a murit nevasta. A doua  
zi diminea a, am f cut cum mi se poruncise. <sup>19</sup> Poporul mi -a zis: „Nu vrei s ne l mure ti

ce înseamn pentru noi ceeace faci?`` <sup>20</sup> Eu le-am r spus: „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit,

<sup>21</sup> astfel: „Spune casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: Iat , voi pîng ri Loca ul  
Meu cel sfînt, fala puterii voastre, ce v e mai scump în ochi, lucrul iubit de voi; i fiii vo tri

i fiicele voastre, pe cari i-a i l sat dup voi, vor c dea uci i de sabie. <sup>22</sup> i atunci ve i

face cum am f cut i eu. Nu v ve i acoperi barba i nu ve i mînca pînea de jale, <sup>23</sup> ve i  
sta cu turbane pe cap i cu înc l mintea în picioare, nu v ve i j li i nici nu ve i

plînge; ci ve i tînji pentru neleguirile voastre, i v ve i v ita între voi. <sup>24</sup> Ezechiel va fi  
un semn pentru voi. Ve i face întocmai cum a f cut el. i cînd se vor întîmpla aceste lucruri,

ve i ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeu. <sup>25</sup> Tu, îns , fiul omului, în ziua cînd le voi r pi  
ceace face t ria lor, bucuria i fala lor, ce le este scump ochilor i lucrul iubit de ei, pe fiii i

fiicele lor, <sup>26</sup> în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca s - i dea de tire i s auzi cu urechile

tale. <sup>27</sup> În ziua aceea, i se va deschide gura odat cu a fugarului, vei vorbi, i nu vei mai fi  
mut. Vei fi un semn pentru ei, i vor ti c Eu sînt Domnul.``

## Chapter 25

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, întoarce- i fa a spre copiii lui Amon,

i prooroce te împotriva lor! <sup>3</sup> Spune copiilor lui Amon: „Asculta i Cuvîntul Domnului,  
Dumnezeu! A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru c ai zis: „Ha! Ha!`` sfîntului Meu



Loca , cînd era pîng rit, rii lui Israel, cînd era pustiit , i casei lui Iuda, cînd se ducea

<sup>4</sup> în robie, de aceea, iat , te dau în st pînirea fiilor R s ritului; ei î i vor a eza staulele în mijlocul t u i î i vor face locuin ele în tine; î i vor mînca roadele, i î i vor bea laptele.

<sup>5</sup> Voi face din Raba un ocol de c mile, i din ara copiilor lui Amon o sîn de oi, ca s

ti i c Eu sînt Domnul! <sup>6</sup> C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru ai b tut din mîni, i ai dat din picior, pentru te-ai bucurat în chip batjocuritor i din adîncul sufletului

de ara lui Israel, <sup>7</sup> de aceea, iat c Îmi întind mîna peste tine, i te dau prad neamurilor; te terg din mijlocul popoarelor, te scot din num rul rilor, i te nimicesc. i vei ti c

<sup>8</sup> Eu sînt Domnul!`` „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Moabul i Seirul au zis:

<sup>9</sup> „Iat , casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!` De aceea, deschid inutul Moabului din spre cet i, dinspre cet ile lui dela hotare, cari sînt podoaba rii i anume: Bet-Ie imotul,

Baal-Meonul i Chiriataim, <sup>10</sup> îl deschid i -l dau în st pînire fiilor R s ritului împreun

cu ara Amoni ilor, ca s nu mai fie pomeni i printre neamuri copiii lui Amon. <sup>11</sup> Îmi voi

împlini judec ile împotriva Moabului! i vor ti c Eu sînt Domnul.`` <sup>12</sup> A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Edomul s'a dat la r z bunare fa de casa lui Iuda, pentru

s'a f cut vinovat i s'a r z bunat pe ea, <sup>13</sup> de aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Îmi întind mîna împotriva Edomului, îi voi nimici cu des vîr ire oamenii i vitele, îl voi preface

într'un pusti, dela Teman pîn la Dedan; vor c dea lovi i de sabie. <sup>14</sup> Îmi voi r zbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului dup mînia i urgia Mea; ca s vad

r z bunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.`` <sup>15</sup> „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Filistenii s'au dat la r z bunare, pentru s'au r z bunat în chip batjocuritor i din adîncul

sufletului, voind s nimiceasc totul, în ura lor str veche, <sup>16</sup> a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c Îmi întind mîna împotriva Filistenilor, nimicesc cu des vîr ire pe Chereti i, i

pr p desc tot ce a mai r mas pe coasta m rii, <sup>17</sup> M voi n pusti cu mare r z bunare asupra lor, pedepsindu -i cu urgie. i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi r zbuna pe ei.``

## Chapter 26

<sup>1</sup> În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii, cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, pentru Tirul a zis despre Ierusalim: „Ha! Ha!` Este zdrobit poarta popoarelor! i se

întoarce la mine! Mă voi îmbogăți, căci el a rămas pustiu!` de aceea, a a vorbe te  
 Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri,  
 cum îți ridic marea valurile!` Ele vor dărâma zidurile Tirului, îți vor surpa turnurile, îți voi  
 răzui și râna, și o voi face o stînc goală. ` Va rămînea o mare ca un loc unde se vor  
 întinde mreji de prins pe te; Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu. Va fi prada neamurilor!  
 6 Cetele din inutul lui vor fi trecute prin sabie. și vor fi astfel ca Eu sînt Domnul.`  
 7 Căci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iată că aduc dela miazănoapte împotriva Tirului  
 pe Nebucadnezar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor împăraților, cu cai, car,  
 călăreți, și cu o mare mulțime de popoare. ` El va nimici cu sabia cetele din inutul  
 tău; va face anuri de apă rare împotriva ta, va ridica întărituri, și va ridica scutul împotriva  
 9 tă. Va îndrepta loviturile berbecilor și împotriva zidurilor tale, și îți va surpa turnurile cu  
 10 mâinile lui. Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul  
 călăreților, roților și carilor, cînd va intra Nebucadnezar pe porțile tale cum se intră  
 11 într-o cetate cucerită, ` Va călca toate uliele tale cu copitele cailor lui, și-și va ucide  
 12 poporul cu sabia, și stîlpii mîndriei tale vor cădea la pămînt. ` Îți vor ridica bogățiile,  
 și vor prăda mărurile, și vor surpa zidurile, și vor dărâma casele tale cele plăcute, și  
 13 vor arunca în ape pietrele, lemnele și râna ta. ` Voi face să înceteze astfel glasul cîntecelor  
 14 tale, și nu se va mai auzi sunetul arfelor tale. ` Te voi face o stînc goală; vei fi ca un loc în  
 mare unde se vor întinde mreji de prins pe tii; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul,  
 15 am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.` A a vorbe te Domnul, Dumnezeu despre Tir: „Se vor  
 cutremura ostroavele de vuietul ceterii tale, de gemetele răniților și de mîncămintă din mijlocul  
 16 tău. ` Toți voievozii mării se dau jos de pe scaunele lor de domnie, și scot mantalele, și  
 și în lapd hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaimă, și stau pe pămînt; într'una  
 17 tremur de groază, și stau înmurmuri din pricina ta. ` Ei fac o cîntare de jale asupra ta,  
 și-și zic: „Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de ceice străbătătorile, cetate vestită,  
 care erai puternică pe mare! Cum a fost nimicit cetatea aceasta cu locuitorii ei, cari băgau  
 18 groaza în toți cei dimprejur! ` Acum tremur ostroavele în ziua ceterii tale, stau îngrozite  
 19 ostroavele mării de sfîrșitul tău. ` Căci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Cînd te voi  
 preface într-o cetate pustie, ca cetele cari n'au locuitori, cînd voi ridica împotriva ta adîncul,  
 20 și cînd te vor acoperi apele cele mari, ` te voi pogorî împreună cu ceice se pogoară în groapă,

la poporul de odinioară, și te voi așeza în adâncimile pământului, în singurătățile vecinice, lângă cei care s'au pogorât în groapă, ca să nu mai fii locuit și să nu te mai scolii în ara celor vii. <sup>21</sup> Te voi nimici cu desvârșire, și nu vei mai fi; te vor căuta, și nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul Dumnezeu.``

## Chapter 27

<sup>1</sup> Cuvântul Domnului mi s-a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Și tu, fiul omului, rostește această cântare de jale asupra Tirului! <sup>3</sup> Spune Tirului: „Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, așază vorbele Domnului Dumnezeu: „Tirule, tu ziceai: „Eu sînt de o desvârșită frumusețe! <sup>4</sup> Inutul tău este în inima marilor, și cei ce te-au zidit te-au făcut desvârșit de frumos. <sup>5</sup> Cu chiparoși din Senir și-au făcut toate laturile corbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-și ridice catargurile; <sup>6</sup> lopețile și le-au făcut din stejari de Basan, și lavi ele cu filde prins în cimir, adus din ostroavele Chitim. <sup>7</sup> Pânzele cari-și slujeau ca steag erau de înșurubire din Egipt, cusute la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpur albastru și roșie, din ostroavele Eli ei. <sup>8</sup> Locuitorii Sidonului și Arvadului și ei erau vîslăși, și cei mai înțelepți din mijlocul tău, Tirule, și ei erau cîrmaci. <sup>9</sup> Bătăliile Ghebalului și lucrătorii lui iscusiți erau la tine, și-și dregeau căruțile. Toate corbiile mării cu marinarii lor erau la tine, ca să facă schimb de mărfuri cu tine. <sup>10</sup> Cei din Persia, din Lud și din Put, slujeau în oastea ta, ca oameni de război; ei și se spînzurau în tine scutul și coiful, și-și dădeau strălucire. <sup>11</sup> Cei din Arvad și ei umpleau zidurile cu războinicii tăi, și oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei și așărnau pavezele pe toate zidurile tale, și-și desvârșeau astfel frumusețea. <sup>12</sup> Cei din Tars făceau negoț cu tine, cu tot felul de mărfuri pe cari le aveai din belug. Veneau la târgul tău cu argint, cu fer, cu cositor și cu plumb. <sup>13</sup> Iavanul, Tubalul și Mecul făceau negoț cu tine; dădeau robi și unelte de aram în schimbul mărfurilor tale. <sup>14</sup> Cei din casa Togarmei aduceau la târgul tău cai, călări și căfri. <sup>15</sup> Cei din Dedan făceau negoț cu tine; negoțul multor ostroave trecea prin mâinile tale; și aduceau ca bir coarne de filde și de abanos. <sup>16</sup> Siria făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri frumoase de tine; ei veneau la târgul tău de smaragd, purpur, și materii pestrițe cu înșurubire, mărgean și agat. <sup>17</sup> Iuda și ara lui Israel făceau negoț cu tine; și dădeau grâu de Minit, turte, miere,

undelemn i leac alin tor, în schimbul m rfurilor tale. <sup>18</sup> Damascul f cea nego cu tine,  
 cu marele num r de lucruri f cute de tine, cu tot felul de m rfuri, pe cari le aveai din bel ug;  
 î i d dea vin din Helbon i lân alb . <sup>19</sup> Vedanul i Iavanul, dela Uzal, veneau la târgul  
 t u; fer lucrat, casie i trestie mirositoare, erau schimbate cu tine. <sup>20</sup> Dedanul f cea nego cu  
 tine cu învelitori de pus pe cal. <sup>21</sup> Arabia i to i voivozii Chedarului erau negustorii t i, i- i  
 aduceau miei, berbeci i api. <sup>22</sup> Negustorii din Seba i din Raema f ceau nego cu tine;  
 î i pl teau cu cele mai bune mirezme, cu pietre scumpe i aur, m rfurile tale. <sup>23</sup> Haranul,  
 Canehul i Edenul, negustorii din Seba, din Asiria, din Chilmad, f ceau nego cu tine; <sup>24</sup> f ceau  
 nego cu tine de haine scumpe, de mantale de purpur albastr i cus turi la gherghef, de  
 covoare scumpe puse în l zi de funii, sucite i bine împletite, aduse la târgul t u. <sup>25</sup> Cor biile  
 din Tars î i aduceau m rfurile pe mare; erai în culmea bog iei i slavei, în inima m rilor!  
<sup>26</sup> - Vîsla ii t i te duceau pe ape mari: dar un vînt dela r s rit te va sf rîma în inima m rilor!  
<sup>27</sup> Bog iile tale, târgurile tale i m rfurile tale, marinarii i cîrmacii t i, ceice î i dreg  
 cr p turile cor biilor, i ceice fac schimb de m rfuri cu tine, to i oamenii de r zboi cari  
 sînt în tine, i toat mul imea, care este în mijlocul t u, se vor pr bu i în inima m rilor,  
 în ziua c derii tale. <sup>28</sup> Toate valurile m rii se vor cutremura de ipetele cîrmacilor t i! <sup>29</sup> i  
 to i vîsla ii, marinarii, to i cîrmacii de pe mare, se vor da jos din cor bii i vor p i pe  
 uscat. <sup>30</sup> Vor striga cu glas tare din pricina ta, i vor scoate ipete amarnice. Î i vor arunca  
 rîn în cap i se vor t v li în cenu . <sup>31</sup> Î i vor rade capul din pricina ta, i se vor  
 îmbr ca în saci, te vor plînge cu sufletul am rît, i cu mîhnire mare. <sup>32</sup> În durerea lor, vor face  
 un cîntec de jale asupra ta, te vor boci, i vor zice: „Cine era ca Tirul, cel nimicit în mijlocul  
 m rii?`` <sup>33</sup> Cînd ie eau m rfurile tale pe m ri, s turai un mare num r de popoare; cu  
 bel ugul avu iilor i m rfurilor tale, îmbog eai pe împ ra ii p mîntului. <sup>34</sup> Acum  
 îns e ti sf rîmat de m ri, nego ul t u a pierit în adîncimea apelor, i toat mul imea  
 ta de oameni s'a cufundat odat cu tine! <sup>35</sup> To i locuitorii ostroavelor stau înm rmuri i din  
 pricina ta, împ ra ii lor stau cu p rul vîlvoi de groaz , i le tremur fa a! <sup>36</sup> Negustorii  
 popoarelor fluier asupra ta! E ti nimicit de tot, i te-ai dus pentru totdeauna!``

## Chapter 28

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, spune voivodului Tirului: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru că i s'a îngîmfat inima i ai zis: „Eu sînt Dumnezeu, i ed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul m rilor`, m car c nu e ti decît om i nu e ti Dumnezeu, m car c î i dai ifose ca i cînd ai fi Dumnezeu. <sup>3</sup> Iat c e ti mai în elept decît Daniel, nicio tain nu este ascuns de tine; <sup>4</sup> prin în elepciunea i priceperea ta i-ai f cut avere, i i-ai gr m dit aur i argint în vistieriile tale; <sup>5</sup> prin marea ta în elepciune i prin nego ul t u i-ai m rit bog iile, i prin bog iile tale inima i s'a îngîmfat foarte mult. <sup>6</sup> Deaceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru că î i dai ifose ca i cînd ai fi Dumnezeu, <sup>7</sup> iat c voi aduce împotriva ta ni te str ini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva în elepciunii tale str lucitoare, i i vor pîng ri frumuse a. <sup>8</sup> Te vor arunca în groap , i vei muri ca ceice cad str pun i de lovitori, în mijlocul m rilor. <sup>9</sup> Vei mai zice tu atunci în fa a uciga ului t u: „Sînt Dumnezeu,` m car c e ti om i nu Dumnezeu, supt mîna celui ce te va ucide? <sup>10</sup> Vei muri de moartea celor net ia i împrejur, de mîna str inilor! C ci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.``

<sup>11</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>12</sup> „Fiul omului, f un cîntec de jale asupra împ ratului Tirului, i spune -i: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ajunsesei la cea mai înalt des vîr ire, erai plin de în elepciune, i des vîr it în frumuse . <sup>13</sup> St teai în Eden, gr dina lui Dumnezeu, i erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safîr, cu rubin, cu smaragd, i cu aur; timpanele i flautele erau în slujba ta, preg tite pentru ziua cînd ai fost f cut. <sup>14</sup> Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui Dumnezeu, i umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare. <sup>15</sup> Ai fost f r prihan în c ile tale, din ziua, cînd ai fost f cut, pîn în ziua cînd s'a g sit nelegiuirea în tine. <sup>16</sup> Prin m rimea nego ului t u te-ai umplut de sîlnicie, i ai p c tuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, i te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare. <sup>17</sup> i s'a îngîmfat inima din pricina frumuse ii tale, i-ai stricat în elepciunea cu str lucirea ta. De aceea, te arunc la p mînt, te dau priveli te împ ra ilor. <sup>18</sup> Prin mul imea nelegiurilor tale, prin nedreptatea nego ului t u, i-ai spurcat loca urile sfinte; de aceea, scot din mijlocul t u un foc, care te mistuie, i te prefac în cenu pe p mînt, înaintea tuturor celor ce te privesc. <sup>19</sup> To i cei ce te cunosc între popoare r mîn

uimi i din pricina ta; e ti nimiciti, i nu vei mai fi niciodat !<sup>20</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>21</sup> „Fiul omului, întoarce- i fa a spre Sidon, i prooroce te împotriva lui!<sup>22</sup> Spune: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat c am necaz pe tine, Sidonule, i voi fi prosl vit în mijlocul t u; ca s se tie c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi împlini judec ile împotriva lui, i cînd Îmi voi ar ta sfin enia în mijlocul lui.<sup>23</sup> Voi trimete ciuma în el, voi face s curg sîngele pe uli ele lui; vor c dea mor ii în mijlocul lui, uci i de sabia care va veni din toate p r ile s -i loveasc , i vor ti astfel c Eu sînt Domnul.<sup>24</sup> Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin care în eap , un m r cine aduc tor de dureri, printre to i ceice -l înconjoar i -l dispre uiesc. i vor ti astfel c Eu sînt Domnul, Dumnezeu.”<sup>25</sup> A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Cînd voi strînge iar casa lui Israel din mijlocul popoarelor la cari este risipit , Îmi voi ar ta în ea sfin enia înaintea neamurilor, i vor locui în ara lor pe care am dat -o robului meu Iacov.<sup>26</sup> Vor locui lini ti i în ea, vor zidi case i vor s di vii; da, vor locui lini ti i în ea, cînd Îmi voi împlini judec ile împotriva tuturor celorce -i înconjoar i -i dispre uiesc. i vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.”

## Chapter 29

<sup>1</sup> În anul al zecelea, în ziua a dou sprezecea a lunii a zecea, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>2</sup> „Fiul omului, întoarce-te cu fa a spre Faraon, împ ratul Egiptului, i prooroce te împotriva lui i împotriva întregului Egipt!<sup>3</sup> Vorbe te, i spune: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c am necaz pe tine, Faraone, împ ratul Egiptului, crocodil mare, care te culci în mijlocul rîurilor tale, i zici: „Rîul meu Nilul este al meu, eu l-am f cut!”<sup>4</sup> Î i voi pune îns un cârlig în f lci, voi lipi pe tii rîurilor tale de solzii t i, i te voi scoate din mijlocul rîurilor tale, cu to i pe tii cari se afl în ele, i cari se vor lipi de solzii t i.<sup>5</sup> Te voi arunca în pustie, pe tine i pe to i pe tii din rîurile tale. Vei c dea pe fa a ogoarelor, nu vei fi ridicat, nici îngropat; ci te voi da de mîncare fiarelor p mîntului i p s rilor cerului.<sup>6</sup> i to i locuitorii Egiptului vor ti c Eu sînt Domnul, pentruc au fost o proptea de trestie pentru casa lui Israel.<sup>7</sup> Cînd au pus mîna pe tine, te-ai rupt, i le-ai str puns tot um rul; cînd s'au proptit de tine, te-ai sf rîmat, i le-ai scrintit oldurile.”<sup>8</sup> De aceea a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , voi aduce sabia împotriva ta, i voi nimici cu des vîr ire din mijlocul t u oamenii i

<sup>9</sup> vitele. <sup>9</sup> ara Egiptului va ajunge o pustietate i un pustiu, i vor ti c Eu sînt Domnul,  
 pentru c a zis: „Nilul este al meu, eu l-am f cut!” <sup>10</sup> De aceea iat c am necaz pe tine i  
 pe rîurile tale, i voi preface ara Egiptului într'un pustiu i într'o pustietate, <sup>11</sup> Nici picior de  
 om nu va trece prin ea, nici picior de vit nu va trece prin ea, i va r mînea patru zeci de ani  
 f r s fie locuit . <sup>12</sup> Voi preface ara Egiptului într -o pustietate în mijlocul altor ri  
 pustiite, i cet ile ei vor fi pustii între alte cet i pustii, timp de patruzeci de ani. Iar pe  
 Egipteni îi voi risipi printre neamuri, i -i voi împr tia în felurite ri. <sup>13</sup> A a vorbe te  
 Domnul, Dumnezeu: „Dup patru zeci de ani, voi strînge pe Egipteni din mijlocul popoarelor între  
 cari îi voi risipi. <sup>14</sup> Voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în  
 ara Patros, în ara lor de ba tin , i vor alc tui acolo o împ r ie slab . <sup>15</sup> Da, va  
 fi cea mai neînsemnat dintre împ r ii, i nu se va mai în l a peste neamuri; îi voi  
 împu ina, ca s nu st pîneasc peste neamuri. <sup>16</sup> Împ r ia aceasta nu va mai fi pentru  
 casa lui Israel o pricin de încredere; ci îi va aduce aminte de nelegiuirea ei, cînd se întorcea spre  
 ei. i vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeu.” <sup>17</sup> În al dou zeci i aptelea an, în ziua întîi  
 a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>18</sup> „Fiul omului, Nebucadne ar, împ ratul  
 Babilonului, i -a pus oastea s fac o slujb grea împotriva Tirului. Toate capetele au ajuns  
 ple uve, to i umerii sînt jupui i, i n'a luat dela Tir nicio plat , nici el, nici oastea lui, pentru  
 slujba pe care a f cut -o împotriva lui. <sup>19</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat  
 c dau lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, ara Egiptului; el îi va ridica bog iile,  
 o va pr da, i o va j fui; aceasta va fi plata oastei lui! <sup>20</sup> Ca plat pentru slujba f cut  
 împotriva Tirului, îi dau ara Egiptului; c ci pentru Mine s'au ostenit, zice Domnul Dumnezeu.  
<sup>21</sup> „În ziua aceea, voi da t rie casei lui Israel, i- i voi deschide gura vesel în mijlocul lor;  
 i vor ti c Eu sînt Domnul.”

### Chapter 30

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, prooroce te, i spune: „A a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: „V ita i-v !... Nenorocit zi! <sup>3</sup> C ci se apropie ziua, se  
 apropie ziua Domnului, zi întunecoas : aceasta va fi vremea neamurilor. <sup>4</sup> Sabia va p trunde în  
 Egipt, i în Etiopia va fi groaz , cînd vor c dea mor ii în Egipt, cînd i se vor ridica bog iile,

i i se vor r sturna temeliile. <sup>5</sup> Etiopia, Put, Lud, toat Arabia, Cub, i fiii rii unite cu  
 ele, vor c dea împreun cu ei lovi i de sabie. <sup>6</sup> A a vorbe te Domnul: ,Sprijinatorii Egiptului  
 vor c dea, i mândria t riei lui se va pr bu i! Din Migdol pîn la Siene vor c dea lovi i  
 de sabie, zice Domnul Dumnezeu. <sup>7</sup> ,Vor fi pustii i între alte ri pustiite, i cet ile lui  
 vor fi nimicite în mijlocul altor cet i nimicite. <sup>8</sup> i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi pune  
 foc în Egipt, i cînd to i sprijinatorii lui vor fi zdrobi i. <sup>9</sup> În ziua aceea ni te soli se vor duce  
 din partea mea cu cor biile s turbure Etiopia în lini tea ei; i -i va apuca spaim mare în  
 ziua Egiptului; c ci iat c lucrurile acestea se întîmpl ! <sup>10</sup> A a vorbe te Domnul,  
 Dumnezeu: ,Voi pierde mul imea Egiptului, prin mîna lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului.  
<sup>11</sup>  
 El i poporul lui cu el, cel mai grozav dintre popoare, vor fi trime i s nimiceasc ara.  
 Vor scoate sabia împotriva Egiptului, i vor umplea ara de mor i. <sup>12</sup> Canalurile le voi seca,  
 voi da ara în mînile celor r i; voi pustii ara cu tot ce cuprinde ea, prin mîna str inilor. Eu,  
 Domnul, am vorbit! <sup>13</sup> - A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Voi nimici idolii, i voi stîrpi din  
 Nof chipurile de erte. Nu va mai fi niciun voivod din ara Egiptului, i voi r spîndi groaza  
 în ara Egiptului. <sup>14</sup> Voi pustii Patrosul, voi pune foc oanului, i-Mi voi aduce la îndeplinire  
 judec ile asupra Noului. <sup>15</sup> Îmi voi v rsa urgia asupra Sinului, cet uia Egiptului, i voi  
 nimici cu des vîr ire mul imea din No. <sup>16</sup> Voi pune foc Egiptului; Sinul va fi cuprins de  
 spaim . No va fi deschis prin sp rtur , i Noful cucerit ziua nameaza mare de vr jma i.  
<sup>17</sup>  
 Tinerii din On i din Pi-Beset vor c dea uci i de sabie, i cet ile acestea se vor duce  
 în robie. <sup>18</sup> La Tahpanes se va întuneca ziua, cînd voi sf rîma jugul Egiptului, i cînd se va  
 sfîr i mândria t riei lui; un nor va acoperi Tahpanesul, i cet ile lui vor merge în robie.  
<sup>19</sup>  
 Îmi voi aduce astfel la îndeplinire judec ile asupra Egiptului, i vor ti c Eu sînt Domnul. <sup>20</sup>  
 În anul al unsprezecelea, în ziua a aptea a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:  
<sup>21</sup>  
 ,Fiul omului, am frînt bra ul lui Faraon, împ ratul Egiptului; i iat c nu -i vor lega rana  
 ca s se vindece, nu -l vor obloji cu leg turi, nu -l vor lega ca s se întremeze, i s poat  
 mîntui sabia. <sup>22</sup> De aceea a a vorbe te Domnul Dumnezeu: Iat , am necaz pe Faraon,  
 împ ratul Egiptului, i -i voi rupe bra ele, pe cel tare i pe cel frînt, ca s -i cad sabia din  
 mîn . <sup>23</sup> Iar pe Egipteni îi voi împr tia printre neamuri, i -i voi risipi în felurite ri.  
<sup>24</sup>  
 În schimb, voi înt ri bra ele împ ratului Babilonului, i -i voi pune o sabie în mîn ; iar



bra ele lui Faraon le voi frînge, ca s geam înaintea lui cum gem cei r ni i de moarte.

25

Dar voi înt ri bra ele împ ratului Babilonului, iar bra ele lui Faraon vor c dea. i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi pune sabia Mea în mîna împ ratului Babilonului, i cînd o

va întoarce împotriva rii Egiptului. 26 Voi împr tia pe Egipteni printre neamuri, îi voi risipi în felurite ri, i vor ti c Eu sînt Domnul.``

### Chapter 31

1 În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii a treia, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel:

2

„Fiul omului, spune lui Faraon, împ ratul Egiptului, i mul imii lui: ,Cu cine te asemeni tu

în m rimea ta? 3 Iat c Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase,

frunzi ul umbros, tulpina înalt , iar vîrful îi ajungea pîn la nori. 4 Apele îl f cuser s creasc , adîncul îl f cuse înalt, rîrurile lui îi sc ldau r sadni a, i î i trimiteau pîraele la

to i copacii de pe cîmp. 5 De aceea, tulpina lui se în l a deasupra tuturor copacilor de pe cîmp, crengile i se înmul iser i ramurile i se întindeau, de mul imea apelor, care -l f cuser

s dea l stari. 6 Toate p s rile cerului î i f ceau cuiburi în crengile lui; toate fiarele cîmpului

f tau supt ramurile lui, i tot felul de neamuri multe locuiau supt umbra lui. 7 Era frumos prin

m rimea lui, prin întinderea ramurilor lui; c ci r d cinile îi erau înfipite în ape mari. 8 Cedrii

dîn gr dina lui Dumnezeu nu -l întreceau, chiparoi nu erau de asemuit cu crengile lui, i platanii nu erau ca ramurile lui; niciun copac dîn gr dina lui Dumnezeu nu era ca el în frumuse .

9

Îl f cusem atît de frumos prin mul imea cr cilor lui, c -l pismuiau to i copacii Edenului,

cari se aflau în gr dina lui Dumnezeu. 10 De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Pentru c avea o tulpin a a de înalt , pentru c î i în l a vîrful pîn la nori i inima i se mîndrea

cu în l imea lui, 11 l-am dat în mînile viteazului neamurilor, care -i va face dup r utatea lui;

c ci l-am izgonit. 12 Str inii, cele mai grozave popoare, l-au t iat i l-au lep dat. Crengile i-au c zut în mun i i în toate v ile. Ramurile i s'au sf rîmat în toate puvoaiele rii; i

toate popoarele p mîntului au plecat dela umbra lui, i l-au p r sit. 13 Pe sf rîm turile lui au venit i s'au a ezat toate p s rile cerului, i toate fiarele cîmpului i-au f cut culcu ul

14 între ramurile lui, ca s nu se mai îngîmfe niciunul din copacii de lîng ape cu în l imea lor, i s nu- i mai ridice vîrful pîn în nori, ca s nu se mai f leasc stejarii uda i de

ap cu în l imea lor; c ci to i sînt da i prad mor ii, în adîncimile p mîntului, printre

copiii oamenilor, împreun cu cei ce se pogoar în groap .<sup>15</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd s'a pogorît în locuin a mor ilor, am r spîndit jalea, am acoperit adîncul din pricina lui, i i-am oprit rîurile; apele cele mari au fost oprite; am întristat Libanul pentru el,

i to i copacii de pe cîmp s'au uscat.<sup>16</sup> De vuietul c derii lui am f cut s se cutremure neamurile, cînd l-am aruncat în locuin a mor ilor, împreun cu cei ce se pogoar în groap , i s'au mîngîiat în adîncimile p mîntului to i copacii Edenului, cei mai frumo i i cei mai

buni copaci din Liban, to i cei uda i de ape.<sup>17</sup> S'au pogorît i ei cu el în locuin a mor ilor, la cei ce au pierit uci i de sabie, ei cari erau bra ul lui i locuiau la umbra lui printre neamuri.

<sup>18</sup> Cu cine po i fi asemuit tu în slav i în m rime între copacii Edenului? Totu vei fi aruncat împreun cu copacii Edenului în adîncimile p mîntului, i vei fi culcat în mijlocul celor net ia i împrejur, împreun cu ceice au pierit uci i de sabie. Iat ce este Faraon i toat mul imea lui, zice Domnul, Dumnezeu.``

## Chapter 32

<sup>1</sup> În anul al doisprezecelea, în ziua întîi a lunii a dou sprezecea, Cuvîntul Domnului mi -a

vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, f un cîntec de jale asupra lui Faraon, împ ratul Egiptului, i spune -i: „Sem nai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un crocodil în m ri, te aruncaî în rîurile

tale, turburai apele cu picioarele tale, i le înt rîtai valurile.``<sup>3</sup> A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Îmi voi întinde mreaja peste tine, în mijlocul unei mari mul imi de popoare, i te

vor trage în la ul Meu.<sup>4</sup> Te voi arunca pe uscat, i te voi întinde pe cîmpie, ca toate p s rile

cerului s ad pe tine; i voi s tura fiarele întregului p mînt cu tine.<sup>5</sup> Î i voi asvîrli

carnea pe mun i, i voi umplea v ile cu sf rîm turile tale.<sup>6</sup> ara în care îno i, o voi uda

cu sîngele t u, pîn la mun i, i se vor umplea puvoaiete de tine.<sup>7</sup> Cînd te voi stinge, voi acoperi cerurile, i le voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu nori, i luna nu- i va mai da

lumina ei.<sup>8</sup> Din pricina ta, voi întuneca pe to i lumin torii cerurilor, i voi r spîndi întunerecul

peste ara ta, zice Domnul, Dumnezeu.``<sup>9</sup> „Voi mîhni i inima multor popoare, cînd voi vesti

pieirea ta printre neamuri, în rile, pe cari nu le cuno teai.<sup>10</sup> Voi face s se îngrozeaz

multe popoare de tine, i împ ra ilor lor li se va face p rul m ciuc din pricina ta, cînd Îmi voi învîrta sabia înaintea lor; vor tremura în orice clip fiecare pentru via a lui, în ziua

c derii tale.``<sup>11</sup> Cci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Sabia împ ratului Babilonului va  
 veni peste tine.``<sup>12</sup> Mul imea ta o voi face s cad lovit de sabia unor viteji, cei mai cumpli i  
 dintre popoare. Ei vor nimici mândria Egiptului, i toat mul imea lui va fi pr p dit .  
<sup>13</sup> Voi pierde i toate vitele lui de lîng apele cele mari; nici picior de om nu le va mai turbura,  
 nici copit de vite nu le va mai turbura.``<sup>14</sup> Atunci îi voi potoli apele, i voi face s -i curg  
 rîurile lin ca untdelemnul, zice Domnul, Dumnezeu.``<sup>15</sup> „Cînd voi preface ara Egiptului într'o  
 pustietate, i ara va fi j fuit de tot ce are, cînd voi lovi pe to i ceice o locuiesc, vor ti  
 c Eu sînt Domnul.``<sup>16</sup> Acesta este cîntecul de jale, pe care îl vor cînta. Fiicele neamurilor îl vor  
 cînta: da, asupra Egiptului i asupra întregei lui mul imi îl vor cînta, zice Domnul, Dumnezeu.``  
<sup>17</sup> În anul al doisprezecelea, în ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:  
<sup>18</sup> „Fiul omului, boce te-te pentru mul imea Egiptului, i arunc -o, pe ea i pe fiicele  
 neamurilor puternice în adîncimile p mîntului, la cei pogorî i în groap !``<sup>19</sup> Pe cine întreci tu  
 în frumuse ? Pogoar -te, i culc -te lîng cei net ia i împrejur!``<sup>20</sup> Vor c dea astfel  
 în mijlocul celor uci i de sabie. Sabia v este dat : doborî i în mormînt Egiptul, i toat  
 mul imea lui!``<sup>21</sup> Atunci vitejii cei puternici vor vorbi în locuin a mor ilor despre el i cei  
 ce -l sprijineau, i vor zice: ‚S'au pogorît, s'au culcat cei net ia i împrejur, uci i de sabie!‘  
<sup>22</sup> Acolo este Asirianul, cu toat mul imea lui, i mormintele lor stau împrejurul lui, -to i au  
 murit, i au c zut uci i de sabie.``<sup>23</sup> Mormintele lor sînt în adîncimile gropii, i mul imea  
 lui este împrejurul mormîntului lui; to i au murit i au c zut uci i de sabie, ei, cari r spîndeau  
 groaza în ara celor vii.``<sup>24</sup> Acolo este i Elamul, cu toat mul imea lui, împrejurul mormîntului  
 lui; to i au murit i au c zut uci i de sabie, s'au pogorît net ia i împrejur în adîncimile  
 p mîntului, ei, cari r spîndeau groaza în ara celor vii, i î i poart acum ocară cu cei ce  
 se pogoar în groap .``<sup>25</sup> L-au culcat la un loc cu mor ii, împreun cu toat mul imea lui,  
 i mormintele lor sînt împrejurul lui; to i ace ti net ia i împrejur au murit uci i de sabie,  
 c ci r spîndeau groaza în ara celor vii, i î i poart acum ocară cu cei ce se pogoar în  
 groap ; i-au culcat acum la un loc cu cei mor i.``<sup>26</sup> Acolo sînt i Me ec, Tubal, i toat  
 mul imea lor, i mormintele lor sînt împrejurul lor; to i ace ti net ia i împrejur au murit  
 uci i de sabie, c ci r spîndeau groaza în ara celor vii.``<sup>27</sup> Ei sînt culca i împreun cu  
 vitejii, c zu i din vechime dintre cei net ia i împrejur; sînt pogorî i în locuin a mor ilor  
 împreun cu armele lor de r zboi, cu s biile puse supt capetele lor, i nelegiuirile lor lipite

pe osemintele lor, caci vitejia lor era o groază în ara celor vii. <sup>28</sup> i tu vei fi zdrobit în mijlocul  
celor netia i împrejur, i te vei culca împreună cu cei uci i de sabie! <sup>29</sup> Acolo este i  
Edomul, cu împărătiile lui i to i voivozii lui, cari, cu toată vitejia lor, au fost a eza i la  
un loc cu cei uci i de sabie: stau culca i împreună cu cei netia i împrejur, cu cei pogorî i  
în groapă. <sup>30</sup> Tot acolo sînt voivozii dela miază-noapte, i to i Sidonienii, cari s'au pogorît  
la cei mori, acoperi i de ruine, cu toată groaza pe care o aruncă vitejia lor; acei netia i  
împrejur stau culca i cu cei uci i de sabie, i- i poartă ocară lîngă cei pogorî i în groapă.  
<sup>31</sup> Faraon îi va vedea, i se va mîngîia pentru toată muma lui, pentru ai lui cari au murit  
uci i de sabie i pentru toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>32</sup> „Caci l-am lăsat s  
răspîndească groaza în ara celor vii. De aceea Faraon i toată muma lui se vor culca  
împreună cu cei netia i împrejur, cu ceice au murit uci i de sabie, zice Domnul Dumnezeu.``

### Chapter 33

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi s-a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, vorbe-te copiilor poporului tău, i  
spune-le: „Cînd voi aduce sabia peste vreo țară, i poporul țării va lua din mijlocul lui pe  
un om oarecare, i-l va pune ca străjer, - <sup>3</sup> dac omul acela va vedea venind sabia asupra  
țării, va suna din trâmbiță, i va da de țire poporului, <sup>4</sup> i dac cel ce va auzi sunetul  
trâmbiței ei nu se va feri, i va veni sabia i-l va prinde, sîngele lui să cadă asupra capului lui.  
<sup>5</sup> Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței ei, i nu s'a ferit, de aceea sîngele lui să cadă asupra lui; dar  
dac se va feri, îi va scăpa viaa. <sup>6</sup> Dac însă străjerul va vedea venind sabia, i nu va  
sună din trâmbiță, i dac poporul nu va fi în tîinăt, i va veni sabia i va răpi viaa  
vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiurii lui, dar voi cere sîngele lui din mîna  
străjerului.`` <sup>7</sup> Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți  
Cuvîntul care iese din gura Mea, i să-ți în tîinătzi din partea Mea. <sup>8</sup> Cînd zic celui rău:  
„Răule, vei muri negreț!“ i tu nu-ți spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela  
va muri în nelegiuirea lui, dar sîngele lui îl voi cere din mîna ta. <sup>9</sup> Dar dac vei în tîinăt pe cel  
rău, ca să se întoarcă dela calea lui, i el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu  
îi vei mîntui sufletul. <sup>10</sup> Spune dar, fiul omului, casei lui Israel: „Voi cu drept cuvînt zice i:  
„Fără delegile i pe catele noastre sînt asupra noastră, i din pricina lor tînjim; cum am putea  
să trim?“ <sup>11</sup> Spune-le: „Pe viaa Mea, zice Domnul Dumnezeu, caci nu doresc moartea

pe calea lui, ci se întoarce dela calea lui și se întoarce. <sup>12</sup> Întoarce-i-v, întoarce-i-v  
 dela calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel? - <sup>12</sup> și tu, fiul  
 omului, spune copiilor poporului tău: „Neprihănirea celui neprihănit nu va mântui în ziua  
 fărâșelii lui, și cel rău nu va scădea loviturile lui, în ziua când se va întoarce dela  
 ea, după cum nici cel neprihănit nu va putea să se întoarce prin neprihănirea lui în ziua când  
 va săvârșii fărâșelii. <sup>13</sup> Când zice celui neprihănit că va trăi negreșit, -dacă se încrede  
 în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și  
 el va muri din pricina nelegiuirii pe care a săvârșit-o. <sup>14</sup> Dimpotrivă când zice celui rău: „Vei  
 muri!” -dacă se întoarce dela păcatul lui și face ce este bine și plăcut, <sup>15</sup> dacă dă înapoi  
 zălogul, întoarce ce a răpit, urmează înverdurile care dau viață, și nu săvârșește  
 nimic nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri. <sup>16</sup> Toate păcatele pe care le-a săvârșit se  
 vor uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit!” <sup>17</sup> Copiii poporului tău zic:  
 „Calea Domnului nu este dreaptă!” Totuși, mai degrabă calea lor nu este dreaptă! <sup>18</sup> Dacă  
 cel neprihănit se abate dela neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, trebuie să moară  
 din pricina aceasta. <sup>19</sup> Dar dacă cel rău se întoarce dela răutatea lui și face ce este bine și  
 plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta! <sup>20</sup> Fiindcă zice: „Calea Domnului nu este dreaptă!”  
 și voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!” <sup>21</sup> În al doisprezecelea an, în ziua  
 a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om care scăpase din Ierusalim, a venit la mine și a  
 zis: „Cetatea a fost luată!” <sup>22</sup> Dar mâna Domnului venise peste mine seara, înainte de venirea  
 fugarului la mine, și Domnul îmi deschisese gura și veni el la mine dimineața. Gura îmi  
 era deschisă și nu mai eram mut. <sup>23</sup> Atunci Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: <sup>24</sup> „Fiul  
 omului, ceice locuiesc în drumurile acelea în țara lui Israel zic: „Avraam era singur, și tot  
 a moțenit țara; dar noi sîntem mulți și țara noastră a fost dată în stăpînire!” <sup>25</sup> De aceea  
 spune-le: „A a vorbit Domnul, Dumnezeu: „Voi mânca și carne cu sînge, și voi ridica și ochii  
 spre idoli voștri și vărsăți sînge. și voi săvârșiți în țara? <sup>26</sup> Voi vă bizuiți pe sabia  
 voastră, și săvârșiți și urciuni, fiecare din voi necinstește pe nevasta aproapei sale. și voi  
 săvârșiți în țara?” <sup>27</sup> De aceea spune-le: „A a vorbit Domnul, Dumnezeu: „Pe viața  
 Mea, ceice locuiesc în aceste drumuri vor scădea și de sabie; pe ceice sînt pe cîmp  
 îi voi da de mîncare fiarelor; iar ceice sînt în întărituri și în peșteri vor muri de cium. <sup>28</sup> Voi  
 prefărați într-o pustietate și într'un pustiu; mîndria țării ei se va sfîrși, munții lui Israel  
 vor fi pustii, și nimeni nu va mai trece prin ei. <sup>29</sup> și voi țineți Eu sînt Domnul, când voi

preface ara într -o pustietate i într'un pustiu, din pricina tuturor urâciunilor pe cari le-au  
s vâr it.`<sup>30</sup>

Fiul omului! Copiii poporului t u vorbesc de tine pe lâng ziduri i pe la u ile  
caselor, i zic unul altuia, fiecare fratelui s u: „Veni i dar, i asculta i care este cuvântul

ie it dela Domnul!`<sup>31</sup> i vin cu gr mada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascult  
cuvintele tale, dar nu le împlinesc, c ci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umbl tot

dup poftete lor.<sup>32</sup> Iat c tu e ti pentru ei ca un cânt re pl cut, cu un glas frumos i

iscusit la cântare pe coarde. Ei î i ascult cuvintele, dar nu le împlinesc de loc.<sup>33</sup> Când se vor  
întîmpla îns aceste lucruri, - i iat c se întîmpl ! -vor ti c era un prooroc în mijlocul  
lor.`

### Chapter 34

<sup>1</sup> Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, prooroce te împotriva p storilor  
suflete ti ai lui Israel! Prooroce te, i spune-le lor, p storilor: „A a vorbe te Domnul  
Dumnezeu: „Vai de p storii lui Israel, cari se pasc pe ei în i i! Nu trebuie p storii s pasc

turma?`<sup>3</sup> Voi mânca i gr simea, v îmbr ca i cu lîna, t ia i ce e gras, dar nu pa te i

oile.<sup>4</sup> Nu înt ri i pe cele slabe, nu vindeca i pe cea bolnav , nu lega i pe cea r nit ;  
n'aduce i înapoi pe cea r t cit , nu c uta i pe cea pierdut , ci le st pîni i cu asuprire

i cu asprime!`<sup>5</sup> Astfel ele s'au risipit, pentruc n'aveau p stor; au ajuns prada tuturor fiarelor

cîmpului, i s'au risipit.<sup>6</sup> Turma Mea r t ce te pe to i mun ii i pe toate dealurile înalte;  
oile Mele sînt risipite pe toat fa a rii, i nimeni nu îngrije te de ele, nici nu le caut !`

<sup>7</sup> De aceea, p storilor, asculta i Cuvântul Domnului! <sup>8</sup> „Pe via a Mea, zice Domnul Dumnezeu,  
pentruc oile Mele au ajuns de jaf i sînt prada tuturor fiarelor cîmpului, din lips de p stor,  
pentruc p storii Mei n'au nicio grij de oile Mele, ci se p teau numai pe ei în i i, i

nu p teau oile Mele`,` - <sup>9</sup> de aceea, p storilor, asculta i Cuvântul Domnului! <sup>10</sup> A a  
vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , am necaz pe p stori! Îmi voi lua înapoi oile din mînile lor,  
nu -i voi mai l sa s -Mi pasc oile, i nu se vor mai pa te nici pe ei în i i; c ci Îmi voi

izb vi oile din gura lor, i nu le vor mai sluji ca hran !`<sup>11</sup> C ci a a vorbe te Domnul

Dumnezeu: „Iat , m voi îngriji Eu însumi de oile Mele, i le voi cerceta!`<sup>12</sup> Cum î i  
cerceteaz un p stor turma cînd este în mijlocul oilor sale împr tiate, a a Îmi voi cerceta  
Eu oile, i le voi strînge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua plin de nori i negur .

13

Le voi scoate dintre popoare, le voi strînge din felurite ri, i le voi aduce înapoi în ara lor; le voi pa te pe mun ii lui Israel, dealungul rîurilor, i în toate locurile locuite ale rii.

14

Le voi pa te pe o p une bun , i stîna lor va fi pe mun ii cei înal i ai lui Israel; acolo

se vor odihni într'un staul pl cut, i vor avea p uni grase pe mun ii lui Israel. <sup>15</sup> Eu însumi

Îmi voi pa te oile, Eu le voi duce la odihn , zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>16</sup> „Voi c uta pe cea perdut , voi aduce înapoi pe cea r t cit , voi lega pe cea r nit , i voi înt ri pe cea

slab . Dar voi p zi pe cele grase i pline de vlag : vreau s le pasc cum se cade.`` <sup>17</sup> „i voi, oile Mele, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , voi judeca între oaie i oaie, între

berbeci i api. <sup>18</sup> Este prea pu in pentru voi c pa te i în p una cea bun , de mai c lca i în picioare i cealalt parte a p unei voastre? C be i o ap limpede, de mai

turbura i i pe cealalt cu picioarele? <sup>19</sup> i oile Mele trebuie apoi s pasc ce a i c lcat

voi cu picioarele voastre, i s bea ce a i turburat voi cu picioarele voastre!` <sup>20</sup> Deaceea, a a le vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c voi judeca între oaia gras i oaia slab .

21

Pentruc a i izbit cu coasta i cu um rul, i a i împuns cu coarnele voastre toate oile

slabe, pîn le-a i izgonit, <sup>22</sup> voi veni în ajutorul oilor Mele, ca s nu mai fie jaf, i voi judeca

între oaie i oaie. <sup>23</sup> Voi pune peste ele un singur p stor, care le va pa te, i anume pe Robul

Meu David; El le va pa te, El va fi p storul lor. <sup>24</sup> Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, i Robul

Meu David va fi voivod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit! <sup>25</sup> Voi încheia cu ele un leg mînt de pace, i voi îndep rta din ar toate fiarele s lbatice; ele vor locui în lini te în pustie,

i vor putea dormi în mijlocul p durilor. <sup>26</sup> Le voi face, pe ele i împrejurimile dealului Meu, o pricin de binecuvîntare; le voi trimete ploaie la vreme, i aceasta va fi o ploaie binecuvîntat !

27

Pomul de pe cîmp î i va da roada, i p mîntul î i va da rodirile. Ele vor fi lini tite în ara lor i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi rupe leg turile jugului lor, i cînd le voi

izb vi din mîna celorce le asupresc. <sup>28</sup> Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele

din ar , ci vor locui în lini te, i nu le va mai turbura nimeni. <sup>29</sup> Le voi pune un r sad c ruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în ar , i nu vor mai purta ocară

neamurilor. <sup>30</sup> i vor ti astfel c Eu, Domnul, Dumnezeul lor, sînt cu ele, i c ele sînt

poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>31</sup> „Voi sînte i oile Mele, oile p unei Mele, i Eu sînt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu.``

### Chapter 35

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>2</sup> „Fiul omului, întoarce-te cu fa a spre muntele Seir,  
<sup>3</sup> prooroce te împotriva lui, <sup>3</sup> i zi: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , am necaz pe tine,  
 muntele Seirului! Îmi întind mîna împotriva ta, i te prefac într'o pustietate i într'un pustiu!  
<sup>4</sup> Î i voi preface cet ile în d rîm turi, vei ajunge o pustietate, ca s tii c Eu sînt  
<sup>5</sup> Domnul! <sup>5</sup> Pentruc aveai o ur vecinic , i ai doborît cu sabia pe copiii lui Israel, în ziua  
 necazului lor, în vremea cînd nelegiuirea era la culme, <sup>6</sup> de aceea, pe via a Mea, zice Domnul  
 Dumnezeu, c te voi face sînge, i te va urm ri sîngele; fiindc n'ai urît sîngele, de aceea  
 sîngele te va urm ri. <sup>7</sup> Voi preface muntele Seir într'o pustietate i într'un pustiu, i voi nimici  
 cu des vîr ire din el i pe ceice se duc i pe ceice se întorc. <sup>8</sup> Îi voi umplea mun ii cu mor i;  
<sup>9</sup> i cei uci i de sabie vor c dea pe dealurile tale, în v ile tale i în toate puhoaiete tale. <sup>9</sup> Te  
 voi preface în ni te pustiet i vecinice, cet ile nu- i vor mai fi locuite, i ve i ti c  
<sup>10</sup> Eu sînt Domnul. <sup>10</sup> Pentruc ai zis: „Aceste dou neamuri, i aceste dou ri vor fi ale  
<sup>11</sup> mele, i le vom lua în st pînire!` m car c Domnul era acolo, <sup>11</sup> de aceea pe via a Mea,  
 zice Domnul Dumnezeu, c M voi purta cu tine dup mînia i urgia, pe cari le-ai ar tat i  
<sup>12</sup> tu, în ura ta, împotriva lor; i M voi face cunoscut în mijlocul lor, cînd te voi judeca. <sup>12</sup> Vei  
 ti îns c Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe cari le-ai rostit împotriva mun ilor lui  
<sup>13</sup> Israel, cînd ai zis: „Sînt pustii i, i ne sînt da i ca prad !` <sup>13</sup> V'a i f lit astfel împotriva  
<sup>14</sup> Mea prin vorbirile voastre, i v'a i înmul it cuvintele împotriva Mea: am auzit!` <sup>14</sup> A a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: „Cînd toat ara se va bucura, pe tine te voi preface într'o  
<sup>15</sup> pustietate! <sup>15</sup> Din pricina bucuriei pe care ai sim it -o c mo tenirea casei lui Israel era pustiit ,  
 î i voi face i ie la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu i tot Edomul, i se va  
 ti c Eu sînt Domnul.

### Chapter 36

<sup>1</sup> Tu, fiul omului, prooroce te asupra mun ilor lui Israel, i spune: „Mun i ai lui Israel,  
<sup>2</sup> asculta i Cuvîntul Domnului! <sup>2</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Pentru vr jma ul a



zis despre voi: „Ha! Ha! Aceste în lîmi vecinice au ajuns mo tenirea noastră!”<sup>3</sup> prooroce te  
 i zi: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Da, pentru c din toate p r ile au voit s v  
 pustiasc i s v înghit , ca s ajunge i mo tenirea altor neamuri, i pentru c a i  
 fost de batjocura i de ocar a popoarelor,<sup>4</sup> de aceea, mun i ai lui Israel, asculta i Cuvîntul  
 Domnului Dumnezeu! A a vorbe te Domnul Dumnezeu mun ilor i dealurilor, rîurilor i  
 v ilor, d rîm turilor pustii i cet ilor p r site, cari au ajuns de prada i de rîsul  
<sup>5</sup>  
 celorlalte neamuri din prejur; „a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Da, în focul geloziei Mele,  
 vorbesc împotriva celorlalte neamuri i împotriva întregului Edom, cari i-au însu it ara  
 Mea, i s'au bucurat din toat inima lor i cu tot dispre ul sufletului lor, ca s -i j fuiasc  
<sup>6</sup>  
 roadele. De aceea, prooroce te despre ara lui Israel, i spune mun ilor i dealurilor,  
 rîurilor i v ilor: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , vorbesc în gelozia i urgia Mea,  
 pentru c suferi i ocar din partea neamurilor!”<sup>7</sup> De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu:  
<sup>8</sup>  
 „Îmi ridic mîna i jur, c neamurile cari v înconjoar , î i vor purta ele însele ocar a!  
 voi, mun i ai lui Israel, ve i da crengi, i v ve i purta roadele pentru poporul Meu Israel,  
<sup>9</sup>  
 c ci lucrurile acestea sînt aproape s se întîmple. Iat c voi fi binevoitor, M voi întoarce  
<sup>10</sup>  
 spre voi, i ve i fi lucra i i s m na i. Voi pune s locuiasc pe voi oameni în mare  
 num r, toat casa lui Israel, pe to i! Cet ile vor fi locuite, i se vor zidi iar  
<sup>11</sup>  
 d rîm turile. Voi înmul i pe oamenii i vitele, cari vor cre te i se vor înmul i: voi  
 face s fi i locui i ca i mai înainte, i v voi face mai mult bine decît odinioar ; i  
<sup>12</sup>  
 ve i ti c Eu sînt Domnul. Voi face s umble pe voi oameni, i anume poporul Meu  
<sup>13</sup>  
 Israel; ei te vor st pîni; i tu vei fi mo tenirea lor, i nu -i vei mai nimici.” A a vorbe te  
 Domnul Dumnezeu: „Pentru c i se zice: „Tu, ar , ai mîncat oameni, i-ai nimicît chiar  
<sup>14</sup>  
 i neamul t u,` din pricina aceasta, de acum încolo nu vei mai mînca oameni, i nu- i vei  
<sup>15</sup>  
 mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu. De acum, nu te voi mai face s auzi batjocurile  
 neamurilor, i nu vei mai purta ocar a popoarelor; nu- i vei mai nimici neamul, zice Domnul  
<sup>16</sup>  
 Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>17</sup> „Fiul omului, cei din casa lui Israel,  
 cînd locuiau în ara lor, au spurcat -o prin purtarea lor i prin faptele lor; a a c purtarea lor  
<sup>18</sup>  
 a fost înaintea Mea ca spurc ciunea unei femei în timpul necur iei ei. Atunci Mi-am v rsat  
 urgia peste ei, din pricina sîngelui pe care -l v rsaser în ar , i din pricina idolilor cu cari  
<sup>19</sup>  
 o spurcaser . I-am risipit printre neamuri, i au fost împr tia i în felurite ri; i-am  
<sup>20</sup>  
 judecat dup purtarea i faptele lor rele. Cînd au venit printre neamuri, ori încotro se duceau,

pîng reau Numele Meu cel sfînt, a a încît se zicea despre ei: „Acesta este poporul Domnului, ei  
 au trebuit s ias din ara lor.”<sup>21</sup> i am vrut s scap cinstea Numelui Meu celui sfînt, pe  
 care -l pîng rea casa lui Israel printre neamurile la cari se dusesese.”<sup>22</sup> „De aceea, spune casei lui  
 Israel: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Nu din pricina voastr fac aceste lucruri, casa lui  
 Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfînt, pe care l-a i pîng rit printre neamurile la cari a i  
 mers.”<sup>23</sup> De aceea voi sfin i Numele Meu cel mare, care a fost pîng rit printre neamuri, pe care  
 l-a i pîng rit în mijlocul lor. i neamurile vor cunoa te c Eu sînt Domnul, zice Domnul  
 Dumnezeu, cînd voi fi sfin it în voi supt ochii lor.”<sup>24</sup> C ci v voi scoate dintre neamuri, v  
 voi strînge din toate rile, i v voi aduce iar în ara voastr .<sup>25</sup> V voi stropi cu  
 ap curat , i ve i fi cur i i; v voi cur i de toate spurc ciunile voastre i de  
 to i idolii vo tri.”<sup>26</sup> V voi da o inim nou , i voi pune în voi un duh nou; voi scoate din  
 trupul vostru inima de piatr , i v voi da o inim de carne.”<sup>27</sup> Voi pune Duhul Meu în voi,  
 i v voi face s urma i poruncile Mele i s p zi i i s împlini i legile Mele.  
<sup>28</sup> Ve i locui în ara, pe care am dat -o p rin ilor vo tri; voi ve i fi poporul Meu i Eu  
 voi fi Dumnezeul vostru.”<sup>29</sup> V voi izb vi de toate necur iile voastre. Voi chema grîful, i  
 -l voi înmul i; nu voi mai trimite foametea peste voi.”<sup>30</sup> Voi înmul i rodul pomilor i venitul  
 cîmpului, ca s nu mai purta i ocara foametei printre neamuri.”<sup>31</sup> Atunci v ve i aduce aminte  
 de purtarea voastr cea rea, i de faptele voastre, cari nu erau bune; v va fi scîrb de voi  
 în iv , din pricina nelegiuirilor i urîciunilor voastre.”<sup>32</sup> i toate aceste lucruri nu le fac din  
 pricina voastr , zice Domnul Dumnezeu, s ti i! Ru ina i-v i ro i i de purtarea  
 voastr , casa lui Israel!”<sup>33</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd v voi cur i  
 de toate nelegiuirile voastre, voi face ca cet ile voastre s fie locuite, i d rîm turile vor  
 fi zidite din nou;”<sup>34</sup> ara pustiit va fi lucrat iar , de unde pîn aici era pustie în ochii  
 tuturor trec torilor.”<sup>35</sup> i se va spune atunci: „Ara aceasta pustiit a ajuns ca o gr din a  
 Edenului; i cet ile acestea d rîmate, cari erau pustii i surpate, sînt înt rite i locuite!”  
<sup>36</sup> i neamurile, cari vor mai r mînea în jurul vostru, vor ti c Eu, Domnul, am zidit din nou  
 ce era surpat, i am s dit ce era pustiit. Eu, Domnul, am vorbit, i voi i face.”<sup>37</sup> A a  
 vorbe te Domnul dumnezeu: „Iat în ce privin M voi l sa înduplecat de casa lui Israel,  
 i iat ce voi face pentru ei: voi înmul i pe oameni ca pe o turm de oi.”<sup>38</sup> Cet ile d rîmate

se vor umplea cu turme de oameni, ca turmele închinat Domnului, cu turme cari sînt aduse la Ierusalim în timpul srb torilor celor mari. i vor ti c Eu sînt Domnul.``

### Chapter 37

<sup>1</sup> Mîna Domnului a venit peste mine, i m'a luat în Duhul Domnului, i m'a pus în mijlocul unei v i pline de oase. <sup>2</sup> M'a f cut s trec pe lîng ele, de jur împrejur, i iat c erau foarte multe pe fa a v iei, i erau uscate de tot. <sup>3</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea s învieze?`` Eu am r spus: „Doamne, Dumnezeule, tu tii lucrul acesta!`` <sup>4</sup> El mi -a zis: „Prooroce te despre oasele acestea, i spune-le: ,Oase uscate, asculta i cuvîntul Domnului! <sup>5</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu c tre oasele acestea: ,Iat c voi face s intre în voi un duh, i ve i învia! <sup>6</sup> V voi da vine, voi face s creasc pe voi carne, v voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, i ve i învia. i ve i ti c Eu sînt Domnul.`` <sup>7</sup> Am proorocit cum mi se poruncise. i pe cînd prooroceam, s'a f cut un vuiet, i iat c s-a f cut o mi care, i oasele s'au apropiat unele de altele! <sup>8</sup> M-am uitat, i iat c le-au venit vine, carnea a crescut, i le -a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era înc duh în ele. <sup>9</sup> El mi -a zis: „Prooroce te, i vorbe te duhului! Prooroce te, fiul omului, i zi duhului: ,A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Duhule, vino din cele patru vînturi, sufl peste mor ii ace tia, ca s învieze!`` <sup>10</sup> Am proorocit, cum mi se poruncise. i a intrat duhul în ei, i au înviat, i au st tut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la num r. <sup>11</sup> El mi -a zis: „Fiul omului, oasele acestea sînt toat casa lui Israel. Iat c ei zic: ,Ni s'au uscat oasele, ni s'a dus n dejdea; sîntem pierdu i!`` <sup>12</sup> Deaceea, prooroce te, i spune-le: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , v voi deschide mormintele, v voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, i v voi aduce iar în ara lui Israel. <sup>13</sup> i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd v voi deschide mormintele, i v voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! <sup>14</sup> Voi pune Duhul Meu în voi, i ve i tr i; v voi a eza iar în ara voastr , i ve i ti c Eu, Domnul, am vorbit i am f cut, zice Domnul.`` <sup>15</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>16</sup> „Fiul omului, ia o bucat de lemn, i scrie pe ea: ,Pentru Iuda i pentru copiii lui Israel, cari sînt tovar ii lui.`` Ia apoi o alt bucat de lemn, i scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, i pentru toat casa lui Israel, care este tovar a lui.`` <sup>17</sup> Dup aceea, împreun -le una cu alta, într'o

18 singur bucat , a a încât s fie una în mîna ta. i cînd î i vor zice copiii poporului t u:  
 19 „Nu vrei s ne l mure ti ce înseamn lucrul acesta?`` s le r spunzi: „A a vorbe te  
 Domnul Dumnezeu: ,Iat c voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, i  
 al semin iilor lui Israel cari -i sînt tovar e, le voi uni cu toiagul lui Iuda, i voi face un singur  
 20 lemn, a a c vor fi una în mîna Mea.`` Toiegele de lemn, pe cari vei scrie, s le ii astfel  
 21 în mîna ta, supt ochii lor. i s le spui: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Iat , voi lua  
 pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s'au dus, fi voi strînge din toate p r ile, i -i  
 22 voi aduce înapoi în ara lor. Voi face din ei un singur neam în ar , pe mun ii lui Israel;  
 to i vor avea un singur împ rat, i nu vor mai fi dou neamuri, nici nu vor mai fi împ r i i  
 23 în dou împ r ii. Nici nu se vor mai spurca, prin idolii lor, cu urîciunile lor, i cu toate  
 f r delegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu cari au p c tuit, i -i voi cur i; ei vor  
 24 fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul lor. Robul Meu David va fi împ rat peste ei, i  
 to i vor avea un singur p stor. Vor urma poruncile Mele, vor p zi legile mele i le vor împlini.  
 25 Vor locui iar în ara, pe care am dat -o robului Meu Iacov, i pe care au locuit -o i  
 p rin ii vo tri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, i copiii copiilor lor, pe vecie, i Robul  
 26 Meu David va fi voivodul lor în veci. Voi încheia cu ei un leg mînt de pace, care va fi un  
 leg mînt vecinic cu ei; îi voi s di i -i voi înmul i, i voi pune loca ul Meu cel sfînt în  
 27 mijlocul lor pentru totdeauna. Locuin a Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, i ei vor  
 28 fi poporul Meu. i neamurile vor ti c Eu sînt Domnul, care sfin e te pe Israel, cînd  
 Loca ul Meu cel sfînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor.``

### Chapter 38

1 Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 2 „Fiul omului, întoarce-te cu fa a spre Gog, din  
 ara lui Magog, spre domnul Ro ului, Me ecului i Tubalului, i prooroce te împotriva  
 3 lui! i spune: ,A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Iat , am necaz pe tine, Gog, domnul  
 4 Ro ului, Me ecului i Tubalului! Te voi tîrî, i -i voi pune un cîrlig în f lci; te voi scoate,  
 pe tine i toat oastea ta, cai i c l re i, to i îmbr ca i în chip str lucit, ceat mare  
 5 de popor, care poart scut i pav z , i cari to i mînuiesc sabia; împreun cu ei voi  
 6 scoate pe cei din Persia, Etiopia i Put, to i cu scut i coif: Gomerul cu toate o tile lui, ara

Togarmei, din fundul miaz -noaptei, cu toate o tile sale, popoare multe împreun cu tine!

7

Preg te te-te dar, fii gata, tu, i toat mul imea adunat în jurul t u! Fii c petenia lor!

8

Dup multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva rii, ai c rei locuitori, sc pa i de sabie, vor fi strîn i dintre mai multe popoare pe mun ii lui Israel cari mult vreme fuseser pustii; dar, fiind sco i din mijlocul popoarelor, vor fi lini ti i în

locuin ele lor. 9 Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtun , vei fi ca un nor negru care va acoperi

ara, tu cu toate o tile tale, i multe popoare cu tine. 10 A a vorbe te Domnul Dumnezeu:

„În ziua aceea, multe gânduri î i vor veni în minte, i vei urzi planuri rele. 11 Vei zice: ‚M voi sui împotriva rii acesteia deschise, voi n v li peste oamenii ace tia lini ti i, cari stau f r griji în locuin ele lor, to i în locuin e f r ziduri, i neavînd nici z voare,

nici por i! - 12 M voi duce s iau prad i s m dedau la jaf, s pun mâna pe aceste d rîm turi locuite din nou, pe poporul acesta strîns din mijlocul neamurilor, care are turme i

mo ii, i locuie te în mijlocul p mîntului. 13 Seba i Dedan, negustorii din Tars i to i puii lor de lei, î i vor zice: ‚Vii s iei prad ? Pentru jaf i-ai aducat oare mul imea ta, ca s

iei argint i aur, ca s iei turme i avu ii, i s faci o prad mare? 14 De aceea prooroce te, fiul omului, i spune lui Gog: ‚A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚Da, în ziua

cînd poporul Meu Israel va tr i în lini te, vei porni din ara ta, 15 i vei veni din fundul miaz noaptei, tu i multe popoare cu tine, to i c l ri pe cai, o mare mul ime i o puternic

o tire! 16 Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi ara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva rii Mele, ca s M cunoasc neamurile, cînd voi fi sfin it

în tine supt ochii lor, Gog! 17 A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚Nu e ti tu acela despre care am vorbit odinioar , prin robii Mei proorocii lui Israel, cari au proorocit atunci ani de zile,

c te voi aduce împotriva lor? 18 În ziua aceea, îns , în ziua cînd va porni Gog împotriva p mîntului lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se va sui în n ri mînia aprins . 19 O spun,

în gelozia i în focul mîniei Mele: În ziua aceea, va fi un mare cutremur în ara lui Israel.

20 Pe tii m rii i p s rile cerului vor tremura de Mine, i fiarele cîmpului i toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt, i to i oamenii cari sînt pe fa a p mîntului; mun ii se vor r sturna,

pere ii stîncilor se vor pr bu i, i toate zidurile vor c dea la p mînt. 21 Atunci voi chema groaza împotriva lui pe to i mun ii Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiec ruia se va întoarce

împotriva fratelui s u. 22 Îl voi judeca prin cium i sînge, printr -o ploaie n praznic i prin pietre de grindin ; voi ploua foc i pucioas peste el, peste o tile lui, i peste popoarele

cele multe, cari vor fi cu el. <sup>23</sup> Îmi voi ar ta astfel m rimea i sfin enia, M voi face cunoscut înaintea mul imii neamurilor, i vor ti c Eu sînt Domnul.``

### Chapter 39

<sup>1</sup> „Fiul omului, prooroce te acum împotriva lui Gog, i spune: ,A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Iat c am necaz pe tine, Gog, domnul Ro ului, Me ecului i Tubalului! <sup>2</sup> Te voi tîrî, te voi aduce, te voi sui din fundul miaz noaptei, i te voi aduce pe mun ii lui Israel. <sup>3</sup> Î i voi doborî arcul din mîna stîng , i voi face s - i cad s ge ile din mîna dreapt . <sup>4</sup> Vei c dea pe mun ii lui Israel, tu i toate o tile tale, i popoarele cari vor fi cu tine; te voi da de mîncare p s rilor de prad , tuturor celor ce au aripi, i fiarelor cîmpului. <sup>5</sup> Vei c dea pe fa a cîmpului, c ci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>6</sup> „Voi pune foc Magogului, i celorce locuiesc lini ti i în ostroave, ca s tie c Eu sînt Domnul. <sup>7</sup> Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfînt în mijlocul poporului Meu Israel, i nu -i voi mai l sa s -Mi pîng reasc <sup>8</sup> „Iat c Numele Meu cel sfînt; ci vor ti neamurile c Eu sînt Domnul, Sfîntul lui Israel!`` <sup>9</sup> „Iat c lucrurile acestea vin i se întîmpl , zice Domnul Dumnezeu! Aceasta este ziua, despre care am vorbit. <sup>10</sup> Atunci locuitorii cet ilor lui Israel vor ie i, vor arde i vor da prad fl c rilor armele, pavezele i scuturile, arcurile i s ge ile, l ncile i suli ele; i apte ani vor face focul cu ele. <sup>11</sup> Nu vor lua lemne de pe cîmp, i nu vor t ia lemne din p duri, ci vor face focul cu armele. Vor j fui pe cei ce i-au j fuit, i vor pr da pe cei ce i-au pr dat, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>12</sup> „În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormîntare în Israel: valea c l torilor, la r s ritul m rii moarte, i mormîntul acesta va astupa trecerea c l torilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toat mul imea lui, i vor numi valea aceasta: ,Valea mul imii lui Gog.`` <sup>13</sup> apte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca s cura e ara. <sup>14</sup> Tot poporul rii îi va îngropa, i i se va duce vestea, în ziua cînd voi fi prosl vit, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>15</sup> Apoi vor alege ni te oameni cari vor cutreiera neîncetat ara, i cari vor îngropa trupurile r mase pe fa a p mîntului, ca s cura e ara; dup apte luni vor începe s cerceteze. <sup>16</sup> Cei ce vor str bate ara, o vor cutreiera, i cînd unul din ei va vedea oasele unui om, va pune un semn lîng el, pîn îl vor îngropa groparii în ,Valea mul imii lui Gog.`` <sup>16</sup> Tot acolo va mai fi i o

cetate numit Hamona (Mul ime). A a vor cur i ara.``<sup>17</sup> Fiul omului, a a vorbe te  
 Domnul Dumnezeu: „Spune p s rilor de orice soi, i tuturor fiarelor câmpului: „Aduna i-v ,  
 i veni i! Strînge i-v din toate p r ile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi;  
 jertf mare este pe mun ii lui Israel! Mînca i carne, i be i sînge,<sup>18</sup> mînca i carnea  
 vitejilor, i be i sîngele voivozilor p mîntului, sînge de berbeci, de miei, de api, de tauri  
 îngr a i din Basan!<sup>19</sup> Mînca i gr sime pîn v ve i s tura, i be i sînge pîn  
 v ve i îmb ta, din jertfele mele, pe cari le voi junghia pentru voi.<sup>20</sup> S tura i-v la masa  
 Mea de carnea cailor i a c l re ilor, de carnea vitejilor i a tuturor oamenilor de r zboi,  
 zice Domnul Dumnezeu.``<sup>21</sup> „Îmi voi ar ta slava între neamuri; i toate neamurile vor vedea  
 judec ile pe cari le voi face, i pedepsele cu cari îi va lovi mîna Mea.<sup>22</sup> Cei din casa lui Israel  
 vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, din ziua aceea i de atunci înainte.<sup>23</sup> i neamurile  
 vor cunoa te c din pricina nelegiurilor ei, a fost dus casa lui Israel în robie, din pricina  
 f r delegilor ei, s vîr ite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Fa a Mea, i i-am  
 dat în mînile vr jma ilor lor, ca s piar to i uci i de sabie.<sup>24</sup> Le-am f cut dup  
 necur iile lor i dup f r delegile lor, i le-am ascuns Fa a Mea.``<sup>25</sup> „De aceea, a a  
 vorbe te Domnul Dumnezeu: „Acum voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai lui Iacov, voi avea  
 mil de toat casa lui Israel, i voi fi gelos de Numele Meu cel sfînt.<sup>26</sup> Atunci î i vor uita  
 ocară, i toate f r delegile pe cari le-au s vîr it împotriva Mea, cînd locuiau lini ti i în  
 ara lor, i cînd nu -i turbura nimeni.<sup>27</sup> Cînd îi voi aduce înapoi dintre popoare, i îi voi strînge  
 din ara vr jma ilor lor, voi fi sfin it de ei înaintea multor neamuri.<sup>28</sup> i vor ti c Eu  
 sînt Domnul, Dumnezeul lor, care -i l sasem s fie lua i prin i de r zboi între neamuri, i  
 care -i strîng iar în ara lor; nu voi mai l sa pe nici unul din ei acolo<sup>29</sup> i nu le voi mai  
 acunde Fa a Mea, c ci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.``

## Chapter 40

<sup>1</sup> În anul al dou zeci i cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii,  
 la patrusprezece ani dup d rîmarea cet ii, tocmai în ziua aceea, a venit mîna Domnului  
 peste mine, i m'a str mutat în ara lui Israel.<sup>2</sup> M'a dus acolo, în ni te vedenii dumnezeie ti,  
 i m'a a ezat pe un munte foarte înalt; spre miaz zi de acest munte era ceva ca o cetate zidit .

3

M'am dus acolo; i iat c acolo era un om, a c rui înf i are era ca înf i area aramei; el avea în mân o sfoar de m sura, de in, i o pr jin de m sura, i st tea la

poart ,<sup>4</sup> Omul acela mi -a zis: „Fiul omului, prive te cu ochii t i, ascult cu urechile tale, i ia aminte la toate lucrurile, pe cari i le voi ar ta; c ci ai fost adus aici ca s i le ar t.

F cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea.``<sup>5</sup> Un zid înconjura Templul pe din afar de jur împrejur. În mâna omului aceuia era o pr jin de m sura lung de ase co i, fiecare cot avînd o palm mai mult decît cotul obicinuit. A m sura l imea zidului, care era de o

pr jin , i în l imea, care era tot de o pr jin .<sup>6</sup> A mers la poarta de r s rit, i i -a suit treptele. A m sura pragul por ii, care era lat de o pr jin , i celalt prag care era lat de

o pr jin .<sup>7</sup> Fiecare odaie de paz era lung de o pr jin , i larg tot de o pr jin . Între fiecare dou od i de paz era un loc gol de cincii co i. Pragul por ii, de lîng tinda

por ii din l untru, era de o pr jin .<sup>8</sup> A m sura i tinda por ii dinl untru; era de o

pr jin .<sup>9</sup> A m sura apoi tinda por ii; era de opt co i, i stîlpii ei erau de doi co i. Tinda

por ii era spre partea dinl untru.<sup>10</sup> Od ile de paz ale por ii de r s rit erau în num r de trei de o parte i trei de cealalt ; cîte i trele aveau aceea m sur , i stîlpii de fiecare

parte aveau tot aceea m sur .<sup>11</sup> A m sura apoi l rgimea deschiz turii por ii, care era

de zece co i, i lungimea por ii, care era de treisprezece co i.<sup>12</sup> Înaintea od ilor de paz era un loc gol de un cot de o parte i de cealalt ; fiecare odaie de paz avea ase co i de o

parte, i ase co i de cealalt .<sup>13</sup> A m sura poarta dela acoperi ul unei od i de paz , pîn la acoperi ul celeilalte; între cele dou deschiz turi cari erau fa în fa era o

l ime de dou zeci i cincii de co i.<sup>14</sup> A m sura tinda por ii i a g sit dou zeci de

co i; tinda da într'o curte, de jur împrejurul por ii.<sup>15</sup> Locul dintre poarta dela intrare i tinda

por ii dinl untru era lung de cincizeci de co i.<sup>16</sup> La od ile de paz i la stîlpii lor dinl untru erau ni te ferestre îngr dite; ferestre erau i înl untru în

tinzile por ii de jur împrejur; iar pe stîlpi erau s pate ramuri de finici.<sup>17</sup> M'a dus în curtea de afar , unde se aflau od i i un caldarîm de jur împrejur; pe caldarîmul acesta erau treizeci de

od i.<sup>18</sup> Caldarîmul era lîng por i, i era dealungul por ilor: acesta era caldarîmul de jos.

<sup>19</sup> A m sura l imea dela poarta de jos pîn la partea de afar a cur ii dinl untru, i

avea o sut doi co i, la r s rit i la miaz noapte.<sup>20</sup> A m sura lungimea i l imea

por ii de miaz noapte a cur ii de afar .<sup>21</sup> Od ile ei de paz , în num r de trei de o parte



i trei de alta, stîlpîi i tinda ei, aveau aceea m sur ca poarta dintîi, cincizeci de co i în  
lungime i dou zeci i cincii de co i în l ime. <sup>22</sup> Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau  
aceea m sur ca poarta de r s rit; te suiai la ea pe apte trepte, iar tinda ei era în partea  
<sup>23</sup> dinl untru. La curtea dinl untru era o poart , în fa a por ii de miaz noapte i în fa a  
por ii de r s rit; a m surat o sut de co i dela o poart pîn la cealalt . <sup>24</sup> M'a dus în  
partea de miaz zi, unde se afla poarta dela miaz zi. I -a m surat stîlpîi i tinda, cari aveau  
<sup>25</sup> aceea m sur . Poarta aceasta i tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca i celelalte  
ferestre, i poarta era lung de cincizeci de co i i lat de dou zeci i cincii de co i.  
<sup>26</sup> La ea te suiai pe o scar de apte trepte, iar tinda ei era în partea din l untru; pe stîlpi era  
<sup>27</sup> cîte un finic de fiecare parte. Curtea dinl untru avea o poart înspre miaz zi; a m surat  
<sup>28</sup> dela o poart pîn la cealalt spre miaz zi o sut de co i. M'a dus în curtea din l untru,  
pe poarta de miaz zi. A m surat poarta de miaz zi, i a g sit c avea aceea m sur .  
<sup>29</sup> Od ile ei de paz , stîlpîi i tinda ei, aveau aceea m sur . Poarta aceasta i tinda ei  
aveau ferestre de jur împrejur, i poarta era lung de cincizeci de co i i lat de dou zeci  
<sup>30</sup> i cincii de co i. (De jur împrejur erau tinzi lungi de dou zeci i cincii de co i i late de  
<sup>31</sup> cincii co i.) Tinda por ii d dea în curtea de afar ; pe stîlpîi ei erau finici, i opt trepte  
<sup>32</sup> pentru suit la poart . M'am dus apoi în curtea dinl untru, pe intrarea de r s rit. A m surat  
<sup>33</sup> poarta, i a g sit c avea aceea m sur . Od ile ei de paz , stîlpîi ei i tinda ei,  
aveau aceea m sur . Poarta aceasta i tinda ei aveau i ele ferestre de jur împrejur, lungi  
<sup>34</sup> de cincii zeci de co i i late de dou zeci i cincii. Tinda ei d dea în curtea de afar ; de  
<sup>35</sup> fiecare parte erau finici pe stîlpi, i opt trepte pentru suit la poart . M'a dus la poarta de  
<sup>36</sup> miaz -noapte. A m surat -o, i a g sit aceea m sur . i ea avea od i de paz ,  
stîlpi, tind i ferestre de jur împrejur; era lung de cincii zeci de co i i lat de dou zeci  
<sup>37</sup> i cincii de co i. Tinda ei d dea în curtea de afar ; de fiecare parte erau cincii finici pe stîlpîi  
<sup>38</sup> ei, i opt trepte pentru suit la poart . Era o odaie, care se deschidea spre tinda por ii; acolo  
<sup>39</sup> trebuiau sp late arderile de tot. În tinda por ii erau de fiecare parte dou mese, pe cari trebuia  
<sup>40</sup> junghiat arderea de tot, jertfa de isp ire i jertfa pentru vin . În una din p r ile de  
afar , cum te sui la intrarea por ii de miaz -noapte, erau dou mese; i în cealalt parte,  
<sup>41</sup> spre tinda por ii, erau iar dou mese. În cele dou p r i ale por ii, se aflau astfel

patru mese de o parte și patru mese de cealalt, de toate opt mese, pe cari trebuiau înjunghiate jertfe. <sup>42</sup> În fața meselor pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate, și înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse uneltele cu cari se jungheau vitele pentru arderi de tot și pentru celelalte jertfe. <sup>43</sup> Pe dinlăuntru casa avea de jur împrejur pervazuri de un lat de mână, cari slujeau ca mese pentru carnea jertfelor. <sup>44</sup> Afară din poarta dinlăuntru erau două odăi pentru cântăreți în curtea dinlăuntru: una era alături de poarta de miazănoapte și avea fața spre miazăzi, celaltă era alături de poarta de miazăzi și avea fața spre miazănoapte. <sup>45</sup> El mi-a zis: „Odaia aceasta, dinspre miazăzi, este pentru preoții cari îngrijesc de slujba Templului. <sup>46</sup> Iar odaia dinspre miazănoapte este pentru preoții cari îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui adoc sînt aceia cari, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca să-I slujească. <sup>47</sup> Așa m'asurat curtea, care era în patru colțuri, lungă de o sută de coturi. Altarul era înaintea casei. <sup>48</sup> M'asus în tindă a casei. Așa m'asurat stîlpul tinzii, și așasit cincicinci de o parte, și cincicinci de cealaltă. Lăimea porții era de patrusprezece coturi, iar peretele de pe laturile porții era de trei coturi de o parte și de trei coturi de cealaltă. <sup>49</sup> Tinda avea o lungime de douăzeci de coturi și o lăime de doisprezece coturi; te suiai la ea pe zece trepte. Lîngă stîlpi mai erau și alți stîlpi, unul de o parte și altul de alta.

## Chapter 41

<sup>1</sup> M'asus în Templu. Așa m'asurat stîlpul; aveau o lăime de șase coturi de o parte, și o lăime de șase coturi de alta-aceasta este lăimea stîlpilor. <sup>2</sup> Lăimea ușii era de zece coturi; iar canaturile ușii erau lași de cincicinci de o parte, și cincicinci de cealaltă parte. Așa m'asurat și lungimea Templului: patruzeci de coturi, și lăimea: douăzeci de coturi. <sup>3</sup> Apoi a intrat înlăuntru. Așa m'asurat ușile: două coturi, și șase coturi, și lăimea ușii, și lăimea ușii, și lăimea ușii. <sup>4</sup> Pe partea dinaintea a Templului așa m'asurat în lungime douăzeci de coturi și în lăime douăzeci de coturi; și mi-a zis: „Acesta este Locul prea sfînt!” <sup>5</sup> Așa m'asurat zidul casei: gros de șase coturi, și lăimea odilor laturale de jur împrejurul casei, patru coturi. <sup>6</sup> Odile laturale erau unele peste altele, în număr de trezeci, așezate în trei caturi; ele dădeau în niște îmbucături de zid foarte bune pentru odile acestea din jur împrejurul casei, și acestea se sprijineau pe ele, și nu pe zidul casei. <sup>7</sup> Odile, cu cînt erau mai sus, cu așezate

erau mai înc p toare, i te suiai la ele ocolind; c ci te suiai împrejurul casei pe o scar erpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca l rgime, în partea de sus a casei, i din catul de jos te

8  
suiai în catul de sus prin cel dela mijloc. De jur împrejurul casei se vedea o pardoseal ie it în afar . Od ile l turalnice aveau ni te temelii, i erau de o pr jin întreag , adic

9  
ase co i la unghiu. Zidul de afar al od ilor l turalnice avea o grosime de cinci co i.

10  
Locul gol dintre od ile l turalnice ale casei i od ile dimprejurul casei, avea o l ime

11  
de dou zeci de co i, de jur împrejur. U a od ilor l turalnice d dea în locul gol: o u la miaz noapte, i o u la miaz zi; i l rgimea locului gol era de cinci co i de jur

12  
împrejur. Cl direa din fa a locului gol, din partea de apus, avea o l ime de aptezeci de

13  
co i, un zid de cinci co i de gros de jur împrejur, i era lung de nou zeci de co i. A  
m surat i casa, care avea o lungime de o sut de co i. Locul gol, cl direa i zidurile sale,

14  
aveau de asemenea o lungime de o sut de co i. L imea fe ei casei i a locului gol,

15  
din spre r s rit, era de o sut de co i. A m surat lungimea cl dirii dinaintea locului gol,

16  
pe partea dinapoi a casei, i pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sut de co i. Templul i  
casa dinl untru, tinda de afar , pragurile, ferestrele îngr dite, pridvoarele din jurul celor trei  
caturi, din fa a pragurilor, erau acoperite cu lemn de jurîmprejur. Dela p mînt pîn la ferestrele

17  
acoperite, pîn deasupra u ii, partea dinl untrul casei, partea de afar , tot zidul de jur

18  
împrejurul casei din l untru i din afar , totul era dup m sur , i împodobit cu heruvimi

19  
i finici. Între doi heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea dou fe e, o fa de om  
întoars spre un finic deoparte, i o fa de leu întoars spre celalt finic, de cealalt parte;

20  
a a era de jur împrejurul casei. Dela p mînt pîn deasupra u ii, erau heruvimi i finici,

21  
i tot a a i pe zidul Templului. U iorii Templului era în patru muchi. i în fa a Locului

22  
prea sfînt erau ceva care se vedea ca un altar de lemn, înalt de trei co i, lung de doi co i i  
lat de doi co i. Col urile, temelia, i pere ii lui erau de lemn. Omul acela mi -a zis: „Aceasta

23  
este masa care este înaintea Domnului! Templul i Locul prea sfînt aveau dou u i. Fiecare  
24  
u avea dou canaturi, cari se întorceau amîndou pe u i, dou canaturi pentru o u

25  
i dou pentru cealalt . Pe u ile Templului erau s pa i heruvimi i finici, ca i pe

26  
ziduri. În fa a pridvorului de afar erau ni te grinzi de lemn îmbucate între ele. Erau ferestre  
îngr dite, i deoparte i de cealalt erau finici, i tot a a era i pe laturile pridvorului, pe  
od ile l turalnice i pe grinzile de sus.

## Chapter 42

<sup>1</sup> Apoi m'a scos i m'a dus în curtea deafar din spre miaz noapte, i m'a dus în od ile  
 din fa a locului gol i din fa a cl dirii la miaz noapte. <sup>2</sup> Fa a unde se afla u a de miaz  
 noapte, avea o lungime de o sut de co i; i l imea era de cincizeci de co i. <sup>3</sup> În dreptul  
 celor dou zeci de co i ai cur ii dinl untru, i în dreptul caldarîmului cur ii de afar , se  
 aflau pridvoare lâng pridvoare în catul al treilea. <sup>4</sup> Pe dinaintea od ilor, era un loc de trecere  
 lat de zece co i, i un drum de un cot; u ile lor erau spre miaz noapte. <sup>5</sup> Od ile de sus erau  
 mai strîmte decît cele de jos i decît cele dela mijlocul cl dirii, pentruc le mai luau din loc i  
 pridvoarele. <sup>6</sup> Erau trei caturi, dar n'aveau stîlpi ca stîlpii cur ilor; de aceea, începînd de jos,  
 od ile de sus erau mai strîmte decît cele de jos i cele dela mijloc. <sup>7</sup> Zidul de afar , care mergea  
 al turi cu od ile, dinspre curtea de afar , în fa a od ilor, avea o lungime de cincizeci de  
 co i; <sup>8</sup> c ci lungimea od ilor din spre curtea de afar era de cincizeci de co i. Dar fa a  
 Templului avea o sut de co i. <sup>9</sup> Dedesubtul acestor od i era intrarea dela r s rit, cum veneai  
 din curtea de afar . <sup>10</sup> Mai erau ni te od i de grosimea zidului cur ii dinspre r s rit, în  
 dreptul locului gol i în dreptul cl dirii. <sup>11</sup> În fa a lor, era un loc de trecere, ca i înaintea  
 od ilor dinspre miaz noapte, de aceea lungime i l ime; ie irile, întocmirea i u ile  
 lor erau la fel. <sup>12</sup> Tot a a era i cu u ile od ilor dinspre miaz zi. Era o u la capul locului  
 de trecere, care se afla drept înaintea zidului dinspre r s rit, pe unde intrai. <sup>13</sup> El mi -a zis:  
 „Od ile dela miaz noapte i od ile de la miaz zi, cari sînt în fa a locului gol, sînt od ile  
 sfînte, unde vor mânca lucrurile prea sfînte preo ii, cari se apropie de Domnul; în ele vor pune  
 lucrurile prea sfînte, darurile de mîncare, vitele aduse ca jertfe de isp ire i de vin ; c ci  
 locul acesta este sfînt. <sup>14</sup> Cînd vor intra preo ii, nu vor ie i din locul sfînt ca s se duc în  
 curtea de afar , ci î i vor l sa acolo hainele cu cari fac slujba, c ci hainele acestea sînt sfînte;  
 se vor îmbr ca în alte haine ca s se apropie de curtea care este pentru popor.” <sup>15</sup> Dup ce a  
 ispr vit de m surat casa dinl untru, m'a scos pe poarta dinspre r s rit, i a m surat -o pe  
 partea de afar de jur împrejur. <sup>16</sup> A m surat partea de r s rit cu pr jina de m surat, i  
 de jur împrejur a g sit cincii sute de pr jini. <sup>17</sup> A m surat partea de miaz noapte cu pr jina  
 de m surat, i a g sit de jur împrejur cincii sute de pr jini. <sup>18</sup> A m surat partea de miaz zi

cu pr jina de m surat, i a g sit cincii sute de pr jini. <sup>19</sup> S'a întors apoi spre apus, i a  
 m surat cincii sute de pr jini cu pr jina de m surat. <sup>20</sup> A m surat astfel în cele patru laturi  
 zidul de jur împrejurul casei; lungimea era de cincii sute de pr jini, i l imea de cincii sute  
 de pr jini; zidul acesta desp r ea locul sfânt de cel nesfânt.

### Chapter 43

<sup>1</sup> M'a dus la poart , la poarta dinspre r s rit. <sup>2</sup> i iat c slava Domnezeului lui Israel  
 venea dela r s rit. Glasul S u era ca urletul unor ape mari, i p mîntul str lucea de slava  
<sup>3</sup> Sa. Vedenia aceasta sem na cu aceea pe care o avusesem cînd venisem s nimicesc cetatea;  
 i vedeniile acestea sem nau cu aceea pe care o avusesem, lîng rîul Chebar. i am c zut  
 cu fa a la p mînt. <sup>4</sup> Slava Domnului a intrat în Cas pe poarta dinspre r s rit. <sup>5</sup> Atunci,  
<sup>6</sup> Duhul m'a r pit i m'a dus în curtea dinl untru. i Casa era plin de slava Domnului! <sup>6</sup> Am  
<sup>7</sup> auzit pe cineva vorbindu-mi din Cas , i un om st tea lîng mine. <sup>7</sup> El mi -a zis: „Fiul omului,  
 acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi  
 locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel i împ ra ii lor nu-Mi vor mai  
 pîng ri Numele Meu cel sfînt, prin curviile lor i prin trupurile moarte ale împ ra ilor lor la  
<sup>8</sup> moartea lor, ca atunci cînd î i puneau pragul lor lîng pragul Meu, stîlpii lor lîng stîlpii Mei,  
 i nu era de cît un zid între Mine i ei. A a au pîng rit ei Numele Meu cel sfînt cu urîciunile  
 pe cari le-au s vîr it; de aceea i-am mistuit în mînia Mea. <sup>9</sup> Acum vor dep rta de la Mine  
 curviile lor i trupurile moarte ale împ ra ilor lor, i voi locui vecinic în mijlocul lor. <sup>10</sup> Tu,  
 îns , fiul omului, arat Templul acesta casei lui Israel; ei s -i m soare planul, i s  
<sup>11</sup> ro easc de nelegiuirile lor. <sup>11</sup> Dac vor ro i de toat purtarea lor, arat -le chipul casei  
 acesteia, întocmirea ei, ie irile i intr rile ei, toate planurile i toate legile ei; zugr ve te-le  
 -o supt ochi, ca s p zeasc toate planurile ei, toate poruncile ei i toate orînduirile ei, i s  
<sup>12</sup> fac întocmai dup ele. <sup>12</sup> Aceasta este legea privitoare la Cas . Pe vîrful muntelui, tot locul  
 pe care -l va cuprinde ea, este prea sfînt. Iat , aceasta este legea asupra Casei. <sup>13</sup> Iat m surile  
 altarului, în co i; fiecare cot era cu o palm mai lung decît cotul obicinuit. Temelia era înalt  
 de un cot, i lat de un cot; i pervazul dimprejur avea o l ime de un lat de mîn ; aceasta  
<sup>14</sup> era propteaua altarului. <sup>14</sup> Dela temelia de pe p mînt pîn la pervazul de jos erau doi co i, i  
 o l ime de un cot; i dela pervazul cel mic pîn la cel mare erau patru co i, i un cot

15  
 l ime. Altarul avea o vatr de patru co i; i din vatra altarului se în l au patru coarne.

16  
 Vatra altarului avea o lungime de doisprezece co i, o l ime de doisprezece co i, i cu

17  
 cele patru laturi ale lui f cea un patrat. Pervazul avea patrusprezece co i lungime pe  
 patrusprezece co i l ime, în cele patru laturi ale lui; marginea de sus era de o jum tate de

18  
 cot; temelia era lat de un cot de jur împrejur, i treptele erau îndreptate spre r s rit. El

mi -a zis: „Fiul omului, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat legile cu privire la altar, pentru

19  
 ziua când îl vor face, ca s aduc pe el arderi de tot i s stropeasc sângele. S dai

preo ilor, Levi ilor, cari sînt din s mîn a lui adoc i cari se apropie de Mine ca s -Mi

20  
 slujeasc , zice Domnul Dumnezeu, un vi el pentru jertfa de isp ire. S iei din sângele

lui, i s ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru col uri ale pervazului, i marginea

21  
 care -l înconjoar ; s cur e ti astfel altarul i s faci isp ire pentru el. S iei

vi elul pentru isp ite, i s -l ard într'un loc anume lîng Cas , afar din sfîntul

22  
 Loca . În ziua a doua, s aduci ca jertf de isp ire un ap f r cusur, ca s cur e

23  
 altarul, cum l-au cur it cu vi elul. Dup ce vei ispr vi de f cut isp irea, s aduci

24  
 un vi el f r cusur, i un berbece din turm f r cusur. S -i aduci înaintea Domnului;

25  
 preo ii s -i presare cu sare, i s -i aduc Domnului ca ardere de tot. Timp de apte

zile, s jertfe ti în fiecare zi un ap ca jerf de isp ire; s jertfeasc i un vi el i

26  
 un berbece din turm , amîndoi f r cusur. Timp de apte zile, vor face isp irea i

27  
 cur irea altarului, i -l vor sfin i astfel. Dup ce se vor împlini aceste zile, dela ziua a

opta înainte, preo ii s aduc pe altar arderile voastre de tot, i jerfele voastre de mul mire.

i v voi fi binevoitor, zice Domnul Dumnezeu.``

## Chapter 44

1  
 M'a adus înapoi la poarta de afar a sfîntului Loca , dinspre r s rit. Dar era închis .

2  
 i Domnul mi -a zis: „Poarta aceasta va sta închis , nu se va deschide, i nimeni nu va trece

3  
 pe ea; c ci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea. De aceea va r mînea închis ! În ce

prive te pe voivod, voivodul va putea s ad supt ea, ca s m nînce pînea de jertf

înaintea Domnului. El va intra pe drumul care d în tinda por ii, i va ie i pe acela drum.``

4

M'a dus apoi la poarta de miaz noapte, înaintea casei Templului. M'am uitat i iat c slava

Domnului umplea Casa Domnului! i am c zut cu fa a la p mînt.

5

Domnul mi -a zis: „Fiul

omului, fii cu luare aminte, uit -te cu ochii t i i ascult cu urechile tale tot ce- i voi spune cu privire la toate rînduielile Casei Domnului i cu privire la toate legile ei; prive te cu b gare

de seam intrarea casei i toate ie irile sfîntului Loca !

6

i spune celor înd r dnici, casei

lui Israel: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Ajung -v toate urîciunile voastre, casa lui

7

Israel! A i b gat în Loca ul Meu cel sfînt ni te str ini cu inima net iat împrejur, i

cu carnea net iat împrejur, ca s -Mi spurce casa; a i adus pînea Mea, gr simea i sîngele

înaintea tuturor urîciunilor voastre, i a i rupt astfel leg mîntul Meu.

8

N'a i p zit ce trebuia

p zit cu privire la lucrurile Mele cele sfinte, ci i-a i pus în locul vostru, ca s fac slujb în

9

Loca ul Meu cel sfînt. A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Niciun str in, net iat împrejur

cu inima i net iat împrejur cu trupul, s nu intre în Loca ul Meu cel sfînt, niciunul din

10

str inii cari vor fi în mijlocul copiilor lui Israel. Mai mult, Levi ii cari s'au dep rtat de Mine,

cînd se r t cea Israel i se ab tea dela Mine ca s - i urmeze idolii, vor purta pedeapsa

11

nelegiuirilor lor: ei vor fi în Loca ul Meu cel sfînt ca slugi, vor p zi por ile casei i vor

face slujb în cas ; vor junghia pentru popor vitele rînduite pentru arderile de tot i pentru

12

celelalte jertfe, i vor sta înaintea lui ca s -i slujeasc .

Pentru c i-au slujit înaintea idolilor

lui, i au f cut s cad în p cat casa lui Israel, deaceea Îmi ridic mîna asupra lor, zice Domnul

13

Dumnezeu, ca s - i poarte pedeapsa nelegiuirii lor.

Nu se vor apropia de Mine ca s fie în

slujba Mea ca preo i, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte, nici de lucrurile Mele prea

sfinte; ci vor purta pedeapsa ru inei lor i urîciunilor pe cari le-au s vîr it.

14

Totu le voi

da paza casei, îi voi întrebuin a la toat slujba ei i la tot ce trebuie f cut în ea.

15

„Dar preo ii,

Levi ii, fiii lui adoc, cari au p zit slujba loca ului Meu celui sfînt cînd se r t ceau copiii

lui Israel dela Mine, aceia se vor apropia de Mine s -Mi slujeasc , i vor sta înaintea Mea ca

16

s -Mi aduc gr sime i sînge, zice Domnul Dumnezeu.``

„Ei vor intra în Loca ul Meu

17

cel sfînt, se vor apropia de masa Mea ca s -Mi slujeasc , i vor fi în slujba Mea.

Cînd vor

trece pe por ile cur ii dinl untru, se vor îmbr ca în haine de in; nu vor avea pe ei nimic de

18

lîn , cînd vor face slujba în por ile cur ii dinl untru i în cas .

Vor avea pe cap i

scufii de in, i ismene de in pe coapsele lor; nu se vor încinge cu ceva care s aduc sudoarea;

19

iar cînd vor ie i s se duc în curtea de afar la popor, vor lep da ve mintele cu cari fac

slujba, i le vor pune în od ile sfîntului Loca ; se vor îmbr ca în altele ca s nu sfîn easc

20 poporul cu ve mintele lor. Nu- i vor rade capul, dar nici nu vor l sa p rul s creasc  
 în voie; ci vor trebui s - i taie p rul. 21 Niciun preot nu va bea vin cînd va intra în curtea  
 dinl untru. 22 Nu vor lua de nevast nici o v duv , nici o femeie l sat de b rbat, ci vor  
 lua numai fecioare din s mîn a casei lui Israel; totu vor putea s ia i pe v duva unui  
 23 preot. Vor înv a pe poporul Meu s deosebeasc ce este sfînt de ce nu este sfînt, i vor  
 ar ta deosebirea dintre ce este necurat i ce este curat. 24 Vor judeca în neîn elegeri, i vor  
 hot rî dup legile Mele. Vor p zi deasemenea legile i poruncile Mele, la toate s rb torile  
 Mele, i vor sfin i Sabatele Mele. 25 Un preot nu se va duce la un mort, ca s nu se fac  
 necurat; nu va putea s se fac necurat decît pentru un tat , pentru o mam , pentru un fiu,  
 26 pentru o fiic , pentru un frate i pentru o sor , care nu era m ritat . Dup cur ire,  
 i se vor num ra apte zile. 27 În ziua cînd va intra în Loca ul Meu cel sfînt, în curtea dinl untru,  
 ca s fac slujba în sfîntul Loca , î i va aduce jertfa de isp ire, zice Domnul Dumnezeu.``  
 28 „Iat mo tenirea pe care o vor avea: Eu voi fi mo tenirea lor. S nu le da i nici o mo ie  
 29 în Israel: Eu voi fi mo ia lor!`` Dar se vor hr ni cu darurile de mîncare, cu jertfele de isp ire  
 i de vin ; i tot ce va fi închinat Domnului prin f g duin în Israel va fi al lor. 30 Cele  
 mai bune din cele dinfîi roade de orice fel, i partea ridicat din toate darurile de mîncare, pe  
 cari le ve i aduce ca daruri ridicate, vor fi ale preo ilor; ve i da preo ilor i pîrga f ini  
 31 voastre, pentru ca binecuvîntarea s r mîn peste casa voastr . Preo ii îns nu vor mînca  
 din nicio pas re sau vit moart ori sfî iat de fiar .``

## Chapter 45

1 „Cînd ve i împ r i ara ca mo tenire prin sor , s ridica i ca dar sfînt pentru  
 Domnul o bucat din ar , lung de dou zeci i cinci de mii de co i i lat de zece  
 mii: aceasta va fi sfînt în toat întinderea ei. 2 Din bucata aceasta ve i lua pentru sfîntul Loca  
 cinci sute de co i în lung i cinci sute de co i în lat, în patru laturi; i cinci zeci de co i ca  
 3 loc slobod de jur împrejur. Din aceast întindere s m sori o bucat lung de dou zeci  
 i cinci de mii i lat de zece mii, pentru sfîntul Loca , pentru Locul prea sfînt. 4 Aceasta  
 este partea sfînt din ar : ea va fi a preo ilor cari fac slujba în sfîntul Loca , cari se apropie  
 de Domnul s -I slujeasc ; acolo vor fi casele lor, i acesta va fi un loc sfînt pentru Loca ul



<sup>5</sup> cel sfânt. Levi ilor, cari slujesc în cas , s li se dea în st pînire un inut de dou zeci i  
cinci de mii de co i în lung i zece mii în lat, pentru cet ile în cari vor locui împreun cu  
dou zeci de od i. <sup>6</sup> S da i i cet ii o mo ie de cinci mii de co i în lat i dou zeci  
i cinci de mii în lung, lîng partea cea sfânt luat pentru sfîntul Loca ; aceasta va fi pentru  
toat casa lui Israel. <sup>7</sup> Pentru domnitor ve i osebi un loc lîng cele dou laturi ale p r ii  
sfinte i ale mo iei cet ii, dealungul p r ii sfinte i dealungul mo iei cet ii, la apus  
de partea de apus i la r s rit de partea de r s rit, pe o lungime cît una din p r i, dela  
hotarul de apus pîn la hotarul de r s rit. <sup>8</sup> Acesta va fi p mîntul lui, mo ia lui în Israel; i  
domnitorii Mei nu vor mai asupra poporul Meu, ci vor împ r i casei lui Israel cealalt parte a  
rii, dup seminiile ei. <sup>9</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Destul, domnitori ai lui  
Israel! Înceta i cu sîlnicia i r pirile, face i judecat i dreptate! În l tura i stoarcerile  
voastre dela poporul Meu, -zice Domnul Dumnezeu. - <sup>10</sup> S ave i cumpene drepte, o ef  
dreapt , i un bat drept. <sup>11</sup> Efa i batul s aib aceea m sur ; batul s cuprind a  
zecea parte dintr'un omer, i efa a zecea parte dintr'un omer; m sura lor se va potrivi dup  
omer. <sup>12</sup> Siclul s fie de dou zeci de ghere. Cinci sicli s fie cinci, zece sicli s fie zece, iar  
mina s fie de cincizeci de sicli! <sup>13</sup> Iat darul de mîncare pe care -l ve i ridica: a asea parte  
dintr'o ef la un omer de grîu, i a asea parte din ef la un omer de orz. <sup>14</sup> Pentru untdelemn,  
la un bat de untdelemn, ve i datora a zecea parte dintr'un bat la un cor, care este tot una cu un  
omer de zece ba i, c ci zece ba i fac un omer. <sup>15</sup> O oaie dintr'o turm de dou sute de oi  
din toate seminiile lui Israel, s fie dat ca dar de mîncare, ardere de tot i jertf de  
mul mire, pentru ca s slujeasc drept jertf de isp ire, -zice Domnul Dumnezeu. -  
<sup>16</sup> Tot poporul din ar va trebui s dea darul acesta de mîncare pentru domnitorul lui Israel.  
<sup>17</sup> Domnitorul va fi dator s dea arderile de tot, darurile de mîncare i jertfele de b utur la  
s rb tori, la lunile noi, la Sabate, la toate adun rile de s rb toare ale casei lui Israel. El va  
îngriji de jertfa isp itoare, de darul de mîncare, de arderea de tot, i de jerfa de mul mire,  
ca s se fac isp ire pentru casa lui Israel.`` <sup>18</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În cea  
dintîi zi a lunii întîi, vei lua un vi el f r cusur, i vei face isp ire pentru sfîntul Loca .  
<sup>19</sup> Preotul va lua din sîngele jertfei isp itoare, i va pune pe u iorii casei, pe cele patru  
col uri ale pervazului altarului, i pe u iorii por ii cur ii dinl untru. <sup>20</sup> Tot a a vei face  
i în ziua întîi a lunii a aptea, în ziua întîi a lunii noi, pentru cei din popor cari p c tuiesc  
f r voie sau din nechibzuin ; i astfel ve i cur i casa. <sup>21</sup> În ziua a patrusprezecea a

lunii întîi, ve i pr znui Pa tele. S rb toarea va inea apte zile, în care timp se vor mânca  
<sup>22</sup> azimi. Domnitorul va aduce în ziua aceea, pentru el i pentru tot poporul rii, un vi el ca  
<sup>23</sup> jertf de isp ire. În timpul celor apte zile ale s rb torii, va aduce ca ardere de tot  
 Domnului, apte vi ei i apte berbeci f r cusur, în fiecare din cele apte zile, i un  
<sup>24</sup> ap ca jertf de isp ire în fiecare zi. Va ad uga i darul de mîncare: cîte o ef de fiecare  
<sup>25</sup> vi el, i o ef de fiecare berbece, cu cîte un hin de untdelemn de ef. În ziua a cincisprezecea  
 a lunii a aptea, la s rb toare, va aduce timp de apte zile acelea i jertfe de isp ire,  
 acelea i arderi de tot i acela dar de mîncare împreun cu untdelemnul.``

## Chapter 46

<sup>1</sup>  
 A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Poarta cur ii dinl untru: dinspre r s rit, va  
 r mînea închis în cele ase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului, i va fi deschis  
<sup>2</sup>  
 i în ziua lunii noi. Domnitorul va intra pe drumul care d în tinda por ii de afar , i va  
 sta lîng u iorii por ii. Apoi preo ii vor aduce arderea lui de tot i jertfele lui de mul mire.  
 El se va închina pe pragul por ii, apoi va ie i iar afar , i poarta nu se va închide pîn  
<sup>3</sup>  
 seara. Poporul rii se va închina i el înaintea Domnului la intrarea acestei por i, în zilele  
<sup>4</sup>  
 de Sabat i la lunile noi. Arderea de tot pe care o va aduce Domnului domnitorul, în ziua  
<sup>5</sup>  
 Sabatului, va fi de ase miei f r cusur i un berbece f r cusur; iar darul lui de mîncare  
 va fi o ef de berbece, i un dar de bun voie pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare  
<sup>6</sup>  
 ef . În ziua lunii noi, va da un vi el f r cusur, ase miei i un berbece, to i f r  
<sup>7</sup>  
 cusur. i darul lui de mîncare va fi de o ef pentru vi el, o ef pentru berbece, i cît va voi  
<sup>8</sup>  
 pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare ef . Cînd va intra domnitorul, va intra pe drumul  
<sup>9</sup>  
 din tinda por ii, i va ie i pe acela drum. Dar cînd va veni poporul rii înaintea  
 Domnului, la s rb tori, celce va intra pe poarta de miaz noapte, ca s se închine, va ie i pe  
 poarta de miaz zi; iar celce va intra pe poarta de miaz zi, va ie i pe poarta de miaz noapte;  
 nu trebuie s se întoarc pe aceea poart pe care vor intra, ci vor ie i drept înainte pe  
<sup>10</sup>  
 cealalt . Domnitorul va intra cu ei cînd vor intra, i vor ie i împreun cînd vor ie i. <sup>11</sup> La  
 s rb tori i la praznice, darul de mîncare va fi de o ef pentru vi el, o ef pentru berbece,  
<sup>12</sup>  
 i cît va voi pentru miei, împreun cu un hin de untdelemn de fiecare ef . Dac îns  
 domnitorul aduce Domnului o ardere de tot de bun voie sau o jertf de mul mire de bun

voie, îi vor deschide poarta dinspre r s rit, i el î i va aduce arderea de tot i jertfa de mul mire a a cum o aduce în ziua Sabatului; apoi va ie i afar , i dup ce va ie i, vor

închide iar poarta. <sup>13</sup> În fiecare zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an,

f r cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare diminea . <sup>14</sup> Vei mai ad uga la el ca dar de mîncare, în fiecare diminea , a asea parte dintr'o ef , i a treia parte dintr'un hin de untdelemn, pentru stropirea floarei de f in . Acesta este darul de mîncare de adus Domnului;

aceasta este o lege vecinic , pentru totdeauna! <sup>15</sup> În fiecare diminea , vor aduce astfel mielul

i darul de mîncare împreun cu untdelemnul, ca o ardere de tot vecinic .` <sup>16</sup> „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Dac domnitorul d unuia din fiii s i un dar luat din mo tenirea sa,

darul acesta va r mînea al fiilor s i, ca mo ia lor prin drept de mo tenire. <sup>17</sup> Dar dac d unuia din slujitorii lui un dar luat din mo tenirea lui, darul acela va fi al lui pîn în anul slobozeniei, apoi se va întoarce înapoi domnitorului; numai fiii lui vor st pîni ce le va da din

mo tenirea lui. <sup>18</sup> Domnitorul nu va lua nimic din mo tenirea poporului, nu -l va despuia de mo iile lui. Ci, ce va da de mo tenire fiilor s i, va lua din ce are el, pentru ca niciunul din

poporul Meu s nu fie îndep rtat din mo ia lui!` <sup>19</sup> M'a dus, pe intrarea de lîng poart , în od ile sfinte, rînduite preo ilor, i cari se afl spre miaz -noapte. i iat c în fund, era

un loc, în spre apus. <sup>20</sup> El mi -a zis: „Acesta este locul unde vor fierbe preo ii carnea dela jertfele pentru vin i pentru isp ire, i unde vor coace darurile de mîncare, ca s se fereasc

s le duc în curtea de afar i s sfin easc astfel poporul prin ele. <sup>21</sup> M'a dus apoi în curtea de afar , i m'a f cut s trec pe lîng cele patru col uri ale cur ii. i iat c era

o curte la fiecare col al cur ii. <sup>22</sup> i în cele patru col uri ale cur ii erau ni te cur i desp r ite, lungi de patru zeci de co i i late de treizeci; cîte i patru aveau aceea m sur ,

i erau în col uri. <sup>23</sup> Cîte i patru erau înconjurate cu un zid, i la picioarele zidului de jur

împrejur erau ni te vetre pentru g tit. <sup>24</sup> El mi -a zis: „Acestea sînt buc t riile, unde vor fierbe slujitorii casei carnea de la jertfele aduse de popor.

## Chapter 47

<sup>1</sup> M'a adus înapoi la u a casei. i iat c ie ea ap de supt pragul casei, dinspre r s rit; c ci fa a casei era spre r s rit. Apa se pogora de supt partea dreapt a casei în spre partea

de miaz -zi a altarului. <sup>2</sup> M'a scos pe poarta de miaz noapte, i m'a f cut s ocolesc pe din

afar pîn la poarta de r s rit. i iat c apa curgea din partea dreapt .<sup>3</sup> Cînd a înaintat omul acela spre r s rit, cu m sura în mîn , a m surat o mie de co i, i m -a trecut prin ap ; apa îmi venea pîn la glesne.<sup>4</sup> A mai m surat iar o mie de co i, i m'a pus s trec prin ap , i apa îmi venea pîn la genunchi. A m surat iar i o mie de co i, i m'a trecut prin ea, i apa îmi venea pîn la olduri.<sup>5</sup> A m surat iar i o mie de co i, i atunci era un rîu pe care nu -l puteam trece, c ci apa era atît de adînc încît trebuia s înot-un rîu, care nu se putea trece.<sup>6</sup> El mi -a zis: „Ai v zut, fiul omului?`` i m'a luat i m'a adus înapoi pe malul rîului.<sup>7</sup> Cînd m'a adus înapoi, iat c pe malul rîului erau o mul ime de copaci pe amîndou p r ile.<sup>8</sup> El mi -a zis: „Apa aceasta curge spre inutul de r s rit, se pogoar în cîmpie, i se vars în marea i v rsîndu-se în mare, apele m rii se vor vindeca.<sup>9</sup> Orice f ptur vie, care se mi c , va tr i pretutindenii pe unde va curge rîul, i vor fi o mul ime de pe ti; c ci ori pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor face s n toase, i pretutindenii pe unde va ajunge rîul acesta va fi via .<sup>10</sup> Pescarii vor sta pe malurile lui, dela En-Ghedi pîn la En-Eglaim, i vor întinde mreji; vor fi pe ti de felurie soiuri, ca pe tii m rii celei mari, i vor fi foarte mul i.<sup>11</sup> Mla tinile i gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi l sate prad s rii.<sup>12</sup> Dar lîng rîul acesta, pe malurile lui de amîndou p r ile, vor cre te tot felul de pomi roditori. Frunza lor nu se va vesteji, i roadele lor nu se vor sfîr i; în fiecare lun vor face roade noi, pentru c apele vor ie i din sfîntul Loca . Roadele lor vor sluji ca hran , i frunzele lor ca leac.``<sup>13</sup> A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat hotarele rii, pe care o ve i împ r i ca mo tenere celor dou sprezece semin ii ale lui Israel. Iosif va avea dou p r i.<sup>14</sup> O ve i st pîni unul ca i altul, cum am jurat, cu mîna ridicat , c o voi da p rin ilor vo tri. ara aceasta v va c dea deci la împ r eal ca mo tenere.<sup>15</sup> Iat hotarele rii: în spre miaz noapte, dela marea cea mare, drumul Hetlonului pîn la edad,<sup>16</sup> Humat, Berota, Sibraim, între hotarul Damascului i hotarul Hamatului, Ha er-Haticon, spre hotarul Havranului.<sup>17</sup> Astfel hotarul va fi, dela mare pîn la Ha ar-Enon, i la miaz noapte de el hotarul Damascului, afonului, i hotarul Hamatului. Acesta va fi hotarul dinspre miaz -noapte.<sup>18</sup> În partea de r s rit, dintre Havran i Damasc, între Galaad i ara lui Israel, hotarul va fi Iordanul, dela hotarul de miaz noapte pîn la marea de r s rit i anume pîn la Tamar.<sup>19</sup> Acesta va fi hotarul de r s rit. Hotarul de miaz zi, în spre miaz zi, va merge dela Tamar pîn la apele Meriba dela Cades, pîn la pîrîul Egiptului, i pîn la Marea cea mare. Acesta

va fi hotarul de miaz zi. <sup>20</sup> Hotarul de apus va fi marea cea mare, pîn la locul unde apuc  
spre Hamat: acesta va fi hotarul de apus. <sup>21</sup> ara aceasta o ve i împ r i între voi, dup  
semin iile lui Israel. <sup>22</sup> O ve i împ r i îns ca mo tenere prin sor între voi i între  
str inii cari vor locui în mijlocul vostru, acei str ini cari vor na te copii în mijlocul vostru. Pe  
ace tia îi ve i privi ca pe ni te b tina i între copiii lui Israel. Ei s aib mo tenirea  
prin sor împreun cu voi între semin iile lui Israel. <sup>23</sup> Str inului îi ve i da mo tenirea lui  
în semin ia în care va locui, zice Domul Dumnezeu.``

### Chapter 48

<sup>1</sup> Iat numele semin iilor. La marginea de miaz noapte, dealungul drumului dela Hetlon,  
cum mergi spre Hamat i Har ar-Enon, la hotarul Damascului dela miaz noapte spre Hamat,  
dela r s rit pîn spre apus: partea lui Dan. <sup>2</sup> Lîng hotarul lui Dan, dela r s rit pîn la  
apus, partea lui A er. <sup>3</sup> Lîng hotarul lui A er, dela r s rit pîn la apus partea lui Neftali.  
<sup>4</sup> Lîng hotarul lui Neftali, dela r s rit pîn la apus, partea lui Manase. <sup>5</sup> Lîng hotarul lui  
Manase, dela r s rit pîn la apus, partea lui Efraim. <sup>6</sup> Lîng hotarul lui Efraim, dela r s rit  
pîn la apus, partea lui Ruben. <sup>7</sup> Lîng hotarul lui Ruben, dela r s rit pîn la apus, partea  
lui Iuda. <sup>8</sup> Lîng hotarul lui Iuda, dela r s rit pîn la apus, va fi partea sfînt pe care o ve i  
desp r i, lat de dou zeci i cinci de mii de co i i lung cît una din p r ile dela  
r s rit pîn la apus; în mijlocul ei va fi sfîntul Loca . <sup>9</sup> Partea pe care o ve i desp r i  
pentru Domnul, va avea dou zeci i cinci de mii de co i lungime în lungime i zece mii în  
l ime. <sup>10</sup> Aceast parte sfînt va fi a preo ilor: dou zeci i cinci de mii de co i la  
miaz noapte, zece mii în lat la apus, zece mii în lat la r s rit, i dou zeci i cinci de mii  
în lung la miaz zi. În mijloc îns va fi sfîntul Loca al Domnului. <sup>11</sup> Ea va fi a preo ilor  
sfîni i, a fiilor lui adoc, cari au f cut slujba sfîntului Meu Loca , cari nu s'au r t cit ca  
Levi ii, cînd se r t ceau copiii lui Israel. <sup>12</sup> Ea va fi a lor, ca parte prea sfînt , luat din  
partea rii, care va fi osebit Domnului, lîng hotarul Levi ilor. <sup>13</sup> Levi ii vor avea,  
al turea cu hotarul preo ilor, dou zeci i cinci de mii de co i în lung i zece mii în lat,  
dou zeci i cinci de mii în toat lungimea i zece mii în l ime. <sup>14</sup> Nu vor putea s vînd

nimic din ea nici s schimbe; i această pîrg a rii nu va putea fi înstr inat , c ci

este închinat Domnului. <sup>15</sup> Ceial i cinci mii de co i îns , cari mai r mîn în lat înaintea celor dou zeci i cinci de mii, vor fi da i cet ii ca loc obicinuit, pentru locuin e i

p une; i cetatea va fi la mijloc. <sup>16</sup> Iat -i m surile: în spre miaz noapte patru mii cinci sute de co i, în spre miaz zi patru mii cinci sute, în spre r s rit patru mii cinci sute, în spre

apus patru mii cinci sute. <sup>17</sup> Cetatea va avea o împrejurime de dou sute cincizeci de co i la miaz noapte, dou sute cincizeci la miaz zi, dou sute cinci zeci la r s rit, i dou sute

cinci zeci la apus. <sup>18</sup> R m i a din lungime, de lîng partea sfînt , zece mii la r s rit i zece mii la apus, al turi de partea sfînt , va da veniturile rînduite pentru între inerea

lucr torilor cet ii. <sup>19</sup> Lucr torii cet ii vor fi lua i din toate semin iile lui Israel.

<sup>20</sup> Toat partea sfînt va fi de dou zeci i cinci de mii de co i în lung i dou zeci i cinci de mii în lat; i va alc tui un patrat împreun cu partea pe care o ve i deosebi din ea ca

mo ie a cet ii. <sup>21</sup> Partea care va r mînea va fi a domnitorului, de amîndou laturile p r ii sfînte i mo iei cet ii, în dreptul celor dou zeci i cinci de mii de co i ai p r ii sfînte lîng hotarul de r s rit, i la apus în dreptul celor dou zeci i mii de co i lîng hotarul de apus, în dreptul p r ilor semin iilor. Aceasta va fi partea domnitorului. Partea sfînt îns

i sfîntul Loca al casei vor fi la mijloc. <sup>22</sup> Astfel mo ia Levi ilor i mo ia cet ii va fi în locul p r ii convenite domnitorului, în mijloc; adic ce va fi între hotarul lui Iuda i hotarul

lui Benjamin va fi al domnitorului. <sup>23</sup> Iat celelalte semin ii. Dela r s rit pîn la apus va fi

partea lui Benjamin. <sup>24</sup> Lîng hotarul lui Benjamin, dela r s rit pîn la apus, partea lui Simeon.

<sup>25</sup> Lîng hotarul lui Simeon, dela r s rit pîn la apus, partea lui Isahar. <sup>26</sup> Lîng hotarul lui

Isahar, dela r s rit pîn la apus, partea lui Zabulon. <sup>27</sup> Lîng hotarul lui Zabulon, dela r s rit

pîn la apus, partea lui Gad. <sup>28</sup> Lîng hotarul lui Gad îns , pe partea de miaz zi, la miaz zi, hotarul va merge dela Tamar pîn la apele Meriba dela Cades, pîn la pîrful Egiptului, i pîn

la marea cea mare. <sup>29</sup> Aceasta este ara pe care o ve i împ r i ca mo tenere prin sor

semin iilor lui Israel, i acestea sînt p r ile lor, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>30</sup> „Iat ie irile

cet ii. În partea de miaz noapte, care are o întindere de patru mii cinci sute de co i, - <sup>31</sup> i por ile cet ii se vor numi dup numele semin iilor lui Israel-trei por i la miaz noapte:

o poart a lui Ruben, o poart a lui Iuda, i o poart a lui Levi. <sup>32</sup> În partea de r s rit care are o întindere de patru mii cinci sute de co i, cu trei por i: o poart a lui Iosif, o poart a lui

Beniamin, și o poartă a lui Dan. <sup>33</sup>În partea de miază zi, cu o întindere de patru mii cinci sute de coși și trei porți: o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, și o poartă a lui Zabulon.

<sup>34</sup>În partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de coși și trei porți: o poartă a lui

Gad, o poartă a lui Aser, și o poartă a lui Neftali. <sup>35</sup>De jur împrejurul cetății: optsprezece mii de coși. Și din ziua aceea, numele cetății va fi: „Domnul este aici!”

## Daniel

### Chapter 1

<sup>1</sup>În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului, și îl-a împresurat. <sup>2</sup>Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara inear, în casa dumnezeului său, și le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.

<sup>3</sup>Împăratul a dat poruncă lui Apenaz, căpetenia femeilor și dregtori, să-i aducă <sup>4</sup>vreo cântărea din copiii lui Israel de neam împăratesc și de vițboierească, niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului, și pe cari

să-i învețe scrierea și limba Haldeilor. <sup>5</sup>Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrînd să-i crească timp de trei ani, după

cari aveau să fie în slujba împăratului. <sup>6</sup>Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania,

Mișael și Azaria. <sup>7</sup>Căpetenia femeilor dregtori le-a pus însuși alte nume, și anume: lui Daniel și-a pus numele Beltaşar, lui Hanania adrac, lui Mișael Meac, și lui Azaria

<sup>8</sup>Abed-Nego. Daniel s'a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul, și a rugat pe căpetenia femeilor dregtori să nu-l silească

<sup>9</sup>se spurce. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bun voință și trecere înaintea căpeteniei

femeilor dregtori. <sup>10</sup>Căpetenia femeilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu împăratul, care a hotărât ce trebuie să mîncăm și să bem, ca nu cumva să văd fețele voastre mai triste decît ale celorlalți tineri de vîrstă voastră, și să-mi pună astfel capul în

<sup>11</sup>primejdie înaintea împăratului”. Atunci Daniel a zis îngrijitorului, că ruia în încredințase

c petenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mi ael i Azaria: <sup>12</sup> „Încearc  
pe robii t i zece zile, i s ni se dea de mîncat zarzavaturi i ap de b ut; <sup>13</sup> s te ui i  
apoi la fa a noastr i la a celorlal i tineri cari m nînc din bucatele împ ratului, i s  
faci cu robii t i dup cele ce vei vedea!`` <sup>14</sup> El i -a ascultat în privin a aceasta, i i -a încercat  
zece zile. <sup>15</sup> Dup cele zece zile, ei erau mai bine la fa i mai gra i decît to i tinerii cari  
mîncau din bucatele împ ratului. <sup>16</sup> Îngrijitorul lua bucatele i vinul cari le erau rînduite, i le  
d dea zazavaturi. <sup>17</sup> Dumnezeu a dat acestor patru tineri tiin i pricepere pentru tot felul  
de scrieri, i în elepciune; mai ales îns a f cut pe Daniel priceput în toate vedeniile i în  
toate visele. <sup>18</sup> La vremea sorocit de împ rat ca s -i aduc la el, c petenia famenilor i -a  
adus înaintea lui Nebucadne ar. <sup>19</sup> Împ ratul a stat de vorb cu ei: dar între to i tinerii aceia,  
nu s'a g sit niciunul ca Daniel, Hanania, Mi ael i Azaria. De aceea ei au fost primi i în slujba  
împ ratului. <sup>20</sup> În toate lucrurile cari cereau în elepciune i pricepere, i despre cari îi întreba  
împ ratul, îi g sea de zece ori mai destoinici decît to i vr jitorii i cititorii în stele, cari erau  
în toat împ r ia lui. <sup>21</sup> A a a dus -o Daniel pîn în anul dintîi al împ ratului Cir.

## Chapter 2

<sup>1</sup> În al doilea an al domniei lui Nebucadne ar, Nebucadne ar a avut ni te visuri. Duhul îi  
era turburat, i i -a perit somnul. <sup>2</sup> Împ ratul a poruncit s cheme pe vr jitori, pe cititorii în  
stele, pe descînt tori i pe Haldei, ca s -i spun visurile. Ei au venit, i s'au înf i at  
înaintea împ ratului. <sup>3</sup> Împ ratul le -a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este turburat, i a  
vrea s tiu visul acela.`` <sup>4</sup> Haldeii au r spus împ ratului în limba aramaic : „Vecinic s  
tr ie ti, împ rate! Spune robilor t i visul, i -i vom ar ta tîlcuirea lui!`` <sup>5</sup> Împ ratul a  
luat iar cuvîntul i a zis Haldeilor: „Mi -a sc pat din minte lucrul acela: dac nu-mi ve i  
ve i face cunoscut visul i tîlcuirea lui, ve i fi f cu i buc i, i casele voastre vor fi  
pref cute într'un morman de murd rii. <sup>6</sup> Dar dac -mi ve i spune visul i tîlcuirea lui, ve i  
primi dela mine daruri i r spl tiri, i mare cinste. Deaceea, spune i-mi visul i t lm cirea  
lui!`` <sup>7</sup> Ei au r spus a doua oar : „S spun împ ratul robilor s i visul, i i -l vom



t lm ci!` 8 Împ ratul a luat iar cuvântul i a zis: „V d, cu adev rat, c voi i s  
 cî tîga i vreme, pentru c vede i c lucrul mi -a sc pat din minte. 9 Dac deci nu-mi  
 ve i spune visul, v a teapt pe to i aceea soart , fiindc vre i s v în elege i  
 ca s -mi spune i minciuni i neadev ruri, pîn se vor schimba vremurile. De aceea,  
 spune i-mi visul, ca s tiu dac sînte i în stare s mi -l i tîlcui i!` 10 Haldeii au  
 r spus împ ratului: „Nu este nimeni pe p mînt, care s poat spune ce cere împ ratul;  
 deaceea niciodat niciun împ rat, oricît de mare i puternic ar fi fost, n'a cerut a a ceva dela  
 niciun vr jitor, cititor în stele sau Haldeu! 11 Ce cere împ ratul este greu; nu este nimeni care  
 s spun lucrul acesta împ ratului, afar de zei, a c ror locuin nu este printre muritori!`  
 12 La auzul acestor cuvinte, împ ratul s'a mîniat, i s'a sup rat foarte tare. A poruncit s piard  
 pe to i în elep ii Babilonului. 13 Hot rîrea ie ise, în elep ii începuser s fie omorî i,  
 i c utau i pe Daniel i pe tovar ii lui, ca s -i piard . 14 Atunci Daniel a vorbit cu  
 minte i cu judecat lui Arioc, c petenia str jerilor împ ratului, care ie ise s omoare pe  
 în elep ii Babilonului. 15 A luat cuvântul i a zis lui Arioc, c pitanul împ ratului: „Pentruce  
 a dat împ ratul o porunc afît de aspr ?` Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile. 16 i  
 Daniel s'a dus la împ rat, i l -a rugat s -i dea vreme ca s dea împ ratului tîlcuirea. 17 Apoi  
 Daniel s'a dus în casa lui, i a spus despre lucrul acesta tovar ilor s i Hanania, Mi ael i  
 Azaria, 18 rugîndu -i s cear îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru aceast tain , ca s  
 nu piar Daniel i tovar ii s i odat cu ceilal i în elep i ai Babilonului. 19 Dup  
 aceea i s'a descoperit lui Daniel taina într'o vedenie în timpul nop ii. i Daniel a binecuvîntat pe  
 Dumnezeu cerurilor. 20 Daniel a luat cuvântul i a zis: „Binecuvîntat s fie Numele lui Dumnezeu,  
 din vecinicie în vecinicie! A Lui este în elepciunea i puterea. 21 El schimb vremurile i  
 împrejur rile; El r stoarn i pune pe împ ra i; El d în elepciune în elep ilor i  
 pricepere celor pricepu i! 22 El descopere ce este adînc i ascuns; El tie ce este în întunerec  
 i la El locuie te lumina... 23 Pe Tine, Dumnezeul p rin ilor mei, Te sl vesc i Te laud  
 c mi-ai dat în elepciune i putere, i mi-ai f cut cunoscut ce i-am cerut noi; c ci ne-ai  
 descoperit taina împ ratului!`. 24 Dup aceea, Daniel s'a dus la Arioc, c ruia îi poruncise  
 împ ratul s piard pe în elep ii Babilonului; s'a dus, i i -a vorbit a a: „Nu pierde pe  
 în elep ii Babilonului! Du-m înaintea împ ratului, i voi da împ ratului tîlcuirea!`  
 25 Arioc a dus degrab pe Daniel înaintea împ ratului, i i -a vorbit a a: „Am g sit între

prin ii de r zboi ai lui Iuda un om care va da împ ratului tîlcuirea!` 26 Împ ratul a luat  
cuvîntul i a zis lui Daniel, care se numea Belt a ar: „E ti tu în stare s -mi spui visul pe

care l-am visat i tîlcuirea lui?` 27 Daniel a r spus înaintea împ ratului, i a zis: „Ce cere  
împ ratul este o tain pe care în elep ii, cititorii în stele, vr jitorii i ghicitorii nu sînt în

stare s'o descopere împ ratului. 28 Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descopere tainele, i  
care face cunoscut împ ratului Nebucadne ar ce se va întîmpla în vremurile de pe urm . Iat

visul t u i vedeniile pe cari le-ai avut în patul t u. 29 În patul t u, împ rate, i-au venit  
în minte gînduri cu privire la cele ce vor fi dup aceste vremuri; i Celce descopere tainele i

-a f cut cunoscut ce se va întîmpla. 30 Îns dac mi s'a descoperit taina aceasta, nu înseamn  
c este în mine o în elepciune mai mare decît a tuturor celor vii, ci pentru ca s se dea

împ ratului tîlcuirea ei, i s aflie ce- i dore te inima s tii. 31 Tu, împ rate, te uitai,  
i iat c ai v zut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, i de o str lucire nemai

pomenit . St tea în picioare înaintea ta, i înf i area lui era înfrico toare. 32 Capul  
chipului acestuia era de aur curat; pieptul i bra ele îi erau de argint; pîntecele i coapsele îi

erau de aram ; 33 fluierile picioarele, de fer; picioarele, parte de fer, i parte de lut. 34 Tu te  
uitai la el, i s'a deslipit o piatr , f r ajutorul vreunei mîni, a izbit picioarele de fer i de lut

ale chipului, i le -a f cut buc i. 35 Atunci ferul, lutul, arama, argintul i aurul s'au sf rîmat  
împreun i s'au f cut ca pleava din arie vara; le -a luat vîntul, i nici urm nu s'a mai g sit  
din ele. Dar piatra, care sf rîmase chipul, s'a f cut un munte mare, i a umplut tot p mîntul.

36 Iat visul. Acum îi vom spune i tîlcuirea înaintea împ ratului. 37 Tu, împ rate, e ti  
împ ratul împ ra ilor, c ci Dumnezeu cerurilor i -a dat împ r ie, putere, bog ie

i slav . 38 El i -a dat în mîni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului i  
p s rile cerului, i te -a f cut st pîn peste toate acestea: tu e ti capul de aur! 39 Dup

tîne, se va ridica o alt împ r ie, mai neînsemnat decît a ta; apoi o a treia împ r ie,  
care va fi de aram , i care va st pîni peste tot p mîntul. 40 Va fi o a patra împ r ie,

tare ca ferul; dup cum ferul sf rîm i rupe totul, i ea va sf rîma i va rupe totul, ca

ferul care face totul buc i. 41 i dup cum ai v zut picioarele i degetele picioarelor parte  
de lut de olar i parte de fer, tot a a i împ r ia aceasta va fi împ r it ; dar va r mînea

în ea ceva din t ria ferului, tocmai a a cum ai v zut ferul amestecat cu lutul. 42 i dup cum  
degetele dela picioare erau parte de fer i parte de lut, tot a a i împ r ia aceasta va fi în

parte tare i în parte pl pînd . 43 Dac ai v zut ferul amestecat cu lutul, înseamn c se  
vor amesteca prin leg turi omene ti de c s torie, dar nu vor fi lipi i unul de altul, dup

44  
cum ferul nu se poate uni cu lutul. Dar în vremea acestor împărași, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicuit niciodată, și care nu va trece supt stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârși și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic.

45  
Aceasta înseamnă piatra, pe care ai văzut -o deslipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâini, și care a sfârșit ferul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui

46  
este temeinică. Atunci împăratul Nebucadnețar a făcut cu faclă la pământ și s'a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să se aducă jertfe de mâncare și mirosme.

47  
Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi

48  
tainele acestea!” Apoi împăratul a înălțat pe Daniel, și i-a dat daruri multe și bogate; și a dat stăpânire peste tot înutul Babilonului, și l-a pus ca cea mai înaltă cpetenie a tuturor

49  
în elefântilor Babilonului. Daniel a rugat pe împărat să dea grijă treburilor înutului Babilonului în mână lui Adrac, Meac și Abed-Nego. Daniel însă s'a rămas la curtea împăratului.

### Chapter 3

1  
Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de asezece de coși și lat de

ase coși. L-a ridicat în valea Dura, în înutul Babilonului. 2  
Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregtori, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecatorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecatorii, și pe toate cpeteniile înuturilor, ca să vină la

3  
sfârșirea chipului, pe care -l înălțase împăratul Nebucadnețar. Atunci dregtorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecatorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecatorii, și toate cpeteniile înuturilor, s'au strâns la sfârșirea chipului pe care -l înălțase împăratul Nebucadnețar.

4  
S'au așezat înaintea chipului pe care -l înălțase Nebucadnețar. Iar un crainic a strigat cu

glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! 5  
În clipa când veți auzi sunetul trâmbii ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului, și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu faclă la pământ, și să vă închinați chipului

6  
de aur, pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu faclă la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” -

7  
De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbii ei, cavalului, chitarei, al utei,

psaltirii, i a tot felul de instrumente de muzic , toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s'au aruncat cu fa a la p mînt i s'au închinat chipului de aur pe care -l în l ase

8  
împ ratul Nebucadne ar. Cu prilejul acesta, i în aceea vreme, cî iva Haldei s'au apropiat

9  
i au pîrît pe Iudei. Ei au luat cuvîntul i au zis împ ratului Nebucadne ar: „S tr ie ti

10  
vecinic împ rate! Ai dat o porunc , dup care to i cei ce vor auzi sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului i a tot felul de instrumente de muzic , vor

11  
trebui s se arunce cu fa a la p mînt, i s se închine chipului de aur; i dup care, oricine nu se va arunca cu fa a la p mînt, i nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui

12  
cuptor aprins. Dar, sînt ni te Iudei, c rora le-ai dat în grij trebile inutului Babilonului, i anume adrac, Me ac i Abed-Nego, oameni cari nu în seama deloc de tine, împ rate.

Ei nu slujesc dumnezeilor t i, i nu se închin chipului de aur pe care l-ai în l at tu!``

13  
Atunci Nebucadne ar, mîniat i plin de urgie, a dat porunc s aduc pe adrac, Me ac i Abed-Nego. i oamenii ace tia au fost adu i îndat înaintea împ ratului.

14  
Nebucadne ar a luat cuvîntul, i le -a zis: „Înadins oare, adrac, Me ac i Abed-Nego, nu sluji i voi dumnezeilor mei, i nu v închina i chipului de aur, pe care l-am în l at?

15  
Acum fi i gata, i în clipa cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului i a tot felul de instrumente, s v arunca i cu fa a la p mînt, i s v închina i chipului pe care l-am f cut; dac nu v ve i închina lui, ve i fi arunca i pe dat în mijlocul unui cuptor aprins! i care este dumnezeul acela, care v va scoate din mîna

16  
mea?`` adrac, Me ac i Abed-Nego au r spus împ ratului Nebucadne ar: „Noi n'avem

17  
nevoie s - i r spundem la cele de mai sus. Iat , Dumnezeul nostru, c ruia îi slujim, poate

18  
s ne scoat din cuptorul aprins, i ne va scoate din mîna ta, împ rate. i chiar de nu ne va scoate, s tii, împ rate, c nu vom sluji dumnezeilor t i, i nici nu ne vom închina

19  
chipului de aur, pe care l-ai în l at!`` La auzul acestor cuvinte, Nebucadne ar s'a umplut de mînie, i i -a schimbat fa a, întorcîndu- i privirile împotriva lui adrac, Me ac i Abed-Nego. A luat din nou cuvîntul i a poruncit s înc lzeasc de apte ori mai mult

20  
cuptorul, de cum se c dea s -l înc lzeasc . Apoi a poruncit unora din cei mai voinici osta i din o tirea lui s lege pe adrac, Me ac i Abed-Nego, i s -i arunce în cuptorul

21  
aprins. Oamenii ace tia au fost lega i cu ismenele, c m ile, mantalele i celelalte haine

22  
ale lor, i arunca i în mijlocul cuptorului aprins. Fiindc porunca împ ratului era aspr i cuptorul era neobicinuit de înc lzit, flac ra a ucis pe to i oamenii, cari aruncaser în el

23  
pe adrac, Me ac i Abed-Nego. Dar ace ti trei oameni: adrac, Me ac i Abed-Nego,

24  
 au c zut lega i în mijlocul cuptorului aprins. Atunci împ ratul Nebucadne ar s'a  
 însp imîntat, i s'a sculat repede. A luat cuvîntul, i a zis sfetnicilor s i: „N'am aruncat noi  
 în mijlocul focului trei oameni lega i?`` Ei au r spus împ ratului: „Negre it, împ rate!``

25  
 El a luat iar cuvîntul i a zis: „Ei bine, eu v d patru oameni umblînd slobozi în mijlocul  
 focului, i nev t ma i; i chipul celui de al patrulea seam n cu al unui fiu de dumnezei!``

26  
 Apoi Nebucadne ar s'a apropiat de gura cuptorului aprins, i, luînd cuvîntul, a zis: „ adrac,  
 Me ac i Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea Înalt, ie i i afar i veni i

27  
 încoace!`` i adrac, Me ac i Abed-Nego au ie it din mijlocul focului. Dreg torii,  
 îngrijitorii, cîrmuitoarii, i sfetnicii împ ratului s'au strîns i au v zut c focul n'avusese nici  
 o putere asupra trupului acestor oameni, c nici perii capului lor nu se pîrliser , hainele le

28  
 r m seser neschimbate, i nici m car miros de foc nu se prinsese de ei. Nebucadne ar  
 a luat cuvîntul, i a zis: „Bindecuvîntat s fie Dumnezeul lui adrac, Me ac i Abed-Nego,  
 care a trimes pe îngerul S u i a izb vit pe slujitorii S i cari s'au încrezut în El, au c lcat  
 porunca împ ratului i i-au dat mai degrab trupurile lor de cît s slujeasc i s se

29  
 închine altui dumnezeu de cît Dumnezeului lor! Iat acum porunca pe care o dau: orice om  
 din orice popor, neam sau limb ar fi, care va vorbi r u de Dumnezeul lui adrac, Me ac i  
 Abed-Nego, va fi f cut buc i i casa lui va fi pref cut într'un morman de murd rii,

30  
 pentruc ... nu este niciun alt dumnezeu, care s poat izb vi ca El.`` Dup aceea,  
 împ ratul a în l at pe adrac, Me ac i Abed-Nego la mare cinste, în inutul Babilonului.

## Chapter 4

1  
 „Nebucadne ar, împ ratul, c tre toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile, cari

locuiesc pe tot p mîntul: S ave i mult pace! 2 Am g sit cu cale s fac cunoscut semnele

i minunile, pe cari le -a f cut Dumnezeul cel Prea Înalt fa de mine. 3 Cît de mari sînt  
 semnele Lui i cît de puternice sînt minunile Lui! Împ r ia Lui este o împ r ie vecinic ,

i st pînirea Lui d inuie te din neam în neam! 4 Eu, Nebucadne ar, tr iam lini tit în casa

mea, i fericit în palatul meu. 5 Am visat un vis, care m'a însp imîntat; gîndurile de cari eram

urm rit în patul meu i vedeniile duhului meu m umpleau de groaz . 6 Am poruncit atunci

s aduc înaintea mea pe to i în elep îi Babilonului, ca s -mi tîlcuiasc visul. 7 Îndat  
 au venit vr jitorii, cititorii în stele, Haldeii i ghicitorii. Le-am spus visul, i nu mi l-au putut

8  
 tîlcui. La urm de tot, s'a înf i at înaintea mea Daniel, numit Belt a ar, dup numele  
 dumnezeului meu, i care are în el duhul dumnezeilor celor sfin i. I-am spus visul, i am zis:  
 9  
 -„Belt a are, c petenia vr jitorilor, tiu c ai în tine duhul dumnezeilor sfin i, i c  
 10  
 pentru tine nici o tain nu este grea; deci tîlcuie te-mi vedeniile, pe cari le-am avut în vis. Iat  
 vedeniile cari mi-au trecut prin cap, cînd eram în pat. M uitam, i iat c în mijlocul  
 11  
 p mîntului era un copac foarte înalt. Copacul acesta s'a f cut mare i puternic, vîrful lui se  
 12  
 în l a pîn la ceruri, i se vedea dela marginile întregului p mînt. Frunza lui era frumoas ,  
 i avea roade multe; în el se g sea hran pentru to i; fiarele cîmpului se ad posteau supt  
 umbra lui, p s rile cerului î i f ceau cuibul în ramurile lui, i orice f ptur vie se hr nea  
 13  
 din el. În vedeniile cari-mi treceau prin cap, în patul meu, m uitam, i iat c s'a pogorît  
 14  
 din ceruri un str jer sfînt. El a strigat cu putere i a vorbit a a: „T ia i copacul, i  
 rupe i ramurile; scutura i -i frunza i risipi i roadele; fug ri i fiarele de supt el, i  
 15  
 p s rile din ramurile lui! Dar trunchiul cu r d cinile lui, l sa i -l în p mînt, i lega i  
 -l cu lan uri de fer i de aram , în iarba de pe cîmp, ca s fie udat de roua cerului, i s fie  
 16  
 la un loc cu fiarele în iarba p mîntului. Inima lui de om i se va preface într'o inim de fiar ,  
 17  
 i vor trece apte vremuri peste el. Hot rîrea aceasta a fost luat în sfatul str jerilor, i  
 pus la cale înaintea sfin ilor, ca s tie cei vii c Cel Prea Înalt st pîne te peste  
 împ r ia oamenilor, c o d cui îi place, i înal pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!``  
 18  
 Iat visul pe care l-am visat, eu, împ ratul Nebucadne ar. Tu, Belt a ar, tîlcuie te -l,  
 fiindc to i în elep ii din împ r ia mea nu pot s mi -l tîlcuiasc ; tu îns po i,  
 19  
 c ci ai în tine duhul dumnezeilor sfin i.`` Atunci Daniel, numit Belt a ar, a r mas uimit  
 o clip , i gîndurile lui îl tulburau. Împ ratul a luat din nou cuvîntul, i a zis: „Belt a are,  
 s nu te turbure visul i tîlcuirea!``. i Belt a ar a r spus: „Domnul meu, visul acesta s  
 20  
 fie pentru vr jma ii t i, i tîlcuirea lui pentru protivnicii t i! Copacul pe care l-ai v zut,  
 care se f cuse atît de mare i puternic, încît i se în l a vîrful pîn la ceruri i se vedea dela  
 21  
 toate capetele p mîntului; copacul acesta, a c rui frunz era a a de frumoas i care  
 avea roade atît de multe i în care era hran pentru to i, supt care se ad posteau fiarele  
 22  
 cîmpului, i în ramurile c ruia î i f ceau-cuibul p s rile cerului, e ti tu, împ rate,  
 care ai ajuns mare i puternic, a c rui m rime a crescut i s'a în l at pîn la ceruri, i a  
 23  
 c rui st pînire se întinde pîn la marginile p mîntului. Împ ratul a v zut pe un str jer  
 sfînt pogorîndu-se i zicînd: „T ia i copacul, i nimici i -l; dar trunchiul cu r d cinile  
 lui l sa i -l în p mînt, i lega i -l cu lan uri de fer i de aram , în iarba de pe cîmp, ca

s fie udat de roua cerului, i s stea la un loc cu fiarele câmpului, pîn vor trece apte vremuri  
<sup>24</sup> peste el`. Iat tîlcuirea acestui fapt, împ rate, iat hot rîrea Celui Prea Înalt, care se va  
<sup>25</sup> împlini asupra domnului meu împ ratul. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un  
loc cu fiarele câmpului, i î i vor da s m nînci iarb ca la boi; vei fi udat de roua cerului  
i apte vremi vor trece peste tine, pîn vei cunoa te c Cel Prea Înalt st pîne te peste  
<sup>26</sup> împ r ia oamenilor i o d cui vrea. Porunca s lase trunchiul cu r d cinile copacului,  
înseamn c împ r ia ta î va r mînea ie îndat ce vei recunoa te st pînirea Celui  
<sup>27</sup> ce este în ceruri. Deaceea, împ rate, plac - i sfatul meu! Pune cap t p catelor tale, i  
tr ie te în neprih nire, rupe -o cu nelegiuirile tale, i ai mil de cei nenoroci i, i poate  
<sup>28</sup> c i se va prelungi fericirea! Toate aceste lucruri s'au împlinit asupra împ ratului  
<sup>29</sup> Nebucadne ar. Dup dou sprezece luni, pe cînd se plimba pe acoperi ul palatului  
<sup>30</sup> împ r tesc din Babilon, împ ratul a luat cuvîntul, i a zis: „Oare nu este acesta Babilonul  
cel mare, pe care mi l-am zidit eu, ca loc de edere împ r teasc , prin puterea bog iei  
<sup>31</sup> mele i spre slava m re iei mele?`` Nu se sfîr ise înc vorba aceasta a împ ratului, i  
un glas s'a pogorît din cer i a zis: „Afl , împ rate Nebucadne ar, c i s'a luat  
<sup>32</sup> împ r ia! Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, i vei locui la un loc cu fiarele câmpului;  
î i vor da s m nînci iarb ca la boi, i vor trece peste tine apte vremi, pîn vei recunoa te  
<sup>33</sup> c Cel Prea Înalt st pîne te peste împ r ia oamenilor i c o d cui vrea!`` - Chiar  
în clipa aceea, s'a împlinit cuvîntul acela asupra lui Nebucadne ar. A fost izgonit din mijlocul  
oamenilor, a mîncat iarb ca boii, trupul i -a fost udat de roua cerului, pîn i -a crescut p rul  
<sup>34</sup> ca penele vulturului, i unghiile ca ghiarele p s rilor.`` Dup trecerea vremii sorocite, eu,  
Nebucadne ar, am ridicat ochii spre cer, i mi -a venit iar mintea la loc. Am binecuvîntat  
pe Cel Prea Înalt, am l udat i sl vit pe Cel ce tr ie te vecinic, Acela a c rui st pînire  
<sup>35</sup> este vecinic , i a c rui împ r ie d inuie te din neam în neam. To i locuitorii  
p mîntului sînt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor i cu locuitorii  
<sup>36</sup> p mîntului, i nimeni nu poate s stea împotriva mîniei Lui, nici s -I zic :„, Ce faci?`` În  
vremea aceea, mi -a venit mintea înapoi; slava împ r iei mele, m re ia i str lucirea  
mea mi s'au dat înapoi; sfetnicii i mai marii mei din nou m'au c utat; am fost pus iar peste  
<sup>37</sup> împ r ia mea, i puterea mea a crescut. Acum, eu, Nebucadne ar, laud, înal i  
sl vesc pe Împ ratul cerurilor, c ci toate lucr rile Lui sînt adev rate, toate c ile Lui sînt  
drepte, i El poate s smereasc pe ceice umbl cu mîndrie!``

## Chapter 5

<sup>1</sup> Împ ratul Bel a ar a f cut un mare osp celor o mie de mai mari ai lui, i a b ut  
<sup>2</sup> vin înaintea lor. i în cheful vinului, a poruncit s aduc vasele de aur i de argint, pe cari  
 le luase tat l s u Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim, ca s bea cu ele împ ratul i  
 mai marii lui, nevestele i iitoarele lui. <sup>3</sup> Au adus îndat vasele de aur, cari fuseser luate  
 din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, i au b ut din ele împ ratul i mai marii  
 lui, nevestele i iitoarele lui. <sup>4</sup> Au b ut vin, i au l udat pe dumnezeii de aur, de argint, de  
 aram i de fer, de lemn i de piatr . <sup>5</sup> În clipa aceea, s'au ar tat degetele unei mâni de om,  
 i au scris, în fa a sfe nicului, pe tencuiala zidului palatului împ r tesc. Împ ratul a v zut  
<sup>6</sup> această bucat de mân , care a scris. Atunci împ ratul a îng lbenit, i gândurile atît l-au  
 tulburat c i s'au desf cut încheieturile oldurilor, i genunchii i s'au izbit unul de altul.  
<sup>7</sup> Împ ratul a strigat în gura mare s i se aduc cetitorii în stele, Haldeii i ghicitorii. Apoi  
 împ ratul a luat cuvîntul i a zis în elep ilor Babilonului: „Oricine va putea citi scrisoarea  
 aceasta i mi -o va tîlcui, va fi îmbr cat cu purpur , va purta un l n i or de aur la gît, i  
 va avea locul al treilea în cârmuirea împ r iei.” <sup>8</sup> To i în elep ii împ ratului au intrat,  
<sup>9</sup> dar n'au putut nici s citeasc scrisoarea i nici s'o tîlcuiasc împ ratului. Din pricina  
 aceasta împ ratul Bel a ar s'a sp imîntat foarte tare, fa a i s'a îng lbenit i mai marii lui  
 au r mas încremeni i. <sup>10</sup> Împ r teasa, la auzul cuvintelor împ ratului i mai marilor lui,  
 a intrat în odaia osp ului, a luat cuvîntul i a vorbit astfel: „S tr ie ti vecinic, împ rate!  
 S nu te turbure gândurile tale, i s nu i se îng lbeneasc fa a! <sup>11</sup> În împ r ia ta  
 este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfin i; i pe vremea tat lui t u, s'au g sit  
 la el lumini, pricepere i o în elepciune dumnezeiasc . De aceea împ ratul Nebucadne ar,  
 tat l t u, da, tat l t u, împ rate, l -a pus mai mare peste vr jitori, cititori în stele, Haldei,  
<sup>12</sup> ghicitori, i anume, pentruc s'a g sit la el, la Daniel, numit de împ rat Belt a ar, un  
 duh înalt, tiin i pricepere, putin a s tîlcuiasc visele, s l mureasc întreb rile  
 grele, i s deslege lucrurile încîlcite. S fie chemat dar Daniel, i el î i va da tîlcuirea!”  
<sup>13</sup> Atunci Daniel a fost adus înaintea împ ratului. Împ ratul a luat cuvîntul, i a zis lui Daniel:  
 „Tu e ti Daniel acela, unul din prin ii de r zboi ai lui Iuda, pe cari i -a adus aici din Iuda, tat l  
 meu împ ratul? <sup>14</sup> Am aflat despre tine c ai în tine duhul dumnezeilor, i c la tine se g sesc  
 lumini, pricepere, i o în elepciune nemaipomenit . <sup>15</sup> Au adus înaintea mea pe în elep i  
 i pe cititorii în stele, ca s citeasc scrierea aceasta i s mi -o tîlcuiasc ; dar n'au putut



s tîlcuiasc aceste cuvinte. <sup>16</sup> Am aflat c tu po i s tîlcuie ti i s deslegi întreb ri grele; acum, dac vei putea s cite ti scrierea aceasta i s mi -o tîlcuie ti, vei fi îmbr cat cu purpur , vei purta un l n i or de aur la gît, i vei avea locul al treilea în cîrmuirea

<sup>17</sup> împ r iei!`` Daniel a r spus îndat înaintea împ ratului: „, ine- i darurile, i d

altuia r spl tirile tale! Totu voi citi împ ratului scrierea, i i -o voi tîlcui. <sup>18</sup> Împ rate, i Dumnezeul cel Prea Înalt d duse tat lui t u Nebucadne ar: împ r ie, m rime, slav

<sup>19</sup> i str lucire; i din pricina m rimii pe care i -o d duse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau i tremurau înaintea lui. C ci împ ratul omora pe cine voia, i

<sup>20</sup> l sa cu via pe cine voia; în l a pe cine voia, i scobora pe cine voia. Dar cînd i s'a îngîmfat inima i i s'a împietrit duhul pîn la mîndrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împ r tesc

<sup>21</sup> i a fost despuiat de slava lui; a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s'a f cut ca a fiarelor, i a locuit la un loc cu m garii s lbatici; i-au dat s m nînce iarb ca la boi, i trupul i -a fost udat cu roua cerului, pîn cînd a recunoscut c Dumnezeul cel Prea Înalt

<sup>22</sup> st pîne te peste împ r ia oamenilor i c o d cui vrea. Dar tu, Bel a ar, fiul lui,

<sup>23</sup> nu i-ai smerit inima, m carc ai tiut toate aceste lucruri. Ci te-ai în l at împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, i a i b ut vin cu ele, tu i mai marii t i, nevestele i iitoarele tale; ai l udat pe dumnezeii de argint, de aur, de aram , de fer, de lemn i de piatr , cari nici nu v d, nici n'aud, i nici nu pricep nimic, i n'ai sl vit

<sup>24</sup> pe Dumnezeul în mîna c ruia este suflarea ta i toate c ile tale! De aceea a trimes El acest

<sup>25</sup> cap de mîn , care a scris scrierea aceasta. Iat îns scrierea care a fost scris : „Num rat,

<sup>26</sup> num rat, cînt rit, i împ r it!`` i iat tîlcuirea acestor cuvinte. Num rat, înseamn

<sup>27</sup> c Dumnezeu i -a num rat zilele domniei, i i -a pus cap t. Cînt rit, înseamn c ai

<sup>28</sup> fost cînt rit în cump n i ai fost g sit u or! Împ r it, înseamn c împ r ia

<sup>29</sup> ta va fi împ r it , i dat Mezilor i Per ilor!`` Îndat , Bel atar a dat porunc , i au îmbr cat pe Daniel cu purpur , i-au pus un l n i or de aur la gît, i au dat de tire c

<sup>30</sup> va avea locul al treilea în cîrmuirea împ r iei. Dar chiar în noaptea aceea, Bel a ar,

<sup>31</sup> împ ratul Haldeilor, a fost omorît. i a pus mîna pe împ r ie Dariu, Medul, care era în vîrst de asezeci i doi de ani.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Dariu a g sit cu cale s pun peste împ r ie o sut dou zeci de dreg tori, cari  
 trebuiau s fie r spîndi i în toat împ r ia; <sup>2</sup> a pus în fruntea lor trei c petenii, în  
 num rul c rora era i Daniel. Dreg torii ace tia aveau s le dea socoteal , ca împ ratul  
 s nu sufere nici o pagub . <sup>3</sup> Daniel îns întrecea pe toate aceste c petenii i pe dreg tori,  
 pentru c în el era un duh înalt; i împ ratul se gîndea s -l pun peste toat împ r ia.  
<sup>4</sup> Atunci c peteniile i dreg torii au c utat s afle ceva asupra lui Daniel, ca s -l pîrasc  
 în ce privea treburile împ r iei. Dar n'au putut s g seasc nimic, niciun lucru vrednic de  
 mustrare, pentru c el era credincios, i nu se g sea nici o gre al la el i niciun lucru r u.  
<sup>5</sup> Atunci oamenii ace tia au zis: „Nu vom g si niciun cuvînt de plîngere împotriva acestui Daniel,  
 afar numai dac am g si vreunul în Legea Dumnezeului lui!” <sup>6</sup> Apoi aceste c petenii i  
 dreg torii ace tia s'au dus cu mare zarv la împ rat, i i-au vorbit a a: „S tr ie ti  
 vecinic, împ rate Dariu!” <sup>7</sup> Toate c peteniile împ r iei, îngrijitorii, dreg torii, sfetnicii,  
 i cîrmuitorii sînt de p rere s se dea o porunc împ r teasc , înso it de o aspr  
 oprire, care s spun c oricine va în l a, în timp de trei zeci de zile, rug ciuni c tre vreun  
 dumnezeu sau c tre vreun om, afar de tine, împ rate, va fi aruncat în groapa cu lei. <sup>8</sup> Acum,  
 împ rate, înt re te oprirea, i isc le te porunca aceasta, pentru ca s nu se poat schimba,  
 dup legea Mezilor i Per ilor, care, odat dat , r mîne neschimbat .” <sup>9</sup> În urma celor  
 de mai sus, împ ratul Dariu a scris porunca i oprirea. <sup>10</sup> Cînd a aflat Daniel c s'a isc lit  
 porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele od ii de sus erau deschise înspre Ierusalim, i de trei  
 ori pe zi îngenunchea, se ruga i l uda pe Dumnezeul lui, cum f cea i mai înainte. <sup>11</sup> Atunci  
 oamenii ace tia au dat n val în cas , i au g sit pe Daniel rugîndu-se i chemînd pe  
 Dumnezeul lui. <sup>12</sup> Apoi s'au înf i at înaintea împ ratului, i i-au zis cu privire la oprirea  
 împ r teasc : „N'ai scris tu o oprire, care spune c oricine va în l a, timp de trei zeci de  
 zile, rug ciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afar de tine, împ rate, s fie aruncat în  
 groapa cu lei? „Împ ratul a r spus: „Lucrul acesta este adev rat, dup legea Mezilor i  
 Per ilor, care nu se poate schimba!” <sup>13</sup> Ei au luat din nou cuvîntul i au zis împ ratului:  
 „Daniel, unul din prin ii de r zboi ai lui Iuda, nu ine deloc seama de tine, împ rate, nici de  
 oprirea pe care ai scris -o, i î i face rug ciunea de trei ori pe zi!” <sup>14</sup> Împ ratul s'a mîhnit  
 foarte mult cînd a auzit lucrul acesta; s'a gîndit cum ar putea s scape pe Daniel; i pîn la  
 asfin itul soarelui s'a trudit s -l scape. <sup>15</sup> Dar oamenii aceia au st ruit de împ rat, i i-au  
 zis: „S tii, împ rate, c , dup legea Mezilor i Per ilor, orice oprire sau orice porunc ,  
 înt rit de împ rat, nu se poate schimba!” <sup>16</sup> Atunci împ ratul a poruncit s aduc pe

Daniel, i s -l arunce în groapa cu lei. Împ ratul a luat cuvântul i a zis lui Daniel: „Dumnezeu  
 t u, c ruia necurmat Îi sluje ti, s te scape!``<sup>17</sup> Au adus o piatr , i au pus -o la gura  
 gropii. Împ ratul a pecetluit -o cu inelul lui i cu inelul mai marilor lui, ca s nu se schimbe  
 nimic cu privire la Daniel.<sup>18</sup> Împ ratul s'a întors apoi în palatul s u, a petrecut noaptea f r  
 s m nînçe, nu i s'a adus nicio iitoare, i n'a putut s doarm .<sup>19</sup> În rev rsatul zorilor,  
 îns , împ ratul s'a sculat i s'a dus în grab la groapa cu lei.<sup>20</sup> i apropiindu-se de groap ,  
 a chemat pe Daniel cu un glas plîng tor. Împ ratul a luat cuvântul, i a zis lui Daniel: „Daniele,  
 robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul t u, c ruia îi sluje ti necurmat, s te scape  
 de lei?``<sup>21</sup> i Daniel a zis împ ratului: „Vecinic s tr ie ti, împ rate!<sup>22</sup> Dumnezeul meu  
 a trimes pe îngerul S u i a închis gura leilor, cari nu mi-au f cut niciun r u, pentru c am  
 fost g sit nevinovat înaintea Lui. i nici înaintea ta, împ rate, n'am f cut nimic r u!``<sup>23</sup>  
 Atunci împ ratul s'a bucurat foarte mult, i a poruncit s scoat pe Daniel din groap .  
 Daniel a fost scos din groap , i nu s'a g sit nicio ran pe el, pentru c avusese încredere în  
 Dumnezeul s u.<sup>24</sup> Împ ratul a poruncit s aduc pe oamenii aceia cari pîrîser pe Daniel.  
 i au fost arunca i în groapa cu lei, ei, copiii lor i nevestele lor; i, pîn s ajung în  
 fundul gropii, leii i-au i apucat i le-au f rîmi at oasele.<sup>25</sup> Dup aceea, împ ratul Dariu  
 a scris o scrisoare c tre toate popoarele, c tre toate neamurile, c tre oamenii de toate limbile,  
 cari locuiau în toat împ r ia: „Pacea s v fie dat din bel ug!<sup>26</sup> Poruncesc ca, în  
 toat întinderea împ r iei mele, oamenii s se team i s se înfrico eze de Dumnezeul  
 lui Daniel. C ci El este Dumnezeul cel viu, i El d inuie te vecinic; împ r ia Lui nu se  
 va nimici niciodat , i st pînirea Lui nu va avea sfîr it.<sup>27</sup> El izb ve te i mîntuie te,  
 El face semne i minuni în ceruri i pe p mînt. El a izb vit pe Daniel din ghirele leilor!``<sup>28</sup>  
 Daniel a dus -o bine supt domnia lui Dariu i supt domnia lui Cir, Persanul.

## Chapter 7

<sup>1</sup> În anul dintîi al lui Bel a ar, împ ratul Babilonului, Daniel a visat un vis i a avut vedenii  
 în mintea lui, pe cînd era în pat. În urm a scris visul i a istorisit lucrurile de c petenie.<sup>2</sup> Daniel  
 a început i a zis: „În vedenia mea de noapte am v zut cum cele patru vînturi ale cerurilor au  
 izbucnit pe marea cea mare.<sup>3</sup> i patru fiare mari au ie it din mare, deosebite una de alta.<sup>4</sup> Cea  
 dintîi sem na cu un leu, i avea aripi de vultur. M'am uitat la ea, pîn în clipa cînd i s'au smuls

aripile; i, sculîndu-se de pe p mînt, a stat drept în picioare ca un om, i i s'a dat o inim de

<sup>5</sup> om. i, iat c o a doua fiar era ca un urs i st tea într'o rîn ; avea trei coaste în gur

între din i; i i s'a zis: „Scoal -te, i m nînc mult carne!”<sup>6</sup> Dup aceea m'am uitat  
mai departe i iat o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pas re; fiara aceasta

avea i patru capete, i i s'a dat st pînire.<sup>7</sup> Dup aceea m'am uitat în vedeniile mele de noapte,  
i iat c era o a patra fiar , nespus de grozav de însp imînt toare i de puternic ; avea  
ni te din i mari de fer, mînca, sf rîma, i c lca în picioare ce mai r mînea; era cu totul

deosebit de toate fiarele de mai înainte, i avea zece coarne.<sup>8</sup> M'am uitat cu b gare de seam  
la coarne, i iat c un alt corn mic a ie it din mijlocul lor, i dinaintea acestui corn au fost  
smulse trei din cele dintîi coarne. i cornul acesta avea ni te ochi ca ochii de om, i o gur ...,

<sup>9</sup> care vorbea cu trufie. M uitam la aceste lucruri, pîn cînd s'au a ezat ni te scaune de  
domnie. i un Îmb trînit de zile a ezut jos. Haina Lui era alb ca z pada, i p rul capului  
Lui era ca ni te lîn curat ; scaunul Lui de domnie era ca ni te fl c ri de foc, i roatele

<sup>10</sup> Lui ca un foc aprins. Un rîu de foc curgea i ie ea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi  
slujeau, i de zece mii de ori zece mii st teu înaintea Lui. S'a inut judecata i s'au deschis

<sup>11</sup> c r ile. Eu m uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe cari le rostea cornul  
acela: m'am uitat pîn cînd fiara a fost ucis , i trupul ei a fost nimicit i aruncat în foc, ca

<sup>12</sup> s fie ars. i celelalte fiare au fost desbr cate de puterea lor, dar li s'a îng duit o lungire a

vie ii pîn la o vreme i un ceas anumit.<sup>13</sup> M'am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte,  
i iat c pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmb trînit de

<sup>14</sup> zile i a fost adus înaintea Lui. I S'a dat st pînire, slav i putere împ r teasc , pentru  
ca s -i slujeasc toate popoarele, neamurile, i oamenii de toate limbile. St pînirea Lui este  
o st pînire vecinic , i nu va trece nicidecum, i împ r ia Lui nu va fi nimicit

<sup>15</sup> niciodat . Eu, Daniel m'am turburat cu duhul, i vedeniile din capul meu m'au însp imîntat.

<sup>16</sup> M'am apropiat de unul din cei ce st teu acolo, i l-am rugat s -mi dea l muriri temeinice

cu privire la toate aceste lucruri. El mi -a vorbit i mi le -a tîlcuit astfel:<sup>17</sup> „Aceste patru fiare

mari, sînt patru împ ra i, cari se vor ridica pe p mînt.<sup>18</sup> Dar sfin ii Celui Prea Înalt vor primi

împ r ia i vor st pîni împ r ia în veci, din vecinicie în vecinicie.<sup>19</sup> În urm am  
dorit s tiu adev rul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, i era nespus  
de grozav : avea din i de fer i ghiare de aram , mînca, sf rîma i c lca în picioare ce

<sup>20</sup> r mînea; i asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, i asupra celuiilalt corn care  
ie ise, i înaintea c ruia c zuser trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gur , care

vorbea cu trufie, i avea o înf i are mai mare decît celelalte coarne. <sup>21</sup> Am v zut deasemenea  
cum cornul acesta a f cut r zboi sfin ilor, i i -a biruit, <sup>22</sup> pîn cînd a veni Cel Îmb trînit  
de zile i a f cut dreptate sfin ilor Celui Prea Înalt, i a venit vremea, cînd sfin ii au luat în  
st pînire împ r ia. <sup>23</sup> El mi -a vorbit a a: „Fiara a patra, este o a patra împ r ie, care  
va fi pe p mînt. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfî ia tot p mîntul, îl va c lca în picioare  
i -l va zdrobi. <sup>24</sup> Cele zece coarne, înseamn c din împ r ia aceasta se vor ridica zece  
împ ra i. Iar dup ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înainta ii lui, i va doborî  
trei împ ra i. <sup>25</sup> El va rosti vorbe de hul împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfin ii Celui  
Prea Înalt, i se va încumeta s schimbe vremile i legea; i sfin ii vor fi da i în mînile lui  
timp... de o vreme, dou vremi, i o jum tate de vreme. <sup>26</sup> Apoi va veni judecata, i i se va  
lua st pînirea, care va fi pr bu it i nimicuit pentru totdeauna. <sup>27</sup> Dar domnia, st pînirea  
i puterea tuturor împ r iilor cari sînt pretutindenii supt ceruri, se vor da poporului sfin ilor  
 Celui Prea Înalt. Împ r ia Lui este o împ r ie vecinic , i toate puterile Îi vor sluji  
i -L vor asculta! <sup>28</sup> Aici s'au sfîrit cuvintele. Pe mine, Daniel, m'au turburat nespuse de mult  
gîndurile mele, i mi s'a schimbat culoarea fe ii; dar am p strat cuvintele acestea în inima mea.

## Chapter 8

<sup>1</sup> În anul al treilea al domniei împ ratului Bel a ar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afar  
de cea pe care o avusesem mai înainte. <sup>2</sup> Cînd am avut vedenia aceasta, mi s'a p rut c eram la  
capitala Susa, în inutul Elam; i în timpul vedeniei mele, m aflam lîng rîul Ulai. <sup>3</sup> Am  
ridicat ochii, m'am uitat, i iat c într'un rîu st tea un berbece, i avea dou coarne; coarnele  
acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decît cel lalt, i cel mai înalt a crescut cel din urm .  
<sup>4</sup> Am v zut cum berbecele împungea cu coarnele spre apus, spre miaz noapte i spre miaz zi;  
nici o fiar nu putea s -i stea împotriv i nimeni nu putea s scape pe cine -i c dea în  
mîn ; ci el f cea ce voia, i a ajuns puternic. <sup>5</sup> Pe cînd m uitam cu b gare de seam , iat  
c a venit un ap dela apus, i a cutreierat toat fa a p mîntului, f r s se ating de  
el; apul acesta îns avea un corn mare între ochi. <sup>6</sup> A venit pîn la berbecele care avea coarne,  
i pe care -l v zusem stînd în rîu, i s'a repezit asupra lui cu toat puterea lui. <sup>7</sup> L-am v zut  
cum s'a apropiat de berbece, s'a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbece, i i -a frînt amîndou  
coarnele, f r ca berbecele s i se fi putut împotrivi; l -a trînit la p mînt, i l -a c lcat în

picioare, și nimeni nu a scapat pe berbece din mâna lui. <sup>8</sup> Apul însuși a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot și s'a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor. <sup>9</sup> Dintr'unul din ele a crescut un corn mic, care s'a mări nespus de mult spre miază zi, spre răsrit, și spre țara cea minunată. <sup>10</sup> S'a înălțat până la o țeară a cerurilor, a doborât la pământ o parte din o țeară aceasta și din stele, și le-a cules în picioare. <sup>11</sup> S'a înălțat până la cetele țării, și a smuls jertfa necurmată, și și-a surpat locul locului său celui sfânt. <sup>12</sup> Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului său vârtit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ, și a izbutit în ce a început. <sup>13</sup> Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe celce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urfîciunea pustiirii? Pînă cînd va fi cules în picioare sfîntul Loca și o țeară?” <sup>14</sup> Și el mi-a zis: „Pînă vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfîntul Loca va fi curățit!” <sup>15</sup> Pe cînd eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, și cîntam s'o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfățișarea unui om. <sup>16</sup> Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gavriile, tâlcuie-te -i vedenia aceasta.” <sup>17</sup> El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m'am înspăimîntat, și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfîrșitului!” <sup>18</sup> Pe cînd îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ învins. El m'a atins, și m'a așezat iar în picioare în locul în care mă aflam. <sup>19</sup> Apoi mi-a zis: „Iată, îmi arată ce se va întîmpla la vremea de apoi a mîniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfîrșitului. <sup>20</sup> Berbecele, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sînt împărățiile Mezilor și Perșilor. <sup>21</sup> Apul însuși este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintîi împărat. <sup>22</sup> Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn frînt, sînt patru împărății, cari se vor ridica din neamul acesta, dar cari nu vor avea atîta putere. <sup>23</sup> La sfîrșitul stăpînirii lor, cînd păcătoșii vor fi umpluți mîsură nelegiuirilor, se va ridica un împărat feroș și viclean. <sup>24</sup> El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. <sup>25</sup> Din pricina porocirii lui și izbîndirii vicleniilor lui, inima îi se va îngîmfă, va pierde pe mulți oameni cari trăiau liniștiți, și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, feră ajutorul vreunei mîni omenești. <sup>26</sup> Iar vedenia cu serile și diminețile, de cari a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluie-te vedenia

aceasta, caci este cu privire la ni te vremi îndep rtate.<sup>27</sup> Eu, Daniel, am stat le inat i bolnav mai multe zile; apoi m'am sculat i mi-am v zut de treburile împ ratului. Eram uimit de vedenia aceasta, i nimeni nu tia.

## Chapter 9

<sup>1</sup> În anul dintîi al lui Dariu, fiul lui Aha veros, din neamul Mezilor, care ajunsese împ rat peste împ r ia Haldeilor, <sup>2</sup> în anul dintîi al domniei lui, eu, Daniel, am v zut din c r i c trebuiau s treac aptezeci de ani pentru d rîm turile Ierusalimului, dup num rul anilor, despre cari vorbise Domnul c tre proorocul Ieremia. <sup>3</sup> i mi-am întors fa a spre Domnul Dumnezeu, ca s -L caut cu rug ciune i cereri, postind în sac i cenu . <sup>4</sup> M'am rugat Domnului, Dumnezeului meu i I-am f cut urm toarea m rturisire: „Doamne, Dumnezeule mare i înfrico ate, Tu, care ii leg mîntul i dai îndurare celorce Te iubesc i p zesc poruncile Tale! <sup>5</sup> Noi am p c tuit, am s vîr it neleguire, am fost r i i înd r tnici, ne-am ab tut dela poruncile i orînduirile Tale. <sup>6</sup> N'am ascultat pe robii T i proorcii, cari au vorbit, în Numele T u, împ ra ilor no tri, c peteniilor noastre, p rin ilor no tri, i c tre tot poporul rii. <sup>7</sup> Tu, Doamne, e ti drept, iar nou ni se cuvine ast zi s ni se umple fa a de ru ine, nou tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului i întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate rile în cari i-ai izgonit, din pricina f r delegilor de cari s'au f cut vinova i fa de Tine! <sup>8</sup> Doamne, nou ni se cuvine s ni se umple fa a de ru ine, da, nou , împ ra ilor no tri, c peteniilor noastre, i p rin ilor no tri, pentru c am p c tuit împotriva Ta! <sup>9</sup> La Domnul, Dumnezeul nostru, îns , este îndurarea i iertarea, caci împotriva Lui ne-am r zvr tit! <sup>10</sup> N'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca s urm m legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii S i, proorcii; <sup>11</sup> ci tot Israelul a c lcat Legea Ta, i s'a ab tut astfel ca s n'asculte de glasul T u. De aceea, ne-au i lovit blestemurile i jur mintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru c am p c tuit împotriva lui Dumnezeu. <sup>12</sup> El a împlinit astfel cuvintele pe cari le rostise împotriva noastr i împotriva c peteniilor noastre, cari ne-au cîrmit, i a adus peste noi o mare nenorocire, a a cum nici odat i nic ieri supt cer nu s'a mai întîmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului. <sup>13</sup> Dup cum este scris în Legea lui Moise, toat nenorocirea aceasta a venit peste noi; i noi n'am rugat pe Domnul, Dumnezeul nostru, nu ne-am

14  
 întors de la nelegiuirile noastre, i n'am luat aminte la adev rul T u. De aceea i Domnul  
 a îngrijit ca nenorocirea aceasta s vin peste noi; c ci Domnul, Dumnezeul nostru, este drept

15  
 în toate lucrurile pe cari le -a f cut, dar noi n'am ascultat glasul Lui. i acum, Doamne  
 Dumnezeul nostru, Tu care ai scos pe poporul T u din ara Egiptului prin mâna Ta cea puternic ,  
 i i-ai f cut un Nume, a a cum este i ast zi: noi am p c tuit..., am s vâr it neleguire.

16  
 Dar, Doamne, dup toat îndurarea Ta, abate mînia i urgia Ta de la cetatea ta Ierusalimul,  
 dela muntele T u cel sfînt; c ci din pricina p catelor noastre i din pricina nelegiuirilor  
 p rin ilor no tri este Ierusalimul i poporul T u de ocară tuturor celor ce ne înconjoar .

17  
 Ascult dar, acum, Dumnezeul nostru, rug ciunea i cererile robului T u, i, pentru  
 dragostea Domnului, f s str luceasc Fa a Ta peste sfîntul T u loca pustiit...! 18 Pleac

urechea, Dumnezeule, i ascult ! Deschide ochii i prive te la d rîm turile noastre, i la  
 cetatea peste care este chemat Numele T u! C ci nu pentru neprih nirea noastr Î i aducem

19  
 noi cererile noastre, ci pentru îndur rile Tale cele mari. Ascult , Doamne! Iart , Doamne!  
 Ia aminte, Doamne! Lucreaz i nu z bovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! C ci

20  
 Numele T u este chemat peste cetatea Ta i peste poporul T u!`` Pe cînd înc vorbeam  
 eu, m rugam, îmi m rturiseam p catul meu i p catul poporului meu Israel, i îmi aduceam

21  
 cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfînt al Dumnezeului meu; pe  
 cînd vorbeam eu înc în rug ciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care -l

22  
 v zusem mai înainte într'o vedenie, i m'a atins în clipa cînd se aducea jertfa de sear . El  
 m'a înv at, a stat de vorb cu mine, i mi -a zis: „Daniele, am venit acum s - i luminez

23  
 mintea. Cînd ai început tu s te rogi, a ie it cuvîntul, i eu vin s i -l vestesc; c ci tu

24  
 e ti prea iubit i scump. Ia aminte dar la cuvîntul acesta, i în elege vedenia! aptezeci

de s pt mîni au fost hot rîte asupra poporului t u i asupra cet ii tale celei sfînte, pîn  
 la încetarea f r delegilor, pîn la isp irea p catelor, pîn la isp irea nelegiurii, pîn  
 la aducerea neprih nirii vecinice, pîn la pecetluirea vedeniei i proorociei, i pîn la ungerea

25  
 Sfîntului sfin ilor. S tii dar, i s în elelgi, c dela darea poruncii pentru zidirea din  
 nou a Ierusalimului, pîn la Unsul (Mesia), la Cîrmuitorul, vor trece apte s pt mîni; apoi  
 timp de asezeci i dou de s pt mîni, pie ele i gropile vor fi zidite din nou, i anume

26  
 în vremuri de strîmtorare. Dup aceste asezeci i dou de s pt mîni, unsul va fi sfîr pit,  
 i nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea i sfîntul Loca , i  
 sfîr itul lui va fi ca printr'un potop; este hot rît c r zboiul va inea pîn la sfîr it i

27  
 împreun cu el i pustiirile. El va face un leg mînt trainic cu mul i, timp de o s pt mîn ,  
 dar la jum tatea s pt mîinii va face s înceteze jertfa i darul de mîncare, i pe aripa



urâciunilor idole ti va veni unul care pustie te, pîn va c dea asupra celui pustiit pr p dul hot rît.``

## Chapter 10

<sup>1</sup>În anul al treilea al lui Cir, împ ratul Persiei, s'a descoperit un cuvînt lui Daniel, numit Belt a ar. Cuvîntul acesta, care este adev rat, veste te o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvîntul acesta, i a priceput vedenia. <sup>2</sup>„În vremea aceea, eu, Daniel, trei s pt mîni am fost în jale. <sup>3</sup>N'am mîncat deloc bucate alese, nu mi -a intrat în gur nici carne, nici vin, i nici nu m'am uns deloc, pîn s'au împlinit cele trei s pt mîni. <sup>4</sup>În a dou zeci i patra zi a lunii întîi, eram pe malul rîului celui mare, care este Hidechel (Tigru). <sup>5</sup>Am ridicat ochii, m'am uitat, i iat c acolo st tea un om îmbr cat în haine de in, i încins la mijloc cu un brîu de aur din Ufaz. <sup>6</sup>Trupul lui era ca o piatr de hrisolit, fa a îi str lucea ca fulgerul i ochii îi erau ni te fl c ri ca de foc; dar bra ele i picioarele sem nau cu ni te aram lustruit, i glasul lui tuna ca vuietul unei mari mul imi. <sup>7</sup>Eu, Daniel, am v zut singur vedenia; dar oamenii cari erau cu mine n'au v zut -o; totu au fost apuca i de o mare spaim, i au luat -o la fug ca s se ascund ! <sup>8</sup>Eu am r mas singur, i am v zut aceast mare vedenie. Puterile m'au l sat, culoarea mi s'a schimbat, fa a mi s'a slu it, i am pierdut orice vlag . <sup>9</sup>Am auzit glasul cuvintelor lui; i pe cînd auzeam glasul cuvintelor lui, am c zut le inat cu fa a la p mînt. <sup>10</sup>i iat c o mîn m'a atins, i m'a a ezat tremurînd pe genunchii i mînile mele. <sup>11</sup>Apoi mi -a zis: „Daniele, om prea iubit i scump, fii cu luare aminte la cuvintele, pe cari i le voi spune acum, i stai în picioare în locul unde e ti; c ci acum sînt trimes la tine!`` Dup ce mi -a vorbit astfel, am st tut în picioare tremurînd. <sup>12</sup>El mi -a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! C ci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintîi zi, cînd i-ai pus inima ca s în elegi, i s te smere ti înaintea Dumnezeului t u, i tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum! <sup>13</sup>Dar c petenia împ r iei Persiei mi -a stat împotriv dou zeci i una de zile; i iat c Mihail, una din c peteniile cele mai de seam, mi -a venit în ajutor, i am ie it biruitor acolo lîng împ ra ii Persiei. <sup>14</sup>Acum vin s - i fac cunoscut ce are s se întîmple poporului t u în vremurile de apoi, c ci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndep rtate.`` <sup>15</sup>Pe cînd îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în p mînt, i am

16  
t cut. i iat c cineva care avea înf i area copiilor oamenilor, s'a atins de buzele  
mele. Eu am deschis gura, am vorbit, i am zis celui ce st tea înaintea mea: „Domnul meu,  
vedenia aceasta m'a umplut de groaz ..., i am pierdut orice putere! 17 Cum ar putea robul  
domnului meu s vorbeasc domnului meu? Acum puterile m'au p r sit, i nu mai am nici  
18  
suflare!`` Atunci cel ce avea înf i area unui om m'a atins din nou, i m'a înt rit. 19 Apoi  
mi -a zis: „Nu te teme de nimic, om prea iubit! Pace ie! Fii tare i cu inim !`` i pe cînd îmi  
20  
vorbea el, am prins iar puteri, i am zis: „Vorbe te, domnul meu, c ci m'ai înt rit.`` El mi  
-a zis: „, tii pentru ce am venit la tine? Acum m întorc s m lupt împotriva c peteniei  
21  
Persiei; i cînd voi pleca, iat c va veni c petenia Greciei! Dar vreau s - i fac cunoscut  
ce este scris în cartea adev rului. Nimeni nu m ajut împotriva acestora, afar de voivodul  
vostru Mihail.

## Chapter 11

1  
În anul dintîi al lui Dariu, Medul, eram i eu la el, ca s -l ajut i s -l sprijinesc. 2 Acum,  
î i voi face cunoscut adev rul: Iat c vor mai fi înc trei împ ra i în Persia. Cel de al  
patrulea va strînge mai mult bog ie decît to i ceilal i; i cînd se va sim i puternic prin  
3  
bog iile lui, va r scula totul împotriva împ r iei Greciei. Dar se va ridica un împ rat  
4  
viteaz, care va st pîni cu o mare putere, i va face ce va voi. i cum se va înt ri, a a se va  
i sf rîma împ r ia lui, i va fi împ r it în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu  
între urma ii lui, i nici nu va fi tot atît de puternic pe cît era supt el, c ci va fi f cut  
5  
buc ele, i va trece la al ii afar de ace tia. Împ ratul dela miaz zi va ajunge tare.  
Dar unul din mai marii lui va fi i mai tare decît el, i va domni întemeind o mare împ r ie.  
6  
Dup cî iva ani, se vor uni, i fata împ ratului dela miaz zi va veni ca nevast la  
împ ratul dela miaz noapte, ca s fac o învoial . Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor  
avea nici o putere, i nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ine pept, ci ea va fi dat la  
7  
moarte împreun cu alaiul ei, cu tat l ei i cu cel ce s'a legat cu ea. În vremea aceea îns se  
va ridica în locul ei un l star din aceea r d cin cu ea, i va veni împotriva o tirii Siriei,  
da, va intra în cet uia împ ratului dela miaz noapte, va face ce va voi cu ea, i va fi biruitor.  
8  
Va ridica i va str muta în Egipt, odat cu prin ii de r zboi, chiar i pe dumnezeii i  
chipurile lor turnate, împreun cu vasele lor scumpe de argint i de aur. Apoi va l sa cî iva  
9  
ani în pace pe împ ratul dela miaz noapte. Acesta va porni împotriva împ r iei

împ ratului dela miaz zi, dar se va întoarce iar în ara sa. <sup>10</sup> Totu , fiii s i vor începe  
 iar r zboiul, i vor strînge o mare mul ime de o ti, care va înainta, se va rev rsa ca un  
 rîu, care iese din matc , i -l vor împinge iar înapoi pîn la cet uie. <sup>11</sup> Împ ratul  
 dela miaz -zi, mîniat de aceasta, va ie i i se va lupta cu împ ratul dela miaz -noapte; va  
 ridica o mare o tire, dar o tile împ ratului dela miaz -noapte vor fi date în mînile lui i  
<sup>12</sup> nimicite. Atunci inima împ ratului se va îngîmfă, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.  
<sup>13</sup> C ci împ ratul dela miaz -noapte se va întoarce i va strînge o o tire mai mare de cît cea  
 dintîi; i dup cît va vreme, dup cî iva ani, va porni în fruntea unei mari o tiri bine  
 înarmate. <sup>14</sup> În vremea aceea, se vor ridica mul i împotriva împ ratului dela miaz -zi, i o  
 ceat de derbedei din poporul t u se vor r scula, ca s împlinesc vedenia; dar vor c dea.  
<sup>15</sup> Împ ratul dela miaz -noapte va înainta, va ridica înt rituri, i va pune mîna pe cet ile  
 înt rite. O tile dela miaz -zi, nici chiar floarea oamenilor împ ratului, nu vor putea s în  
 piept, nu vor avea putere s se împotrivesc . <sup>16</sup> Cel ce va merge împotriva lui va face ce va  
 voi, i nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în ara minunat , nimicind cu des vîr ire  
 tot ce -i va c dea în mîn . <sup>17</sup> Î i va pune de gînd s ia în st pînire toat împ r ia lui,  
 i, f cîndu-se c are gînduri curate cu el, îi va da pe fiic -sa de nevast , cu gînd s -l piard ;  
 dar lucrul acesta nu se va întîmpla, i nu -i va izbîndi. <sup>18</sup> Apoi î i va întoarce privirile înspre  
 ostroave, i va lua pe multe din ele; dar o c petenie va pune cap t ru inii pe care voia el s  
 i -o aduc , i o va întoarce asupra lui. <sup>19</sup> Apoi se va îndrepta spre cet uile rii lui; dar  
 se va poticni, va c dea, i nu -l vor mai g si. <sup>20</sup> Cel ce -i va lua locul, va aduce un asupritor,  
 în cea mai frumoas parte a împ r iei; dar în cîteva zile va fi zdrobit, i anume nu prin  
 mînie, nici prin r zboi. <sup>21</sup> În locul lui se va ridica un om dispre uit, f r s aib putere  
 împ r teasc ; dar se va ridica deodat , i va pune mîna pe împ r ie prin uneltire.  
<sup>22</sup> „O tile se vor rev rsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreun cu o c petenie a  
 leg mîntului. <sup>23</sup> Dup ce se vor uni cu el, el va întrebui a o viclenie; va porni, i va birui  
 cu pu în lume. <sup>24</sup> Va intra, pe nea teptate, în locurile cele mai roditoare ale inutului; va  
 face ce nu f cuser nici p rin ii lui, nici p rin ii p rin ilor lui: va împ r i prada,  
 jafurile i bog iile; va urzi la planuri împotriva cet uilor, i aceasta va în ea o vreme.  
<sup>25</sup> Apoi, va porni în fruntea unei mari o tiri, cu puterea i mînia lui, împotriva împ ratului dela  
 miaz zi. i împ ratul dela miaz zi se va prinde la r zboi cu o oaste mare i foarte puternic ;  
 dar nu va putea s în piept, c ci se vor urzi planuri rele împotriva lui. <sup>26</sup> Ceice vor mânca

bucate dela masa lui îi vor aduce pieirea; o tile lui se vor împrătia ca un rîu, i mor ii vor

c dea în mare număr. <sup>27</sup> Cei doi împăraii nu vor cînta decît sîi fac rîu unul altuia, vor sta la aceea masă și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, cîci sfîrșitul nu va veni

decît la vremea hotărîtă. <sup>28</sup> Cînd se va întorcel în țara lui cu mari bogății, în inima lui va fi

vrăjmă legămîntului sfînt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întorcel în țara lui. <sup>29</sup> La o vreme hotărîtă, va porni din nou împotriva împăratului de miază-zii; dar de data aceasta lucrurile

nu vor mai merge ca mai înainte. <sup>30</sup> Ci ni te corbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, desnd jduit, se va întorcel înapoi. Apoi, mînios împotriva legămîntului sfînt, nu va sta cu

mîinile în sân; ci, la întoarcere, se va înlege cu ceice vor p r si legămîntul sfînt. <sup>31</sup> Ni te

o ti trimese de el, vor veni și vor spurca sfîntul Loca, cetăuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, și vor aeză urciunea pustiitorului. Va ademeni prin linguiri pe ceice rup

legămîntul. <sup>32</sup> Dar aceia din popor, cari vor cunoate pe Dumnezeul lor, vor rămînea tari, și vor face mari isprăvi.

<sup>33</sup> În elepii poporului vor învâta pe mulii. Unii vor c dea, pentru

o vreme, lovi și de sabie și de flăcăr, de robie și de jaf. <sup>34</sup> Cînd vor c dea, vor fi ajutați

puin, și mulii se vor uni cu ei din fîrnicie. <sup>35</sup> Chiar și din cei în elepii, mulii vor c dea, ca să fie încercați, curții și albiți, pînă la vremea sfîrșitului, cîci

sfîrșitul nu va fi decît la vremea hotărîtă. <sup>36</sup> Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai pe sus de toți dumnezeii, și va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeului

dumnezeilor; și va propi pînă va trece mînia, cîci ce este hotărît se va împlini. <sup>37</sup> Nu va inea seamă nici de dumnezeii prin ilorși, nici de dorina femeilor; cu un cuvînt, nu va

inea seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai pe sus de toți. <sup>38</sup> În schimb, va cînsti pe dumnezeul cetăuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoateu prin îșiși, îi

va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț. <sup>39</sup> Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoate, îi va da mare cinste,

îl va face să domnească peste mulii, și le va împriimoi ca răsplăt. <sup>40</sup> La vremea

sfîrșitului, împăratul dela miază-zii se va împunge cu el. și împăratul dela miază-noapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu car și clăreții, și cu multe corbii; va înainta

asupra rilor lui, se va revărca ca un rîu și le va îneca. <sup>41</sup> Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor c dea. Dar Edomul, Moabul, și fruntașii copiilor lui Amon vor scăpa din

mîna lui. <sup>42</sup> Își va întinde mîna peste felurite ri, și nici țara Egiptului nu va scăpa. <sup>43</sup> Ci se va face stăpîn pe vistieriile de aur și de argint, și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului.

Libienii i Etiopienii vor veni în alai dup el. <sup>44</sup> Dar ni te zvonuri, venite dela r s rit i  
dela miaz noapte, îl vor însp imînta, i atunci va porni cu o mare mînie, ca s pr p deasc  
i s nimiceasc cu des vîr ire pe mul i. <sup>45</sup> Î i va întinde corturile palatului s u între  
mare i muntele cel sl vit i sfînt. Apoi î i va ajunge sfîr itul, i nimeni nu -i va fi într'ajutor.

## Chapter 12

<sup>1</sup> În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului t u; c ci  
aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n'a mai fost de cînd sînt neamurile i pîn la vremea  
aceasta. Dar în vremea aceea, poporul t u va fi mîntuit, i anume oricine va fi g sit scris în  
<sup>2</sup> carte. Mul i din cei ce dorm în rîna p mîntului se vor scula: unii pentru via a vecinic ,  
i al ii pentru ocar i ru ine vecinic . <sup>3</sup> Cei în elep i vor str luci ca str lucirea  
cerului, i cei ce vor înv a pe mul i s umble în neprih nire vor str luci ca stelele, în  
veac i în veci de veci. <sup>4</sup> Tu, îns , Daniele, ine ascunse aceste cuvinte, i pecetluie te cartea,  
pîn la vremea sfîr itului... Atunci mul i o vor citi, i cuno tin a va cre te.`` <sup>5</sup> i eu,  
Daniel, m'am uitat, i iat c al i doi oameni st teau în picioare, unul dincoace de rîu, i  
altul dincolo de malul rîului. <sup>6</sup> Unul din ei a zis omului acelaia îmbr cat în haine de in, care st tea  
deasupra apelor rîului: „Cît va mai fi pîn la sfîr itul acestor minuni?`` <sup>7</sup> i am auzit pe omul  
acela îmbr cat în haine de in, care st tea deasupra apelor rîului; el i -a ridicat spre ceruri mîna  
dreapt i mîna stîng , i a jurat pe Cel ce tr ie te vecinic, c va mai fi o vreme, dou  
vremuri, i o jum tate de vreme, i c toate aceste lucruri se vor sfîr i cînd puterea poporului  
sfînt va fi zdrobit de tot.`` <sup>8</sup> Eu am auzit, dar n'am în eles; i am zis: „Domnul meu, care va  
fi sfîr itul acestor lucruri?`` <sup>9</sup> El a r spus: „Du-te Daniele! C ci cuvintele acestea vor fi  
ascunse i pecetluite pîn la vremea sfîr itului. <sup>10</sup> Mul i vor fi cur i i, albi i i  
l muri i; cei r i vor face r ul, i niciunul din cei r i nu va în elege, dar cei pricepu i  
vor în elege. <sup>11</sup> Dela vremea cînd va înceta jertfa necurmat , i de cînd se va a eza urîciunea  
pustiitorului, vor mai fi o mie dou sute nou zeci de zile. <sup>12</sup> Ferice de cine va a tepta, i va  
ajunge pîn la o mie trei sute treizeci i cinci de zile! <sup>13</sup> Iar tu, du-te, pîn va veni sfîr itul;  
tu te vei odihni, i te vei scula iar ... odat în partea ta de mo tenere, la sfîr itul zilelor``

## Hosea

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împ ra ii lui Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui Israel. <sup>2</sup> Întîia dat cînd a vorbit Domnul c tre Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te, i ia- i o nevast curv i copii din curvie; c ci ara a s vîr it o mare curvie, p r sind pe Domnul!” <sup>3</sup> El s'a dus, i a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a z mislit i i -a n scut un fiu. <sup>4</sup> i Domnul i -a zis: „Pune -i numele Izreel; c ci peste pu in vreme, voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sîngele v rsat la Izreel, i voi pune cap t domniei lui peste casa lui Israel. <sup>5</sup> În ziua aceea, voi sf rîma arcul lui Israel în valea Izreel.” <sup>6</sup> Ea a z mislit din nou, i a n scut o fat . i Domnul a zis lui Osea: „Pune -i numele Lo-Ruhama (Cea f r îndurare); c ci nu voi mai avea mil de casa lui Israel, n'o voi mai ierta! <sup>7</sup> Dar voi avea mil de casa lui Iuda, i -i voi izb vi prin Domnul, Dumnezeuul lor; dar nu -i voi izb vi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin c l re i.” <sup>8</sup> Ea a în ercat pe Lo-Ruhama; apoi iar a z mislit i a n scut un fiu. <sup>9</sup> i Domnul a zis: „Pune -i numele Lo-Ami (Nu -i poporul meu); c ci voi nu sînte i poporul Meu, i Eu nu voi fi Dumnezeuul vostru.” <sup>10</sup> „Totu num rul copiilor lui Israel va fi ca nisipul m rii, care nu se poate nici m sura, nici num ra; i de unde li se zicea: „Nu sînte i poporul Meu,” li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!” <sup>11</sup> Atunci copiii lui Iuda i copiii lui Israel se vor strînge la un loc, î i vor pune o singur c petenie, i vor ie i din ar ; c ci mare va fi ziua lui Izreel.

### Chapter 2

<sup>1</sup> Zice i fra ilor vo tri: „Ami” (Poporul meu), i surorilor voastre Ruhama (Cea îndurat )! <sup>2</sup> „Plînge i-v , plînge i-v împotriva mamei voastre! C ci nu este nevasta Mea, i Eu nu sînt b rbatul ei! S - i dep rteze curviile dinaintea ei, i preacurviile dela î ele ei! <sup>3</sup> Altfel, o desbrac în pielea goal , cum era în ziua na terii ei, o fac ca o pustie, ca un p mînt uscat, i o las s moar de sete! <sup>4</sup> Nu voi avea mil de copiii ei, c ci sînt copii

5  
 din curvie. Mama lor a curvit; cea care i -a n scut s'a necinstit; c ci a zis: ,Voi alerga dup  
 ibovnicii mei, cari îmi dau pînea i apa mea, lîna i inul meu, untdelemnul i b uturile mele!`

6  
 Deaceea iat , îi voi astupa drumul cu spini, i -l voi astupa cu un zid, ca s nu- i mai afle

7  
 c r rile. Va alerga dup ibovnicii ei, dar nu -i va ajunge; îi va c uta, dar nu -i va g si. Apoi  
 va zice: ,Hai s m întorc iar la b rbatul meu cel dintîi, c ci eram mai fericit atunci

8  
 decît acum!` N'a cunoscut c Eu îi d deam grîul, mustul i untdelemnul, i au închinat

9  
 slujbei lui Baal argintul i aurul cel mult pe care i -l d deam. Deaceea Îmi voi lua iar

10  
 înapoi grîul la vremea lui, i mustul la vremea lui, i îmi voi ridica iar dela ea lîna i inul  
 pe cari i le d dusem ca s -i acopere goliciumea. i acum îi voi descoperi ru inea înaintea

11  
 ibovnicilor ei, i niciunul n'o va scoate din mîna Mea. Voi face s înceteze toat bucuria ei,

12  
 s rb torile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, i toate praznicile ei. Îi voi pustii i viile i

13  
 smochinii, despre cari zicea: ,Aceasta este plata pe care mi-au dat -o ibovnicii mei!` Le voi preface  
 într'o p dure, i le vor mânca fiarele cîmpului. O voi pedepsi pentru zilele cînd t mîia

14  
 Baalilor, cînd se g tea cu veriga de nas, cu salba ei, i alerga dup ibovnicii ei, uitînd de Mine,  
 zice Domnul.`` ,Deaceea iat , o voi ademeni i o voi duce în pustie, i -i voi vorbi pe placul

15  
 inimii ei. Acolo, îi voi da iar viile, i valea Acor i -o voi preface într'o u de n dejde,

16  
 i acolo, va cînta ca în vremea tinere ii ei, i ca în ziua cînd s'a suit din ara Egiptului. În

17  
 ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: ,B rbatul meu!` i nu-Mi vei mai zice: ,St pînul meu!`

18  
 17 Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca s nu mai fie pomeni i pe nume. În ziua aceea,

19  
 voi încheia pentru ei un leg mînt cu fiarele cîmpului, cu p s r ile cerului i cu tîrîtoarele  
 p mîntului, voi sf rîma din ar arcul, sabia i orice unealt de r zboi, i -i voi face s

20  
 locuiasc în lini te. Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin

21  
 neprih nire, judecat , mare bun tate i îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincio ie,

22  
 i vei cunoa te pe Domnul! În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, i

23  
 ele vor asculta p mîntul; p mîntul va asculta grîul, mustul i untdelemnul, i acestea vor  
 asculta pe Izreel. Îmi voi s di pe Lo-Ruhama în ar , i -i voi da îndurare; voi zice lui

23  
 Lo-Ami: ,Tu e ti poporul Meu!` i el va r spunde: ,Dumnezeul meu!``

### Chapter 3

<sup>1</sup> Domnul mi -a zis: „Du-te iar , i iube te o femeie iubit de un ibovnic, i preacurv ; iube te -o cum iube te Domnul pe copiii lui Israel, cari se îndreapt spre al i dumnezei i cari iubesc turtele de stafide!``<sup>2</sup> Mi-am cump rat -o cu cincisprezece sicli de argint, un omer de orz i un letec de orz. <sup>3</sup> i i-am zis: „R mîi mult vreme numai a mea, nu te deda la curvie, nu mai fi a nici unui alt b rbat, i voi fi i eu la fel cu tine!``<sup>4</sup> C ci copiii lui Israel vor r mînea mult vreme f r împ rat, f r c petenie, f r jertf , f r chip de idol, f r efod, i f r terafimi. <sup>5</sup> Dup aceea, copiii lui Israel se vor întoarce, i vor c uta pe Domnul, Dumnezeul lor, i pe împ ratul lor David; i vor tres ri la vederea Domnului i a bun t ii Lui, în vremurile de pe urm .

### Chapter 4

<sup>1</sup> Asculta i Cuvîntul Domnului, copiii lui Israel! C ci Domnul are o judecat cu locuitorii rii, pentru c nu este adev r, nu este îndurare, nu este cuno tin de Dumnezeu în ar . <sup>2</sup> Fiecare jur strîmb i minte, ucide, fur , i prea curve te; n p stuie te i face omoruri dup omoruri. <sup>3</sup> De aceea, ara se va j li, to i ceice o locuiesc vor tînji, împreun cu fiarele cîmpului i p s rile cerului; chiar i pe tii m rii vor pieri. <sup>4</sup> Dar nimeni s nu certe pe altul, nimeni s nu mustre pe altul, c ci poporul t u este ca ceice se ceart cu preo ii. <sup>5</sup> Te vei poticni ziua, proorocul se va poticni i el împreun cu tine noaptea, i pe mama ta o voi nimici. <sup>6</sup> Poporul Meu pierde din lips de cuno tin . Fiindc ai lep dat cuno tin a, i Eu te voi lep da, i nu-Mi vei mai fi preot. Fiindc ai uitat Legea Dumnezeului t u, voi uita i Eu pe copiii t i! <sup>7</sup> Cu cît s'au înmul it, cu atît au p c tuit împotriva Mea. De aceea, le voi preface slava în ocar . <sup>8</sup> Ei se hr nesc din jertfele pentru p catele poporului Meu, i sînt lacomi de nelegiuirile lui. <sup>9</sup> Dar i preotului i se va întîmpla ca i poporului; îl voi pedepsi dup umbletele lui, i -i voi r spl ti dup faptele lui. <sup>10</sup> Vor mînca i tot nu se vor s tura, vor curvi i tot nu se vor înmul i, pentruc au p r sit pe Domnul i poruncile Lui. <sup>11</sup> Curvia, vinul i mustul iau min ile omului. <sup>12</sup> Poporul Meu î i întreab lemnul lui, i toiagul lui îi



prooroce te; c ci duhul curviei îi duce în r t cire, i sînt necredincio i Dumnezeului lor.

13

Aduc jertfe pe vârful mun ilor, ard t mîie pe dealuri, supt stejari, plopi i terebin i, a c ror

umbr este pl cut . De aceea, fetele voastre curvesc, i nurorile voastre sînt prea curve.

14

Nu

pot pedepsi pe fetele voastre pentruc sînt curve, nici pe nurorile voastre pentruc sînt preacurve, c ci ei în i i se duc la oparte cu ni te curve, i jertfesc împreun cu desfrînatele din temple.

15

Poporul f r minte alearg spre pieire. Dac tu curve ti, Israele, m car Iuda s nu se fac vinovat. Nu v duce i m car la Ghilgal, nu v sui i la Bet-Aven, i nu jura i zicînd:

16

„Viu este Domnul!`` Pentruc Israel d din picioare ca o mînzat neîmblînzit ; i s -l

mai pasc Domnul acum ca pe un miel în ima uri întinse!

17

Efraim s'a lipit de idoli: las -l

în pace! Abea au încetat s bea, i se dedau la curvie; cîrmuitoarii lor sînt lacomi, da, sînt

lacomi dup ru ine! Vîntul îi va strînge cu aripile lui, i vor fi da i de ru ine cu altarele lor!

## Chapter 5

1

Asculta i lucrul acesta, preo i! Ia aminte, casa lui Israel! i pleac urechea, casa împ ratului! C ci pe voi v amenin judecata, pentruc a i fost o curs la Mi pa, i

un la întins pe Tabor! Necredincio ii se afund în nelegiuire, dar voi avea Eu pedepse pentru

to i! Cunosc Eu doar pe Efraim, i Israel nu-Mi este ascuns; tiu c tu, Efraime, ai curvit,

i c Israel s'a spurcat. Faptele lor nu le îng duiesc s se întoarc la Dumnezeul lor, c ci

un duh de curvie este în inima lor, i nu cunosc pe Domnul! Dar mîndria lui Israel va fi martor împotriva lui, i Israel i Efraim vor c dea prin neleguirea lor, i Iuda va c dea i el cu

ei. Vor merge cu oile i boii lor s caute pe Domnul, dar nu -L vor g si nicidecum: c ci S'a

dep rtat din mijlocul lor. Au fost necredincio i Domnului, c ci au n scut copii din curvie;

acum îi va înghi i o lun nou cu avu iile lor. Suna i din trîmbi la Ghibea, suna i

din trîmbi la Rama! Striga i la Bet-Aven! Iac -i pe urma ta, Beniamine! Efraim va fi pustiit în ziua pedepsei: ce vestesc Eu împotriva semin iilor lui Israel, va veni negre it!

10

C peteniile lui Iuda sînt ca cei ce mut semnul dela hotare; ca apa Îmi voi v rsa mînia peste

<sup>11</sup> ei! Efraim este asuprit, zdrobit în judecat , c ci a urmat înv turile cari -i pl ceau.  
<sup>12</sup> Voi fi ca o molie pentru Efraim, ca o putreziciune (a din ilor) pentru casa lui Iuda. <sup>13</sup> Când  
 î i vede Efraim boala, i Iuda r nile, Efraim alearg în Asiria, i trimete la împ ratul Iareb,  
 m car c împ ratul acesta nu poate nici s v fac s n to i, nici s v lecuiasc  
<sup>14</sup> r nile. Voi fi ca un leu pentru Efraim, i ca un pui de leu pentru casa lui Iuda; Eu, da, Eu voi  
 sfî ia, i apoi voi pleca, voi lua, i nimeni nu-Mi va r pi prada. <sup>15</sup> Voi pleca, M voi întoarce  
 în locuin a Mea, pîn când vor m rturisi c sînt vinova i i vor c uta Fa a Mea. Când  
 vor fi în necaz, vor alerga la Mine.

## Chapter 6

<sup>1</sup> „Veni i, s ne întoarcem la Domnul! C ci El ne -a sfî iat, dar tot El ne va vindeca; El  
 ne -a lovit, dar tot El ne va lega r nile. <sup>2</sup> El ne va da iar via a în dou zile; a treia zi ne va  
 scula, i vom tr i înaintea Lui. <sup>3</sup> S cunoa tem, s c ut m s cunoa tem pe Domnul!  
 C ci El se ive te ca zorile dimine ei, i va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de prim var ,  
 care ud p mîntul!` - <sup>4</sup> Ce s - i fac, Efraime? Ce s - i fac, Iudo? Evlavia voastr este  
 ca norul de diminea , i ca roua care trece curînd. <sup>5</sup> Deaceea îi voi biciui prin prooroci, îi voi  
 ucide prin cuvintele gurii Mele, i judec ile Mele vor str luci ca lumina! <sup>6</sup> C ci bun tate  
 voiesc, nu jertfe, i cuno tin de Dumnezeu mai mult decît arderi de tot! <sup>7</sup> Dar ei au c lcat  
 leg mîntul, ca oricare om de rînd; i nu Mi-au fost credincio i atunci. <sup>8</sup> Galaadul este o cetate  
 de nelegiui i, plin de urme de sînge! <sup>9</sup> Ceata preo ilor este ca o ceat de tîlhari, care st la  
 pînd , s vîr ind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mi elii. <sup>10</sup> În casa lui Israel  
 am v zut lucruri grozave: acolo Efraim curve te, Israel se spurc . <sup>11</sup> i ie, Iudo, î i este  
 preg tit un seceri , când voi aduce înapoi pe robii de r zboi ai poporului Meu!

## Chapter 7

<sup>1</sup> Când vreau să vindec pe Israel, atunci se descopere nelegiuirea lui Efraim și răutatea Samariei, cei lucrează cu viclenie. Într-unu vine hoțul, și ceata de tâlhari jefuiește-te afară. <sup>2</sup> Ei nu se gândesc în inima lor că Eu îmi aduc aminte de toată răutatea lor; faptele lor îi înconjoară, și stau înaintea Mea! <sup>3</sup> Ei veselesc pe împrătat cu răutatea lor, și pe căpeteniilor cu minciunile lor. <sup>4</sup> Toți sunt preacurvari, ca un cuptor încălzit de brutar: și brutarul încetează să mai aibă focul, de când a frământat plămânda pînă s'a ridicat. <sup>5</sup> În ziua împrătatului nostru, căpeteniile se îmbolnăvesc de prea mult vin, împrătatul dă mîna cu batjocoritorii. <sup>6</sup> Le arde inima după curse ca un cuptor; toată noaptea le fumegă mînia, iar dimineața arde ca un foc aprins. <sup>7</sup> Toți ard ca un cuptor, și în inimă judecătorii; toți împrătații lor cad; niciunul din ei nu Mă cheamă. <sup>8</sup> Efraim se amestecă printre popoare, Efraim este o turtă, care n'a fost întoarsă. <sup>9</sup> Ni te străini în inimă puterea, și el nu-și dă seama, îl apucă trîmbia, și el nu-și dă seama. <sup>10</sup> Măcar că mîndria lui Israel m'arătase împotriva lui, tot nu se întorc la Domnul, Dumnezeul lor, și tot nu-L caută, cu toate aceste pedepse! <sup>11</sup> Ci Efraim a ajuns ca o turtă proastă, fără pricepere; ei cheamă Egiptul, și alergă în Asiria. <sup>12</sup> Dar ori de cîteori se duc, Îmi voi întinde laul peste ei, îi voi doborî ca pe păsările cerului; și-i voi pedepsi cum le-am spus în adunarea lor. <sup>13</sup> Vai de ei, pentru că fug de Mine! Pieirea vine peste ei, pentru că nu-Mă sînt credincioși! A vrea să-i scap, dar ei spun minciuni împotriva Mea! <sup>14</sup> Nu strigă către Mine din inimă, ci se bocesc în aternutul lor; turbează după grîu și must, și se răzvrătesc împotriva Mea. <sup>15</sup> I-am pedepsit, I-am întărit brațele, dar ei gîndesc rău împotriva Mea. <sup>16</sup> Se întorc, dar nu la Cel Prea Înalt; sînt ca un arc în eltor. Mai marii lor vor cădea uciși de sabie, din pricina vorbirii lor îndrăznețe, care-i va face de rîs în țara Egiptului.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Pune trâmbia în gură! Vrăjmașul vine ca un vultur peste Casa Domnului! Cei au călcat legea mîntului Meu, și au păcătuit împotriva Legii Mele. <sup>2</sup> Atunci vor striga către Mine: „Dumnezeule, noi Te cunoaștem, noi, Israel!” - <sup>3</sup> Israel a lepdat binele cu scribă; de aceea

vrjma ul îi va urm ri. <sup>4</sup> Au pus împ ra i f r porunca Mea, i c petenii f r tirea  
 Mea; au f cut idoli din argintul i aurul lor: deaceea vor fi nimici i. <sup>5</sup> Vi elul t u este o  
 scîrb , Samario! Mînia Mea s'a aprins împotriva lor! Pîn cînd nu vor voi ei s se in  
 cura i? <sup>6</sup> Idolul acesta vine din Israel, un lucr tor l -a f cut, i nu este Dumnezeu. Deaceea,  
 vi elul Samariei va fi f cut buc i! <sup>7</sup> Fiîndc au s m nat vînt, vor secera furtun . Nu  
 le va cre te un spic de grîu; ce va r s ri, nu va da f in , i dac ar da, ar mînca -o strinii.  
<sup>8</sup> Israel este nimicit! Acum ei au ajuns printre neamuri ca un vas f r pre . <sup>9</sup> C ci s'au dus în  
 Asiria, ca un m gar s lbatic care umbl r sle . Efraim a dat daruri ca s aib prieteni!  
<sup>10</sup> Chiar dac ei dau daruri neamurilor, tot îi voi ap sa, ca s înceteze pentru pu in vreme  
 s mai ung vreun împ rat i domni. <sup>11</sup> C ci Efraim a zidit multe altare ca s  
 p c tuiasc , i altarele acestea l-au f cut s cad în p cat. <sup>12</sup> Chiar dac -i scriu toate  
 poruncile Legii Mele, totu ele sînt privite ca ceva str in. <sup>13</sup> Ei junghie vitele pe cari Mi le aduc,  
 i carnea le -o mînînc ; deaceea Domnul nu le prime te! Acum Domnul Î i aduce aminte de  
 nelegiuirea lor, i le va pedepsi p catele: se vor întoarce în Egipt! <sup>14</sup> C ci Israel a uitat pe Cel  
 ce l -a f cut, i -a zidit palate, i Iuda a înmul it cet ile înt rite; deaceea voi trimete foc  
 în cet ile lor, i le va mistui palatele.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Nu te bucura Israele, nu te veseli, ca popoarele, pentruc ai curvit, p r sind pe Domnul,  
 pentruc ai iubit o plat necurat în toate ariile cu grîu! <sup>2</sup> Aria i teascul nu -i vor hr ni, i  
 mustul le va lipsi. <sup>3</sup> Nu vor r mînea în ara Domnului; ci Efraim se va întoarce în Egipt, i vor  
 mînca în Asiria mînc ri necurate. <sup>4</sup> Nu vor aduce Domnului vin ca jertf de b utur : c ci  
 nu -I vor fi pl cute. Pînea lor le va fi ca o pîne de jale; to i ceice vor mînca din ea, se vor face  
 necura i; c ci pînea lor va fi numai pentru ei, nu va intra în Casa Domnului! <sup>5</sup> Ce ve i face în  
 zilele de praznic, la s rb torilor Domnului? <sup>6</sup> C ci iat c ei pleac din pricina pustiirii;  
 Egiptul îi va aduna, Moful le va da morminte; ce au mai scump, argintul lor, va fi prada  
 m r cinilor, i vor cre te spinii în corturile lor. <sup>7</sup> Vin zilele pedepsei, vin zilele r spl tirii:  
 Israel va vedea singur dac proorocul este nebun, sau dac omul însuflat aiureaz . i aceasta

din pricina mrimii nelegiurilor i r zvr tirilor tale. <sup>8</sup> Efraim st la pînd împotriva  
 Dumnezeului meu, proorocului i se întind la uri de p s ri pe toate c ile lui, îl vr jm esc  
 în Casa Dumnezeului s u. <sup>9</sup> S'au afundat în stric ciune, ca în zilele Ghibei; Domnul Î i va  
 aduce aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi p catele. <sup>10</sup> Am g sit pe Israel ca pe ni te struguri  
 în pustie, am v zut pe p rin ii vo tri ca pe cele dintîi roade ale unui smochin, în prim var ;  
 dar ei s'au dus la Baal-Peor, s'au pus în slujba idolului scîrbos, i au ajuns urîcio i ca i acela  
 pe care îl iubeau. <sup>11</sup> Slava lui Efraim va sbura ca o pas re: nu mai este nicio na tere, nicio  
 îns rcinare, i nicio z mislire! <sup>12</sup> Chiar dac î i vor cre te copiii, îi voi lipsi de ei înainte  
 ca s ajung oameni mari; i vai de ei, cînd Îmi voi întoarce privirile dela ei! <sup>13</sup> Efraim, dup  
 cum v d, î i d copiii la prad ; i Efraim î i va duce singur copiii la celce -i va ucide! -  
<sup>14</sup> D -le, Doamne!... Ce s le dai?... D -le un pîntece, care s nasc înainte de vreme i  
 î e seci!... <sup>15</sup> Toat r utatea lor este la Ghilgal; acolo M'am scîrbit de ei. Din pricina  
 r ut ii faptelor lor, îi voi izgoni din Casa Mea. Nu -i mai pot iubi, toate c peteniile lor sînt  
 ni te înd r tnici. <sup>16</sup> Efraim este lovit, r d cina i s'a uscat; nu mai dau rod; i chiar dac  
 au copii, le voi omorî rodul iubit de ei. - <sup>17</sup> Dumnezeul meu îi va lep da, pentru c nu L-au  
 ascultat: de aceea vor r t ci printre neamuri. -

## Chapter 10

<sup>1</sup> Israel era o vie m noas , care f cea multe roade. Cu cît roadele sale erau mai multe, cu  
 atît mai multe altare a zidit; cu cît îi prop ea ara, cu atît înfrumuse a stîlpii idole ti. <sup>2</sup> Inima  
 lor este împ r it : de aceea vor fi pedepsi i. Domnul le va surpa altarele, le va nimici stîlpii  
 idole ti. <sup>3</sup> i curînd vor zice: „N'avem un adev rat împ rat, c ci nu ne-am temut de Domnul;  
 i împ ratul, pe care -l avem, ce ar putea face el pentru noi?`` <sup>4</sup> Ei rostesc vorbe de erte,  
 jur minte mincinoase, cînd încheie un leg mînt: de aceea, pedeapsa va încol i ca o buruian  
 otr vitoare din brazdele cîmpiei! <sup>5</sup> Locuitorii Samariei, se vor uimi de vi eii din Bet-Aven;  
 poporul va j li pe idol, i preo ii lui vor tremura pentru el, pentru slava lui, care va pieri din  
 mijlocul lor. <sup>6</sup> Da, el însu va fi dus în Asiria, ca dar împ ratului Iareb. Ru inea va cuprinde  
 pe Efraim, i lui Israel îi va fi ru ine de planurile sale. <sup>7</sup> S'a dus Samaria i împ ratul ei, ca

o plig pe fa a apelor. <sup>8</sup> În limile din Bet-Aven, unde a p c tuit Israel, vor fi nimicite; spini i m r cini vor cre te pe altarele lor. i vor zice mun ilor: „Acoperi i-ne!” i dealurilor: „C de i peste noi!” <sup>9</sup> Din zilele Ghibei ai p c tuit, Israele! Acolo au st tut ei, ca r zboiul f cut împotriva celor r i s nu -i apuce la Ghibea. <sup>10</sup> Îi voi pedepsi când voi vrea, i se vor strînge popoare împotriva lor, când îi voi pedepsi pentru îndoita lor nelegiuire! <sup>11</sup> Efraim este o mînzat înv at la jug, c reia îi place s treiere grîul, i i-am cru at gîtul s u cel frumos; dar acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va ara i Iacov îi va gr pa. <sup>12</sup> S m na i potrivit cu neprih nirea i ve i secera potrivit cu îndurarea. Des eleni i-v un ogor nou! <sup>13</sup> Este vremea s c uta i pe Domnul, ca s vin i s v ploaie mîntuire. A i arat r ul, a i secerat nelegiuirea, i a i mîncat rodul minciunii. C ci te-ai încrezut în car le tale de lupt , în num rul oamenilor t i viteji. <sup>14</sup> Deaceea se va sîrni o zarv împotriva poporului t u, i toate cet uile tale vor fi nimicite, cum a nimicît în lupt alman-Bet-Arbel, când mama a fost zdrobit împreun cu copiii ei. <sup>15</sup> Iat ce v va aduce Betel, din pricina r ut ii voastre peste m sur de mare. În rev rsatul zorilor, se va ispr vi cu împ ratul lui Israel!

## Chapter 11

<sup>1</sup> Când era tîn r Israel, îl iubeam, i am chemat pe fiul Meu din Egipt. <sup>2</sup> Dar cu cât proorocii îi chemau, cu atît ei se dep rtau: au adus jertfe Baalilor, i t mîie chipurilor idole ti. <sup>3</sup> i totu Eu am înv at pe Efraim s mearg , i l-am ridicat în bra e; dar n'au v zut c Eu îi vindecam. <sup>4</sup> I-am tras cu leg turi omene ti, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridic jugul de lîng gur . M'am plecat spre ei i le-am dat de mîncare. <sup>5</sup> Nu se vor mai întoarce în ara Egiptului; dar Asirianul va fi împ ratul lor, pentru c n'au voit s se întoarc la Mine. <sup>6</sup> Sabia va n v li peste cet ile lor, va nimici, va mînce pe sprijinatorii lor, din pricina planurilor pe cari le-au f cut. <sup>7</sup> Poporul Meu este pornit s se dep rteze de Mine; i dac sînt chema i înapoi la Cel Prea Înalt, niciunul din ei nu caut s se ridice. <sup>8</sup> „Cum s te dau Efraime? Cum s te predau Israele? Cum s - i fac ca Admei? Cum s te fac ca eboimul? <sup>9</sup> Mi se sbate inima în Mine, i tot l untrul Mi se mi c de mil ! Nu voi lucra dup mînia Mea aprins , nu voi mai nimici pe Efraim; c ci Eu sînt Dumnezeu, nu un om. Eu sînt Sfîntul în

mijlocul t u, i nu voi veni s pr p desc. <sup>10</sup> Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va  
 r cni; c ci El însu va r cni, i copiii vor alerga tremurând dela apus. <sup>11</sup> Vor alerga tremurând  
 din Egipt, ca o pas re, i din ara Asiriei, ca o porumbi . i -i voi face s locuiasc în  
 casele lor, zice Domnul.`` <sup>12</sup> Efraim m înconjoar cu minciuni, i casa lui Israel cu  
 în el torii. Iuda este tot hoinar fa de Dumnezeu, fa de Cel Sfânt i credincios.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Lui Efraim îi place vântul i alearg dup vântul de r s rit; zilnic m re te minciuna  
 i în el toria; face leg mînt cu Asiria, i duc untdelemn în Egipt. <sup>2</sup> Domnul este în ceart  
 i cu Iuda, i va pedepsi pe Iacov dup purtarea lui: îi va r spl ti dup faptele lui. <sup>3</sup> Înc  
 din pînțele mamei, a apucat Iacov pe frate-s u de c lcîi, i în puterea lui, s'a luptat cu  
 Dumnezeu. <sup>4</sup> S'a luptat cu îngerul, i a fost biruitor, a plîns i s'a rugat de el. Iacov l -a întîlnit  
 la Betel, i acolo ne -a vorbit Dumnezeu. <sup>5</sup> Domnul este Dumnezeul o tirilor; Numele Lui este  
 Domnul. <sup>6</sup> Tu dar, întoarce-te la Dumnezeul t u, p streaz bun tatea i iubirea, i  
 n d jduie te totdeauna în Dumnezeul t u. <sup>7</sup> Efraim este un negustor care are în mîn o  
 cump n mincinoas . Îi place s în ele. <sup>8</sup> i Efraim zice: „Cu adev rat, m'am îmbog it,  
 am f cut avere; i în toat munca mea nu mi s-ar putea g si nici o nelegiuire care s fie un  
 p cat.`` <sup>9</sup> i totu , Eu sînt Domnul, Dumnezeul t u, din ara Egiptului, i pîn acum; Eu  
 te voi face s locuie ti iar în corturi, ca în zilele de s rb toare! <sup>10</sup> Eu am vorbit proorocilor,  
 am dat o mul ime de vedenii, i am spus pilde prin prooroci. <sup>11</sup> Dac Galaadul s'a dedat la  
 slujba idolilor, Galaadi ii vor fi nimici i negre it. Ei jertfesc boi în Ghilgal: de aceea, altarele  
 lor vor ajunge ni te mormane de pietre, pe brazdele cîmpiilor. <sup>12</sup> Iacov a fugit odinioar în  
 cîmpia lui Aram, Israel a slujit pentru o femeie, i pentru o femeie a p zit turmele. <sup>13</sup> Dar,  
 printr'un prooroc a scos Domnul pe Israel din Egipt, i printr'un prooroc a fost p zit Israel.  
<sup>14</sup> Efraim a mîniat r u pe Domnul: dar Domnul s u va arunca asupra lui sîngele pe care l -a  
 v rsat, i -i va r spl ti ocara, pe care I -a f cut -o.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Când vorbea Efraim, r spîndea groaza în Israel. Dar cum a p c tuit cu Baal, a murit. <sup>2</sup> i  
 acum ei p c tuiesc într'una, î i fac chipuri turnate din argintul lor, idoli n scoci i de ei,  
 lucrare f cut de me teri. Acestora le vorbesc ei, i jertfind oameni, s rut vi ei! <sup>3</sup> De  
 aceea, vor fi ca norul de diminea , ca roua care trece repede, ca pleava suflat de vînt din arie,  
 ca fumul, care iese din horn. <sup>4</sup> Dar Eu sînt Domnul, Dumnezeul t u, din ara Egiptului încoace.  
 Tu cuno ti c nu este alt Dumnezeu afar de Mine, i nu este alt Mîntuitor afar de Mine.  
<sup>5</sup> Eu te-am cunoscut în pustie, într'un p mînt f r ap . <sup>6</sup> Dar cînd au dat de p une, s'au  
 s turat, i cînd s'au s turat, inima li s'a umflat de mîndrie; de aceea M'au uitat. <sup>7</sup> Eu M'am  
 f cut ca un leu pentru ei, i -i pîndesc ca un pardos pe drum. <sup>8</sup> M n pustesc asupra lor, ca o  
 ursoaic lipsit de puii ei, le sfî ii înveli ul inimii; îi înghit pe dat ca un leu, i fiarele  
 cîmpului îi vor face buc i. <sup>9</sup> Pieirea ta, Israele, este c ai fost împotriva Mea, împotriva Celui  
 ce te putea ajuta. <sup>10</sup> Unde este împ ratul t u, ca s te scape în toate cet ile tale? Unde sînt  
 judec torii t i, despre cari ziceai: „D -mi un împ rat i domni?`` <sup>11</sup> i-am dat un împ rat  
 în mînia Mea, i i -l iau în urgia Mea! <sup>12</sup> Nelegiuirea lui Efraim este strîns , p catul lui este  
 p strat. <sup>13</sup> Îl vor apuca durerile na terii; este un copil neîn elept, c ci nu poate s nasc  
 la vremea sorocit ! <sup>14</sup> Îi voi r scump ra din mîna locuin ei mor ilor, îi voi izb vi dela  
 moarte. Moarte, unde î i este ciuma? Locuin a mor ilor, unde î i este nimicirea? C in a  
 este ascuns de privirile Mele! <sup>15</sup> Oricît de roditor ar fi Efraim în mijlocul fra ilor s i, tot va  
 veni vîntul de r s rit, se va stîrni din pustie un vînt al Domnului, îi va usca izvoarele, i -i va  
 seca fîntînile: va j fui vistieria de toate vasele ei de pre . <sup>16</sup> Samaria este pedepsit , pentru  
 s'a r zvr tit împotriva Dumnezeului ei. Vor c dea uci i de sabie; pruncii lor vor fi zdrobi i,  
 i vor spinteca pîntecele femeilor lor îns rcinate.

### Chapter 14

<sup>1</sup> Întoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeul t u! C ci ai c zut prin nelegiuirea ta.  
<sup>2</sup> Aduce i cu voi cuvinte de c in , i întoarce i-v la Domnul. Spune i -I: „Iart toate



nelegiuirile, prime te-ne cu bun voin , i Î i vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor  
<sup>3</sup>noastre. Asirianul nu ne va sc pa, nu vrem s mai înc lec m pe cai, i nu vrem s mai  
 zicem lucr rii mânilor noastre: „Dumnezeul nostru!” C ci la Tine g se te mil orfanul.”  
<sup>4</sup>Le voi vindeca v t marea adus de neascultarea lor, îi voi iubi cu adev rat! C ci mînia  
 Mea s'a ab tut dela ei! <sup>5</sup>Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul, i va da r d cini  
 ca Libanul. <sup>6</sup>Ramurile lui se vor întinde; m re ia lui va fi ca a m slinului, i miresmele lui  
 ca ale Libanului. <sup>7</sup>Iar vor locui la umbra lui, iar vor da via grîului, vor înflori ca  
 via, i vor avea faima vinului din Liban. <sup>8</sup>Ce mai are Efraim a face cu idolii? Îl voi asculta i  
 -l voi privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde: dela Mine î i vei primi rodul. - <sup>9</sup>Cine este  
 în elept, s ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput, s le în eleag ! C ci c ile  
 Domnului sînt drepte; i cei drep i umbl pe ele, dar cei r zvr ti i cad pe ele

## Joel

### Chapter 1

<sup>1</sup>Cuvîntul Domnului care a fost spus lui Joel, fiul lui Petuel. <sup>2</sup>Asculta i lucrul acesta, b trîni!  
 i lua i seama, to i locuitorii rii! S'a întîmplat a a ceva pe vremea voastr , sau pe  
 vremea p rin ilor vo tri? <sup>3</sup>Povesti i copiilor vo tri despre lucrul acesta, i copiii vo tri  
 s povesteasc la copiii lor, iar copiii lor s povesteasc neamului de oameni care va urma!  
<sup>4</sup>Ce a l sat nemîncat l costa Gazam, a mîncat l costa Arbeh, ce a l sat l costa Arbeh, a  
 mîncat l costa Ielec, ce a l sat l costa Ielec, a mîncat l costa Hasil. <sup>5</sup>Trezi i-v , be ivilor,  
 i plînge i! V ita i-v to i cei ce be i vin, c ci vi s -a luat mustul dela gur ! <sup>6</sup>C ci  
 în ara mea a n v lit un popor puternic i f r num r, cu din i de leu, i m sele de  
 leoaic . <sup>7</sup>Mi -a pustiit via; mi -a f cut buc i smochinul, l -a jupuit de coaj i l -a trîntit  
 jos; ml di ele de vi au ajuns albe! <sup>8</sup>Boce te-te, ca fecioara încins cu un sac dup  
 b rbatul tinere ei ei! <sup>9</sup>Au încetat darurile de mîncare i jertfele de b utur din Casa  
 Domnului; preo ii, slujitorii Domnului, j lesc. <sup>10</sup>Cîmpia este pustiit , p mîntul întristat,

c ci gr̃ful este nimicit, mustul a secat, untdelemnul nu mai este. <sup>11</sup> În m̃rmuri i, plugari,  
v ita i-v , vieri, din pricina gr̃fului i orzului, c ci bucatele de pe c̃mp s̃nt pierdute. <sup>12</sup> Via  
este pr p dit , smochinul este ve tejit, rodiul, finicul, m̃rul, to i pomii de pe c̃mp, s'au  
uscat... i s'a dus bucuria dela copiii oamenilor! <sup>13</sup> Încinge i-v , preo i, i pl̃nge i!  
Boci i-v , slujitori ai altarului; veni i i petrece i noaptea îmbr ca i cu saci, slujitori ai  
Dumnezeului meu! C ci au încetat darurile de m̃ncare i jertfele de b utur din Casa  
Dumnezeului vostru. <sup>14</sup> Vesti i un post, chema i o adunare de s rb toare; str̃nge i pe  
b tr̃ni, pe to i locuitorii rii, în Casa Domnului, Dumnezeului vostru, i striga i c tre  
Domnul. <sup>15</sup> „Vai! ce zi!” Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire dela Cel Atotputernic.  
<sup>16</sup> Nu s'a pr p dit hrana supt ochii no tri? i n'a perit bucuria i veselia din Casa Dumnezeului  
nostru? <sup>17</sup> S'au uscat semin ele supt bulg ri; gr̃narele stau goale, hambarele s̃nt stricate, c ci  
s'a stricat s m n tura! <sup>18</sup> Cum gem vitele! Cirezile de boi umbl buimace, c ci nu mai au  
p une; chiar i turmele de oi suf r! <sup>19</sup> C tre Tine, Doamne, strig, c ci a m̃ncat focul  
islazurile pustiei, i para focului a p̃rlit to i copacii de pe c̃mp! <sup>20</sup> Chiar i fiarele c̃mpului  
se îndreapt doritoare c tre tine, c ci au secat p̃raiele, i a m̃ncat focul islazurile pustiei.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Suna i din tr̃mbi în Sion! Suna i în gura mare pe muntele Meu cel sf̃nt, ca s tremure  
to i locuitorii rii. C ci vine ziua Domnului, este aproape! - <sup>2</sup> O zi de întunec i negur  
mare, o zi de nori i de întunecime. Ca zorile dimine îi se întinde peste mun i un popor mare  
i puternic, cum n'a mai fost din veac, i nici în vremurile viitoare nu va mai fi. <sup>3</sup> Arde focul  
înaintea lui, i p̃l̃p ie flac ra dup el. Înaintea lui, ara era ca o gr din a Edenului, i  
dup el este un pustiu sterp: nimic nu -i scap . <sup>4</sup> Parc s̃nt ni te cai, i alearg ca ni te  
c l re i. <sup>5</sup> Vin uruind ca ni te car pe mun i, i p̃r e ca o flac r de foc, c̃nd mistuie  
miri tea; par o puternic o tire, gata de lupt . <sup>6</sup> Tremur popoarele înaintea lor, i toate  
fe ele îng lbenesc. <sup>7</sup> Alearg ca ni te r zboinici, se suie pe ziduri ca ni te r zboinici,  
fiecare î i vede de drumul lui, i nu se abate din c rarea lui. <sup>8</sup> Nu se împing unii pe al ii,

fiecare în ieșirea sa, se năpustesc prin săgeți și nu se opresc din mers. <sup>9</sup> Se răspîndesc în  
 cetate, alergă pe ziduri, se suișe pe case, și intră pe ferestre ca un hoț. <sup>10</sup> Înaintea lor se  
 cutremură pământul, se zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd  
 lumina. <sup>11</sup> Domnul face să sune glasul Lui înaintea oțirii Sale, căci tabăra Lui este foarte  
 mare, și celce împlinesc cuvîntul este puternic. Dar mare este ziua Domnului și foarte  
 înfricoșată: cine o poate suferi? <sup>12</sup> „Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu  
 toată inima, cu post, cu plîns și bocet! <sup>13</sup> Sfișiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă  
 la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător  
 și bogat în bunătate, și -I pare rău de relele pe cari le trimete. <sup>14</sup> Cine îți dă nu se va  
 întoarce și nu se va căia? Cine îți dă nu va lăsa după El o binecuvîntare, daruri de mîncare  
 și jertfe de bunătură pentru Domnul, Dumnezeul vostru? <sup>15</sup> Sunați cu trâmbiță în Sion!  
 Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare! <sup>16</sup> Strîngeți poporul, înșeși o adunare  
 sfințită! Aduceți pe bătrîni, strîngeți copiii, și chiar pruncii dela înșeși! Să iaș mirele  
 din cămara lui, și mireasa din odaia ei! <sup>17</sup> Preoții, slujitorii Domnului, să plîngă între tind  
 și altar, și să zică: „Doamne, îndură-te de poporul Tău! Nu da de ocară moțtenirea Tă,  
 n'ă face de bățjocura popoarelor! Pentru că să să zică printre neamuri: „Unde este Dumnezeul  
 lor? <sup>18</sup> Domnul a fost plin de răvnă pentru ăra Lui, și S'ă îndurat de poporul Său. <sup>19</sup> Domnul  
 a răspuns, și a zis poporului Său: „Iată, vă trimet grău, must și untdelemn proaspăt, că  
 să vă săturați de ele, și nu vă voi mai face de ocară între neamuri. <sup>20</sup> Voi depărta dela  
 voi pe vrăjmașii dela miazănoapte, îli voi izgoni spre un pământ fără apă și pustiu, îli  
 voi împinge partea dinaintea oțirii lui în marea de rășrit, și coada oțirii în marea de apus;  
 iar duhoarea lui se va ridica în sus, și mirosul lui de putregai se va înălța în văzduh, căci s'ă  
 crezut grozav. <sup>21</sup> Nu te teme, pământule, că bucură-te și vesele-te-te, căci Domnul face  
 lucruri mari! <sup>22</sup> Nu vă temeți, fiare de pe câmp, căci islazurile pustiei iar vor înverzi,  
 pomii își vor da roadele, smochinul și viță își vor da rodul lor. <sup>23</sup> și voi, copii ai Sionului,  
 bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme,  
 vă va trimete ploaie timpurie și tîrzie, ca odinioară. <sup>24</sup> Ariile se vor umplea de grău, vor geme  
 tocitoarele și teascurile de must și de untdelemn, <sup>25</sup> și voi răsplătiți astfel anii, pe cari i-ău  
 mîncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oțirea Mea cea mare, pe care am trimes-o  
 împotriva voastră. <sup>26</sup> Veți mîncă și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului,

Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, i poporul Meu niciodat nu va mai fi de ocar !

<sup>27</sup>

i ve i ti c Eu sînt în mijlocul lui Israel, c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, i nu

<sup>28</sup>

este altul afar de Mine. i poporul Meu niciodat nu va mai fi de ocar . Dup aceea, voi

turna Duhul Meu peste orice f ptur ; fiii i fiicele voastre vor prooroci, b trîinii vo tri vor

visa visuri, i tinerii vo tri vor avea vedenii.

<sup>29</sup>

Chiar i peste robi i peste roabe, voi turna

Duhul Meu, în zilele acelea. <sup>30</sup>

Voi face s se vad semne în ceruri i pe p mînt: sînge, foc,

i stîlpi de fum; <sup>31</sup>

soarele se va preface în întunec, i luna în sînge, înainte de a veni ziua

<sup>32</sup>

Domnului, ziua aceea mare i înfrico at .

Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mîntuit. C ci mîntuirea va fi pe muntele Sionului i la Ierusalim, cum a f g duit Domnul,

i între cei r ma i, pe cari -i va chema Domnul.

### Chapter 3

<sup>1</sup>

C ci iat c în zilele acelea i în vremile acelea, cînd voi aduce înapoi pe prin ii de

r zboi ai lui Iuda i ai Ierusalimului, <sup>2</sup> voi strînge pe toate neamurile, i le voi pogorî în valea lui Iosafat. Acolo, M voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, mo tenirea Mea, pe

care l-au risipit printre neamuri, împ r ind între ele ara Mea. <sup>3</sup>

Au tras la sor pentru poporul

Meu; au dat un fl c u pe o curv , i au vîndut fata pe vin, i l-au b ut. <sup>4</sup>

<sup>4</sup>

Ce vre i voi cu Mine, Tirule i Sidonule, i toate inuturile Filistenilor? Vre i s -Mi r spl ti i vreo fapt , sau s face i ceva împotriva Mea? Iute, f r z bav , voi întoarce faptele voastre

asupra capului vostru. <sup>5</sup> Mi-a i luat argintul i aurul, i cele mai bune odoare ale Mele, i

le-a i dus în templele voastre. <sup>6</sup> A i vîndut pe copiii lui Iuda i ai Ierusalimului copiilor Grecilor,

ca s -i dep rta i din ara lor. <sup>7</sup>

<sup>7</sup>

Iat c îi scol în locul în care i-a i vîndut, i voi întoarce

fapta voastr asupra capului vostru. <sup>8</sup>

<sup>8</sup>

Voi vinde copiilor lui Iuda pe fiii i fiicele voastre, i ei

îi vor vinde Sabeenilor, un neam dep rtat; c ci Domnul a vorbit. <sup>9</sup>

<sup>9</sup>

Vesti i aceste lucruri printre neamuri: preg ti i r zboiul! Trezi i pe viteji! S se apropie i s se suie, to i oamenii

de r zboi! <sup>10</sup> Fiarele plugurilor voastre preface i-le în s bii, i cosoarele în suli e! Cel slab

<sup>10</sup>

s zic : „Sînt tare!” <sup>11</sup>

<sup>11</sup>

Gr bi i-v i veni i, toate neamurile de primprejur, i

strînge i-v ! Acolo pogoar , Doamne, pe vitejii T i!<sup>12</sup> S se scoale neamurile, i s se  
 suie în valea lui Iosafat! C ci acolo voi edea s judec toate neamurile de primprejur.<sup>13</sup> Pune i  
 mîna pe secere, c ci seceri ul este copt! Veni i i c lca i cu picioarele, c ci linurile sînt  
 pline, i tocitorile dau peste ele! C ci mare este r utatea lor!<sup>14</sup> Vin gr mezi-gr mezi în  
 valea judec ii, c ci ziua Domnului este aproape, în valea judec ii.<sup>15</sup> Soarele i luna se  
 întunec , i stelele î i pierd str lucirea.<sup>16</sup> Domnul r cne te din Sion, glasul Lui r sun  
 din Ierusalim, de se zguduie cerurile i p mîntul. Dar Domnul este sc paraa poporului S u,  
 i ocrotirea copiilor lui Israel.<sup>17</sup> i ve i ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care  
 locuie te în Sion, muntele Meu cel sfînt. Ierusalimul îns va fi sfînt, i nu vor mai trece str inii  
 prin el.<sup>18</sup> În vremea aceea, va picura must din mun i, i va curge lapte din dealuri, toate pîraiele  
 lui Iuda vor fi pline de ap . Un izvor va ie i deasemenea din Casa Domnului, i va uda valea  
 Sitim.<sup>19</sup> Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearp , din pricina sîlniciei f cute  
 împotriva copiilor lui Iuda, al c ror sînge nevinovat l-au v rsat în ara lor.<sup>20</sup> Dar Iuda va fi  
 vecinic locuit, i Ierusalimul din neam în neam.<sup>21</sup> Le voi r zbuna sîngele pe care nu l-am  
 r zbrunat înc , dar Domnul va locui în Sion

## Amos

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvintele lui Amos, unul din p storii din Tecoa, vedeniile pe cari le -a avut el despre Israel,  
 pe vremea lui Ozia, împ ratul lui Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui  
 Israel, cu doi ani înainte cutremurului de p mînt.<sup>2</sup> El a zis: „Domnul r cne te din Sion, glasul  
 Lui r sun din Ierusalim. P unele p storilor j lesc, i vîrful Carmelului este uscat.  
<sup>3</sup> A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba pentru patru, nu-Mi schimb  
 hot rîrea, pentru c au treierat Galaadul cu treier toarea de fer.<sup>4</sup> De aceea voi trimete foc în  
 casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad.<sup>5</sup> Voi sf rîma z voarele Damascului, i  
 voi nimici cu des vîr ire pe locuitorii din Bicat-Aven, împreun cu cel ce ine toiagul de  
 cîrmuire în Bet-Eden; i poporul Siriei va fi dus rob la Chir, zice Domnul.``<sup>6</sup> A a vorbe te

Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c  
 au luat pe to i oamenii prin i de r zboi i i-au dat Edomului: <sup>7</sup> de aceea, voi trimete foc în  
 zidurile Gazei, i -i va mistui palatele. <sup>8</sup> Voi nimici cu des vîr ire pe locuitorii din Asdod, i  
 pe cel ce ine toiagul împ r tesc în Ascalon; Îmi voi întoarce mîna împotriva Ecronului, i  
 ce va mai r mînea din Filistenii va pieri, zice Domnul Dumnezeu.`` <sup>9</sup> A a vorbe te Domnul:  
 „Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au luat pe  
 to i oamenii prin i de r zboi, i i-au dat Edomului, i nu s'au gîndit la leg mîntul fr esc.  
<sup>10</sup> De aceea, voi trimete foc în zidurile Tirului, i -i va mistui palatele.`` <sup>11</sup> A a vorbe te  
 Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c  
 a urm rit pe fra ii s i cu sabia, în du indu- i mila, a dat drumul mîniei, i î i inea  
 într'una urgia. <sup>12</sup> De aceea, voi trimete foc peste Teman, i va mistui palatele Bo rei.`` <sup>13</sup> A a  
 vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon, ba pentru patru, nu-Mi schimb  
 hot rîrea, pentru c au spintecat pîntecele femeilor îns rcinate ale Galaadului, ca s - i  
 m reasc inutul: <sup>14</sup> de aceea, voi aprinde focul în zidurile Rabei, i -i va mistui palatele, în  
 mijlocul strig telor de r zboi în ziua luptei, i în mijlocul vijeliei în ziua furtunii. <sup>15</sup> i  
 împ ratul lor va merge în robie, el, i c peteniile lui împreun cu el, zice Domnul.``

## Chapter 2

<sup>1</sup> A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Moabului, ba pentru patru, nu-Mi schimb  
 hot rîrea: pentru c a ars, a ars pîn le -a f cut var, oasele împ ratului Edomului, <sup>2</sup> de aceea  
 voi trimete foc în Moab, i va mistui palatele Cheriotului; i Moabul va pieri în mijlocul zarvei,  
 în mijlocul strig telor de r zboi i sunetul trîmbi ei: <sup>3</sup> Voi nimici cu des vîr ire pe  
 judec tor din mijlocul lui, i voi ucide pe toate c peteniile lui împreun cu el, zice Domnul.``  
<sup>4</sup> A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb  
 hot rîrea, pentru c au nesocotit Legea Domnului i n'au p zit poruncile Lui, ci s'au l sat  
 du i în r t cire de idoli i cei mincino i dup cari au umblat i p rin ii lor; <sup>5</sup> de aceea,  
 voi trimete foc în Iuda, i va mistui palatele Ierusalimului.`` <sup>6</sup> A a vorbe te Domnul: „Pentru  
 trei nelegiuiri ale lui Israel, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au vîndut pe cel  
 neprih nit pe bani, i pe s rac pe o p reche de înc l minte. <sup>7</sup> Ei doresc s vad  
 rîna p mîntului pe capul celor s rmani, i calc în picioare dreptul celor nenoroci i.

Fiul i tat l se duc la aceea fat , ca s pîng reasc Numele Meu cel sfînt. <sup>8</sup> Se întind  
 lîng fiecare altar pe haine luate ca z log, i beau în casa dumnezeilor lor amenda celor osîndi i  
 de ei. <sup>9</sup> i totu Eu am nimicit dinaintea lor pe Amori i, cari erau cît cedrii de înal i, i tari  
 ca stejarii; le-am nimicit roadele din vârîf pîn în r d cini. <sup>10</sup> i Eu v'am scos din ara  
 Egiptului, i v'am pov uit patruzeci de ani în pustie, ca s v dau în st pînire ara  
 Amori ilor. <sup>11</sup> Am ridicat prooroci dintre fiii vo tri, i Nazirei dintre tinerii vo tri. Nu este  
 a a, copii ai lui Israel? zice Domnul... <sup>12</sup> Iar voi a i dat Nazireilor s bea vin, i proorocilor  
 le-a i poruncit: „Nu prooroci i!” <sup>13</sup> Iat , v voi strop i cum strop e te p mîntul carul  
 înc rcat cu snopi, <sup>14</sup> a a c cel iute nu va putea s fug , iar cel tare nu se va putea sluji de  
 t ria lui, i omul viteaz nu- i va sc pa via a. <sup>15</sup> Cel ce mînuie te arcul nu va putea s  
 in piept, cel iute de picioare nu va sc pa, i c l re ul nu- i va sc pa via a; <sup>16</sup> iar  
 cel mai inimos dintre r zboinici, va fugi în pielea goal în ziua aceea, zice Domnul.``

### Chapter 3

<sup>1</sup> Asculta i cuvîntul acesta, pe care -l roste te Domnul împotriva voastr , copii ai lui Israel,  
 împotriva întregii familii pe care am scos -o din ara Egiptului! <sup>2</sup> „Eu v'am ales numai pe voi  
 dintre toate familiile p mîntului: de aceea v voi i pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.  
<sup>3</sup> Merg oare doi oameni împreun , f r s fie învoi i? <sup>4</sup> R cne te leul în p dure, dac  
 n'are prad ? Sbiar puiul de leu din fundul vizuinei lui, dac n'a prins nimic? <sup>5</sup> Cade pas rea  
 în la ul de pe p mînt, dac nu i s'a întins o curs ? Se ridic la ul dela p mînt, f r s  
 se fi prins ceva în el? <sup>6</sup> Sau sun cineva cu trîmbi a într'o cetate, f r s se sp imînte  
 poporul? Sau se întîmpl o nenorocire într'o cetate, f r s'o fi f cut Domnul? <sup>7</sup> Nu, Domnul  
 Dumnezeu nu face nimic f r s - i descopere taina Sa slujitorilor S i prooroci. <sup>8</sup> Leul  
 r cne te: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbe te: cine nu va prooroci?`` <sup>9</sup> Striga i  
 de pe acoperi ul palatelor Asdodului i de pe palatele rii Egiptului, i spune i:  
 „Strînge i-v pe mun ii Samariei, i vede i ce neorînduial mare este în mijlocul ei, ce  
<sup>10</sup> asupra sînt în ea! Nu sînt în stare s lucreze cu neprih nire, zice Domnul, ci î i gr m desc

11  
 în palate comori cî tigate prin sîlnicie i r pire.`` De aceea, a a vorbe te Domnul  
 Dumnezeu: „Vr jma ul va împresura ara, î i va doborî t ria, i palatele tale vor fi j fuite!``

12  
 A a vorbe te Domnul: „Dup cum p storul scap din gura leului numai dou buc i  
 de picioare sau un vîrf de ureche, a a vor sc pa copiii lui Israel cari stau în Samaria în col ul

unui pat i pe covoare de Damasc! 13 Asculta i, i spune i lucrul acesta casei lui Iacov, zice

Domnul Dumnezeu, Dumnezeul o tirilor: 14 „În ziua cînd voi pedepsi pe Israel pentru  
 f r delegile lui, voi pedepsi i altarele din Betel; coarnele altarului vor fi sf rîmate, i vor

15  
 c dea la p mînt. Voi surpa casele de iarn i casele de var ; palatele de filde se vor  
 duce, i casele cele multe se vor nimici, zice Domnul.``

#### Chapter 4

1  
 „Asculta i cuvîntul acesta, juncane din Basan, de pe muntele Samariei, voi cari asupri i  
 pe cei s rmani, zdrobi i pe cei lipsi i, i zice i b rba ilor vo tri: „Da i-ne s bem!``

2  
 Domnul Dumnezeu a jurat pe sfin enia Lui, i a zis: „Iat , vin zile pentru voi, cînd v vor

prinde cu cîrligele, i r m i a voastr cu undi i de pescari; 3 ,ve i ie i prin sp rturi,

fiecare drept înainte, i ve i fi lep date în Harmon, zice Domnul.`` 4 Duce i-v numai la  
 Betel, i p c tui i! Duce i-v la Ghilgal, i p c tui i i mai mult! Aduce i-v

5  
 jertfele în fiecare diminea , i zeciuielile la fiecare trei zile! Face i s fumege jertfe de  
 mul mire f cute cu aluat! Trîmbi a i-v , vesti i-v darurile de mîncare de bun voie!

6  
 C ci a a v place, copii ai lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.`` i Eu, de partea Mea, v'am  
 trimes foametea în toate cet ile voastre, i lipsa de pîne în toate locuin ele voastre. Cu toate

7  
 acestea tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` - „N'am vrut s v dau nici ploaie, cînd  
 mai erau înc trei luni pîn la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n'am dat ploaie peste o

8  
 alt cetate; într'un ogor a plouat, i altul, în care n'a plouat, s'a uscat. Dou , trei cet i s'au  
 dus la alta ca s bea ap , i tot nu i-au potolit setea. Cu toate acestea, tot nu v'a i întors la

9  
 Mine, zice Domnul.`` - V'am lovit cu rugin în grîu i cu t ciune; gr dinile voastre cele  
 multe, viile, smochinii i m slinii vo tri i-au mîncat deseori l custele. Cu toate acestea, tot

10  
 nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` Am trimes în voi ciuma, ca în Egipt; v'am ucis tinerii  
 cu sabia, i am l sat s vi se ia caii, am f cut s vi se suie în n ri duhoarea taberii voastre.



11  
 i cu toate acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` - „V'am nimicit ca pe Sodoma  
 i Gomora, pe cari le -a nimicit Dumnezeu; i a i fost ca un t ciune scos din foc. Cu toate  
 12  
 acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul... „De aceea î i voi face astfel, Israele, - i  
 13  
 fiindc î i voi face astfel, preg te te-te s întîlne ti pe Dumnezeul t u, Israele! C ci  
 iat c El a întocmit mun ii, a f cut vîntul, i spune omului pîn i gîndurile lui. El preface  
 zorile în întunerec, i umbl pe în l imile p mîntului: Domnul, Dumnezeul o tirilor, este  
 Numele Lui.

## Chapter 5

1  
 Asculta i cuvîntul acesta, cîntecul acesta de jale, pe care -l fac pentru voi, casa lui Israel!  
 2  
 „A c zut i nu se va mai scula, fecioara lui Israel; st trîntit la p mînt, i nimeni n'o  
 3  
 ridic . C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu: cetatea care scotea la lupt o mie de oameni,  
 nu va r mînea decît cu o sut , i cea care scotea o sut de oameni, nu va mai r mînea decît  
 4  
 cu zece, din casa lui Israel.`` C ci a a vorbe te Domnul c tre casa lui Israel: „C uta i-M ,  
 5  
 i ve i tr i! Nu c uta i Betelul, nu v duce i la Ghilgal, i nu trece i la Beer- eba.  
 6  
 C ci Ghilgalul va fi dus în robie, i Betelul va fi nimicit. C uta i pe Domnul, i ve i  
 tr i! Teme i-v ca nu cumva s apuce ca un foc casa lui Iosif, i focul acesta s'o mistuie,  
 7  
 f r s fie cineva la Betel ca s -l sting , voi cari preface i dreptul în pelin, i c lca i  
 8  
 dreptatea în picioare! El a f cut Clo ca cu pui i Orionul, El preface întunerecul în zori, iar  
 ziua în noapte neagr ; El cheam apele m rii, i le vars pe fa a p mîntului: Domnul este  
 9  
 Numele Lui. El aduce ca fulgerul pr p dul peste cei puternici, a a c nimicirea vine peste  
 10  
 cet ui.`` Ei ur sc pe cel ce -i mustr la poarta cet ii, i le este scîrb de cel ce  
 11  
 vorbe te din inim . Deaceea, pentruc pe s rac î l c lca i în picioare, i lua i daruri  
 de grîu dela el: m car c a i zidit case de piatr cioplit , nu le ve i locui; m carc a i  
 12  
 s dit vii foarte bune, nu ve i bea din vinul lor! C ci Eu tiu c neleguirile voastre sînt  
 multe, i c p catele voastre sînt f r num r: asupri i pe cel drept, lua i mit , i  
 13  
 c lca i în picioare la poarta cet ii dreptul s racilor. De aceea, în vremuri ca acestea,  
 14  
 în eleptul trebuie s tac ; c ci sînt vremuri rele. C uta i binele i nu r ul, ca s

tr i i, i ca astfel, Domnul, Dumnezeul o tirilor, s fie cu voi, cum spune i voi! <sup>15</sup> Urî i  
 r ul i iubi i binele, face i s domneasc dreptatea la poarta cet ii; i poate c  
 Domnul, Dumnezeul o tirilor, va avea mil de r m i ele lui Iosif. <sup>16</sup> De aceea, a a  
 vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor, Cel Atotputernic: „În toate pie ele se vor boci, i pe  
 toate uli ile vor zice: ‚Vai! Vai!` Vor chema pe plugar la jale, i la bocire pe ceice fac j lanii  
 pentru mor i. <sup>17</sup> În toate viile va fi bocet, cînd voi trece prin mijlocul t u, zice Domnul. <sup>18</sup> „Vai  
 de cei ce doresc ‚ziua Domnului!’ Ce a tepta i voi dela ziua Domnului? Ea va fi întunerec i  
 nu lumin . <sup>19</sup> Ve i fi ca un om care fuge dinaintea unui leu pe care -l întâlne te un urs, i  
 care, cînd ajunge acas , î i reazim mîna pe zid, i -l mu c un arpe! <sup>20</sup> Nu va fi oare  
 ziua Domnului întunerec, în loc de lumin ? Nu va fi ea întunecoas i f r str lucire?  
<sup>21</sup> Eu ur sc, dispre uiesc s rb torile voastre, i nu pot s v suf r adun rile de  
 s rb toare! <sup>22</sup> Cînd Îmi aduce i arderi de tot i daruri de mîncare, n'am nicio pl cere de ele;  
 i vi eii îngr a i pe cari -i aduce i ca jertfe de mul mire, nici nu M uit la ei.  
<sup>23</sup> Dep rteaz de Mine vuietul cîntecelor tale; nu pot asculta sunetul al utelor tale! <sup>24</sup> Ci  
 dreptatea s curg ca o ap curg toare, i neprih nirea ca un pîrîu care nu seac niciodat !  
<sup>25</sup> Mi-a i adus voi jertfe i daruri de mîncare, în timpul celor patruzeci de ani din pustie, casa  
 lui Israel?... <sup>26</sup> Ve i ridica dar pe Sacut, împ ratul vostru, i pe Caivan, chipurile voastre  
 idole ti, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-a i f cut, <sup>27</sup> i v voi duce în robie dincolo  
 de Damasc, zice Domnul, al c rui Nume este Dumnezeul o tirilor!``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Vai de ceice tr iesc f r grij în Sion, i la ad post pe muntele Samariei, vai de mai  
 marii ace tia ai celui dintîi dintre neamuri, la cari alearg casa lui Israel!... <sup>2</sup> Trece i la Calne  
 i vede i, duce i-v de acolo pîn la Hamatul cel mare, i pogorî i-v în Gat la Filistenii;  
 sînt oare cet ile acestea mai înfloritoare decît cele dou împ r ii ale voastre, i este  
 inutul lor mai întins decît al vostru?... <sup>3</sup> Crede i c ziua nenorocirii este departe, i face i  
 s se apropie domnia silniciei. <sup>4</sup> Ei se culc pe paturi de filde , i stau întin i a lene pe  
 a ternaturile lor; m nînc miei din turm , i vi ei pu i la îngr at. <sup>5</sup> Aiureaz în

sunetul al utei, se cred iscusi i ca David în instrumentele de muzic .<sup>6</sup> Beau vin cu pahare  
 largi, se ung cu cel mai bun untdelemn, i nu se întristeaz de pr p dul lui Iosif!<sup>7</sup> De aceea  
 vor merge în robie, în fruntea prin ilor de r zboi; i vor înceta strig tele de veselie ale acestor  
 desf ta i.<sup>8</sup> Domnul Dumnezeu a jurat pe Sine însu , i Domnul, Dumnezeul o tirilor, a  
 zis: „Mi -e scîrb de mîndria lui Iacov, i -i ur sc palatele; de aceea, voi da în mîna  
 vr jma ului cetatea cu tot ce este în ea.<sup>9</sup> i dac vor mai r mînea zece oameni într'o cas  
 vor muri.<sup>10</sup> Cînd unchiu-s u va lua pe cel mort s -l ard , ridicîndu -i oasele din cas , i  
 va întreba pe cel din fundul casei: „Mai este cineva cu tine?“ Acela va r spunde: „Nimeni``...<sup>11</sup>  
 Iar celalt va zice: „T cere! C ci nu trebuie s pomenim acum Numele Domnului!`` C ci  
 iat c Domnul porunce te s se d rîme casa cea mare, i s se fac buc i casa cea  
 mic .<sup>12</sup> Pot caii s alerge pe o sfînc ? Sau poate cineva s are marea cu boii, de a i pref cut  
 judecata în otrav , i roada drept ii în pelin?<sup>13</sup> V bucura i de lucruri de nimic, i  
 zice i: „Oare nu prin t ria noastr am cî tigat noi putere?“<sup>14</sup> De aceea, iat , voi ridica  
 împotriva voastr , casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeul o tirilor, un neam, care v va asupri  
 dela intrarea Hamatului pîn la pîrîul pustiei.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Domnul Dumnezeu mi -a trimes vedenia aceasta. Iat , f cea ni te l custe, în clipa cînd  
 începea s creasc otava; era otava dup cositul împ ratului.<sup>2</sup> i dup ce au mîncat ele cu  
 des vîr ire toat iarba din ar , am zis: „Doamne Dumnezeule, iart ! Cum ar putea s  
 stea Iacov în picioare? C ci este a a de slab!``<sup>3</sup> Atunci Domnul S'a c it de lucrul acesta: „Nu  
 se va întîmpla una ca aceasta, a zis Domnul.``<sup>4</sup> Domnul Dumnezeu mi -a trimes vedenia aceasta:  
 Iat , Domnul Dumnezeu vestea pedeapsa prin foc; i focul mînca Adîncul cel mare i apucase  
 i cîmpia.<sup>5</sup> Eu am zis: „Doamne Dumnezeule, opre te! Cum ar putea s stea în picioare Iacov?  
 C ci este a a de slab!``<sup>6</sup> Atunci Domnul S'a c it i de lucrul acesta. „Nici una ca aceasta nu  
 se va întîmpla, a zis Domnul Dumnezeu.``<sup>7</sup> El mi -a trimes vedenia aceasta: Iat , Domnul st tea  
 pe un zid f cut la cump n , i avea o cump n în mîn .<sup>8</sup> Domnul mi -a zis: „Ce vezi,  
 Amos?“ Eu am r spus: „O cump n .`` i Domnul a zis: „Iat , voi pune cump na în

mijlocul poporului Meu Israel, și nu-l voi mai ierta; <sup>9</sup> și în lăimile lui Isaac vor fi pustiite; sfintele loca-uri ale lui Israel vor fi dărâmate, și Mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia.<sup>10</sup> Atunci Amai, preotul din Betel, a trimis să spună lui Ieroboam, împotriva ratului lui Israel: „Amos unelte-te împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; așa nu poate să sufere toate cuvintele lui!”<sup>11</sup> Căci iată ce zice Amos: „Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara sa!”<sup>12</sup> Și Amai a zis lui Amos: „Pleacă, vezi torule, și fugi în țara lui Iuda! Mă nâncă și pâinea acolo, și acolo prooroce-te.”<sup>13</sup> Dar nu mai prooroci la Betel, căci este un loca-sfânt al împotriva ratului, și este un templu al împotriva răzimei!”<sup>14</sup> Amos a răspuns lui Amai: „Eu nu sînt nici prooroc, nici fiu de prooroc; ci sînt pastor, și strîng tor de smochine de Egipt.”<sup>15</sup> Dar Domnul m'a luat de la oi, și Domnul mi-a zis: „Du-te și prooroce-te poporului Meu Israel!”<sup>16</sup> Ascultă acum Cuvîntul Domnului, tu care zici: „Nu prooroci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!”<sup>17</sup> Din pricina aceasta, iată ce zice Domnul: „Nevastă-ta va curvi în cetate, fiii și fiicele tale vor cădea de sabie, ogorul tău va fi împotriva rit cu frînghia de mărșat; tu însuși vei muri într'un pământ necurat, și Israel va fi dus în robie departe de țara lui!”

## Chapter 8

<sup>1</sup> Domnul Dumnezeu mi-a trimis următoarea vedenie. Iată, era un cor cu poame coapte.  
<sup>2</sup> El a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „Un cor cu poame coapte.” și Domnul mi-a zis: „A venit sfîrșitul poporului Meu Israel; nu-l mai pot ierta!”<sup>3</sup> În ziua aceea, cîntecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în tărîcere o mulțime de trupuri moarte.<sup>4</sup> Ascultă lucrul acesta, voi cari mîncă și pe cel lipsit, și prăpădiți pe cei nenorocii din țară!<sup>5</sup> Voi, cari ziceți: „Cînd va trece luna nouă, ca să vindem grîul, și Sabatul ca să deschidem grînarele, să micșorăm efa și să micșorăm siclul, și să strîmbăm cumpăna ca să înălțăm?”<sup>6</sup> Apoi vom cumpăra pe cei nevoiași și pe argint, și pe sărac pe o părăche de încălțăminte, și vom vinde codina în loc de grîu.”<sup>7</sup> Domnul a jurat pe slava lui Iacov: „Niciodată nu voi uita niciuna din faptele lor!”<sup>8</sup> Nu se va cutremura țara din pricina acestor micșorări, și nu se vor jeli toți locuitorii ei? Nu se va umfla toată țara ca

rîul, ridicîndu-se i pogorîndu-se iar ca rîul Egiptului? <sup>9</sup> În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face s asfin easc soarele la amiaz , i voi întuneca p mîntul ziua n meaza mare.

<sup>10</sup> V voi preface s rb torile în jale, i toate cînt rile în bociri pentru mor i, voi acoperi toate coapsele cu saci i voi face toate capetele ple uve; voi arunca ara într'o jale ca pentru un singur fiu, i sfîr itul ei va fi ca o zi amar .` <sup>11</sup> „Iat , vin zile, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi trimete foamete în ar , nu foamete de pîne, nici sete de ap , ci foame i sete dup auzirea cuvintelor Domnului. <sup>12</sup> Vor pribegi atunci dela o mare la alta, de la miaz -noapte la r s rit, vor umbla istovi i încoace i încolo, ca s caute Cuvîntul Domnului, i tot nu -l vor g si. <sup>13</sup> În ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase i fl c ii. <sup>14</sup> Ei, cari jur acum pe p catul Samariei, i zic: ‚Pe Dumnezeul t u cel viu, Dane!‘ i: ‚Pe drumul Beer- ebei!‘ Vor c dea, i nu se vor mai scula.`

## Chapter 9

<sup>1</sup> Am v zut pe Domnul stînd pe altar. i a zis: ‚Love te pragul de sus al por ii, ca s se cutremure u iorii, i sf rîm -i peste capetele lor ale tuturor. R m i a lor îns o voi pierde cu sabia, a a c niciunul din ei nu va putea s scape fugind, i niciunul din cei ce vor sc pa, nu va sc pa. <sup>2</sup> De ar p trunde chiar pîn în locuin a mor ilor, i de acolo îi va smulge mîna Mea; de s'ar sui chiar în ceruri, i de acolo îi voi pogorî. <sup>3</sup> De s'ar ascunde chiar pe vîrfu Carmelului, i acolo îi voi c uta i -i voi lua; de s'ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul m rii, i acolo voi porunci arpelui s -i mu te. <sup>4</sup> De ar merge în robie chiar înaintea vr jma ilor lor, i acolo voi porunci s biei s -i peard ; voi pune astfel ochii pe ei ca s le fac r u, nu bine. <sup>5</sup> Domnul, Dumnezeu o tirilor, atinge p mîntul, i se tope te, i to i locuitorii lui jlesc. Se înal ca rîul Nil, i se pogoar ca rîul Egiptului. <sup>6</sup> El i -a zidit c mara în ceruri, i -a întemeiat bolta deasupra p mîntului; cheam apele m rii, i le vars pe fa a p mîntului. Domnul este Numele Lui! <sup>7</sup> „Nu sînte i voi oare pentru Mine ca i copiii Etiopienilor, copii ai lui Israel? zice Domnul. N'am scos Eu pe Israel din ara Egiptului, ca i pe Filistenii din Caftor i pe Sirieni din Chir?` <sup>8</sup> „Iat , Domnul Dumnezeu are ochii pironi i peste împ r ia aceasta vinovat , ca s'o nimicesc de pe fa a p mîntului; totu nu voi nimici de tot casa lui Iacov, zice Domnul.` <sup>9</sup> „C ci iat , voi porunci, i voi vîntura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vîntur cu ciurul, f r s cad un singur bob la p mînt!

10 To i p c to ii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic: „Nu ne va ajunge nenorocirea,  
 i nu va veni peste noi.”<sup>11</sup> „În vremea aceea voi ridica din c derea lui cortul lui David, îi voi  
 drege sp rturile, îi voi ridica d rîm turile, i -l voi zidi iar cum era odinioar ,<sup>12</sup> ca s  
 st pîneasc r m i a Edomului i toate neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu,  
 zice Domnul, care va împlini aceste lucruri.<sup>13</sup> „Iat , vin zile, zice Domnul, cînd plugarul va  
 ajunge pe secer tor, i cel ce calc strugurii pe cel ce împr tie s mîn a, cînd mustul va  
 picura din mun i i va curge de pe toate dealurile.<sup>14</sup> Voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi  
 ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iar cet ile pustiite i le vor locui, vor s di vii i le  
 vor bea vinul, vor face gr dini i le vor mînca roadele.<sup>15</sup> Îi voi s di în ara lor, i nu vor  
 mai fi smul i din ara pe care le-am dat -o, zice Domnul, Dumnezeuul t u!

## Obadiah

### Chapter 1

1 Proorocia lu Obadia. A a vorbe te Domnul Dumnezeu despre Edom: -„Noi am auzit o  
 veste din partea Domnului, i un sol a fost trimis cu ea printre neamuri, zicînd: „Scula i-v ,  
 s mergem împotriva Edomului ca s ne r zboim cu el!”<sup>2</sup> „Iat , te voi face mic printre  
 neamuri, vei fi cel mai dispre uit.<sup>3</sup> C ci mîndria inimii tale te -a dus în r t cire, pe tine, care  
 locuie ti în cr p turile stîncilor, i domne ti în în l ime; de aceea, tu zici în tine însu i:  
 „Cine m va arunca la p mînt?”<sup>4</sup> Dar chiar dac ai locui tot atît de sus ca vulturul, chiar dac  
 i-ai a eza cuibul între stele, tot te voi arunca jos i de acolo, zice Domnul`.<sup>5</sup> Dac ar fi  
 intrat la tine ni te ho i, sau ni te tîlhari de noapte, -cum e ti de pustiit! -ar fi luat ei oare mai  
 mult decît ar fi putut? Dac ar fi venit ni te culeg tori de vie la tine, n'ar fi l sat ei niciun  
 strugure pe urm ?<sup>6</sup> Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s'au descoperit comorile!<sup>7</sup> To i cei  
 uni i cu tine te-au izgonit înapoi pîn la hotar, prietenii t i te-au în elat i te-au st pînit.  
 Cei ce mîncau din pînea ta i-au întins curse, pe cari nu le-ai b gat de seam !<sup>8</sup> „Oare, zice  
 Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei în elep i din Edom, i princeperea din muntele  
 lui Esau?<sup>9</sup> Vitejii t i, Temane, se vor sp imînta, pentruca to i cei din muntele lui Esau s  
 piar în m cel.<sup>10</sup> Din pricina silniciei f cute împotriva fratelui t u Iacov, vei fi acoperit de

ru ine, i vei fi nimicit cu des vîr ire pentru totdeauna. <sup>11</sup> C ci în ziua cînd st teai în fa a  
 lui, în ziua cînd str inii îi luau averea, cînd str inii intrau pe por ile lui, i aruncau sor ul  
 asupra Ierusalimului, i tu erai atunci ca unul din ei! <sup>12</sup> Nu trebuiai s te ui i mul mit la  
 ziua fratelui t u, în ziua nenorocirii lui, nu trebuiai s te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii  
 lor, i nu trebuiai s vorbe ti cu seme ie în ziua strîmtor rii! <sup>13</sup> Nici nu trebuiai s intri  
 pe por ile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuiai s te bucuri de nenorocirea lui  
 în ziua pr p dului lui, i nu trebuiai s pui mîna pe bog iile lui în ziua pr p dului lui!  
<sup>14</sup> Nu trebuiai s stai la r spîntii, ca s nimice ti pe fugarii lui, i nici nu trebuiai s dai în  
 mîna vr jma ului pe cei ce se passer din el în ziua necazului lui! <sup>15</sup> C ci ziua Domnului  
 este aproape pentru toate neamurile. Cum ai f cut, a a i se va face; faptele tale se vor întoarce  
 asupra capului t u. <sup>16</sup> C ci, dup cum a i b ut paharul mîniei, voi cei de pe muntele Meu  
 cel sfînt, tot a a, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el, i vor fi ca i  
 cînd n'ar fi fost niciodat .` <sup>17</sup> „Dar mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, i casa  
 lui Iacov î i va lua înapoi mo iile. <sup>18</sup> Casa lui Iacov va fi un foc, i casa lui Iosif, o flac r ;  
 dar casa lui Esau va fi miri tea, pe care o vor aprinde i o vor mistui; i nu va mai r mînea  
 niciunul din casa lui Esau, c ci Domnul a vorbit! <sup>19</sup> Cei dela miaz zi vor st pîni muntele lui  
 Esau, i cei din cîmpie ara Filistenilor; vor st pîni i inutul lui Efraim i al Samariei;  
 i Benjamin va st pîni Galaadul. <sup>20</sup> Dar prin ii de r zboi ai acestei o tiri a copiilor lui Israel,  
 vor st pîni ara Canani ilor pîn la Sarepta, i prin ii de r zboi ai Ierusalimului, cari sînt  
 la Sefarad, vor st pîni cet ile de miaz -zi. <sup>21</sup> Izb vitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca  
 s judece muntele lui Esau. Dar împ r ia va fi a Domnului.`

## Jonah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel: <sup>2</sup> „Scoal -te, du-te la Ninive,  
 cetatea cea mare, i strig împotriva ei. C ci r utatea ei s'a suit pîn la Mine!` <sup>3</sup> i Iona  
 s'a sculat s fug la Tars, departe de Fa a Domnului. S'a pogorît la Iafu, i a g sit acolo o  
 corabie care mergea la Tars. A pl tit pre ul c l toriei, i s'a suit în corabie ca s mearg

împreună cu cltorii la Tars, departe... de Fa a Domnului. <sup>4</sup> Dar Domnul a făcut să sufle  
 pe mare un vânt n praznic, și a stîrnit o mare furtună. Corabia ameninată să se sfîrșească.  
<sup>5</sup> Corbierii s'au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui, și au aruncat în mare uneltele din  
 corabie, ca să o facă mai ușoară. Iona s'a pogorît în fundul corbiei, s'a culcat și a adormit  
<sup>6</sup> dus. Cîrmaciul s'a apropiat de el, și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeu  
 tu! Poate că Dumnezeu va voi să se gîndească la noi, și nu vom pieri!” <sup>7</sup> și au zis unul  
 celălalt: „Veni și să tragem la soră, ca să aflăm pricina din care a venit peste noi nenorocirea  
 aceasta!” Au tras la soră, și soră a căzut pe Iona. <sup>8</sup> Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din pricina  
 care a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai, și de unde vii? Care țară este aceasta, și  
 din ce popor ești?” <sup>9</sup> El le-a răspuns: „Sînt Evreu, și mă tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor,  
 care a făcut marea și uscatul!” <sup>10</sup> Oamenii aceia au avut o mare teamă, și i-au zis: „Pentru  
 ce ai făcut lucrul acesta?” Cîci oamenii aceia credea că Iona se fugea de Fa a Domnului, pentru  
 că el spusese. <sup>11</sup> Ei i-au zis: „Ce să-ți facem, ca să se potolească marea față de noi?” Cîci  
 marea era din ce în ce mai înfuriată. <sup>12</sup> El le-a răspuns: „Luați-mă, și aruncați-mă în  
 mare, și marea se va liniști față de voi! Cîci din vina mea vine peste voi această  
 mare furtună!” <sup>13</sup> Oamenii aceia văduseră că să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru  
 că marea se întîrta tot mai mult împotriva lor. <sup>14</sup> Atunci au strigat către Domnul, și au zis:  
 „Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia, și nu ne împovăra cu sînge nevinovat!  
 Cîci, Tu, Doamne, faci ce vrei!” <sup>15</sup> Apoi au luat pe Iona, și l-au aruncat în mare. și furia mării  
 s'a potolit. <sup>16</sup> Pe oamenii aceia și-a apucat o mare frică de Domnul, și au adus Domnului o jertfă,  
 și l-au făcut jurușe. <sup>17</sup> Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat  
 în pîntecele peștii trei zile și trei nopți.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Iona s'a rugat Domnului, Dumnezeului său, din pîntecele peștii, <sup>2</sup> și a zis: „În strîmtorarea  
 mea, am chemat pe Domnul, și m'a ascultat; din mijlocul locuinței morților am strigat, și  
 mi-ai auzit glasul. <sup>3</sup> și totuși mă aruncasei în adînc, în inima mării, și rîurile de apă  
 mă înconjuraser; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine. <sup>4</sup> Ziceam: „Sînt lepdat



dinaintea ochilor T u! Dar iar voi vedea Templul T u cel sfânt`. <sup>5</sup> Apele m'au acoperit pîn aproape s -mi ia via a, adîncul m'a înv luit, papura s'a împletit în jurul capului meu.

<sup>6</sup> M'am pogorît pîn la temeliile mun ilor, z voarele p mîntului m încuiau pe vecie; dar Tu m'ai scos viu din groap , Doamne, Dumnezeul meu! <sup>7</sup> Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, i rug ciunea mea a ajuns pîn la Tine, în Templul T u ce sfînt.

<sup>8</sup> Ceice se lipesc de idoli de er i îndep rteaz îndurarea dela ei. <sup>9</sup> Eu îns Î i voi aduce jertfe cu un strig t de mul mire, voi împlini juruin ele pe cari le-am f cut. Mîntuirea vine dela Domnul.` <sup>10</sup> Domnul a vorbit pe telui, i pe tele a v rsat pe Iona pe p mînt.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oar lui Iona, astfel: <sup>2</sup> „Scoal -te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, i veste te acolo strigarea pe care i -o voi da!` <sup>3</sup> i Iona s'a sculat, i s'a dus la Ninive, dup Cuvîntul Domnului. i Ninive era o cetate foarte mare, cît o c l torie de trei zile. <sup>4</sup> Iona a început s p trund în ora , cale de o zi, strigînd i zicînd: „Înc patruzeci de zile, i Ninive va fi nimicit !` <sup>5</sup> Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post, i s'au îmbr cat cu saci, dela cei mai mari pîn la cei mai mici. <sup>6</sup> Lucrul a ajuns la urechea împ ratului din Ninive; el s -a sculat de pe scaunul lui de domnie, i -a scos mantia de pe el, s'a acoperit cu un sac, i a ezut în cenu . <sup>7</sup> i a trimes s se dea de tire în Ninive, din porunca împ ratului i mai marilor lui, urm toarele: „Oamenii i vitele, boii i oile, s nu guste nimic, s nu pasc , i nici s nu bea ap deloc! <sup>8</sup> Ci oamenii i vitele s se acopere cu saci, strige cu putere c tre Dumnezeu, i s se întoarc dela calea lor cea rea i dela faptele de asuprire, de cari le sînt pline mînil! <sup>9</sup> Cine tie dac nu Se va întoarce Dumnezeu i Se va c i, i dac nu- i va opri mînia Lui aprins , ca s nu pierim!` <sup>10</sup> Dumnezeu a v zut ce f ceau ei i c se întorceau dela calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S'a c it de r ul pe care se hot rîse s li -l fac , i nu l -a f cut.

### Chapter 4

<sup>1</sup> Lucrul acesta n'a pl cut deloc lui Iona, i s'a mîniat. <sup>2</sup> S'a rugat Domnului, i a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu cînd eram înc în ara mea? Tocmai lucrul acesta voiam s -l înl tur fugind la Tars. C ci tiam c e ti un Dumnezeu milos i plin de îndurare, îndelung r bd tor, i bogat în bun tate, i c Te c ie ti de r u! <sup>3</sup> Acum, Doamne, ia-mi via a, c ci vreau mai bine s mor decît s tr iesc!`` <sup>4</sup> Domnul a r spus: „Bine faci Tu de te mîinii?`` <sup>5</sup> i Iona a ie it din cetate, i s'a a ezat la r s rit de cetate. Acolo i -a f cut un umbrar, i a st tut supt el, pîn va vedea ce are s se întîmple cu cetatea. <sup>6</sup> Domnul Dumnezeu a f cut s creasc un curcubete, care s'a ridicat peste Iona, ca s fac umbr capului lui i s -l fac s -i treac mînia. Iona s'a bucurat foarte mult de curcubetele acesta. <sup>7</sup> Dar a doua zi, la r s ritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme, care a în epat curcubetele, i curcubetele s'a uscat. <sup>8</sup> Cînd a r rit soarele, Dumnezeu a f cut s sufle un vînt uscat dela r s rit, i soarele a b tut peste capul lui Iona, i Iona a le inat. Atunci a dorit s moar , i a zis: „Mai bine s mor decît s tr iesc!`` <sup>9</sup> Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mîinii din pricina curcubetelui?`` El a r spus: „Da, bine fac c m mîinii pîn la moarte!`` <sup>10</sup> Atunci i Domnul a zis: „, ie î i este mil de curcubetele acesta, care nu te -a costat nici o trud i pe care nu tu l-ai f cut s creasc , ci într'o noapte s'a n scut i într'o noapte a pierit. <sup>11</sup> i mie s nu-Mi fie mil de Ninive, cetatea cea mare, în care se afl mai mult de o sut dou zeci de mii de oameni, cari nu tiu s deosebeasc dreapta de stînga lor, afar de o mul ime... de vite!`

## Micah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvîntului Domnului, spus lui Mica, din More et, pe vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împ ra ii lui Iuda, proorocie asupra Samariei i Ierusalimului. <sup>2</sup> Asculta i, voi popoare toate! Ia aminte, p mîntule, i ce este pe el! Domnul Dumnezeu s fie martor împotriva voastr , Domnul care este în Templul Lui cel sfînt! <sup>3</sup> C ci iat c Domnul iese din locuin a Lui, Se pogoar , i umbl pe în l imile p mîntului! <sup>4</sup> Supt El se topesc mun ii, v ile crap , ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin rîpi. <sup>5</sup> i toate acestea din pricina nelegiurii lui

Iacov, din pricina p catelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui Iacov? Nu este oare Samaria? i care este p catul lui Iuda? Nu este oare Ierusalimul?...<sup>6</sup> De aceea, voi preface Samaria într'un morman de pietre pe câmp, într'un loc de s dit vie; îi voi pr v li pietrele în vale, i -i voi desgoli temeliile.<sup>7</sup> Toate chipurile ei cioplite vor fi sf rîmate, toate pl ile ei de curv vor fi arse în foc, i -i voi pustii to i idoli: c ci din pl i de curv i -a adunat, i în pl i de curv se vor preface...<sup>8</sup> Deaceea plîng, m bocesc, umblu descul i gol, strig ca acalul, i gem ca stru ul.<sup>9</sup> C ci rana ei este f r leac; se întinde pîn la Iuda, p trunde pîn la poarta poporului meu, pîn la Ierusalim.<sup>10</sup> Nu spune i lucrul acesta în Gat, i nu plînge i în Aco; t v li i-v în rîn la Bet-Leafra.<sup>11</sup> Treci, locuitoare din afir, cu ru inea descoperit ; locuitoarea din aanan nu îndr zne te s ias , jalea Bet-Hae elului, v ia gustul s v opri i în el.<sup>12</sup> C ci locuitoarea din Marot tremur pentru pierderea fericirii ei, fiindc s'a pogorît nenorocirea din partea Domnului pîn la poarta Ierusalimului.<sup>13</sup> Înham - i caii cei iu i la car, locuitoare din Lachis; tu ai fost cea dintîi pricin de p cat pentru fiica Sionului, c ci în tine s'au g sit neleguirile lui Israel.<sup>14</sup> Deaceea te vei desp r i de More et-Gat, casele din Aczib vor fi o am gire pentru împ ra ii lui Israel.<sup>15</sup> Î i voi aduce un nou st pîn, locuitoare din Mare a; slava lui Israel va merge la Adulam.<sup>16</sup> Rade- i, taie- i p rul, din pricina copiilor t i iubi i; l rge te- i ple uvia ca vulturul, c ci ei se duc în robie departe de tine!

## Chapter 2

<sup>1</sup> Vai de ceice cuget nelegiuirea i f uresc rele în a ternutul lor; cînd se crap de ziu o înf ptuiesc, dac le st în putere.<sup>2</sup> Dac poftesc ogoare, pun mîna pe ele, dac doresc case, le r pesc; asupresc pe om i casa lui, pe om i mo tenirea lui.<sup>3</sup> Deaceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , Eu am de gînd s aduc o nenorocire împotriva acestui leat de oameni, de care nu v ve i feri grumazii, i nu ve i mai umbla cu capul atît de sus, c ci vremile vor fi rele.<sup>4</sup> În ziua aceea, ve i ajunge de pomîn , ve i boci, i ve i zice: „S -a ispr vit! Sîntem pustii i cu des vîr ire! Partea de mo tenere a poporului meu trece în mîna altuia! Vai! cum mi -o ia!<sup>5</sup> Ogoarele noastre le împarte vr jma ului...!`` Deaceea nu vei avea pe nimeni care s întind

frînghia de m surat pentru sor ul t u, în adunarea Domnului.``<sup>6</sup> „Nu prooroci i!`` zic ei.  
 „S nu se prooroceasc asemenea lucruri. C ci altminteri oc rile nu mai înceteaz !`` -  
<sup>7</sup>  
 „Este Domnul atât de grabnic la mînie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra?`` „Da,  
 cuvintele Mele sînt prielnice celui ce umbl cu neprih nire!<sup>8</sup> De mult vreme poporul Meu  
 este socotit de Mine ca vr jma ; voi r pi i mantaua de pe hainele celor ce trec lini ti i i  
 n'au gust de r zboi.<sup>9</sup> Voi izgoni i din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, lua i pentru  
 totdeauna podoaba Mea dela copiii lor.<sup>10</sup> Scula i-v , i pleca i, c ci aici nu este odihn  
 pentru voi; c ci din pricina spurc ciunii, vor fi dureri, dureri puternice.<sup>11</sup> Da, dac ar veni un  
 om cu vînt i minciuni, i ar zice: „Î i voi prooroci despre vin, i despre b uturi tari!`` acela  
 ar fi un prooroc pentru poporul acesta!<sup>12</sup> „Te voi strînge în întregime, Iacove! Voi strînge  
 r m i a lui Israel, îi voi aduna ca pe ni te oi dintr'un staul, ca pe o turm în p unea  
 ei, a a c va fi o mare zarv de oameni.<sup>13</sup> Cel ce va face sp rtura se va sui înaintea lor; vor  
 face sp rtura, vor trece pe poart i vor ie i pe ea; împ ratul lor va merge înaintea lor, i  
 Domnul va fi în fruntea lor.``

### Chapter 3

<sup>1</sup>  
 Am zis: „Asculta i, c petenii ale lui Iacov, i mai mari ai casei lui Israel! Nu este datorია  
 voastr s cunoa te i dreptatea?<sup>2</sup> i totu voi urî i binele i iubi i r ul, le jupui i  
 pielea i carnea de pe oase!<sup>3</sup> Dup ce au mîncat carnea poporului Meu, dup ce -i jupoaie  
 pielea, i -i sf rîm oasele; îl fac buc i; ca ceea ce se fierbe într'o oal , ca i carnea  
 dintr'un cazan,<sup>4</sup> apoi strig c tre Domnul. Dar El nu le r spunde, ci Î i ascunde Fa a de ei  
 în vremea aceea, pentru c au f cut fapte rele.<sup>5</sup> „A a vorbe te Domnul despre proorocii cari  
 r t cesc pe poporul meu, cari, dac au de mu cat ceva cu din ii, vestesc pacea, iar dac  
 nu li se pune nimic în gur , vestesc r zboiul sfînt:<sup>6</sup> „Din pricina aceasta, va veni noaptea peste  
 voi... f r nici o vedenie! i întunerecul... f r nici o proorocie! Soarele va asfin i peste  
 ace ti prooroci, i ziua se va întuneca peste ei!<sup>7</sup> V z torii vor fi da i de ru ine, ghicitorii  
 vor ro i, to i î i vor acoperi barba; c ci Dumnezeu nu va r spunde.<sup>8</sup> Dar eu sînt plin de  
 putere, plin de Duhul Domnului, sînt plin de cuno tin a drept ii i de vlag , ca s fac

cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui, i lui Israel p catul lui.``<sup>9</sup> „Asculta i dar lucrul acesta,  
 c petenii ale casei lui Iacov, i mai mari ai casei lui Israel, voi, c rora v este scîrb de  
 dreptate, i cari suci i tot ce este drept; <sup>10</sup> Voi cari zidi i Sionul cu sînge, i Ierusalimul cu  
 nelegiuire! <sup>11</sup> C peteniile cet ii judec pentru daruri, preo ii lui înva pe popor pentru  
 plat , i proorocii lui proorocesc pe bani; i mai îndr znesc apoi s se bizuie pe Domnul i  
 zic: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire!`` <sup>12</sup> De aceea,  
 din pricina voastr , Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, i  
 muntele Templului o în l ime acoperit de p duri.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> În vremile de pe urm , muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte,  
 se va în l a deasupra dealurilor, i popoarele vor veni gr mad la el. <sup>2</sup> Neamurile se vor  
 duce cu gr mada la el, i vor zice: „Veni i, haidem s ne suim la muntele Domnului, la Casa  
 Dumnezeului lui Iacov, ca s ne înve e c ile Lui, i s umbl m pe c r rile Lui! C ci  
 din Sion va ie i Legea, i din Ierusalim Cuvîntul Domnului. <sup>3</sup> El va judeca între multe popoare,  
 va hot rî între neamuri puternice, dep rtate. Din s biile lor î i vor f uri fiare de plug, i  
 din sulii ele lor cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, i nu vor mai  
 înv a s fac r zboi; <sup>4</sup> ci fiecare va locui supt vi a lui i supt smochinul lui, i nimeni  
 nu -l va mai turbura. C ci gura Domnului o tirilor a vorbit. <sup>5</sup> Pe cînd toate popoarele umbl  
 fiecare în numele dumnezeului s u, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru,  
 totdeauna i în veci de veci!`` <sup>6</sup> „În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna pe cei chiopi, voi strînge  
 gr mad pe cei izgoni i, i pe aceia pe cari -i chinuisem. <sup>7</sup> Din cei chiopi voi face o  
 r m i , din cei ce erau risipi i, un neam puternic; i Domnul va împ r i peste ei,  
 pe muntele Sionului, de acum i pîn 'n veac! <sup>8</sup> Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului,  
 la tine va veni, i la tine va ajunge vechea st pînire, împ r ia fiicei Ierusalimului!``  
<sup>9</sup> „Pentruce strigi tu îns acum a a de tare? N'ai împ rat? Nu mai ai sfetnic, de te apuc durerea  
 ca pe o femeie la na tere? <sup>10</sup> Sufere, fiica Sionului, i gemi ca o femeie la na tere! C c acum  
 vei ie i din cetate i vei locui în cîmp, i te vei duce pîn la Babilon! Acolo vei fi izb vit ,  
 acolo te va r scump ra Domnul din mîna vr jma ilor t i. <sup>11</sup> C ci acum multe neamuri  
 s'au strîns împotriva ta, i zic: „S fie pîng rit , ca s ne vad ochii împlinindu-ni-se

12  
 dorin a fa de Sion!` Dar ei nu cunosc gîndurile Domnului, nu -I în eleg planurile, nu  
 13  
 tiu c i -a strîns ca pe ni te snopi în arie. Scoal -te, fiica Sionului, i treer ! C ci î i  
 fac un corn de fer i o copit de aram , ca s sf rîmi multe popoare, i s închini Domnului  
 prada lor, s închini Domnului întregului p mînt averile lor!

## Chapter 5

1  
 Acum, strînge- i rîndurile în cetate, ceata Sionului, c ci sîntem împresura i! Judec torul  
 2  
 lui Israel este lovit cu nuiaua pe obraz! i tu, Betleeme Efrata, m car c e ti prea mic între  
 cet ile de c petenie ale lui Iuda, totu din tine Îmi va ie i Cel ce va st pîni peste Israel,  
 3  
 i a c rui obîr ie se suie pîn în vremuri str vechi, pîn în zilele vecinicii. De aceea îi  
 va l sa, pîn la vremea cînd va na te cea care are s nasc , i r m i a fra ilor S i  
 4  
 se va întoarce la copiii lui Israel. El se va înf i a, i va cîrmui cu puterea Domnului, i  
 cu m re ia Numelui Domnului, Dumnezeului S u: vor locui lini ti i, c ci El va fi prosl vit  
 5  
 pîn la marginile p mîntului. El va fi pacea noastr ! Cînd va veni Asirianul în ara noastr ,  
 i va p trunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui apte p stori i opt c petenii  
 6  
 ale poporului. Ei vor pustii ara Asiriei cu sabia, i ara lui Nimrod cu sabia scoas din  
 teac . Ne va izb vi astfel de Asirian, cînd va veni în ara nostr , i va p trunde în inutul  
 7  
 nostru. R m i a lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca o rou care vine dela  
 Domnul, ca ploaia m runt pe iarb care nu se bizuie pe nimeni, i nu atîrn de copiii  
 8  
 oamenilor. R m i a lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu  
 între fiarele p durii, ca un pui de leu între turmele de oi: care, cînd trece, calc în picioare i  
 9  
 sfî ie, i nimeni nu poate sc pa pe altul. i se va ridica mîna peste protivnicii t i, i to i  
 10  
 vr jma ii t i vor fi nimici i! „În ziua aceea, zice Domnul, î i voi nimici cu des vîr ire  
 11  
 caii din mijlocul t u, i- i voi sf rîma car le; voi nimici cu des vîr ire cet ile din  
 12  
 ara ta, i- i voi surpa toate cet uile. Voi nimici cu des vîr ire descîntecele din  
 13  
 mijlocul t u, i nu vei mai avea vr jitori; voi nimici cu des vîr ire idolii t i i stîlpii  
 14  
 t i idole ti din mijlocul t u, i nu te vei mai închina la lucrarea mînilor tale; voi nimici cu

des vîr ire din mijlocul t u Astarteele tale, i- i voi d rîma idolii. <sup>15</sup> Îmi voi r zbuna cu  
mînie, cu urgie, pe neamurile, cari n'au vrut s'asculte.``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Asculta i dar ce zice Domnul; „Scoal -te, judec -te înaintea mun ilor, i dealurile  
s - i aud glasul!... <sup>2</sup> Asculta i, mun i, pricina Domnului, i lua i aminte, temelii tari  
ale p mîntului! C ci Domnul are o judecat cu poporul S u, i vrea s Se judece cu Israel.  
<sup>3</sup> - „Poporul Meu, ce i-am f cut i cu ce te-am ostenit? R spunde-Mi! <sup>4</sup> C ci te-am scos  
din ara Egiptului, te-am izb vit din casa robiei, i am trimes înaintea ta pe Moise, Aaron i  
<sup>5</sup> Maria! Poporul Meu, adu- i aminte ce pl nuia Balac împ ratul Moabului, i ce i -a r spus  
Balaam, fiul lui Beor, i ce s'a întîmplat din Sitim pîn la Ghilgal, ca s cuno ti binefacerile  
Domnului!`` <sup>6</sup> „Cu ce voi întîmpina pe Domnul, i cu ce m voi pleca înaintea Dumnezeului  
Celui Prea Înalt? Îl voi întîmpina oare cu arderi de tot, cu vi ei de un an? <sup>7</sup> Dar prime te Domnul  
oare mii de berbeci, sau zeci de mii de rîuri de untdelemn? S dau eu pentru f r delegile mele  
pe întîiul meu n scut, rodul trupului meu pentru p catul sufletului meu?`` - <sup>8</sup> „i s'a ar tat,  
omule, ce este bine, i ce alta cere Domnul dela tine, decît s faci deptate, s iube ti mila, i  
s umbli smerit cu Dumezeul t u?`` <sup>9</sup> Glasul Domnului strig cet ii, i omul în elept  
se teme de Numele T u. Asculta i pedeapsa i pe Celce o trimete! <sup>10</sup> Mai sînt în casa celui  
r u comori nelegiuite, i blestemata ef mic? <sup>11</sup> Pot socoti Eu curat pe celce are o cump n  
nedreapt i greut i strîmbe în sac? <sup>12</sup> Pentruc boga ii lui sînt plini de sîlnicie, locuitorii  
lui spun minciuni, i limba lor este numai în el torie în gura lor, <sup>13</sup> de aceea, i Eu te voi  
lovi cu suferin a, te voi pustii pentru p catele tale. <sup>14</sup> Vei mînca i tot nu te vei s tura, ci  
foamea va r mînea în tine; ce vei lua dinaintea vr jma ului nu vei sc pa, c ci ce vei sc pa,  
voi da prad s biei. <sup>15</sup> Ve i s m na, dar nu vei secera, vei stoarce m sline dar nu te vei  
unge cu untdelemnul lor, vei face must, dar nu vei bea vin! <sup>16</sup> C ci ei p zesc toate orînduirile  
lui Omri, i lucreaz tocmai cum a lucrat casa lui Ahab, i umbl dup sfaturile lor, de aceea  
te voi face de pomin , î i voi face locuitorii de batjocur , i ve i purta ocara poporului Meu.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Vai de mine! C ci parc sînt la strîngerea poamelor, i la strîngerea bobi elor dup  
 culesul strugurilor: nu mai este niciun strugure de mîncare, nici cea dintîi smochin , dorit de  
 sufletul meu! <sup>2</sup> S'a dus omul de bine din ar , i nu mai este niciun om cinstit printre oameni;  
 to i stau la pînd ca s verse sînge, fiecare întinde o curs fratelui s u. <sup>3</sup> Mînile lor sînt  
 îndreptate s fac r u: cîrmuitorul cere daruri, judec torul cere plat , cel mare î i arat  
 pe fa ce dore te cu l comie, i astfel merg mîn 'n mîn . <sup>4</sup> Cel mai bun dintre ei este  
 ca un m r cine, cel mai cinstit este mai r u decît un tufi de spini. Ziua vestit de to i  
 proorocii T i, pedeapsa Ta se apropie! Atunci va fi uluiala lor. <sup>5</sup> Nu crede pe un prieten, nu te  
 încrede în ruda cea mai de aproape; p ze te- i u a gurii de cea care î i st în bra e!  
<sup>6</sup> C ci fiul batjocore te pe tat l, fata se scoal împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei  
 sale; vr jma ii omului sînt cei din casa lui! - <sup>7</sup> Eu îns voi privi spre Domnul, îmi voi pune  
 n dejdea în Dumnezeu mîntuirii mele, Dumnezeuul meu m va asculta. <sup>8</sup> Nu te bucura de mine,  
 vr jma , c ci chiar dac am c zut, m voi scula iar , chiar dac stau în întunerec,  
 totu Domnul este Lumina mea! <sup>9</sup> Voi suferi mînia Domnului, c ci am p c tuit împotriva  
 Lui, -pîn ce El îmi va ap ra pricina i-mi va face dreptate; El m va scoate la lumin , i  
<sup>10</sup> voi privi dreptatea Lui. Cînd va vedea vr jma a mea lucrul acesta, va fi acoperit de ru ine,  
 ea, care-mi zicea: „Unde este Domnul, Dumnezeuul t u?” Ochii mei î i vor vedea dorin a  
 împlinit fa de ea. Atunci ea va fi c leat în picioare ca noroiul de pe uli . <sup>11</sup> În ziua,  
 cînd î i vor zidi iar zidurile, în ziua aceea i se vor l rgi hotarele. <sup>12</sup> În ziua aceea, vor  
 veni la tine, din Asiria pîn în Egipt, din Egipt pîn la rîul, dela o mare la alta, i dela un munte  
 la altul. <sup>13</sup> Dar mai întîi ara va fi pustiit din pricina locuitorilor ei, în urma faptelor lor rele.  
<sup>14</sup> Pa te- i poporul cu toiagul T u, pa te turma mo tenirii Tale, care locuie te singur în  
 p durea din mijlocul Carmelului; ca s pasc pe Basan i în Galaad, ca în zilele de alt  
 dat .` - <sup>15</sup> „Î i voi ar ta lucruri minunate, -zice Domnul, ca în ziua cînd ai ie it din ara  
 Egiptului.` - <sup>16</sup> Neamurile vor vedea lucrul acesta, i se vor ru ina, cu toat puterea lor; vor  
 pune mîna la gur , i î i vor astupa urechile. <sup>17</sup> Voi linge pulberea, ca arpele; vor ie i  
 tremurînd ca tîrîtoarele p mîntului, afar din cet uile lor, vor veni pline de fric înaintea  
 Domnului, Dumnezeului nostru, i se vor teme de Tine. <sup>18</sup> Care Dumnezeu este ca Tine, care



ier i nelegiuirea, i treci cu vedera p catele r m i ei mo tenirii Tale? El nu- i ine  
 mînia pe vecie, ci Îi place îndurarea! <sup>19</sup> El va avea iar mil de noi, va c lca în picioare  
 nelegiurile noastre, i vei arunca în fundul m rii toate p catele lor. <sup>20</sup> Vei da cu credincio ie  
 lui Iacov, i vei inea cu îndurare fa de Avraam, ce ai jurat p rin ilor no tri în zilele  
 de odinioar .`

## Nahum

### Chapter 1

<sup>1</sup> Proorocie despre Ninive. Cartea Proorociei lui Naum, din Elco . <sup>2</sup> Domnul este un Dumnezeu  
 gelos i r z bun tor; Domnul Se r z bun i este plin de mînie; Domnul Se r z bun pe  
 protivnicii Lui, i ine mînie pe vr jma ii Lui. <sup>3</sup> Domnul este îndelung r bd tor, dar de o  
 mare t rie; i nu las nepedepsit pe cel r u. Domnul umbl în furtun i în vârtej, i norii  
 sînt praful picioarelor Lui. <sup>4</sup> El mustr marea i o usuc , face s sece toate rîurile; Basanul  
 i Carmelul tînjesc, i floarea Libanului se vesteje te. <sup>5</sup> Se clatin mun ii înaintea Lui, i  
 dealurile se topesc; se cutremur p mîntul înaintea Lui, lumea i to i locuitorii ei. <sup>6</sup> Cine  
 poate sta înaintea urgiei Lui? i cine poate inea piept mîniei Lui aprinse? Urgia Lui se vars  
 ca focul, i se pr bu esc stîncile înaintea Lui. <sup>7</sup> Domnul este bun, El este un loc de sc pare  
 în ziua necazului; i cunoa te pe cei ce se încred în El. <sup>8</sup> Dar cu ni te valuri ce se vars peste  
 mal, va nimici cetatea Ninive, i va urm ri pe vr jma ii Lui pîn în întunec. <sup>9</sup> Ce planuri  
 face i voi împotriva Domnului? El le z d rnice te! Nenorocirea nu va veni de dou ori.  
<sup>10</sup> C ci vor fi ca ni te m nunchiuri de spini încîlci i, i tocmai cînd vor fi be i de vinul  
 lor, vor fi mistui i de foc, ca o miri te de tot uscat . <sup>11</sup> Din tine, Ninive, a ie it cel ce urzea  
 rele împotriva Domnului, celce f cea planuri r ut cioase. <sup>12</sup> A a vorbe te Domnul: „Oricît  
 de mul i i puternici vor fi, to i vor fi secera i i vor pieri. Chiar dac te-am întristat,  
 Ierusalime, nu te voi mai întrista... <sup>13</sup> Ci îi voi sf rîma jugul acum de pe tine, i- i voi rupe  
 leg turile...` <sup>14</sup> Iat ce a poruncit îns Domnul împotriva ta, Asur: „Nu vei mai avea urma i  
 cari s - i poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului t u chipurile cioplite sau turnate; î i

voi preg ti mormântul, c ci te-ai aflat prea u or.``<sup>15</sup> Iat pe mun i picioarele solului care veste te pacea! Pr znuie te- i s rb torile, Iudo, împline te- i juruin ele! C ci cel r u nu va mai trece prin mijlocul t u, este nimicuit cu des vîr ire...

## Chapter 2

<sup>1</sup> Nimicatorul porne te împotriva ta, Ninive; p ze te cet uia! Ia seama la drum! Înt re te- i coapsele! Adun - i toat puterea!...<sup>2</sup> C ci Domnul a eaz iar slava lui Iacov i o face iar ca slava de odinioar a lui Israel, pentru c i-au j fuit j fuitorii i le-au stricat butucii de vie...<sup>3</sup> Scuturile vitejilor s i sînt ro i, r zboinicii sînt îmbr ca i cu purpur ; fulger car le de focul o elului în ziua sorocit preg tirii de lupt , i sulii ele se învîrtesc.<sup>4</sup> Duruiesc car le pe ulii e, se n pustesc unele peste altele în pie e; parc sînt ni te f clii la vedere, i alearg ca fulgerele...<sup>5</sup> El, împ ratul Ninivei, cheam pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; alearg spre ziduri, i se g tesc de ap rare...<sup>6</sup> Por ile dela rîuri sînt deschise, i palatul se pr bu e te!...<sup>7</sup> S'a ispr vit cu ea: este desgolit , este luat ; slujnicele ei se vait ca ni te turturele, i se bat în piept.<sup>8</sup> Ninive era odinioar ca un iaz plin. de ap ... Dar iat -i c fug!... „Sta i! Sta i! Opri i-v !... Dar nici unul nu se întoarce...``<sup>9</sup> J fui i argintul! J fui i aurul! Acolo sînt comori nesfîr ite, tot felul de bog ii de lucruri scumpe!<sup>10</sup> Este j fuit , pustiit , i stoars de tot! Inima îi e mîhnit , îi tremur genunchii, toate coapsele suf r, i toate fe ele au îng lbenit.<sup>11</sup> Unde este acum culcu ul acela de lei, p unaa aceea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica i puiul de leu, f r s -i turbure nimeni?<sup>12</sup> Leul sfî ia cît îi trebuia pentru puii s i, zugruma pentru leoaicele sale; î i umplea vizuinele de prad , i culcu urile cu ce r pise.<sup>13</sup> „Iat c am necaz pe tine, zice Domnul o tirilor; în fum î i voi preface car le de r zboi, sabia va mistui pe puii t i de lei, î i voi nimici prada din ar ; i nu se va mai auzi glasul solilor t i.

## Chapter 3

<sup>1</sup> Vai de cetatea vrs toare de sânge, plin de minciun , plin de sîlnicie, i care nu  
 înceteaz s se dedea la rpire!... <sup>2</sup> Auzi i pocnetul biciului, uruitul roilor, tropitul cailor,  
 i durduitul carelor! <sup>3</sup> Se arunc n valnici c l re ii, scînteiaz sabia, fulger suli a...  
 O mulime de rni i!... Grmezi de trupuri moarte!... Mor i fr num r!... Cei vii se  
 împiedic de cei mori!... <sup>4</sup> Din pricina multelor curvii ale curvei, plin de farmec, fermec toare  
 iscusit , care vindea neamurile prin curviile ei i popoarele prin vrjitoriile ei. - <sup>5</sup> Iat , am  
 necaz pe tine, zice Domnul o tirilor i i voi ridica poalele peste cap, ca s - i vad neamurile  
 goliciunea, i împriile, ruinea. <sup>6</sup> Voi asvîrli cu murdrii peste tine, te voi înjosi, i te  
 voi face de ocar . <sup>7</sup> Toi cei ce te vor vedea vor fugi de tine, i vor zice: „Ninive este nimicit !  
 Cine o va plînge? Unde s - i caut mîngîietori? <sup>8</sup> E ti tu mai bun decît No-Amon, cetatea  
 care edea între rîuri, înconjurat de ape, avînd ca zid de ap rare marea, ca ziduri marea?  
<sup>9</sup> Etiopia i Egiptenii fr num r erau t ria ei, Put i Libienii erau ajutoarele ei. <sup>10</sup> i  
 totu a trebuit s plece i ea în surghiun, s'a dus în robie; i pruncii ei au fost zdrobi i în  
 toate colurile uli elor; au aruncat sorul asupra fruntau ilor ei, i tot mai marii ei au fost  
 arunca i în lanuri. <sup>11</sup> i tu te vei îmbrta, te vei ascunde; i tu vei c uta un loc de ad post  
 împotriva vrjmaului! <sup>12</sup> Toate cet uile tale sînt ni te smochini cu cele dintîi roade; cînd  
 îi scuturi, smochinele cad în gura cui vrea s le mînche. <sup>13</sup> Iat , poporul t u este ca femeile  
 în mijlocul t u; porile rii tale se deschid înaintea vrjma ilor t i; focul i i mistuie  
 zvoarele! <sup>14</sup> Scoate- i ap pentru împresurare! Drege- i înt riturele! Calc p mîntul,  
 fr mînt lutul, i g te te cuptorul de c rmid ! <sup>15</sup> Acolo te va mânca focul, te va nimici  
 sabia cu desvîritre, te va mistui ca ni te l custe, c ci te-ai înmulit ca forfcarul, te-ai  
 îngr m dit ca l custe! <sup>16</sup> Negustorii t i sînt mai muli de cît stelele cerului, s'au  
 îngr m dit ca puii de l cust cari i i întind aripile i sboar . <sup>17</sup> Voivozii t i sînt ca  
 l custe, mai marii t i ca o ceat de l custe, cari t b r sc în dumber vi pe rcoarea  
 zilei: cînd r sare soarele, sboar , i nu se mai cunoa te locul unde erau. <sup>18</sup> În timp ce p storii  
 t i dorm, împ rate al Asiriei, i vi eii t i se odihnesc, poporul t u este risipit pe mun i,  
<sup>19</sup> i nimeni nu -l mai strînge. Rana ta nu se alin prin nimic, rana ta este fr leac! Toi  
 ceice vor auzi de tine vor bate din palme, c ci cine este acela, pe care s nu -l fi atins r utatea  
 ta

## Habakkuk

### Chapter 1

<sup>1</sup> Proorocia descoperit proorocului Habacuc. <sup>2</sup> Pîn cînd voi striga c tre Tine, Doamne,  
 f r s'Ascul i? Pîn cînd m voi tîngui ie, f r s dai ajutor? <sup>3</sup> Pentru ce m la i  
 s v d neleguirea, i Te ui i la nedreptate? Asuprirea i sîlnicia se fac supt ochii mei, se  
 nasc certuri, i se sîrnete gîlceav . <sup>4</sup> Deaceea legea este f r putere, i dreptatea nu se  
 vede, c ci cel r u biruie te pe cel neprih nit, de aceea se fac judec i nedrepte. -  
<sup>5</sup> Arunca i-v ochii printre neamuri, i privi i, uimi i-v , i îngrozi i-v ! C ci în  
 zilele voastre voi face o lucrare, pe care n'a i crede -o dac v'ar povesti -o cineva! <sup>6</sup> Iat , voi  
 ridica pe Haldei, popor turbat i iute, care str bate întinderi mari de ri, ca s pun mîna  
 pe locuin e cari nu sînt ale lui. <sup>7</sup> El este grozav i înfrico at; numai din el însu îi iese dreptul  
 i m rirea lui. <sup>8</sup> Caii lui sînt mai iu i decît leoparzii, mai sprinteni decît lupii de sear , i  
 c l re ii lui înainteaz în galop de departe, sboar ca vulturul care se repede asupra pr zii.  
<sup>9</sup> Tot poporul acesta vine numai ca s j fuiasc ; privirile lui lacome caut înainte, i strînge  
 prin i de r zboi ca nisipul. <sup>10</sup> Î i bate joc de împ ra i, i voivozii sînt o nimica pentru el,  
 rîde de toate înt riturele, c ci gr m de te p mînt, i le ia. <sup>11</sup> Apoi aprinderea i se  
 îndoie te, întrece m sura i se face vinovat, c ci puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui!  
<sup>12</sup> Doamne, nu e ti Tu din vecinicie, Dumnezeul meu, Sfîntul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu  
 ai ridicat pe poporul acesta ca s - i împline ti judec ile Tale; Tu, Sîнца mea, l-ai ridicat  
 ca s dai prin el pedepsele Tale! <sup>13</sup> Ochii T i sînt a a de cura i c nu pot s vad r ul,  
 i nu po i s prive ti neleguirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mi ei, i s taci, cînd cel  
 r u m nînc pe cel mai neprih nit decît el? <sup>14</sup> Vei face Tu omului ca pe tilor m rii, ca  
 tîrîtoarei, care n'are st pîn? <sup>15</sup> El îi scoate pe to i cu undi a, îi trage în mreaja sa, îi strînge în  
 n vodul s u. Deaceea se bucur i se vesele te. <sup>16</sup> De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce  
 t mîie n vodului s u; c ci lor le datore te partea lui cea gras i bucatele lui gustoase!  
<sup>17</sup> Pentru aceasta î i va goli el într'una mreaja, i va înjunghia f r mil pe neamuri?

## Chapter 2

<sup>1</sup> M'am dus la locul meu de straj , i stam pe turn ca s veghez i s v d ce are s -mi  
 spun Domnul, i ce-mi va r spunde la plîngerea mea. <sup>2</sup> Domnul mi -a r spus, i a zis:  
 „Scrie proorocia, i sap -o pe table, ca s se poat citi u or! <sup>3</sup> C ci este o proorocie, a  
 c rei vreme este hot rît , se apropie de împlinire, i nu va min i; dac z bove te,  
 a teapt -o, c ci va veni i se va împlini negre it. <sup>4</sup> Iat , i s'a îngîmfat sufletul, nu este  
 f r prihan în el; dar cel neprih nit va tr i prin credin a lui. <sup>5</sup> Ca i cel beat i seme ,  
 cel mîndru nu st lini tit; ci î i l rge te gura ca locuin a mor ilor, este nes ios ca  
 moartea a a c pe toate neamurile vrea s le strîng la el, i toate popoarele le trage la el.  
<sup>6</sup> Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de rîs i de pomîn ? Se va zice: „Vai de cel ce adun  
 ce nu este al lui! Pîn cînd se va împov ra cu datorii? <sup>7</sup> Nu se vor ridica deodat ceice te-au  
 împrumutat? Nu se vor trezi asupra t i, i vei ajunge prada lor? <sup>8</sup> Fiindc ai j fuit multe  
 neamuri, toat r m i a popoarelor te va j fui, din pricina v rs rii sîngelui oamenilor,  
 din pricina sîlniciilor f cute în ar i împotriva cet ii tuturor locuitorilor ei.`` <sup>9</sup> Vai de  
 cel ce strînge cî tiguri nelegiuite pentru casa lui, ca s - i a eze apoi cuibul într'un loc înalt,  
 i s scape din mîna nenorocirii! <sup>10</sup> Ru inea casei tale i-ai croit, nimicind o mul ime de  
 popoare, i împotriva ta însu i ai p c tuit. <sup>11</sup> C ci piatra din mijlocul zidului strig , i  
 lemnul care leag grinda îi r spunde. <sup>12</sup> Vai de cel ce zide te o cetate cu sînge, care întemeiaz  
 o cetate cu neleguire! <sup>13</sup> Iat , cînd Domnul o tirilor a hot rît lucrul acesta, popoarele se  
 ostenesc pentru foc, i neamurile se trudes degeaba. <sup>14</sup> C ci p mîntul va fi plin de cuno tin a  
 salvei Domnului, ca fundul m rii de apele cari -l acop r. <sup>15</sup> Vai de cel ce d aproapelui s u  
 s bea, vai de tine care îi torni b utur spumoas i -l ame e ti, ca s -i vezi goliciunea!  
<sup>16</sup> Te vei s tura de ru ine în loc de slav ; bea i tu, i desvele te-te! Î i va veni i ie  
 rîndul s iei paharul din dreapta Domnului, i va veni ru inea peste slava ta. <sup>17</sup> C ci sîlniciile  
 f cute împotriva Libanului vor c dea asupra ta, i pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru  
 v rsarea sîngelui oamenilor, i sîlniciile f cute în ar , împotriva cet ii i împoriva  
 tuturor locuitorilor ei. <sup>18</sup> La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care -l ciople te lucr torul? La  
 ce ar putea folosi un chip turnat, care înva pe oameni minciuni, pentru ca lucr torul care l -a

19 Vai de  
 f cut s - i pun încrederea în el, pe când el f ure te numai ni te idoli mu i?  
 celce zice lemnului: „Scoal -te``, i unei pietre mute: „Treze te-te``! Poate ea s dea  
 înv tur ? Iat c este împodobit cu aur i argint, dar în ea nu este un duh care s'o  
 20  
 însufle easc . Domnul îns este în Templul Lui cel sfânt. Tot p mîntul s tac înaintea  
 Lui!

### Chapter 3

1 Rug ciunea proorocului Habacuc. (De cîntat în felul cîntecelor de jale). 2 Cînd am auzit,  
 Doamne, ce ai vestit, m'am îngrozit. Însufle e te- i lucrarea în cursul anilor, Doamne! F -Te  
 cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mînia Ta, adu- i aminte de îndur rile Tale! 3 Dumnezeu vine  
 din Teman, i Cel Sfînt vine din muntele Paran... -(Oprire.) -M re ia Lui acopere cerurile, i  
 slava Lui umple p mîntul. 4 Str lucirea Lui este ca lumina soarelui, din mîna Lui pornesc raze,  
 i acolo este ascuns t ria Lui. 5 Înaintea Lui merge ciuma, i molima calc pe urmele lui.  
 6 Se opre te, i m soar p mîntul cu ochiul; prive te, i face pe neamuri s tremure;  
 mun ii cei vecinici se sf rîm , dealurile cele vechi se pleac ; El umbl pe c r ri vecinice.  
 7 V d corturile Etiopiei, pline de groaz , i se cutremur colibele din ara Madianului. 8 S'a  
 mîniat oare Domnul pe rîuri? Împotriva rîurilor se aprinde mînia Ta, sau împotriva m rii se vars  
 urgia Ta, de ai înc lecat pe caii T i, i Te-ai suit în carul T u de biruin ? 9 Arcul T u  
 este desvelit; blestemele sînt s ge ile Cuvîntului T u... -(Oprire.) -Tu despici p mîntul ca s  
 10 dai drumul rîurilor. La vederea Ta, se cutremur mun ii; se n pustesc rîuri de ap ; adîncul  
 11 î i ridic glasul, i î i înal valurile în sus. Soarele i luna se opresc în locuin a lor,  
 de lumina s ge ilor Tale cari pornesc, de str lucirea sulii ei Tale care luce te. 12 Tu cutreieri  
 p mîntul în urgia ta, zdrobe ti neamurile în mînia Ta. 13 Ie i ca s izb ve ti pe poporul  
 T u, s izb ve ti pe unsul T u; sf rîmi acoperi ul casei celui r u, o nimice ti din  
 14 temelii pîn în vîrf. -(Oprire.) - Str pungi cu s ge ile Tale capul c peteniilor lui, cari se  
 n pustesc peste mine ca furtuna, s m pun pe fug , sco înd strig te de bucurie, ca i  
 cum ar fi i mîncat pe cel nenorocit în culcu . 15 Cu caii T i mergi pe mare, pe spuma apelor  
 16 mari. Cînd am auzit... lucrul acesta, mi s'a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioar  
 buzele, îmi intr putrezirea în oase, i-mi tremur genunchii. C ci a putea oare a tepta în

t cere ziua necazului, ziua cînd asupritorul va merge împotriva poporului? <sup>17</sup> Cîci chiar dac smochinul nu va înflori, vi a nu va da niciun rod, rodul m slinului va lipsi, i cîmpiile nu vor da hran , oile vor pieri din staule, i nu vor mai fi boi în grajduri, <sup>18</sup> eu tot m voi bucura în Domnul, m voi bucura în Dumnezeu! <sup>19</sup> Domnul Dumnezeu este t ria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, i m face s merg pe în l imile mele. -C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde

## Zephaniah

### Chapter 1

<sup>1</sup> Cuvîntul Domnului, care fost spus lui efanias, fiul lui Cui, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împ ratul lui Iuda. <sup>2</sup> „Voi nimici totul de pe fa a p mîntului, zice Domnul.`` <sup>3</sup> „Voi nimici oamenii i vitele, p s rile cerului i pe tii m rii, pietrele de poticnire, i pe cei r i împreun cu ele; voi nimici cu des vîr ire pe oameni de pe fa a p mîntului, zice Domnul.`` <sup>4</sup> „Îmi voi întinde mîna împotriva lui Iuda, i împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu des vîr ire din locul acesta r m i ele lui Baal, numele slujitorilor s i i preo ii împreun cu ei, <sup>5</sup> pe ceice se închin pe acoperi uri înaintea o tirii cerurilor, pe cei ce se închin jurînd pe Domnul, dar cari jur i pe împ ratul lor Malcam, <sup>6</sup> pe cei ce s'au ab tut dela Domnul, i pe cei ce nu caut pe Domnul, nici nu întreab de El.`` <sup>7</sup> „T cere înaintea Domnului Dumnezeu! C ci ziua Domnului este aproape, c ci Domnul a preg tit jertfa, i -a sfin it oaspe ii. <sup>8</sup> În ziua jertfei Domnului voi pedepsi pe voivozii i fiii împ ratului, i pe to i cei ce poart haine str ine. <sup>9</sup> În ziua aceea, voi pedepsi i pe to i cei ce sar peste prag, pe cei ce umplu de silnicie i de în el ciune casa st pînului lor. <sup>10</sup> În ziua aceea, zice Domnul, se vor auzi strig te de jale la poarta pe tilor, urlete în cealalt mahala a cet ii, i un mare pr p d de dealuri. <sup>11</sup> V ita i-v locuitori din Macte . C ci to i cei ce fac nego sînt nimici i, to i cei înc rca i cu argint sînt nimici i cu des vîr ire. <sup>12</sup> În vremea aceea, voi scormoni Ierusalimul cu felinare, i voi pedepsi pe to i oamenii cari se bizuiesc pe drojdiile lor, i zic în inima lor:

13 „Domnul nu va face nici bine nici rău! Averile lor vor fi de jaf, și casele lor vor fi pustiite; vor zidi case și nu le vor locui, vor sădi vii, și nu vor bea vin din ele.”  
 14 Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în graba mare! Da, este aproape ziua cea amară a Domnului, și viteazul își cu amar.  
 15 Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întunec și negură, o zi de nori și de întunecime,  
 16 o zi în care va răsună trâmbița și strigătele de război împotriva cetăților înalte și  
 17 turnurilor înalte. Atunci voi pune pe oameni la strămoșoare, și vor bălăci și ca niște orbi, pentru că au pierdut împotriva Domnului; de aceea le voi vrsa sângele ca praful, și carnea ca gunoiul!  
 18 Nici argintul, nici aurul lor nu vor putea să-și izbăvească, în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, și ei va nimici deodată pe toți locuitorii ei.

## Chapter 2

1 Veni și-ți înfruntă în fața ta, și cerceta și-ți, neamurile răzătoare, până nu se împlinească  
 2 hotărârea-ca pleava trece vremea-până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu  
 3 vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, cari  
 4 împliniți și poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați  
 5 în ziua mâniei Domnului.” „Căci Gaza va fi pierdută, Ascalonul va fi pustiit, poporul din  
 6 Asdod va fi izgonit ziua năvălirii, și Ecronul va fi smuls din rădăcini. Vai de locuitorii  
 7 de pe malurile mării, vai de neamul Cheretilor! Așa vorbește Domnul împotriva ta, Canaan, țara  
 8 Filistenilor: „Te voi nimici și nu vei mai avea locuitori! Malurile mării vor ajunge izlazuri  
 9 de pierdut, locuințe pentru păsări, și țărle de oi. Malurile acestea vor fi pentru  
 10 război și ele casei lui Iuda; acolo vor păta; se vor odihni seara în casele Ascalonului; și  
 11 Domnul, Dumnezeul lor, nu-și va uita, și va aduce înapoi pe prinții lor de război.” „Am auzit  
 12 ocările Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, când defăimați pe poporul Meu, și se ridicau  
 13 cu trufie împotriva hotarelor lor. De aceea, pe viața Mea, zice Domnul oțetelor, Dumnezeul  
 14 lui Israel, că Moabul va fi ca Sodoma, și copiii lui Amon ca Gomora: un loc acoperit cu  
 15 război, o groapă de sare, un pustiu vecinic; războiul împotriva poporului Meu își va juca,  
 16 războiul împotriva neamului Meu își va stăpâni. Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria lor,



11  
 pentru că au batjocorit și au fost semeși cu poporul Domnului oțirilor. Domnul va fi  
 grozav împotriva lor, căci va nimici pe toți dumnezeii pământului; și fiecare se va închina  
 înaintea Lui în țara lui, în toate ostroavele neamurilor.`` 12  
 „Chiar și voi, Etiopienilor, veți fi  
 strpunși cu sabia Mea. 13  
 El Își va întinde mâna și spre miazănoapte, va nimici Asiria, și  
 va preface Ninive într-o pustietate, într'un pământ fără apă ca pustia. 14  
 În mijlocul cetății  
 se vor culca turme de vite de tot felul; pelicanul și ariciul vor rămânea noaptea pe coperișurile  
 stâlpilor ei. La ferestre se vor auzi ipetele lor, pustiirea va fi în prag, căci căptușala de cedru  
 15  
 va fi scoasă. Iată dar cetatea aceea veselă, care stătea plină de încredere, și zicea în  
 inima ei: „Eu și niciuna afară de mine!“ Vai! Cum s'a prefăcut în pustiu și în culcuș de fiare!  
 Toți cei ce trec pe lângă ea fluieră și arată cu mâna!``

### Chapter 3

1  
 „Vai de cetatea îndrăgănită și spurcată, vai de cetatea plină de asuprire! 2  
 Ea n'ascultă  
 de nici un glas, nu ține seama de mustrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeu  
 și u. 3  
 Căpeteniile ei în mijlocul ei sânt niște lei cari răcnesc; judecătorii ei sânt niște lupi  
 de seară cari nu mai lasă nici un os până dimineața. 4  
 Proorocii ei sânt uratici și  
 în el tori; preoții ei pângăresc lucrurile sfinte, calcă Legea. 5  
 Domnul este fără prihan  
 în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire; în fiecare dimineață El Își scoate la lumină  
 judecățile, fără să înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit nu ține de rușine! 6  
 Am  
 nimicit neamuri, le-am dărâmat turnurile, le-am pustiit ulițele și nu mai trece nimeni pe ele!  
 Cetățile lor sânt pustiite, nu mai au nici un om în ele, și nimeni nu mai locuiește în ele!  
 7  
 Ziceam: „Dacă ai voi măcar să țineți seama de Mine, și să țineți seama de mustrare! Nu și-ar fi  
 nimicit locuința, și n'ar veni peste tine toate pedepsele cu cari te-am amenințat.“ Dar ei s'au  
 8  
 grăbit să și strice toate faptele. „De aceea a teptă și numai, zice Domnul, până în ziua  
 când Mă voi scula la praznă: căci am hotărât să strâng neamurile, să adun împărățiile,  
 ca să-Mă vărsurgă peste ele, toată aprinderea mîniei Mele; căci toată țara va fi mistuită  
 9  
 de focul geloziei Mele.`` „Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să știe Numele  
 10  
 Domnului, ca să-I slujească într'un gând. Dincolo de râurile Etiopiei, Îmi vor aduce daruri de  
 11  
 mîncare închinătorii mei, obteia Mea cea risipită. În ziua aceea, nu vei mai avea nevoie să  
 rogi-te de toate faptele tale prin cari ai păcătuit împotriva Mea; căci atunci voi scoate din

mijlocul t u pe cei trufa i, i nu te vei mai îngîmfa pe muntele Meu cel sfînt! <sup>12</sup> Voi l sa în

mijlocul t u un popor smerit i mic, care se va încrede în Numele Domnului. <sup>13</sup> R m i ele  
lui Israel nu vor mai s vîr i nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, i nici în gura lor nu se va  
mai g si o limb în el toare. Ci vor pa te, i se vor odihni, i nimeni nu -i va tulbura.

<sup>14</sup> Strig de bucurie, fiica Sionului! Strig de veselie, Israele! Bucur -te i salt de veselie

din toat inima ta, fiica Ierusalimului! <sup>15</sup> Domnul a ab tut dela tine pedepsele tale, a îndep rtat  
pe vr jma ul t u; Domnul, Împ ratul lui Israel, este în mijlocul t u; nu trebuie s te mai

temi de nicio nenorocire! <sup>16</sup> În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane,

s nu- i sl beasc mînile! <sup>17</sup> Domnul Dumnezeu t u este în mijlocul t u, ca un viteaz care  
poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va t cea în dragostea Lui, i nu va mai putea

de veselie pentru tine. <sup>18</sup> „Voi strînge pe cei întrista i, cari sînt departe de adunarea sfînt , pe

cei ie i i dîn sînul t u, asupra c rora acum apas ocară. <sup>19</sup> Iat , în vremea aceea, voi lucra  
împotriva tuturor asupritorilor t i; voi izb vi pe cei chiopi i voi strînge pe cei ce au fost  
izgoni i, i îi voi face o pricin de laud i de slav în toate rile unde sînt de ocar

acum. <sup>20</sup> În vremea aceea, v voi aduce înapoi; în vremea aceea, v voi strînge; c ci v voi  
face o pricin de slav i de laud între toate popoarele p mîntului, cînd voi aduce înapoi  
pe prin ii vo tri de r zboi supt ochii vo tri, zice Domnul.``

## Haggai

### Chapter 1

<sup>1</sup> În anul al doilea al împ ratului Dariu, în ziua înfîi a lunii a asea, Cuvîntul Domnului a  
vorbit prin proorocul Hagai c tre Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, i c tre

Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, astfel: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Poporul acesta

zice: „N'a venit înc vremea pentru zidirea din nou a Casei Domnului!`` <sup>3</sup> De aceea Cuvîntul

Domnului le -a vorbit prin proorocul Hagai astfel: <sup>4</sup> „Dar pentru voi a venit oare vremea s locui i

în case c ptu ite cu tavan, cînd Casa aceasta este d rîmat ?`` <sup>5</sup> A a vorbe te acum Domnul

o tirilor: „Uita i- v cu b gare de seam la c ile voastre! <sup>6</sup> S m na i mult, i strînge i

pu in, mînca i, i tot nu v s tura i, be i, i tot nu v potoli i setea, v îmbr ca i,

i tot nu v este cald; i cine cî tig o simbrie, o pune într'o pung spart !<sup>7</sup> A a vorbe te

Domnul o tirilor: ,Uita i-v cu b gare de seam la c ile voastre!<sup>8</sup> Sui i-v pe munte, aduce i lemne, i zidi i Casa! Eu M voi bucura de lucrul acesta, i voi fi prosl vit, zice

Domnul.<sup>9</sup> ,V a tepta i la mult, i iat c a i avut pu in; l-a i adus acas , dar Eu l-am suflat. Pentruce? zice Domnul o tirilor. Din pricina Casei Mele, care st d rîmat , pe

cînd fiecare din voi alearg pentru casa lui.<sup>10</sup> De aceea cerurile nu v'au dat roua, i p mîntul nu i -a dat roadele.<sup>11</sup> Am chemat seceta peste ar , peste mun i, peste grîu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce p mîntul, peste oameni i peste vite, i peste tot lucrul mînilor voastre.<sup>12</sup> Zorobabel, fiul lui ealtiel, Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i toat r m i a poporului, au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor, i cuvintele proorocului Hagai, fiindc Domnul, Dumnezeul lor, îl trimesese. i poporul s'a temut de Domnul.

<sup>13</sup> Hagai, trimesul Domnului, a zis poporului, dup porunca Domnului: ,Eu sînt cu voi, zice Domnul.<sup>14</sup> Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, i duhul lui Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i duhul întregei r m i e a poporului. A a c ei au venit..., i s'au pus pe lucru în Casa Domnului o tirilor, Dumnezeul lor,<sup>15</sup> în ziua a dou zeci i patra a lunii a asea, în anul al doilea al împ ratului Dariu.

## Chapter 2

<sup>1</sup> În a dou zeci i una zi a lunii a aptea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel:<sup>2</sup> ,Vorbe te lui Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i r m i ei poporului, i spune-le:<sup>3</sup> ,Cine a mai r mas între voi din ceice au v zut Casa aceasta în slava ei dintîi? i cum o vede i acum? A a cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii vo tri?<sup>4</sup> Acum fii tare, Zorobabel! zice Domnul. Fii tare i tu, Iosua, fiul lui Io adac, marele preot! Fii tare i tu, tot poporul din ar , zice Domnul, i lucra i! C ci Eu sînt cu voi, zice Domnul o tirilor.<sup>5</sup> Eu r mîn credincios leg mîntului pe care l-am f cut cu voi, cînd a i ie it din Egipt, i Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu v teme i!<sup>6</sup> C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: ,Înc pu in vreme, i voi cl tina înc odat cerurile i p mîntul, marea i ucatul;<sup>7</sup> voi cl tina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor

veni, și voi umplea de slavă Casa aceasta, zice Domnul o tirilor.``<sup>8</sup> „Al Meu este argintul,  
 și al Meu este aurul, zice Domnul o tirilor.``<sup>9</sup> „Slava acestei Case din urmă va fi mai mare  
 decât a celei dintâi, zice Domnul o tirilor; și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul o tirilor.``  
<sup>10</sup> În a douăzeci și patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al lui Darius, cuvântul Domnului a  
 vorbit prin prorocul Hagai, astfel:<sup>11</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Pune preoților  
 următoarea întrebare asupra Legii:<sup>12</sup> „Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfântă,  
 și atinge cu haina lui pâine, bucate ferte, vin, untdelemn, sau o mâncare oarecare, lucrurile acestea  
 vor fi sfântă? Preoții au răspuns: „Nu!``<sup>13</sup> Și Hagai a zis: „Dacă se atinge cineva, spurcat  
 prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele spurcate oare?`` Preoții au răspuns:  
 „Vor fi spurcate.``<sup>14</sup> Atunci Hagai, luând iar cuvântul, a zis: „Tot așa este și poporul acesta,  
 tot așa este și neamul acesta înaintea Mea, zice Domnul, așa sunt toate lucrurile mâinilor lor:  
 ce-Mi aduc ei acolo ca jertfă, este spurcat!``<sup>15</sup> Uita-i-vă dar, cu băgare de seamă, la cele  
 ce s-au întâmplat până în ziua de azi, până s-a pus piatră pe piatră la Templul Domnului!  
<sup>16</sup> Atunci, când veneau la o grămadă de douăzeci de mii suri, nu erau în ea decât zece; când  
 veneau la teasc și scoată cincizeci de mii suri, nu erau în el decât douăzeci!``<sup>17</sup> V-am lovit cu  
 rugină în grâu și cu tuciune, și cu grindină; am lovit tot lucrul mâinilor voastre. și cu toate  
 acestea..., tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.``<sup>18</sup> „Uita-i-vă cu băgare de seamă, la  
 cele ce s-au petrecut până în ziua de azi, până în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua  
 când a fost întemeiat Templul Domnului, uita-i-vă cu băgare de seamă la ele.``<sup>19</sup> Mai era  
 și mînă în grînare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul, și nici mslinul, n-au mai adus  
 nimic. Dar din ziua aceasta, Îmi voi da binecuvîntarea Mea.``<sup>20</sup> Cuvântul Domnului a vorbit a doua  
 oară lui Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, astfel:<sup>21</sup> „Vorbe te lui Zorobabel, dregătorul  
 lui Iuda, și spune: „Voi clăti cerurile și pământul; voi răsturna scaunul de domnie al  
 împăraților, voi nimici puterea împăraților neamurilor, voi răsturna și carlele de  
 război și pe cei ce se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trîntiți la pământ, și unul va  
 peri ucis de sabia altuia.``<sup>23</sup> În ziua aceea, zice Domnul o tirilor, pe tine, Zorobabele, fiul lui  
 ealtiel, robul Meu, -zice Domnul, -te voi lua și te voi pstra ca pe o pecete; căci Eu te-am  
 ales, zice Domnul o tirilor.``

## Zechariah

### Chapter 1

<sup>1</sup> În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, astfel: <sup>2</sup> „Domnul S'a mâniat foarte tare pe p rin ii vo tri.

<sup>3</sup> Spune-le dar: A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Întoarce i-v la Mine, zice Domnul o tirilor: i M voi întoarce i Eu la voi, zice Domnul o tirilor... <sup>4</sup> Nu fi i ca p rin ii vo tri, c rora le vorbeau proorcii de mai înainte, zicînd: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Întoarce i-v dela c ile voastre cele rele, dela faptele voastre cele rele!... Dar n'au ascultat i n'au lut aminte la Mine, zice Domnul.`` <sup>5</sup> „Unde sînt acum p rin ii vo tri? i puteau proorcii s tr iasc vecinic? <sup>6</sup> Totu cuvintele Mele i poruncile pe cari le d dusem slujitorilor Mei proorcii, ca s le vesteasc , n'au atins ele pe p rin ii vo tri? i atunci ei s'au întors, i au zis: „Domnul o tirilor ne -a f cut cum hot rîse s ne fac , dup c ile i faptele noastre!`` <sup>7</sup> În a dou zeci i patra zi a lunii a unsprezecea, care este luna ebat, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, astfel: <sup>8</sup> M'am uitat noaptea, i iat c un om era c lare pe un cal ro , i st tea între mir i într'un umbrar; în urma lui erau ni te cai ro i, murgi i albi. <sup>9</sup> Am întrebat: „Ce înseamn caii ace tia, domnul meu?`` i îngerul care vorbea cu mine mi -a zis: „Î i voi ar ta ce înseamn caii ace tia!`` <sup>10</sup> Omul care st tea între mir i a luat cuvîntul i a zis: „Ace tia sînt aceia pe cari i -a trimes Domnul s cutreiere p mîntul!`` <sup>11</sup> i ei au vorbit Îngerului Domnului, care st tea între mir i, i au zis: „Am cutreierat p mîntul, i iat c tot p mîntul este în pace i lini tit!`` <sup>12</sup> Atunci Îngerul Domnului a luat cuvîntul, i a zis: „Doamne al o tirilor, pîn cînd nu vei avea mil de Ierusalim i de cet ile lui Iuda, pe cari Te-ai mâniat în ace ti apte zeci de ani?`` <sup>13</sup> Domnul a r spus cu vorbe bune, cu vorbe de mîngîiere, îngerului care vorbea cu mine. <sup>14</sup> i îngerul, care vorbea cu mine, mi -a zis: „Strig , i zi: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Sînt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim i pentru Sion, i sînt plin de o mare mînie împotriva neamurilor îngîmfate; c ci M mîniasem numai pu in, dar ele au ajutat spre nenorocire. <sup>16</sup> Deaceea a a vorbe te Domnul: ...M întorc cu îndurarea c tre Ierusalim; Casa Mea va fi zidit iar în el, i funia de m surat se va întinde

17  
asupra Ierusalimului.... Strig din nou, i zi: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Cet ile  
Mele vor avea iar bel ug de bun t i, Domnul va mîngîia iar Sionul, va alege  
18  
iar Ierusalimul.`` Am ridicat ochii i m'am uitat, i iat c erau patru coarne! 19 Am  
întrebat îngerul, care vorbea cu mine: „Ce înseamn coarnele acestea?`` i el mi -a zis: „Acestea  
20  
sînt coarnele, cari au risipit pe Iuda, pe Israel i Ierusalimul.`` Domnul mi -a ar tat patru  
21  
fierari. Eu am întrebat: „Ce vor s fac ace tia?`` i el a zis: „Ace tia vin s sperie  
coarnele cari au risipit pe Iuda, de n'a mai putut ridica nimeni capul; ferarii ace tia au venit s  
sperie, i s taie coarnele neamurilor cari au ridicat cornul împotriva rii lui Iuda, ca s -i  
risipeasc locuitorii.``

## Chapter 2

1  
Am ridicat ochii i m'am uitat, i iat c era un om care inea în mîn o funie de  
2  
m surat. L'am întrebat: „Unde te duci?`` i el mi -a zis: „M duc s m sor Ierusalimul, ca  
3  
s v d ce l ime i ce lungime are.`` i îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, i un  
4  
alt înger i -a ie it înainte. El i -a zis: „Alearg de vorbe te tîn rului acestuia, i spune -i:  
...Ierusalimul va fi o cetate deschis , din pricina mul imii oamenilor i vitelor cari vor fi în  
5  
mijlocul lui; Eu Însumi-zice Domnul-voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, i voi fi slava  
6  
lui în mijlocul lui!... ..Fugi i, fugi i din ara dela miaz noapte! zice Domnul. C ci v'am  
7  
împr tiat în cele patru vînturi ale cerurilor, zice Domnul.... Scap , Sioane, tu care locuie ti  
8  
la fiica Babilonului! C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: „Dup slav m'a trimes El la  
9  
neamurile cari v'au j fuit; c ci celce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui. Iat ,  
Îmi ridic mîna împotriva lor, -zice Domnul- i ele vor fi prada celorce le erau supu i, ca s  
10  
ti i c Domnul o tirilor m'a trimes. Strig de veselie i bucur -te, fiica Sionului!  
11  
C ci iat , Eu vin, i voi locui în mijlocul t u, zice Domnul.`` „Multe neamuri se vor alipi  
de Domnul, în ziua aceea, i vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul t u, i vei ti c  
12  
Domnul o tirilor m'a trimes la tine. Domnul va lua în st pînire pe Iuda, ca partea Lui de  
13  
mo tenere în p mîntul sfînt, i va alege iar Ierusalimul. Orice f ptur s tac  
înaintea Domnului, c ci El S'a i sculat din loca ul Lui cel sfînt!``

### Chapter 3

<sup>1</sup> El (îngerul) mi -a ar tat pe marele preot Iosua, stînd în picioare înaintea Îngerului Domnului, i pe Satana stînd la dreapta lui, ca s -l pîrasc . <sup>2</sup> Domnul a zis Satanei: „Domnul s te mustre, Satano! Domnul s te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un t ciune scos din foc?” <sup>3</sup> Dar Iosua era îmbr cat cu haine murdare, i totu st tea în picioare înaintea Îngerului. <sup>4</sup> Iar Îngerul, luînd cuvîntul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Desbr ca i -l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iat c îndep rtez dela tine nelegiuirea, i te îmbrac cu haine de s rb toare!” <sup>5</sup> Eu am zis: „S i se pun pe cap o mitr curat !” i i-au pus o mitr curat pe cap, i l-au îmbr cat în haine, în timp ce Îngerul Domnului st tea acolo. <sup>6</sup> Îngerul Domnului a f cut lui Iosua urm toarea m rturisire: <sup>7</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Dac vei umbla pe c ile Mele i dac vei p zi poruncile Mele, vei judeca i Casa Mea i vei priveghea asupra cur ilor Mele, i te voi l sa s intri împreun cu ceice <sup>8</sup> sînt aici. Ascult dar, Iosua, mare preot, tu i tovar ii t i de slujb , cari stau înaintea ta-c ci ace tia sînt ni te oameni cari vor sluji ca semne. -Iat , voi aduce pe Robul Meu, <sup>9</sup> Odrasla. C ci iat c numai spre piatra aceasta pe care am pus -o înaintea lui Iosua, sînt îndrepta i apte ochi; iat , Eu Însumi voi s pa ce trebuie s pat pe ea, zice Domnul o tirilor; i într'o singur zi, voi înl tura nelegiuirea rii acesteia. <sup>10</sup> În ziua aceea, -zice Domnul o tirilor, -v ve i pofti unii pe al ii supt vi i supt smochin.”...

### Chapter 4

<sup>1</sup> Îngerul, care vorbea cu mine, s'a întors i m'a trezit ca pe un om, pe care -l treze ti din somnul lui. <sup>2</sup> El m'a întrebat: „Ce vezi?” Eu am r spus: „M'am uitat i iat c este un sfe nic cu totul de aur, i deaspura lui un vas cu untdelemn i pe el apte candel, cu apte evi pentru candel, cari sînt în vârful sfenicului. <sup>3</sup> i lîng el sînt doi m slini, unul la dreapta vasului, i altul la stînga lui. <sup>4</sup> i, luînd iar cuvîntul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamn lucrurile acestea, domnul meu?” <sup>5</sup> Îngerul, care vorbea cu mine, mi -a r spus: „Nu tii ce înseamn aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.” <sup>6</sup> Atunci el a luat din nou cuvîntul, i mi -a zis: „Acesta este cuvîntul Domnului c tre Zorobabel, i sun

astfel: ...Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin t rîe, ci prin Duhul Meu, -zice

Domnul o tirilor! - <sup>7</sup> Cine e ti tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într'un loc es. El va pune piatra cea mai însemnat în vârful Templului, în mijlocul strig telor de:

„Îndurare, îndurare cu ea!” <sup>8</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: <sup>9</sup> „Mîinile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, i tot mîinile lui o vor ispr vi; i ve i ti dac Domnul o tirilor

m'a trimes la voi. <sup>10</sup> C ci cine dispre uie te ziua începuturilor slabe? Ace ti apte vor privi cu bucurie cump na în mîna lui Zorobabel. Ace ti apte sînt ochii Domnului, cari cutreier

tot p mîntul.” <sup>11</sup> Eu am luat cuvîntul, i i-am zis: „Ce însemeaz ace ti doi m slini, la

dreapta sfe nicului i la stînga lui?” <sup>12</sup> Am luat a doua oar cuvîntul, i i-am zis: „Ce înseamn cele dou ramuri de m slin, cari sînt lîng cele dou evi de aur, prin cari curge

uleiul auriu din el?” <sup>13</sup> El mi -a r spus: „Nu tii ce înseamn ?” Eu am zis: „Nu, domnul

meu.” <sup>14</sup> i el a zis: „Ace tia sînt cei doi un i, cari stau înaintea Domnului întregului p mînt.”

## Chapter 5

<sup>1</sup> Am ridicat din nou ochii, i m'am uitat, i iat c era un sul de carte, care sbura. <sup>2</sup> El m'a întrebat: „Ce vezi?” Eu am r spus: „V d un sul de carte sburînd; are o lungime de dou zeci

de co i, i o l ime de zece co i” <sup>3</sup> i el mi -a zis: „Acesta este blestemul care este peste toat ara; c ci, dup cum este scris pe el, orice ho , i oricine jur strîmb va fi nimicît

cu des vîr ire de aici. <sup>4</sup> Îl trimet-zice Domnul o tirilor, -ca s între în casa ho ului i a celui ce jur strîmb în Numele Meu, ca s r mîn în casa aceea, i s'o mistuie împreun

cu lemnele i pietrele ei.” <sup>5</sup> Îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, i mi -a zis: „Ridic ochii,

i prive te ce iese de acolo.” <sup>6</sup> Eu am r spus: „Ce este aceasta?” i el a zis: „Iese efa.” i

a ad ugat: „Aceasta este neleguirea lor în toat ara.” <sup>7</sup> i iat c se ridica un talant de

plumb, i în mijlocul efei, edea o femeie. <sup>8</sup> El a zis: „Aceasta este neleguirea!” i i -a dat

brînci în ef , i a aruncat bucata de plumb peste gura efei. <sup>9</sup> Am ridicat ochii i m'am uitat, i iat c s'au ar tat dou femei. În aripile lor sufla vîntul: ele aveau aripi ca ale cocostîrcului.

<sup>10</sup> Au ridicat efa între p mînt i cer. Atunci am întrebat pe îngerul, care vorbea cu mine: „Unde



duc ele efa?`<sup>11</sup> El mi -a r spus: „Se duc s -i zideasc o cas în ara inear, ca s fie  
a ezat acolo i s r mân pe locul ei.`

## Chapter 6

<sup>1</sup> Am ridicat din nou ochii i m'am uitat, i iat c patru car ie eau dintre doi mun i;  
i mun ii erau de aram .<sup>2</sup> La carul dintîi erau ni te cai ro i, la al doilea car cai negri,<sup>3</sup> la  
al treilea car cai albi, i la al patrulea car cai b l a i i ro i.<sup>4</sup> Am luat cuvîntul, i am zis  
îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamn ace tia, domnul meu?`<sup>5</sup> Îngerul mi -a r spus:  
„Ace tia sînt cele patru vînturi ale cerurilor, cari ies din locul în care st teau înainte Domnului  
întregului p mînt.`<sup>6</sup> Caii cei negri, înh ma i la unul din car , s'au îndreptat spre ara dela  
miaz -noapte, i cei albi au mers dup ei; cei b l a i s'au îndreptat spre ara de miaz -zi.  
<sup>7</sup> Cei ro i au ie it i ei i au cerut s mearg s cutreiere p mîntul. Îngerul le -a zis:  
„Duce i-v de cutreiera i p mîntul!` i au cutreierat p mîntul.<sup>8</sup> El m'a chemat, i mi  
-a zis: „Iat c cei ce se îndreapt spre ara de miaz -noapte fac s se mai potoleasc  
mînia Mea în ara dela miaz -noapte.`<sup>9</sup> Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel:<sup>10</sup> „S  
prime ti daruri dela prin ii de r zboi din Babilon: Heldai, Tobia, i Iedaia, - i anume s  
te duci tu însu i în ziua aceea în casa lui Iosia, fiul lui efanias, unde s'au dus ei cînd au venit din  
Babilon.<sup>11</sup> S iei dela ei argint i aur, i s faci din el o cunun , i s'o pui pe capul lui  
Iosua, fiul lui Io adac, marele preot.<sup>12</sup> i s -i spui: „A a vorbe te Domnul o tirilor:  
„Iat c un om, al c rui nume este Odrasla, va odr sli din locul lui, i va zidi Templul  
Domnului.<sup>13</sup> Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoab împ r teasc , va edea  
i va st pîni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, i o des vîr it  
unire va domni între ei amîndoi.`<sup>14</sup> Cununa va fi pentru Helem, Tobia i Iedaia, i pentru Hen,  
fiul lui efanias, ca o aducere aminte în Templul Domnului.<sup>15</sup> Ceice sînt departe vor veni i vor  
lucra la Templul Domnului; i ve i ti astfel c Domnul o tirilor m'a trimes la voi. Lucrul  
acesta se va întîmpla, dac ve i asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.`

## Chapter 7

<sup>1</sup> În anul al patrulea al împ ratului Dariu, Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia, în ziua a  
 patra a lunii a noua, care este luna lui Chisleu. <sup>2</sup> Cei din Betel trimiseser pe are er i pe  
 Reghem-Melec cu oamenii s i, s se roage Domnului, <sup>3</sup> i s întrebe pe preo ii din Casa  
 Domnului o tirilor i pe prooroci: „Trebuie s plîng i în luna a cincea i s m înfrînez,  
 cum am f cut afî ia ani?`` <sup>4</sup> Atunci Cuvântul Domnului o tirilor mi -a vorbit astfel: <sup>5</sup> „Spune  
 la tot poporul rii i preo ilor: ...Cînd a i postit i a i plîns în luna a cincea i a aptea,  
 în ace ti aptezeci de ani, oare pentru Mine a i postit voi? <sup>6</sup> i cînd mînca i i be i, nu  
 sînte i voi ceice mînca i i be i? <sup>7</sup> Nu cunoa te i cuvintele, pe cari le -a vestit Domnul  
 prin proorocii de mai înainte, cînd Ierusalimul era înc locuit i lini tit împreun cu cet ile  
 lui de primprejur, i cînd i partea de miaz -zi i cîmpia erau locuite?``... <sup>8</sup> Cuvântul Domnului  
 a vorbit lui Zaharia astfel: <sup>9</sup> „A a a vorbit Domnul o tirilor: ...Face i cu adev rat dreptate,  
 i purta i-v cu bun tate i îndurare unul fa de altul. <sup>10</sup> Nu asupra i pe v duv i  
 pe orfan, nici pe str in i pe s rac, i niciunul s nu gîndeasc r u în inima lui împotriva  
 fratelui s u.``... <sup>11</sup> Dar ei n'au vrut s ia aminte, ci au întors spatele, i i-au astupat urechile  
 ca s n'aud . <sup>12</sup> i-au f cut inima ca diamantul de tare, ca s n'asculte Legea, nici cuvintele  
 pe cari li le spunea Domnul o tirilor, prin Duhul S u, prin proorocii de mai înainte. Din pricina  
 aceasta Domnul o tirilor S'a aprins de o mare mînie. <sup>13</sup> Cînd chema El, ei n'au vrut s'asculte: „De  
 aceea nici Eu n'am vrut s'ascult, cînd au chemat ei, zice Domnul o tirilor.`` <sup>14</sup> „Ci i-am  
 împr tiat printre toate neamurile pe cari nu le cuno teau; ara a fost pustiit în urma lor,  
 a a c nimeni nu mai venea i nu mai pleca din ea; i dintr -o ar pl cut cum era, au  
 f cut o pustie!``

## Chapter 8

<sup>1</sup> Cuvântul Domnului o tirilor a vorbit astfel: <sup>2</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Am o  
 mare rîvn pentru Sion, i sînt st pînit de o rîvn plin de mînie pentru el.``... <sup>3</sup> A a  
 vorbe te Domnul: „M întorc iar în Sion, i vreau s locuiesc în mijlocul Ierusalimului.  
 Ierusalimul se va chema: ...Cetatea cea credincioas ,... i muntele Domnului o tirilor se va  
 chema: ...Muntele cel sfînt.``... <sup>4</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „Iar , vor edea pe  
 uli ele Ierusalimului b trîni i femei în vîrst , fiecare cu toiagul în mîn , din pricina marelui

lor număr de zile. <sup>5</sup> Uli ele cetii vor fi pline de bie și fete, cari se vor juca pe ulie.``

<sup>6</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „Dacă lucrul acesta va prea de mirat în ochii mei și ei poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei? zice Domnul o tirilor.``

<sup>7</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara delat și rit

i din țara delat asfințitul soarelui. <sup>8</sup> Îi voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusalimului;

ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor cu adevăr și dreptate. <sup>9</sup> A a vorbe te

Domnul o tirilor: „Între și-vă mâinile, ceice auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor,

cari au vorbit în ziua când s'a pus temelial Casei Domnului o tirilor, când s'a început să se zidească

Templul! <sup>10</sup> Căci înainte de aceste zile, nu era răsplătit nici pentru lucrul omului nici pentru vite. Cei ce intrau și ieșeau n'aveau nici ei pace, din pricina vrăjmașului, și Eu desbinam pe

toți oamenii unii împotriva altora. <sup>11</sup> Acum nu voi mai face rămi ei poporului acestuia

ca în trecut, zice Domnul o tirilor. <sup>12</sup> „Căci smânturile vor merge bine, și aș și va da rodul,

pământul și va da roadele, și cerurile și vor trimete rouă; și toate aceste lucruri le voi da

în stăpânirea rămi ei poporului acestuia. <sup>13</sup> După cum aș fost un blestem între neamuri,

casa lui Iuda și casa lui Israel, tot astfel vă voi mântui, și veți fi o binecuvântare. Nu vă

temeți, căci între și-vă mâinile!`` <sup>14</sup> Căci a a vorbe te Domnul o tirilor: „După cum am

căutat să vă fac rău când Mă mâniau prinții voștri, zice Domnul o tirilor, și nu M'am

călit de lucrul acesta, <sup>15</sup> tot așa acum Mă întorc în aceste zile și hotărăsc să fac bine

Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți! <sup>16</sup> Iată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună

aproapelui său adevărul; judecați în porțile voastre după adevăr și în vederea

păcii; <sup>17</sup> niciunul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său, și nici să nu

iubi și jură mântul străim! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc, zice Domnul.`` <sup>18</sup> Cuvântul

Domnului o tirilor mi s'a vorbit astfel: <sup>19</sup> „A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Postul din luna

a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a șaptea și postul din luna a zecea se vor preface

pentru casa lui Iuda în zile de veselie și de bucurie, în sărbători de voie bună. Dar iubiți

adevărul și pacea!``... <sup>20</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „Vor mai veni iar popoare

și locuitori dintr'un mare număr de cetăți. <sup>21</sup> Locuitorii unei cetăți vor merge la cealaltă,

și vor zice: ...Haidem să ne rugăm Domnului și să căutăm pe Domnul o tirilor! Vrem

să mergem și noi!... <sup>22</sup> și multe popoare și multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul

o tirilor la Ierusalim, și să se roage Domnului.`` <sup>23</sup> A a vorbe te Domnul o tirilor: „În

zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un Iudeu de poala hainei, i  
-i vor zice: ...Vrem s mergem cu voi; c ci am auzit c Dumnezeu este cu voi!`

## Chapter 9

<sup>1</sup> Iat proorocia, Cuvântul Domnului despre ara Hadrac; i va începe din Damasc. C ci  
Domnul are ochiul îndreptat asupra oamenilor i peste toate semin iile lui Israel. <sup>2</sup> El se opre te  
i peste Hamat, care se m rgine te cu Damascul, peste Tir i Sidon, cu toat în elepciunea  
lor! <sup>3</sup> Tirul i -a zidit o înt ritur ; a îngr m dit argint ca pulberea, i aur ca noroiul de pe  
uli e. <sup>4</sup> Iat c Domnul va pune mâna pe el, îi va n pusti puterea în mare, i el însu va fi  
ars cu foc. <sup>5</sup> Ascalonul va vedea lucrul acesta, i se va teme; Gaza de asemenea, i o va apuca  
un puternic cutremur; Ecronul deasemenea, c ci n dejdea lui va fi dat de ru ine; va pieri  
împ ratul din Gaza, i Ascalonul nu va mai fi locuit. <sup>6</sup> Str inul se va a eza în Asdod, i voi  
frînge mândria Filistenilor. <sup>7</sup> Îi voi scoate sângele din gur , i urâciunile idole ti dintre din i,  
ca s fie i el o r m i pentru Dumnezeuul nostru, i s fie ca o c petenie din Iuda,  
i Ecronul ca Iebusi ii. <sup>8</sup> Voi t b rî în jurul Casei Mele, ca s'o ap r împotriva unei o tiri,  
împotriva celor ce se duc i vin, i nu va mai trece asupritorul peste ei, c ci acum M uit cu  
<sup>9</sup> ochii Mei. Salt de veselie, fiica Sionului! Strig de bucurie, fiica Ierusalimului! Iat c  
Împ ratul t u vine la tine; El este neprih nit i biruitor, smerit i c lare pe un m gar, pe  
un mânz, pe mânzul unei m g ri e. <sup>10</sup> Voi nimici car le de r zboi din Efraim, i caii din  
Ierusalim, i arcurile de r zboi vor fi nimicite. El va vesti nemurilor pacea, i va st pîni dela  
o mare la cealalt , i dela rîu pîn la marginile p mîntului. <sup>11</sup> Îns , cît pentru tine, Sioane,  
din pricina leg mîntului t u pecetluit cu sânge, voi scoate pe prin ii t i de r zboi din groapa  
în care nu este ap . <sup>12</sup> Întoarce i-v la cet uie, prin i de r zboi plini de n dejde! O  
spun i ast zi, c î i voi întoarce îndoit! <sup>13</sup> C ci Îmi încordez pe Iuda ca arc, i iau pe  
Efraim ca s geat i voi scula pe copiii t i, Sioane, împotriva copiilor t i, Grecio! Te voi  
face ca sabia unui viteaz! <sup>14</sup> Dar Domnul Se va ar ta deaspura lor, i s geata Lui va porni ca  
fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbi , i va înainta vijelia dela miaz -zi. <sup>15</sup> Domnul  
o tirilor îi va ocroti, i vor mânca, i vor zdrobi pietrele de pra tie, vor bea, vor face g l gie  
ca ame i i de vin; vor fi plini ca un pahar de jertf , ca i col urile altarului. <sup>16</sup> Domnul,

Dumnezeul lor, îi va sc pa în ziua aceea, ca pe turma poporului S u; c ci ei sînt pietrele cununii  
 17  
 împ r te ti, cari vor str luci în ara Sa! O! Cît sînt de înfloritori! Cît sînt de frumo i!  
 Grîful va veseli pe tineri, i mustul pe fete.

## Chapter 10

1  
 Cere i dela Domnul ploaie, ploaie de prim var ! Domnul scoate fulgerile, i v trimete  
 o ploaie îmbel ugat , pentru toat verdea a de pe cîmp. 2 C ci terafimii vorbesc nimicuri,  
 ghicitorii proorocesc minciuni, visurile mint i mîngîie cu de ert ciuni. Deaceea, ei r t cesc  
 ca o turm , sînt nenoroci i, pentruc n'au p stor. 3 Mînia Mea s'a aprins împotriva p storilor,  
 i voi pedepsi pe api. C ci Domnul o tirilor Î i cerceteaz turma, casa lui Iuda, i o va  
 face ca pe calul S u de slav în lupt . 4 Din el va ie i Piatra din capul unghiului, din el va  
 ie i ru ul, din el va ie i arcul de r zboi; din el vor ie i toate c peteniile laolalt . 5 Ei  
 vor fi ca ni te viteji cari calc în picioare noroiul de pe uli e; în lupt , se vor lupta, pentruc  
 Domnul va fi cu ei; iar c l re ii vor fi acoperi i de ru ine. 6 Voi înt ri casa lui Iuda, i  
 voi izb vi casa lui Iosif; îi voi aduce înapoi, c ci Mi-este mil de ei, i vor fi ca i cînd  
 niciodat nu i-a fi lep dat; c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, i -i voi asculta. 7 Efraim  
 va fi ca un viteaz; inima lor se va bucura ca de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta i se vor veseli,  
 inima lor se va bucura în Domnul. 8 Le voi fluiera i -i voi aduna, c ci i-am r scump rat, i  
 se vor înmul i cum se înmul eau odinioar . 9 Îi voi risipi printre popoare, i î i vor aduce  
 aminte de Mine în ri dep rtate; vor tr i împreun cu copiii lor, i se vor întoarce. 10 Îi  
 voi aduce înapoi din ara Egiptului, i -i voi aduna din Asiria; îi voi aduce în ara Galaadului  
 i în Liban, i nu le va ajunge locul. 11 Israel va trece prin strîmtorile m rii, va lovi valurile  
 m rii i toate adîncimile rîului Nil se vor usca; mîndria Asiriei va fi frînt , i toiagul de  
 cîrmuire al Egiptului va pieri. 12 Îi voi înt ri în Domnul, i vor umbla în Numele Lui, zice  
 Domnul!

## Chapter 11

<sup>1</sup> Deschide- i por ile, Libanule, ca s - i m nînce focul cedrii! <sup>2</sup> Vait -te, chiparosule,  
c ci cedrul a c zut, i cei falnici sînt nimici i! V ita i-v , stejari din Basan, c ci p durea  
cea nep truns a fost dat jos! <sup>3</sup> P storii scot strig te de jale, pentruc li s'a nimicit fala;  
puii de lei mugesc, c ci desi ul Iordanului este nimicit. <sup>4</sup> A a vorbe te Domnul, Dumnezeul  
meu: „Pa te oile de t iat! <sup>5</sup> C ci cei ce le cump r le taie i nu se simt vinova i. i cel  
ce le vinde zice: ...Binecuvîntat s fie Domnul, c ci m îmbog esc!... i p storii lor nu  
le cru . <sup>6</sup> C ci nu mai am mil de locuitorii rii, -zice Domnul: ...Ci iat , dau pe oameni,  
pe unii în mînile altora i în mînile împ ratului lor; ei vor pustii ara, i n'o vor izb vi din  
mînile lor. <sup>7</sup> Atunci M'am apucat s pasc oile de t iat, în adev r cele mai tic loase din turm .  
Am luat dou toiege: pe unul l-am numit ...Îndurare,... iar pe celalt l-am numit ...Leg mînt....  
i am p scut oile. <sup>8</sup> Am nimicit cu des vîr ire pe cei trei p stori într'o lun : sufletul Meu  
nu -i mai r bda, i se scîrbise i sufletul lor de Mine. <sup>9</sup> i am zis: ...Nu v mai pot pa te!  
Cea care are s moar , s moar , cea care are s piar s piar , i cele ce mai r mîn,  
s se m nînce unele pe altele!... <sup>10</sup> Mi-am luat toiagul ...Îndurare,... i l-am rupt, ca s rup  
leg mîntul Meu, pe care -l încheiasem cu toate popoarele. <sup>11</sup> i cînd s'a rupt în ziua aceea,  
nenorocitele acelea de oi, cari au luat seama la Mine, au cunoscut astfel c acesta era Cuvîntul  
Domnului. <sup>12</sup> Eu le-am zis: ...Dac g si i cu cale, da i-Mi plata; dac nu, nu Mi -o da i!...  
i Mi-au cînt rit, ca plat , trei zeci de argin i. <sup>13</sup> Dar Domnul Mi -a zis: ...Arunc olarului  
pre ul acesta scump, cu care M'au pre uit!... i am luat cei trei zeci de argin i, i i-am aruncat  
în casa Domnului, pentru olar. <sup>14</sup> Apoi Mi-am rupt la doilea toiag ...Leg mînt,... ca s rup  
fr ia dintre Iuda i Israel. <sup>15</sup> Domnul mi -a zis: ...Ia i uneltele unui p stor nebun! <sup>16</sup> C ci  
iat c voi ridica în ar un p stor, c ruia nu -i va p sa de oile cari pier; nu se va duce  
s caute pe cele mai tinere, nu va vindeca pe cele r nite, nu va îngriji de cele s n toase; ci va  
mînca din carnea celor mai grase, i nu le va mai l sa decît copitele! <sup>17</sup> Vai de p storul de  
nimic, care î i p r se te oile! S cad sabia pe bra ul lui i pe ochiul lui cel drept! S  
i se usuce bra ul de tot, i s i se sting ochiul drept!

## Chapter 12

<sup>1</sup> Proorocia, Cuvîntul Domnului despre Israel. A a vorbe te Domnul, care a întins cerurile  
 i a întemeiat p mîntul, i a întocmit duhul omului din el: <sup>2</sup> ...Iat , voi preface Ierusalimul  
 într'un potir de ame ire pentru toate popoarele de primprejur, i chiar pentru Iuda, la împresurarea  
 Ierusalimului. <sup>3</sup> În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatr grea pentru toate popoarele. To i  
 cei ce o vor ridica, vor fi v t ma i, i toate neamurile p mîntului se vor strînge împotriva  
 lui. <sup>4</sup> În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu ame eal pe to i caii, i cu turbare pe cei ce vor  
 c l ri pe ei; dar voi avea ochii deschi i asupra casei lui Iuda, i voi orbi to i caii popoarelor.  
<sup>5</sup> C peteniile lui Iuda vor zice în inima lor: ...Locuitorii Ierusalimului sînt t ria noastr , prin  
 Domnul o tirilor, Dumnezeu lor. <sup>6</sup> În ziua aceea, voi face pe c peteniile lui Iuda ca o vatr  
 de foc supt lemn, ca o f clie aprins supt snopi; voi mistui în dreapta i în stînga pe toate  
 popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iar la locul lui cel vechi. <sup>7</sup> Domnul va  
 mîntui mai întîi corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David i fala locuitorilor Ierusalimului  
 s nu se înal e peste Iuda. <sup>8</sup> În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, a a  
 c cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; i casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca  
 Îngerul Domnului înaintea lor. <sup>9</sup> În ziua aceea, voi c uta s nimicesc toate neamurile cari vor  
 veni împotriva Ierusalimului. <sup>10</sup> Atunci voi turna peste casa lui David i peste locuitorii  
 Ierusalimului, un duh de îndurare i de rug ciune, i î i vor întoarce privirile spre Mine, pe  
 care L-au str puns. Îl vor plînge cum plînge cineva pe singurul lui fiu, i -L vor plînge amarnic,  
 cum plînge cineva pe un întîi n scut. <sup>11</sup> În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din  
 Hadadrimon în valea Meghidonului. <sup>12</sup> ara se va j li, fiecare familie deosebit: familia casei lui  
 David deosebit, i femeile ei deosebit; familia casei lui Natan deosebit, i femeile ei deosebit;  
<sup>13</sup> familia casei lui Levi deosebit, i femeile ei deosebit; familia lui imei deosebit, i femeile  
 ei deosebit; <sup>14</sup> toate celelalte familii, fiecare familie deosebit, i femeile ei deosebit.

### Chapter 13

<sup>1</sup> În ziua aceea, se va deschide casei lui David i locuitorilor Ierusalimului un izvor, pentru  
 p cat i necur ie. <sup>2</sup> În ziua aceea-zice Domnul o tirilor-voi sîrpi din ar numele idolilor,  
 ca nimeni s nu- i mai aduc aminte de ei; voi scoate de asemenea din ar pe proorocii

mincino i i duhul necurat. <sup>3</sup> i dac va mai prooroci cineva, atunci, tat l s u i mama sa, în i i p rin ii lui, îi vor zice: ...Tu nu vei tr i, c ci ai spus minciuni în Numele Domnului...; i tat l s u i mama sa, cei cari l-au n scut, îl vor str punge, când va prooroci.

<sup>4</sup> În ziua aceea, proorocii se vor ru ina fiecare de vedeniile lor, când vor prooroci, i nu se vor mai îmbr ca într'o manta de p r ca s mint pe oameni. <sup>5</sup> Ci fiecare din ei va zice: ...Eu nu sînt prooroc, ci sînt plugar, c ci am fost cump rat din tinere a mea!... <sup>6</sup> i dac -l va întreba cineva: ...De unde vin aceste r ni pe cari le ai la mîni?... el va r spunde: ...În casa celor ce m iubeau le-am primit.... <sup>7</sup> ...Scoal -te, sabie, asupra p storului Meu, i asupra omului care îmi este tovar ! zice Domnul o tirilor. Love te pe p stor, i se vor risipi oile! i Îmi voi întoarce mîna spre cei mici. <sup>8</sup> În toat ara, zice Domnul, dou treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealalt treime va r mînea. <sup>9</sup> Dar treimea aceasta din urm o voi pune în foc, i o voi cur i cum se cur e te argintul, o voi l muri cum se l mure te aurul. Ei vor chema Numele Meu, i îi voi asculta; Eu voi zice: ...Acesta este poporul Meu!... i ei vor zice: ...Domnul este Dumnzeul meu!...

## Chapter 14

<sup>1</sup> Iat , vine ziua Domnului, când toate pr zile tale vor fi împ r ite în mijlocul t u. <sup>2</sup> Atunci voi strînge toate neamurile la r zboi împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luat , casele vor fi j fuite, i femeile batjocorite; jum tate din cetate va merge în robie, dar r m i a poporului nu va fi nimicit cu des vîr ire din cetate. <sup>3</sup> Ci Domnul Se va ar ta, i va lupta împotriva acestor neamuri, cum S'a luptat în ziua b t liei. <sup>4</sup> Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele M slinilor, care este în fa a Ierusalimului, spre r s rit; muntele M slinilor se va despica la mijloc, spre r s rit i spre apus, i se va face o vale foarte mare: jum tate din munte se va trage înapoi spre miaz noapte, iar jum tate spre miaz zi. <sup>5</sup> Ve i fugi atunci în valea mun ilor Mei, c ci valea dintre mun i se va întinde pîn la A el; i ve i fugi cum a i fugit de cutremurul de p mînt pe vremea lui Ozia, împ ratul lui Iuda. i atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, i to i sfin ii împreun cu El! <sup>6</sup> În ziua aceea, nu va mai fi lumin ; stelele str lucitoare se vor ascunde. <sup>7</sup> Va fi o zi deosebit , cunoscut de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre sear se va ar ta lumina. <sup>8</sup> În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, i vor curge jum tate spre marea de r s rit, jum tate spre marea de apus; a a va fi i vara i



9 iarna. <sup>9</sup> i Domnul va fi împ rat peste tot p mîntul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn,  
 i Numele Lui va fi singurul Nume. <sup>10</sup> Toat ara va ajunge ca esul Iordanului, dela Gheba  
 pîn la Rimon, la miaz zi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi în l at, i va r mînea lini tit  
 la locul lui, dela poarta lui Beniamin pîn la locul por ii dintîi, pîn la poarta unghiurilor, i  
 dela turnul lui Hananeel pîn la teascurile împ ratului. <sup>11</sup> Ei vor locui în el, i nu va mai fi  
 niciun blestem în el; Ierusalimul va fi lini tit. <sup>12</sup> Dar iat c urgia cu care va lovi Domnul pe  
 toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea sînd înc în picioare,  
 le vor putrezi ochii în g urile lor, i le va putrezi limba în gur . <sup>13</sup> În ziua aceea, Domnul va  
 trimete o mare înv lm al în ei; unul va apuca mîna altuia, i vor ridica mîna unii asupra  
 altora. <sup>14</sup> Iuda va lupta i el în Ierusalim, i vor strînge bog iile tuturor neamurilor de  
 primprejur, aurul, argintul i haine foarte multe. <sup>15</sup> Aceea urgie va lovi i caii, catîrii, c milele,  
 m garii, i toate vitele cari vor fi în taberile acelea. <sup>16</sup> To i ceice vor mai r mînea din toate  
 neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an s se închine înaintea  
 Împ ratului, Domnul o tirilor, i s pr znuiasc s rb toarea corturilor. <sup>17</sup> Dac unele  
 din familiile p mîntului nu vor voi s se suie la Ierusalim ca s se închine înaintea Împ ratului,  
 Domnul o tirilor, nu va c dea ploaie peste ele. <sup>18</sup> Dac familia Egiptului nu se va sui, dac  
 nu va veni, nu va c dea ploaie nici peste ea; va fi lovit cu aceea urgie cu care va lovi Domnul  
 neamurile cari nu se vor sui s pr znuiasc s rb toarea corturilor. <sup>19</sup> Aceasta va fi pedeapsa  
 Egiptului, i pedeapsa tuturor neamurilor cari nu se vor sui s pr znuiasc s rb toarea  
 corturilor. <sup>20</sup> În ziua aceea, va sta scris pîn i pe zurg l ii cailor: ...Sfin i Domnului!... i  
 oalele din Casa Domnului vor fi ca potirele de jertf înaintea altarului. <sup>21</sup> Orice oal din Ierusalim  
 i din Iuda va fi închinat Domnului o tirilor; to i ceice vor aduce jerfe vor veni i se vor  
 sluji de ele ca s - i fiarb carnea; i nu vor mai fi Canaani i în Casa Domnului o tirilor,  
 în ziua aceea

## Malachi

### Chapter 1

<sup>1</sup> Proorocia, Cuvîntul Domnului c tre Israel, prin Maleahi: <sup>2</sup> „V'am iubit, zice Domnul! i voi zice i: „Cu ce ne-ai iubit?`` Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totu am iubit pe Iacov, <sup>3</sup> i am urît pe Esau, i-am pref cut mun ii într'o pustietate, i mo tenirea lui am dat -o acalilor din pustie. <sup>4</sup> Iar dac ar zice Edomul: „Sîntem nimici i, dar vom ridica iar d rîm turile!`` a a vorbe te Domnul o tirilor: „S zideasc ei, c ci Eu voi surpa, i se vor numi: „, ara r ut ii`, i „Poporul pe care S'a mîniat Domnul pentru totdeauna!`` <sup>5</sup> Ve i vedea cu ochii vo tri lucrul acesta, i ve i zice: „Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!`` <sup>6</sup> Un fiu cinste te pe tat l s u, i o slug pe st pînul s u. Dac sînt Tat , unde este cinstea care Mi se cuvine? Dac sînt St pîn, unde este teama de Mine? zice Domnul o tirilor c tre voi, preo ilor, cari nesocoti i Numele Meu, i cari zice i: „Cu ce am nesocotit noi Numele T u?`` <sup>7</sup> -„,Prin faptul c aduce i pe altarul Meu bucate necurate!`` i dac zice i: „Cu ce Te-am spurcat?`` -„,Prin faptul c a i zis: „Masa Domnului este de dispre uit!`` <sup>8</sup> Cînd aduce i ca jertf o vit oarb , nu este r u lucrul acesta? Cînd aduce i una chioap sau beteag , nu este r u lucrul acesta oare? Ia adu -o dreg torului t u! Te va primi el bine pentru ea, va inea el seama de ea? zice Domnul o tirilor. <sup>9</sup> i acum, v rog, ruga i-v lui Dumnezeu s aib mil de noi! V va primi El cu bun voin , cînd mînile voastre fac <sup>10</sup> astfel de lucruri? zice Domnul o tirilor. „,Cine din voi va închide por ile, ca s n'aprinde i degeaba focul pe altarul Meu? N'am nici o pl cere de voi, zice Domnul o tirilor, i darurile de <sup>11</sup> mîncare din mîna voastr nu-Mi sînt pl cute! C ci dela r s ritul soarelui pîn la asfin it, Numele Meu este mare între neamuri, i pretutindeni se arde t mîie în cinstea Numelui Meu i se aduc daruri de mîncare curate; c ci mare este Numele Meu între neamuri, zice Domnul o tirilor. <sup>12</sup> „Dar voi îl pîng ri i, prin faptul c zice i: „Masa Domnului este spurcat , i ce aduce ea este o mîncare de dispre uit!`` <sup>13</sup> Voi zice i: „Ce mai osteneal !` i o dispre ui i, zice Domnul o tirilor; i aduce i ce este furat, chiop sau beteag: „Iat darurile de mîncare pe cari le aduce i! Pot Eu s le primesc din mînile voastre? zice Domnul. <sup>14</sup> „Nu! blestemat s fie în el torul, care are în turma lui o vit de parte b rb teasc , i totu juruie te i jertfe te Domnului o vit beteag ! C ci Eu sînt un Împ rat mare, zice Domnul o tirilor, i Numele Meu este înfrico at printre neamuri.

## Chapter 2

1 „Acum, c tre voi se îndreapt porunca aceasta, preo ilor! 2 Dac nu ve i asculta, dac nu v ve i pune inima ca s da i slav Numelui Meu, zice Domnul o tirilor, voi arunca în voi blestemul, i voi blestema binecuvînt rile voastre; da, le-am i blestemat, pentruc n'ave i pe inim porunca Mea. 3 Iat , v voi nimici s mîn a, i v voi arunca balega în fa , balega vitelor pe cari le jertfi i, i ve i fi lua i împreun cu ele. 4 Ve i ti atunci c Eu v'am dat porunca aceasta, pentruca leg mîntul Meu cu Levi s r mîn în picioare, zice Domnul o tirilor. 5 Leg mîntul Meu cu el era un leg mînt de via i de pace. I l-am dat ca s se team de Mine; i el s'a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu. 6 Legea adev rului era în gura lui, i nu s'a g sit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace i în neprih nire, i pe mul i i -a ab tut dela r u. 7 C ci buzele preotului trebuie s p zeasc tiin a, i din gura lui se a teapt înv tur , pentruc el este un sol al Domnului o tirilor. 8 Dar voi v'a i ab tut din cale, a i f cut din Lege un prilej de c dere pentru mul i, i a i c lcat leg mîntul lui Levi, zice Domnul o tirilor. 9 De aceea i Eu v voi face s fi i dispre ui i i înjosi i înaintea întregului popor, pentruc n'a i p zit c ile Mele, ci c uta i la fa a oamenilor, cînd tîlm ci i Legea. 10 N'avem to i un singur Tat ? Nu ne -a f cut un singur Dumnezeu? Pentruce dar sîntem a a de necredincio i unul fa de altul, pîng rind astfel leg mîntul p rin ilor no tri? 11 Iuda s'a ar tat necredincios, i în Iuda i la Ierusalim s'a s vîr it o urîciune; fiindc Iuda a spurcat ce este închinat Domnului, ce iube te Domnul, i s'a unit cu fiica unui dumnezeu str in. 12 Domnul va nimici pe omul care a f cut lucrul acesta, pe cel ce vegheaz i r spunde, îl va nimici din corturile lui Iacov, i va nimici pe cel ce aduce un dar de mîncare Domnului o tirilor. 13 Iat acum ce mai face i: Acoperi i cu lacr mi altarul Domnului, cu plînsete i gemete, a a încît El nu mai caut la darurile de mîncare, i nu mai poate primi nimic din mînil voastre. 14 i dac întreba i: „Pentruce?”... Pentruc Domnul a fost martor între tine i nevasta din tinere a ta, c reia acum nu -i e ti credincios, m car c este tovar a i nevasta cu care ai încheiat leg mînt! 15 Nu ne -a dat Unul singur Dumnezeu suflarea de via i ne -a p strat -o? i ce cere acel Unul singur? S mîn dumnezeiasc ! Lua i seama dar în mintea voastr , i niciunul s nu fie necredincios nevastei din tinere a lui! 16 C ci Eu ur sc desp r irea în c s torie, -zice Domnul, Dumnezeul lui Israel, - i pe cel ce î i acopere haina cu sîlnicie, -zice Domnul o tirilor. -De aceea, lua i seama în mintea voastr , i nu fi i necredincio i! 17 Voi obosi i pe Domnul prin cuvintele voastre, i mai întreba i: „Cu ce L-am obosit?” - „Prin faptul c zice i:

„Oricine face r u este bun înaintea Domnului, i de el are pl cere!^ Sau: „Unde este Dumnezeu drept ii?``

### Chapter 3

<sup>1</sup> Iat , voi trimete pe solul Meu; el va preg ti calea înaintea Mea. i deodat va intra în Templul S u Domnul pe care -L c uta i: Solul leg mântului, pe care -L dori i; iat c

vine, -zice Domnul o tirilor. - <sup>2</sup> Cine va putea s sufere îns ziua venirii Lui? Cine va r mînea în picioare cînd Se va ar ta El? C ci El va fi ca focul topitorului, i ca le ia n lbitorului.

<sup>3</sup> El va edea, va topi i va cur i argintul; va cur i pe fiii lui Levi, îi va l muri cum se

l mure te aurul i argintul, i vor aduce Domnului daruri neprih nite. <sup>4</sup> Atunci darul lui Iuda i al Ierusalimului va fi pl cut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioar .

<sup>5</sup> M voi apropia de voi pentru judecat , i M voi gr bi s m rturisesc împotriva descînt torilor i preacurvarilor, împotriva celor ce jur strîmb, împotriva celor ce opresc plata simbria ului, cari asupresc pe v duv i pe orfan, nedrept esc pe str in, i nu se tem

de Mine, zice Domnul o tirilor. <sup>6</sup> „C ci Eu sînt Domnul, Eu nu M schimb; de aceea, voi,

copii ai lui Iacov, n'a i fost nimici i. <sup>7</sup> Din vremea p rin ilor vo tri voi v'a i ab tut dela poruncile Mele, i nu le-a i p zit. Întoarce i-v la Mine, i M voi întoarce i Eu la voi,

zice Domnul o tirilor. Dar voi întreba i: „În ce trebuie s ne întoarcem?`` <sup>8</sup> Se cade s în ele un om pe Dumnezeu, cum M în ela i voi?`` Dar voi întreba i: „Cu ce Te-am în elat?`` Cu

zeciuielele i darurile de mîncare. <sup>9</sup> Sînte i blestema i, cît vreme c uta i s M

în ela i, tot poporul în întregime! <sup>10</sup> Aduce i îns la casa vistieriei toate zeciuielele, ca s fie hran în Casa Mea; pune i-M astfel la încercare, zice Domnul o tirilor, i ve i vedea dac nu v voi deschide z gazurile cerurilor, i dac nu voi turna peste voi bel ug de

binecuvîntare. <sup>11</sup> i voi mustra pentru voi pe cel ce m nînc , (l costa) i nu v va nimici roadele p mîntului, i vi a nu va fi neroditoare în cîmpiile voastre, zice Domnul o tirilor.

<sup>12</sup> „Toate neamurile v vor ferici atunci, c ci ve i fi o ar pl cut , zice Domnul o tirilor.

<sup>13</sup> „Cuvintele voastre sînt aspre împotriva Mea, zice Domnul. i mai întreba i: „Ce-am spus noi

împotriva Ta?`` <sup>14</sup> „A i zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; i ce am cî tigat dac am p zit

poruncile Lui, i am umblat tri ti înaintea Domnului o tirilor? <sup>15</sup> Acum fericim pe cei trufa i;

da, celor r i le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, i scap !` - <sup>16</sup> Atunci i cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, i a ascultat; i o carte de aducere aminte a fost scris înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, i cinstesc Numele Lui. <sup>17</sup> „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul o tirilor, Îmi vor fi o comoar deosebit , în ziua pe care o preg tesc Eu. Voi avea mil de ei, cum are mil un om de fiul s u, care -i sluje te. <sup>18</sup> i ve i vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprih nit i cel r u, dintre cel ce sluje te lui Dumnezeu i cel ce nu -I sluje te.`

#### Chapter 4

<sup>1</sup> „C ci iat , vine ziua, care va arde ca un cuptor! To i cei trufa i i to i cei r i, vor fi ca miri tea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul o tirilor, i nu le va l sa nici r d cin nici ramur . <sup>2</sup> Dar pentru voi, cari v teme i de Numele Meu, va r s ri Soarele neprih nirii, i t m duirea va fi supt aripile Lui; ve i ie i, i ve i s ri ca vi eii din grajd. <sup>3</sup> i ve i c lca în picioare pe cei r i, c ci ei vor fi ca cenu a supt talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o preg tesc Eu, zice Domnul o tirilor. <sup>4</sup> Aduce i-v aminte de legea lui Moise, robul Meu, c ruia i-am dat în Horeb, rînduieli i porunci, pentru tot Israelul! <sup>5</sup> Iat , v voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare i înfrico at . <sup>6</sup> El va întoarce inima p rin ilor spre copii, i inima copiilor spre p rin ii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, s lovesc ara cu blestem

## New Testament

### Matthew

#### Chapter 1

<sup>1</sup> Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. <sup>2</sup> Avraam a n scut pe Isaac; Isaac a n scut pe Iacov; Iacov a n scut pe Iuda i fra ii lui; <sup>3</sup> Iuda a n scut pe Fares i Zara, din Tamar; Fares a n scut pe Esrom; Esrom a n scut pe Aram; <sup>4</sup> Aram a n scut pe Aminadab; Aminadab a n scut pe Naason; Naason a n scut pe Salmon; <sup>5</sup> Salmon a n scut pe Boaz, din Rahab; Boaz a n scut pe Obed, din Rut; Obed a n scut pe Iese; <sup>6</sup> Iese a n scut pe împ ratul David. Împ ratul David a n scut pe Solomon, din v duva lui Urie; <sup>7</sup> Solomon a n scut pe Roboam; Roboam a n scut pe Abia; Abia a n scut pe Asa; <sup>8</sup> Asa a n scut pe Iosafat; Iosafat a n scut pe Ioram; Ioram a n scut pe Ozia; <sup>9</sup> Ozia a n scut pe Ioatam; Ioatam a n scut pe Ahaz; Ahaz a n scut pe Ezechia; <sup>10</sup> Ezechia a n scut pe Manase; Manase a n scut pe Amon; Amon a n scut pe Iosia; <sup>11</sup> Iosia a n scut pe Iehonia i fra ii lui, pe vremea str mut rii în Babilon. <sup>12</sup> Dup str mutarea în Babilon, Iehonia a n scut pe Salatiel; Salatiel a n scut pe Zorobabel; <sup>13</sup> Zorobabel a n scut pe Abiud; Abiud a n scut pe Eliachim; Eliachim a n scut pe Azor; <sup>14</sup> Azor a n scut pe Sadoc; Sadoc a n scut pe Achim; Achim a n scut pe Eliud; <sup>15</sup> Eliud a n scut pe Eleazar; Eleazar a n scut pe Matan; Matan a n scut pe Iacov; <sup>16</sup> Iacov a n scut pe Iosif, b rbatul Mariei, din care S'a n scut Isus, care Se cheam Hristos. <sup>17</sup> Deci, dela Avraam pîn la David, sînt patrusprezece neamuri de toate; dela David pîn la str mutarea în Babilon sînt patrusprezece neamuri; i dela str mutarea în Babilon pîn la Hristos, sînt <sup>18</sup> patrusprezece neamuri. Iar na terea lui Isus Hristos a fost a a: Maria, mama Lui, era logodit cu Iosif; i înainte ca s locuiasc ei împreun , ea s'a aflat îns rcinat dela Duhul Sfînt. <sup>19</sup> Iosif, b rbatul ei, era un om neprih nit, i nu voia s'o fac de ru ine înaintea lumii; de aceea i -a pus de gînd s'o lase pe ascuns. <sup>20</sup> Dar pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s'a ar tat

în vis un înger al Domnului, i i -a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme s iei la tine pe Maria,  
 nevast -ta, c ci ce s'a z mislit în ea, este dela Duhul Sfînt. <sup>21</sup> Ea va na te un Fiu, i -i vei  
 pune numele Isus, pentru c El va mîntui pe poporul Lui de p catele sale.`` <sup>22</sup> Toate aceste  
 lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc ce vestise Domnul prin proorocul, care zice: <sup>23</sup> „Iat ,  
 fecioara va fi îns rcinat , va na te un fiu, i -i vor pune numele Emanuil``, care, tîlm cit,  
 înseamn : „Dumnezeu este cu noi``. <sup>24</sup> Cînd s'a trezit Iosif din somn, a f cut cum îi poruncise  
 îngerul Domnului; i a luat la el pe nevast -sa. <sup>25</sup> Dar n'a cunoscut -o, pîn ce ea a n scut un  
 fiu. i el i -a pus numele Isus.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Dup ce S'a n scut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împ ratului Irod, iat c au  
 venit ni te magi din R s rit la Ierusalim, <sup>2</sup> i au întrebat: „Unde este Împ ratul de curînd  
 n scut al Iudeilor? Fiindc I-am v zut steaua în R s rit, i am venit s ne închin m  
 Lui.`` <sup>3</sup> Cînd a auzit împ ratul Irod acest lucru, s'a turburat mult; i tot Ierusalimul s'a turburat  
 împreun cu el. <sup>4</sup> A adunat pe to i preo ii cei mai de seam i pe c rturarii norodului, i  
 a c utat s afle dela ei unde trebuia s Se nasc Hristosul. <sup>5</sup> „În Betleemul din Iudea``, i-au  
 r spus ei, „c ci iat ce a fost scris prin proorocul: <sup>6</sup> , i tu, Betleeme, ara lui Iuda, nu e ti  
 nici de cum cea mai neînsemnat dintre c peteniile lui Iuda; c ci din tine va ie i o C petenie,  
 care va fi P storul poporului Meu Israel.`` <sup>7</sup> Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, i a aflat  
 întocmai dela ei vremea în care se ar tase steaua. <sup>8</sup> Apoi i -a trimes la Betleem, i le -a zis:  
 „duce i-v de cerceta i cu deam runtul despre Prunc: i cînd Îl ve i g si, da i-mi i  
 mie de tire, ca s vin i eu s m închin Lui.`` <sup>9</sup> Dup ce au ascultat pe împ ratul, magii  
 au plecat. i iat c steaua, pe care o v zuser în R s rit, mercea înaintea lor, pîn ce a  
 venit i s'a oprit deasupra locului unde era Pruncul. <sup>10</sup> Cînd au v zut ei steaua, n'au mai putut  
 de bucurie. <sup>11</sup> Au intrat în cas , au v zut Pruncul cu Maria, mama Lui, s'au aruncat cu fa a la  
 p mînt, i I s'au închinat; apoi i-au deschis vistieriile, i I-au adus daruri: aur, t mîie i  
 smirn . <sup>12</sup> În urm , au fost în tiina i de Dumnezeu în vis s nu mai dea pe la Irod, i

13 s'au întors în ara lor pe un alt drum. Dup ce au plecat magii, un înger al Domnului se arat în vis lui Iosif, i -i zice: „Scoal -te, ia Pruncul i pe mama Lui, fugi în Egipt, i r mîi acolo pîn î i voi spune eu; c ci Irod are s caute Pruncul, ca s -L omoare.”<sup>14</sup> Iosif s'a sculat, a luat Pruncul i pe mama lui, noaptea, i a plecat în Egipt.<sup>15</sup> Acolo a r mas pîn la moartea lui Irod, ca s se îplineac ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”<sup>16</sup> Atunci Irod, cînd a v zut c fusese în elat de magi, s'a mîniat foarte tare, i a trimes s omoare pe to i pruncii de parte b rb teasc , dela doi ani în jos, cari erau în Betleem i în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase întocmai dela magi.<sup>17</sup> Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Un ip t s'a auzit în Rama, plîngere, i bocet mult: Rahela î i j lea copiii, i nu voia s fie mîngîiat , pentru c nu mai erau.”<sup>18</sup> Dup ce a murit Irod, un înger al Domnului se arat în vis lui Iosif, în Egipt,<sup>19</sup> i -i zice: „Scoal -te, ia Pruncul i pe mama Lui, i du-te în ara lui Israel, c ci au murit ceice c utau s ia via a Pruncului.”<sup>20</sup> Iosif s'a sculat, a luat Pruncul i pe mama Lui, i a venit în ara lui Israel.<sup>21</sup> Dar cînd a auzit c în Iudea împ r e te Arhelau, în locul tat lui s u Irod, s'a temut s se duc acolo; i, fiind în tiin at de Dumnezeu în vis, a plecat în p r ile Galileii.<sup>22</sup> A venit acolo, i a locuit într'o cetate, numit Nazaret, ca s se îplineasc ce fusese vestit prin prooroci: c El va fi chemat Nazarinean.<sup>23</sup>

### Chapter 3

<sup>1</sup> În vremea aceea a venit Ioan Botez torul, i propov duia în pustia Iudeii.<sup>2</sup> El zicea: „Poc i i-v , c ci Împ r ia cerurilor este aproape.”<sup>3</sup> Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, cînd zice: „Iat glasul celui ce strig în pustie: ,Preg ti i calea Domnului, netezi i -I c r rile.”<sup>4</sup> Ioan purta o hain de p r de c mil , i la mijloc era încins cu un brîu de curea. El se hr nea cu l custe i miere s lbatic .<sup>5</sup> Locuitorii din Ierusalim, din toat Iudea i din toate împrejurimile Iordanului, au început s ias la el;<sup>6</sup> i, m rturisindu- i p catele, erau boteza i de el în rîul Iordan.<sup>7</sup> Dar cînd a v zut pe mul i din Farisei i din Saduchei c vin s primeasc botezul lui, le -a zis: „Pui de n pîrci, cine v'a înv at s fugi i de mînia viitoare?”<sup>8</sup> Face i dar roade vrednice de poc in a voastr .



9 i s nu crede i c pute i zice în voi în iv : „Avem ca tat pe Avraam!” C ci v  
 10 spun c Dumnezeu din pietrele acestea poate s ridice fii lui Avraam. Iat c securea a i  
 fost înfipt la r d cina pomilor: deci, orice pom, care nu face road bun , va fi t iat i  
 11 aruncat în foc. Cît despre mine, eu v botez cu ap , spre poc in ; dar Celce vine dup  
 mine, este mai puternic decît mine, i eu nu sînt vrednic s -I duc înc l mintele. El v va  
 12 boteza cu Duhul Sfînt i cu foc. Acela Î i are lopata în mîn , Î i va cur i cu  
 des vîr ire aria, i Î i va strînge grîul în grînar; dar pleava o va arde într'un foc care nu se  
 13 stinge.`` Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca s fie botezat de el. 14 Dar Ioan  
 c uta s -l opreasc . „Eu``, zicea el, „am trebuin s fiu botezat de Tine, i Tu vii la  
 15 mine?`` Drept r spus, Isus i -a zis: „Las -M acum, c ci a a se cade s împlinim tot  
 16 ce trebuie împlinit.`` Atunci Ioan L -a l sat. De îndat ce a fost botezat, Isus a ie it afar  
 din ap . i în clipa aceea cerurile s'au deschis, i a v zut pe Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-Se  
 17 în chip de porumbel i venind peste El. i din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este  
 Fiul Meu prea iubit, în care Îmi g sesc pl cerea.``

#### Chapter 4

1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca s fie ispitit de diavolul. 2 Acolo a postit patruzeci  
 de zile i patruzeci de nop i; la urm a fl mînzit. 3 Ispititorul s'a apropiat de El, i i -a zis:  
 „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, porunce te ca pietrele acestea s se fac pîni.`` 4 Drept  
 r spus, Isus i -a zis: „Este scris: ,Omul nu tr ie te numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese  
 5 din gura lui Dumnezeu.`` Atunci diavolul L -a dus în sfînta cetate, L -a pus pe stra ina Templului,  
 6 i I -a zis: „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, arunc -Te jos; c ci este scris: ,El va porunci  
 îngerilor S i s vegheze asupra Ta; i ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva s Te love ti cu  
 7 piciorul de vreo piatr .`` „De asemenea este scris``, a zis Iisus: „S nu ispite ti pe Domnul,  
 8 Dumnezeul t u.`` Diavolul L -a dus apoi pe un munte foarte înalt, I -a ar tat toate împ r iile  
 9 lumii i str lucirea lor, i I -a zis: „Toate aceste lucruri i le voi da ie, dac Te vei arunca  
 10 cu fa a la p mînt i Te vei închina mie.`` „Pleac , Satano``, i -a r spus Isus. „C ci

este scris: „Domnului, Dumnezeului t u s te închini i numai Lui s -I sluje ti.”<sup>11</sup> Atunci  
diavolul L -a l sat. i deodat au venit la Isus ni te îngerii, i au început s -I slujeasc .  
<sup>12</sup> Când a auzit Isus c Ioan fusese închis, a plecat în Galilea. <sup>13</sup> A p r sit Nazaretul, i a venit  
de a locuit în Capernaum, lâng mare, în inutul lui Zabulon i Neftali, <sup>14</sup> ca s se împlineasc  
ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: <sup>15</sup> „, ara lui Zabulon i ara lui Neftali, înspre  
mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor, <sup>16</sup> Norodul acesta, care z cea în întunerec, a v zut  
o mare lumin ; i peste cei ce z ceau în inutul i în umbra mor ii, a r s rit lumina.”  
<sup>17</sup> De atunci încolo, Isus a început s propov duiasc , i s zic : „,Poc i i-v , c ci  
Împ r ia cerurilor este aproape.”<sup>18</sup> Pe când trecea pe lâng marea Galileii, Isus a v zut  
doi fra i: pe Simon, zis Petru, i pe fratele s u Andrei, cari aruncau o mreaj în mare; c ci  
erau pescari. <sup>19</sup> El le -a zis: „Veni i dup Mine, i v voi face pescari de oameni.”<sup>20</sup> Îndat  
ei au l sat mreajile, i au mers dup El. <sup>21</sup> Deacolo a mers mai departe, i a v zut pe al i  
doi fra i: pe Iacov, fiul lui Zebedei, i pe Ioan, fratele lui, cari erau într'o corabie cu tat l lor  
Zebedei, i î i cârpeau mreajile. El i -a chemat. <sup>22</sup> i îndat , ei au l sat corabia i pe tat l  
lor, i au mers dup El. <sup>23</sup> Isus str b tea toat Galilea, înv înd pe norod în sinagogi,  
propov duind Evanghelia Împ r iei, i t m duind orice boal i orice neputin  
care era în norod. <sup>24</sup> I s'a dus vestea în toat Siria; i aduceau la El pe to i ceice sufereau de  
felurite boale i chinuri: pe cei îndr ci i, pe cei lunatici i pe cei sl b nogi; i El îi vindeca.  
<sup>25</sup> Dup El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea i de  
dincolo de Iordan.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Când a v zut Isus noroadele, S'a suit pe munte; i dup ce a ezut jos, ucenicii Lui s'au  
apropiat de El. <sup>2</sup> Apoi a început s vorbeasc i s -i înve e astfel: <sup>3</sup> Ferice de cei s raci  
în duh, c ci a lor este Împ r ia cerurilor! <sup>4</sup> Ferice de ceice plîng, c ci ei vor fi mîngîia i!  
<sup>5</sup> Ferice de cei blînzii, c ci ei vor mo teni p mîntul! <sup>6</sup> Ferice de cei fl mînzii i înseta i  
dup neprih nire, c ci ei vor fi s tura i!  
<sup>7</sup> Ferice de cei milostivi, c ci ei vor avea parte de

8 mil ! Ferice de cei cu inima curat , caci ei vor vedea pe Dumnezeu! 9 Ferice de cei  
 împăciuitori, caci ei vor fi chemați fiii ai lui Dumnezeu! 10 Ferice de cei prigoniți din pricina  
 neprihănirii, caci a lor este Împărăția cerurilor! 11 Ferice va fi de voi când, din pricina Mea,  
 oamenii vor ocârlă, vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevăruri  
 împotriva voastră! 12 Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare  
 în ceruri; caci tot așa au prigoniți pe prorocii, cari au fost înainte de voi. 13 Voi sînteți sarea  
 pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va călta iar puterea de a  
 săra? Atunci nu mai este bun la nimic decât să fie lepdat afară, și călcat în picioare  
 de oameni. 14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate a ezat pe un munte, nu poate să rămân  
 ascunsă. 15 și oamenii n'aprind lumina ca să o pună supt obroc, ci o pun în sfîșnic, și  
 luminează tuturor celor din casă. 16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea  
 oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este  
 în ceruri. 17 Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci  
 să împlinesc. 18 Caci adevărat vă spun, cît vreme nu va trece cerul și pământul, nu va  
 trece o iot sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile. 19 A a  
 că, ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învâna pe oameni așa,  
 va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învâna pe  
 alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor. 20 Caci vă spun că,  
 dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu niciun  
 chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. 21 Aiauzit că s'au zis celor din vechime: „Să nu  
 ucizi; oricine va ucide, va cădea supt pedeapsa judecării.” 22 Dar Eu vă spun că ori cine  
 se mînie pe fratele său, va cădea supt pedeapsa judecării; și oricine va zice fratelui său:  
 „Prostule!” va cădea supt pedeapsa Soborului; iar oricine -i va zice: „Nebunule!”, va cădea supt  
 pedeapsa focului gheenei. 23 Aa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte  
 că fratele tău are ceva împotriva ta, 24 las -i darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de  
 împăc-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul. 25 Caută de te împăcă de grabă cu pășinul  
 tău, cît vreme ești cu el pe drum; ca nu cumva pășinul să te dea pe mîna judecatorului,  
 judecatorul să te dea pe mîna temnicerului, și să fii aruncat în temniță. 26 Adevărat îți  
 spun că nu vei ieși de acolo pînă nu vei plăti cel din urmă ban. 27 Aiauzit că s'au

zis celor din vechime: „S nu preacurve ti.”<sup>28</sup> Dar Eu v spun c ori i cine se uit la o  
 femeie, ca s'o poftesc , a i preacurvit cu ea în inima lui.<sup>29</sup> Dac deci ochiul t u cel drept  
 te face s cazi în p cat, scoate -l i leap d -l dela tine; c ci este spre folosul t u s  
 piar unul din m dularele tale, i s nu- i fie aruncat tot trupul în gheen .<sup>30</sup> Dac mîna  
 ta cea dreapt te face s cazi în p cat, taie -o i leap d -o dela tine; c ci este spre folosul  
 t u s piar unul din m dularele tale, i s nu- i fie aruncat tot trupul în gheen .<sup>31</sup> S'a  
 zis iar : „Oricine î i va l sa nevasta, s -i dea o carte de desp r ire.”<sup>32</sup> Dar Eu v  
 spun c ori i cine î i va l sa nevasta, afar numai de pricin de curvie, îi d prilej s  
 preacurveasc ; i cine va lua de nevast pe cea l sat de b rbat, preacurve te.<sup>33</sup> A i  
 mai auzit iar c s'a zis celor din vechime: „S nu juri strîmb; ci s împline ti fa de  
 Domnul jur mintele tale.”<sup>34</sup> Dar Eu v spun: S nu jura i nicidecum; nici pe cer, pentru  
 c este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;<sup>35</sup> nici pe p mînt, pentru c este a ternutul  
 picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru c este cetatea marelui Împ rat.<sup>36</sup> S nu juri nici pe  
 capul t u, c ci nu po i face un singur p r alb sau negru.<sup>37</sup> Felul vostru de vorbire s fie:  
 „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel r u.<sup>38</sup> A i auzit c s'a zis: „Ochi  
 pentru ochi, i dinte pentru dinte.”<sup>39</sup> Dar Eu v spun: S nu v îpotrivi i celui ce v  
 face r u. Ci, oricui te love te peste obrazul drept, întoarce -i i pe celalt.<sup>40</sup> Ori icui vrea s  
 se judece cu tine, i s - i ia haina, las -i i c ma a.<sup>41</sup> Dac te sile te cineva s  
 mergi cu el o mil de loc, mergi cu el dou .<sup>42</sup> Celui ce- i cere, d -i; i nu întoarce spatele  
 celui ce vrea s se împrumute dela tine.<sup>43</sup> A i auzit c s'a zis: „S iube ti pe aproapele  
 t u, i s ur ti pe vr jma ul t u.”<sup>44</sup> Dar Eu v spun: Iubi i pe vr jma ii vo tri,  
 binecuvînta i pe cei ce v blast m , face i bine celorce v ur sc, i ruga i- v pentru  
 ceice v asupresc i v prigonesc,<sup>45</sup> ca s fi i fii ai Tat lui vostru care este în ceruri; c ci  
 El face s r sar soarele S u peste cei r i i peste cei buni, i d ploaie peste cei drep i  
 i peste cei nedrep i.<sup>46</sup> Dac iubi i numai pe cei ce v iubesc, ce r splat mai a tepta i?  
 Nu fac a a i vame ii?<sup>47</sup> i dac îmbr i a i cu dragoste numai pe fra ii vo tri,  
 ce lucru neobicinuit face i? Oare p gîinii nu fac la fel?<sup>48</sup> Voi fi i dar des vîr i i, dup  
 cum i Tat l vostru cel ceresc este des vîr it.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Lua i seama s nu v îndeplini i neprih nirea voastr înaintea oamenilor, ca s fi i  
 v zu i de ei; altminteri, nu ve i avea r splat dela Tat l vostru care este în ceruri. <sup>2</sup> Tu,  
 dar, când faci milostenie, nu suna cu trîmbi a înaintea ta, cum fac f arnicii, în sinagogi i în  
 uli e, pentru ca s fie sl vi i de oameni. Adev rat v spun, c i-au luat r splata. <sup>3</sup> Ci  
 tu, când faci milostenie, s nu tie stînga ta ce face dreapta, <sup>4</sup> pentruca milostenia ta s fie  
 f cut în ascuns; i Tat l t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. <sup>5</sup> Când v ruga i,  
 s nu fi i ca f arnicii, c rora le place s se roage stînd în picioare în sinagogi i la  
 col urile uli elor, pentruca s fie v zu i de oameni. Adev rat v spun, c i-au luat  
 r splata. <sup>6</sup> Ci tu, când te rogi, intr în od i a ta, încuie- i u a, i roag -te Tat lui t u,  
 care este în ascuns; i Tat l t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. <sup>7</sup> Când v ruga i,  
 s nu bolborosi i acelea i vorbe, ca p gîinii, c rora li se pare c , dac spun o mul ime  
 de vorbe, vor fi asculta i. <sup>8</sup> S nu v asem na i cu ei; c ci Tat l vostru tie de ce ave i  
 trebuin , mai înainte ca s -I cere i voi. <sup>9</sup> Iat dar cum trebuie s v ruga i: „Tat l  
 nostru care e ti în ceruri! Sfin easc -se Numele T u; <sup>10</sup> vie împ r ia Ta; fac -se voia  
 Ta, precum în cer i pe p mînt. <sup>11</sup> Pînea noastr cea de toate zilele (Sau: pentru mîne.) d -ne  
 -o nou ast zi; <sup>12</sup> i ne iart nou gre elile noastre, precum i noi iert m gre i ilor  
 no tri (Grece te: Las -ne datoriile noastre, cum i noi am l sat pe ale datornicilor no tri.);  
<sup>13</sup> i nu ne duce în ispit , ci izb ve te-ne de cel r u. C ci a Ta este împ r ia i puterea  
 i slava în veci. Amin! <sup>14</sup> Dac ierta i oamenilor gre elile lor, i Tat l vostru cel ceresc  
 v va ierta gre elile voastre. <sup>15</sup> Dar dac nu ierta i oamenilor gre elile lor, nici Tat l vostru  
 nu v va ierta gre elile voastre. <sup>16</sup> Când posti i, s nu v lua i o înf i are posomorît ,  
 ca f arnicii, cari î i slu esc fe ele, ca s se arate oamenilor c postesc. Adev rat v  
 spun, c i-au luat r splata. <sup>17</sup> Ci tu, când poste ti, unge- i capul, i spal - i fa a,  
<sup>18</sup> ca s te ar i c poste ti nu oamenilor, ci Tat lui t u, care este în ascuns; i Tat l  
 t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. <sup>19</sup> Nu v strînge i comori pe p mînt, unde le  
 m nînc moliile i rugina, i unde le sap i le fur ho ii; <sup>20</sup> ci strînge i-v comori

în cer, unde nu le m nînc moliile i rugina i unde ho ii nu le sap , nici nu le fur .  
<sup>21</sup> Pentru c unde este comoara voastr , acolo va fi i inima voastr . <sup>22</sup> Ochiul este lumina  
trupului. Dac ochiul t u este s n tos, tot trupul t u va fi plin de lumin ; <sup>23</sup> dar dac  
ochiul t u este r u, tot trupul t u va fi plin de întunerec. A a c , dac lumina care este în  
tine este întunerec, cât de mare trebuie s fie întunerecul acesta! <sup>24</sup> Nimeni nu poate sluji la doi  
st pîni. C ci sau va urî pe unul i va iubi pe celalt; sau va ine la unul, i va nesocoti pe  
celalt: Nu pute i sluji lui Dumnezeu i lui Mamona. <sup>25</sup> Deaceea v spun: Nu v îngrijora i  
de via a voastr , gîndindu-v ce ve i mîncă, sau ce ve i bea; nici de trupul vostru,  
gîndindu-v cu ce v ve i îmbr ca. Oare nu este via a mai mult decît hrana, i trupul mai  
mult decît îmbr c mintea? <sup>26</sup> Uita i-v la p s rile cerului: ele nici nu sam n , nici nu  
secer , i nici nu strîng nimic în grîinare; i totu Tat l vostru cel ceresc le hr ne te. Oare  
nu sînte i voi cu mult mai de pre decît ele? <sup>27</sup> i apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se,  
poate s adauge m car un cot la în l imea lui? <sup>28</sup> i de ce v îngrijora i de  
îmbr c minte? Uita i-v cu b gare de seam cum cresc crinii de pe cîmp: ei nici nu torc,  
nici nu es; <sup>29</sup> totu v spun c nici chiar Solomon, în toat slava lui, nu s'a îmbr cat ca  
unul din ei. <sup>30</sup> A a c , dac astfel îmbrac Dumnezeu iarba de pe cîmp, care ast zi este, dar  
mîne va fi aruncat în cuptor, nu v va îmbr ca El cu mult mai mult pe voi, pu in  
credincio ilor? <sup>31</sup> Nu v îngrijora i dar, zicînd: „Ce vom mîncă?” Sau: „Ce vom bea?” Sau:  
„Cu ce ne vom îmbr ca?” <sup>32</sup> Fiindc toate aceste lucruri Neamurile le caut . Tat l vostru  
cel ceresc tie c ave i trebuin de ele. <sup>33</sup> C uta i mai întîi Împ r ia lui Dumnezeu  
i neprih nirea Lui, i toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. <sup>34</sup> Nu v îngrijora i dar  
de ziua de mîne; c ci ziua de mîne se va îngrijora de ea îns . Ajunge zilei necazul ei.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Nu judeca i, ca s nu fi i judeca i. <sup>2</sup> C ci cu ce judecat judeca i, ve i fi judeca i;  
i cu ce m sur m sura i, vi se va m sura. <sup>3</sup> De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui t u,  
i nu te ui i cu b gare de seam la bîrna din ochiul t u? <sup>4</sup> Sau, cum po i zice fratelui t u:  
„Las -m s scot paiul din ochiul t u``, i, cînd colo, tu ai o bîrn într'al t u?...`

<sup>5</sup> Farnicule, scoate înfii bîrna din ochiul t u, i atunci vei vedea deslu it s sco i paiul  
 din ochiul fratelui t u. <sup>6</sup> S nu da i cînilor lucrurile sfinte, i s nu arunca i m rg ritarele  
 voastre înaintea porcilor, ca nu cumva s le calce în picioare, i s se întoarc s v rup .  
<sup>7</sup> Cere i, i vi se va da; c uta i i ve i g si; bate i, i vi se va deschide. <sup>8</sup> C ci ori  
 i cine cere, cap t ; cine caut , g se te; i celui ce bate, i se deschide. <sup>9</sup> Cine este omul  
 acela dintre voi, care, dac -i cere fiul s u o pîne, s -i dea o piatr ? <sup>10</sup> Sau, dac -i cere un  
 pe te, s -i dea un arpe? <sup>11</sup> Deci, dac voi, cari sînte i r i, ti i s da i daruri bune  
 copiilor vo tri, cu cît mai mult Tat l vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le  
<sup>12</sup> cer! Tot ce voi i s v fac vou oamenii, face i-le i voi la fel; c ci în aceasta este  
 cuprins Legea i Proorocii. <sup>13</sup> Intra i pe poarta cea strîmt . C ci larg este poarta, lat  
 este calea care duce la pierzare, i mul i sînt ceice intr pe ea. <sup>14</sup> Dar strîmt este poarta,  
<sup>15</sup> îngust este calea care duce la via , i pu ini sînt ceice o afl . P zi i-v de prooroci  
 mincino i. Ei vin la voi îmbr ca i în haine de oi, dar pe dinl untru sînt ni te lupi r pitori.  
<sup>16</sup> Îi ve i cunoa te dup roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din  
 m r cini? <sup>17</sup> Tot a a, orice pom bun face roade bune, dar pomul r u face roade rele. <sup>18</sup> Pomul  
 bun nu poate face roade rele, nici pomul r u nu poate face roade bune. <sup>19</sup> Orice pom, care nu face  
 roade bune, este t iat i aruncat în foc. <sup>20</sup> A a c dup roadele lor îi ve i cunoa te. <sup>21</sup> Nu  
 ori icine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împ r ia cerurilor, ci celce face voia  
<sup>22</sup> Tat lui Meu care este în ceruri. Mul i Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N'am  
 proorocit noi în Numele T u? N'am scos noi draci în Numele T u? i n'am f cut noi multe  
<sup>23</sup> minuni în Numele T u?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v'am cunoscut;  
<sup>24</sup> dep rta i-v dela Mine, voi to i cari lucra i f r delege.” De aceea, pe ori icine aude  
 aceste cuvinte ale Mele, i le face, îl voi asem na cu un om cu judecat , care i -a zidit casa  
<sup>25</sup> pe stînc . A dat ploaia, au venit ivoaele, au suflat vînturile i au b tut în casa aceea, dar  
 ea nu s'a pr bu it, pentru c avea temelia zidit pe stînc . <sup>26</sup> Îns ori i cine aude aceste  
 cuvinte ale Mele, i nu le face, va fi asem nat cu un om nechibzuit, care i -a zidit casa pe  
<sup>27</sup> nisip. A dat ploaia, au venit ivoaiele, au suflat vînturile, i au izbit în casa aceea: ea s'a  
 pr bu it, i pr bu irea i -a fost mare.” <sup>28</sup> Dup ce a sfîr it Isus cuvînt rile acestea,

noroadele au rămas uimite de învătura Lui; <sup>29</sup> caci El îi învătăca unul care avea putere, nu cum îi învătăcurării lor.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Când S'a coborât Isus de pe munte, multe noroade au mers după El. <sup>2</sup> I un lepros s'a apropiat de El, I s'a închinat, și I -a zis: „Doamne, dă-mi să mă curățezi.” <sup>3</sup> Isus a întins mâna, S'a atins de el, și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățit lepra lui. <sup>4</sup> Apoi Isus și -a zis: „Vezi să nu spui la nimene; ci du-te de te arată preotului, și adu darul, pe care l -a rânduit Moise, ca mărurie pentru ei.” <sup>5</sup> Pe când intra Isus în Capernaum, s'a apropiat de El un sutaș, care -L ruga <sup>6</sup> și -I zicea: „Doamne, robul meu zace în casă slab și nu se chinuie te cumplit.” <sup>7</sup> Isus și -a zis: „Am să vin și să mă duc.” <sup>8</sup> „Doamne”, a răspuns sutașul, „nu sînt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zic numai un cuvînt, și robul meu va fi tămăduit.” <sup>9</sup> Căci și eu sînt om sub stăpînire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Făcucare lucru!” și -l face. <sup>10</sup> Când a auzit Isus aceste vorbe, S'a mirat, și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n'am găsit o credință așa de mare. <sup>11</sup> Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.” <sup>12</sup> Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunerecul de afară, unde va fi plînsul și scrîmbirea din ilor.” <sup>13</sup> Apoi a zis sutașului: „Du-te, și făcucăcă după credința ta.” și robul lui s'a tămăduit chiar în ceasul acela. <sup>14</sup> Isus S'a dus apoi în casa lui Petru, și a văzut pe soacra acestuia zăcînd în pat, prinsă de friguri. <sup>15</sup> S'a atins de mîna ei, și a lăsat-o frigurile; apoi ea s'a sculat, și a început să -l slujească. <sup>16</sup> Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăcici. <sup>17</sup> El, prin cuvîntul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii, că se împlinesc ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noastre.” <sup>18</sup> Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit să treacă de cealaltă parte. <sup>19</sup> Atunci s'a apropiat de El un cîrturar, și I -a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez ori unde vei merge.” <sup>20</sup> Isus și -a răspuns: „Vulpile au



vizuini, i p s rile cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde- i odihni capul.`` <sup>21</sup> Un  
 altul, care era dintre ucenici, I -a zis: „Doamne, d -mi voie s m duc mai întâi s îngrop pe  
 tat l meu.`` <sup>22</sup> „Vino dup Mine``, i -a r spus Isus, „, i las mor ii s - i îngroape  
 mor ii.`` <sup>23</sup> Isus S'a suit într'o corabie, i ucenicii Lui au mers dup El. <sup>24</sup> i deodat s'a  
 stîrnit pe mare o furtun afît de stra nic , încît corabia era acoperit de valuri. i El dormea.  
<sup>25</sup> Ucenicii s'au apropiat de El, i L-au de teptat, strigînd: „Doamne, scap -ne, c pierim!``  
<sup>26</sup> El le -a zis: „De ce v este fric , pu in credincio ilor?`` Apoi S'a sculat, a certat vînturile  
 i marea, i s'a f cut o lini te mare. <sup>27</sup> Oamenii aceia se mirau, i ziceau: „Ce fel de om  
 este acesta, de -L ascult pîn i vînturile i marea?`` <sup>28</sup> Cînd a ajuns Isus de partea cealalt ,  
 în inutul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi îndr ci i, cari ie eau din morminte. Erau a a de  
 cumpli i, c nimeni nu putea trece pe drumul acela. <sup>29</sup> i iat c au început s strige: „Ce  
 leg tur este între noi i Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici s ne chinuie tí înainte  
 de vreme?`` <sup>30</sup> Departe de ei era o turm mare de porci, cari p teau. <sup>31</sup> Dracii rugau pe Isus  
 i ziceau: „Dac ne sco i afar din ei, d -ne voie s ne ducem în turma aceea de porci.``  
<sup>32</sup> „Duce i-v``, le -a zis El. Ei au ie it, i au intrat în porci. i deodat toat turma s'a  
 repezit de pe rîp în mare, i a pierit în ape. <sup>33</sup> Porcarii au fugit, i s'au dus în cetate de au  
 povestit tot ce se petrecuse i cele întîmplte cu îndr ci ii. <sup>34</sup> i iat c toat cetatea a  
 ie it în întîmpinarea lui Isus; i, cum L-au v zut, L-au rugat s plece din inutul lor.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Isus S'a suit într'o corabie, a trecut marea, i a venit în cetatea Sa. <sup>2</sup> i iat c I-au adus  
 un sl b nog, care z cea într'un pat. Isus le -a v zut credin a, i a zis sl b nogului:  
 „Îndr zne te, fiule! P catele î i sînt iertate!`` <sup>3</sup> i iat c , unii din c rturari au zis în ei  
 în i i: „Omul acesta hule te!`` <sup>4</sup> Isus, care le cuno tea gîndurile, a zis: „Pentruce ave i  
 gînduri rele în inimile voastre?`` <sup>5</sup> C ci ce este mai lesne? A zice: „Iertate î i sînt p catele``,  
 sau a zice: „Scoal -te i umbl ?`` <sup>6</sup> Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe p mînt  
 s ierte p catele, -, „Scoal -te``, a zis El sl b nogului, „,ridic - i patul, i du-te acas .``

7 Slăbăzgul s'a sculat, și s'a dus acasă. 8 Când au văzut noroadele lucrul acesta, s'au  
 spăimântat, și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere. 9 De acolo, Isus  
 a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei, ezând la vamă. Și i-a zis: „Vino  
 după Mine”. Omul acela s'a sculat, și a mers după El. 10 Pe când vedea Isus la masă, în  
 casă, iată că au venit o mulțime de oameni și pe lângă ei, și au ezut la masă cu El  
 și cu ucenicii Lui. 11 Fariseii au văzut lucrul acesta, și au zis ucenicilor Lui: „Pentru ce  
 mănâncă în vătorul vostru cu oamenii și cu pe lângă ei?” 12 Isus i-a auzit, și le-a  
 zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi. 13 Duceți-vă de învătări  
 ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfă!” Căci n'am venit să chem la pocănie pe cei  
 neprihăniți, ci pe cei pe lângă ei.” 14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, și I-au zis:  
 „De ce noi și Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc de loc?” 15 Isus le-a răspuns:  
 „Se pot judeca nuntații câtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, când mirele va fi luat de la ei,  
 și atunci vor posti. 16 Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche; pentru că  
 i-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea. 17 Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri  
 vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, și burdufurile se prădesc; ci vinul nou îl  
 pun în burdufuri noi, și se strează amândouă.” 18 Pe când le spunea Isus aceste vorbe, iată  
 că a venit unul din frunții sinagogii, și s'a închinat, și I-a zis: „Fiica mea adineaori a murit;  
 dar vino de pune-ți mâinile peste ea, și va învia.” 19 Isus s'a sculat, și a plecat după el  
 împreună cu ucenicii Lui. 20 Și iată o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge,  
 a venit pe dinapoi, și s'a atins de poala hainei Lui. 21 Căci în zicea ea: „Numai să mă pot  
 atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.” 22 Isus s'a întors, și a văzut-o, și i-a zis:  
 „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit.” și s'a tămăduit femeia chiar în ceasul  
 acela. 23 Când a ajuns Isus în casa frunții sinagogii, și când a văzut pe cei ce cântau din  
 fluier, și gloata bocind, 24 le-a zis: „Dați-vă la o parte; căci fetița n'a murit, ci doarme!”  
 Ei îi băteau joc de El. 25 Dar, după ce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat în lăuntru, și a  
 luat pe fetița de mână, și fetița s'a sculat. 26 Isus s'a dus vestea despre această minune în  
 tot înutul acela. 27 Când a plecat de acolo, s'au luat după Isus doi orbi, cari strigau și ziceau:  
 „Ai milă de noi, Fiule lui David!” 28 După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Și Isus le

-a zis: „Credeți că pot face lucrul acesta?” „Da, Doamne”, I-au răspuns ei. <sup>29</sup> Atunci S'a atins  
 de ochii lor, și a zis: „Fac-vi-se după credința voastră!” <sup>30</sup> Și li s'au deschis ochii. Isus  
 le -a poruncit cu tot dinadinsul și le -a zis: „Vedeți, și nu vă spuneți nimeni.” <sup>31</sup> Dar ei, cum au  
 ieșit afară, au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela. <sup>32</sup> Pe când plecau orbii aceștia,  
 iată că au adus la Isus un mut îndrăcit. <sup>33</sup> După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit.  
 Și noroadele, mirate, ziceau: „Niciodată nu s'au văzut așa ceva în Israel!” <sup>34</sup> Dar Fariseii  
 ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!” <sup>35</sup> Isus străbătea toate cetățile și  
 satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecând  
 orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod. <sup>36</sup> Când a văzut gloatele, I s'a  
 făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, căci niște oi cari n'au păstor. <sup>37</sup> Atunci  
 a zis ucenicilor Săi: „Mare este seceria, dar puțini sînt lucrătorii!” <sup>38</sup> Rugați dar pe Domnul  
 secerătorului să scoată lucrători la seceria Lui.”

## Chapter 10

<sup>1</sup> Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le -a dat putere să scoată afară  
 duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință. <sup>2</sup> Iată  
 numele celor doisprezece apostoli: Cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul  
 lui Zebedei, și Ioan, fratele lui; <sup>3</sup> Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul  
 lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu; <sup>4</sup> Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vîndut pe  
<sup>5</sup> Isus. Aceștia sînt cei doisprezece, pe cari și -a trimis Isus, după ce le -a dat învățăturile  
 următoare: Să nu mergeți pe calea păgînilor și să nu intrați în vreă cetate a Samaritenilor;  
<sup>6</sup> ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel. <sup>7</sup> Și pe drum, propovăduiți,  
 și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!” <sup>8</sup> Vindecați pe bolnavi, învățați pe morți,  
 curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată și primit, fără plată să  
<sup>9</sup> dați. Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brățele voastre, <sup>10</sup> nici traistă pentru  
 drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrană  
<sup>11</sup> lui. În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți

12 la el pîn ve i pleca. La intrarea voastr în cas , ura i -i de bine; 13 i dac este casa  
 aceea vrednic , pacea voastr s vin peste ea; dar dac nu este vrednic , pacea voastr  
 14 s se întoarce la voi. Dac nu v va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, s  
 ie i i din casa sau din cetatea aceea, i s scutura i praful de pe picioarele voastre.``  
 15 Adev rat v spun c , în ziua judec ii, va fi mai u or pentru inutul Sodomei i  
 Gomorei, decît pentru cetatea aceea. 16 Iat , Eu v trimet ca pe ni te oi în mijlocul lupilor.  
 17 Fi i dar în elep i ca erpii, i f r r utate ca porumbeii. P zi i-v de oameni;  
 18 c ci v vor da în judecata soboarelor, i v vor bate în sinagogile lor. Din pricina Mea,  
 ve i fi du i înaintea dreg torilor i înaintea împ ra ilor, ca s sluji i ca m rturie înaintea  
 19 lor i înaintea Neamurilor. Dar, cînd v vor da în mîna lor, s nu v îngrijora i,  
 gîndindu-v cum sau ce ve i spune; c ci ce ve i avea de spus, v va fi dat chiar în ceasul  
 20 acela; fiindc nu voi ve i vorbi, ci Duhul Tat lui vostru va vorbi în voi. 21 Fratele va da la  
 moarte pe frate-s u, i tat l pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva p rin ilor lor, i -i  
 vor omorî. 22 Ve i fi urî i de to i, din pricina Numelui Meu; dar cine va r bda pîn la  
 23 sfîr it, va fi mîntuit. Cînd v vor prizoni într'o cetate, s fugi i într'alta. Adev rat v  
 spun c nu ve i ispr vi de str b tut cet ile lui Israel pîn va veni Fiul omului.  
 24 Ucenicul nu este mai pe sus de înv torul s u, nici robul mai pe sus de domnul s u.  
 25 Ajunge ucenicului s fie ca înv torul lui, i robului s fie ca domnul lui. Dac pe  
 26 St pînul casei L-au numit Beelzebul, cu cît mai mult vor numi a a, pe cei din casa lui? A a  
 c s nu v teme i de ei. C ci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, i nimic t inuit  
 27 care nu va fi cunoscut. Ce v spun Eu la întunerec, voi s spune i la lumin ; i ce auzi i  
 28 optindu-se la ureche, s propov dui i de pe acoperi ul caselor. Nu v teme i de cei  
 ceucid trupul, dar cari nu pot ucide sufletul; ci teme i-v mai degrab de Celce poate s  
 29 piard i sufletul i trupul în gheen . Nu se vînd oare dou vr bii la un ban? Totu ,  
 30 nici una din ele nu cade pe p mînt f r voia Tat lui vostru. Cît despre voi, pîn i perii  
 31 din cap, to i v sînt num ra i. Deci s nu v teme i; voi sînte i mai de pre decît  
 32 multe vr bii. Deaceea, pe ori icine M va m rturisi înaintea oamenilor, îl voi m rturisi  
 33 i Eu înaintea Tat lui Meu care este în ceruri; dar de oricine se va lep da de Mine înaintea

oamenilor, M voi lep da i Eu înaintea Tat lui Meu care este în ceruri. <sup>34</sup> S nu crede i  
c am venit s'aduc pacea pe p mînt; n'am venit s aduc pacea, ci sabia. <sup>35</sup> C ci am venit s  
despart pe fiu de tat l s u, pe fiic de mam -sa, i pe nor de soacr -sa. <sup>36</sup> i omul va  
avea de vr jma i chiar pe cei din casa lui. <sup>37</sup> Cine iube te pe tat , ori pe mam , mai mult  
decît pe Mine, nu este vrednic de Mine; i cine iube te pe fiu ori pe fiic mai mult decît pe  
Mine, nu este vrednic de Mine. <sup>38</sup> Cine nu- i ia crucea lui, i nu vine dup Mine, nu este  
vrednic de Mine. <sup>39</sup> Cine î i va p stra via a, o va pierde; i cine î i va pierde via a, pentru  
Mine, o va câ tîga. <sup>40</sup> Cine v prime te pe voi, M prime te pe Mine; i cine M prime te  
pe Mine, prime te pe Cel ce M'a trimes pe Mine. <sup>41</sup> Cine prime te un prooroc, în numele unui  
prooroc, va primi r splata unui prooroc; i cine prime te pe un om neprih nit, în numele unui  
om neprih nit, va primi r splata unui om neprih nit. <sup>42</sup> i oricine va da de b ut numai un  
pahar de ap rece unuia din ace ti micu i, în numele unui ucenic, adev rat v spun c  
nu- i va pierde r splata.``

## Chapter 11

<sup>1</sup> Dup ce a ispr vit de dat înv turi la cei doisprezece ucenici ai S i, Isus a plecat de  
acolo, ca s înve e pe oameni, i s propov duiasc în cet ile lor. <sup>2</sup> Ioan a auzit din  
temni despre lucr rile lui Hristos, <sup>3</sup> i a trimes s -L întrebe prin ucenicii s i: „Tu e ti  
Acela care are s vin sau s a tept m pe altul?`` <sup>4</sup> Drept r spus, Isus le -a zis:  
„Duce i-v de spune i lui Ioan ce auzi i i ce vede i: <sup>5</sup> Orbii î i cap t vederea,  
chiopii umbl , lepro ii sînt cur i i, surzii aud, mor ii înviaz , i s racilor li se  
propov duie te Evanghelia. <sup>6</sup> Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.``  
<sup>7</sup> Pe cînd se duceau ei, Isus a început s vorbeasc noroadelor despre Ioan: „Ce a i ie it s  
vede i în pustie? O trestie cl tinat de vînt? <sup>8</sup> Dac nu, atunci ce a i ie it s vede i? Un  
om îmbr cat în haine moi? Iat c ceice poart haine moi sînt în casele împ ra ilor. <sup>9</sup> Atunci  
ce a i ie it s vede i? Un prooroc? Da, v spun, i mai mult decît un prooroc; <sup>10</sup> c ci el  
este acela despre care s'a scris: ‚Iat , trimet înaintea fe ei Tale pe solul Meu, care Î i va preg ti

11  
 calea înaintea Ta. Adevrat v spun c , dintre cei n scu i din femei, nu s'a sculat nici  
 unul mai mare decât Ioan Botez torul. Totu , cel mai mic în Împ r ia cerurilor este mai  
 12  
 mare decât el. Din zilele lui Ioan Botez torul pîn acum, Împ r ia cerurilor se ia cu  
 13  
 n val , i ceice dau n val , pun mîna pe ea. C ci pîn la Ioan au proorocit to i  
 14  
 proorcii i Legea. i, dac vre i s în elege i, el este Ilie, care trebuia s vin .  
 15  
 Cine are urechi de auzit, s aud . 16  
 Cu cine voi asem na neamul acesta de oameni?  
 17  
 Seam n cu ni te copila i, cari ed în pie e, i strig la tovar ii lor: ,V'am cîntat  
 18  
 din fluier, i n'a i jucat; v'am cîntat de jale, i nu v'a i tînguit. C ci a venit Ioan, nici  
 19  
 mîncînd, nici bînd, i ei zic: „Are drac!” A venit Fiul omului mîncînd i bînd, i ei zic: „Iat  
 un om mînc cios i b utor de vin, un prieten al vame ilor i al p c to ilor!” Totu ,  
 20  
 În elepciunea a fost îndrept it din lucr rile ei. Atunci Isus a început s mustre  
 cet ile în cari fuseser f cute cele mai multe din minunile Lui, pentruc nu se poc iser .  
 21  
 „Vai de tine, Horazine!” a zis El. „Vai de tine, Betsaido!” C ci, dac ar fi fost f cute în Tir  
 22  
 i Sidon minunile cari au fost f cute în voi, de mult s'ar fi poc it, cu sac i cenu . De  
 aceea v spun c , în ziua judec ii, va fi mai u or pentru Tir i Sidon decât pentru voi.  
 23  
 i tu, Capernaume, vei fi în l at oare pîn la cer? Vei fi pogorît pîn la Locuin a  
 mor ilor; c ci dac ar fi fost f cute în Sodoma minunile, cari au fost f cute în tine, ea ar fi  
 24  
 r mas în picioare pîn în ziua de ast zi. De aceea, v spun, c în ziua judec ii, va fi  
 25  
 mai u or pentru inutul Sodomei decât pentru tine. În vremea aceea, Isus a luat cuvîntul i  
 a zis: „Te laud, Tat , Doamne al cerului i al p mîntului, pentruc ai ascuns aceste lucruri de  
 26  
 cei în elep i i pricepu i, i le-ai descoperit pruncilor. Da, Tat , Te laud, pentruc  
 27  
 a a ai g sit Tu cu cale!” Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tat l Meu; i nimeni  
 nu cunoa te deplin pe Fiul, afar de Tat l; tot astfel nimeni nu cunoa te deplin pe Tat l,  
 28  
 afar de Fiul, i acela c ruia vrea Fiul s i -L descopere. Veni i la Mine, to i cei trudi i  
 29  
 i împov ra i, i Eu v voi da odihn . Lua i jugul Meu asupra voastr , i înv a i  
 dela Mine, c ci Eu sînt blînd i smerit cu inima; i ve i g si odihn pentru sufletele voastre.  
 30  
 C ci jugul Meu este bun, i sarcina Mea este u oar .

## Chapter 12

<sup>1</sup> În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu, într'o zi de Sabat. Ucenicii Lui, cari erau  
 fl mânzi, au început s smulg spice de grâu i s le m nînce. <sup>2</sup> Fariseii, cînd au v zut  
 lucrul acesta, I-au zis: „Uite c ucenicii T i fac ce nu este îng duit s fac în ziua Sabatului.”  
<sup>3</sup> Dar Isus le -a r spus: „Oare n'a i citit ce a f cut David, cînd a fl mînzit, el i ceice erau  
 împreun cu el? <sup>4</sup> Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, i a mîncat pînile pentru punerea înaintea  
 Domnului, pe cari nu -i era îng duit s le m nînce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai  
 preo ilor? <sup>5</sup> Sau n'a i citit în Lege c , în zilele de Sabat, preo ii calc Sabatul în Templu,  
 i totu sînt nevinova i? <sup>6</sup> Dar Eu v spun c aici este Unul mai mare decît Templul. <sup>7</sup> Dac  
 a i fi tiut ce însemneaz : „Mil voiesc, iar nu jertfe,” n'a i fi osîndit pe ni te nevinova i.  
<sup>8</sup> C ci Fiul omului este Domn i al Sabatului.” <sup>9</sup> Isus a plecat de acolo, i a intrat în sinagog .  
<sup>10</sup> i iat c în sinagog era un om care avea o mîn uscat . Ei, ca s poat învinui pe  
 Isus, L-au întrebat: „Este îng duit a vindeca în zilele de Sabat?” <sup>11</sup> El le -a r spus: „Cine este  
 omul acela dintre voi care, dac are o oaie, i -i cade într'o groap , în ziua Sabatului, s n'o  
 apuce i s'o scoat afar ? <sup>12</sup> Cu cît mai de pre este deci un om decît o oaie? De aceea este  
 îng duit a face bine în zilele de Sabat.” <sup>13</sup> Atunci a zis omului acela: „Întinde- i mîna!” El  
 a întins -o, i mîna s'a f cut s n toas ca i cealalt . <sup>14</sup> Fariseii au ie it afar , i s'au  
 sf tuit cum s omoare pe Isus. <sup>15</sup> Dar Isus, ca unul care tia lucrul acesta, a plecat de acolo.  
 Dup El au mers multe noroad. El a t m duit pe to i bolnavii, <sup>16</sup> i le -a poruncit cu  
 totdinadinsul s nu -L fac cunoscut; <sup>17</sup> ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul  
 Isaia, care zice: <sup>18</sup> „Iat Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu  
 î i g se te pl cerea. Voi pune Duhul Meu peste El, i va vesti Neamurilor judecata. <sup>19</sup> El  
 nu Se va lua la ceart , nici nu va striga. i nimeni nu -I va auzi glasul pe uli e. <sup>20</sup> Nu va frînge  
 o trestie rupt , i nici nu va stinge un fitil care fumeg , pîn va face s biruie judecata. <sup>21</sup> i  
 Neamurile vor n d jdui în Numele Lui.” <sup>22</sup> Atunci I-au adus un îndr cit orb i mut; i Isus  
 l -a t m duit, a a c mutul vorbea i vedea. <sup>23</sup> Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva

este acesta Fiul lui David?`<sup>24</sup> Când au auzit Fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!`<sup>25</sup> Isus, care le cunoaște gândurile, le -a zis: „Orice împărăție desbinată împotriva ei însăși, este pusă în frâu; și orice cetate sau casă, desbinată împotriva ei însăși, nu poate dura. <sup>26</sup> Dacă Satana scoate afară pe Satana, este desbinată; deci, cum poate dura împărăția lui? <sup>27</sup> Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine -i scot? De aceea ei vor fi judecați voi. <sup>28</sup> Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi. <sup>29</sup> Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare, și să -i jăfuiască gospodăria, dacă nu a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îți va jăfui casa. <sup>30</sup> Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strânge cu Mine, risipește. <sup>31</sup> De aceea vă spun: Orice pe cat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. <sup>32</sup> Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor. <sup>33</sup> Ori face și pomul bun și rodul lui bun, ori face și pomul rău și rodul lui rău: ca și pomul se cunoaște după rodul lui. <sup>34</sup> Pui de nepăsători, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi știți și răi? Ca și din prisosul inimii vorbește gura. <sup>35</sup> Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. <sup>36</sup> Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care -l vor fi rostit. <sup>37</sup> Ca și din cuvintele tale vei fi scos afară din vin, și din cuvintele tale vei fi osândit.`<sup>38</sup> Atunci unii din cărturarii din Farisei au luat cuvântul, și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!`<sup>39</sup> Drept răspuns, El le -a zis: „Un neam viclen și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona. <sup>40</sup> Ca și, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului. <sup>41</sup> Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecării, și -l vor osândi, pentru că ei s'au pocit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona. <sup>42</sup> Împărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecării, și -l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă în elepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon. <sup>43</sup> Duhul necurat, când a ieșit dintr'un om, umblă prin locuri



44  
 f r ap , c utînd odihn , i n'o g se te. Atunci zice: „M voi întoarce în casa mea,  
 de unde am ie it. i, cînd vine în ea, o g se te goal , m turat i împodobit . 45  
 se duce i ia cu el alte apte duhuri mai rele decît el: intr în cas , locuiesc acolo, i starea Atunci  
 din urm a omului acestuia ajunge mai rea decît cea dintîi. Tocmai a a se va întîmpla i cu  
 acest neam viclean.`` 46 Pe cînd vorbea înc Isus noroadelor, iat c mama i fra ii Lui  
 st teau afar i c utau s vorbeasc cu El. 47 Atunci cineva I -a zis: „Iat , mama Ta i  
 fra ii T i stau afar , i caut s vorbeasc cu Tine.`` 48 Dar Isus a r spus celui ce -I  
 adusese tirea aceasta: „Cine este mama Mea, i cari sînt fra ii Mei?`` 49 Apoi i -a întins  
 mîna spre ucenicii S i i a zis: „Iat mama Mea i fra ii Mei! 50 C ci oricine face voia  
 Tat lui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, sor i mam .``

### Chapter 13

1 În aceea zi, Isus a ie it din cas , i edea lîng mare. 2 O mul ime de noroade s'au  
 strîns la El, a a c a trebuit s Se suie s ad într'o corabie; iar tot norodul st tea pe  
 rm. 3 El le -a vorbit despre multe lucruri în pilde, i le -a zis: „Iat , s m n torul a ie it  
 s samene. 4 Pe cînd s m na el, o parte din s mîn a c zut lîng drum, i au venit  
 p s rile i au mîncat -o. 5 O alt parte a c zut pe locuri stîncoase, unde n'avea p mînt mult:  
 a r s rit îndat , pentruc n'a g sit un p mînt adînc. 6 Dar, cînd a r s rit soarele, s'a  
 p lit; i, pentruc n'avea r d cini, s'a uscat. 7 O alt parte a c zut între spini: spinii au  
 crescut, i au înecat -o. 8 O alt parte a c zut în p mînt bun, i a dat road : un gr unte a  
 dat o sut , altul aizeci, i altul treizeci. 9 Cine are urechi de auzit, s aud .`` 10 Ucenicii  
 s'au apropiat de El, i I-au zis: „De ce le vorbe ti în pilde?`` 11 Isus le -a r spus: „Pentruc  
 vou v'a fost dat s cunoa te i tainele Împ r iei cerurilor, iar lor nu le -a fost dat.  
 12 C ci celui ce are, i se va da, i va avea de prisos; iar dela cel ce n'are, se va lua chiar i ce  
 are. 13 De aceea le vorbesc în pilde, pentruc ei, m car c v d, nu v d, i m car c aud,  
 nu aud, nici nu în eleg. 14 i cu privire la ei se împlinesc te proorocia lui Isaia, care zice: „Ve i

auzi cu urechile voastre, i nu ve i în elege; ve i privi cu ochii vo tri, i nu ve i vedea.

15

C ci inima acestui popor s'a împietrit; au ajuns tari de urechi, i-au închis ochii, ca nu cumva s vad cu ochii, s aud cu urechile, s în eleag cu inima, s se întoarc la Dumnezeu,

i s -i vindec. <sup>16</sup> Dar ferice de ochii vo tri c v d; i de urechile voastre c aud!

17

Adev rat v spun c , mul i prooroci i oameni neprih ni i au dorit s vad lucrurile pe cari le vede i voi, i nu le-au v zut; i s aud lucrurile pe cari le auzi i voi, i nu

le-au auzit. <sup>18</sup> Asculta i dar ce însemneaz pilda s mntorului. <sup>19</sup> Când un om aude Cuvântul privitor la Împ r ie, i nu -l în elege, vine Cel r u i r pe te ce a fost s m nat în

inima lui. Acesta este s mân a c zut lîng drum. <sup>20</sup> S mân a c zut în locuri stîncoase,

este cel ce aude Cuvântul, i -l prime te îndat cu bucurie; <sup>21</sup> dar n'are r d cin în el, ci ine pîn la o vreme; i, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leap d

îndat de el. <sup>22</sup> S mân a c zut între spini, este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijor rile veacului acestuia i în el ciunea bog iilor îneac acest Cuvînt, i ajunge neroditor.

23

Iar s mân a c zut în p mînt bun, este cel ce aude Cuvântul i -l în elege; el aduce

road : un gr unte d o sut , altul aizeci, altul treizeci. <sup>24</sup> Isus le -a pus înainte o alt pild , i le -a zis: „Împ r ia cerurilor se aseam n cu un om care a s m nat o

s mân bun în arina lui. <sup>25</sup> Dar, pe cînd dormeau oamenii, a venit vr jma ul lui, a

s m nat neghin între grîu, i a plecat. <sup>26</sup> Cînd au r s rit firele de grîu i au f cut rod,

a ie it la iveal i neghina. <sup>27</sup> Robii st pînului casei au venit, i i-au zis: „Doamne, n'ai

s m nat s mân bun în arina ta? De unde are dar neghin ? <sup>28</sup> El le -a r spus: „Un

vr jma a f cut lucrul acesta. <sup>29</sup> i robii i-au zis: „Vrei dar s mergem s'o smulgem? <sup>29</sup> „Nu` ,

le -a zis el, „ca nu cumva, smulgînd neghina, s smulge i i grîul împreun cu ea. <sup>30</sup> L sa i-le

s creasc amîndou împreun pîn la seceri ; i, la vremea seceri ului, voi spune secer torilor: „Smulge i întîi neghina, i lega i -o în snopi, ca s'o ardem, iar grîul strînge i

-l în grînarul meu. <sup>31</sup> Isus le -a pus înainte o alt pild , i le -a zis: „Împ r ia cerurilor se aseam n cu un gr unte de mu tar, pe care l -a luat un om i l -a s m nat în arina

sa. <sup>32</sup> Gr untele acesta, în adev r, este cea mai mic dintre toate semin ele; dar, dup ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile i se face un copac, a a c p s rile cerului vin i

î i fac cuiburi în ramurile lui. <sup>33</sup> Le -a spus o alt pild , i anume: „Împ r ia cerurilor se aseam n cu un aluat, pe care l -a luat o femeie i l -a pus în trei m suri de f in de grîu,

pîn s'a dospit toat pl m deala.`` 34 Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; i  
 nu le vorbea de loc f r pild , 35 ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul, care  
 zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse dela facerea lumii.`` 36 Atunci Isus a dat drumul  
 noroadelor, i a intrat în cas . Ucenicii Lui s'au apropiat de El, i I-au zis: „Tîlcuie te-ne pilda  
 cu neghina din arin .`` 37 El le -a r spus: „Cel ce sam n s mîn a bun , este Fiul  
 omului. 38 arina, este lumea; s mîn a bun sînt fiii Împ r iei; neghina, sînt fiii Celui  
 r u. 39 Vr jma ul, care a s m nat -o, este Diavolul; seceri ul, este sfîr itul veacului;  
 secer torii, sînt îngerii. 40 Deci, cum se smulge neghina i se arde în foc, a a va fi i la  
 sfîr itul veacului. 41 Fiul omului va trimete pe îngerii S i, i ei vor smulge din Împ r ia  
 Lui toate lucrurile, cari sînt pricin de p c tuire i pe ceice s vîr esc f r delegea, 42 i  
 -i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor 43 Atunci cei  
 neprih ni i vor str luci ca soarele în Împ r ia Tat lui lor. Cine are urechi de auzit, s  
 aud . 44 Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu o comoar ascuns într -o arin .  
 Omul care o g se te, o ascunde; i, de bucuria ei, se duce i vinde tot ce are, i cump r  
 arina aceea. 45 Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu un negustor care caut  
 m rg ritare frumoase. 46 i, cînd g se te un m rg ritar de mare pre , se duce de vinde  
 tot ce are, i -l cump r . 47 Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu un n vod aruncat  
 în mare, care prinde tot felul de pe ti. 48 Dup ce s'a umplut, pescarii îl scot la mal, ed jos,  
 aleg în vase ce este bun, i arunc afar ce este r u. 49 Tot a a va fi i la sfîr itul veacului.  
 Îngerii vor ie i, vor desp r i pe cei r i din mijlocul celor buni, 50 i -i vor arunca în cuptorul  
 aprins; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor.`` 51 „A i în eles voi toate aceste lucruri?``  
 i -a întrebat Isus. -,„Da, Doamne``, I-au r spus ei. 52 i El le -a zis: „De aceea orice c rturar,  
 care a înv at ce trebuie despre Împ r ia cerurilor, se aseam n cu un gospodar, care  
 scoate din vistieria lui lucruri noi i lucruri vechi.`` 53 Dup ce a ispr vit Isus pildele acestea,  
 a plecat de acolo. 54 A venit în patria Sa, i a început s înve e pe oameni în sinagog ; a a  
 c cei ce -L auzeau, se mirau i ziceau: „De unde are El în elepciunea i minunile acestea?  
 55 Oare nu este El fiul tîmplarului? Nu este Maria mama Lui? i Iacov, Iosif, Simon i Iuda, nu

sînt ei fra ii Lui? <sup>56</sup> i surorile Lui nu sînt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?`` <sup>57</sup> i g seau astfel în El o pricin de poticnire. Dar Isus le -a zis: „Nic ieri nu este pre uit un prooroc mai pu in decît în patria i în casa Lui.`` <sup>58</sup> i n'a f cut multe minuni în locul acela, din pricina necredin ei lor.

## Chapter 14

<sup>1</sup> În vremea aceea, cîrmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se despre Isus; <sup>2</sup> i a zis slujitorilor s i: „Acesta este Ioan Botez torul! A înviat din mor i, i deaceea se fac minuni prin el.`` <sup>3</sup> C ci Irod prinsese pe Ioan, îl legase i -l pusese în temni , din pricina Irodiadei, nevasta fratelui s u Filip; <sup>4</sup> pentruc Ioan îi zicea: „Nu- i este îng duit s'o ai de nevast .`` <sup>5</sup> Irod ar fi vrut s -l omoare, dar se temea de norod, pentruc norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc. <sup>6</sup> Dar, cînd se pr znuia ziua na terii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspe ilor, i a pl cut lui Irod. <sup>7</sup> Deaceea i -a f g duit cu jur mînt c îi va da orice va cere. <sup>8</sup> Îndemnat de mam -sa, ea a zis: „D -mi aici, într -o farfurie, capul lui Ioan Botez torul!`` <sup>9</sup> Împ ratul s'a întristat; dar din pricina jur mintelor sale, i de ochii celor ce edeau la mas împreun cu el, a poruncit s i -l dea. <sup>10</sup> i a trimes s taie capul lui Ioan în temni . <sup>11</sup> Capul a fost adus într'o farfurie, i dat fetei, care l -a dus la mam -sa. <sup>12</sup> Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, i s'au dus de au dat de tire lui Isus. <sup>13</sup> Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într'o corabie, ca s Se duc singur la o parte, într'un loc pustiu. Noroadele, cînd au auzit lucrul acesta, au ie it din cet i i s'au luat dup El pe jos. <sup>14</sup> Cînd a ie it din corabie, Isus a v zut o gloat mare, I s'a f cut mil de ea, i a vindecat pe cei bolnavi. <sup>15</sup> Cînd s'a înserat, ucenicii s'au apropiat de El, i I-au zis: „Locul acesta este pustiu, i vremea iat c a trecut; d drumul noroadelor s se duc prin sate s - i cumpere de mîncare.`` <sup>16</sup> „N'au nevoie s plece``, le -a r spus Isus; „da i-le voi s m nînce.`` <sup>17</sup> Dar ei I-au zis: „N'avem aici decît cinci pîni i doi pe ti.`` <sup>18</sup> i El le -a zis: „Aduce i -i aici la Mine.`` <sup>19</sup> Apoi a poruncit noroadelor s ad pe iarb , a luat cele cinci pîni i cei doi pe ti, i -a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat, a frînt pînile i le -a dat ucenicilor, iar ei le-au împ r it noroadelor.

20 To i au mîncat i s'au s turat; i s'au ridicat dou sprezece co uri pline cu r m i ele  
 de f r mituri. <sup>21</sup> Ceice mîncaser , erau ca la cinci mii de b rba i, afar de femei i de  
 copii. <sup>22</sup> Îndat dup aceea, Isus a silit pe ucenicii S i s între în corabie, i s treac  
 înaintea Lui de partea cealalt , pîn va da drumul noroadelor. <sup>23</sup> Dup ce a dat drumul  
 noroadelor, S'a suit pe munte s Se roage, singur la o parte. Se înoptase, i El era singur acolo.  
<sup>24</sup> În timpul acesta, corabia era înv luit de valuri în mijlocul m rii; c ci vîntul era împotrîv .  
<sup>25</sup> Cînd se îngîna ziua cu noaptea (Grece te: în a patra straj .), Isus a venit la ei, umblînd pe  
 mare. <sup>26</sup> Cînd L-au v zut ucenicii umblînd pe mare, s'au sp imîntat, i au zis: „Este o  
 n luc !`` i de fric au îpat. <sup>27</sup> Isus le -a zis îndat : „Îndr zni i, Eu sînt; nu v  
 teme i!`` <sup>28</sup> „Doamne``, I -a r spus Petru, „dac e ti Tu, porunce te-mi s vin la Tine  
 pe ape.`` <sup>29</sup> „Vino!`` i -a zis Isus. Petru s'a coborît din corabie, i a început s umble pe ape ca  
 s mearg la Isus. <sup>30</sup> Dar, cînd a v zut c vîntul era tare, s'a temut; i fiindc începea s  
 se afunde, a strigat: „Doamne, scap -m !`` <sup>31</sup> Îndat , Isus a întins mîna, l -a apucat, i i -a  
 zis: „Pu in credinciosule, pentruce te-ai îndoit?`` <sup>32</sup> i dup ce au intrat în corabie, a stat vîntul.  
<sup>33</sup> Ceice erau în corabie, au venit de s'au închinat înaintea lui Isus, i I-au zis: „Cu adev rat, Tu  
 e ti Fiul lui Dumnezeu!`` <sup>34</sup> Dup ce au trecut marea, au venit în inutul Ghenezaretului.  
<sup>35</sup> Oamenii din locul acela, cari cuno teau pe Isus, au trimes s dea de tire în toate împrejurimile,  
 i au adus la El pe to i bolnavii. <sup>36</sup> Bolnavii îl rugau s le dea voie numai s se ating de  
 poala hainei Lui. i to i cî i s'au atins, s'au vindecat.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Atunci ni te Farisei i ni te c rturari din Ierusalim au venit la Isus, i I-au zis: <sup>2</sup> „Pentru  
 ce calc ucenicii T i datina b trînilor? C ci nu- i spal mînile cînd m nînc .`` <sup>3</sup> Drept  
 r spus, El le -a zis: „Dar voi de ce c lca i porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?  
<sup>4</sup> C ci Dumnezeu a zis: ‚Cinste te pe tat l t u i pe mama ta;` i: ‚Cine va gr i de r u

pe tat l s u sau pe mama sa, s fie pedepsit negre it cu moartea.`<sup>5</sup> Dar voi zice i: „Cine va  
zice tat lui s u sau mamei sale: „Ori cu ce te-a putea ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu,`<sup>6</sup> nu  
mai este inut s cinsteasc pe tat l s u sau pe mama sa. i a i desfiin at astfel cuvântul  
lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.<sup>7</sup> F rnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când  
a zis:<sup>8</sup> „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura i m cinste te cu buzele, dar inima lui  
este departe de Mine.<sup>9</sup> De geaba M cinstesc ei, înv înd ca înv turi ni te porunci  
omene ti.`<sup>10</sup> Isus a chemat mul imea la Sine, i a zis: „Asculta i, i în elege i:<sup>11</sup> Nu  
ce intr în gur spurc pe om; ci ce iese din gur , aceea spurc pe om.`<sup>12</sup> Atunci ucenicii  
Lui s'au apropiat, i I-au zis: „, tii c Fariseii au g sit pricin de poticnire în cuvintele, pe  
cari le-au auzit?`<sup>13</sup> Drept r spus, El le -a zis: „Orice r sad, pe care nu l -a s dit Tat l Meu  
cel ceresc, va fi smuls din r d cin .<sup>14</sup> L sa i -i: sînt ni te c l uze oarbe; i când un  
orb c l uze te pe un alt orb, vor c dea amîndoi în groap .`<sup>15</sup> Petru a luat cuvîntul, i I  
-a zis: „Deslu e te-ne pilda aceasta.`<sup>16</sup> Isus a zis: „, i voi tot f r pricepere sînte i?<sup>17</sup> Nu  
în elege i c orice intr în gur merge în pîntece, i apoi este aruncat afar în hazna?  
<sup>18</sup> Dar, ce iese din gur , vine din inim , i aceea spurc pe om.<sup>19</sup> C ci din inim ies  
gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furti agurile, m rтуриile mincinoase, hulele.  
<sup>20</sup> Iat lucrurile cari spurc pe om; dar a mînca cu mînile nesp late nu spurc pe om.`<sup>21</sup> Isus,  
dup ce a plecat de acolo, S'a dus în p r ile Tirului i ale Sidonului.<sup>22</sup> i iat c o femeie  
cananeanc , a venit din inuturile acelea, i a început s strige c tre El: „Ai mil de mine,  
Doamne, Fiul lui David! Fiic -mea este muncit r u de un drac.`<sup>23</sup> El nu i -a r spus nici  
un cuvînt. i ucenicii Lui s'au apropiat i L-au rugat st ruitor: „D -i drumul, c ci strig  
dup noi.`<sup>24</sup> Drept r spus, El a zis: „Eu nu sînt trimes decît la oile pierdute ale casei lui  
Israel.`<sup>25</sup> Dar ea a venit i I s'a închinat, zicînd: „Doamne, ajut -mi!`<sup>26</sup> Drept r spus, El  
i -a zis: „Nu este bine s iei pînea copiilor, i s'o arunci la c ei!`<sup>27</sup> „Da, Doamne`, a zis  
ea, „dar i c eii m nînc f r miturile cari cad de la masa st pînilor lor.`<sup>28</sup> Atunci  
Isus i -a zis: „O, femeie, mare este credin a Ta; fac - i-se cum voie ti.`<sup>29</sup> i fiica ei s'a  
t m duit chiar în ceasul acela.<sup>30</sup> Isus a plecat din locurile acelea, i a venit lîng marea  
Galileii. S'a suit pe munte, i a ezut jos acolo.<sup>30</sup> Atunci au venit la El multe noroade, avînd

cu ele chiopi, orbi, mu i, ciungi, i mul i al i bolnavi I-au pus la picioarele Lui, i El i  
 -a t m duit; <sup>31</sup> a a c noroadele se mirau, cînd au v zut c mu ii vorbesc, ciungii se  
 îns n to eaz , chopii umbl i orbii v d; i sl veau pe Dumnezeu lui Israel. <sup>32</sup> Isus  
 a chemat pe ucenicii S i, i le -a zis: „Mi-este mil de gloata aceasta; c ci iat c de trei  
 zile a teapt lîng Mine, i n'au ce mânca. Nu vreau s le dau drumul fl mînzi, ca nu cumva  
 s le ine de foame pe drum.” <sup>33</sup> Ucenicii I-au zis: „De unde s lu m în pustia aceasta atîtea  
 pîni ca s s tur m atîta gloat ?” <sup>34</sup> „Cîte pîni ave i?” i -a întreat Isus. „, apte”, I-au  
 r spus ei, „, i pu ini pe ti ori” <sup>35</sup> Atunci Isus a poruncit norodului s ad pe p mînt.  
<sup>36</sup> A luat cele apte pîni i pe ti orii, i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, a frînt, i  
 a dat ucenicilor, iar ucenicii au împ r it norodului. <sup>37</sup> Au mîncat to i i s'au s turat; i s'au  
 ridicat apte co ni e pline cu r m i ele de f r mituri. <sup>38</sup> Cei ce mîncaser erau  
 patru mii de b rba i, afar de femei i de copii. <sup>39</sup> În urm Isus a dat drumul noroadelor,  
 S'a suit în corabie, i a trecut în inutul Magdalei.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Fariseii i Saducheii s'au apropiat de Isus, i, ca s -L ispiteasc , I-au cerut s le arate  
 un semn din cer. <sup>2</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „Cînd se însereaz , voi zice i: „Are s fie  
 vreme frumoas , c ci cerul este ro .” <sup>3</sup> i diminea a, zice i: „Ast zi are s fie furtun ,  
 c ci cerul este ro -posomorît.” F arnicilor, fa a cerului ti i s'o deosebi i, i semnele  
 vremurilor nu le pute i deosebi? <sup>4</sup> Un neam viclean i prea curvar cere un semn; nu i se va da  
 alt semn decît semnul proorocului Iona.” Apoi i -a l sat i a plecat. <sup>5</sup> Ucenicii trecuser de  
 cealalt parte, i uitaser s ia pîni. <sup>6</sup> Isus le -a zis: „Lua i seama i p zi i-v de aluatul  
 Fariseilor i al Saducheilor.” <sup>7</sup> Ucenicii se gîndeau în ei, i ziceau: „Ne zice a a pentru  
 n'am luat pîni!” <sup>8</sup> Isus, care cuno tea lucrul acesta, le -a zis: „Pu in credincio ilor, pentrice  
 v gîndi i c n'a i luat pîni? <sup>9</sup> Tot nu în elege i? i nici nu v mai aduce i aminte de  
 cele cinci pîni pentru cei cinci mii de oameni, i cîte co uri a i ridicat? <sup>10</sup> Nici de cele apte

11  
 pîni pentru cei patru mii de oameni, i cîte co ni e a i ridicat? Cum nu în elege i c  
 nu v'am spus de pîni? Ci v'am spus s v p zi i de aluatul Fariseilor i al Saducheilor?`  
 12  
 Atunci au în eles ei c nu le zisese s se p zeasc de aluatul pînii, ci de înv tura  
 Fariseilor i a Saducheilor. 13  
 Isus a venit în p r ile Cezareii lui Filip, i a întreat pe ucenicii  
 S i: „Cine zic oamenii c sînt Eu, Fiul omului?` 14  
 Ei au r spus: „Unii zic c e ti Ioan  
 Botez torul; al ii: Ilie; al ii: Ieremia, sau unul din prooroci.` 15  
 „Dar voi`, le -a zis El, „cine  
 zice i c sînt?` 16  
 Simon Petru, drept r spus, I -a zis: „Tu e ti Hristosul, Fiul Dumnezeului  
 celui viu!` 17  
 Isus a luat din nou cuvîntul, i i -a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindc  
 nu carnea i sîngele i -a descoperit lucrul acesta, ci Tat l Meu care este în ceruri. 18  
 i Eu  
 î i spun: tu e ti Petru (Grece te: Petros.), i pe această piatr (Grece te: petra.) voi zidi  
 Biserica Mea, i por ile Locuin ei mor ilor nu o vor birui. 19  
 Î i voi da cheile Împ r iei  
 cerurilor, i orice vei lega pe p mînt, va fi legat în ceruri, i orice vei deslega pe p mînt, va  
 fi deslegat în ceruri.` 20  
 Atunci a poruncit ucenicilor S i s nu spun nim nui c El este  
 Hristosul. 21  
 De atunci încolo, Isus a început s spun ucenicilor S i c El trebuie s mearg  
 la Ierusalim, s p timeasc mult din partea b trînilor, din partea preo ilor celor mai de  
 seam i din partea c rturarilor; c are s fie omorît, i c a treia zi are s învieze.  
 22  
 Petru L -a luat de oparte, i a început s -L mustre, zicînd: „S Te fereasc Dumnezeu,  
 Doamne! S nu i se întîmple a a ceva!` 23  
 Dar Isus S'a întors, i a zis lui Petru: „Înapoia  
 Mea, Satano: tu e ti o piatr de poticnire pentru Mine! C ci gîndurile tale nu sînt gîndurile lui  
 Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor.` 24  
 Atunci Isus a zis ucenicilor S i: „Dac voie te  
 cineva s vin dup Mine, s se lepede de sine, s - i ia crucea, i s M urmeze.  
 25  
 Pentruc oricine va vrea s - i scape via a, o va pierde; dar oricine î i va pierde via a  
 pentru Mine, o va câ tiga. 26  
 i ce ar folosi unui om s câ tige toat lumea, dac i-ar  
 pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul s u? 27  
 C ci Fiul omului are s  
 vin în slava Tat lui S u, cu îngerii S i; i atunci va r spl ti fiec ruia dup faptele lui.  
 28  
 Adev rat v spun c unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea pîn nu vor vedea pe  
 Fiul omului venind în Împ r ia Sa.`



## Chapter 17

<sup>1</sup> După ase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte  
 pe un munte înalt. <sup>2</sup> El S'a schimbat la față înaintea lor; față a Lui a strălucit ca soarele, și  
 hainele I s'au făcut albe ca lumina. <sup>3</sup> Și iată că li s'a arătat Moise și Ilie, stînd de vorbă cu  
 El. <sup>4</sup> Petru a luat cuvîntul, și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să  
 fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” <sup>5</sup> Pe cînd vorbea el  
 înc, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s'a auzit un glas, care zicea:  
 „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” <sup>6</sup> Cînd  
 au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pămînt, și s'au înspăimîntat foarte tare. <sup>7</sup> Dar Isus S'a  
 apropiat, S'a atins de ei, și le -a zis: „Sculăți-vă, nu vă temeți!” <sup>8</sup> Ei au ridicat ochii, și  
 n'au văzut pe nimeni, decît pe Isus singur. <sup>9</sup> Pe cînd se coborau din munte, Isus le -a dat porunca  
 următoare: „Să nu spuneți nimic din vedea aceasta, pînă va învia Fiul omului din morți.”  
<sup>10</sup> Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic că înțîi trebuie să vin  
 Ilie?” <sup>11</sup> Drept rîspuns, Isus le -a zis: „Este adevărat că trebuie să vină înțîi Ilie, și să  
 azească din nou toate lucrurile. <sup>12</sup> Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au  
 făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.” <sup>13</sup> Ucenicii au  
 înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul. <sup>14</sup> Cînd au ajuns la norod, a venit un om,  
 care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, și I -a zis: <sup>15</sup> „Doamne, ai milă de fiul meu, căci  
 este lunatic, și pe timp de noapte: de multe ori cade în foc, și de multe ori cade în apă. <sup>16</sup> L-am  
 adus la ucenicii Tineri, și n'au putut să-l vindece.” <sup>17</sup> „O, neam necredincios și pornit la rău!”  
 a răspuns Isus. „Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceți-l aici la Mine.”  
<sup>18</sup> Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și bătăutul s'a tălmăcit chiar în ceasul acela.  
<sup>19</sup> Atunci ucenicii au venit la Isus, și I-au zis, deoparte: „Noi de ce n'am putut să-l scoatem?”  
<sup>20</sup> „Din pricina păunei voastre credințe”, le -a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă ați  
 avea credință cît un grâu de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici colo”,  
 și s'ar muta; nimic nu v'ar fi cu neputință. <sup>21</sup> Dar acest soi de draci nu iese afară decît cu

rug ciune i cu post.``<sup>22</sup> Pe cînd st teau în Galilea, Isus le -a zis: „Fiul omului trebuie s fie  
 dat în mînile oamenilor.``<sup>23</sup> Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.`` Ucenicii s'au întristat foarte  
 mult.``<sup>24</sup> Cînd au ajuns în Capernaum, ceice strîngeau darea pentru Templu (Grece te: Cele dou  
 drahme.) au venit la Petru, i i-au zis: „Înv torul vostru nu pl te te darea?``<sup>25</sup> „Ba da``,  
 a zis Petru. i cînd a intrat în cas , Isus i -a luat înainte, i i -a zis: „Ce crezi, Simone?  
 Împ ra ii p mîntului dela cine iau d ri sau biruri? Dela fiii lor sau dela str ini?``<sup>26</sup> Petru  
 I -a r spus: „Dela str ini.`` i Isus i -a zis: „A a dar fiii sînt scuti i.``<sup>27</sup> Dar, ca s nu -i  
 facem s p c tuiasc , du-te la mare, arunc undi a, i trage afar pe tele care va veni  
 întîi; deschide -i gura, i vei g si în ea o rubl (Grece te: Un statir.) pe care ia -o i d -le  
 -o lor, pentru Mine i pentru tine.``

## Chapter 18

<sup>1</sup> În clipa aceea, ucenicii s'au apropiat de Isus, i L-au întrebat: „Cine este mai mare în  
 Împ r ia cerurilor?``<sup>2</sup> Isus a chemat la El un copila , l -a pus în mijlocul lor, <sup>3</sup> i le -a zis:  
 „Adev rat v spun c , dac nu v ve i întoarce la Dumnezeu i nu v ve i face ca  
 ni te copila i, cu nici un chip nu ve i intra în Împ r ia cerurilor.``<sup>4</sup> Deaceea, oricine se  
 va smeri ca acest copila , va fi cel mai mare în Împ r ia cerurilor.``<sup>5</sup> i oricine va primi un  
 copila ca acesta în Numele Meu, M prime te pe Mine.``<sup>6</sup> Dar pentru oricine va face s  
 p c tuiasc pe unul din ace ti micu i, cari cred în Mine, ar fi mai de folos s i se atîrne de  
 gît o piatr mare de moar , i s fie înecat în adîncul m rii.``<sup>7</sup> Vai de lume, din pricina  
 prilejurilor de p c tuire! Fiindc nu se poate s nu vin prilejuri de p c tuire; dar vai de  
 omul acela prin care vine prilejul de p c tuire!``<sup>8</sup> Acum, dac mîna ta sau piciorul t u te face  
 s cazi în p cat, taie-le i leap d -le dela tine. Este mai bine pentru tine s intri în via  
 chiop sau ciung, decît s ai dou mîni sau dou picioare, i s fii aruncat în focul vecinic.  
<sup>9</sup> i dac ochiul t u te face s cazi în p cat, scoate -l i leap d -l dela tine. Este mai bine  
 pentru tine s intri în via numai cu un ochi, decît s ai amîndoi ochii, i s fii aruncat în  
 focul gheenei.``<sup>10</sup> Feri i-v s nu def ima i nici m car pe unul din ace ti micu i; c ci  
 v spun c îngerii lor în ceruri v d pururea fa a Tat lui Meu care este în ceruri.``<sup>11</sup> Fiindc

Fiul omului a venit să mîntuiască ce era pierdut. <sup>12</sup> Ce credeți? Dacă un om are o sut de  
 oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munte, și se duce  
 să caute pe cea răstăcită? <sup>13</sup> Și, dacă și se întîmplă să o găsească, adevărat vă spun, că  
 are mai multă bucurie de ea, decît de cele nouăzeci și nouă, cari nu se rătăciseră. <sup>14</sup> Tot  
 așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul mic din acești mici.

<sup>15</sup> Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă  
 te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. <sup>16</sup> Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi  
 înși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. <sup>17</sup> Dacă nu  
 vrea să asculte de ei, spune -l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie  
 pentru tine ca un păgîn și ca un vameș. <sup>18</sup> Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pămînt,  
 va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pămînt, va fi deslegat în cer. <sup>19</sup> Vă mai spun iar,  
 că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pămînt să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl  
 Meu care este în ceruri. <sup>20</sup> Căci acolo unde sînt doi sau trei adunați în Numele Meu, sînt și  
 Eu în mijlocul lor. <sup>21</sup> Atunci Petru s'a apropiat de El, și I-a zis: „Doamne de cîte ori să iert  
 pe fratele Meu cînd va păcătui împotriva mea? Pînă la apte ori?” <sup>22</sup> Isus i-a zis: „Eu nu-  
 zic pînă la apte ori, ci pînă la aptezeci de ori cîte apte. <sup>23</sup> Deaceia, Împărăția cerurilor  
 se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi. <sup>24</sup> A început să fac  
 socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni. <sup>25</sup> Fiindcă el n'avea cu ce  
 plăti, stăpînul lui a poruncit să-l vîndă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și  
 să se plătească datoria. <sup>26</sup> Robul s'a aruncat la pămînt, și s'a închinat, și a zis: „Doamne, mai  
 îngăduie-te-mi, și-ți voi plăti tot.” <sup>27</sup> Stăpînul robului acela, fiindcă se milă de  
 el, și-a dat drumul, și și-a iertat datoria. <sup>28</sup> Robul acela, cînd a ieșit afară, a întîlnit pe unul din  
 tovarășii lui de slujbă, care și era dator o sută de lei. A pus mîna pe el, și-l strîngea de gît,  
 zicînd: „Plătește-mi ce-mi ești dator.” <sup>29</sup> Tovarășul lui s'a aruncat la pămînt, îl ruga, și  
 zicea: „Mai îngăduie-te-mi, și-ți voi plăti.” <sup>30</sup> Dar el n'a vrut, ci s'a dus și l-a aruncat în  
 temniță, pînă va plăti datoria. <sup>31</sup> Cînd au văzut tovarășii lui cele întîmplătoare, s'au întristat  
 foarte mult, și s'au dus de au spus stăpînului lor toate cele petrecute. <sup>32</sup> Atunci stăpînul a chemat

la el pe robul acesta, i i -a zis: „Rob vicelan! Eu i-am iertat toat datoria, fiindc m'ai rugat.

33

Oare nu se c dea s ai i tu mil de tovar ul t u, cum am avut eu mil de tine?`

34

i st pînul s'a mîniat i l -a dat pe mîna chinuitorilor, pîn va pl ti tot ce datora. a a v va face i Tat l Meu cel ceresc, dac fiecare din voi nu iart din toat inima pe fratele s u.`

35

Tot

## Chapter 19

1

Dup ce a sfîr it Isus cuvînt rile acestea, a plecat din Galilea, i a venit în inutul Iudeii,

dincolo de Iordan. <sup>2</sup> Dup El au mers multe gloate; i acolo a vindecat pe cei bolnavi.

3

Fariseii

au venit la El, i, ca s -L ispiteasc , I-au zis: „Oare este îng duit unui b rbat s - i lase

nevasta pentru orice pricin ?` <sup>4</sup> Drept r spus, El le -a zis: „Oare n'a i citit c Ziditorul, dela

început i -a f cut parte b rb teasc i parte femeiasc , <sup>5</sup> i a zis: „De aceea va l sa omul pe tat l s u i pe mama sa, i se va lipi de nevast -sa, i cei doi vor fi un singur trup?`

6

A a c nu mai sînt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul s nu

despart.` <sup>7</sup> „Pentru ce dar`, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca b rbatul s dea nevastei o carte

de desp r ire, i s'o lase?` <sup>8</sup> Isus le -a r spus: „Din pricina împietririi inimilor voastre a

îng duit Moise s v l sa i nevestele; dar dela început n'a fost a a.

9

Eu îns v spun

c oricine î i las nevasta, afar de pricin de curvie, i ia pe alta de nevast , preacurve te;

i cine ia de nevast pe cea l sat de b rbat, preacurve te.`

10

Ucenicii Lui I-au zis: „Dac

astfel st lucrul cu b rbatul i nevasta lui, nu este de folos s se însoare.`

11

El le -a r spus:

„Nu to i pot primi cuvîntul acesta, ci numai aceia c rora le este dat.

12

Fiindc sînt fameni,

cari s'au n scut a a din pîntecele maicii lor; sînt fameni, cari au fost f cu i fameni de oameni;

i sînt fameni, cari singuri s'au f cut fameni pentru Împ r ia cerurilor. Cine poate s

primeasc lucrul acesta, s -l primeasc.`

13

Atunci I-au adus ni te copila i, ca s - i

pun mînile peste ei, i s Se roage pentru ei. Dar ucenicii fi certau.

14

i Isus le -a zis:

„L sa i copila ii s vin la Mine, i nu -i opri i, c ci Împ r ia cerurilor este a

celor ca ei.` <sup>15</sup> Dup ce i -a pus mînile peste ei, a plecat de acolo.

16

Atunci s'a apropiat de

Isus un om, i I -a zis: „Înv torule, ce bine s fac, ca s am via a vecinic ?`

17

El i

-a r spus: „Dece m întrebi: „Ce bine? Binele este Unul singur. Dar dac vrei s intri în via , p ze te poruncile.”<sup>18</sup> „Cari?” I -a zis el. i Isus i -a r spus: „S nu ucizi: s nu preacurve ti; s nu furi; s nu faci o m rturisire mincinoas ;<sup>19</sup> s cinste ti pe tat l t u i pe mama ta”; i: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.”<sup>20</sup> Tîn rul I -a zis: „Toate aceste porunci le-am p zit cu grij din tinere a mea; ce-mi mai lipse te?”<sup>21</sup> „Dac vrei s fii des vâr it”, i -a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, d la s raci, i vei avea o comoar în cer! Apoi vino, i urmeaz -M.”<sup>22</sup> Când a auzit tîn rul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru c avea multe avu ii.<sup>23</sup> Isus a zis ucenicilor S i: „Adev rat v spun c greu va intra un bogat în Împ r ia cerurilor.<sup>24</sup> V mai spun iar c este mai u or s treac o c mil prin urechea acului, decât s intre un bogat în împ r ia lui Dumnezeu.”<sup>25</sup> Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au r mas uimi i de tot, i au zis: „Cine poate, atunci s fie mîntuit?”<sup>26</sup> Isus S'a uitat int la ei, i le -a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputin , dar la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putin .”<sup>27</sup> Atunci Petru a luat cuvîntul i I -a zis: „Iat c noi am l sat tot, i Te-am urmat; ce r splat vom avea?”<sup>28</sup> Isus le -a r spus: „Adev rat v spun c , atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al m ririi Sale, la înoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M'a i urmat, ve i edea i voi pe dou sprezece scaune de domnie, i ve i judeca pe cele dou sprezece semin ii ale lui Israel.<sup>29</sup> i ori i cine a l sat case, sau fra i, sau surori, sau tat , sau mam , sau nevast , sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit, i va mo teni via a vecinic .<sup>30</sup> Dar mul i din cei dintîi vor fi cei din urm , i mul i din cei din urm vor fi cei dintîi.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Fiindc Împ r ia cerurilor se aseam n cu un gospodar, care a ie it dis de diminea , s - i tocmeasc lucr torii la vie.<sup>2</sup> S'a învoit cu lucr torii cu cîte un leu pe zi, i i -a trimes la vie.<sup>3</sup> A ie it pela ceasul al treilea, i a v zut pe al ii stînd în pia f r lucru.<sup>4</sup> „Duce i-v i voi în via mea”, le -a zis el, , i v voi da ce va fi cu dreptul.” i s'au dus.<sup>5</sup> A ie it iar pe la ceasul al aselea i al nou lea, i a f cut la fel.<sup>6</sup> Când a ie it

pela ceasul al unsprezecelea, a g sit pe al ii stînd în pia , i le -a zis: „De ce sta i aici  
toat ziua f r lucru?”<sup>7</sup> Ei i-au r spuns: „Pentru c nu ne -a tocmit nimeni.” „Duce i-v  
i voi în via mea”, le -a zis el, , i ve i primi ce va fi cu dreptul.”<sup>8</sup> Seara, st pînul viei a zis  
ispravnicului s u: „Cheam pe lucr tori, i d -le plata, începînd de la cei de pe urm , pîn  
la cei dintîi.”<sup>9</sup> Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, i au luat fiecare cîte un leu.<sup>10</sup> Cînd au  
venit cei dintîi, socoteau c vor primi mai mult; dar au primit i ei tot cîte un leu de fiecare.  
<sup>11</sup> Dup ce au primit banii, cîrteau împotriva gospodarului,<sup>12</sup> i ziceau: „Ace tia de pe urm  
n'au lucrat decît un ceas, i la plat i-ai f cut deopotriv cu noi, cari am suferit greul i  
z duful zilei.”<sup>13</sup> Drept r spuns, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ie nu- i fac nicio nedreptate;  
nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?”<sup>14</sup> „Ia- i ce i se cuvine, i pleac . Eu vreau s pl tesc  
i acestuia din urm ca i ie.”<sup>15</sup> „Nu pot s fac ce vreau cu ce -i al meu? Ori este ochiul t u  
r u, fiindc eu sînt bun?”<sup>16</sup> Tot a a, cei din urm vor fi cei dintîi, i cei dintîi vor fi cei din  
urm ; pentruc mul i sînt chema i, dar pu ini sînt ale i.”<sup>17</sup> Pe cînd Se suia Isus la  
Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, i le -a zis:<sup>18</sup> „Iat c ne suim  
la Ierusalim, i Fiul omului va fi dat în mînile preo ilor celor mai de seam i c rturarilor.  
Ei Îl vor osîndi la moarte,<sup>19</sup> i -L vor da în mînile Neamurilor, ca s -L batjocoreasc , s -L  
bat i s -L r stigneasc ; dar a treia zi va învia.”<sup>20</sup> Atunci mama fiilor lui Zebedei s'a  
apropiat de Isus împreun cu fiii ei, i I s'a închinat, vrînd s -I fac o cerere.<sup>21</sup> El a întrebat  
-o: „Ce vrei?” „Porunce te”, I -a zis ea, „ca, în Împ r ia Ta ace ti doi fii ai mei s ad  
unul la dreapta i altul la sînga Ta.”<sup>22</sup> Drept r spuns Isus a zis: „Nu ti i ce cere i. Pute i  
voi s be i paharul pe care am s -l beau Eu, i s fi i boteza i cu botezul cu care am s  
fiu botezat Eu?” „Putem”, I -a zis ei.<sup>23</sup> i El le -a r spuns: „Este adev rat c ve i bea  
paharul Meu, i ve i fi boteza i cu botezul cu care am s fiu botezat Eu: dar a edea la  
dreapta i la sînga Mea, nu atîrn de Mine s'o dau, ci este p strat pentru aceia pentru cari a  
fost preg tit de Tat l Meu.”<sup>24</sup> Cei zece, cînd au auzit, s'au mîniat pe cei doi fra i.<sup>25</sup> Isus  
i -a chemat, i le -a zis: „, ti i c domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, i mai marii lor  
le poruncesc cu st pînire.”<sup>26</sup> Între voi s nu fie a a. Ci oricare va vrea s fie mare între voi,  
s fie slujitorul vostru;<sup>27</sup> i oricare va vrea s fie cel dintîi între voi, s v fie rob.<sup>28</sup> Pentru  
c nici Fiul omului n'a venit s I se slujeasc , ci El s slujeasc i s - i dea via a ca  
r scump rare pentru mul i.”<sup>29</sup> Cînd au ie it din Ierihon, o mare gloat a mers dup Isus.

30 i doi orbi edeau lâng drum. Ei au auzit c trece Isus, i au început s strige: „Ai mil  
 de noi, Doamne, Fiul lui David!”<sup>31</sup> Gloata îi certa s tac . Dar ei mai tare strigau: „Ai mil  
 de noi, Doamne, Fiul lui David!”<sup>32</sup> Isus S'a oprit, i -a chemat, i le -a zis: „Ce vre i s v  
 fac?”<sup>33</sup> „Doamne”, I-au zis ei, „s ni se deschid ochii!”<sup>34</sup> Lui Isus I s'a f cut mil de ei,  
 S'a atins de ochii lor, i îndat orbii i-au c p tat vederea, i au mers dup El.

## Chapter 21

<sup>1</sup> Când s'au apropiat de Ierusalim i au ajuns la Betfaghe, în spre muntele M slinilor, Isus a  
 trimes doi ucenici,<sup>2</sup> i le -a zis: „Duce i-v în satul dinaintea voastr : în el ve i g si îndat  
 o m g ri legat , i un m g ru împreun cu ea; deslega i -i i aduce i -i la  
 Mine.”<sup>3</sup> Dac v va zice cineva ceva, s spune i c Domnul are trebuin de ei. i îndat  
 îi va trimete.”<sup>4</sup> Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc ce fusese vestit prin  
 proorocul, care zice: „Spune i fiicei Sionului: „Iat , Împ ratul t u vine la tine, blînd i  
 c lare pe un m gar, pe un m g ru , mînzul unei m g ri e.”<sup>6</sup> Ucenicii s'au dus, i au  
 f cut cum le poruncise Isus.<sup>7</sup> Au adus m g ri a i m g ru ul, i-au pus hainele peste  
 ei, i El a ezut deasupra.<sup>8</sup> Cei mai mul i din norod î i a terneau hainele pe drum; al ii  
 t iau ramuri din copaci, i le pres rau pe drum.<sup>9</sup> Noroadele cari mergeau înaintea lui Isus i  
 cele ce veneau în urm , strigau: „Osana Fiul lui David! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele  
 Domnului! Osana în cerurile prea înalte!”<sup>10</sup> Când a intrat în Ierusalim, toat cetatea s'a pus în  
 mi care, i fiecare zicea: „Cine este acesta?”<sup>11</sup> „Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii”,  
 r spundeau noroadele.<sup>12</sup> Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afar pe to i cei ce  
 vindeau i cump rau în Templu, a r sturnat mesele schimb torilor de bani i scaunele celor  
 ce vindeau porumbei,<sup>13</sup> i le -a zis: „Este scris: „Casa Mea se va chema o cas de rug ciune.”  
 Dar voi a i f cut din ea o pe ter de tîlhari.”<sup>14</sup> Ni te orbi i chiopi au venit la El în  
 Templu, i El i -a vindecat.<sup>15</sup> Dar preo ii cei mai de seam i c rturarii, când au v zut  
 minunile pe cari le f cea, i pe copii strigînd în Templu i zicînd: „Osana, Fiul lui David!”

<sup>16</sup>  
 s'au umplut de mînie. <sup>16</sup> i I-au zis: „Auzi ce zic ace tia?`` „Da,`` le -a r spus Isus. „Oare n'a i citit niciodat cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din gura pruncilor i din gura celor ce sug?`` <sup>17</sup>  
<sup>17</sup> i, l sîndu -i, a ie it afar din cetate, i S'a îndreptat spre Betania, i a mas acolo.  
<sup>18</sup> Diminea a, pe cînd Se întorcea în cetate, I -a fost foame. <sup>19</sup> A v zut un smochin lîng drum, i S'a apropiat de el; dar n'a g sit decît frunze, i i -a zis: „Deacum încolo în veac s nu mai dea rod din tine!`` i pe dat smochinul s'a uscat. <sup>20</sup> Ucenicii, cînd au v zut acest lucru, s'au mirat, i au zis: „Cum de s'a uscat smochinul acesta într'o clip ?`` <sup>21</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „Adev rat v spun c , dac ve i avea credin i nu v ve i îndoii, ve i face nu numai ce s'a f cut smochinului acestuia; ci chiar dac a i zice muntelui acestuia: „Ridic -te de aici, i arunc -te în mare,` se va face. <sup>22</sup> Tot ce ve i cere cu credin , prin rug ciune, ve i primi. <sup>23</sup> Isus S'a dus în Templu; i, pe cînd înv a norodul, au venit la El preo ii cei mai de seam i b trîinii norodului, i I-au zis: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, i cine i -a dat puterea aceasta?`` <sup>24</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „V voi pune i Eu o întrebare; i dac -Mi ve i r spunde la ea, v voi spune i Eu cu ce putere fac aceste lucruri. <sup>25</sup> Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau dela oameni?`` Dar ei vorbeau între ei i ziceau: „Dac vom r spunde: „Din cer,` ne va spune: „Atunci de ce nu l-a i crezut?`` <sup>26</sup> i dac vom r spunde: „Dela oameni,` ne temem de norod, pentruc to i socotesc pe Ioan drept prooroc.`` <sup>27</sup> Atunci au r spus lui Isus: „Nu tim!`` i El, la rîndul Lui, le -a zis: „Nici Eu nu v voi spune cu ce putere fac aceste lucruri. <sup>28</sup> Ce crede i? Un om avea doi feciori; i s'a dus la cel dintîi, i i -a zis: „Fiule, du-te ast zi de lucreaz în via mea!`` <sup>29</sup> „Nu vreau,` i -a r spus el. În urm , i -a p rut r u, i s'a dus. <sup>30</sup> S'a dus i la cel lalt, i i -a spus tot a a. i fiul acesta a r spus: „M duc, doamne!` i nu s'a dus. <sup>31</sup> Care din amîndoi a f cut voia tat lui s u?`` „Cel dintîi,`` au r spus ei. i Isus le -a zis: „Adev rat v spun c vame ii i curvele merg înaintea voastr în Împ r ia lui Dumnezeu. <sup>32</sup> Fiindc Ioan a venit la voi umblînd în calea neprih nirii, i nu l-a i crezut. Dar vame ii i curvele l-au crezut: i, m car c a i v zut lucrul acesta, nu v'a i c it în urm ca s -l crede i. <sup>33</sup> Asculta i o alt pild . Era un om, un gospodar, care a s dit o vie. A împrejmuir -o cu un gard, a s pat un teasc în ea, i a zidit un turn. Apoi a dat -o unor vieri, i a plecat în alt ar . <sup>34</sup> Cînd a venit vremea roadelor, a trimes pe robii s i la vieri, ca s ia partea lui de rod. <sup>35</sup> Vierii au pus mîna pe robii lui, i pe



unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. <sup>36</sup> A mai trimis alii robii,  
 mai mulți decât cei dinții; și vierii i-au primit la fel. <sup>37</sup> La urmă, a trimis la ei pe fiul său,  
 zicând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” <sup>38</sup> Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată  
 moștenitorul; veni și să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.” <sup>39</sup> Și au pus  
 mîna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât. <sup>40</sup> Acum, când va veni stăpînul viei, ce va  
 face el vierilor acelorora? <sup>41</sup> Ei I-au răspuns: „Pe ticăloșii aceia ticăloșii îi va pierde, și via  
 va da altor vierii, cari-și vor da rodirile la vremea lor.” <sup>42</sup> Isus le-a zis: „Năsiți cititi nici odată  
 în Scripturi că: „Piatra, pe care au lepdat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;  
 Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?” <sup>43</sup> Deaceia, vă spun că  
 Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele  
 cuvenite. <sup>44</sup> Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va  
 cădea ea, îl va spulbera.” <sup>45</sup> După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii  
 au înțeles că Isus vorbește despre ei, și că-și utău să-L prindă; dar se temeau de noroade,  
 pentru că ele îl socoteau drept prooroc.

## Chapter 22

<sup>1</sup> Isus a luat cuvîntul, și le-a vorbit iar în pilde. Și a zis: <sup>2</sup> „Împărăția cerurilor se  
 aseamănă cu un împărat, care a făcut nunt fiului său. <sup>3</sup> A trimis pe robii săi și să cheme  
 pe cei poftiți la nunt; dar ei n'au vrut să vină. <sup>4</sup> A trimis iar alii robii, și le-a zis:  
 „Spuneți celor poftiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrate  
 au fost tăiate; toate sînt gata, veniți la nunt.” <sup>5</sup> Dar ei, frîșele, se peseră de poftirea lui, au  
 plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui. <sup>6</sup> Cealaltă dată au pus mîna pe robii, și-au bătut  
 joc de ei, și i-au omorât. <sup>7</sup> Când a auzit împăratul s'a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe  
 ucigașii aceia, și le-a ars cetatea. <sup>8</sup> Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți  
 n'au fost vrednici de ea. <sup>9</sup> Duceți-i-vă dar la răspîntiile drumurilor, și chemați la nunt pe  
 toți aceia pe cari-și veți găsi.” <sup>10</sup> Robii au ieșit la răspîntii, au strîns pe toți pe cari i-au

g sit, i buni i r i, i odaia osp ului de nunt s'a umplut de oaspe i. <sup>11</sup> Împ ratul  
 a intrat s - i vad oaspe ii; i a z rit acolo pe un om, care nu era îmbr cat în haina de  
 nunt . <sup>12</sup> „Prietene,` i -a zis el, „cum ai intrat aici f r s ai hain de nunt ?` Omul acela a  
 amu it. <sup>13</sup> Atunci împ ratul a zis slujitorilor s i: „Lega i -i mînile i picioarele, i lua i  
 -l i arunca i -l în întunerecul de afar ; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor. <sup>14</sup> C ci  
 mul i sînt chema i, dar pu ini sînt ale i.`` <sup>15</sup> Atunci Fariseii s'au dus i s'au sf tuit cum  
 s prind pe Isus cu vorba. <sup>16</sup> Au trimes la El pe ucenicii lor împreun cu Irodianii, cari I-au  
 zis: „Înv torule, tim c e ti adev rat, i c înve i pe oameni calea lui Dumnezeu  
 în adev r, f r s - i pese de nimeni, pentruc nu cau i la fa a oamenilor. <sup>17</sup> Spune-ne  
 dar, ce crezi? Se cade s pl tim bir Cezarului sau nu?`` <sup>18</sup> Isus, care le cuno tea vicle ugul,  
 a r spus: „Pentruce M ispiti i, f arnicilor? <sup>19</sup> Ar ta i-Mi banul birului.`` i ei I-au  
 adus un ban (Grece te: dinar.). <sup>20</sup> El i -a întreat: „Chipul acesta i slovele scrise pe el, ale cui  
 sînt?`` <sup>21</sup> „Ale Cezarului,`` I-au r spus ei. Atunci El le -a zis: „Da i dar Cezarului ce este al  
 Cezarului, i lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!`` <sup>22</sup> Mira i de cuvintele acestea, ei L-au  
 l sat, i au plecat.`` <sup>23</sup> În aceea zi, au venit la Isus Saducheii, cari zic c nu este înviere. Ei  
 I-au pus urm toarea întrebare: <sup>24</sup> „Înv torule, Moise a zis: „Dac moare cineva f r  
 s aib copii, fratele lui s ia pe nevasta fratelui s u, i s -i ridice urma .` <sup>25</sup> Erau dar  
 la noi apte fra i. Cel dintîi s'a însurat, i a murit; i, fiindc n'avea copii, a l sat fratelui  
 s u pe nevasta lui. <sup>26</sup> Tot a a i al doilea, i al treilea, pîn la al aptelea. <sup>27</sup> La urm ,  
 dup ei to i, a murit i femeia. <sup>28</sup> La înviere, nevasta c ruia din cei apte va fi ea? Fiindc  
 to i au avut -o de nevast . <sup>29</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „V r t ci i! Pentru c nu  
 cunoa te i nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. <sup>30</sup> C ci la înviere, nici nu se vor însura,  
 nici nu se vor m rita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer. <sup>31</sup> Cît prive te învierea mor ilor,  
 oare n'a i citit ce vi s'a spus de Dumnezeu, cînd zice: <sup>32</sup> „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam,  
 Dumnezeul lui Isaac, i Dumnezeul lui Iacov?` Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor mor i  
 ci al celor vii.`` <sup>33</sup> Noroadele, cari ascultau, au r mas uimite de înv tura lui Isus. <sup>34</sup> Cînd  
 au auzit Fariseii c Isus a astupat gura Saducheilor, s'au strîns la un loc. <sup>35</sup> i unul din ei, un

36  
 înv tor al Legii, ca s -L ispiteasc , I -a pus întrebarea urm toare: „Înv torule,  
 care este cea mai mare porunc din Lege?”<sup>37</sup> Isus i -a r spuns: „S iube ti pe Domnul,  
 Dumnezeu t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u, i cu tot cugetul t u.”<sup>38</sup> „Aceasta este  
 cea dintâi, i cea mai mare porunc .<sup>39</sup> Iar a doua, asemenea ei, este: „S iube ti pe aproapele  
 t u ca pe tine însu i.”<sup>40</sup> În aceste dou porunci se cuprinde toat Legea i Proorocii.”<sup>41</sup> Pe  
 când erau strîn i la un loc Fariseii, Isus i -a întreat: <sup>42</sup> Ce crede i voi despre Hristos? Al cui fiu  
 este?” „Al lui David”, I-au r spuns ei. <sup>43</sup> i Isus le -a zis: „Cum atunci David, fiind însuflat de  
 Duhul, Îl nume te Domn, când zice: <sup>44</sup> „Domnul a zis Domnului Meu: „ezi la dreapta Mea,  
 pîn voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale?”<sup>45</sup> Deci, dac David Îl nume te Domn,  
 cum este El fiul lui?”<sup>46</sup> Nimeni nu I -a putut r spunde un cuvânt. i, din ziua aceea, n'a îndr znit  
 nimeni s -I mai pun întreb ri.

### Chapter 23

<sup>1</sup> Atunci Isus, pe când cuvînta gloatelor i ucenicilor S i, <sup>2</sup> a zis: „C rturarii i Fariseii  
 ed pe scaunul lui Moise. <sup>3</sup> Deci toate lucrurile, pe cari v spun ei s le p zi i, p zi i-le  
 i face i-le; dar dup faptele lor s nu face i. C ci ei zic, dar nu fac. <sup>4</sup> Ei leag sarcini  
 grele i cu anevoie de purtat, i le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor s le  
 mi te. <sup>5</sup> Toate faptele lor le fac pentru ca s fie v zu i de oameni. Astfel, î i fac filacteriile  
 late, î i fac poalele ve tmintelor cu ciucuri lungi; <sup>6</sup> umbl dup locurile dintâi la ospe e, i  
 dup scaunele dintâi în sinagogi; <sup>7</sup> le place s le fac oamenii plec ciuni prin pie e, i s  
 le zic : „Rabi! Rabi!” <sup>8</sup> Voi s nu v numi i Rabi! Fiindc Unul singur este Înv torul  
 vostru: Hristos, i voi to i sînte i fra i. <sup>9</sup> i, Tat ` s nu numi i pe nimeni pe p mînt;  
 pentruc Unul singur este Tat l vostru: Acela care este în ceruri. <sup>10</sup> S nu v numi i  
 „Dasc li”; c ci Unul singur este Dasc lul vostru: Hristosul. <sup>11</sup> Cel mai mare dintre voi s fie  
 slujitorul vostru. <sup>12</sup> Oricine se va în l a, va fi smerit; i oricine se va smeri, va fi în l at.

13 Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentruc voi închide i oamenilor Împ r ia  
cerurilor: nici voi nu intra i în ea, i nici pe cei ce vor s între, nu -i l sa i s între. 14 Vai  
de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentruc voi mânca i casele v duvelor, în timp ce,  
de ochii lumii, face i rug ciuni lungi; de aceea ve i lua o mai mare osînd . 15 Vai de voi,  
c rturari i Farisei f arnici! Pentruc voi înconjura i marea i p mîntul, ca s face i  
un tovar de credin ; i, dup ce a ajuns tovar de credin , face i din el un fiu  
al gheenei, de dou ori mai r u decît sînte i voi în iv . 16 Vai de voi, pov uitori orbi,  
cari zice i: ,Dac jur cineva pe Templu, nu este nimic; dar dac jur pe aurul Templului,  
este legat de jur mîntul lui.` 17 Nebuni i orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care  
sfin e te aurul? 18 ,Dac jur cineva pe altar, nu este nimic`, ,dar dac jur pe darul de pe  
altar, este legat de jur mîntul lui.` 19 Nebuni i orbi! Care este mai mare: darul, sau altarul, care  
sfin e te darul? 20 Deci, cine jur pe altar, jur pe el i pe tot ce este deasupra lui; 21 cine  
jur pe Templu, jur pe el i pe Celce locuie te în el; 22 i cine jur pe cer, jur pe scaunul  
de domnie al lui Dumnezeu i pe Celce ade pe el.` 23 Vai de voi, c rturari i Farisei  
f arnici! Pentruc voi da i zeciual din izm , din m rar i din chimen, i l sa i  
nef cute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila i credincio ia; pe acestea trebuia  
s le face i, i pe acelea s nu le l sa i nef cute. 24 Pov uitori orbi, cari strecura i  
în arul i înghi i i c mila! 25 Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru c  
voi cur i i partea de afar a paharului i a blidului, dar înl untru sînt pline de r pire i  
de necump tare. 26 Fariseu orb! Cur întîi partea din l untru a paharului i a blidului,  
pentruca i partea de afar s fie curat . 27 Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici!  
Pentruc voi sînte i ca mormintele v ruite, cari, pe dinafar se arat frumoase, iar pe  
dinl untru sînt pline de oasele mor ilor i de orice fel de necur enie. 28 Tot a a i voi,  
pe dinafar v ar ta i neprih ni i oamenilor, dar pe dinl untru sînte i plini de  
f rnicie i de f r delege. 29 Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru c  
voi zidi i mormintele proorocilor, împodobi i gropile celor neprih ni i, 30 i zice i: Dac  
am fi tr it noi în zilele p rin ilor no tri, nu ne-am fi unit cu ei la v rsarea sîngelui proorocilor.  
31 Prin aceasta m rturisi i despre voi în iv c sînte i fiii celor ce au omorît pe prooroci.  
32 Voi dar umple i m sura p rin ilor vo tri! 33 erpi, pui de n pîrci! Cum ve i sc pa

de pedeapsa gheenei? <sup>34</sup> De aceea, iată, vă trimet prooroci, în elepe și în cărți. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prizoni <sup>35</sup> din cetate în cetate; ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar. <sup>36</sup> Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta. <sup>37</sup> Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum îți strânge găina puii săptari, și n'ai vrut! <sup>38</sup> Iată că vi se lasă casa pustie; <sup>39</sup> căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”

## Chapter 24

<sup>1</sup> La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s'au apropiat de El ca să -I arate clădirile Templului. <sup>2</sup> Dar Isus le -a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămânea aici piatră pe piatră, care să nu fie distrusă.” <sup>3</sup> El a ezuit jos pe muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” <sup>4</sup> Drept răspuns, Isus le -a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșelați cineva. <sup>5</sup> Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” și vor înșela pe mulți. <sup>6</sup> Veți auzi de războaie și veți de războaie: vedeți să nu vă sperați înșelător, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. <sup>7</sup> Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărțire împotriva altei împărțiri; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. <sup>8</sup> Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor. <sup>9</sup> Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urși de toate neamurile pentru Numele Meu. <sup>10</sup> Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urși unii pe alții. <sup>11</sup> Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. <sup>12</sup> I, din pricina înmulțirii războaielor, dragostea celor mai mulți se va răci. <sup>13</sup> Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. <sup>14</sup> Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul. <sup>15</sup> De aceea, când veți vedea

,urîciunea pustiirii`, despre care a vorbit proorocul Daniel, ,a ezat în locul sfînt` -cine cite te  
 s în eleag ! - <sup>16</sup> atunci, cei ce vor fi în Iudea, s fug la mun i; <sup>17</sup> cine va fi pe acoperi ul  
 casei, s nu se pogoare s - i ia lucrurile din cas ; <sup>18</sup> i cine va fi la cîmp, s nu se întoarc  
 s - i ia haina. <sup>19</sup> Vai de femeile, cari vor fi îns rcinate i de cele ce vor da î în zilele  
 acelea! <sup>20</sup> Ruga i-v ca fuga voastr s nu fie iarna, nici într'o zi de Sabat. <sup>21</sup> Pentru  
 atunci va fi un necaz a a de mare, cum n'a fost niciodat dela începutul lumii pîn acum, i  
 nici nu va mai fi. <sup>22</sup> i dac zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar sc pa; dar, din pricina  
 celor ale i, zilele acelea vor fi scurtate. <sup>23</sup> Atunci dac v va spune cineva: ,Iat , Hristosul  
 este aici, sau acolo`, s nu -l crede i. <sup>24</sup> C ci se vor scula Hristo i mincino i i prooroci  
 mincino i; vor face semne mari i minuni, pîn acolo încît s în ele, dac va fi cu putin ,  
 chiar i pe cei ale i. <sup>25</sup> Iat , c v'am spus mai dinainte. <sup>26</sup> Deci, dac v vor zice: ,Iat  
 -L în pustie`, s nu v duce i acolo! ,Iat -L în od i e ascunse`, s nu crede i. <sup>27</sup> C ci,  
 cum iese fulgerul dela r s rit i se vede pîn la apus, a a va fi i venirea Fiului omului.  
<sup>28</sup> Oriunde va fi stîrvul (Sau: hoit, mort ciune.), acolo se vor aduna vulturii. <sup>29</sup> Îndat dup  
 acele zile de necaz, ,soarele se va întuneca, luna nu- i va mai da lumina ei, stelele vor c dea din  
 cer, i puterile cerurilor vor fi cl tinate.` <sup>30</sup> Atunci se va ar ta în cer semnul Fiului omului,  
 toate semin iile p mîntului se vor boci, i vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu  
 putere i cu o mare slav . <sup>31</sup> El va trimete pe îngerii S i cu trîmbi a r sun toare, i vor  
 aduna pe ale ii Lui din cele patru vînturi, dela o margine a cerurilor pîn la cealalt . <sup>32</sup> Dela  
 smochin înv a i pilda lui: Cînd îi fr geze te i înfrunze te ml di ia, ti i c vara  
 este aproape. <sup>33</sup> Tot a a, i voi, cînd ve i vedea toate aceste lucruri, s ti i c Fiul omului  
 este aproape, este chiar la u i. <sup>34</sup> Adev rat v spun c , nu va trece neamul acesta pîn se  
 vor întîmpla toate aceste lucruri. <sup>35</sup> Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.  
<sup>36</sup> Despre ziua aceea i despre ceasul acela, nu tie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci  
 numai Tat l. <sup>37</sup> Cum s'a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla i la venirea Fiului  
 omului. <sup>38</sup> În adev r, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mînceau i beau, se însurau i  
 se m ritau, pîn în ziua cînd a intrat Noe în corabie, <sup>39</sup> i n'au tiut nimic, pîn cînd a venit  
 potopul i i -a luat pe to i, tot a a va fi i la venirea Fiului omului. <sup>40</sup> Atunci, din doi b rba i

cari vor fi la câmp, unul va fi luat i altul va fi l sat. <sup>41</sup> Din dou femei cari vor m cina la  
 moar , una va fi luat i alta va fi l sat . <sup>42</sup> Veghea i dar, pentru c nu ti i în ce zi  
 va veni Domnul vostru. <sup>43</sup> S ti i c , dac ar ti st pînul casei la ce straj din noapte  
 va veni ho ul, ar veghea i n'ar l sa s -i sparg casa. <sup>44</sup> Deaceea, i voi fi i gata; c ci  
 Fiul omului va veni în ceasul în care nu v gîndi i. <sup>45</sup> Care este deci robul credincios i  
 în elept, pe care l -a pus st pînul s u peste ceata slugilor sale, ca s le dea hrana la vremea  
 hot rît ? <sup>46</sup> Ferice de robul acela, pe care st pînul s u, la venirea lui, îl va g si f cînd a a!  
<sup>47</sup> Adev rat v spun c îl va pune peste toate averile sale. <sup>48</sup> Dar dac este un rob r u, care  
 zice în inima lui: „St pînul meu z bove te s vin !” <sup>49</sup> Dac va începe s bat pe  
 tovar ii lui de slujb , i s m nînce i s bea cu be ivii, <sup>50</sup> st pînul robului aceuia  
 va veni în ziua în care el nu se a teapt , i în ceasul pe care nu -l tie, <sup>51</sup> îl va t ia în dou ,  
 i soarta lui va fi soarta f arnicilor; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor.

## Chapter 25

<sup>1</sup> Atunci Împ r ia cerurilor se va asem na cu zece fecioare, cari i-au luat candelile,  
 i au ie it în întîmpinarea mirelui. <sup>2</sup> Cinci din ele erau nechibzuite, i cinci în elepte. <sup>3</sup> Cele  
 nechibzuite, cînd i-au luat candelile, n'au luat cu ele untdelemn; <sup>4</sup> dar cele în elepte, împreun  
 cu candelile, au luat cu ele i untdelemn în vase. <sup>5</sup> Fiindc mirele z bovea, au a ipit toate,  
 i au adormit. <sup>6</sup> La miezul nop ii, s'a auzit o strigare: „Iat mirele, ie i i -i în întîmpinare!”  
<sup>7</sup> Atunci toate fecioarele acelea s'au sculat i i-au preg tit candelile. <sup>8</sup> Cele nechibzuite au zis  
 celor în elepte: „Da i-ne din untdelemnul vostru, c ci ni se sting candelile.” <sup>9</sup> Cele în elepte  
 le-au r spus: „Nu; ca nu cumva s nu ne ajung nici nou nici vou ; ci mai bine duce i-v  
 la cei ce vînd untdelemn i cump ra i-v .” <sup>10</sup> Pe cînd se duceau ele s cumpere untdelemn,  
 a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nunt , i s'a încuiat u a. <sup>11</sup> Mai pe  
 urm , au venit i celelalte fecioare, i au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” <sup>12</sup> Dar el, drept

r spus, le -a zis: „Adev rat v spun, c nu v cunosc!”<sup>13</sup> Veghia i dar, c ci nu ti i  
 ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.<sup>14</sup> Atunci Împ r ia cerurilor se va asem na cu  
 un om, care, când era s plece într'o alt ar , a chemat pe robii s i, i le -a încredin at  
 avu ia sa.<sup>15</sup> Unuia i -a dat cinci talan i, altuia doi, i altuia unul: fiec ruia dup puterea  
 lui; i a plecat.<sup>16</sup> Îndat , cel ce primise cei cinci talan i, s'a dus, i -a pus în nego , i a  
 câ tîgat cu ei al i cinci talan i.<sup>17</sup> Tot a a, cel ce primise cei doi talan i, a câ tîgat i el  
 al i doi cu ei.<sup>18</sup> Cel ce nu primise decît un talant, s'a dus de a f cut o groap în p mînt i  
 a ascuns acolo banii st pînului s u.<sup>19</sup> Dup mult vreme, st pînul robilor acelora s'a întors  
 i le -a cerut socoteala.<sup>20</sup> Cel ce primise cei cinci talan i, a venit, a adus al i cinci talan i,  
 i a zis: „Doamne, mi-ai încredin at cinci talan i; iat c am câ tîgat cu ei al i cinci  
 talan i.”<sup>21</sup> St pînul s u i -a zis: „Bine, rob bun i credincios; ai fost credincios în pu ine  
 lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intr în bucuria st pînului t u.”<sup>22</sup> Cel ce primise cei  
 doi talan i, a venit i el, i a zis: „Doamne, mi-ai încredin at doi talan i; iat c am câ tîgat  
 cu ei al i doi talan i.”<sup>23</sup> St pînul s u i -a zis: „Bine, rob bun i credincios; ai fost credincios  
 în pu ine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intr în bucuria st pînului t u!”<sup>24</sup> Cel ce  
 nu primise decît un talant, a venit i el, i a zis: „Doamne, am tiut c e ti om aspru, care  
 seceri de unde n'ai s m nat, i strîngi de unde n'ai vînturat:<sup>25</sup> mi -a fost team , i m'am dus  
 de i-am ascuns talantul în p mînt; iat - i ce este al t u!”<sup>26</sup> St pînul s u i -a r spus:  
 „Rob viclean i lene ! Ai tiut c secer de unde n'am s m nat, i c strîng de unde n'am  
 vînturat;<sup>27</sup> prin urmare se c dea ca tu s -mi fi dat banii la zarafi, i, la venirea mea, eu mi-a  
 fi luat înapoi cu dobînd ce este al meu!”<sup>28</sup> Lua i -i dar talantul, i da i -l celui ce are zece  
 talan i.<sup>29</sup> Pentru c celui ce are, i se va da, i va avea de prisos; dar dela cel ce n'are, se va lua  
 i ce are!<sup>30</sup> Iar pe robul acela netrebnic, arunca i -l în întunerecul de afar : acolo va fi plînsul  
 i scrî nirea din ilor.<sup>31</sup> „Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu to i sfin ii îngerii, va  
 edea pe scaunul de domnie al slavei Sale.<sup>32</sup> Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi  
 va desp r i pe unii de al ii cum desparte p storul oile de capre;<sup>33</sup> i va pune oile la dreapta,  
 iar caprele la stînga Lui.<sup>34</sup> Atunci Împ ratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veni i



binecuvînta îi Tat lui Meu de mo teni i Împ r ia, care v'a fost preg tit dela  
 întemeierea lumii. <sup>35</sup> C ci am fost fl mînd, i Mi-a i dat de mîncat; Mi -a fost sete, i  
 Mi-a i dat de b ut; am fost str in, i M'a i primit; <sup>36</sup> am fost gol, i M'a i îmbr cat; am  
 fost bolnav, i a i venit s M vede i; am fost în temni , i a i venit pe la Mine.`  
<sup>37</sup> Atunci cei neprih ni i Îi vor r spunde: „Doamne, cînd Te-am v zut noi fl mînd, i i-am  
 dat s m nînci? Sau fiindu- i sete, i i-am dat de ai b ut? <sup>38</sup> Cînd Te-am v zut noi  
 str in, i Te-am primit? Sau gol, i Te-am îmbr cat? <sup>39</sup> Cînd Te-am v zut noi bolnav sau  
 în temni , i am venit pe la Tine?` <sup>40</sup> Drept r spus, Împ ratul le va zice: „Adev rat v  
 spun c , oridecîteori a i f cut aceste lucruri unuia din ace ti foarte neînsemna i fra i ai  
 Mei, Mie mi le-a i f cut.` <sup>41</sup> Apoi va zice celor dela stînga Lui: „Duce i-v dela Mine,  
 blestema ilor, în focul cel vecinic, care a fost preg tit diavolului i îngerilor lui! <sup>42</sup> C ci am  
 fost fl mînd, i nu Mi-a i dat s m nînc; Mi -a fost sete, i nu Mi-a i dat s beau; <sup>43</sup> am  
 fost str in, i nu M'a i primit; am fost gol, i nu M'a i îmbr cat; am fost bolnav i în  
 temni , i n'a i venit pela Mine.` <sup>44</sup> Atunci Îi vor r spunde i ei: „Doamne, cînd Te-am  
 v zut noi fl mînd sau fiindu- i sete, sau str in, sau gol, sau bolnav, sau în temni , i nu  
 i-am slujit?` <sup>45</sup> i El, drept r spus, le va zice: „Adev rat v spun c , oridecîteori n'a i  
 f cut aceste lucruri unuia dintr'ace ti foarte neînsemna i fra i ai Mei, Mie nu Mi le-a i  
 f cut.` <sup>46</sup> i ace tia vor merge în pedeapsa vecinic , iar cei neprih ni i vor merge în via a  
 vecinic .`

## Chapter 26

<sup>1</sup> Dup ce a ispr vit Isus toate cuvînt rile acestea, a zis ucenicilor S i: <sup>2</sup> „ti i c dup  
 dou zile vor fi Pa tele; i Fiul omului va fi dat ca s fie r stignit!`` <sup>3</sup> Atunci preo ii cei  
 mai de seam , c rturarii i b trîni norodului s'au strîns în curtea marelui preot care se numea  
 Caiafa; <sup>4</sup> i s'au sf tuit împreun , cum s prind pe Isus cu vicle ug, i s -L omoare.  
<sup>5</sup> Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca s nu se fac turburare în norod.`` <sup>6</sup> Cînd era Isus în  
 Betania, în casa lui Simon leprosul, <sup>7</sup> s'a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir

foarte scump; i, pe cînd sta El la mas , ea a turnat mirul pe capul Lui. <sup>8</sup> Ucenicilor le -a fost  
necaz, cînd au v zut lucrul acesta, i au zis: „Ce rost are risipa aceasta? <sup>9</sup> Mirul acesta s'ar fi  
putut vinde foarte scump, i banii s se dea s racilor.” <sup>10</sup> Cînd a auzit Isus, le -a zis: „De ce  
face i sup rare femeii? Ea a f cut un lucru frumos fa de Mine. <sup>11</sup> Pentru c pe s raci  
îi ave i totdeauna cu voi, dar pe Mine nu M ave i totdeauna. <sup>12</sup> Dac a turnat acest mir pe  
trupul Meu, ea a f cut lucrul acesta în vederea preg tirii Mele pentru îngropare. <sup>13</sup> Adev rat  
v spun c ori unde va fi propov duit Evanghelia aceasta, în toat lumea, se va spune i  
ce a f cut femeia aceasta, spre pomenirea ei.” <sup>14</sup> Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda  
Iscarioteanul, s'a dus la preo ii cei mai de seam , <sup>15</sup> i le -a zis: „Ce vre i s -mi da i, i  
-L voi da în mînile voastre?” Ei i-au cînt rit treizeci de argin i. <sup>16</sup> Din clipa aceea, Iuda c uta  
un prilej nimerit, ca s dea pe Isus în mînile lor. <sup>17</sup> În ziua dintîi a praznicului Azimilor, ucenicii  
au venit la Isus, i I-au zis: „Unde vrei s - i preg tim s m nînci Pa tele?” <sup>18</sup> El le -a  
r spus: „Duce i-v în cetate la cutare om, i spune i -i: „Înv torul zice: „Vreamea  
Mea este aproape; voi face Pa tele cu ucenicii Mei în casa ta.” <sup>19</sup> Ucenicii au f cut cum le  
poruncise Isus, i au preg tit Pa tele. <sup>20</sup> Seara, Isus a ezut la mas cu cei doisprezece  
ucenici ai S i. <sup>21</sup> Pe cînd mîncau, El a zis: „Adev rat v spun c unul din voi M va vinde.”  
<sup>22</sup> Ei s'au întristat foarte mult, i au început s -I zic unul dup altul: „Nu cumva sînt eu,  
Doamne?” <sup>23</sup> Drept r spus, El le -a zis: „Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela M va  
vinde. <sup>24</sup> Negre it, Fiul omului Se duce dup cum este scris despre El. Dar vai de omul acela  
prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el s nu se fi n scut!” <sup>25</sup> Iuda,  
vînz torul, a luat cuvîntul, i I -a zis: „Nu cumva sînt eu, Înv torule?” „Da”, i -a r spus  
Isus, „tu e ti!” <sup>26</sup> Pe cînd mîncau ei, Isus a luat o pîne; i dup ce a binecuvîntat, a frînt -o,  
i a dat -o ucenicilor, zicînd: „Lua i, mîncă i; acesta este trupul Meu.” <sup>27</sup> Apoi a luat un pahar,  
i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, li l -a dat, zicînd: „Be i to i din el; <sup>28</sup> c ci acesta  
este sîngele Meu, sîngele leg mîntului celui nou, care se vars pentru mul i, spre iertarea  
p catelor. <sup>29</sup> V spun c , de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al vi ei, pîn în ziua  
cînd îl voi bea cu voi nou în Împ r ia Tat lui Meu.” <sup>30</sup> Dup ce au cîntat cîntarea, au

31 ie it în muntele M slinilor. Atunci Isus le -a zis: „În noaptea aceasta, to i ve i g si în Mine o pricin de poticnire; c ci este scris: ‚Voi bate P storul, i oile turmei vor fi risipite.ˆ  
 32 Dar, dup ce voi învia, voi merge înaintea voastr în Galilea.ˆˆ 33 Petru a luat cuvântul, i I -a zis: „Chiar dac to i ar g si în Tine o pricin de poticnire, eu niciodat nu voi g si în  
 34 Tine o pricin de poticnire.ˆˆ „Adev rat î i spunˆˆ, i -a zis Isus, „c tu, chiar în noaptea  
 35 aceasta, înainte ca s cînte coco ul, te vei lep da de Mine de trei ori.ˆˆ Petru I -a r spus:  
 „Chiar dac ar trebui s mor cu Tine, tot nu m voi lep da de Tine.ˆˆ i to i ucenicii au  
 36 spus acela lucru. Atunci Isus a venit cu ei într'un loc îngr dit, numit Ghetsimani, i a zis  
 37 ucenicilor: „ede i aici pîn M voi duce colo s M rog.ˆˆ A luat cu El pe Petru i  
 38 pe cei doi fii ai lui Zebedei, i a început s Se întristeze i s se mîhneasc foarte tare. Isus  
 le -a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; r mîne i aici, i veghea i  
 39 împreun cu Mine.ˆˆ Apoi a mers pu în mai înainte, a c zut cu fa a la p mînt, i S'a  
 rugat, zicînd: „Tat , dac este cu putin , dep rteaz dela Mine paharul acesta! Totu nu  
 40 cum voiesc Eu, ci cum voie ti Tu.ˆˆ Apoi a venit la ucenici, i -a g sit dormind, i a zis lui  
 41 Petru: „Ce, un ceas n'a i putut s veghea i împreun cu Mine! Veghea i i ruga i-v ,  
 ca s nu c de i în ispit ; duhul, în adev r, este plin de rîvn , dar carnea este neputincioas .ˆˆ  
 42 S'a dep rtat a doua oar , i S'a rugat, zicînd: „Tat , dac nu se poate s se îndep rteze  
 43 de Mine paharul acesta, f r s -l beau, fac -se voia Ta!ˆˆ S'a întors iar la ucenici, i  
 44 i -a g sit dormind; pentruc li se îngreuiaser ochii de somn. I -a l sat din nou, S'a dep rtat,  
 45 i S'a rugat a treia oar , zicînd acelea i cuvinte. Apoi a venit la ucenici, i le -a zis:  
 „Dormi i de acum i odihni i-v !.. Iat c a venit ceasul ca Fiul omului s fie dat în  
 46 mînile p c to ilor. Scula i-v , haidem s mergem; iat c se apropie vînz torul.ˆˆ  
 47 Pe cînd vorbea El înc , iat c vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloat mare, cu  
 s bii i cu ciomege, trime i de preo ii cei mai de seam i de b trîniî norodului.ˆˆ  
 48 Vînz torul le d duse semnul acesta: „Pe care -l voi s ruta eu, acela este; s pune i mîna  
 49 pe el!ˆˆ Îndat , Iuda s'a apropiat de Isus, i I -a zis: „Plec ciune, Înv torule!ˆˆ i L  
 50 -a s rutat. Isus i -a zis: „Prietene, ce ai venit s faci, f !ˆˆ Atunci oamenii aceia s'au apropiat,  
 51 au pus mînile pe Isus, i L-au prins. i unul din ceice erau cu Isus, a întins mîna, a scos sabia,

a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea. <sup>52</sup> Atunci Isus i -a zis: „Pune- i sabia la  
locul ei; c ci to i ceice scot sabia, de sabie vor pieri. <sup>53</sup> Crezi c n'a putea s rog pe Tat l  
Meu, care Mi-ar pune îndat la îndemîn mai mult de dou sprezece legiuni de îngeri? <sup>54</sup> Dar  
cum se vor împlini Scripturile, cari zic c a a trebuie s se întîmple?`` <sup>55</sup> În clipa aceea, Isus  
a zis gloatelor: „A i ie it ca dup un tîlhar, cu s bii i cu ciomege, ca s M prinde i.  
În toate zilele edeam în mijlocul vostru, i înv am norodul în Templu, i n'a i pus mîna  
pe Mine. <sup>56</sup> Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc cele scrise prin prooroci.``  
Atunci to i ucenicii L-au p r sit i au fugit. <sup>57</sup> Ceice au prins pe Isus, L-au dus la marele  
preot Caiafa, unde erau aduna i c rturarii i b trînii. <sup>58</sup> Petru L -a urmat de departe, pîn  
la curtea marelui preot; apoi a intrat înl untru, i a ezut jos cu aprozii, ca s vad sfîr itul.  
<sup>59</sup> Preo ii cei mai de seam , b trînii i tot Soborul c utau vre -o m rturie mincinoas  
împotriva lui Isus, ca s -L poat omorî. <sup>60</sup> Dar n'au g sit niciuna, m car c s'au înf i at  
mul i martori mincino i. La urm au venit doi, <sup>61</sup> i au spus: Acesta a zis: „Eu pot s stric  
Templul lui Dumnezeu i s -l zidesc iar în trei zile.`` <sup>62</sup> Marele preot s'a sculat în picioare,  
i I -a zis: „Nu r spunzi nimic? Ce m rturisesc ace tia împotriva Ta?`` <sup>63</sup> Isus t cea. i  
marele preot a luat cuvîntul i I -a zis: „Te jur, pe Dumnezeu cel viu, s ne spui dac e ti  
Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.`` <sup>64</sup> „Da``, i -a r spus Isus, „sînt! „Ba mai mult, v spun c de  
acum încolo ve i vedea pe Fiul omului ezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu, i venind pe  
norii cerului.`` <sup>65</sup> Atunci marele preot i -a rupt hainele, i a zis: „A hulit! Ce nevoie mai avem  
de martori? Iat c acum a i auzit hula Lui. <sup>66</sup> Ce crede i?`` Ei au r spus: „Este vinovat  
s fie pedepsit cu moartea.`` <sup>67</sup> Atunci L-au scuiapat în fa , L-au b tut cu pumnii, i L-au  
p lmuit, <sup>68</sup> zicînd: „Hristoase, prooroce te-ne-cine Te -a lovit?`` <sup>69</sup> Petru îns edea afar  
în curte. O slujnic a venit la el, i i -a zis: „, i tu erai cu Isus Galileanul!`` <sup>70</sup> Dar el s'a lep dat  
înainte tuturor, i i -a zis: „Nu tiu ce vrei s zici.`` <sup>71</sup> Cînd a ie it în pridvor, l -a v zut o  
alt slujnic , i a zis celor de acolo: „, i acesta era cu Isus din Nazaret.`` <sup>72</sup> El s'a lep dat  
iar , cu un jur mînt, i a zis: „Nu cunosc pe omul acesta!`` <sup>73</sup> Peste pu in, cei ce st teau  
acolo, s'au apropiat, i au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoial c i tu e ti unul din oamenii

74  
 aceia, c ci i vorba te d de gol.`` Atunci el a început s se blast me i s se jure,  
 zicînd: „Nu cunosc pe omul acesta!`` În clipa aceea a cîntat coco ul. 75 i Petru i -a adus  
 aminte de vorba, pe care i -o spusese Isus: „Înainte ca s cînte coco ul, te vei lep da de Mine  
 de trei ori.`` i a ie it afar i a plîns cu amar.

## Chapter 27

1  
 Cînd s'a f cut ziu , to i preo ii cei mai de seam i b trîinii norodului au inut sfat  
 împotriva lui Isus, ca s -L omoare. 2 Dup ce L-au legat, L-au dus i L-au dat în mîna  
 dreg torului Pilat din Pont. 3 Atunci Iuda, vînz torul, cînd a v zut c Isus a fost osîndit la  
 moarte, s'a c it, a dus înapoi cei treizeci de argin i, i -a dat preo ilor celor mai de seam i  
 b trînilor, 4 i a zis: „Am p c tuit, c ci am vîndut sînge nevinovat.`` „Ce ne pas nou ?``  
 i-au r spus ei. „Treaba ta.`` 5 Iuda a aruncat argin ii în Templu, i s'a dus de s'a spînzurat.  
 6 Preo ii cei mai de seam au strîns argin ii, i au zis: „Nu este îng duit s -i punem în  
 vistieria Templului, fiindc sînt pre de sînge.`` 7 i dup ce s'au sf tuit, au cump rat cu  
 banii aceia „, arina olarului,`` ca loc pentru îngroparea str inilor. 8 Iat de ce arina aceea a  
 fost numit pîn în ziua de azi: „, arina sîngelui.`` 9 Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin  
 proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de argin i, pre ul celui pre uit, pe care l-au  
 pre uit unii din fiii lui Israel; 10 i i-au dat pe arina olarului, dup cum îmi poruncise  
 Domnul.`` 11 Isus S'a înf i at înaintea dreg torului. Dreg torul L -a întreat: „E ti Tu  
 ,Împ ratul Iudeilor?`` „Da``, i -a r spus Isus, „sînt.`` 12 Dar n'a r spus nimic la învinuirile  
 preo ilor celor mai de seam i b trînilor. 13 Atunci Pilat I -a zis: „N'auzi de cîte lucruri Te  
 învinuiesc ei?`` 14 Isus nu i -a r spus la niciun cuvînt, a a c se mira foarte mult dreg torul.  
 15 La fiecare praznic al Pa telor, dreg torul avea obicei s sloboad norodului un întemni at,  
 pe care -l voiau ei. 16 Pe atunci aveau un întemni at vestit, numit Baraba. 17 Cînd erau aduna i  
 la un loc, Pilat le -a zis: „Pe care voi i s vi -l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se nume te  
 Hristos?`` 18 C ci tia c din pizm d duser pe Isus în mînile lui. 19 Pe cînd sta Pilat pe  
 scaun la judecat , nevast -sa a trimis s -i spun : „S n'ai nimic a face cu neprih nitul

acesta; caci azi am suferit mult în vis din pricina lui.`` 20 Preoii cei mai de seamă i b trînii  
 au înduplecat noroadale să ceară pe Baraba, iar pe Isus să -L omoare. 21 Dreg torul a luat  
 cuvîntul, și le -a zis: „Pe care din amîndoi voi și să vi -l slobozesc?” „Pe Baraba”, au răspuns  
 ei. 22 Pilat le -a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?” „Să fie răstignit”, i-au  
 răspuns cu toții. 23 Dreg torul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai  
 tare: „Să fie răstignit!” 24 Cînd a văzut Pilat că n'ajunge la nimic, căci se face mai mult  
 zărvă, a luat apă, și -a spălat mîinile înaintea norodului, și a zis: „Eu sînt nevinovat de sîngele  
 nepraviiților acestuia. Treaba voastră!” 25 și tot norodul a răspuns: „Sîngele Lui să fie  
 asupra noastră și asupra copiilor noștri.” 26 Atunci Pilat le -a slobozit pe Baraba; iar pe Isus,  
 după ce a pus să -L bată cu nuiele, L -a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit. 27 Ostașii  
 dreg torului au dus pe Isus în pretoriu, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor. 28 L-au  
 desbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. 29 Au împletit o cunună de  
 spini, pe care l-au pus -o pe cap, și l-au pus o trestie în mîna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea  
 Lui, și îi bătău joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!” 30 și scuipau asupra  
 Lui, și luau trestia și -L bătău în cap. 31 După ce i-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat  
 de haină stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus să -L răstignească. 32 Pe cînd  
 ieșeau afară din cetate, au întîlnit pe un om din Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă  
 crucea lui Isus. 33 Cînd au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: „Locul căpîinii”,  
 34 l-au dat să bea vin amestecat cu fier; dar, cînd l -a gustat, n'a vrut să bea. 35 După ce L-au  
 răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgînd la sorți, pentru ca să se împlinească ce  
 fusese vestit prin prorocul care zice: „și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru că marea  
 Mea au tras la sorți.” 36 Apoi au ezut jos, și -L puzău. 37 și l-au scris deasupra capului  
 vina: „Acesta este Isus, Împăratul Iudeilor.” 38 Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari:  
 unul la dreapta și celălalt la stînga Lui. 39 Trecătorii îi bătău joc de El, dădeau din cap,  
 40 și ziceau: „Tu, care strici Templul, și -l zidești la loc în trei zile, mîntuie-te pe Tine  
 însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pe cruce!” 41 Preoii cei mai de  
 seamă, împreună cu cărturarii și bîtrînii, și îi bătău joc de El, și ziceau: 42 „Pe  
 alții și -a mîntuit iar pe Sine nu se poate mîntui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să se pogoare

acum de pe cruce, i vom crede în El! <sup>43</sup> S'a încrezut în Dumnezeu: s -l scape acum Dumnezeu,  
 dac -L iube te. C ci a zis: „Eu sînt Fiul lui Dumnezeu!” <sup>44</sup> Tîlharii cari erau r stigni i  
 împreun cu El, îi aruncau acelea i cuvinte de batjocur . <sup>45</sup> Dela ceasul al aselea pîn la  
 ceasul al nou lea s'a f cut întunerec peste toat ara. <sup>46</sup> i pe la ceasul al nou lea, Isus a  
 strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” adic : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru  
 ce M'ai p r sit?” <sup>47</sup> Unii din ceice st teau acolo, cînd au auzit aceste vorbe, au zis: „Strig  
 pe Ilie!” <sup>48</sup> i îndat , unul din ei a alergat de a luat un burete, l -a umplut cu o et, l -a pus într'o  
 trestie, i i -a dat s bea. <sup>49</sup> Dar ceilal i ziceau: „Las , s vedem dac va veni Ilie s -L  
 mîntuiasc .” <sup>50</sup> Isus a strigat iar cu glas tare, i i -a dat duhul. <sup>51</sup> i îndat perdeaua  
 dinl untrul Templului s'a rupt în dou , de sus pîn jos , p mîntul s'a cutremurat, stîncile s'au  
 despicate, <sup>52</sup> mormintele s'au deschis i multe trupuri ale sfin ilor cari muriser , au înviat. <sup>53</sup> Ei  
 au ie it din morminte, dup învierea lui, au intrat în sfînta cetate, i s'au ar tat multora.  
<sup>54</sup> Suta ul, i ceice p zeau pe Isus împreun cu el, cînd au v zut cutremurul de p mînt i  
 cele întîmplate, s'au înfrico at foarte tare, i au zis: „Cu adev rat, acesta a fost Fiul lui  
 Dumnezeu!” <sup>55</sup> Acolo erau i multe femei, cari priveau de departe; ele urmaser pe Isus din  
 Galilea, ca s -I slujeasc . <sup>56</sup> Între ele era Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov i a lui  
 Iose, i mama fiilor lui Zebedei. <sup>57</sup> Spre sear , a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif,  
 care era i el ucenic al lui Isus. <sup>58</sup> El s'a dus la Pilat, i a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit  
 s i -l dea. <sup>59</sup> Iosif a luat trupul, l -a înf urat într'o pînz curat de in, <sup>60</sup> i l -a pus într'un  
 mormînt nou al lui însu , pe care -l s pase în stînc . Apoi a pr v lit o piatr mare la u a  
 mormîntului, i a plecat. <sup>61</sup> Maria Magdalena i cealalt Marie erau acolo, i edeau în fa a  
 mormîntului. <sup>62</sup> A doua zi care vine dup ziua Preg tirii, preo ii cei mai de seam i Fariseii,  
 s'au dus împreun la Pilat, <sup>63</sup> i i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte c în el torul acela,  
 pe cînd era înc în via , a zis: „Dup trei zile voi învia.” <sup>64</sup> D porunc dar ca mormîntul  
 s fie p zit bine pîn a treia zi, ca nu cumva s vin ucenicii Lui noaptea s -I fure trupul,  
 i s spun norodului: „A înviat din mor i!” Atunci în el ciunea aceasta din urm ar fi  
 mai rea decît cea dintîi.” <sup>65</sup> Pilat le -a zis: „Ave i o straj ; duce i-v de p zi i cum  
 pute i.” <sup>66</sup> Ei au plecat, i au înt rit mormîntul, pecetluind piatra i punînd straj .”

## Chapter 28

<sup>1</sup> La sfîr itul zilei Sabatului, cînd începea s se lumineze în spre ziua dintîi a s pt mîinii,  
 Maria Magdalena i cealalt Marie au venit s vad mormîntul. <sup>2</sup> i iat c s'a f cut un  
 mare cutremur de p mînt; c ci un înger al Domnului s'a pogorît din cer, a venit i a pr v lit  
 piatra dela u a mormîntului, i a ezut pe ea. <sup>3</sup> Înf i area lui era ca fulgerul, i  
 îmbr c mintea lui alb ca z pada. <sup>4</sup> Str jerii au tremurat de frica lui, i au r mas ca ni te  
 mor i. <sup>5</sup> Dar îngerul a luat cuvîntul, i a zis femeilor: „Nu v teme i; c ci tiu c voi  
 c uta i pe Isus, care a fost r stignit. <sup>6</sup> Nu este aici; a înviat, dup cum zisese. Veni i de  
 vede i locul unde z cea Domnul; <sup>7</sup> i duce i-v repede de spune i ucenicilor Lui c a  
 înviat dintre cei mor i. Iat c El merge înaintea voastr în Galilea; acolo Îl ve i vedea. Iat  
 c v'am spus lucrul acesta.” <sup>8</sup> Ele au plecat repede de la mormînt, cu fric i cu mare bucurie,  
 i au alergat s dea de veste ucenicilor Lui. <sup>9</sup> Dar iat c le -a întîmpinat Isus, i le -a zis:  
 „Bucura i-v !” Ele s'au apropiat s -I cuprind picioarele, i I s'au închinat. <sup>10</sup> Atunci Isus  
 le -a zis: „Nu v teme i; duce i-v de spune i fra îlor Mei s mearg în Galilea: acolo  
 M vor vedea.” <sup>11</sup> Pe cînd se duceau ele, au intrat în cetate unii din str jeri, i au dat de veste  
 preo îlor celor mai de seam despre toate cele întîmplate. <sup>12</sup> Ace tia s'au adunat împreun  
 cu b trîinii, au inut sfat, au dat osta îlor mul i bani, <sup>13</sup> i le-au zis: „Spune i a a: ,Ucenicii  
 Lui au venit noaptea, pe cînd dormeam noi, i L-au furat.” <sup>14</sup> i dac va ajunge lucrul acesta  
 la urechile dreg torului, îl vom potoli noi, i v vom sc pa de grij .” <sup>15</sup> Osta ii au luat  
 banii, i au f cut cum i-au înv at. i s'a r spîndit zvonul acesta printre Iudei pîn în ziua  
 de ast zi. <sup>16</sup> Cei unsprezece ucenici s'au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus s  
 mearg . <sup>17</sup> Cînd L-au v zut ei, I s'au închinat, dar unii s'au îndoit. <sup>18</sup> Isus S'a apropiat de ei, a  
 vorbit cu ei, i le -a zis: „Toat puterea Mi -a fost dat în cer i pe p mînt. <sup>19</sup> Duce i-v  
 i face i ucenici din toate neamurile, botezîndu -i în Numele Tat lui i al Fiului i al Sfîntului  
 Duh. <sup>20</sup> i înv a i -i s p zeasc tot ce v'am poruncit. i iat c Eu sînt cu voi în  
 toate zilele, pîn la sfîr itul veacului. Amin



## Mark

### Chapter 1

<sup>1</sup>Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. <sup>2</sup>Dup cum este scris în proorocul  
 Isaia: „Iată, trimet înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea... <sup>3</sup>Glasul celui ce strig  
 în pustie: „Pregătește-ți calea Domnului, netezi-i cărările...<sup>4</sup> a venit Ioan care boteza în  
 pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. <sup>5</sup>Tot înutul Iudeii și toți  
 locuitorii Ierusalimului au început să vină la el; și, mulțumindu-se că erau botezați  
 de el în râul Iordan. <sup>6</sup>Ioan era îmbrăcat cu o haină de pământ, și în jurul mijlocului  
 era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. <sup>7</sup>Ioan propovăduia,  
 și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sînt vrednic să  
 mă plec și să-l desleg curelele în călcămintelor. <sup>8</sup>Eu, da, v'am botezat cu apă; dar El vă va  
 boteza cu Duhul Sfânt.” <sup>9</sup>În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat  
 de Ioan în Iordan. <sup>10</sup>Și îndată, cînd ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul  
 pogorîndu-se peste El ca un porumbel. <sup>11</sup>Și din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul  
 Meu prea iubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea.” <sup>12</sup>Îndată Duhul a mînat pe Isus în  
 pustie, <sup>13</sup>unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele  
 sălbatice și să-l slujeau îngerii. <sup>14</sup>După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și  
 propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. <sup>15</sup>El zicea: „S'a împlinit vremea, și Împărăția lui  
 Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelia.” <sup>16</sup>Pe cînd trecea Isus pe  
 lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd o mreajă în  
 mare, căci erau pescari. <sup>17</sup>Isus le-a zis: „Veniți după Mine, și voi face pescari de  
 oameni.” <sup>18</sup>Îndată, ei și-au lăsat mreajile, și au mers după El. <sup>19</sup>A mers puțin mai departe,  
 și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari și ei, erau într-o corabie, și  
 își dregeau mreajile. <sup>20</sup>Îndată și-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei  
 ce lucrau pe plat, și au mers după El. <sup>21</sup>S'au dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a

intrat îndat în sinagog , i a început s înve e pe norod. <sup>22</sup> Oamenii erau uimi i de  
învtura Lui; c ci îi înv a ca unul care are putere, nu cum îi înv au c rturarii.

<sup>23</sup> În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început s strige: <sup>24</sup> „Ce avem noi a  
face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit s ne pierzi? Te tiu cine e ti: E ti Sfîntul lui  
Dumnezeu!” <sup>25</sup> Isus l -a certat, i i -a zis: „Taci, i ie i afar din omul acesta!” <sup>26</sup> i duhul  
necurat a ie it din el, scuturîndu -l cu putere, i sco înd un strig t mare. <sup>27</sup> To i au r mas  
înm rmuri i, a a c se întrebau unii pe al ii: „Ce este aceasta? O înv tur nou !

El porunce te ca un st pîn chiar i duhurilor necurate, i ele Îl ascult !” <sup>28</sup> i îndat I  
s'a dus vestea în toate împrejurimile Galileii. <sup>29</sup> Dup ce a ie it din sinagog , a intrat împreun  
cu Iacov i Ioan, în casa lui Simon i a lui Andrei. <sup>30</sup> Soacra lui Simon z cea în pat, prins  
de friguri: i îndat au vorbit lui Isus despre ea. <sup>31</sup> El a venit, a apucat -o de mân , a ridicat -o  
în sus, i au l sat -o frigurile. Apoi ea a început s le slujeasc . <sup>32</sup> Seara, dup asfin itul  
soarelui, au adus la El pe to i bolnavii i îndr ci ii. <sup>33</sup> i toat cetatea era adunat la  
u . <sup>34</sup> El a vindecat pe mul i cari p timeau de felurite boale; de asemenea, a scos mul i  
draci, i nu l sa pe draci s vorbeasc , pentruc -L cuno teau. <sup>35</sup> A doua zi diminea a,  
pe cînd era înc întunerec de tot, Isus S'a sculat, a ie it, i S'a dus într'un loc pustiu. i Se ruga  
acolo. <sup>36</sup> Simon i ceilal i cari erau cu El s'au dus s -L caute; <sup>37</sup> i cînd L-au g sit, I-au  
zis: „To i Te caut .” <sup>38</sup> El le -a r spus: „Haidem s mergem în alt parte, prin tîrgurile  
i satele vecine, ca s propov duiesc i acolo; c ci pentru aceasta am ie it.” <sup>39</sup> i s'a dus  
s propov duiasc în sinagogi, prin toat Galilea; i scotea dracii. <sup>40</sup> A venit la El un lepros,  
care s'a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga i -I zicea: „Dac vrei, po i s m  
cur e ti.” <sup>41</sup> Lui Isus I s'a f cut mil de el, a întins mîna, S'a atins de el, i i -a zis: „Da,  
voiesc, fii cur it!” <sup>42</sup> Îndat l -a l sat lepra, i s'a cur it. <sup>43</sup> Isus i -a poruncit cu tot  
dinadinsul, i -a spus s plece numai decît, <sup>44</sup> i i -a zis: „Vezi s nu spui nim nui nimic; ci  
du-te de te arat preotului, i adu pentru cur irea ta ce a poruncit Moise, ca m rturie pentru  
ei.” <sup>45</sup> Dar omul acela, dup ce a plecat, a început s vesteasc i s spun în gura mare  
lucrul acesta, a a c Isus nu mai putea s intre pe fa în nicio cetate; ci st tea afar , în  
locuri pustii, i veneau la El din toate p r ile.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Dup cîteva zile, Isus S'a întors în Capernaum. S'a auzit c este în cas , <sup>2</sup> i s'au adunat  
 îndat a a de mul i c nu putea s -i mai încap locul dinaintea u ii. El le vestea Cuvîntul.

<sup>3</sup> Au venit la el ni te oameni, cari I-au adus un sl b nog, purtat de patru in i. <sup>4</sup> Fiindc nu  
 puteau s ajung pîn la El, din pricina norodului, au desf cut acoperi ul casei unde era

Isus, i, dup ce l-au spart, au pogorît pe acolo patul în care z cea sl b nogul. <sup>5</sup> Cînd le -a  
 v zut Isus credin a, a zis sl b nogului: „Fiule, p catele î i sînt iertate!” <sup>6</sup> Unii din  
 c rturari, cari erau de fa , se gîndeau în inimile lor: <sup>7</sup> „Cum vorbe te omul acesta astfel?  
 Hule te! Cine poate s ierte p catele decît numai Dumnezeu?” <sup>8</sup> Îndat , Isus a cunoscut, prin  
 duhul S u, c ei gîndeau astfel în ei, i le -a zis: „Pentru ce ave i astfel de gînduri în inimile  
 voastre? <sup>9</sup> Ce este mai lesne: a zice sl b nogului: „P catele î i sînt iertate”, ori a zice:  
 „Scoal -te, ridic - i patul, i umbl ?” <sup>10</sup> Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe  
 p mînt s ierte p catele, <sup>11</sup> „ie î i poruncesc”, a zis El sl b nogului, -,scoal -te,  
 ridic - i patul, i du-te acas .” <sup>12</sup> i îndat , sl b nogul s'a sculat, i -a ridicat patul,  
 i a ie it afar în fa a tuturor; a a c to i au r mas uimi i, i sl veau pe Dumnezeu,  
 i ziceau: „Niciodat n'am v zut a a ceva!” <sup>13</sup> Isus a ie it iar la mare. Toat mul imea  
 venea la El; i El înv a pe to i. <sup>14</sup> Cînd trecea pe acolo, a v zut pe Levi, fiul lui Alfeu,  
 ezînd la vam . i i -a zis: „Vino dup Mine!” Levi s'a sculat, i a mers dup El. <sup>15</sup> Pe  
 cînd edea Isus la mas în casa lui Levi, mul i vame i i p c to i au ezut i ei la  
 mas cu El i cu ucenicii Lui; c ci erau mul i cari mergeau de obicei dup El. <sup>16</sup> C rturarii  
 i Fariseii, cînd L-au v zut mîncînd cu vame ii i cu p c to ii, au zis ucenicilor Lui: „De  
 ce m nînc El i bea cu vame ii i cu p c to ii?” <sup>17</sup> Isus, cînd a auzit acest lucru, le  
 -a zis: „Nu cei s n to i au trebuin de doftor, ci cei bolnavi. Eu am venit s chem la  
 poc in nu pe cei neprih ni i, ci pe cei p c to i.” <sup>18</sup> Ucenicii lui Ioan i Fariseii  
 obicinuiau s posteasc . Ei au venit i au zis lui Isus: „Pentruce ucenicii lui Ioan i ai Fariseilor  
 postesc, iar ucenicii T i nu postesc?” <sup>19</sup> Isus le -a r spus: „Oare pot posti nunta ii cît  
 vreme este mirele cu ei? Cît vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. <sup>20</sup> Vor veni zile, cînd va fi  
 luat mirele dela ei, i atunci vor posti în ziua aceea. <sup>21</sup> Nimeni nu coase un petec de postav nou

la o hain veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte din cel vechi, i mai rea ruptur se face.<sup>22</sup> i nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, i vinul se vars , iar burdufurile se pr p desc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.<sup>23</sup> S'a întâmplat c într'o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început s smulg spice de grâu.<sup>24</sup> Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îng duit s fac în ziua Sabatului?”<sup>25</sup> Isus le -a r spus: „Oare n'a i citit niciodat ce a f cut David, când a fost în nevoie, i când a fl mînzit el i cei ce erau împreun cu el?”<sup>26</sup> Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, i a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu este îng duit s le m nînce decît preo ii? i cum a dat din ele chiar i celor ce erau cu el?<sup>27</sup> Apoi le -a zis: „Sabatul a fost f cut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;<sup>28</sup> a a c Fiul omului este Domn chiar i al Sabatului.”

### Chapter 3

<sup>1</sup> Isus a intrat din nou în sinagog . Acolo se afla un om cu mîna uscat .<sup>2</sup> Ei pîndeau pe Isus s vad dac -l va vindeca în ziua Sabatului, ca s -L poat învinui.<sup>3</sup> i Isus a zis omului, care avea mîna uscat : „Scoal -te, i stai la mijloc!”<sup>4</sup> Apoi le -a zis: „Este îng duit în ziua Sabatului s faci bine sau s faci r u? S scapi via a cuiva sau s'o pierzi?” Dar ei t ceau.<sup>5</sup> Atunci, rotindu- i privirile cu mînie peste ei, i mîhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde- i mîna!” El a întins -o, i mîna i s'a f cut s n toas .<sup>6</sup> Fariseii au ie it afar , i s'au sf tuit îndat cu Irodianii cum s -L piard .<sup>7</sup> Isus S'a dus cu ucenicii S i la mare. Dup El a mers o mare mul ime de oameni din Galileia; i o mare mul ime de oameni din Iudea,<sup>8</sup> din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, i dimprejurul Tirului i Sidonului, când a auzit tot ce f cea, a venit la El.<sup>9</sup> Isus a poruncit ucenicilor s -I in la îndemîn o cor bioar , ca s nu fie îmbulzit de norod.<sup>10</sup> C ci El vindeca pe mul i i de aceea to i cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca s se ating de El.<sup>11</sup> Duhurile necurate, când Îl vedeau, c deau la p mînt înaintea Lui, i strigau: „Tu e ti Fiul lui Dumnezeu.”<sup>12</sup> Dar El le porunceam îndat cu totdînadinsul s nu -L fac cunoscut.<sup>13</sup> În urm , Isus S'a suit pe munte; a chemat

la El pe cine a vrut, i ei au venit la El. <sup>14</sup> A rînduit dintre ei doisprezece, ca s -i aib cu Sine,  
 i s -i trimeat s propov duiasc . <sup>15</sup> Le -a dat i putere s vindece boalele i s  
 scoat dracii. <sup>16</sup> Iat cei doisprezece, pe cari i -a rînduit: Simon, c ruia i -a pus numele Petru;  
<sup>17</sup> Iacov, fiul lui Zebedei, i Ioan, fratele lui Iacov, c rora le -a pus numele Boanerges, care,  
 tîlm cit, înseamn : „Fiii tunetului;” <sup>18</sup> Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui  
 Alfeu; Tadeu; Simon Cananitul, <sup>19</sup> i Iuda Iscarioteanul, care L -a i vîndut. <sup>20</sup> Au venit în  
 cas , i s'a adunat din nou norodul, a a c nu puteau nici m car s prînzeasc . <sup>21</sup> Rudele  
 lui Isus, cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit s pun mîna pe El. C ci ziceau: „ i -a  
 ie it din min i.” <sup>22</sup> i c rturarii, cari se pogorîser din Ierusalim, ziceau: „Este st pînit de  
 Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.” <sup>23</sup> Isus i -a chemat la El, i le -a zis, în  
 pilde: „Cum poate Satana s scoat afar pe Satana? <sup>24</sup> Dac o împ r ie este desbinat  
 împotriva ei îns , împ r ia aceea nu poate d inui. <sup>25</sup> i dac o cas este desbinat  
 împotriva ei îns , casa aceea nu poate d inui. <sup>26</sup> Tot astfel, dac Satana se r scoal  
 împotriva lui însu , este desbinat, i nu poate d inui, ci s'a ispr vit cu el. <sup>27</sup> Nimeni nu poate  
 s între în casa unui om tare i s -i j fuiasc gospod ria, decît dac a legat mai întîi pe  
 omul acela tare; numai atunci îi va j fui casa. <sup>28</sup> Adev rat v spun c toate p catele i  
 toate hulele, pe cari le vor rosti oamenii, li se vor ierta; <sup>29</sup> dar oricine va huli împotriva Duhului  
 Sfînt, nu va c p ta iertare în veac: ci este vinovat de un p cat vecinic.” <sup>30</sup> Aceasta, pentru  
 ei ziceau: „Are un duh necurat.” <sup>31</sup> Atunci au venit mama i fra ii Lui, i, sînd afar , au  
 trimes s -L cheme. <sup>32</sup> Mul imea edea în jurul Lui, cînd I-au spus: „Iat c mama Ta i  
 fra ii T i sînt afar i Te caut .” <sup>33</sup> El a r spus: „Cine este mama Mea, i fra ii Mei?”  
<sup>34</sup> Apoi, aruncîndu- i privirile peste cei ce edeau împrejurul Lui: „Iat ,” a zis El, „mama Mea  
 i fra ii Mei! <sup>35</sup> C ci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, sor i mam .”

## Chapter 4

<sup>1</sup> Isus a început iar să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S'a suit și a ezuit într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe lângă mare.

<sup>2</sup> Apoi a început să-și învețe multe lucruri în pilde; și, în învătura pe care le-o dădea, le spunea:

<sup>3</sup> Ascultați! Iată, seminătorul a ieșit să sămene.

<sup>4</sup> Pe când semăna,

<sup>5</sup> o parte din semință a căzut lângă drum: au venit pisările și au mâncat-o. O altă parte a căzut pe un loc stîncos, unde n'avea mult pământ: a răsarit îndată, pentru că n'a dat de un pământ adînc;

<sup>6</sup> dar, când a răsarit soarele, s'a pilit; și, pentru că n'avea rădăcină, s'a uscat.

<sup>7</sup> O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n'a dat roadă.

<sup>8</sup> O altă parte a căzut în pământ bun: a dat roadă, care se înălță și crește; și a adus: una treizeci, alta aizeci, și alta o sut.

<sup>9</sup> Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să aud.

<sup>10</sup> Când a fost singur, ceice erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.

<sup>11</sup> „Vou, să le-a zis El, „v'a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afară din numărul vostru, toate lucrurile sînt înfățișate în pilde;

<sup>12</sup> pentru că, „măcar că privesc, să privească și nu vad, și măcar că aud, să aud și nu înțeleag, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.

<sup>13</sup> El le-a mai zis: „Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?“

<sup>14</sup> Seminătorul sămănă Cuvîntul.

<sup>15</sup> Cei înfățișați prin semință a căzut lângă drum, sînt aceia în cari este semințat Cuvîntul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvîntul semințat în ei.

<sup>16</sup> Tot așa, cei înfățișați prin semință a căzut în locurile stîlcoase, sînt aceia cari, când aud Cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie;

<sup>17</sup> dar n'au rădăcină în ei, ci în puțină vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.

<sup>18</sup> Alții sînt cei înfățișați prin semință a căzut între spini; aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul;

<sup>19</sup> dar n'au rădăcină în ei grijile lumii, în elciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, cari înecă Cuvîntul, și-l fac astfel neroditor.

<sup>20</sup> Alții apoi sînt înfățișați prin semință a căzut în pământ bun. Aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc, și fac roadă: unul treizeci, altul aizeci și altul o sut.

<sup>21</sup> El le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub bani, sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în secret?

<sup>22</sup> Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tînuț, care nu va ieși la lumină.

<sup>23</sup> Dacă are cineva urechi de auzit, să aud.

<sup>24</sup> El le-a mai zis: „Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai

<sup>25</sup> mult. C ci celui ce are, i se va da; dar dela celce n'are, se va lua i ce are.`` <sup>26</sup> El a mai zis:  
<sup>27</sup> „Cu Împ r ia lui Dumnezeu este ca atunci când arunc un om s mân a în p mînt; fie  
 c doarme noaptea, fie c st treaz ziua: s mân a încol e te i cre te f r s tie  
<sup>28</sup> el cum. P mîntul rode te singur: întîi un fir verde, apoi spic, dup aceea grîu deplin în spic;  
<sup>29</sup> i când este coapt roada, pune îndat secerea în ea, pentruc a venit seceri ul.`` <sup>30</sup> El a  
 mai zis: „Cu ce vom asem na Împ r ia lui Dumnezeu, sau prin ce pild o vom înf i a?  
<sup>31</sup> Se aseam n cu un gr unte de mu tar, care, când este s m nat în p mînt, este cea mai  
<sup>32</sup> mic dintre toate semin ele de pe p mînt; dar, dup ce a fost s m nat, cre te i se  
 face mai mare decît toate zarzavaturile, i face ramuri mari, a a c p s rile cerului î i pot  
<sup>33</sup> face cuiburi la umbra lui.`` Isus le vestea Cuvîntul prin multe pilde de felul acesta, dup cum  
<sup>34</sup> erau ei în stare s -L priceap . Nu le vorbea de loc f r pild ; dar, când era singur la o  
<sup>35</sup> parte, l murea ucenicilor S i toate lucrurile. În aceea zi, seara, Isus le -a zis: „S trecem  
<sup>36</sup> în partea cealalt .`` Dup ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se  
<sup>37</sup> afla, i a a cum era. Împreun cu El mai erau i alte cor bii. S'a stîrnit o mare furtun  
<sup>38</sup> de vînt, care arunca valurile în corabie, a a c mai c se umplea corabia. i El dormea la  
 cîrm pe c p tîi. Ucenicii L-au de teptat, i I-au zis: „Înv torule, nu- i pas c  
<sup>39</sup> pierim?`` El S'a sculat, a certat vîntul, i a zis m rii: „Taci! F r gur !`` Vîntul a stat,  
<sup>40</sup> i s'a f cut o lini te mare. Apoi le -a zis: „Pentruce sînte i a a de frico i? Tot n'ave i  
<sup>41</sup> credin ?`` I -a apucat o mare fric , i ziceau unii c tre al ii: „Cine este acesta de Îl  
 ascult chiar i vîntul i marea?``

## Chapter 5

<sup>1</sup> Au ajuns pe cel lalt rm al m rii, în inutul Gadarenilor. <sup>2</sup> Când a ie it Isus din  
 corabie, L -a întîmpinat îndat un om care ie ea din morminte, st pînit de un duh necurat.  
<sup>3</sup> Omul acesta î i avea locuin a în morminte, i nimeni nu mai putea s -l in legat, nici  
<sup>4</sup> chiar cu un lan . C ci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi i cu c tu e la mîni,  
 dar rupsese c tu ele i sf rîmase obezile, i nimeni nu -l putea domoli. <sup>5</sup> Totdeauna, zi i

noapte, st tea în morminte i pe mun i, ipînd i t indu-se cu pietre. <sup>6</sup> Cînd a v zut pe  
<sup>7</sup> Isus de departe, a alergat, I s'a închinat, i a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse,  
 Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, s nu m chinuie ti!”  
<sup>8</sup> C ci Isus îi zicea: „Duh necurat, ie i afar din omul acesta!” <sup>9</sup> „Care- i este numele?” I -a  
<sup>10</sup> întrebat Isus. „Numele meu este ‚Legiune,` a r spus el, „pentru c sîntem mul i.” i Îl  
<sup>11</sup> ruga st ruitor s nu -i trimeat afar din inutul acela. Acolo, lîng munte, era o turm  
<sup>12</sup> mare de porci, cari p teau. i dracii L-au rugat, i au zis: „Trimete-ne în porcii aceia, ca  
<sup>13</sup> s intr m în ei.” Isus le -a dat voie. i duhurile necurate au ie it i au intrat în porci; i  
<sup>14</sup> turma s'a repezit de pe rîp în mare: erau aproape dou mii, i s'au înecat în mare. Porcarii  
 au fugit, i au dat de tire în cetate i prin satele vecine. Oamenii au ie it s vad ce s'a  
<sup>15</sup> întîmplat. Au venit la Isus, i iat pe cel ce fusese îndr cit i avusese legiunea de draci,  
<sup>16</sup> ezînd jos îmbr cat i întreg la minte; i s'au sp imîntat. Cei ce v zuser cele întîmplante,  
<sup>17</sup> le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndr cit i cu porcii. Atunci au început s roage pe  
<sup>18</sup> Isus s plece din inutul lor. Pe cînd Se suia El în corabie, omul care fusese îndr cit Îl ruga  
<sup>19</sup> s -l lase s r mîn cu El. Isus nu i -a dat voie, ci i -a zis: „Du-te acas la ai t i, i  
<sup>20</sup> poveste te-le tot ce i -a f cut Domnul, i cum a avut mil de tine.” El a plecat, i a  
<sup>21</sup> început s vesteasc prin Decapole tot ce -i f cuse Isus. i to i se minunau. Dup ce a  
 trecut Isus iar de cealalt parte, cu corabia, s'a adunat mult norod în jurul Lui. El st tea  
<sup>22</sup> lîng mare. Atunci a venit unul din frunta ii sinagogii, numit Iair. Cum L -a v zut, frunta ul  
<sup>23</sup> s'a aruncat la picioarele Lui, i I -a f cut urm toarea rug minte st ruitoare: „Feti a mea  
 trage s moar ; rogu-Te, vino de- i pune mînile peste ea, ca s se fac s n toas i  
<sup>24</sup> s tr iasc .” Isus a plecat împreun cu el. i dup El mergea mult norod i -L îmbulzea.  
<sup>25</sup> i era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge. <sup>26</sup> Ea suferise mult dela  
 mul i doftori; cheltuise tot ce avea, i nu sim ise nici o u urare; ba înc îi era mai r u.  
<sup>27</sup> A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mul ime, i s'a atins de haina Lui.  
<sup>28</sup> C ci îi zicea ea: „Dac a putea doar s m ating de haina Lui, m voi t m dui.”  
<sup>29</sup> i îndat , a secat izvorul sîngelui ei. i a sim it în tot trupul ei c s'a t m duit de boal .



30 Isus a cunoscut îndat c o putere ie ise din El; i, întorcându-Se spre mul ime, a zis:  
 „Cine s'a atins de hainele Mele?”<sup>31</sup> Ucenicii I-au zis: „Vezi c mul imea Te îmbulze te, i  
 mai zici: „Cine s'a atins de Mine?”<sup>32</sup> El se uita de jur împrejur s vad pe cea care f cuse  
 lucrul acesta.<sup>33</sup> Femeea, înfrico at i tremurînd, c ci tia ce se petrecuse în ea, a venit de  
 s'a aruncat la picioarele Lui, i I -a spus tot adev rul.<sup>34</sup> Dar Isus i -a zis: „Fiic , credin a ta  
 te -a mîntuit; du-te în pace, i fii t m duit de boala ta.”<sup>35</sup> Pe cînd vorbea El înc , iat  
 c vin ni te oameni dela frunta ul sinagogii, cari -i spun: „Fiica ta a murit; pentruce mai superi  
 pe Înv torul?”<sup>36</sup> Dar Isus, fr s in seam de cuvintele acestea, a zis frunta ului  
 sinagogii: „Nu te teme, crede numai!”<sup>37</sup> i n'a îng duit nim nui s -L înso easc , afar  
 de Petru, Iacov i Ioan, fratele lui Iacov.<sup>38</sup> Au ajuns la casa frunta ului sinagogii. Acolo Isus  
 a v zut o zarv , i pe unii cari plîngeau i se tînguiau mult.<sup>39</sup> A intrat înl untru, i le -a  
 zis: „Pentruce face i atîta zarv , i pentruce plînge i? Copila n'a murit, ci doarme.”<sup>40</sup> Ei  
 î i b teau joc de El. Atunci, dup ce i -a scos afar pe to i, a luat cu El pe tat l copilei, pe  
 mama ei, i pe cei ce -L înso iser , i a intrat acolo unde z cea copila.<sup>41</sup> A apucat -o de  
 mîn , i i -a zis: „Talita cumi”, care, tîlm cit, însemneaz : „Feti o, scoal -te, î i zic!”  
<sup>42</sup> Îndat feti a s'a sculat, i a început s umble; c ci era de doisprezece ani. Ei au r mas  
 încremeni i.<sup>43</sup> Isus le -a poruncit cu t rie s nu tie nimeni lucrul acesta; i a zis s dea  
 de mîncare feti ei.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Isus a plecat de acolo, i S'a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers dup El.<sup>2</sup> Cînd a venit  
 ziua Sabatului, a început s înve e pe norod în sinagog . Mul i, cînd Îl auzeau, se mirau i  
 ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de în elepciune este aceasta, care I -a fost dat ?  
 i cum se fac astfel de minuni prin mînile Lui?”<sup>3</sup> Nu este acesta tîmplarul, feciorul Mariei, fratele  
 lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda i al lui Simon? i nu sînt surorile Lui aici între noi?” i g seau  
 o pricin de poticnire în El.<sup>4</sup> Dar Isus le -a zis: „Un prooroc nu este dispre uit decît în patria  
 Lui, între rudele Lui i în casa Lui.”<sup>5</sup> N'a putut s fac nici o minune acolo, ci doar i -a pus

mînilor peste cîi va bolnavi, i i -a vindecat. <sup>6</sup> i se mira de necredin a lor. <sup>7</sup> Atunci a chemat  
 la Sine pe cei doisprezece, i a început s -i trimeat doi cîte doi, dîndu-le putere asupra duhurilor  
<sup>8</sup> necurate. Le -a poruncit s nu ia nimic cu ei pe drum decît un toiag; s n'aib nici pîne, nici  
<sup>9</sup> traist , nici bani de aram la brîu; s se încal e cu sandale, i s nu se îmbrace cu dou  
<sup>10</sup> haine. Apoi le -a zis: „În orice cas ve i intra, s r mîne i acolo pîn ve i pleca din  
<sup>11</sup> locul acela. i, dac în vreun loc nu v vor primi, i nu v vor asculta, s pleca i de  
 acolo, i s scutura i îndat praful de supt picioarele voastre, ca mrturie pentru ei. Adev rat  
 v spun c , în ziua judec ii, va fi mai uor pentru p mîntul Sodomei i Gomorei decît  
 pentru cetatea aceea.” <sup>12</sup> Ucenicii au plecat, i au propov duit poc în a. <sup>13</sup> Scoteau mul i  
<sup>14</sup> draci, i ungeau cu untdelemn pe mul i bolnavi, i -i vindecau. Împ ratul Irod a auzit  
 vorbindu-se despre Isus, al c rui Nume ajunsese vestit; i a zis: „Ioan Botez torul a înviat din  
<sup>15</sup> mor i, i de aceea lucreaz aceste puteri prin el.” Al ii ziceau: „Este Ilie.” Iar al ii  
<sup>16</sup> ziceau: „Este un prooroc ca unul din prooroci.” Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan  
<sup>17</sup> acela, c ruia i-am t iat capul, a înviat din mor i.” C ci Irod însu trimesese s prind  
<sup>18</sup> luase de nevast . i Ioan zicea lui Irod: „Nu- i este îng duit s ii pe nevasta fratelui  
<sup>19</sup> t u!” Irodiada avea necaz pe Ioan, i voia s -l omoare. Dar nu putea, <sup>20</sup> c ci Irod se temea  
 de Ioan, fiindc îl tia om neprih nit i sfînt; îl ocrotea, i, cînd îl auzea, de multe ori sta în  
<sup>21</sup> cump n , ne tiind ce s fac ; i -l asculta cu pl cere. Totu a venit o zi cu bun prilej,  
 cînd Irod î i pr znuia ziua na terii, i a dat un osp boierilor s i, mai marilor oastei i  
<sup>22</sup> frunta ilor Galileii. Fata Irodiadei a intrat la osp , a jucat, i a pl cut lui Irod i  
<sup>23</sup> oaspe ilor lui. Împ ratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, i- i voi da.” Apoi a ad ugat  
<sup>24</sup> cu jur mînt: „Ori ce-mi vei cere, î i voi da, fie i jum tate din împ r ia mea.” Fata  
 a ie it afar , i a zis mamei sale: „Ce s cer? i mam -sa i -a r spus: „Capul lui Ioan  
<sup>25</sup> Botez torul.” Ea s'a gr bit s vin îndat la Împ rat, i i -a f cut urm toarea cerere:  
<sup>26</sup> „Vreau s -mi dai îndat , într'o farfurie, capul lui Ioan Botez torul.” Împ ratul s'a întristat  
 foarte mult; dar, din pricina jur mintelor sale i din pricina oaspe ilor, n'a vrut s zic nu.  
<sup>27</sup> A trimes îndat un osta de paz , cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botez torul. Osta ul  
<sup>28</sup> de paz s'a dus i a t iat capul lui Ioan în temni , l -a adus pe o farfurie, l -a dat fetei,

i fata l -a dat mamei sale. <sup>29</sup> Ucenicii lui Ioan, când au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat  
 trupul, i l-au pus într'un mormânt. <sup>30</sup> Apostolii s'au adunat la Isus, i l-au spus tot ce fuser  
 i tot ce înv aser pe oameni. <sup>31</sup> Isus le -a zis: „Veni i singuri la o parte, într'un loc pustiu,  
 i odihni i-v pu în.” C ci erau mul i cari veneau i se duceau, i ei n'aveau vreme  
 nici s m nînce. <sup>32</sup> Au plecat dar cu corabia, ca s se duc într'un loc pustiu, la o parte.  
<sup>33</sup> Oamenii i-au v zut plecînd, i i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cet ile, i au  
 venit înaintea lor în locul în care se duceau ei. <sup>34</sup> Când a ie it din corabie, Isus a v zut mult  
 norod; i i s'a f cut mil de ei, pentruc erau ca ni te oi cari n'aveau p stor; i a început  
 s -i înve e multe lucruri. <sup>35</sup> Fiindc ziua era pe sfîr ite, ucenicii s'au apropiat de El i l-au  
 zis: „Locul acesta este pustiu i ziua este pe sfîr ite. <sup>36</sup> D -le drumul s se duc în c tunele  
 i satele de primprejur, ca s - i cumpere pîne, fiindc n'au ce mînca.” <sup>37</sup> „Da i-le voi s  
 m nînce”, le -a r spus Isus. Dar ei l-au zis: „Oare s ne ducem s cump r m pâni de  
 dou sute de lei, i s le d m s m nînce?” <sup>38</sup> i El i -a întrebat: „Cîte pâni ave i?  
 Duce i-v de vede i.” S'au dus de au v zut cîte pâni au, i au r spus: „Cinci, i doi  
 pe ti.” <sup>39</sup> Atunci le -a poruncit s -i a eze pe to i, cete-cete, pe iarba verde. <sup>40</sup> i au ezut  
 jos în cete de cîte o sut i de cîte cincizeci. <sup>41</sup> El a luat cele cinci pâni i cei doi pe ti. i -a  
 ridicat ochii spre cer, i a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pînile i le -a dat ucenicilor, ca ei  
 s le împart norodului. Asemenea i cei doi pe ti, i -a împ r it la to i. <sup>42</sup> Au mîncat  
 to i i s'au s turat; <sup>43</sup> i au ridicat dou sprezece co uri pline cu f r mituri de pîne i  
 cu ce mai r m sese din pe ti. <sup>44</sup> Cei ce mîncaser pînile, erau cinci mii de b rba i.  
<sup>45</sup> Îndat , Isus a silit pe ucenicii S i s între în corabie, i s treac înaintea Lui de cealalt  
 parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea s dea drumul norodului. <sup>46</sup> Dup ce i -a luat  
 r mas bun dela norod, S'a dus în munte, ca s Se roage. <sup>47</sup> Când s'a înserat, corabia era în mijlocul  
 m rii, iar Isus era singur pe rm. <sup>48</sup> A v zut pe ucenici c se nec jesc cu vîslirea, c ci  
 vîntul le era împotriv . i într'a patra straj din noapte, a mers la ei, umblînd pe mare, i voia  
 s treac pe lîng ei. <sup>49</sup> Când l-au v zut ei umblînd pe mare, li s'a p rut c este o n luc ,  
 i au ipat; <sup>50</sup> pentruc to i l-au v zut, i s'au sp imîntat. Isus a vorbit îndat cu ei, i

le -a zis: „Îndr zni i, Eu sînt, nu v teme i!”<sup>51</sup> Apoi S'a suit la ei în corabie, i a stat vîntul.  
 Ei au r mas uimi i i înm rmuri i,<sup>52</sup> c ci nu în eleser minunea cu pînile, fiindc  
 le era inima împietrit .<sup>53</sup> Dup ce au trecut marea, au venit în inutul Ghenezaretului, i au  
 tras la mal.<sup>54</sup> Cînd au ie it din corabie, oamenii au cunoscut îndat pe Isus,<sup>55</sup> au alergat prin  
 toate împrejurimile, i au început s aduc pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea  
 c era El.<sup>56</sup> Oriunde intra El, în sate, în cet i sau în c tune, puneau pe bolnavi pe pie e,  
 i -L rugau s le dea voie doar s se ating de poalele hainei Lui. i to i cî i se atingeau  
 de El, erau t m dui i.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Fariseii i cî iva c rturari, veni i din Ierusalim, s'au adunat la Isus.<sup>2</sup> Ei au v zut pe  
 unii din ucenicii Lui prînzînd cu mînil necurate, adic nesp late. -<sup>3</sup> Fariseii, îns , i to i  
 Iudeii nu m nînc f r s - i spele cu mare b gare de seam mînil, dup datina  
 b trînilor.<sup>4</sup> i cînd se întorc din pia , nu m nînc decît dup ce s'au sc ldat. Sînt multe  
 alte obiceiuri pe cari au apucat ei s le in , precum: sp larea paharelor, a ulcioarelor, a  
 c ld rilor i a paturilor. -<sup>5</sup> i Fariseii i c rturarii L-au întrebat: „Pentruce nu se in  
 ucenicii T i de datina b trînilor, ci prînzesc cu mînil nesp late?”<sup>6</sup> Isus le -a r spus:  
 „F arnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, dup cum este scris: „Norodul acesta M  
 cinste te cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”<sup>7</sup> Degeaba M cinstesc ei, dînd  
 înv turi cari nu sînt decît ni te porunci omene ti.”<sup>8</sup> Voi l sa i porunca lui Dumnezeu,  
 i ine i datina a ezat de oameni, precum: sp larea ulcioarelor i a paharelor, i face i  
 multe alte lucruri de acestea.”<sup>9</sup> El le -a mai zis: „A i desfiin at frumos porunca lui Dumnezeu,  
 ca s ine i datina voastr .<sup>10</sup> C ci Moise a zis: „S cinste ti pe tat l t u i pe mama  
 ta;” i: „Cine va gr i de r u pe tat l s u sau pe mama sa, s fie pedepsit cu moartea.”<sup>11</sup>  
 Voi, dimpotriv , zice i: „Dac un om va spune tat lui s u sau mamei sale: „Ori cu ce  
 te-a putea ajuta, este „Corban”, adic dat lui Dumnezeu, face bine;”<sup>12</sup> i nu -l mai l sa i  
 s fac nimic pentru tat l sau pentru mama sa.<sup>13</sup> i a a, a i desfiin at Cuvîntul lui

Dumnezeu, prin datina voastră, îi face și multe alte lucruri de felul acesta!<sup>14</sup> În urmă, a  
 chemat din nou noroadele la Sine, și le -a zis: „Ascultați-Mă, toți și în elegeri.<sup>15</sup> Afară  
 din om nu este nimic care, intrând în el, să -l poată spurca; dar ce iese din om, aceea -l spurcă.  
<sup>16</sup> Dacă are cineva urechi de auzit, să aud.”<sup>17</sup> După ce a intrat în casă, pe când era departe  
 de nord, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.<sup>18</sup> El le -a zis: „Și voi sînteți a a de  
 nepricepuți? Nu în elegeri și nimic din ce intră în om de afară, nu -l poate spurca?  
<sup>19</sup> Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pînțele, și apoi este dat afară în hazna?” A zis astfel,  
 fîcînd toate bucatele curate.<sup>20</sup> El le -a mai zis: „Ce iese din om, aceea spurcă pe om.<sup>21</sup> Căci  
 dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,<sup>22</sup> furturile, agurile,  
 lăcomiile, viclenele, înelciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.  
<sup>23</sup> Toate aceste lucruri rele ies dinlăuntru, și spurcă pe om.”<sup>24</sup> Isus a plecat de acolo, și S'a  
 dus în inutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu întâlnească nimeni care este  
 acolo; dar n'a putut să rămână ascuns.<sup>25</sup> Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era  
 stăpînită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, și a venit de s'a aruncat la picioarele  
 Lui.<sup>26</sup> Femeia aceasta era o grecoaică, de obârșie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe  
 dracul din fiica ei.<sup>27</sup> Isus și -a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei  
 pâinea copiilor, și să o arunci la câinii.”<sup>28</sup> „Da, Doamne”, I -a răspuns ea; „dar și câinii  
 de sub masă mîncă din firmiturile copiilor.”<sup>29</sup> Atunci Isus și -a zis: „Pentru vorba  
 aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiică-tă.”<sup>30</sup> Și cînd a intrat femeia în casa ei, a găsit pe  
 copilul culcat în pat; și ieșise dracul din ea.<sup>31</sup> Isus a părăsit inutul Tirului, și a venit  
 iar prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin inutul Decapole.<sup>32</sup> I-au adus un surd, care  
 vorbea cu anevou, și L-au rugat să -i pună mîinile peste el.<sup>33</sup> El l -a luat la o parte din nord,  
 și -a pus degetele în urechi, și și -a atins limba cu scuipatul Lui.<sup>34</sup> Apoi, și -a ridicat ochii spre  
 cer, a suspirat, și a zis: „Efata”, adică: „Deschide-te!”<sup>35</sup> Îndată, și s'au deschis urechile, și s'a  
 deslegat limba, și a vorbit foarte deslușit.<sup>36</sup> Isus le -a poruncit să nu spună nimănui; dar cu  
 cît le porunca mai mult, cu atît Îl vesteau mai mult.<sup>37</sup> Ei erau uimiți peste măsură de mult,  
 și ziceau: „Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muși să  
 vorbească.”

## Chapter 8

<sup>1</sup> În zilele acelea, fiindc se strînsese din nou mult norod, i n'avea ce mânca, Isus a chemat  
 pe ucenicii S i, i le -a zis: <sup>2</sup> „Mi -e mil de norodul acesta; c ci iat c de trei zile stau  
 lîng Mine, i n'au ce mânca. <sup>3</sup> Dac le voi da drumul acas fl mînzi, au s le ine de  
 foame pe drum, fiindc unii din ei au venit de departe.” <sup>4</sup> Ucenicii I-au r spus: „Cum ar putea  
 cineva s sature cu pîne pe oamenii ace tia, aici într'un loc pustiu?” <sup>5</sup> „Cîte pîni ave i?” i -a  
 întrebat Isus. „, apte”, I-au r spus ei. <sup>6</sup> Atunci a poruncit norodului s ad pe p mînt; a  
 luat cele apte pîni; i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, le -a frînt i le -a dat ucenicilor  
 S i ca s le împart ; i ei le-au împ r it norodului. <sup>7</sup> Mai aveau i cî iva pe ti ori:  
 i Isus, dup ce i -a binecuvîntat, a poruncit s -i împart i pe aceia. <sup>8</sup> Au mîncat i s'au  
 s turat; i au ridicat apte co ni e, pline cu r m i ele de f r mituri. <sup>9</sup> Erau aproape  
 patru mii de in i. <sup>10</sup> În urm Isus le -a dat drumul. Isus a intrat îndat în corabie cu ucenicii  
 S i, i a venit în p r ile Dalmanutei. <sup>11</sup> Fariseii au venit deodat , i au început o ceart  
 de vorbe cu Isus; i, ca s -L pun la încercare, I-au cerut un semn din cer. <sup>12</sup> Isus a suspinat  
 adînc în duhul S u, i a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adev rat v spun c  
 neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.” <sup>13</sup> Apoi i -a l sat, i a intrat iar în corabie,  
 ca s treac de cealalt parte. <sup>14</sup> Ucenicii uitaser s ia pîni; cu ei în corabie n'aveau decît  
 o pîne. <sup>15</sup> Isus le d dea în grij , i le zicea: „Lua i seama, s v p zi i bine de aluatul  
 Fariseilor i de aluatul lui Irod!” <sup>16</sup> Ucenicii se gîndeau i ziceau între ei: „Fiindc n'avem  
 pîni.” <sup>17</sup> Isus a în eles lucrul acesta, i le -a zis: „Pentru ce v gîndi i c n'ave i pîni? Tot  
 nu pricepe i i tot nu în elege i? Ave i inima împietrit ? <sup>18</sup> Ave i ochi, i nu vede i?  
 Ave i urechi, i nu auzi i? i nu v aduce i aminte deloc? <sup>19</sup> Cînd am frînt cele cinci pîni  
 la cei cinci mii de b rba i, cîte co uri pline cu f r mituri a i ridicat?” „Dou sprezece”,  
 I-au r spus ei. <sup>20</sup> „, i cînd am frînt cele apte pîni la cei patru mii de b rba i, cîte co ni e  
 pline cu f r mituri a i ridicat?” „, apte”, I-au r spus ei. <sup>21</sup> i El le -a zis: „Tot nu  
 în elege i?” <sup>22</sup> Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb, i L-au rugat s Se ating de

<sup>23</sup> el. Isus a luat pe orb de mîn , i l -a scos afar din sat; apoi i -a pus scuipat pe ochi, i -a  
 pus mînile peste el, i l -a întreat: „Vezi ceva?”<sup>24</sup> El s'a uitat, i a zis: „V d ni te oameni  
 umblînd, dar mi se par ca ni te copaci.”<sup>25</sup> Isus i -a pus din nou mînile pe ochi; i -a spus s se  
 uite int ; i cînd s'a uitat, a fost t m duit, i a v zut toate lucrurile deslu it.<sup>26</sup> Atunci  
 Isus l -a trimes acas , i i -a zis: „S nu intri în sat, i nici s nu spui cuiva în sat.”<sup>27</sup> Isus  
 a plecat cu ucenicii S i în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le -a pus urm toarea întrebare: „Cine  
 zice oamenii c sînt Eu?”<sup>28</sup> Ei I-au r spus: „Ioan Botez torul; al ii: Ilie; al ii: Unul din  
 prooroci.”<sup>29</sup> „Dar voi”, i -a întreat El, „cine zice i c sînt Eu?” „Tu e ti Hristosul!” I -a  
 r spus Petru.<sup>30</sup> Isus le -a poruncit cu t rie s nu spun nim nui lucrul acesta despre El.  
<sup>31</sup> Atunci a început s -i înve e c Fiul omului trebuie s p timeasc mult, s fie t g duit  
 de b trîni, de preo ii cei mai de seam i de c rturari, s fie omorît, i dup trei zile s  
 învieze.<sup>32</sup> Le spunea lucrurile acestea pe fa . Petru îns L -a luat de o parte, i a început  
 s -L mustre.<sup>33</sup> Dar Isus S'a întors i S'a uitat la ucenicii S i, a mustrat pe Petru, i i -a zis:  
 „Înapoia Mea, Satano! Fiindc tu nu te gînde ti la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile  
 oamenilor.”<sup>34</sup> Apoi a chemat la El norodul împreun cu ucenicii S i, i le -a zis: „Dac  
 voie te cineva s vin dup Mine, s se lepede de sine însu , s - i ia crucea, i s  
 M urmeze.<sup>35</sup> C ci oricine va vrea s - i scape via a, o va pierde; dar oricine î i va pierde  
 via a din pricina Mea i din pricina Evangheliei, o va mîntui.”<sup>36</sup> i ce folose te unui om s  
 cî tige toat lumea, dac î i pierde sufletul?<sup>37</sup> Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul  
 s u?<sup>38</sup> Pentruc de oricine se va ru ina de Mine i de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar  
 i p c tos, Se va ru ina i Fiul omului, cînd va veni în slava Tat lui S u împreun cu  
 sfin ii îngerii.”

## Chapter 9

<sup>1</sup> El le -a mai zis: „Adev rat v spun, c sînt unii din ceice stau aici, cari nu vor muri pîn  
 nu vor vedea împ r ia lui Dumnezeu venind cu putere.”<sup>2</sup> Dup ase zile, Isus a luat cu  
 El pe Petru, pe Iacov i pe Ioan, i i -a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S'a schimbat

la fa<sup>3</sup> înaintea lor. Hainele Lui s'au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albastru pe  
 care nici un nălbitor de pe pământ n-o poate da.<sup>4</sup> Ilie li s'arătă împreună cu Moise, și sta  
 de vorbă cu Isus.<sup>5</sup> Petru a luat cuvântul, și a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să stăm  
 aici; să facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise, și una pentru Ilie.”<sup>6</sup> Căci nu  
 tia ce să zică, atât de mare spaimă îi apucase.<sup>7</sup> A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui;  
 și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați!”<sup>8</sup>  
 Îndată, ucenicii s'au uitat împrejur, și n'au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.<sup>9</sup> Pe  
 când se pogorau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimic ce au văzut, până va  
 învia Fiul omului dintre cei morți.<sup>10</sup> Ei au păstrat în ei lucrul acesta, și se întrebau între ei ce  
 să însemne învierea aceea dintre cei morți,<sup>11</sup> Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: „Pentru ce  
 zică cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?”<sup>12</sup> El le-a răspuns: „Ilie va veni întâi; și va  
 aduce din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să  
 pătimească mult și să fie defăimat.<sup>13</sup> Dar Eu vă spun că Ilie a venit, și ei i-au făcut  
 ce au vrut, după cum este scris despre el.”<sup>14</sup> Când au ajuns la ucenici, au văzut mult norod  
 împrejurul lor și pe cărturari întrebându-se cu ei.<sup>15</sup> De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s'a  
 mirat, și a alergat la El și s'a închinat.<sup>16</sup> El i-a întrebat: „Despre ce vă întrebați cu ei?”<sup>17</sup>  
 și un om din norod I-a răspuns: „Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este  
 stăpânit de un duh mut.<sup>18</sup> Oriunde îl apucă, îl trânteste la pământ. Copilul face spumă la  
 gură, scrișnește din dinți, și rămâne apăsător. M'am rugat de ucenicii Tăi să scoată  
 duhul, și n'au putut.”<sup>19</sup> „O neam necredincios!” le-a zis Isus. „Până când voi fi cu voi? Până  
 când vă voi suferi? Aduce-mă la Mine.”<sup>20</sup> L-au adus la El, și cum a văzut copilul pe Isus,  
 duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pământ, și se svârcolea când spumă la gură.  
<sup>21</sup> Isus a întrebat pe tatăl lui: „Câtă vreme este de când îți vine asta?” „Din copilărie”, a răspuns  
 el.<sup>22</sup> „și de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l omoare. Dar dacă  
 poți face ceva, fie-mi mil de noi și ajută-ne.”<sup>23</sup> Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă poți!”...  
 Toate lucrurile sînt cu puțin celui ce crede!”<sup>24</sup> Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi:  
 „Cred, Doamne! Ajută necredinșii mei!”<sup>25</sup> Când a văzut Isus că norodul vine în fuga mare



spre El, a muștră duhul necurat, și i-a zis: „Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară  
din copilul acesta, și să nu mai intri în el.”<sup>26</sup> și duhul a ieșit, împinându-l cu  
mare putere. Copilul a rămas ca mort, a acțum și ziceau: „A murit!”<sup>27</sup> Dar Isus l-a apucat  
de mână, și l-a ridicat. și el s-a sculat în picioare.<sup>28</sup> Când a intrat Isus în cas, ucenicii Lui  
L-au întrebat deoparte: „Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?”<sup>29</sup> „Acest soi de draci”,  
le-a zis El, „nu poate ieși decât prin rugăciune și post.”<sup>30</sup> Au plecat de acolo, și au trecut  
prin Galilea. Isus nu voia să știe nimănui.<sup>31</sup> Căci învăța pe ucenicii Săi, și zicea:  
„Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omorî, și a treia zi după ce-L vor omorî, va  
învia.”<sup>32</sup> Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se temeau să-L întrebe.<sup>33</sup> Apoi  
au venit la Capernaum. Când era în cas, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbea unul cu altul pe  
drum?”<sup>34</sup> Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, că să știe cine este cel mai  
mare.<sup>35</sup> Atunci Isus a eză jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: „Dacă vreă cineva  
să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”<sup>36</sup> și a luat  
un copil, și l-a aeză în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis:<sup>37</sup> „Oricine  
primește pe unul din acești copii în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă  
primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce Mă trimis pe Mine.”<sup>38</sup> Ioan I-a  
zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scărând draci în Numele Tău; și l-am oprit,  
pentru că nu venea după noi.”<sup>39</sup> „Nu-l opri”, a răspuns Isus, „căci nu este nimănui, care  
să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.”<sup>40</sup> Cine  
nu este împotriva noastră, este pentru noi.<sup>41</sup> și oricine vrea să dea un pahar cu apă, în  
Numele Meu, pentru că săntei ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde  
răsplata.<sup>42</sup> Dar, dacă vrea să facă cineva să păcătuiească pe unul din acești mici, cari cred  
în Mine, ar fi mai bine pentru el să se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat  
în mare.<sup>43</sup> Dacă mânăta te face să căzi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri  
ciung în viață, decât să ai două mâni, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,  
unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.<sup>44</sup> Dacă piciorul tău te face să căzi în  
păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață chiop, decât să ai două picioare,  
și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,<sup>45</sup> unde viermele lor nu moare, și focul  
nu se stinge.<sup>46</sup> și dacă ochiul tău te face să căzi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine

s intri în Împ r ia lui Dumnezeu numai cu un ochi, decît s ai doi ochi i s fii aruncat  
în focul gheenei, <sup>48</sup> unde viermele lor nu moare i focul nu se stinge. <sup>49</sup> Pentru fiecare om  
va fi s rat cu foc, i orice jertf va fi s rat cu sare. <sup>50</sup> Sarea este bun ; dar dac sarea  
î i pierde puterea de a s ra, cu ce îi ve i da înapoi puterea aceasta? S ave i sare în voi  
în iv , i s tr i i în pace unii cu al ii.``

## Chapter 10

<sup>1</sup> Isus a plecat de acolo, i a venit în inutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s'au adunat  
din nou la El; i, dup obiceiul S u, a început iar s -i înve e. <sup>2</sup> Au venit la El Fariseii;  
i, ca s -L ispiteasc , L-au întreat dac este îng duit unui b rbat s - i lase nevasta.  
<sup>3</sup> Drept r spus, El le -a zis: „Ce v'a poruncit Moise?`` <sup>4</sup> „Moise``, au zis ei, „a dat voie ca b rbatul  
s scrie o carte de desp r ire, i s'o lase.`` <sup>5</sup> Isus le -a zis: „Din pricina împietririi inimii  
voastre v'a scris Moise porunca aceasta. <sup>6</sup> Dar dela începutul lumii, „Dumnezeu i -a f cut parte  
b rb teasc i parte femeiasc . <sup>7</sup> De aceea va l sa omul pe tat l s u i pe mama sa,  
i se va lipi de nevast -sa. <sup>8</sup> i cei doi vor fi un singur trup.`` A a c nu mai sînt doi, ci sînt  
un singur trup. <sup>9</sup> Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul s nu despart .`` <sup>10</sup> În cas , ucenicii  
L-au întreat iar asupra celor de mai sus. <sup>11</sup> El le -a zis: „Oricine î i las nevasta, i ia pe  
alta de nevast , preacurve te fa de ea; <sup>12</sup> i dac o nevast î i las b rbatul, i ia  
pe altul de b rbat, preacurve te.`` <sup>13</sup> I-au adus ni te copila i, ca s Se ating de ei. Dar  
ucenicii au certat pe ceice îi aduceau. <sup>14</sup> Cînd a v zut Isus acest lucru, S'a mîniat, i le -a zis:  
„L sa i copila ii s vin la Mine, i nu -i opri i; c ci Împ r ia lui Dumnezeu este  
a celor ca ei. <sup>15</sup> Adev rat v spun c , oricine nu va primi Împ r ia lui Dumnezeu ca un  
copila , cu nici un chip nu va intra în ea!`` <sup>16</sup> Apoi i -a luat în bra e, i i -a binecuvîntat,  
punîndu- i mînile peste ei. <sup>17</sup> Tocmai cînd era gata s porneasc la drum, a alergat la El un  
om, care a îngenuncheat înaintea Lui, i L -a întreat: „Bunule Înv tor, ce s fac ca s  
mo tenesc via a vecinic ?`` <sup>18</sup> „Pentruce M nume ti bun?`` i -a zis Isus. „Nimeni nu este  
bun decît Unul singur: Dumnezeu. <sup>19</sup> Cuno ti poruncile: „S nu preacurve ti; s nu ucizi;

s nu furi; s nu faci o m rturisire mincinoas ; s nu în eli; s cinste ti pe tat l t u  
 i pe mama ta.`` <sup>20</sup> El I -a r spuns: „Înv torule, toate aceste lucruri le-am p zit cu grij  
 din tinere ea mea.`` <sup>21</sup> Isus S'a uitat int la el, l -a iubit, i i -a zis: „Î i lipse te un lucru;  
 du-te de vinde tot ce ai, d la s raci, i vei avea o comoar în cer. Apoi vino, ia- i crucea,  
 i urmeaz -M .`` <sup>22</sup> Mîhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; c ci avea  
 multe avu ii. <sup>23</sup> Isus S'a uitat împrejurul Lui, i a zis ucenicilor S i: „Cît de anevoie vor intra  
 în Împ r ia lui Dumnezeu ceice au avu ii!`` <sup>24</sup> Ucenicii au r mas uimi i de cuvintele  
 Lui. Isus a luat din nou cuvîntul, i le -a zis: „Fiilor, cît de anevoie este pentru ceice se încred în  
 bog ii, s intre în Împ r ia lui Dumnezeu!`` <sup>25</sup> Mai lesne este s treac o c mil  
 prin urechea unui ac, decît s intre un om bogat în Împ r ia lui Dumnezeu!`` <sup>26</sup> Ucenicii au  
 r mas i mai uimi i, i au zis unii c tre al ii: „Cine poate atunci s fie mîntuit?`` <sup>27</sup> Isus  
 S'a uitat int la ei, i le -a zis: „Lucrul acesta este cu neputin la oameni, dar nu la  
 Dumnezeu; pentruc toate lucrurile sînt cu putin la Dumnezeu.`` <sup>28</sup> Petru a început s -I  
 zic : „Iat c noi am l sat totul, i Te-am urmat.`` <sup>29</sup> Isus a r spuns: „Adev rat v spun  
 c nu este nimeni, care s fi l sat cas , sau fra i, sau surori, sau tat , sau mam , sau  
 nevast , sau copii, sau holde, pentru Mine i pentru Evanghelie, <sup>30</sup> i s nu primeasc acum,  
 în veacul acesta, de o sut de ori mai mult: case, fra i, surori, mame, copii i holde, împreun  
 cu prigoniri; iar în veacul viitor, via a vecinic . <sup>31</sup> Mul i din cei dintîi vor fi cei de pe urm ,  
 i mul i din cei de pe urm vor fi cei dintîi.`` <sup>32</sup> Ei erau pe drum i se suiau la Ierusalim; i  
 Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau turbura i, i mergeau îngrozi i dup El. Isus a luat  
 iar la El pe cei doisprezece i a început s le vorbeasc despre lucrurile cari aveau s I  
 se întîmple. <sup>33</sup> „Iat `` , a zis El, „ne suim la Ierusalim, i Fiul omului va fi dat în mînile preo ilor  
 celor mai de seam i c rturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, i -L vor da în mînile Neamurilor,  
<sup>34</sup> cari î i vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa i -L vor omorî; dar, dup trei  
 zile, va învia.`` <sup>35</sup> Fiii lui Zebedei, Iacov i Ioan, au venit la Isus i I-au zis: „Înv torule,  
 am vrea s ne faci ce- i vom cere.`` <sup>36</sup> El le -a zis: „Ce voi i s v fac?`` <sup>37</sup> „D -ne,``  
 I-au zis ei, „s edem unul la dreapta Ta i altul la stînga Ta, cînd vei fi îmbr cat în slava  
 Ta.`` <sup>38</sup> Isus le -a r spuns: „Nu ti i ce cere i. Pute i voi s be i paharul, pe care am s  
 -l beau Eu, sau s fi i boteza i cu botezul cu care am s fiu botezat Eu?`` <sup>39</sup> „Putem,`` au zis  
 ei. i Isus le -a r spuns: „Este adev rat c paharul pe care -l voi bea Eu, îl ve i bea, i cu

botezul cu care voi fi botezat Eu, ve i fi boteza i; <sup>40</sup> dar cinstea de a edea la dreapta sau la  
 stînga Mea, nu atîrn de Mine s'o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru cari a fost preg tit .``  
<sup>41</sup> Cei zece, cînd au auzit lucrul acesta, au început s se mînie pe Iacov i pe Ioan. <sup>42</sup> Isus i -a  
 chemat la El, i le -a zis: „, ti i c cei privi i drept cîrmuitori ai neamurilor, domnesc peste  
 ele, i mai marii lor le poruncesc cu st pînire. <sup>43</sup> Dar între voi s nu fie a a. Ci oricare va  
 vrea s fie mare între voi, s fie slujitorul vostru; <sup>44</sup> i oricare va vrea s fie cel dintîi între  
 voi, s fie robul tuturor. <sup>45</sup> C ci Fiul omului n'a venit s I se slujeasc , ci El s slujeasc  
 i s - i dea via a r scump rare pentru mul i!`` <sup>46</sup> Au ajuns la Ierihon. i pe cînd ie ea  
 Isus din Ierihon cu ucenicii S i i cu o mare mul ime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un  
 cer etor orb, edea jos lîng drum, i cerea de mil . <sup>47</sup> El a auzit c trece Isus din Nazaret,  
 i a început s strige: „,Isuse, Fiul lui David, ai mil de mine!`` <sup>48</sup> Mul i îl certau s tac ;  
 dar el i mai tare striga: „,Fiul lui David, ai mil de mine!`` <sup>49</sup> Isus S'a oprit, i a zis: „,Chema i  
 -I!`` Au chemat pe orb, i i-au zis: „,Îndr zne te, scoal -te, c ci te cheam .`` <sup>50</sup> Orbul i  
 -a aruncat haina; a s rit, i a venit la Isus. <sup>51</sup> Isus a luat cuvîntul, i i -a zis: „,Ce vrei s - i  
 fac?`` „,Rabuni,`` I -a r spus orbul, „,s cap t vederea.`` <sup>52</sup> i Isus i -a zis: „,Du-te, credin a  
 ta te -a mîntuit.`` Îndat orbul i -a c p tat vederea, i a mers pe drum dup Isus.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Cînd s'au apropiat de Ierusalim, i au fost lîng Betfaghe i Betania, înspre muntele  
 M slinilor, Isus a trimes pe doi din ucenicii S i, <sup>2</sup> i le -a zis: „,Duce i-v în satul dinaintea  
 voastr : îndat ce ve i intra în el, ve i g si un m g ru legat, pe care n'a înc lecat  
 înc nici un om; deslega i -l i aduce i-Mi -l. <sup>3</sup> Dac v va întreba cineva: „,Pentru ce face i  
 lucrul acesta?`` s r spunde i: „,Domnul are trebuin de el. i îndat îl va trimete înapoi  
 aici.`` <sup>4</sup> Ucenicii s'au dus, au g sit m g ru ul legat afar lîng ou , la cotitura drumului,  
 i l-au deslegat. <sup>5</sup> Unii din cei ce st teau acolo, le-au zis: „,Ce face i? De ce deslega i  
 m g ru ul acesta?`` <sup>6</sup> Ei au r spus cum le poruncise Isus. i i-au l sat s plece. <sup>7</sup> Au  
 adus m g ru ul la Isus, i-au aruncat hainele pe el, i Isus a înc lecat pe el. <sup>8</sup> Mul i

oameni î i a terneau hainele pe drum, iar al ii pres rau ramuri, pe cari le t iaser depe  
<sup>9</sup> cîmp. Cei ce mergeau înainte i cei ce veneau dup Isus, strigau: „Osana! Binecuvîntat este  
<sup>10</sup> cel ce vine în Numele Domnului! Binecuvîntat este Împ r ia care vine, Împ r ia  
<sup>11</sup> p rintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!`` Isus a intrat în Ierusalim, i S'a dus  
în Templu. Dup ce S'a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindc era pe înserate, a plecat la  
<sup>12</sup> Betania, cu cei doisprezece. A doua zi, dup ce au ie it din Betania, Isus a fl mînzit. <sup>13</sup> A  
z rit de departe un smochin, care avea frunze, i a venit s vad poate va g si ceva în el. S'a  
<sup>14</sup> apropiat de smochin, dar n'a g sit decît frunze, c ci nu era înc vremea smochinelor. Atunci  
a luat cuvîntul, i a zis smochinului: „În veac s nu mai m nînce nimeni rod din tine!`` i  
<sup>15</sup> ucenicii au auzit aceste vorbe. Au ajuns în Ierusalim; i Isus a intrat în Templu. A început s  
scoat afar pe cei ce vindeau i cump rau în Templu; a r sturnat mesele schimb torilor  
<sup>16</sup> de bani, i scaunele celor ce vindeau porumbei. i nu l sa pe nimeni s poarte vreun vas  
<sup>17</sup> prin Templu. i -i înv a i zicea: „Oare nu este scris: ‚Casa Mea se va chema o cas de  
<sup>18</sup> rug ciune pentru toate neamurile?‘ Dar voi a i f cut din ea o pe ter de tîlhari.`` Preo ii  
cei mai de seam i c rturarii, cînd au auzit cuvintele acestea, c utau cum s -L omoare;  
<sup>19</sup> c ci se temeau de El, pentruc tot norodul era uimit de înv tura Lui. Oridecîte ori se  
<sup>20</sup> însera, Isus ie ea afar din cetate. Diminea a, cînd treceau pe lîng smochin, ucenicii l-au  
<sup>21</sup> v zut uscat din r d cini. Petru i -a adus aminte de cele petrecute, i a zis lui Isus:  
<sup>22</sup> „Înv torule, uite c smochinul, pe care l-ai blestemat, s'a uscat.`` Isus a luat cuvîntul,  
<sup>23</sup> i le -a zis: „Ave i credin în Dumnezeu! Adev rat v spun c , dac va zice cineva  
muntelui acestuia: ‚Ridic -te i arunc -te în mare`, i dac nu se va îndoi în inima lui, ci va  
<sup>24</sup> crede c ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea v spun c , orice lucru ve i cere,  
<sup>25</sup> cînd v ruga i, s crede i c l-a i i primit, i -l ve i avea. i, cînd sta i în picioare  
de v ruga i, s ierta i orice ave i împotriva cuiva, pentruca i Tat l vostru care este în  
<sup>26</sup> ceruri, s v ierte gre elile voastre. Dar dac nu ierta i, nici Tat l vostru care este în  
<sup>27</sup> ceruri nu v va ierta gre elile voastre. S'au dus din nou în Ierusalim. i, pe cînd Se plimba  
<sup>28</sup> Isus prin Templu, au venit la El preo ii cei mai de seam , c rturarii i b trînii, i I-au  
<sup>29</sup> zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? i cine i -a dat puterea aceasta ca s le faci?`` Isus  
le -a r spuns: „Am s v pun i Eu o întrebare; r spunde i-Mi la ea, i apoi v voi spune

i Eu cu ce putere fac aceste lucruri. <sup>30</sup> Botezul lui Ioan venea din cer ori dela oameni?  
<sup>31</sup> R spunde i-Mi!`` Ei îns vorbeau astfel între ei: „Dac r spundem: „Din cer`, va zice:  
<sup>32</sup> „Dar de ce nu l-a i crezut?` i dac vom r spunde: „Dela oameni...` se temeau de norod,  
<sup>33</sup> c ci to i socoteau c Ioan a fost în adev r un prooroc. Atunci au r spus lui Isus: „Nu  
 tim.`` i Isus le -a zis: „Nici Eu n'am s v spun cu ce putere fac aceste lucruri.``

## Chapter 12

<sup>1</sup> Isus a început pe urm s le vorbeasc în pilde. „Un om a s dit o vie. A împrejmuat -o  
 cu un gard, a s pat un teasc în ea, i a zidit un turn; apoi a arendat -o unor vieri i a plecat din  
 ar . <sup>2</sup> La vremea roadelor, a trimes la vieri un rob, ca s ia dela ei din roadele viei. <sup>3</sup> Vierii  
 au pus mâna pe el, l-au b tut, i l-au trimes înapoi cu mâinile goale. <sup>4</sup> A trimes iar la ei un  
 alt rob; ei l-au r nit la cap, i l-au batjocorit. <sup>5</sup> A mai trimes un altul, pe care l-au omorât; apoi  
 a trimes mul i al ii, dintre cari, pe unii i-au b tut, iar pe al ii i-au omorât. <sup>6</sup> Mai avea un singur  
 fiu prea iubit; la urm , l -a trimes i pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!` zicea el. <sup>7</sup> Dar  
 vierii aceia au zis între ei: „Iat mo tenitorul; veni i s -l omorâm, i mo tenirea va fi a  
 noastr .` <sup>8</sup> i au pus mâna pe el, l-au omorât, i i-au aruncat trupul afar din vie. <sup>9</sup> Acum, ce  
 va face st pînul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, i via o va da altora. <sup>10</sup> Oare n'a i citit  
 locul acesta din Scriptur : „Piatra pe care au lep dat -o zidarii, a ajuns s fie pus în capul  
 unghiului; <sup>11</sup> Domnul a f cut acest lucru, i este minunat în ochii no tri?`` <sup>12</sup> Ei c utau s  
 -L prind , dar se temeau de norod. Pricepuser c împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. i  
<sup>13</sup> L-au l sat, i au plecat. Apoi au trimes la Isus pe unii din Farisei i din Irodiani, ca s -L  
<sup>14</sup> prind cu vorba. Ace tia au venit, i l-au zis: „Înv torule, tim c spui adev rul,  
 i nu- i pas de nimeni; c ci nu cau i la fa a oamenilor, i înve i pe oameni calea lui  
 Dumnezeu în adev r. Se cade s pl tim bir Cezarului sau nu? <sup>15</sup> S pl tim sau s nu  
 pl tim?`` Isus le -a cunoscut f rnicia, i le -a r spus: „Pentru ce M ispiti i?  
<sup>16</sup> Aduce i-Mi un ban (Grece te: dinar.) ca s -l v d.`` I-au adus un ban; i Isus i -a întrebat:  
<sup>17</sup> „Chipul acesta i slovele scrise pe el, ale cui sînt?`` „Ale Cezarului``, I-au r spus ei. Atunci

Isus le -a zis: „Da i dar Cezarului ce este al Cezarului, i lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”

18 i se mirau foarte mult de El. Saducheii, cari zic c nu este înviere, au venit la Isus i I-au

19 pus urm toarea întrebare: „Înv torule, iat ce ne -a scris Moise: „Dac moare fratele  
cuiva, i -i r mîne nevasta f r s aib copii, fratele s u s ia pe nevasta lui, i s

20 ridice urma fratelui s u.” Erau dar apte fra i. Cel dintîi s'a însurat, i a murit f r

21 s lase urma . Al doilea a luat de nevast pe v duv , i a murit f r s lase urma .

22 Tot a a i al treilea. i nici unul din cei apte n'a l sat urma . Dup ei to i, a murit

23 i femeia. La înviere, nevasta c ruia dintre ei va fi ea? C ci to i apte au avut -o de

24 nevast .” Drept r spus, Isus le -a zis: „Oare nu v r t ci i voi, din pricin c nu

25 pricepe i nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu? C ci dup ce vor învia din mor i,

26 nici nu se vor însura, nici nu se vor m rita, ci vor fi ca îngerii în ceruri. În ce prive te învierea  
mor ilor, oare n'a i citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbe te despre „Rug”, ce i -a spus  
Dumnezeu, cînd a zis: „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui

27 Iacov?” Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor mor i, ci al celor vii. Tare v mai

28 r t ci i!” Unul din c rturari, care -i auzise vorbind, fiindc tia c Isus r spunsese  
bine Saducheilor, a venit la El, i L -a întreat: „Care este cea dintîi dintre toate poruncile?”

29 Isus i -a r spus: „Cea dintîi este aceasta: „Ascult Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este

30 un singur Domn;” i: „S iube ti pe Domnul, Dumnezeul t u, cu toat inima ta, cu tot

31 sufletul t u, cu tot cugetul t u, i cu toat puterea ta”; iat porunca dintîi. Iar a doua este

urm toarea: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.” Nu este alt porunc mai mare

32 decît acestea.” C rturarul I -a zis: „Bine, Înv torule. Adev rat ai zis c Dumnezeu

33 este unul singur, c nu este altul afar de El, i c a -L iubi cu toat inima, cu tot cugetul,  
cu tot sufletul, i cu toat puterea, i a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decît toate

34 arderile de tot i decît „toate jertfele.” Isus a v zut c a r spus cu pricepere, i i -a zis:  
„Tu nu e ti departe de Împ r ia lui Dumnezeu.” i nimeni nu îndr znea s -I mai pun

35 întreb ri. Pe cînd înv a pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic c rturarii c Hristosul

este fiul lui David? 36 Însu David, fiind însuflat de Duhul Sfînt, a zis: „Domnul a zis Domnului

37 meu: „ezi la dreapta Mea, pîn voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.” Deci

chiar David Îl nume te Domn; atunci cum este El fiul lui?” i gloata cea mare Îl asculta cu

38 În învătura, pe care le-o dădea, Isus le zicea: „Pzi i-v de c rțurari,  
 c rora le place s umble în haine lungi, i s le fac lumea plec ciuni prin pie e. 39 Ei  
 umbl dup scaunele dintâi în sinagogi, i dup locurile dintâi la ospete; 40 casele v duvelor  
 le m nînc , i fac rug ciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osînd va veni peste ei.”  
 41 Isus edea jos în fa a vistieriei Templului, i Se uita cum arunca norodul bani în vistierie.  
 Mul i, cari erau bogai, aruncau mult. 42 A venit i o v duv s rac , i a aruncat doi  
 b nu i, cari fac un gologan. 43 Atunci Isus a chemat pe ucenicii S i, i le -a zis: „Adev rat  
 v spun c această v duv s rac a dat mai mult decît to i cei ce au aruncat în vistierie;  
 44 c ci to i ceilal i au aruncat din prisosul lor, dar ea, din s r cia ei, a aruncat tot ce avea,  
 tot ce -i mai r m sese ca s tr iasc .”

### Chapter 13

1 Cînd a ie it Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i -a zis: „Înv torule, uit -Te ce  
 pietre i ce zidiri!” 2 Isus i -a r spus: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va r mînea aici piatr  
 pe piatr , care s nu fie d rîmat .” 3 Apoi a ezut pe muntele M slinilor în fa a Templului.  
 i Petru, Iacov, Ioan i Andrei, L-au întrebat deoparte: 4 „Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste  
 lucruri, i care va fi semnul cînd se vor împlini toate aceste lucruri?” 5 Isus a început atunci s  
 le spun : „B gai de seam s nu v în ele cineva. 6 Fiîndc vor veni mul i în Numele  
 Meu, i vor zice: „Eu sînt Hristosul!” i vor în ela pe mul i. 7 Cînd ve i auzi despre r zboaie  
 i ve ti de r zboaie, s nu v sp imînta i, c ci lucrurile acestea trebuie s se întîmple.  
 8 Dar înc nu va fi sfîr itul. Un neam se va scula împotriva altui neam, i o împ r ie  
 împotriva altei împ r ii; pe alocurea vor fi cutremure de p mînt, foamete i turbur ri.  
 9 Aceste lucruri vor fi începutul durerilor. Lua i seama la voi în iv . Au s v dea pe mîna  
 soboarelor judec tore ti, i ve i fi b tu i în sinagogi; din pricina Mea ve i fi du i înaintea  
 dreg torilor i înaintea împ ra ilor, pentruca s le sluji i de m rțurie. 10 Mai întîi trebuie  
 ca Evanghelia s fie propov duit tuturor neamurilor. 11 Cînd v vor duce s v dea în  
 mînilor, s nu v îngrijora i mai dinainte cu privire la cece ve i vorbi, ci s vorbi i



orice vi se va da s vorbi i în ceasul acela; c ci nu voi ve i vorbi, ci Duhul Sfânt. <sup>12</sup> Fratele  
 va da la moarte pe frate-s u, i tat l pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva p rin ilor  
 lor, i -i vor omorî. <sup>13</sup> Ve i fi urî i de to i pentru Numele Meu; dar cine va r bda pîn la  
 sfîr it, va fi mîntuit. <sup>14</sup> Cînd ve i vedea ,urîciunea pustiirii` stînd acolo unde nu se cade s fie,  
 -cine cite te s în eleag -atunci cei ce vor fi în Iudea, s fug la mun i. <sup>15</sup> Cine va fi pe  
 acoperi ul casei, s nu se pogoare, i s nu între în cas , ca s - i ia ceva din ea. <sup>16</sup> i  
 cine va fi la câmp, s nu se întoarc înapoi ca s - i ia haina. <sup>17</sup> Vai de femeile cari vor fi  
 îns rcinate, i de cele ce vor da î în zilele acelea! <sup>18</sup> Ruga i-v ca lucrurile acestea  
 s nu se întîmple iarna. <sup>19</sup> Pentru c în zilele acelea va fi un necaz a a de mare, cum n'a fost  
 de la începutul lumii, pe care a f cut -o Dumnezeu, pîn azi, i cum nici nu va mai fi vreodat .  
<sup>20</sup> i dac n'ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n'ar sc pa; dar le -a scurtat din pricina  
 celor ale i. <sup>21</sup> Dac v va zice cineva atunci: ,Iat , Hristosul este aici` sau: ,Iat -L, acolo`,  
 s nu -l crede i. <sup>22</sup> C ci se vor scula Hristo i mincino i i prooroci mincino i. Ei vor  
 face semne i minuni, ca s în ele, dac ar fi cu putin , i pe cei ale i. <sup>23</sup> P zi i-v ;  
 iat c vi le-am spus toate dinainte. <sup>24</sup> Dar, în zilele acelea, dup necazul acesta, soarele se va  
 întuneca, luna nu- i va mai da lumina ei, <sup>25</sup> stelele vor c dea din cer, i puterile cari sînt în  
 ceruri vor fi cl tinate. <sup>26</sup> Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere i cu  
 slav . <sup>27</sup> Atunci va trimete pe îngerii S i, i va aduna pe cei ale i din cele patru vînturi, dela  
 marginea p mîntului pîn la marginea cerului. <sup>28</sup> Lua i înv tur dela smochin prin  
 pilda lui. Cînd ml di a lui se face fraged i înfrunze te, ti i c vara este aproape.  
<sup>29</sup> Tot a a, cînd ve i vedea aceste lucruri împlinindu-se, s ti i c Fiul omului este aproape,  
 este chiar la u i. <sup>30</sup> Adev rat v spun, c nu va trece neamul acesta pîn nu se vor împlini  
 toate aceste lucruri. <sup>31</sup> Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. <sup>32</sup> Cît despre  
 ziua aceea, sau ceasul acela, nu tie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tat l.  
<sup>33</sup> Lua i seama, veghea i i ruga i-v ; c ci nu ti i cînd va veni vremea aceea. <sup>34</sup> Se  
 va întîmpla ca i cu un om plecat într'alt ar , care î i las casa, d robilor s i putere,  
 arat fiec ruia care este datoria lui, i porunce te portarului s vegheze. <sup>35</sup> Veghea i dar,

pentru că nu ti i când va veni st pînul casei: sau seara, sau la miezul nop ii, sau la cîntarea  
 coco ilor, sau diminea a. <sup>36</sup> Teme i-v ca nu cumva, venind f r veste, s v g seasc  
 dormind. <sup>37</sup> Ce v zic vou , zic tuturor: Veghea i!``

## Chapter 14

<sup>1</sup> Dup dou zile era praznicul Pa telor i al Azimilor. Preo ii cei mai de seam i  
 c rturarii c utau cum s prind pe Isus cu vicle ug, i s -L omoare. <sup>2</sup> C ci ziceau: „Nu  
 în timpul praznicului, ca nu cumva s se fac turburare în norod.`` <sup>3</sup> Pe cînd edea Isus la  
 mas , în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu  
 mir de nard curat, foarte scump; i, dup ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus. <sup>4</sup> Unora  
 dintre ei le -a fost necaz, i ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir? <sup>5</sup> Mirul acesta s'ar fi putut  
 vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grece te: dinari.), i s se dea s racilor.`` i le era  
 foarte necaz pe femeia aceea. <sup>6</sup> Dar Isus le -a zis: „L sa i -o în pace; de ce -i face i sup rare?  
 Ea a f cut un lucru frumos fa de Mine; <sup>7</sup> c ci pe s raci îi ave i totdeauna cu voi, i le  
 pute i face bine oricînd voi i: dar pe Mine nu M ave i totdeauna. <sup>8</sup> Ea a f cut ce a putut;  
 Mi -a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare. <sup>9</sup> Adev rat v spun c , oriunde va fi  
 propov duit Evanghelia aceasta, în toat lumea, se va istorisi i ce a f cut femeia aceasta,  
 spre pomenirea ei.`` <sup>10</sup> Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la preo ii cei mai de  
 seam , ca s le vînd pe Isus. <sup>11</sup> Cînd au auzit ei lucrul acesta, s'au bucurat, i i-au f g duit  
 bani. i Iuda c uta un prilej nimerit, ca s -L dea în mînile lor. <sup>12</sup> În ziua dintîi a praznicului  
 Azimilor, cînd jertfeau Pa tele, ucenicii lui Isus I-au zis: <sup>13</sup> El a trimes pe doi din ucenicii S i,  
 i le -a zis: „Duce i-v în cetate; acolo ave i s întîlni i un om ducînd un ulcior cu ap :  
 merge i dup el. <sup>14</sup> Unde va intra el, spune i st pînului casei: „Înv torul zice: „Unde  
 este odaia pentru oaspe i, în care s m nînc Pa tele cu ucenicii Mei?`` <sup>15</sup> i are s v arate  
 o odaie mare de sus, a ternut gata: acolo s preg ti i pentru noi.`` <sup>16</sup> Ucenicii au plecat,  
 au ajuns în cetate, i au g sit a a cum le spusese El; i au preg tit Pa tele. <sup>17</sup> Seara, Isus

18 a venit cu cei doisprezece. Pe cînd edeau la mas i mîncau, Isus a zis: „Adev rat v  
 spun c unul din voi, care m nînc cu Mine, M va vinde.”<sup>19</sup> Ei au început s se întristeze,  
 i s -I zic unul dup altul: „Nu cumva sînt eu?”<sup>20</sup> „Este unul din cei doisprezece,” le -a  
 r spus El; „i anume, cel ce întinge mîna cu Mine în blid.”<sup>21</sup> Fiul omului, negre it, Se duce  
 dup cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine  
 ar fi fost pentru el, s nu se fi n scut.”<sup>22</sup> Pe cînd mîncau, Isus a luat o pîne; i, dup ce a  
 binecuvîntat, a frînt -o, i le -a dat, zicînd: „Lua i, mînca i, acesta este trupul Meu.”<sup>23</sup> Apoi  
 a luat un pahar, i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, li l -a dat, i au b ut to i din el.  
<sup>24</sup> i le -a zis: „Acesta este sîngele Meu, sîngele leg mîntului celui nou, care se vars pentru  
 mul i. <sup>25</sup> Adev rat v spun c , de acum încolo, nu voi mai bea din rodul vi ei, pîn în ziua  
 cînd îl voi bea nou în Împ r ia lui Dumnezeu.”<sup>26</sup> Dup ce au cîntat cînt rile de laud ,  
 au ie it în muntele M slinilor. <sup>27</sup> Isus le -a zis: „În noaptea aceasta to i ve i avea un prilej  
 de poticnire; pentruc este scris: ‚Voi bate P storul, i oile vor fi risipite.’<sup>28</sup> Dar, dup ce  
 voi învia, voi merge înaintea voastr în Galilea.”<sup>29</sup> Petru i -a zis: „Chiar dac to i ar avea un  
 prilej de poticnire, eu nu voi avea.”<sup>30</sup> i Isus i -a zis: „Adev rat î i spun c ast zi, chiar în  
 noaptea aceasta, înainte ca s cînte coco ul de dou ori, te vei lep da de Mine de trei ori.”  
<sup>31</sup> Dar Petru I -a zis cu i mai mult t rie: „Chiar dac ar trebui s mor împreun cu Tine,  
 tot nu m voi lep da de Tine.”<sup>32</sup> i to i ceilal i au spus acela lucru. S'au dus apoi într'un  
 loc îngr dit, numit Ghetsimani. i Isus a zis ucenicilor S i: „ede i aici pîn M voi  
 ruga.”<sup>33</sup> A luat cu El pe Petru, pe Iacov i pe Ioan, i a început s Se sp imînte i s Se  
 mîhneasc foarte tare. <sup>34</sup> El le -a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte;  
 r mîne i aici, i veghea i!”<sup>35</sup> Apoi a mers pu in mai înainte, S'a aruncat la p mînt, i  
 Se ruga ca, dac este cu putin , s treac de la El ceasul acela. <sup>36</sup> El zicea: „Ava, adic :  
 Tat , - ie toate lucrurile Î i sînt cu putin ; dep rteaz de la Mine paharul acesta! Totu ,  
 fac -se nu ce voiesc Eu, ci ce voie ti Tu.”<sup>37</sup> i a venit la ucenici, pe cari i -a g sit dormind.  
 i a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n'ai fost în stare s veghezi?”<sup>38</sup> Veghea i i  
 ruga i -v , ca s nu c de i în ispit ; duhul este plin de rîvn , dar trupul este neputincios.”

39 S'a dus iar , i S'a rugat, zicînd acelea i cuvinte. 40 Apoi S'a întors din nou i i -a g sit  
 dormind; pentruc li se îngreuiaser ochii de somn. Ei nu tiau ce s -I r spund . 41 În  
 sfîr it, a venit a treia oar , i le -a zis: „Dormi i de acum, i odihni i-v ! Destul! A venit  
 ceasul! Iat c Fiul omului este dat în mînile p c to ilor. 42 Scula i-v ; haidem s  
 mergem; iat c se apropie vînz torul!`` 43 i îndat , pe cînd vorbea El înc , a venit Iuda,  
 unul din cei doisprezece, i împreun cu el a venit o mul ime de oameni cu s bii i cu  
 ciomege, trime i de preo ii cei mai de seam , de c rturari i de b trîni. 44 Vînz torul le  
 d duse semnul acesta: „Pe care -L voi s ruta, acela este; s -L prinde i i s -L duce i  
 supt paz .`` 45 Cînd a venit Iuda, s'a apropiat îndat de Isus, i I -a zis: „Înv torule!``  
 i L -a s rutat mult. 46 Atunci oamenii aceia au pus mîna pe Isus, i L-au prins. 47 Unul din  
 cei ce st teau lîng El, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea. 48 Isus  
 a luat cuvîntul, i le -a zis: „A i ie it ca dup un tîlhar, cu s bii i cu ciomege, ca s M  
 prinde i. 49 În toate zilele am fost la voi, i înv am pe oameni în Templu, i nu M'a i  
 prins. Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc Scripturile.`` 50 Atunci to i  
 ucenicii L-au p r sit i au fugit. 51 Dup El mergea un tîn r, care n'avea pe trup decît o  
 învelitoare de pînz de in. Au pus mîna pe el; 52 dar el i -a l sat învelitoarea, i a fugit în  
 pielea goal . 53 Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s'au adunat to i preo ii cei mai de  
 seam , b trîni i c rturarii. 54 Petru L -a urmat de departe pîn în curtea marelui preot; a  
 ezut jos împreun cu aprozii, i se înc lzea la para focului. 55 Preo ii cei mai de seam  
 i tot soborul c utau vreo m rturie împotriva lui Isus, ca s -L omoare; dar nu g seau nici  
 una. 56 Pentruc mul i f ceau m rturisiri mincinoase împotriva Lui, dar m rturisirile lor nu  
 se potriveau. 57 Unii s'au sculat i au f cut o m rturisire mincinoas împotriva Lui, i au  
 zis: „Noi L-am auzit zicînd: „Eu voi strica Templul acesta, f cut de mîni omene ti, i în trei  
 zile voi ridica un altul, care nu va fi f cut de mîni omene ti.`` 59 Nici chiar în privin a aceasta  
 nu se potrivea m rturisirea lor. 60 Atunci marele preot s'a sculat în picioare în mijlocul adun rii,  
 a întrebat pe Isus, i I -a zis: „Nu r spunzi nimic? Ce m rturisesc oamenii ace tia împotriva  
 Ta?`` 61 Isus t cea, i nu r spundea nimic. Marele preot L -a întrebat iar , i I -a zis:

„E ti Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?”<sup>62</sup> „Da, sînt,” i -a r spus Isus. „i ve i vedea  
pe Fiul omului ezînd la dreapta puterii i venind pe norii cerului.”<sup>63</sup> Atunci marele preot i  
-a rupt hainele, i a zis: „Ce nevoie mai avem de martori?”<sup>64</sup> A i auzit hula. Ce vi se pare?”  
To i L-au osîndit s fie pedepsit cu moartea.<sup>65</sup> i unii au început s -L scuipe, s -I acopere  
fa a, s -L bat cu pumnii, i s -I zic : „Prooroce te!” Iar aprozii L-au primit în palme.  
<sup>66</sup> Pe cînd st tea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.<sup>67</sup> Cînd a v zut pe  
Petru înc lzindu-se, s'a uitat înt la el, i i -a zis: „i tu erai cu Isus din Nazaret!”<sup>68</sup> El s'a  
lep dat, i a zis: „Nu tiu, nici nu în eleg ce vrei s zici.” Apoi a ie it în pridvor. i a  
<sup>69</sup> cîntat coco ul. Cînd l -a v zut slujnica, a început iar s spun celor ce st teau acolo:  
„Acesta este unul dintre oamenii aceia.”<sup>70</sup> i el s'a lep dat din nou. Dup pu in vreme,  
ceice st teau acolo, au zis iar lui Petru: „Nu mai încape îndoial c e ti unul din oamenii  
aceia; c ci e ti Galilean, i graiul t u seam n cu al lor.”<sup>71</sup> Atunci el a început s se  
blesteme i s se jure: „Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbi i!”<sup>72</sup> Îndat a cîntat  
coco ul a doua oar . i Petru i -a adus aminte de vorba, pe care i -o spusese Isus: „Înainte  
ca s cînte coco ul de dou ori, te vei lep da de Mine de trei ori.” i gîndindu-se la acest  
lucru, a început s plîng .

## Chapter 15

<sup>1</sup> Diminea a, preo ii cei mai de seam au f cut îndat sfat cu b trîinii, c rturarii i  
tot Soborul. Dup ce au legat pe Isus, L-au dus i L-au dat în mînile lui Pilat.<sup>2</sup> Pilat L -a întrebat:  
„E ti Tu Împ ratul Iudeilor?” „Da, sînt,” i -a r spus Isus.<sup>3</sup> Preo ii cei mai de seam Îl  
înviniuiau de multe lucruri.<sup>4</sup> Pilat L -a întrebat din nou: „Nu r spunzi nimic? Uite de cîte lucruri  
Te învinuiesc ei!”<sup>5</sup> Isus n'a mai dat nici un r spus, lucru care a mirat pe Pilat.<sup>6</sup> La fiecare  
praznic al Pa telor, Pilat le slobozea un întemni at, pe care -l cereau ei.<sup>7</sup> În temni era unul  
numit Baraba, închis împreun cu tovar ii lui, din pricina unui omor, pe care -l s vîr iser  
într'o r scoal .<sup>8</sup> Norodul s'a suit, i a început s cear lui Pilat s le dea ce avea obicei s  
le dea totdeauna.<sup>9</sup> Pilat le -a r spus: „Voi i s v slobozesc pe Împ ratul Iudeilor?”

10 C ci pricepuse c preo ii cei mai de seam din pizm Îl d duser în mîna lui. 11 Dar  
preo ii cei mai de seam au a î at norodul s cear lui Pilat s le slobozeasc mai bine  
12 pe Baraba. Pilat a luat din nou cuvîntul, i le -a zis: „Dar ce voi i s fac cu Acela, pe care  
-L numi i Împ ratul Iudeilor?`` 13 Ei au strigat din nou: „R stigne te -L!`` 14 „Dar ce r u  
a f cut?`` le -a zis Pilat. Îns ei au început s strige i mai tare: „R stigne te -L!`` 15 Pilat  
a vrut s fac pe placul norodului, i le -a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, dup ce a pus s  
-L bat cu nuiele, L -a dat s fie r stignit. 16 Osta ii au adus pe Isus în curte, adic în palat,  
i au adunat toat ceata osta ilor. 17 L-au îmbr cat într'o hain de purpur , au împletit o  
cunun de spini, i I-au pus -o pe cap. 18 Apoi au început s -I ureze, i s zic :  
„Plec ciune, Împ ratul Iudeilor!`` 19 i -L loveau în cap cu o trestie, Îl scui-pau, îngenuncheau  
i I se închinau. 20 Dup ce i-au b tut astfel joc de El, L-au desbr cat de haina de purpur ,  
L-au îmbr cat în hainele Lui, i L-au dus s -L r stigneasc . 21 Au silit s duc crucea  
lui Isus pe un trec tor, care se întorcea dela cîmp, numit Simon din Cirena, tat l lui Alexandru  
i al lui Ruf. 22 i au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tîlm cit, însemneaz : „Locul  
c p îinii.`` 23 I-au dat s bea vin amestecat cu smirn , dar El nu l -a luat. 24 Dup ce L-au  
r stignit, I-au împ r it hainele între ei, tr gînd la sor i, ca s tie ce s ia fiecare. 25 Cînd  
L-au r stignit, era ceasul al treilea. 26 Deasupra Lui era scris vina Lui: „Împ ratul Iudeilor.``  
27 Împreun cu El au r stignit doi tîlhari, unul la dreapta i altul la sînga Lui. 28 Astfel s'a  
împlinit Scriptura, care zice: „A fost pus în num rul celor f r delege.`` 29 Trec torii î i  
b teau joc de El, d deau din cap, i ziceau: „U ! Tu, care strici Templul, i -l zide ti la  
loc în trei zile, 30 mîntuie te-Te pe Tine însu i, i pogoar -Te de pe cruce!`` 31 Tot astfel  
i preo ii cei mai de seam , împreun cu c rturarii î i b teau joc de El între ei, i ziceau:  
„Pe al ii i -a mîntuit, i pe Sine însu nu Se poate mîntui! 32 Hristosul, Împ ratul lui Israel,  
s Se pogoare acum de pe cruce, ca s vedem i s credem!`` Cei r stigni i împreun cu  
El, deasemenea î i b teau joc de El. 33 La ceasul al aselea, s'a f cut întunerec peste toat  
ara, pîn la ceasul al nou lea. 34 i în ceasul al nou lea, Isus a strigat cu glas tare: „Eloi,  
Eloi, lama sabactani`` care, tîlm cit, înseamn : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentruce  
M'ai p r sit?`` 35 Unii din cei ce st teau acolo, cînd L-au auzit, ziceau: „Iat , cheam pe

<sup>36</sup> Ilie!`` i unul din ei a alergat de a umplut un burete cu o et, l -a pus într'o trestie, i l -a dat  
s bea, zicînd: „L sa i s vedem dac va veni Ilie s -L pogoare de pe cruce!`` <sup>37</sup> Dar Isus  
a scos un strig t tare, i l -a dat duhul. <sup>38</sup> Perdeaua dinl untrul Templului s'a rupt în dou  
de sus pîn jos. <sup>39</sup> Suta ul, care sta în fa a lui Isus, cînd a v zut c i -a dat astfel duhul,  
a zis: „Cu adev rat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!`` <sup>40</sup> Acolo erau i ni te femei, cari  
priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic i a lui Iose,  
i Salome, <sup>41</sup> cari, pe cînd era El în Galilea, mergeau dup El i -I slujeau; i multe alte femei,  
cari se suiser împreun cu El în Ierusalim. <sup>42</sup> Cînd s'a înserat-fiindc era ziua Preg tirii,  
adic , ziua dinaintea Sabatului. - <sup>43</sup> a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vaz al soborului,  
care i el a tepta Împ r ia lui Dumnezeu. El a îndr znit s se duc la Pilat ca s cear  
trupul lui Isus. <sup>44</sup> Pilat s'a mirat c murise a a de curînd; a chemat pe suta , i l -a întrebat  
dac a murit de mult. <sup>45</sup> Dup ce s'a încredin at de la suta c a murit, a d ruit lui Iosif  
trupul. <sup>46</sup> i Iosif a cump rat o pînz sub ire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L -a  
înf urat în pînza de in, i L -a pus într-un mormînt s pat în stînc . Apoi a pr v lit o  
piatr la u a mormîntului. <sup>47</sup> Maria Magdalena i Maria, mama lui Iose, se uitau unde -L  
puneau.

## Chapter 16

<sup>1</sup> Dup ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, i Salome, au  
cump rat miresme, ca s se duc s ung trupul lui Isus. <sup>2</sup> În ziua dintîi a s pt mîinii, s'au  
dus la mormînt dis de diminea , pe cînd r s rea soarele. <sup>3</sup> Femeile ziceau una c tre alta:  
„Cine ne va pr v li piatra de la u a mormîntului?`` <sup>4</sup> i cînd i-au ridicat ochii, au v zut  
c piatra, care era foarte mare, fusese pr v lit . <sup>5</sup> Au intrat în mormînt, au v zut pe un tinerel  
ezînd la dreapta, îmbr cat într'un ve mînt alb, i s'au sp imîntat. <sup>6</sup> El le -a zis: „Nu v  
sp imînta i! C uta i pe Isus din Nazaret, care a fost r stignit: a înviat, nu este aici; iat  
locul unde îl puseser . <sup>7</sup> Dar duce i-v de spune i ucenicilor Lui, i lui Petru, c merge

înainte voastr în Galilea: acolo Îl ve i vedea, cum v'a spus.``<sup>8</sup> Ele au ie it afar din mormânt,  
 i au luat -o la fug , pentruc erau cuprinse de cutremur i de spaim . i n'au spus nim nui  
 nimic, c ci se temeau.<sup>9</sup> (Isus, dup ce a înviat, în diminea a zilei dintîi a s pt mînii, S'a  
 ar tat mai întîi Mariei Magdalinei, din care scosese apte draci.<sup>10</sup> Ea s'a dus i a dat de tire  
 celor ce fuseser împreun cu El, cari plîngeau i se tînguiau.<sup>11</sup> Cînd au auzit ei c este viu  
 i c a fost v zut de ea, n'au crezut -o.<sup>12</sup> Dup aceea, S'a ar tat, într'alt chip, la doi dintre  
 ei, pe drum, cînd se duceau la ar .<sup>13</sup> Ace tia s'au dus de au spus lucrul acesta celorlal i,  
 dar nici pe ei nu i-au crezut.<sup>14</sup> În sfîr it, S'a ar tat celor unsprezece, cînd edeau la mas ;  
 i i -a mustrat pentru necredin a i împietrirea inimii lor, pentruc nu crezuser pe cei ce  
 -L v zuser înviat.<sup>15</sup> Apoi le -a zis: „Duce i-v în toat lumea, i propov dui i  
 Evanghelia la orice f ptur .<sup>16</sup> Cine va crede i se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede,  
 va fi osîndit.<sup>17</sup> Iat semnele cari vor înso i pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci;  
 vor vorbi în limbi noi;<sup>18</sup> vor lua în mîn erpi; dac vor bea ceva de moarte, nu -i va v t ma;  
 i i vor pune mînile peste bolnavi, i bolnavii se vor îns n to a.``<sup>19</sup> Domnul Isus, dup  
 ce a vorbit cu ei, S'a în l at la cer, i a ezut la dreapta lui Dumnezeu.<sup>20</sup> Iar ei au plecat i  
 au propov duit pretutindeni. Domnul lucra împreun cu ei, i înt rea Cuvîntul prin semnele,  
 cari -l înso eau. Amin.

## Luke

### Chapter 1

<sup>1</sup> Fiindc mul i s'au apucat s alc tuiasc o istorisire am nun it despre lucrurile  
 cari s'au petrecut printre noi,<sup>2</sup> dup cum ni le-au încredin at ceice le-au v zut cu ochii lor dela  
 început, i au ajuns slujitori ai cuvîntului,<sup>3</sup> am g sit i eu cu cale, prea alesule Teofile, dup  
 ce am f cut cercet ri cu deam runtul asupra tuturor acestor lucruri dela obîr ia lor, s i  
 le scriu în ir unele dup altele,<sup>4</sup> ca s po i cunoa te astfel temeinicia înv turilor, pe



cari le-ai primit prin viu grai. <sup>5</sup> În zilele lui Irod, împ ratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia,  
 din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, i se chema Elisaveta. <sup>6</sup> Amîndoi erau  
 neprih ni i înaintea lui Dumnezeu, i p zeau f r pat toate poruncile i toate rînduielile  
 Domnului. <sup>7</sup> N'aveau copii, pentru c Elisaveta era stearp ; i amîndoi erau înainta i în vîrst .  
<sup>8</sup> Dar, pe cînd slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rîndul cetei lui, <sup>9</sup> dup obiceiul preo iei,  
 a ie it la sor i s între s t mîieze în Templul Domnului. <sup>10</sup> În ceasul t mîierii, toat  
 mul imea norodului se ruga afar . <sup>11</sup> Atunci un înger al Domnului s'a ar tat lui Zaharia, i  
 a st tut în picioare la dreapta altarului pentru t mîiere. <sup>12</sup> Zaharia s'a sp imîntat, cînd l -a  
 v zut; i l -a apucat frica. <sup>13</sup> Dar îngerul i -a zis: „Nu te teme Zahario; fiindc rug ciunea ta  
 a fost ascultat . Nevast -ta Elisaveta î i va na te un fiu, c ruia îi vei pune numele Ioan.  
<sup>14</sup> El va fi pentru tine o pricin de bucurie i veselie, i mul i se vor bucura de na terea lui.  
<sup>15</sup> C ci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici b utur ame itoare, i se va  
 umplea de Duhul Sfînt înc din pîntecele maicii sale. <sup>16</sup> El va întoarce pe mul i din fiii lui Israel  
 la Domnul, Dumnezeul lor. <sup>17</sup> Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul i puterea lui Ilie, ca  
 s întoarc inimile p rin ilor la copii, i pe cei neascult tori la umblarea în în elepciunea  
 celor neprih ni i, ca s g teasc Domnului un norod bine preg tit pentru El.`` <sup>18</sup> Zaharia  
 a zis îngerului: „Din ce voi cunoa te lucrul acesta? Fiindc eu sînt b trîn, i nevast -mea  
 este înaintat în vîrst .`` <sup>19</sup> Drept r spus, îngerul i -a zis: „Eu sînt Gavril, care stau înaintea  
 lui Dumnezeu; am fost trimes s - i vorbesc, i s - i aduc aceast veste bun . <sup>20</sup> Iat  
 c vei fi mut, i nu vei putea vorbi, pîn în ziua cînd se vor împlina aceste lucruri, pentru c  
 n'ai crezut cuvintele mele, cari se vor împlini la vremea lor.`` <sup>21</sup> Norodul îns a tepta pe Zaharia,  
 i se mira de z bovirea lui în Templu. <sup>22</sup> Cînd a ie it afar , nu putea s le vorbeasc ; i  
 au în eles c avusese o vedenie în Templu. El le f cea semne într'una, i a r mas mut.  
<sup>23</sup> Dup ce i s'au împlinit zilele de slujb , Zaharia s'a dus acas . <sup>24</sup> Peste cîtva timp, Elisaveta,  
 nevasta lui, a r mas îns rcinat , i s'a inut ascuns de tot cinc luni. „C ci``, zicea ea,  
<sup>25</sup> „iat ce mi -a f cut Domnul, cînd i -a aruncat ochii spre mine, ca s -mi ia ocară dintre  
 oameni.`` <sup>26</sup> În luna a asea, îngerul Gavril a fost trimes de Dumnezeu într'o cetate din Galilea,  
 numit Nazaret, <sup>27</sup> la o fecioar logodit cu un b rbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele

fecioarei era Maria. <sup>28</sup> Îngerul a intrat la ea, i a zis: „Plec ciune, ie, c reia i s'a f cut  
 mare har; Domnul este cu tine, binecuvântat e ti tu între femei!`` <sup>29</sup> Turburat foarte mult de  
 cuvintele acestea, Maria se întreba singur ce putea s însemneze urarea aceasta. <sup>30</sup> Îngerul i -a  
 zis: „Nu te teme, Marie; c ci ai c p tat îndurare înaintea lui Dumnezeu. <sup>31</sup> i iat c vei  
 r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu, c ruia îi vei pune numele Isus. <sup>32</sup> El va fi mare,  
 i va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; i Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tat lui  
 S u David. <sup>33</sup> Va împ r i peste casa lui Iacov în veci, i Împ r ia Lui nu va avea  
 sfîr it.`` <sup>34</sup> Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindc eu nu tiu de b rbat?``  
<sup>35</sup> Îngerul i -a r spus: „Duhul Sfînt Se va pogorî peste tine, i puterea Celui Prea Înalt te va  
 umbri. De aceea Sfîntul care Se va na te din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. <sup>36</sup> Iat c  
 Elisaveta, rudenia ta, a z mislit, i ea, un fiu la b trîne e; i ea, c reia i se zicea stearp ,  
 este acum în a asea lun . <sup>37</sup> C ci niciun cuvînt dela Dumnezeu nu este lipsit de putere.  
<sup>38</sup> Maria a zis: „Iat , roaba Domnului; fac -mi-se dup cuvintele tale!`` i îngerul a plecat  
<sup>39</sup> dela ea. Maria s'a sculat chiar în zilele acelea, i a plecat în grab spre mun i, într'o cetate  
 a lui Iuda. <sup>40</sup> A intrat în casa lui Zaharia, i a urat de bine Elisavetei. <sup>41</sup> Cum a auzit Elisaveta  
 urarea Mariei, i -a s ltat pruncul în pîntece, i Elisaveta s'a umplut de Duhul Sfînt. <sup>42</sup> Ea a strigat  
 cu glas tare: „Binecuvântat e ti tu între femei, i binecuvîntat este rodul pîntecelui t u.  
<sup>43</sup> Cum mi -a fost dat mie s vin la mine maica Domnului meu? <sup>44</sup> Fiindc iat , cum mi -a  
 ajuns la urechi glasul ur rii tale, mi -a s ltat pruncul în pîntece de bucurie. <sup>45</sup> Ferice de aceea  
 care a crezut; pentruc lucrurile, cari i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.`` <sup>46</sup> i  
 Maria a zis: „Sufletul meu m re te pe Domnul, <sup>47</sup> i mi se bucur duhul în Dumnezeu,  
 Mîntuitorul meu, <sup>48</sup> pentruc a privit spre starea smerit a roabei Sale. C ci iat c deacum  
 încolo, toate neamurile îmi vor zice fericit , <sup>49</sup> pentruc Cel Atot Puternic a f cut lucruri mari  
 pentru mine. Numele Lui este sfînt, <sup>50</sup> i îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce  
 se tem de El. <sup>51</sup> El a ar tat putere cu bra ul Lui; a risipit gîndurile, pe cari le aveau cei mîndri  
 în inima lor. <sup>52</sup> A r sturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, i a în l at pe cei

53 smeri i. Pe cei fl mînzi i -a s turat de bun t i, i pe cei boga i i -a scos afar cu  
 54 mînile goale. A venit în ajutorul robului s u Israel, c ci i -a adus aminte de îndurarea Sa,  
 55 - cum f g duise p rin ilor no tri, -fa de Avraam i s mîn a lui în veac.``  
 56 Maria a r mas împreun cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s'a întors acas . 57 Elisavetei i s'a  
 58 împlinit vremea s nasc ; i a n scut un fiu. Vecinii i rudele ei au auzit c Domnul a  
 59 ar tat mare îndurare fa de ea, i se bucurau împreun cu ea. În ziua a opta, au venit  
 s taie pruncul împrejur, i voiau s -i pun numele Zaharia, dup numele tat lui s u.  
 60 Dar mama lui a luat cuvîntul, i a zis: „Nu. Ci are s se cheme Ioan.`` 61 Ei i-au zis: „Nimeni  
 62 din rubedeniile tale nu poart numele acesta.`` i au început s fac semne tat lui s u,  
 63 ca s tie cum ar vrea s -i pun numele. Zaharia a cerut o t bli de scris, i a scris,  
 64 zicînd: „Numele lui este Ioan.`` i to i s'au minunat. În clipa aceea, i s'a deschis gura, i s'a  
 65 deslegat limba, i el vorbea i binecuvînta pe Dumnezeu. Pe to i vecinii i -a apucat frica,  
 66 i în tot inutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri. To i ceice le  
 auzeau, le p strau în inima lor, i ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?`` i mîna Domnului  
 67 era într'adev r cu el. Zaharia, tat l lui, s'a umplut de Duhul Sfînt, a proorocit, i a zis:  
 68 „Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru c a cercetat i a r scump rat pe  
 69 poporul S u. i ne -a ridicat o mîntuire puternic (Grece te: un corn de mîntuire.) în casa  
 70 robului S u David, cum vestise prin gura sfin ilor S i prooroci, cari au fost din vechime; -  
 71 mîntuire de vr jma ii no tri i din mîna tuturor celor ce ne ur sc! 72 Astfel Î i arat  
 El îndurarea fa de p rin ii no tri, i Î i aduce aminte de leg mîntul Lui cel sfînt,  
 73 potrivit jur mîntului prin care Se jurase p rintelui nostru Avraam, 74 c , dup ce ne va  
 75 izb vi din mîna vr jma ilor no tri, ne va îng dui s -I slujim f r fric , tr ind  
 76 înaintea Lui în sfin enie i neprih nire, în toate zilele vie ii noastre. i tu, pruncule, vei  
 fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. C ci vei merge înaintea Domnului, ca s preg te ti  
 77 c ile Lui, i s dai poporului S u cuno tin a mîntuirii, care st în iertarea p catelor  
 78 lui; - datorit marei îndur ri a Dumnezeului nostru, în urma c reia ne -a cercetat Soarele  
 79 care r sare dîn în l ime, ca s lumineze pe ceice zac în întunerecul i în umbra mor ii,

80

i s ne îndrepte picioarele pe calea p cii!`` Iar pruncul cre tea i se înt rea în duh. i a stat în locuri pustii pîn în ziua ar t rii lui înaintea lui Israel.

## Chapter 2

<sup>1</sup> În vremea aceea a ie it o porunc de la Cezar August s se înscrie toat lumea. <sup>2</sup> Înscrierea  
aceasta s'a f cut întâia dat pe cînd era dreg tor în Siria uirinius. <sup>3</sup> To i se duceau s se  
înscrie, fiecare în cetatea lui. <sup>4</sup> Iosif s'a suit i el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca s se duc  
în Iudea, în cetatea lui David, numit Betleem, -pentruc era din casa i din semin ia lui  
David, - <sup>5</sup> s se înscrie împreun cu Maria, logodnica lui, care era îns rcinat . <sup>6</sup> Pe cînd erau  
ei acolo, s'a împlinit vremea cînd trebuia s nasc Maria. <sup>7</sup> i a n scut pe Fiul ei cel întîi  
n scut, L -a înf at în scutece i L -a culcat într'o iesle, pentruc în casa de poposire nu era  
loc pentru ei. <sup>8</sup> În inutul acela erau ni te p stori, cari st teau afar în cîmp, i f ceau de  
straj noaptea împrejurul turmei lor. <sup>9</sup> i iat c un înger al Domnului s'a înf i at înaintea  
lor, i slava Domnului a str lucit împrejurul lor. Ei s'au înfrico at foarte tare. <sup>10</sup> Dar îngerul  
le -a zis: „Nu v teme i: c ci v aduc o veste bun , care va fi o mare bucurie pentru tot  
norodul: <sup>11</sup> ast zi în cetatea lui David, vi s'a n scut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul.  
<sup>12</sup> Iat semnul, dup care -L ve i cunoa te: ve i g si un prunc înf at în scutece i  
culcat într'o iesle.`` <sup>13</sup> i deodat , împreun cu îngerul s'a unit o mul ime de oaste cereasc ,  
l udînd pe Dumnezeu, i zicînd: <sup>14</sup> „Slav lui Dumnezeu în locurile prea înalte, i pace pe  
p mînt între oamenii pl cu i Lui.`` <sup>15</sup> Dup ce au plecat îngerii de la ei, ca s se întoarc  
în cer, p storii au zis unii c tre al ii: „Haidem s mergem pîn la Betleem, i s vedem  
ce ni s'a spus i ce ne -a f cut cunoscut Domnul.`` <sup>16</sup> S'au dus în grab , i au g sit pe Maria,  
pe Iosif, i pruncul culcat în iesle. <sup>17</sup> Dup ce L-au v zut, au istorisit ce li se spusese despre  
Prunc. <sup>18</sup> To i ceice i-au auzit, s'au mirat de cele ce le spuneau p storii. <sup>19</sup> Maria p stra toate  
cuvintele acelea, i se gîndea la ele în inima ei. <sup>20</sup> i p storii s'au întors, sl vind i l udînd  
pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziser i v zuser , i cari erau întocmai cum li se  
spusese. <sup>21</sup> Cînd a venit ziua a opta, în care trebuia t iat împrejur pruncul, I-au pus numele ISUS,

nume, care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El z mislit în pînțece. <sup>22</sup> i, cînd s'au împlinit zilele pentru curîrea lor, după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la

Ierusalim, ca să -L înfățișeze înaintea Domnului, - <sup>23</sup> după cum este scris în Legea Domnului:

„Orice întîi născut de partea bărbătească va fi închinat Domnului”, <sup>24</sup> și ca să aduc jertfă: o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în Legea

Domnului. <sup>25</sup> Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață sfîntă, și era cu frica lui Dumnezeu. El a teptat mîngîierea lui Israel, și Duhul Sfînt era peste

el. <sup>26</sup> Duhul Sfînt îl înălța și el nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului.

<sup>27</sup> El a venit în Templu, mînat de Duhul. Și, cînd au adus pruncul întru pe Pruncul Isus, ca să îplinească cu privire la El ce porunca Legea, <sup>28</sup> Simeon Lăsa-l în brațe, a binecuvîntat

pe Dumnezeu, și a zis: <sup>29</sup> „Acum, sloboze-te în pace pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul

Tău. <sup>30</sup> Căci au văzut ochii mei mîntuirea Ta, <sup>31</sup> pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor

popoarelor, <sup>32</sup> lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel.” <sup>33</sup> Tatăl

și mama Lui se mirau de lucrurile cari se spuneau despre El. <sup>34</sup> Simeon și-a binecuvîntat, și a zis Mariei, mama Lui: „Iată, Copilul acesta este rînduit spre prăbușirea și ridicarea multora

în Israel, și să fie un semn, care va stîrni împotrivire. <sup>35</sup> Chiar sufletul tău va fi străbătut de

o sabie, ca să se descopere gîndurile multor inimi.” <sup>36</sup> Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Aher. Ea era foarte înaintată în vîrstă, și trăise cu bărbatul

ei apte ani după fecioria ei. <sup>37</sup> Rămăsese văduvă, și fiind în vîrstă de optzeci și patru ani, Ana nu se depărta de Templu, și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni.

<sup>38</sup> A venit și ea în același ceas, și a început să laude pe Dumnezeu, și să vorbească despre

Isus tuturor celor ce așteptau mîntuirea Ierusalimului. <sup>39</sup> După ce au împlinit tot ce porunca

Legea Domnului, Iosif și Maria s'au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret. <sup>40</sup> Iar Pruncul creștea

și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El. <sup>41</sup> Pruncul lui

Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelor. <sup>42</sup> Cînd a fost El de doisprezece

ani, s'au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului. <sup>43</sup> Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe cînd se întorceau acasă, bărbatul Isus a rămas în Ierusalim. Pruncul Lui n'au băgat de

seamă lucrul acesta. <sup>44</sup> Au crezut că este cu tovarășii lor de călătorie, și au mers cale de

o zi, i L-au c utat printre rudele i cunoscu ii lor. <sup>45</sup> Dar nu L-au g sit, i s'au întors la Ierusalim s -L caute. <sup>46</sup> Dup trei zile, L-au g sit în Templu, ezînd în mijlocul înv torilor, ascultîndu -i i punîndu-le întreb ri. <sup>47</sup> To i cari -L auzeau, r mîneau uimi i de priceperea i r spunsurile Lui. <sup>48</sup> Cînd L-au v zut p rin ii Lui, au r mas înm rmuri i; i mama Lui I -a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat a a cu noi? Iat c tat l T u i eu Te-am c utat cu îngrijorare.” <sup>49</sup> El le -a zis: „Dece M'a i c utat? Oare nu tia i c trebuie s fiu în casa Tat lui Meu?” <sup>50</sup> Dar ei n'au în eles spusele Lui. <sup>51</sup> Apoi S'a pogorît împreun cu ei, a venit la Nazaret, i le era supus. Mam -Sa p stra toate cuvintele acestea în inima ei. <sup>52</sup> i Isus cre tea în în elepciune, în statur , i era tot mai pl cut înaintea lui Dumnezeu i înaintea oamenilor.

### Chapter 3

<sup>1</sup> În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, -pe cînd Pilat din Pont era dreg tor în Iudea, Irod, cîrmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cîrmuitor al Ituriei i al Trahonitei, Lisania, cîrmuitor al Abilenei, <sup>2</sup> i în zilele marilor preo i Ana i Caiafa, -Cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie. <sup>3</sup> i Ioan a venit prin tot inutul din împrejurimile Iordanului, i propov duia botezul poc in ei, pentru iertarea p catelor, <sup>4</sup> dup cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: „Iat glasul celui ce strig în pustie: „Preg ti i calea Domnului, netezi i -I c r rile. <sup>5</sup> Orice vale va fi astupat , orice munte i orice deal va fi pref cut în loc neted; c ile strîmbe vor fi îndreptate, i drumurile zgron uroase vor fi netezite. <sup>6</sup> i orice f ptur va vedea mîntuirea lui Dumnezeu.” <sup>7</sup> Ioan zicea dar noroadelor, cari veneau s fie botezate de el: „Pui de n pîrci, cine v'a înv at s fugi i de mînia viitoare? <sup>8</sup> Face i dar roduri vrednice de poc in a voastr , i nu v apuca i s zice i în voi în iv : „Avem pe Avraam ca tat !` C ci v spun c Dumnezeu din pietrele acestea poate s ridice fii lui Avraam. <sup>9</sup> Securea a i fost înfipt la r d cina pomilor: deci, orice pom care nu face road bun , este t iat i aruncat în foc.” <sup>10</sup> Noroadele îl întrebau, i ziceau: „Atunci ce trebuie s facem?” <sup>11</sup> Drept r spus, el le zicea: „Cine are dou haine, s împart cu

cine n'are nici una; i cine are de mîncare, s fac la fel.``<sup>12</sup> Au venit i ni te vame i s  
 fie boteza i, i i-au zis: „Înv torului, noi ce trebuie s facem?``<sup>13</sup> El le -a r spus:  
 „S nu cere i nimic mai mult peste ce v'a fost poruncit s lua i.``<sup>14</sup> Ni te o ta i îl întrebau  
 i ei, i ziceau: „Dar noi ce trebuie s facem?`` El le -a r spus: „S nu stoarce i nimic  
 dela nimeni prin amenin ri, nici s nu învinui i pe nimeni pe nedrept, ci s v  
 mul mi i cu lefurile voastre.``<sup>15</sup> Fiindc norodul era în a teptare, i to i se gîndeau în  
 inimile lor cu privire la Ioan, dac nu cumva este el Hristosul,<sup>16</sup> Ioan, drept r spus, a zis  
 tuturor: „Cît despre mine, eu v botez cu ap ; dar vine Acela care este mai puternic decît mine,  
 i c ruia eu nu sînt vrednic s -I desleg cureaua înc l mintelor. El v va boteza cu Duhul  
 Sfînt i cu foc.<sup>17</sup> Acela are lopata în mîn ; Î i va cur i aria cu des vîr ire, i Î i va  
 strînge grîul în grînar, iar pleava o va arde într'un foc care nu se stinge.``<sup>18</sup> Astfel propov duia  
 Ioan norodului Evanghelia, i -i d dea înc multe alte îndemnuri.<sup>19</sup> Dar cîrmuitorul Irod, care  
 era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui s u Filip, i pentru toate relele pe cari le  
 f cuse,<sup>20</sup> a mai ad ugat la toate celelalte rele i pe acela c a închis pe Ioan în temni .  
<sup>21</sup> Dup ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat i Isus; i pe cînd Se ruga, s'a deschis cerul,  
<sup>22</sup> i Duhul Sfînt S'a pogorît peste El în chip trupesc, ca un porumbel. i din cer s'a auzit un glas,  
 care zicea: „Tu e ti Fiul Meu prea iubit: în Tine Îmi g sesc toat pl cerea Mea!``<sup>23</sup> Isus avea  
 aproape treizeci de ani, cînd a început s înve e pe norod; i era, cum se credea, fiul lui Iosif,  
 fiul lui Eli,<sup>24</sup> fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,<sup>25</sup> fiul lui  
 Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,<sup>26</sup> fiul lui Maat, fiul lui Matatia,  
 fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,<sup>27</sup> fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul  
 lui Salatiel, fiul lui Neri,<sup>28</sup> fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui  
 Er,<sup>29</sup> fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,<sup>30</sup> fiul lui Simeon,  
 fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,<sup>31</sup> fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui  
 Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,<sup>32</sup> fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon,  
 fiul lui Naason,<sup>33</sup> fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares,  
 fiul lui Iuda,<sup>34</sup> fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,<sup>35</sup> fiul lui

Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,<sup>36</sup> fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad,  
 fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,<sup>37</sup> fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui  
 Maleleel, fiul lui Cainan,<sup>38</sup> fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Isus, plin de Duhul Sfânt, S'a întors dela Iordan, i a fost dus de Duhul în pustie, <sup>2</sup> unde a  
 fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N'a mâncat nimic în zilele acelea; i, dup ce  
 au trecut acele zile, a fl mînzit. <sup>3</sup> Diavolul I -a zis: „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, porunce te  
 pietrei acesteia s se fac pîne.” <sup>4</sup> Isus i -a r spus: „Este scris: Omul nu va tr i numai cu  
 pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.” <sup>5</sup> Diavolul L -a suit pe un munte înalt,  
 i -a ar tat într'o clip , toate împ r iile p mîntului, <sup>6</sup> i I -a zis: „, ie Î i voi da toat  
 st pînirea i slava acestor împ r ii; c ci mie îmi este dat , i o dau oricui voiesc.  
<sup>7</sup> Dac dar, Te vei închina înaintea mea, toat va fi a Ta.” <sup>8</sup> Drept r spus, Isus i -a zis: „Înapoia  
 Mea, Satano! Este scris: S te închini Domnului, Dumnezeului t u, i numai Lui s -I  
 sluje ti.” <sup>9</sup> Diavolul L -a dus apoi în Ierusalim, L -a a ezat pe stra ina acoperi ului Templului,  
 i I -a zis: „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, arunc -Te jos de aici;” <sup>10</sup> c ci este scris: „El va  
 porunci îngerilor Lui s Te p zeasc ;” <sup>11</sup> i: „Ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva s Te  
 love ti cu piciorul de vreo piatr .” <sup>12</sup> Isus i -a r spus: „S'a spus: S nu ispите ti pe Domnul,  
 Dumnezeu t u.” <sup>13</sup> Dup ce L -a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat dela El, pîn la o  
<sup>14</sup> vreme. Isus, plin de puterea Duhului, S'a întors în Galilea, i I s'a dus vestea în tot inutul  
 deprimprejur. <sup>15</sup> El înv a pe oameni în sinagogile lor, i era sl vit de to i. <sup>16</sup> A venit în  
 Nazaret, unde fusese crescut; i, dup obiceiul S u, în ziua Sabatului, a intrat în sinagog . S'a  
 sculat s citeasc , <sup>17</sup> i I s'a dat cartea proorocului Isaia. Cînd a deschis -o, a dat peste locul  
 unde era scris: <sup>18</sup> „Duhul Domnului este peste Mine, pentruc M'a uns s vestesc s racilor  
 Evanghelia; M'a trimes s t m duiesc pe cei cu inima zdrobit , s propov duiesc robilor  
 de r zboi slobozirea, i orbilor c p tarea vederii; s dau drumul celor ap sa i, <sup>19</sup> i s



vestesc anul de îndurare al Domnului.`` <sup>20</sup> În urm , a închis cartea, a dat -o înapoi îngrijitorului,  
<sup>21</sup> i a ezut jos. To i ceice se aflau în sinagog , aveau privirile pironite spre El. Atunci a  
început s le spun : „Ast zi s'au împlinit cuvintele acestea din Scriptur , pe cari le-a i auzit.``  
<sup>22</sup> i to i Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, cari ie iau din gura Lui, i  
<sup>23</sup> ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?`` Isus le -a zis: „F r îndoial , Îmi ve i  
spune zicala aceea: „Doftore, vindec -te pe tine însu i``; i Îmi ve i zice: „F i aici, în patria  
<sup>24</sup> Ta, tot ce am auzit c ai f cut în Capernaum.`` „Dar``, a ad ugat El „adev rat v spun  
<sup>25</sup> c , niciun prooroc nu este primit bine în patria lui. Ba înc , adev rat v spun c , pe vremea  
lui Ilie, când a fost încuiat cerul s nu dea ploaie trei ani i ase luni, i când a venit o foamete  
<sup>26</sup> mare peste toat ara, erau multe v duve în Israel; i totu Ilie n'a fost trimes la niciuna  
<sup>27</sup> din ele, afar de o v duv din Sarepta Sidonului. i mul i lepro i erau în Israel, pe  
vremea proorocului Elisei; i totu niciunul din ei n'a fost cur it, afar de Naaman, Sirianul.``  
<sup>28</sup> To i cei din sinagog , când au auzit aceste lucruri, s'au umplut de mînie. <sup>29</sup> i s'au sculat,  
L-au scos afar din cetate, i L-au dus pîn în sprînceană muntelui, pe care era zidit cetatea  
<sup>30</sup> lor, ca s -L arunce jos în pr pastie. Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, i a plecat de acolo.  
<sup>31</sup> S'a pogorît în Capernaum, cetate din Galilea, i acolo înv a pe oameni în ziua Sabatului.  
<sup>32</sup> Ei erau uimi i de înv tura Lui, pentru c vorbea cu putere. <sup>33</sup> În sinagog se afla un  
<sup>34</sup> om, care avea un duh de drac necurat, i care a strigat cu glas tare: „Ah! Ce avem noi a face  
cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit s ne pr p de ti? Te tiu cine e ti: Sfîntul lui  
<sup>35</sup> Dumnezeu.`` Isus l -a certat, i i -a zis: „Taci, i ie i afar din omul acesta!`` i dracul,  
dup ce l -a trîntit jos, în mijlocul adunării, a ie it afar din el, f r s -i fac vreun r u.  
<sup>36</sup> To i au fost cuprin i de spaim , i ziceau unii c tre al ii: Ce înseamn lucrul acesta?  
<sup>37</sup> El porunce te cu st pînire i cu putere duhurilor necurate, i ele ies afar !`` i I s'a dus  
<sup>38</sup> vestea în toate împrejurimile. Dup ce a ie it din sinagog , a intrat în casa lui Simon. Soacra  
<sup>39</sup> lui Simon era prins de friguri mari, i L-au rugat pentru ea. El S'a plecat spre ea, a certat  
<sup>40</sup> frigurile, i au l sat -o frigurile. Ea s'a sculat îndat , i a început s le slujeasc . La  
asfin itul soarelui, to i cei ce aveau bolnavi atin i de felurite boale, îi aduceau la El. El Î i  
<sup>41</sup> puneă mînile peste fiecare din ei, i -i vindeca. Din mul i ie eau i draci, cari strigau i  
ziceau: „Tu e ti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.`` Dar El îi muștra, i nu -i l sa s vorbeasc ,

42  
 pentruc tiau c El este Hristosul. Când s'a cr pat de ziu , Isus a ie it i S'a dus într'un  
 loc pustiu. Noroadele au început s -L caute în toate p r ile, i au ajuns pîn la El: voiau  
 43  
 s -L opreasc s nu plece dela ei. Dar El le -a zis: „Trebuie s vestesc Evanghelia  
 44  
 Împ r iei lui Dumnezeu i în alte cet i; fiindc pentru aceasta am fost trimes.`` i  
 propov duia în sinagogile Galileii.

## Chapter 5

1  
 Pe când Se afla lîng lacul Ghenezaret i Îl îmbulzea norodul ca s aud Cuvîntul lui  
 2  
 Dumnezeu, Isus a v zut dou cor bii la marginea lacului; pescarii ie iser din ele s - i  
 3  
 spele mrejiile. S'a suit într'una din aceste cor bii, care era a lui Simon: i l -a rugat s'o dep rteze  
 4  
 pu in de la rm. Apoi a ezut jos, i înv a pe noroade din corabie. Când a încetat s  
 vorbeasc , a zis lui Simon: „Dep rteaz -o la adînc, i arunca i-v mrejiile pentru pescuire.``  
 5  
 Drept r spus, Simon I -a zis: „Înv torule, toat noaptea ne-am trudit, i n'am prins  
 6  
 nimic; dar, la cuvîntul T u, voi arunca mrejiile!`` Dup ce le-au aruncat, au prins o a a de  
 7  
 mare mul ime de pe ti c începeau s li se rup mrejiile. Au f cut semn tovar ilor  
 lor, cari erau în cealalt corabie, s vin s le ajute. Aceia au venit i au umplut amîndou  
 8  
 cor biile, a a c au început s se afunde cor biile. Când a v zut Simon Petru lucrul acesta,  
 s'a aruncat la genunchii lui Isus, i I -a zis: „Doamne, pleac dela mine, c ci sînt un om  
 9  
 p c tos.`` Fiindc îl apucase spaima, pe el i pe to i ceice erau cu el, din pricina pescuirii,  
 10  
 pe care o f cuser . Tot a a i pe Iacov i pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovar ii lui Simon.  
 11  
 Atunci Isus a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.`` Ei au scos  
 12  
 cor biile la mal, au l sat totul, i au mers dup El. Isus era într'una din cet i. i iat  
 c un om plin de lepr , cum L -a v zut, s'a aruncat cu fa a la p mînt, L -a rugat, i I -a zis:  
 13  
 „Doamne dac vrei, po i s m cur e ti.`` Isus a întins mîna, S'a atins de el, i i -a  
 14  
 zis: „Da, voiesc, fii cur it!`` Îndat , l -a l sat lepra. Apoi i -a poruncit s nu spun  
 nim nui. „Ci du-te``, i -a zis El, „de te arat preotului, i adu pentru cur irea ta ce a rînduit  
 15  
 Moise, ca m rturie pentru ei.`` Se r spîndea tot mai mult vestea despre El, i oamenii se

strîngeau cu gr mada, ca s -L asculte i s fie vindeca i de boalele lor. <sup>16</sup> Iar El se ducea  
în locuri pustii, i Se ruga. <sup>17</sup> Într'una din zile, Isus înv a pe noroade. Ni te Farisei i  
în v tori ai Legii, cari veniser din toate satele Galileii i Iudeii i din Ierusalim, st teau  
acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca s vindece. <sup>18</sup> i iat c ni te oameni purtau într'un  
pat pe un sl b nog, i c utau s -l duc înl untru, ca s -l pun înaintea Lui. <sup>19</sup> Fiindc  
n'aveau pe unde s -l duc înl untru, din pricina norodului, s'au suit pe acoperi ul casei, i  
l-au coborît cu patul printre c r mizi, în mijlocul adun rii, înaintea lui Isus. <sup>20</sup> Când le -a v zut  
credin a, Isus a zis: „Omule, p catele î i sînt iertate!” <sup>21</sup> C rturarii i Fariseii au început  
s cîrteasc , i s zic în ei în i i: „Cine este acesta, de roste te hule? Cine poate s  
ierte p catele decît singur Dumnezeu?” <sup>22</sup> Isus, care le -a cunoscut gîndurile, a luat cuvîntul i  
le -a zis: „Pentruce cîrti i în inimile voastre? <sup>23</sup> Ce este mai lesne: a zice: „P catele î i sînt  
iertate`, sau a zice: „Scoal -te, i umbl ?” <sup>24</sup> Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe  
p mînt s ierte p catele: -, ie î i poruncesc`, a zis El sl b nogului, „scoal -te, ridic - i  
patul, i du-te acas ``” <sup>25</sup> i numaidecît, sl b nogul s'a sculat, în fa a lor, a ridicat patul pe  
care z cea i s'a dus acas , sl vind pe Dumnezeu. <sup>26</sup> To i au r mas uimi i, i sl veau  
pe Dumnezeu; plini de fric , ziceau: „Azi am v zut lucruri nemaipomenite.” <sup>27</sup> Dup aceea  
Isus a ie it afar , i a v zut pe un vame , numit Levi, ezînd la vam . i i -a zis: „Vino  
dup Mine!” <sup>28</sup> Vame ul a l sat totul, s'a sculat, i a mers dup El. <sup>29</sup> Levi I -a f cut un  
osp mare la el în cas ; i o mul ime de vame i i de al i oaspe i edeau la mas  
cu ei. <sup>30</sup> Fariseii i c rturarii cîrteau i ziceau ucenicilor Lui: „Pentruce mîncă i i be i  
împreun cu vame ii i cu p c to ii?” <sup>31</sup> Isus a luat cuvîntul i le -a zis: „Nu cei  
s n to i au trebuin de doftor, ci cei bolnavi. <sup>32</sup> N'am venit s chem la poc in pe  
cei neprih ni i ci pe cei p c to i.” <sup>33</sup> Ei I-au zis: „Ucenicii lui Ioan, ca i ai Fariseilor,  
postesc des, i fac rug ciuni, pe cînd ai T i m nînc i beau.” <sup>34</sup> El le -a r spus: „Oare  
pute i face pe nunta i s posteasc în timpul cînd mirele este cu ei? <sup>35</sup> Vor veni zile cînd va  
fi luat mirele dela ei; atunci vor posti în acele zile.” <sup>36</sup> Le -a spus i o pild : „Nimeni nu rupe  
dintr'o hain nou un petec, ca s -l pun la o hain veche; altmintrelea, rupe i haina cea  
nou , i nici petecul luat dela ea, nu se potrive te la cea veche. <sup>37</sup> i nimeni nu pune vin nou

în burdufuri vechi; altmintrelea, vinul cel nou sparge burdufurile, se vars , i burdufurile se  
 pr p desc; <sup>38</sup> ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, i amîndou se p streaz . <sup>39</sup> i  
 nimeni, dup ce a b ut vin vechi, nu voie te vin nou, c ci zice: „Este mai bun cel vechi”

## Chapter 6

<sup>1</sup> Într'o zi de Sabat, s'a întîmplat c Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui smulgeau  
 spice de grîu, le frecau cu mînile, i le mîncau. <sup>2</sup> Unii dintre Farisei le-au zis: „Pentruce face i  
 ce nu este îng duit s face i în ziua Sabatului?” <sup>3</sup> Isus le -a r spus: „Oare n'a i citit ce a  
 f cut David, cînd a fl mînzit, el, i cei ce erau împreun cu el? <sup>4</sup> Cum a intrat în Casa lui  
 Dumnezeu, a luat pînile pentru punerea înaintea Domnului, a mîncat din ele, i a dat i celor ce  
 erau cu el, m car c nu era îng duit s le m nînce decît preo ii?” <sup>5</sup> i le zicea: „Fiul  
 omului este Domn chiar i al Sabatului.” <sup>6</sup> În alt zi de Sabat, s'a întîmplat c Isus a intrat în  
 sinagog , i înv a pe norod. Acolo era un om, care avea mîna dreapt uscat. <sup>7</sup> Crturarii  
 i Fariseii pîndeau pe Isus, s vad dac -l va vindeca în ziua Sabatului, ca s aib de ce  
 s -L învinuiasc . <sup>8</sup> Dar El le tia gîndurile; i a zis omului, care avea mîna uscat :  
 „Scoal -te, i st i în mijloc.” El s'a sculat, i a st tut în picioare. <sup>9</sup> i Isus le -a zis: „V  
 întreb: Este îng duit în ziua Sabatului a face bine ori a face r u? A sc pa o via sau a o  
 pierde?” <sup>10</sup> Atunci, i -a rotit privirile peste to i, i a zis omului: „Îtinde- i mîna!” El a  
 întins -o, i mîna i s'a f cut s n toas ca i cealalt . <sup>11</sup> Ei turbau de mînie, i s'au sf tuit  
 ce ar putea s fac lui Isus. <sup>12</sup> În zilele acela, Isus S'a dus în munte s Se roage, i a petrecut  
 toat noaptea în rug ciune c tre Dumnezeu. <sup>13</sup> Cînd s'a f cut ziu , a chemat pe ucenicii  
 S i, i a ales dintre ei doisprezece, pe cari i -a numit apostoli, i anume: <sup>14</sup> Pe Simon, pe care  
 l -a numit i Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu; <sup>15</sup> pe Matei;  
 pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul; <sup>16</sup> pe Iuda, fiul lui Iacov; i pe Iuda  
 Iscarioteanul, care s'a f cut vînz tor. <sup>17</sup> S'a pogorît împreun cu ei, i S'a oprit într'un podi  
 unde se aflau mul i ucenici de ai Lui, i o mare mul ime de oameni, cari veniser din toat  
 Iudea, din Ierusalim, i de pe lîng marea Tirului i a Sidonului, ca s -L asculte i s fie

18 vindeca i de boalele lor. Cei chinui i de duhuri necurate, erau vindeca i. 19 i tot norodul  
 c uta s se ating de El, pentru c din El ie ea o putere, care -i vindeca pe to i. 20 Atunci  
 Isus i -a ridicat ochii spre ucenicii S i, i a zis: „Ferice de voi, cari sînte i s raci, pentru c  
 21 Împ r ia lui Dumnezeu este a voastr ! Ferice de voi, cari sînte i fl mînzei acum,  
 pentru c voi ve i fi s tura i! Ferice de voi cari plînge i acum, pentru c voi ve i rîde!  
 22 Ferice de voi, cînd oamenii v vor urî, v vor izgoni dintre ei, v vor oc rî, i vor lep da  
 numele vostru ca ceva r u, din pricina Fiului omului! 23 Bucura i-v în ziua aceea, i s lta i  
 de veselie; pentru c r splata voastr este mare în cer; c ci tot a a f ceau p rin ii lor cu  
 24 proorocii. Dar, vai de voi, boga ilor, pentru c voi v'a i primit aici mîngîierea! 25 Vai de voi,  
 cari sînte i s tui acum! Pentru c voi ve i fl mînzei! Vai de voi, cari rîde i acum, pentru c  
 26 voi ve i plînge i v ve i tîngui! Vai de voi, cînd to i oamenii v vor gr i de bine!  
 Fiîndc tot a a f ceau p rin ii lor cu proorocii mincino i! 27 Dar Eu v spun vou , cari  
 28 M asculta i: Iubi i pe vr jma ii vo tri, face i bine celor ce v ur sc, binecuvînta i  
 pe cei ce v blast m , ruga i-v pentru cei ce se poart r u cu voi. 29 Dac te bate cineva  
 peste o falc , întoarce -i i pe cealalt . Dac î i ia cineva haina cu sila, nu -l opri s - i ia  
 30 i c ma a. Oricui î i cere, d -i; i celuice- i ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.  
 31 Ce voi i s v fac vou oamenii, face i-le i voi la fel. 32 Dac iubi i pe cei ce  
 33 v iubesc, ce r splat vi se cuvine? i p c to ii iubesc pe cei ce -i iubesc pe ei. Dac  
 34 face i bine celor ce v fac bine, ce r splat vi se cuvine? i p c to ii fac a a. i  
 dac da i cu împrumut acelora dela cari n d jdui i s lua i înapoi, ce r splat vi se  
 35 cuvine? i p c to ii dau cu împrumut p c to ilor, ca s ia înapoi întocmai. Voi îns ,  
 iubi i pe vr jma ii vo tri, face i bine i da i cu împrumut, f r s n d jdui i  
 ceva în schimb. i r splata voastr va fi mare, i ve i fi fiii Celui Prea Înalt; c ci El este  
 36 bun i cu cei nemul mitori i cu cei r i. Fi i dar milostivi, cum i Tat l vostru este  
 37 milostiv. Nu judeca i, i nu ve i fi judeca i; nu osîndi i, i nu ve i fi osîndi i; ierta i,  
 38 i vi se va ierta. Da i, i vi se va da; ba înc , vi se va turna în sîn o m sur bun ,  
 îndesat , cl tinat , care se va v rsa pe deasupra. C ci cu ce m sur ve i m sura, cu  
 39 aceea vi se va m sura.`` Le -a spus i pilda urm toare: „Oare poate un orb s c l uzeasc  
 40 pe un alt orb? Nu vor c dea amîndoi în groap ? Ucenicul nu este mai pe sus de înv torul

lui; dar orice ucenic des vîr it va fi ca învîtorul lui. <sup>41</sup> De ce vezi tu paiul din ochiul  
 fratelui t u, i nu te ui i cu b gare de seam la bîrna din ochiul t u? <sup>42</sup> Sau cum po i s  
 zici fratelui t u: „Frate, las -m s - i scot paiul din ochi` i, cînd colo, tu nu vezi bîrna din  
 ochiul t u? F arnicule, scoate întîi bîrna din ochiul t u, i atunci vei vedea deslu it s  
 sco i paiul din ochiul fratelui t u. <sup>43</sup> Nu este niciun pom bun, care s fac road rea, i  
 niciun pom r u care s fac road bun . <sup>44</sup> C ci orice pom se cunoa te dup roada lui.  
 Nu se strîng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din m r cini. <sup>45</sup> Omul bun scoate  
 lucruri bune din vistieria bun a inimii lui, iar omul r u scoate lucruri rele din vistieria rea a  
 inimii lui; c ci din prisosul inimii vorbe te gura. <sup>46</sup> De ce-Mi zice i: „Doamne, Doamne!` i  
 nu face i ce spun Eu? <sup>47</sup> V voi ar ta cu cine se aseam n orice om care vine la Mine, aude  
 cuvintele Mele, i le face. <sup>48</sup> Se aseam n cu un om care, cînd a zidit o cas , a s pat adînc  
 înainte, i a a ezat temelie pe stînc . A venit o v rsare de ape, i s'a n pustit ivoiul peste  
 casa aceea, dar n'a putut s'o clatine, pentruc era zidit pe stînc . <sup>49</sup> Dar cine aude i nu face,  
 se aseam n cu un om, care a zidit o cas pe p mînt, f r temelie. i s'a n pustit ivoiul  
 asupra ei, ea s'a pr bu it îndat , i pr bu irea acestei case a fost mare.``

## Chapter 7

<sup>1</sup> Dup ce a sfîr it de rostit toate aceste cuvînt ri înaintea norodului, care -L asculta, Isus a  
 intrat în Capernaum. <sup>2</sup> Un suta avea un rob la care inea foarte mult, i care era bolnav pe  
 moarte. <sup>3</sup> Fiindc auzise vorbindu-se despre Isus, suta ul a trimes la El pe ni te b trîni ai  
 Iudeilor, ca s -L roage s vin s vindece pe robul lui. <sup>4</sup> Ace tia au venit la Isus, L-au rugat  
 cu tot dinadinsul, i au zis: „Face s -i faci acest bine; <sup>5</sup> c ci iube te neamul nostru, i el ne  
 -a zidit sinagoga.`` <sup>6</sup> Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de cas , cînd suta ul a trimes la El  
 pe ni te prieteni s -I spun : „Doamne, nu Te mai osteni atîta, pentruc nu sînt vrednic s  
 intri supt acoperemîntul meu. <sup>7</sup> De aceea nici nu m'am socotit vrednic s vin eu însumi la Tine.  
 Ci, zi o vorb , i robul meu va fi t m duit. <sup>8</sup> C ci i eu, care sînt supt st pînirea altuia,  
 am supt mine osta i. i zic unuia: „Du-te!` i se duce; altuia: „Vino!` i vine; i robului meu:

9 „F cutare lucru!` i -l face.`` Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S'a minunat de suta , S'a întors spre norodul, care mergea dup El, i a zis: „V spun c nici chiar în Israel n'am g sit o credin atît de mare.``  
 10 Cînd s'au întors acas , trime ii au g sit s n tos pe robul care fusese bolnav.  
 11 În ziua urm toare, Isus Se ducea într'o cetate numit Nain. Împreun cu El mergeau ucenicii Lui i norod mult.  
 12 Cînd S'a apropiat de poarta cet ii, iat c duceau la groap pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era v duv ; i cu ea erau o mul ime de oameni din cetate.  
 13 Domnul, cînd a v zut -o, I s'a f cut mil de ea, i i -a zis: „Nu plînge!``  
 14 Apoi S'a apropiat, i S'a atins de racl . Ceice o duceau, s'au oprit. El a zis: „Tinerele, scoal -te, î i spun!``  
 15 Mortul a ezut în capul oaselor, i a început s vorbeasc . Isus l -a dat înapoi maicii lui.  
 16 To i au fost cuprin i de fric , sl veau pe Dumnezeu, i ziceau: „Un mare prooroc s'a ridicat între noi; i Dumnezeu a cercetat pe poporul S u.``  
 17 Vestea aceasta despre Isus s'a r spîndit în toat Iudea i prin toate împrejurimile.  
 18 Ucenicii lui Ioan au dat de tire înv torului lor despre toate aceste lucruri.  
 19 Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii s i, i i -a trimes la Isus s -L întrebe: „Tu e ti Acela care are s vin , sau s a tept m pe altul?``  
 20 Ace tia, cînd s'au înf i at înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botez torul ne -a trimes la Tine s Te întreb m: „Tu e ti Acela care are s vin sau s a tept m pe altul?``  
 21 Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mul i de boale, de chinuri, de duhuri rele, i multor orbi le -a d ruit vederea.  
 22 i, drept r spus, le -a zis: „Duce i-v de spune i lui Ioan ce a i v zut i auzit: orbii v d, chiopii umbl , lepro ii sînt cur i i, surzii aud, mor ii înviaz , i s racilor li se propov duie te Evanghelia.  
 23 Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.``  
 24 Dup ce au plecat trime ii lui Ioan, Isus a început s spun noroadelor despre Ioan: „Ce a i ie it s vede i în pustie? O trestie cl tinat de vînt?  
 25 Atunci ce a i ie it s vede i? Un om îmbr cat în haine moi? Iat c ceice poart haine moi i ceice tr iesc în desf t ri, sînt în casele împ ra ilor.  
 26 Atunci ce a i ie it s vede i? Un prooroc? Da, v spun, i mai mult decît un prooroc.  
 27 El este acela despre care este scris: „Iat , trimet pe solul Meu înaintea Fe ei Tale, care Î i va preg ti calea înaintea Ta.``  
 28 V spun c dintre cei n scu i din femei, nu este nici unul mai mare decît Ioan Botez torul. Totu , cel mai mic în Împ r ia lui Dumnezeu, este mai mare decît el.  
 29 i tot norodul care l -a auzit, i chiar vame ii au dat dreptate lui Dumnezeu,

30 primind botezul lui Ioan; dar Fariseii i înv torii Legii au z d rnicit planul lui  
 Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui. 31 Cu cine voi asem na dar pe oamenii din neamul  
 acesta? i cu cine seam n ei? 32 Seam n cu ni te copii, cari stau în pia a, i strig  
 unii c tre al ii: ‚V'am cîntat din fluier, i n'a i jucat; v'am cîntat de jale, i n'a i plîns.``  
 33 În adev r, a venit Ioan Botez torul, nici mîncînd pîne, nici bînd vin, i zice i: ‚Are drac.``  
 34 A venit Fiul omului, mîncînd i bînd, i zice i: ‚Iat un om mînc cios i b utor de vin,  
 un prieten al vame ilor i al p c to ilor.`` 35 Totu În elepciunea a fost g sit dreapt  
 de to i copiii ei.`` 36 Un Fariseu a rugat pe Isus s m nînce la el. Isus a intrat în casa Fariseului,  
 i a ezut la mas . 37 i iat c o femeie p c toas din cetate a aflat c El era la mas  
 în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor, 38 i st tea înapoi lîng picioarele  
 lui Isus i plîngea. Apoi a început s -I stropeasc picioarele cu lacr mile ei, i s le  
 39 tearg cu p rul capului ei; le s ruta mult, i le ungea cu mir. Cînd a v zut lucrul acesta,  
 Fariseul, care -L poftise, i -a zis: ‚Omul acesta, dac ar fi un prooroc, ar ti cine i ce fel de  
 40 femeie este cea care se atinge de el: c este o p c toas .`` Isus a luat cuvîntul, i i -a zis:  
 41 ‚Simone, am s -i spun ceva.`` - ‚Spune, În v torule``, I -a r spus el. - ‚Un c m tar  
 42 avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar cel lalt cu cinzeci. Fiindc n'aveau  
 43 cu ce pl ti, i -a iertat pe amîndoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?`` Simon I -a  
 r spus: ‚Socotesc c acela c ruia i -a iertat mai mult.`` Isus i -a zis: ‚Drept ai judecat.``  
 44 Apoi S'a întors spre femeie, i a zis lui Simon: ‚Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa  
 ta, i nu Mi-ai dat ap pentru sp lat picioarele; dar ea Mi -a stropit picioarele cu lacr mile ei,  
 45 i Mi le -a ters cu p rul capului ei. Tu nu Mi-ai dat s rutare; dar ea, de cînd am intrat, n'a  
 46 încetat s -Mi s rute picioarele. Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi -a uns picioarele  
 47 cu mir. De aceea î i spun: P catele ei, cari sînt multe, sînt iertate; c ci a iubit mult. Dar cui  
 48 i se iart pu in, iube te pu in.`` Apoi a zis femeii: ‚Iertate î i sînt p catele!`` 49 Ceice  
 edeau cu El la mas , au început s zic între ei: ‚Cine este acesta de iart chiar i  
 50 p catele?`` Dar Isus a zis femeii: ‚Credin a ta te -a mîntuit; du-te în pace.``



## Chapter 8

<sup>1</sup> Curînd dup aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El; <sup>2</sup> și mai erau și niște femei, cari fuseseră trimise de duhuri rele și de boale; Maria, zisă Magdalina, din care ieșiseră apte draci, <sup>3</sup> Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, și multe altele, cari-L ajutau cu ce aveau. <sup>4</sup> Când s'a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta: <sup>5</sup> „Sămânătorul a ieșit să sâmborească. Pe când sâmborează el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și a umflat-o pînă să se risipească în cerul lui. <sup>6</sup> O altă parte a căzut pe stînci; și, cum a răsunat, s'a uscat, pentru că n'avea umezeală. <sup>7</sup> O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecată-o. <sup>8</sup> O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod înșutit.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să aud.” <sup>9</sup> Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta. <sup>10</sup> El le-a răspuns: „Vouă v'a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pildă, ca, în care că văd, să nu vad, și în care că aud, să nu înțeleagă.” <sup>11</sup> Iată ce înțeles are pilda aceasta: „Sămânța, este Cuvîntul lui Dumnezeu. <sup>12</sup> Cei închipuie și în sămânță căzut lângă drum, sînt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvîntul din inima lor, ca să nu cumva să creadă, și să fie mîntuiți. <sup>13</sup> Cei închipuie și în sămânță căzut pe stînci, sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar n'au rădăcină, și cred pînă la o vreme, iar cînd vine ispita, cad. <sup>14</sup> Sămânța, care a căzut între spini, închipuie pe aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, și văd de drum, și-l lasă să fie înbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și n'aduc rod care să ajungă la coacere. <sup>15</sup> Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sînt aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, îl înbușă întru inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. <sup>16</sup> Nimeni, după ce a aprins o lumină, n'o acoperă cu un vas, nici n'o pune sub pat, ci o pune într'un sfeșnic, pentru că cei ce intră, să vadă lumina. <sup>17</sup> Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tăcut, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină. <sup>18</sup> Luați seama dar la felul cum ascultați; ca și celui ce are, și se va da; dar celui ce n'are, și se va lua și ce și se pare că are.” <sup>19</sup> Mama și frații lui

Isus au venit la El; dar nu puteau s -I vorbeasc , din pricina norodului. <sup>20</sup> Cineva I -a spus:  
 „Mam -Ta i fra ii T i stau afar , i vor s Te vad .” <sup>21</sup> Dar El, drept r spus, a zis:  
 „Mama Mea i fra ii Mei sînt ceice ascult Cuvîntul lui Dumnezeu, i -l împlinesc.” <sup>22</sup> Într'una  
 din zile, Isus S'a suit într'o corabie împreun cu ucenicii Lui. El le -a zis: „Haidem s trecem  
 dincolo de lac.” <sup>23</sup> i au plecat. Pe cînd vîsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s'a sîrnit un a a vîrtej  
 de vînt, c se umplea corabia cu ap ; i erau în primejdie. <sup>24</sup> Au venit la El, L-au de teptat,  
 i au zis: „Înv torule, Înv torule, perim.” Isus S'a sculat, a certat vîntul i valorile  
 înfuriate, cari s'au potolit: i s'a f cut lini te. <sup>25</sup> Apoi a zis ucenicilor S i: „Unde v este  
 credin a?” Plini de spaim i de mirare, ei au zis unii c tre al ii: „Cine este acesta de  
 porunce te chiar i vînturilor i apei i -L ascult ?” <sup>26</sup> Au venit cu corabia în inutul  
 Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii. <sup>27</sup> Cînd a ie it Isus la rm, L -a întîmpinat un  
 om din cetate, st pînit de mai mul i draci. De mult vreme nu se îmbr ca în hain , i nu- i  
 avea locuin a într'o cas , ci în morminte. <sup>28</sup> Cînd a v zut pe Isus, a scos un strig t ascu it,  
 a c zut jos înaintea Lui, i a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului  
 Celui Prea Înalt? Te rog nu m chinui.” <sup>29</sup> C ci Isus poruncise duhului necurat s ias din  
 omul acela, pe care pusese st pînire de mult vreme; era p zit legat cu c tu e la mîni i  
 cu obezi la picioare, dar rupea leg turile, i era gonit de dracul prin pustii. <sup>30</sup> Isus l -a întrebat:  
 „Cum î i este numele?” „Legiune,” a r spus el; pentruc intraser mul i draci în el. <sup>31</sup> i  
 dracii rugau st ruitor pe Isus s nu le porunceasc s se duc în Adînc. <sup>32</sup> Acolo pe munte,  
 era o turm mare de porci, cari p teau. i dracii au rugat pe Isus s le dea voie s intre în  
 ei. El le -a dat voie. <sup>33</sup> Dracii au ie it din omul acela, au intrat în porci, i turma s'a repezit de  
 pe rîp în lac, i s'a înecat. <sup>34</sup> Porcarii, cînd au v zut ce se întîmplase, au fugit i au dat de  
 veste în cetate i prin sate. <sup>35</sup> Oamenii au ie it s vad cele întîmplare. Au venit la Isus, i  
 au g sit pe omul din care ie iser dracii, ezînd la picioarele lui Isus, îmbr cat, i în toate  
 min ile; i i -a apucat frica. <sup>36</sup> Ceice v zuser cele petrecute, le-au povestit cum fusese  
 vindecat cel st pînit de draci. <sup>37</sup> Tot norodul din inutul Gherghesenilor a rugat pe Isus s  
 plece dela ei, pentruc îi apucase o mare fric . Isus S'a suit într'o corabie, i S'a întors. <sup>38</sup> Omul  
 din care ie iser dracii, Îl ruga s -i dea voie s r mîn cu El. Dar Isus l -a trimes acas ,  
 i i -a zis: <sup>39</sup> „Întoarce-te acas , i poveste te tot ce i -a f cut Dumnezeu.” El a plecat,

i a vestit prin toat cetatea tot ce -i f cuse Isus. <sup>40</sup> La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie  
<sup>41</sup> de mul ime, c ci to i Îl a teptau. i iat c a venit un om, numit Iair, care era frunta  
 al sinagogii. El s'a aruncat la picioarele lui Isus, i L -a rugat s vin pîn la el acas ;  
<sup>42</sup> pentruc avea o singur copil de vreo doisprezece ani, care tr gea s moar . Pe drum,  
<sup>43</sup> Isus era îmbulzit de noroade. i era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge;  
 ea î i cheltuise toat averea cu doftorii, f r s'o fi putut vindeca vreunul. <sup>44</sup> Ea s'a apropiat  
 pe dinapoi, i s'a atins de poala hainei lui Isus. Indat , scurgerea de sânge s'a oprit. <sup>45</sup> i Isus  
 a zis: „Cine s'a atins de Mine?” Fiindc to i t g duiau, Petru i ceice erau cu El, au zis:  
 „Înv torule, noroadele Te împresoar i Te îmbulzesc, i mai întrebi: „Cine s'a atins de  
<sup>46</sup> Mine?” Dar Isus a r spus: „S'a atins cineva de Mine, c ci am sim it c a ie it din Mine  
<sup>47</sup> o putere.” Femeia, când s'a v zut dat de gol, a venit tremurînd, s'a aruncat jos înaintea Lui,  
 i a spus în fa a întregului norod, din ce pricin se atinsese de El, i cum fusese vindecat  
<sup>48</sup> numai decît. Isus i -a zis: „Îndr zne te, fiic ; credin a ta te -a mîntuit, du-te în pace.”  
<sup>49</sup> Pe când vorbea El înc , vine unul din casa frunta ului sinagogii, i -i spune: „Fiica ta a murit,  
 nu mai sup ra pe Înv torul.” <sup>50</sup> Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis frunta ului  
<sup>51</sup> sinagogii: „Nu te teme; crede numai, i va fi t m duit .” Când a ajuns la casa frunta ului,  
 n'a l sat pe nici unul s între împreun cu El, decît pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tat l i  
<sup>52</sup> mama fetei. To i plîngeau i o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plînge i; feta n'a murit,  
<sup>53</sup> ci doarme.” Ei î i b teau joc de El, c ci tiauc murise. <sup>54</sup> Dar El, dup ce i -a scos pe  
<sup>55</sup> to i afar , a apucat -o de mîn , i a strigat cu glas tare: „Feti o, scoal -te!” i duhul  
<sup>56</sup> ei s'a întors în ea, iar fata s'a sculat numaidecît. Isus a poruncit s -i dea s m nînce. Prin ii  
 ei au r mas uimi i. Isus le -a poruncit s nu spun num nui cele întîmplate.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai S i, le -a dat putere i st pînire peste to i  
 dracii, i s vindece boalele. <sup>2</sup> Apoi i -a trimes s propov duiasc Împ r ia lui  
 Dumnezeu, i s t m duiasc pe cei bolnavi. <sup>3</sup> „S nu lua i nimic cu voi pe drum,” le

-a zis El; „nici toiag, nici traist, nici pâine, nici bani, nici două haine. <sup>4</sup> În orice casă veți intra, să rămâneți acolo, până veți pleca din locul acela. <sup>5</sup> Și dacă nu vă vor primi oamenii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuzați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.” <sup>6</sup> Ei au plecat, și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și s-au învârtit pretutindeni întru mândria. <sup>7</sup> Cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile s-au învârtite de Isus, și sta în cumpăna, neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morți; <sup>8</sup> alii ziceau că s'arătă Ilie; și alii ziceau că a înviat vreun proroc din cei din vechime. <sup>9</sup> Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?” <sup>10</sup> Și căuta să-l vadă. Apostolii, cînd s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El și-a luat cu sine, și s'a dus la o parte, lângă o cetate, numită Betsaida. <sup>11</sup> Noroadele au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare. <sup>12</sup> Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat, și I-au zis: „Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele și căminele de împrejur să găzduiască și să-și caute de ale mîncării; pentru că aici sîntem într'un loc pustiu.” <sup>13</sup> Isus le-a zis: „Da-i-le voi să mînce!” Dar ei au răspuns: „N'avem decît cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi înine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.” <sup>14</sup> Și erau aproape cinci mii de bărbați. Isus a zis ucenicilor săi: „Puneți-și sădă jos în cetate de cîte cincizeci.” <sup>15</sup> Așa au făcut: și-au pus pe toți sădă jos. <sup>16</sup> Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și i-a ridicat ochii spre cer, și le-a binecuvîntat. Apoi le-a frînt, și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului. <sup>17</sup> Au mîncat toți, și s'au saturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fragmenturile rămase. <sup>18</sup> Într-o zi, pe cînd se ruga Isus singur deoparte, avînd cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: „Cine zice oamenii că sînt Eu?” <sup>19</sup> Ei I-au răspuns: „Unii zice că ești Ioan Botezătorul; alii zice că ești Ilie; alii zice că a înviat un proroc din cei din vechime.” <sup>20</sup> „Dar voi”, și-a întrebat El, „cine zice că sînt?” „Hristosul lui Dumnezeu!” <sup>21</sup> I-a răspuns Petru. <sup>22</sup> Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimic despre lucrul acesta. <sup>23</sup> Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătorească multe, să fie tîrînit și răstignit, și să învieze. Apoi a zis tuturor: „Dacă vă veți cădea să vină după Mine, să vă lepădați de sine, și să ia crucea

în fiecare zi, și s-au urmeze. <sup>24</sup> Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde;  
 dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga. <sup>25</sup> Și ce ar folosi un om să câștige  
 toată lumea, dacă s'ar prădi sau s'ar pierde pe sine însuși? <sup>26</sup> Căci de oricine se va rușina  
 de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a  
 Tatălui și a sfinților îngeri. <sup>27</sup> Adevărat vă spun, că sînt unii din cei ce stau aici, cari nu  
 vor gusta moartea, pînă nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu. <sup>28</sup> Cam la opt zile după  
 cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, și s'a suit pe munte să se  
 roage. <sup>29</sup> Pe cînd se ruga, I s'a schimbat înfrumusețarea feței, și umbră ca mințea I s'a făcut  
 albă strălucitoare. <sup>30</sup> Și iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbani: erau Moise și Ilie,  
<sup>31</sup> cari se arătau în slavă, și vorbeau despre sfîrșitul Lui, pe care avea să-l aibă în  
 Ierusalim. <sup>32</sup> Petru și tovarășii lui erau îngreuiți de somn; dar, cînd s'au deșteptat bine, au  
 văzut slava lui Isus, și pe cei doi bărbani cari stăteau împreună cu El. <sup>33</sup> În clipa cînd se  
 desprăteau bărbanii aceștia de Isus, Petru a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să fim  
 aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Nu știa ce  
 spunea. <sup>34</sup> Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor, și i s'a acoperit cu umbra lui; ucenicii s'au  
 sperimîntat, cînd i-au văzut intrînd în nor. <sup>35</sup> Și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta  
 este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați.” <sup>36</sup> Cînd s'a auzit glasul acela, Isus a rămas singur.  
 Ucenicii au tăcut, și n-au spus, în zilele acelea, nimic din cele ce văzuseră. <sup>37</sup> A  
 doua zi, cînd s'au pogorît de pe munte, o gloată mare a întâmpinat pe Isus. <sup>38</sup> Și un om din  
 mijlocul mulțimii a strigat: „Învățătorule, rogu-Te, uit-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă  
 îl am numai pe el.” <sup>39</sup> Îl apucă un duh, și deodată răcnă; și duhul îl scutură cu putere,  
 și acbătutul face spumă la gură, și cu anevoie se duce duhul de la el, după ce l-a stropit  
 de tot. <sup>40</sup> Am rugat pe ucenicii Tine să-l scoată, și n'au putut. <sup>41</sup> „O neam necredincios și  
 pornit la rău”, a răspuns Isus; „pînă cînd voi fi cu voi și voi suferi? Adu aici pe fiul  
 tău.” <sup>42</sup> Pe cînd venea băiatul, dracul l-a trîntit la pămînt, și l-a scuturat cu putere. Dar Isus  
 a certat duhul necurat, și a vindecat pe băiat, și l-a dat înapoi tatălui său. <sup>43</sup> Și toți au rămas  
 uimiți de mirarea lui Dumnezeu. <sup>44</sup> „Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în  
 mîinile oamenilor!” <sup>45</sup> Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru

ei, ca s nu le priceap ; i se temeau s -L întrebe în privin a aceasta. <sup>46</sup> Apoi le -a venit în  
gînd s tie cine dintre ei ar fi cel mai mare. <sup>47</sup> Isus le -a cunoscut gîndul inimii, a luat un  
copila , l -a pus lîng El, <sup>48</sup> i le -a zis: „Oricine prime te pe acest copila , în Numele Meu,  
pe Mine M prime te; i oricine M prime te pe Mine, prime te pe Cel ce M'a trimes pe  
Mine. Fiindc cine este cel mai mic între voi to i, acela este mare.” <sup>49</sup> Ioan a luat cuvîntul, i  
a zis: „Înv torule, noi am v zut pe un om sco înd draci în Numele t u; i l-am oprit,  
pentruc nu merge dup noi.” <sup>50</sup> „Nu -l opri i”, i -a r spus Isus, „fiindc cine nu este  
împotriva voastr , este pentru voi.” <sup>51</sup> Cînd s'a apropiat vremea în care avea s fie luat în cer,  
Isus i -a îndreptat fa a hot rît s mearg la Ierusalim. <sup>52</sup> A trimes înainte ni te soli, cari  
s'au dus i au intrat într'un sat al Samaritenilor, ca s -I preg teasc un loc de g zduit. <sup>53</sup> Dar  
ei nu L-au primit, pentruc Isus Se îndrepta s mearg spre Ierusalim. <sup>54</sup> Ucenicii S i, Iacov  
i Ioan, cînd au v zut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei s poruncim s se pogoare foc din  
cer i s -i mistuie, cum a f cut Ilie?” <sup>55</sup> Isus S'a întors spre ei, i -a certat, i le -a zis: „Nu  
ti i de ce duh sînte i însufle i i!  
<sup>56</sup> C ci Fiul omului a venit nu ca s piard sufletele  
oamenilor, ci s le mîntuiasc .” i au plecat într'alt sat. <sup>57</sup> Pe cînd erau pe drum, un om i -a  
zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.” <sup>58</sup> Isus i -a r spus: „Vulpile au vizuini, i  
p s rile cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde- i odihni capul.” <sup>59</sup> Altuia i -a zis:  
„Vino dup Mine!” „Doamne”, I -a r spus el, „las -m s m duc întîi s îngrop pe  
tat l meu.” <sup>60</sup> Dar Isus i -a zis: „Las mor ii s - i îngroape mor ii, i tu du-te de veste te  
Împ r ia lui Dumnezeu.” <sup>61</sup> Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar las -m întîi s  
m duc s -mi iau r mas bun dela ai mei.” <sup>62</sup> Isus i -a r spus: „Oricine pune mîna pe plug,  
i se uit înapoi, nu este destoinic pentru Împ r ia lui Dumnezeu.”

## Chapter 10

<sup>1</sup> Dup aceea Domnul a mai rînduit al i aptezeci de ucenici, i i -a trimes doi cîte doi  
înainte Lui, în toate cet ile i în toate locurile, pe unde avea s treac El. <sup>2</sup> i le -a zis:  
„Mare este seceri ul, dar pu ini sînt lucr torii! Ruga i dar pe Domnul seceri ului s scoat

lucrători la seceri ul S u. <sup>3</sup> Duce i-v ; iat , v trimet ca pe ni te miei în mijlocul lupilor.

<sup>4</sup> S nu lua i cu voi nici pung , nici traist , nici înc l minte, i s nu întreba i pe  
nimeni de s n tate pe drum. <sup>5</sup> În orice cas ve i intra, s zice i întîi: „Pacea s fie peste  
casa aceasta!“ <sup>6</sup> i dac va fi acolo un fiu al p cii, pacea voastr va r mînea peste el;  
altminteri ea se va întoarce la voi. <sup>7</sup> S r mîne i în casa aceea, i s mînca i i s be i  
ce vi se va da; c ci vrednic este lucr torul de plata sa. S nu umbla i din cas în cas . <sup>8</sup> În  
oricare cetate ve i intra i unde v vor primi oamenii, s mînca i ce vi se va pune înainte;  
<sup>9</sup> s vindeca i pe bolnavii cari vor fi acolo, i s le zice i: „Împ r ia lui Dumnezeu s'a  
apropiat de voi.“ <sup>10</sup> Dar în oricare cetate ve i intra, i nu v vor primi, s v duce i pe  
uli ele ei, i s zice i: <sup>11</sup> „Scutur m împotriva voastr , chiar i praful din cetatea voastr ,  
care s'a lipit de picioarele noastre; totu s ti i c Împ r ia lui Dumnezeu s'a apropiat  
de voi.“ <sup>12</sup> Eu v spun c , în ziua judec ii va fi mai u or pentru Sodoma decît pentru  
cetatea aceea. <sup>13</sup> Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! C ci dac ar fi fost f cute în Tir  
i Sidon lucr rile puternice cari au fost f cute în voi, de mult s'ar fi poc it sînd în sac i  
cenu . <sup>14</sup> De aceea, în ziua judec ii, va fi mai u or pentru Tir i Sidon decît pentru voi.  
<sup>15</sup> i tu, Capernaume, vei fi în l at oare pîn la cer? Vei fi pogorît pîn în Locuin a  
mor ilor. <sup>16</sup> Cine v ascult pe voi, pe Mine M ascult ; i cine v nesocote te pe voi,  
pe Mine M nesocote te; iar cine M nesocote te pe Mine, nesocote te pe Cel ce M'a trimes  
pe Mine.“ <sup>17</sup> Cei aptezeci s'au întors plini de bucurie, i au zis: „Doamne, chiar i dracii ne  
sînt supu i în Numele T u.“ <sup>18</sup> Isus le -a zis: „Am v zut pe Satana c zînd ca un fulger din  
cer.“ <sup>19</sup> Iat c v'am dat putere s c lca i peste erpi i peste scorpii, i peste toat  
puterea vr jma ului: i nimic nu v va putea v t ma. <sup>20</sup> Totu , s nu v bucura i de  
faptul c duhurile v sînt supuse; ci bucura i-v c numele voastre sînt scrise în ceruri.“  
<sup>21</sup> În ceasul acela, Isus S'a bucurat în Duhul Sfînt, i a zis: „Tat , Doamne al cerului i al  
p mîntului; Te laud pentru c ai ascuns aceste lucruri de cei în elep i i pricepu i, i le-ai  
descoperit pruncilor. Da, Tat , fiindc a a ai g sit cu cale Tu.“ <sup>22</sup> Toate lucrurile Mi-au fost  
date în mîni de Tat l Meu; i nimeni nu tie cine este Fiul, afar de Tat l, nici cine este  
Tat l, afar de Fiul i acela c ruia vrea Fiul s i -L descopere.“ <sup>23</sup> Apoi S'a întors spre

ucenici, i le -a spus de o parte: „Ferice de ochii cari v d lucrurile, pe cari le vede i voi!

24

C ci v spun c mul i prooroci i împ ra i au voit s vad ce vede i voi, i n'au

v zut, s aud ce auzi i voi, i n'au auzit.``

25

Un înv tor al Legii s'a sculat s ispiteasc pe Isus i I-a zis: „Înv torule, ce s fac ca s mo tenesc via a vecinic ?``

26

Isus i -a zis: „Ce este scris în Lege? Cum cite ti în ea?``

27

El a r spus: „S iube ti pe Domnul, Dumnezeu t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u, cu toat puterea ta i cu tot

cugetul t u; i pe aproapele t u ca pe tine însu i.``

28

„Bine ai r spus``, i -a zis Isus; „f

a a, i vei avea via a vecinic .``

29

Dar el, care vroia s se îndrept easc , a zis lui Isus:

„ i cine este aproapele meu?``

30

Isus a luat din nou cuvântul, i a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A c zut între ni te tâlhari, cari l-au desbr cat, l-au j fuit de tot, l-au b tut

zdrav n, au plecat, i l-au l sat aproape mort.

31

Din întîmplare, se cobora pe acela drum

un preot; i, cînd a v zut pe omul acesta, a trecut înainte pe al turi.

32

Un Levit trecea i el

prin locul acela; i cînd l -a v zut, a trecut înainte pe al turi.

33

Dar un Samaritean, care era în

c l torie, a venit în locul unde era el, i cînd l -a v zut, i s'a f cut mil de el.

34

S'a apropiat

de i -a legat r nile, i a turnat peste ele untdelemn i vin; apoi l -a pus pe dobitocul lui, l -a dus

la un han, i a îngrijit de el.

35

A doua zi, cînd a pornit la drum, a scos doi lei, i -a dat hangiului,

i i -a zis: „Ai grij de el, i orice vei mai cheltui, î i voi da înapoi la întorcere.``

36

Care

dintr'ace ti trei i se pare c a dat dovad c este aproapele celui ce c zuse între tâlhari?``

37

„Celce i -a f cut mil cu el``, a r spus înv torul Legii. „Du-te de f i tu la fel``,

38

i -a zis Isus. Pe cînd era pe drum, cu ucenicii S i, Isus a intrat într'un sat. i o femeie, numit

Marta, L -a primit în casa ei.

39

Ea avea o sor numit Maria, care s'a a ezat jos la picioarele

Domnului, i asculta cuvintele Lui.

40

Marta era împ r it cu mult slujire, a venit repede la El, i I -a zis: „Doamne, nu- i pas c soru-mea m'a l sat s slujesc singur ? Zi -i dar

s -mi ajute.``

41

Drept r spus, Isus i -a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi

i te fr mîn i tu, nu i se va lua.``

42

dar un singur lucru trebuie te. Maria i -a ales partea cea bun , care

## Chapter 11



<sup>1</sup> Într'o zi, Isus Se ruga într'un loc anumit. Când a ispr vit rug ciunea, unul din ucenicii Lui  
 I -a zis: „Doamne, înva -ne s ne rug m, cum a înv at i Ioan pe ucenicii lui.” <sup>2</sup> El le  
 -a zis: „Când v ruga i, s zice i: Tat l nostru care e ti în ceruri! Sfin easc -se Numele  
 T u; vie Împ r ia Ta; fac -se voia Ta, precum în cer, a a i pe p mînt. <sup>3</sup> Pînea noastr  
 cea de toate zilele d -ne -o nou în fiecare zi; <sup>4</sup> i ne iart nou p catele noastre, fiindc  
 i noi iert m oricui ne este dator; i nu ne duce în ispit , ci izb ve te-ne de cel r u.”  
<sup>5</sup> Apoi le -a mai zis: „Dac unul dintre voi are un prieten, i se duce la el la miezul nop ii, i  
 -i zice: „Prietene, împrumut -mi trei pîni, <sup>6</sup> c ci a venit la mine de pe drum un prieten al meu,  
 i n'am ce -i pune înainte;” <sup>7</sup> i dac dinl untrul casei lui, prietenul acesta îi r spunde: „Nu  
 m turbura; acum u a este încuiat , copiii mei sînt cu mine în pat, nu pot s m scol s - i  
 dau pîni”, - <sup>8</sup> v spun: chiar dac nu s'ar scula s i le dea, pentruc -i este prieten, totu ,  
 m car pentru st ruin a lui sup r toare, tot se va scula i -i va da tot ce -i trebuie. <sup>9</sup> Deaceea  
 i Eu v spun: Cere i, i vi se va da: c uta i, i ve i g si; bate i i vi se va deschide.  
<sup>10</sup> Fiindc oricine cere, cap t ; cine caut g se te; i celui ce bate, i se deschide. <sup>11</sup> Cine  
 este tat l acela dintre voi, care, dac -i cere fiul s u pîne, s -i dea o piatr ? Ori, dac cere  
 un pe te, s -i dea un arpe în loc de pe te? <sup>12</sup> Sau, dac cere un ou, s -i dea o scorpie?  
<sup>13</sup> Deci, dac voi, cari sînte i r i, ti i s da i daruri bune copiilor vo tri, cu cît mai mult  
 Tat l vostru cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I -L cer!” <sup>14</sup> Isus a scos dintr'un bolnav un  
 drac, care era mut. Dup ce a ie it, dracul, mutul a gr it, i noroadele s'au mirat. <sup>15</sup> Dar unii  
 ziceau: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.” <sup>16</sup> Al ii, ca s -L ispiteasc , Îi cereau  
<sup>17</sup> un semn, din cer. Isus le -a cunoscut gîndurile, i le -a zis: „Orice împ r ie desbinat  
 împotriva ei, este pustiit ; i o cas desbinat împotriva ei, se pr bu e te peste alta.  
<sup>18</sup> Deci, dac Satana este desbinat împotriva lui însu , cum va d inui împ r ia lui, fiindc  
 zice i c Eu scot dracii cu Beelzebul? <sup>19</sup> i dac eu scot dracii cu Beelzebul, fiii vo tri cu  
 cine îi scot? De aceea ei în i i vor fi judec torii vo tri. <sup>20</sup> Dar, dac Eu scot dracii cu degetul  
 lui Dumnezeu, Împ r ia lui Dumnezeu a ajuns pîn la voi. <sup>21</sup> Când omul cel tare i bine  
 înarmat î i p ze te casa, averile îi sînt la ad post. <sup>22</sup> Dar dac vine peste el unul mai tare  
 decît el i -l biruie te, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, i împarte pr zile

23  
 luate de la el. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; i cine nu adun cu Mine, risipe te.

24  
 Duhul necurat, când iese afar dintr'un om, umbl prin locuri f r ap , i caut odihn .

Fiindc n'o g se te, zice: „M voi întoarce în casa mea, de unde am ie it.” 25 i când vine,

o g se te m turat i împodobit . 26 Atunci se duce de mai ia cu el alte apte duhuri, mai rele decât el; într împreun în cas , se a eaz în ea, i starea de pe urm a omului

aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi.`` 27 Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din nord i -a ridicat glasul i a zis: „Ferice de pînțele care Te -a purtat, i de î ele pe cari le-ai

supt!`` 28 i El a r spus: „Ferice mai degrab de ceice ascult Cuvîntul lui Dumnezeu, i

-L p zesc!`` 29 Pe când noroadele se strîngeau cu gr mada, El a început s spun : „Neamul acesta este un neam viclean; el cere un semn; dar nu i se va da alt semn decât semnul proorocului

Iona. 30 C ci dup cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot a a i Fiul omului va fi un

semn pentru neamul acesta. 31 Împ r teasa de la miaz zi se va scula, în ziua judec ii, al turi de b rba ii acestui neam, i -i va osîndi; pentruc ea a venit dela cap tul p mîntului ca s aud în elepciunea lui Solomon; i iat c aici este Unul mai mare decât Solomon.

32 B rba ii din Ninive se vor scula, în ziua judec ii, al turi de neamul acesta, i -l vor osîndi, pentruc ei s'au poc it la propov duirea lui Iona; i iat c aici este Unul mai mare

decît Iona. 33 Nimeni n'aprinde o lumin , ca s'o pun într'un loc ascuns sau supt bani ; ci o

pune într'un sfe nic, pentru ca cei ce intr , s vad lumina. 34 Ochiul este lumina trupului t u. Dac ochiul t u este s n tos, tot trupul t u este plin de lumin ; dar dac ochiul t u

este r u, trupul t u este plin de întunec. 35 Ia seama dar, ca lumina care este în tine, s nu fie

întunec. 36 A a c , dac tot trupul t u este plin de lumin , f r s aib vreo parte întunecat , va fi în totul plin de lumin , întocmai ca atunci când te-ar lumina o lamp cu lumina

ei mare.`` 37 Pe când vorbea Isus, un Fariseu L -a rugat s prînzeasc la el. El în intrat i a

ezut la mas . 38 Fariseul a v zut cu mirare c Isus nu Se sp lase înainte de prînz. 39 Dar Domnul i -a zis: „Voi, Fariseii, cur i i partea de afar a paharului i a blidului, dar l untrul

vostru este plin de j fuire i de r utate. 40 Nebunilor, oare Acela care a f cut partea de afar ,

n'a f cut i pe cea dinl untru? 41 Da i mai bine milostenie din lucrurile dinl untru, i

atunci toate v vor fi curate. 42 Dar vai de voi, Fariseilor! Pentruc voi da i zeciual din izm , din rut i din toate zarzavaturile, i da i uit rii dreptatea i dragostea de Dumnezeu:

pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefecute! <sup>43</sup> Vai de voi, Fariseilor! Pentru voi umblați după scaunele dinții la sinagogi, și vă place să vă faceți lumea plecăciuni prin pielea! <sup>44</sup> Vai de voi, cărturari și Farisei farnici! Pentru voi sînteți ca mormintele, cari nu se văd, și peste cari oamenii umblă fără știință. <sup>45</sup> Unul din învățătorii Legii a luat cuvîntul, și Iisus zise: „Învățătorule, spunînd aceste lucruri ne ocărăști și pe noi.” <sup>46</sup> „Vai și de voi, învățători ai Legii”, a răspuns Iisus. „Pentru voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele. <sup>47</sup> Vai de voi! Pentru voi zidiți mormintele proorocilor, pe cari și-au ucis părinții voștri. <sup>48</sup> Prin aceasta mărturișiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidiți mormintele. <sup>49</sup> De aceea Împăciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimite prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni, <sup>50</sup> ca să se ceară dela acest neam sîngele tuturor proorocilor, care a fost vărsat dela întemeierea lumii: <sup>51</sup> dela sîngele lui Abel pînă la sîngele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere dela neamul acesta! <sup>52</sup> Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru voi ați pus mîna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe ceilalți voi așezăți să intre, și-ați împedecat să intre.” <sup>53</sup> După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strîmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri; <sup>54</sup> I-au întins astfel lauri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

## Chapter 12

<sup>1</sup> În vremea aceea, cînd se strînseseră noroadele cu miile, a aceluia se clăuă unii pe alții, Iisus a început să spună ucenicilor Săi: „Mai înainte de toate, pe zi și pe noapte de aluatul Fariseilor, care este farnicia. <sup>2</sup> Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut. <sup>3</sup> De aceea, orice ați spus la întuneric, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în oclă, va fi vestit de pe acoperișul caselor. <sup>4</sup> Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic. <sup>5</sup> Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în

gheen ; da, v spun, de El s v teme i. <sup>6</sup> Nu se vînd oare cinci vr bii cu doi bani? Totu ,  
 niciuna din ele nu este uitat înaintea lui Dumnezeu. <sup>7</sup> i chiar perii din cap, to i v sînt  
 num ra i. Deci s nu v teme i: voi sînte i mai de pre decît multe vr bii. <sup>8</sup> Eu v  
 spun: pe ori icine M va m rturisi înaintea oamenilor, îl va m rturisi i Fiul omului înaintea  
 îngerilor lui Dumnezeu; <sup>9</sup> dar cine se va lep da de Mine înaintea oamenilor, va fi lep dat i el  
 înaintea îngerilor lui Dumnezeu. <sup>10</sup> i ori icui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta;  
 dar oricui va huli împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta. <sup>11</sup> Cînd v vor duce înaintea sinagogilor,  
 înaintea dreg torilor, i înaintea st pînirilor, s nu v îngrijora i, cum ve i r spunde  
 pentru ap rarea voastr , nici ce ve i vorbi; <sup>12</sup> c ci Duhul Sfînt v va înv a chiar în ceasul  
 acela ce va trebui s vorbi i.`` <sup>13</sup> Unul din mul ime a zis lui Isus: „Înv torule, spune  
 fratelui meu s împart cu mine mo tenirea noastr .`` <sup>14</sup> „Omule``, i -a r spus Isus, „cine  
 M'a pus pe Mine judec tor sau împ r itor peste voi?`` <sup>15</sup> Apoi le -a zis: „Vede i i  
 p zi i-v de orice fel de l comie de bani; c ci via a cuiva nu st în bel ugul avu iei  
 lui.`` <sup>16</sup> i le -a spus pilda aceasta: „,arina unui om bogat rodise mult. <sup>17</sup> i el se gîndea în  
 sine, i zicea: ‚Ce voi face? Fiindc nu mai am loc unde s -mi strîng rodurile.`` <sup>18</sup> ‚Iat `, a zis  
 el, ‚ce voi face: îmi voi strica grînarele, i voi zidi altele mai mari; acolo voi strînge toate rodurile  
 i toate bun t ile mele; <sup>19</sup> i voi zice sufletului meu: ‚Suflete, ai multe bun t i strînse  
 pentru mul i ani; odihne te-te, m nînc , bea i vesele te-te!`` <sup>20</sup> Dar Dumnezeu i -a zis:  
 ‚Nebunule! Chiar în noaptea aceasta i se va cere înapoi sufletul; i lucrurile, pe cari le-ai  
 preg tit, ale cui vor fi?`` <sup>21</sup> Tot a a este i cu cel ce î i adun comori pentru el, i nu se  
 îmbog e te fa de Dumnezeu.`` <sup>22</sup> Isus a zis apoi ucenicilor s i: ‚De aceea v spun:  
 Nu v îngrijora i, cu privire la via a voastr , gîndindu-v ce ve i mînca, nici cu privire la  
 trupul vostru, gîndindu-v cu ce v ve i îmbr ca. <sup>23</sup> Via a este mai mult de cît hrana, i  
 trupul mai mult de cît îmbr c mintea. <sup>24</sup> Uita i-v cu b gare de seam la corbi: ei nu  
 sam n , nici nu secer , n'au nici c mar , nici grînar: i totu Dumnezeu îi hr ne te.  
 Cu cît mai de pre sînte i voi decît p s rile! <sup>25</sup> i apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se,  
 poate s adauge un cot la lungimea vie ii lui? <sup>26</sup> Deci, dac nu pute i face nici cel mai mic  
 lucru, pentruce v mai îngrijora i de celelalte? <sup>27</sup> Uita i-v cu b gare de seam cum cresc

crinii: ei nu torc, nici nu es: totu v spun c nici Solomon, în toat slava lui, n'a fost

28  
îmbr cat ca unul din ei.      Dac astfel îmbrac Dumnezeu iarba, care ast zi este pe câmp, iar  
mîne va fi aruncat în cuptor, cu cît mai mult v va îmbr ca El pe voi, pu in credincio ilor?

29      S nu c uta i ce ve i mânca sau ce ve i bea, i nu v fr mînta i mintea.      30      C ci  
toate aceste lucruri Neamurile lumii le caut . Tat l vostru tie c ave i trebuin de ele.

31      C uta i mai întîi Împ r ia lui Dumnezeu, i toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

32      Nu te teme, turm mic ; pentruc Tat l vostru v d cu pl cere Împ r ia.

33      Vinde i ce ave i i da i milostenie. Face i-v rost de pungi, cari nu se învechesc, o  
comoar nesecat în ceruri, unde nu se apropie ho ul, i unde nu roade molia.      34      C ci unde

este comoara voastr , acolo este i inima voastr .      35      Mijlocul s v fie încins, i f cliile

36      aprinse.      i s fi i ca ni te oameni, cari a teapt pe st pînul lor s se întoarc dela

nunt , ca s -i deschid îndat , cînd va veni i va bate la u .      37      Ferice de robii aceia, pe  
cari st pînul îi va g si veghind la venirea lui! Adev rat v spun, c el se va încinge, îi va

pune s ad la mas , i se va apropia s le slujeasc .      38      Fie c vine la a doua straj

din noapte, fie c vine la a treia straj , ferice de robii aceia, dac -i va g si veghind!      39      S  
ti i bine c , dac ar ti st pînul casei la ce ceas va veni ho ul, ar veghea, i n'ar l sa

s -i sparg casa.      40      i voi dar fi i gata, c ci Fiul omului va veni în ceasul în care nu v

gîndi i.``      41      „Doamne``, I -a zis Petru, „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru to i?``      42      i  
Domnul a zis: „Cine este ispravnicul credincios i în elept, pe care -l va pune st pînul s u

peste slugile sale, ca s le dea partea lor de hran la vremea potrivit ?      43      Ferice de robul acela,

pe care st pînul, la venirea lui, îl va g si f cînd a a!      44      Adev rat v spun, c îl va pune

peste toat avu ia sa.      45      Dar dac robul acela zice în inima lui: „St pînul meu z bove te  
s vin `; dac va începe s bat pe slugi i pe slujnice, s m nînce, s bea i s se

46      îmbete,      st pînul robului acelaia va veni în ziua în care el nu se a teapt , i în ceasul în  
care nu tie, i -l va t ia în buc i; i soarta lui va fi soarta celor necredincio i în lucrul

47      încredin at lor.      Robul acela, care a tiut voia st pînului s u, i nu s'a preg tit deloc, i

n'a lucrat dup voia lui, va fi b tut cu multe lovituri.      48      Dar cine n'a tiut -o, i a f cut lucruri  
vrednice de lovituri, va fi b tut cu pu ine lovituri. Cui i s'a dat mult, i se va cere mult; i cui i

s'a încredin at mult, i se va cere mai mult.      49      Eu am venit s arunc un foc pe p mînt. i ce

vreau decît s fie aprins chiar acum!<sup>50</sup> Am un botez cu care trebuie s fiu botezat, i cît de  
 mult doresc s se îndeplineasc !<sup>51</sup> Crede i c am venit s aduc pace pe p mînt? Eu v  
 spun: nu; ci mai degrab desbinare.<sup>52</sup> C ci, de acum înainte, din cinci, cari vor fi într'o cas ,  
 trei vor fi desbina i împotriva a doi, i doi împotriva a trei.<sup>53</sup> Tat l va fi desbinat împotriva  
 fiului, i fiul împotriva tat lui; mama împotriva fiicei, i fiica împotriva mamei; soacra împotriva  
 norei, i nora împotriva soacrei.``<sup>54</sup> El a mai zis noroadelor: „Cînd vede i un nor ridicîndu-se  
 la apus, îndat zice i: „Vine ploaia.`` i a a se întîmpl .<sup>55</sup> i cînd vede i suflînd vîntul  
 dela miaz zi, zice i: „Are s fie z duf.`` i a a se întîmpl .<sup>56</sup> F arnicilor, fa a  
 p mîntului i a cerului ti i s'o deosebi i: vremea aceasta cum de n'o deosebi i?<sup>57</sup> i  
 pentruce nu judeca i i voi singuri ce este drept?<sup>58</sup> Cînd te duci cu pîrî ul t u înaintea  
 judec torului, pe drum caut s scapi de el; ca nu cumva s te tîrasc înaintea judec torului,  
 judec torul s te dea pe mîna temnicerului, i temnicerul s te arunce în temni .<sup>59</sup> Î i  
 spun c nu vei ie i de acolo, pîn nu vei pl ti i cel mai de pe urm b nu .``

### Chapter 13

<sup>1</sup>În vremea aceea au venit unii, i au istorisit lui Isus ce se întîmplase unor Galileeni, al c ror  
 sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.<sup>2</sup> „Crede i voi``, le -a r spus Isus, „c ace ti Galileeni  
 au fost mai p c to i decît to i ceilal i Galileeni, pentruc au p it astfel?<sup>3</sup> Eu v spun:  
 nu; ci, dac nu v poc i i, to i ve i peri la fel.<sup>4</sup> Sau acei optsprezece in i, peste cari a  
 c zut turnul din Siloam, i i -a omorît, crede i c au fost mai p c to i decît to i ceilal i  
 oameni, cari locuiau în Ierusalim?<sup>5</sup> Eu v spun: nu; ci, dac nu v poc i i, to i ve i pieri  
 la fel.``<sup>6</sup> El a spus i pilda aceasta: „Un om avea un smochin s dit în via sa. A venit s caute  
 rod în el, i n'a g sit.<sup>7</sup> Atunci a zis vierului: „Iat c sînt trei ani, decînd vin i caut rod în  
 smochinul acesta, i nu g sesc. Taie -l. La ce s mai cuprind i p mîntul degeaba?``  
<sup>8</sup> „Doamne``, i -a r spus vierul, „mai las -l i anul acesta; am s -l sap de jur împrejur, i  
 am s -i pun gunoi la r d cin .<sup>9</sup> Poate c deacum înainte va face road ; dac nu, îl vei

10 t ia.`` Isus înv a pe norod într'o sinagog în ziua Sabatului. 11 i acolo era o femeie  
 st pînit de optsprezece ani de un duh de neputin ; era gîrbov , i nu putea nicidecum  
 s - i îndrepte spatele. 12 Cînd a v zut -o Isus, a chemat -o, i i -a zis: „Femeie, e ti deslegat  
 de neputin a ta.`` 13 i -a întins mînile peste ea: îndat s'a îndreptat, i sl vea pe Dumnezeu.  
 14 Dar frunta ul sinagogii, mîniat c Isus s vîr ise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat  
 cuvîntul, i a zis norodului: „Sînt ase zile în cari trebuie s lucreze omul; veni i dar în aceste  
 zile s v vindeca i, i nu în ziua Sabatului!`` 15 „F arnicilor``, i -a r spus Domnul;  
 „oare în ziua Sabatului nu- i desleag fiecare din voi boul sau m garul dela iesle, i -l duce  
 de -l adap ? 16 Dar femeia aceasta, care este o fiic a lui Avraam, i pe care Satana o inea  
 legat de optsprezece ani, nu trebuia oare s fie deslegat de leg tura aceasta în ziua  
 Sabatului?`` 17 Pe cînd vorbea El astfel, to i protivnicii Lui au r mas ru ina i; i norodul  
 se bucura de toate lucrurile minunate, pe cari le f cea El. 18 El a mai zis: „Cu ce se aseam n  
 Împ r ia lui Dumnezeu, i cu ce o voi asem na? 19 Se aseam n cu un gr unte de  
 mu tar, pe care l -a luat un om, i l -a aruncat în gr dina sa; el a crescut, s'a f cut copac mare,  
 i p s rile cerului i-au f cut cuiburi în ramurile lui.`` 20 El a zis iar : „Cu ce voi  
 asem na Împ r ia lui Dumnezeu? 21 Se aseam n cu aluatul, pe care l -a luat o femeie  
 i l -a pus în trei m suri de f in , pîn s'a dospit toat .`` 22 Isus umbla prin cet i i  
 prin sate, înv înd pe norod, i c l torind spre Ierusalim. 23 Cineva I -a zis: „Doamne, oare  
 pu ini sînt ceice sînt pe calea mîntuirii?`` El le -a r spus: 24 „Nevoi i-v s intra i pe  
 u a cea strîmt . C ci v spun, c mul i vor c uta s intre, i nu vor putea. 25 Odat  
 ce St pînul casei Se va scula i va încuia u a, i voi ve i fi afar , i ve i începe s  
 bate i la u , i s zice i: „Doamne, Doamne, deschide-ne!`` drept r spus, El v va zice:  
 „Nu tiu de unde sînte i.`` 26 Atunci ve i începe s zice i: „Noi am mîncat i am b ut în  
 fa a Ta, i în uli ele noastre ai înv at pe norod.`` 27 i El va r spunde: „V spun c  
 nu tiu de unde sînte i; dep rta i-v dela Mine, voi to i lucr torii f r delegii.`` 28 Va  
 fi plînsul i scrî nirea din ilor, cînd ve i vedea pe Avraam, pe Isaac i pe Iacov, i pe to i  
 proorocii în Împ r ia lui Dumnezeu, iar pe voi sco i afar . 29 Vor veni dela r s rit i  
 dela apus, dela miaz noapte i dela miaz -zi, i vor edea la mas în Împ r ia lui  
 Dumnezeu. 30 i iat c sînt unii din cei de pe urm , cari vor fi cei dintîi, i sînt unii din cei

dintîi, cari vor fi cei de pe urm .<sup>31</sup> În aceea zi, au venit cîiva Farisei, i I-au zis: „Pleac ,  
 i du-Te de aici, c ci Irod vrea s Te omoare.”<sup>32</sup> „Duce i-v ”, le -a r spus El, „ i  
 spune i vulpii aceleia: „Iat c scot dracii, i s vîr esc vindec ri ast zi i mîne, iar a  
 treia zi voi ispr vi.”<sup>33</sup> Dar trebuie s umblu ast zi, mîne i poimîne, fiindc nu se poate ca  
 un prooroc s piar afar din Ierusalim.”<sup>34</sup> Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci i  
 ucizi cu pietre pe cei trime i la tine; de cîte ori am vrut s strînge pe fiii t i, cum î i strînge  
 g ina puii supt aripi, i n'a i vrut!<sup>35</sup> Iat c vi se va l sa casa pustie; dar v spun c nu  
 M ve i mai vedea, pîn ve i zice: „Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!”

## Chapter 14

<sup>1</sup> Într'o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din frunta ii Fariseilor, ca s prînzeasc .  
 Fariseii Îl pîndeau de aproape.<sup>2</sup> i înaintea Lui era un om bolnav de dropic .<sup>3</sup> Isus a luat  
 cuvîntul, i a zis înv torilor Legii i Fariseilor: „Oare este îng duit a vindeca în ziua  
 Sabatului sau nu?”<sup>4</sup> Ei t ceau. Atunci Isus a luat de mîn pe omul acela, l -a vindecat, i i -a  
 dat drumul.<sup>5</sup> Pe urm , le -a zis: „Cine dintre voi, dac -i cade copilul sau boul în fîntîn , nu  
 -l va scoate îndat afar , în ziua Sabatului?”<sup>6</sup> i n'au putut s -I r spund nimic la aceste  
 vorbe.<sup>7</sup> Apoi, cînd a v zut c cei pofti i la mas alegeau locurile dintîi, le -a spus o pild .  
 i le -a zis:<sup>8</sup> „Cînd e ti poftit de cineva la nunt , s nu te a ezi la mas în locul dintîi; ca  
 nu cumva, printre cei pofti i de el, s fie altul mai cu vaz decît tine,<sup>9</sup> i cel ce te -a poftit  
 i pe tine i pe el, s vin s -i zic : „D locul t u omului acestuia.” Atunci, cu ru ine,  
 va trebui s iei locul de pe urm .<sup>10</sup> Ci, cînd e ti poftit, du-te i a eaz -te în locul cel mai  
 depe urm ; pentruca, atunci cînd va veni cel ce te -a poftit, s -i zic : „Prietene, mut -te mai  
 sus.” Lucrul acesta î i va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la mas împreun cu tine.  
<sup>11</sup> C ci oricine se înal , va fi smerit; i cine se smere te, va fi în l at.”<sup>12</sup> A zis i  
 celui ce -L poftise: „Cînd dai un prînz sau o cin , s nu chemi pe prietenii t i, nici pe fra ii  
 t i, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii boga i, ca nu cumva s te cheme i ei la rîndul lor  
 pe tine, i s iei astfel o r splat pentru ce ai f cut.”<sup>13</sup> Ci, cînd dai o mas , cheam pe  
 s raci, pe schilozi, pe chiopi, pe orbi.<sup>14</sup> i va fi ferice de tine, pentruc ei n'au cu ce s -i



r spl teasc ; dar i se va r spl ti la învierea celor neprih ni i.``<sup>15</sup> Unul din ceice  
 edeau la mas cu El, când a auzit aceste vorbe, I -a zis; „Ferice de acela care va prânzi în  
 Împ r ia lui Dumnezeu!``<sup>16</sup> i Isus i -a r spus: „Un om a dat o cin mare, i a poftit  
 pe mul i.<sup>17</sup> La ceasul cinei, a trimes pe robul s u s spun celor pofti i: „Veni i, c ci  
 iat c toate sînt gata.``<sup>18</sup> Dar to i, parc fuseser vorbi i, au început s se  
 desvinov easc . Cel dintîi i -a zis: „Am cump rat un ogor, i trebuie s m duc s -l  
 v d; rogu-te s m ier i.``<sup>19</sup> Un altul a zis: „Am cump rat cinci p rechi de boi i m  
 duc s -i încerc: iart -m , te rog.``<sup>20</sup> Un altul a zis: „Tochmai acum m'am însurat, i de aceea  
 nu pot veni.``<sup>21</sup> Când s'a întors robul, a spus st pînului s u aceste lucruri. Atunci st pînul casei  
 s'a mîniat, i a zis robului s u: „Du-te degrab în pie ele i uli ele cet ii, i adu aici pe  
 cei s raci, ciungi, orbi i chiopi.``<sup>22</sup> La urm , robul a zis: „St pîne, s'a f cut cum ai poruncit,  
 i tot mai este loc.``<sup>23</sup> i st pînul a zis robului: „Ie i la drumuri i la garduri, i pe cei ce  
 -i vei g si, sile te -i s intre, ca s mi se umple casa.``<sup>24</sup> C ci v spun c niciunul din cei  
 pofti i, nu va gusta din cina mea.``<sup>25</sup> Împreun cu Isus mergeau multe noroad. El S'a întors,  
 i le -a zis:<sup>26</sup> „Dac vine cineva la Mine, i nu ur te pe tat l s u, pe mam -sa, pe  
 nevast -sa, pe copiii s i, pe fra ii s i, pe surorile sale, ba chiar îns via a sa, nu poate  
 fi ucenicul Meu.``<sup>27</sup> i oricine nu- i poart crucea, i nu vine dup Mine, nu poate fi ucenicul  
 Meu.``<sup>28</sup> C ci, cine dintre voi, dac vrea s zideasc un turn, nu st mai întîi s - i fac  
 socoteala cheltuielilor, ca s vad dac are cu ce s -l sfîr easc ?``<sup>29</sup> Pentruca nu cumva,  
 dup ce i -a pus temelie, s nu -l poat sfîr i, i to i ceice -l vor vedea, s înceap s  
 rîd de el,<sup>30</sup> i s zic : „Omul acesta a început s zideasc , i n'a putut ispr vi.``<sup>31</sup> Sau  
 care împ rat, când merge s se bat în r zboi cu un alt împ rat, nu st mai întîi s se  
 sf tuiasc dac va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celuice vine împotriva lui cu  
 dou zeci de mii?``<sup>32</sup> Altfel, pe când celalt împ rat este înc departe, îi trimete o solie s cear  
 pace.``<sup>33</sup> Tot a a, oricine dintre voi, care nu se leap d de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.  
<sup>34</sup>  
 Sarea este bun ; dar dac sarea î i pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul  
 acesta?``<sup>35</sup> Atunci nu mai este bun nici pentru p mînt, nici pentru gunoi, ci este aruncat  
 afar . Cine are urechi de auzit, s aud .``

## Chapter 15

<sup>1</sup> To i vame ii i p c to ii se apropiau de Isus ca s -L asculte. <sup>2</sup> i Fariseii i  
c rturarii cîrteau i ziceau: „Omul acesta prime te pe p c to i, i m nînc cu ei.”  
<sup>3</sup> Dar El le -a spus pilda aceasta: <sup>4</sup> „Care om dintre voi, dac are o sut de oi, i pierde pe una  
din ele, nu las pe celelalte nou zeci i nou pe islaz, i se duce dup cea pierdut , pîn  
cînd o g se te? <sup>5</sup> Dup ce a g sit -o, o pune cu bucurie pe umeri; <sup>6</sup> i, cînd se întoarce  
acas , cheam pe prietenii i vecinii s i, i le zice: „Bucura i-v împreun cu mine,  
c ci mi-am g sit oaia care era pierdut .” <sup>7</sup> Tot a a, v spun c va fi mai mult bucurie în  
cer pentru un singur p c tos care se poc ie te, decît pentru nou zeci i nou de oameni  
neprih ni i cari n'au nevoie de poc in . <sup>8</sup> Sau care femeie, dac are zece lei (Grece te:  
drahme.) de argint, i pierde unul din ei, nu aprinde o lumin , nu m tur casa, i nu caut  
cu b gare de seam pîn cînd îl g se te? <sup>9</sup> Dup ce l -a g sit, cheam pe prietenele i  
vecinele ei, i zice: „Bucura i-v împreun cu mine, c ci am g sit leul, pe care -l pierdusem.”  
<sup>10</sup> Tot a a, v spun c este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur p c tos  
care se poc ie te.” <sup>11</sup> El a mai zis: „Un om avea doi fii. <sup>12</sup> Cel mai tîn r din ei a zis tat lui  
s u: „Tat , d -mi partea de avere, ce mi se cuvine.” i tat l le -a împ r it averea. <sup>13</sup> Nu  
dup multe zile, fiul cel mai tîn r a strîns totul, i a plecat într'o ar dep rtat , unde i  
-a risipit averea, ducînd o via destr b lat . <sup>14</sup> Dup ce a cheltuit totul, a venit o foamete  
mare în ara aceea, i el a început s duc lips . <sup>15</sup> Atunci s'a dus i s'a lipit de unul din  
locuitorii rii aceleia, care l -a trimes pe ogoarele lui s -i p zeasc porcii. <sup>16</sup> Mult ar fi  
dorit el s se sature cu ro covele, pe cari le mîncau porcii, dar nu i le da nimeni. <sup>17</sup> i -a venit  
în fire, i a zis: „Cî i arga i ai tat lui meu au bel ug de pîne, iar eu mor de foame aici!”  
<sup>18</sup> M voi scula, m voi duce la tat l meu, i -i voi zice: Tat , am p c tuit împotriva  
cerului i împotriva ta, <sup>19</sup> i nu mai sînt vrednic s m chem fiul t u; f -m ca pe unul  
din arga ii t i.” <sup>20</sup> i s'a sculat, i a plecat la tat l s u. Cînd era înc departe, tat l s u  
l -a v zut, i i s'a f cut mil de el, a alergat de a c zut pe grumazul lui, i l -a s rutat mult.  
<sup>21</sup> Fiul i -a zis: „Tat , am p c tuit împotriva cerului i împotriva ta, nu mai sînt vrednic s  
m chem fiul t u.” <sup>22</sup> Dar tat l a zis robilor s i: „Aduce i repede haina cea mai bun , i

împr ca i -l cu ea; pune i -i un inel în deget, i înc l minte în picioare. <sup>23</sup> Aduce i  
 vi elul cel îngr at, i t ia i -l. S mînc m i s ne veselim; <sup>24</sup> c ci acest fiu al meu  
 era mort, i a înviat; era pierdut, i a fost g sit. i au început s se veseleasc . <sup>25</sup> Fiul cel  
 mai mare era la ogor. Cînd a venit i s'a apropiat de cas , a auzit muzic i jocuri. <sup>26</sup> A chemat  
 pe unul din robi, i a început s -l întrebe ce este. <sup>27</sup> Robul acela i -a r spus: „Fratele t u a  
 venit înapoi, i tat l t u a t iat vi elul cel îngr at, pentru c l -a g sit iar s n tos  
 i bine. <sup>28</sup> El s'a înt rîtat de mînie, i nu voia s intre în cas . Tat l s u a ie it afar ,  
 i l -a rugat s intre. <sup>29</sup> Dar el, drept r spus, a zis tat lui s u: „Iat , eu î i slujesc ca un  
 rob de aî ia ani, i niciodat nu i-am c lcat porunca; i mie niciodat nu mi-ai dat  
 m car un ied s m veselesc cu prietenii mei; <sup>30</sup> iar cînd a venit acest fiu al t u, care i -a  
 mîncat averea cu femeile desfrîmate, i-ai t iat vi elul cel îngr at. <sup>31</sup> „Fiule, i -a zis tat l,  
 „tu întotdeauna e ti cu mine, i tot ce am eu este al t u. <sup>32</sup> Dar trebuia s ne veselim i s  
 ne bucur m, pentru c acest frate al t u era mort, i a înviat, era pierdut i a fost g sit.``

## Chapter 16

<sup>1</sup> Isus a mai spus ucenicilor S i: „Un om bogat avea un ispravnic, care a fost pîrît la el c -i  
 risipe te averea. <sup>2</sup> El l -a chemat, i i -a zis: „Ce aud eu vorbindu-se despre tine? D -i socoteala  
 de ispr vnicia ta, pentru c nu mai po i fi ispravnic. <sup>3</sup> Ispravnicul i -a zis: „Ce am s fac,  
 dac îmi ia st pînul ispr vnicia? S sap, nu pot; s cer esc, mi -e ru ine. <sup>4</sup> tiu ce am  
 s fac, pentruca, atunci cînd voi fi scos din ispr vnicie, ei s m primeasc în casele lor.``  
<sup>5</sup> A chemat pe fiecare din datornicii st pînului s u, i a zis celui dintîi: „Cît e ti dator st pînului  
 meu? <sup>6</sup> „O sut de m suri de untdelemn, a r spus el. i i -a zis: „Ia- i zapisul, i ezi  
 degrab de scrie cincizeci. <sup>7</sup> Apoi a zis altuia: „Dar tu, cît e ti dator?`` „O sut de m suri de  
 grîu, a r spus el. i i -a zis: „Ia- i zapisul, i scrie optzeci. <sup>8</sup> St pînul lui a l udat pe  
 ispravnicul nedrept, pentru c lucrase în elep e te. C ci fiii veacului acestuia, fa de  
 semenii lor, sînt mai în elep i decît fiii luminii. <sup>9</sup> i Eu v zic: Face i-v prieteni cu ajutorul

bog iilor nedrepte, pentruca atunci cînd ve i muri, s v primeasc în corturile vecinice.

10 Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios i în cele mari; i cine este nedrept

în cele mai mici lucruri, este nedrept i în cele mari. 11 Deci, dac n'a i fost credincio i în bog iile (Grece te: Mamona.) nedrepte, cine v va încredin a adev ratele bog ii?

12 i dac n'a i fost credincio i în lucrul altuia, cine v va da ce este al vostru? 13 Nici o slug nu poate sluji la doi st pîni; c ci sau va urî pe unul i va iubi pe celalt, sau va inea

numai la unul i va nesocoti pe celalt. Nu pute i sluji lui Dumnezeu i lui Mamona.`` 14 Fariseii,

15 cari erau iubitori de bani, ascultau i ei toate lucrurile acestea, i î i b teau joc de El. Isus le -a zis: „Voi c uta i s v ar ta i neprih ni i înaintea oamenilor, dar Dumnezeu v cunoa te inimile; pentruc ce este în l at între oameni, este o urîciune înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea i proorocii au inut pîn la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împ r iei lui

Dumnezeu se propov duie te: i fiecare, ca s între în ea, d n val . 17 Este mai lesne

s treac cerul i p mîntul decît s cad o singur frîntur de slov din Lege. 18 Oricine

î i las nevasta i ia pe alta de nevast , preacurve te; i cine ia de nevast pe cea l sat

de b rbatul ei, preacurve te. 19 „Era un om bogat, care se îmbr ca în porfir i in sup ire;

i în fiecare zi ducea o via plin de veselie i str lucire. 20 La u a lui, z cea un s rac,

numit Laz r, plin de bube. 21 i dorea mult s se sature cu f r miturile, cari c deau de la

masa bogatului; pîn i cîinii veneau i -i lingeau bubele. 22 Cu vremea s racul a murit; i

a fost dus de îngerî în sînul lui Avraam. A murit i bogatul, i l-au îngropat. 23 Pe cînd era el în Locuin a mor ilor, în chinuri, i -a ridicat ochii în sus, a v zut de departe pe Avraam, i pe

Laz r în sînul lui, 24 i a strigat: „P rinte Avraame, fie- i mil de mine, i trimete pe Laz r s - i moaie vîrful degetului în ap , i s -mi r coreasc limba; c ci grozav sînt chinuit

în v paia aceasta.`` 25 „Fiule`, i -a r spus Avraam, „adu- i aminte c , în via a ta, tu i-ai luat lucrurile bune, i Laz r i -a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu e ti chinuit.

26 Pe lîng toate acestea, între noi i între voi este o pr pastie mare, a a ca cei ce ar avea s

treac de aici la voi, sau de acolo la noi, s nu poat .` 27 Bogatul a zis: „Rogu-te dar, p rinte

Avraame, s trime i pe Laz r în casa tat lui meu; 28 c ci am cinci fra i, i s le

adevereasc aceste lucruri, ca s nu vin i ei în acest loc de chin.`` 29 Avraam a r spus:

„Au pe Moise i pe prooroci; s asculte de ei.`` 30 „Nu, p rinte Avraame`, a zis el; „ci dac se

va duce la ei cineva din mori, se vor pocii.<sup>31</sup> i Avraam i -a r spus: „Dac nu ascult pe Moise i pe prooroci, nu vor crede nici chiar dac ar învia cineva din mori.”

## Chapter 17

<sup>1</sup> Isus a zis ucenicilor S i: „Este cu neputin s nu vin prilejuri de p c tuire; dar vai de acela prin care vin!”<sup>2</sup> Ar fi mai de folos pentru el s i se lege o piatr de moar de gît, i s fie aruncat în mare, decît s fac pe unul din ace ti micu i s p c tuiasc .<sup>3</sup> Lua i seama la voi în iv ! Dac fratele t u p c tuie te împotriva ta, mustri -! i dac -i pare ru, iart -!<sup>4</sup> i chiar dac p c tuie te împotriva ta de apte ori pe zi, i de apte ori pe zi se întoarce la tine i zice: „Îmi pare ru!” -s -! ier i.<sup>5</sup> Apostolii au zis Domnului: „M re te-ne credin a!”<sup>6</sup> i Domnul a zis: „Dac a i avea credin cît un gr unte de mu tar, a i zice dudului acestuia: „Desr d cineaz -te i s de te-te în mare”, i v'ar asculta.”<sup>7</sup> Cine dintre voi, dac are un rob, care ar sau pa te oile, îi va zice, cînd vine dela cîmp: „Vino îndat , i ezi la mas ?”<sup>8</sup> Nu -i va zice mai degrab : „G te te-mi s m nînc, încinge-te, i sluje te-mi pîn voi mînca i voi bea eu; dup aceea, vei mînca i vei bea i tu?”<sup>9</sup> Va r mînea el îndatorat fa de robul acela, pentru c robul a f cut ce -i fusese poruncit? Nu cred.<sup>10</sup> Tot a a i voi, dup ce ve i face tot ce vi s'a poruncit, s zice i: „Sîntem ni te robi netrebnici; am f cut ce eram datori s facem.”<sup>11</sup> Isus mergea spre Ierusalim, i a trecut printre Samaria i Galilea.<sup>12</sup> Pe cînd intra într'un sat, L-au întîmpinat zece lepro i. Ei au st tut departe,<sup>13</sup> i-au ridicat glasul, i au zis: „Isuse, Înv torule, ai mil de noi!”<sup>14</sup> Cînd i -a v zut Isus, le -a zis: „Duce i-v i ar ta i-v preo ilor!” i pe cînd se duceau, au fost cur i i.<sup>15</sup> Unul din ei, cînd s'a v zut vindecat, s'a întors, sl vind pe Dumnezeu cu glas tare.<sup>16</sup> S'a aruncat cu fa a la p mînt la picioarele lui Isus, i I -a mul mit. Era Samaritean.<sup>17</sup> Isus a luat cuvîntul, i a zis: „Oare n'au fost cur i i to i cei zece? Dar ceilal i nou , unde sînt?”<sup>18</sup> Nu s'a g sit decît str inul acesta s se întoarc i s dea slav lui Dumnezeu?”<sup>19</sup> Apoi i -a zis: „Scoal -te i pleac ; credin a ta te -a mîntuit.”

20 Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împ r ia lui Dumnezeu. Drept r spus, El le -a  
 zis: „Împ r ia lui Dumnezeu nu vine în a a fel ca s izbeasc privirile. 21 Nu se va zice:  
 „Uite -o aici`, sau: „Uite -o acolo!` C ci iat c Împ r ia lui Dumnezeu este înl untrul  
 vostru.`` 22 i a zis ucenicilor: „Vor veni zile când ve i dori s vede i una din zilele Fiului  
 omului, i n'o ve i vedea. 23 Vi se va zice: „Iat -L aici, iat -L acolo!` S nu v duce i,  
 nici s nu -i urma i. 24 C ci, cum iese fulgerul i lumineaz dela o margine a cerului pîn  
 la cealalt , a a va fi i Fiul omului în ziua Sa. 25 Dar mai întîi trebuie s sufere multe, i  
 s fie lep dat de neamul acesta. 26 Ce s'a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la fel i în  
 zilele Fiului omului: 27 mîncau, beau, se însurau i se m ritau pîn în ziua când a intrat Noe  
 în corabie; i a venit potopul i i -a pr p dit pe to i. 28 Ce s'a întîmplat în zilele lui Lot, se  
 va întîmpla aidoma: oamenii mîncau, beau, cump rau, vindeau, s deau, zideau; 29 dar, în ziua  
 când a ie it Lot din Sodoma, a plouat foc i pucioas din cer, i i -a pierdut pe to i. 30 Tot  
 a a va fi i în ziua când Se va ar ta Fiul omului. 31 În ziua aceea, cine va fi pe acoperi ul  
 casei, i î i va avea vasele în cas , s nu se pogoare s le ia; i cine va fi pe câmp, de  
 asemenea, s nu se mai întoarc . 32 Aduce i-v aminte de nevasta lui Lot. 33 Oricine va  
 c uta s - i scape via a, o va pierde; i oricine o va pierde, o va g si. 34 V spun c , în  
 noaptea aceea, doi in i vor fi în acela pat, unul va fi luat i altul va fi l sat; 35 dou femei  
 vor m cina împreun : una va fi luat , i alta va fi l sat . 36 Doi b rba i vor fi la câmp:  
 unul va fi luat i altul va fi l sat.`` 37 Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?`` Iar El a r spus:  
 „Unde va fi trupul acolo se vor strînge vulturii.``

## Chapter 18

1 Isus le -a spus o pild , ca s le arate c trebuie s se roage necurmat, i s nu se lase.  
 2 El le -a zis: „Într'o cetate era un judec tor, care de Dumnezeu nu se temea i de oameni nu se  
 ru ina. 3 În cetatea aceea era i o v duv , care venea des la el, i -i zicea: „F -mi dreptate

în cearta cu pîrî ul meu. <sup>4</sup> Mult vreme n'a voit s -i fac dreptate. Dar în urm , i -a zis:  
 „M car c de Dumnezeu nu m tem i de oameni nu m ru inez, <sup>5</sup> totu , pentru c  
 v duva aceasta m tot nec je te, îi voi face dreptate, ca s nu tot vin s -mi bat capul. <sup>6</sup>  
<sup>6</sup> Domnul a ad ogat: „Auzi i ce zice judec trul nedrept? <sup>7</sup> i Dumnezeu nu va face dreptate  
 ale ilor Lui, cari strig zi i noapte c tre El, m car c z bove te fa de ei? <sup>8</sup> V  
 spun c le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va g si El credin pe  
 p mînt? <sup>9</sup> A mai spus i pilda aceasta pentru unii cari se încredeau în ei în i i c sînt  
 neprih ni i, i dispre uiau pe ceilal i. <sup>10</sup> „Doi oameni s'au suit la Templu s se roage;  
 unul era Fariseu, i altul vame . <sup>11</sup> Fariseul sta în picioare, i a început s se roage în sine  
 astfel: „Dumnezeule, Î i mul mesc c nu sînt ca ceilal i oameni, hr p re i, nedrep i,  
 preacurvari sau chiar ca vame ul acesta. <sup>12</sup> Eu postesc de dou ori pe s pt mîn , dau  
 zeciuial din toate veniturile mele. <sup>13</sup> Vame ul sta departe, i nu îndr znea nici ochii s  
 i -i ridice spre cer; ci se b tea în piept, i zicea: „Dumnezeule, ai mil de mine, p c tosul!“  
<sup>14</sup> Eu v spun c mai degrab omul acesta s'a pogorît acas socotit neprih nit decît celalt.  
 C ci oricine se înal , va fi smerit; i oricine se smere te, va fi în l at. <sup>15</sup> I-au adus i  
 ni te copila i, ca s Se ating de ei. Dar ucenicii, cînd au v zut lucrul acesta, au certat pe  
 aceia cari -i aduceau. <sup>16</sup> Isus a chemat la Sine pe copila i, i a zis: „L sa i copila ii s  
 vin la Mine, i nu -i opri i; c ci Împ r ia lui Dumnezeu este a unora ca ei. <sup>17</sup> Adev rat  
 v spun c , oricine nu va primi Împ r ia lui Dumnezeu ca un copila , cu niciun chip nu  
 va intra în ea. <sup>18</sup> Un frunta a întrebat pe Isus: „Bunule Înv tor, ce trebuie s fac ca s  
 mo tenesc via a vecinic ?“ <sup>19</sup> „Pentruce M nume ti bun?“ i -a r spuns Isus. „Nimeni  
 nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu. <sup>20</sup> tii poruncile: „S nu preacurve ti; s nu ucizi;  
 s nu furi; s nu faci o m rturisire mincinoas ; s cinste ti pe tat l t u i pe mama ta.“  
<sup>21</sup> „Toate aceste lucruri,“ I -a zis el, „le-am p zit din tinere ea mea.“ <sup>22</sup> Cînd a auzit Isus aceste  
 vorbe, i -a zis: „Î i mai lipse te un lucru: vinde tot ce ai, împarte la s raci, i vei avea o  
 comoar în ceruri. Apoi, vino i urmeaz -M .“ <sup>23</sup> Cînd a auzit el aceste cuvinte, s'a întristat  
 de tot; c ci era foarte bogat. <sup>24</sup> Isus a v zut c s'a întristat de tot, i a zis: „Cît de anevoie vor  
 intra în Împ r ia lui Dumnezeu cei ce au avu ii! <sup>25</sup> Fiindc mai lesne este s treac o

c mil prin urechea acului, decît s între un om bogat în Împ r ia lui Dumnezeu.`` <sup>26</sup> Cei  
 ce -L ascultau, au zis: „Atunci cine poate fi mîntuit?`` <sup>27</sup> Isus a r spus: „Ce este cu neputin  
 la oameni, este cu putin la Dumnezeu.`` <sup>28</sup> Atunci Petru a zis: „Iat c noi am l sat totul,  
 i Te-am urmat.`` <sup>29</sup> i Isus le -a zis: „Adev rat v spun c nu este nimeni, care s - i fi  
 l sat casa, sau nevasta, sau fra ii, sau p rin ii, sau copiii, pentru Împ r ia lui Dumnezeu,  
<sup>30</sup> i s nu primeasc mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, via a  
 vecinic .`` <sup>31</sup> Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, i le -a zis: „Iat c ne suim la Ierusalim,  
 i tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului, se va împlini.`` <sup>32</sup> C ci va fi dat în mîna  
 Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor oc rî, Îl vor scuipa; <sup>33</sup> i, dup ce -L vor bate cu nuiele, Îl  
 vor omorî, dar a treia zi va învia.`` <sup>34</sup> Ei n'au în eles nimic din aceste lucruri: c ci vorbirea  
 aceasta era ascuns pentru ei, i nu pricepeau ce le spunea Isus.`` <sup>35</sup> Pe cînd Se apropia Isus de  
 Ierihon, un orb edea lîng drum i cer ea.`` <sup>36</sup> Cînd a auzit norodul trecînd, a întreat ce este.  
<sup>37</sup> I-au spus: „Trece Isus din Nazaret.`` <sup>38</sup> i el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai mil de mine!``  
<sup>39</sup> Ceice mergeau înainte, îl certau s tac ; dar el ipa i mai tare: „Fiul lui David, ai mil  
 de mine!`` <sup>40</sup> Isus S'a oprit, i a poruncit s -l aduc la El; i, dup ce s'a apropiat, l -a  
 întreat: <sup>41</sup> „Ce vrei s - i fac?`` „Doamne,`` a r spus el, „s -mi cap t vederea.`` <sup>42</sup> i  
 Isus i -a zis: „Cap t - i vederea. Credin a ta te -a mîntuit.`` <sup>43</sup> Numaidcît, orbul i -a  
 c p tat vederea, i a mers dup Isus, sl vind pe Dumnezeu. Tot norodul, cînd a v zut cele  
 întîmplate, a dat laud lui Dumnezeu.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Isus a intrat în Ierihon, i trecea prin cetate. <sup>2</sup> i un om bogat, numit Zacheu, mai marele  
 vame ilor, <sup>3</sup> c uta s vad care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, c ci era mic  
 de statur . <sup>4</sup> A alergat înainte, i s'a suit într'un dud ca s -L vad ; pentruc pe drumul acela  
 avea s treac . <sup>5</sup> Isus, cînd a ajuns la locul acela, i -a ridicat ochii în sus, i i -a zis: „Zachee,



d -te jos de grab , c ci ast zi trebuie s r mîn în casa ta.`` <sup>6</sup> Zacheu s'a dat jos în grab ,  
i L -a primit cu bucurie. <sup>7</sup> Când au v zut lucrul acesta, to i cîrteau i ziceau: „A intrat s  
g zduiasc la un om p c tos!`` <sup>8</sup> Dar Zacheu a st tut înaintea Domnului, i I -a zis: „Iat ,  
Doamne, jum tate din avu ia mea o dau s racilor; i, dac am n p stuit pe cineva cu  
ceva, îi dau înapoi împ trit.`` <sup>9</sup> Isus i -a zis: „Ast zi a intrat mîntuirea în casa aceasta, c ci i  
el este fiul lui Avraam. <sup>10</sup> Pentru c Fiul omului a venit s caute i s mîntuiasc ce era  
pierdut.`` <sup>11</sup> Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pild , pentru c era aproape de  
Ierusalim, i ei credeau c Împ r ia lui Dumnezeu are s se arate îndat . <sup>12</sup> Deci a zis:  
„Un om de neam mare s'a dus într'o ar dep rtat , ca s - i ia o împ r ie, i apoi  
s se întoarc . <sup>13</sup> A chemat zece din robii s i, le -a dat zece poli (Grece te: mine.), i le -a  
zis: „Pune i -i în nego pîn m voi întoarce.`` <sup>14</sup> Dar cet enii lui îl urau; i au trimes  
dup el o solie s -i spun : „Nu vrem ca omul acesta s împ r easc peste noi.`` <sup>15</sup> Când  
s'a întors înapoi, dup ce î i luase împ r ia, a spus s cheme pe robii aceia, c rora le  
d duse banii, ca s vad cît cî tigase fiecare cu ei din nego . <sup>16</sup> Cel dintîi a venit, i i -a  
zis: „Doamne, polul t u a mai adus zece poli.`` <sup>17</sup> El i -a zis: „Bine, rob bun; fiindc ai fost  
credincios în pu ine lucruri, prime te cîrmuirea a zece cet i.`` <sup>18</sup> A venit al doilea, i i -a  
zis: „Doamne, polul t u a mai adus cinci poli.`` <sup>19</sup> El i -a zis i lui: „Prime te i tu cîrmuirea  
a cinci cet i.`` <sup>20</sup> A venit un altul, i i -a zis: „Doamne, iat - i polul, pe care l-am p strat  
învelit într'un tergar; <sup>21</sup> c ci m'am temut de tine, fiindc e ti un om aspru; iei ce n'ai pus,  
i seceri ce n'ai s m nat.`` <sup>22</sup> St pînul i -a zis: „Rob r u; te voi judeca dup cuvintele tale.  
tia c sînt un om aspru, care iau ce n'am pus i secer ce n'am s m nat; <sup>23</sup> atunci de ce nu  
mi-ai pus banii la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, s -i fi luat înapoi cu dobînd ?`` <sup>24</sup> Apoi  
a zis celor ce erau de fa : „Lua i -i polul, i da i -l celui ce are zece poli.`` <sup>25</sup> „Doamne``,  
i-au zis ei, „el are zece poli.`` <sup>26</sup> Iar el le -a zis: „V spun c celui ce are, i se va da; dar dela cel  
ce n'are, se va lua chiar i ce are. <sup>27</sup> Cît despre vr jma ii mei, cari n'au vrut s împ r esc  
eu peste ei, aduce i -i încioace, i t ia i -i înaintea mea.`` <sup>28</sup> Dup ce a vorbit astfel, Isus a

pornit în frunte i Se suia spre Ierusalim. <sup>29</sup> Când S'a apropiat de Betfaghe i de Betania, înspre  
 muntele numit al M slinilor, Isus a trimes pe doi din ucenicii S i, <sup>30</sup> i le -a zis: „Duce i-v  
 în satul dinaintea voastr . Când ve i intra în el, ve i g si un m g ru legat, pe care n'a  
 înc lecat nimeni niciodat : deslega i -l, i aduce i-Mi -l. <sup>31</sup> Dac v va întreba cineva:  
 „Pentruce -l deslega i?` s -i spune i a a: „Pentruce Domnul are trebuin de el.`` <sup>32</sup> Ceice  
 fuseser trime i, s'au dus i au g sit a a cum le spusese Isus. <sup>33</sup> Pe când deslegau  
 m g ru ul, st pînii lui le-au zis: „Pentruce deslega i m g ru ul?`` <sup>34</sup> Ei au r spus:  
 „Domnul are trebuin de el.`` <sup>35</sup> i au adus m g ru ul la Isus. Apoi i-au aruncat hainele  
 pe el, i au a ezat pe Isus, c lare deasupra. <sup>36</sup> Pe când mergea Isus, oamenii î i a terneau  
 hainele pe drum. <sup>37</sup> i când S'a apropiat de Ierusalim, spre pogorî ul muntelui M slinilor, toat  
 mul imea ucenicilor, plin de bucurie, a început s laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru  
 toate minunile, pe cari le v zuser . <sup>38</sup> Ei ziceau: „Binecuvîntat este Împ ratul care vine în  
 Numele Domnului! Pace în cer, i slav în locurile prea înalte!`` <sup>39</sup> Unii Farisei, din norod, au  
 zis lui Isus: „Înv torule, ceart - i ucenicii!`` <sup>40</sup> i El a r spus: „V spun c , dac  
 vor t cea ei, pietrele vor striga.`` <sup>41</sup> Când S'a apropiat de cetate i a v zut -o, Isus a plîns pentru  
 ea, <sup>42</sup> i a zis: „Dac ai fi cunoscut i tu, m car în aceast zi, lucrurile, cari puteau s - i  
 dea pacea! Dar acum, ele sînt ascunse de ochii t i. <sup>43</sup> Vor veni peste tine zile, când vr jma ii  
 t i te vor înconjura cu an uri, te vor împresura, i te vor strînge din toate p r ile: <sup>44</sup> te  
 vor face una cu p mîntul, pe tine i pe copiii t i din mijlocul t u; i nu vor l sa în tine  
 piatr pe piatr , pentruc n'ai cunoscut vremea când ai fost cercetat .`` <sup>45</sup> În urm a intrat  
 în Templu, i a început s scoat afar pe ceice vindeau i cump rau în el. <sup>46</sup> i le -a zis:  
 „Este scris: ‚Casa Mea va fi o cas de rug ciune. Dar voi a i f cut din ea o pe ter de  
 tîlhari.`` <sup>47</sup> Isus înv a în toate zilele pe norod în Templu. i preo ii cei mai de seam ,  
 c rturarii i b trînii norodului c utau s -L omoare; <sup>48</sup> dar nu tiau cum s fac , pentruc  
 tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Într'una din acele zile, când înv a Isus norodul în Templu i propov duia Evanghelia,  
 au venit deodat la El preo ii cei mai de seam i c rturarii, cu b trîinii, <sup>2</sup> i I-au zis:  
 „Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine i -a dat puterea aceasta?”<sup>3</sup> Drept  
 r spus, El le -a zis: „Am s v pun i Eu o întrebare. Spune i-Mi: <sup>4</sup> Botezul lui Ioan venea  
 din cer sau dela oameni?”<sup>5</sup> Dar ei cugetau astfel între ei: „Dac r spundem: „Din cer”, va zice:  
 „Atunci de ce nu l-a i crezut?”<sup>6</sup> i dac r spundem: „Dela oameni”, tot norodul ne va ucide  
 cu pietre; c ci este încredin at c Ioan era un prooroc.”<sup>7</sup> Atunci au r spus c nu tiu de  
 unde venea botezul lui Ioan. <sup>8</sup> i Isus le -a zis: „Nici Eu n'am s v spun cu ce putere fac aceste  
 lucruri.”<sup>9</sup> Apoi a început s spun norodului pilda aceasta: „Un om a s dit o vie, a arendat -o  
 unor vieri i a plecat într'o alt ar , pentru o vreme îndelungat . <sup>10</sup> La vremea rodurilor, a  
 trimes la vieri un rob, ca s -i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au b tut, i l-au trimes înapoi  
 cu mînilor goale. <sup>11</sup> A mai trimes un alt rob; ei l-au b tut i pe acela, l-au batjocorit, i l-au  
 trimes înapoi cu mînilor goale. <sup>12</sup> A mai trimes un al treilea rob; ei l-au r nit i pe acela, i l-au  
 scos afar . <sup>13</sup> St pînul viei a zis: „Ce s fac? Am s trimet pe fiul meu prea iubit; poate c  
 îl vor primi cu cinste.”<sup>14</sup> Dar vierii, când l-au v zut, s'au sf tuit între ei, i au zis: „Iat  
 mo tenitorul; veni i s -l ucidem, ca mo tenirea s fie a noastr .”<sup>15</sup> i l-au scos afar  
 din vie, i l-au omorît. Acum, ce le va face st pînul viei? <sup>16</sup> Va veni, va pierde pe vierii aceia,  
 i via o va da altora.” Când au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!”<sup>17</sup> Dar Isus i -a  
 privit drept în fa , i a zis: „Ce însemneaz cuvintele acestea, cari au fost scrise: „Piatra, pe  
 care au lep dat -o zidarii, a ajuns s fie pus în capul unghiului?”<sup>18</sup> Oricine va c dea peste  
 piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: i pe acela peste care va c dea ea, îl va spulbera?”<sup>19</sup> Preo ii  
 cei mai de seam i c rturarii c utau s pun mîna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau  
 de norod. Pricepuser c Isus spusese pilda aceasta împotriva lor. <sup>20</sup> Au început s pîndeasc  
 pe Isus; i au trimes ni te iscoditori, cari se pref ceau c sînt neprih ni i, ca s -L prind  
 cu vorba i s -L dea pe mîna st pînirii i pe mîna puterii dreg torului. <sup>21</sup> Iscoditorii ace tia  
 L-au întrebat: „Înv torule, tim c vorbe tí i înve i pe oameni drept, i c nu  
 cau i la fa a oamenilor, ci -i înve i calea lui Dumnezeu în adev r.”<sup>22</sup> Se cuvine s pl tim

bir Cezarului sau nu?`<sup>23</sup> Isus le -a priceput viclenia, i le -a r spus: „Pentru ce M ispiti i?  
<sup>24</sup> Ar ta i-Mi un ban (Grece te: dinar.). Al cui chip, i ale cui slove sînt scrise pe el?` „Ale  
 Cezarului` au r spus ei.<sup>25</sup> Atunci El le -a zis: „Da i dar Cezarului ce este al Cezarului, i  
 lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.`<sup>26</sup> Nu L-au putut prinde cu vorba înainte norodului; ci,  
 mira i de r spusul Lui, au t cut.<sup>27</sup> Unii din Saducheii, cari zic c nu este înviere, s'au apropiat  
 i au întrebat pe Isus:<sup>28</sup> „Înv torule, iat ce ne -a scris Moise: „Dac moare fratele cuiva,  
 avînd nevast , dar f r s aib copii, fratele lui s ia pe nevasta lui, i s ridice urma  
 fratelui s u.`<sup>29</sup> Au fost dar apte fra i. Cel dintîi s'a însurat, i a murit f r copii.<sup>30</sup> Pe  
 nevasta lui, a luat -o al doilea; i a murit i el f r copii.<sup>31</sup> A luat -o i al treilea, i tot  
 a a to i apte; i au murit f r s lase copii.<sup>32</sup> La urma tuturor, a murit i femeia.  
<sup>33</sup> Deci, la înviere, nevasta c ruia dintre ei va fi femeia? Fiindc to i apte au avut -o de  
 nevast .`<sup>34</sup> Isus le -a r spus: „Fiii veacului acestuia se însoar i se m rit ;<sup>35</sup> dar cei  
 ce vor fi g si i vrednici s aib parte de veacul viitor i de învierea dintre cei mor i, nici  
 nu se vor însura, nici nu se vor m rita.<sup>36</sup> Pentruc nici nu vor putea muri, c ci vor fi ca îngerii.  
 i vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.<sup>37</sup> Dar c mor ii înviaz , a ar tat însu i  
 Moise, în locul unde este vorba despre „Rug` , cînd nume te pe Domnul: „Dumnezeul lui Avraam,  
 Dumnezeuul lui Isaac i Dumnezeuul lui Iacov.`<sup>38</sup> Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor  
 mor i, ci al celor vii, c ci pentru El to i sînt vii.`<sup>39</sup> Unii din c rturari au luat cuvîntul, i  
 au zis: „Înv torule, bine ai zis.`<sup>40</sup> i nu mai îndr zneau s -I mai pun nici o întrebare.  
<sup>41</sup> Isus le -a zis: „Cum se zice c Hristosul este fiul lui David?`<sup>42</sup> C ci însu David zice în  
 Cartea Psalmilor: „Domnul a zis Domnului meu: ezi la dreapta Mea,<sup>43</sup> pîn voi pune pe  
 vr jma ii T i supt picioarele Tale.`<sup>44</sup> Deci David Îl nume te Domn; atunci cum este El fiul  
 lui?`<sup>45</sup> Atunci a zis ucenicilor S i, în auzul întregului norod:<sup>46</sup> „P zi i-v de c rturari,  
 c rora le place s se plimbe în haine lungi, i s le fac lumea plec ciuni prin pie e; ei  
 umbl dup scaunele dintîi în sinagogi, i dup locurile dintîi la ospe e;<sup>47</sup> i casele  
 v duvelor le m nînc , în timp ce, de ochii lumii, fac rug ciuni lungi. De aceea vor lua o mai  
 mare osînd .`

## Chapter 21

<sup>1</sup> Isus i -a ridicat ochii, i a v zut pe ni te boga i cari î i aruncau darurile în vistierie.  
<sup>2</sup> A v zut i pe o v duv s rac , aruncînd acolo doi b nu i. <sup>3</sup> i a zis: „Adev rat v  
<sup>4</sup> spun, c această v duv s rac a aruncat mai mult decît to i ceilal i; c ci to i  
 ace tia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat din s r cia ei, tot ce avea ca s  
<sup>5</sup> tr iasc .`` Pe cînd vorbeau unii despre Templu, c era împodobit cu pietre frumoase i  
<sup>6</sup> daruri, Isus a zis: „Vor veni zile cînd, nu va r mînea aici piatr pe piatr , care s nu fie  
<sup>7</sup> d rîmat .`` „Înv torule``, L-au întrebat ei, „cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri?  
<sup>8</sup> i care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?`` Isus a r spus: „B ga i de seam  
 s nu v am geasc cineva. C ci vor veni mul i în Numele Meu, i vor zice: „Eu sînt  
<sup>9</sup> Hristosul` , i ,Vremea se apropie.` S nu merge i dup ei. Cînd ve i auzi de r zboaie  
 i de r scoale, s nu v sp imînta i; pentruc întîi trebuie s se întîmple aceste lucruri.  
<sup>10</sup> Dar sfîr itul nu va fi îndat . „Apoi``, le -a zis El, „un neam se va scula împotriva altui neam,  
<sup>11</sup> i o împ r ie împotriva altei împ r ii. Pe alocurea vor fi mari cutremure de p mînt,  
<sup>12</sup> foamete i ciumi; vor fi ar t ri îns p imînt toare, i semne mari în cer. Dar înainte de  
 toate acestea, vor pune mîinile pe voi, i v vor prigoni: v vor da pe mîna sinagogelor, v vor  
 arunca în temni e, v vor tîrî înaintea împ ra ilor i înaintea dreg torilor, din pricina  
<sup>13</sup> N numelui Meu. Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca s fi i m rturie. <sup>14</sup> ine i bine minte,  
<sup>15</sup> s nu v gîndi i mai dinainte ce ve i r spunde; c ci v voi da o gur i o  
 în elepciune, c reia nu -i vor putea r spunde, nici sta împotriv to i protivnicii vo tri.  
<sup>16</sup> Ve i fi da i în mînile lor pîn i de p rin ii, fra ii, rudele i prietenii vo tri; i vor  
<sup>17</sup> omorî pe mul i dintre voi. Ve i fi urî i de to i din pricina N numelui Meu. <sup>18</sup> Dar nici un  
<sup>19</sup> p r din cap nu vi se va pierde. Prin r bdarea voastr , v ve i cî tîga sufletele voastre.  
<sup>20</sup> Cînd ve i vedea Ierusalimul înconjurat de o ti, s ti i c atunci pustiirea lui este aproape.  
<sup>21</sup> Atunci, cei din Iudea s fug la mun i, cei din mijlocul Ierusalimului s ias afar din  
<sup>22</sup> el, i cei de prin ogoare s nu intre în el. C ci zilele acelea vor fi zile de r zbunare, ca s  
<sup>23</sup> se împlinesc tot ce este scris. Vai de femeile cari vor fi îns rcinate, i de cele ce vor da

24    î în acele zile! Pentruc va fi o strîmtorare mare în ar , i mînie împotriva norodului  
 acestuia.    Vor c dea supt ascu i ul s biei, vor fi lua i robi printre toate neamurile; i  
 Ierusalimul va fi c leat în picioare de neamuri, pîn se vor împlini vremurile neamurilor.    25    Vor  
 fi semne în soare, în lun i în stele. i pe p mînt va fi strîmtorare printre neamuri, cari nu  
 vor ti ce s fac la auzul urletului m rii i al valurilor;    26    oamenii î i vor da sufletul de  
 groaz , în a teptarea lucrurilor cari se vor întîmpla pe p mînt; c ci puterile cerurilor vor fi  
 cl tinate.    27    Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere i slav mare.    28    Cînd  
 vor începe s se întîmple aceste lucruri, s v uita i în sus, i s v ridica i capetele,  
 pentru c izb virea voastr se apropie.``    29    i le -a spus o pild : „Vede i smochinul i  
 to i copacii.    30    Cînd înfrunzesc, i -i vede i, voi singuri cunoa te i c de acum vara este  
 aproape.    31    Tot a a, cînd ve i vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, s ti i c Împ r ia  
 lui Dumnezeu este aproape.    32    Adev rat v spun c nu va trece neamul acesta, pîn cînd se  
 vor împlini toate aceste lucruri.    33    Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.  
 34    Lua i seama la voi în iv , ca nu cumva s vi se îngreuieze inimile cu îmbuibare de mîncare  
 i b utur , i cu îngrijor rile vie ii acesteia, i astfel ziua aceea s vin f r veste  
 asupra voastr .    35    C ci ziua aceea va veni ca un la peste to i ceice locuiesc pe toat fa a  
 p mîntului.    36    Veghea i dar în tot timpul, i ruga i-v , ca s ave i putere s sc pa i  
 de toate lucrurile acestea, cari se vor întîmpla, i s sta i în picioare înaintea Fiului omului.``  
 37    Ziua, Isus înv a pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se  
 cheam muntele M slinilor.    38    i tot norodul venea dis de diminea la El în Templu, ca  
 s -L asculte.

## Chapter 22

1    Praznicul azimilor, numit Pa tele, se apropia.    2    Preo ii cei mai de seam i c rturarii  
 c utau un mijloc cum s omoare pe Isus; c ci se temeau de norod.    3    Dar Satana a intrat în Iuda,  
 zis i Iscarioteanul, care era din num rul celor doisprezece.    4    Iuda s'a dus s se în eleag  
 cu preo ii cei mai de seam i cu c peteniile str jerilor Templului cum s -L dea în mînila

<sup>5</sup> lor. Ei s'au bucurat, și au c zut la învoial s -i dea bani. <sup>6</sup> Dup ce le -a f g duit c  
 li -L va da în mâni, Iuda c uta un prilej nimerit s dea pe Isus în mânilor, f r tirea  
<sup>7</sup> norodului. Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Pa tele, a venit. <sup>8</sup> i Isus a trimes  
 pe Petru și pe Ioan, și le -a zis: „Duce i-v de preg ti i-ne Pa tele, ca s mînc m.”  
<sup>9</sup> „Unde voie ti s preg tim?” L-au întreat ei. <sup>10</sup> El le -a r spus: „Iat , cînd ve i intra  
 în cetate, v va ie i înainte un om, ducînd un ulcior cu ap ; merge i dup el în casa în care  
 va intra, <sup>11</sup> și spune i st pînului casei: „Înv torul î i zice: Unde este odaia pentru  
 oaspe i, în care s m nînc Pa tele cu ucenicii Mei?” <sup>12</sup> i are s v arate o odaie mare de  
 sus, a ternut gata: acolo s preg ti i Pa tele.” <sup>13</sup> Ei au plecat, și au g sit a a cum le  
 spusese El. și au preg tit Pa tele. <sup>14</sup> Cînd a sosit ceasul, Isus a ezut la mas cu cei  
 doisprezece apostoli. <sup>15</sup> El le -a zis: „Am dorit mult s m nînc Pa tele acestea cu voi înainte  
 de patima Mea; <sup>16</sup> c ci v spun, c de acum încolo, nu le voi mai mînc, pîn la împlinirea  
 lor în Împ r ia lui Dumnezeu.” <sup>17</sup> i a luat un pahar, a mul mit lui Dumnezeu, și a  
 zis: „Lua i paharul acesta, și împ r i i -l între voi; <sup>18</sup> pentru c v spun c nu voi mai  
 bea de acum încolo din rodul vi ei, p n cînd va veni Împ r ia lui Dumnezeu.” <sup>19</sup> Apoi  
 a luat pîne; și, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, a frînt -o, și le -a dat -o zicînd: „Acesta  
<sup>20</sup> este trupul Meu, care se d pentru voi; s face i lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot  
 astfel, dup ce au mîncat, a luat paharul, și li l -a dat, zicînd: „Acest pahar este leg mîntul cel  
<sup>21</sup> nou, f cut în sîngele Meu, care se vars pentru voi.” „Dar iat c mîna vînz torului Meu  
<sup>22</sup> este cu Mine la masa aceasta. Negre it, Fiul omului Se duce, dup cum este rînduit. Dar vai  
 de omul acela prin care este vîndut El!” <sup>23</sup> i au început s se întrebe unii pe al ii cine din ei  
 s fie acela care va face lucrul acesta. <sup>24</sup> Între apostoli s'a iscat i o ceart , ca s tie care  
 din ei avea s fie socotit ca cel mai mare? <sup>25</sup> Isus le -a zis: „Împ ra ii Neamurilor domnesc  
<sup>26</sup> peste ele; și celorce le st pînesc, li se d numele de binef c tori. Voi s nu fi i a a.  
<sup>27</sup> Ci cel mai mare dintre voi, s fie ca cel mai mic; și celce cîrmuie te, ca celce sluje te. C ci  
 care este mai mare: cine st la mas , sau cine sluje te la mas ? Nu cine st la mas ? i  
<sup>28</sup> Eu totu , sînt în mijlocul vostru ca celce sluje te la mas . Voi sînte i aceia, cari a i

r mas necontenit cu Mine în încercările Mele. <sup>29</sup> De aceea v'pregătesc Împărăția, după  
 cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie, <sup>30</sup> ca să mîncați și să beți la masa Mea în  
 Împărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece  
 seminții ale lui Israel.`` <sup>31</sup> Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v'a cerut să vă cearnă ca  
 grîul. <sup>32</sup> Dar Eu M'am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei  
 întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.`` <sup>33</sup> „Doamne``, I-a zis Petru, „cu Tine sînt  
 gata să merg chiar și în temnițe și la moarte.`` <sup>34</sup> și Isus i-a zis: „Petre, îți spun că nu  
 va cînta astăzi cocoșul, pînă te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști.`` <sup>35</sup> Apoi le-a  
 mai zis: „Cînd v'am trimes frîngul, frîngul, și frîngul în minte, aș dori  
 să vă fie de ceva? „De nimic``, I-au răspuns ei. <sup>36</sup> și El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine  
 are o pungă, să o ia; cine are o traistă, deasemenea să o ia; și cine n'are sabie, să-și vîndă  
 haina, și să-și cumpere o sabie. <sup>37</sup> Căci vă spun că trebuie să se împlinească cu Mine  
 aceste cuvinte scrise: „El a fost pus în numărul celor fără de lege.`` și lucrurile privitoare la  
 Mine, sînt gata să se împlinească.`` <sup>38</sup> „Doamne``, I-au zis ei, „iată aici două sabii.`` și El  
 le-a zis: „Destul!`` <sup>39</sup> După ce a ieșit afară, S'a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor.  
 Ucenicii Lui au mers după El. <sup>40</sup> Cînd a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu  
 cădeți în ispită.`` <sup>41</sup> Apoi S'a depărtat de ei ca să-l arunce de piatră, și îngenușindu-se,  
 și-a început să se roage, <sup>42</sup> zicînd: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la  
 Mine! Totuși, făc-și voia Mea, că Tatăl.`` <sup>43</sup> Atunci I s'a arătat un înger din cer, ca să-l  
 întărească. <sup>44</sup> A ajuns într'un chin ca de moarte, și-a început să se roage și mai fierbinte;  
 și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sînge, cari cădeau pe pămînt. <sup>45</sup> După  
 ce S'a rugat, S'a sculat, și-a venit la ucenici; și-a găsit adormiți de întristare, <sup>46</sup> și le-a zis:  
 „Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.`` <sup>47</sup> Pe cînd  
 grăia El încoace, iată că-a venit o gloată. și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece,  
 mergea în fruntea lor. El s'a apropiat de Isus, ca să-l sărute. <sup>48</sup> și Isus i-a zis: „Iuda, cu  
 o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?`` <sup>49</sup> Ceice erau cu Isus, au văzut ce avea să se îndeplinească, și  
 au zis: „Doamne, să-l lovim cu sabia?`` <sup>50</sup> și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și i-a



t iat urechea dreapt .<sup>51</sup> Dar Isus a luat cuvîntul, i a zis: „L sa i -i! Pîn aici!” i S'a  
 atins de urechea omului acelaia, i l-a vindecat.<sup>52</sup> Isus a zis apoi preo ilor celor mai de seam ,  
 c peteniilor str jerilor Templului i b trînilor, cari veniser împotriva Lui: „A i ie it  
 dup Mine ca dup un tâlhar, cu s bii i cu ciomege?”<sup>53</sup> În toate zilele eram cu voi în Templu,  
 i n'a i pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru i puterea întunerecului.”<sup>54</sup> Dup ce  
 au pus mîna pe Isus, L-au dus i L-au b gat în casa marelui preot. Petru mergea dup El de  
 departe.<sup>55</sup> Au aprins un foc în mijlocul cur ii i au ezut jos. Petru s'a a ezat i el printre  
 ei.<sup>56</sup> O slujnic l-a v zut cum edea la para focului, s'a uitat înt la el, i a zis: „i omul  
 acesta era cu El.”<sup>57</sup> Dar Petru s'a lep dat, i a zis: „Femeie, nu -L cunosc.”<sup>58</sup> Peste pu in,  
 l-a v zut un altul i a zis: „i tu e ti unul din oamenii aceia.” Iar Petru a zis: „Omule, nu sînt  
 dintre ei.”<sup>59</sup> Cam dup un ceas, un altul înt rea acela lucru, i zicea: „Nu mai încape  
 îndoial c i omul acesta era cu El, c ci este Galilean.”<sup>60</sup> Petru a r spus: „Omule, nu  
 tiu ce zici.” Chiar în clipa aceea, pe cînd vorbea el înc , a cîntat coco ul.<sup>61</sup> Domnul S'a  
 întors, i S'a uitat înt la Petru. i Petru i -a adus aminte de vorba pe care i -o spusese  
 Domnul: „Înainte ca s cînte coco ul te vei lep da de Mine de trei ori.”<sup>62</sup> i a ie it afar ,  
 i a plîns cu amar.<sup>63</sup> Oamenii, cari p zeau pe Isus, Îl batjocoreau i -L b teau.<sup>64</sup> L-au legat  
 la ochi, Îl loveau peste fa , i -L întrebau, zicînd: „Prooroce te, cine Te -a lovit?”<sup>65</sup> i  
 rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.<sup>66</sup> Cînd s'a f cut ziu , b trîniî norodului, preo ii  
 cei mai de seam i c rturarii s'au adunat împreun , i au adus pe Isus în Soborul lor. Ei  
 I-au zis:<sup>67</sup> „Dac e ti Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le -a r spus: „Dac v voi spune, nu  
 ve i crede;<sup>68</sup> i dac v voi întreba, nu-Mi ve i r spunde, nici nu-Mi ve i da drumul.  
<sup>69</sup> Deacum încolo, Fiul omului va edea la dreapta puterii lui Dumnezeu.”<sup>70</sup> To i au zis: „E ti  
 Tu dar Fiul lui Dumnezeu?” i El le -a r spus: „A a cum o spune i; da, sînt.”<sup>71</sup> Atunci ei  
 au zis: „Ce nevoie mai avem de m rturie? Noi în ine am auzit -o din gura Lui.”

## Chapter 23

<sup>1</sup> S'au sculat to i, i au dus pe Isus înaintea lui Pilat. <sup>2</sup> i au început s -L pîrasc , i  
s zic : „Pe omul acesta l-am g sit a î înd neamul nostru la r scoal , oprind a pl ti bir  
Cezarului, i zicînd c el este Hristosul, Împ ratul.`` <sup>3</sup> Pilat L -a întrebato: „E ti Tu Împ ratul  
Iudeilor?`` „Da``, i -a r spus Isus, „sînt.`` <sup>4</sup> Pilat a zis preo ilor celor mai de seam i  
noroadelor: „Eu nu g sesc nicio vin în omul acesta.`` <sup>5</sup> Dar ei st ruiau i mai mult, i  
ziceau: „Înt rît norodul, i înva pe oameni prin toat Iudea, din Galilea, unde a început,  
pîn aici.`` <sup>6</sup> Cînd a auzit Pilat de Galilea, a întrebato dac omul acesta este Galilean. <sup>7</sup> i cînd  
a aflat c este de supt st pînirea lui Irod, L -a trimes la Irod, care se afla i el în Ierusalim în  
zilele acelea. <sup>8</sup> Irod, cînd a v zut pe Isus, s'a bucurat foarte mult; c ci de mult dorea s -L  
vad , din pricina celor auzite despre El; i n d jduia s -L vad f cînd vreo minune. <sup>9</sup> I  
-a pus multe întreb ri; dar Isus nu i -a r spus nimic. <sup>10</sup> Preo ii cei mai de seam i c rturarii  
st teau acolo, i -L pîrau cu înferbîntare. <sup>11</sup> Irod, cu osta ii lui de paz , se purtau cu El cu  
dispre ; i, dup ce i -a b tut joc de El, i L -a îmbr cat cu o hain str lucitoare, L -a  
trimes înapoi la Pilat. <sup>12</sup> În ziua aceea, Irod i Pilat s'au împrietenit unul cu altul, c ci erau  
învr jbi i între ei mai înainte. <sup>13</sup> Pilat a strîns pe preo ii cei mai de seam , pe frunta i i  
pe norod, i le -a zis: „Mi-a i adus înainte pe omul acesta ca pe unul care a î norodul  
la r scoal . i iat c , dup ce l-am cercetat cu deam runtul, înainte voastr , nu l-am  
g sit vinovat de niciunul din lucrurile de cari -l pîrî i. <sup>15</sup> Nici Irod nu i -a g sit nici o vin ,  
c ci ni l -a trimes înapoi; i iat c omul acesta n'a f cut nimic vrednic de moarte. <sup>16</sup> Eu  
deci, dup ce voi pune s -l bat , îi voi da drumul.`` <sup>17</sup> La fiecare praznic al Pa telor, Pilat  
trebuia s le slobozeasc un întemni at. <sup>18</sup> Ei au strigat cu to ii într'un glas: „La moarte cu  
omul acesta, i sloboze te-ne pe Baraba!`` <sup>19</sup> Baraba fusese aruncat în temni pentru o  
r scoal , care avusese loc în cetate, i pentru un omor. <sup>20</sup> Pilat le -a vorbit din nou, cu gînd  
s dea drumul lui Isus. <sup>21</sup> Dar ei au strigato: „R stigne te -L, r stigne te -L!`` <sup>22</sup> Pilat le -a  
zis pentru a treia oar : „Dar ce r u a f cut? Eu n'am g sit nici o vin de moarte în El. A a  
c , dup ce voi pune s -L bat , îi voi da drumul.`` <sup>23</sup> Dar ei strigau în gura mare, i cereau  
de zor s fie r stignit. i strig tele lor i ale preo ilor celor mai de seam au biruit. <sup>24</sup> Pilat

a hot rît s li se împlinesc cererea. <sup>25</sup> Le -a slobozit pe celce fusese aruncat în temni  
 pentru r scoal i omor, i pe care -l cereau ei; iar pe Isus L -a dat în mînile lor, ca s - i  
 fac voia cu El. <sup>26</sup> Pe cînd Îl duceau s -L r stigneasc , au pus mîna pe un anume Simon din  
 Cirena, care se întorcea dela cîmp; i i-au pus crucea în spinare, ca s'o duc dup Isus. <sup>27</sup> În  
 urma lui Isus mergea o mare mul ime de norod i femei, cari se boceau, î i b teau pieptul,  
 i se tînguiau dup El. <sup>28</sup> Isus S'a întors spre ele, i a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu M  
 plînge i pe Mine; ci plînge i-v pe voi în iv i pe copiii vo tri. <sup>29</sup> C ci iat vor veni  
 zile, cînd se va zice: „Ferice de cele sterpe, ferice de pîntecele cari n'au n scut, i de î ele  
 cari n'au al ptat!` <sup>30</sup> Atunci vor începe s zic mun ilor: „C de i peste noi!` i dealurilor:  
 „Acoperi i-ne!` <sup>31</sup> C ci dac se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?``  
<sup>32</sup> Împreun cu El duceau i pe doi f c tori de rele, cari trebuiau omorî i împreun cu Isus.  
<sup>33</sup> Cînd au ajuns la locul, numit „C p îna``, L-au r stignit acolo, pe El i pe f c torii de  
 rele: unul la dreapta i altul la stînga. <sup>34</sup> Isus zicea: „Tat , iart -i, c ci nu tiu ce fac!`` Ei  
 i-au împ r it hainele Lui între ei, tr gînd la sor i. <sup>35</sup> Norodul st tea acolo i privea.  
 Frunta ii î i b teau joc de Isus, i ziceau: „Pe al ii i -a mîntuit; s Se mîntuiasc pe Sine  
 însu , dac este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.`` <sup>36</sup> Osta ii de asemenea î i b teau joc  
 de El; se apropiau, Îi d deau o et, <sup>37</sup> i -I ziceau: „Dac e ti Tu Împ ratul Iudeilor,  
 mîntuie te-Te pe Tine însu i!`` <sup>38</sup> Deasupra Lui era scris cu slove grece ti, latine ti i  
 evree ti: „Acesta este Împ ratul Iudeilor.`` <sup>39</sup> Unul din tîlharii r stigni i Îl batjocorea, i  
 zicea: „Nu e ti Tu Hristosul? Mîntuie te-Te pe Tine însu i, i mîntuie te-ne i pe noi!``  
<sup>40</sup> Dar celalt l -a înfruntat, i i -a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care e ti supt aceea  
 osînd ? <sup>41</sup> Pentru noi este drept, c ci primim r splata cuvenit pentru f r delegile noastre;  
 dar omul acesta n'a f cut nici un r u.`` <sup>42</sup> i a zis lui Isus: „Doamne, adu- i aminte de mine,  
 cînd vei veni în Împ r ia Ta!`` <sup>43</sup> Isus a r spus: „Adev rat î i spun c ast zi vei fi  
 cu Mine în rai.`` <sup>44</sup> Era cam pe la ceasul al aselea. i s'a f cut întunerec peste toat ara,  
 pîn la ceasul al nou lea. <sup>45</sup> Soarele s'a întunecat, i perdeaua dinl untrul Templului s'a rupt  
 prin mijloc. <sup>46</sup> Isus a strigat cu glas tare: „Tat , în mînile Tale Îmi încredin ez duhul!`` i cînd

a zis aceste vorbe i -a dat duhul. <sup>47</sup> Suta ul, cînd a v zut ce se întîmplase, a sl vit pe  
 Dumnezeu, i a zis: „Cu adev rat, omul acesta era neprih nit!” <sup>48</sup> i tot norodul, care venise  
 la priveli tea aceea, cînd a v zut cele întîmplare, s'a întors, b tîndu-se în piept. <sup>49</sup> To i  
 cunoscii lui Isus i femeile, cari -L înso iser din Galilea, st teau departe, i se uitau la  
 cele ce se petreceau. <sup>50</sup> Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun i evlavios, <sup>51</sup> care nu  
 luase parte la sfatul i hot rîrea celorlal i. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, i a tepta  
 i el Împ r ia lui Dumnezeu. <sup>52</sup> Omul acesta s'a dus la Pilat, i a cerut trupul lui Isus. <sup>53</sup> L  
 -a dat jos de pe cruce, L -a înf urat într'o pînz de in, i L -a pus într'un mormînt nou, s pat  
 în piatr , în care nu mai fusese pus nimeni. <sup>54</sup> Era ziua Preg tirii, i începea ziua Sabatului.  
<sup>55</sup> Femeile, cari veniser cu Isus din Galilea, au înso it pe Iosif; au v zut mormîntul i felul  
 cum a fost pus trupul lui Isus în el, <sup>56</sup> s'au întors, i au preg tit miresme i miruri. Apoi, în  
 ziua Sabatului, s'au odihnit, dup Lege.

## Chapter 24

<sup>1</sup> În ziua întîi a s pt mîinii, femeile acestea, i altele împreun cu ele, au venit la mormînt  
 dis de diminea , i au adus miresmele, pe cari le preg tiser . <sup>2</sup> Au g sit piatra r sturnat  
 de pe mormînt, <sup>3</sup> au intrat înl untru, i n'au g sit trupul Domnului Isus. <sup>4</sup> Fiindc nu tiau  
 ce s cread , iat c li s'au ar tat doi b rba i, îmbr ca i în haine str lucitoare.  
<sup>5</sup> Îngrozite, femeile i-au plecat fe ele la p mînt. Dar ei le-au zis: „Pentruce c uta i între  
 cei mor i pe Cel ce este viu? <sup>6</sup> Nu este aici, ci a înviat. Aduce i-v aminte ce v'a spus pe cînd  
 era înc în Galilea, <sup>7</sup> cînd zicea c Fiul omului trebuie s fie dat în mînile p c to ilor, s  
 fie r stignit, i a treia zi s învieze.” <sup>8</sup> i ele i-au adus aminte de cuvintele lui Isus. <sup>9</sup> La  
 întoarcerea lor dela mormînt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece i tuturor celorlal i.  
<sup>10</sup> Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalina, Ioana, Maria, mama lui Iacov,  
 i celelalte, cari erau împreun cu ele. <sup>11</sup> Cuvintele acestea li se p reau apostolilor basme, i  
 nu le credeau. <sup>12</sup> Dar Petru s'a sculat, i a dat fuga la mormînt. S'a plecat, i s'a uitat înl untru,  
 dar n'a v zut decît f iile de pînz , cari st teau pe p mînt; apoi a plecat acas , mirat de

cele întîmplate. <sup>13</sup> În aceea zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la  
 o depărtare de douăzeci de stadii de Ierusalim; <sup>14</sup> și vorbeau între ei despre tot ce se întîmplase.  
<sup>15</sup> Pe cînd vorbeau ei și se întrebau, Isus s'a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei. <sup>16</sup> Dar  
 ochii lor erau împiedicați și să nu-L cunoască. <sup>17</sup> El le -a zis: „Ce vorbe sînt acestea pe cari le  
 schimbați între voi pe drum?” și ei s'au oprit, uitîndu-se unul la altul. <sup>18</sup> Drept rîspuns, unul din ei,  
 numit Cleopa, I -a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s'a întîmplat în  
 aceste zile?” <sup>19</sup> „Ce?” le -a zis El. - și ei I-au rîspuns: „Ce s'a întîmplat cu Isus din  
 Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea  
 întregului norod. <sup>20</sup> Cum preoții cei mai de seamă și mai mari noi să nu-L-au dat să fie osîndit  
 la moarte, și să nu-L-au răstignit?” <sup>21</sup> Noi trăgeam nădejde că El este acela, care va izbăvi pe  
 Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi decînd s'au întîmplat aceste lucruri.  
<sup>22</sup> Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s'au dus disdediminea la  
 mormînt, <sup>23</sup> și nu I-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut o vedenie de îngeri,  
 cari ziceau că El este viu. <sup>24</sup> Unii din cei ce erau cu noi, s'au dus la mormînt, și au găsit așa  
 cum spusese femeile, dar pe El nu I-au văzut. <sup>25</sup> Atunci Isus le -a zis: „O, nepricepuților  
 și zăbavnici cu inimă, cînd este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! <sup>26</sup> Nu trebuia să  
 suferă Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” <sup>27</sup> și a început de la Moise, și de la  
 toate prorocii, și le -a tîlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El. <sup>28</sup> Cînd s'au apropiat  
 de satul la care mergeau, El s'a făcut că vrea să meargă mai departe. <sup>29</sup> Dar ei au strigat de  
 la El, și au zis: „Rămîi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” și a intrat să  
 rămîi cu ei. <sup>30</sup> Pe cînd se așezau la masă cu ei, a luat pîinea; și, după ce a rostit binecuvîntarea,  
 a frînt-o, și le -a dat-o. <sup>31</sup> Atunci li s'au deschis ochii, și I-au cunoscut; dar El s'a făcut  
 nevăzut dinaintea lor. <sup>32</sup> și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, cînd ne vorbea  
 pe drum, și ne deschidea Scripturile?” <sup>33</sup> S'au sculat chiar în ceasul acela, s'au întors în Ierusalim,  
 și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc, <sup>34</sup> și zicînd: „A înviat  
 Domnul cu adevărat, și s'a arătat lui Simon.” <sup>35</sup> și au istorisit ce li se întîmplase pe drum,  
 și cum I-au cunoscut la frîngerea pîinii. <sup>36</sup> Pe cînd vorbeau ei astfel, însuși Isus a stătut în

mijlocul lor, i le -a zis: „Pace vou !”<sup>37</sup> Plini de fric i de spaim , ei credeau c v d  
 un duh.<sup>38</sup> Dar El le -a zis: „Pentru ce sînte i turbura i? i dece vi se ridic astfel de gînduri  
 în inim ?<sup>39</sup> Uita i-v la mînile i picioarele Mele, Eu sînt; pip i i-M i vede i: un  
 duh n'are nici carne, nici oase, cum vede i c am Eu.”<sup>40</sup> ( i dup ce a zis aceste vorbe, le  
 -a ar tat mînile i picioarele Sale.)<sup>41</sup> Fiindc ei, de bucurie, înc nu credeau, i se mirau,  
 El le -a zis: „Ave i aici ceva de mîncare?”<sup>42</sup> I-au dat o bucat de pe te fript i un fagur de  
 miere.<sup>43</sup> El le -a luat, i a mîncat înaintea lor.<sup>44</sup> Apoi le -a zis: „Iat ce v spuneam cînd  
 înc eram cu voi, c trebuie s se împlineasc tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise,  
 în Prooroci i în Psalmi.”<sup>45</sup> Atunci le -a deschis mintea, ca s în eleag Scripturile.<sup>46</sup> i  
 le -a zis: „A a este scris, i a a trebuia s p timeasc Hristos, i s învieze a treia zi  
 dintre cei mor i.<sup>47</sup> i s se propov duiasc tuturor neamurilor, în Numele Lui, poc in a  
 i iertarea p catelor, începînd din Ierusalim.<sup>48</sup> Voi sînte i martori ai acestor lucruri.<sup>49</sup> i  
 iat c voi trimete peste voi f g duin a Tat lui Meu; dar r mîne i în cetate pîn ve i  
 fi îmbr ca i cu putere de sus.”<sup>50</sup> El i -a dus afar pîn spre Betania. i -a ridicat mînile,  
 i i -a binecuvîntat.<sup>51</sup> Pe cînd îi binecuvînta, S'a desp r it de ei, i a fost în l at la cer.  
<sup>52</sup> Dup ce I s'au închinat, ei s'au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.<sup>53</sup> i tot timpul st teau  
 în Templu, i l udau i binecuvîntau pe Dumnezeu. Amin

## John

### Chapter 1

<sup>1</sup> La început era Cuvîntul, i Cuvîntul era cu Dumnezeu, i Cuvîntul era Dumnezeu.<sup>2</sup> El era  
 la început cu Dumnezeu.<sup>3</sup> Toate lucrurile au fost f cute prin El; i nimic din ce a fost f cut,  
 n'a fost f cut f r El.<sup>4</sup> În El era via a, i via a era lumina oamenilor.<sup>5</sup> Lumina lumineaz  
 în întunerec, i întunerecul n'a biruit -o.<sup>6</sup> A venit un om trimes de Dumnezeu: numele lui era  
<sup>7</sup> Ioan. El a venit ca martor, ca s m rturiseasc despre Lumin , pentruca to i s cread

<sup>8</sup> prin el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca s m rturiseasc despre Lumin . <sup>9</sup> Lumina aceasta  
era adev rata Lumin , care lumineaz pe orice om, venind în lume. <sup>10</sup> El era în lume, i lumea  
a fost f cut prin El, dar lumea nu L -a cunoscut. <sup>11</sup> A venit la ai S i, i ai S i nu L-au primit.  
<sup>12</sup> Dar tuturor celor ce L-au primit, adic celorce cred în Numele Lui, le -a dat dreptul s se fac  
<sup>13</sup> copii ai lui Dumnezeu; n scu i nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om,  
<sup>14</sup> ci din Dumnezeu. i Cuvîntul S'a f cut trup, i a locuit printre noi, plin de har, i de adev r.  
i noi am privit slava Lui, o slav întocmai ca slava singurului n scut din Tat l. - <sup>15</sup> Ioan a  
m rturisit despre El, cînd a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: „Celce vine dup mine,  
este înaintea mea, pentruc era înainte de mine`. - <sup>16</sup> i noi to i am primit din plin tatea Lui,  
i har dup har; <sup>17</sup> c ci Legea a fost dat prin Moise, dar harul i adev rul au venit prin  
Isus Hristos. <sup>18</sup> Nimeni n'a v zut vreodat pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sînul  
Tat lui, Acela L -a f cut cunoscut.`` <sup>19</sup> Iat m rturisirea f cut de Ioan, cînd Iudeii au  
trimes din Ierusalim pe ni te preo i i Levi i s -I întrebe: „Tu cine e ti?`` <sup>20</sup> El a m rturisit  
i n'a t g duit: a m rturisit c nu este el Hristosul. <sup>21</sup> i ei l-au întrebat: „Dar cine e ti?  
E ti Ilie?`` i el a zis: „Nu sînt!`` „E ti proorocul?`` i el a r spus: „Nu!`` <sup>22</sup> Atunci i-au  
zis: „Dar cine e ti? Ca s d m un r spus celorce ne-au trimes. Ce zici tu despre tine însu i?``  
<sup>23</sup> „Eu``, a zis el, „sînt glasul celuice strig în pustie: „Netezi i calea Domnului`, cum a zis  
proorocul Isaia.`` <sup>24</sup> Trime ii erau din partea Fariseilor. <sup>25</sup> Ei i-au mai pus urm toarea întrebare:  
„Atunci de ce botezi, dac nu e ti Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?`` <sup>26</sup> Drept r spus, Ioan  
le -a zis: „Eu botez cu ap ; dar în mijlocul vostru st Unul, pe care voi nu -L cunoa te i.  
<sup>27</sup> El este Acela care vine dup mine, - i care este înaintea mea; eu nu sînt vrednic s -I desleg  
cureaua înc l mintelor Lui.`` <sup>28</sup> Aceste lucruri s'au petrecut în Betabara (Sau: Betania),  
dincolo de Iordan, unde boteza Ioan. <sup>29</sup> A doua zi, Ioan a v zut pe Isus venind la el, i a zis:  
„Iat Mielul lui Dumnezeu, care ridic p catul lumii! <sup>30</sup> El este Acela despre care ziceam:  
„Dup mine vine un om, care este înaintea mea, c ci era înainte de mine. <sup>31</sup> Eu nu -L cuno team,  
dar tocmai pentru aceasta am venit s botez cu ap : ca El s fie f cut cunoscut lui Israel.``  
<sup>32</sup> Ioan a f cut urm toarea m rturisire: „Am v zut Duhul pogorîndu-Se din cer ca un porumbel

i oprindu-Se peste El. <sup>33</sup> Eu nu -L cuno team; dar Celce m'a trimes s botez cu ap , mi -a  
 zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorîndu-Se i oprindu-Se, este Celce boteaz cu Duhul  
 Sfînt.`` <sup>34</sup> i eu am v zut lucrul acesta, i am m rturisit c El este Fiul lui Dumnezeu.`` <sup>35</sup> A  
 doua zi, Ioan st tea iar cu doi din ucenicii lui. <sup>36</sup> i, pe cînd privea pe Isus umblînd, a zis:  
 „Iat Mielul lui Dumnezeu!`` <sup>37</sup> Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, i au mers dup  
 Isus. <sup>38</sup> Isus S'a întors; i, cînd i -a v zut c merg dup El, le -a zis: „Ce c uta i?`` Ei I-au  
 r spus: „Rabi (care, tîlm cit, însemneaz : „Înv torule), unde locuie ti?`` <sup>39</sup> „Veni i  
 de vede i``, le -a zis El. S'au dus i au v zut unde locuia; i în ziua aceea au r mas la El.  
 Era cam pela ceasul al zecelea. <sup>40</sup> Unul din cei doi, cari auziser cuvintele lui Ioan i merseser  
 dup Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru. <sup>41</sup> El, cel dintîi, a g sit pe fratele s u Simon,  
 i i -a zis: „Noi am g sit pe Mesia`` (care, tîlm cit însemneaz Hristos). <sup>42</sup> i l -a adus la  
 Isus. Isus l -a privit, i i -a zis: „Tu e ti Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa``, (care,  
 tîlm cit, însemneaz Petru). <sup>43</sup> A doua zi Isus a vrut s Se duc în Galilea, i a g sit pe  
 Filip. i i -a zis: „Vino dup Mine.`` <sup>44</sup> Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei i a lui Petru.  
<sup>45</sup> Filip a g sit pe Natanael, i i -a zis: „Noi am g sit pe Acela, despre care a scris Moise în  
 lege, i proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. <sup>46</sup> Natanael i -a zis: „Poate ie i ceva bun  
 din Nazaret?`` „Vino i vezi!`` i -a r spus Filip. <sup>47</sup> Isus a v zut pe Natanael venind la El, i  
 a zis despre el: „Iat cu adev rat un Israelit, în care nu este vicle ug.`` <sup>48</sup> „De unde m  
 cuno ti?`` I -a zis Natanael. Drept r spus Isus i -a zis: „Te-am v zut mai înainte ca s te  
 chieme Filip, cînd erai supt smochin.`` <sup>49</sup> Natanael I -a r spus: „Rabi, Tu e ti Fiul lui Dumnezeu,  
 Tu e ti Împ ratul lui Israel!`` <sup>50</sup> Drept r spus, Isus i -a zis: „Pentru c i-am spus c te-am  
 v zut supt smochin, crezi? Lucruri mai mari decît acestea vei vedea.`` <sup>51</sup> Apoi i -a zis: „Adev rat,  
 adev rat v spun, c , deacum încolo, ve i vedea cerul deschis i pe îngerii lui Dumnezeu  
 suindu-se i pogorîndu-se peste Fiul omului.``

## Chapter 2



<sup>1</sup> A treia zi s'a făcut o nunt în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo. <sup>2</sup> i la nunt a  
 fost chemat i Isus cu ucenicii Lui. <sup>3</sup> Când s'a isprăvit vinul, mama lui Isus I -a zis: „Nu mai au  
 vin.” <sup>4</sup> Isus i -a r spuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi -a venit încă ceasul.” <sup>5</sup> Mama  
 lui a zis slugilor: „S face i orice v va zice”. <sup>6</sup> i acolo erau ase vase de piatr , puse  
 după obiceiul de curire al Iudeilor; i în fiecare vas încă erau câte două sau trei vedre.  
<sup>7</sup> Isus le -a zis: „Umple i vasele acestea cu apă”. i le-au umplut până sus. <sup>8</sup> „Scoate i  
 acum”, le -a zis El, i „aduce i nunului.” i i-au adus: <sup>9</sup> Nunul, după ce a gustat apă făcut  
 vin, -el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă , cari scosese apă , tiau), -a chemat  
<sup>10</sup> pe mire, i i -a zis: „Orice om pune la mas întâi vinul cel bun; i, după ce oamenii au  
 băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai înțeles vinul cel bun până acum.” <sup>11</sup> Acest  
 început al semnelor Lui l -a făcut Isus în Cana din Galilea. El i -a arătat slava Sa, i ucenicii  
<sup>12</sup> Lui au crezut în El. După aceea, S'a pogorât la Capernaum, împreună cu mama, frații i  
 ucenicii Lui; i acolo n'au rămas multe zile. <sup>13</sup> Pațele Iudeilor erau aproape; i Isus S'a suit  
 la Ierusalim. <sup>14</sup> În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi i porumbei, i pe schimbătorii  
 de bani ezând jos. <sup>15</sup> A făcut un bici de treanguri, i i -a scos pe toți afară din Templu,  
 împreună cu oile i boii; a vărsat banii schimbătorilor, i le -a răsturnat mesele. <sup>16</sup> i a  
 zis celor ce vindeau porumbei: „Ridica i acestea de aici, i nu face i din casa Tatălui Meu o  
 casă de negustorie.” <sup>17</sup> Ucenicii Lui i-au adus aminte că este scris: „Râvnă pentru casa Ta  
 Mămănăncă pe Mine.” <sup>18</sup> Iudeii au luat cuvântul, i I-au zis: „Prin ce semn ne arăți că  
 ai putere să faci astfel de lucruri?” <sup>19</sup> Drept r spuns, Isus le -a zis: „Strică i Templul acesta,  
 i în trei zile îl voi ridica.” <sup>20</sup> Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci i ase de ani, ca să se  
 zidească Templul acesta, i Tu îl vei ridica în trei zile?” <sup>21</sup> Dar El le vorbea despre Templul  
 trupului Său. <sup>22</sup> Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui i-au adus aminte că  
 le spusese vorbele acestea; i au crezut Scriptura i cuvintele pe cari le spusese Isus. <sup>23</sup> Pe când  
 era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui; caci vedeau semnele  
 pe cari le făcea. <sup>24</sup> Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. <sup>25</sup> i n'avea  
 trebuință să -I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în  
 om.

## Chapter 3

<sup>1</sup> Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un frunta al Iudeilor. <sup>2</sup> Acesta a venit la Isus, noaptea, i I -a zis: „Înv torule, tim c e ti un Înv tor, venit dela Dumnezeu; c ci nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dac nu este Dumnezeu cu el.” <sup>3</sup> Drept r spus, Isus i -a zis: „Adev rat, adev rat î i spun c , dac un om nu se na te din nou, nu poate vedea Împ r ia lui Dumnezeu.” <sup>4</sup> Nicodim I -a zis: „Cum se poate na te un om b trîn? Poate el s între a doua oar în pîntecele maicii sale, i s se nasc ?” <sup>5</sup> Isus i -a r spus: „Adev rat, adev rat î i spun, c , dac nu se na te cineva din ap i din Duh, nu poate s între în Împ r ia lui Dumnezeu. <sup>6</sup> Ce este n scut din carne, este carne, i ce este n scut din Duh, este duh. <sup>7</sup> Nu te mira c i-am zis: „Trebuie s v na te i din nou. <sup>8</sup> Vîntul sufl încotro vrea, i -i auzi vuietul; dar nu tii de unde vine, nici încotro merge. Tot a a este cu oricine este n scut din Duhul.” <sup>9</sup> Nicodim I -a zis: „Cum se poate face a a ceva?” <sup>10</sup> Isus I -a r spus: „Tu e ti înv torul lui Israel, i nu pricepi aceste lucruri? <sup>11</sup> Adev rat, adev rat î i spun, c noi vorbim ce tim, i m rturisim ce am v zut; i voi nu primi i m rturia noastr . <sup>12</sup> Dac v'am vorbit despre lucruri p mînte ti i nu crede i, cum ve i crede cînd v voi vorbi despre lucrurile cere ti? <sup>13</sup> Nimeni nu s'a suit în cer, afar de Cel ce S'a pogorît din cer, adic Fiul omului, care este în cer. <sup>14</sup> i, dup cum a în l at Moise arpele în pustie, tot a a trebuie s fie în l at i Fiul omului, <sup>15</sup> pentruca oricine crede în El s nu piar , ci s aib via a vecinic . <sup>16</sup> Fiîndc atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, c a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, s nu piar , ci s aib via a vecinic . <sup>17</sup> Dumnezeu, în adev r, n'a trimes pe Fiul S u în lume ca s judece lumea, ci ca lumea s fie mîntuit prin El. <sup>18</sup> Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a i fost judecat, pentruc n'a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. <sup>19</sup> i judecata aceasta st în faptul c , odat venit Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunerecul decît lumina, pentruc faptele lor erau rele. <sup>20</sup> C ci oricine face r ul, ur te lumina, i nu vine la lumin , ca s nu i se v deasc faptele. <sup>21</sup> Dar cine lucreaz dup adev r, vine la lumin , pentruca s i se arate faptele, fiîndc sînt f cute în Dumnezeu.” <sup>22</sup> Dup aceea Isus, i

ucenicii Lui, a venit în inutul Iudeii; i st tea acolo cu ei i boteza. <sup>23</sup> Ioan boteza i el în Enon, aproape de Salim, pentruc acolo erau multe ape; i oamenii veneau ca s fie boteza i.

<sup>24</sup> C ci Ioan înc nu fusese aruncat în temni . <sup>25</sup> Între ucenicii lui Ioan i între un Iudeu, s'a iscat o neîn elegere cu privire la cur ire. <sup>26</sup> Au venit deci la Ioan i i-au zis: „Înv torule, Celce era cu tine dincolo de Iordan, i despre care ai m rturisit tu, iat c boteaz , i to i oameni se duc la El.” <sup>27</sup> Drept r spus, Ioan i -a zis: „Omul nu poate primi decît ce -i este dat din cer. <sup>28</sup> Voi în iv îmi sînte i martori c am zis: „Nu sînt eu Hristosul, ci sînt trimes înaintea Lui. <sup>29</sup> Cine are mireas , este mire; dar prietenul mirelui, care st i -l ascult , se bucur foarte mult cînd aude glasul mirelui: i aceast bucurie, care este a mea, este deplin . <sup>30</sup> Trebuie ca El s creasc , iar eu s m mic orez. <sup>31</sup> Celce vine din cer, este mai pe sus de to i; celce este depe p mînt, este p mîntesc, i vorbe te ca de pe p mînt. Celce vine din cer, este mai pe sus de to i. <sup>32</sup> El m rturise te ce a v zut i a auzit, i totu nimeni nu prime te m rturia Lui. <sup>33</sup> Cine prime te m rturia Lui, adevere te prin aceasta c Dumnezeu spune adev rul. <sup>34</sup> C ci Acela, pe care L -a trimes Dumnezeu, vorbe te cuvintele lui Dumnezeu, pentruc Dumnezeu nu -I d Duhul cu m sur . <sup>35</sup> Tat l iube te pe Fiul, i a dat toate lucrurile în mîna Lui. <sup>36</sup> Cine crede în Fiul, are via a vecinic ; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea via a, ci mînia lui Dumnezeu r mîne peste el.”

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Domnul a aflat c Fariseii au auzit c El face i boteaz mai mul i ucenici decît Ioan.

<sup>2</sup> Îns Isus nu boteza El însu , ci ucenicii Lui. <sup>3</sup> Atunci a p r sit Iudea, i S'a întors în Galilea.

<sup>4</sup> Fiindc trebuia s treac prin Samaria, <sup>5</sup> a ajuns lîng o cetate din inutul Samariei, numit Sihar, aproape de ogorul, pe care -l d duse Iacov fiului s u Iosif. <sup>6</sup> Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de c l torie, edea lîng fîntîn . Era cam pe la ceasul al aselea. <sup>7</sup> A venit o femeie din Samaria s scoat ap . „D -Mi s beau”, i -a zis Isus. <sup>8</sup> C ci ucenicii Lui se duseser în cetate s cumpere de ale mînc rii. <sup>9</sup> Femeia Samariteanc I -a zis: „Cum Tu, Iudeu, ceri s bei dela mine, femeie Samariteanc ?” -Iudeii, în adev r, n'au leg turi cu

10 Samaritenii. -Drept r spus, Isus i -a zis: „Dac ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, i Cine este Cel ce- i zice: ‚D -Mi s beau!‘ tu singur ai fi cerut s bei, i El i-ar fi dat ap vie.”

11 „Doamne”, I -a zis femeia, „n'ai cu ce s sco i ap , i fntîna aste adînc ; de unde ai putea s ai dar aceast ap vie?”

12 E ti Tu oare mai mare decît p rintele nostru Iacov, care ne -a dat fntîna aceasta, i a b ut din ea el însu i feciorii lui i vitele lui?”

13 Isus i -a r spus: „Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iar sete. Dar oricui va bea din apa, pe care i -o voi da Eu, în veac nu -i va fi sete; ba înc apa, pe care i -o voi da Eu, se va preface

14 în el într'un izvor de ap , care va î ni în via a vecinic .”

15 „Doamne”, I -a zis femeia, „d -mi aceast ap , ca s nu-mi mai fie sete, i s nu mai vin pîn aici s scot.”

16 „Du-te”, i -a zis Isus, „de cheam pe b rbatul t u, i vino aici”.

17 Femeia I -a r spus: „N'am b rbat.”

18 Isus i -a zis: „Bine ai zis c n'ai b rbat. Pentru c cinci b rba i ai avut; i acela, pe care -l ai acum, nu- i este b rbat. Aici ai spus adev rul.”

19 „Doamne”, I -a zis femeia, „v d c e ti prooroc.

20 P rin ii no tri s'au închinat pe muntele acesta; i voi zice i c în Ierusalim este locul unde trebuie s se închine oamenii.”

21 „Femeie”, i -a zis Isus, „crede-M c vine ceasul cînd nu v ve i închina Tat lui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

22 Voi v închina i la ce nu cunoa te i; noi ne închin m la ce cunoa tem, c ci Mîntuirea vine dela Iudei.

23 Dar vine ceasul, i acum a i venit, cînd închin torii adev ra i se vor închina Tat lui în duh i în adev r; fiindc astfel de închin tori dore te i Tat l.

24 Dumnezeu este Duh; i cine se închin Lui, trebuie s I se închine în duh i în adev r.”

25 „tiu”, i -a zis femeia, „c are s vin Mesia, (c ruia I se zise Hristos); cînd va veni El, are s ne spun toate lucrurile.”

26 Isus i -a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sînt Acela.”

27 Atunci au venit ucenicii Lui, i se mirau c vorbea cu o femeie. Totu nici unul nu I -a zis: „Ce c u i?” sau: „Despre ce vorbe ti cu ea?”

28 Atunci femeia i -a l sat g leata, s'a dus în cetate, i a zis oamenilor: „Veni i de vede i un om, care mi -a spus tot ce am f cut; nu cumva este acesta Hristosul?”

30 Ei au ie it din cetate, i veneau spre El.

31 În timpul acesta, ucenicii Î l rugau s m nînce, i ziceau: „Înv torule, m nînc !”

32 Dar El le -a zis: „Eu am de mîncat o mîncare, pe care voi n'o cunoa te i.”

33 Ucenicii au început s - i

zic deci unii altora: „Nu cumva I -a adus cineva s m nînce?”<sup>34</sup> Isus le -a zis: „Mîncarea  
 Mea este s fac voia Celui ce M'a trimes, i s împlinesc lucrarea Lui.”<sup>35</sup> Nu zice i voi c  
 mai sînt patru luni pîn la seceri ? Iat , Eu v spun: Ridica i-v ochii, i privi i holdele,  
 cari sînt albe acum, gata pentru seceri .<sup>36</sup> Cine secer , prime te o plat , i strînge road  
 pentru via a vecinic ; pentruca i cel ce sam n i celce secer s se bucure în acela  
 timp.<sup>37</sup> C ci în aceast privin , este adev rat zicerea: „Unul sam n , iar altul secer` .  
<sup>38</sup> Eu v'am trimes s secera i acolo unde nu voi v'a i ostenit; al ii s'au ostenit, i voi a i  
 intrat în osteneala lor.”<sup>39</sup> Mul i Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina  
 m rturiei femeii, care zicea: „Mi -a spus tot ce am f cut.”<sup>40</sup> Cînd au venit Samaritenii la El,  
 L-au rugat s r mîn la ei. i El a r mas acolo dou zile.<sup>41</sup> Mult mai mul i au crezut în  
 El din pricina cuvintelor Lui.<sup>42</sup> i ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale,  
 ci din pricin c L-am auzit noi în ine, i tim c acesta este în adev r Hristosul,  
 Mîntuitorul lumii.”<sup>43</sup> Dup aceste dou zile, Isus a plecat de acolo, ca s se duc în Galilea.  
<sup>44</sup> C ci El însu spusese c un prooroc nu este pre uit în patria sa.<sup>45</sup> Cînd a ajuns în Galilea,  
 a fost primit bine de Galileeni, cari v zuser tot ce f cuse la Ierusalim în timpul praznicului;  
 c ci fuseser i ei la praznic.<sup>46</sup> Isus S'a întors deci în Cana din Galilea, unde pref cuse apa  
 în vin. În Capernaum era un slujba împ r tesc, al c rui fiu era bolnav.<sup>47</sup> Slujba ul acesta  
 a aflat c Isus venise din Iudea în Galilea, s'a dus la El, i L -a rugat s vin i s  
 t m duiasc pe fiul lui, care era pe moarte.<sup>48</sup> Isus i -a zis: „Dac nu vede i semne i  
 minuni, cu niciun chip nu crede i!”<sup>49</sup> Slujba ul împ r tesc I -a zis: „Doamne, vino pîn  
 nu moare micu ul meu.”<sup>50</sup> „Du-te”, i -a zis Isus, „fiul t u tr ie te.” i omul acela a crezut  
 cuvintele pe cari i le spusese Isus, i a pornit la drum.<sup>51</sup> Pe cînd se pogora el, l-au întîmpinat  
 robii lui, i i-au adus vestea c fiul lui tr ie te.<sup>52</sup> El i -a întrebat de ceasul în care a început  
 s -i fie mai bine. i ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al aptelea, l-au l sat frigurile.”<sup>53</sup> Tat l a  
 cunoscut c tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul t u tr ie te”. i a crezut el i toat  
<sup>54</sup> casa lui. Acesta este iar al doilea semn, f cut de Isus, dup ce S'a întors din Iudea în  
 Galilea.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Dup aceea era un praznic al Iudeilor; i Isus S'a suit la Ierusalim. <sup>2</sup> În Ierusalim, lâng  
<sup>3</sup> În  
 Poarta Oilor, este o sc ld toare, numit în evreie te Betesda, care are cinci pridvoare.  
 pridvoarele acestea z ceau o mul ime de bolnavi, orbi, chiopi, usca i, cari a teptau mi carea  
<sup>4</sup>  
 apei. C ci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în sc ld toare, i turbura apa.  
 i cel dintîi, care se pogora în ea, dup turburarea apei, se f cea s n tos, orice boal ar fi  
<sup>5</sup> <sup>6</sup>  
 avut. Acolo se afla un om bolnav de treizeci i opt de ani. Isus, când l -a v zut z când, i,  
 fiindc tia c este bolnav de mult vreme, i -a zis: „Vrei s te faci s n tos?” <sup>7</sup> „Doamne”,  
 I -a r spus bolnavul, „n'am pe nimeni s m bage în sc ld toare când se turbur apa; i,  
<sup>8</sup>  
 pîn s m duc eu, se pogoar altul înaintea mea. „Scoal -te”, i -a zis Isus, „ridic - i  
<sup>9</sup>  
 patul i umbl .” Îndat omul acela s'a f cut s n tos, i -a luat patul, i umbla. Ziua  
<sup>10</sup>  
 aceea era o zi de Sabat. Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu- i  
<sup>11</sup>  
 este îng duit s - i ridici patul”. El le -a r spus: „Celce m'a f cut s n tos, mi -a zis:  
<sup>12</sup>  
 „Ridic - i patul, i umbl .” Ei l-au întrebat: „Cine este omul acela, care i -a zis:  
<sup>13</sup>  
 „Ridic - i patul, i umbl ?” Dar cel vindecat nu tia cine este: c ci Isus se f cuse  
<sup>14</sup>  
 nev zut din norodul care era în locul acela. Dup aceea, Isus l -a g sit în Templu, i i -a  
 zis: „Iat c te-ai f cut s n tos; de acum s nu mai p c tuie ti, ca s nu i se înfîmple  
<sup>15</sup>  
 ceva mai r u.” Omul acela s'a dus, i a spus Iudeilor c Isus este Acela care -l f cuse  
<sup>16</sup>  
 s n tos. Din pricina aceasta, Iudeii au început s urm reasc pe Isus, i c utau s -L  
<sup>17</sup>  
 omoare, fiindc f cea aceste lucruri în ziua Sabatului. Dar Isus le -a r spus: „Tat l Meu  
<sup>18</sup>  
 lucreaz pîn acum; i Eu de asemenea lucrez.” Tocmai de aceea c utau i mai mult  
 Iudeii s -L omoare, nu numai fiindc deslega ziua Sabatului, dar i pentruc zicea c  
<sup>19</sup>  
 Dumnezeu este Tat l S u, i Se f cea astfel deopotriv cu Dumnezeu. Isus a luat din nou  
 cuvîntul, i le -a zis: „Adev rat, adev rat v spun, c , Fiul nu poate face nimic dela Sine;  
<sup>20</sup>  
 El nu face decît ce vede pe Tat l f când; i tot ce face Tat l, face i Fiul întocmai. C ci  
 Tat l iube te pe Fiul, i -I arat tot ce face; i -I va ar ta lucr ri mai mari decît acestea,  
<sup>21</sup>  
 ca voi s v minuna i. În adev r, dup cum Tat l înviaz mor ii, i le d via ,

tot a a i Fiul d via cui vrea. <sup>22</sup> Tat l nici nu judec pe nimeni, ci toat judecata a  
 dat -o Fiului, <sup>23</sup> pentru ca to i s cinsteasc pe Fiul cum cinstesc pe Tat l. Cine nu cinste te  
 pe Fiul, nu cinste te pe Tat l, care L -a trimes. <sup>24</sup> Adev rat, adev rat v spun, c cine  
 ascult cuvintele Mele, i crede în Celce M'a trimes, are via a vecinic , i nu vine la  
 judecat , ci a trecut din moarte la via . <sup>25</sup> Adev rat, adev rat v spun, c vine ceasul,  
 i acum a i venit, când cei mor i vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, i ceice -l vor asculta,  
 vor învia. <sup>26</sup> C ci, dup cum Tat l are via a în Sine, tot a a a dat i Fiului s aib via a  
 în Sine. <sup>27</sup> i I -a dat putere s judece, întrucît este Fiu al omului. <sup>28</sup> Nu v mira i de lucrul  
 acesta; pentruc vine ceasul când to i cei din morminte vor auzi glasul Lui, <sup>29</sup> i vor ie i  
 afar din ele. Ceice au f cut binele, vor învia pentru via ; iar ceice au f cut r ul, vor învia  
 pentru judecat . <sup>30</sup> Eu nu pot face nimic dela Mine însumi: judec dup cum aud; i judecata  
 Mea este drept , pentru c nu caut s fac voia Mea, ci voia Tat lui, care M'a trimes. <sup>31</sup> Dac  
 Eu m rturisesc despre Mine însumi, m rturia Mea nu este adev rat . <sup>32</sup> Este un Altul, care  
 m rturise te despre mine; i tiu c m rturisirea, pe care o face El despre Mine, este  
 adev rat . <sup>33</sup> Voi a i trimes la Ioan, i el a m rturisit pentru adev r. <sup>34</sup> Nu c m rturia,  
 pe care o primesc Eu, vine dela un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca s fi i mîntui i.  
<sup>35</sup> Ioan era lumina, care este aprins i lumineaz , i voi a i vrut s v veseli i cât va  
 vreme la lumina lui. <sup>36</sup> Dar Eu am o m rturie mai mare decît a lui Ioan; c ci lucr rile, pe cari  
 Mi le -a dat Tat l s le s vîr esc, tocmai lucr rile acestea, pe cari le fac Eu, m rturisesc  
 despre Mine c Tat l M'a trimes. <sup>37</sup> i Tat l, care M'a trimes, a m rturisit El însu despre  
 Mine. Voi nu I-a i auzit niciodat glasul, nu I-a i v zut deloc fa a; <sup>38</sup> i Cuvîntul Lui nu  
 r mîne în voi, pentruc nu crede i în Acela, pe care L -a trimes El. <sup>39</sup> Cerceta i Scripturile,  
 pentru c socoti i c în ele ave i via a vecinic , dar tocmai ele m rturisesc despre Mine.  
<sup>40</sup> i nu vre i s veni i la Mine, ca s ave i via a! <sup>41</sup> Eu nu umblu dup slava care vine  
 dela oameni. <sup>42</sup> Dar tiu c n'ave i în voi dragoste de Dumnezeu. <sup>43</sup> Eu am venit în Numele  
 Tat lui Meu, i nu M primi i; dac va veni un altul, în numele lui însu , pe acela îl ve i  
 primi. <sup>44</sup> Cum pute i crede voi, cari umbla i dup slava, pe care v'o da i unii altora, i nu  
 c uta i slava care vine dela singurul Dumnezeu? <sup>45</sup> S nu crede i c v voi învinui înaintea

Tat lui; este cine s v învinuiasc : Moise, în care v'a i pus n dejdea. <sup>46</sup> C ci, dac  
a i crede pe Moise, M'a i crede i pe Mine, pentruc el a scris despre Mine. <sup>47</sup> Dar dac nu  
crede i cele scrise de el, cum ve i crede cuvintele Mele?``

## Chapter 6

<sup>1</sup> Dup aceea, Isus S'a dus dincolo de marea Galileii, numit marea Tiberiadei. <sup>2</sup> O mare  
gloat mergea dup El, pentruc vedea semnele pe cari le f cea cu cei bolnavi. <sup>3</sup> Isus S'a suit  
pe munte, i edea acolo cu ucenicii S i. <sup>4</sup> Pa tele, praznicul Iudeilor, erau aproape. <sup>5</sup> Isus  
i -a ridicat ochii, i a v zut c o mare gloat vine spre El. i a zis lui Filip: „De unde avem  
s cump r m pâni ca s m nînçe oamenii ace tia?`` <sup>6</sup> Spunea lucrul acesta ca s -l încerce,  
pentruc tia ce are de gînd s fac . <sup>7</sup> Filip i -a r spus: „Pînile, pe cari le-am putea cump ra  
cu dou sute de lei (Grece te: dinari.), n'ar ajunge ca fiecare s capete pu intel din ele.``  
<sup>8</sup> Unul din ucenicii S i, Andrei, fratele lui Simon Petru, I -a zis: <sup>9</sup> „Este aici un b ie el, care  
are cinci pâni de orz i doi pe ti; dar ce sînt acestea la atî ia?`` <sup>10</sup> Isus a zis: „Spune i oamenilor  
s ad jos.`` În locul acela era mult iarb . Oamenii au ezut jos, în num r de aproape  
cinci mii. <sup>11</sup> Isus a luat pînile, a mul mit lui Dumnezeu, le -a împ r it ucenicilor, iar ucenicii  
le-au împ r it celorce edeau jos; de asemenea, le -a dat i din pe ti cît au voit. <sup>12</sup> Dup ce  
s'au s turat, Isus a zis ucenicilor S i: „Strînge i f r miturile cari au r mas, ca s nu se  
piard nimic.`` <sup>13</sup> Le-au adunat deci, i au umplut dou sprezece co uri cu f r miturile cari  
r m seser din cele cinci pâni de orz, dup ce mîncaser to i. <sup>14</sup> Oamenii aceia, cînd au  
v zut minunea, pe care o f cuse Isus, ziceau: „Cu adev rat, acesta este proorocul cel a teptat  
în lume.`` <sup>15</sup> Isus, fiindc tia c au de gînd s vin s -L ia cu sila ca s -L fac împ rat,  
S'a dus iar la munte, numai El singur. Isus umbl pe mare. <sup>16</sup> Cînd s'a înserat, ucenicii Lui  
s'au coborît la marginea m rii. <sup>17</sup> S'au suit într'o corabie, i treceau marea, ca s se duc în  
Capernaum. Se întunecase, i Isus tot nu venise la ei. <sup>18</sup> Sufla un vînt puternic i marea era  
înt rîtat . <sup>19</sup> Dup ce au vîslit cam dou zeci i cinci sau treizeci de stadii, v d pe Isus  
umblînd pe mare i apropiindu-Se de corabie. i s'au înfrico at. <sup>20</sup> Dar Isus le -a zis: „Eu sînt,



nu v teme i!`<sup>21</sup> Voiau deci s -L ia în corabie. i corabia a sosit îndat la locul spre care  
 mergeau.<sup>22</sup> Norodul, care r m sese de cealalt parte a m rii, b gase de seam c acolo  
 nu era decât o corabie, i c Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii  
 plecaser singuri cu ea.<sup>23</sup> A doua zi sosiser alte cor bii din Tiberiada, aproape de locul unde  
 mâncaser ei pâinea, dup ce Domnul mul mise lui Dumnezeu.<sup>24</sup> Când au v zut noroadele  
 c nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s'au suit i ele în cor biile acestea, i s'au dus la  
 Capernaum s caute pe Isus.<sup>25</sup> Când L-au g sit, dincolo de mare, I-au zis: „Înv torule,  
 când ai venit aici?`<sup>26</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v spun, c M  
 c uta i nu pentru c a i v zut semne, ci pentru c a i mâncat din pînile acelea, i v'a i  
 s turat.<sup>27</sup> Lucra i nu pentru mîncarea peritoare, ci pentru mîncarea, care r mîne pentru via a  
 vecinic , i pe care v'o va da Fiul omului; c ci Tat l, adic , însu Dumnezeu, pe el L -a  
 însemnat cu pecetea Lui.`<sup>28</sup> Ei I-au zis: „Ce s facem ca s s vîr im lucr rile lui  
 Dumnezeu?`<sup>29</sup> Isus le -a r spus: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: s crede i  
 în Acela, pe care L -a trimes El.`<sup>30</sup> „Ce semn faci Tu, deci`, I-au zis ei, „ca s -l vedem, i  
 s credem în Tine? Ce lucrezi Tu?`<sup>31</sup> P rin ii no tri au mâncat man în pustie, dup cum  
 este scris: „Le -a dat s m nînce pâne din cer.`<sup>32</sup> Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v  
 spun, c Moise nu v'a dat pâinea din cer, ci Tat l Meu v d adev rata pâne din cer;`<sup>33</sup> c ci  
 Pînea lui Dumnezeu este aceea care se pogoar din cer, i d lumii via a`.<sup>34</sup> „Doamne`,  
 I-au zis ei, „d -ne totdeauna aceast pâne.`<sup>35</sup> Isus le -a zis: „Eu sînt Pînea vie ii. Cine vine  
 la Mine, nu va fl mânzi niciodat ; i cine crede în Mine, nu va înseta niciodat .`<sup>36</sup> Dar v'am  
 spus c M'a i i v zut, i tot nu crede i.<sup>37</sup> Tot ce-Mi d Tat l, va ajunge la Mine; i  
 pe cel ce vine la Mine, nu -l voi izgoni afar :`<sup>38</sup> c ci M'am pogorît din cer ca s fac nu voia  
 Mea, ci voia Celui ce M'a trimes.`<sup>39</sup> i voia Celuice M'a trimes, este s nu pierd nimic din tot  
 ce Mi -a dat El, ci s -l înviez în ziua de apoi.<sup>40</sup> Voia Tat lui meu este ca oricine vede pe Fiul,  
 i crede în El, s aib via a vecinic ; i Eu îl voi învia în ziua de apoi.`<sup>41</sup> Iudeii cîrteau  
 împotriva Lui, pentru c zisese: „Eu sînt pânea care s'a pogorît din cer.`<sup>42</sup> i ziceau: „Oare nu  
 este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al c rui tat i mam îi cunoa tem? Cum dar zice El: „Eu

M'am pogorît din cer?` 43 Isus le -a r spus: „Nu cîrti i între voi. 44 Nimeni nu poate veni la  
 Mine, dac nu -l atrage Tat l, care M'a trimes; i Eu îl voi învia în ziua de apoi. 45 În prooroci  
 este scris: „To i vor fi înv a i de Dumnezeu.` A a c oricine a ascultat pe Tat l, i a  
 primit înv tura Lui, vine la Mine. 46 Nu c cineva a v zut pe Tat l, afar de Acela care  
 vine dela Dumnezeu; da, Acela a v zut pe Tat l. 47 Adev rat, adev rat, v spun, c cine  
 crede în Mine, are via a vecinic . 48 Eu sînt Pînea vie ii. 49 P rin ii vo tri au mîncat  
 man în pustie, i au murit. 50 Pînea, care se pogoar din cer, este de a a fel, ca cineva s  
 m nînce din ea, i s nu moar . 51 Eu sînt Pînea vie, care s'a pogorît din cer. Dac m nînc  
 cineva din pînea aceasta, va tr i în veac; i pînea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care  
 îl voi da pentru via a lumii.` 52 La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, i ziceau:  
 „Cum poate omul acesta s ne dea trupul Lui s -l mînc m?` 53 Isus le -a zis: „Adev rat,  
 adev rat, v spun, c , dac nu mînc a i trupul Fiului omului, i dac nu be i sîngele Lui,  
 n'ave i via a în voi în iv . 54 Cine m nînc trupul Meu, i bea sîngele Meu, are via a  
 vecinic ; i Eu îl voi învia în ziua de apoi. 55 C ci trupul Meu este cu adev rat o hran , i  
 sîngele Meu este cu adev rat o b utur . 56 Cine m nînc trupul Meu, i bea sîngele Meu,  
 r mîne în Mine, i Eu r mîn în el. 57 Dup cum Tat l, care este viu, M'a trimes pe Mine,  
 i Eu tr iesc prin Tat l, tot a a, cine M m nînc pe Mine, va tr i i el prin Mine.  
 58 Astfel este pînea, care s'a pogorît din cer, nu ca mana, pe care au mîncat -o p rin ii vo tri,  
 i totu au murit: cine m nînc pînea aceasta, va tr i în veac.` 59 Isus a spus aceste lucruri  
 în sinagog , cînd înv a pe oameni în Capernaum. 60 Mul i din ucenicii Lui, dup ce au  
 auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s'o sufere?` 61 Isus, care  
 tia în Sine c ucenicii S i cîrteau împotriva vorbirii acesteia, le -a zis: „Vorbirea aceasta este  
 pentru voi o pricin de poticnire? 62 Dar dac a i vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era  
 mai înainte?... 63 Duhul este acela care d via , carnea nu folose te la nimic; cuvintele, pe  
 cari vi le-am spus Eu, sînt duh i via . 64 Dar sînt unii din voi cari nu cred.` C ci Isus tia  
 dela început cine erau ceice nu cred, i cine era celce avea s -L vînd . 65 i a ad ogat:  
 „Tocmai de aceea v'am spus c nimeni nu poate s vin la Mine, dac nu i -a fost dat de Tat l

66  
 Meu.`` Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.  
 67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?” 68 „Doamne”, I -a  
 r spus Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice. 69 și noi am  
 crezut, și am ajuns la cunoștință că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.” 70 Isus le -a  
 r spus: „Nu v'am ales Eu pe voi cei doisprezece? și totuși unul din voi este un drac.” 71 Vorbea  
 despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să -L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

## Chapter 7

1 După aceea, Isus străbutea Galileea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau  
 să -L omoare. 2 și praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape. 3 Frații Lui I-au  
 zis: „Pleacă de aici, și du-te în Iudea, ca să văd și ucenicii tăi lucrurile, pe cari le faci.  
 4 Nimeni nu face ceva în ascuns, cînd caut să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri,  
 arată -Te lumii.” 5 Căci nici frații Lui nu credeau în El. 6 Isus le -a zis: „Vremea Mea n'a sosit  
 încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică. 7 Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine  
 Mă urtează, pentru că mă rturisesc despre ea că lucrurile ei sînt rele. 8 Suii -v voi la  
 praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mă s'a împlinit încă vremea.”  
 9 După ce le -a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea. 10 După ce s'au suit frații Lui la praznic,  
 S'a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns. 11 Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, și  
 ziceau: „Unde este?” 12 Noroadele vorbeau mult în oaptă despre El. Unii ziceau: „Este un om  
 bun.” Alții ziceau: „Nu, căci duce norodul în rătăcire.” 13 Totuși, de frica Iudeilor, nimeni nu  
 vorbea de El pe față. 14 Pe la jumătatea praznicului, Isus S'a suit la Templu. și învătă  
 norodul. 15 Iudeii se mirau, și ziceau: „Cum are omul acesta învățură, căci n'a învățat  
 niciodată?” 16 Isus le -a r spus: „Învătura Mea nu este a Mea, ci a Celuice M'a trimis  
 pe Mine. 17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască că învățura  
 este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc dela Mine. 18 Cine vorbește dela sine, caută slava  
 lui însuși; dar cine caută slava Celuice l -a trimis, acela este adevărat, și în el nu este

strîmb tate. <sup>19</sup> Oare nu v'a dat Moise Legea? Totu nimeni din voi nu ine Legea. De ce  
 c uta i s M omoî i?`` <sup>20</sup> Norodul I -a r spus: „Ai drac. Cine caut s Te omoare?``  
<sup>21</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „O lucrare am f cut, i to i v mira i de ea. <sup>22</sup> Moise v'a  
 dat porunca privitoare la t ierea împrejur-nu c ea vine dela Moise, ci dela patriarhi- i voi  
 t ia i împrejur pe om în ziua Sabatului. <sup>23</sup> Dac un om prime te t ierea împrejur în ziua  
 Sabatului, ca s nu se calce Legea lui Moise, de ce turba i de mînie împotriva Mea, pentruc  
 am îns n to at un om întreg în ziua Sabatului? <sup>24</sup> Nu judeca i dup înf i are, ci  
 judeca i dup dreptate.`` <sup>25</sup> Ni te locuitori din Ierusalim ziceau: „Nu este El acela, pe care  
 caut ei s -L omoare? <sup>26</sup> i totu , iat c vorbe te pe fa , i ei nu -I zic nimic! Nu  
 cumva, în adev r, cei mai mari vor fi cunoscut c El este Hristosul? <sup>27</sup> Dar noi tim de unde  
 este omul acesta; îns , cînd va veni Hristosul, nimeni nu va ti de unde este.`` <sup>28</sup> i Isus, pe  
 cînd înv a pe norod în Templu, striga: „M cunoa te i i M ti i de unde sînt! Eu  
 n'am venit dela Mine însumi, ci Cel ce M'a trimes, este adev rat, i voi nu -L cunoa te i.  
<sup>29</sup> Eu Îl cunosc, c ci vin dela El, i El M'a trimes.`` <sup>30</sup> Ei c utau deci s -L prind ; i nimeni  
 n'a pus mîna pe El, c ci înc nu -I sosise ceasul. <sup>31</sup> Mul i din norod au crezut în El, i ziceau:  
 „Cînd va veni Hristosul, va face mai multe semne decît a f cut omul acesta?`` <sup>32</sup> Fariseii au auzit  
 pe norod spunînd în oapt aceste lucruri despre El. Atunci preo ii cei mai de seam i  
 Fariseii au trimes ni te aprozi s -L prind . <sup>33</sup> Isus a zis: „Mai sînt cu voi pu in vreme,  
 i apoi M duc la Cel ce M'a trimes. <sup>34</sup> Voi M ve i c uta, i nu M ve i g si; i  
 unde voi fi Eu, voi nu pute i veni.`` <sup>35</sup> Iudeii au zis între ei: „Unde are de gînd s se duc omul  
 acesta, ca s nu -l putem g si? Doar n'o avea de gînd s se duc la cei împr tia i printre  
 Greci, i s înve e pe Greci? <sup>36</sup> Ce însemneaz cuvintele acestea, pe cari le -a spus: „M  
 ve i c uta, i nu M ve i g si; i unde voi fi Eu, voi nu pute i veni?`` <sup>37</sup> În ziua de pe  
 urm , care era ziua cea mare a praznicului, Isus a st tut în picioare, i a strigat: „Dac  
 înseteaz cineva, s vin la Mine, i s bea. <sup>38</sup> Cine crede în Mine, din inima lui vor curge  
 rîuri de ap vie, cum zice Scriptura.`` <sup>39</sup> Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau  
 s -L primeasc ceice vor crede în El. C ci Duhul Sfînt înc nu fusese dat, fiindc Isus nu  
 fusese înc prosl vit. <sup>40</sup> Unii din norod, cînd au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu

adev rat Proorocul.<sup>41</sup> Al ii ziceau: „Acesta este Hristosul.” i al ii ziceau: „Cum, din  
 Galilea are s vin Hristosul?<sup>42</sup> Nu zice Scriptura c Hristosul are s vin din s mîna  
 lui David, i din satul Betleem, unde era David?”<sup>43</sup> S'a f cut deci desbinare în norod din pricina  
 Lui.<sup>44</sup> Unii din ei voiau s -L prind ; dar nimeni n'a pus mîna pe El.<sup>45</sup> Aprozii s'au întors deci  
 la preo ii cei mai de seam i la Farisei. i ace tia le-au zis: „De ce nu L-a i adus?”<sup>46</sup>  
 Aprozii au r spus: „Niciodat n'a vorbit vreun om ca omul acesta.”<sup>47</sup> Fariseii le-au r spus:  
 „Doar n'a i fi fost du i i voi în r t cire?<sup>48</sup> A crezut în El vreunul din mai marii no tri  
 sau din Farisei?<sup>49</sup> Dar norodul acesta, care nu tie Legea, este blestemat!”<sup>50</sup> Nicodim, cel care  
 venise la Isus noaptea, i care era unul din ei, le -a zis:<sup>51</sup> „Legea noastr osînde te ea pe un  
 om înainte ca s -l asculte i s tie ce face?”<sup>52</sup> Drept r spus, ei i-au zis: „i tu e ti din  
 Galilea? Cerceteaz bine, i vei vedea c din Galilea nu s'a ridicat niciun prooroc.”<sup>53</sup> (i s'a  
 întors fiecare acas .

## Chapter 8

<sup>1</sup> Isus S'a dus la muntele M slinilor. <sup>2</sup> Dar disdediminea , a venit din nou în Templu; i  
 tot norodul a venit la El. El a ezut jos, i -i înv a. <sup>3</sup> Atunci c rturarii i Fariseii I-au adus  
 o femeie prins în preacurvie. Au pus -o în mijlocul norodului,<sup>4</sup> i au zis lui Isus:  
 „Înv torule, femeia aceasta a fost prins chiar cînd s vîr ea preacurvia.<sup>5</sup> Moise, în Lege,  
 ne -a poruncit s ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?”<sup>6</sup> Spuneau lucrul acesta ca  
 s -L ispiteasc i s -L poat învinui. Dar Isus S'a plecat în jos, i scria cu degetul pe  
 p mînt.<sup>7</sup> Fiîndc ei nu încetau s -L întrebe, El S'a ridicat în sus, i le -a zis: „Cine dintre  
 voi este f r p cat, s arunce cel dintîi cu piatra în ea.”<sup>8</sup> Apoi S'a plecat iar , i scria  
 cu degetul pe p mînt.<sup>9</sup> Cînd au auzit ei cuvintele acestea, s'au sim it mustra i de cugetul lor,  
 i au ie it afar , unul cîte unul, începînd dela cei mai b trîni, pîn la cei din urm . i Isus  
 a r mas singur cu femeia, care st tea în mijloc.<sup>10</sup> Atunci S'a ridicat în sus; i, cînd n'a mai  
 v zut pe nimeni decît pe femeie, Isus i -a zis: „Femeie, unde sînt pîrî ii t i? Nimeni nu te -a

11 osîndit?`` „Nimeni, Doamne``, I -a r spus ea. i Isus i -a zis: „Nici Eu nu te osîndesc. Du-te,  
 i s nu mai p c tuie ti.``) 12 Isus le -a vorbit din nou, i a zis: „Eu sînt Lumina lumii;  
 cine M urmeaz pe Mine, nu va umbla în întunerec, ci va avea lumina vie ii.`` 13 La auzul  
 acestor vorbe, Fariseii I-au zis: „Tu m rturise ti despre Tine însu i: deci m rturia Ta nu este  
 adev rat .`` 14 Drept r spus, Isus le -a zis: „Chiar dac Eu m rturisesc despre Mine însumi,  
 totu m rturia Mea este adev rat ; c ci Eu tiu de unde am venit i unde M duc, dar  
 voi nu ti i nici de unde vin nici unde M duc. 15 Voi judeca i dup înf i are; Eu nu  
 judec pe nimeni. 16 i chiar dac judec, judecata Mea este adev rat , pentruc nu sînt singur,  
 ci Tat l, care M'a trimes, este cu Mine. 17 În Legea voastr este scris c m rturia a doi oameni  
 este adev rat : 18 deci despre Mine însumi, m rturisesc Eu, i despre Mine m rturise te  
 i Tat l, care M'a trimes.`` 19 Ei I-au zis deci: „Unde este Tat l T u?`` Isus a r spus: „Voi  
 nu M cunoa te i nici pe Mine, nici pe Tat l Meu. Dac M'a i cunoa te pe Mine, a i  
 cunoa te i pe Tat l Meu.`` 20 Isus a spus aceste cuvinte, pe cînd înv a pe norod în Templu,  
 în locul unde era vistieria; i nimeni n'a pus mîna pe el, pentruc înc nu -I sosise ceasul.  
 21 Isus le -a mai spus: „Eu M duc, i M ve i c uta, i ve i muri în p catul vostru;  
 acolo unde M duc Eu, voi nu pute i veni.`` 22 Atunci Iudeii au zis: „Doar n'o avea de gînd s  
 se omoare, de zice: „Unde M duc Eu, voi nu pute i veni!`` 23 „Voi sînte i de jos``, le -a zis  
 El; „Eu sînt de sus: voi sînte i din lumea aceasta, Eu nu sînt din lumea aceasta. 24 De aceea v'am  
 spus c ve i muri în p catele voastre; c ci, dac nu crede i c Eu sînt, ve i muri în  
 p catele voastre.`` 25 „Cine e ti Tu?`` I-au zis ei. Isus le -a r spus: „Ceeace dela început v  
 spun c sînt.`` 26 Am multe de zis despre voi i de osîndit în voi; dar Celce M -a trimes, este  
 adev rat; i Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.`` 27 Ei n'au în eles c le vorbea despre  
 Tat l. 28 Isus deci le -a zis: „Cînd ve i în l a pe Fiul omului, atunci ve i cunoa te c Eu  
 sînt, i c nu fac nimic dela Mine însumi, ci vorbesc dup cum M'a înv at Tat l Meu.  
 29 Cel ce M'a trimes, este cu Mine; Tat l nu M'a l sat singur, pentruc totdeauna fac ce -I este  
 pl cut.`` 30 Pe cînd vorbea Isus astfel, mul i au crezut în El. 31 i a zis Iudeilor, cari crezuser  
 în El: „Dac r mîne i în cuvîntul Meu, sînte i în adev r ucenicii Mei; 32 ve i cunoa te

adev rul, i adev rul v va face slobozi.`` 33 Ei I-au r spus: „Noi sîntem s mîn a lui  
 Avraam, i n'am fost niciodat robii nim nui; cum zici Tu: „Ve i fi slobozi!`` 34 „Adev rat,  
 adev rat, v spun``, le -a r spus Isus, „c , oricine tr ie te în p cat, este rob al p catului.  
 35 i robul nu r mîne pururea în cas ; fiul îns r mîne pururea. 36 Deci, dac Fiul v face  
 slobozi, ve i fi cu adev rat slobozi. 37 tiu c sînte i s mîn a lui Avraam; dar c uta i  
 s M omorî i, pentruc nu p trunde în voi cuvîntul Meu. 38 Eu spun ce am v zut la Tat l  
 Meu; i voi face i ce a i auzit dela tat l vostru.`` 39 „Tat l nostru``, I-au r spus ei, „este  
 Avraam``. Isus le -a zis: „Dac a i fi copii ai lui Avraam, a i face faptele lui Avraam. 40 Dar  
 acum c uta i s M omorî i, pe Mine, un om, care v'am spus adev rul, pe care l-am auzit  
 dela Dumnezeu. A a ceva Avraam n'a f cut. 41 Voi face i faptele tat lui vostru.`` Ei I-au zis:  
 „Noi nu sîntem copii n scu i din curvie; avem un singur Tat : pe Dumnezeu.`` 42 Isus le -a  
 zis: „Dac ar fi Dumnezeu Tat l vostru, M'a i iubi i pe Mine, c ci Eu am ie it i vin  
 dela Dumnezeu: n'am venit dela Mine însumi, ci El M'a trimes. 43 Pentru ce nu în elege i  
 vorbirea Mea? Pentru c nu pute i asculta Cuvîntul Meu. 44 Voi ave i de tat pe diavolul;  
 i vre i s împlini i poftele tat lui vostru. El dela început a fost uciga ; i nu st în  
 adev r, pentruc în el nu este adev r. Oridecîteori spune o minciun , vorbe te din ale lui,  
 c ci este mincinos i tat l minciunii. 45 Iar pe Mine, pentruc spun adev rul, nu M  
 crede i. 46 Cine din voi M poate dovedi c am p cat? Dac spun adev rul, pentru ce nu  
 M crede i? 47 Cine este din Dumnezeu, ascult cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea  
 n'asculta i, pentruc nu sînte i din Dumnezeu.`` 48 Iudeii I-au r spus: „Nu zicem noi bine  
 c e ti Samaritean, i c ai drac?`` 49 „N'am drac`` le -a r spus Isus; „ci Eu cinstesc pe  
 Tat l Meu, dar voi nu M cinsti i. 50 Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caut i care  
 judec . 51 Adev rat, adev rat, v spun, c , dac p ze te cineva cuvîntul Meu, în veac  
 nu va vedea moartea.`` 52 „Acum``, I-au zis Iudeii, „vedem bine c ai drac; Avraam a murit,  
 proorcii de asemenea au murit, i tu zici: „Dac p ze te cineva cuvîntul Meu, în veac nu va  
 gusta moartea.`` 53 Doar n'ai fi Tu mai mare decît p rintele nostru Avraam, care a murit? i decît  
 proorcii, cari de asemenea au murit? Cine te crezi Tu c e ti?`` 54 Isus a r spus: „Dac  
 M sl vesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tat l Meu M sl ve te, El, despre care

55  
 voi zice i c este Dumnezeuul vostru; i totu nu -L cunoa te i. Eu Îl cunosc bine; i  
 dac a zice c nu -L cunosc, a fi i Eu un mincinos ca voi. Dar îl cunosc i p zesc  
 56  
 Cuvîntul Lui. Tat l vostru Avraam a s ltat de bucurie c are s vad ziua Mea: a v zut  
 57  
 -o i s'a bucurat.`` „N'ai nici cincizeci ce ani``, I-au zis Iudeii, „, i ai v zut pe Avraam!``  
 58  
 Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v spun c , mai înainte ca s se nasc Avraam, sînt  
 59  
 Eu.`` La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca s arunce în El. Dar Isus S'a ascuns, i a ie it  
 din Templu, trecînd prin mijlocul lor. i a a plecat din Templu.

## Chapter 9

1  
 Cînd trecea, Isus a v zut pe un orb din na tere. 2 Ucenicii Lui L-au întreat:  
 „Înv torule, cine a p c tuit: omul acesta sau p rin ii lui, de s'a n scut orb?`` 3 Isus a  
 r spuns: „N'a p c tuit nici omul acesta, nici p rin ii lui; ci s'a n scut a a, ca s se arate  
 în el lucr rile lui Dumnezeu. 4 Cît este ziu , trebuie s lucrez lucr rile Celuice M'a trimes;  
 vine noaptea, cînd nimeni nu mai poate s lucreze. 5 Cît sînt în lume, sînt Lumina lumii.`` 6 Dup  
 ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe p mînt i a f cut tin din scuipat. Apoi a uns ochii orbului  
 cu tina aceasta, 7 i i -a zis: „Du-te de te spal în sc ld toarea Siloamului`` (care, tîlm cit,  
 însemneaz : Trimes). El s'a dus, s'a sp lat, i s'a întors v zînd bine. 8 Vecinii i ceice -l  
 cunoscuser mai înainte ca cer etor, ziceau: „Nu este acesta celce edea i cer ea?`` 9 Unii  
 ziceau: „El este.`` Al ii ziceau: „Nu; dar seam n cu el.`` i el însu zicea: „Eu sînt.``  
 10 Deci i-au zis: „Cum i s'au deschis ochii?`` 11 El a r spuns: „Omul acela, c ruia i se zice  
 Isus, a f cut tin , mi -a uns ochii, i mi -a zis: „Du-te la sc ld toarea Siloamului, i spal -te.``  
 12 M'am dus, m'am sp lat, i mi-am c p tat vederea.`` „Unde este omul acela``, l-au întreat  
 ei. El a r spus: „Nu tiu.`` 13 Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte. 14 i era o  
 15  
 zi de Sabat cînd f cuse Isus tin , i -i deschisese ochii. Din nou, Fariseii l-au întreat i ei  
 cum i -a c p tat vederea. i el le -a zis: „Mi -a pus tin pe ochi, m'am sp lat, i v d.``  
 16  
 Atunci unii din Farisei au început s zic : „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentruc  
 nu ine Sabatul.`` Al ii ziceau: „Cum poate un om p c tos s fac asemenea semne?`` i



era desbinare între ei. <sup>17</sup> Iar au întrebat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privința faptului  
 că i-a deschis ochii?” „Este un prooroc”, le-a răspuns el. <sup>18</sup> Iudeii n-au crezut că fusese  
 orb și că i-a deschis ochii, pînă n-au chemat pe părinții lui. <sup>19</sup> Ii cînd i-au venit  
 părinții, i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru, care spune că s-a născut orb? Cum dar vede  
 acum?” <sup>20</sup> Drept răspuns, părinții lui au zis: „Nu știm că acesta este fiul nostru, și că s-a  
 născut orb. <sup>21</sup> Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întreba-i-l pe el; este  
 în vîrstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.” <sup>22</sup> Părinții lui au zis aceste lucruri,  
 pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărîseră acum că, dacă va mărturisi cineva că  
 Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă. <sup>23</sup> De aceea au zis părinții lui: „Este în  
 vîrstă, întreba-i-l pe el.” <sup>24</sup> Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, și i-au  
 zis: „Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos.” <sup>25</sup> El a răspuns:  
 „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.” <sup>26</sup> Iar l-au  
 întrebat: „Ce i-ai făcut? Cum i-a deschis ochii?” <sup>27</sup> „Acum v'am spus”, le-a răspuns el,  
 „și n'ami ascultat. Pentru că voi și mai auziți încă odată? Doar n'ami vrea să vă faceți  
 și voi ucenicii Lui!” <sup>28</sup> Ei l-au ocărît, și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi sîntem ucenicii  
 lui Moise. <sup>29</sup> Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este.” <sup>30</sup> „Aici  
 este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este, și totuși, El mi-a  
 deschis ochii. <sup>31</sup> Știm că Dumnezeu n'ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător  
 de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. <sup>32</sup> De cînd este lumea, nu s'au auzit să fi  
 deschis cineva ochii unui orb din naștere. <sup>33</sup> Dacă omul acesta n'ar veni de la Dumnezeu, n'ar  
 putea face nimic.” <sup>34</sup> „Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și i vrei să ne  
 învățezi pe noi?” și l-au dat afară. <sup>35</sup> Isus a auzit că l-au dat afară; și, cînd l-a găsit, i-a  
 zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” <sup>36</sup> El a răspuns: „Nu știu cine este, Doamne, că să cred în  
 El?” <sup>37</sup> „L-ai văzut”, i-a zis Isus, „și cel care vorbește cu tine, acela este.” <sup>38</sup> „Cred,  
 Doamne”, i-a zis el; și i s'a închinat. <sup>39</sup> Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru  
 judecată: ca cei care nu văd, să vadă, și cei care văd, să ajungă orbi.” <sup>40</sup> Unii din Fariseii  
 cari erau lîngă el, cînd au auzit aceste vorbe, i-au zis: „Doar n'om fi și noi orbi!” <sup>41</sup> „Dacă

a i fi orbi``, le -a r spus Isus, „n'a i avea p cat; dar acum zice i: ,Vedem.` Tocmai de aceea, p catul vostru r mîne.``

## Chapter 10

<sup>1</sup> „Adev rat, adev rat, v spun c , cine nu intr pe u în staulul oilor, ci sare pe alt parte, este un ho i un tâlhar. <sup>2</sup> Dar cine intr pe u , este p storul oilor. <sup>3</sup> Portarul îi deschide, i oile aud glasul lui; el î i cheam oile pe nume, i le scoate afar din staul. <sup>4</sup> Dup ce i -a scos toate oile, merge înaintea lor; i oile merg dup el, pentruc îi cunosc glasul. <sup>5</sup> Nu merg deloc dup un str in; ci fug de el, pentruc nu cunosc glasul str inilor.`` <sup>6</sup> Isus le -a spus aceast pild , dar ei n'au în eles despre ce le vorbea. <sup>7</sup> Isus le -a mai zis: „Adev rat, adev rat, v spun c <sup>8</sup> Eu sînt u a oilor. <sup>9</sup> To i ceice au venit înainte de Mine, sînt ho i i tâlhari; dar oile n'au ascultat de ei. <sup>10</sup> Eu sînt U a. <sup>11</sup> Dac intr cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra i va ie i, i va g si p une. <sup>12</sup> Ho ul nu vine decît s fure, s junghie i s pr p deasc . Eu am venit ca oile s aib via , i s'o aib din bel ug. <sup>13</sup> Eu sînt P storul cel bun. P storul cel bun î i d via a pentru oi. <sup>14</sup> Dar cel pl tit, care nu este p stor, i ale c rui oi nu sînt ale lui, cînd vede lupul venind, las oile i fuge; i lupul le r pe te i le împr tie. <sup>15</sup> Cel pl tit fuge, pentruc este pl tit, i nu -i pas de oi. <sup>16</sup> Eu sînt P storul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, i ele M cunosc pe Mine, <sup>17</sup> a a cum M cunoa te pe Mine Tat l, i cum cunosc Eu pe Tat l; i Eu Îmi dau via a pentru oile Mele. <sup>18</sup> Mai am i alte oi, cari nu sînt din staulul acesta; i pe acelea trebuie s le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, i va fi o turm i un P stor. <sup>19</sup> Tat l M iube te, pentruc Îmi dau via a, ca iar s'o iau. <sup>20</sup> Nimeni nu Mi -o ia cu sila, ci o dau Eu dela Mine. Am putere s'o dau, i am putere s'o iau iar : aceasta este porunca, pe care am primit -o dela Tat l Meu.`` <sup>21</sup> Din pricina acestor cuvinte, iar s'a f cut desbinare între Iudei. <sup>22</sup> Mul i dintre ei ziceau: „Are drac, este nebun; de ce -L asculta i?`` <sup>23</sup> Al ii ziceau; „Cuvintele acestea nu sînt cuvinte de îndr cit; poate un drac s deschid ochii orbilor.`` <sup>24</sup> În Ierusalim se pr znuia atunci praznicul Înoirii Templului. Era iarna. <sup>25</sup> i Isus Se plimba prin Templu, pe supt pridvorul lui

24 Solomon. Iudeii L-au înconjurat, i I-au zis: „Pîn cînd ne tot ii sufletele în încordare?  
 25 Dac e ti Hristosul, spune-ne -o deslu it.`` „V'am spus``, le -a r spus Isus, „, i nu  
 crede i. Lucr rile, pe cari le fac Eu, în Numele Tat lui Meu, ele m rturisesc despre Mine.  
 26 Dar voi nu crede i, pentru c , dup cum v'am spus, nu sînte i din oile Mele. 27 Oile Mele  
 ascult glasul Meu; Eu le cunosc, i ele vin dup Mine. 28 Eu le dau via a vecinic , în veac  
 nu vor pieri, i nimeni nu le va smulge din mîna Mea. 29 Tat l Meu, care Mi le -a dat, este mai  
 mare decît to i; i nimeni nu le poate smulge din mîna Tat lui Meu. 30 Eu i Tat l una  
 sîntem.`` 31 Atunci Iudeii iar au luat pietre ca s -Lucid . 32 Isus le -a zis: „V'am ar tat  
 multe lucr ri bune, cari vin dela Tat l Meu: pentru care din aceste lucr ri arunca i cu pietre  
 în Mine?`` 33 Iudeii I-au r spus: „Nu pentru o lucrare bun arunc m noi cu pietre în Tine, ci  
 pentru o hul , i pentru c Tu, care e ti un om, Te faci Dumnezeu.`` 34 Isus le -a r spus:  
 „Nu este scris în Legea voastr : ‚Eu am zis: Sînte i dumnezei?` 35 Dac Legea a numit  
 ‚dumnezei`, pe aceia, c rora le -a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, - i Scriptura nu poate fi  
 desfîn at , - 36 cum zice i voi c hulesc Eu, pe care Tat l M'a sfin it i M'a trimes în  
 lume? i aceasta, pentru c am zis: ‚Sînt Fiul lui Dumnezeu!` 37 Dac nu fac lucr rile Tat lui  
 Meu, s nu M crede i. 38 Dar dac le fac, chiar dac nu M crede i pe Mine, crede i  
 m car lucr rile acestea, ca s ajunge i s cunoa te i i s ti i c Tat l este în  
 Mine i Eu sînt în Tat l.`` 39 La auzul acestor vorbe, c utau iar s -L prind ; dar El a  
 sc pat din mînile lor. 40 Isus S'a dus iar dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la  
 început. i a r mas acolo. 41 Mul i veneau la El, i ziceau: „Ioan n'a f cut nici un semn;  
 dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adev rat.`` 42 i mul i au crezut în El în locul  
 acela.

## Chapter 11

1 Un oarecare Laz r din Betania, satul Mariei i al Martei, sora ei, era bolnav. - 2 Maria era  
 aceea care a uns pe Domnul cu mir, i I -a ters picioarele cu p rul ei, i Laz r cel bolnav  
 era fratele ei. - 3 Surorile au trimes la Isus s -i spun : „Doamne, iat c acela pe care -l

iube ti, este bolnav.``<sup>4</sup> Dar Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre  
 moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu s fie prosl vit prin ea.``<sup>5</sup> i  
 Isus iubea pe Marta, i pe sora ei, i pe Laz r.``<sup>6</sup> Deci, cînd a auzit c Laz r este bolnav, a  
 mai z bovit dou zile în locul în care era;``<sup>7</sup> i în urm a zis ucenicilor: „Haidem s ne  
 întoarcem în Iudea.``<sup>8</sup> „Înv torule``, I-au zis ucenicii, „acum de curînd c utau Iudeii s  
 Teucid cu pietre, i Te întorci în Iudea?``<sup>9</sup> Isus a r spus: „Nu sînt dou sprezece ceasuri  
 în zi? Dac umbl cineva ziua nu se poticne te, pentruc vede lumina lumii acesteia;``<sup>10</sup> dar  
 dac umbl noaptea, se poticne te, pentruc n'are lumina în el.``<sup>11</sup> Dup aceste vorbe, le  
 -a zis: „Laz r, prietenul nostru, doarme: dar M duc s -l trezesc din somn.``<sup>12</sup> Ucenicii I-au  
 zis: „Doamne, dac doarme, are s se fac bine.``<sup>13</sup> Isus vorbise despre moartea lui, dar ei  
 credeau c vorbe te despre odihna c p tat prin somn.``<sup>14</sup> Atunci Isus le -a spus pe fa :  
 „Laz r a murit.``<sup>15</sup> „, i m bucur c n'am fost acolo, pentru voi, ca s crede i. Dar acum,  
 haidem s mergem la el.``<sup>16</sup> Atunci Toma, zis Geam n, a zis celorlal i ucenici: „Haidem s  
 mergem i noi s murim cu El!``<sup>17</sup> Cînd a venit Isus, a aflat c Laz r era de patru zile în  
 mormînt.``<sup>18</sup> i, fiindc Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,``<sup>19</sup> Mul i  
 din Iudei veniser la Marta i Maria, ca s le mîngîie pentru moartea fratelui lor.``<sup>20</sup> Cînd a  
 auzit Marta c vine Isus, I -a ie it înainte; iar Maria edea în cas .``<sup>21</sup> Marta a zis lui Isus:  
 „Doamne, dac ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu!``<sup>22</sup> Dar i acum, tiu c orice vei cere  
 dela Dumnezeu, Î i va da Dumnezeu.``<sup>23</sup> Isus i -a zis: „Fratele t u va învia.``<sup>24</sup> „, tiu``, I -a  
 r spus Marta, „c va învia la înviere, în ziua de apoi.``<sup>25</sup> Isus i -a zis: „Eu sînt învierea i  
 via a. Cine crede în Mine, chiar dac ar fi murit, va tr i.``<sup>26</sup> i oricine tr ie te, i crede  
 în Mine, nu va muri niciodat . Crezi lucrul acesta?``<sup>27</sup> „Da, Doamne,`` I -a zis ea, „cred c Tu  
 e ti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia s vin în lume.``<sup>28</sup> Dup ce a spus aceste  
 vorbe, s'a dus i a chemat în tain pe soru-sa Maria, i i -a zis: „A venit Înv torul i te  
 cheam .``<sup>29</sup> Maria, cum a auzit, s'a sculat iute, i s'a dus la El.``<sup>30</sup> C ci Isus nu intrase înc

31  
 în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta. Iudeii, cari erau cu Maria în cas i o  
 mîngîiau, cînd au v zut -o sculîndu-se iute i ie ind afar , au mers dup ea, c ci ziceau:  
 32  
 „Se duce la mormînt, ca s plîng acolo.” Maria, cînd a ajuns unde era Isus, i L -a v zut,  
 s'a aruncat la picioarele Lui, i I -a zis: „Doamne, dac ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.”  
 33  
 Isus, cînd a v zut -o plîngînd, pe ea i pe Iudeii cari veniser cu ea, S'a înfiorat în duhul Lui,  
 34  
 i S'a tulburat. i a zis: „Unde l-a i pus?” „Doamne,” I-au r spus ei, „vino i vezi.”  
 35  
 Isus plîngea. 36 Atunci Iudeii au zis: „Iat cît îl iubea de mult!” 37 i unii din ei au zis: „El,  
 38  
 care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta s nu moar ?” Isus S'a înfiorat  
 din nou în Sine, i S'a dus la mormînt. Mormîntul era o pe ter , la intrarea c reia era a ezat  
 39  
 o piatr . „Da i piatra la o parte,” a zis Isus. Marta, sora mortului, I -a zis: „Doamne, miroase  
 40  
 greu, c ci este mort de patru zile.” Isus i -a zis: „Nu i-am spus c , dac vei crede, vei  
 41  
 vedea slava lui Dumnezeu?” Au luat dar piatra din locul unde z cea mortul. i Isus a ridicat  
 42  
 ochii în sus, i a zis: „Tat , Î i mul mesc c M'ai ascultat. tiam c totdeauna M  
 ascult i; dar vorbesc astfel pentru norodul care st împrejur, ca s cread c Tu M'ai trimes.”  
 43  
 Dup ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Laz re, vino afar !” i mortul a ie it  
 cu mînil e i picioarele legate cu f ii de pînz , i cu fa a înf urat cu un tergar.  
 45  
 Isus le -a zis: „Deslega i -l, i l sa i -l s mearg .” Mul i din Iudeii, cari veniser  
 46  
 la Maria, cînd au v zut ce a f cut Isus, au crezut în El. Dar unii din ei s'au dus la Farisei, i  
 47  
 le-au spus ce f cuse Isus. Atunci preo ii cei mai de seam i Fariseii au adunat Soborul,  
 48  
 i au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. Dac -L l s m a a, to i vor  
 49  
 crede în El, i vor veni Romanii i ne vor nimici i locul nostru i neamul.” Unul din ei,  
 50  
 Caiafa, care era mare preot în anul acela, le -a zis: „Voi nu ti i nimic; oare nu v gîndi i  
 c este în folosul vostru s moar un singur om pentru norod, i s nu piar tot neamul?”  
 51  
 Dar lucrul acesta nu l -a spus de la el; ci, fiindc era mare preot în anul acela, a proorocit c  
 52  
 Isus avea s moar pentru neam. i nu numai pentru neamul acela, ci i ca s adune într'un  
 53  
 singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipi i. Din ziua aceea, au hot rît s -L omoare.  
 54  
 De aceea Isus nu mai umbla pe fa printre Iudei; ci a plecat de acolo în inutul de lîng

55 pustie, într'o cetate numit Efraim; i a r mas acolo împreun cu ucenicii S i. Pa tele Iudeilor erau aproape. i mul i oameni din inutul acela s'au suit la Ierusalim, înainte de Pa te, ca s se cur easc .

56 Ei c utau pe Isus, i vorbeau unii cu al ii în Templu: „Ce crede i? N'are s vin la praznic?``

57 Iar preo ii cei mai de seam i Fariseii porunciser c , dac va ti cineva unde este, s le dea de tire ca s -L prind . Maria Îi toarn mir pe picioare.

## Chapter 12

1 Cu ase zile înainte de Pa te, Isus a venit în Betania, unde era Laz r, care fusese mort, i pe care îl înviase din mor i.

2 Acolo I-au preg tit o cin . Marta slujea, iar Laz r era unul din ceice edeau la mas cu El.

3 Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare pre , a uns picioarele lui Isus, i I -a ters picioarele cu p rul ei; i s'a umplut casa de mirosul mirului.

4 Unul din ucenicii S i, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea s -L vînd , a zis: 5 „De ce nu s'a vîndut acest mir cu trei sute de lei, i s se fi dat s racilor?``

6 Zicea lucrul acesta nu pentruc purta grij de s raci, ci pentruc era un ho , i, ca unul care inea punga, lua el ce se punea în ea.

7 Dar Isus a zis: „Las -o în pace; c ci ea l -a p strat pentru ziua îngrop rii Mele. 8 Pe s raci îi ave i totdeauna cu voi, dar pe Mine nu M ave i totdeauna.``

9 O mare mul ime de Iudei au aflat c Isus era în Betania; i au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca s vad i pe Laz r, pe care -l înviase din mor i.

10 Preo ii cei mai de seam au hot rît s omoare i pe Laz r, c ci din pricina lui mul i Iudei plecau dela ei i credeau în Isus.

11 A doua zi, o gloat mare, care venise la praznic, cum a auzit c vine Isus în Ierusalim, 13 a luat ramuri de finic, i I -a ie it în întâmpinare, strigînd: „Osana! Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului, Împ ratul lui Israel!``

14 Isus a g sit un m g ru , i a înc lecat pe el, dup cum este scris: 15 „Nu te teme, fiica Sionului; iat c Împ ratul t u vine c lare pe mînzul unei m g ri e.``

16 Ucenicii Lui n'au în eles aceste lucruri dela început; dar, dup ce a fost prosl vit Isus, i-au adus aminte c aceste lucruri erau scrise despre El, i c ei le 17 împliniser cu privire la El. To i ceice fuseser împreun cu Isus, cînd chemase pe Laz r

din mormânt i -l înviase din mor i, m rturiseau despre El. <sup>18</sup> i norodul I -a ie it în  
 întâmpinare, pentru c aflase c f cuse semnul acesta. <sup>19</sup> Fariseii au zis deci între ei: „Vede i  
 c nu câ tîga i nimic: iat c lumea se duce dup El!” <sup>20</sup> Ni te Greci dintre ceice se  
 suiser s se închine la praznic, <sup>21</sup> s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au  
 rugat, i au zis: „Domnule, am vrea s vedem pe Isus.” <sup>22</sup> Filip s'a dus i a spus lui Andrei;  
 apoi Andrei i Filip au spus lui Isus. <sup>23</sup> Drept r spus, Isus le -a zis: „A sosit ceasul s fie  
 prosl vit Fiul omului. <sup>24</sup> Adev rat, adev rat, v spun, c , dac gr untele de grîu, care a  
 c zut pe p mînt, nu moare, r mîne singur; dar dac moare, aduce mult road . <sup>25</sup> Cine  
 î i iube te via a, o va pierde; i cine î i ur te via a în lumea aceasta, o va p stra  
 pentru via a vecinic . <sup>26</sup> Dac Îmi sluje te cineva, s M urmeze; i unde sînt Eu, acolo  
 va fi i slujitorul Meu. Dac Îmi sluje te cineva, Tat l îl va cinsti. <sup>27</sup> Acum sufletul Meu este  
 tulburat. i ce voi zice?... Tat , izb ve te-M din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta  
 am venit pîn la ceasul acesta! <sup>28</sup> Tat , prosl ve te Numele T u!” i din cer, s'a auzit un  
 glas, care zicea: „L-am prosl vit, i -L voi mai prosl vi!” <sup>29</sup> Norodul, care st tea acolo, i  
 care auzise glasul, a zis c a fost un tunet. Al ii ziceau: „Un înger a vorbit cu El!” <sup>30</sup> Isus a  
 r spus: „Nu pentru Mine s'a auzit glasul acesta, ci pentru voi. <sup>31</sup> Acum are loc judecata lumii  
 acesteia, acum st pînitorul lumii acesteia va fi aruncat afar . <sup>32</sup> i dup ce voi fi în l at  
 de pe p mînt, voi atrage la Mine pe to i oamenii.” - <sup>33</sup> Vorbînd astfel, ar ta cu ce moarte avea  
 s moar . - <sup>34</sup> Norodul I -a r spus: „Noi am auzit din Lege c Hristosul r mîne în veac;  
 cum dar zici Tu c Fiul omului trebuie s fie în l at? Cine este acest Fiu al omului?” <sup>35</sup> Isus  
 le -a zis: „Lumina mai este pu in vreme în mijlocul vostru. Umbla i ca unii cari ave i lumina,  
 ca s nu v cuprind întunerecul: cine umbl în întunerec, nu tie unde merge. <sup>36</sup> Cît  
 vreme ave i lumina printre voi, crede i în lumin , ca s fi i fii ai luminii.” Isus le -a spus  
 aceste lucruri: apoi a plecat i S'a ascuns de ei. <sup>37</sup> M car c f sese atîtea semne înaintea lor,  
 tot nu credeau în El, <sup>38</sup> ca s se împlineasc vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: „Doamne,  
 cine a dat crezare propov duirii noastre? i cui a fost descoperit puterea bra ului Domnului?”  
<sup>39</sup> De aceea nu puteau crede, pentru c Isaia a mai zis: <sup>40</sup> „Le -a orbit ochii, i le -a împietrit

inima, ca s nu vad cu ochii, s nu în eleag cu inima, s nu se întoarc la Dumnezeu,  
<sup>41</sup> i s -i vindec.`` Isaia a spus aceste lucruri când a v zut slava Lui, i a vorbit despre El.  
<sup>42</sup> Totu , chiar dintre frunta i, mul i au crezut în El; dar de frica Fariseilor nu -L m rturiseau  
pe fa , ca s nu fie da i afar din sinagog . <sup>43</sup> C ci au iubit mai mult slava oamenilor  
decît slava lui Dumnezeu. <sup>44</sup> Iar Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce  
M'a trimes pe Mine. <sup>45</sup> i cine M vede pe Mine, vede pe Cel ce M'a trimes pe Mine. <sup>46</sup> Eu am  
venit ca s fiu o lumin în lume, pentru ca oricine crede în Mine, s nu r mân în întunec.  
<sup>47</sup> Dac aude cineva cuvintele Mele i nu le p ze te, nu Eu îl judec; c ci Eu n'am venit s  
judec lumea, ci s mîntuiesc lumea. <sup>48</sup> Pe cine M nesocote te i nu prime te cuvintele  
Mele, are cine -l osîndi: Cuvîntul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi. <sup>49</sup> C ci  
Eu n'am vorbit dela Mine însumi, ci Tat l, care M'a trimes, El însu Mi -a poruncit ce trebuie  
s spun i cum trebuie s vorbesc. <sup>50</sup> i tiu c porunca Lui este via a vecinic . De  
aceea lucrurile, pe cari le spun, le spun a a cum Mi le -a spus Tat l.``

### Chapter 13

<sup>1</sup> Înainte de praznicul Pa telor, Isus, ca Cel care tia c I -a sosit ceasul s plece din lumea  
aceasta la Tat l i fiindc iubea pe ai S i, cari erau în lume, i -a iubit pîn la cap t. <sup>2</sup> În  
timpul cinei, dup ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gîndul s  
-L vînd , <sup>3</sup> Isus, fiindc tia c Tat l Îi d duse toate lucrurile în mâni, c dela Dumnezeu  
a venit i la Dumnezeu Se duce, <sup>4</sup> S -a sculat dela mas , S'a desbr cat de hainele Lui, a luat  
un tergar, i S'a încins cu el. <sup>5</sup> Apoi a turnat ap într'un lighean i a început s spele picioarele  
ucenicilor, i s le tearg cu tergarul cu care era încins. <sup>6</sup> A venit deci la Simon Petru. i  
Petru I -a zis: „Doamne, Tu s -mi speli mie picioarele?`` <sup>7</sup> Drept r spus, Isus i -a zis: „Ce fac  
Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe dup aceea.`` <sup>8</sup> Petru I -a zis: „Niciodat nu-mi vei sp la  
picioarele!`` Isus i -a r spus: „Dac nu te sp l Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.``  
<sup>9</sup> „Doamne,`` I -a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar i mînil e i capul!`` <sup>10</sup> Isus i -a  
zis: „Cine s -a sc ldat n'are trebuin s - i spele decît picioarele, ca s fie curat de tot; i



voi sînte i cura i, dar nu to i.`` <sup>11</sup> C ci tia pe cel ce avea s -l vînd ; de aceea a zis:  
 „Nu sînte i to i cura i.`` <sup>12</sup> Dup ce le -a sp lat picioarele, i -a luat hainele, S'a a ezat  
 iar la mas i le -a zis: „În elege i voi ce v'am f cut Eu? <sup>13</sup> Voi M numi i  
 „Înv torul i Domnul`, i bine zice i, c ci sînt. <sup>14</sup> Deci, dac Eu, Domnul i  
 Înv torul vostru, v'am sp lat picioarele, i voi sînte i datori s v sp la i picioarele  
 unii altora. <sup>15</sup> Pentru c Eu v'am dat o pild , ca i voi s face i cum am f cut Eu.  
<sup>16</sup> Adev rat, adev rat, v spun, c robul nu este mai mare decît domnul s u, nici apostolul  
 mai mare decît cel ce l -a trimes. <sup>17</sup> Dac ti i aceste lucruri, ferice de voi, dac le face i.  
<sup>18</sup> Nu vorbesc despre voi to i; cunosc pe aceia pe cari i-am ales. Dar trebuie s se împlinesc  
 Scriptura, care zice: ‚Celce m nînc pîne cu Mine a ridicat c lciul împotriva Mea.`` <sup>19</sup> V  
 spun lucrul acesta depe acum, înainte ca s se întîmple, pentruca, atunci cînd se va întîmpla, s  
 crede i c Eu sînt. <sup>20</sup> Adev rat, adev rat, v spun c , cine prime te pe acela pe care -l  
 trimet Eu, pe Mine M prime te; i cine M prime te pe Mine, prime te pe Celce M'a  
 trimes pe Mine.`` <sup>21</sup> Dup ce a spus aceste cuvinte, Isus S'a tulburat în duhul Lui, a m rturisit,  
 i a zis: „Adev rat, adev rat, v spun, c unul din voi M va vinde.`` <sup>22</sup> Ucenicii se uitau  
 unii la al ii, i nu în elegeau despre cine vorbe te. <sup>23</sup> Unul din ucenici, acela pe care -l iubea  
 Isus, st tea la mas culcat pe sînul lui Isus. <sup>24</sup> Simon Petru i -a f cut semn s întrebe cine  
 este acela despre care vorbea Isus. <sup>25</sup> i ucenicul acela s'a r zemat pe pieptul lui Isus, i I -a  
 zis: „Doamne, cine este?`` <sup>26</sup> Isus a r spus: „Acela, c ruia îi voi întinge buc ica, i i -o  
 voi da.`` i a întins o buc ic , i a dat -o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul. <sup>27</sup> Cum a  
 fost dat buc ica, a intrat Satana în Iuda. Isus i -a zis: „Ce-ai s faci, f repede.`` <sup>28</sup> Dar  
 nimeni din cei ce edeau la mas , n'a în eles pentruce îi zisese aceste vorbe. <sup>29</sup> Unii credeau  
 c , de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia s -i spun : „Cump r ce ne trebuie pentru  
 praznic;`` sau îi poruncea s dea ceva s racilor. <sup>30</sup> Iuda, dup ce a luat buc ica, a ie it  
 afar în grab . Era noapte. <sup>31</sup> Dup ce a ie it Iuda, Isus a zis: „Acum, Fiul omului a fost  
 prosl vit i Dumnezeu a fost prosl vit în El. <sup>32</sup> Dac Dumnezeu a fost prosl vit în El, i  
 Dumnezeu Îl va prosl vi în El însu , i -L va prosl vi îndat . <sup>33</sup> Copila ilor, mai sînt

pu în cu voi. M ve i c uta, i, cum am spus Iudeilor c , unde M duc Eu, ei nu pot veni,  
 tot a a v spun i vou acum. <sup>34</sup> V dau o porunc nou : S v iubi i unii pe al ii;  
 cum v-am iubit Eu, a a s v iubi i i voi unii pe al ii. <sup>35</sup> Prin aceasta vor cunoa te to i  
 c sînte i ucenicii Mei, dac ve i avea dragoste unii pentru al ii.`` <sup>36</sup> „Doamne``, I -a zis  
 Simon Petru, „unde Te duci?`` Isus i -a r spus: „Tu nu po i veni acum dup Mine, unde M  
 duc Eu; dar mai tîrziu vei veni.`` <sup>37</sup> „Doamne``, I -a zis Petru, „de ce nu pot veni dup Tine acum?  
 Eu îmi voi da via a pentru Tine.`` <sup>38</sup> Isus i -a r spus: „Î i vei da via a pentru Mine?  
 Adev rat, adev rat, î i spun, c nu va cînta coco ul, pîn te vei lep da de Mine de trei  
 ori.

## Chapter 14

<sup>1</sup> S nu vi se tulbure inima. Ave i credin în Dumnezeu, i ave i credin în Mine.  
<sup>2</sup> În casa Tat lui Meu sînt multe loca uri. Dac n'ar fi a a, v'a fi spus. Eu M duc s v  
 preg tesc un loc. <sup>3</sup> i dup ce M voi duce i v voi preg ti un loc, M voi întoarce i  
 v voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, s fi i i voi. <sup>4</sup> ti i unde M duc, i ti i  
 i calea într'acolo.`` <sup>5</sup> „Doamne``, I -a zis Toma, „nu tim unde Te duci; cum putem s tim  
 calea într'acolo?`` <sup>6</sup> Isus i -a zis: „Eu sînt calea, adev rul i via a. Nimeni nu vine la Tat l  
 decît prin Mine. <sup>7</sup> Dac m'a i fi cunoscut pe Mine, a i fi cunoscut i pe Tat l Meu. i  
 deacum încolo Îl ve i cunoa te; i L-a i i v zut.`` <sup>8</sup> „Doamne``, i -a zis Filip, „arat -ne  
 pe Tat l, i ne este de ajuns.`` <sup>9</sup> Isus i -a zis: „De afîta vreme sînt cu voi, i nu M'ai cunoscut,  
 Filipe? Cine M'a v zut pe Mine, a v zut pe Tat l. Cum zici tu dar: „Arat -ne pe Tat l?``  
<sup>10</sup> Nu crezi c Eu sînt în Tat l, i Tat l este în Mine? Cuvintele, pe cari vi le spun Eu, nu le  
 spun dela Mine; ci Tat l, care locuie te în Mine, El face aceste lucr ri ale Lui. <sup>11</sup> Crede i-M  
 c Eu sînt în Tat l, i Tat l este în Mine; crede i cel pu in pentru lucr rile acestea.  
<sup>12</sup> Adev rat, adev rat, v spun, c cine crede în Mine, va face i el lucr rile pe cari le fac  
 Eu; ba înc va face altele i mai mari decît acestea; pentruc Eu m duc la Tat l: <sup>13</sup> i ori  
 ce ve i cere în Numele Meu, voi face, pentruca Tat l s fie prosl vit în Fiul. <sup>14</sup> Dac ve i

15 cere ceva în Numele Meu, voi face.      16      16      i Eu  
 voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor (Grece te: Paraclet, apărător, ajutor.),  
 17  
 care să rămână cu voi în veac;      i anume, Duhul adevăratului, pe care lumea nu-l poate  
 primi, pentru că nu-l vede și nu-l cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi,  
 18      19  
 și va fi în voi.      Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.      Peste puțină vreme,  
 lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.  
 20  
 În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sînt în Tatăl Meu, că voi sînteți în Mine, și că Eu  
 21  
 sînt în voi.      Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește,  
 22  
 va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi așeza lângă el.      Iuda, nu Iscarioteanul, I -a  
 23  
 zis: „Doamne, cum se face că Te vei așeza lângă mine în lume?”      Drept răspuns, Isus i -a  
 zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvîntul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni  
 24  
 la el, și vom locui împreună cu el.      Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. și  
 25  
 cuvîntul, pe care nu-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care Mă trimite.      V'am spus aceste  
 26  
 lucruri cât mai sînt cu voi.      Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfînt, pe care nu-l trimite Tatăl,  
 în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v'am spus Eu.  
 27  
 Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu vă dau cum o dă lumea. Să nu vă se tulbure inima,  
 28  
 nici să nu se înspăimînte.      Așa auzit că v'am spus: „Mă duc, și Mă voi întoarce la voi.”  
 Dacă Mă iubiți, vă va fi bucurat că v'am zis: „Mă duc la Tatăl”; căci Tatăl este mai mare  
 29  
 decît Mine.      și v'am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se îndeplinească, pentru că atunci cînd  
 30  
 se vor îndeplini, să credeți.      Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpînitorul lumii  
 31  
 acesteia. El n'are nimic în Mine;      dar vine, pentru că să cunoască lumea că Eu iubesc pe  
 Tatăl, și că fac așa cum Mi -a poruncit Tatăl. Sculai-vă, haidem să plecăm de aici!

## Chapter 15

1      2  
 Eu sînt adevăratul viu, și Tatăl Meu este viul.      Pe orice mlație, care este în  
 Mine și n'aduce roadă, El o taie; și pe orice mlație care aduce roadă, o curățește,  
 3  
 ca să aducă și mai mult roadă.      Acum voi sînteți curați, din pricina cuvîntului, pe care

<sup>4</sup> vi l-am spus. R mîne i în Mine, i Eu voi r mînea în voi. Dup cum ml di a nu poate aduce road delà sine, dac nu r mîne în vi , tot a a nici voi nu pute i aduce i road ,  
<sup>5</sup> dac nu r mîne i în Mine. Eu sînt Vi a, voi sînte i ml di ele. Cine r mîne în Mine, i în cine r mîn Eu, aduce mult road ; c ci desp r i i de Mine, nu pute i face nimic.  
<sup>6</sup> Dac nu r mîne cineva în Mine, este aruncat afar , ca ml di a neroditoare, i se usuc ;  
apoi ml di ele uscate sînt strînse, aruncate în foc, i ard. <sup>7</sup> Dac r mîne i în Mine, i  
dac r mîn în voi cuvintele Mele, cere i orice ve i vrea, i vi se va da. <sup>8</sup> Dac aduce i  
mult road , prin aceasta Tat l Meu va fi prosl vit; i voi ve i fi astfel ucenicii Mei. <sup>9</sup> Cum  
M'a iubit pe Mine Tat l, a a v'am iubit i Eu pe voi. R mîne i în dragostea Mea. <sup>10</sup> Dac  
p zi i poruncile Mele, ve i r mînea în dragostea Mea, dup cum i Eu am p zit poruncile  
Tat lui Meu, i r mîn în dragostea Lui. <sup>11</sup> V'am spus aceste lucruri, pentruca bucuria Mea s  
r mîn în voi, i bucuria voastr s fie deplin . <sup>12</sup> Aceasta este porunca Mea: s v  
iubi i unii pe al ii, cum v'am iubit Eu. <sup>13</sup> Nu este mai mare dragoste decît s - i dea cineva  
via a pentru prietenii s i. <sup>14</sup> Voi sînte i prietenii Mei, dac face i ce v poruncesc Eu.  
<sup>15</sup> Nu v mai numesc robi, pentruc robul nu tie ce face st pînul s u; ci v'am numit prieteni,  
pentru v'am f cut cunoscut tot ce am auzit delà Tat l Meu. <sup>16</sup> Nu voi M'a i ales pe Mine;  
ci Eu v'am ales pe voi; i v'am rînduit s merge i i s aduce i road , i roada voastr  
s r mîn , pentru ca orice ve i cere delà Tat l, în Numele Meu, s v dea. <sup>17</sup> V  
poruncesc aceste lucruri, ca s v iubi i unii pe al ii. <sup>18</sup> Dac v ur te lumea, ti i  
c pe Mine M'a urît înaintea voastr . <sup>19</sup> Dac a i fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar,  
pentru nu sînte i din lume, i pentru Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea v ur te  
lumea. <sup>20</sup> Aduce i-v aminte de vorba, pe care v-am spus -o: „Robul nu este mai mare decît  
st pînul s u.” Dac m'au prigonit pe Mine, i pe voi v vor prigoni; dac au p zit cuvîntul  
Meu, i pe al vostru îl vor p zi. <sup>21</sup> Dar v vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu,  
pentru ei nu cunosc pe Celce M'a trimes. <sup>22</sup> Dac n'a fi venit i nu le-a fi vorbit, n'ar  
avea p cat; dar acum n'au nicio desvinov ire pentru p catul lor. <sup>23</sup> Cine M ur te pe  
Mine, ur te i pe Tat l Meu. <sup>24</sup> Dac n'a fi f cut între ei lucr ri, pe cari nimeni altul  
nu le -a f cut, n'ar avea p cat; dar acum le-au i v zut, i M'au urît i pe Mine i pe Tat l

25  
 Meu. Dar lucrul acesta s'a împlănit ca să se împlinească vorba scrisă în Legea lor: „Mău  
 urât frate al tău.”<sup>26</sup> Când va veni Mîngîietorul, pe care -L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul  
 adevărat, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.<sup>27</sup> Ei voi de asemenea veni  
 mărturisi, pentru că ei au fost cu Mine de la început.

## Chapter 16

<sup>1</sup> V-am spus aceste lucruri, pentru că ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. <sup>2</sup> Au să  
 vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că  
 aduce o slujbă lui Dumnezeu. <sup>3</sup> Ei se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe  
 Tatăl, nici pe Mine. <sup>4</sup> V-am spus aceste lucruri, pentru că, atunci când le va veni ceasul să se  
 împlinească, să vă aducă în amintire că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru  
 că eram cu voi. <sup>5</sup> Acum Mă duc la Cel ce Mă trimite; și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde  
 Te duci?” <sup>6</sup> Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea vă a umplut inima. <sup>7</sup> Totuși, vă  
 spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; și dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va  
 veni la voi; dar dacă Mă duc, vă -L voi trimite. <sup>8</sup> Ei când va veni El, va dovedi lumea vinovată  
 în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. <sup>9</sup> În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred  
 în Mine; <sup>10</sup> în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai  
 vedea; <sup>11</sup> în ce privește judecata: fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat. <sup>12</sup> Mai am  
 să vă spun multe lucruri, dar acum nu le pot spune. <sup>13</sup> Când va veni Mîngîietorul, Duhul  
 adevărat, are să vă cîntărească în tot adevărul; și că El nu va vorbi de la El, ci va vorbi  
 tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. <sup>14</sup> El Mă va proslăvi, pentru că va lua  
 din ce este al Meu, și vă va descoperi. <sup>15</sup> Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va  
 lua din ce este al Meu, și vă va descoperi. <sup>16</sup> Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;  
 apoi iar peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.” <sup>17</sup> La auzul  
 acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce însemnează cuvintele acestea: „Peste  
 puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iar peste puțină vreme Mă veți  
 vedea?” și: „Pentru că Mă duc la Tatăl?” <sup>18</sup> Ei ziceau deci: „Ce însemnează aceasta: „Peste

19 pu în vreme?` Nu tîm ce vrea s spun .`` Isus a cunoscut c voiau s -L întrebe, i le -a zis: „V întreba i între voi ce însemneaz cuvintele: „Peste pu în vreme, nu M ve i mai vedea;` i: „Apoi iar peste pu în vreme, M ve i vedea?` 20 Adev rat, adev rat v spun c , voi ve i plînge i, v ve i tîrgui, iar lumea se va bucura; v ve i întrista, dar întristarea voastr se va preface în bucurie. 21 Femeia, cînd este în durerile na terii, se întristeaz , pentru c i -a sosit ceasul; dar dup ce a n scut pruncul, nu- i mai aduce aminte de suferin , de bucurie c s'a n scut un om pe lume. 22 Tot a a i voi: acum sînte i plini de întristare; dar Eu v voi vedea iar , inima vi se va bucura, i nimeni nu v va r pi bucuria voastr . 23 În ziua aceea, nu M ve i mai întreba de nimic. Adev rat, adev rat, v spun c , orice ve i cere dela Tat l, în Numele Meu, v va da. 24 Pîn acum n'a i cerut nimic în Numele Meu: cere i, i ve i c p ta, pentruca bucuria voastr s fie deplin . 25 V'am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul cînd nu v voi mai vorbi în pilde, ci v voi vorbi deslu it despre Tat l. 26 În ziua aceea, ve i cere în Numele Meu, i nu v zic c voi ruga pe Tat l pentru voi. 27 C ci Tat l însu v iube te, pentruc M'a i iubit, i a i crezut c am ie it dela Dumnezeu. 28 Am ie it dela Tat l, i am venit în lume; acum las lumea, i M duc la Tat l.`` 29 Ucenicii S i I-au zis: „Iat c acum vorbe ti deslu it, i nu spui nicio pild . 30 Acum cunoa tem c tii toate lucrurile, i n'ai nevoie s Te întrebe cineva; de aceea credem c ai ie it dela Dumnezeu.`` 31 „Acum crede i?`` le -a r spus Isus. 32 „Iat c vine ceasul, i a i venit, cînd ve i fi risipi i fiecare la ale lui; i pe Mine M ve i l sa singur; dar nu sînt singur, c ci Tat l este cu Mine. 33 V'am spus aceste lucruri ca s ave i pace în Mine. În lume ve i avea necazuri; dar îndr zni i, Eu am biruit lumea.``

## Chapter 17

1 Dup ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, i a zis: „Tat , a sosit ceasul! Prosl ve te pe Fiul T u, ca i Fiul T u s Te prosl veasc pe Tine, 2 dup cum I-ai dat putere peste orice f ptur , ca s dea via a vecinic tuturor acelora, pe cari I i-ai dat Tu. 3 i via a vecinic este aceasta: s Te cunoasc pe Tine, singurul Dumnezeu adev rat i

pe Isus Hristos, pe care L-ai trimes Tu. <sup>4</sup> Eu Te-am prosl vit pe p mînt, am sfîr it lucrarea, pe  
 care Mi-ai dat -o s'o fac. <sup>5</sup> i acum, Tat , prosl ve te-M la Tine însu i cu slava, pe care  
 o aveam la Tine, înainte de a fi lumea. <sup>6</sup> Am f cut cunoscut Numele T u oamenilor, pe cari Mi  
 i-ai dat din lume. Ai T i erau, i Tu Mi i-ai dat; i ei au p zit Cuvîntul T u. <sup>7</sup> Acum au  
 cunoscut c tot ce Mi-ai dat Tu, vine dela Tine. <sup>8</sup> C ci le-am dat cuvintele, pe cari Mi le-ai dat  
 Tu. Ei le-au primit, i au cunoscut cu adev rat c dela Tine am ie it, i au crezut c Tu  
 M'ai trimes. <sup>9</sup> Pentru ei M rog. Nu M rog pentru lume, ci pentru aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu;  
 pentruc sînt ai T i: - <sup>10</sup> tot ce este al Meu, este al T u, i ce este al T u, este al Meu, - i  
 Eu sînt prosl vit în ei. <sup>11</sup> Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, i Eu vin la Tine. Sfinte  
 Tat , p ze te, în Numele T u, pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentruca ei s fie una, cum sîntem  
 i noi. <sup>12</sup> Cînd eram cu ei în lume, îi p zeam Eu în Numele T u. Eu am p zit pe aceia, pe  
 cari Mi i-ai dat; i niciunul din ei n'a perit, afar de fiul pierz rii, ca s se împlineasc  
 Scriptura. <sup>13</sup> Dar acum, Eu vin la Tine; i spun aceste lucruri, pe cînd sînt înc în lume, pentruca  
 s aib în ei bucuria Mea deplin . <sup>14</sup> Le-am dat Cuvîntul T u; i lumea i -a urît, pentruc  
 ei nu sînt din lume, dup cum Eu nu sînt din lume. <sup>15</sup> Nu Te rog s -i iei din lume, ci s -i  
 p ze ti de cel r u. <sup>16</sup> Ei nu sînt din lume, dup cum nici Eu nu sînt din lume. <sup>17</sup> Sfin e te  
 -i prin adev rul T u: Cuvîntul T u este adev rul. <sup>18</sup> Cum M'ai trimes Tu pe Mine în lume,  
 a a i-am trimes i Eu pe ei în lume. <sup>19</sup> i Eu însumi M sfin esc pentru ei, ca i ei s fie  
 sfin i i prin adev r. <sup>20</sup> i m rog nu numai pentru ei, ci i pentru cei ce vor crede în Mine  
 prin cuvîntul lor. <sup>21</sup> M rog ca to i s fie una, cum Tu, Tat , e ti în Mine, i Eu în Tine;  
 ca, i ei s fie una în noi, pentru ca lumea s cread c Tu M'ai trimes. <sup>22</sup> Eu le-am dat slava,  
 pe care Mi-ai dat -o Tu, pentruca ei s fie una, cum i noi sîntem una, - <sup>23</sup> Eu în ei, i Tu în  
 Mine; -pentruca ei s fie în chip des vîr it una, ca s cunoasc lumea c Tu M'ai trimes,  
 i c i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine. <sup>24</sup> Tat , vreau ca acolo unde sînt Eu, s fie împreun  
 cu Mine i aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu, ca s vad slava Mea, slav , pe care Mi-ai dat -o Tu;  
 fiindc Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. <sup>25</sup> Neprih nitule Tat , lumea nu Te -a  
 cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, i ace tia au cunoscut c Tu M'ai trimes. <sup>26</sup> Eu le-am f cut

cunoscut Numele T u, i li -L voi mai face cunoscut, pentruca dragostea cu care M'ai iubit Tu, s fie în ei, i Eu s fiu în ei.``

## Chapter 18

<sup>1</sup> Dup ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii S i dincolo de pîrful Chedron, unde era o gr din , în care a intrat El i ucenicii Lui. <sup>2</sup> Iuda, vînz torul, tia i el locul acela, pentruc Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui. <sup>3</sup> Iuda, deci, a luat ceata osta ilor i pe aprozii trime i de preo ii cei mai de seam i de Farisei, i a venit acolo cu felinare, cu f clii i cu arme. <sup>4</sup> Isus, care tia tot ce avea s I se întîmple, a mers spre ei, i le -a zis: „Pe cine c uta i?`` <sup>5</sup> Ei I-au r spus: „Pe Isus din Nazaret!``. Isus le -a zis: „Eu sînt!``. Iuda, vînz torul, era i el cu ei. <sup>6</sup> Cînd le -a zis Isus: „Eu sînt``, ei s'au dat înapoi, i au c zut jos la p mînt. <sup>7</sup> El i -a întrebat din nou: „Pe cine c uta i?`` „Pe Isus din Nazaret``, I-au zis ei. <sup>8</sup> Isus a r spus: „V-am spus c Eu sînt. Deci, dac M c uta i pe Mine, l sa i pe ace tia s se duc .`` <sup>9</sup> A zis lucrul acesta ca s se împlineasc vorba, pe care o spusese: „N-am pierdut pe niciunul din aceia, pe cari Mi i-ai dat.`` <sup>10</sup> Simon Petru, care avea o sabie, a scos -o, a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea dreapt . Robul acela se numea Malhu. <sup>11</sup> Isus a zis lui Petru: „Bag - i sabia în teac . Nu voi bea paharul, pe care Mi l -a dat Tat l s -l beau?`` <sup>12</sup> Ceata osta ilor, c pitanul lor, i aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, i L-au legat. <sup>13</sup> L-au dus întfi la Ana; c ci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. <sup>14</sup> i Caiafa era celce d duse Iudeilor sfatul acesta: „Este de folos s moar un singur om pentru norod.`` <sup>15</sup> Simon Petru mergea dup Isus; tot a a a f cut i un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, i a intrat cu Isus în curtea marelui preot. <sup>16</sup> Petru îns a r mas afar la u . Celalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ie it afar , a vorbit cu port ri a, i a b gat pe Petru înl untru. <sup>17</sup> Atunci slujnica, port ri a, a zis lui Petru: „Nu cumva i tu e ti unul din ucenicii omului acestuia?`` „Nu sînt``, a r spus el. <sup>18</sup> Robii i aprozii cari erau acolo, f cuser un foc de c rbuni, c ci era frig: i se înc lzeau. Petru st tea i el cu ei, i se înc lzea. <sup>19</sup> Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui i despre înv tura



20 Lui. Isus i -a r spus: „Eu am vorbit lumii pe fa ; totdeauna am înv at pe norod în  
 sinagog i în Templu, unde se adun to i Iudeii, i n'am spus nimic în ascuns. 21 Pentruce  
 M întrebi pe Mine? Întreab pe ceice M'au auzit despre ce le-am vorbit; iat , aceia tiu ce  
 am spus.`` 22 La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, cari st teau acolo, a dat o palm lui  
 Isus, i a zis: „A a r spunzi marelui preot?`` 23 Isus i -a r spus: „Dac am vorbit r u,  
 arat ce am spus r u; dar dac am vorbit bine, dece m ba i?`` 24 Ana L -a trimes legat la  
 marele preot Caiafa. 25 Simon Petru st tea acolo, i se înc lzea. Ei i-au zis: „Nu cumva e ti  
 i tu unul din ucenicii Lui?`` El s'a lep dat, i a zis: „Nu sînt.`` 26 Unul din robii marelui preot,  
 rud cu acela c ruia îi t iase Petru urechea, a zis: „Nu te-am v zut eu cu El în gr din ?``  
 27 Petru iar s -a lep dat. i îndat a cîntat coco ul. 28 Au adus pe Isus dela Caiafa în odaia de  
 judecat : era diminea a. Ei n'au intrat în odaia de judecat , ca s nu se spurce i s poat  
 mînca Pa tele. 29 Pilat deci a ie it afar la ei, i le -a zis: „Ce pîr aduce i împotriva omului  
 acestuia?`` 30 Drept r spus, ei i-au zis: „Dac n'ar fi fost un f c tor de rele, nu L-am fi dat  
 noi în mînile tale.`` 31 Atunci Pilat le -a zis: „Lua i -L voi, i judeca i -L dup legea voastr .``  
 „Nou nu ne este îng duit de Lege s omorîm pe nimeni``, I-au zis Iudeii. 32 Aceasta s'a  
 întîmplat ca s se împlineasc vorba, prin care ar tase Isus cu ce moarte avea s moar .  
 33 Pilat a intrat iar în odaia de judecat , a chemat pe Isus i I -a zis: „E ti Tu Împ ratul  
 Iudeilor?`` 34 Isus i -a r spus: „Dela tine însu i zici lucrul acesta, sau i l-au spus al ii despre  
 Mine!`` 35 Pilat a r spus: „Eu sînt Iudeu? Neamul T u i preo ii cei mai de seam Te-au  
 dat în mîna mea: ce ai f cut?`` 36 „Împ r ia Mea nu este din lumea aceasta``, a r spus  
 Isus. „Dac ar fi Împ r ia Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s'ar fi luptat ca s nu fiu  
 dat în mînile Iudeilor; dar acum, Împ r ia Mea nu este de aici.`` 37 „Atunci un Împ rat tot  
 e ti!`` I -a zis Pilat. „Da``, a r spus Isus. „Eu sînt Împ rat. Eu pentru aceasta M'am n scut  
 i am venit în lume, ca s m rturisesc despre adev r. Oricine este din adev r ascult glasul  
 Meu.`` 38 Pilat I -a zis: „Ce este adev rul?`` 39 Dar, fiindc voi ave i obicei s v slobozesc  
 pe cineva de Pa te, vre i s v slobozesc pe Împ ratul Iudeilor?`` 40 Atunci to i au strigat  
 din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!`` i Baraba era un tîlhar.

## Chapter 19

<sup>1</sup> Atunci Pilat a luat pe Isus, i a pus s -L bat . <sup>2</sup> Osta ii au împletit o cunun de spini,  
 I-au pus -o pe cap, i L-au îmbr cat cu o hain de purpur . <sup>3</sup> Apoi, s'au apropiat de El, i  
 ziceau: „Plec ciune, Împ ratul Iudeilor!” i -I d deau palme. <sup>4</sup> Pilat a ie it iar afar ,  
 i a zis Iudeilor: „Iat c vi -L aduc afar , ca s ti i c nu g sesc nicio vin în El.”  
<sup>5</sup> Isus a ie it deci afar , purtînd cununa de spini i haina de purpur . „Iat omul!” le -a zis  
<sup>6</sup> Pilat. Cînd L-au z rit preo ii cei mai de seam i aprozii, au început s strige:  
 „R stigne te -! R stigne te -!” „Lua i -L voi i r stigni i -L”, le -a zis Pilat, „c ci  
 eu nu g sesc nicio vin în El.” <sup>7</sup> Iudeii i-au r spus: „Noi avem o Lege, i dup Legea  
 aceasta, El trebuie s moar , pentruc S'a f cut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.” <sup>8</sup> Cînd a auzit  
 Pilat aceste cuvinte, i -a fost i mai mare fric . <sup>9</sup> A intrat iar în odaia de judecat , i a  
 zis lui Isus: „De unde e ti Tu?” Dar Isus nu i -a dat niciun r spus. <sup>10</sup> Pilat I -a zis: „Mie nu-mi  
<sup>11</sup> vorbe ti? Nu tii c am putere s Te r stignesc, i am putere s - i dau drumul!” „N'ai  
 avea nicio putere asupra Mea”, i -a r spus Isus, „dac nu i-ar fi fost dat de sus. De aceea,  
<sup>12</sup> cine M d în mînile tale, are un mai mare p cat.” De atunci Pilat c uta s -I dea drumul.  
 Dar Iudeii strigau: „Dac dai drumul omului acestuia, nu e ti prieten cu Cezarul. Oricine se face  
<sup>13</sup> pe sine împ rat, este împotriva Cezarului.” Cînd a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus  
 afar ; i a ezut pe scaunul de judec tor, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreie te:  
<sup>14</sup> „Gabata.” Era ziua Preg tirii Pa telor, cam pela ceasul al aselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iat  
<sup>15</sup> Împ ratul vostru!” Dar ei au strigat: „Ia -L, ia -L, r stigne te -L!” „S r stignesc pe  
 Împ ratul vostru?” le -a zis Pilat. Preo ii cei mai de seam au r spus: „Noi n'avem alt  
<sup>16</sup> împ rat decît pe Cezarul!” Atunci L -a dat în mînile lor, ca s fie r stignit. Au luat deci pe  
<sup>17</sup> Isus, i L-au dus s -L r stigneasc . Isus, ducîndu- i crucea, a ajuns la locul, zis al  
<sup>18</sup> „C p înii”, care în evreie te se cheam „Golgota.” Acolo a fost r stignit; i  
 împreun cu El au fost r stigni i al i doi, unul deoparte i altul de alta, iar Isus la mijloc.  
<sup>19</sup> Pilat a scris o însemnare, pe care a pus -o deasupra crucii, i era scris: „Isus din Nazaret,  
<sup>20</sup> Împ ratul Iudeilor.” Mul i din Iudei au citit aceast însemnare, pentruc locul unde fusese

r stignit Isus era aproape de cetate: era scris în evreie te, latine te i grece te. <sup>21</sup> Preo ii  
 cei mai de seam ai Iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împ ratul Iudeilor`. Ci scrie c El a  
 zis: „Eu sînt Împ ratul Iudeilor.`” <sup>22</sup> „Ce am scris, am scris`, a r spus Pilat. <sup>23</sup> Osta ii,  
 dup ce au r stignit pe Isus, I-au luat hainele, i le-au f cut patru p r i, cîte o parte pentru  
 fiecare osta . I-au luat i c ma a, care n'avea nici o cus tur , ci era dintr -o singur  
<sup>24</sup>  
 es tur de sus pîn jos. i au zis între ei: „S n'o sfi iem, ci s tragem la sor i a  
 cui s fie.`” Aceasta s'a întîmplat ca s se împlinesc Scriptura, care zice: „i-au împ r it  
 hainele Mele între ei, i pentru c ma a Mea au tras la sor i.`” Iat ce au f cut osta ii.  
<sup>25</sup>  
 Lîng crucea lui Isus, st tea mama Lui i sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, i  
 Maria Magdalina. <sup>26</sup> Cînd a v zut Isus pe mam -Sa, i lîng ea pe ucenicul, pe care -l iubea,  
 a zis mamei Sale: „Femeie, iat fiul t u!`” <sup>27</sup> Apoi, a zis ucenicului: „Iat mama ta!`” i, din  
 ceasul acela ucenicul a luat -o la el acas . <sup>28</sup> Dup aceea, Isus, care tia c acum totul s'a  
 sfi r it, ca s împlinesc Scriptura, a zis: „Mi -e sete.`” <sup>29</sup> Acolo era un vas plin cu o et.  
<sup>30</sup>  
 Osta ii au pus într'o ramur de isop un burete plin cu o et, i I l-au dus la gur . Cînd a  
<sup>31</sup>  
 luat Isus o etul, a zis: „S'a ispr vit!`” Apoi i -a plecat capul, i i -a dat duhul. De fric  
 s nu r mîn trupurile pe cruce în timpul Sabatului, -c ci era ziua Preg tirii, i ziua aceea  
 de Sabat era o zi mare-Iudeii au rugat pe Pilat s zdrobeasc fluierile picioarelor celor r stigni i,  
<sup>32</sup>  
 i s fie lua i de pe cruce. Osta ii au venit deci, i au zdrobit fluierile picioarelor celui  
<sup>33</sup>  
 dintîi, apoi pe ale celuiilalt, care fusese r stignit împreun cu El. Cînd au venit la Isus, i au  
<sup>34</sup>  
 v zut c murise, nu I-au zdrobit fluierile picioarelor; ci unul din osta i I -a str puns coasta  
<sup>35</sup>  
 cu o suli ; i îndat a ie it din ea sînge i ap . Faptul acesta este adev erit de celce l  
 -a v zut: m rturia lui este adev rat , i el tie c spune adev rul, pentru ca i voi s  
<sup>36</sup>  
 crede i. Aceste lucruri s'au întîmplat, ca s se împlinesc Scriptura: „Niciunul din oasele  
<sup>37</sup>  
 Lui nu va fi sf rîmat.`” i în alt parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au str puns.`”  
<sup>38</sup>  
 Dup aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a  
 rugat pe Pilat s -i dea voie s ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i -a dat voie. El a venit deci,  
<sup>39</sup>  
 i a luat trupul lui Isus. Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea, a venit i el, i  
<sup>40</sup>  
 a adus o amestec tur de aproape o sut de litri de smirn i de aloec . Au luat deci trupul  
 lui Isus i l-au înf urat în f ii de pînz de in, cu miresme, dup cum au obicei Iudeii s

41 Îngroape. În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. 42 Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

## Chapter 20

1 În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalina s-a dus disdediminea la mormânt, pe când era încă întunec; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt. 2 A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care îl iubea Isus, și le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus.” 3 Petru și celălalt ucenic au ieșit, și au plecat spre mormânt. 4 Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru, și a ajuns cel dintâi la mormânt. 5 S-a plecat și s-a uitat înăuntru, și a văzut fâșii de pânză jos, dar n-a intrat. 6 Simon Petru, care venea după el, a ajuns la el, și a intrat în mormânt, și a văzut fâșii de pânză jos. 7 Iar tergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fâșii de pânză, ci fusesse scuturat și pus într-un alt loc singur. 8 Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, și a intrat la el; și a văzut, și a crezut. 9 Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învieze din morți. 10 Apoi ucenicii s-au întors acasă. 11 Dar Maria stătea afară lângă mormânt, și plângea. Pe când plângea s-a plecat să se uite în mormânt. 12 și a văzut doi îngeri în alb, ezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap și altul la picioare. 13 „Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.” 14 După ce a zis aceste vorbe, s-a întors, și a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu îl recunoscu. 15 „Femeie”, i-a zis Isus, „de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul, și i-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să îl iau.” 16 Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors, și i-a zis în ebraică: „Rabuni!” adică: „Învățătorule!” 17 „Nu mă recunosc”, i-a zis Isus; „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru.” 18 Maria Magdalina s-a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a spus aceste lucruri. 19 În seara aceea

zile, cea dintâi a spt mîinii, pe cînd u ile locului unde erau aduna i ucenicii erau încuiate, de  
 20  
 frica Iudeilor, a venit Isus, a st tut în mijlocul lor, i le -a zis: „Pace vou !” i dup ce  
 a zis aceste vorbe, le -a ar tat mîinile i coasta Sa. Ucenicii s'au bucurat, cînd au v zut pe  
 21  
 Domnul. Isus le -a zis din nou: „Pace vou ! Cum M'a trimes pe Mine Tat l, a a v trimet  
 i Eu pe voi.” 22 Dup aceste vorbe, a suflat peste ei, i le -a zis: „Lua i Duh Sfînt! 23 Celorce  
 le ve i ierta p catele, vor fi iertate; i celor ce le ve i inea vor fi inute.” 24 Toma, zis  
 25  
 Geam n, unul din cei doisprezece, nu era cu ei cînd a venit Isus. Ceilal i ucenici i-au zis deci:  
 „Am v zut pe Domnul!” Dar el le -a r spus: „Dac nu voi vedea în mîinile Lui semnul cuielor,  
 i dac nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, i dac nu voi pune mîna mea în coasta  
 26  
 Lui, nu voi crede.” Dup opt zile, ucenicii lui Isus erau iar în cas ; i era i Toma  
 împreun cu ei. Pe cînd erau u ile încuiate, a venit Isus, a st tut în mijloc, i le -a zis: „Pace  
 27  
 vou !” Apoi a zis lui Toma: „Adu- i degetul încoace, i uit -te la mîinile Mele; i adu- i  
 28  
 mîna, i pune -o în coasta Mea; i nu fi necredincios, ci credincios.” Drept r spus, Toma  
 29  
 I -a zis: „Domnul meu i Dumnezeuul meu!” „Tomo” i -a zis Isus, „pentruc M'ai v zut,  
 30  
 ai crezut. Ferice de ceice n'au v zut, i au crezut.” Isus a mai f cut înaintea ucenicilor S i  
 31  
 multe alte semne cari nu sînt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentruca  
 voi s crede i c Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; i crezînd, s ave i via a în  
 Numele Lui.

## Chapter 21

1  
 Dup aceea Isus S'a mai ar tat ucenicilor S i la marea Tiberiadei. Iat cum S'a ar tat:  
 2  
 Simon Petru, Toma zis Geam n, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, i al i doi din  
 3  
 ucenicii lui Isus, erau împreun . Simon Petru le -a zis: „M duc s prind pe te.” „Mergem  
 i noi cu tine,” i-au zis ei. Au ie it, i au intrat într'o corabie; i n'au prins nimic în noaptea  
 4  
 aceea. Diminea a, Isus st tea pe rm; dar ucenicii nu tia u c este Isus. 5 „Copii”, le  
 6  
 -a zis Isus, „ave i ceva de mîncare?” Ei i-au r spus: „Nu”. El le -a zis: „Arunca i mreaja  
 în partea dreapt a cor biei, i ve i g si.” Au aruncat -o deci, i n'o mai puteau trage de  
 7  
 mul imea pe tilor. Atunci ucenicul, pe care -l iubea Isus, a zis lui Petru: „Este Domnul!” Cînd

a auzit Simon Petru c este Domnul i -a pus haina pe el, i s'a încins, c ci era desbr cat,  
i s'a aruncat în mare. <sup>8</sup> Ceialal i ucenici au venit cu cor bioara, tr gînd mreaja cu pe ti,  
pentruc nu erau departe de rm decît ca la dou sute de co i. <sup>9</sup> Cînd s'au pogorît pe rm  
au v zut acolo j ratic de c rbuni, pe te pus deasupra i pîne. <sup>10</sup> Isus le -a zis: „Aduce i  
din pe tii, pe cari i-a i prins acum.” <sup>11</sup> Simon Petru s'a suit în cor bioar , i a tras mreaja  
la rm, plin cu o sut cincizeci i trei de pe ti mari: i, m car c erau atî ia, nu s'a  
rupt mreaja. <sup>12</sup> „Veni i de prînzi i,” le -a zis Isus. i nici unul din ucenici nu cuteza s -L  
întrebe: „Cine e ti?” c ci tiau c este Domnul. <sup>13</sup> Isus S'a apropiat, a luat pînea, i le -a  
dat; tot a a a f cut i cu pe tele. <sup>14</sup> Aceasta era a treia oar cînd Se ar ta Isus ucenicilor  
S i, dup ce înviase din mor i. <sup>15</sup> Dup ce au prînzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone,  
fiul lui Iona, M iube ti tu mai mult decît ace tia?” „Da, Doamne”, I -a r spus Petru, „ tii  
c Te iubesc.” Isus i -a zis: „Pa te mielu eii Mei.” <sup>16</sup> I -a zis a doua oar : „Simone, fiul lui  
Iona, M iube ti?” „Da Doamne”, I -a r spus Petru, „ tii c Te iubesc.” Isus i -a zis:  
„Pa te oi ele Mele”. <sup>17</sup> A treia oar i -a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, M iube ti?” Petru  
s'a întristat c -i zisese a treia oar : „M iube ti?” i I -a r spus: „Doamne, Tu toate le  
tii; tii c Te iubesc.” Isus i -a zis: „Pa te oile Mele!” <sup>18</sup> Adev rat, adev rat, î i spun  
c , atunci cînd erai mai tîn r, singur te încingeai i te duceai unde voiai; dar cînd vei îmb trîni,  
î i vei întinde mînile, i altul te va încinge, i te va duce unde nu vei voi.” <sup>19</sup> A zis lucrul  
acesta ca s arate cu ce fel de moarte va prosl vi Petru pe Dumnezeu. i, dup ce a vorbit  
astfel, i -a zis: „Vino dup Mine.” <sup>20</sup> Petru s'a întors, i a v zut venind dup ei pe ucenicul  
pe care -l iubea Isus, acela care, la cin , se rezemase pe pieptul lui Isus, i zisese: „Doamne,  
cine este celce Te vinde?” <sup>21</sup> Petru s'a uitat la el, i a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va  
fi?” <sup>22</sup> Isus i -a r spus: „Dac vreau ca el s r mîn pîn voi veni Eu, ce- i pas ie?  
Tu vino dup Mine!” <sup>23</sup> Din pricina aceasta, a ie it svonul printre fra i c ucenicul acela nu  
va muri deloc. Îns Isus nu zisese lui Petru c nu va muri deloc, ci: „Dac vreau ca el s  
r mîn pîn voi veni Eu, ce- i pas ie?” <sup>24</sup> Ucenicul acesta este celce adevere te aceste  
lucruri, i care le -a scris. i tim c m rturia lui este adev rat . <sup>25</sup> Mai sînt multe alte  
lucruri, pe cari le -a f cut Isus, cari, dac s'ar fi scris cu deam runtul, cred c nici chiar în  
lumea aceasta n'ar fi putut înc pea c r ile cari s'ar fi scris. Amin

## Acts

### Chapter 1

<sup>1</sup> Teofile, în cea dintâi carte a mea, am vorbit despre tot ce a început Isus să facă și să  
 învețe pe oameni, <sup>2</sup> de la început până în ziua în care S'a înălțat la cer, după ce, prin Duhul  
 Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe cari -i alesese. <sup>3</sup> După patima Lui, li S'a înfățișat  
 viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre  
 lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. <sup>4</sup> Pe când Se afla cu ei, le -a poruncit să nu  
 se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo flegăduința Tatălui, „pe care,“ le -a zis El,  
 „ați auzit -o de la Mine. <sup>5</sup> Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi  
 botezați cu Duhul Sfânt.“ <sup>6</sup> Deci apostolii, pe când erau strâniși laolalt, L-au întrebat: „Doamne,  
 în vremea aceasta ai de gând să ezi din nou Împărăția lui Israel?“ <sup>7</sup> El le -a răspuns:  
 „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le -a păstrat  
 și pănirea Sa. <sup>8</sup> Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți  
 fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.“ <sup>9</sup> După  
 ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S'a înălțat la cer, și un nor L -a ascuns din  
 ochii lor. <sup>10</sup> Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s'au  
 arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, <sup>11</sup> și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și  
 uitați spre cer? Acest Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel  
 cum L-a văzut mergând la cer.“ <sup>12</sup> Atunci ei s'au întors în Ierusalim din muntele numit al  
 Mslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului. <sup>13</sup> Când au ajuns  
 acasă, s'au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip,  
 Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zilotul, și Iuda, fiul lui Iacov. <sup>14</sup> Toți  
 aceștia stăteau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria,  
 mama lui Isus, și cu frații Lui. <sup>15</sup> În zilele acelea, Petru s'a sculat în mijlocul fraților, -numărul  
 celor adunați laolalt era de aproape o sută douăzeci, - și a zis: <sup>16</sup> „Fraților, trebuia să  
 se împlinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care  
 a fost călăuză celor ce au prins pe Isus. <sup>17</sup> El era din numărul nostru, și era părtaș

aceleia i slujbe. <sup>18</sup> Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiurii lui, a c zut cu capul în  
 jos, a plesnit în dou prin mijloc, i i s'au v rsat toate m runtaiele. <sup>19</sup> Lucrul acesta a ajuns  
 a a de cunoscut de to i locuitorii din Ierusalim, încît ogorul acela a fost numit în limba lor:  
 „Acheldama`, adic : „Ogorul sîngelui.` - <sup>20</sup> În adev r, în cartea Psalmilor este scris: „Locuin a  
 lui s r mîn pustie, i nimeni s nu locuiasc în ea!` i: „Slujba lui s'o ia altul!` <sup>21</sup> Trebuie  
 deci ca, dintre ceice ne-au înso it în toat vremea în care a tr it Domnul Isus între noi, <sup>22</sup> cu  
 începere dela botezul lui Ioan pîn în ziua cînd S'a în l at El dela noi, s fie rînduit, unul care  
 s ne înso easc drept martor al învierii Lui. <sup>23</sup> Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba,  
 zis i Iust, i pe Matia. <sup>24</sup> Apoi au f cut urm toarea rug ciune: „Doamne, Tu, care cuno ti  
 inimile tuturor oamenilor, arat -ne pe care din ace ti doi l-ai ales, <sup>25</sup> ca s ia loc în slujba i  
 apostolia aceasta, din care a c zut Iuda, ca s mearg la locul lui.` <sup>26</sup> Au tras la sor i, i  
 sor ul a c zut pe Matia, care a fost num rat împreun cu cei unsprezece apostoli.

## Chapter 2

<sup>1</sup> În ziua Cincizecimii, erau to i împreun în acela loc. <sup>2</sup> Deodat a venit din cer un sunet  
 ca vîjîitul unui vînt puternic, i a umplut toat casa unde edeau ei. <sup>3</sup> Ni te limbi ca de foc  
 au fost v zute împ r indu-se printre ei, i s'au a ezat cîte una pe fiecare din ei. <sup>4</sup> i to i  
 s'au umplut de Duh Sfînt, i au început s vorbeasc în alte limbi, dup cum le da Duhul s  
 vorbeasc. <sup>5</sup> i se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici din toate neamurile cari sînt  
 supt cer. <sup>6</sup> Cînd s'a auzit sunetul acela, mul imea s'a adunat i a r mas încremenit ; pentru  
 fiecare îi auzea vorbind în limba lui. <sup>7</sup> To i se mirau, se minunau, i ziceau unii c tre al ii:  
 „To i ace tia cari vorbesc, nu sînt Galileeni? <sup>8</sup> Cum dar îi auzim vorbind fiec ruia din noi în  
 limba noastr , în care ne-am n scut? <sup>9</sup> Par i, Mezi, Elami i, locuitori din Mesopotamia, Iudea,  
 Capadocia, Pont, Asia, <sup>10</sup> Frigia, Pamfilia, Egipt, p r ile Libiei dinspre Cirena, oaspe i din  
 Roma, Iudei sau prozeli i, <sup>11</sup> Cretani i Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile  
 minunate ale lui Dumnezeu!`` <sup>12</sup> To i erau uimi i, nu tia u ce s cread , i ziceau unii



c tre al ii: „Ce vrea s zic aceasta?”<sup>13</sup> Dar al ii î i b teau joc, i ziceau: „Sînt plini  
 de must!”<sup>14</sup> Atunci Petru s'a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, i le -a zis:  
 „B rba i Iudei i voi to i cei cari locui i în Ierusalim, s ti i lucrul acesta, i asculta i  
 cuvintele mele!”<sup>15</sup> Oamenii ace tia nu sînt be i, cum v închipui i voi, c ci nu este decît al  
 treilea ceas din zi.<sup>16</sup> Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel:<sup>17</sup> „În zilele de pe urm ,  
 zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice f ptur ; feciorii vo tri i fetele voastre  
 vor prooroci, tinerii vo tri vor avea vedenii, i b trîni i vo tri vor visa visuri!”<sup>18</sup> Da, chiar i  
 peste robii Mei i peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, i vor prooroci.  
<sup>19</sup> Voi face s se arate semne sus în cer i minuni jos pe p mînt, sînge, foc i un vîrtej de fum;  
<sup>20</sup> soarele se va preface în întunec, i luna în sînge, înainte ca s vin ziua Domnului, ziua  
 aceea mare i str lucit .<sup>21</sup> Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit.”  
<sup>22</sup> B rba i Israeli i, asculta i cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevérit de Dumnezeu  
 înainte voastr prin minunile, semnele i lucr rile pline de putere, pe cari le -a f cut Dumnezeu  
 prin El în mijlocul vostru, dup cum bine ti i;<sup>23</sup> pe Omul acesta, dat în mînile voastre, dup  
 sfatul hot rît i dup tiin a mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-a i r stignit i L-a i  
 omorît prin mîna celor f r delege.<sup>24</sup> Dar Dumnezeu L -a înviat, deslegîndu -I leg turile  
 mor ii, pentruc nu era cu putin s fie inut de ea.<sup>25</sup> C ci David zice despre El: „Eu  
 aveam totdeauna pe Domnul înainte mea, pentruc El este la dreapta mea, ca s nu m clatin.  
<sup>26</sup> De aceea, mi se bucur inima, i mi se vesele te limba; chiar i trupul mi se va odihni în  
 n dejde:<sup>27</sup> c ci nu-mi vei l sa sufletul în Locuin a mor ilor, i nu vei îng dui ca Sfîntul  
 T u s vad putrezirea.<sup>28</sup> Mi-ai f cut cunoscut c ile vie ii, i M vei umplea de bucurie  
 cu starea Ta de fa .”<sup>29</sup> Cît despre patriarhul David, s -mi fie îng duit, fra ilor, s v  
 spun f r sfial c a murit i a fost îngropat; i mormîntul lui este în mijlocul nostru pîn  
 în ziua de azi.<sup>30</sup> Fiindc David era prooroc, i tia c Dumnezeu îi f g duise cu jur mînt  
 c va ridica pe unul din urma ii s i pe scaunul lui de domnie,<sup>31</sup> despre învierea lui Hristos a  
 proorocit i a vorbit el, cînd a zis c sufletul lui nu va fi l sat în Locuin a mor ilor, i trupul  
 lui nu va vedea putrezirea.<sup>32</sup> Dumnezeu a înviat pe acest Isus, i noi to i sîntem martori ai lui.  
<sup>33</sup> i acum, odat ce S'a în l at prin dreapta lui Dumnezeu, i a primit dela Tat l

f g duin a Duhului Sfînt, a turnat ce vede i i auzi i. <sup>34</sup> C ci David nu s'a suit în ceruri,  
 ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: , ezi la dreapta Mea, <sup>35</sup> pîn ce voi pune pe  
 vr jma ii T i supt picioarele Tale.`` <sup>36</sup> S tie bine dar, toat casa lui Israel, c Dumnezeu  
 a f cut Domn i Hristos pe acest Isus, pe care L-a i r stignit voi.`` <sup>37</sup> Dup ce au auzit aceste  
 cuvinte, ei au r mas str pun i în inim , i au zis lui Petru i celorlal i apostoli: „Fra ilor,  
 ce s facem?`` <sup>38</sup> „Poc i i-v `` , le -a zis Petru, „, i fiecare din voi s fie botezat în Numele  
 lui Isus Hristos, spre iertarea p catelor voastre; apoi ve i primi darul Sfîntului Duh. <sup>39</sup> C ci  
 f g duin a aceasta este pentru voi, pentru copiii vo tri, i pentru to i cei ce sînt departe  
 acum, în oricît de mare num r îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.`` <sup>40</sup> i, cu multe alte  
 cuvinte, m rturisea, îi îndemna, i zicea: „Mîntui i-v din mijlocul acestui neam tic los.``  
<sup>41</sup> Cei ce au primit propov duirea lui, au fost boteza i; i în ziua aceea, la num rul ucenicilor  
<sup>42</sup> s'au adaus aproape trei mii de suflete. Ei st ruiau în înv tura apostolilor, în leg tura  
<sup>43</sup> fr easc , în frîngerea pînii, i în rug ciuni. Fiecare era plin de fric , i prin apostoli  
<sup>44</sup> se f ceau multe minuni i semne. To i cei ce credeau, erau împreun la un loc, i aveau  
<sup>45</sup> toate de ob te. Î i vindeau ogoarele i averile, i banii îi împ r eau între to i, dup  
<sup>46</sup> nevoile fiec ruia. To i împreun erau nelipsi i dela Templu în fiecare zi, frîngeau pînea  
<sup>47</sup> acas , i luau hrana, cu bucurie i cur ie de inim . Ei l udau pe Dumnezeu, i erau  
 pl cu i înaintea întregului norod. i Domnul ad uga în fiecare zi la num rul lor pe cei ce  
 erau mîntui i.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Petru i Ioan se suiau împreun la Templu, la ceasul rug ciunii: era ceasul al nou lea.  
<sup>2</sup> Acolo era un om olog din na tere, care era dus i pus în toate zilele la poarta Templului, numit  
 „Frumoas `` , ca s cear de mil dela cei ce intrau în Templu. <sup>3</sup> Omul acesta, cînd a v zut  
 pe Petru i pe Ioan c voiau s intre în Templu, le -a cerut milostenie. <sup>4</sup> Petru, ca i Ioan, s'a  
 uitat int la el, i a zis: „Uit -te la noi!`` <sup>5</sup> i el se uita la ei cu luare aminte, i a tepta

s capete ceva dela ei. <sup>6</sup> Atunci Petru i -a zis: „Argint i aur, n'am; dar ce am, î i dau: În Numele  
 lui Isus Hristos din Nazaret, scoal -te i umbl !” <sup>7</sup> L -a apucat de mîna dreapt , i l -a ridicat  
 în sus. Îndat i s'au înt rit t lpile i glesnele; <sup>8</sup> dintr'o s ritur a fost în picioare, i a  
 început s umble. A intrat cu ei în Templu, umblînd, s rind, i l udînd pe Dumnezeu. <sup>9</sup> Tot  
 norodul l -a v zut umblînd i l udînd pe Dumnezeu. <sup>10</sup> Îl cuno teau c era cel ce edea la  
 poarta „Frumoas `` a Templului, ca s cear de poman , i s'au umplut de uimire i de  
 mirare pentru cele ce i se întîmplaser . <sup>11</sup> Fiindc el se inea de Petru i de Ioan, tot norodul,  
 mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon. <sup>12</sup> Petru, cînd a v zut lucrul acesta, a luat  
 cuvîntul, i a zis norodului: „B rba i Israeli i, pentruce v mira i de lucrul acesta? Dece  
 v uita i cu ochii int la noi, ca i cum prin puterea noastr sau prin cucernicia noastr  
 am fi f cut pe omul acesta s umble? <sup>13</sup> Dumnezeuul lui Avraam, Isaac i Iacov, Dumnezeuul  
 p rin ilor no tri, a prosl vit pe Robul S u Isus, pe care voi L-a i dat în mîna lui Pilat; i  
 v'a i lep dat de El înaintea lui, m car c el era de p rere s -I dea drumul. <sup>14</sup> Voi v'a i  
 lep dat de Cel Sfînt i Neprih nit, i a i cerut s vi se d ruiasc un uciga . <sup>15</sup> A i  
 omorît pe Domnul vie ii, pe care Dumnezeu L -a înviat din mor i; noi sîntem martori ai Lui.  
<sup>16</sup> Prin credin a în Numele lui Isus, a înt rit Numele Lui pe omul acesta, pe care -l vede i i  
 -l cunoa te i; credin a în El a dat omului acestuia o t m duire deplin , cum vede i cu  
<sup>17</sup> to ii. i acum, fra ilor, tiu c din ne tiin a i f cut a a, ca i mai marii vo tri.  
<sup>18</sup> Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: c ,  
<sup>19</sup> adic , Hristosul S u va p timi. Poc i i-v dar, i întoarce i-v la Dumnezeu, pentru  
 ca s vi se tearg p catele, ca s vin dela Domnul vremile de înviorare, <sup>20</sup> i s  
 trimeat pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, <sup>21</sup> pe care cerul trebuie  
 s -L primeasc , pîn la vremile a ez rii din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a  
 vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfin ilor S i prooroci din vechime. <sup>22</sup> În adev r, Moise a  
 zis p rin ilor no tri: „Domnul, Dumnezeuul vostru, v va ridica dintre fra ii vo tri un  
<sup>23</sup> prooroc ca mine; pe El s -L asculta i în tot ce v va spune. i oricine nu va asculta de  
<sup>24</sup> Proorocul acela, va fi nimicit cu des vîr ire din mijlocul norodului.” Deasemenea to i  
 proorocii, dela Samuel i ceilal i, cari au urmat dup el, i au vorbit, au vestit zilele acestea.  
<sup>25</sup> Voi sînte i fiii proorocilor i ai leg mîntului, pe care l -a f cut Dumnezeu cu p rin ii

no tri, cînd a zis lui Avraam: „Toate neamurile p mîntului vor fi binecuvîntate în s mîn a ta.”<sup>26</sup> Dumnezeu, dup ce a ridicat pe Robul S u Isus, L -a trimes mai întîi vou , ca s v binecuvînteze, întorcînd pe fiecare din voi dela f r delegile sale.”

## Chapter 4

<sup>1</sup> Pe cînd vorbeau Petru i Ioan norodului, au venit la ei pe nea teptate preo ii, c pitanul Templului i Saducheii,<sup>2</sup> foarte nec ji i c înv au pe norod, i vesteau în Isus învierea din mor i.<sup>3</sup> Au pus mînile pe ei, i i-au aruncat în temni pîn a doua zi; c ci se înserase.<sup>4</sup> În s mul i din ceice auziser cuvîntarea, au crezut; i num rul b rba ilor credincio i s'a ridicat aproape la cinci mii.<sup>5</sup> A doua zi, mai marii norodului, b trîni i c rturarii s'au adunat împreun la Ierusalim,<sup>6</sup> cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, i to i cei ce se tr geau din neamul marilor preo i.<sup>7</sup> Au pus pe Petru i pe Ioan în mijlocul lor, i i-au întrebat: „Cu ce putere, sau în numele cui a i f cut voi lucrul acesta?”<sup>8</sup> Atunci Petru, plin de Duhul Sfînt, le -a zis: „Mai mari ai norodului i b trîni ai lui Israel!<sup>9</sup> Fiindc sîntem tra i ast zi la r spundere pentru o facere de bine, f cut unui om bolnav, i sîntem întreba i cum a fost vindecat,<sup>10</sup> s'o ti i to i, i s'o tie tot norodul lui Israel! Omul acesta se înf i eaz înainte voastr pe deplin s n tos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-a i r stignit, dar pe care Dumnezeu L -a înviat din mor i.<sup>11</sup> El este ,piatra lep dat de voi, zidarii, care a ajuns s fie pus în capul unghiului.”<sup>12</sup> În nimeni altul nu este mîntuire: c ci nu este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie s fim mîntui i.”<sup>13</sup> Cînd au v zut ei îndr zneala lui Petru i a lui Ioan, s'au mirat, întrucît tiau c erau oameni nec rturari i de rînd; i au priceput c fuseser cu Isus.<sup>14</sup> Dar fiindc vedeau lîng ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriv .<sup>15</sup> Le-au poruncit doar s ias afar din Sobor, s'au sf tuit între ei,<sup>16</sup> i au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? C ci este tiut de to i locuitorii Ierusalimului c prin ei s'a f cut o minune v dit , pe care n'o putem t g dui.<sup>17</sup> Dar, ca s nu se l easc vestea aceasta mai departe în norod, s -i amenin m, i s le poruncim ca de acum încolo s nu mai vorbeasc nim nui în Numele acesta.”<sup>18</sup> i dup ce i-au chemat,

le-au poruncit s nu mai vorbeasc cu nici un chip, nici s mai înve e pe oameni în Numele  
<sup>19</sup> lui Isus. Drept r spus, Petru i Ioan le-au zis: „Judeca i voi singuri dac este drept înaintea  
<sup>20</sup> lui Dumnezeu s ascult m mai mult de voi decât de Dumnezeu; c ci noi nu putem s nu  
<sup>21</sup> vorbim despre ce am v zut i am auzit.`` I-au ameninat din nou, i i-au l sat s plece,  
c ci nu tiau cum s -i pedepseasc , din pricina norodului; fiindc to i sl veau pe  
<sup>22</sup> Dumnezeu pentru cele întâmplate. C ci omul cu care se f cuse aceast minune de vindecare,  
<sup>23</sup> avea mai bine de patruzeci de ani. Dup ce li s'a dat drumul, ei s'au dus la ai lor, i le-au  
<sup>24</sup> istorisit tot ce le spusese preo ii cei mai de seam i b trînii. Când au auzit ei aceste  
lucruri, i-au ridicat glasul to i împreun c tre Dumnezeu, i au zis: „St pîne, Doamne,  
<sup>25</sup> care ai f cut cerul, p mîntul, marea i tot ce este în ele! Tu ai zis prin Duhul Sfînt, prin gura  
p rintelui nostru David, robul T u: „Pentruce se înt rît neamurile, i pentruce cuget  
<sup>26</sup> noroadele lucruri de erte? Împ ra ii p mîntului s'au r sculat, i domnitorii s'au unit  
<sup>27</sup> împotriva Domnului i împotriva Unsului S u.` În adev r, împotriva Robului T u celui  
sfînt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s'au înso it în cetatea aceasta Irod i Pilat din Pont cu Neamurile  
<sup>28</sup> i cu noroadele lui Israel, ca s fac tot ce hot rîse mai dinainte mîna Ta i sfatul T u.  
<sup>29</sup> i acum, Doamne, uit -Te la amenin rile lor, d putere robilor T i s vesteasc  
<sup>30</sup> Cuvîntul T u cu toat îndr zneala, i întinde- i mîna, ca s se fac t m duiiri, minuni  
<sup>31</sup> i semne prin Numele Robului T u celui Sfînt, Isus.`` Dup ce s'au rugat ei, s'a cutremurat  
locul unde erau aduna i; to i s'au umplut de Duhul Sfînt, i vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu  
<sup>32</sup> cu îndr zneal . Mul imea celor ce crezuser , era o inim i un suflet. Niciunul nu zicea  
<sup>33</sup> c averile lui sînt ale lui, ci aveau toate de ob te. Apostolii m rturiseau cu mult putere  
<sup>34</sup> despre învierea Domnului Isus. i un mare har era peste to i. C ci nu era niciunul printre  
ei, care s duc lips : to i cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau pre ul lucrurilor  
<sup>35</sup> vîndute, i -l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împ r ea fiec ruia dup cum avea  
<sup>36</sup> nevoie. Iosif, numit de apostoli i Barnaba, adic , în tîlm cire, fiul mîngîierii, un Levit, de  
<sup>37</sup> neam din Cipru, a vîndut un ogor, pe care -l avea, a adus banii, i i -a pus la picioarele  
apostolilor.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Dar un om, numit Anania, a vîndut o mo ioar , cu nevast -sa Safira, <sup>2</sup> i a oprit o parte din pre , cu tirea nevastei lui; apoi a adus partea cealalt , i a pus -o la picioarele apostolilor.

<sup>3</sup> Petru i -a zis: „Anania, pentruce i -a umplut Satana inima ca s min i pe Duhul Sfînt, i s ascunzi o parte din pre ul mo ioarei? <sup>4</sup> Dac n'o vindeai, nu r mînea ea a ta? i, dup ce ai vîndut -o, nu puteai s faci ce vrei cu pre ul ei? Cum s'a putut na te un astfel de gînd în inima ta? N'ai min it pe oameni, ci pe Dumnezeu.`` <sup>5</sup> Anania, cînd a auzit cuvintele acestea, a c zut jos, i i -a dat sufletul. O mare fric a apucat pe to i ceice ascultau aceste lucruri.

<sup>6</sup> Fl c ii s'au sculat, l'au învelit, l-au scos afar , i l-au îngropat. <sup>7</sup> Cam dup trei ceasuri, a intrat i nevast -sa, f r s tie ce se întîmplase. <sup>8</sup> Petru i -a zis: „Spune-mi, cu atît a i vîndut mo ioara?`` „Da``, a r spus ea, „cu atîta.`` <sup>9</sup> Atunci Petru i -a zis: „Cum de v'a i în eles între voi s ispiti i pe Duhul Domnului? Iat picioarele celorce au îngropat pe b rbatul t u, sînt la u , i te vor lua i pe tine.`` <sup>10</sup> Ea a c zut îndat la picioarele lui, i i -a dat sufletul. Cînd au intrat fl c ii, au g sit -o moart ; au scos -o afar , i au îngropat -o lîng b rbatul ei. <sup>11</sup> O mare fric a cuprins toat adunarea i pe to i cei ce au auzit aceste lucruri. <sup>12</sup> Prin mînile apostolilor se f ceau multe semne i minuni în norod. To i st teu împreun în pridvorul lui Solomon, <sup>13</sup> i niciunul din ceilal i nu cuteza s se lipeasc de ei; dar norodul îi l uda în gura mare. <sup>14</sup> Num rul celor ce credeau în Domnul, b rba i i femei, se m rea tot mai mult; <sup>15</sup> pîn acolo c scoteau pe bolnavi chiar pe uli e, i îi puneau pe paturi i pe a ternuturi, pentru ca, atunci cînd va trece Petru, m car umbra lui s treac peste vreunul din ei. <sup>16</sup> Mul imea, deasemenea, alerga la Ierusalim, din cet ile vecine, i aducea pe cei bolnavi i pe cei chinui i de duhuri necurate: i to i se vindecau. <sup>17</sup> Îns marele preot i to i cei ce erau împreun cu el, adic partida Saducheilor, s'au sculat plini de pizm , <sup>18</sup> au pus mînile pe apostoli, i i-au aruncat în temni a de ob te. <sup>19</sup> Dar un înger al Domnului a deschis u ile temni ei, noaptea, i -a scos afar , i le -a zis: <sup>20</sup> „Duce i-v , sta i în Templu, i vesti i norodului toate cuvintele vie ii acesteia.`` <sup>21</sup> Cînd au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis de diminea în Templu, i au început s înve e pe norod. Marele preot i cei ce erau cu el, au venit pe nea teptate, au adunat Soborul i pe toat b trînimea fiilor

lui Israel, i au trimes la temni s aduc pe apostoli. <sup>22</sup> Aprozii, la venirea lor, nu i-au  
g sit în temni . S'au întors i au spus astfel: <sup>23</sup> „Temni a am g sit -o încuiat cu toat  
grija, i pe p zitori stînd în picioare la u i; dar, cînd am deschis, n'am g sit pe nimeni  
în l untru.” <sup>24</sup> Cînd au auzit aceste vorbe, c pitanul Templului i preo ii cei mai de seam  
au r mas înm rmuri i, i nu tia u ce s cread despre apostoli i despre urm rile acestei  
întîmpl ri. <sup>25</sup> Cineva a venit i le -a spus: „Iat c oamenii, pe cari i-a i b gat în temni ,  
stau în Templu, i înva pe norod.” <sup>26</sup> Atunci c pitanul Templului a plecat cu aprozii, i  
i-au adus; dar nu cu sila, c ci se temeau s nu fie uci i cu pietre de norod. <sup>27</sup> Dup ce i-au  
adus, i-au pus înaintea Soborului. i marele preot i -a întrebat astfel: <sup>28</sup> „Nu v'am poruncit noi cu  
tot dinadinsul s nu înv a i pe norod în Numele acesta? i voi iat c a i umplut  
Ierusalimul cu înv tura voastr , i c uta i s arunca i asupra noastr sîngele acelu  
om.” <sup>29</sup> Petru i apostolii ceilal i, drept r spus, i-au zis: „Trebuie s ascult m mai mult  
de Dumnezeu decît de oameni!” <sup>30</sup> Dumnezeu p rin ilor no tri a înviat pe Isus, pe care voi  
L-a i omorît, atîrnîndu -L pe lemn. <sup>31</sup> Pe acest Isus, Dumnezeu L -a în l at cu puterea Lui,  
i L -a f cut Domn i Mîntuitor, ca s dea lui Israel poc in a i iertarea p catelor. <sup>32</sup> Noi  
sîntem martori ai acestor lucruri, ca i Duhul Sfînt, pe care L -a dat Dumnezeu celor ce ascult  
de El.” <sup>33</sup> Cînd au auzit ei aceste vorbe, îi t ia la inim i s-au sf tuit s -i omoare. <sup>34</sup> Dar  
un Fariseu numit Gamaliel, un înv tor al Legii, pre uit de tot norodul, s'a sculat în picioare  
în Sobor i a poruncit s scoat pu in afar pe apostoli. <sup>35</sup> Apoi le -a zis: „B rba i  
Israeli i, lua i seama bine ce ave i de gînd s face i oamenilor acestora. <sup>36</sup> C ci nu de  
mult s'a ivit Teuda, care zicea c el este ceva, i la care s'au alipit aproape patru sute de b rba i.  
El a fost omorît, i to i cei ce îl urmaser , au fost risipi i i nimici i. <sup>37</sup> Dup el s'a ivit  
Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, i a tras mult norod de partea lui: a perit i el, i to i  
cei ce -l urmaser , au fost risipi i. <sup>38</sup> i acum, eu v spun: „Nu mai nec ji i pe oamenii  
ace tia, i l sa i -i în pace! Dac încercarea sau lucrarea aceasta este dela oameni, se va  
nimici; <sup>39</sup> dar dac este dela Dumnezeu, n'o ve i putea nimici. S nu v pomeni i c  
lupta i împotriva lui Dumnezeu.” <sup>40</sup> Ei au ascultat de el. i, dup ce au chemat pe apostoli,  
au pus s -i bat cu nuiele, i-au oprit s vorbeasc în Numele lui Isus, i le-au dat drumul.  
<sup>41</sup> Ei au plecat dinaintea Soborului, i s-au bucurat c au fost învrednici i s fie batjocori i,

42  
 pentru Numele Lui. <sup>42</sup> i în fiecare zi, în Templu i acas , nu încetau s înve e pe oameni,  
 i s vesteasc Evanghelia lui Isus Hristos.

## Chapter 6

<sup>1</sup> În zilele acelea, când s'a înmul it num rul ucenicilor, Evreii cari vorbeau grece te, cârteau  
 împotriva Evreilor, pentru c v ducele lor erau trecute cu vederea la împ r eala ajutoarelor  
 de toate zilele. <sup>2</sup> Cei doisprezece au adunat mul imea ucenicilor, i au zis: „Nu este potrivit  
 pentru noi s l s m Cuvântul lui Dumnezeu ca s slujim la mese. <sup>3</sup> Deaceea, fra ilor, alege i  
 dintre voi apte b rba i, vorbi i de bine, plini de Duhul Sfânt i în elepciune, pe cari îi  
 vom pune la slujba aceasta. <sup>4</sup> Iar noi vom st rui necurmat în rug ciune i în propov duirea  
 Cuvântului.” <sup>5</sup> Vorbirea aceasta a pl cut întregei adun ri. Au ales pe tefan, b rbat plin de  
 credin i de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena i pe  
 Nicolae, un prozelit din Antiohia. <sup>6</sup> I-au adus înaintea apostolilor, cari, dup ce s-au rugat, i-au  
 pus mâinile peste ei. <sup>7</sup> Cuvântul lui Dumnezeu se r spîndea tot mai mult, num rul ucenicilor se  
 înmul ea mult în Ierusalim, i o mare mul ime de preo i veneau la credin . <sup>8</sup> tefan era  
 plin de har i de putere, i f cea minuni i semne mari în norod. <sup>9</sup> Unii din sinagoga, numit  
 a Izb vi ilor, a Cirinenilor, i a Alexandrinilor, împreun cu ni te Iudei din Cilicia i din  
 Asia, au început o ceart de vorbe cu tefan; <sup>10</sup> dar nu puteau s stea împotriva în elepciunii  
 i Duhului cu care vorbea el. <sup>11</sup> Atunci au pus la cale pe ni te oameni s zic : „Noi l-am  
 auzit rostind cuvinte de hul împotriva lui Moise i împotriva lui Dumnezeu.” <sup>12</sup> Au înt rîtat  
 norodul, pe b trîni i pe c rturari, au n v lit asupra lui, au pus mâna pe el, i l-au dus în  
 Sobor. <sup>13</sup> Au scos ni te martori mincino i, cari au zis: „Omul acesta nu înceteaz s spun  
 cuvinte de hul împotriva acestui loca sfânt i împotriva Legii. <sup>14</sup> În adev r, l-am auzit zicînd  
 c acest Isus din Nazaret va d rîma loca ul acesta, i va schimba obiceiurile, pe cari ni le -a  
 dat Moise.” <sup>15</sup> To i cei ce edeau în Sobor, s'au uitat int la tefan, i fa a lui li s'a  
 ar tat ca o fa de înger.



## Chapter 7

<sup>1</sup> Marele preot a zis: „A a stau lucrurile?” <sup>2</sup> tefan a r spus: „Fra ilor i p rin ilor,  
 asculta i! Dumnezeul slavei S'a ar tat p rintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia,  
 înainte ca s se a eze în Haran. <sup>3</sup> i i -a zis: „Je i din ara ta i din familia ta, i du-te în  
 ara, pe care i -o voi ar ta.” <sup>4</sup> El a ie it atunci din ara Haldeilor, i s'a a ezat în Haran.  
 De acolo, dup moartea tat lui s u, Dumnezeu l -a str mutat în ara aceasta, în care locui i  
<sup>5</sup> voi acum. Din ara aceea nu i -a dat nimic în st pînire, nici m car o palm de loc, ci i -a  
 f g duit c i -o va da în st pînire lui, i semin ei lui dup el, m car c n'avea niciun  
<sup>6</sup> copil. Dumnezeu i -a spus c s mîn a lui va locui într -o ar str in , va fi robit , i  
<sup>7</sup> va fi chinuit patru sute de ani. „Dar neamul, c ruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu`, a zis  
 Dumnezeu. „Dup aceea, vor ie i, i-Mi vor sluji în locul acesta.” <sup>8</sup> Apoi i -a dat leg mîntul  
 t ierii împrejur; i astfel Avraam, cînd a n scut pe Isaac, l -a t iat împrejur în ziua a opta;  
 Isaac a n scut i a t iat împrejur pe Iacov, i Iacov pe cei doisprezece patriarhi. <sup>9</sup> Iar patriarhii,  
<sup>10</sup> cari pizmuiau pe Iosif, l-au vîndut, ca s fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el, i l -a  
 izb vit din toate necazurile lui; i -a dat în elepciune i trecere înaintea lui Faraon, împ ratul  
 Egiptului, care l -a pus dreg tor peste Egipt i peste toat casa lui. <sup>11</sup> A venit o foamete în tot  
 Egiptul i Canaanul. Nevoia era mare, i p rin ii no tri nu g seu merinde. <sup>12</sup> Iacov a  
<sup>13</sup> auzit c în Egipt era grîu, i a trimes pe p rin ii no tri în tîia dat acolo. i cînd au  
 venit a doua oar , Iosif a fost cunoscut de fra ii s i, i Faraon a aflat din ce neam era Iosif.  
<sup>14</sup> Apoi Iosif a trimes s cheme pe tat l s u Iacov i pe toat familia lui, aptezeci i cinci  
<sup>15</sup> de suflete. Iacov s'a pogorît în Egipt, unde a murit el i p rin ii no tri. <sup>16</sup> i au fost  
 str muta i la Sihem, i pu i în mormîntul, pe care îl cump rase Avraam cu o sum de bani  
<sup>17</sup> dela fiii lui Emor, în Sihem. Se apropia vremea cînd trebuia s se împlineasc f g duin a,  
 pe care o f cuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut i s'a înmul it în Egipt, <sup>18</sup> pîn  
 cînd s'a ridicat un alt împ rat, care nu cuno tea pe Iosif. <sup>19</sup> Împ ratul acesta a uneltit împotriva  
 neamului nostru, i a chinuit pe p rin ii no tri, pîn acolo ca s - i lepede pruncii, ca s  
<sup>20</sup> nu tr iasc . Pe vremea aceasta s'a n scut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El  
<sup>21</sup> a fost hr nit trei luni în casa tat lui s u. i cînd a fost lep dat, l -a luat fiica lui Faraon,

i l -a crescut ca pe copilul ei. <sup>22</sup> Moise a învățat toată înțelepciunea Egiptenilor, și era  
 puternic în cuvinte și în fapte. <sup>23</sup> El avea patruzeci de ani, când și-a venit în inimă dorința să  
 cerceteze pe frații și pe fiii lui Israel. <sup>24</sup> A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; și-a luat  
 apăsarea, și a răzbunat pe cel asuprit, și a omorât pe Egiptean. <sup>25</sup> Credea că frații lui vor pricepe  
 că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput. <sup>26</sup> A doua zi, când se băteau  
 ei, Moise a venit în mijlocul lor, și și-a îndemnat la pace. „Oamenilor”, a zis el, „voi sînteți frați;  
 de ce vă nedreptățiți unul pe altul?” <sup>27</sup> Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, și-a  
 îmbrîncit, și și-a zis: „Cine te-ai pus pe tine stăpînitore și judecător peste noi?” <sup>28</sup> Vrei să mă  
 omori și pe mine cum ai omorât ieri pe Egiptean?” <sup>29</sup> La auzul acestor vorbe, Moise a fugit, și  
 s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii. <sup>30</sup> Peste patruzeci de  
 ani, și-a arătat un înger în pustia muntelui Sinai, în para focului unui rug. <sup>31</sup> Moise, când și-a  
 văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul  
 Domnului, <sup>32</sup> care și-a zis: „Eu sînt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul  
 lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov.” și Moise, tremurînd, n'a îndrăznit să se uite. <sup>33</sup> Domnul și  
 -a zis: „Scoate-ți încălmințea din picioare, căci locul pe care stai, este un pământ sfînt.  
<sup>34</sup> Am văzut suferința poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele, și M'am pogorît  
 să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.” <sup>35</sup> Pe acest Moise, de care se lepădaser  
 ei, când au zis: „Cine te-ai pus pe tine stăpînitore și judecător?” Dumnezeu și-a trimis ca stăpînitore  
 și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care și se arătă în rug. <sup>36</sup> El și-a scos din Egipt, și a făcut  
 minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie, și în pustie, patruzeci de ani. <sup>37</sup> Acest Moise a zis  
 fiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca  
 mine: de el să ascultați.” <sup>38</sup> El este acela care, în adunarea Israeliților din pustie, cu îngerul,  
 care și-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvintele vii, ca să ni le dea  
 nou. <sup>39</sup> Părinții noștri n'au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s'au întors  
 spre Egipt, <sup>40</sup> și au zis lui Aaron: „Fă-ne niște dumnezei, cari să mergă înaintea noastră;  
 căci acest Moise, care ne-ai scos din țara Egiptului, nu știm ce s'a făcut.” <sup>41</sup> și în zilele  
 acelea, au făcut un vișel, au adus jertfă idolului, și s'au bucurat de lucrul mâinilor lor. <sup>42</sup> Atunci  
 Dumnezeu S'a întors dela ei, și și-a dat să se închine o țării cerului, după cum este scris în

cartea proorocilor: „Mi-a i adus voi vite junghiate i jertfe timp de patruzeci de ani în pustie,

cas a lui Israel?..<sup>43</sup> A i purtat cortul lui Moloh i chipul stelei zeului Remfan, chipurile  
acelea, pe cari le-a i f cut ca s v închina i lor! De aceea v voi str muta dincolo de

Babilon.<sup>44</sup> P rin ii no tri aveau în pustie cortul înfîlnirii, a a cum îl rînduise Celce a spus

lui Moise s -l fac dup chipul, pe care -l v zuse.<sup>45</sup> i p rin ii no tri l-au adus, la  
rîndul lor, supt pov uirea lui Iosua, cînd au intrat în ara st pînit de Neamurile, pe cari  
Dumnezeu le -a izgonit dînaintea p rin ilor no tri; i a r mas acolo pîn în zilele lui David.

<sup>46</sup> David a c p tat mil înaintea lui Dumnezeu, i a cerut s ridice o locuin pentru

Dumnezeu lui Iacov.<sup>47</sup> i Solomon a fost acela care I -a zidit o cas .<sup>48</sup> Dar Cel Prea Înalt nu

locuie te în l ca uri f cute de mâni omene ti, cum zice proorocul:<sup>49</sup> „Cerule este scaunul  
Meu de domnie, i p mîntul este a ternutul picioarelor Mele. Ce fel de cas Îmi ve i zidi

voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihn ?<sup>50</sup> N'a f cut mîna Mea toate aceste

lucruri?...<sup>51</sup> „...,Oameni tari la cerbice, net ia i împrejur cu inima i cu urechile! Voi totdeauna

v împotrivi i Duhului Sfînt. Cum au f cut p rin ii vo tri, a a face i i voi.<sup>52</sup> Pe cari  
dîn prooroci nu i-au prigonit p rin ii vo tri? Au omorît pe ceice vesteau mai dînainte venirea

Celui Neprih nit, pe care L-a i vîndut acum, i L-a i omorît.<sup>53</sup> voi, cari a i primit Legea

dat prin îngerii, i n'a i p zit -o!...<sup>54</sup> Cînd au auzit ei aceste vorbe, îi t ia pe inim , i

scrî neau dîn din i împotriva lui.<sup>55</sup> Dar tefan, plin de Duhul Sfînt, i -a pironit ochii spre

cer, a v zut slava lui Dumnezeu, i pe Isus stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu;<sup>56</sup> i a  
zis: „Iat , v d cerurile deschise, i pe Fiul omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”

<sup>57</sup> Ei au început atunci s r cneasc , i-au astupat urechile, i s'au n pustit to i într'un

gînd asupra lui.<sup>58</sup> L-au tîrît afar din cetate, i l-au ucis cu pietre. Marturii i-au pus hainele

la picioarele unui tîn r, numit Saul.<sup>59</sup> i aruncau cu pietre în tefan, care se ruga i zicea:

„Doamne Isuse, prime te duhul meu!”<sup>60</sup> Apoi a îngenuncheat, i a strigat cu glas tare: „Doamne,  
nu le inea în seam p catul acesta!” i dup aceste vorbe, a adormit.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Saul se învoise la uciderea lui tefan. În ziua aceea, s'a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Iar toți, afară de apostoli, s'au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

<sup>2</sup> Ni te oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe tefan, și l-au jilgit cu mare tânguire.

<sup>3</sup> Saul de partea lui, făcea prapădă în Biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbății și pe femei, și-i arunca în temnițe.

<sup>4</sup> Ceice se împrăstiaser, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul.

<sup>5</sup> Filip s'a coborât în cetatea Samariei, și le-a propovăduit pe Hristos.

<sup>6</sup> Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele, pe cari le făcea.

<sup>7</sup> Căci din mulțime îndrăcise erau duhuri necurate, și scoteau mari ipete; mulți slăbănogi și chiopi erau tîmduiți.

<sup>8</sup> Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

<sup>9</sup> În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjia și puneă în uimire pe poporul Samariei.

<sup>10</sup> Toți, dela mic pînă la mare, îl ascultau cu luare aminte, și ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește ‚mare` .”

<sup>11</sup> Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.

<sup>12</sup> Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atît bărbăți cît și femei.

<sup>13</sup> Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai desprăsea de Filip, și privea cu uimire minunile și semnele mari cari se făceau.

<sup>14</sup> Apostolii, cari erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

<sup>15</sup> Aceștia au venit la Samariteni, și s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfînt.

<sup>16</sup> Căci nu se pogorîse încă peste niciunul din ei, ci fuseser numai botezați în Numele Domnului Isus.

<sup>17</sup> Atunci Petru și Ioan au pus mîinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfînt.

<sup>18</sup> Când au văzut Simon că Duhul Sfînt era dat prin punerea mîinilor apostolilor, le-a dat bani, și a zis: „Da-mi și mie puterea aceasta, pentru că peste oricine-mi voi pune mîinile, să primească Duhul Sfînt.”

<sup>19</sup> Dar Petru și-a zis: „Baniții și să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s'ar putea cumpăra cu bani!

<sup>20</sup> Tu n'ai nici parte, nici sor în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.

<sup>21</sup> Poartă-te dar de această răutate a ta, și roagă-te Domnului să-ți se ierte gîndul acesta al inimii tale, dacă este cu puțin;

<sup>22</sup> căci văd că ești plin de fieră

amar , i în lan urile f r delegii.``<sup>24</sup> Simon a r spus: „Ruga i-v voi Domnului pentru  
 mine, ca s nu mi se întâmple nimic din ce a i zis.``<sup>25</sup> Dup ce au m rturisit despre Cuvântul  
 Domnului, i dup ce l-au propov duit, Petru i Ioan s'au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia  
 în multe sate de ale Samaritenilor.<sup>26</sup> Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, i i -a zis:  
 „Scoal -te, i du-te spre miaz zi, pe drumul care pogoar spre Ierusalim la Gaza, i care  
 este pustiu.``<sup>27</sup> Filip s'a sculat i a plecat. i iat c un Etiopian, un famen cu mare putere la  
 împ r teasa Candace a Etiopienilor, i îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca  
 s se închine,<sup>28</sup> se întorcea de acolo, i edea în carul lui, i citea pe proorocul Isaia.<sup>29</sup> Duhul  
 a zis lui Filip: „Du-te, i ajunge carul acesta!``<sup>30</sup> Filip a alergat, i a auzit pe Etiopian citind pe  
 proorocul Isaia. El i -a zis: „În elegi tu ce cite ti?``<sup>31</sup> Famenul a r spus: „Cum a putea  
 s în eleg, dac nu m va c l uzi cineva?`` i a rugat pe Filip s se suie în car, i s  
 ad împreun cu el.<sup>32</sup> Locul din Scriptur , pe care -l citea, era acesta: „El a fost dus ca o  
 oaie la t iere; i, ca un miel f r glas înaintea celui ce -l tunde, a a nu i -a deschis gura;  
<sup>33</sup> în smerenia Lui, judecata I -a fost luat . i cine va zugr vi pe cei din timpul Lui? C ci  
 via a I -a fost luat de pe p mînt.``<sup>34</sup> Famenul a zis lui Filip: „Rogu-te, despre cine vorbe te  
 proorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?``<sup>35</sup> Atunci Filip a luat cuvîntul, a început  
 dela Scriptura aceasta, i i -a propov duit pe Isus.<sup>36</sup> Pe cînd î i urmau ei drumul, au dat peste  
 o ap . i famenul a zis: „Uite ap ; ce m împiedic s fiu botezat?``<sup>37</sup> Filip a zis: „Dac  
 crezi din toat inima, se poate.`` Famenul a r spus: „Cred c Isus Hristos este Fiul lui  
 Dumnezeu.``<sup>38</sup> A poruncit s stea carul, s'au pogorît amîndoi în ap , i Filip a botezat pe  
 famen.<sup>39</sup> Cînd au ie it afar din ap , Duhul Domnului a r pit pe Filip, i famenul nu l -a  
 mai v zut. În timp ce famenul î i vedea de drum, plin de bucurie,<sup>40</sup> Filip se afla la Azot, de  
 unde s'a dus pîn la Cezarea. i propov duia Evanghelia în toate cet ile prin care trecea.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Dar Saul sufla înc amenin area i uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S'a dus la  
 marele preot,<sup>2</sup> i i -a cerut scrisori c tre sinagogile din Damasc, ca, dac va g si pe unii

umblînd pe Calea credin ei, atît b rba i cît i femei, s -i aduc lega i la Ierusalim. <sup>3</sup> Pe  
 drum, cînd s'a apropiat de Damasc, de odat a st lucit o lumin din cer în jurul lui. <sup>4</sup> El a c zut  
 la p mînt, i a auzit un glas, care -i zicea: „Saule, Saule, pentruce M prigone ti?`` <sup>5</sup> „Cine  
 e ti Tu, Doamne?`` a r spuns el. i Domnul a zis: „Eu sînt Isus, pe care -L prigone ti. „ i-ar  
 fi greu s arunci înapoi cu piciorul într'un epu .`` <sup>6</sup> Tremurînd i plin de fric , el a zis:  
 „Doamne, ce vrei s fac?`` „Scoal -te,`` i -a zis Domnul, „într în cetate, i i se va spune  
 ce trebuie s faci.`` <sup>7</sup> Oamenii cari -l înso eau, au r mas încremeni i; auzeau în adev r  
 glasul, dar nu vedeau pe nimeni. <sup>8</sup> Saul s'a sculat dela p mînt; i m car c ochii îi erau  
 deschi i, nu vedea nimic. L-au luat de mîni, i l-au dus în Damasc. <sup>9</sup> Trei zile n'a v zut, i  
 n'a mîncat, nici n'a b ut nimic. <sup>10</sup> În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i -a zis într'o  
 vedenie: „Anania!`` „Iat -m Doamne,`` a r spuns el. <sup>11</sup> i Domnul i -a zis: „Scoal -te,  
 du-te pe uli a care se cheam ‚Dreapt ,` i caut în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din  
 Tars. C ci iat , el se roag ; <sup>12</sup> i a v zut în vedenie pe un om, numit Anania, întrînd la el,  
 i punîndu- i mînile peste el, ca s -i capete iar vederea.`` <sup>13</sup> „Doamne,`` a r spuns  
 Anania, „am auzit dela mul i despre toate relele, pe cari le -a f cut omul acesta sfin ilor T i  
 în Ierusalim; <sup>14</sup> ba i aici are puteri din partea preo ilor celor mai de seam , ca s lege pe  
 to i cari cheam Numele T u. <sup>15</sup> Dar Domnul i -a zis: „Du-te, c ci el este un vas, pe care  
 l-am ales, ca s duc Numele Meu înaintea Nemurilor, înaintea împ ra ilor, i înaintea fiilor  
 lui Israel; <sup>16</sup> i îi voi ar ta tot ce trebuie s sufere pentru Numele Meu.`` <sup>17</sup> Anania a plecat;  
 i, dup ce a intrat în cas , a pus mînile peste Saul, i a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care  
 i S'a ar tat pe drumul pe care veneai, m'a trimes ca s cape i vederea, i s te umpli de  
 Duhul Sfînt.`` <sup>18</sup> Chiar în clipa aceea, au c zut de pe ochii lui un fel de solzi; i el i -a c p tat  
 iar vederea. Apoi s'a sculat, i a fost botezat. <sup>19</sup> Dup ce a mîncat, a prins iar putere.  
 Saul a r mas cîteva zile cu ucenicii, cari erau în Damasc. <sup>20</sup> i îndat a început s  
 propov duiasc în sinagogi c Isus este Fiul lui Dumnezeu. <sup>21</sup> To i ceice -l ascultau, r mîneau  
 uimi i, i ziceau: „Nu este el acela care f cea pr p d în Ierusalim, printre ceice chemau  
 Numele acesta? i n'a venit el aici ca s -i duc lega i înaintea preo ilor celor mai de  
 seam ?`` <sup>22</sup> Totu Saul se înt rea din ce în ce mai mult, i f cea de ru ine pe Iudeii, cari  
 locuiau în Damasc, dovedind c Isus este Hristosul. <sup>23</sup> Dup cîtva timp, Iudeii s'au sf tuit s

<sup>24</sup> -l omoare; <sup>24</sup> i uneltirea lor a ajuns la cuno tin a lui Saul. Por ile erau p zite zi i noapte,  
 ca s -l omoare. <sup>25</sup> Dar într'o noapte, ucenicii l-au luat i l-au coborât prin zid, dându -l jos într'o  
 co ni . <sup>26</sup> Când a ajuns în Ierusalim, Saul a c utat s se lipeasc de ucenici; dar to i se  
 temeau de el, c ci nu puteau s cread c este ucenic. <sup>27</sup> Atunci Barnaba l -a luat cu el, l -a  
 dus la apostoli, i le -a istorisit cum, pe drum, Saul v zuse pe Domnul, care i -a vorbit, i cum  
 în Damasc propov duise cu îndr zneal în Numele lui Isus. <sup>28</sup> De atunci se ducea i venea  
 împreun cu ei în Ierusalim, <sup>29</sup> i propov duia cu îndr zneal în Numele Domnului. Vorbea  
 i se întreba i cu Evreii cari vorbeau grece te, dar ei c utau s -l omoare. <sup>30</sup> Când au aflat  
 fra ii de lucrul acesta, l-au dus la Cezarea, i l-au pornit la Tars. Vindecarea lui Enea. <sup>31</sup> Biserica  
 se bucura de pace în toat Iudea, Galilea i Samaria, se înt rea suflete te, i umbla în frica  
 Domnului; i, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmul ea. <sup>32</sup> Pe când cerceta Petru pe to i sfin ii,  
 s'a pogorât i la ceice locuiau în Lida. <sup>33</sup> Acolo a g sit un om, anume Enea, care z cea de opt  
 ani olog în pat. <sup>34</sup> „Enea,`` i -a zis Petru, „Isus Hristos te vindec ; scoal -te, i f - i patul.``  
 i Enea s'a sculat îndat . <sup>35</sup> To i locuitorii din Lida i din Saron, l-au v zut, i s'au întors  
 la Domnul. <sup>36</sup> În Iope, era o uceni numit Tabita, nume, care în tîlm cire se zice Dorca.  
 Ea f cea o mul ime de fapte bune i milostenii. <sup>37</sup> În vremea aceea, s'a îmboln vit, i a  
 murit. Dup ce au sc ldat -o, au pus -o într'o odaie de sus. <sup>38</sup> Fiindc Lida este aproape de Iope,  
 ucenicii, când au auzit c Petru este acolo, au trimes doi oameni la el, s -l roage: Nu pregeta  
 s vii pîn la noi. <sup>39</sup> Petru s'a sculat, i a plecat împreun cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia  
 de sus. Toate v duvele l-au înconjurat plîngînd, i i-au ar tat hainele i c m ile, pe cari  
 le f cea Dorca, pe când era cu ele. <sup>40</sup> Petru a scos pe toat lumea afar , a îngenuncheat, i s'a  
 rugat; apoi, s'a întors spre trup, i a zis: „Tabita, scoal -te!`` Ea a deschis ochii, i, când a v zut  
 pe Petru, a st tut în capul oaselor. <sup>41</sup> El i -a dat mîna, i a ridicat -o în sus. A chemat îndat pe  
 sfin i i pe v duve, i le -a pus -o înainte vie. <sup>42</sup> Minunea aceasta a fost cunoscut în toat  
 cetatea Iope, i mul i au crezut în Domnul. <sup>43</sup> Petru a r mas multe zile în Iope la un t b car,  
 numit Simon.

## Chapter 10

<sup>1</sup> În Cezarea era un om cu numele Corneliu, suta din ceata de ostaşi numit „Italiana”.  
<sup>2</sup> Omul acesta era cucernic şi temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea  
 multe milostenii norodului, şi se ruga totdeauna lui Dumnezeu. <sup>3</sup> Pe la ceasul al nou-lea din zi,  
 a văzut îngerul murit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu care a intrat la el, şi i-a zis:  
<sup>4</sup> „Cornelie!” Corneliu s-a uitat în faţa lui, şi a răspuns: „Ce este, Doamne?”  
 şi îngerul i-a zis: „Rugăciunile şi milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, şi El  
<sup>5</sup> -a adus aminte de ele. Trimete acum nişte oameni la Iope, şi cheamă pe Simon, zis şi Petru.  
<sup>6</sup> El gâzduieşte-te la un om, numit Simon, care are casa în care este lîngă mare: acela îţi  
<sup>7</sup> va spune ce trebuie să faci.” Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat doi  
 din slugile sale, şi un ostaş cucernic din aceia cari -i slujeau în tot timpul; <sup>8</sup> şi, după ce le-a  
 istorisit totul, i-a trimis la Iope. <sup>9</sup> A doua zi, cînd era pe drum, şi se apropiau de cetate, Petru  
 s-a suit să se roage pe acoperişul casei, pe la ceasul al şaselea. <sup>10</sup> L-a ajuns foamea, şi a vrut  
 să mînce. Pe cînd îi pregătiau mîncarea, a văzut într-o clipă sufletească. <sup>11</sup> A văzut  
 cerul deschis, şi un vas ca o faşă de mătase mare, legat cu cele patru coluri, coborîndu-se  
 şi slobozindu-se în jos pe pîmînt. <sup>12</sup> În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare şi  
 tîrîtoare de pe pîmînt şi păsările cerului. <sup>13</sup> Şi un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie-  
 şi mîncă.” <sup>14</sup> „Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Cum pot să mîncă ceva  
 spurcat sau necurat.” <sup>15</sup> Şi glasul i-a zis iarăşi: „Ce are curînt Dumnezeu, să  
<sup>16</sup> nu numeşti spurcat.” Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, şi îndată după aceea vasul a fost  
<sup>17</sup> ridicat iarăşi la cer. Pe cînd Petru nu ştia ce să creadă despre înălţarea vedeniei, pe care  
 o avusese, iată că, oamenii trimişi de Corneliu, întrebînd de casa lui Simon, au stat tot la  
 poartă, <sup>18</sup> şi au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis şi Petru, gâzduieşte-te acolo. <sup>19</sup> Şi pe  
 cînd se gîndea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: „Iată că te caut trei oameni; <sup>20</sup> scoală-te,  
 pogoară-te, şi du-te cu ei, fără să-ţi fie ruşine, căci Eu i-am trimis.” <sup>21</sup> Petru deci s-a pogorît,  
<sup>22</sup> şi a zis oamenilor acelora: „Eu sînt acela, pe care l-a căutat; ce pricină vă aduce?” Ei au  
 răspuns: „Sutaşul Corneliu, om drept şi temător de Dumnezeu, şi vorbit de bine de tot neamul



Iudeilor, a fost în tiin at de Dumnezeu, printr'un înger sfînt, s te cheme în casa lui, i s  
aud cuvintele, pe cari i le vei spune.`` 23 Petru deci i -a chemat înl untru, i i -a g zduit.

24 A doua zi, s'a sculat, i a plecat cu ei. L-au înso it i cî iva fra i din Iope. În cealalt zi  
au ajuns la Cezarea. Corneliu îi a tepta cu rudele i prietenii de aproape, pe cari -i chemase.

25 Cînd era s între Petru, Corneliu, care -i ie ise înainte, s'a aruncat la picioarele lui, i i s'a

închinat. 26 Dar Petru l -a ridicat, i a zis: „Scoal -te, i eu sînt om!`` 27 i vorbind cu el, a

intrat în cas , i a g sit aduna i pe mul i. 28 „ti i``, le -a zis el, „c nu este îng duit  
de Lege unui Iudeu s se înso easc împreun cu unul de alt neam, sau s vin la el; dar

Dumnezeu mi -a ar tat s nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat. 29 Deaceea am venit

f r cîrtire cînd m'a i chemat; v întreb dar, cu ce gînd a i trimes dup mine?`` 30 Corneliu  
a r spus: „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, m rugam în casa mea la ceasul al nou lea;

i iat c a st tut înaintea mea un om cu o hain str lucitoare, 31 i a zis: „Cornelie,

rug ciunea ta a fost ascultat , i Dumnezeu i -a adus aminte de milosteniile tale. 32 Trimete  
dar la Iope, i cheam pe Simon, zis i Petru; el g zduie te în casa lui Simon t b carul,

lîng mare; cînd va veni el, î i va vorbi.`` 33 Am trimes îndat la tine, i bine ai f cut c  
ai venit. Acum dar, to i sîntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca s ascult m tot ce i -a poruncit

Domnul s ne spui.`` 34 Atunci Petru a început s vorbeasc , i a zis: „În adev r, v d c

Dumnezeu nu este p rtinitor, 35 ci c în orice neam, cine se teme de El, i lucreaz neprih nire

este primit de El. 36 El a trimes Cuvîntul S u fiilor lui Israel, i le -a vestit Evanghelia p cii,

prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. 37 ti i vorba f cut prin toat Iudea, începînd

din Galilea, în urma botezului propov duit de Ioan; 38 cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfînt i  
cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, f cea bine, i vindeca pe to i cei ce

erau ap sa i de diavolul; c ci Dumnezeu era cu El. 39 Noi sîntem martori a tot ce a f cut El

în ara Iudeilor i în Ierusalim. Ei L-au omorît, atîrnîndu -L pe lemn. 40 Dar Dumnezeu L -a

înviat a treia zi, i a îng duit s Se arate, 41 nu la tot norodul, ci nou , martorilor ale i mai  
dinainte de Dumnezeu, nou , cari am mîncat i am b ut împreun cu El, dup ce a înviat

din mor i. 42 Isus ne -a poruncit s propov duim norodului, i s m rturisim c El a fost

rînduit de Dumnezeu Judec torul celor vii i al celor mor i. 43 To i proorocii m rturisesc

despre El c oricine crede în El, cap t , prin Numele Lui, iertarea p catelor.``<sup>44</sup> Pe când  
 rostea Petru cuvintele acestea, S'a pogorît Duhul Sfînt peste to i cei ce ascultau Cuvîntul.<sup>45</sup> To i  
 credincio ii t ia i împrejur, cari veniser cu Petru, au r mas uimi i când au v zut c  
 darul Duhului Sfînt s'a v rsat i peste Neamuri.<sup>46</sup> C ci îi auzeau vorbind în limbi i m rind  
 pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:<sup>47</sup> „Se poate opri apa ca s nu fie boteza i ace tia, cari au  
 primit Duhul Sfînt ca i noi?``<sup>48</sup> i a poruncit s fie boteza i în Numele Domnului Isus  
 Hristos. Atunci l-au rugat s mai r mîn cîteva zile la ei.

## Chapter 11

<sup>1</sup> Apostolii i fra ii, cari erau în Iudea, au auzit c i Neamurile au primit Cuvîntul lui  
 Dumnezeu.<sup>2</sup> i când s'a suit Petru la Ierusalim, îl mustrau cei t ia i împrejur,<sup>3</sup> i ziceau: „Ai  
 intrat în cas la ni te oameni net ia i împrejur, i ai mîncat cu ei.``<sup>4</sup> Petru a început s le  
 spun pe rînd cele întîmplate. El a zis:<sup>5</sup> „Eram în cetatea Iope; i, pe când m rugam, am c zut  
 într'o r pire sufleteasc , i am avut o vedenie: un vas ca o fa de mas mare, legat cu  
 cele patru col uri, se cobora din cer, i a venit pîn la mine.<sup>6</sup> Când m'am uitat în ea, am v zut  
 dobitoacele cu patru picioare de pe p mînt, fiarele, tîrîtoarele i p s rile cerului.<sup>7</sup> i am  
 auzit un glas, care mi -a zis: ‚Petre, scoal -te, taie i m nînc .`<sup>8</sup> Dar eu am r spus:  
 ‚Nicidecum, Doamne, c ci nimic spurcat sau necurat n'a intrat vreodat în gura mea.`<sup>9</sup> i glasul  
 mi -a zis a doua oar din cer: ‚Ce a cur it Dumnezeu, s nu nume ti spurcat.`<sup>10</sup> Lucrul  
 acesta s'a f cut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iar în cer.<sup>11</sup> i iat c îndat , trei  
 oameni trime i din Cezarea la mine, au st tut la poarta casei, în care eram.<sup>12</sup> Duhul mi -a spus  
 s plec cu ei, f r s fac vreo deosebire. Ace ti ase fra i m'au înso it i ei, i am  
 intrat în casa omului.<sup>13</sup> El ne -a istorisit cum a v zut în casa lui pe înger stînd înaintea lui, i  
 zicîndu -i: ‚Trimete la Iope, i cheam pe Simon, zis i Petru,<sup>14</sup> care- i va spune cuvinte prin  
 cari vei fi mîntuit tu i toat casa ta.`<sup>15</sup> i, cum am început s vorbesc, Duhul Sfînt S'a pogorît  
 peste ei ca i peste noi la început.<sup>16</sup> i mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: ‚Ioan

a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.<sup>17</sup> Deci, dacă Dumnezeu le-a dat  
 acela dar, ca și nou, cari am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc  
 lui Dumnezeu?<sup>18</sup> După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au  
 zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pace în, ca să aibă viaa.”<sup>19</sup> Ceice se  
 împrețiaser, din pricina prigonirii împlinite cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia,  
 în Cipru și în Antiohia, și propovăduiau Cuvântul numai Iudeilor.<sup>20</sup> Totuși printre ei au fost  
 câțiva oameni din Cipru și din Cirena, cari au venit în Antiohia, au vorbit și Grecilor, și le-au  
 propovăduit Evanghelia Domnului Isus.<sup>21</sup> Mîna Domnului era cu ei, și un mare număr de  
 oameni au crezut și s-au întors la Domnul.<sup>22</sup> Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din  
 Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.<sup>23</sup> Când a ajuns el, și a văzut harul lui  
 Dumnezeu, s'a bucurat, și și-a îndemnat pe toți să rămînă cu inimă hotărâtă alături de  
 Domnul.<sup>24</sup> Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul  
 de mult norod s'a adăos la Domnul.<sup>25</sup> Barnaba s'a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;<sup>26</sup> și,  
 când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au  
 învățat pe mulți oameni. Pentru înfrățirea dată, ucenicilor li s'a dat numele de creștini în  
 Antiohia.<sup>27</sup> În vremea aceea, s'au pogorât niște proroci din Ierusalim la Antiohia.<sup>28</sup> Unul din  
 ei, numit Agab, s'a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a  
 fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.<sup>29</sup> Ucenicii au hotărât să trimească, fiecare după  
 puterea lui, un ajutor fraților, cari locuiau în Iudea,<sup>30</sup> ceea ce au și făcut; și au trimis acest  
 ajutor la presbiteri (Sau: bîrni.) prin mîna lui Barnaba și a lui Saul.

## Chapter 12

<sup>1</sup> Cam pe aceea vreme, împăratul Irod a pus mîinile pe unii din Biserică, pentru că să-și  
 chinuiască; <sup>2</sup> și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. <sup>3</sup> Când a văzut că lucrul acesta place  
 Iudeilor, a mai pus mîna și pe Petru. -Erau zilele praznicului Azimilor. - <sup>4</sup> După ce l-a prins,  
 și l-a bîgat în temniță, l-a pus sub pază a patru cete de câte patru ostași, cu gînd că după  
 Paște să-l scoată înaintea norodului. <sup>5</sup> Deci Petru era pînă în temniță, și Biserica nu  
 înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el. <sup>6</sup> În noaptea zilei cînd avea de gînd Irod

s -l înf i eze la judecat , Petru dormea între doi osta i, legat de mâni cu dou lan uri;  
 i ni te p zitori p zeau temni a la u . <sup>7</sup> i iat , un înger al Domnului a st tut lâng  
 el pe nea teptate, i o lumin a str lucit în temni . Îngerul a de teptat pe Petru, lovindu  
 -l în coast , i i -a zis: „Scoal -te, iute!” Lan urile i-au c zut jos de pe mâni. <sup>8</sup> Apoi îngerul  
 i -a zis: „Încinge-te, i leag - i înc l mintele.” i el a f cut a a. Îngerul i -a mai zis:  
 „Îmbrac -te în hain , i vino dup mine.” <sup>9</sup> Petru a ie it afar , i a mers dup el, f r  
 s tie dac ce f cea îngerul este adev rat. I se p rea c are o vedenie. <sup>10</sup> Dup ce au  
 trecut de straja întâia i a doua, au ajuns la poarta de fer, care d în cetate, i ea li s'a deschis  
 singur ; au ie it, i au trecut într'o uli . Îndat , îngerul a plecat de lâng el. <sup>11</sup> Când i  
 -a venit Petru în fire, a zis: „Acum v d cu adev rat c Domnul a trimes pe îngerul S u, i  
 m'a sc pat din mâna lui Irod i dela tot ce a tepta poporul Iudeu.” <sup>12</sup> Dup ce i -a dat bine  
 seama de cele întâmplte, s'a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis i Marcu, unde erau  
 aduna i mul i laolalt , i se rugau. <sup>13</sup> A b tut la u a care d dea în pridvor; i o slujnic ,  
 numit Roda, a venit s vad cine e. <sup>14</sup> A cunoscut glasul lui Petru: i de bucurie, în loc s  
 deschid , a alergat înl untru s dea de veste c Petru st înaintea por ii. <sup>15</sup> „E ti nebun !”  
 i-au zis ei. Dar ea st ruia i spunea c el este. Ei, dimpotriv , ziceau: „Este îngerul lui.”  
<sup>16</sup> Petru îns b tea mereu. Au deschis, i au r mas încremeni i când l-au v zut. <sup>17</sup> Petru  
 le -a f cut semn cu mâna s tac , le -a istorisit cum îl scosese Domnul din temni , i a zis:  
 „Spune i lucrul acesta lui Iacov i fra ilor.” Apoi a ie it, i s'a dus într'alt loc. <sup>18</sup> Când s'a  
 f cut ziu , osta ii au fost într'o mare fierbere, ca s tie ce s'a f cut Petru. <sup>19</sup> Irod, dup  
 ce l -a c utat în toate p r ile, i nu l -a aflat, a luat la cercetare pe p zitori, i a poruncit  
 s -i omoare. În urm s'a pogorît din Iudea la Cezarea, ca s r mân acolo. <sup>20</sup> Irod era foarte  
 mîniat pe cei din Tir i din Sidon. Dar ace tia au venit to i într'un gând la el; i dup ce au  
 câ tigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împ ratului, au cerut  
 pace, pentruc ara lor se hr nea din ara împ ratului. <sup>21</sup> Într'o zi anumit , Irod s'a îmbr cat  
 cu hainele lui împ r te ti, a ezut pe scaunul lui împ r tesc, i le vorbea. <sup>22</sup> Norodul a  
 strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!” <sup>23</sup> Îndat l -a lovit un înger al Domnului, pentruc nu  
 d duse slav lui Dumnezeu. i a murit mîncat de viermi. <sup>24</sup> Îns Cuvîntul lui Dumnezeu se  
 r spîndea tot mai mult, i num rul ucenicilor se m rea. <sup>25</sup> Barnaba i Saul, dup ce i-au  
 împlinit îns rcinarea, s'au întors din Ierusalim, luînd cu ei pe Ioan, zis i Marcu.

## Chapter 13

<sup>1</sup> În Biserica din Antiohia erau ni te prooroci i înv ttori: Barnaba, Simon, numit Niger,  
 Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreun cu cîrmuitorul Irod, i Saul. <sup>2</sup> Pe cînd  
 slujeau Domnului i posteau, Duhul Sfînt a zis: „Pune i-Mi deoparte pe Barnaba i pe Saul  
 pentru lucrarea la care i-am chemat.” <sup>3</sup> Atunci, dup ce au postit i s'au rugat, i-au pus mîinile  
 peste ei, i i-au l sat s plece. <sup>4</sup> Barnaba i Saul, trime i de Duhul Sfînt, s'au coborît la  
 Seleucia, i de acolo au plecat cu corabia la Cipru. <sup>5</sup> Ajun i la Salamina, au vestit Cuvîntul lui  
 Dumnezeu în sinagogile Iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan. <sup>6</sup> Dup ce au str b tut toat insula  
 pîn la Pafos, au întîlnit pe un vr jitor, prooroc mincinos, un Iudeu, cu numele Bar-Isus, <sup>7</sup> care  
 era cu dreg torul Sergius Paulus, un om în elept. Acesta din urm a chemat pe Barnaba i pe  
 Saul, i i-a ar tat dorin a s aud Cuvîntul lui Dumnezeu. <sup>8</sup> Dar Elima, vr jitorul, -c ci  
 a a se tîlcuie te numele lui-le st tea împotrîv , i c uta s abat pe dreg tor dela  
 credin . <sup>9</sup> Atunci Saul, care se mai nume te i Pavel, fiind plin de Duhul Sfînt, s'a uitat  
 înt la el, <sup>10</sup> i a zis: „Om plin de toat viclenia i de toat r utatea, fiul dracului,  
 vr jma al oric rei neprih niri, nu mai încetezi tu s strîmbi c ile drepte ale Domnului?”  
<sup>11</sup> Acum, iat c mîna Domnului este împotriva ta: vei fi orb, i nu vei vedea soarele pîn la  
 o vreme.” Îndat a c zut peste el cea i întunerec, i c uta bîjbîind ni te oameni, cari  
 s -l duc de mîn . <sup>12</sup> Atunci dreg torul, cînd a v zut ce se întîmplase, a crezut, i a r mas  
 uimit de înv tura Domnului. <sup>13</sup> Pavel i tovar ii lui au pornit cu corabia din Pafos, i  
 s'au dus la Perga în Pamfilia. Ioan s'a desp r it de ei, i s'a întors la Ierusalim. <sup>14</sup> Din Perga  
 i-au urmat drumul înainte, i au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în  
 sinagog i au ezut jos. <sup>15</sup> Dup citirea Legii i a Proorocilor, frunta ii sinagogii au trimes  
 s le zic : „Fra ilor, dac ave i un cuvînt de îndemn pentru norod, vorbi i”. <sup>16</sup> Pavel s'a  
 sculat, a f cut semn cu mîna, i a zis: „B rba i Israeli i i voi cari v teme i de  
 Dumnezeu, asculta i! <sup>17</sup> Dumnezeuul acestui popor Israel a ales pe p rin ii no tri. A ridicat  
 la cinste pe norodul acesta, în timpul ederii lui în ara Egiptului, i l'a scos din Egipt cu bra ul  
 S u cel puternic. <sup>18</sup> Timp de aproape patruzeci de ani, le -a suferit purtarea în pustie. <sup>19</sup> i,  
 dup ce a nimicit apte popoare în ara Canaanului, le -a dat de mo tenere p mîntul lor,

pentru aproape patru sute cincizeci de ani. <sup>20</sup> Dup aceste lucruri le -a dat judec tori, pîn la  
 proroocul Samuel. <sup>21</sup> Ei au cerut atunci un împ rat. i, timp de aproape patruzeci de ani,  
 Dumnezeu le -a dat pe Saul, fiul lui Chis, din semin ia lui Beniamin; <sup>22</sup> apoi l -a înl turat, i  
 le -a ridicat împ rat pe David, despre care a m rturisit astfel: „Am g sit pe David, fiul lui Iese,  
 om dup inima Mea, care va împlini toate voile Mele.” <sup>23</sup> Din s mîn a lui David, Dumnezeu,  
 dup f g duin a Sa, a ridicat lui Israel un Mîntuitor, care este Isus. <sup>24</sup> Înainte de venirea Lui,  
 Ioan propov duise botezul poc in ei la tot norodul lui Israel. <sup>25</sup> i Ioan, cînd era la sfîr itul  
 îns rcin rii lui, zicea: „Cine crede i c sînt eu? Nu sînt Acela; ci iat c dup mine vine  
 Unul, c ruia eu nu sînt vrednic s -i desleg înc l mintea picioarelor.” <sup>26</sup> Fra ilor, fii ai  
 neamului lui Avraam, i ceice v teme i de Dumnezeu, vou v'a fost trimes Cuvîntul acestei  
 mîntuiri. <sup>27</sup> C ci locuitorii din Ierusalim i mai marii lor n'au cunoscut pe Isus; i prin faptul  
 c L-au osîndit, au împlinit cuvintele proorocilor, cari se citesc în fiecare Sabat. <sup>28</sup> M carc  
 n'au g sit în El nicio vin de moarte, totu ei au cerut lui Pilat s -L omoare. <sup>29</sup> i, dup ce  
 au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos depe lemn, i L-au pus într'un mormînt. <sup>30</sup> Dar  
 Dumnezeu L -a înviat din mor i. <sup>31</sup> El S'a ar tat, timp de mai multe zile celorce se suiser cu  
 El din Galilea la Ierusalim, i cari acum sînt martorii Lui înaintea norodului. <sup>32</sup> i noi v aducem  
 vestea aceasta bun c f g duin a f cut p rin ilor no tri, <sup>33</sup> Dumnezeu a împlinit  
 -o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; dup cum este scris în psalmul al doilea: „Tu e ti Fiul  
 Meu, ast zi Te-am n scut.” <sup>34</sup> C L -a înviat din mor i, a a c nu Se va mai întoarce în  
 putrezire, a spus -o cînd a zis: „V voi împlini cu toat credincio ia f g duin ele sfînte,  
 pe cari le-am f cut lui David.” <sup>35</sup> De aceea mai zice i în alt psalm: „Nu vei îng dui ca Sfîntul  
 T u s vad putrezirea.” <sup>36</sup> i David, dup ce a slujit celor din vremea lui, dup planul lui  
 Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lîng p rin ii s i, i a v zut putrezirea. <sup>37</sup> Dar Acela,  
 pe care L -a înviat Dumnezeu, n'a v zut putrezirea. <sup>38</sup> S ti i dar, fra ilor, c în El vi se  
 veste te iertarea p catelor; <sup>39</sup> i oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de cari n'a i  
 putut fi ierta i prin Legea lui Moise. <sup>40</sup> Astfel, lua i seama s nu vi se întîmple ce se spune în  
 prooroci: <sup>41</sup> „Uita i-v , despre uitorilor, mira i-v i pieri i; c ci în zilele voastre, am

să fac o lucrare, pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v'ar istorisi -o cineva.`` Prigonirile Iudeilor.<sup>42</sup> Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.<sup>43</sup> După ce s'a întruniat adunarea, mulți din Iudei și din prozeliti evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, cari stăteau de vorbă cu ei, și-i îndemneau să se ruiește în harul lui Dumnezeu.<sup>44</sup> În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s'a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.<sup>45</sup> Iudeii, când au văzut noroadetele, s'au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l batjocureau.<sup>46</sup> Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vou; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrădnic de viaa vecinică, iată că ne întoarcem spre Neamuri.”<sup>47</sup> Căci așa ne-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”<sup>48</sup> Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduși să scape viaa vecinică, au crezut.<sup>49</sup> Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.<sup>50</sup> Dar Iudeii au întărit pe femeile cucernice cu văzuți pe fruntea lor, și au stârnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor.<sup>51</sup> Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și s'au dus în Iconia,<sup>52</sup> în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

## Chapter 14

<sup>1</sup> În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga Iudeilor, și au vorbit în așa fel că o mare mulțime de Iudei și de Greci au crezut.<sup>2</sup> Dar Iudeii cari n'au crezut, au întărit și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților.<sup>3</sup> Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adevărat Cuvântul privitor la harul Său, și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.<sup>4</sup> Mulțimea din cetate s'a desbinat: unii erau cu Iudeii, alții cu apostolii.<sup>5</sup> Neamurile și Iudeii, în învoire cu mamele lor, s'au pus în mișcare, și s'au batjocoresc și s'au ucis cu pietre.<sup>6</sup> Pavel și Barnaba au ales lucrul acesta, și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe, și în inutul de primprejur.<sup>7</sup> Și au propovăduit Evanghelia acolo.<sup>8</sup> În Listra era un om neputincios de picioare, olog din

na tere, care nu umblase niciodat .<sup>9</sup> El edea jos i asculta pe Pavel cînd vorbea. Pavel s'a  
uitat int la el, i fiindc a v zut c are credin ca s fie t m duit,<sup>10</sup> a zis cu glas  
tare: „Scoal -te drept în picioare.” i el s'a sculat dintr'o s ritur , i a început s umble.  
11  
La vederea celor f cute de Pavel, noroadele i-au ridicat glasul, i au zis în limba licaonean :  
„Zei s'au pogorît la noi în chip omenesc.”<sup>12</sup> Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur,  
13  
pentruc mînuia cuvîntul. Preotul lui Jupiter, al c rui templu era la intrarea cet ii, a adus  
tauri i cununi înaintea por ilor, i voia s le aduc jertf , împreun cu noroadele.  
14  
Apostolii Barnaba i Pavel, cînd au auzit lucrul acesta, i-au rupt hainele, au s rit în mijlocul  
15  
norodului, i au strigat: „Oamenilor, de ce face i lucrul acesta? i noi sîntem oameni de  
aceea fire cu voi; noi v aducem o veste bun , ca s v întoarce i dela aceste lucruri  
de erte la Dumnezeu cel viu, care a f cut cerul, p mîntul i marea, i tot ce este în ele.  
16  
El, în veacurile trecute, a l sat pe toate Neamurile s umble pe c ile lor,<sup>17</sup> m car c ,  
drept vorbind, nu s'a l sat f r m rturie, întrucît v'a f cut bine, v'a trimes ploi din cer, i  
18  
timpuri roditoare, v'a dat hran din bel ug, i v'a umplut inimile de bucurie.” Abia au putut  
19  
s împiedice, cu vorbele acestea, pe noroad, s le aduc jertf . Atunci au venit pe  
nea teptate din Antiohia i Iconia ni te Iudei, cari au a î at pe noroad. Ace tia, dup  
20  
ce au împro cat pe Pavel cu pietre, l-au tîrît afar din cetate, crezînd c a murit. Cînd l-au  
înconjurat îns ucenicii, Pavel s'a sculat i a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la  
21  
Derbe. Dup ce au propov duit Evanghelia în cetatea aceasta, i au f cut mul i ucenici,  
22  
s'au întors la Listra, la Iconia i la Antiohia, înt rind sufletele ucenicilor. El îi îndemna s  
st ruie în credin i spunea c în Împ r ia lui Dumnezeu trebuie s intr m prin  
23  
multe necazuri. Au rînduit presbiteri în fiecare Biseric , i dup ce s'au rugat i au postit,  
24  
i-au încredin at în mîna Domnului, în care crezuser . Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în  
25  
Pamfilia, au vestit Cuvîntul în Perga, i s'au pogorît la Atalia. De acolo au mers cu corabia  
26  
la Antiohia, de unde fuseser încredin a i în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea, pe  
27  
care o s vîr iser . Dup venirea lor, au adunat Biserica, i au istorisit tot ce f cuse  
28  
Dumnezeu prin ei, i cum deschisese Neamurilor u a credin ei. i au r mas destul de  
mult vreme acolo cu ucenicii.



## Chapter 15

<sup>1</sup> Cîi va oameni, veni i din Iudea, înv au pe fra i i ziceau: Dac nu sînte i t ia i  
 împrejur dup obiceiul lui Moise, nu pute i fi mîntui i.`` <sup>2</sup> Pavel i Barnaba au avut cu ei un  
 viu schimb de vorbe i p reri deosebite; i fra ii au hot rît ca Pavel i Barnaba, i cîi va  
 dintre ei, s se suie la Ierusalim la apostoli i presbiteri, ca s -i întrebe asupra acestei  
 neîn elegeri. <sup>3</sup> Dup ce au fost petrecu i de Biseric pîn afar din cetate, i-au urmat  
 drumul prin Fenicia i Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; i au f cut o  
 mare bucurie tuturor fra ilor. <sup>4</sup> Cînd au ajuns la Ierusalim, au fost primi i de Biseric , de  
 apostoli i de presbiteri, i au istorisit tot ce f cuse Dumnezeu prin ei. <sup>5</sup> Atunci unii din partida  
 Fariseilor, cari crezuser , s'au ridicat, i au zis c Neamurile trebuie s fie t iate împrejur,  
 i s li se cear s p zeasc Legea lui Moise. <sup>6</sup> Apostolii i presbiterii s'au adunat laolalt ,  
 ca s vad ce este de f cut. <sup>7</sup> Dup ce s'a f cut mult verb , s'a sculat Petru i le -a zis:  
 „Fra ilor, ti i c Dumnezeu, de o bun bucat de vreme, a f cut o alegere între voi, ca,  
 prin gura mea, Neamurile s aud cuvîntul Evangheliei, i s cread . <sup>8</sup> i Dumnezeu, care  
 cunoa te inimile, a m rturisit pentru ei, i le -a dat Duhul Sfînt ca i nou . <sup>9</sup> N'a f cut nici  
 o deosebire între noi i ei, întrucît le -a cur it inimile prin credin . <sup>10</sup> Acum dar, de ce  
 ispiti i pe Dumnezeu, i pune i pe grumazul ucenicilor un jug, pe care nici p rin ii no tri,  
 nici noi nu l-am putut purta? <sup>11</sup> Ci credem c noi, ca i ei, sîntem mîntui i prin harul Domnului  
 Isus.`` <sup>12</sup> Toat adunarea a t cut, i a ascultat pe Barnaba i pe Pavel, cari au istorisit toate  
 semnele i minunile, pe cari le f cuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor. <sup>13</sup> Cînd au  
 încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvîntul, i a zis: „Fra ilor, asculta i-m ! <sup>14</sup> Simon a spus  
 cum mai întîi Dumnezeu i -a aruncat privirile peste Neamuri, ca s aleag din mijlocul lor un  
 popor, care s -I poarte Numele. <sup>15</sup> i cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, dup  
 cum este scris: <sup>16</sup> „Dup aceea, M voi întoarce, i voi ridica din nou cortul lui David din  
 pr bu irea lui, îi voi zidi d rîm turile, i -l voi în l a din nou: <sup>17</sup> pentruca r m i a  
 de oameni s caute pe Domnul, ca i toate Neamurile peste cari este chemat Numele Meu, <sup>18</sup> zice  
 Domnul, care face aceste lucruri, i c ruia Îi sînt cunoscute din vecinicie.`` <sup>19</sup> De aceea, eu sînt

de p rere s nu se pun greut i acelora dintre Neamuri cari se întorc la Dumnezeu; 20  
s li se scrie doar s se fereasc de pîng ririle idolilor, de curvie, de dobitoace zugrumate i  
de sînge. <sup>21</sup> C ci înc din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, cari -l propov duiesc,  
fiindc este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.`` <sup>22</sup> Atunci apostolii i presbiterii1 i  
întreaga Biseric au g sit cu cale s aleag vreo cî iva dintre ei, i s -i trimeat la  
Antiohia, împreun cu Pavel i Barnaba. i au ales pe Iuda, zis i Barsaba, i pe Sila, oameni  
cu vaz între fra i. <sup>23</sup> i au scris astfel prin ei: „Apostolii, presbiterii (Sau: b trîni.) i fra ii:  
c tre fra ii dintre Neamuri, cari sînt în Antiohia, în Siria i în Cilicia, plec ciune! 24 Fiindc  
am auzit c unii, pleca i dintre noi, f r vreo îns reinare din partea noastr , v'au turburat  
prin vorbirile lor, i v'au zdruncinat sufletele, zicînd s v t ia i împrejur i s p zi i  
Legea; <sup>25</sup> noi, dup ce ne-am adunat cu to ii laolalt , cu un gînd, am g sit cu cale s alegem  
ni te oameni, i s -i trimetem la voi, împreun cu prea iubi ii no tri Barnaba i Pavel,  
<sup>26</sup> oamenii ace tia, cari i-au pus în joc via a pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.  
<sup>27</sup> Am trimes dar pe Iuda i pe Sila, cari v vor spune prin viu grai acelea i lucruri. 28 C ci  
s'a p rut nimerit Duhului Sfînt i nou , s nu mai punem peste voi nicio alt greutate decît  
<sup>29</sup> ceeace trebuie, adic : s v feri i de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace  
zugrumate, i de curvie, lucruri de cari, dac v ve i p zi, va fi bine de voi. Fi i  
s n to i.`` <sup>30</sup> Ei deci, i-au luat r mas bun dela Biseric , i s'au dus la Antiohia, unde au  
dat epistola mul imii adunate. <sup>31</sup> Dup ce au citit -o, fra ii s'au bucurat de îmb rb tarea, pe  
care le -o aducea. <sup>32</sup> Iuda i Sila, cari i ei erau prooroci, au îndemnat pe fra i, i i-au înt rit  
cu multe cuvinte. <sup>33</sup> Dup cît va vreme, fra ii i-au l sat s se întoarc în pace la aceia de  
cari fuseser trime i. <sup>34</sup> Totu Sila a g sit cu cale s r mîn acolo. 35 Pavel i Barnaba  
au r mas în Antiohia, i înv au pe norod i propov duiau, cu mul i al ii, Cuvîntul  
<sup>36</sup> Domnului. Dup cîteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „S ne întoarcem, i s mergem pela  
fra ii din toate cet ile, în cari am vestit Cuvîntul Domnului, ca s vedem ce mai fac.``  
<sup>37</sup> Barnaba voia s ia cu el i pe Ioan, numit Marcu; 38 dar Pavel socotea c nu este bine s  
ia cu ei pe acela, cari îi p r sise din Pamfilia, i nu -i înso ise în lucrarea lor. 39 Neîn elegerea  
aceasta a fost destul de mare, ca s -i fac s se despart unul de altul. Barnaba a luat cu el  
<sup>40</sup> pe Marcu, i a plecat cu corabia la Cipru. Pavel i -a ales pe Sila, i a plecat, dup ce a fost

încredințat de frații în grija harului Domnului. <sup>41</sup> El a străbătut Siria și Cilicia, întorcându-se  
Bisericele.

## Chapter 16

<sup>1</sup> În urmărire, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și acolo era un ucenic, numit Timotei,  
fiul unei iudeice credincioase și al unui tată grec. <sup>2</sup> Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de  
bine. <sup>3</sup> Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a luat împreună, din pricina Iudeilor,  
cari erau în acele locuri; căci toți tăiau că tatăl lui era grec. <sup>4</sup> Pe când trecea prin cetate,  
învingându-l pe frații și pe zece hotărârile apostolilor și presbiterilor din Ierusalim. <sup>5</sup> Bisericele  
se întreceau în credință, și sporeau la număr din zi în zi. <sup>6</sup> Fiindcă au fost opriri de Duhul  
Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin înălțimea Frigiei și Galatiei. <sup>7</sup> Ajunși lângă  
Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie. <sup>8</sup> Au trecut atunci  
prin Misia, și s-au pogorât la Troa. <sup>9</sup> Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stă  
în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia, și ajută-ne!” <sup>10</sup> După  
vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci în elegeam  
că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia. <sup>11</sup> După ce am pornit din Troa, am mers cu  
corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis. <sup>12</sup> De acolo ne-am dus la Filipi,  
care este cea dintâi cetate dintr-un înalt al Macedoniei, și o colonie romană. În cetatea aceasta  
am stat câteva zile. <sup>13</sup> În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde  
credeam că se află un loc de rugăciune. Am ezut jos, și am vorbit femeilor, cari erau adunate  
laolalt. <sup>14</sup> Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpur, din cetatea Tiatira, era o femeie  
temătoare de Dumnezeu, și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea  
Pavel. <sup>15</sup> După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: „Dacă mă socotiți  
credincioasă Domnului, intrați și rămâniți în casa mea.” și ne-a silit să intrăm. <sup>16</sup> Pe  
când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire  
(Grece te: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpînilor ei. <sup>17</sup> Roaba  
aceasta s-a luat după Pavel și după noi, și striga: „Oamenii aceștia sînt robii Dumnezeului

18 Celui Prea Înalt i ei v vestesc calea mîntuirii.`` A a a f cut ea timp de mai multe zile.  
 Pavel, nec jît, s'a întors, i a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos î i poruncesc s ie i  
 19 din ea.`` i a ie it chiar în ceasul acela. Cînd au v zut st pînii roabei c s'a dus n dejdea  
 cî tigului lor, au pus mîna pe Pavel i pe Sila i i-au tîrît în pia înaintea frunta ilor.  
 20 I-au dat pe mîna dreg torilor, i au zis: „Oamenii ace tia ne tulbur cetatea; sînt ni te  
 21 Iudei, cari vestesc ni te obiceiuri, pe cari noi, Romanii nu trebuie nici s le primim, nici s  
 le urm m.`` 22 Norodul s'a ridicat i el împotriva lor, i dreg torii au pus s le smulg  
 23 hainele de pe ei, i au poruncit s -i bat cu nuiele. Dup ce le-au dat multe lovituri, i-au  
 24 aruncat în temni , i au dat în grij temnicerului s -i p zeasc bine. Temnicerul, ca  
 unul care primise o astfel de porunc , i -a aruncat în temni a din l untru, i le -a b gat  
 25 picioarele în butuci. Pe la miezul nop ii, Pavel i Sila se rugau, i cîntau cînt ri de laud  
 26 lui Dumnezeu; iar cei închi i îi ascultau. Deodat , s'a f cut un mare cutremur de p mînt,  
 a a c s'au cl tinat temeliile temni ei. Îndat , s'au deschis toate u ile, i s'au deslegat  
 27 leg turile fiec ruia. Temnicerul s'a de teptat; i, cînd a v zut u ile temni ei deschise,  
 28 a scos sabia, i era s se omoare, c ci credea c cei închi i au fugit. Dar Pavel a strigat  
 29 cu glas tare: „S nu- i faci nici un r u, c ci to i sîntem aici.`` Atunci temnicerul a cerut  
 o lumin , a s rit înl untru, i, tremurînd de fric , s'a aruncat la picioarele lui Pavel i ale  
 30 lui Sila; i -a scos afar , i le -a zis: „Domnilor, ce trebuie s fac ca s fiu mîntuit?`` 31 Pavel  
 32 i Sila i-au r spus: „Crede în Domnul Isus, i vei fi mîntuit tu i casa ta.`` i i-au vestit  
 33 Cuvîntul Domnului, atît lui cît i tuturor celor din casa lui. Temnicerul i -a luat cu el, chiar în  
 34 ceasul acela din noapte, le -a sp lat r nile, i a fost botezat îndat , el i to i ai lui. Dup  
 ce i -a dus în cas , le -a pus masa, i s'a bucurat cu toat casa lui c a crezut în Dumnezeu.  
 35 Cînd s'a f cut ziu , dreg torii au trimes pe ceice purtau nuielele (Grece te: lictori.), s  
 36 spun temnicerului: „D drumul oamenilor acelora.`` i temnicerul a spus lui Pavel aceste  
 cuvinte: „Dreg torii au trimes s vi se dea drumul; acum dar, ie i i afar , i duce i-v  
 37 în pace.`` Dar Pavel le -a zis: „Dup ce ne-au b tut cu nuiele în fa a tuturor, f r s fim  
 judeca i, pe noi, cari sîntem romani, ne-au aruncat în temni , i acum ne scot afar pe  
 38 ascuns! Nu merge a a! S vin ei singuri s ne scoat afar !`` Ceice purtau nuielele, au

spus aceste cuvinte dreg torilor. Ace tia s'au temut, cînd au auzit c sînt romani. <sup>39</sup> Dreg torii  
 au venit s -i potoleasc , i-au scos afar din temni , i i-au rugat s p r seasc  
<sup>40</sup>  
 cetatea. Ei au ie it din temni , i au intrat în casa Lidiei; i, dup ce au v zut i  
 mîngîiat pe fra i, au plecat.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Pavel i Sila au trecut prin Amfipoli i Apolonia, i au venit în Tesalonic, unde era o  
 sinagog a Iudeilor. <sup>2</sup> Pavel, dup obiceiul s u, a intrat în sinagog . Trei zile de Sabat a vorbit  
 cu ei din Scripturi, <sup>3</sup> dovedind i l murind, c Hristosul trebuia s p timeasc i s  
 învieze din mor i. ,, i acest Isus, pe care vi -L vestesc eu``, zicea el, „este Hristosul.`` <sup>4</sup> Unii  
 dîn ei, i o mare mul ime de Greci tem tori de Dumnezeu, i multe femei de frunte au crezut,  
<sup>5</sup>  
 i au trecut de partea lui Pavel i a lui Sila. Dar Iudeii cari nu crezuser , de pizm , au luat  
 cu ei ni te oameni f r c p tîi din mul ime, au f cut gloat , i au înt rîtat cetatea.  
 S'au n pustit asupra casei lui Iason, i c utau pe Pavel i pe Sila, ca s -i aduc afar la  
<sup>6</sup>  
 norod. Fiindc nu i-au g sit, au tîrît pe Iason i pe vreo cî iva fra i înaintea dreg torilor  
 cet ii, i strigau: „Oamenii ace tia, cari au r scolit lumea, au venit i aici, <sup>7</sup> i Iason i  
 -a g zduit. Ei to i lucreaz împotriva poruncilor Cezarului, i spun c este un alt Împ rat:  
<sup>8</sup> Isus.`` Prin aceste vorbe, Iudeii au turburat norodul i pe dreg torii cet ii, <sup>9</sup> cari au dat  
<sup>10</sup>  
 drumul lui Iason i celorlal i, numai dup ce au c p tat dela ei un z log. Fra ii au  
 trimes îndat , noaptea, pe Pavel i pe Sila la Berea. Cînd au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor.  
<sup>11</sup>  
 Iudeii ace tia aveau o inim mai aleas decît cei din Tesalonic. Au primit Cuvîntul cu toat  
<sup>12</sup>  
 rîvna, i cercetau Scripturile în fiecare zi, ca s vad dac ce li se spunea, este a a. Mul i  
<sup>13</sup>  
 dintre ei i din femeile cu vaz ale Grecilor, i mul i b rba i au crezut. Dar Iudeii dîn  
 Tesalonic, cînd au aflat c Pavel vestea Cuvîntul lui Dumnezeu i în Berea, au venit acolo, ca  
<sup>14</sup>  
 s turbure i s a îe noroadele. Atunci fra ii au pornit îndat pe Pavel spre mare; Sila  
<sup>15</sup>  
 i Timotei au r mas în Berea. Cei ce înso eau pe Pavel, l-au dus pîn la Atena. Apoi s'au  
 întors, cu îns rcinarea s duc lui Sila i lui Timotei porunca s vin cît mai curînd la el.  
<sup>16</sup>  
 Pe cînd îi a tepta Pavel în Atena, i se înt rîta duhul la vederea acestei cet i pline de idoli.

17 În sinagog st tea deci de vorb cu Iudeii i cu oamenii tem tori de Dumnezeu, iar în  
pia st tea de vorb în fiecare zi cu aceia pe cari -i întâlnea. 18 Unii din filosofii epicurieni  
i stoici au intrat în vorb cu el. i unii ziceau: „Ce vrea s spun palavragiul acesta?”  
Al ii, când l-au auzit c veste te pe Isus i învierea, ziceau: „Pare c veste te ni te  
dumnezei str ini.” 19 Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, i au zis: „Putem s tim care  
este aceast înv tur nou , pe care o veste ti tu? 20 Fiindc tu ne aduci ceva ciudat  
la auz. Am vrea dar s tim ce vrea s zic aceasta.” 21 C ci to i Atenienii i str inii,  
cari st teau în Atena, nu- i petreceau vremea cu nimic altceva decât s spun sau s asculte  
ceva nou. 22 Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, i a zis: „B rba i Atenieni! În  
toate privin ele v g sesc foarte religio i. 23 C ci, pe când str b team cetatea voastr  
i m uitam de aproape la lucrurile la cari v închina i voi, am descoperit chiar i un altar,  
pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!” Ei bine, ceea ce voi cinsti i, f r s  
cunoa te i, aceea v vestesc eu. 24 Dumnezeu, care a f cut lumea i tot ce este în ea, este  
Domnul cerului i al p mîntului, i nu locuie te în temple f cute de mîni. 25 El nu este slujit  
de mîni omene ti, ca i când ar avea trebuin de ceva, El, care d tuturor via a, suflarea  
i toate lucrurile. 26 El a f cut ca to i oamenii, ie i i dintr'unul singur, s locuiasc pe  
toat fa a p mîntului; le -a a ezat anumite vremi i a pus anumite hotare locuin ei lor,  
27 ca ei s caute pe Dumnezeu, i s se sileasc s -L g seasc bîjb ind, m car c nu  
este departe de fiecare din noi. 28 C ci în El avem via a, mi carea i fiin a, dup cum au  
zis i unii din poe ii vo tri: „Sîntem din neamul lui...” 29 Astfel dar, fiindc sîntem de neam  
din Dumnezeu, nu trebuie s credem c Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau  
pietrei cioplite cu me te ugirea i iscusin a omului. 30 Dumnezeu nu ine seama de vremurile  
de ne tiin , i porunce te acum tuturor oamenilor de pretutindeni s se poc iasc ;  
31 pentru a rînduit o zi, în care va judeca lumea dup dreptate, prin Omul, pe care L -a rînduit  
pentru aceasta i despre care a dat tuturor oamenilor o dovad net g duit prin faptul c  
L -a înviat din mor i...” 32 Când au auzit ei de învierea mor ilor, unii î i b teau joc, iar al ii  
au zis: „Asupra acestor lucruri te vom asculta alt dat .” 33 Astfel, Pavel a ie it din mijlocul  
lor. 34 Totu unii au trecut de partea lui, i au crezut; între ace tia era Dionisie Areopagitul, o  
femeie numit Damaris, i al ii împreun cu ei. Pavel la Corint.

## Chapter 18

<sup>1</sup> După aceea, Pavel a plecat din Atena, și s'a dus la Corint. <sup>2</sup> Acolo a găsit pe un Iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevastă -sa Priscila, de oarece Claudiu poruncise ca toți Iudeii să plece din Roma. A venit la ei. <sup>3</sup> Ei, fiindcă avea acela meșteșug, au rămas la ei, și lucrau: meseria lor era facerea corturilor. <sup>4</sup> Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat, și îndupleca pe Iudei și pe Greci. <sup>5</sup> Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s'a dat în totuș propovăduirii, și dovedea Iudeilor că Isus este Hristosul. <sup>6</sup> Fiindcă Iudeii și se împotriveau și-l batjocureau, Pavel și-a scuturat hainele, și le-a zis: „Sîngele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sînt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri.” <sup>7</sup> După ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecin cu sinagoga. <sup>8</sup> Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corinteni, cari auziseră pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați. <sup>9</sup> Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; căci vorbește și nu te căteș, căci Eu sînt cu tine; și nimeni nu va pune mîna pe tine, căci să-mi faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.” <sup>10</sup> <sup>11</sup> Aici au rămas un an și ase luni, și învâșă printre Corinteni Cuvîntul lui Dumnezeu. <sup>12</sup> Pe când era Galion cîrmuitor al Ahaiei, Iudeii s'au ridicat cu un gînd împotriva lui Pavel, și-l-au dus înaintea scaunului de judecată, <sup>13</sup> și au zis: „Omul acesta a înșă pe oameni să se închine lui Dumnezeu într'un fel care este împotriva Legii.” <sup>14</sup> Pavel voia să înceapă vorba, cînd Galion a zis Iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v'ascultați după cuviință, Iudeilor!” <sup>15</sup> Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvînt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.” <sup>16</sup> Și și-a alungat dela scaunul de judecată. <sup>17</sup> Atunci au pus toți mîna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l-au bătut înaintea scaunului de judecată, pentru că lui Galion să-i pese. <sup>18</sup> Pavel a rămas destul de mult vreme în Corint. În urmăș, și-a luat ziua bună dela frașii, și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acuila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse o juruință. <sup>19</sup> Au ajuns în Efes; și Pavel a rămas acolo pe înșăitorii lui. A intrat în sinagogă, și a stat de vorbă cu Iudeii, <sup>20</sup> cari și-l-au rugat să rămînă la ei mai multă vreme. El însă n'a

<sup>21</sup>voit, <sup>21</sup>ci i -a luat r mas bun dela ei, i a zis: „Trebuie numaidecît ca s rb toarea care vine, s'o fac în Ierusalim. Dac va voi Dumnezeu, m voi întoarce iar la voi.” i a plecat  
<sup>22</sup>din Efes. <sup>22</sup>S'a dat jos din corabie în Cezarea, s'a suit la Ierusalim, i, dup ce a urat de bine  
<sup>23</sup>Bisericii, s'a pogorît în Antiohia. <sup>23</sup>Dup ce a petrecut cît va vreme în Antiohia, Pavel a plecat,  
<sup>24</sup>i a str b tut din loc în loc inutul Galatiei i Frigiei, înt rind pe to i ucenicii. <sup>24</sup>La Efes,  
a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii i era tare  
<sup>25</sup>în Scripturi. <sup>25</sup>El era înv at în ce prive te Calea Domnului, avea un duh înfocat, i vorbea  
i înv a am nun it pe oameni despre Isus, m car c nu cuno tea decît botezul lui Ioan.  
<sup>26</sup>A început a vorbi cu îndr zneal în sinagog . Acuila i Priscila, când l-au auzit, l-au luat  
<sup>27</sup>la ei, i i-au ar tat mai cu deam runtul Calea lui Dumnezeu. <sup>27</sup>Fiindc el voia s treac  
în Ahaia, fra ii l-au îmb rb tat s se duc , i au scris ucenicilor s -l primeasc bine.  
<sup>28</sup>Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe ceice crezuser ; <sup>28</sup>c ci înfrunta cu  
putere pe Iudei înaintea norodului, i le dovedea din Scripturi c Isus este Hristosul.

## Chapter 19

<sup>1</sup>Pe când era Apolo în Corint, Pavel, dup ce a trecut prin inuturile de sus ale Asiei, a ajuns  
la Efes. Aici a întâlnit pe câ iva ucenici, <sup>2</sup>i le -a zis: „A i primit voi Duhul Sfînt când a i  
crezut?” Ei i-au r spus: „Nici n'am auzit m car c a fost dat un Duh Sfînt.” <sup>3</sup>Dar cu ce botez  
a i fost boteza i?” le -a zis el. i ei au r spus: „Cu botezul lui Ioan.” <sup>4</sup>Atunci Pavel a zis:  
„Ioan a botezat cu botezul poc in ei, i spunea norodului s cread în Celce venea dup  
<sup>5</sup>el, adic în Isus.” <sup>5</sup>Când au auzit ei aceste vorbe, au fost boteza i în Numele Domnului Isus.  
<sup>6</sup>Când i -a pus Pavel mînile peste ei, Duhul Sfînt S'a pogorît peste ei, i vorbeau în alte limbi,  
<sup>7</sup>i prooroceau. <sup>7</sup>Erau cam doisprezece b rba i de to i. <sup>8</sup>În urm , Pavel a intrat în sinagog ,  
unde vorbea cu îndr zneal . Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la  
<sup>9</sup>Împ r ia lui Dumnezeu, i c uta s înduplece pe cei ce -l ascultau. <sup>9</sup>Dar, fiindc unii  
r mîneau împietri i i necredincio i, i vorbeau de r u Calea Domnului înaintea norodului,  
Pavel a plecat dela ei, a desp r it pe ucenici de ei, i a înv at în fiecare zi pe norod în  
<sup>10</sup>coala unuia numit Tiran. <sup>10</sup>Lucrul acesta a inut doi ani, a a c to i ceice locuiau în Asia,



Iudei și Greci, au auzit Cuvântul Domnului. <sup>11</sup> și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin  
 mâinile lui Pavel; <sup>12</sup> pînă acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau orori, cari  
 fuseser atinse de trupul lui, și -i lăsa boalele, și ieșeau afară din ei duhurile rele. <sup>13</sup> Ni te  
 exorciți Iudei, cari umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste  
 cei ce aveau duhuri rele, zicînd: „Vă jur pe Isus, pe care -L propovăduiește Pavel, să ieși  
 afară!” <sup>14</sup> Cei făceau lucrul acesta, erau apți feciori ai lui Sceva, un preot Iudeu din cei  
 mai de seamă. <sup>15</sup> Duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi,  
 cine sînteți?” <sup>16</sup> și omul, în care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, și -a biruit pe amîndoi,  
 și -a schingiuit în afafel, că au fugit goi și rîniți din casa aceea. <sup>17</sup> Lucrul acesta a fost  
 cunoscut de toți Iudeii, de toți Grecii cari locuiau în Efes, și și -a apucat frica pe toți: și  
 Numele Domnului Isus era proslăvit. <sup>18</sup> Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească  
 și să spună că făcuseră. <sup>19</sup> și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adus cărțile,  
 și le-au ars, înaintea tuturor: prețul lor s'a socotit la cincizeci de mii de arginți. <sup>20</sup> Cu atîta  
 putere se răspîndea și se întărea Cuvântul Domnului. <sup>21</sup> După ce s'au petrecut aceste lucruri,  
 Pavel și -a pus de gînd să se ducă la Ierusalim, trecînd prin Macedonia și Ahaia. „După ce  
 voi merge acolo”, își zicea el, „trebuie să văd și Roma.” <sup>22</sup> A trimis în Macedonia pe doi  
 din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas cîtva vreme în Asia. <sup>23</sup> Pe vremea  
 aceea, s'a făcut o mare turburare cu privire la Calea Domnului. <sup>24</sup> Un argintar, numit Dimitrie,  
 făcea temple de argint de ale Dianei, și aducea lucrătorilor și nu puține câștiguri cu ele. <sup>25</sup> I  
 -a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: „Oamenilor, țineți  
 bogăția noastră atîrnă de meseria aceasta; <sup>26</sup> și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu  
 numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod, și zice că zeii  
 făcuți de mîini nu sînt dumnezei. <sup>27</sup> Primejdia, care vine din acest fapt, nu este numai că meseria  
 noastră cade în dășnire; dar și că templul marelui zeu Diana este socotit ca o nimică, și  
 chiar măreția aceleia, care este cinstită în toată Asia și în toată lumea, este nimicit.” <sup>28</sup>  
<sup>28</sup> Cuvintele acestea și-au umplut de mînie, și au început să strige: „Mare este Diana Efesenilor!”  
<sup>29</sup> Toată cetatea s'a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gînd în teatru, și au luat cu ei pe  
 Macedonenii Gaius și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel. <sup>30</sup> Pavel voia să vină

înainte norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii. <sup>31</sup> Chiar și unii din marea Asia, cari și erau  
 prieteni, au trimis la el și-l roagă să nu se ducă la teatru. <sup>32</sup> Unii strigau una, alții alta, căci  
 adunarea era în învâlmăleală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.  
<sup>33</sup> Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care Iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut  
 semn cu mâna, și voia să se apere înaintea norodului. <sup>34</sup> Dar când l-au cunoscut că este Iudeu,  
 au strigat toți într'un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana Efesenilor!” <sup>35</sup> Totu  
 logofătul a potolit norodul, și a zis: „Bărbate Efeseni, cine este acela care nu ține cetatea  
 Efesenilor este pizitoarea templului marelui Diane și a chipului ei căzută din cer? <sup>36</sup> Fiindcă  
 nimeni nu poate să țină lucrul acesta, trebuie să vă potoliți, și să nu faceți  
 nimic cu pornire nechibzută. <sup>37</sup> Căci aici adus aici pe oamenii aceștia, cari nu sînt vinovați  
 nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre. <sup>38</sup> Deci, dacă în adevăr,  
 Dimitrie și mețerii lui au să se plîngă împotriva cuiva, sînt zile de judecată, și sînt  
 dregători; să se pîrască unii pe alții. <sup>39</sup> Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî  
 într'o adunare legiuită. <sup>40</sup> Noi, de fapt, sîntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală  
 pentru cele întîmplate astăzi, căci n'avem nici un temei, ca să putem îndrepta zarva aceasta.”  
<sup>41</sup> După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

## Chapter 20

<sup>1</sup> Când a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, și, după ce le-a dat sfaturi, și-a luat ziua  
 bună de la ei, și a plecat în Macedonia. <sup>2</sup> A străbătut înutul acesta, și a dat ucenicilor o  
 mulțime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia, <sup>3</sup> unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia  
 în Siria, dar Iudeii i-au întins curse. Atunci s'a hotărît să se întoarcă prin Macedonia. <sup>4</sup> Avea  
 ca tovarăși pînă în Asia pe: Sopater din Berea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic,  
 Gaiu din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim cari erau din Asia. <sup>5</sup> Aceștia au luat-o  
 înainte, și ne-au așteptat la Troa. <sup>6</sup> Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu  
 corabia din Filipi, și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat apte zile. <sup>7</sup> În ziua dintîi  
 a săptămîinii, eram adunați la o altă ca să frîngem pînea. Pavel, care trebuia să plece a doua

zi, vorbea ucenicilor, și i-a lungit vorbirea pînă la miezul nopții. <sup>8</sup> În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini. <sup>9</sup> Și un tânăr, numit Eutih, care se odinea pe fereastră, a adormit deabinelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea, și a fost ridicat mort. <sup>10</sup> Dar Pavel s'a pogorît, s'a repezit spre el, l-a luat în brațe, și a zis: „Nu v'aturlura, căci sufletul lui este în el.” <sup>11</sup> După ce s'a suit iar, a frînt pînea, a cinat, și a mai vorbit multă vreme pînă la ziuă. Apoi a plecat. <sup>12</sup> Flăcărul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mîngîieri. <sup>13</sup> Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie, și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întîlnim din nou; pentru că el trebuia să facă drumul pe jos. <sup>14</sup> Cînd s'a întîlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, și ne-am dus la Mitilene. <sup>15</sup> De aici am mers pe mare, și a doua zi am ajuns în fața insulei Chios. În ziua următoare, deabea am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit la Milet. <sup>16</sup> Pavel se hotărîse să treacă pe lîngă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu pierdă vremea în Asia; căci se grăbea, ca să-și vadă puțin, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii. <sup>17</sup> Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes, și a chemat pe presbiterii Bisericii. <sup>18</sup> Cînd au venit la el, le-a zis: „Și eu cum m'am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintîi, în care am pus piciorul pe pînă în Asia. <sup>19</sup> Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi, și în mijlocul încercărilor, pe cari mi le ridicau uneltirile Iudeilor. <sup>20</sup> Și eu n'am ascuns nimic din ce v'era de folos, și nu m'am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case, <sup>21</sup> și să vestesc Iudeilor și Grecilor: pocînă în afa de Dumnezeu și credință în Domnul nostru Isus Hristos. <sup>22</sup> Și acum, iată că, împins de duhul, mă duc la Ierusalim, fără știu ce mi se va întîmpla acolo. <sup>23</sup> Numai, Duhul Sfînt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri. <sup>24</sup> Dar eu nu în număr decît la viața mea, că și eu cum mi-ar fi scump, ci vreau numai să-mi sfîrșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu. <sup>25</sup> Și acum, știți că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în mijlocul căroră am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu. <sup>26</sup> De aceea vă mărturisesc astăzi, că sînt curat de sîngele tuturor. <sup>27</sup> Căci nu m'am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu. <sup>28</sup> Luați seama dar la voi în viață la toată turma peste care v'au pus Duhul Sfînt

episcopi (Sau: priveghetori.), ca s p stori i Biserica Domnului, pe care a cî tîgat -o cu însu  
<sup>29</sup> sîngele S u. tiu bine c , dup plecarea mea, se vor vîrî între voi lupi r pitori, cari nu vor  
<sup>30</sup> cru a turma; i se vor scula din mijlocul vostru oameni, cari vor înv a lucruri stric cioase,  
<sup>31</sup> ca s trag pe ucenici de partea lor. De aceea veghea i, i aduce i-v aminte c , timp  
<sup>32</sup> de trei ani, zi i nopate, n'am încetat s sf tuiesc cu lacr mi pe fiecare din voi. i acum,  
fra ilor, v încredin ez în mîna lui Dumnezeu i a Cuvîntului harului S u, care v poate  
<sup>33</sup> zidi suflete te, i v poate da mo tenirea împreun cu to i cei sfin i i. N'am rîvnit  
<sup>34</sup> nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva. Singuri ti i c mînile acestea au lucrat  
<sup>35</sup> pentru trebuin ele mele i ale celor ce erau cu mine. În toate privin ele v'am dat o pild ,  
i v'am ar tat c , lucrînd astfel, trebuie s ajuta i pe cei slabi, i s v aduce i aminte  
de cuvintele Domnului Isus, care însu a zis: „Este mai ferice s dai decît s prime ti.”  
<sup>36</sup> Dup ce a vorbit astfel, a îngenuncheat, i s'a rugat împreun cu ei to i. <sup>37</sup> i au izbucnit  
<sup>38</sup> cu to ii în lacr mi, au c zut pe grumazul lui Pavel, i l-au s rutat. C ci erau întrista i  
mai ales de vorba, pe care le -o spusese el, c nu -i vor mai vedea fa a. i l-au petrecut pîn  
la corabie.

## Chapter 21

<sup>1</sup> Dup ce ne-am smuls din bra ele lor, am plecat pe ap , i ne-am dus drept la Cos, a doua  
zi la Rodos, i deacolo la Patara. <sup>2</sup> Am g sit o corabie, care avea s treac în Fenicia, ne-am  
suit în ea, i am plecat. <sup>3</sup> Am trecut prin fa a insulei Cipru, am l sat -o la stînga, i ne-am  
urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea s se descarce corabia. <sup>4</sup> Acolo am  
g sit pe ucenici, i am r mas apte zile. Ucenicii, prin Duhul, ziceau lui Pavel s nu se suie  
<sup>5</sup> la Ierusalim. Dar cînd s'au împlinit zilele, am plecat, i ne-am v zut de drum; i ne-au petrecut  
to i, cu nevestele i copiii, pîn afar din cetate. Am îngenuncheat pe mal, i ne-am rugat.  
<sup>6</sup> Apoi ne-am luat ziua bun unii dela al ii, i noi ne-am suit în corabie iar ei s'au întors acas .  
<sup>7</sup> Dup ce ne-am ispr vit c l toria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de  
<sup>8</sup> bine fra ilor, i am stat la ei o zi. A doua zi, am plecat i am ajuns la Cezarea. Am intrat în

casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei apte, i am g zduit la el. <sup>9</sup> El avea patru fete  
 fecioare cari prooroceau. <sup>10</sup> Fiindc st team de mai multe zile acolo, un prooroc, numit Agab,  
<sup>11</sup> s'a pogorît din Iudea, i a venit la noi. A luat brîul lui Pavel, i -a legat picioarele i mînile,  
 i a zis: „Iat ce zice Duhul Sfînt: „A a vor lega Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este  
 brîul acesta, i -l vor da în mînile Neamurilor.” <sup>12</sup> Cînd am auzit lucrul acesta, atît noi cît i cei  
 de acolo am rugat pe Pavel s nu se suie la Ierusalim. <sup>13</sup> Atunci Pavel a r spus: „Ce face i de  
 plînge i a a, i-mi rupe i inima? Eu sînt gata nu numai s fiu legat, dar chiar s i mor  
 în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.” <sup>14</sup> Dac am v zut c nu -l putem îndupleca, n'am  
 mai st ruit, i am zis: „Fac -se voia Domnului!” <sup>15</sup> Dup zilele acelea, ne-am preg tit de  
 plecare, i ne-am suit la Ierusalim. <sup>16</sup> Cî iva ucenici din Cezarea au venit i ei cu noi, i ne-au  
 dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam s g zduim. Pavel la Ierusalim  
 în Templu. <sup>17</sup> Cînd am ajuns la Ierusalim, fra ii ne-am primit cu bucurie. <sup>18</sup> A doua zi, Pavel a  
 mers cu noi la Iacov, i to i presbiterii s'au adunat acolo. <sup>19</sup> Dup ce le -a dat ziua bun , le -a  
 istorisit cu deam runtul ce f cuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui. <sup>20</sup> Cînd  
 l-au auzit, au prosl vit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, cîte mii de Iudei au crezut, i  
 to i sînt plini de rîvn pentru Lege. <sup>21</sup> Dar ei au auzit despre tine c înve i pe to i Iudeii,  
 cari tr iesc printre Neamuri, s se lepede de Moise, c le zici s nu- i taie copiii împrejur,  
 i s nu tr iasc potrivit cu obiceiurile. <sup>22</sup> Ce este de f cut? Negre it, mul imea are s  
 se adune, c ci vor auzi c ai venit. <sup>23</sup> Deci, f ce- i vom spune noi. Avem aici patru b rba i,  
 cari au f cut o juruin . <sup>24</sup> Ia -i cu tine, cur e te-te împreun cu ei, i cheltuie te tu  
 pentru ei, ca s - i rad capul. i astfel vor cunoa te to i c nu este nimic adev rat din  
 celece au auzit despre tine, ci c i tu umbli întocmai dup rînduial , i p ze ti Legea.  
<sup>25</sup> Cu privire la Neamurile, cari au crezut, noi am hot rît i le-am scris c trebuie s se fereasc  
 de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace zugrumate i de curvie.” <sup>26</sup> Atunci Pavel a  
 luat pe oamenii aceia, s'a cur it, i a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca s vesteasc  
 sfîr itul zilelor cur irii cînd se va aduce jertf pentru fiecare din ei. <sup>27</sup> C tre sfîr itul celor  
 apte zile, Iudeii din Asia, cînd au v zut pe Pavel în Templu, au înt rîtat tot norodul, au pus  
 mînile pe el, <sup>28</sup> i au început s strige: „B rba i Israeli i, da i ajutor! Iat omul, care  
 propov duie te pretutindeni i în toat lumea împotriva norodului, împotriva Legii i  
 împotriva loca ului acestuia; ba, înc a vîrît i pe ni te Greci în Templu, i a spurcat acest

loca s'fînt.``<sup>29</sup> În adev r, v zuser mai înainte pe Trofim Efeseanul, împreun cu el în  
 cetate, i credeau c Pavel îl b gase în Templu.<sup>30</sup> Toat cetatea s'a pus în mi care, i s'a  
 strîns norodul din toate p r ile. Au pus mîna pe Pavel, i l-au scos afar din Templu, ale  
 c rui u i au fost încuiate îndat .<sup>31</sup> Pe cînd cercau s -l omoare, s'a dus vestea la c pitanul  
 oastei c tot Ierusalimul s'a turburat.<sup>32</sup> Acesta a luat îndat osta i i suta i, i a alergat la  
 ei. Cînd au v zut pe c pitan i pe osta i, au încetat s mai bat pe Pavel.<sup>33</sup> Atunci c pitanul  
 s'a apropiat, a pus mîna pe el, i a poruncit s -l lege cu dou lan uri. Apoi a întrebat cine este  
 i ce a f cut.<sup>34</sup> Dar unii strigau într'un fel, al ii într'alt fel prin mul ime; fiindc nu putea  
 deci s în eleag adev rul, din pricina zarvei, a poruncit s -l duc în cet uie.<sup>35</sup> Cînd  
 a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit s fie dus de osta i, din pricina îmbulzelii norodului înt rîtat;  
<sup>36</sup> c ci mul imea norodului se inea dup el, i striga: „La moarte cu el!``<sup>37</sup> Tocmai cînd  
 era s fie b gat în cet uie, Pavel a zis c pitanului: „Îmi este îng duit s - i spun ceva?``  
 C pitanul a r spus: „, tii grece te?``<sup>38</sup> Nu cumva e ti Egipteanul acela, care s'a r sculat  
 acum în urm , i a dus în pustie pe cei patru mii de tîlhari?``<sup>39</sup> „Eu sînt Iudeu``, a spus Pavel,  
 „din Tarsul din Cilicia, cet ean al unei cet i nu f r însemn tate. Te rog, d -mi voie  
 s vorbesc norodului.``<sup>40</sup> Dup ce i -a dat voie c pitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte,  
 i a f cut semn norodului cu mîna. S'a f cut o mare t cere, i Pavel le -a vorbit în limba  
 evreiasc astfel:

## Chapter 22

<sup>1</sup> „Fra ilor i p rin ilor, asculta i acum cuvîntul meu de ap rare fa de voi!``<sup>2</sup> Cînd  
 au auzit ei c le vorbe te în limba evreiasc , au inut i mai mult lini te. i Pavel a zis:  
<sup>3</sup> „Eu sînt Iudeu, n scut în Tarsul Cilicieii; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am înv at la  
 picioarele lui Gamaliel s cunosc cu deam runtul Legea p rin ilor no tri, i am fost tot  
 afit de plin de rîvn pentru Dumnezeu, cum sînte i i voi to i azi.<sup>4</sup> Am prigonit pîn la  
 moarte aceast Cale, am legat i am pus în temni b rba i i femei:<sup>5</sup> Marele preot i  
 tot soborul b trînilor îmi sînt martori. Am luat chiar i scrisori dela ei c tre fra ii din Damasc,  
 unde m'am dus s aduc lega i la Ierusalim pe ceice se aflau acolo, ca s fie pedepsi i.<sup>6</sup> Cînd  
 eram pe drum i m apropiam de Damasc, deodat , pela amiaz , a str lucit împrejurul meu

o mare lumin din cer. <sup>7</sup> Am c zut la p mînt, i am auzit un glas, care-mi zicea: „Saule, Saule,  
 pentru ce M prigone ti?` <sup>8</sup> „Cine e ti, Doamne?` am r spuns eu. i El mi -a zis: „Eu sînt  
 Isus din Nazaret, pe care -L prigone ti.` <sup>9</sup> Cei ce erau cu mine, au v zut bine lumina, i s'au  
 înfrico at; dar n'au auzit glasul Celui ce vorbea. <sup>10</sup> Atunci am zis: „Ce s fac, Doamne?`  
 „Scoal -te`, mi -a r spuns Domnul, „du-te în Damasc, i acolo i se va spune ce trebuie s  
 faci.` <sup>11</sup> „Fiindc nu puteam s v d nimic, din pricina str lucirii luminii aceleia, ceice erau  
 cu mine, m'au luat de mîn , i a a am ajuns în Damasc. <sup>12</sup> i a venit la mine un om, numit  
 Anania, b rbat tem tor de Dumnezeu, dup Lege, i pe care to i Iudeii, cari locuiesc în  
 Damasc, îl vorbeau de bine. <sup>13</sup> El mi -a zis: „Frate Saule, cap t - i din nou vederea!` Chiar în  
 clipa aceea, mi-am c p tat vederea, i m'am uitat le el. <sup>14</sup> El mi -a zis: „Dumnezeul p rin ilor  
 no tri te -a ales s cuno ti voia Lui, s vezi pe Cel Neprih nit, i s auzi cuvinte din gura  
 Lui; <sup>15</sup> c ci Îi vei fi martur, fa de to i oamenii, pentru lucrurile, pe cari le-ai v zut i  
 auzit. <sup>16</sup> i acum, ce z bove ti? Scoal -te, prime te botezul, i fii sp lat de p catele  
 tale, chemînd Numele Domnului.` <sup>17</sup> i mi s'a întîmplat c , dup ce m'am întors la Ierusalim,  
 pe cînd m rugam în templu, am c zut într'o r pire sufleteasc ; <sup>18</sup> i am v zut pe Domnul  
 care-mi zicea: „Gr be te-te, ie i iute din Ierusalim, c ci nu vor primi m rturisirea ta despre  
 Mine.` <sup>19</sup> i am zis: „Doamne, ei tiu c eu b gam în temni i b team prin sinagogi  
 pe ceice cred în Tine: <sup>20</sup> i c , atunci cînd se v rsa sîngele lui tefan, marturul T u, eram  
 i eu de fa , îmi uneam încuviin area mea cu a celorla i, i p zeam hainele celor ce -l  
 omorau.` <sup>21</sup> Atunci El mi -a zis: „Du-te, c ci te voi trimite departe la Neamuri.` <sup>22</sup> Ei l-au  
 ascultat pîn la cuvîntul acesta. Dar atunci i-au ridicat glasul, i au zis: „Ia de pe p mînt pe  
 un astfel de om! Nu este vrednic s tr iasc !` <sup>23</sup> i scoteau strig te, î i aruncau hainele,  
 i asvîrleau cu rîn în v duh. <sup>24</sup> C pitanul a poruncit s duc pe Pavel în cet uie  
 i s -l cerceteze, b tîndu -l cu biciul, ca s afle din ce pricin strigau a a împotriva lui.  
<sup>25</sup> Pe cînd îl legau cu curele, Pavel a zis suta ului, care era de fa : „V este îng duit s  
 bate i pe un Roman, care nu este osîndit?` <sup>26</sup> La auzul acestor cuvinte, suta ul s'a dus s dea  
 de tire c pitanului, i a zis: „Ce ai de gînd s faci? Omul acesta este cet ean roman.`  
<sup>27</sup> i cînd a venit c pitanul, a zis lui Pavel: „Spune-mi, e ti roman?` „Da`, i -a r spuns el.

28

C pitanul a zis: „Eu cu o mare sum de bani am dobândit cet enia aceasta.” „i eu”, a

zis Pavel, „sînt chiar n scut Roman.”<sup>29</sup> Numaidecît, cei ce aveau s -l cerceteze prin b taie, au încetat s -l mai nec jeasc : ba c pitanul, cînd a aflat c Pavel este roman, s'a temut,

pentruc -l legase.<sup>30</sup> A doua zi, fiindc voia s tie bine pentruce este pîrît de Iudei, l -a deslegat, i a poruncit s se adune laolalt preo ii cei mai de seam i tot Soborul; apoi, a adus pe Pavel jos, i l -a pus înaintea lor.

### Chapter 23

<sup>1</sup> Pavel s'a uitat înt la Sobor, i a zis: „Fra ilor, eu am vie uit cu toat cur ia cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, pîn în ziua aceasta...”<sup>2</sup> Marele preot Anania a poruncit celor ce st teau lîng el s -l loveasc peste gur .<sup>3</sup> Atunci Pavel i -a zis: „Te va bate Dumnezeu, p rete v ruit! Tu ezi s m judeci dup Lege, i porunce ti s m loveasc , împotriva Legii!”<sup>4</sup> Cei ce st teau lîng el, i-au zis: „Î i ba i joc de marele preot al lui Dumnezeu?”<sup>5</sup> i Pavel a zis: „N'am tiut, fra ilor, c este marele preot; c ci este scris: ‚Pe mai marele norodului t u s nu -l gr ie ti de r u.”<sup>6</sup> Pavel, ca unul care tia c o parte din adunare erau Saduchei, iar alta Farisei, a strigat în plin Sobor: „Fra ilor, eu sînt Fariseu, fiu de Fariseu; din pricina n dejdii în învierea mor ilor sînt dat în judecat .”<sup>7</sup> Cînd a zis vorbele acestea, s'a stîrnit o neîn elegere între Farisei i Saduchei, i adunarea s'a desbinat.<sup>8</sup> C ci Saduchei zic c nu este înviere, nici înger, nici duh, pe cînd Fariseii le m rturisesc pe amîndou .<sup>9</sup> S'a f cut o mare zarv ; i cî iva c rturari din partida Fariseilor, s'au sculat în picioare, au început o ceart aprins , i au zis: „Noi nu g sim nici o vin în omul acesta; dar dac i -a vorbit un duh sau un înger?”...<sup>10</sup> Fîindc gîlceava cre tea, c pitanul, se temea ca Pavel s nu fie rupt în buc i de ei. De aceea a poruncit osta ilor s se pogoare s -l smulg din mijlocul lor, i s -l duc în cet uie.<sup>11</sup> În noaptea urm toare, Domnul S'a ar tat lui Pavel, i i -a zis: „Îndr zne te, Pavele; c ci, dup cum ai m rturisit despre Mine în Ierusalim, tot a a trebuie s m rturise ti i în Roma.”<sup>12</sup> La ziu , Iudeii au uneltit i s'au legat cu blestem c nu vor mânca, nici nu vor bea, pîn nu vor omorî pe Pavel.<sup>13</sup> Cei ce f cuser leg mîntul acesta, erau mai mul i de patruzeci.<sup>14</sup> Ei s'au dus la preo ii cei mai de



seam i la b trîni, i le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem s nu gust m nimic  
<sup>15</sup>  
pîn nu vom omorî pe Pavel. Acum dar, voi, împreun cu Soborul, da i de tire c pitanului,  
i ruga i -l s -l aduc mîne jos înaintea voastr , ca i cum a i vrea s -i cerceta i  
<sup>16</sup> Fiul  
pricina mai cu deam runtul; i pîn s ajung el, noi sîntem gata s -l omorîm.``  
<sup>17</sup> Pavel a  
sorei lui Pavel a auzit de aceast curs , s'a dus în cet uie, i a spus lui Pavel. Pavel a  
chemat pe unul din suta i, i a zis: „Du pe tinerelul acesta la c pitan, c ci are s -i spun  
<sup>18</sup>  
ceva.`` Suta ul a luat pe tîn r cu el, l -a dus la c pitan, i a zis: „Pavel cel întemni at m'a  
<sup>19</sup> C pitanul  
chemat i m'a rugat s aduc la tine pe acest tinerel, care are s -i spun ceva.``  
<sup>20</sup> El a r spus:  
l -a apucat de mîn , l -a luat deoparte, i l -a întreat: „Ce ai s -mi spui?``  
„Iudeii s'au sf tuit s te roage s aduci mîne pe Pavel înaintea Soborului, ca i cum ai avea  
<sup>21</sup>  
s -l cercetezi mai cu deam runtul. Tu s nu -i ascul i, pentru c mai mul i de patruzeci  
dintre ei îl pîndesc, i s'au legat cu blestem s nu m nînce i s nu bea nimic pîn nu -l vor  
<sup>22</sup> Capitanul a l sat pe tinerel  
omorî; acum stau gata, i n'a teapt decît f g duiala ta.``  
<sup>23</sup> În urm ,  
s plece, i i -a poruncit s nu spun nim nui c i -a descoperit aceste lucruri.  
a chemat pe doi suta i, i le -a zis: „La ceasul al treilea din noapte, s ave i gata dou sute  
de osta i, aptezeci de cl re i i dou sute de sul i ari, ca s mearg pîn la Cezarea.``  
<sup>24</sup>  
Le -a poruncit s aduc i dobitoace pentru Pavel, ca s -l pun c lare, i s -l duc  
<sup>25</sup> Lui Felix i -a scris o scrisoare cu urm torul cuprins:  
s n tos i teaf r la dreg torul Felix.  
<sup>26</sup> „Claudius Lisias c tre prea alesul dreg tor Felix: plec ciune!  
<sup>27</sup> Acest om, pe care l-au prins  
Iudeii, era s fie omorît de ei; i eu m'am dus repede cu osta i, i l-am scos din mîna lor, c ci  
<sup>28</sup>  
am aflat c este Roman. Am vrut s aflu pricina pentru care -l pîrau, i l-am adus înaintea  
<sup>29</sup>  
Soborului lor. Am g sit c era pîrît pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar c nu s vîr ise  
<sup>30</sup>  
nicio nelegiuire, care s fie vrednic de moarte sau de lan uri. Mi s'a dat îns de tire  
c Iudeii îl pîndesc ca s -l omoare; l-am trimes îndat la tine, i am f cut cunoscut i celor  
<sup>31</sup>  
ce -l învinuiesc, s - i spun ie ce au împotriva lui. Fii s n tos.`` Osta ii, dup  
<sup>32</sup> A  
porunca, pe care o primiser , au luat pe Pavel, i l-au dus noaptea pîn la Antipatrida.  
doua zi au l sat pe cl re i s - i urmeze drumul înainte cu el, iar ei s'au întors în cet uie.  
<sup>33</sup>  
Ajun i în Cezarea, c l re ii au dat scrisoarea în mîna dreg torului, i au adus pe Pavel  
<sup>34</sup>  
înaintea lui. Dreg torul, dup ce a citit scrisoarea, a întreat din ce inut este Pavel. Cînd a

aflat c este din Cilicia, <sup>35</sup> „te voi asculta”, a zis el, „cînd vor veni pîrî ii t i.” i a poruncit s fie p zit în palatul lui Irod.

## Chapter 24

<sup>1</sup> Dup cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din b trîni i cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dreg torului plîngere împotriva lui Pavel. <sup>2</sup> Pavel a fost chemat, i Tertul a început s -l pîrasc astfel: „Prea alesule Felix, tu ne faci s ne bucur m de o pace mare; i neamul acesta a c p tat îmbun t iri s n toase prin îngrijirile tale. <sup>3</sup> Lucrul acesta îl m rturisim cu toat mul mita, în toat vremea i în tot locul. <sup>4</sup> Dar, ca s nu te in prea mult, te rog s ascu i, în bun tatea ta, cîteva cuvinte. <sup>5</sup> Am g sit pe omul acesta, care este o cium : pune la cale r zvr tiri printre to i Iudeii de pe tot p mîntul, este mai marele partidei Nazarinienilor, <sup>6</sup> i a cercat s spurce chiar i Templul. i am pus mîn pe el. Am vrut s -l judec m dup Legea noastr : <sup>7</sup> dar a venit c pitanul Lisias, l -a smuls din mînile noastre cu mare sil , <sup>8</sup> i a poruncit pîrî ilor lui s vin înaintea ta. <sup>9</sup> Dacă -l vei cerceta, tu însu i vei putea afla de la el toate lucrurile de cari îl pîrîm noi.” Iudeii s'au unit la învinuirea aceasta, i au spus c a a stau lucrurile. <sup>10</sup> Dup ce i -a f cut dreg torul semn s vorbeasc , Pavel a r spus: „Fiindc tiu c de mul i ani e ti judec torul neamului acestuia, voi r spunde cu încredere pentru ap rarea mea. <sup>11</sup> Nu sînt mai mult de dou sprezece zile, -te po i încredin a de lucrul acesta-de cînd m'am suit s m închin la Ierusalim. <sup>12</sup> Nu m'au g sit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stînd de vorb cu cineva, sau f cînd r scoal de norod. <sup>13</sup> A a c n'ar putea dovedi lucrurile de cari m pîr sc acum. <sup>14</sup> Î i m rturisesc c slujesc Dumnezeuului p rin ilor mei dup Calea, pe care ei o numesc partid ; eu cred tot ce este scris în Lege i în Prooroci, <sup>15</sup> i am în Dumnezeu n dejdea aceasta, pe care o au i ei în i i, c va fi o înviere a celor drep i i a celor nedrep i. <sup>16</sup> De aceea m silesc s am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu i înaintea oamenilor. <sup>17</sup> Dup o lips de mai mul i ani, am venit s aduc milostenii neamului meu, i s aduc daruri la Templu. <sup>18</sup> Tocmai atunci ni te Iudei din Asia m'au g sit cur it în Templu, nu cu gloat , nici cu

<sup>19</sup> zarv . Ei în i i ar trebui s se înf i eze înaintea ta, i s m pîrasc , dac au  
<sup>20</sup> ceva împotriva mea. Sau s spun ace tia singuri de ce nelegiure m'au g sit vinovat, cînd  
<sup>21</sup> am stat înaintea Soborului, afar numai doar de strig tul acesta, pe care l-am scos în mijlocul  
<sup>22</sup> lor: „Pentru învierea mor ilor sînt dat eu în judecat ast zi înaintea voastr .” Felix, care  
 tia destul de bine despre „Calea” aceasta, i -a amînat zicînd: „Am s cercetez pricina voastr  
<sup>23</sup> cînd ca veni c pitanul Lisias.” i a poruncit suta ului s p zeasc pe Pavel, dar s -l  
 lase pu în mai slobod, i s nu opreasc pe nimeni din ai lui s -i slujeasc sau s vin  
<sup>24</sup> la el. Dup cîteva zile, a venit Felix cu nevast -sa Drusila, care era Iudeic ; a chemat pe  
<sup>25</sup> Pavel, i l -a ascultat despre credin a în Hristos Isus. Dar, pe cînd vorbea Pavel despre  
 neprih nire, despre înfrînare i despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: „De ast dat ,  
<sup>26</sup> du-te; cînd voi mai avea prilej, te voi chema.” Totodat el tr gea n dejde c Pavel are s  
<sup>27</sup> -i dea bani; de aceea trimetea i mai des s -l cheme, ca s stea de vorb cu el. Doi ani au  
 trecut astfel; i în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut s fac pe placul Iudeilor,  
 i a l sat pe Pavel în temni .

## Chapter 25

<sup>1</sup> Festus, cînd a venit în inutul s u, dup trei zile s'a suit dela Cezarea în Ierusalim. <sup>2</sup> Preo ii  
 cei mai de seam i frunta ii Iudeilor i-au adus plîngere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu  
<sup>3</sup> st ruin , i i-au cerut, ca un hatîr pentru ei, s trimeat s -l aduc la Ierusalim. Prin  
 aceasta îi întindeau o curs , ca s -l omoare pe drum. <sup>4</sup> Festus a r spus c Pavel este p zit  
<sup>5</sup> în Cezarea, i c el însu are s plece în curînd acolo. „Deci”, a zis el, „cei mai de frunte  
 dintre voi s se coboare împreun cu mine, i, dac este ceva vinovat în omul acesta, s -l  
<sup>6</sup> pîrasc .” Festus n'a z bovit între ei decît opt sau zece zile; apoi s'a coborît la Cezarea. A doua  
<sup>7</sup> zi, a ezut pe scaunul de judec tor, i a poruncit s fie adus Pavel. Cînd a sosit Pavel, Iudeii,  
 cari veniser dela Ierusalim, l-au înconjurat, i au adus împotriva lui multe i grele învinuiri,  
<sup>8</sup> pe cari nu le puteau dovedi. Pavel a început s se apere, i a zis: „N'am p c tuit cu nimic,  
<sup>9</sup> nici împotriva Legii Iudeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva Cezarului.” Festus, care  
 voia s capete bun voin a Iudeilor, drept r spus, a zis lui Pavel: „Vrei s te sui la Ierusalim,

10  
 i s fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?`` Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului  
 de judecat al Cezarului; acolo trebuie s fii judecat. Pe Iudei nu i-am nedrept it cu nimic,  
 11  
 dup cum tii i tu foarte bine.`` Dac am f cut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednic  
 de moarte, nu m dau înl turi dela moarte; dar, dac nu este nimic adev rat din lucrurile de  
 cari m pîr sc ei, nimeni n'are dreptul s m dea în mînile lor. Cer s fii judecat de Cezar.``  
 12  
 Atunci Festus, dup ce s'a chibzuit cu sfetnicii lui, a r spus: „De Cezar ai cerut s fii judecat,  
 13  
 înaintea Cezarului te vei duce.`` Dup cîteva zile, împ ratul Agripa i Berenice au sosit la  
 14  
 Cezarea, ca s ureze de bine lui Festus.`` Fiindc au stat acolo mai multe zile, Festus a spus  
 împ ratului cum stau lucrurile cu Pavel; i a zis: „Felix a l sat în temni pe un om,  
 15  
 împotriva c ruia, cînd eram eu în Ierusalim, mi s'au plîns preo ii cei mai de seam i  
 16  
 b trîinii Iudeilor, i i-au cerut osîndirea.`` Le-am r spus c la Romani nu este obiceiul s  
 se dea niciun om, înainte ca cel pîrît s fi fost pus fa cu pîrî ii lui, i s fi avut putin a  
 17  
 s se apere de lucrurile de cari este pîrît.`` Ei au venit deci aici; i, f r întîrziere, am ezut  
 18  
 a doua zi pe scaunul meu de judec tor, i am poruncit s aduc pe omul acesta.`` Pîrî ii,  
 cînd s'au înf i at, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele, pe cari mi le închipuiam eu.  
 19  
 Aveau împotriva lui numai ni te neîn elegeri, cu privire la religia lor i la un oarecare Isus,  
 20  
 care a murit, i despre care Pavel spunea c este viu.`` Fiindc nu tiam ce hot rîre s iau  
 în neîn elegerea aceasta, l-am întrebat dac vrea s mearg la Ierusalim, i s fie judecat  
 21  
 acolo pentru aceste lucruri.`` Dar Pavel a cerut ca pricina lui s fie inut ca s fie supus  
 22  
 hot rîrii împ ratului, i am poruncit s fie p zit pîn ce -l voi trimite la Cezar.`` Agripa  
 a zis lui Festus: „A vrea s aud i eu pe omul acela.`` „Mîne``, a r spus Festus, „îl vei  
 23  
 auzi.`` A doua zi, deci, Agripa i Berenice au venit cu mult fal , i au intrat în locul de  
 ascultare împreun cu c pitanii i cu oamenii cei mai de frunte ai cet ii. La porunca lui  
 24  
 Festus, Pavel a fost adus acolo.`` Atunci Festus a zis: „Împ rate Agripa, i voi to i cari sînte i  
 de fa cu noi; uita i-v la omul acesta, despre care toat mul imea Iudeilor m'a rugat în  
 25  
 Ierusalim i aici, strigînd c nu trebuie s mai tr iasc .`` Fiindc am în eles c n'a  
 f cut nimic vrednic de moarte, i fiindc singur a cerut s fie judecat de Cezar, am hot rît  
 26  
 s -l trimet.`` Eu n'am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus  
 înaintea voastr , i mai ales înaintea ta, împ rate Agripa, ca, dup ce se va face cercetarea,

s am ce scrie. <sup>27</sup> C ci mi se pare f r noim s trimet pe un întemni at, f r s ar t de ce este pîrît.``

## Chapter 26

<sup>1</sup> Agripa a zis lui Pavel: „Ai voie s te aperi!`` Pavel a întins mîna, i a început s se apere astfel: <sup>2</sup> „M socotesc fericit, împ rate Agripa, c am s m ap r ast zi înaintea ta, pentru toate lucrurile de cari sînt pîrît de Iudei; <sup>3</sup> c ci tu cuno ti foarte bine toate obiceiurile i neîn elegerile lor. De aceea, te rog s m ascul i cu îng duin . <sup>4</sup> Via a mea, din cele dintîi zile ale tinere ii mele, este cunoscut de to i Iudeii, pentru c am petrecut -o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu. <sup>5</sup> Dac vor s m rturiseasc , ei tiu dela început c am tr it, ca Fariseu, dup cea mai îngust partid a religiunii noastre. <sup>6</sup> i acum, sînt dat în judecat , pentru n dejdea f g duin ei, pe care a f cut -o Dumnezeu p rin ilor no tri, <sup>7</sup> i a c rei împlinire o a teapt cele dou sprezece semini ale noastre, cari slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi i noapte. Pentru aceast n dejde împ rate, sînt pîrît eu de Iudei! <sup>8</sup> Ce? Vi se pare de necrezut c Dumnezeu înviaz mor ii? <sup>9</sup> i eu, ce -i drept, credeam c trebuie s fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret, <sup>10</sup> i a a am i f cut în Ierusalim. Am aruncat în temni pe mul i sfin i, c ci am primit puterea aceasta dela preo ii cei mai de seam ; i, cînd erau osîndi i la moarte, îmi d deam i eu votul împotriva lor. <sup>11</sup> I-am pedepsit adesea în toate sinagogile i îmi d deam toat silin a ca s -i fac s huleasc . În pornirea mea nebun împotriva lor, îi prigoneam pîn i în cet ile str ine. <sup>12</sup> În acest scop, m'am dus la Damasc, cu putere i învoire dela preo ii cei mai de seam . <sup>13</sup> Pela amiaz , împ rate, pe drum, am v zut str lucind împrejurul meu i împrejurul tovar ilor mei o lumin din cer, a c rei str lucire întrecea pe a soarelui. <sup>14</sup> Am c zut cu to ii la p mînt; i eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiasc : „Saule, Saule, pentru ce M prigone ti? <sup>15</sup> Î i este greu s arunci, cu piciorul înapoi în vârful unui epu .`` „Cine e ti, Doamne?`` am r spus eu. i Domnul a zis: „Eu sînt Isus, pe care -L prigone ti. <sup>16</sup> Dar scoal -te, i stai în picioare; c ci M'am ar tat ie, ca s te pun slujitor i martor atît al lucrurilor, pe cari le-ai

v zut, cât i al lucrurilor, pe cari M vei vedea f cîndu-le. <sup>17</sup> Te-am ales din mijlocul norodului  
 acestuia i din mijlocul Neamurilor, la cari te trimet, <sup>18</sup> ca s le deschizi ochii, s se întoarc  
 dela întunerec la lumin , i de supt puterea Satanei la Dumnezeu; i s primeasc , prin  
 credin a în Mine, iertare de p cate i mo tenirea împreun cu cei sfin i i.`` <sup>19</sup> De aceea,  
 împ rate Agripa, n'am vrut s m împotrivesc vedeniei cere ti. <sup>20</sup> Ci am propov duit înfii  
 celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toat Iudea, i la Neamuri, s se poc iasc i s  
 se întoarc la Dumnezeu, i s fac fapte vrednice de poc in a lor. <sup>21</sup> Iat de ce au pus  
 Iudeii mîna pe mine în Templu, i au c utat s m omoare. <sup>22</sup> Dar, mul mit ajutorului  
 lui Dumnezeu, am r mas în via pîn în ziua aceasta; i am m rturisit înaintea celor mici  
 i celor mari, f r s m dep rtez cu nimic dela ce au spus proorocii i Moise c are s  
 se întîmple; <sup>23</sup> i anume, c Hristosul trebuie s p timeasc , i c , dup ce va fi cel  
 dintîi din învierea mor ilor, va vesti lumin norodului i Neamurilor.`` <sup>24</sup> Pe cînd vorbea el  
 astfel ca s se apere, Festus a zis cu glas tare: „Pavele, e ti nebun! În v tura ta cea mult  
 te face s dai în nebunie.`` <sup>25</sup> „Nu sînt nebun, prea alesule Festus,`` a r spus Pavel; „dimpotriv ,  
 rostesc cuvinte adev rate i chibzuite. <sup>26</sup> Împ ratul tie aceste lucruri, i de aceea îi vorbesc  
 cu îndr zneal ; c ci sînt încredin at c nu -i este nimic necunoscut din ele, fiindc nu s'au  
 petrecut într'un col ! <sup>27</sup> Crezi tu în Prooroci, împ rate Agripa?... tiu c crezi.`` <sup>28</sup> i Agripa  
 a zis lui Pavel: „Curînd mai vrei tu s m îndupleci s m fac cre tin!`` <sup>29</sup> „Fie curînd, fie  
 tîrziu``, a r spus Pavel, „s dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci to i ceice m ascult ast  
 zi, s fi i a a cum sînt eu, afar de lan urile acestea.`` <sup>30</sup> Împ ratul, dreg torul, Berenice,  
 i to i cei ce edeau împreun cu ei, s'au sculat. <sup>31</sup> i cînd au plecat, ziceau unii c tre  
 al ii: „Omul acesta n'a f cut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.`` <sup>32</sup> i Agripa a zis  
 lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dac n'ar fi cerut s fie judecat de Cezar.``

## Chapter 27

<sup>1</sup> Dup ce s'a hot rît s plec m cu corabia în Italia, pe Pavel i pe al i cî iva  
 întemni a i i-au dat pe mîna unui suta al cetei de osta i Augusta, numit Iuliu. <sup>2</sup> Ne-am suit  
 într'o corabie dela Adramit, care avea s mearg pe coasta Asiei, i am pornit. Aveam cu noi

<sup>3</sup> pe Aristarh Macedoneanul din Tesalonic. A doua zi, am ajuns la Sidon; și Iuliu, care se purta  
 omenos cu Pavel, i-a dat voie să merg pe la prietenii săi, și să fie îngrijit de ei. <sup>4</sup> După  
 ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice. <sup>5</sup> După ce  
 am trecut marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia. <sup>6</sup> Acolo suta ul a  
 găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, și ne-a suit în ea. <sup>7</sup> Timp de mai multe  
 zile, am mers încet cu corabia, și nu fără greutate am atins în limes Cnid, unde nu ne-a  
 lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, al turii de Salmona. <sup>8</sup> De abia am  
 mers cu corabia pe marginea insulei, și am ajuns la un loc numit „Limanuri bune”, de care era  
 aproape cetatea Lasea. <sup>9</sup> Trecuse destul de multă vreme, și cîntoria pe mare se făcea  
 primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea „postului”. De aceea Pavel a înținat pe  
 ceilalți, <sup>10</sup> și le-a zis: „Oamenilor, cîntoria văd că nu se va face fără primejdie și  
 fără multă pagubă, nu numai pentru încercătură și pentru corabie, dar chiar și pentru  
 viețile noastre. <sup>11</sup> Suta ul a ascultat mai mult de cărmaci și de stăpînul corăbiei de cît de  
 vorbele lui Pavel. <sup>12</sup> Și fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere  
 să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, a ezat spre  
 miez zi-apus și spre miez noapte-apus, ca să ierneze acolo. <sup>13</sup> Începuse să sufle un vînt  
 uor de miez zi; și, ca unii cari se credeau stăpîni pe înt, au ridicat ancorele, și au pornit  
 cu corabia pe marginea Cretei. <sup>14</sup> Dar nu după multă vreme, s'a deslănit asupra insulei un  
 vînt furtunos, numit Eurachilon. <sup>15</sup> Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva  
 vîntului, și ne-am lăsat duși în voia lui. <sup>16</sup> Am trecut repede pe partea de jos a unui ostrov,  
 numit Clauda, și abia am putut să punem mîna pe luntre. <sup>17</sup> După ce au ridicat-o în sus, au  
 întrebunat mijloace de ajutor, au încins corabia cu frînghii; și, de teamă să nu cadă peste  
 Sirta, au lăsat pînzele în jos. Astfel s'au lăsat mînași de vînt. <sup>18</sup> Fiindcă eram bătăi foarte  
 tare de furtun, a doua zi au început să arunce în mare încercătura din corabie, <sup>19</sup> și a treia  
 zi, noi, cu mînile noastre, am lepdat uneltele corăbiei. <sup>20</sup> Soarele și stelele nu s'au văzut mai  
 multe zile, și furtuna era așa de puternică în cît la urmă pierdusem orice nădejde de scapare.  
<sup>21</sup> Oamenii nu mîncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s'a sculat în mijlocul lor, și a zis:  
 „Oamenilor, trebuia să mă ascultați, și să nu fiți pornit cu corabia din Creta, ca să fiți scapați  
 de această primejdie și de această pagubă. <sup>22</sup> Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună;

23 pentru nici unul din voi nu va pieri; i nu va fi alt pierdere decît a cor biei. Un înger  
 24 al Dumnezeului, al c ruia sînt eu, i c ruia Îi slujesc, mi s'a ar tat azi noapte, i mi -a  
 zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie s stai înaintea Cezarului; i iat c Dumnezeu i -a  
 25 d ruit pe to i cei ce merg cu corabia împreun cu tine.`` De aceea, oamenilor, lini ti i-v ,  
 c ci am încredere în Dumnezeu c se va întîmpla a a cum mi s'a spus. 26 Dar trebuie s d m  
 27 peste un ostrov.`` În noaptea a patrusprezecea, pe cînd eram împin i încoace i încolo cu  
 corabia pe marea Adriatic , pela miezul nop ii, marinarii au b nuit c se apropie de p mînt.  
 28 Au m surat adîncimea apei, i au g sit dou zeci de stînjeni; au mers pu in mai departe,  
 29 au m surat -o din nou, i au g sit cincisprezece stînjeni. De team s nu se loveasc de  
 30 stînci, au aruncat patru ancore înspre cîrma cor biei, i doreau s se fac ziu . Dar deoarece  
 cor bierii c utau s fug din corabie, i slobozeau luntrea în mare, supt cuvînt c ar vrea  
 31 s arunce ancorele în spre partea dinainte a cor biei, Pavel a zis suta ului i osta ilor:  
 32 „Dac oamenii ace tia nu vor r mînea în corabie, nu pute i fi sc pa i.`` Atunci osta ii  
 33 au t iat funiile luntrii, i au l sat -o s cad jos. Înainte de ziu , Pavel a rugat pe to i  
 s m nînce, i a zis: „Ast zi sînt patrusprezece zile, decînd sta i mereu de veghe, i n'a i  
 34 luat nimic de mîncare în gur . Deaceea v rog s mînc a i, c ci lucrul acesta este pentru  
 35 sc para voastr ; i nu vi se va pierde nici un p r din cap.`` Dup ce a spus aceste vorbe,  
 a luat pîne, a mul mit lui Dumnezeu, înaintea tuturor, a frînt -o, i a început s m nînce.  
 36 To i s'au îmb rb tat atunci, i au luat i ei de au mîncat. 37 În corabie eram de to i:  
 38 dou sute aptezeci i ase de suflete. Dup ce s'au s turat, au u urat corabia, aruncînd  
 39 grîul în mare. Cînd s'a f cut ziu , n'au cunoscut p mîntul; dar au v zut de departe un golf,  
 care avea maluri nisipoase, i au hot rît s împing corabia într'acolo, dac va fi cu putin .  
 40 Au t iat ancorele, ca s le sloboad în mare, i au sl bit în acela timp funiile cîrmelor;  
 41 apoi au ridicat ventrila cea mic dup suflarea vîntului, i s'au îndreptat spre mal. Dar au  
 dat peste o limb de p mînt, unde s'a înfipt corabia; i partea dinainte a cor biei s'a împlîntat  
 42 i st tea neclintit , pe cînd partea dinapoi a început s se rup de izbitura valurilor. Osta ii  
 43 au fost de p rere s omoare pe cei întemni a i, ca s nu scape vreunul prin înot. Suta ul  
 îns , care voia s scape pe Pavel, i -a oprit dela gîndul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota, s



se arunce de pe corabie în apă, și s'ias cei dinții la pământ; <sup>44</sup> iar ceilalți se azeau unii pe scânduri, iar alții pe frânturi de corabie, și așa s'afcut că au ajuns toți teferi la uscat.

## Chapter 28

<sup>1</sup> După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se cheama Malta. <sup>2</sup> Barbarii ne-au arătat o bună voie și ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricina ploii, și se făcea un frig mare. <sup>3</sup> Pavel strânsese o grămadă de mărșini, și-i pusese pe foc; o năpârca ieșită afară din pricina căldurii, și s'aplipă de mână lui. <sup>4</sup> Barbarii, când au văzut că năpârca spânzurată de mână lui, au zis unii către alții: „Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci „Dreptatea” nu vrea să-l lase să trăiască, pentru că a fost scăpat din mare.” <sup>5</sup> Pavel a scuturat căpârca în foc, și n'asimțit niciun rău. <sup>6</sup> Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau că zînd deodată mort; dar, după ce au așteptat mult, și au văzut că nu i se întâmplă niciun rău, și-au schimbat părerea, și ziceau că este un zeu. <sup>7</sup> În împrejurimi erau moșii mai marele ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai bună voie trei zile. <sup>8</sup> Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s'adus la el, s'arugat, și a pus mâinile peste el, și l'a vindecat. <sup>9</sup> Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela, și au fost vindecați. <sup>10</sup> Ni s'adat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum.” <sup>11</sup> După o cădere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov și care purta semnul Dioscurilor. <sup>12</sup> Am ajuns la Siracusa, și am rămas acolo trei zile. <sup>13</sup> De acolo, am mers înainte pe lângă coastă, și am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vântul de miază zi, după două zile, am venit la Puzole, <sup>14</sup> unde am dat peste niște frații, cari ne-au rugat să mai rămânem câteva zile cu ei. Și așa am ajuns la Roma. <sup>15</sup> Din Roma ne-au ieșit înainte, pînă în „Forul lui Apian”, și pînă la „Cele trei Cîrciumi”, frații, cari auziseră despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu, și s'apropiat. <sup>16</sup> Când am ajuns la Roma, sutașul a dat pe cei înțemnițați și pe pitanului străjerilor palatului, iar lui Pavel i s'angustat să rămână într'un loc deosebit cu un ostaș

<sup>17</sup> care -l p zea. Dup trei zile, Pavel a chemat pe mai marii Iudeilor; i, cînd s'au adunat, le  
 -a zis: „Fra ilor, f r s fi f cut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor p rin ilor  
 no tri, am fost b gat la închisoare în Ierusalim, i de acolo am fost dat în mînilor Romanilor.  
<sup>18</sup> Dup ce m'au supus la cercetare, ei aveau de gînd s -mi dea drumul, pentru c nu era în mine  
 nici o vin vrednic de moarte. <sup>19</sup> Dar Iudeii s'au împotrivit, i am fost silit s cer s fiu  
 judecat de Cezar, f r s am de altfel niciun gînd s pîr sc neamul meu. <sup>20</sup> De aceea, v'am  
 chemat s v v d, i s vorbesc cu voi; c ci din pricina n dejdii lui Israel port eu acest  
 lan .<sup>21</sup> Ei i-au r spus: „Noi n'am primit din Iudea nici o scrisoare cu privire la tine, i n'a  
 venit aici nici un frate, care s fi spus sau s fi vorbit ceva r u despre tine. <sup>22</sup> Dar am vrea s  
 auzim p rerea ta, pentru c partida aceasta pretutindeni stîrne te împotrivire.<sup>23</sup> I-au  
 hot rît o zi, i au venit mai mul i la locuin a lui. Pavel le -a vestit Împ r ia lui Dumnezeu,  
 le -a adus dovezi, i a c utat s -i încredin eze, prin Legea lui Moise i prin Prooroci, despre  
 lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea inea de diminea pîn seara. <sup>24</sup> Unii au crezut ce le  
 spunea el, iar al ii n'au crezut. <sup>25</sup> Fiindc ei au plecat acas în neîn elegere unii cu al ii,  
 Pavel n'a ad ugat decît aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfînt prin proorocul Isaia c tre p rin ii  
 vo tri, <sup>26</sup> cînd a zis: „Du-te la poporul acesta, i zi -i: „Ve i auzi cu urechile voastre, i nu  
 ve i în eleg; cu ochii vo tri ve i privi, i nu ve i vedea. <sup>27</sup> C ci inima acestui norod s'a  
 împietrit; ei aud greu cu urechile, i-au închis ochii, ca nu cumva s vad cu ochii, s aud  
 cu urechile, s în eleag cu inima, s se întoarc la Dumnezeu, i s -i vindec.<sup>28</sup> S  
 ti i dar c mîntuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimeas Neamurilor, i o vor asculta.<sup>29</sup>  
<sup>29</sup> Cînd a zis aceste vorbe, Iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei. <sup>30</sup> Pavel a r mas doi  
 ani întregi într'o cas , pe care o luase cu chirie. Primea pe to i cari veneau s -l vad ,  
<sup>31</sup> propov duia Împ r ia lui Dumnezeu, i înv a pe oameni, cu toat îndr zneala i  
 f r nicio pedic , cele privitoare la Domnul Isus Hristos

## Romans

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat s fie apostol, pus deoparte ca s vesteasc Evanghelia  
 lui Dumnezeu, <sup>2</sup> pe care o f g duise mai înainte prin proorocii S i în Sfintele Scripturi. <sup>3</sup> Ea  
 prive te pe Fiul S u, n scut din s mân a lui David, în ce prive te trupul, <sup>4</sup> iar în ce prive te  
 duhul sfin eniei dovedit cu putere c este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea mor ilor; adic  
 pe Isus Hristos, Domnul nostru, <sup>5</sup> prin care am primit harul i apostolia, ca s aducem, pentru  
 Numele Lui, la ascultarea credin ei pe toate Neamurile, <sup>6</sup> între cari sînte i i voi, cei chema i  
 s fi i ai lui Isus Hristos. <sup>7</sup> Deci, vou tuturor, cari sînte i prea iubi i ai lui Dumnezeu în  
 Roma, chema i s fi i sfin i: Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul  
 Isus Hristos! <sup>8</sup> Mai întîi mul mesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi to i, c ci  
 credin a voastr este vestit în toat lumea. <sup>9</sup> Dumnezeu, c ruia Îi slujesc în duhul meu, în  
 Evanghelia Fiului S u, îmi este martor c v pomenesc neîncetat în rug ciunile mele, <sup>10</sup> i  
 cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, s am însfir it fericirea s vin la voi. <sup>11</sup> C ci doresc  
 s v v d, ca s v dau vreun dar duhovnicesc pentru înt rirea voastr , <sup>12</sup> sau mai degrab ,  
 ca s ne îmb rb t m laolalt în mijlocul vostru, prin credin a, pe care o avem împreun ,  
 i voi i eu. <sup>13</sup> Nu vreau s nu ti i, fra ilor, c , de multeori am avut de gînd s vin la  
 voi, ca s culeg vreun rod printre voi, ca printre celealte neamuri, dar am fost împedicat pîn  
 acum. <sup>14</sup> Eu sînt dator i Grecilor i Barbarilor, i celor înv a i i celor neîn v a i.  
<sup>15</sup> Astfel, în ce m prive te pe mine, am o vie dorin s v vestesc Evanghelia vou celor  
 din Roma. <sup>16</sup> C ci mie nu mi -e ru ine de Evanghelia lui Hristos; fiindc ea este puterea lui  
 Dumnezeu pentru mîntuirea fiec ruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului; <sup>17</sup> deoarece în  
 ea este descoperit o neprih nire, pe care o d Dumnezeu, prin credin i care duce la  
 credin , dup cum este scris: „Cel neprih nit va tr i prin credin .” <sup>18</sup> Mînia lui  
 Dumnezeu se descopere din cer împotriva oric rei necinstiri a lui Dumnezeu i împotriva oric rei  
 nelegiuri a oamenilor, cari în du e adev rul în nelegiuirea lor. <sup>19</sup> Fiindc ce se poate cunoa te  
 despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, c ci le -a fost ar tat de Dumnezeu. <sup>20</sup> În adev r,  
 însu irile nev zute ale Lui, puterea Lui vecinic i dumnezeirea Lui, se v d l murit, dela  
 facerea lumii, cînd te ui i cu b gare de seam la ele în lucrurile f cute de El. A a c nu se  
<sup>21</sup> pot desvinov i; fiindc , m car c au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au prosl vit ca  
 Dumnezeu, nici nu I-au mul mit; ci s'au dedat la gîndiri de arte, i inima lor f r pricepere

s'a întunecat. <sup>22</sup> S'au f lit c sînt în elep i, i au înebunit; <sup>23</sup> i au schimbat slava  
 Dumnezelui nemuritor într'o icoan care seam n cu omul muritor, p s ri, dobitoace cu  
 patru picioare i tîrtoare. <sup>24</sup> De aceea, Dumnezeu i -a l sat prad necur iei, s urmeze  
 poftele inimilor lor; a a c î i necinstesc singuri trupurile; <sup>25</sup> c ci au schimbat în minciun  
 adev rul lui Dumnezeu, i au slujit i s'au închinat f pturii în locul F c torului, care este  
 binecuvîntat în veci! Amin. <sup>26</sup> Din pricina aceasta, Dumnezeu i -a l sat în voia unor patimi  
 scîrboase; c ci femeile lor au schimbat întrebui area fireasc a lor într'una care este împotriva  
<sup>27</sup> firii; tot astfel i b rba ii, au p r sit întrebui area fireasc a femeii, s'au aprins în  
 poftele lor unii pentru al ii, au s vîr it parte b rb teasc cu parte b rb teasc lucruri  
 scîrboase, i au primit în ei în i i plata cuvenit pentru r t cirea lor. <sup>28</sup> Fiindc n'au  
 c utat s p streze pe Dumnezeu în cuno tin a lor, Dumnezeu i -a l sat în voia min ii lor  
<sup>29</sup> blestamate, ca s fac lucruri neîng duite. Astfel au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire,  
 de curvie, de viclenie, de l comie, de r utate; plini de pizm , de ucidere, de ceart , de  
 în el ciune, de porniri r ut cioase; sînt optitori, <sup>30</sup> bîrfitori, urîtori de Dumnezeu, obraznici,  
 trufa i, l ud ro i, n scocitori de rele, neascult tori de p rin i, <sup>31</sup> f r pricepere,  
 c lc tori de cuvînt, f r dragoste fireasc , neîndupleca i, f r mil . <sup>32</sup> i, m car  
 c tiu hot rîrea lui Dumnezeu, c cei ce fac asemenea lucruri, sînt vrednici de moarte, totu ,  
 ei nu numai c le fac, dar i g sesc de buni pe cei ce le fac.

## Chapter 2

<sup>1</sup> A a dar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te po i desvinov i; c ci prin  
 faptul c judeci pe altul, te osînde ti singur; fiindc tu, care judeci pe altul, faci acelea i  
 lucruri. <sup>2</sup> tim, în adev r, c judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce s vîr esc astfel de  
 lucruri, este potrivit cu adev rul. <sup>3</sup> i crezi tu, omule, care judeci pe cei ce s vîr esc astfel  
 de lucruri, i pe cari le faci i tu, c vei sc pa de judecata lui Dumnezeu? <sup>4</sup> Sau dispre uie ti  
 tu bog iile bun t ii, îng duin ei i îndelungei Lui r bd ri? Nu vezi tu c bun tatea  
 lui Dumnezeu te îndeamn la poc in ? <sup>5</sup> Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea s se  
 poc iasc , î i aduni o comoar de mînie pentru ziua mîniei i a ar t rii dreptei judec i  
 a lui Dumnezeu, <sup>6</sup> care va r spl ti fiec ruia dup faptele lui. <sup>7</sup> i anume, va da via a

vecinic celor ce, prin st ruina în bine, caut slava, cinstea și nemurirea; <sup>8</sup> și va da mînie  
 și urgie celor ce, din duh de gîlceav , se împotrivesc adev rului și ascult de nelegiuire.  
<sup>9</sup> Necaz și strîmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face r ul: întîi peste Iudeu, apoi  
 peste Grec. <sup>10</sup> Slav , cinste și pace va veni îns peste oricine face binele: întîi peste Iudeu,  
 apoi peste Grec. <sup>11</sup> C ci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fa a omului. <sup>12</sup> To i ceice  
 au p c tuit f r lege, vor pieri f r lege; i to i ceice au p c tuit avînd lege, vor fi  
 judeca i dup lege. <sup>13</sup> Pentruc nu cei ce aud Legea, sînt neprih ni i înaintea lui Dumnezeu,  
 ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socoti i neprih ni i. <sup>14</sup> Cînd Neamurile, m car c  
 n'au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, cari n'au o lege, î i sînt singuri lege; <sup>15</sup> i  
 ei dovedesc c lucrarea Legii este scris în inimile lor; fiindc despre lucrarea aceasta  
 m rturise te cugetul lor și gîndurile lor, cari sau se învinov esc sau se desvinov esc  
 între ele. <sup>16</sup> i faptul acesta se va vedea în ziua cînd, dup Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca,  
 prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor. <sup>17</sup> Tu, care te nume ti Iudeu, care te reazimi  
 pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul t u, <sup>18</sup> care cuno ti voia Lui, care tii s faci deosebire  
 între lucruri, pentruc e ti înv at de Lege; <sup>19</sup> tu, care te m gule ti c e ti c l uza  
 orbilor, lumina celor ce sînt în întunerec, <sup>20</sup> pov uitorul celor f r minte, înv torul  
 celor ne tiutori, pentruc în Lege ai dreptarul cuno tin ei depline și al adev rului; - <sup>21</sup> tu  
 deci, care înve i pe al ii, pe tine însu i nu te înve i? Tu, care propov duie ti: „S nu  
 furi,`` furi? <sup>22</sup> Tu care zici: „S nu preacurve ti,`` preacurve ti? Tu, c ruia i -e scîrb de  
 idoli, le j fuie ti templele? <sup>23</sup> Tu, care te f le ti cu Legea, necinste ti pe Dumnezeu prin  
 c lcare a acestei Legi? <sup>24</sup> C ci „din pricina voastr este hulit Numele lui Dumnezeu între  
 Neamuri``, dup cum este scris. <sup>25</sup> T ierea împrejur, negre it, este de folos, dac îpline ti  
 Legea; dar dac tu calci Legea, t ierea ta împrejur ajunge net iere împrejur. <sup>26</sup> Dac deci,  
 cel net iat împrejur p ze te poruncile Legii, net ierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o  
 t iere împrejur? <sup>27</sup> Cel net iat împrejur din na tere, care îpline te Legea, nu te va osîndi  
 el pe tine, care o calci, m car c ai slova Legii i t ierea împrejur? <sup>28</sup> Iudeu nu este acela care  
 se arat pe dinafar c este Iudeu; i t iere împrejur nu este aceea care este pe dinafar , în

carne. <sup>29</sup> Ci Iudeu este acela care este Iudeu înl untru; i t iere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slov ; un astfel de Iudeu î i scoate lauda nu dela oameni, ci dela Dumnezeu.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Care este deci întîietatea Iudeului, sau care este folosul t ierii împrejur? <sup>2</sup> Oricum, sînt mari. <sup>3</sup> i ce i mai întîi de toate, prin faptul c lor le-au fost încredin ate cuvintele lui Dumnezeu. <sup>4</sup> are a face dac unii n'au crezut? Necredin a lor va nimici ea credincio ia lui Dumnezeu? <sup>4</sup> Nicidecum! Dimpotriv , Dumnezeu s fie g sit adev rat i to i oamenii s fie g si i mincino i, dup cum este scris: „Ca s fii g sit neprih nit în cuvintele Tale, i s ie i biruitor cînd vei fi judecat.” <sup>5</sup> Dar, dac nelegiuirea noastr pune în lumin neprih nirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept cînd Î i desl n uie te mînia? (Vorbescîn felul oamenilor.) <sup>6</sup> Nicidecum! Pentru c , altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea? <sup>7</sup> i dac , prin minciuna mea, adev rul lui Dumnezeu str luce te i mai mult spre slava Lui, dece mai sînt eu însumi judecat ca p c tos? <sup>8</sup> i de ce s nu facem r ul ca s vin bine din el, cum pretind unii, cari ne vorbesc de r u, c spunem noi? Osînda acestor oameni este dreapt . <sup>9</sup> Ce urmeaz atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiindc am dovedit c to i, fie Iudei, fie Greci, sînt supt p cat, <sup>10</sup> dup cum este scris: „Nu este nici un om neprih nit, niciunul m car. <sup>11</sup> Nu este nici unul care s aib pricepere. Nu este nici unul care s caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. <sup>12</sup> To i s'au ab tut, i au ajuns ni te netrebnici. Nu este niciunul care s fac binele, niciunul m car. <sup>13</sup> Gîtlejul lor este un mormînt deschis; se slujesc de limbile lor ca s în ele; supt buze au venin de aspid ; <sup>14</sup> gura le este plin de blestem i de am r ciune; <sup>15</sup> au picioarele grabnice s verse sînge; <sup>16</sup> pr p dul i pustiirea sînt pe drumul lor; <sup>17</sup> nu cunosc calea p cii; <sup>18</sup> frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor.” <sup>19</sup> tim îns c tot ce spune Legea, spune celor ce sînt supt Lege, pentruca orice gur s fie astupat , i toat lumea s fie g sit vinovat înaintea lui Dumnezeu. <sup>20</sup> C ci nimeni nu va fi socotit neprih nit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cuno tin a deplin a p catului. <sup>21</sup> Dar acum s'a ar tat o neprih nire (Grece te: dreptate), pe care o d

Dumnezeu, f r lege-despre ea m rturisesc Legea i proorocii-<sup>22</sup> i anume, neprih nirea  
 dat de Dumnezeu, care vine prin credin a în Isus Hristos, pentru to i i peste to i cei ce  
 cred în El. Nu este nici o deosebire.<sup>23</sup> C ci to i au p c tuit, i sînt lipsi i de slava lui  
 Dumnezeu.<sup>24</sup> i sînt socoti i neprih ni i, f r plat , prin harul S u, prin  
 r scump rarea, care este în Hristos Isus.<sup>25</sup> Pe El Dumnezeu L -a rînduit mai dinainte s fie,  
 prin credin a în sîngele Lui, o jertf de isp ire, ca s - i arate neprih nirea Lui; c ci  
 trecuse cu vederea p catele dinainte, în vremea în delungei r bd ri a lui Dumnezeu;<sup>26</sup> pentruca,  
 în vremea de acum, s - i arate neprih nirea Lui în a a fel în cît, s fie neprih nit, i totu  
 s socoteasc neprih nit pe cel ce crede în Isus.<sup>27</sup> Unde este dar pricina de laud ? S'a dus.  
 Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credin ei.<sup>28</sup> Pentruc noi credem c omul  
 este socotit neprih nit prin credin , f r faptele Legii.<sup>29</sup> Sau, poate, Dumnezeu este numai  
 Dumnezeuul Iudeilor? Nu este i al Neamurilor? Da, este i al Neamurilor;<sup>30</sup> deoarece Dumnezeu  
 este unul singur i El va socoti neprih ni i, prin credin , pe cei t ia i împrejur, i tot  
 prin credin i pe cei net ia i împrejur.<sup>31</sup> Deci, prin credin desfiin m noi Legea?  
 Nicidecum. Dimpotriv , noi înt rim Legea.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Ce vom zice dar c a c p tat, prin puterea lui, str mo ul nostru Avraam? <sup>2</sup> Dac  
 Avraam a fost socotit neprih nit prin fapte, are cu ce s se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.  
<sup>3</sup> C ci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, i aceasta i s'a socotit ca neprih nire.”  
<sup>4</sup> Îns , celui ce lucreaz , plata cuvenit lui i se socote te nu ca un har, ci ca ceva datorat; <sup>5</sup> pe  
 cînd, celui ce nu lucreaz , ci crede în Cel ce socote te pe p c tos neprih nit, credin a pe  
 care o are el, îi este socotit ca neprih nire. <sup>6</sup> Tot astfel, i David nume te fericit pe omul  
 acela, pe care Dumnezeu, f r fapte, îl socote te neprih nit. <sup>7</sup> „Ferice”, zice el, „de aceia ale  
 c ror f r de legi sînt iertate, i ale c ror p cate sînt acoperite!” <sup>8</sup> Ferice de omul, c ruia  
 nu -i ine Domnul în seam p catul!” <sup>9</sup> Fericirea aceasta este numai pentru cei t ia i împrejur  
 sau i pentru cei net ia i împrejur? C ci zicem c lui Avraam credin a „i -a fost socotit

ca neprih nire.`` <sup>10</sup> Dar cum i -a fost socotit ? Dup , sau înainte de t ierea lui împrejur? Nu  
 când era t iat împrejur, ci când era net iat împrejur. <sup>11</sup> Apoi a primit ca semn t ierea împrejur,  
 ca o pecete a acelei neprih niri, pe care o c p tase prin credin , când era net iat împrejur.  
 i aceasta, pentru ca s fie tat l tuturor celor cari cred, m car c nu sînt t ia i împrejur;  
 ca, adic , s li se socoteasc i lor neprih nirea aceasta; <sup>12</sup> i pentru ca s fie i tat l  
 celor t ia i împrejur, adic al acelora cari, nu numai c sînt t ia i împrejur, dar i calc  
 pe urmele credin ei aceleia, pe care o avea tat l nostru Avraam, când nu era t iat împrejur.  
<sup>13</sup> În adev r, f g duin a f cut lui Avraam sau semin ei lui, c va mo teni lumea, n'a  
 fost f cut pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprih niri, care se cap t prin credin .  
<sup>14</sup> C ci, dac mo tenitori sînt ceice se in de Lege, credin a este z darnic , i  
<sup>15</sup> f g duin a este nimicit ; pentruc Legea aduce mînie; i unde nu este o lege, acolo nu  
<sup>16</sup> este nici c lcare de lege. Deaceea mo tenitori sînt ceice se fac prin credin , pentruca s  
 fie prin har, i pentruca f g duin a s fie chez uit pentru toat s mîn a lui Avraam:  
 nu numai pentru s mîn a aceea care este supt Lege, ci i pentru s mîn a aceea care are  
<sup>17</sup> credin a lui Avraam, tat l nostru al tuturor, dup cum este scris: „Te-am rînduit s fii tat l  
 multor neamuri.`` El, adic , este tat l nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviaz  
<sup>18</sup> mor ii, i care cheam lucrurile cari nu sînt, ca i cum ar fi. N d jduind împotriva  
 oric rei n dejdi, el a crezut, i astfel a ajuns tat l multor neamuri, dup cum i se spusese:  
<sup>19</sup> „A a va fi s mîn a ta.`` i, fiindc n'a fost slab în credin , el nu s'a uitat la trupul  
 s u, care era îmb trînit, -avea aproape o sut de ani, -nici la faptul c Sara nu mai putea s  
<sup>20</sup> aib copii. El nu s'a îndoit de f g duin a lui Dumnezeu, prin necredin , ci, înt rit  
 prin credin a lui, a dat slav lui Dumnezeu, <sup>21</sup> deplin încredin at c El ce f g duie te,  
<sup>22</sup> poate s i îplineasc . De aceea credin a aceasta „i -a fost socotit ca neprih nire.``  
<sup>23</sup> Dar nu numai pentru el este scris c „i -a fost socotit ca neprih nire``; <sup>24</sup> ci este scris i  
 pentru noi, c rora de asemenea ne va fi socotit , nou celor ce credem în Cel ce a înviat din  
<sup>25</sup> mor i pe Isus Hristos, Domnul nostru, care a fost dat din pricina f r delegilor noastre, i  
 a înviat din pricin c am fost socoti i neprih ni i.

## Chapter 5



<sup>1</sup> Deci, fiindcă sîntem socotiți neprihniți, prin credință, avem (Sau: Să avem.) pace  
 cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. <sup>2</sup> Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am  
 intrat în această stare de har, în care sîntem; și ne bucurăm în nedejdea slavei lui Dumnezeu.  
<sup>3</sup> Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare,  
<sup>4</sup> și răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aduce nedejdea. <sup>5</sup> Însă nedejdea  
 aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul  
 Sfînt, care ne-a fost dat. <sup>6</sup> Căci, pe cînd eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenit  
 a murit pentru cei nelegiuiți. <sup>7</sup> Pentru un om neprihnit cu greu ar muri cineva; dar pentru  
 binefăcătorul lui, poate că s'ar găsi cineva să moară. <sup>8</sup> Dar Dumnezeu Îi arată dragostea  
 față de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.  
<sup>9</sup> Deci, cu atît mai mult acum, cînd sîntem socotiți neprihniți, prin sîngele Lui, vom fi mîntuiți  
 prin El de mînia lui Dumnezeu. <sup>10</sup> Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați  
 cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împăcați cu El,  
 vom fi mîntuiți prin viaa Lui. <sup>11</sup> Și nu numai atît, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin  
 Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcare. <sup>12</sup> De aceea, după cum printr'un  
 singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut  
 asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit... <sup>13</sup> (Căci înainte de Lege păcatul  
 era în lume. Dar păcatul nu este înșut în seamă cînt vreme nu este o lege. <sup>14</sup> Totuși moartea  
 a domnit, dela Adam pînă la Moise, chiar peste cei care nu păcătuiseră printr'oculare de lege  
 asemenea cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celuia care avea să vină.)  
<sup>15</sup> Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșala; căci, dacă prin greșala unuia singur,  
 cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care  
 ni l-a făcut harul acesta într'un singur om, adică în Isus Hristos, s'au dat din belug celor mulți.  
<sup>16</sup> Și darul fără plată nu vine ca printr'acel unul care a păcătuit; căci judecata venit dela  
 unul, a adus osînda; dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărîre de  
<sup>17</sup> iertare. Dacă deci, prin greșala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai  
 mult cei care primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihniției, vor domni în viață prin  
 acel unul singur, care este Isus Hristos!) <sup>18</sup> ...Astfel dar, după cum printr'o singură greșală,  
 a venit osînda, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr'o singură hotărîre de iertare a  
 venit pentru toți oamenii o hotărîre de neprihnire care dă viaa. <sup>19</sup> Căci, după cum prin

neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți pe cetoși, tot așa, prin ascultarea  
 unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți. <sup>20</sup> Ba încă legea a venit pentru ca  
 să se înmulțesc greșala; dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo harul s'a înmulțit și mai  
<sup>21</sup> mult; pentru că, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot așa și harul stăpânește  
 dând neprihănire, ca să dea viaa vecinic, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Ce vom zice dar? Să păcătuiască mereu, ca să se înmulțesc harul? <sup>2</sup> Nicidecum! Noi,  
 cari am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat? <sup>3</sup> Nu ținem cu cetoșii  
 fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? <sup>4</sup> Noi deci, prin botezul în moartea  
 Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru că, după cum Hristos a înviat din morți, prin  
 slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viaa nouă. <sup>5</sup> În adevăr, dacă ne-am făcut una  
 cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare  
 cu a Lui. <sup>6</sup> Tim bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru că trupul  
 păcatului să fie desbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; <sup>7</sup> căci  
 cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. <sup>8</sup> Acum, dacă am murit împreună cu Hristos,  
 credem că vom trăi împreună cu El, <sup>9</sup> întrucât tim că Hristosul a înviat din morți, nu  
 mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. <sup>10</sup> Fiindcă prin moartea de care a  
 murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viaa pe care o trăiește,  
 trăiește pentru Dumnezeu. <sup>11</sup> Tot așa și voi în via, socotiți-vă morți față de păcat,  
 și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. <sup>12</sup> Deci, păcatul să nu mai domnească  
 în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui. <sup>13</sup> Să nu mai dați în stăpânirea  
 păcatului mândrile voastre, ca ni te unelte ale nelegiuirii; ci dați-vă pe voi în via lui  
 Dumnezeu, ca vii, din morți cum era și; și dați lui Dumnezeu mândrile voastre, ca pe  
 ni te unelte ale neprihănirii. <sup>14</sup> Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că  
 nu sunteți sub Lege, ci sub har. <sup>15</sup> Ce urmează de aici? Să păcătuiască pentru că nu mai  
<sup>16</sup> suntem sub Lege ci sub har? Nicidecum. Nu ținem cu, dacă vă dați robi cuiva, ca să  
 să nu ascultați, sunteți robi aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la

17  
moarte, fie c este vorba de ascultare, care duce la neprih nire? Dar mul miri fie aduse  
lui Dumnezeu, pentru c , dup ce a i fost robi ai p catului, a i ascultat acum din inim de  
18  
dreptarul înv turii, pe care a i primit -o. i prin chiar faptul c a i fost izb vi i  
19  
de subt p cat, v'a i f cut robi ai neprih nirii. - Vorbesc omene te, din pricina neputin ei  
firii voastre p mînte ti: dup cum odinioar v'a i f cut m dul rile voastre roabe ale  
necur iei i f r delegii, a a c s vîr ea i f r delegea, tot a a, acum trebuie s  
v face i m dul rile voastre roabe ale neprih nirii, ca s ajunge i la sfin irea voastr !  
20  
C ci, atunci cînd era i robi ai p catului, era i slobozi fa de neprih nire. 21 i ce  
roade aducea i atunci? Roade, de cari acum v este ru ine: pentru c sfîr itul acestor lucruri  
22  
este moartea. Dar acum, odat ce a i fost izb vi i de p cat i v'a i f cut robi ai lui  
23  
Dumnezeu, ave i ca rod sfin irea, iar ca sfîr it: via a vecinic . Fiindc plata p catului  
este moartea: dar darul f r plat al lui Dumnezeu este via a vecinic în Isus Hristos, Domnul  
nostru.

## Chapter 7

1  
Nu ti i, fra ilor, -c ci vorbesc unor oameni cari cunosc Legea-c Legea are st pînire  
asupra omului cît vreme tr ie te el? 2  
C ci femeia m ritat este legat prin Lege de  
b rbatul ei cît vreme tr ie te el; dar dac -i moare b rbatul, este deslegat de legea  
3  
b rbatului ei. Dac deci, cînd îi tr ie te b rbatul, ea se m rit dup altul, se va chema  
preacurv ; dar dac -i moare b rbatul, este deslegat de Lege, a a c nu mai este preacurv ,  
4  
dac se m rit dup altul. Tot astfel, fra ii mei, prin trupul lui Hristos, i voi a i murit  
în ce prive te Legea, ca s fi i ai altuia, adic ai Celuice a înviat din mor i; i aceasta, ca  
5  
s aducem road pentru Dumnezeu. C ci, cînd tr iam supt firea noastr p mînteasc ,  
patimile p catelor, a î ate de Lege, lucrau în m dularele noastre, i ne f ceau s aducem  
6  
roade pentru moarte. Dar acum, am fost izb vi i de Lege, i sîntem mor i fa de Legea  
aceasta, care ne inea robi, pentruca s slujim lui Dumnezeu într'un duh nou, iar nu dup vechea  
7  
slov . Deci ce vom zice? Legea este ceva p c tos? Nici de cum! Dimpotriv , p catul nu  
l-am cunoscut decît prin Lege. De pild , n'a fi cunoscut pofta, dac Legea nu mi-ar fi spus:  
8  
„S nu pofte ti!`` Apoi p catul a luat prilejul, i a f cut s se nasc în mine prin porunca  
9  
tot felul de pofte; c ci f r Lege, p catul este mort. Odinioar , fiindc eram f r Lege,

tr i am; dar cînd a venit porunca, p catul a înviat, i eu am murit. <sup>10</sup> i porunca, ea, care  
 trebuia s -mi dea via a, mi -a pricinuit moartea. <sup>11</sup> Pentru c p catul a luat prilejul prin ea  
 m'a am git, i prin îns , porunca aceasta m'a lovit cu moartea. <sup>12</sup> A a c Legea, negre it,  
 este sfînt , i porunca este sfînt , drept i bun . <sup>13</sup> Atunci, un lucru bun mi -a dat moartea?  
 Nicidecum. Dar p catul, tocmai ca s ias la iveal ca p cat, mi -a dat moartea printr'un  
 lucru bun, pentru ca p catul s se arate afar din cale de p c tos, prin faptul c se slujea de  
 aceea porunc . <sup>14</sup> tim, în adev r, c Legea este duhovniceasc : dar eu sînt p mîntesc,  
 vîndut rob p catului. <sup>15</sup> C ci nu tiu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce ur sc. <sup>16</sup> Acum, dac  
 fac ce nu vreau, m rturisesc prin aceasta c Legea este bun . <sup>17</sup> i atunci, nu mai sînt eu cel  
 ce face lucrul acesta, ci p catul care locuie te în mine. <sup>18</sup> tiu, în adev r, c nimic bun nu  
 locuie te în mine, adic în firea mea p mînteasc , pentru c , ce -i drept, am voin a s fac  
 binele, dar n'am puterea s -l fac. <sup>19</sup> C ci binele, pe care vreau s -l fac, nu -l fac, ci r ul, pe  
 care nu vreau s -l fac, iac ce fac! <sup>20</sup> i dac fac ce nu vreau s fac, nu mai sînt eu cel ce  
 face lucrul acesta, ci p catul care locuie te în mine. <sup>21</sup> G sesc dar în mine legea aceasta: cînd  
 vreau s fac binele, r ul este lipit de mine. <sup>22</sup> Fiindc , dup omul din l untru îmi place Legea  
 lui Dumnezeu; <sup>23</sup> dar v d în m dularele mele o alt lege, care se lupt împotriva legii primite  
 de mintea mea, i m ine rob legii p catului, care este în m dularele mele. <sup>24</sup> O, nenorocitul  
 de mine! Cine m va izb vi de acest trup de moarte?.. <sup>25</sup> Mul miri fie aduse lui Dumnezeu,  
 prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu  
 firea p mînteasc , slujesc legii p catului.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt în Hristos Isus, cari nu tr iesc dup  
 îndemnurile firii p mînte ti, ci dup îndemnurile Duhului. <sup>2</sup> În adev r, legea Duhului de  
 via în Hristos Isus, m'a izb vit de Legea p catului i a mor ii. <sup>3</sup> C ci-lucru cu  
 neputin Legii, întrucît firea p mînteasc (Grece te: carnea, aici i peste tot unde e „firea  
 p mînteasc ``.) o f cea f r putere-Dumnezeu a osîndit p catul în firea p mînteasc ,

trime înd, din pricina p catului, pe însu Fiul S u într'o fire asem n toare cu a p catului,  
<sup>4</sup> pentruca porunca Legii s fie împlinit în noi, cari tr im nu dup îndemnurile firii  
 p mînte ti, ci dup îndemnurile Duhului. <sup>5</sup> În adev r, ceice tr iesc dup îndemnurile firii  
 p mînte ti, umbl dup lucrurile firii p mînte ti; pe cînd cei ce tr iesc dup îndemnurile  
 Duhului, umbl dup lucrurile Duhului. <sup>6</sup> i umblarea dup lucrurile firii p mînte ti, este  
 moarte, pe cînd umblarea dup lucrurile Duhului este via i pace. <sup>7</sup> Fiindc umblarea  
 dup lucrurile firii p mînte ti este vr jm ie împotriva lui Dumnezeu, c ci, ea nu se  
 supune Legii lui Dumnezeu, i nici nu poate s se supun . <sup>8</sup> Deci, ceice sînt p mînte ti, nu  
 pot s plac lui Dumnezeu. <sup>9</sup> Voi îns nu mai sînte i p mînte ti, ci duhovnice ti, dac  
 Duhul lui Dumnezeu locuie te în adev r în voi. Dac n'are cineva Duhul lui Hristos, nu este  
<sup>10</sup> al Lui. i dac Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus mor ii, din pricina p catului;  
 dar duhul vostru este viu, din pricina neprih nirii. <sup>11</sup> i dac Duhul Celui ce a înviat pe Isus  
 dintre cei mor i locuie te în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din mor i, va învia i trupurile  
 voastre muritoare, din pricina Duhului S u, care locuie te în voi. <sup>12</sup> A a dar, fra ilor, noi nu  
 mai dator m nimic firii p mînte ti, ca s tr im dup îndemnurile ei. <sup>13</sup> Dac tr i i  
 dup îndemnurile ei, ve i muri; dar dac , prin Duhul, face i s moar faptele trupului,  
<sup>14</sup> ve i tr i. C ci to i ceice sînt c l uzi i de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.  
<sup>15</sup> i voi n'a i primit un duh de robie, ca s mai ave i fric ; ci a i primit un duh de înfiere,  
 care ne face s strig m: „Ava! adic : Tat !” <sup>16</sup> Însu Duhul adevere te împreun cu  
 duhul nostru c sîntem copii ai lui Dumnezeu. <sup>17</sup> i, dac sîntem copii, sîntem i mo tenitori:  
 mo tenitori ai lui Dumnezeu, i împreun mo tenitori cu Hristos, dac suferim cu adev rat  
<sup>18</sup> împreun cu El, ca s fim i prosl vi i împreun cu El. Eu socotesc c suferin ele  
 din vremea de acum nu sînt vrednice s fie puse al turi cu slava viitoare, care are s fie  
<sup>19</sup> descoperit fa de noi. De asemenea, i firea a teapt cu o dorin înfocat  
<sup>20</sup> descoperirea fiilor lui Dumnezeu. C ci firea a fost supus de ert ciunii-nu de voie, ci din  
<sup>21</sup> pricina celui ce a supus -o-cu n dejdea îns , c i ea va fi izb vit din robia stric ciunii,  
<sup>22</sup> ca s aib parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar tim c pîn în ziua de  
<sup>23</sup> azi, toat firea suspin i sufer durerile na terii. i nu numai ea, dar i noi, cari avem  
 cele dintîi roade ale Duhului, suspin m în noi, i a tept m înfierea, adic r scump rarea

trupului nostru. <sup>24</sup> C ci în n dejdea aceasta am fost mîntui i. Dar o n dejde care se vede, nu  
 mai este n dejde: pentru ce se vede, se mai poate n d jdui? <sup>25</sup> Pe cînd, dac n d jduim  
 ce nu vedem, a tept m cu r bdare. <sup>26</sup> i tot astfel i Duhul ne ajut în sl biciunea noastr :  
 c ci nu tim cum trebuie s ne rug m. Dar însu Duhul mijloce te pentru noi cu suspine  
 negr ite. <sup>27</sup> i Cel ce cerceteaz inimile, tie care este n zuin a Duhului; pentru El  
 mijloce te pentru sfin i dup voia lui Dumnezeu. <sup>28</sup> De alt parte, tim c toate lucrurile  
 lucreaz împreun spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu, i anume, spre binele celorce sînt  
 chema i dup planul S u. <sup>29</sup> C ci pe aceia, pe cari i -a cunoscut mai dinainte, i -a i hot rît  
 mai dinainte s fie asemenea chipului Fiului S u, pentruca El s fie cel întîi n scut dintre mai  
 mul i fra i. <sup>30</sup> i pe aceia pe cari i -a hot rît mai dinainte, i -a i chemat; i pe aceia pe  
 cari i -a chemat, i -a i socotit neprih ni i; iar pe aceia pe cari i -a socotit neprih ni i, i -a  
 i prosl vit. <sup>31</sup> Deci, ce vom zice noi în fa a tuturor acestor lucruri? Dac Dumnezeu este  
 pentru noi, cine va fi împotriva noastr ? <sup>32</sup> El, care n'a cru at nici chiar pe Fiul S u, ci L -a  
 dat pentru noi to i, cum nu ne va da f r plat , împreun cu El, toate lucrurile? <sup>33</sup> Cine va  
 ridica pîr împotriva ale ilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care -i socote te  
 neprih ni i! <sup>34</sup> Cine -i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a i înviat, st la dreapta  
 lui Dumnezeu, i mijloce te pentru noi! <sup>35</sup> Cine ne va desp r i pe noi de dragostea lui Hristos?  
 Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbr c minte, sau primejdia  
 sau sabia? <sup>36</sup> Dup cum este scris: „Din pricina Ta sîntem da i mor ii toat ziua; sîntem  
 socoti i ca ni te oi de t iat.” <sup>37</sup> Totu în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori,  
 prin Acela care ne -a iubit. <sup>38</sup> C ci sînt bine încredin at c nici moartea, nici via a, nici îngerii,  
 nici st pînirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, <sup>39</sup> nici în l imea, nici  
 adîncimea, nici o alt f ptur (Sau: zidire.), nu vor fi în stare s ne despart de dragostea lui  
 Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Spun adevrul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor,  
<sup>2</sup> c simt o mare întristare, i am o durere necurmat în inim . <sup>3</sup> C ci aproape s doresc  
s fiu eu însumi anatema, desp r it de Hristos, pentru fra ii mei, rudele mele trupe ti. <sup>4</sup> Ei  
sânt Israeli i, au înfierea, slava, leg mintele, darea Legii, slujba dumnezeiasc , f g duin ele,  
<sup>5</sup> patriarhii, i din ei a ie it, dup trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile,  
Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin! <sup>6</sup> Dar aceasta nu înseamn c a r mas f r putere  
Cuvântul lui Dumnezeu. C ci nu to i cei ce se coboar din Israel, sânt Israel; <sup>7</sup> i, m car c  
sânt s mân a lui Avraam, nu to i sânt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o  
s mân , care- i va purta numele.” <sup>8</sup> Aceasta însemneaz c nu copiii trupe ti sânt copii  
ai lui Dumnezeu; ci copiii f g duin ei sânt socoti i ca s mân . <sup>9</sup> C ci cuvântul acesta  
este o f g duin : „Pe vremea aceasta M voi întoarce, i Sara va avea un fiu.” <sup>10</sup> Ba mai  
mult; tot a a a fost cu Rebeca. Ea a z mislit doi gemeni numai dela p rintele nostru Isaac.  
<sup>11</sup> C ci, m car c cei doi gemeni nu se n scuser înc , i nu f cuser nici bine nici  
r u, -ca s r mân în picioare hot rîrea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se f cea o  
alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheam , - <sup>12</sup> s'a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui  
mai mic”, <sup>13</sup> dup cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît.” <sup>14</sup> Deci ce vom  
zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nici de cum! <sup>15</sup> C ci El a zis lui Moise: „Voi  
avea mil de oricine-Mi va pl cea s am mil ; i M voi îndura de oricine-Mi va pl cea  
s M îndur.” <sup>16</sup> A a dar, nu atîrn nici de cine vrea, nici de cine alearg , ci de Dumnezeu  
care are mil . <sup>17</sup> Fiindc Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca s -Mi ar t în  
tine puterea Mea, i pentruca Numele Meu s fie vestit în tot p mîntul.” <sup>18</sup> Astfel, El are mil  
de cine vrea i împietre te pe cine vrea. <sup>19</sup> Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bag vin ?  
<sup>20</sup> C ci cine poate sta împotriva voiei Lui?” Dar, mai de grab , cine e ti tu, omule, ca s  
r spunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l -a f cut: „Pentru ce  
<sup>21</sup> m-ai f cut a a?” Nu este olarul st pîn pe lutul lui, ca din aceea fr mînt tur de lut  
s fac un vas pentru o întrebuinare de cinste, i un alt vas pentru o întrebuinare de ocar ?  
<sup>22</sup> i ce putem spune, dac Dumnezeu, fiindc voia s - i arate mînia i s - i descopere  
puterea, a suferit cu mult r bdare ni te vase ale mîniei, f cute pentru peire; <sup>23</sup> i s - i

arate bog ia slavei Lui fa de ni te vase ale îndur rii, pe cari le -a preg tit mai dinainte  
 pentru slav (despre noi vorbesc)?<sup>24</sup> Astfel, El ne -a chemat nu numai dintre Iudei, ci i dintre  
 Neamuri,<sup>25</sup> dup cum zice în Osea: „Voi numi ,popor al Meu`, pe cel ce nu era poporul Meu,  
 i ,prea iubit`, pe cea care nu era prea iubit .<sup>26</sup> i acolo unde li se zicea: ,Voi nu sînte i  
 poporul Meu`, vor fi numi i fii ai Dumnezeului celui viu.``<sup>27</sup> Isaia, de alt parte, strig cu  
 privire la Israel: „Chiar dac num rul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul m rii, numai r m i a  
 va fi mîntuit .<sup>28</sup> C ci Domnul va împlini pe deplin i repede pe p mînt cuvîntul Lui.<sup>29</sup> i,  
 cum zisese Isaia mai înainte: „Dac nu ne-ar fi l sat Domnul Savaot o s mîn , am fi ajuns  
 ca Sodoma, i ne-am fi asem nat cu Gomora.``<sup>30</sup> Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu umblau  
 dup neprih nire, au c p tat neprih nirea i anume neprih nirea care se cap t prin  
 credin ;<sup>31</sup> pe cînd Israel, care umbla dup o Lege, care s dea neprih nirea, n'a ajuns la  
 Legea aceasta.<sup>32</sup> Pentru c Israel n'a c utat -o prin credin , ci prin fapte. Ei s'au  
 lovit de piatra de poticnire,<sup>33</sup> dup cum este scris: „Iat c pun în Sion o Piatr de poticnire,  
 i o stînc de c dere: i cine crede în El, nu va fi dat de ru ine.``

## Chapter 10

<sup>1</sup> Fra ilor, dorin a inimii mele i rug ciunea mea c tre Dumnezeu pentru Israeli i, este  
 s fie mîntui i.<sup>2</sup> Le m rturisesc c ei au rîvn pentru Dumnezeu, dar f r pricepere:  
<sup>3</sup> pentruc , întrucît n-au cunoscut neprih nirea, pe care o d Dumnezeu, au c utat s - i  
 pun înainte o neprih nire a lor în i i, i nu s'au supus astfel neprih nirii, pe care o d  
 Dumnezeu.<sup>4</sup> C ci Hristos este sfîr itul Legii, pentruca oricine crede în El, s poat c p ta  
 neprih nirea.<sup>5</sup> În adev r, Moise scrie c omul care împline te neprih nirea, pe care o d  
 Legea, va tr i prin ea.<sup>6</sup> Pe cînd iat cum vorbe te neprih nirea, pe care o d credin a:  
 „S nu zici în inima ta: ,Cine se va sui în cer?` (S pogoare adic pe Hristos din cer).<sup>7</sup> Sau:  
 ,Cine se va pogorî în Adînc?` (S scoale adic pe Hristos din mor i).<sup>8</sup> Ce zice ea deci? ,Cuvîntul  
 este aproape de tine: în gura ta i în inima ta.` i cuvîntul acesta este cuvîntul credin ei, pe care  
<sup>9</sup> -l propov duim noi. Dac m rturise ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, i dac crezi în



inima ta c Dumnezeu L -a înviat din mor i, vei fi mîntuit. <sup>10</sup> C ci prin credin a din inim  
 se cap t neprih nirea, i prin m rturisirea cu gura se ajunge la mîntuire, <sup>11</sup> dup cum zice  
 Scriptura: ,Oricine crede în el, nu va fi dat de ru ine. <sup>12</sup> În adev r, nu este nici o deosebire între  
 Iudeu i Grec; c ci to i au acela Domn, care este bogat în îndurare pentru to i cei ce -L  
 cheam . <sup>13</sup> Fiindc ,oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit. <sup>14</sup> Dar cum vor chema  
 pe Acela în care n'au crezut? i cum vor crede în Acela, despre care n'au auzit? i cum vor auzi  
 despre El f r propov ditor? <sup>15</sup> i cum vor propov dui, dac nu sînt trime i? Dup  
 cum este scris: ,Cît de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc  
 Evanghelia! <sup>16</sup> Dar nu to i au ascultat de Evanghelie. C ci Isaia zice: ,Doamne, cine a crezut  
 propov duirea noastr ? <sup>17</sup> Astfel, credin a vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvîntul  
 lui Hristos. <sup>18</sup> Dar eu întreb: ,N'au auzit ei? Ba da; c ci ,glasul lor a r sunat prin tot p mîntul,  
 i cuvintele lor au ajuns pîn la marginile lumii. <sup>19</sup> Dar întreb iar : ,N'a tiut Israel lucrul  
 acesta? Ba da; c ci Moise, cel dintîi, zice: ,V voi înt rîta la pizm prin ceace nu este neam,  
 v voi a î a mînia printr-un neam f r pricepere. <sup>20</sup> i Isaia merge cu îndr zneala pîn  
 acolo c zice: ,Am fost g sit de ceice nu M c utau; M'am f cut cunoscut celor ce nu întrebau  
 de Mine. <sup>21</sup> Pe cînd, despre Israel zice: ,Toat ziua Mi-am întins mînile spre un norod r zvr tit  
 i împotrivor la vorb .

## Chapter 11

<sup>1</sup> Întreb dar: ,A lep dat Dumnezeu pe poporul S u? Nicidecum! C ci i eu sînt Israelit,  
 din s mîn a lui Avraam, din semin ia lui Beniamin. <sup>2</sup> Dumnezeu n'a lep dat pe poporul S u,  
 pe care l -a cunoscut mai dinainte. Nu ti i ce zice Scriptura, în locul unde vorbe te despre  
 Ilie? Cum se plînge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, cînd zice: <sup>3</sup> „Doamne, pe proorocii T i  
 i-au omorît, altarele Tale le-au surpat; am r mas eu singur, i caut s -mi ia via a? <sup>4</sup> Dar  
 ce -i r spunde Dumnezeu? „Mi-am p strat apte mii de b rba i, cari nu i-au plecat  
 genunchiul înaintea lui Baal. <sup>5</sup> Tot a a, i în vremea de fa , este o r m i datorit  
 unei alegeri, prin har. <sup>6</sup> i dac este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altmintrelea, harul

n'ar mai fi har. i dac este prin fapte, nu mai este prin har; altmintrelea, fapta n'ar mai fi fapt .

7

Deci, ce urmeaz ? C Israel n'a c p tat ce c uta, iar r m i a aleas a c p tat;

pe cînd ceilal i au fost împietri i, <sup>8</sup> dup cum este scris: „Dumnezeu le -a dat un duh de

adormire, ochi ca s nu vad , i urechi ca s n'aud , pîn în ziua de ast zi.`` <sup>9</sup> i David zice: „Masa lor s li se prefac într -o curs , într-un la , într-un prilej de c dere i într -o

dreapt r spl tire. <sup>10</sup> S li se întunece ochii ca s nu vad , i spinarea s le -o ii mereu

gîrbovit .`` <sup>11</sup> Întreb dar: „S'au poticnit ei ca s cad ? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s'a

f cut cu putin mîntuirea Neamurilor, ca s fac pe Israel gelos; <sup>12</sup> dac , deci, alunecarea lor a fost o bog ie pentru lume, i paguba lor a fost o bog ie pentru Neamuri, ce va fi

plin tatea întoarcerii lor? <sup>13</sup> V'o spun vou , Neamurilor: „Întrucît sînt apostol al Neamurilor,

îmi sl vesc slujba mea, <sup>14</sup> i caut, ca, dac este cu putin , s stîrnesc gelozia celor din

neamul meu, i s mîntuiesc pe unii din ei. <sup>15</sup> C ci, dac lep darea lor a adus împ carea

lumii, ce va fi primirea lor din nou, decît via din mor i? <sup>16</sup> Iar dac cele dintîi roade sînt sfinte, i pl m deala este sfînt ; i dac r d cina este sfînt , i ramurile sînt sfinte.

17

Iar dac unele din ramuri au fost t iate, i dac tu, care erai dintr'un m slin s lbatic, ai

fost altoit în locul lor, i ai fost f cut p rta r d cinii i gr simii m slinului, <sup>18</sup> nu te f li fa de ramuri. Dac te f le ti, s tii c nu tu ii r d cina, ci r d cina te

ine pe tine. <sup>19</sup> Dar vei zice: „Ramurile au fost t iate, ca s fiu altoit eu.`` <sup>20</sup> Adev rat: au fost t iate din pricina necredin ei lor, i tu stai în picioare prin credin : Nu te îngîmfa dar,

ci teme-te! <sup>21</sup> C ci dac n'a cru at Dumnezeu ramurile fire ti, nu te va cru a nici pe tine.

22

Uit -te dar la bun tatea i asprimea lui Dumnezeu: asprime fa de ceice au c zut, i bun tate fa de tine, dac nu încetezi s r mîi în bun tatea aceasta; altmintrelea, vei fi

t iat i tu. <sup>23</sup> i chiar ei: dac nu st ruiesc în necredin , vor fi altoi i; c ci Dumnezeu

poate s -i altoiasc iar . <sup>24</sup> Fiindc , dac tu, care ai fost t iat dintr'un m slin, care din fire era s lbatec, ai fost altoit, împotriva firii tale, într'un m slin bun, cu cît mai mult vor fi

altoi i ei, cari sînt ramuri fire ti, în m slinul lor? <sup>25</sup> Fra ilor, pentruca s nu v socoti i singuri în elep i, nu vreau s nu ti i taina aceasta: o parte din Israel a c zut într'o împietrire,

care va inea pîn va intra num rul deplin al Neamurilor. <sup>26</sup> i atunci tot Israelul va fi mîntuit, dup cum este scris: „Izb vitorul va veni din Sion, i va îndep rta toate nelegiurile dela Iacov.

27 Acesta va fi leg mîntul, pe care -l voi face cu ei, cînd le voi terge p catele.`` 28 În ce  
 prive te Evanghelia, ei sînt vr jma i, i aceasta spre binele vostru; dar în ce prive te alegerea,  
 sînt iubi i, din pricina p rin ilor lor. 29 C ci lui Dumnezeu nu -I pare r u de darurile i de  
 chemarea f cut . 30 Dup cum voi odinioar n'a i ascultat de Dumnezeu, i dup cum prin  
 neascultarea lor a i c p tat îndurare acum, 31 tot a a, ei acum n'au ascultat, pentruca, prin  
 îndurarea ar tat vou , s capete i ei îndurare. 32 Fiîndc Dumnezeu a închis pe to i  
 oamenii în neascultare, ca s aib îndurare de to i. 33 O, adîncul bog iei, în elepciunii  
 i tiin ei lui Dumnezeu! Cît de nep trunse sînt judec ile Lui, i cît de neîn elese sînt  
 c ile Lui! 34 i în adev r, „cine a cunoscut gîndul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?  
 35 Cine I -a dat ceva întîi, ca s aib de primit înapoi?`` 36 Din El, prin El, i pentru El sînt  
 toate lucrurile. A Lui s fie slava în veci! Amin.

## Chapter 12

1 V îndemn dar, fra ilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, s aduce i trupurile voastre ca  
 o jertf vie, sfînt , pl cut lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastr o slujb  
 duhovniceasc . 2 S nu v potrivi i chipului veacului acestuia, ci s v preface i, prin  
 înoirea min ii voastre, ca s pute i deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bun , pl cut i  
 des vîr it . 3 Prin harul, care mi -a fost dat, eu spun fiec ruia dintre voi, s nu aib despre  
 sine o p rere mai înalt decît se cuvine; ci s aib sim iri cump tate despre sine, potrivit  
 cu m sura de credin , pe care a împ r it -o Dumnezeu fiec ruia. 4 C ci, dup cum  
 într'un trup avem mai multe m dulare, i m dularele n'au toate aceea slujb , 5 tot a a, i  
 noi, cari sîntem mul i, alc tuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, sîntem m dulare  
 unii altora. 6 Deoarece avem felurite daruri, dup harul care ne -a fost dat: cine are darul proorociei,  
 s -l întrebuin eze dup m sura credin ei lui. 7 Cine este chemat la o slujb , s se in  
 de slujba lui. Cine înva pe al ii, s se in de înv tur . 8 Cine îmb rb teaz  
 pe al ii, s se in de îmb rb tare. Cine d , s dea cu inim larg . Cine cîrmuie te,  
 s cîrmuiasc cu rîvn . Cine face milostenie, s'o fac cu bucurie. 9 Dragostea s fie f r

pref c torie. Fie-v groaz de r u, i lipi i-v tare de bine. <sup>10</sup> Iubi i-v unii pe al ii  
 cu o dragoste fr easc . În cinste, fiecare s dea întâietate altuia. <sup>11</sup> În sîrguin , fi i  
 f r preget. Fi i plini de râvn cu duhul. Sluji i Domnului. <sup>12</sup> Bucura i-v în n dejde.  
 Fi i r bd tori în necaz. St rui i în rug ciune. <sup>13</sup> Ajuta i pe sîn i, cînd sînt în nevoie.  
 Fi i primitori de oaspe i. <sup>14</sup> Binecuvînta i pe cei ce v prigonesc: binecuvînta i i nu  
 blestema i. <sup>15</sup> Bucura i-v cu cei ce se bucur ; plînge i cu ceice plîng. <sup>16</sup> Ave i acelea i  
 sim iminte unii fa de al ii. Nu umbla i dup lucrurile înalte, ci r mîne i la cele smerite.  
 S nu v socoti i singuri în elep i. <sup>17</sup> Nu întoarce i nim nui r u pentru r u. Urm ri i  
 ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. <sup>18</sup> Dac este cu putin , întrucît atîrn de voi, tr i i  
 în pace cu to i oamenii. <sup>19</sup> Prea iubi ilor, nu v r sbuna i singuri; ci l sa i s se r zbune  
 mînia lui Dumnezeu; c ci este scris: „R zburarea este a Mea; Eu voi r spl ti``, zice Domnul.  
<sup>20</sup> Dimpotriv : dac îi este foame vr jma ului t u, d -i s m nînce; dac -i este sete,  
 d -i s bea; c ci dac vei face astfel, vei gr m di c rbuni aprin i pe capul lui.`` <sup>21</sup> Nu  
 te l sa biruit de r u, ci biruie te r ul prin bine.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Oricine s fie supus st pînirilor celor mai înalte; c ci nu este st pînire care s nu vin  
 dela Dumnezeu. i st pînirile cari sînt, au fost rînduite de Dumnezeu. <sup>2</sup> Deaceea, cine se  
 împotriva te st pînirii, se împotriva te rînduiei puse de Dumnezeu; i ceice se împotrivesc,  
 î i vor lua osînda. <sup>3</sup> Dreg torii nu sînt de temut pentru o fapt bun , ci pentru una rea. Vrei  
 dar s nu- i fie fric de st pînire? F binele, i vei avea laud dela ea. <sup>4</sup> El este slujitorul  
 lui Dumnezeu pentru binele t u. Dar, dac faci r ul, teme-te, c ci nu degeaba poart sabia.  
 El este în slujba lui Dumnezeu, ca s -L r zbune i s pedepseasc pe cel ce face r u.  
<sup>5</sup> Deaceea trebuie s fi i supu i nu numai de frica pedepsei, ci i din îndemnul cugetului.  
<sup>6</sup> Tot pentru aceasta s pl ti i i birurile. C ci dreg torii sînt ni te slujitori ai lui Dumnezeu,  
 f cînd necurmat tocmai slujba aceasta. <sup>7</sup> Da i tuturor ce sînte i datori s da i: cui datora i  
 birul, da i -i birul; cui datora i vama, da i -i vama; cui datora i frica, da i -i frica; cui

8  
 datora i cinstea, da i -i cinstea. S nu datora i nim nui nimic, decît s v iubi i unii  
 9  
 pe al ii: c ci cine iube te pe al ii, a împlinit Legea. De fapt: „S nu preacurve ti, s nu  
 furi, s nu faci nici o m rturisire mincinoas , s nu pofte ti`, i orice alt porunc mai  
 poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.”  
 10  
 Dragostea nu face r u aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii. 11 i aceasta cu atît  
 mai mult, cu cît ti i în ce împrejur ri ne afl m: este ceasul s v trezi i în sfîr it din  
 12  
 somn; c ci acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am crezut. Noaptea aproape  
 a trecut, se apropie ziua. S ne desbr c m dar de faptele întunerecului, i s ne îmbr c m  
 13  
 cu armele luminii. S tr im frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri i în be ii; nu în curvii  
 14  
 i în fapte de ru ine; nu în certuri i în pizm ; ci îmbr ca i-v în Domnul Isus Hristos,  
 i nu purta i grij de firea p mînteasc , pentruca s -i trezi i poftele.

## Chapter 14

1  
 Primi i bine pe cel slab în credin , i nu v apuca i la vorb asupra p rerilor  
 2  
 îndoelnice. Unul crede c poate s m nînce de toate; pe cînd altul, care este slab, nu m nînc  
 3  
 decît verde uri. Cine m nînc s nu dispre uiasc pe cine nu m nînc ; i cine nu  
 4  
 m nînc , s nu judece pe cine m nînc , fiindc Dumnezeu l -a primit. Cine e ti tu, care  
 judeci pe robul altuia? Dac st în picioare sau cade, este treaba st pînului s u; totu , va sta  
 5  
 în picioare, c ci Domnul are putere s -l înt reasc pentru ca s stea. Unul socote te o  
 zi mai pe sus decît alta; pentru altul, toate zilele sînt la fel. Fiecare s fie deplin încredin at în  
 6  
 mintea lui. Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între  
 zile, pentru Domnul n'o face. Cine m nînc , pentru Domnul m nînc ; pentruc aduce  
 mul miri lui Dumnezeu. Cine nu m nînc , pentru Domnul nu m nînc ; i aduce i el  
 7  
 mul miri lui Dumnezeu. În adev r, niciunul dîn noi nu tr ie te pentru sine, i nici unul  
 8  
 dîn noi nu moare pentru sine. C ci dac tr im, pentru Domnul tr im; i dac murim,  
 9  
 pentru Domnul murim. Deci, fie c tr im, fie c murim, noi sîntem ai Domnului. C ci  
 Hristos pentru aceasta a murit i a înviat ca s aib st pînire i peste cei mor i i peste  
 10  
 cei vii. Dar pentruce judeci tu pe fratele t u? Sau pentruce dispre uie ti tu pe fratele t u?

C ci to i ne vom înf i a înaintea scaunului de judecat al lui Hristos. <sup>11</sup> Fiindc este  
 scris: „Pe via a Mea M jur, zice Domnul, c orice genunchi se va pleca înaintea Mea, i  
 orice limb va da slav lui Dumnezeu.” <sup>12</sup> A a c fiecare din noi are s dea socoteal  
 despre sine însu lui Dumnezeu. <sup>13</sup> S nu ne mai judec m dar unii pe al ii. Ci mai bine  
 judeca i s nu face i nimic, care s fie pentru fratele vostru o piatr de poticnire sau un prilej  
 de p c tuire. <sup>14</sup> Eu tiu i sînt încredin at în Domnul Isus, c nimic nu este necurat în sine,  
 i c un lucru nu este necurat de cât pentru cel ce crede c este necurat. <sup>15</sup> Dar dac faci ca  
 fratele t u s se mîhneasc din pricina unei mînc ri, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici,  
 prin mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos! <sup>16</sup> Nu face i ca binele vostru s fie gr it  
 de r u. <sup>17</sup> C ci Împ r ia lui Dumnezeu nu este mîncare i b utur , ci neprih nire,  
 pace i bucurie în Duhul Sfînt. <sup>18</sup> Cine sluje te lui Hristos în felul acesta, este pl cut lui  
 Dumnezeu i cinstit de oameni. <sup>19</sup> A a dar, s urm rim lucrurile, cari duc la pacea i zidirea  
 noastr . <sup>20</sup> S nu nimice ti, pentru o mîncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate  
 lucrurile sînt curate. Totu , a mîncă din ele, cînd faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de  
 c dere, este r u. <sup>21</sup> Bine este s nu m nînci carne, s nu bei vin i s te fere ti de orice  
 lucru, care poate fi pentru fratele t u un prilej de c dere, de p c tuire sau de sl bire.  
<sup>22</sup> Încredin area pe care o ai, p streaz -o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce  
 nu se osînde te singur în ce g se te bine. <sup>23</sup> Dar cine se îndoie te i m nînc , este osîndit,  
 pentruc nu m nînc din încredin are. Tot ce nu vine din încredin are, e p cat.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Noi, cari sîntem tari, sîntem datori s r bd m sl biciunile celor slabi, i s nu ne  
 pl cem nou în ine. <sup>2</sup> Fiecare din noi s plac aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii  
 altora. <sup>3</sup> C ci i Hristos nu i -a pl cut Lui însu ; ci, dup cum este scris: „Oc rile celor  
 ce Te oc r sc pe Tine, au c zut peste Mine.” <sup>4</sup> i tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris  
 pentru înv tura noastr , pentruca, prin r bdarea i nu prin mîngîierea pe care o dau  
 Scripturile, s avem n dejde. <sup>5</sup> Dumnezeuul r bd rii i al mîngîierii s v fac s ave i

acelea i sim iminte, unii fa de al ii, dup pilda lui Hristos Isus; <sup>6</sup> pentruca to i  
 împreun , cu o inim i cu o gur , s sl vi i pe Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus  
<sup>7</sup>  
 Hristos. A a dar, primi i-v unii pe al ii, cum v'a primit i pe voi Hristos, spre slava lui  
<sup>8</sup>  
 Dumnezeu. Hristos a fost, în adev r, un slujitor al t ierii împrejur, ca s dovedeasc  
 credincio ia lui Dumnezeu, i s înt reasc f g duin ele date p rin ilor; <sup>9</sup> i ca  
 Neamurile s sl veasc pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, dup cum este scris: „De aceea  
<sup>10</sup>  
 Te voi l uda printre Neamuri, i voi cânta Numelui T u.`` Este zis iar : „Veseli i-v ,  
<sup>11</sup>  
 Neamuri, împreun cu poporul Lui.`` i iar : „L uda i pe Domnul, toate Neamurile;  
<sup>12</sup>  
 sl vi i -L, toate noroadele.`` Tot astfel i Isaia zice: „Din Iese va ie i o R d cin , care  
<sup>13</sup>  
 se va scula s domneasc peste Neamuri; i Neamurile vor n d jdui în El.`` Dumnezeuul  
 n dejdii s v umple de toat bucuria i pacea, pe care o d credin a, pentruca, prin puterea  
<sup>14</sup>  
 Duhului Sfânt, s fi i tari în n dejde! În ce v prive te pe voi, fra ilor, eu însumi sânt  
 încredin at c sînte i plini de bun tate, plini i de orice fel de cuno tin , i astfel  
<sup>15</sup>  
 sînte i în stare s v sf tui i unii pe al ii. Totu , ici colea v'am scris mai cu  
 îndr zneal , ca s v aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului, pe care mi  
<sup>16</sup>  
 l -a dat Dumnezeu, ca s fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu  
 scump tate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentruca Neamurile s -I fie o jertf bine primit ,  
<sup>17</sup>  
 sfin it de Duhul Sfânt. Eu dar m pot l uda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.  
<sup>18</sup>  
 C ci n'a îndr zni s pomenesc nici un lucru, pe care s nu -l fi f cut Hristos prin mine,  
<sup>19</sup>  
 ca s aduc Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvîntul meu, fie prin faptele mele, fie  
 prin puterea semnelor i a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. A a c , de la Ierusalim  
 i rile de primprejur, pîn la Iliric, am r spîndit cu prisosin Evanghelia lui Hristos.  
<sup>20</sup>  
 i am c utat s vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca s nu zidesc pe  
<sup>21</sup>  
 temelia pus de altul, dup cum este scris: „Aceia, c rora nu li se propov duise despre El,  
<sup>22</sup>  
 Îl vor vedea, i cei ce n'auziser de El, Îl vor cunoa te.`` Iat ce m'a împedecat de multe  
<sup>23</sup>  
 ori s vin la voi. Dar acum, fiindc nu mai am nimic care s m in pe aceste meleaguri,  
<sup>24</sup>  
 i fiindc de ani de zile doresc fierbinte s vin la voi, n d jduiesc s v v d în treac t,  
 când m voi duce în Spania, i s fiu înso it de voi pîn acolo, dup ce îmi voi împlini,  
<sup>25</sup>  
 m car în parte, dorin a de a fi stat la voi. Acum m duc la Ierusalim s duc ni te ajutoare

sfin ilor. <sup>26</sup> C ci cei din Macedonia i Ahaia au avut bun tatea s fac o strîngere de  
ajutoare pentru s rácii dintre sfin ii, cari sînt în Ierusalim. <sup>27</sup> Negre it, au avut bun tatea;  
dar era i o datorie fa de ei; pentru c , dac Neamurile au avut parte de binecuvînt rile  
lor duhovnice ti, este de datoria lor s -i ajute i ele cu bunurile lor p mînte ti. <sup>28</sup> Dup  
ce-mi voi împlini dar îns rcinarea aceasta, i le voi încredin a aceste daruri, voi pleca în Spania,  
i voi trece pe la voi. <sup>29</sup> tiu c dac vin la voi, voi veni cu o deplin binecuvîntare dela  
Hristos. <sup>30</sup> V îndemn dar, fra ilor, pentru Domnul nostru Isus Hristos, i pentru dragostea  
Duhului, s v lupta i împreun cu mine, în rug ciunile voastre c tre Dumnezeu pentru  
mine, <sup>31</sup> ca s fiu izb vit de r zvr ti ii din Iudea, i pentruca slujba, pe care o am pentru  
Ierusalim, s fie bine primit de sfin i; <sup>32</sup> i astfel s ajung la voi cu bucurie, cu voia lui  
Dumnezeu, i s m r coresc pu in în mijlocul vostru. <sup>33</sup> Dumnezeuul p cii s fie cu voi  
cu to i! Amin.

## Chapter 16

<sup>1</sup> V dau în grij pe Fivi, sora noastr , care este diaconi (Sau: slujitoare.) a Bisericii  
din Chencrea; <sup>2</sup> s'o primi i în Domnul, într'un chip vrednic de sfin i, i s'o ajuta i în orice ar  
avea trebuin de voi; c ci i ea s -a ar tat de ajutor multora i îndeosebi mie. <sup>3</sup> Spune i  
s n tate Priscilei i lui Acuila, tovar ii mei de lucru în Hristos Isus, <sup>4</sup> cari i-au pus capul  
în joc, ca s -mi scape via a. Le mul mesc nu numai eu, dar i toate Bisericile ie ite dintre  
Neamuri. - <sup>5</sup> Spune i s n tate i Bisericii care se adun în casa lor. -Spune i s n tate  
lui Epenet, prea iubitul meu, care a fost cel dintîi rod al Asiei pentru Hristos. <sup>6</sup> Spune i s n tate  
Mariei, care s'a ostenit mult pentru voi. - <sup>7</sup> Spune i s n tate lui Andronic i lui Iunia, rudele  
mele i tovar ii mei de temni , cari sînt cu vaz între apostoli. Ei au venit la Hristos mai  
înainte de mine chiar. - <sup>8</sup> Spune i s n tate lui Ampliat, prea iubitul meu în Domnul. - <sup>9</sup> Spune i  
s n tate lui Urban, tovar ul nostru de lucru în Hristos, i lui Stache, prea iubitul meu. -  
<sup>10</sup> Spune i s n tate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. -Spune i s n tate celor din  
casa lui Aristobul. - <sup>11</sup> Spune i s n tate lui Ierodion, ruda mea. -Spune i s n tate celor



din casa lui Narcis, cari sînt ai Domnului. - <sup>12</sup> Spune i s n tate Trifenei i Trifosei, cari se ostenesc pentru Domnul. -Spune i s n tate Persidei prea iubite, care s'a ostenit mult pentru Domnul. - <sup>13</sup> Spune i s n tate lui Ruf, cel ales în Domnul, i mamei lui, care s'a ar tat i mama mea. - <sup>14</sup> Spune i s n tate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma, i fra ilor cari sînt împreun cu ei. - <sup>15</sup> Spune i s n tate lui Filolog i Iuliei, lui Nereu i surorii lui, lui Olimpa, i tuturor sfîn ilor cari sînt împreun cu ei. - <sup>16</sup> Spune i-v s n tate unii altora cu o s rutare sfînt . Toate Bisericile lui Hristos v trimet S n tate. <sup>17</sup> V îndemn, fra ilor, s v feri i de ceice fac desbin ri i tulburare împotriva înv turii, pe care a i primit -o. Dep rta i-v de ei. <sup>18</sup> C ci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pîntecelui lor; i, prin vorbiri dulci i am gitoare, ei în al inimile celor lesne crez tori. <sup>19</sup> Cît despre voi, ascultarea voastr este cunoscut de to i. M bucur dar de voi, i doresc s fi i în elep i în ce prive te binele, i pro ti în ce prive te r ul. <sup>20</sup> Dumnezeu p cii va zdrobi în curînd pe Satana supt picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi! Amin. <sup>21</sup> Timotei, tovar ul meu de lucru, v trimete s n tate; tot a a i Luciu, Iason i Sosipater, rudele mele. - <sup>22</sup> V trimet s n tate în Domnul eu, Ter iu, care am scris epistola aceasta. - <sup>23</sup> Gaiu, gazda mea i a întregei Biserici, v trimete s n tate. -Erast, vistiernicul cet ii, v trimete s n tate; tot a a i fratele <sup>24</sup> Cuart. Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin. <sup>25</sup> Iar Aceluia care poate s v înt reasc , dup Evanghelia mea i propov duirea lui Isus Hristos, -potrivit cu descoperirea tainei, care a fost inut ascuns timp de veacuri, <sup>26</sup> dar a fost ar tat acum prin scrierile proorocilor, i, prin porunca Dumnezeului celui vecinic, a fost adus la cuno tin a tuturor Neamurilor, ca s asculte de credin , - <sup>27</sup> a lui Dumnezeu, care singur este în elept, s fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin

## 1 Corinthians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, chemat s fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, i fratele Sosten,  
<sup>2</sup> c tre Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, c tre cei ce au fost sfin i i în Hristos Isus, chema i s fie sfin i, i c tre to i cei ce cheam în vreun loc Numele lui Isus Hristos,  
<sup>3</sup> Domnul lor i al nostru: Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus  
<sup>4</sup> Hristos! Mul mesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu,  
<sup>5</sup> care v'a fost dat în Isus Hristos. C ci în El a i fost îmbog i i în toate privin ele, cu orice  
<sup>6</sup> vorbire i cu orice cuno tin . În felul acesta m rturia despre Hristos a fost bine înt rit  
<sup>7</sup> în mijlocul vostru; a a c nu duce i lips de niciun fel de dar, în a teptarea ar t rii  
<sup>8</sup> Domnului nostru Isus Hristos. El v va înt ri pîn la sfîr it, în a a fel ca s fi i f r  
<sup>9</sup> vin în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat  
<sup>10</sup> la p rt ia cu Fiul S u Isus Hristos, Domnul nostru. V îndemn, fra ilor, pentru Numele  
<sup>11</sup> Domnului nostru Isus Hristos, s ave i to i acela fel de vorbire, s n'ave i desbin ri între  
<sup>12</sup> voi, ci s fi i uni i în chip des vîr it într'un gînd i o sim ire. C ci, fra ilor, am  
<sup>13</sup> aflat despre voi dela ai Cloei, c între voi sînt certuri. Vreau s spun c fiecare din voi zice:  
<sup>14</sup> „Eu sînt al lui Pavel!`` -, i eu, al lui Apolo!`` -, i eu, al lui Chifa!`` -, i eu, al lui Hristos!``  
<sup>15</sup> Hristos a fost împ r it? Pavel a fost r stignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel a i fost  
<sup>16</sup> voi boteza i? Mul mesc lui Dumnezeu c n'am botezat pe niciunul din voi, afar de  
<sup>17</sup> Crisp i Gaiu, pentruca nimeni s nu poat spune c a i fost boteza i în numele meu. De  
<sup>18</sup> Da, am mai botezat i casa lui Stefana; încolo, nu tiu s mai fi botezat pe altcineva. Fiindc propov duirea  
<sup>19</sup> crucii este o nebunie pentru cei ce sînt pe calea pierz rii: dar pentru noi, cari sîntem pe calea  
<sup>20</sup> mîntuirii, este puterea lui Dumnezeu. C ci este scris: „Voi pr p di în elepciunea celor  
<sup>21</sup> în elep i, i voi nimici priceperea celor pricepu i.`` Unde este în eleptul? Unde este  
<sup>22</sup> c rturarul? Unde este vorb re ul veacului acestuia? N'a prostit Dumnezeu în elepciunea lumii  
<sup>23</sup> acesteia? C ci întrucît lumea, cu în elepciunea ei, n'a cunoscut pe Dumnezeu în în elepciunea  
<sup>24</sup> lui Dumnezeu, Dumnezeu a g sit cu cale s mîntuiasc pe credincio i prin nebunia  
<sup>25</sup> propov dirii crucii. Iudeii, într'adev r, cer minuni, i Grecii caut în elepciune; dar

noi propov duim pe Hristos cel r stignit, care pentru Iudei este o pricin de poticnire, i pentru  
 Neamuri o nebulie; <sup>24</sup> dar pentru cei chema i, fie Iudei, fie Greci, este puterea i în elepciunea  
 lui Dumnezeu. <sup>25</sup> C ci nebunia lui Dumnezeu, este mai în eleapt decît oamenii; i  
 sl biciunea lui Dumnezeu, este mai tare decît oamenii. <sup>26</sup> De pild , fra ilor, uita i-v la voi  
 cari a i fost chema i: printre voi nu sînt mul i în elep i în felul lumii, nici mul i puternici,  
 nici mul i de neam ales. <sup>27</sup> Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca s fac de  
 ru ine pe cele în elepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca s fac de ru ine pe  
 cele tari. <sup>28</sup> i Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, i lucrurile dispre uite, ba înc  
 lucrurile cari nu sînt, ca s nimiceasc pe cele ce sînt; <sup>29</sup> pentruca nimeni s nu se laude înaintea  
 lui Dumnezeu. <sup>30</sup> i voi, prin El, sînte i în Hristos Isus. El a fost f cut de Dumnezeu pentru  
 noi în elepciune, neprih nire, sfin ire i r scump rare, <sup>31</sup> pentruca, dup cum este scris:  
 „Cine se laud , s se laude în Domnul.”

## Chapter 2

<sup>1</sup> Cît despre mine, fra ilor, cînd am venit la voi, n'am venit s v vestesc taina lui Dumnezeu  
 cu o vorbire sau în elepciune str lucit . <sup>2</sup> C ci n'am avut de gînd s tiu între voi altceva  
 decît pe Isus Hristos i pe El r stignit. <sup>3</sup> Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost  
 slab, fricos i plin de cutremur. <sup>4</sup> i înv tura i propov duirea mea nu st teau în  
 vorbirile înduplec toare ale în elepciunii, ci într'o dovad dat de Duhul i de putere,  
<sup>5</sup> pentruca credin a voastr s fie întemeiat nu pe în elepciunea oamenilor, ci pe puterea  
 lui Dumnezeu. <sup>6</sup> Totu ceeace propov duim noi printre cei des vîr i i, este o în elepciune;  
 dar nu a veacului acestuia, nici a frunta ilor veacului acestuia, cari vor fi nimici i. <sup>7</sup> Noi  
 propov duim în elepciunea lui Dumnezeu, cea tainic i inut ascuns , pe care o rînduise  
 Dumnezeu, spre slava noastr , mai înainte de veci, <sup>8</sup> i pe care n'a cunoscut -o niciunul din  
 frunta ii veacului acestuia; c ci, dac ar fi cunoscut -o, n-ar fi r stignit pe Domnul slavei.  
<sup>9</sup> Dar, dup cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le -a v zut, urechea nu le -a auzit, i la  
 inima omului nu s'au suit, a a sînt lucrurile, pe cari le -a preg tit Dumnezeu pentru cei ce -L

<sup>10</sup> iubesc.`` Nou îns Dumnezeu ni le -a descoperit prin Duhul S u. C ci Duhul cerceteaz  
 totul, chiar i lucrurile adînci ale lui Dumnezeu. <sup>11</sup> În adev r, cine dintre oameni cunoa te  
 lucrurile omului, afar de duhul omului, care este în el? Tot a a: nimeni nu cunoa te lucrurile  
 lui Dumnezeu afar de Duhul lui Dumnezeu. <sup>12</sup> i noi n'am primit duhul lumii, ci Duhul care  
 vine dela Dumnezeu, ca s putem cunoa te lucrurile, pe cari ni le -a dat Dumnezeu prin harul  
<sup>13</sup> S u. i vorbim despre ele nu cu vorbiri înv ate dela în elepciunea omeneasc , ci cu  
 vorbiri înv ate dela Duhul Sfînt, întrebunînd o vorbire duhovniceasc pentru lucrurile  
<sup>14</sup> duhovnice ti. Dar omul firesc nu prime te lucrurile Duhului lui Dumnezeu, c ci, pentru el,  
<sup>15</sup> sînt o nebulie; i nici nu le poate în elege, pentruc trebuiesc judecate duhovnice te. Omul  
 duhovnicesc, dimpotriv , poate s judece totul, i el însu nu poate fi judecat de nimeni.  
<sup>16</sup> C ci „cine a cunoscut gîndul Domnului, ca s -I poat da înv tur ?`` Noi îns avem  
 gîndul lui Hristos.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Cît despre mine, fra ilor, nu v'am putut vorbi ca unor oameni duhovnice ti, ci a trebuit s  
 v vorbesc ca unor oameni lume ti, ca unor prunci în Hristos. <sup>2</sup> V'am hr nit cu lapte, nu cu  
 bucate tari, c ci nu le putea i suferi; i nici acum chiar nu le pute i suferi, <sup>3</sup> Pentruc tot  
 lume ti sînte i. În adev r, cînd între voi sînt zavistii, certuri i desbin ri, nu sînte i voi  
 lume ti i nu tr i i voi în felul celorlal i oameni? <sup>4</sup> Cînd unul zice: „Eu sînt al lui Pavel!``  
 i altul: „Eu sînt al lui Apolo``: nu sînte i voi oameni de lume? <sup>5</sup> Cine este Pavel? i cine este  
 Apolo? Ni te slujitori ai lui Dumnezeu, prin cari a i crezut; i fiecare dup puterea dat lui  
 de Domnul. <sup>6</sup> Eu am s dit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a f cut s creasc : <sup>7</sup> a a c nici  
 cel ce s de te, nici cel ce ud nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face s creasc . <sup>8</sup> Cel ce  
 s de te i cel ce ud , sînt tot una; i fiecare î i va lua r splata dup osteneala lui. <sup>9</sup> C ci  
 noi sîntem împreun lucr tori cu Dumnezeu. Voi sînte i ogorul lui Dumnezeu, cl direa lui  
 Dumnezeu. <sup>10</sup> Dup harul lui Dumnezeu, care mi -a fost dat, eu, ca un me ter-zidar în elept,  
 am pus temelie, i un altul cl de te deasupra. Dar fiecare s ia bine seama cum cl de te  
 deasupra. <sup>11</sup> C ci nimeni nu poate pune o alt temelie decît cea care a fost pus , i care este

12 Isus Hristos. Iar dac cl de te cineva pe aceast temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn,  
 13 fn, trestie, lucrarea fiec ruia va fi dat pe fa : ziua Domnului o va face cunoscut, c ci  
 se va descoperi n foc. i focul va dovedi cum este lucrarea fiec ruia. 14 Dac lucrarea zidit  
 de cineva pe temelia aceea, r mîne n picioare, el va primi o r splat . 15 Dac lucrarea lui va  
 fi ars , i i va pierde r splata. Cît despre el, va fi mîntuit, dar ca prin foc. 16 Nu ti i c voi  
 17 sînte i Templul lui Dumnezeu, i c Duhul lui Dumnezeu locuie te n voi? Dac  
 nimice te cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; c ci Templul lui  
 18 Dumnezeu este sfînt: i a a sînte i voi. Nimeni s nu se n ele: Dac cineva dintre voi  
 19 se crede n elept n felul veacului acestuia, s se fac nebun, ca s ajung n elept. C ci  
 n elepciunea lumii acesteia este o nebunie naintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde  
 20 pe cei n elep i n viclenia lor.” i iar : „Domnul cunoa te gîndurile celor n elep i.  
 21 tie c sînt de arte.” Nimeni s nu se f leasc dar cu oameni, c ci toate lucrurile sînt  
 22 ale voastre: fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie via a, fie moartea, fie lucrurile de  
 23 acum, fie cele viitoare; toate sînt ale voastre, i voi sînte i ai lui Hristos, iar Hristos este al  
 lui Dumnezeu.

## Chapter 4

1 Iat cum trebuie s fim privi i noi: ca ni te slujitori ai lui Hristos, i ca ni te ispravnici  
 ai tainelor lui Dumnezeu. 2 ncolo, ce se cere dela ispravnici, este ca fiecare s fie g sit credincios  
 3 n lucrul ncredin at lui. Cît despre mine, prea pu in îmi pas dac sînt judecat de voi sau  
 4 de un scaun omenesc de judecat . Ba înc , nici eu nsumi nu m mai judec pe mine. C ci  
 n'am nimic împotriva mea; totu nu pentru aceasta sînt socotit neprih nit: Cel ce m judec ,  
 5 este Domnul. De aceea s nu judeca i nimic nainte de vreme, pîn va veni Domnul, care va  
 scoate la lumin lucrurile ascunse n întunerec, i va descoperi gîndurile inimilor. Atunci, fiecare  
 6 i i va c p ta lauda dela Dumnezeu. Fra ilor, pentru voi am spus aceste lucruri, n icoan  
 de vorbire, cu privire la mine i la Apolo, ca prin noi n ine, s nva i s nu trece i  
 peste „ce este scris”: i nici unul din voi s nu se f leasc de loc cu unul împotriva celuilalt.

7 C ci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care s nu -l fi primit? i dac l-ai primit, de ce  
 te lauzi ca i cum nu l-ai fi primit? 8 O, iat -v s tui! Iat -v ajun i boga i! Iat -v  
 împr ind fr noi! i m car de a i împr i cu adev rat ca s putem împr i  
 i noi împreun cu voi! 9 C ci parc Dumnezeu a f cut din noi, apostolii, oamenii cei mai  
 de pe urm , ni te osîndi i la moarte; fiindc am ajuns o priveli te pentru lume, înger i i  
 oameni. 10 Noi sîntem nebuni pentru Hristos: voi, în elep i în Hristos! Noi, slabi: voi, tari! Voi,  
 pu i în cinste: noi, dispre ui i! 11 Pîn în clipa aceasta suferim de foame i de sete, sîntem  
 goi, chinui i, umbl m din loc în loc, 12 ne ostenim i lucr m cu mînile noastre; cînd sîntem  
 oc rî i, binecuvînt m; cînd sîntem prigoni i, r bd m; 13 cînd sîntem vorbi i de r u, ne  
 rug m. Pîn în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lep d tura tuturor. 14 Nu  
 v scriu aceste lucruri, ca s v fac ru ine; ci ca s v sf tuiesc ca pe ni te copii prea  
 iubi i ai mei. 15 C ci chiar dac a i avea zece mii de înv tori în Hristos, totu n'ave i  
 mai mul i p rin i; pentruc eu v'am n scut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 16 Deaceea v  
 rog s c lca i pe urmele mele. 17 Pentru aceasta v'am trimes pe Timotei, care este copilul meu  
 prea iubit i credincios în Domnul. El v va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos i  
 de felul cum înv eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile. 18 Unii s'au îngîmfat, i i-au  
 închipuit c n'am s mai vin la voi. 19 Dar dac va voi Domnul, voi veni în curînd la voi, i  
 atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celorce s'au îngîmfat. 20 C ci Împr ia lui Dumnezeu  
 nu st în vorbe, ci în putere. 21 Ce voi i? S vin la voi cu nuiava, sau cu dragoste i cu duhul  
 blînde ei?

## Chapter 5

1 Din toate p r ile se spune c între voi este curvie; i înc o curvie de acelea, cari nici  
 chiar la p gîni nu se pomenesc; pîn acolo c unul din voi tr ie te cu nevasta tat lui s u.  
 2 i voi v'a i f lit! i nu v'a i mîhnit mai degrab , pentruc cel ce a s vîr it fapta aceasta,  
 s fi fost dat afar din mijlocul vostru! 3 Cît despre mine, m car c n'am fost la voi cu trupul,  
 dar fiind de fa cu duhul, am i judecat, ca i cînd a fi fost de fa , pe celce a f cut o

astfel de fapt . <sup>4</sup> În Numele Domnului Isus, voi i duhul meu, fiind aduna i la olalt , prin  
puterea Domnului nostru Isus, <sup>5</sup> am hot rît ca un astfel de om s fie dat pe mîna Satanei, pentru  
nimicirea c mii, ca duhul lui s fie mîntuit în ziua Domnului Isus. <sup>6</sup> Nu v luda i bine. Nu  
ti i c pu in aluat dospe te toat pl m deala? <sup>7</sup> M tura i aluatul cel vechi, ca s  
fi i o pl m deal nou , cum i sînte i, f r aluat; c ci Hristos, Pa tele noastre, a  
fost jertfit. <sup>8</sup> S pr znuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de r utate i  
viclenie, ci cu azimele cur iei i adev rului. <sup>9</sup> V'am scris în epistola mea s n'ave i nicio  
leg tur cu curvarii. - <sup>10</sup> Îns n'am în eles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de  
bani, sau cu cei r pare i, sau cu cei ce se închin la idoli, fiindc atunci ar trebui s ie i i  
din lume. <sup>11</sup> Ci v'am scris s n'ave i niciun fel de leg turi cu vreunul care, m carc î i  
zice „frate`”, totu este curvar, sau lacom de bani, sau închin tor la idoli, sau def im tor, sau  
be iv, sau r pare ; cu un astfel de om nu trebuie nici s mînca i. <sup>12</sup> În adev r, ce am eu  
s judec pe cei de afar ? Nu este datoria voastr s judeca i pe cei din untru? <sup>13</sup> Cît despre  
cei de afar , îi judec Dumnezeu. Da i afar dar din mijlocul vostru pe r ul acela.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Cum! Cînd vreunul din voi are vreo neîn elegere cu altul, îndr zne te el s se judece cu  
el la cei nelegiui i i nu la sfin i? <sup>2</sup> Nu ti i c sfin ii vor judeca lumea? i dac lumea  
va fi judecat de voi, sînte i voi nevrednici s judeca i lucruri de foarte mic însemn tate?  
<sup>3</sup> Nu ti i c noi vom judeca pe îngerii? Cu cît mai mult lucrurile vie ii acesteia? <sup>4</sup> Deci, cînd  
ave i neîn elegeri pentru lucrurile vie ii acesteia, voi pune i judec tori pe aceia pe cari  
Biserica nu -i bag în seam ? <sup>5</sup> Spre ru inea voastr zic lucrul acesta. Astfel, nu este între  
voi nici m car un singur om în elept, care s fie în stare s judece între frate i frate? <sup>6</sup> Dar  
un frate se duce la judecat cu alt frate, i înc înaintea necredincio ilor! <sup>7</sup> Chiar faptul c  
ave i judec i între voi, este un cusur pe care -l ave i. Pentruce nu suferi i mai bine s  
fi i nedrept i i? Dece nu r bda i mai bine paguba? <sup>8</sup> Dar voi singuri sînte i aceia cari  
nedrept i i i p gubi i, i înc pe fra i! <sup>9</sup> Nu ti i c cei nedrep i nu vor mo teni

Împ r ia lui Dumnezeu? Nu v în ela i în privin a aceasta: nici curvarii, nici închin torii  
 la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomi ii, <sup>10</sup> nici ho ii, nici cei lacomi, nici be ivii,  
 nici def im torii, nici r pare ii nu vor mo teni Împ r ia lui Dumnezeu. <sup>11</sup> i a a  
 era i unii din voi! Dar a i fost sp la i, a i fost sfîn i i, a i fost socoti i neprih ni i,  
 în Numele Domnului Isus Hristos, i prin Duhul Dumnezeului nostru. <sup>12</sup> Toate lucrurile îmi sînt  
 îng duite, dar nu toate sînt de folos; toate lucrurile îmi sînt îng duite, dar nimic nu trebuie s  
 pun st pînire pe mine. <sup>13</sup> Mînc rile sînt pentru pînrece, i pînrecele este pentru mînc ri.  
 i Dumnezeu va nimici i pe unul i pe celalalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru  
 Domnul, i Domnul este pentru trup. <sup>14</sup> i Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia i  
 pe noi cu puterea Sa. <sup>15</sup> Nu ti i c trupurile voastre sînt m dulare ale lui Hristos? Voi lua  
 eu m dularele lui Hristos, i voi face din ele m dulare ale unei curve? Nicidecum! <sup>16</sup> Nu ti i  
 c cine se lipe te de o curv , este un singur trup cu ea? C ci este zis: „Cei doi se vor face un  
 singur trup``. <sup>17</sup> Dar cine se lipe te de Domnul, este un singur duh cu El. <sup>18</sup> Fugi i de curvie!  
 Orice alt p cat, pe care -l face omul, este un p cat s vîr it afar din trup; dar cine curve te,  
 p c tuie te împotriva trupului s u. <sup>19</sup> Nu ti i c trupul vostru este Templul Duhului  
 Sfînt, care locuie te în voi, i pe care L-a i primit dela Dumnezeu? i c voi nu sînte i ai  
 vo tri? <sup>20</sup> C ci a i fost cump ra i cu un pre . Prosl vi i dar pe Dumnezeu în trupul i  
 în duhul vostru, cari sînt ale lui Dumnezeu.

## Chapter 7

<sup>1</sup> Cu privire la lucrurile despre cari mi-a i scris, eu cred c este bine ca omul s nu se ating  
 de femeie. <sup>2</sup> Totu , din pricina curviei, fiecare b rbat s - i aib nevasta lui, i fiecare  
 femeie s - i aib b rbatul ei. <sup>3</sup> B rbatul s - i împlineasc fa de nevast datoria  
 de so ; i tot a a s fac i nevasta fa de b rbat. <sup>4</sup> Nevasta nu este st pîn pe  
 trupul ei, ci b rbatul. Tot astfel, nici b rbatul nu este st pîn peste trupul lui, ci nevasta. <sup>5</sup> S  
 nu v lipsi i unul pe altul de datoria de so i, decît doar prin bun învoial , pentru un timp,  
 ca s v îndeletnici i cu postul i cu rug ciunea; apoi s v împreuna i iar , ca s  
 nu v ispiteasc Satana, din pricina nest pînirii voastre. <sup>6</sup> Lucrul acesta îl spun ca o



îng duin ; nu fac din el o porunc . <sup>7</sup> Eu a vrea ca to i oamenii s fie ca mine; dar  
 fiecare are dela Dumnezeu darul lui: unul într'un fel, altul într'altul. <sup>8</sup> Celor neînsura i i  
 v duvelor, le spun c este bine pentru ei s r mîn ca mine. <sup>9</sup> Dar dac nu se pot înfrîna,  
 s se c s toreasc ; pentruc este mai bine s se c s toreasc decît s ard . <sup>10</sup> Celor  
 c s tori i, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta s nu se despart de b rbat. <sup>11</sup> (Dac  
 este desp r it , s r mîn nem ritat , sau s se împace cu b rbatul ei.) i nici  
 b rbatul s nu- i lase nevasta. <sup>12</sup> Celorlal i le zic eu, nu Domnul: Dac un frate are o nevast  
 necredincioas , i ea voie te s tr iasc înainte cu el, s nu se despart de ea. <sup>13</sup> i  
 dac o femeie are un b rbat necredincios, i el voie te s tr iasc înainte cu ea, s nu  
 se despart de b rbatul ei. <sup>14</sup> C ci b rbatul necredincios este sfin it prin nevasta credincioas  
 i nevasta necredincioas este sfin it prin fratele; altmintrelea, copiii vo tri ar fi necura i,  
 pe cînd acum sînt sfin i. <sup>15</sup> Dac cel necredincios vrea s se despart , s se despart ; în  
 împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sînt lega i: Dumnezeu ne -a chemat s tr im în pace.  
<sup>16</sup> C ci ce tii tu, nevast , dac î i vei mîntui b rbatul? Sau ce tii tu, b rbate, dac  
 î i vei mîntui nevasta? <sup>17</sup> Încolo, fiecare s r mîn în starea în care l -a a ezat Domnul, i  
 în care l -a chemat Dumnezeu. Aceasta este rînduiala pe care am a ezat -o în toate Bisericile.  
<sup>18</sup> Dac cineva a fost chemat pe cînd era t iat împrejur, s r mîn t iat împrejur. Dac  
 cineva a fost chemat pe cînd era net iat împrejur, s nu se taie împrejur. <sup>19</sup> T ierea împrejur  
 nu este nimic, i net ierea împrejur nu este nimic, ci p zirea poruncilor lui Dumnezeu. <sup>20</sup> Fiecare  
 s r mîn în chemarea pe care o avea cînd a fost chemat. <sup>21</sup> Ai fost chemat cînd erai rob? S  
 nu te nelini te ti de lucrul acesta; dar dac po i s ajungi slobod, folose te-te. <sup>22</sup> C ci  
 robul chemat în Domnul, este un slobozit al Domnului. Tot a a, cel slobod, care a fost chemat,  
 este un rob al lui Hristos. <sup>23</sup> Voi a i fost cump ra i cu un pre . Nu v face i dar robi  
 oamenilor. <sup>24</sup> Fiecare, fra ilor, s r mîn cu Dumnezeu în starea în care era cînd a fost chemat.  
<sup>25</sup> Cît despre fecioare, n'am o porunc din partea Domnului. Le dau îns un sfat, ca unul care  
 am c p tat dela Domnul harul s fiu vrednic de crezare. <sup>26</sup> Iat dar ce cred eu c este bine,  
 avînd în vedere strîmtorarea de acum: este bine pentru fiecare s r mîn a a cum este. <sup>27</sup> E ti

legat de o nevast ? Nu c uta s fii deslegat. Nu e ti legat de o nevast ? Nu c uta nevast .

<sup>28</sup>Îns , dac te însori, nu p c tuie ti. Dac fecioara se m rit , nu p c tuie te. Dar <sup>29</sup>Iat ce vreau fiin ele acestea vor avea neazuri p mînte ti, i eu a vrea s vi le cru . Iat ce vreau s spun, fra ilor: de acum vremea s'a scurtat. Spun lucrul acesta, pentruca ceice au neveste, s

fie ca i cum n'ar avea; <sup>30</sup>cei ce plîng, ca i cum n'ar plînge; cei ce se bucur ca i cum nu s'ar bucura; cei ce cump r , ca i cum n'ar st pîni; <sup>31</sup>cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca

i cum nu s'ar folosi de ea; c ci chipul lumii acesteia trece. <sup>32</sup>Dar eu a vrea ca voi s fi i f r griji. Cine nu este însurat, se îngrije te de lucrurile Domnului, cum ar putea s plac

Domnului. <sup>33</sup>Dar cine este însurat, se îngrije te de lucrurile lumii, cum s plac nevestei.

<sup>34</sup>Tot a a, între femeia m ritat i fecioar este o deosebire: cea nem ritat se îngrije te de lucrurile Domnului, ca s fie sfînt i cu trupul i cu duhul; iar cea m ritat se îngrije te

de lucrurile lumii, cum s plac b rbatului ei. <sup>35</sup>V spun lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca s v prind într'un la , ci pentru ceace este frumos, i ca s pute i sluji Domnului

f r piedici. <sup>36</sup>Dac crede cineva c este ru inos pentru fata lui s treac de floarea

vîrstei, i nevoia cere a a, s fac ce vrea: nu p c tuie te; s se m rite. <sup>37</sup>Dar cine a luat o hot rîre tare, i nu este nevoit ci este slobod s lucreze cum vrea, i a hot rît în inima

lui s - i p streze pe fiic -sa fecioar , face bine. <sup>38</sup>Astfel, cine î i m rit fata, bine face,

i cine n'o m rit , mai bine face. <sup>39</sup>O femeie m ritat este legat de lege cît vreme îi tr ie te b rbatul; dar dac -i moare b rbatul, este slobod s se m rite cu cine vrea;

numai în Domnul. <sup>40</sup>Dar, dup p rerea mea, va fi mai fericit dac r mîne a a cum este. i cred c i eu am Duhul lui Dumnezeu.

## Chapter 8

<sup>1</sup>În ce prive te lucrurile jertfite idolilor, tim c to i avem cuno tin . Dar

cuno tin a îngîmf pe cînd dragostea zide te. <sup>2</sup>Dac crede cineva c tie ceva, înc n'a

cunoscut cum trebuie s cunoasc . <sup>3</sup>Dar dac iube te cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de

Dumnezeu. <sup>4</sup>Deci, cît despre mîncarea lucrurilor jertfite idolilor, tim c în lume un idol este

tot una cu nimic, i c nu este decît un singur Dumnezeu. <sup>5</sup> C ci chiar dac ar fi a a numi i „dumnezei”, fie în cer, fie pe p mînt (cum i sînt în adev r mul i „dumnezei” i mul i „domni”), <sup>6</sup> totu pentru noi nu este decît un singur Dumnezeu: Tat l, dela care vin toate lucrurile i pentru care tr im i noi, i un singur Domn: Isus Hristos, prin care sînt toate lucrurile i prin El i noi. <sup>7</sup> Dar nu to i au cuno tin a aceasta. Ci unii, fiind obicinui i pîn acum cu idolul, m nînc un lucru ca fiind jertfit unui idol; i cugetul lor, care este slab, este întinat. <sup>8</sup> Dar nu carnea ne face pe noi pl cu i lui Dumnezeu: nu cî tig m nimic dac mînc m din ea, i nu perdem nimic dac nu mînc m. <sup>9</sup> Lua i seama îns ca nu cumva aceast slobozenie a voastr s ajung o piatr de poticnire pentru cei slabi. <sup>10</sup> C ci dac te vede cineva pe tine, care ai cuno tin , c ezi la mas într'un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu -l va împinge pe el s m nînce din lucrurile jertfite idolilor? <sup>11</sup> i astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cuno tin e a ta: el, fratele, pentru care a murit Hristos! <sup>12</sup> Dac p c tui i astfel împotriva fra ilor, i le r ni i cugetul lor slab, p c tui i împotriva lui Hristos. <sup>13</sup> De aceea, dac o mîncare face pe fratele meu s p c tuiasc , nu voi mânca niciodat carne, ca s nu fac pe fratele meu s p c tuiasc .

## Chapter 9

<sup>1</sup> Nu sînt eu slobod? Nu sînt eu apostol? N'am v zut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sînte i voi lucrul meu în Domnul? <sup>2</sup> Dac nu sînt apostol pentru al ii, sînt m car pentru voi; c ci voi sînte i pecetea apostoliei mele în Domnul. <sup>3</sup> Iat r spusul meu de ap rare împotriva celor ce m cerceteaz . <sup>4</sup> N'avem dreptul s mînc m i s bem? <sup>5</sup> N'avem dreptul s ducem cu noi o sor , care s fie nevasta noastr , cum fac ceilal i apostoli, i fra ii Domnului, i Chifa? <sup>6</sup> Ori numai eu i Barnaba n'avem dreptul s nu lucr m? <sup>7</sup> Cine merge la r zboi pe cheltuiala sa? Cine s de te o vie, i nu m nînc din rodul ei? Cine pa te o turm , i nu m nînc din laptele turmei? <sup>8</sup> Lucrurile acestea le spun dup felul oamenilor? Nu le spune i Legea? <sup>9</sup> În adev r, în Legea lui Moise este scris: „S nu legi gura bouului care treier grîl!” Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici? <sup>10</sup> Sau vorbe te El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; c ci cine ar , trebuie s are cu n dejde, i cine treier grîl, trebuie s -l



<sup>1</sup> Fra ilor, nu vreau s nu ti i c p rin ii no tri to i au fost supt nor, to i au trecut  
<sup>2</sup> prin mare, to i au fost boteza i în nor i în mare, pentru Moise; <sup>3</sup> to i au mîncat aceea  
mîncare duhovniceasc , <sup>4</sup> i to i au b ut aceea b utur duhovniceasc , pentruc beau  
dintr'o stînc duhovniceasc ce venea dup ei; i stîncea era Hristos. <sup>5</sup> Totu cei mai mul i  
dintre ei, n'au fost pl cu i lui Dumnezeu, c ci au pierit în pustie. <sup>6</sup> i aceste lucruri s'au  
întîmplat ca s ne slujeasc nou drept pilde, pentruca s nu poftim dup lucruri rele, cum  
au poftit ei. <sup>7</sup> S nu fi i închin tori la idoli, ca unii dintre ei, dup cum este scris: „Poporul a  
ezut s m nînce i s bea; i s'au sculat s joace.” <sup>8</sup> S nu curvim, cum au f cut unii  
din ei, a a c într -o singur zi au c zut dou zeci i trei de mii. <sup>9</sup> S nu ispitim pe Domnul,  
cum L-au ispitit unii din ei, cari au pierit prin erpi. <sup>10</sup> S nu cîrti i, cum au cîrtit unii din ei,  
cari au fost nimici i de Nimicitorul. <sup>11</sup> Aceste lucruri li s'au întîmplat ca s ne slujeasc drept  
pilde, i au fost scrise pentru înv tura noastr , peste cari au venit sfîr iturile veacurilor.  
<sup>12</sup> Astfel dar, cine crede c st în picioare, s ia seama s nu cad . <sup>13</sup> Nu v'a ajuns nici o  
ispit , care s nu fi fost potrivit cu puterea omeneasc . i Dumnezeu, care este credincios,  
nu va îng dui s fi i ispiti i peste puterile voastre; ci, împreun cu ispita, a preg tit i  
mijlocul s ie i i din ea, ca s'o pute i r bda. <sup>14</sup> De aceea, prea iubi ii mei, fugi i de  
închinarea la idoli. <sup>15</sup> V vorbesc ca unor oameni cu judecat : judeca i voi singuri ce spun.  
<sup>16</sup> Paharul binecuvîntat, pe care -l binecuvînt m, nu este el împ rt irea cu sîngele lui Hristos?  
<sup>17</sup> Pînea, pe care o frîngem, nu este ea împ rt irea cu trupul lui Hristos? Avînd în vedere c  
este o pîne, noi, cari sîntem mul i, sîntem un trup; c ci to i lu m o parte din aceea pîne.  
<sup>18</sup> Uita i-v la Israelul dup trup: cei ce m nînc jertfele, nu sînt ei în împ rt ire cu  
<sup>19</sup> altarul? Deci ce zic eu? C un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau c un idol este ceva?  
<sup>20</sup> Dimpotriv , eu zic c ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor, i nu lui Dumnezeu. i eu nu  
vreau ca voi s fi i în împ rt ire cu dracii. <sup>21</sup> Nu pute i bea paharul Domnului i paharul  
dracilor; nu pute i lua parte la masa Domnului i la masa dracilor. <sup>22</sup> Sau vrem s înt rît m  
pe Domnul la gelozie? Sîntem noi mai tari decît El? <sup>23</sup> Toate lucrurile sînt îng duite, dar nu toate  
sînt de folos. Toate lucrurile sînt îng duite, dar nu toate zidesc. <sup>24</sup> Nimeni s nu- i caute folosul

lui, ci fiecare s caute folosul altuia. <sup>25</sup> S mîncă i din tot ce se vinde pe pia , f r s  
cerceta i ceva din pricina cugetului. <sup>26</sup> C ci „al Domnului este p mîntul i tot ce cuprinde  
el.” <sup>27</sup> Dac v poftete un necredincios la o mas , i voi i s v duce i, s mîncă i  
din tot ce v pune înainte, f r s cerceta i ceva din pricina cugetului. <sup>28</sup> Dar dac v  
spune cineva: „Lucrul acesta a fost jertfit idolilor”, s nu mîncă i, din pricina celui ce v'a  
în tiin at i din pricina cugetului; c ci „al Domnului este p mîntul i tot ce cuprinde el.”  
<sup>29</sup> Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. C ci de ce s fie judecat slobozenia  
mea de cugetul altuia? <sup>30</sup> Dac m nînc, aducînd mul miri, de ce s fiu vorbit de r u pentru  
un lucru, pentru care mul mesc? <sup>31</sup> Deci, fie c mîncă i, fie c be i, fie c face i  
altceva: s face i totul pentru slava lui Dumnezeu. <sup>32</sup> S nu fi i pricin de p c tuire nici  
pentru Iudei, nici pentru Greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. <sup>33</sup> Dup cum m silesc i  
eu în toate lucrurile s plac tuturor, c utînd nu folosul meu, ci al celor mai mul i, ca s fie  
mîntui i.

## Chapter 11

<sup>1</sup> C lca i pe urmele mele, întrucît i eu calc pe urmele lui Hristos. <sup>2</sup> V laud c în toate  
privin ele v aduce i aminte de mine, i c ine i înv turile întocmai cum vi le-am  
dat. <sup>3</sup> Dar vreau s ti i c Hristos este Capul oric rui b rbat; c b rbatul este capul  
femeii, i c Dumnezeu este capul lui Hristos. <sup>4</sup> Orice b rbat, care se roag sau prooroce te  
cu capul acoperit, î i necinste te Capul s u. <sup>5</sup> Dimpotriv , orice femeie care se roag sau  
prooroce te cu capul desv lit, î i necinste te capul ei, pentruc este ca una care ar fi ras .  
<sup>6</sup> Dac o femeie nu se înv le te, s se i tund ! Iar, dac este ru ine pentru o femeie s  
fie tuns ori ras , s se înv leasc . <sup>7</sup> B rbatul nu este dator s - i acopere capul, pentruc  
el este chipul i slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este slava b rbatului. <sup>8</sup> În adev r, nu  
b rbatul a fost luat din femeie, ci femeia din b rbat; <sup>9</sup> i nu b rbatul a fost f cut pentru  
femeie, ci femeia pentru b rbat. <sup>10</sup> De aceea femeia, din pricina îngerilor, trebuie s aib pe  
cap un semn al st pînirii ei. <sup>11</sup> Totu , în Domnul, femeia nu este f r b rbat, nici b rbatul

f r femeie. <sup>12</sup> C ci dac femeia este din b rbat, tot a a i b rbatul prin femeie, i  
 toate sînt dela Dumnezeu. <sup>13</sup> Judeca i voi singuri: este cuviincios ca o femeie s se roage lui  
 Dumnezeu desv lit ? <sup>14</sup> Nu v înva chiar i firea c este ru ine pentru un b rbat  
 s poarte p rul lung, <sup>15</sup> pe cînd pentru o femeie este o podoab s poarte p rul lung? Pentru  
 c p rul i -a fost dat ca înv litoare a capului. <sup>16</sup> Dac iube te cineva cearta de vorbe, noi  
 n'avem un astfel de obicei i nici Bisericile lui Dumnezeu. <sup>17</sup> V dau aceste înv turi, dar  
 nu v laud pentruc v aduna i laolalt nu ca s v face i mai buni, ci ca s v face i  
 mai r i. <sup>18</sup> Mai întîi de toate, aud c atunci cînd veni i la adunare, între voi sînt desbin ri.  
 i în parte o cred, <sup>19</sup> c ci trebuie s fie i partide între voi, ca s ias la lumin cei g si i  
 buni. <sup>20</sup> Cînd v aduna i dar în acela loc, nu este cu putin s mînca i cina Domnului.  
<sup>21</sup> Fiîndc atunci cînd sta i la mas , fiecare se gr be te s - i ia cina adus de el, înaintea  
 altuia; a a c unul este fl mînd, iar altul este beat. <sup>22</sup> Ce? N'ave i case pentruc s mînca i  
 i s be i acolo? Sau dispre ui i Biserica lui Dumnezeu, i vre i s face i de ru ine  
 pe cei ce n'au nimic? Ce s v zic? S v laud? În privin a aceasta nu v laud. <sup>23</sup> C ci  
 am primit dela Domnul ce v'am înv at; i anume c , Domnul Isus, în noaptea în care a fost  
 vîndut, a luat o pîne. <sup>24</sup> i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, a frînt -o, i a zis: „Lua i,  
 mînca i; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; s face i lucrul acesta spre pomenirea  
 Mea.” <sup>25</sup> Tot astfel, dup cin , a luat paharul, i a zis: „Acest pahar este leg mîntul cel nou  
 în sîngele Meu; s face i lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecîte ori ve i bea din el.”  
<sup>26</sup> Pentruc , oridecîteori mînca i din pînea aceasta i be i din paharul acesta, vesti i moartea  
 Domnului, pîn va veni El. <sup>27</sup> De aceea, oricine m nînc pînea aceasta sau bea paharul Domnului  
 în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul i sîngele Domnului. <sup>28</sup> Fiecare s se cerceteze dar pe  
 sine însu , i a a s m nînce din pînea aceasta i s bea din paharul acesta. <sup>29</sup> C ci cine  
 m nînc i bea, î i m nînc i bea osînda lui însu , dac nu deosebe te trupul  
 Domnului. <sup>30</sup> Din pricina aceasta sînt între voi mul i neputincio i i bolnavi, i nu pu ini  
 dorm. <sup>31</sup> Dac ne-am judeca singuri, n'am fi judeca i. <sup>32</sup> Dar cînd sîntem judeca i, sîntem  
 pedepsi i de Domnul, ca s nu fim osîndi i odat cu lumea. <sup>33</sup> Astfel, fra ii mei, cînd v

aduna i s mînca i, a tepta i-v unii pe al ii. <sup>34</sup> Dac -i este foame cuiva, s m nînca  
 acas , pentruca s nu v aduna i spre osînd . Celelate lucruri le voi rîndui cînd voi veni.

## Chapter 12

<sup>1</sup> În ce prive te darurile duhovnice ti, fra ilor, nu voiesc s fi i în necuno tin .  
<sup>2</sup> Cînd era i p gîni, ti i c v ducea i la idolii cei mu i, dup cum era i c luzi i.  
<sup>3</sup> De aceea v spun c nimeni, dac vorbe te prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus s fie  
 anatema!`` i nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul``, decît prin Duhul Sfînt. <sup>4</sup> Sînt felurite  
 daruri, dar este acela Duh; <sup>5</sup> sînt felurite slujbe, dar este acela Domn; <sup>6</sup> sînt felurite lucr ri,  
 dar este acela Dumnezeu, care lucreaz totul în to i. <sup>7</sup> i fiec ruia i se d ar tarea Duhului  
 spre folosul altora. <sup>8</sup> De pild , unuia îi este dat, prin Duhul, s vorbeasc despre în elepciune;  
 altuia, s vorbeasc despre cuno tin , datorit aceluia Duh; <sup>9</sup> altuia credin a, prin  
 acela Duh; altuia, darul t m duirilor, prin acela Duh; <sup>10</sup> altuia, puterea s fac minuni;  
 altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; i altuia, tîlm cirea limbilor.  
<sup>11</sup> Dar toate aceste lucruri le face unul i acela Duh, care d fiec ruia în parte, cum voie te.  
<sup>12</sup> C ci, dup cum trupul este unul i are multe m dulare, i dup cum toate m dularele  
 trupului, m car c sînt mai multe, sînt un singur trup, -tot a a este i Hristos. <sup>13</sup> Noi to i,  
 în adev r, am fost boteza i de un singur Duh, ca s alc tuim un singur trup, fie Iudei, fie  
 Greci, fie robi, fie slobozi; i to i am fost ad pa i dintr'un singur Duh. <sup>14</sup> Astfel, trupul nu  
 este un singur m dular, ci mai multe. <sup>15</sup> Dac piciorul ar zice: „Fiindc nu sînt mîn , nu sînt  
 din trup``, -nu este pentru aceasta din trup? <sup>16</sup> i dac urechea ar zice: „Fiindc nu sînt ochi,  
 nu sînt din trup`` -nu este pentru aceasta din trup? <sup>17</sup> Dac tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul?  
 Dac totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? <sup>18</sup> Acum dar Dumnezeu a pus m dularele în trup, pe  
 fiecare a a cum a voit El. <sup>19</sup> Dac toate ar fi un singur m dular, unde ar fi trupul? <sup>20</sup> Fapt este  
 c sînt mai multe m dulare, dar un singur trup. <sup>21</sup> Ochiul nu poate zice mînii: „N'am trebuin



de tine``; nici capul nu poate zice picioarelor: „N'am trebuin de voi.”<sup>22</sup> Ba mai mult,  
 m dularele trupului, cari par mai slabe, sînt de neap rat trebuin .<sup>23</sup> i p r ile trupului,  
 cari par vrednice de mai pu in cinste, le îmbr c m cu mai mult podoab . A a c  
 p r ile mai pu in frumoase ale trupului nostru cap t mai mult frumuse ,<sup>24</sup> pe cînd  
 cele frumoase n'au nevoie s fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în a a fel ca s dea  
 mai mult cinste m dularelor lipsite de cinste:<sup>25</sup> pentru ca s nu fie nici o desbinare în trup:  
 ci m dularele s îngrijeasc deopotriv unele de altele.<sup>26</sup> i dac suferă un m dular,  
 toate m dularele suf r împreun cu el; dac este pre uit un m dular, toate m dularele se  
 bucur împreun cu el.<sup>27</sup> Voi sînte i trupul lui Hristos, i fiecare, în parte, m dularele lui.  
<sup>28</sup> i Dumnezeu a rînduit în Biserica , întîi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, înv tori;  
 apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul t m duirilor, ajutor rilor, cîrmuirilor,  
 i vorbirii în felurite limbi.<sup>29</sup> Oare to i sînt apostoli? To i sînt prooroci? To i sînt  
 înv tori? To i sînt f c tori de minuni?<sup>30</sup> To i au darul t m duirilor? To i vorbesc  
 în alte limbi? To i t lm cesc?<sup>31</sup> Umbla i dar dup darurile cele mai bune. i v voi  
 ar ta o cale nespum mai bun .

### Chapter 13

<sup>1</sup> Chiar dac a vorbi în limbi omene ti i îngere ti, i n'a avea dragoste, sînt o aram  
 sun toare sau un chimval zîng nitor.<sup>2</sup> i chiar dac a avea darul proorociei, i a  
 cunoa te toate tainele i toat tiin a; chiar dac a avea toat credin a a a încît s  
 mut i mun ii, i n'a avea dragoste, nu sînt nimic.<sup>3</sup> i chiar dac mi-a împr i toat  
 averea pentru hrana s racilor, chiar dac mi-a da trupul s fie ars, i n'a avea dragoste,  
 nu-mi folose te la nimic.<sup>4</sup> Dragostea este îndelung r bd toare, este plin de bun tate:  
 dragostea nu pizmuie te; dragostea nu se laud , nu se umfl de mîndrie,<sup>5</sup> nu se poart  
 necuviincios, nu caut folosul s u, nu se mînie, nu se gînde te la r u,<sup>6</sup> nu se bucur de  
 neleguire, ci se bucur de adev r,<sup>7</sup> acopere totul, crede totul, n d jduie te totul, suferă totul.  
<sup>8</sup> Dragostea nu va pieri niciodat . Proorociile se vor sfîr i; limbile vor înceta; cuno tin a va

avea sfîr it. <sup>9</sup> Cîci cunoa tem în parte, i proorocim în parte; <sup>10</sup> dar cînd va veni ce este  
des vîr it, acest „în parte” se va sfîr i. <sup>11</sup> Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, sim eam  
ca un copil, gîndeam ca un copil; cînd m'am f cut om mare, am lep dat ce era copil resc.  
<sup>12</sup> Acum, vedem ca într'o oglind , în chip întunecos; dar atunci, vom vedea fa în fa .  
Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoa te deplin, a a cum am fost i eu cunoscut pe  
<sup>13</sup> deplin. Acum dar r mîn aceste trei: credin a, n dejdea i dragostea; dar cea mai mare  
dintre ele este dragostea.

## Chapter 14

<sup>1</sup> Urm ri i dragostea. Umbla i i dup darurile duhovnice ti, dar mai ales s  
prooroci i. <sup>2</sup> În adev r, cine vorbe te în alt limb , nu vorbe te oamenilor, ci lui Dumnezeu;  
c ci nimeni nu -l în elege, i, cu duhul, el spune taine. <sup>3</sup> Cine prooroce te, dimpotriv ,  
vorbe te oamenilor, spre zidire, sf tuire i mîngîiere. <sup>4</sup> Cine vorbe te în alt limb , se  
zide te pe sine însu ; dar cine prooroce te, zide te suflete te Biserica. <sup>5</sup> A dori ca to i  
s vorbi i în alte limbi, dar mai ales s prooroci i. Cine prooroce te, este mai mare decît  
cine vorbe te în alte limbi; afar numai dac tîlm ce te aceste limbi, pentruca s capete  
Biserica zidire sufleteasc . <sup>6</sup> În adev r, fra ilor, de ce folos v'a fi eu, dac a veni la voi  
vorbînd în alte limbi, i dac cuvîntul meu nu v'ar aduce nici descoperire, nici cuno tin ,  
nici proorocie, nici înv tur ? <sup>7</sup> Chiar i lucrurile neînsufle ite, cari dau un sunet, fie un  
fluier sau o al ut : dac nu dau sunete deslu ite, cine va cunoa te ce se cînt cu fluierul  
sau cu al uta? <sup>8</sup> i dac trîmbi a d un sunet încurcat, cine se va preg ti de lupt ? <sup>9</sup> Tot  
a a i voi, dac nu rosti i cu limba o vorb în eleas , cum se va pricepe ce spune i?  
<sup>10</sup> Atunci parc a i vorbi în vînt. Sînt multe feluri de limbi în lume, totu niciuna din ele nu  
este f r sunete în elese. <sup>11</sup> Dar dac nu cunosc în elesul sunetului, voi fi un str in pentru  
cel ce vorbe te, i cel ce vorbe te, va fi un str in pentru mine. <sup>12</sup> Tot a a i voi, fiindc  
rîvni i dup daruri duhovnice ti, s c uta i s le ave i din bel ug, în vederea zidirii  
suflete ti a Bisericii. <sup>13</sup> De aceea, cine vorbe te în alt limb , s se roage s aib i  
darul s'o t lm ceasc . <sup>14</sup> Fiindc , dac m rog în alt limb , duhul meu se roag , dar

15 mîntea mea este f r rod. Ce este de f cut atunci? M voi ruga cu duhul, dar m voi ruga  
 i cu mîntea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta i cu mîntea. 16 Altmintrelea, dac aduci  
 mul miri cu duhul, cum va r spunde „Amin`` la mul mirile, pe cari le aduci tu, cel lipsit  
 de daruri, cînd el nu tie ce spui? 17 Negre it, tu mul me ti lui Dumnezeu foarte frumos,  
 dar cel lalt nu r mîne zidit suflete te. 18 Mul mesc lui Dumnezeu c eu vorbesc în alte  
 limbi mai mult decît voi to i. 19 Dar în Biseric , voiesc mai bine s spun cinci cuvinte în elese,  
 ca s înv i pe al ii, decît s spun zece mii de cuvinte în alt limb . 20 Fra ilor, nu  
 fi i copii la mînte; ci, la r utate, fi i prunci; iar la mînte, fi i oameni mari. 21 În Lege este  
 scris: „Voi vorbi norodului acestuia prin alt limb i prin buze str ine; i nici a a nu M  
 vor asculta, zice Domnul.`` 22 Prin urmare, limbile sînt un semn nu pentru cei credincio i, ci  
 pentru cei necredincio i. Proorocia, dimpotriv , este un semn nu pentru cei necredincio i, ci  
 pentru cei credincio i. 23 Deci, dac s'ar aduna toat Biserica la un loc, i to i ar vorbi în  
 alte limbi, i ar intra i de cei f r daruri, sau necredincio i, n'ar zice ei c sînte i nebuni?  
 24 Dar dac to i proorocesc, i într vreun necredincios sau vreunul f r daruri, el este  
 încredin at de to i, este judecat de to i. 25 Tainele inimii lui sînt descoperite, a a c va  
 c dea cu fa a la p mînt, se va închina lui Dumnezeu, i va m rturisi c , în adev r,  
 Dumnezeu este în mijlocul vostru. 26 Ce este de f cut atunci, fra ilor? Cînd v aduna i  
 laolalt , dac unul din voi are o cîntare, altul o înv tur , altul o descoperire, altul o vorb  
 în alt limb , altul o t lm cire, toate s se fac spre zidirea sufleteasc . 27 Dac sînt  
 unii, cari vorbesc în alt limb , s vorbeasc numai cîte doi sau cel mult trei, fiecare la rînd:  
 i unul s t lm ceasc . 28 Dac nu este cine s t lm ceasc , s tac în Biseric ,  
 i s - i vorbeasc numai lui însu i lui Dumnezeu. 29 Cît despre prooroci, s vorbeasc  
 doi sau trei, i ceilal i s judece. 30 i dac este f cut o descoperire unuia care ade  
 jos, cel dintîi s tac . 31 Fiindc pute i s prooroci i to i, dar unul dup altul, pentruca  
 to i s capete înv tur i to i s fie îmb rb ta i. 32 Duhurile proorocilor sînt  
 supuse proorocilor; 33 c ci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduiei, ci al p cii, ca în  
 toate Bisericile sfîn ilor. 34 Femeile s tac în adun ri, c ci lor nu le este îng duit s ia  
 cuvîntul în ele, ci s fie supuse, cum zice i Legea. 35 Dac voiesc s capete înv tur

asupra unui lucru, s<sup>36</sup> întrebe pe b rba ii lor acas ; c ci este ru ine pentru o femeie s  
 vorbeasc în Biserica . Ce? Dela voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai pîn la voi  
 a ajuns el? <sup>37</sup> Dac crede cineva c este prooroc sau însuflat de Dumnezeu, s în eleag  
 c ce v scriu eu, este o porunc a Domnului. <sup>38</sup> i dac cineva nu în elege, s nu  
 în eleag ! <sup>39</sup> Astfel, deci, fra ilor, rîvni i dup proorocire, f r s împedeca i vorbirea  
 în alte limbi. <sup>40</sup> Dar toate s se fac în chip cuviincios i cu rînduial .

### Chapter 15

<sup>1</sup> V fac cunoscut, fra ilor Evanghelia, pe care v'am propov duit -o, pe care a i primit -o,  
 în care a i r mas, <sup>2</sup> i prin care sînte i mîntui i, dac o ine i a a dup cum v'am  
 propov duit -o; altfel, degeaba a i crezut. <sup>3</sup> V'am înv at înainte de toate, a a cum am primit  
 i eu: c Hristos a murit pentru p catele noastre, dup Scripturi; <sup>4</sup> c a fost îngropat i a  
 înviat a treia zi, dup Scripturi; <sup>5</sup> i c S'a ar tat lui Chifa, apoi celor doisprezece. <sup>6</sup> Dup  
 aceea S'a ar tat la peste cinci sute de fra i deodat , dintre cari cei mai mul i sînt înc în  
 via , iar unii au adormit. <sup>7</sup> În urm s'a ar tat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. <sup>8</sup> Dup ei  
 to i, ca unei sîrpituri, mi s'a ar tat i mie. <sup>9</sup> C ci eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli;  
 nu sînt vrednic s port numele de apostol, fiindc am prigonit Biserica lui Dumnezeu. <sup>10</sup> Prin  
 harul lui Dumnezeu sînt ce sînt. i harul Lui fă de mine n'a fost z darnic; ba înc am lucrat  
 mai mult decît to i: totu nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine. <sup>11</sup> Astfel dar, ori eu,  
 ori ei, noi a a propov duim, i voi a a a i crezut. <sup>12</sup> Iar dac se propov duie te c  
 Hristos a înviat din mor i, cum zic unii dintre voi, c nu este o înviere a mor ilor? <sup>13</sup> Dac  
 nu este o înviere a mor ilor, nici Hristos n'a înviat. <sup>14</sup> i dac n'a înviat Hristos, atunci  
 propov duirea noastr este z darnic , i z darnic este i credin a voastr . <sup>15</sup> Ba  
 înc noi sîntem descoperi i i ca martori mincino i ai lui Dumnezeu; fiindc , am m rturisit  
 despre Dumnezeu c El a înviat pe Hristos, cînd nu L -a înviat, dac este adev rat c mor ii  
 nu înviaz . <sup>16</sup> C ci, dac nu înviaz mor ii, nici Hristos n'a înviat. <sup>17</sup> i dac n'a înviat

Hristos, credin a voastr este z darnic , voi sînte i înc în p catele voastre, <sup>18</sup> i prin  
 urmare i cei ce au adormit în Hristos, sînt pierdu i. <sup>19</sup> Dac numai pentru via a aceasta  
 ne-am pus n dejdea în Hristos, atunci sîntem cei mai nenoroci i dintre to i oamenii! <sup>20</sup> Dar  
 acum, Hristos a înviat din mor i, pîrga celor adormi i. <sup>21</sup> C ci dac moartea a venit prin om,  
 tot prin om a venit i învierea mor ilor. <sup>22</sup> i dup cum to i mor în Adam, tot a a, to i  
 vor învia în Hristos; <sup>23</sup> dar fiecare la rîndul cetei lui. Hristos este cel dintîi rod; apoi, la venirea  
 Lui, cei ce sînt ai lui Hristos. <sup>24</sup> În urm , va veni sfîr itul, cînd El va da Împ r ia în mînile  
 lui Dumnezeu Tat l, dup ce va fi nimic it orice domnie, orice st pînire i orice putere. <sup>25</sup> C ci  
 trebuie ca El s împ r easc pîn va pune pe to i vr jma ii supt picioarele Sale.  
<sup>26</sup> Vr jma ul cel din urm , care va fi nimic it, va fi moartea. <sup>27</sup> Dumnezeu, în adev r, „a pus  
 totul supt picioarele Lui``. Dar cînd zice c totul I -a fost supus, se în elege c afar de Cel  
 ce I -a supus totul. <sup>28</sup> i cînd toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar i Fiul Se va supune  
 Celui ce I -a supus toate lucrurile, pentruca Dumnezeu s fie totul în to i. <sup>29</sup> Altfel, ce ar face  
 cei ce se boteaz pentru cei mor i? Dac nu înviaz mor ii nicidecum, de ce se mai boteaz  
 ei pentru cei mor i? <sup>30</sup> i de ce sîntem noi în primejdie în orice clip ? <sup>31</sup> În fiecare zi eu sînt  
 în primejdie de moarte; atît este de adev rat lucrul acesta, fra ilor, cît este de adev rat c am  
 de ce s m laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru. <sup>32</sup> Dac , vorbind în felul oamenilor,  
 m'am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dac nu înviaz mor ii, atunci „s  
 mînc m i s bem, c ci mîne vom muri``. <sup>33</sup> Nu v în ela i: „Tov r iile rele stric  
 obiceiurile bune``. <sup>34</sup> Veni i-v în fire, cum se cuvine, i nu p c tui i! C ci sînt între  
 voi unii, cari nu cunosc pe Dumnezeu: spre ru inea voastr o spun. <sup>35</sup> Dar va zice cineva: „Cum  
 înviaz mor ii? i cu ce trup se vor întoarce?`` <sup>36</sup> Nebun ce e ti! Ce sameni tu, nu înviaz ,  
 dac nu moare mai întîi. <sup>37</sup> i cînd sameni, sameni nu trupul care va fi, ci doar un gr unte, cum  
 se întîmpl : fie de grîu, fie de alt s mîn . <sup>38</sup> Apoi Dumnezeu îi d un trup, dup cum  
 voie te; i fiec rei semin e îi d un trup al ei. <sup>39</sup> Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul  
 oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul p s rilor, altul al pe tilor. <sup>40</sup> Tot  
 a a, sînt trupuri cere ti i trupuri p mînte ti; dar alta este str lucirea trupurilor cere ti,

i alta a trupurilor p mînte ti. <sup>41</sup> Alta este str lucirea soarelui, alta str lucirea lunii, i alta  
 este str lucirea stelelor; chiar o stea se deosebe te în str lucire de alt stea. <sup>42</sup> A a este i  
 învierea mor ilor. Trupul este s m nat în putrezire, i înviaz în neputrezire; <sup>43</sup> este  
 s m nat în ocar , i înviaz în slav ; este s m nat în neputin , i înviaz în putere.  
<sup>44</sup> Este s m nat trup firesc, i înviaz trup duhovnicesc. Dac este un trup firesc, este i  
 un trup duhovnicesc. <sup>45</sup> De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost f cut un suflet viu.” Al  
 doilea Adam a fost f cut un duh d t tor de via . <sup>46</sup> Dar întîi vine nu ce este duhovnicesc,  
 ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urm . <sup>47</sup> Omul dintîi este din p mînt, p mîntesc;  
 omul al doilea este din cer. <sup>48</sup> Cum este cel p mîntesc, a a sînt i cei p mînte ti; cum este  
 Cel ceresc, a a sînt i cei cere ti. <sup>49</sup> i dup cum am purtat chipul celui p mîntesc, tot a a  
 vom purta i chipul Celui ceresc. <sup>50</sup> Ce spun eu, fra ilor, este c nu poate carnea i sîngele  
 s mo teneasc Împ r ia lui Dumnezeu; i c , putrezirea nu poate mo teni neputrezirea.  
<sup>51</sup> Iat , v spun o tain : nu vom adormi to i, dar to i vom fi schimba i, <sup>52</sup> într'o clip ,  
 într'o clipeal din ochi, la cea din urm trîmbi . Trîmbi a va suna, mor ii vor învia  
 nesupu i putrezirii, i noi vom fi schimba i. <sup>53</sup> C ci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii,  
 s se îmbrace în neputrezire, i trupul acesta muritor s se îmbrace în nemurire. <sup>54</sup> Cînd trupul  
 acesta supus putrezirii, se va îmbr ca în neputrezire, i trupul acesta muritor se va îmbr ca în  
 nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghi it de biruin .  
<sup>55</sup> Unde î i este biruin a, moarte? Unde î i este boldul, moarte?” <sup>56</sup> Boldul mor ii este  
 p catul; i puterea p catului este Legea. <sup>57</sup> Dar mul miri fie aduse lui Dumnezeu, care ne  
 d biruin a prin Domnul nostru Isus Hristos! <sup>58</sup> De aceea, prea iubi ii mei fra i, fi i tari,  
 neclinti i, spori i totdeauna în lucrul Domnului, c ci ti i c osteneala voastr în Domnul  
 nu este z darnic .

## Chapter 16

<sup>1</sup> Cît prive te strîngerea de ajutoare pentru sfin i, s face i i voi cum am rînduit  
 Bisericii Galatiei. <sup>2</sup> În ziua dintîi a s pt mîinii, fiecare din voi s pun deoparte acas ce

va putea, dup cî tîgul lui, ca s nu se strîng ajutoarele cînd voi veni eu. <sup>3</sup> i cînd voi veni,  
 voi trimite cu epistole pe cei ce îi ve i socoti vrednici, ca s duc darurile voastre la Ierusalim.  
<sup>4</sup> Dac va face s m duc i eu, vor merge cu mine. <sup>5</sup> La voi am s vin dup ce voi trece  
 prin Macedonia, c ci prin Macedonia voi trece. <sup>6</sup> Poate m voi opri pe la voi, sau poate chiar  
 voi ierna la voi, ca apoi s m însor i acolo unde voi avea s m duc. <sup>7</sup> De data aceasta  
 nu vreau s v v d în treac t, ci trag n dejde s mai r mîn cu voi cît va vreme, dac  
 va îng dui Domnul. <sup>8</sup> Voi mai r mînea totu în Efes pîn la Cincizecime, <sup>9</sup> c ci mi s'a  
 deschis aici o u mare i larg, i sînt mul i protivnici. <sup>10</sup> Dac sose te Timotei, ave i  
 grij s fie f r fric la voi; c ci el este prins ca i mine la lucrul Domnului. <sup>11</sup> Nimeni  
 dar s nu -l dispre uiasc . S -l petrece i în pace, ca s vin la mine, pentru c îl a tept  
 cu fra ii. <sup>12</sup> Cît pentru fratele Apolo, l-am rugat mult s vin la voi cu fra ii, dar n'a voit  
 nicidecum s vin acum; va veni îns cînd va avea înlesnire. <sup>13</sup> Veghea i, fi i tari în  
 credin , fi i oameni, înt ri i-v ! <sup>14</sup> Tot ce face i, s fie f cut cu dragoste! <sup>15</sup> Înc  
 un îndemn, fra ilor. Cunoa te i casa lui Stefana; ti i c ea este cel dintîi rod al Ahaiei,  
 i c s'a pus cu totul în slujba sfîn ilor. <sup>16</sup> Fi i i voi supu i unor astfel de oameni i  
 fiec ruia care ajut la lucru i se ostene te. <sup>17</sup> M bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat  
 i lui Ahaic; ei au împlinit ce lipsea din partea voastr , <sup>18</sup> c ci mi-au r corit duhul meu i  
 al vostru. S ti i dar s pre ui i pe astfel de oameni. <sup>19</sup> Bisericile din Asia v trimet  
 s n tate. Acuila i Priscila, împreun cu Biserica din casa lor, v trimet mult s n tate  
 în Domnul. <sup>20</sup> To i fra ii v trimet s n tate. Spune i-v s n tate unii altora cu o  
 s rutare sfînt . <sup>21</sup> Ur rile de s n tate sînt scrise cu îns mîna mea: Pavel. <sup>22</sup> Dac nu  
 iube te cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, s fie anatema! „Maranata`` (Domnul nostru  
 vine!). <sup>23</sup> Harul Domnului Isus Hristos s fie cu voi. <sup>24</sup> Dragostea mea este cu voi cu to i în  
 Hristos Isus. Amin

## 2 Corinthians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, i fratele Timotei, c tre Biserica  
 lui Dumnezeu care este în Corint, i c tre to i sfin ii, cari sînt în toat Ahaia: <sup>2</sup> Har i pace  
 vou dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! <sup>3</sup> Binecuvîntat s fie  
 Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos, P rintele îndur rilor i Dumnezeuul oric rei  
<sup>4</sup> mîngîieri, care ne mîngîie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mîngîierea cu care noi în ine  
 sîntem mîngîia i de Dumnezeu, s putem mîngîia pe ceice se afl în vreun necaz! <sup>5</sup> C ci,  
 dup cum avem parte din bel ug de suferin ele lui Hristos, tot a a, prin Hristos avem parte  
 din bel ug i de mîngîiere. <sup>6</sup> A a c , dac sîntem în necaz, sîntem pentru mîngîierea i  
 mîntuirea voastr ; dac sîntem mîngîia i, sîntem pentru mîngîierea voastr , care se arat  
 prin faptul c r bda i acelea i suferin e ca i noi. <sup>7</sup> i n dejdea noastr pentru voi,  
 este neclintit , pentruc tim c , dac ave i parte de suferin e, ave i parte i de  
<sup>8</sup> mîngîiere. În adev r, fra ilor, nu voim s v l s m în necuno tin despre necazul  
 care ne -a lovit în Asia, de care am fost ap sa i peste m sur de mult, mai pe sus de puterile  
 noastre, a a c nici nu mai tr geam n dejde de via . <sup>9</sup> Ba înc ne spunea gîndul c  
 trebuie s murim; pentruca s ne punem încrederea nu în noi în ine, ci în Dumnezeu care  
<sup>10</sup> înviaz mor ii. El ne -a izb vit i ne izb ve te dintr'o astfel de moarte, i avem n dejde  
<sup>11</sup> c ne va mai izb vi înc . Voi în iv ne ve i ajuta cu rug ciunile voastre, pentruca  
 binefacerea f cut nou prin rug ciunile multora s fie pentru mul i un prilej de mul miri  
<sup>12</sup> lui Dumnezeu pentru noi. Lauda noastr este m rturia, pe care ne -o d cugetul nostru c  
 ne-am purtat în lume, i mai ales fa de voi, cu o sfin enie i cur ie de inim date de  
 Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o în elepciune lumeasc , ci pe harul lui Dumnezeu. <sup>13</sup> Nu v  
 scriem altceva decît ce citi i i cunoa te i. i trag n dejde c pîn la sfîr it ve i  
 cunoa te, <sup>14</sup> cum a i i cunoscut în parte, c noi sîntem lauda voastr , dup cum i voi  
 ve i fi lauda noastr în ziua Domnului Isus. <sup>15</sup> În aceast încredin are, voiam s vin mai  
 înainte la voi, ca s ave i un al doilea har. <sup>16</sup> Voiam s trec pe la voi ca s m duc în  
 Macedonia; apoi din Macedonia s m întorc la voi, i s fiu petrecut de voi în Iudea. <sup>17</sup> În  
 luarea hot rîrii acesteia, am lucrat eu în chip u uratic? Sau hot rîrile mele sînt ni te hot rîri,  
 pe cari le iau în felul lumii, ca s fie în mine „Da, da`` i „Nu, nu``? <sup>18</sup> Credincios este Dumnezeu  
<sup>19</sup> c vorbirea noastr fa de voi n'a fost i „Da``, i „Nu``. C ci Fiul lui Dumnezeu,  
 Isus Hristos, care a fost propov duit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, i prin



Timotei, n'a fost „da` i „nu`, ci în El nu este decât „da`. <sup>20</sup> În adev r, f g duin ele lui Dumnezeu, oricîte ar fi ele, toate în El sînt „da`; de aceea i „Amin`, pe care -l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. <sup>21</sup> i Cel ce ne înt re te împreun cu voi, în Hristos, i care ne -a uns, este Dumnezeu. <sup>22</sup> El ne -a i pecetluit, i ne -a pus în inim arvuna Duhului. <sup>23</sup> Iau pe Dumnezeu martor fa de sufletul meu, c n'am mai venit pîn acum la Corint tocmai ca s v cru . <sup>24</sup> Nu doar c am avea st pînire peste credin a voastr ; dar vrem s lucr m i noi împreun la bucuria voastr ; c ci sta i tari în credin .

## Chapter 2

<sup>1</sup> Am hot rît dar în mine, s nu m întorc la voi cu întristare. <sup>2</sup> C ci, dac v întristez, dela cine s m a tept la bucurie, dac nu dela cel întristat de mine? <sup>3</sup> i v'am scris cum v'am scris, ca, la venirea mea, s n'am întristare din partea celor ce trebuiau s -mi fac bucurie; i sînt încredin at, cu privire la voi to i, c bucuria mea este bucuria voastr a tuturor. <sup>4</sup> V'am scris cu mult mîhnire, i strîngere de inim , cu ochii sc lda i în lacr mi, nu ca s v întrista i, ci ca s vede i dragostea nespus de mare, pe care o am fa de voi. <sup>5</sup> Dac a fost cineva o pricin de întristare, nu m'a întristat numai pe mine, ci pe voi to i; cel pu in în parte, ca s nu spun prea mult. <sup>6</sup> Este destul pentru omul acesta pedeapsa, care i -a fost dat de cei mai mul i; <sup>7</sup> a a c acum, este mai bine s -l ierta i, i s -l mîng ia i, ca s nu fie doborît de prea mult mîhnire. <sup>8</sup> De aceea, v rog, s v ar ta i iar dragostea fa de el; <sup>9</sup> c ci v'am scris i cu gîndul ca s v pun la încercare i s v d dac sînte i ascult tori în totul. <sup>10</sup> Dar pe cine ierta i voi, îl iert i eu. În adev r, ce am iertat eu, -dac am iertat ceva-am iertat pentru voi, în fa a lui Hristos, <sup>11</sup> ca s nu l s m pe Satana s aib un câ tig dela noi; c ci nu sîntem în ne tiin despre planurile lui. <sup>12</sup> Cînd am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, m car c mi se deschisese acolo o u în Domnul, <sup>13</sup> n'am avut lini te în duhul meu, fiindc n'am g sit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bun dela fra i, i am plecat în Macedonia. <sup>14</sup> Mul miri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poart totdeauna cu carul Lui de biruin în Hristos, i care r spînde te prin noi în orice loc mireasma

cuno tin ei Lui. <sup>15</sup> În adev r, noi sîntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasm a lui Hristos  
 printre cei ce sînt pe calea mîntuirii i printre cei ce sînt pe calea pierz rii: <sup>16</sup> pentru ace tia,  
 o mireasm dela moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasm dela via spre via . i  
 cine este deajuns pentru aceste lucruri? <sup>17</sup> C ci noi nu stric m Cuvîntul lui Dumnezeu, cum fac  
 cei mai mul i; ci vorbim cu inim curat , din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în  
 Hristos.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Începem noi iar s ne l ud m singuri? Sau nu cumva avem trebuin , ca unii, de  
 epistole de laud , c tre voi sau dela voi? <sup>2</sup> Voi sînte i epistola noastr , scris în inimile  
 noastre, cunoscut i citit de to i oamenii. <sup>3</sup> Voi sînte i ar ta i ca fiind epistola lui  
 Hristos, scris de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneal , ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu  
 pe ni te table de piatr , ci pe ni te table cari sînt inimi de carne. <sup>4</sup> Avem încrederea aceasta  
 tare în Dumnezeu, prin Hristos. <sup>5</sup> Nu c noi prin noi în ine sîntem în stare s gîndim ceva ca  
 venind dela noi. Destoinicia noastr , dimpotriv , vine dela Dumnezeu, <sup>6</sup> care ne -a i f cut  
 în stare s fim slujitori ai unui leg mînt nou, nu al slovei, ci al Duhului; c ci slova omoar ,  
 dar Duhul d via a. <sup>7</sup> Acum, dac slujba aduc toare de moarte, scris i s pat în pietre,  
 era cu atîta slav încît fiii lui Israel nu puteau s - i pironeasc ochii asupra fe ei lui Moise,  
 din pricina str lucirii fe ei lui, m car c str lucirea aceasta era trec toare, <sup>8</sup> cum n'ar fi cu  
 slav mai degrab slujba Duhului? <sup>9</sup> Dac slujba aduc toare de osînd , a fost sl vit , cu  
 cît mai mult o întrece în slav slujba aduc toare de neprih nire? <sup>10</sup> i în privin a aceasta,  
 ce a fost sl vit nici n'a fost sl vit, din pricina slavei care o întrece cu mult. <sup>11</sup> În adev r, dac  
 ce era trec tor, era cu slav , cu cît mai mult va r mînea în slav ce este netrec tor! <sup>12</sup> Fiindc  
 avem dar o astfel de n dejde, noi lucr m cu mult îndr zneal ; <sup>13</sup> i nu facem ca Moise,  
 care î i punea o m hram peste fa , pentruca fiii lui Israel s nu- i pironeasc ochii  
 asupra sfîr itului a ceea ce era trec tor. <sup>14</sup> Dar ei au r mas greoi la minte: c ci pîn în ziua  
 de ast zi, la citirea Vechiului Testament, aceast m hram r mîne neridicat , fiindc

15  
 m hrama este dat la o parte în Hristos. Da, pîn ast zi, cînd se cite te Moise, r mîne  
 16  
 o m hram peste inimile lor. Dar oridecîteori vreunul se întoarce la Domnul, m hrama este  
 17  
 luat. C ci Domnul este Duhul; i unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. 18  
 18  
 Noi  
 to i privim cu fa a descoperit , ca într'o oglind , slava Domnului, i sîntem schimba i în  
 acela chip al Lui, din slav în slav , prin Duhul Domnului.

#### Chapter 4

1  
 Deaceea, fiindc avem slujba aceasta, dup îndurarea pe care am c p tat -o, noi nu  
 c dem de oboseal . 2  
 Ca unii, cari am lep dat me te ugirile ru inoase i ascunse, nu  
 umbl m cu vicle ug i nu stric m Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin ar tarea adev rului, ne  
 3  
 facem vrednici s fim primi i de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu. i dac  
 4  
 Evanghelia noastr este acoperit , este acoperit pentru cei ce sînt pe calea pierz rii, a c ror  
 minte necredincioas a orbit -o dumnezeul veacului acestuia, ca s nu vad str lucind lumina  
 5  
 Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. C ci noi nu ne propov duim pe  
 6  
 noi în ine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi sîntem robii vo tri, pentru Isus. C ci Dumnezeu,  
 care a zis: „S lumineze lumina din întunerec``, ne -a luminat inimile, pentruca s facem s  
 7  
 str luceasc lumina cuno tin ei slavei lui Dumnezeu pe fa a lui Isus Hristos. Comoara  
 aceasta o purt m în ni te vase de lut, pentruca aceast putere nemai pomenit s fie dela  
 8  
 Dumnezeu i nu dela noi. Sîntem încol i i în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea  
 9  
 cump n , dar nu desn d jdui i; prigoni i, dar nu p r si i; trînti i jos, dar nu  
 10  
 omorî i. Purt m întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorîrea Domnului Isus, pentruca i  
 11  
 via a lui Isus s se arate în trupul nostru. C ci noi cei vii, totdeauna sîntem da i la moarte  
 12  
 din pricina lui Isus, pentruca i via a lui Isus s se arate în trupul nostru muritor. Astfel c ,  
 13  
 în noi lucreaz moartea, iar în voi via a. Îns fiindc avem acela duh de credin ,  
 potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit!`` i noi credem, i de aceea vorbim.  
 14  
 i tim c Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia i pe noi împreun cu Isus, i ne  
 15  
 va face s ne înf i m împreun cu voi. C ci toate aceste lucruri se petrec în folosul

vostru, pentruca harul mare, c p tat prin mul i, s fac s sporeasc mul mirile spre  
 slava lui Dumnezeu. <sup>16</sup> De aceea, noi nu c dem de oboseal . Ci chiar dac omul nostru de  
 afar se trece, totu omul nostru din l untru se înoie te din zi în zi. <sup>17</sup> C ci întrist rile  
 noastre u oare de o clip lucreaz pentru noi tot mai mult o greutate vecinic de slav .  
<sup>18</sup> Pentruc noi nu ne uit m la lucrurile cari se v d, ci la cele ce nu se v d; c ci lucrurile cari  
 se v d, sînt trec toare, pe cînd cele ce nu se v d, sînt vecinice.

## Chapter 5

<sup>1</sup> tim, în adev r, c , dac se desface casa p mînteasc a cortului nostru trupesc, avem  
 o cl dire în cer dela Dumnezeu, o cas , care nu este f cut de mîn ci este vecinic . <sup>2</sup>  
 gemem în cortul acesta, plini de dorin a s ne îmbr c m peste el cu loca ul nostru ceresc,  
<sup>3</sup> negre it dac atunci cînd vom fi îmbr ca i nu vom fi g si i desbr ca i de el. <sup>4</sup> Chiar  
 în cortul acesta deci, gemem ap sa i; nu c dorim s fim desbr ca i de trupul acesta, ci  
 s fim îmbr ca i cu trupul celalt peste acesta, pentruca ce este muritor în noi, s fie înghi it  
 de via . <sup>5</sup> i Cel ce ne -a f cut pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne -a dat arvuna Duhului.  
<sup>6</sup> A a dar, noi întotdeauna sîntem plini de încredere; c ci tim c , dac sîntem acas în  
 trup, pribegim departe de Domnul, - <sup>7</sup> pentruc umbl m prin credin , nu prin vedere. - <sup>8</sup> Da,  
 sîntem plini de încredere, i ne place mult mai mult s p r sim trupul acesta, ca s fim acas  
<sup>9</sup> la Domnul. Deaceea ne i silim s -I fim pl cu i, fie c r mînem acas fie c sîntem  
 departe de cas . <sup>10</sup> C ci to i trebuie s ne înf i m înaintea scaunului de judecat al  
 lui Hristos, pentru ca fiecare s - i primeasc r splata dup binele sau r ul, pe care -l va fi  
 f cut cînd tr ia în trup. <sup>11</sup> Ca unii cari cunoa tem deci frica de Domnul, pe oameni, c ut m  
 s -i încredin m; dar Dumnezeu ne cunoa te bine, i n d jduiesc c i voi ne  
 cunoa te i bine în cugetele voastre. <sup>12</sup> Cu aceasta nu ne l ud m singuri iar înaintea  
 voastr , ci v d m un temei de laud cu privire la noi, ca s ave i cu ce r spunde acelora  
 cari se laud cu ce este în înf i are i nu cu ce este în inim . <sup>13</sup> În adev r, dac ne-am  
 ie it din min i, pentru Dumnezeu ne-am ie it; dac sîntem întregi la minte, pentru voi sîntem.  
<sup>14</sup> C ci dragostea lui Hristos ne strînge; fiindc socotim c , dac Unul singur a murit pentru  
 to i, to i deci au murit. <sup>15</sup> i El a murit pentru to i, pentruca cei ce tr iesc, s nu mai

<sup>16</sup> tr iasc pentru ei în i i, ci pentru Cel ce a murit i a înviat pentru ei. A a c , de acum  
 încolo, nu mai cunoa tem pe nimeni în felul lumii; i chiar dac am cunoscut pe Hristos în  
 felul lumii, totu acum nu -L mai cunoa tem în felul acesta. <sup>17</sup> C ci, dac este cineva în  
 Hristos, este o f ptur (Sau: zidire.) nou . Cele vechi s'au dus: iat c toate lucrurile s'au  
<sup>18</sup> f cut noi. i toate lucrurile acestea sînt dela Dumnezeu, care ne -a împ cat cu El prin Isus  
<sup>19</sup> Hristos, i ne -a încredin at slujba împ c rii; c adic , Dumnezeu era în Hristos,  
 împ cînd lumea cu Sine, ne înîndu-le în socoteal p catele lor, i ne -a încredin at nou  
<sup>20</sup> propov duirea acestei împ c ri. Noi dar, sîntem trime i împuternici i ai lui Hristos; i,  
 ca i cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, v rug m fierbinte, în Numele lui Hristos:  
<sup>21</sup> Împ ca i-v cu Dumnezeu! Pe Cel ce n'a cunoscut niciun p cat, El L -a f cut p cat  
 pentru noi, ca noi s fim neprih nirea lui Dumnezeu în El.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Ca unii cari lucr m împreun cu Dumnezeu, v sf tuim s face i a a ca s nu fi  
 primit în z dar harul lui Dumnezeu. <sup>2</sup> C ci El zice: „La vremea potrivit , te-am ascultat, în  
 ziua mîntuirii, te-am ajutat. Iat c acum este vremea potrivit ; iat c acum este ziua  
 mîntuirii.” <sup>3</sup> Noi nu d m nim nui nici un prilej de poticnire, pentruca slujba noastr s nu  
 fie def imat . <sup>4</sup> Ci, în toate privin ele, ar t m c sîntem ni te vrednici slujitori ai lui  
 Dumnezeu, prin mult r bdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtor ri, <sup>5</sup> în b t i, în temni e,  
 în r scoale, în osteneli, în vegheri, în posturi; <sup>6</sup> prin cur ie, prin în elepciune, prin îndelung  
 r bdare, prin bun tate, prin Duhul Sfînt, printr -o dragoste nepref cut , <sup>7</sup> prin cuvîntul  
 adev rului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire i de ap rare, pe cari le d  
 neprih nirea; <sup>8</sup> în slav i în ocar , în vorbire de r u i în vorbire de bine. Sîntem privi i  
 ca ni te în el tori, m car c spunem adev rul; <sup>9</sup> ca ni te necunoscui, m car c  
 sîntem bine cunoscui; ca unii cari murim, i iat c tr im; ca ni te pedepsi i, m carc  
<sup>10</sup> nu sîntem omorî i; ca ni te întrista i, i totdeauna sîntem veseli; ca ni te s raci, i  
 totu îmbog im pe mul i; ca neavînd nimic, i totu st pîndind toate lucrurile. <sup>11</sup> Am

dat drumul gurii fa de voi, Corintenilor! Ni s'a lrgit inima. <sup>12</sup> Voi nu sînte i la strîmtoare  
în noi; dar inima voastr s'a strîns pentru noi. <sup>13</sup> Face i-ne i voi la fel: v vorbesc ca unor  
copii ai mei-l rgi i-v i voi! <sup>14</sup> Nu v înjuga i la un jug nepotrivit cu cei necredincio i.  
C ci ce leg tur este între neprih nire i f r delege? Sau cum poate sta împreun lumina  
cu întunerecul? <sup>15</sup> Ce în elegere poate fi între Hristos i Belial? Sau ce leg tur are cel  
credincios cu cel necredincios? <sup>16</sup> Cum se împac Templul lui Dumnezeu cu idoli? C ci noi  
sîntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui i voi umbla în  
mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, i ei vor fi poporul Meu.” <sup>17</sup> Deaceea: „Ie i i din  
mijlocul lor, i desp r i i-v de ei, zice Domnul; nu v atinge i de ce este necurat, i  
v voi primi. <sup>18</sup> Eu v voi fi Tat , i voi Îmi ve i fi fii i fiice, zice Domnul Cel  
Atotputernic.”

## Chapter 7

<sup>1</sup> Deci, fiindc avem astfel de f g duin e, prea iubi ilor, s ne cur im de orice  
întin ciune a c rnii i a duhului, i s ne ducem sfin irea pîn la cap t, în frica de  
Dumnezeu. <sup>2</sup> În elegere i-ne bine! N'am nedrept it pe nimeni, n'am v t mat pe nimeni,  
n'am în elat pe nimeni. <sup>3</sup> Nu spun aceste lucruri ca s v osîndesc, c ci am spus mai înainte  
c sînte i în inimile noastre pe via i pe moarte. <sup>4</sup> Am o mare încredere în voi. Am tot  
dreptul s m laud cu voi. Sînt plin de mîngîiere, îmi salt inima de bucurie în toate necazurile  
noastre. <sup>5</sup> C ci i dup venirea noastr în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihn .  
Am fost nec ji i în toate chipurile: de afar lupte, dinl untru temeri. <sup>6</sup> Dar Dumnezeu, care  
mîngîie pe cei smeri i, ne -a mîngîiat prin venirea lui Tit. <sup>7</sup> i nu numai prin venirea lui, ci i  
prin mîngîierea cu care a fost mîngîiat i el de voi. El ne -a istorisit despre dorin a voastr  
arz toare, despre lacr mile voastre, despre rîvna voastr pentru mine, a a c bucuria mea a  
fost i mai mare. <sup>8</sup> M car c v'am întristat prin epistola mea, nu-mi pare r u; i chiar dac  
mi-ar fi p rut r u-c ci v d c epistola aceea v'a întristat (m carc pentru pu in vreme)  
<sup>9</sup> - totu , acum m bucur, nu pentruc a i fost întrista i, ci pentruc întristarea voastr  
v'a adus la poc in . C ci a i fost întrista i dup voia lui Dumnezeu, ca s n'ave i

nicio pagubă din partea noastră. <sup>10</sup> În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocănire care duce la mântuire, și de care cineva nu se poate scuti niciodată; pe când

întristarea lumii aduce moartea. <sup>11</sup> Căci uitați-vă, tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! și ce cuvinte de desvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sînteți curați

în privința aceasta. <sup>12</sup> Așa că, dacă v-ați scris nu v-ați scris nici din pricina celui care a făcut ocară, nici din pricina celui care a suferit ocară, ci ca să se arate marea noastră purtare de grijă

pentru voi înaintea lui Dumnezeu. <sup>13</sup> De aceea am fost mîngîiați. Dar, pe lângă mîngîierea aceasta a noastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a fost răcorit de

voi toți. <sup>14</sup> Și dacă m-am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n-am fost dat de rușine. Căci, după cum în orice lucru v-am spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Tit, s'a

adeverit. <sup>15</sup> El are o inimă mai mare dragoste pentru voi, când își aduce aminte de ascultarea voastră

a tuturor, și de primirea pe care i-a făcut-o, cu frică și cu cutremur. <sup>16</sup> Mă bucur că voi puteți crede în voi în toate privințele.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericele

Macedoniei. <sup>2</sup> În mijlocul multelor neazuri prin cari au trecut, bucuria lor peste măsură de mare

și răsărită lor lucie, au dat naștere la un belug de dăruire din partea lor. <sup>3</sup> Vă mulțumesc

că au dat de bunăvoie, după puterea lor, și chiar peste puterile lor. <sup>4</sup> și ne-au rugat cu mari

stăruințe pentru harul și părțile la această strîngere de ajutoare pentru sfinți. <sup>5</sup> și au

făcut aceasta nu numai cum nădăruisem, dar s'au dat mai înainte pe ei înșiși Domnului, și

apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu. <sup>6</sup> Noi dar, am rugat pe Tit să împrivească această strîngere

de ajutoare, pe care o începuse. <sup>7</sup> După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în cuvînt, în cunoștință, în orice râvnă, și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiți și

în această binefacere. <sup>8</sup> Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru râvna altora,

și ca să pun la încercare curajul dragostei voastre. <sup>9</sup> Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentru că prin sîrăcia

Lui, voi să vă îmbogățiți. <sup>10</sup> În această privință vă dau un sfat. Acest sfat este de folos vouă, cari, de acum un an, cei dintâi ați început nu numai să faceți, ci și să  
 voi. <sup>11</sup> Isprăviți dar acum de făcut; pentrucă, după graba voastră să fie înfruptarea,  
 potrivit cu mijloacele voastre. <sup>12</sup> Pentrucă, dacă este bună voia, darul este primit, avându-se  
 în vedere ce are cineva, nu ce n'are. <sup>13</sup> Aici nu este vorba că alții să fie urați, iar voi  
 strămtorați; <sup>14</sup> ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere  
 nevoile lor, pentrucă și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o  
 potrivire; <sup>15</sup> după cum este scris: „Cel ce strânsese mult, n'avea nimic de prisos, și cel ce strânsese  
 puțin, nu ducea lipsă.” <sup>16</sup> Mulți miri s'au aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit  
 aceea râvnă pentru voi. <sup>17</sup> Căci el a primit îndemnul nostru; ba încă, stăpânit de o râvnă  
 arzătoare, a pornit de bunăvoie spre voi. <sup>18</sup> Am trimis cu el și pe fratele a cărui laudă în  
 Evanghelie este răspândită prin toate Bisericile. <sup>19</sup> Mai mult, el a fost ales de Biserică să meargă  
 împreună cu noi în această lucrare de binefacere, pe care o săvârșim spre slava Domnului și  
 ca o dovadă de bunăvoia noastră. <sup>20</sup> În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaimă  
 cu privire la acest belug de ajutoare, de care îngrijim. <sup>21</sup> Căci căutăm să lucrăm cinstit  
 nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. <sup>22</sup> Am trimis cu ei pe fratele nostru, a  
 cărui râvnă am încercat -o de atâtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta, arată  
 mult mai mult râvnă, din pricina marelui încrederi în voi. <sup>23</sup> Astfel, fie având în vedere pe Tit,  
 care este partenerul meu de lucru în mijlocul vostru; fie având în vedere pe frații  
 noștri, cari sînt trimiși Bisericilor în fala lui Hristos: <sup>24</sup> da-i-le înaintea Bisericilor dovadă  
 de dragostea voastră, și arată-i-le că avem dreptul să ne lăudăm cu voi.

## Chapter 9

<sup>1</sup> Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strîngerea de ajutoare pentru sfinți. <sup>2</sup> Cunoșc,  
 în adevăr, bunăvoia voastră, cu care mă laud cu privire la voi cître Macedoneni, și le  
 spun că Ahaia este gata de acum un an. și râvna voastră a îmbrobătat pe foarte mulți din  
<sup>3</sup> ei. Am trimis totuși pe frații, pentrucă lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul



acesta, ci s fi i gata, cum am spus. <sup>4</sup> Dac vor veni vreunii din Macedonia cu mine, i nu  
 v vor g si gata, n'a vrea ca noi (ca s nu zicem voi) s fim da i de ru ine în încrederea  
<sup>5</sup>  
 aceasta. De aceea, am socotit de trebuin , s rog pe fra i s vin mai înainte la voi, i  
 s preg teasc strîngerea darurilor f g duite de voi, ca ele s fie gata, f cute cu d rnicie  
<sup>6</sup>  
 nu cu zgîrcenie. S ti i: cine sam n pu in, pu in va secera; iar cine sam n mult,  
<sup>7</sup>  
 mult va secera. Fiecare s dea dup cum a hot rît în inima lui: nu cu p rere de r u, sau de  
<sup>8</sup>  
 sil , c ci „pe cine d cu bucurie, îl iube te Dumnezeu.`` i Dumnezeu poate s v umple  
 cu orice har, pentruca, avînd totdeauna în toate lucrurile dîn destul, s prisosi i în orice fapt  
<sup>9</sup>  
 bun , dup cum este scris: „A împr tiat, a dat s racilor, neprih nirea lui r mîne în  
<sup>10</sup>  
 veac.`` „Cel ce d s mîn s m n torului i pîne pentru hran ``, v va da i v  
 va înmul i i vou s mîn a de s m nat i va face s creasc roadele neprih nirii  
<sup>11</sup>  
 voastre. În chipul acesta ve i fi îmbog i i în toate privin ele, pentru orice d rnicie,  
<sup>12</sup>  
 care, prin noi, va face s se aduc mul miri lui Dumnezeu. C ci ajutorul dat de darurile  
 acestea, nu numai c acopere nevoile sfîn ilor, dar este i o pricin de multe mul miri  
<sup>13</sup>  
 c tre Dumnezeu. A a c dovada dat de voi prin ajutorul acesta, îi face s sl veasc  
 pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care m rturisii c o ave i fa de Evanghelia lui Hristos,  
<sup>14</sup>  
 i pentru d rnicia ajutorului vostru fa de ei i fa de to i; i -i face s se roage  
 pentru voi, i s v iubeasc dîn inim , pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu fa  
<sup>15</sup>  
 de voi. Mul miri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

## Chapter 10

<sup>1</sup>  
 Eu, Pavel, v rog, prin blînde a i bun tatea lui Hristos, -eu, cel „smerit cînd sînt de  
 fa în mijlocul vostru, i plin de îndr zneal împotriva voastr , cînd sînt departe``, <sup>2</sup>  
 rog, dar, s nu m face i ca, atunci cînd voi fi de fa , s alerg cu hot rîre la îndr zneala -v  
 aceea, pe care am de gînd s'o întrebun ez împotriva unora, cari î i închipuiesc c noi sîntem  
<sup>3</sup>  
 mîna i de firea p mînteasc . M car c tr im în firea p mînteasc , totu nu ne lupt m  
<sup>4</sup>  
 c l uzi i de firea p mînteasc . C ci armele cu cari ne lupt m noi, nu sînt supuse firii  
<sup>5</sup>  
 p mînte ti, ci sînt puternice, înt rite de Dumnezeu ca s surpe înt riturile. Noi r sturn m

izvodirile minii și orice în limba, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu;  
 și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. <sup>6</sup> Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta  
 din partea voastră, sîntem gata să pedepsim orice neascultare. <sup>7</sup> La înfrîngere ai vrea să știi?  
 Dacă cineva crede că „este al lui Hristos”, să aibă în vedere că, după cum el este al lui  
 Hristos, tot așa sîntem și noi. <sup>8</sup> Și chiar dacă mă lăuda ceva mai mult cu stăpînire, pe  
 care mi-a dat-o Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărîmarea voastră, tot nu mi-  
 ar fi rușine. <sup>9</sup> Zic așa, ca să nu se pară că vreau să vă înfrîngerez prin epistolele mele.  
<sup>10</sup> „De fapt”, zic ei, „epistolele lui sînt cu greutate și pline de putere; dar cînd este de față el  
 însuși, este moale, și cuvîntul lui n'are nici o greutate.” <sup>11</sup> Cine judecă așa, să fie încredințat  
 că, așa cum sîntem în vorbă, în epistolele noastre, cînd nu sîntem de față, tot așa vom fi  
 și în fapt, cînd vom fi de față! <sup>12</sup> Negreșit, n'avem îndrăzneala să ne punem alături  
 sau în rîndul unora din aceia cari se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se mîsoară cu ei  
 în inimă și se pun alături de ei în inimă, sînt fără pricepere. <sup>13</sup> Noi, însă, nu ne lăudăm  
 dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor, pe cari le-a însemnat Dumnezeu câmpului  
 nostru ca să ajungem pînă la voi. <sup>14</sup> Nu ne întindem prea mult, căci cînd n'am fi ajuns pînă  
 la voi, cum și în adevăr, pînă la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos. <sup>15</sup> Nu ne lăudăm peste  
 măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu ostenele altuia; ci avem în vedere că, dacă  
 credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi, neșpus de mult, după  
 măsura noastră. <sup>16</sup> Așa cum vom putea propovădui Evanghelia și în inimurile cari sînt  
 dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucruri  
 fcute deagata. <sup>17</sup> Ci, „oricine se laudă, să se laude în Domnul.” <sup>18</sup> Pentru că nu cine se  
 laudă singur, va fi primit, ci acela pe care Domnul îl laudă.

## Chapter 11

<sup>1</sup> O, de aș putea suferi puțin din cauza nebuniei din partea mea! Ei, haide, suferiți-mă! <sup>2</sup> Căci  
 sînt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v'am logodit cu un bărbat, ca  
 să vă înfrîngerez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. <sup>3</sup> Dar mă tem că, după cum  
 arpele a mîngîit pe Eva cu ierticul lui, tot așa și gîndurile voastre să nu se strice dela  
 curăția și credința care este față de Hristos. <sup>4</sup> În adevăr, dacă vine cineva să vă  
 propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți

un alt duh pe care nu l-a i primit, sau o alt Evanghelie, pe care n'a i primit -o, oh, cum îl  
 5  
 îng dui i de bine! Dar socotesc c nici eu nu sînt cu nimic mai pe jos de apostolii ace tia  
 „nespus de ale i!” 6 Chiar dac sînt un necioplit în vorbire, nu sînt îns i în cuno tin ;  
 i am ar tat lucrul acesta printre voi, în tot felul i în toate privin ele. 7 Sau, am f cut un  
 p cat, cînd m'am smerit pe mine însumi, ca s fi i în l a i voi, i v'am vestit f r plat  
 8  
 Evanghelia lui Dumnezeu? Am despoiat alte Biserici, primind dela ele o plat , ca s v pot  
 9  
 sluji vou . i cînd eram la voi, i m'am g sit în nevoie, n'am fost sarcin nim nui; c ci  
 de nevoile mele au îngrijit fra ii, cînd veniser din Macedonia. În toate m'am ferit, i m voi  
 10  
 feri s v îngreuiez cu ceva. Pe adev rul lui Hristos care este în mine, nimeni nu-mi va r pi  
 11  
 această pricin de laud în inuturile Ahaiei! Pentruce?... Pentruc nu v iubesc?... tie  
 12  
 Dumnezeu! Dar lucrez i voi lucra astfel, pentru ca s tai orice prilej celor ce caut un prilej,  
 13  
 ca s poat fi g si i deopotriv cu mine în lucrurile cu cari se laud . Oamenii ace tia  
 sînt ni te apostoli mincino i, ni te lucr tori în el tori, cari se prefac în apostoli ai lui  
 14  
 Hristos. i nu este de mirare, c ci chiar Satana se prefac într-un înger de lumin . 15 Nu  
 este mare lucru dar, dac i slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprih nirii. Sfîr itul lor va  
 16  
 fi dup faptele lor. Iar spun: s nu m cread nimeni nebun. Sau altmintrelea,  
 17  
 suferi i-m m car ca nebun, ca s m laud i eu pu intel. Ce spun în această  
 îndr sneal , ca s m laud, nu spun dup Domnul, ci ca i cum a spune din nebunie.  
 18  
 De vreme ce mul i se laud dup firea p mînteasc , m voi l uda i eu. 19 Doar voi  
 20  
 suferi i cu pl cere pe nebuni, voi, cari sînte i în elep i! Dac v robe te cineva,  
 dac v m nînc cineva, dac pune cineva mîna pe voi, dac v prive te cineva de sus,  
 21  
 dac v bate cineva peste obraz, suferi i! Spre ru inea mea o spun, c am fost slabi!  
 22  
 Totu , orice poate s pun înainte cineva-vorbesc în nebunie-pot pune i eu înainte. Sînt  
 ei Evrei? i eu sînt! -Sînt ei Israeli i? i eu sînt! -Sînt ei s mîn a lui Avraam? i eu sînt!  
 23  
 - Sînt ei slujitori ai lui Hristos? -vorbesc ca un ie it din min i-eu sînt i mai mult. În osteneli  
 i mai mult; în temni e, i mai mult; în lovituri, f r num r; de multe ori în primejdii de  
 24  
 moarte! De cinci ori am c p tat dela Iudei patruzeci de lovituri f r una; 25 de trei ori am  
 fost b tut cu nuiete; odat am fost împr ocat cu pietre; de trei ori s -a sf rîmat corabia cu  
 26  
 mine; o noapte i o zi am fost în adîncul m rii. Deseori am fost în c l torii, în primejdii  
 pe rîuri, în primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii

din partea p gînilor, în primejdii în cet i, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între fra ii mincino i. <sup>27</sup> În ostenele i necazuri, în priveghiuri adesea, în foame i sete, în posturi adesea, în frig i lips de îmbr c minte! <sup>28</sup> i, pe lîng lucrurile de afar , în fiecare zi m apas grija pentru toate Bisericile. <sup>29</sup> Cine este slab, i s nu fiu i eu slab? Cine cade în p cat, i eu s nu ard? <sup>30</sup> Dac e vorba s m laud, m voi l uda numai cu lucrurile privitoare la sl biciunea mea. <sup>31</sup> Dumnezeu i Tat l Domnului nostru Isus Hristos, care este binecuvîntat în veci, tie c nu mint!... <sup>32</sup> În Damasc, dreg torul împ ratului Areta <sup>33</sup> p zea cetatea Damascenilor, ca s m prind . Dar am fost dat jos pe o fereastr , într'o co ni , prin zid, i am sc pat din mînilor lor.

## Chapter 12

<sup>1</sup> E nevoie s m laud, m carc nu este de folos. Voi veni totu la vedeniile i descoperirile Domnului. <sup>2</sup> Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost r pit pîn în al treilea cer (dac a fost în trup nu tiu; dac a fost f r trup, nu tiu: Dumnezeu <sup>3</sup> tie). i tiu c omul acesta (dac a fost în trup sau f r trup, nu tiu: Dumnezeu tie), <sup>4</sup> a fost r pit în rai, i a auzit cuvinte, cari nu se pot spune, i pe cari nu -i este îng duit unui om s le rosteasc . <sup>5</sup> Cu un astfel de om m voi l uda; dar întrucît m prive te pe mine însumi, nu m voi l uda decît cu sl biciunile mele. <sup>6</sup> Chiar dac a vrea s m laud, n'a fi nebun, c ci a spune adev rul; dar m feresc, ca s n'aib nimeni despre mine o p rere <sup>7</sup> mai înalt decît ce vede în mine, sau ce aude dela mine. i ca s nu m umflu de mîndrie, din pricina str lucirii acestor descoperiri, mi -a fost pus un epu în carne, un sol al Satanei, ca s m plmuiasc , i s m împedece s m îngîmf. <sup>8</sup> De trei ori am rugat pe Domnul <sup>9</sup> s mi -l ia. i El mi -a zis: „Harul Meu î i este de ajuns; c ci puterea Mea în sl biciune este f cut des vîr it .” Deci m voi l uda mult mai bucuros cu sl biciunile mele, <sup>10</sup> pentruca puterea lui Hristos s r mîn în mine. De aceea simt pl cere în sl biciuni, în def im ri, în nevoi, în prigoniri, în strîmtor ri, pentru Hristos; c ci cînd sînt slab, atunci sînt <sup>11</sup> tare. Am ajuns nebun: voi m'a i silit. Dar voi trebuia s m l uda i; c ci, m car c

nu sînt nimic, totu cu nimic n'am fost mai pe jos de ace ti apostoli a a de minuna i.  
12

Semnele unui apostol le-a i avut printre voi în toat r bdarea, prin semne, puteri i minuni  
cari au fost f cute între voi. 13 În adev r, în ce a i fost voi pu i mai pe jos decît celelalte  
Biserici, afar doar c numai eu singur nu v'am fost o sarcin ? O, ierta i-mi nedreptatea

14  
aceasta!... Iat c sînt gata s vin a treia oar la voi; i tot nu v voi fi o sarcin ; c ci  
nu caut bunurile voastre, ci pe voi în iv . Ce -i drept, nu copiii sînt datori s agoniseasc

15  
pentru p rin ii lor, ci p rin ii pentru copiii lor. i eu, voi cheltui prea bucuros din ale  
mele, i m voi cheltui în totul i pe mine însumi pentru sufletele voastre. Dac v iubesc

16  
mai mult, sînt iubit cu atît mai pu in? Fie i-a a! Nu v'am fost sarcin de loc. „Dar``, zic

17  
ei, „ca un om iste ce sînt, v'am prins prin iretlic.`` - Dar, am tras eu oare vreun folos dela

18  
voi prin vreunul din aceia, pe cari i-am trimes la voi? Am rugat pe Tit s vin s v vad ;  
i împreun cu el am trimes i pe fratele: a cerut Tit ceva dela voi? N-am fost noi c l uzi i

19  
de acela Duh, i n-am c lcat noi pe acelea i urme? De mult vreme voi v închipui i  
c , vrem s ne ap r m înaintea voastr ! Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Hristos; i

20  
toate aceste lucruri, le spunem, prea iubi ilor, pentru zidirea voastr . Fiindc m tem ca  
nu cumva, la venirea mea, s v g sesc a a cum n'a vrea s v g sesc, i eu însumi  
s fiu g sit de voi a a cum n'a i vrea. M tem s nu g sesc gîlceav , pizm , mîinii,

21  
desbin ri, vorbiri de r u, bîrfeli, îngîmf ri, tulbur ri. M tem ca, la venirea mea la voi,  
s m smereasc din nou Dumnezeuul meu cu privire la voi, i s trebuiasc s plîng pe  
mul i din cei ce au p c tuit mai înainte, i nu s'au poc it de necur ia, curvia i  
spurc ciunile, pe cari le-au f cut.

### Chapter 13

1  
Vin la voi pentru a treia oar . „Orice verb s fie sprijinit pe m rturia a doi sau trei

2  
martori.`` Cum am spus, cînd am fost de fa a doua oar , tot a a i azi, cînd nu sînt de  
fa , spun iar mai dinainte celor ce au p c tuit mai înainte, i tuturor celorlal i, c ,

3  
dac m voi întoarce la voi, n'am s cru deloc; c ci c uta i o dovad c Hristos

4  
vorbe te în mine: El care nu este slab fa de voi, ci este plin de putere între voi. În adev r  
El a fost r stignit prin sl biciune; dar tr ie te prin puterea lui Dumnezeu. Tot astfel i noi  
sîntem slabi în El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de via cu El fa de voi.

<sup>5</sup> Pe voi în iv încerca i-v dac sînte i în credin . Pe voi în iv cerca i-v . Nu  
 recunoa te i voi c Isus Hristos este în voi? Afar numai dac sînte i lep da i. <sup>6</sup> Dar  
 trag n dejde c ve i recunoa te c noi nu sîntem lep da i. <sup>7</sup> Totu ne rug m lui  
 Dumnezeu s nu face i nimic r u; nu pentru ca s ne putem ar ta noi în ine primi i, ci  
 ca s face i ce este bine, chiar dac noi am trece drept lep da i. <sup>8</sup> C ci n'avem nici o putere  
 împotriva adev rului ci pentru adev r. <sup>9</sup> În adev r, ne bucur m cînd noi sîntem slabi, iar voi  
 sînte i tari; i ne rug m pentru des vîr irea voastr . <sup>10</sup> Tocmai de aceea v scriu aceste  
 lucruri, cînd nu sînt de fa , pentruca, atunci cînd voi fi de fa , s nu m port cu asprime,  
 potrivit cu puterea pe care mi -a dat -o Domnul pentru zidire, iar nu pentru d rîmare. <sup>11</sup> Încolo,  
 fra ilor, fi i s n to i, des vîr i i-v , îmb rb ta i-v , fi i cu un cuget, tr i i  
 în pace, i Dumnezeul dragostei i al p cii va fi cu voi. <sup>12</sup> Spune i-v unii altora s n tate,  
 cu o s rutare sfînt . <sup>13</sup> To i sfin îi v trimet s n tate. <sup>14</sup> Harul Domnului Isus Hristos,  
 i dragostea lui Dumnezeu, i împ rt irea Sfîntului Duh, s fie cu voi cu to i! Amin

## Galatians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol nu dela oameni, nici printr'un om, ci prin Isus Hristos, i prin Dumnezeu  
 Tat l, care L -a înviat din mor i, <sup>2</sup> i to i fra ii cari sînt împreun cu mine, c tre Bisericile  
 Galatiei: <sup>3</sup> Har i pace vou dela Dumnezeu Tat l, i dela Domnul nostru Isus Hristos! <sup>4</sup> El  
 S'a dat pe Sine însu pentru p catele noastre, ca s ne smulg din acest veac r u, dup voia  
 Dumnezeului nostru i Tat l. <sup>5</sup> A Lui s fie slava în vecii vecilor! Amin. <sup>6</sup> M mir c trece i  
 a a de repede dela Cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos, la o alt Evanghelie. <sup>7</sup> Nu doar c  
 este o alt Evanghelie; dar sînt unii oameni cari v tulbur , i voiesc s r stoarne Evanghelia  
 lui Hristos. <sup>8</sup> Dar chiar dac noi în ine sau un înger din cer ar veni s v propov duiasc  
 o Evanghelie, deosebit de aceea pe care v'am propov duit -o noi, s fie anatema! <sup>9</sup> Cum am  
 mai spus, o spun i acum: dac v propov duie te cineva o Evanghelie, deosebit de aceea

pe care a i primit -o, s fie anatema! <sup>10</sup> Caut eu oare, în clipa aceasta, s cap t bun voin a  
 oamenilor, sau bun voin a lui Dumnezeu? Sau caut s plac oamenilor? Dac a mai c uta  
 s plac oamenilor, n'a fi robul lui Hristos. <sup>11</sup> Fra ilor, v m rturisesc c Evanghelia  
 propov duit de mine, nu este de obîr ie omeneasc ; <sup>12</sup> pentru c , n'am primit -o, nici n'am  
 înv at -o dela vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos. <sup>13</sup> A i auzit, în adev r, care  
 era purtarea mea de alt dat , în religiunea Iudeilor. Cum, adic , prigoneam peste m sur de  
 mult Biserica lui Dumnezeu, i f ceam pr p d în ea; <sup>14</sup> i cum eram mai înaintat în religiunea  
 Iudeilor de cît mul i din neamul meu, de o vîrst cu mine. Eram însufle it de o rîvn nespus  
 de mare pentru datinile str mo e ti. <sup>15</sup> Dar cînd Dumnezeu-care m'a pus deoparte din pîntecele  
 maicii mele, i m'a chemat prin harul S u, -a g sit cu cale <sup>16</sup> s descopere în mine pe Fiul  
 S u, ca s -L vestesc între Neamuri, îndat , n'am întrebat pe niciun om, <sup>17</sup> nici nu m'am suit  
 la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din  
 nou la Damasc. <sup>18</sup> Dup trei ani, m'am suit la Ierusalim s fac cuno tin cu Chifa, i am  
 r mas la el cincisprezece zile. <sup>19</sup> Dar n'am v zut pe niciunul altul dintre apostoli, decît pe Iacov,  
 fratele Domnului. <sup>20</sup> În cele ce v scriu, iat , înaintea lui Dumnezeu, nu mint. <sup>21</sup> Dup aceea  
 m'am dus în inuturile Siriei i Ciliciei. <sup>22</sup> i eram înc necunoscut la fa Bisericilor lui  
 Hristos, cari sînt în Iudea. <sup>23</sup> Ele auzeau doar spunîndu-se: „Cel ce ne prigonea odinioar , acum  
 propov duie te credin a, pe care c uta s'o nimiceasc odinioar .” <sup>24</sup> i sl veau pe  
 Dumnezeu din pricina mea.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Dup patrusprezece ani, m'am suit din nou la Ierusalim împreun cu Barnaba; i am luat  
 cu mine i pe Tit. <sup>2</sup> M'am suit, în urma unei descoperiri, i le-am ar tat Evanghelia, pe care o  
 propov duiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vaz , ca nu cumva s alerg sau s  
 fi alergat în z dar. <sup>3</sup> Nici chiar Tit, care era cu mine, m car c era Grec, n'a fost silit s se taie  
 împrejur, <sup>4</sup> din pricina fra ilor mincino i, furi a i i strecura i printre noi, ca s pîndeasc  
 slobozenia, pe care o avem în Hristos Isus, cu gînd s ne aduc la robie; <sup>5</sup> noi nu ne-am supus

i nu ne-am potrivit lor nicio clip m car, pentruca adev rul Evangheliei s r mîn cu  
 voi. <sup>6</sup> Cei ce sînt socoti i ca fiind ceva-orice ar fi fost ei, nu-mi pas : Dumnezeu nu caut la  
 fa a oamenilor-ace tia, zic, ei cei cu vaz nu mi-au adaus nimic. <sup>7</sup> Ba dimpotriv , cînd au  
 v zut c mie îmi fusese încredin at Evanghelia pentru cei net ia i împrejur, dup cum  
 lui Petru îi fusese încredin at Evanghelia pentru cei t ia i împrejur, - <sup>8</sup> c ci Cel ce f cuse  
 din Petru apostolul celor t ia i împrejur, f cuse i din mine apostolul Neamurilor- <sup>9</sup> i cînd  
 au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa i Ioan, cari sînt privi i ca stîlpi, mi-au dat  
 mie i lui Barnaba, mîna dreapt de înso ire, ca s mergem s propov duim: noi la Neamuri,  
 iar ei la cei t ia i împrejur. <sup>10</sup> Ne-au spus numai s ne aducem aminte de cei s raci, i chiar  
 a a am i c utat s fac. <sup>11</sup> Dar cînd a venit Chifa în Antiohia, i-am st tut împotriv în  
 fa , c ci era de osîndit. <sup>12</sup> În adev r, înainte de venirea unora dela Iacov, el mînca împreun  
 cu Neamurile; dar cînd au venit ei, s'a ferit i a stat deoparte, de teama celor t ia i împrejur.  
<sup>13</sup> Împreun cu el au început s se prefac i ceilal i Iudei, a a c pîn i Barnaba a  
 fost prins în la ul f rniciei lor. <sup>14</sup> Cînd i-am v zut eu c nu umbl drept dup adev rul  
 Evangheliei, am spus lui Chifa în fa a tuturor: „Dac tu, care e ti Iudeu, tr ie ti ca Neamurile,  
 i nu ca Iudeii, cum sile ti pe Neamuri s tr iasc în felul Iudeilor?`` <sup>15</sup> Noi sîntem Iudei  
 din fire, iar nu p c to i dintre Neamuri. <sup>16</sup> Totu , fiindc tim c omul nu este socotit  
 neprih nit, prin faptele Legii, ci numai prin credin a în Isus Hristos, am crezut i noi în Hristos  
 Isus, ca s fim socoti i neprih ni i prin credin a în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentruc  
 nimeni nu va fi socotit neprih nit prin faptele Legii. <sup>17</sup> Dar dac , în timp ce c ut m s fim  
 socoti i neprih ni i în Hristos, i noi în ine am fi g si i ca p c to i, este oare Hristos  
 un slujitor al p catului? Nicidecum! <sup>18</sup> C ci, dac zidesc iar lucrurile, pe cari le-am stricat,  
 m ar t ca un c lc tor de lege. <sup>19</sup> C ci eu, prin Lege, am murit fa de Lege, ca s  
 tr iesc pentru Dumnezeu. <sup>20</sup> Am fost r stignit împreun cu Hristos, i tr iesc... dar nu mai  
 tr iesc eu, ci Hristos tr ie te în mine. i via a, pe care o tr iesc acum în trup, o tr iesc în  
 credin a în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit i S'a dat pe Sine însu pentru mine. <sup>21</sup> Nu vreau  
 s fac z darnic harul lui Dumnezeu; c ci dac neprih nirea se cap t prin Lege, degeaba  
 a murit Hristos.

### Chapter 3



<sup>1</sup> O, Galateni nechibzui i! Cine v'a fermecat, pe voi, înaintea ochilor c rora a fost zugr vit  
 Isus Hristos ca r stignit? <sup>2</sup> Iat numai ce voiesc s tiu dela voi: prin faptele Legii a i primit  
 voi Duhul, ori prin auzirea credin ei? <sup>3</sup> Sînte i a a de nechibzui i? Dup ce a i început  
 prin Duhul, vre i acum s sfîr i i prin firea p mînteasc ? <sup>4</sup> În z dar a i suferit voi atît  
 de mult? Dac , în adev r, e în z dar! <sup>5</sup> Cel ce v d Duhul i face minuni printre voi, le  
 face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credin ei? <sup>6</sup> Tot a a i „Avraam a crezut pe  
 Dumnezeu, i credin a aceasta i -a fost socotit ca neprih nire.” <sup>7</sup> În elege i i voi dar,  
 c fii ai lui Avraam sînt cei ce au credin . <sup>8</sup> Scriptura, de asemenea, fiindc prevedea c  
 Dumnezeu va socoti neprih nite pe Neamuri, prin credin , a vestit mai dinainte lui Avraam  
 aceast veste bun : „Toate neamurile vor fi binecuvîntate în tine.” <sup>9</sup> A a c cei ce se bizuiesc  
 pe credin , sînt binecuvînta i împreun cu Avraam cel credincios. <sup>10</sup> C ci to i cei ce se  
 bizuiesc pe faptele Legii, sînt supt blestem; pentruc este scris: „Blestemat este oricine nu  
 st ruie te în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca s le fac .” <sup>11</sup> i c nimeni nu este  
 socotit neprh nit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, c ci „cel neprih nit prin  
 credin va tr i.” <sup>12</sup> În s Legea nu se întemeiaz pe credin ; ci ea zice: „Cine va face  
 aceste lucruri, va tr i prin ele.” <sup>13</sup> Hristos ne -a r scump rat din blestemul Legii, f cîndu-Se  
 blestem pentru noi, -fiindc este scris: „Blestemat e oricine este atîrnat pe lemn” - <sup>14</sup> pentruca  
 binecuvîntarea vestit lui Avraam s vin peste Neamuri, în Hristos Isus, a a ca, prin  
 credin , noi s primim Duhul f g duit. <sup>15</sup> Fra ilor, (vorbesc în felul oamenilor), un  
 testament, chiar al unui om, odat înt rit, totu nimeni nu -l desfiin eaz , nici nu -i mai  
 adaug ceva. <sup>16</sup> Acum, f g duin ele au fost f cute „lui Avraam i semin ei lui”. Nu  
 zice: „i semin elor” (ca i cum ar fi vorba de mai multe), ci ca i cum ar fi vorba numai de  
 una: „i semin ei tale”, adic Hristos. <sup>17</sup> Iat ce vreau s zic: un testament, pe care l -a  
 înt rit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desfiin at, a a ca f g duin a s fie nimicit ,  
 de Legea venit dup patru sute trei zeci de ani. <sup>18</sup> C ci dac mo tenirea ar veni din Lege,  
 nu mai vine din f g duin ; i Dumnezeu printr'o f g duin a dat -o lui Avraam.  
<sup>19</sup> Atunci pentruce este Legea? Ea a fost ad ugat din pricina c lc rilor de lege, pîn cînd  
 avea s vin „S mîn a”, c reia îi fusese f cut f g duin a; i a fost dat prin  
<sup>20</sup> înger, prin mîna unui mijlocitor. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure p r i, pe

când Dumnezeu, este unul singur. <sup>21</sup> Atunci oare Legea este împotriva f g duin elor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s'ar fi dat o Lege care s poată da via a, într'adev r, neprîh nirea ar veni din Lege. <sup>22</sup> Dar Scriptura a închis totul supt p cat, pentruca f g duin a s fie dat celor ce cred, prin credin a în Isus Hristos. <sup>23</sup> Înainte de venirea credin ei, noi eram supt paza Legii, închi i pentru credin a care trebuia s fie descoperit . <sup>24</sup> Astfel, Legea ne -a fost un îndrum tor spre Hristos, ca s fim socoti i neprîh ni i prin credin . <sup>25</sup> După ce a venit credin a, nu mai sîntem supt îndrum torul acesta. <sup>26</sup> Cîi to i sînte i fii ai lui Dumnezeu, prin credin a în Hristos Isus. <sup>27</sup> To i cari a i fost boteza i pentru Hristos, v'a i îmbr cat cu Hristos. <sup>28</sup> Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte b rb teasc , nici parte femeiasc , fiindc to i sînte i una în Hristos Isus. <sup>29</sup> i dac sînte i ai lui Hristos, sînte i „s mîn a`` lui Avraam, mo tenitori prin f g duin .

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Dar cît vreme mo tenitorul este nevrîstnic, eu spun c nu se deosebe te cu nimic de un rob, m car c este st pîn pe tot. <sup>2</sup> Cîi este supt epitropi i îngrijitori, pîn la vremea rînduit de tat l s u. <sup>3</sup> Tot a a i noi, când eram nevrîstnici, eram supt robia înv turilor încep toare ale lumii. <sup>4</sup> Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimes pe Fiul S u, n scut din femeie, n scut supt Lege, <sup>5</sup> ca s r scumpere pe cei ce erau supt Lege, pentru ca s c p t m înfierea. <sup>6</sup> i pentru c sînte i fii, Dumnezeu ne -a trimes în inim Duhul Fiului S u, care strig : „Ava``, adic : „Tat !`` <sup>7</sup> A a c nu mai e ti rob, ci fiu; i dac e ti fiu, e ti i mo tenitor, prin Dumnezeu. <sup>8</sup> Odinioar , când nu cuno tea i pe Dumnezeu, era i robi i celor ce din firea lor, nu sînt dumnezei. <sup>9</sup> Dar acum, dup ce a i cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, dup ce a i fost cunoscu i de Dumnezeu, cum v mai întoarce i iar la acele înv turi încep toare, slabe i s r c cioase, c rora vre i s v supune i din nou? <sup>10</sup> Voi p zi i zile, luni, vremi i ani. <sup>11</sup> M tem s nu m fi ostenit

12 degeaba pentru voi. Fra ilor, v rog s fi i ca mine, c ci i eu sînt ca voi. Nu mi-a i  
 f cut nicio nedreptate. 13 Dimpotriv , ti i c , în neputin a trupului v'am propov duit  
 14 Evanghelia pentru întîia dat . i, n'a i ar tat nici dispre , nici desgust fa de ceeace  
 era o ispit pentru voi în trupul meu; dimpotriv , m'a i primit ca pe un înger al lui Dumnezeu,  
 15 ca pe însu Hristos Isus. Unde este dar fericirea voastr ? C ci v m rturisesc c , dac  
 ar fi fost cu putin , v'a i fi scos pîn i ochii i mi i-a i fi dat. 16 M'am f cut oare  
 17 vr jma ul vostru, pentruc v'am spus adev rul? Nu cu gînd bun sînt plini de rîvn ei  
 18 pentru voi, ci vor s v deslipeasc de noi, ca s fi i plini de rîvn fa de ei. Este  
 19 bine s fii plin de rîvn totdeauna pentru bine, nu numai cînd sînt de fa la voi. Copila ii  
 20 mei, pentru cari iar simt durerile na terii, pîn ce va lua Hristos chip în voi! O, cum a  
 vrea s fiu acum de fa la voi, i s -mi schimb glasul; c ci nu tiu ce s mai cred!  
 21 Spune i-mi voi, cari voi i s fi i supt Lege, n'asculta i voi Legea? 22 C ci este scris  
 23 c Avraam a avut doi fii: unul din roab , i unul din femeia slobod . Dar cel din roab  
 24 s'an scut în chip firesc, iar cel din femeia slobod s'a n scut prin f g duin . Lucrurile  
 acestea trebuiesc luate într'alt în eles: acestea sînt dou leg minte: unul depe muntele Sinai  
 25 na te pentru robie i este Agar, - c ci Agar este muntele Sinai din Arabia; - i r spunde  
 26 Ierusalimului de acum, care este în robie împreun cu copiii s i. Dar Ierusalimul cel de sus  
 27 este slobod, i el este mama noastr . Fiindc este scris: „Bucur -te, stearpo, care nu na ti  
 de loc! Izbuce te de bucurie i strig , tu, care nu e ti în durerile na terii! C ci copiii celei  
 28 p r site vor fi în num r mai mare decît copiii celei cu b rbat.`` i voi, fra ilor, ca i  
 29 Isaac, voi sînte i copii ai f g duin ei. i cum s'a întîmplat atunci, c cel ce se n scuse  
 30 în chip firesc prigonea pe cel ce se n scuse prin Duhul tot a a se întîmpl i acum. Dar ce  
 zice Scriptura? „Izgone te pe roab i pe fiul ei; c ci fiul roabei nu va mo teni împreun  
 31 cu fiul femeii slobode.`` De aceea, fra ilor, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode.  
 Hristos ne -a izb vit ca s fim slobozi.

## Chapter 5

<sup>1</sup> R mîne i dar tari, i nu v pleca i iar supt jugul robiei. <sup>2</sup> Iat , eu, Pavel, v  
 spun c , dac v ve i t ia împrejur, Hristos nu v va folosi la nimic. <sup>3</sup> i m rturisesc  
 iar înc odat oric rui om care prime te t ierea împrejur, c este dator s împlineasc  
 toat Legea. <sup>4</sup> Voi, cari voi i s fi i socoti i neprih ni i prin Lege, v'a i desp r it  
 de Hristos; a i c zut din har. <sup>5</sup> C ci noi, prin Duhul, a tept m prin credin n dejdea  
 neprih nirii. <sup>6</sup> C ci în Isus Hristos, nici t ierea împrejur, nici net ierea împrejur n'au vreun  
 pre , ci credin a care lucreaz prin dragoste. <sup>7</sup> Voi alerga i bine: cine v'a t iat calea ca s  
 n'asculta i de adev r? <sup>8</sup> Înduplecarea aceasta nu vine dela Cel ce v'a chemat. <sup>9</sup> Pu in aluat face  
 s se dospeasc toat pl m deala. <sup>10</sup> Eu, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea c  
 nu gîndi i altfel. Dar cel ce v tulbur , va purta osînda, oricine ar fi el. <sup>11</sup> Cît despre mine,  
 fra ilor, dac mai propov duiesc t ierea împrejur, de ce mai sînt prigonit? Atunci pricina de  
 poticnire a crucii s'a dus. <sup>12</sup> i, schilodeasc -se odat cei ce v tulbur ! <sup>13</sup> Fra ilor, voi  
 a i fost chema i la slobozenie. Numai, nu face i din slobozenie o pricin ca s tr i i  
 pentru firea p mînteasc , ci sluji i-v unii altora în dragoste. <sup>14</sup> C ci toat Legea se cuprinde  
 într'o singur porunc : „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.” <sup>15</sup> Dar dac v  
 mu ca i i v mînca i unii pe al ii, lua i seama s nu fi i nimici i unii de al ii.  
<sup>16</sup> Zic dar: umbla i cîrmui i de Duhul, i nu împlini i poftele firii p mînte ti. <sup>17</sup> C ci  
 firea p mînteasc poftete împotriva Duhului, i Duhul împotriva firii p mînte ti: sînt  
 lucruri protivnice unele altora, a a c nu pute i face tot ce voi i. <sup>18</sup> Dac sînte i c luzi i  
 de Duhul, nu sînte i supt Lege. <sup>19</sup> i faptele firii p mînte ti sînt cunoscute, i sînt acestea:  
 preacurvia, curvia, necur ia, desfrînarea, <sup>20</sup> închinarea la idoli, vr jitoria, vr jbile, certurile,  
 zavistiile, mîniile, neîn elegerile, desbin rile, certurile de partide, <sup>21</sup> pizmele, uciderile, be iile,  
 îmbuib rile, i alte lucruri asem n toare cu acestea. V spun mai dinainte, cum am mai spus,  
 c cei ce fac astfel de lucruri, nu vor mo teni Împ r ia lui Dumnezeu. <sup>22</sup> Roadă Duhului,  
 dimpotriv , este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga r bdare, bun tatea, facerea de bine,  
 credincio ia, <sup>23</sup> blînde a, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. <sup>24</sup> Cei ce  
 sînt ai lui Hristos Isus, i-au r stignit firea p mînteasc împreun cu patimile i poftele ei.  
<sup>25</sup> Dac tr im Duhul, s i umbl m prin Duhul. <sup>26</sup> S nu umbl m dup o slav de art ,  
 înt rîtîndu-ne unii pe al ii, i pizmuindu-ne unii pe al ii.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Fra ilor, chiar dac un om ar c dea deodat în vreo gre al , voi, cari sînte i duhovnice ti, s -l ridica i cu duhul blînde ei. i ia seama la tine însu i, ca s nu fii ispitit i tu. <sup>2</sup> Purta i-v sarcinile unii altora, i ve i împlini astfel Legea lui Hristos. <sup>3</sup> Dac vreunul crede c este ceva, m car c nu este nimic, se în al singur. <sup>4</sup> Fiecare s - i cerceteze fapta lui, i atunci va avea cu ce s se laude numai în ce -l prive te pe el, i nu cu privire la al ii; <sup>5</sup> c ci fiecare î i va purta sarcina lui însu . <sup>6</sup> Cine prime te înv tura în Cuvînt, s fac parte din toate bunurile lui i celui ce -l înva . <sup>7</sup> Nu v în ela i: „Dumnezeu nu Se las s fie batjocorit.” Ce sam n omul, aceea va i secera. <sup>8</sup> Cine sam n în firea lui p mînteasc , va secera din firea p mînteasc putrezirea; dar cine sam n în Duhul, va secera din Duhul via a vecinic . <sup>9</sup> S nu obosim în facerea binelui; c ci la vremea potrivit , vom secera, dac nu vom c dea de oboseal . <sup>10</sup> A a dar, cît avem prilej, s facem bine la to i, i mai ales fra ilor în credin . <sup>11</sup> Uita i-v cu ce slove mari v'am scris, cu îns mîna mea! <sup>12</sup> To i ceice umbl dup pl cerea oamenilor, v silesc s primi i t erea împejur, numai ca s nu suferi ei prigonire pentru Crucea lui Hristos. <sup>13</sup> C ci nici ei, cari au primit t ierea împejur, nu p zesc Legea; ci voiesc doar ca voi s primi i t ierea împejur, pentruca s se laude ei cu trupul vostru. <sup>14</sup> În ce m prive te, departe de mine gîndul s m laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este r stignit fa de mine, i eu fa de lume! <sup>15</sup> C ci în Hristos Isus nici t ierea împejur, nici net ierea împejur nu sînt nimic, ci a fi o f ptur nou . <sup>16</sup> i peste to i ceice vor umbla dup dreptarul acesta i peste Israelul lui Dumnezeu s fie pace i îndurare! <sup>17</sup> De acum încolo nimeni s nu m mai nec jeasc , pentruc port semnele Domnului Isus pe trupul meu. <sup>18</sup> Fra ilor, harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu duhul vostru! Amin

## Ephesians

## Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, c tre sfin ii cari sînt în Efes i  
credincio ii în Hristos Isus: <sup>2</sup> Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus  
Hristos. <sup>3</sup> Binecuvîntat s fie Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos, care ne -a  
binecuvîntat cu tot felul de binecuvînt ri duhovnice ti, în locurile cere ti, în Hristos. <sup>4</sup> În El,  
Dumnezeu ne -a ales înainte de întemeierea lumii, ca s fim sfin i i f r prihan înaintea  
Lui, dup ce, în dragostea Lui, <sup>5</sup> ne -a rînduit mai dinainte s fim înfia i prin Isus Hristos, dup  
buna pl cere a voiei Sale, <sup>6</sup> spre lauda slavei harului S u, pe care ni l -a dat în Prea Iubitul Lui.  
<sup>7</sup> În El avem r scump rarea, prin sîngele Lui, iertarea p catelor, dup bog iile harului  
S u, <sup>8</sup> pe care l -a r spîndit din bel ug peste noi, prin orice fel de în elepciune i de pricepere;  
<sup>9</sup> c ci a binevoit s ne descopere taina voiei Sale, dup planul pe care -l alc tuise în Sine  
în su , <sup>10</sup> ca s -l aduc la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a- i uni iar într'unul în  
Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, i cele de pe p mînt. <sup>11</sup> În El am fost f cu i i  
mo tenitori, fiind rîndui i mai dinainte, dup hot rîrea Aceluia, care face toate dup sfatul  
voiei Sale, <sup>12</sup> ca s slujim de laud slavei Sale, noi, cari mai dinainte am n d jduit în Hristos.  
<sup>13</sup> i voi, dup ce a i auzit cuvîntul adev rului (Evanghelia mîntuirii voastre), a i crezut în  
El, i a i fost pecetlui i cu Duhul Sfînt, care fusese f g duit, <sup>14</sup> i care este o arvun a  
mo tenirii noastre, pentru r scump rarea celor cî tiga i de Dumnezeu, spre lauda slavei  
Lui. <sup>15</sup> De aceea i eu, de cînd am auzit despre credin a în Domnul Isus care este în voi, i  
despre dragostea voastr pentru to i sfin ii, <sup>16</sup> nu încetez s aduc mul miri pentru voi,  
cînd v pomenesc în rug ciunile mele. <sup>17</sup> i m rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus  
Hristos, Tat l slavei, s v dea un duh de în elepciune i de descoperire, în cunoa terea  
Lui, <sup>18</sup> i s v lumineze ochii inimii, ca s pricepe i care este n dejdea chem rii Lui,  
care este bog ia slavei mo tenirii Lui în sfin i, <sup>19</sup> i care este fa de noi, credincio ii,  
nem rginita m rime a puterii Sale, dup lucrarea puterii t riei Lui, <sup>20</sup> pe care a desf urat  
-o în Hristos, prin faptul c L -a înviat din mor i, i L -a pus s ad la dreapta Sa, în  
locurile cere ti, <sup>21</sup> mai pe sus de orice domnie, de orice st pînire, de orice putere, de orice

dreg torie i de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci i în cel viitor.

<sup>22</sup> El I -a pus totul supt picioare, i L -a dat c petenie peste toate lucrurile, Bisericii, <sup>23</sup> care este trupul Lui, plin tatea Celui ce pline te totul în to i.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Voi era i mor i în gre elile i în p catele voastre, <sup>2</sup> în cari tr ia i odinioar , dup mersul lumii acesteia, dup domnul puterii v zduhului, a duhului care lucreaz acum în fiii neascult rii. <sup>3</sup> Între ei eram i noi to i odinioar , când tr iam în poftele firii noastre p mînte ti, când f ceam voile firii p mînte ti i ale gîndurilor noastre, i eram din fire copii ai mîniei, ca i ceilal i. <sup>4</sup> Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne -a iubit, <sup>5</sup> m car c eram mor i în gre elile noastre, ne -a adus la via împreun cu Hristos (prin har sînte i mîntui i). <sup>6</sup> El ne -a înviat împreun , i ne -a pus s edem împreun în locurile cere ti, în Hristos Isus, <sup>7</sup> ca s arate în veacurile viitoare nem rginita bog ie a harului S u, în bun tatea Lui fa de noi în Hristos Isus. <sup>8</sup> C ci prin har a i fost mîntui i, prin credin . i aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu. <sup>9</sup> Nu prin fapte, ca s nu se laude nimeni. <sup>10</sup> C ci noi sîntem lucrarea Lui, i am fost zidi i în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le -a preg tit Dumnezeu mai dinainte, ca s umbl m în ele. <sup>11</sup> De aceea voi, cari alt dat era i Neamuri din na tere, numi i net ia i împrejur de c tre aceia cari se cheam t ia i împrejur, i cari sînt t ia i împrejur în trup de mîna omului: <sup>12</sup> aduce i-v aminte c în vremea aceea era i f r Hristos, f r drept de cet enie în Israel, str ini de leg mintele f g duin ei, f r n dejde i f r Dumnezeu în lume. <sup>13</sup> Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioar era i dep rta i, a i fost apropia i prin sîngele lui Hristos. <sup>14</sup> C ci El este pacea noastr , care din doi a f cut unul, i a surpat zidul dela mijloc care -i desp r ea, <sup>15</sup> i, în trupul Lui, a înl turat vr jm ia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca s fac pe cei doi s fie în El însu un singur om nou, f cînd astfel pace; <sup>16</sup> i a împ cat pe cei doi cu Dumnezeu într'un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vr jm ia. <sup>17</sup> El a venit astfel s aduc vestea bun a p cii vou celor ce era i departe, i pace celor ce erau aproape. <sup>18</sup> C ci prin El i unii i al ii

19  
 avem intrare la Tat l, într'un Duh. A a dar, voi nu mai sînte i nici str ini, nici oaspe i  
 ai casei, ci sînte i împreun cet eni cu sfin ii, oameni din casa lui Dumnezeu, 20 fiind  
 zidi i pe temelia apostolilor i proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. 21 În  
 El toat cl direa, bine închegat , cre te ca s fie un Templu sînt în Domnul. 22 i prin El  
 i voi sînte i zidi i împreun , ca s fi i un l ca al lui Dumnezeu, prin Duhul.

### Chapter 3

1  
 Iat de ce eu, Pavel, întemni atul lui Isus Hristos pentru voi, Neamurilor... 2 (Dac cel  
 pu in a i auzit de ispr vnicia harului lui Dumnezeu, care mi -a fost dat fa de voi. 3 Prin  
 descoperire dumnezeiasc am luat cuno tin de taina aceasta, despre care v scrisei în  
 pu ine cuvinte. 4 Citindu-le, v pute i închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui  
 Hristos, 5 care n'a fost f cut cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost  
 descoperit acum sfin ilor apostoli i prooroci ai lui Hristos, prin Duhul. 6 C adic Neamurile  
 sînt împreun mo tenitoare cu noi, alc tuiesc un singur trup cu noi i iau parte cu noi la  
 aceea f g duin în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea, 7 al c rei slujitor am fost f cut  
 eu, dup darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui. 8 Da, mie, care sînt cel  
 mai neînsemnat dintre to i sfin ii, mi -a fost dat harul acesta s vestesc Neamurilor bog iile  
 nep trunse ale lui Hristos, 9 i s pun în lumin înaintea tuturor care este ispr vnicia acestei  
 taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a f cut toate lucrurile; 10 pentruca domniile i  
 st pînirile din locurile cere ti s cunoasc azi, prin Biseric , în elepciunea nespuse de  
 felurit a lui Dumnezeu, 11 dup planul vecinic, pe care l -a f cut în Hristos Isus, Domnul  
 nostru. 12 În El avem, prin credin a în El, slobozenia i apropierea de Dumnezeu cu încredere.  
 13 V rog iar s nu v pierde i cump tul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta  
 este slava voastr ). 14 ...Iat dece, zic, îmi plec genunchii înaintea Tat lui Domnului nostru  
 Isus Hristos, 15 din care î i trage numele orice familie, în ceruri i pe p mînt, 16 i -L rog  
 ca, potrivit cu bog ia slavei Sale, s v fac s v înt ri i în putere, prin Duhul Lui,  
 17 în omul din l untru, a a încît Hristos s locuiasc în inimile voastre prin credin ;



pentruca, avînd r d cina i temeliea pus în dragoste, <sup>18</sup> s pute i pricepe împreun cu  
to i sfin ii, care este l rgimea, lungimea, adîncimea i în l imea; <sup>19</sup> i s cunoa te i  
dragostea lui Hristos, care întrece orice cuno tin , ca s ajunge i plini de toat plin tatea  
lui Dumnezeu. <sup>20</sup> Iar a Celui ce, prin puterea care lucreaz în noi, poate s fac nespun mai  
mult decît cerem sau gîndim noi, <sup>21</sup> a Lui s fie slava în Biserica i în Hristos Isus, din neam  
în neam, în vecii vecilor! Amin.

### Chapter 4

<sup>1</sup> V sf tuiesc dar eu, cel întemni at pentru Domnul, s v purta i într'un chip vrednic  
de chemarea, pe care a i primit -o, <sup>2</sup> cu toat smerenia i blînde a, cu îndelung r bdare;  
îng dui i-v unii pe al ii în dragoste, <sup>3</sup> i c uta i s p stra i unirea Duhului, prin  
leg tura p cii. <sup>4</sup> Este un singur trup, un singur Duh, dup cum i voi a i fost chema i la o  
singur n dejde a chem rii voastre. <sup>5</sup> Este un singur Domn, o singur credin , un singur  
botez. <sup>6</sup> Este un singur Dumnezeu i Tat al tuturor, care este mai pe sus de to i, care lucreaz  
prin to i i care este în to i. <sup>7</sup> Dar fiec ruia din noi harul i -a fost dat dup m sura darului  
lui Hristos. <sup>8</sup> De aceea este zis: „S'a suit sus, a luat robia roab , i a dat daruri oamenilor.” <sup>9</sup> i  
acest: „S'a suit”, ce însemneaz decît c înainte Se pogorîse în p r ile mai de jos ale  
p mîntului? <sup>10</sup> Cel ce S'a pogorît, este acela cu cel ce s'a suit mai pe sus de toate cerurile, ca  
s umple toate lucrurile. <sup>11</sup> i El a dat pe unii apostoli; pe al ii, prooroci; pe al ii, evangheli ti;  
pe al ii, p stori i înv tori, <sup>12</sup> pentru des vîr irea sfin ilor, în vederea lucr rii de  
slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, <sup>13</sup> pîn vom ajunge to i la unirea credin ei i a  
cuno tin ei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la în l imea staturii plin t ii lui  
Hristos; <sup>14</sup> ca s nu mai fim copii, plutind încoace i încolo, purta i de orice vînt de  
înv tur , prin viclenia oamenilor i prin iretenia lor în mijloacele de am gire; <sup>15</sup> ci,  
credincio i adev rului, în dragoste, s cre tem în toate privin ele, ca s ajungem la Celui  
este Capul, Hristos. <sup>16</sup> Din El tot trupul, bine închegat i strîns legat, prin ceiace d fiecare  
încheitur , î i prime te cre terea, potrivit cu lucrarea fiec rei p r i în m sura ei, i se

17 zide te în dragoste. Iată dar ce vă spun: întruiesc eu în Domnul: și nu mai trăiți  
 cum trăiesc pe pământ, în deert ciunea gândurilor lor, 18 având mintea întunecată, fiind străini  
 de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței ei în care se află în urma împietririi inimii lor.  
 19 Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dat la desfrânare, și s-au vârsat cu lăcomie  
 orice fel de necurie. 20 Dar voi n'aveți învătățire pe Hristos; 21 dacă, cel puțin, l-ați  
 ascultat, și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați, 22 cu privire la  
 felul vostru de viață din trecut, să vă desbrăcați de omul cel vechi care se strică după  
 poftele în el toare; 23 și să vă înnoiți în duhul minții voastre, 24 și să vă înbrăcați  
 în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfântenie pe care o  
 dă adevărul. 25 De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapei  
 său adevărul”, pentru că suntem mânduri unii altora. 26 „Mândria și-vă împiedică”.  
 Să n'apună soarele peste mândria voastră, 27 și să nu dați prilej diavolului. 28 Cine fură, să  
 nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui  
 lipsit. 29 Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum  
 e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud. 30 Și nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin  
 care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumărării. 31 Orice amărăciune, orice iuime,  
 orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.  
 32 Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum vă-a iertat și  
 Dumnezeu pe voi în Hristos.

## Chapter 5

1 Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii prea iubiți. 2 Trăiți în dragoste, după cum  
 și Hristos ne-a iubit, și S'a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bună miros”,  
 lui Dumnezeu. 3 Curvia, sau orice altfel de necurie, sau lăcomia de avere, nici să nu fie  
 pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. 4 Și nu se audă nici cuvinte porcoase, nici  
 vorbe nechibzuite, nici glume proaste, cari nu sînt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de  
 multă mire. 5 Căci trebuie să năvălească niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care  
 este un închinător la idoli, n'are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui

6 Dumnezeu. Nimeni s nu v în ele cu vorbe de erte; c ci din pricina acestor lucruri vine  
 mînia lui Dumnezeu peste oamenii neascultori. 7 S nu v întov r i i dar deloc cu ei.  
 8 Odinioar era i întunerec; dar acum sînte i lumin în Domnul. Umbla i deci ca ni te  
 copii ai luminii. 9 C ci roada luminii st în orice bun tate, în neprih nire i în adev r.  
 10 Cerceta i ce este pl cut înaintea Domnului, 11 i nu lua i deloc parte la lucr rile neroditoare  
 ale întunerecului, ba înc mai de grab osîndi i-le. 12 C ci e ru ine numai s spunem ce  
 fac ei în ascuns. 13 Dar toate aceste lucruri, cînd sînt osîndite de lumin , sînt date la iveal ;  
 14 pentruc ceiace scoate totul la iveal , este lumina. De aceea zice: „De teapt -te tu, care  
 dormi, scoal -te din mor i, i Hristos te va lumina.`` 15 Lua i seama deci s umbla i cu  
 b gare de seam , nu ca ni te neîn elep i, ci ca ni te în elep i. 16 R scump ra i  
 vremea, c ci zilele sînt rele. 17 De aceea nu fi i nepricepu i, ci în elege i care este voia  
 Domnului. 18 Nu v îmb ta i de vin, aceasta este destr b lare. Dimpotriv , fi i plini de  
 Duh. 19 Vorbi i între voi cu psalmi, cu cînt ri de laud i cu cînt ri duhovnice ti, i  
 cînta i i aduce i din toat inima laud Domnului. 20 Mul mi i totdeauna lui Dumnezeu  
 Tat l, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. 21 Supune i-v unii  
 altora în frica lui Hristos. 22 Nevestelor, fi i supuse b rba ilor vo tri ca Domnului; 23 c ci  
 b rbatul este capul nevestei, dup cum i Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului.  
 24 i dup cum Biserica este supus lui Hristos, tot a a i nevestele s fie supuse b rba ilor  
 lor în toate lucrurile. 25 B rba ilor, iubi i-v nevestele cum a iubit i Hristos Biserica i  
 S'a dat pe Sine pentru ea, 26 ca s'o sfin easc , dup ce a cur it -o prin botezul cu ap prin  
 Cuvînt, 27 ca s înf i eze înaintea Lui aceast Biseric , sl vit , f r pat f r  
 sbîrcitur sau altceva de felul acesta, ci sfînt i f r prihan . 28 Tot a a trebuie s - i  
 iubeasc i b rba ii nevestele, ca pe trupurile lor. Cine î i iube te nevasta, se iube te pe  
 sine însu . 29 C ci nimeni nu i -a urît vreodat trupul lui, ci îl hr ne te, îl îngrije te cu  
 drag, ca i Hristos Biserica; 30 pentruc noi sîntem m dulare ale trupului Lui, carne din carnea  
 Lui i os din oasele Lui. 31 De aceea va l sa omul pe tat l s u i pe mam -sa, i se va

lipi de nevast -sa, i cei doi vor fi un singur trup``. <sup>32</sup> Taina aceasta este mare-(vorbesc despre Hristos i despre Biserica ). - <sup>33</sup> Încolo fiecare din voi s - i iubeasc nevasta ca pe sine; i nevasta s se team de b rbat.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Copii, asculta i în Domnul de p rin ii vo tri, c ci este drept. <sup>2</sup> „S cinste ti pe tat l t u i pe mama ta`` -este cea dintâi porunc înso it de o f g duin - <sup>3</sup> „ca s fii fericit, i s tr ie ti mult vreme pe p mînt.`` <sup>4</sup> i voi, p rin ilor, nu înt rîta i la mînie pe copiii vo tri, ci cre te i -i, în musturarea i înv tura Domnului. <sup>5</sup> Robilor, asculta i de st pînii vo tri p mînte ti, cu fric i cutremur, în cur ie de inim , ca de Hristos. <sup>6</sup> Sluji i-le nu numai cînd sînte i sub ochii lor, ca i cum a i vrea s pl ce i oamenilor, ci ca ni te robi ai lui Hristos, cari fac din inim voia lui Dumnezeu. <sup>7</sup> Sluji i-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, <sup>8</sup> c ci ti i c fiecare, fie rob, fie slobod, va primi r splat dela Domnul, dup binele pe care -l va fi f cut. <sup>9</sup> i voi, st pînilor, purta i-v la fel cu ei; feri i-v de amenin ri, ca unii cari ti i c St pînul lor i al vostru este în cer, i c înaintea Lui nu se are în vedere fa a omului. <sup>10</sup> Încolo, fra ilor, înt ri i-v în Domnul i în puterea t riei Lui. <sup>11</sup> Îmbr ca i-v cu toat arm tura lui Dumnezeu, ca s pute i inea pept împotriva uneltirilor diavolului. <sup>12</sup> C ci noi n'avem de luptat împotriva c rni i sîngelui, ci împotriva c peteniilor, împotriva domniilor, împotriva st pînitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor r ut ii cari sînt în locurile cere ti. <sup>13</sup> De aceea, lua i toat arm tura lui Dumnezeu, ca s v pute i împotrivi în ziua cea rea, i s r mîne i în picioare, dup ce ve i fi biruit totul. <sup>14</sup> Sta i gata dar, avînd mijlocul încins cu adev rul, îmbr ca i cu plato a neprih nirii, <sup>15</sup> avînd picioarele înc l ate cu rîvna Evangheliei p cii. <sup>16</sup> Pe deasupra tuturor acestora, lua i scutul credin ei, cu care ve i putea stinge toate s ge ile arz toare ale celui r u. <sup>17</sup> Lua i i coiful mîntuirii i sabia Duhului, care este Cuvîntul lui Dumnezeu. <sup>18</sup> Face i în toat vremea, prin Duhul, tot felul de rug ciuni

i cereri. Veghea i la aceasta, cu toat st ruina, i rug ciune pentru toi sfin ii,<sup>19</sup> i  
 pentru mine, ca, oridecâteori îmi deschid gura, s mi se dea cuvânt, ca s fac cunoscut cu  
 îndr zneal taina Evangheliei,<sup>20</sup> al c rei sol în lan uri sînt; pentruca, zic, s vorbesc cu  
 îndr zneal , cum trebuie s vorbesc.<sup>21</sup> Acum, ca s ti i i voi despre mine, Tihic, prea  
 iubitul frate i slujitor credincios în Domnul, v va face cunoscut totul.<sup>22</sup> Vi l-am trimes înadins,  
 ca s lua i cuno tin despre starea noastr , i s v îmb rb teze inimile.<sup>23</sup> Pace  
 fra ilor, i dragoste împreun cu credin a, din partea lui Dumnezeu Tat l, i din partea  
 Domnului Isus Hristos!<sup>24</sup> Harul s fie cu toi cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos în  
 cur ie. Amin

## Philippians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel i Timotei, robi ai lui Isus Hristos, c tre toi sfin ii în Hristos Isus, cari sînt în  
 Filipi, împreun cu episcopii (Sau: priveghetori.) i diaconii:<sup>2</sup> Har vou i pace dela  
 Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos!<sup>3</sup> Mul mesc Dumnezeului meu pentru  
 toat aducerea aminte, pe care o p strez despre voi.<sup>4</sup> În toate rug ciunile mele m rog pentru  
 voi toi, cu bucurie<sup>5</sup> pentru partea, pe care o lua i la Evanghelie, din cea dintîi zi pîn acum.  
<sup>6</sup> Sînt încredin at c Acela care a început în voi aceast bun lucrare, o va ispr vi pîn în  
 ziua lui Isus Hristos.<sup>7</sup> Este drept s gîndesc astfel despre voi toi, fiindc v port în inima  
 mea, întrucît, atît în lan urile mele cît i în ap rarea i înt rirea Evangheliei, voi sînte i  
 toi p rta i aceluia har.<sup>8</sup> C ci martor îmi este Dumnezeu c v iubesc pe toi cu o  
 dragoste nespus în Isus Hristos.<sup>9</sup> i m rog ca dragostea voastr s creasc tot mai mult  
 în cuno tin i orice pricepere,<sup>10</sup> ca s deosebi i lucrurile alese, pentruca s fi i cura i  
 i s nu v poticni i pîn în ziua venirii lui Hristos,<sup>11</sup> plini de roada neprih nirii, prin Isus  
 Hristos, spre slava i lauda lui Dumnezeu.<sup>12</sup> Vreau s ti i, fra ilor, c împrejur rile în

cari m g sesc, mai degrab au lucrat la înaintarea Evangheliei. <sup>13</sup> În adev r, în toat curtea  
 împ r teasc , i pretutindeni aiurea, to i tiu c sînt pus în lan uri din pricina lui Isus  
<sup>14</sup>  
 Hristos. i cei mai mul i din fra i, îmbr ta i de lan urile mele, au i mai mult  
<sup>15</sup>  
 îndr zneal s vesteasc f r team Cuvîntul lui Dumnezeu. Unii, este adev rat,  
 propov duiesc pe Hristos din pizm i din duh de ceart ; dar al ii din bun voin .  
<sup>16</sup>  
 Ace tia din urm lucreaz din dragoste, ca unii cari tiu c eu sînt îns rcinat cu ap rarea  
<sup>17</sup>  
 Evangheliei; cei dintîi, din duh de ceart vestesc pe Hristos nu cu gînd curat, ci ca s mai  
<sup>18</sup>  
 adauge un necaz la lan urile mele. Ce ne pas ? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toat  
<sup>19</sup>  
 inima, Hristos este propov duit. Eu m bucur de lucrul acesta i m voi bucura. C ci  
 tiu c lucrul acesta se va întoarce spre mîntuirea mea prin rug ciunile voastre i prin ajutorul  
<sup>20</sup>  
 Duhului lui Isus Hristos. M a tept i n d jduiesc cu t rie c nu voi fi dat de ru ine  
 cu nimic; ci c acum, ca totdeauna, Hristos va fi prosl vit cu îndr sneal în trupul meu, fie  
<sup>21</sup>  
 prin via a mea, fie prin moartea mea. C ci pentru mine a tr i este Hristos i a muri este  
<sup>22</sup>  
 un câ tig. Dar dac trebuie s mai tr iesc în trup, face s tr iesc; i nu tiu ce trebuie  
<sup>23</sup>  
 s aleg. Sînt strîns din dou p ri: a dori s m mut i s fiu împreun cu Hristos,  
<sup>24</sup>  
 c ci ar fi cu mult mai bine; dar, pentru voi, este mai de trebuin s r mîn în trup. <sup>25</sup> i  
 sînt încredin at i tiu c voi r mînea i voi tr i cu voi to i, pentru înaintarea i bucuria  
<sup>26</sup>  
 credin ei voastre; pentruca, prin întoarcerea mea la voi, s ave i în mine o mare pricin  
<sup>27</sup>  
 de laud în Isus Hristos. Numai, purta i-v într'un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos,  
 pentruca, fie c voi veni s v v d, fie c voi r mînea departe de voi, s aud despre voi  
 c r mîne i tari în acela duh, i c lupta i cu un suflet pentru credin a Evangheliei,  
<sup>28</sup>  
 f r s v l sa i însp imînta i de protivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovad  
<sup>29</sup>  
 de perzare, i de mîntuirea voastr , i aceasta dela Dumnezeu. C ci cu privire la Hristos,  
<sup>30</sup>  
 vou vi s'a dat harul nu numai s crede i în El, ci s i p timi i pentru El, i s i  
 duce i, cum i face i, aceea lupt , pe care a i v zut -o la mine, i pe care auzi i c  
 o duc i acum.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Deci, dac este vreo îndemnare în Hristos, dac este vreo mîngîiere în dragoste, dac este  
vreo leg tur a Duhului, dac este vreo milostivire i vreo îndurare, <sup>2</sup> face i-mi bucuria  
deplin , i ave i o sim ire, o dragoste, un suflet i un gînd. <sup>3</sup> Nu face i nimic din duh de  
ceart sau din slav de art ; ci în smerenie fiecare s priveasc pe altul mai pe sus de el  
însu . <sup>4</sup> Fiecare din voi s se uite nu la foloasele lui, ci i la foloasele altora. <sup>5</sup> S ave i în  
voi gîndul acesta, care era i în Hristos Isus: <sup>6</sup> El, m car c avea chipul lui Dumnezeu, totu  
n'a crezut ca un lucru de apucat s fie deopotriv cu Dumnezeu, <sup>7</sup> ci S'a desbr cat pe sine însu  
i a luat un chip de rob, f cîndu-Se asemenea oamenilor. <sup>8</sup> La înf i are a fost g sit ca un  
om, S'a smerit i S'a f cut ascult tor pîn la moarte, i înc moarte de cruce. <sup>9</sup> Deaceea  
i Dumnezeu L -a în l at nespus de mult, i I -a dat Numele, care este mai pe sus de orice  
<sup>10</sup> nume; pentruca, în Numele lui Isus, s se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe p mînt  
i de supt p mînt, <sup>11</sup> i orice limb s m rturiseasc , spre slava lui Dumnezeu Tat l,  
<sup>12</sup> c Isus Hristos este Domnul. Astfel dar, prea iubi ilor, dup cum totdeauna a i fost  
ascult tori, duce i pîn la cap t mîntuirea voastr , cu fric i cutremur, nu numai cînd  
sînt eu de fa , ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. <sup>13</sup> C ci Dumnezeu este Acela care  
lucreaz în voi, i v d , dup pl cerea Lui, i voin a i înf ptuirea. <sup>14</sup> Face i toate  
<sup>15</sup> lucrurile f r cîrtiri i f r ov ieli, ca s fi i f r prihan i cura i, copii ai  
lui Dumnezeu, f r vin , în mijlocul unui neam tic los i stricat, în care str luci i ca  
<sup>16</sup> ni te lumini în lume, inînd sus Cuvîntul vie ii; a a ca, în ziua lui Hristos, s m pot  
<sup>17</sup> l uda c n'am alergat, nici nu m'am ostenit în z dar. i chiar dac va trebui s fiu turnat  
ca o jertf de b utur peste jertfa i slujba credin ei voastre, eu m bucur i m bucur  
<sup>18</sup> cu voi to i. Tot a a i voi, bucura i-v , i bucura i-v împreun cu mine.  
<sup>19</sup> N d jduiesc, în Domnul Isus, s v trimet în curînd pe Timotei, ca s fiu i eu cu inim  
bun cînd o s am tiri despre voi. <sup>20</sup> C ci n'am pe nimeni, care s -mi împ rt easc  
sim irile ca el, i s se îngrijeasc într'adev r de starea voastr . <sup>21</sup> Ce -i drept, to i umbl  
dup foloasele lor, i nu dup ale lui Isus Hristos. <sup>22</sup> ti i rîvna lui încercat ; cum, ca un  
copil cu tat l lui, a lucrat ca un rob împreun cu mine pentru înaintarea Evangheliei. <sup>23</sup> Pe el

dar, n d jduiesc s vi -l trimet, de îndat ce voi vedea ce întors tur vor lua lucrurile cu  
 privire la mine. <sup>24</sup> i am încredere în Domnul c în curînd voi veni i eu. <sup>25</sup> Am socotit de  
 trebuin s v trimet pe Epafrodit, fratele i tovar ul meu de lucru i de lupt , trimesul  
 i slujitorul vostru pentru nevoile mele. <sup>26</sup> C ci dorea ferbinte s v v d pe to i; i era  
 foarte mîhnit, pentruc aflaser i c a fost bolnav. <sup>27</sup> Ce -i drept, a fost bolnav, i foarte  
 aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut mil de el. i nu numai de el, ci i de mine, ca s  
 n'am întristare peste întristare. <sup>28</sup> L-am trimes dar cu atît mai în grab , ca s -l vede i i s  
 v bucura i iar , i s fiu i eu mai pu in mîhnit. <sup>29</sup> Primi i -l deci în Domnul, cu  
 toat bucuria; i pre ui i pe astfel de oameni. <sup>30</sup> C ci pentru lucrul lui Hristos a fost el  
 aproape de moarte, i i -a pus via a în joc, ca s împlineasc ce lipsea slujbei voastre pentru  
 mine.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Încolo, fra ii mei, bucura i-v în Domnul. <sup>2</sup> P zi i-v de cîinii aceia; p zi i-v  
 de lucr torii aceia r i; p zi i-v de scrîjila ii aceia! <sup>3</sup> C ci cei t ia i împrejur sîntem  
 noi, cari slujim lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, cari ne l ud m în Hristos Isus, i cari  
 nu ne punem încrederea în lucrurile p mînte ti. <sup>4</sup> M car c eu a avea pricin de încredere  
 chiar în lucrurile p mînte ti. Dac altul crede c se poate încrede în lucrurile p mînte ti,  
 eu i mai mult; <sup>5</sup> eu, care sînt t iat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din semin ia lui  
 Beniamin, Evreu din Evrei; în ce prive te Legea, Fariseu; <sup>6</sup> în ce prive te rîvna, prigonitor al  
 Bisericii; cu privire la neprih nirea, pe care o d Legea, f r prihan . <sup>7</sup> Dar lucrurile, cari  
 pentru mine erau cî tiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. <sup>8</sup> Ba înc , i  
 acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, fa de pre ul nespus de mare al cunoa terii  
 lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate i le socotesc ca un gunoi, ca s cî tig  
 pe Hristos, <sup>9</sup> i s fiu g sit în El, nu avînd o neprih nire a mea, pe care mi -o d Legea, ci  
 aceea care se cap t prin credin a în Hristos, neprih nirea, pe care o d Dumnezeu, prin  
 credin . <sup>10</sup> i s -L cunosc pe El i puterea învierii Lui i p rt ia suferin elor Lui,  
 i s m fac asemenea cu moartea Lui; <sup>11</sup> ca s ajung cu orice chip, dac voi putea, la învierea



12 din morii. Nu c am i cî tîgat premiul, sau c am i ajuns des vîr it; dar alerg  
 înainte, c utînd s -l apuc, întrucît i eu am fost apucat de Hristos Isus. 13 Fra ilor, eu nu  
 cred c l-am apucat înc ; dar fac un singur lucru: uitînd ce este în urma mea, i aruncîndu-m  
 spre ce este înainte, 14 alerg spre int , pentru premiul chem rii cere ti a lui Dumnezeu, în  
 Hristos Isus. 15 Gîndul acesta dar s ne însufle easc pe to i, cari sîntem des vîr i i; i  
 dac în vreo privin sînte i de alt p rere, Dumnezeu v va lumina i în această  
 privin . 16 Dar în lucrurile în cari am ajuns de aceea p rere, s umbl m la fel.  
 17 Urma i-m pe mine, fra ilor, i uita i-v bine la cei ce se poart dup pîlda, pe care  
 o ave i în noi. 18 C ci v'am spus de multe ori, i v mai spun i acum, plîngînd: sînt mul i,  
 cari se poart ca vr jma i ai crucii lui Hristos. 19 Sfîr itul lor va fi pierzarea. Dumenzeul lor  
 este pîntecele i slava lor este în ru inea lor, i se gîndesc la lucrurile de pe p mînt. 20 Dar  
 cet enia noastr este în ceruri, de unde i a tept m ca Mîntuitor pe Domnul Isus Hristos.  
 21 El va schimba trupul st rii noastre smerite, i -l va face asemenea trupului slavei Sale, prin  
 lucrarea puterii pe care o are de a- i supune toate lucrurile.

#### Chapter 4

1 De aceea, prea iubi ii i mult dori ii mei fra i, bucuria i cununa mea, r mîne i  
 astfel tari în Domnul, prea iubi ilor! 2 Îndemn pe Evodia i îndemn pe Sintichia s fie cu un  
 gînd în Domnul. 3 i pe tine, adev rat tovar de jug, te rog s vii în ajutorul femeilor  
 acestora, cari au lucrat împreun cu mine pentru Evanghelie, cu Clement i cu ceilal i tovar i  
 de lucru ai mei, ale c ror nume sînt scrise în cartea vie ii. 4 Bucura i-v totdeauna în Domnul!  
 Iar zic: Bucura i-v ! 5 Blînde a voastr s fie cunoscut de to i oamenii. Domnul  
 este aproape. 6 Nu v îngrijora i de nimic; ci în orice lucru, aduce i cererile voastre la  
 cuno tin a lui Dumnezeu, prin rug ciuni i cereri, cu mul miri. 7 i pacea lui Dumnezeu,  
 care întrece orice pricepere, v va p zi inimile i gîndurile în Hristos Isus. 8 Încolo, fra ii  
 mei, tot ce este adev rat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este  
 vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice fapt bun , i orice laud , aceea s v

însuflească. <sup>9</sup> Ce a i învâțat, ce a i primit și auzit dela mine, și ce a i văzut în  
 mine, face și i Dumnezeu părții va fi cu voi. <sup>10</sup> Am avut o mare bucurie în Domnul, că  
 însfîșit, a i putut să vă învâțăm și iar simim ințele voastre făcute de mine. Vă gândea și  
 voi la a ceva, dar vă lipsea prilejul. <sup>11</sup> Nu zic lucrul acesta avînd în vedere nevoile mele; căci  
 m'am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. <sup>12</sup> Tiu să trîiesc smerit, și  
 tiu să trîiesc în belșug. În totul și pretutîndeni m'am deprins să fiu sîntul și fîl mînd,  
 să fiu în belșug și să fiu în lipsă. <sup>13</sup> Pot totul în Hristos, care mă întretine. <sup>14</sup> Dar bine  
 a i făcut că a i luat parte la strîmtorarea mea. <sup>15</sup> Și i voi învia, Filipenilor, că la  
 începutul Evangheliei, cînd am plecat din Macedonia, nicio Biserică n'a avut legătură cu mine  
 în ce privește „darea” și „primirea” afară de voi. <sup>16</sup> Căci mi-a i trimis în Tesalonic, odată,  
 și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. <sup>17</sup> Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă,  
 umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru. <sup>18</sup> Am de toate, și sînt în belșug. Sînt  
 bogat, de cînd am primit prin Epafrodit ce mi-a i trimis, -un miros de bună mireasmă, o jertfă  
 bine primită și plăcută lui Dumnezeu. <sup>19</sup> Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate  
 trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos. <sup>20</sup> A lui Dumnezeu și Tatăl  
 nostru să fie slava în vecii vecilor! Amin. <sup>21</sup> Spune și sîntate fiecărui sfințit în Hristos Isus.  
 Frații, cari sînt cu mine, vă trimet sîntate. <sup>22</sup> Toți sfinții vă trimet sîntate, mai ales  
 cei din casa Cezarului. <sup>23</sup> Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin

## Colossians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, <sup>2</sup> și trei sfinții  
 și frații credincioși în Hristos, cari sînt în Colose: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru,  
 și dela Domnul Isus Hristos. <sup>3</sup> Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,  
 căci ne rugăm neîncetat pentru voi, <sup>4</sup> și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus,

i despre dragostea, pe care o ave i fa de to i sfin ii, <sup>5</sup> din pricina n dejdii care v  
 a teapt în ceruri i despre care a i auzit mai înainte în cuvântul adev rului Evangheliei,  
<sup>6</sup> care a ajuns pîn la voi i este în toat lumea, unde d roade i merge crescînd, ca i între  
 voi. i aceasta, din ziua în care a i auzit i a i cunoscut harul lui Dumnezeu, în adev r,  
<sup>7</sup> cum a i înv at dela Epafras, prea iubitul nostru tovar de slujb . El este un credincios  
 slujitor al lui Hristos pentru voi, <sup>8</sup> i ne -a vorbit despre dragostea voastr în Duhul. <sup>9</sup> De aceea  
 i noi, din ziua cînd am auzit aceste lucruri, nu încet m s ne rug m pentru voi, i s cerem  
 s v umple i de cuno tin a voiei Lui, în orice fel de în elepciune i pricepere  
<sup>10</sup> duhovniceasc ; pentruca astfel s v purta i într'un chip vrednic de Domnul, ca s -I fi i  
 pl cu i în orice lucru: aducînd roade în tot felul de fapte bune, i crescînd în cuno tin a lui  
<sup>11</sup> Dumnezeu: înt ri i, cu toat puterea, potrivit cu t ria slavei Lui, pentru orice r bdare i  
 îndelung r bdare, cu bucurie, <sup>12</sup> mul mind Tat lui, care v'a învrednicit s ave i parte  
 de mo tenirea sfin ilor, în lumin . <sup>13</sup> El ne -a izb vit de supt puterea întunerecului, i ne  
 -a str mutat în Împ r ia Fiului dragostei Lui, <sup>14</sup> în care avem r scump rarea, prin sîngele  
 Lui, iertarea p catelor. <sup>15</sup> El este chipul Dumnezeului celui nev zut, cel întîi n scut din toat  
 zidirea. <sup>16</sup> Pentruc prin El au fost f cute toate lucrurile cari sînt în ceruri i pe p mînt, cele  
 v zute i cele nev zute: fie scaune de domnii, fie dreg torii, fie domnii, fie st pîniri. Toate  
 au fost f cute prin El i pentru El. <sup>17</sup> El este mai înainte de toate lucrurile, i toate se in prin  
 El. <sup>18</sup> El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîi n scut dintre cei mor i,  
 pentruca în toate lucrurile s aib întîietatea. <sup>19</sup> C ci Dumnezeu a vrut ca toat plin tatea  
 s locuiasc în El, <sup>20</sup> i s împace totul cu Sine prin El, atît ce este pe p mînt cît i ce este  
 în ceruri, f cînd pace, prin sîngele crucii Lui. <sup>21</sup> i pe voi, cari odinioar era i str ini i  
 vr jma i prin gîndurile i prin faptele voastre rele, El v'a împ cat acum <sup>22</sup> prin trupul Lui de  
 carne, prin moarte, ca s v fac s v înf i a i înaintea Lui sfin i, f r prihan  
<sup>23</sup> i f r vin ; negre it, dac r mîne i i mai departe întemeia i i neclinti i în  
 credin , f r s v abate i dela n dejdea Evangheliei, pe care a i auzit -o, care a fost  
 propov duit oric rei f pturi de supt cer, i al c rei slujitor am fost f cut eu, Pavel.  
<sup>24</sup> M bucur acum în suferin ele mele pentru voi; i în trupul meu, împlinesc ce lipse te  
 suferin elor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica. <sup>25</sup> Slujitorul ei am fost f cut eu,

după ispravnicia, pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui  
 Dumnezeu.<sup>26</sup> Vreau să zic: taina înut ascuns din vecinicii și în toate veacurile, dar  
 descoperită acum sfinților Lui,<sup>27</sup> că rora Dumnezeu a voit să le fac cunoscut care este  
 bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nu de jdea slavei.<sup>28</sup> Pe  
 El Îl propovăduim noi, și sfânt tuim pe orice om, și învârm pe orice om în toată  
 înțelepciunea, ca să înfrumusețăm pe orice om, desigur în Hristos Isus.<sup>29</sup> Iată la ce  
 lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărâie în mine.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodicea și  
 pentru toți cei care nu mi-au văzut fața în trup;<sup>2</sup> pentru că sâmi se îmbărbătează inimile, și  
 fie uniți în dragoste, și să capete toate bogățiile pline de pricepere, ca să cunoască  
 taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos,<sup>3</sup> în care sînt ascunse toate comorile înțelepciunii  
 și ale tăii ei.<sup>4</sup> Spun lucrul acesta, pentru că nimeni să nu vă înțele prin vorbiri amgitoare.  
<sup>5</sup> Căci măcar sînt departe de trupul, totuși cu duhul sînt cu voi, și privesc cu bucurie la  
 buna rînduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos.<sup>6</sup> Astfel dar,  
 după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să vă umblați în El,<sup>7</sup> fiind înrînduți  
 și zidiți în El, înțăriți prin credință, după învârmurile cari v'au fost date, și sporind  
 în ea cu mulțimi către Dumnezeu.<sup>8</sup> Luați seama că nimeni să nu vă fure cu filosofia  
 și cu o amgire de artă, după datina oamenilor, după învârmurile începătoare ale  
 lumii, și nu după Hristos.<sup>9</sup> Căci în El locuiește toată plinătatea Dumnezeirii.  
<sup>10</sup> Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărui domnii și stăpîniri.<sup>11</sup> În El ați fost  
 tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur, făcut de mîin, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos,  
 în desbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pămîntii,<sup>12</sup> fiind îngropați împreună cu El,  
 prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credință în puterea lui Dumnezeu, care  
 L-a înviat din morți.<sup>13</sup> Pe voi, cari erați morți în greșelile voastre și în firea voastră  
 pămîntească netăiată împrejur, Dumnezeu v'a adus la viață împreună cu El, după ce ne  
 -a iertat toate greșelile.<sup>14</sup> Aștersă zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și

ne era potrivnic, i l -a nimicit, pironindu -l pe cruce. <sup>15</sup> A desbr cat domniile i st pînirile,  
 i le -a f cut de ocar înaintea lumii, dup ce a ie it biruitor asupra lor prin cruce. <sup>16</sup> Nimeni  
 dar s nu v judece cu privire la mîncare sau b utur , sau cu privire la o zi de s rb toare,  
 cu privire la o lun nou , sau cu privire la o zi de Sabat, <sup>17</sup> cari sînt umbra lucrurilor viitoare,  
 dar trupul este al lui Hristos. <sup>18</sup> Nimeni s nu v r peasc premiul alerg rii, f cîndu- i  
 voia lui însu printr'o smerenie i închinare la îngerî, amestecîndu-se în lucruri pe cari nu le -a  
 v zut, umflat de o mîndrie de art , prin gîndurile firii lui p mînte ti, <sup>19</sup> i nu se îne  
 strîns de Capul din care tot trupul, hr nit i bine închegat, cu ajutorul încheieturilor i  
 leg turilor, î i prime te cre terea pe care i -o d Dumnezeu. <sup>20</sup> Dac a i murit împreun  
 cu Hristos fa de înv turile încep toare ale lumii, de ce, ca i cum a i tr i înc în  
 lume, v supune i la porunci ca acestea: <sup>21</sup> „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru!” <sup>22</sup> Toate  
 aceste lucruri, cari pier odat cu întrebuin area lor, i sînt întemeiate pe porunci i  
 înv turi omene ti, <sup>23</sup> au, în adev r, o înf i are de în elepciune, într'o închinare  
 voit , o smerenie i asprime fa de trup, dar nu sînt de nici un pre împotriva gîdil rii firii  
 p mînte ti.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Dac deci a i înviat împreun cu Hristos, s umbla i dup lucrurile de sus, unde  
 Hristos ade la dreapta lui Dumnezeu. <sup>2</sup> Gîndi i-v la lucrurile de sus, nu la cele de pe p mînt.  
<sup>3</sup> C ci voi a i murit, i via a voastr este ascuns cu Hristos în Dumnezeu. <sup>4</sup> Cînd Se va  
 ar ta Hristos, via a voastr , atunci v ve i ar ta i voi împreun cu El în slav .  
<sup>5</sup> Deaceea, omorî i m dularele voastre cari sînt pe p mînt: curvia, necur ia, patima, pofta  
 rea, i l comia, care este o închinare la idoli. <sup>6</sup> Din pricina acestor lucruri vine mînia lui Dumnezeu  
 peste fiii neascult rii. <sup>7</sup> Din num rul lor era i i voi odinioar , cînd tr ia i în aceste  
 p cate. <sup>8</sup> Dar acum l sa i-v de toate aceste lucruri: de mînie, de vr jm ie, de r utate,  
 de clevetire, de vorbele ru inoase, cari v'ar putea ie i din gur . <sup>9</sup> Nu v min i i unii pe  
 al ii, întrucît v'a i desbr cat de omul cel vechi, cu faptele lui, <sup>10</sup> i v'a i îmbr cat cu omul

cel nou, care se înnoie te spre cuno tin , dup chipul Celui ce l -a f cut. <sup>11</sup> Aici nu mai  
 este nici Grec, nici Iudeu, nici t iere împrejur, nici net iere împrejur, nici Barbar, nici Schit, nici  
 rob, nici slobod, ci Hristos este totul i în to i. <sup>12</sup> Astfel dar, ca ni te ale i ai lui Dumnezeu,  
 sfin i i prea iubi i, îmbr ca i-v cu o inim plin de îndurare, cu bun tate, cu smerenie,  
 cu blînde , cu îndelung r bdare. <sup>13</sup> Îng dui i-v unii pe al ii, i, dac unul are  
 pricin s se plîng de altul, ierta i-v unul pe altul. Cum v'a iertat Hristos, a a ierta i-v  
 i voi. <sup>14</sup> Dar mai pe sus de toate acestea, îmbr ca i-v cu dragostea, care este leg tura  
 des vîr irii. <sup>15</sup> Pacea lui Hristos, la care a i fost chema i, ca s alc tui i un singur trup,  
 s st pîneasc în inimile voastre, i fi i recunosc tori. <sup>16</sup> Cuvîntul lui Hristos s locuiasc  
 din bel ug în voi în toat în elepciunea. Înv a i-v i sf tui i-v unii pe al ii cu  
 psalmi, cu cînt ri de laud i cu cînt ri duhovnice ti, cîntînd lui Dumnezeu cu mul mire  
 în inima voastr . <sup>17</sup> i orice face i, cu cuvîntul sau cu fapta, s face i totul în Numele  
 Domnului Isus, i mul mi i, prin El, lui Dumnezeu Tat l. <sup>18</sup> Nevestelor, fi i supuse  
 b rba ilor vo tri, cum se cuvine în Domnul. <sup>19</sup> B rba ilor, iubi i-v nevestele, i nu  
 ine i necaz pe ele. <sup>20</sup> Copii, asculta i de p rin ii vo tri în toate lucrurile, c ci lucrul  
 acesta place Domnului. <sup>21</sup> P rin ilor, nu înt rîta i pe copiii vo tri, ca s nu- i piard  
 n dejdea. <sup>22</sup> Robilor, asculta i în toate lucrurile pe st pînii vo tri p mînte ti; nu numai  
 cînd sînte i supt ochii lor, ca cei ce caut s plac oamenilor, ci cu cur ie de inim , ca  
 unii cari v teme i de Domnul. <sup>23</sup> Orice face i, s face i din toat inima, ca pentru Domnul,  
 nu ca pentru oameni, <sup>24</sup> ca unii cari ti i c ve i primi dela Domnul r splata mo tenirii.  
 Voi sluji i Domnului Hristos. <sup>25</sup> C ci cine umbl cu strîmb tate, î i va primi plata dup  
 strîmb tatea, pe care a f cut -o; i nu se are în vedere fa a omului.

## Chapter 4

<sup>1</sup> St pînilor, da i robilor vo tri ce le datora i, i ce li se cuvine, c ci ti i c i  
 voi ave i un St pîn în cer. <sup>2</sup> St rui i în rug ciune, veghea i în ea cu mul miri.  
<sup>3</sup> Ruga i-v tot odat i pentru noi, ca Dumnezeu s ne deschid o u pentru Cuvînt,

ca s' putem vesti taina lui Hristos, pentru care iat , m' g' sesc în lan uri: <sup>4</sup> ca s'o fac cunoscut  
a a cum trebuie s' vorbesc despre ea. <sup>5</sup> Purta i-v' cu în elepciune fa' de cei de afar' ;  
r scump ra i vremea. <sup>6</sup> Vorbirea voastr' s' fie totdeauna cu har, dreas' cu sare, ca s'  
ti i cum trebuie s' r' spunde i fiec' ruia. <sup>7</sup> Tot ce este cu privire la mine, v' va spune  
Tihic, fratele prea iubit i slujitorul credincios, tovar' ul meu de slujb' în Domnul. <sup>8</sup> Vi l-am  
trimes înadins, ca s' lua i cuno tin' despre starea noastr' , i s' v' mîngîie inimile.  
<sup>9</sup> L-am trimes împreun' cu Onisim, fratele credincios i prea iubit, care este dintr'ai vo' tri. Ei  
v' vor spune tot ce se petrece pe aici. <sup>10</sup> Aristarh, tovar' ul meu de temni' , v' trimete  
s' n tate; tot a a i Marcu, v' rul lui Barnaba (cu privire la care a i primit porunci... dac  
vine la voi, s' -l primi i bine), <sup>11</sup> i Isus, zis Iust: ei sînt din num' rul celor t' ia i împrejur,  
i singurii cari au lucrat împreun' cu mine pentru Împ' r' ia lui Dumnezeu, oameni cari  
mi-au fost de mîng' iere. <sup>12</sup> Epafra, care este dintr'ai vo' tri, v' trimete s' n tate. El, rob al  
lui Hristos, totdeauna se lupt' pentru voi în rug' ciunile sale, pentruca, des vîr' i i i deplin  
încredin' a i, s' st' rui i în voia lui Dumnezeu. <sup>13</sup> C' ci v' m' rturisesc c' are o mare  
rîvn' pentru voi, pentru cei din Laodicea i pentru cei din Ierapole. <sup>14</sup> Luca, doftorul prea iubit,  
i Dima, v' trimet' s' n tate. <sup>15</sup> Spune i s' n tate fra' ilor din Laodicea, i lui Nimfa,  
i Bisericii din casa lui. <sup>16</sup> Dup' ce va fi citit' aceast' epistol' la voi, face i a a ca s'  
fie citit' i în Biserica Laodicenilor; i voi, la rîndul vostru, s' citi i epistola care v' va  
veni din Laodicea. <sup>17</sup> i spune i lui Arhip: „Ia seama s' împline ti bine slujba pe care ai  
primit -o în Domnul.” <sup>18</sup> Urarea de s' n tate este cu mîna mea: Pavel. Aduce i-v' aminte de  
lan urile mele. Harul s' fie cu voi! Amin

## 1 Thessalonians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, Silvan' i Timotei, c' tre Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tat' l i  
în Domnul Isus Hristos: Har' i pace dela Dumnezeu, Tat' l nostru, i dela Domnul Isus Hristos.

<sup>2</sup> Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, pe cari vă pomem necurmat în  
 rugăciunile noastre; <sup>3</sup> căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl  
 nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tărâșnă dejdii în  
 Domnul nostru Isus Hristos! <sup>4</sup> Tim, fraților preaiubiți de Dumnezeu alegerea voastră. <sup>5</sup> În  
 adevăr, Evanghelia noastră v'a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul  
 Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci <sup>6</sup> tu și eu, din dragoste pentru voi am fost așă printre  
 voi. <sup>7</sup> Și voi înșiși vă călcați pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât așă primit  
 Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt; <sup>8</sup> așa că așă ajuns o pildă  
 pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. În adevăr, nu numai că de la voi  
 Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în  
 Dumnezeu s'a răspândit pretutindeni, așa că <sup>9</sup> n'avem nevoie să mai vorbim de ea. Căci ei  
 înșiși istorisesc ce primire ne-așă făcut, și cum de la idoli v'așă întors la Dumnezeu, ca să  
 slujească Dumnezeului celui viu și adevărat, <sup>10</sup> și să așă teptă și din ceruri pe Fiul Său, pe  
 care L-a înviat din morți: pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Voi înșiși tu și eu, fraților, că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică. <sup>2</sup> După ce  
 am suferit și am fost batjocorit în Filipi, cum tu și eu, am venit plini de încredere în Dumnezeul  
 nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte. <sup>3</sup> Căci propovăduirea  
 noastră nu se întemeiază nici pe rădăcină, nici pe necurie, nici pe viclenie. <sup>4</sup> Căci, fiindcă  
 Dumnezeu ne-așă găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca  
 să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima. <sup>5</sup> În adevăr, cum bine  
 tu și eu, niciodată n'am întrebuințat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este  
 Dumnezeu. <sup>6</sup> N'am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai  
 lui Hristos, am fi putut să cerem cinste. <sup>7</sup> Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru,  
 ca o doică ce-și crește cu drag copiii. <sup>8</sup> Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram  
 gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de  
 scumpi ne ajunseseră. <sup>9</sup> Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră.  
 Cum lucrăm zi și noapte, ca să nu fim sarcină niciunuia din voi, și să vă propovăduim



10  
 Evanghelia lui Dumnezeu. Voi sînte i martori, i Dumnezeu deasemenea, c am avut o  
 11  
 purtare sfînt , drept i f r prihan fa de voi, cari crede i. ti i iar c  
 am fost pentru fiecare din voi, ca un tat cu copiii lui: v sf tuiam, v mîngîiam i v  
 12  
 adeveream, s v purta i într'un chip vrednic de Dumnezeu, care v cheam la  
 13  
 Împ r ia i slava Sa. Deaceea mul mim f r încetare lui Dumnezeu c , atunci  
 cînd a i primit Cuvîntul lui Dumnezeu, auzit dela noi, l-a i primit nu ca pe cuvîntul oamenilor,  
 ci, a a cum i este în adev r, ca pe Cuvîntul lui Dumnezeu, care lucreaz i în voi cari  
 14  
 crede i. C ci, fra ilor, voi a i c lcat pe urmele Bisericilor lui Dumnezeu, cari sînt în  
 Hristos Isus, în Iudea; pentruc i voi a i suferit din partea celor de un neam cu voi acelea i  
 15  
 rele, pe cari le-au suferit ele din partea Iudeilor. Iudeii ace tia au omorît pe Domnul Isus i  
 pe prooroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu, i sînt vr jma i tuturor oamenilor,  
 16  
 c ci ne opresc s vorbim Neamurilor, ca s fie mîntuite. Astfel, ei totdeauna pun vîrf  
 17  
 p catelor lor. Dar, la urm , i -a ajuns mînia lui Dumnezeu! Noi, fra ilor, dup ce am fost  
 desp r i i cît va vreme de voi, cu fa a dar nu cu inima, am avut cu atît mai mult dorin a  
 18  
 s v vedem. Astfel, odat , i chiar de dou ori, am voit (eu, Pavel, cel pu in) s venim  
 19  
 la voi; dar ne -a împedecat Satana. C ci cine este, în adev r, n dejdea, sau bucuria, sau  
 cununa noastr de slav ? Nu sînte i voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?  
 20  
 Da, voi sînte i slava i bucuria noastr .

### Chapter 3

1  
 Deaceea, fiindc nu mai puteam r bda, am socotit mai bine s fim l sa i singuri în  
 2  
 Atena, i v'am trimes pe Timotei, fratele nostru i slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui  
 Hristos, ca s v înt reasc i s v îmbr b teze în credin a voastr , 3  
 nimeni din voi s nu se clatine în aceste necazuri; c ci ti i singuri c la aceasta sîntem  
 4  
 rîndui i. i cînd eram la voi, v'am spus mai dinainte c vom avea s suferim necazuri, cece  
 5  
 s'a i întîmplat, cum bine ti i. Astfel, în ner bdarea mea, am trimes s -mi aduc tiri  
 despre credin a voastr , de team ca nu cumva s v fi ispitit Ispititorul, i osteneala  
 6  
 noastr s fi fost degeaba. Dar chiar acum a venit Timotei dela voi la noi, i ne -a adus ve ti

bune despre credin a i dragostea voastr , c totdeauna p stra i o pl cut aducere aminte  
 despre noi, i c dori i s ne vede i, cum dorim i noi s v vedem pe voi. <sup>7</sup> De aceea,  
 fra ilor, în toate strîmtor rile i necazurile noastre, am fost mîngîia i cu privire la voi, prin  
 credin a voastr . <sup>8</sup> Acum, da, tr im, fiindc voi sta i tari în Domnul. <sup>9</sup> Cum putem noi oare  
 s mul mim în deajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toat bucuria, pe care o avem  
 din pricina voastr , înaintea Dumnezeului nostru? <sup>10</sup> Zi i noapte Îl rug m nespus s v  
 putem vedea fa a, i s putem împlini ce mai lipse te credin ei voastre. <sup>11</sup> Însu Dumnezeu,  
 Tat l nostru, i Domnul nostru Isus Hristos s ne netezeasc drumul la voi! <sup>12</sup> Domnul s  
 v fac s cre te i tot mai mult în dragoste unii fa de al ii i fa de to i, cum  
 facem i noi în ine pentru voi, <sup>13</sup> ca s vi se înt reasc inimile, i s fie fr prihan  
 în sfin enie, înaintea lui Dumnezeu, Tat l nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos  
 împreun cu to i sfin ii S i.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Încolo, fra ilor, fiindc a i înv at dela noi cum s v purta i i s fi i pl cu i  
 lui Dumnezeu, i a a i face i, v rug m, i v îndemn m în Numele Domnului Isus,  
 s spori i tot mai mult în privin a aceasta. <sup>2</sup> ti i, în adev r, ce înv turi v'am dat  
 prin Domnul Isus. <sup>3</sup> Voia lui Dumnezeu este sfin irea voastr : s v feri i de curvie; <sup>4</sup> fiecare  
 din voi s tie s - i st pîneasc vasul în sfin enie i cinste, <sup>5</sup> nu în aprinderea poftei,  
 ca Neamurile, cari nu cunosc pe Dumnezeu. <sup>6</sup> Nimeni s nu fie cu vicle ug i cu nedreptate  
 în treburi fa de fratele s u; pentruc Domnul pedepse te toate aceste lucruri, dup cum  
 v'am spus i v'am adeverit. <sup>7</sup> C ci Dumnezeu nu ne -a chemat la necur ie, ci la sfin ire.  
<sup>8</sup> De aceea, cine nesocote te aceste înv turi, nesocote te nu pe un om, ci pe Dumnezeu,  
 care v'a dat i Duhul S u cel sfînt. <sup>9</sup> Cît despre dragostea fr easc , n'ave i nevoie s v  
 scriem; c ci voi singuri a i fost înv i de Dumnezeu s v iubi i unii pe al ii,  
<sup>10</sup> i iubi i în adev r pe to i fra ii, cari sînt în toat Macedonia. Dar v îndemn m,  
 fra ilor, s spori i tot mai mult în ea. <sup>11</sup> S c uta i s tri i lini ti i, s v vede i  
 de treburi, i s lucra i cu mînile voastre, cum v'am sf tuit. <sup>12</sup> i astfel s v purta i

13  
 cuviincios cu cei de afar , i s n'ave i trebuin de nimeni. Nu voim, fra ilor, s  
 fi i în necuno tin despre cei ce au adormit, ca s nu v întrista i ca ceilal i, cari n'au  
 14  
 n dejde. C ci dac credem c Isus a murit i a înviat, credem i c Dumnezeu va aduce  
 15  
 înapoi împreun cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iat , în adev r, ce v spunem, prin  
 Cuvîntul Domnului: noi cei vii, cari vom r mînea pîn la venirea Domnului, nu vom lua -o  
 16  
 înaintea celor adormi i. C ci însu Domnul, cu un strig t, cu glasul unui arhanghel i cu  
 17  
 trâmbi a lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, i întîi vor învia cei mor i în Hristos. Apoi,  
 noi cei vii, cari vom fi r mas, vom fi r pi i to i împreun cu ei, în nori, ca s întîmpin m  
 18  
 pe Domnul în v zduh; i astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mîngîia i-v dar unii pe  
 al ii cu aceste cuvinte.

## Chapter 5

1  
 Cît despre vremi i soroace, n'ave i trebuin s vi se scrie, fra ilor. 2  
 Pentru voi  
 în iv ti i foarte bine c ziua Domnului va veni ca un ho noaptea. 3  
 Cînd vor zice: „Pace  
 i lini te!`` atunci o pr p denie nea teptat va veni peste ei, ca durerile na terii peste  
 femeia îns rcinat ; i nu va fi chip de sc pare. 4  
 Dar voi, fra ilor, nu sînte i în întunec,  
 5  
 pentruca ziua aceea s v prind ca un ho . Voi to i sînte i fii ai luminii i fii ai zilei.  
 6  
 Noi nu sîntem ai nop ii, nici ai întunerecului. De aceea s nu dormim ca ceilal i, ci s  
 7  
 veghem i s fim treji. C ci ceice dorm, dorm noaptea; i ceice se îmbat , se îmbat  
 8  
 noaptea. Dar noi, cari sîntem fii ai zilei, s fim treji, s ne îmbr c m cu plato a credin ei  
 i a dragostei, i s avem drept coif n dejdea mîntuirii. 9  
 Fiindc Dumnezeu nu ne -a rînduit  
 10  
 la mînie, ci ca s c p t m mîntuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru  
 noi, pentruca, fie c veghem, fie c dormim, s tr im împreun cu El. 11  
 Deaceea,  
 12  
 mîng ia i-v i înt ri i-v unii pe al ii, cum i face i în adev r. V rug m,  
 fra ilor, s privi i bine pe ceice se ostenesc între voi, cari v cîrmuiesc în Domnul, i cari  
 13  
 v sf tuiesc. S -i pre ui i foarte mult, în dragoste, din pricina lucr rii lor. Tr i i în  
 14  
 pace între voi. V rug m, de asemenea, fra ilor, s mustra i pe ceice tr iesc în

neorînduial ; s'îmbîrbați pe cei desndjuii; s'aprijiniți pe cei slabi, s'fieri  
 rbdatori cu toți. <sup>15</sup> Luați seama ca nimeni s'nu întoarcă altuia r'u pentru r'u; ci  
 c'uta i totdeauna s'face i ce este bine atît între voi, cît i fa' de toți. <sup>16</sup> Bucura i-v  
 întotdeauna. <sup>17</sup> Ruga i-v neîncetat. <sup>18</sup> Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile;  
 c'ci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. <sup>19</sup> Nu stingeți Duhul.  
<sup>20</sup> Nu disprețuiți proorociile. <sup>21</sup> Că cercetați toate lucrurile, i p'strați ce este bun.  
<sup>22</sup> Feri i-v de orice se pare r'u. <sup>23</sup> Dumnezeu p'cii s'v'sfințească El însuși pe  
 deplin; i: duhul vostru, sufletul vostru i trupul vostru, s'fie p'zite întregi, f'r'prihan  
 la venirea Domnului nostru Isus Hristos. <sup>24</sup> Celce v'a chemat este credincios, i va face lucrul  
 acesta. <sup>25</sup> Fraților, ruga i-v pentru noi. <sup>26</sup> Spuneți s'n'tate tuturor fraților cu o s'rutare  
 s'fînt. <sup>27</sup> În Domnul v'rog fierbinte ca epistola aceasta s'fie citită tuturor fraților. <sup>28</sup> Harul  
 Domnului nostru Isus Hristos s'fie cu voi cu toți! Amin

## 2 Thessalonians

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, Silvan i Timotei, c'tre Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tat l  
 nostru, i în Domnul Isus Hristos: <sup>2</sup> Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul  
 Isus Hristos! <sup>3</sup> Trebuie s'mulțim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se  
 i cuvine, pentruc'credin'a voastr'merge mereu crescînd, i dragostea fiec'ruia din voi  
 toți fa' de ceilalți se m'rete tot mai mult. <sup>4</sup> De aceea ne l'udm'cu voi în Bisericile  
 lui Dumnezeu, pentru statornicia i credin'a voastr'în toate prigonirile i necazurile, pe cari  
 le suferiți. <sup>5</sup> Aceasta este o dovad l'murită despre dreapta judecat'a lui Dumnezeu, întrucît  
 veți fi g'siți vrednici de Împ'ria lui Dumnezeu, pentru care i suferiți. <sup>6</sup> Fiindc'  
 Dumnezeu g'sete c'este drept s'dea în tristare celorce v'întristează, <sup>7</sup> i s'v'dea  
 odihn'atît vou, cari sînteți întristați, cît i nou, la descoperirea Domnului Isus din cer,  
 cu îngerii puterii Lui, <sup>8</sup> într'o flac'r' de foc, ca s'pedepsească pe cei ce nu cunosc pe

Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. <sup>9</sup> Ei vor avea ca  
pedeapsă o perzare vecinică, de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, <sup>10</sup> când va veni,  
în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi, și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezuți;  
căci voi ați crezut mântuirea făcută de noi înaintea voastră. <sup>11</sup> De aceea ne rugăm  
necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să  
împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bună tate, și orice lucrare izvorâtă din  
credință, <sup>12</sup> pentruca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în  
El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El,  
vă rugăm, fraților, <sup>2</sup> să nu vă lăsați înclinați a aștepta repede în mintea voastră, și  
să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi,  
ca și cum ziua Domnului ar fi venit chiar. <sup>3</sup> Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip;  
căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul  
fals delegat (Sau: omul păcatului), fiul pierzării, <sup>4</sup> protivnicul, care se înalță mai pe sus de  
tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în  
Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. <sup>5</sup> Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam  
lucrurile acestea, când eram încă la voi? <sup>6</sup> Și acum îți binecuvăntează-te că să nu se  
descopere decât la vremea lui. <sup>7</sup> Căci taina falsului delegat a început să lucreze; trebuie numai  
ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei. <sup>8</sup> Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe  
care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.  
<sup>9</sup> Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase,  
<sup>10</sup> și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sînt pe calea pierzării, pentru că n-au primit  
dragostea adevărului ca să fie mîntuiți. <sup>11</sup> Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare  
de răstăcire, ca să creadă o minciună: <sup>12</sup> pentruca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au  
găsit plăcere în nelegiuire, să fie osîndiți. <sup>13</sup> Noi însă, fraților preaiubiți de Domnul, trebuie  
să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru

mîntuire, în sfinirea Duhului și credința adevărului. <sup>14</sup> Iată la ce v-a chemat El, prin  
 Evanghelia noastră, ca să câștigați slava Domnului nostru Isus Hristos. <sup>15</sup> Așa dar, fraților,  
 rămâneți tari, și în învățăturile, pe cari le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola  
 noastră. <sup>16</sup> Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit  
 și ne-a dat, prin harul Său, o mîngîiere vecinică și o bună nădejde, <sup>17</sup> să vă mîngîie  
 inimile, și să vă întorească în orice lucru și cuvînt bun!

### Chapter 3

<sup>1</sup> Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca, Cuvîntul Domnului să se răspîndească și  
 să fie proslăvit cum este la voi, <sup>2</sup> și să fim izbăviți de oamenii nechibzuți și irascibili; ca să  
 nu totosim credința. <sup>3</sup> Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel rău.  
<sup>4</sup> Cu privire la voi, avem încredere în Domnul că face și în voi și face ce vă poruncim. <sup>5</sup> Domnul  
 să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos! <sup>6</sup> În Numele  
 Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate, care  
 trăiește în neorînduială, și nu după învățăturile, pe cari le-ați primit de la noi. <sup>7</sup> Voi  
 în viața și în ce trebuie să faceți ca să ne urmați; ca să noi n'am trăit în neorînduială,  
 între voi. <sup>8</sup> N'am mîncat de pomana pâinea nimănui; ci, lucrînd și ostenindu-ne, am muncit zi  
 și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi. <sup>9</sup> Nu că n'am fi avut dreptul acesta, dar  
 am vrut să vă dăm în noi în sine o pildă vrednică de urmat. <sup>10</sup> Căci, cînd eram la voi, vă  
 spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mînce.” <sup>11</sup> Auzim însă că unii  
 dintre voi trăiesc în neorînduială, nu lucrează nimic, ci se învâlmă în nimicuri. <sup>12</sup> Îndemnați pe  
 oamenii aceștia și sfătuiți-i, în Domnul nostru Isus Hristos, să și mîncească pâinea lucrînd  
 în liniște. <sup>13</sup> Voi, fraților, să nu osteniți în facerea binelui. <sup>14</sup> Și dacă n'ascultă cineva  
 ce spunem noi în această epistolă, însemnați-vă-l, și să n'aveți nici un fel de legătură cu  
 el, ca să nu-i fie rușine. <sup>15</sup> Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un  
 frate. <sup>16</sup> Însuși Domnul vă va da totdeauna pacea în orice fel. Domnul să fie cu voi

cu to i! <sup>17</sup> Urarea de s n tate este scris cu mâna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare  
epistol ; a a scriu eu. <sup>18</sup> Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin

## 1 Timothy

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, i a  
Domnului Isus Hristos, n dejdea noastr , <sup>2</sup> c tre Timotei, adev ratul meu copil în credin :  
Har, îndurare i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Hristos Isus, Domnul nostru!  
<sup>3</sup> Dup cum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, s r mîi în Efes, ca s porunce ti  
unora s nu înve e pe al ii alt înv tur , <sup>4</sup> i s nu se in de basme i de  
în ir ri de neamuri f r sfîr it, cari dau na tere mai mult la certuri de vorbe, decît fac s  
înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credin , a a fac i acum. <sup>5</sup> Înta poruncii este dragostea,  
care vine dintr'o inim curat , dintr'un cuget bun, i dintr'o credin nepref cut . <sup>6</sup> Unii,  
fiindc s'au dep rtat de aceste lucruri, au r t cit i s'au apucat de flec rii. <sup>7</sup> Ei vor s fie  
în v tori ai Legii, i nu tiu nici m car ce spun, nici ce urm resc. <sup>8</sup> Noi tim c Legea  
este bun dac cineva o întrebui eaz bine, <sup>9</sup> c ci tim c Legea nu este f cut pentru  
cel neprih nit, ci pentru cei f r delege i nesupu i, pentru cei nelegiui i i p c to i,  
pentru cei f r evlavie, necura i, pentru ucig torii de tat i ucig torii de mam , pentru  
ucig torii de oameni, <sup>10</sup> pentru curvari, pentru sodomi i, pentru vînz torii de oameni, pentru  
cei mincino i, pentru cei ce jur strîmb, i pentru orice este împotriva înv turii  
s n toase: - <sup>11</sup> potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu care mi -a fost încredin at  
mie. <sup>12</sup> Mul mesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m'a înt rit, c m'a socotit vrednic  
de încredere, i m'a pus în slujba Lui, <sup>13</sup> m carc mai înainte eram un hulitor, un prigonitor  
i batjocoritor. Dar am c p tat îndurare, pentruc lucrăm din ne tiin , în necredin !  
<sup>14</sup> i harul Domnului nostru s'a înmul it peste m sur de mult împreun cu credin a i  
cu dragostea care este în Hristos Isus. <sup>15</sup> O, adev rat i cu totul vrednic de primit este cuvîntul,

care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca s<sup>16</sup> mîntuiasc<sup>16</sup> pe cei p<sup>16</sup> c<sup>16</sup> to<sup>16</sup> i<sup>16</sup>`, dintre cari cel  
dintîi sînt eu. Dar am c<sup>16</sup> p<sup>16</sup> tat<sup>16</sup> îndurare, pentruca Isus Hristos s<sup>16</sup> - i arate în mine, cel dintîi,  
toat<sup>16</sup> îndelunga Lui r<sup>16</sup> bdare, ca o pild<sup>16</sup> celor ce ar crede în El, în urm<sup>16</sup>, ca s<sup>16</sup> capete via a  
vecinic<sup>17</sup>. A<sup>17</sup> Împ<sup>17</sup> ratului veciniciilor, a nemuritorului, nev<sup>17</sup> zutului i<sup>17</sup> singurului Dumnezeu,  
s<sup>18</sup> fie cinstea i<sup>18</sup> slava în vecii vecilor! Amin. Porunca pe care i<sup>18</sup> -o dau, fiule Timotei, dup<sup>18</sup>  
proorociile f<sup>18</sup> cute mai înainte despre tine, este ca, prin ele s<sup>18</sup> te lup<sup>18</sup> i<sup>18</sup> lupta cea bun<sup>18</sup>, i<sup>19</sup>  
s<sup>19</sup> p<sup>19</sup> strezi credin<sup>19</sup> a i<sup>19</sup> un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, i<sup>19</sup> au c<sup>19</sup> zut<sup>19</sup> din credin<sup>19</sup>.  
20  
Din num<sup>20</sup> rul lor sînt Imeneu i<sup>20</sup> Alexandru, pe cari i-am dat pe mîna Satanei, ca s<sup>20</sup> se înve<sup>20</sup> e  
s<sup>20</sup> nu huleasc<sup>20</sup>.

## Chapter 2

1  
V<sup>1</sup> îndemn dar, înainte de toate, s<sup>1</sup> face i<sup>1</sup> rug<sup>1</sup> ciuni, cereri, mijlociri, mul<sup>1</sup> miri pentru  
to i<sup>2</sup> oamenii, p<sup>2</sup> pentru împ<sup>2</sup> ra i<sup>2</sup> i<sup>2</sup> pentru to i<sup>2</sup> cei ce sînt în l<sup>2</sup> a i<sup>2</sup> în dreg<sup>2</sup> torii, ca s<sup>2</sup>  
putem duce astfel o via<sup>2</sup> pacinic<sup>2</sup> i<sup>2</sup> lini<sup>2</sup> tit<sup>2</sup>, cu toat<sup>2</sup> evlavia<sup>2</sup> i<sup>2</sup> cu toat<sup>2</sup> cinstea.  
3  
Lucrul acesta este bun<sup>3</sup> i<sup>3</sup> bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, care voie te  
ca to i<sup>4</sup> oamenii s<sup>4</sup> fie mîntui<sup>4</sup> i<sup>4</sup> i<sup>4</sup> s<sup>4</sup> vin<sup>4</sup> la cuno<sup>4</sup> tin<sup>4</sup> a adev<sup>4</sup> rului. C<sup>5</sup> ci este un  
singur Dumnezeu, i<sup>5</sup> este un singur mijlocitor între Dumnezeu i<sup>5</sup> oameni: Omul Isus Hristos,  
6  
care S'a dat pe Sine însu<sup>6</sup>, ca pre<sup>6</sup> de r<sup>6</sup> scump<sup>6</sup> rare pentru to i<sup>6</sup>: faptul acesta trebuia adev<sup>6</sup> erit  
la vremea cuvenit<sup>7</sup>, i<sup>7</sup> propov<sup>7</sup> ditorul i<sup>7</sup> apostolul lui am fost pus eu-spun adev<sup>7</sup> rul în  
Hristos, nu mint-ca s<sup>8</sup> înv<sup>8</sup> pe Neamuri credin<sup>8</sup> a i<sup>8</sup> adev<sup>8</sup> rul. Vreau dar ca b<sup>8</sup> rba ii  
s<sup>8</sup> se roage în orice loc, i<sup>8</sup> s<sup>8</sup> ridice spre cer mîni curate, f<sup>8</sup> r<sup>8</sup> mînie i<sup>8</sup> f<sup>8</sup> r<sup>8</sup> îndoieli.  
9  
Vreau, deasemenea, ca femeile s<sup>9</sup> se roage îmbr<sup>9</sup> cate în chip cuviincios, cu ru<sup>9</sup> ine i<sup>9</sup> sfial<sup>9</sup>;  
nu cu împletituri de p<sup>10</sup> r, nici cu aur, nici cu m<sup>10</sup> rg<sup>10</sup> ritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte  
bune, cum se cuvine femeilor cari spun c<sup>11</sup> sînt evlavioase. Femeia s<sup>11</sup> înve<sup>11</sup> e în t<sup>11</sup> cere, cu  
toat<sup>12</sup> supunerea. Femeii nu -i dau voie s<sup>12</sup> înve<sup>12</sup> e pe al ii, nici s<sup>12</sup> se ridice mai pe sus de  
b<sup>13</sup> rbat, ci s<sup>13</sup> stea în t<sup>13</sup> cere. C<sup>13</sup> ci întîi a fost întocmit Adam, i<sup>13</sup> apoi Eva. i<sup>14</sup> nu Adam  
a fost am<sup>14</sup> git; ci femeia, fiind am<sup>14</sup> git, s'a f<sup>14</sup> cut vinovat<sup>14</sup> de c<sup>14</sup> lcarea poruncii. Totu<sup>15</sup>



ea va fi mântuit prin na terea de fii, dac st ruiesc cu smerenie în credin , în dragoste i în sfîn enie.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Adev rat este cuvântul acesta: „Dac rîvne te cineva s fie episcop, dore te un lucru bun.”<sup>2</sup> Dar trebuie ca episcopul (Sau: privighetor.) s fie f r prihan , b rbatul unei singure neveste, cump tat, în elept, vrednic de cinste, primitor de oaspe i, în stare s înve e pe al ii.<sup>3</sup> S nu fie nici be iv, nici b t u , nici doritor de cî tig mîr av, ci s fie blînd, nu gîlcevitor, nu iubitor de bani;<sup>4</sup> s - i chiverniseasc bine casa, i s - i in copiii în supunere cu toat cuviin a.<sup>5</sup> C ci dac cineva nu tie s - i cîrmuiasc bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?<sup>6</sup> S nu fie întors la Dumnezeu de curînd, ca nu cumva s se îngîmfe i s cad în osînda diavolului.<sup>7</sup> Trebuie s aib i o bun m rturie din partea celor de afar , pentruca s nu ajung de ocar , i s cad în cursa diavolului.<sup>8</sup> Diaconii, deasemenea, trebuie s fie cinsti i, nu cu dou fe e, nu b utori de mult vin, nu doritori de cî tig mîr av:<sup>9</sup> ci s p streze taina credin ei într'un cuget curat.<sup>10</sup> Trebuie sc cerceta i întîi, i numai dac sînt f r prihan , s fie diaconi.<sup>11</sup> Femeile, de asemenea, trebuie s fie cinstite, neclevetitoare, cump tate, credincioase în toate lucrurile.<sup>12</sup> Diaconii s fie b rba i ai unei singure neveste, i s tie s - i cîrmuiasc bine copiii i casele lor.<sup>13</sup> Pentruc ceice slujesc bine ca diaconi, dobîndesc un loc de cinste i o mare îndr zneal în credin a care este în Hristos Isus.<sup>14</sup> Î i scriu aceste lucruri cu n dejde c voi veni în curînd la tine.<sup>15</sup> Dar dac voi z bovi, s tii cum trebuie s te por i în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlpul i temelie adev rului.<sup>16</sup> i f r îndoial , mare este taina evlaviei... „Celce a fost ar tat în trup, a fost dovedit neprih nit în Duhul, a fost v zut de îngeri, a fost propov duit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost în l at în slav .”

### Chapter 4

<sup>1</sup> Dar Duhul spune l murit c , în vremile din urm , unii se vor lep da de credin , ca  
s se alipeasc de duhuri în el toare i de înv turile dracilor, <sup>2</sup> ab tu i de  
f rnicia unor oameni cari vorbesc minciuni, însemna i cu ferul ro în însu cugetul lor.  
<sup>3</sup> Ei opresc c s toria i întrebuin area bucatelor, pe cari Dumnezeu le -a f cut ca s fie  
luate cu mul miri de c tre ceice cred i cunosc adev rul. <sup>4</sup> C ci orice f ptur a lui  
Dumnezeu este bun : i nimic nu este de lep dat, dac se ia cu mul miri; <sup>5</sup> pentruc  
este sfin it prin Cuvântul lui Dumnezeu i prin rug ciune. <sup>6</sup> Dac vei pune în mintea fra ilor  
aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindc te hr ne ti cu cuvintele credin ei  
i ale buneî înv turi, pe care ai urmat -o pîn acum. <sup>7</sup> Fere te-te de basmele lume ti  
i b be ti. Caut s fii evlavios. <sup>8</sup> C ci deprinderea trupeasc este de pu in folos, pe  
când evlavia este folositoare în orice privin , întrucât ea are f g duin a vie ii de acum i  
a celei viitoare. <sup>9</sup> Iat un cuvânt adev rat i cu totul vrednic de primit! <sup>10</sup> Noi muncim, în  
adev r, i ne lupt m, pentruc ne-am pus n dejdea în Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul  
tuturor oamenilor, i mai ales al celor credincio i. <sup>11</sup> Porunce te, i înva aceste lucruri.  
<sup>12</sup> Nimeni s nu-i dispre uiasc tinere ea; ci fii o pild pentru credincio i: în vorbire, în  
purtare, în dragoste, în credin , în cur ie. <sup>13</sup> Pîn voi veni, ia seama bine la citire, la  
îndemnare, i la înv tura pe care o dai altora. <sup>14</sup> Nu fi nep s tor de darul care este în  
tine, care i -a fost dat prin proorocie, cu punerea mânlor de c tre ceata presbiterilor (Sau:  
b trîni.). <sup>15</sup> Pune- i pe inim aceste lucruri, îndeletnice te-te în totul cu ele, pentruc înaintarea  
ta s fie v zut de to i. <sup>16</sup> Fii cu luare aminte asupra ta însu i i asupra înv turii, pe  
care o dai altora: st ruie te în aceste lucruri, c ci dac vei face a a, te vei mîntui pe tine  
însu i i pe cei ce te ascult .

## Chapter 5

<sup>1</sup> Nu mostra cu asprime pe un b trîn, ci sf tuie te -l ca pe un tat ; pe tineri sf tuie te  
-i ca pe ni te fra i; <sup>2</sup> pe femeile b trîne, ca pe ni te mame; pe cele tinere, ca pe ni te surori,  
cu toat cur ia. <sup>3</sup> Cinste te pe v duvele cari sînt cu adev rat v duve. <sup>4</sup> Dac o v duv

are copii sau nepoii dela copii, ace tias se deprind s fie evlavioii în tîi fa de cei din casa lor, i s r spl teasc ostenele prin ilor, c ci lucrul acesta este pl cut înaintea

5 lui Dumnezeu. Cea cu adev rat v duv , care a r mas singur , i -a pus n dejdea în

Dumnezeu, i st ruie te, zi i noapte, în cereri i rug ciuni. 6 Dar cea dedat la pl ceri,

m car c tr ie te, este moart . 7 Porunce te i aceste lucruri, ca s fie f r vin .

8 Dac nu poart cineva grij de ai lui, i mai ales de cei din casa lui, s'a lep dat de credin ,

i este mai r u decît un necredincios. 9 O v duv , ca s fie înscris în lista v duvelor,

trebuie s n'aib mai pu in de aizeci de ani, s nu fi avut decît un singur b rbat; 10 s

fie cunoscut pentru faptele ei bune; s fi crescut copii, s fi fost primitoare de oaspe i, s fi sp lat picioarele sfin ilor, s fi ajutat pe cei nenoroci i, s fi dat ajutor la orice fapt

bun . 11 Dar pe v duvele tinere s nu le prime ti: pentru c atunci cînd le desparte pofta de

Hristos, vor s se m rite din nou, 12 i se fac vinovate de faptul c î i calc credin a

dintîi. 13 Totodat , se deprind s umble f r nici o treab din cas în cas ; i nu numai

c sînt lene e, dar sînt i limbute i iscoditoare, i vorbesc ce nu trebuie vorbit. 14 Vreau

dar ca v duvele tinere s se m rite i s aib copii, s fie gospodine la casa lor, ca s nu

dea protivnicului niciun prilej de ocar , 15 c ci unele s'au i întors s urmeze pe Satana.

16 Dac vreun credincios, fie b rbat, fie femeie, are v duve în familie, s le ajute, i s nu fie împov rat cu ele Biserica, pentru ca s poat veni în ajutor celor cu adev rat v duve.

17 Presbiterii (Sau: b trîni.) cari cîrmuiesc bine, s fie învrednici i de îndoit cinste, mai ales

ceice se osteneasc cu propov duirea i cu înv tura, pe care o dau altora. 18 C ci Scriptura

zice: „S nu legi gura bouului cînd treier bucate``; i: „Vrednic este lucr torul de plata lui.``

19 Împotriva unui presbiter (Sau: b trîni.) s nu prime ti învinuire de cît din gura a doi sau trei

martori. 20 Pe cei ce p c tuiesc, mustr -i înaintea tuturor, ca i ceilal i s aib fric .

21 Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus i înaintea îngerilor ale i,

s p ze ti aceste lucruri, f r vreun gînd mai dinainte, i s nu faci nimic cu p rtinire.

22 S nu- i pui mînila peste nimeni cu grab : i s nu te faci p rta p catelor altora: pe

tine însu i p ze te-te curat. 23 S nu mai bei numai ap , ci s iei i cîte pu in vin, din

pricina stomahului t u, i din pricina deselor tale îmboln viri. 24 P catele unor oameni sînt

cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă. <sup>25</sup> Tot acestea și faptele bune  
sunt cunoscute: și cele ce nu sunt cunoscute, nu pot să rămână ascunse.

## Chapter 6

<sup>1</sup> Toți cei ce sunt sub jugul robiei, să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea,  
ca Numele lui Dumnezeu să nu fie vorbit de rău. <sup>2</sup> Iar cei ce au stăpâni  
credincioși, să nu-i disprețuiești, sub cuvânt că sunt „frați”, ci să le slujească și mai  
bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor, sunt credincioși și preaiubiți.  
Învăță pe oameni aceste lucruri, și spune-le apăsător. <sup>3</sup> Dacă învăță cineva pe oameni  
întru deosebit, și nu se învârtă de cuvintele sfințite ale Domnului nostru Isus  
Hristos și de învățătura care duce la evlavie, <sup>4</sup> este plin de mândrie, și nu ține nimic: ba  
încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din cari se naște pizma,  
certurile, clevețirile, bânelurile rele, <sup>5</sup> și dărnicele ciocniri de vorbe ale oamenilor strică și la  
minte, lipsiți de adevăr și cari cred că evlavie este un izvor de cântăreț. Fere-te-te de astfel  
de oameni. <sup>6</sup> Negreșit, evlavie însoțită de mulțumire este un mare cântăreț. <sup>7</sup> Căci noi n'am  
adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. <sup>8</sup> Dacă avem, dar, cu ce  
să ne hrănim și cu ce să ne înfrumusețăm, ne va fi de ajuns. <sup>9</sup> Cei ce vor să se  
înfrumusețeze, dimpotrivă, cad în ispită, în lăcomie și în multe pofte nesăturate și  
vătmătoare, cari cufundă pe oameni în prădă și pierzare. <sup>10</sup> Căci iubirea de bani este  
rădăcina tuturor relelor; și unii, cari au umblat după ea, au răstăcit credința, și s'au  
străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. <sup>11</sup> Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri,  
și caută neprihănirea, evlavie, credință, dragostea, răbdarea, blândețea. <sup>12</sup> Luptă-te lupta  
cea bună a credinței; apucă viața vecinică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut  
aceea frumoasă mărțurisire înaintea multor marturi. <sup>13</sup> Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care  
dă viața tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut aceea frumoasă mărțurisire  
înaintea lui Pilat din Pont, <sup>14</sup> să pzești porunca, fără prihană și fără vină până la  
arăta Domnului nostru Isus Hristos, <sup>15</sup> care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul  
Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, <sup>16</sup> singurul care are nemurirea, care  
locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care niciun om nu L-a văzut, nici

nu -L poate vedea, i care are cinstea i puterea vecinic ! Amin. <sup>17</sup> Îndeamn pe boga ii  
 veacului acestuia s nu se îngîmfe, i s nu- i pun n dejdea în ni te bog ii  
 nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne d toate lucrurile din bel ug, ca s ne bucur m de ele.  
<sup>18</sup> Îndeamn -i s fac bine, s fie boga i în fapte bune, s fie darnici, gata s simt  
 împreun cu al ii, <sup>19</sup> a a ca s - i strîng pentru vremea viitoare drept comoar o bun  
 temelie pentru ca s apuce adev rata via . <sup>20</sup> Timotee, p ze te ce i s'a încredin at;  
 fere te-te de flec riile lume ti i de împotrivrile tiin ei, pe nedrept numite astfel, <sup>21</sup>  
 care au m rturisit -o unii i au r t cit cu privire la credin . Harul s fie cu voi! Amin pe

## 2 Timothy

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, apostol al lui Hristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, dup f g duin a vie ii care  
 este în Hristos Isus, <sup>2</sup> c tre Timotei, copilul meu prea iubit: Har, îndurare i pace dela Dumnezeu  
 Tat l, i dela Hristos Isus, Domnul nostru! <sup>3</sup> Mul mesc lui Dumnezeu, c ruia Îi slujesc cu  
 un cuget curat, din mo i str mo i, c neîntrerupt te pomenesc în rug ciunile mele, zi i  
 noapte. <sup>4</sup> C ci mi-aduc aminte de lacr mile tale, i doresc s te v d, ca s m umplu de  
 bucurie. <sup>5</sup> Îmi aduc aminte de credin a ta nepref cut , care s'a s l luit întfi în bunica ta  
 Lois i în mama ta Eunice, i sînt încredin at c i în tine. <sup>6</sup> De aceea î i aduc aminte s  
 înfl c rezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mînilor mele. <sup>7</sup> C ci Dumnezeu  
 nu ne -a dat un duh de fric , ci de putere, de dragoste i de chibzuin . <sup>8</sup> S nu- i fie ru ine  
 dar de m rturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemni atul Lui. Ci suferé împreun cu  
 Evanghelia, prin puterea lui Dumezeu. <sup>9</sup> El ne -a mîntuit i ne -a dat o chemare sfînt , nu pentru  
 faptele noastre, ci dup hot rîrea Lui i dup harul care ne -a fost dat în Hristos Isus, înainte  
 de vecinicii, <sup>10</sup> dar care a fost descoperit acum prin ar tarea Mîntuitorului nostru Hristos Isus,  
 care a nimicuit moartea i a adus la lumin via a i neputrezirea, prin Evanghelie.  
<sup>11</sup> Propov duitorul i apostolul ei am fost pus eu i înv tor al Neamurilor. <sup>12</sup> i din  
 pricina aceasta suf r aceste lucruri; dar nu mi -e ru ine, c ci tiu în cine am crezut. i sînt

13  
 Dreptarul  
 încredin at c El are putere s p zeasc ce I-am încredin at pîn în ziua aceea.  
 în turilor s n toase, pe cari le-ai auzit dela mine, ine -l cu credin a i dragostea  
 14  
 care este în Hristos Isus. Lucrul acela bun care i s'a încredin at, p ze te -l prin Duhul  
 15  
 Sfînt, care locuie te în noi. tii c cei ce sînt în Asia to i m'au p r sit; între al ii i  
 16  
 Figel i Ermogen. Domnul s - i verse îndurarea peste casa lui Onisifor; c ci de multe ori  
 17  
 m'a mîngîiat, i nu i -a fost ru îne de lan ul meu. Nu numai atît, dar, cînd a fost în Roma,  
 18  
 m'a c utat cu mult grij i m'a g sit. Dea Domnul s capete îndurare dela Domnul „în  
 ziua aceea`. Tu tii foarte bine cît ajutor mi -a dat el în Efes.

## Chapter 2

1  
 Tu dar, copilul meu, înt re te-te în harul care este în Hristos Isus. 2  
 i ce-ai auzit dela  
 mine, în fa a multor marturi, încredin eaz la oameni de încredere, cari s fie în stare s  
 3  
 înve e i pe al ii. Sufere împreun cu mine, ca un bun osta al lui Hristos. 4  
 Niciun osta  
 nu se încurc cu treburile vie ii, dac vrea s plac celui ce l -a scris la oaste. 5  
 i cine  
 lupt la jocuri, nu este încununat, dac nu s'a luptat dup rînduieli. 6  
 Plugarul trebuie s  
 munceasc înainte ca s strîng rodurile. 7  
 În elege ce- i spun; Domnul î i va da pricepere  
 8  
 în toate lucrurile. Adu- i aminte de Domnul Isus Hristos, din s mîn a lui David, înviat din  
 9  
 mor i, dup Evanghelia mea, pentru care suf r pîn acolo c sînt legat ca un f c tor de  
 10  
 rele. Dar Cuvîntul lui Dumnezeu nu este legat. De aceea rabd totul pentru cei ale i, pentruca  
 11  
 i ei s capete mîntuirea care este în Hristos Isus, împreun cu slava vecinic . Adev rat  
 12  
 este cuvîntul acesta: dac am murit împreun cu El, vom i tr i împreun cu El. Dac  
 r bd m, vom i împ r i împreun cu El. Dac ne lep d m de El, i El Se va lep da  
 13  
 de noi. Dac sîntem necredincio i, totu El r mîne credincios, c ci nu Se poate t g dui  
 14  
 singur. Adu-le aminte de aceste lucruri, i roag -i fierbinte înaintea lui Dumnezeu, s se  
 fereasc de certurile de cuvinte, cari nu duc la alt folos decît la pieirea celor ce le ascult .  
 15  
 Caut s te înf i ezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucr tor care n'are

de ce s -i fie ru ine, i care împarte drept Cuvîntul adev rului. <sup>16</sup> Fere te-te de vorb riile  
goale i lume ti; c ci cei ce le in, vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.

<sup>17</sup> i cuvîntul lor va roade ca gangrena. Din num rul acestora sînt Imeneu i Filet, <sup>18</sup> cari s'au  
ab tut dela adev r. Ei zic c a i venit învierea, i r stoarn credin a unora. <sup>19</sup> Totu  
temelia tare a lui Dumnezeu st nezguduit , avînd pecetea aceasta: „Domnul cunoa te pe ceice  
sînt ai Lui``; i: „Oricine roste te Numele Domnului, s se dep rteze de f r delege!``

<sup>20</sup> Într'o cas mare nu sînt numai vase de aur i de argint, ci i de lemn i de p mînt. Unele  
sînt pentru o întrebuin are de cinste, iar altele pentru o întrebuin are de ocar . <sup>21</sup> Deci dac  
cineva se cur e te de acestea, va fi un vas de cinste, sfin it, folositor st pînului s u,  
destoinic pentru orice lucrare bun . <sup>22</sup> Fugi de poftele tinere ii, i urm re te neprih nirea,  
credin a, dragostea, pacea, împreun cu cei ce cheam pe Domnul dintr'o inim curat .

<sup>23</sup> Fere te-te de întreb rile nebune i nefolositoare, c ci tii c dau na tere la certuri.

<sup>24</sup> i robul Domnului nu trebuie s se certe; ci s fie blînd cu to i, în stare s înve e pe  
to i, plin de îng duin r bd toare, <sup>25</sup> s îndrepte cu blînde pe potrivnici, în n dejdea  
c Dumnezeu le va da poc in a, ca s ajung la cuno tin a adev rului; <sup>26</sup> i, venindu-i  
în fire, s se desprind din cursa diavolului, de care au fost prin i ca s -i fac voia.

### Chapter 3

<sup>1</sup> S tii c în zilele din urm vor fi vremuri grele. <sup>2</sup> C ci oamenii vor fi iubitori de sine,  
iubitori de bani, l ud ro i, trufa i, hulitori, neascult tori de p rin i, nemul mitori,  
f r evlavie, <sup>3</sup> f r dragoste fireasc , neîndupleca i, clevetitori, neînfrîna i, neîmblînzi i,  
neiubitori de bine, <sup>4</sup> vînz tori, obraznici, îngîmfai; iubitori mai mult de pl ceri decît iubitori  
de Dumnezeu; <sup>5</sup> avînd doar o form de evlavie dar t g duindu -i puterea. Dep rteaz -te de  
oamenii ace tia. <sup>6</sup> Sînt printre ei unii, cari se vîr prin case, i momesc pe femeile u uratice  
îngreuiate de p cate i fr mîntate de felurite pofte, <sup>7</sup> cari înva întotdeauna i nu pot  
ajunge niciodat la deplîna cuno tin a adev rului. <sup>8</sup> Dup cum Iane i Iambre s'au  
împotrivit lui Moise, tot a a i oamenii ace tia se împotrivesc adev rului, ca unii cari sînt

strica i la minte i osîndi i în ce prive te credin a. <sup>9</sup> Dar nu vor mai înainte; c ci nebunia  
 lor va fi ar tat tuturor, cum a fost ar tat i a celor doi oameni. <sup>10</sup> Tu, îns , ai urm rit  
 de aproape înv tura mea, purtarea mea, hot rîrea mea, credin a mea, îndelunga mea  
 r bdare, dragostea mea, r bdarea mea, <sup>11</sup> prigonirile i suferin ele cari au venit peste mine  
 în Antiohia, în Iconia i în Listra. tii ce prigoniri am r bdat; i totu Domnul m'a izb vit  
<sup>12</sup> din toate. De altfel, to i ceice voiesc s tr iasc cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoni i.  
<sup>13</sup> Dar oamenii r i i în el tori vor merge din r u în mai r u, vor am gi pe al ii, i se  
 vor am gi i pe ei în i i. <sup>14</sup> Tu s r mîi în lucrurile, pe cari le-ai înv at i de cari  
 e ti deplin încredin at, c ci tii dela cine le-ai înv at: <sup>15</sup> din pruncie cuno ti Sfintele  
 Scripturi, cari pot s - i dea în elepciunea care duce la mîntuire, prin credin a în Hristos Isus.  
<sup>16</sup> Toat Scriptura este însuflat de Dumnezeu i de folos ca s înve e, s mustre, s  
 îndrepte, s dea în elepciune în neprih nire, <sup>17</sup> pentruca omul lui Dumnezeu s fie des vîr it  
 i cu totul destoinic pentru orice lucrare bun .

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Te rog ferbinte, înaintea lui Dumnezeu i înaintea lui Hristos Isus, care are s judece viii  
 i mor ii, i pentru ar tarea i Împ r ia Sa: <sup>2</sup> propov duie te Cuvîntul, st ruie te  
 asupra lui la timp i ne la timp, mustr , ceart , îndeamn cu toat blînde ea i  
 înv tura. <sup>3</sup> C ci va veni vremea cînd oamenii nu vor putea s suferi înv tura  
 s n toas ; ci îi vor gîdila urechile s aud lucruri pl cute, i î i vor da înv tori  
 dup poftete lor. <sup>4</sup> Î i vor întoarce urechea dela adev r, i se vor îndrepta spre istorisiri  
 închipuite. <sup>5</sup> Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabd suferin ele, f lucrul unui evanghelist, i  
 împline te- i bine slujba. <sup>6</sup> C ci eu sînt gata s fiu turnat ca o jertf de b utur i clipa  
 plec rii mele este aproape. <sup>7</sup> M'am luptat lupta cea bun , mi-am ispr vit alergarea, am p zit  
 credin a. <sup>8</sup> Deacum m a teapt cununa neprih nirii, pe care mi -o va da, în „ziua aceea”,  
 Domnul, Judec torul cel drept. i nu numai mie, ci i tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.  
<sup>9</sup> Caut de vino curînd la mine. <sup>10</sup> C ci Dima, din dragoste pentru lumea de acum m'a p r sit,



i a plecat la Tesalonic. Crescens s'a dus în Galatia, Tit în Dalmatia. <sup>11</sup> Numai Luca este cu mine.  
 Ia pe Marcu, i adu -l cu tine; c ci el îmi este de folos pentru slujb . <sup>12</sup> Pe Tihic l-am trimes  
 la Efes. <sup>13</sup> Când vei veni, adu-mi mantaua, pe care am l sat -o în Troa la Carp, i c r ile, mai  
 ales pe cele de piele. <sup>14</sup> Alexandru, c ld rarul, mi -a f cut mult r u. Domnul îi va r spl ti  
 dup faptele lui. <sup>15</sup> P ze te-te i tu de el, pentruc este cu totul împotriva cuvintelor noastre.  
<sup>16</sup> La întâiul meu r spuns de ap rare, nimeni n'a fost cu mine, ci to i m'au p r sit. S nu li  
 se in în socoteal lucrul acesta! <sup>17</sup> Îns Domnul a stat lâng mine, i m'a înt rit, pentru  
 ca propov duirea s fie vestit pe deplin prin mine, i s'o aud toate Neamurile. i am fost  
 izb vit din gura leului. <sup>18</sup> Domnul m va izb vi de orice lucru r u, i m va mîntui, ca s  
 intru în Împ r ia Lui cereasc . A Lui s fie slava în vecii vecilor! Amin. <sup>19</sup> Spune s n tate  
 Priscilei i lui Acuila, i casei lui Onisifor. <sup>20</sup> Erast a r mas în Corint, iar pe Trofim l-am l sat  
 bolnav în Milet. <sup>21</sup> Caut de vino înainte de iarn . Eubul i Pudens, Linus, Claudia i to i  
 fra ii î i trimet s n tate. <sup>22</sup> Domnul Isus Hristos s fie cu duhul t u! Harul s fie cu voi!  
 Amin

## Titus

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, rob al lui Dumnezeu, i apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credin a ale ilor lui  
 Dumnezeu i cuno tin a adev rului, care este potrivit cu evlavia, <sup>2</sup> în n dejdea vie ii  
 vecinice, f g duite mai înainte de vecinicii de Dumnezeu, care nu poate s mint , <sup>3</sup> ci i -a  
 descoperit Cuvîntul la vremea Lui, prin propov duirea care mi -a fost încredin at , dup  
 porunca lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru; - <sup>4</sup> c tre Tit, adev ratul meu copil în credin a  
 noastr a amîndorora: Har i pace dela Dumnezeu Tat l, i dela Isus Hristos, Mîntuitorul  
 nostru! <sup>5</sup> Te-am l sat în Creta, ca s pui în rînduial ce mai r mîne de rînduit, i s a ezi  
 presbiteri (Sau: b trîni) în fiecare cetate, dup cum i-am poruncit: <sup>6</sup> Dac este cineva fr

prihan , b rbat al unei singure neveste, avînd copii credincio i, cari s nu fie învinui i de  
destr b lare sau neascultare. <sup>7</sup> C ci episcopul (Sau: priveghetor.), ca econom al lui Dumnezeu,  
trebuie s fie f r prihan ; nu înc p înat, nici mînios, nici dedat la vin, nici b t u ,  
nici lacom de cî tig mîr av; <sup>8</sup> ci s fie primitor de oaspe i, iubitor de bine, cump tat, drept,  
<sup>9</sup> sînt, înfrînat; s se in de Cuvîntul adev rat, care este potrivit cu înv tura, pentruca  
s fie în stare s sf tuiasc în înv tura s n toas , i s înfrunte pe protivnici.  
<sup>10</sup> În adev r, mai ales printre cei t ia i împrejur, sînt mul i nesupu i, flecari i am gitori,  
<sup>11</sup> c rora trebuie s li se astupe gura. Ei buim cesc familii întregi, înv înd pe oameni, pentru  
un cî tig urît, lucruri, pe cari nu trebuie s le înve e. <sup>12</sup> Unul dintre ei, chiar prooroc al lor, a  
zis: „Cretanii sînt totdeauna ni te mincno i, ni te fiare rele, ni te pîntece lene e.”  
<sup>13</sup> M rturia aceasta este adev rat . De aceea mustr -i aspru, ca s fie s n to i în  
credin , <sup>14</sup> i s nu se in de basme evree ti, i de porunci date de oameni, cari se  
întorc dela adev r. <sup>15</sup> Totul este curat pentru cei cura i; dar pentru cei necura i i  
necredincio i, nimic nu este curat: pîn i mintea i cugetul le sînt spurcate. <sup>16</sup> Ei se laud  
c cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl t g duiesc, c ci sînt o scîrb : nesupu i, i  
netrebnici pentru orice fapt bun .

## Chapter 2

<sup>1</sup> Tu îns , vorbe te lucruri cari se potrivesc cu înv tura s n toas . <sup>2</sup> Spune c cei  
b tîni trebuie s fie treji, vrednici de cinste, cump ta i, s n to i în credin , în dragoste,  
în r bdare. <sup>3</sup> Spune c femeile în vîrst trebuie s aib o purtare cuvincioas , s nu fie  
nici clevetitoare, nici dedate la vin; s înve e pe al ii ce este bine, <sup>4</sup> ca s înve e pe femeile  
mai tinere s - i iubeasc b rba i i copiii; <sup>5</sup> s fie cump tate, cu via a curat , s - i  
vad de treburile casei, s fie bune, supuse b rba ilor lor, pentruca s nu se vorbeasc de  
r u Cuvîntul lui Dumnezeu. <sup>6</sup> Sf tuie te de asemenea pe tineri s fie cump ta i, <sup>7</sup> i  
d -te pe tine însu i pild de fapte bune, în toate privin ele. Iar în înv tur , d dovad  
de cur ie, de vrednicie, <sup>8</sup> de vorbire s n toas i f r cusur, ca protivnicul s r mîn  
de ru ine, i s nu poat s spun nimic r u de noi. <sup>9</sup> Sf tuie te pe robi s fie supu i

st pânilor lor, s le fie pe plac în toate lucrurile, s nu le întoarc vorba, <sup>10</sup> s nu fure nimic,  
 ci totdeauna s dea dovada de o des vîritate credincioasă, ca s fac în totul cinste  
 învîturii lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru. <sup>11</sup> Cîci harul lui Dumnezeu, care aduce mîntuire  
 pentru toți oamenii, a fost arătat, <sup>12</sup> și ne învașă să o rupem cu păgînă tate și cu poftele  
 lumii, și să trîim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, <sup>13</sup> a teptînd  
 fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mîntuitor Isus Hristos.  
<sup>14</sup> El S'a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice frîdelege, și să-și  
 cîrască un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune. <sup>15</sup> Spune lucrurile  
 acestea, sfîtuie-te și muștră cu deplină putere. Nimeni să nu te disprețuiască.

### Chapter 3

<sup>1</sup> Adu-le aminte să fie supuși stăpînilor și dregătorilor, și să-și asculte, și să fie gata să  
 facă orice lucru bun, <sup>2</sup> și să nu vorbească de rău pe nimeni, și să nu fie gata de ceartă, ci  
 cumpătativi, plini de blîndețe față de toți oamenii. <sup>3</sup> Cîci și noi eram altădată frînturi  
 de minte, neascultători, răzvrătiți, robi și de tot felul de pofte și de plăceri, trăind în răutate  
 și în pizmă, vrednici să fim urși și urîndu-ne unii pe alții. <sup>4</sup> Dar, cînd s'a arătat bunătatea  
 lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, <sup>5</sup> El ne-a mîntuit, nu pentru faptele,  
 ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea noastră din nou și prin  
 înnoirea făcută de Duhul Sfînt, <sup>6</sup> pe care L-a vărsat din belug peste noi, prin Isus Hristos,  
 Mîntuitorul nostru; <sup>7</sup> pentru că, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, și ne facem, în  
 nădejde, moștenitori ai vieții vecinice. <sup>8</sup> Adevărat este cuvîntul acesta, și vreau să spun  
 apăsător aceste lucruri, pentru că cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintîi în fapte  
 bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni! <sup>9</sup> Dar de întrebările nebune, de înșirările  
 de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, cîci sînt nefolositoare și  
 zădărnice. <sup>10</sup> După înțîia și a doua muștrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări,  
<sup>11</sup> cîci timc un astfel de om este un stricat și pătărit, dela sine fiind osîndit. <sup>12</sup> Cînd  
 voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, grăbește-te să vii la mine în Nicopoli, cîci acolo

m'am hot rît s iernez. <sup>13</sup> Ai grij de legiuitorul Zena i Apolo s nu duc lips de nimic  
 din ce le trebuie pentru c l toria lor. <sup>14</sup> Trebuie ca i ai no tri s se deprind s fie cei  
 dintîi în fapte bune, pentru nevoile grabnice, i s nu stea neroditori. <sup>15</sup> To i cei ce sînt cu  
 mine î i trimet s n tate. Spune s n tate celorce ne iubesc în credin . Harul s fie cu  
 voi cu to i! Amin

## Philemon

### Chapter 1

<sup>1</sup> Pavel, întemni at al lui Isus Hristos, i fratele Timotei, c tre prea iubitul Filimon,  
 tovar ul nostru de lucru, <sup>2</sup> c tre sora Apfia i c tre Arhip, tovar ul nostru de lupt ,  
 i c tre Biserica din casa ta: <sup>3</sup> Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul  
 Isus Hristos! <sup>4</sup> Mul mesc totdeauna Dumnezeului meu, oride cîte ori îmi aduc aminte de tine  
 în rug ciunile mele, <sup>5</sup> pentru c am auzit despre credin a pe care o ai în Domnul Isus i  
 dragostea fa de to i sfin ii. <sup>6</sup> Îl rog ca aceast p rt ie a ta la credin s se arate  
 prin fapte, cari s dea la iveal tot binele ce se face între noi în Hristos. <sup>7</sup> În adev r, am avut o  
 mare bucurie i mîngîiere, pentru dragostea ta, fiindc , frate, inimile sfin ilor au fost înviorate  
 prin tine. <sup>8</sup> De aceea, m car c am toat slobozenia în Hristos s - i poruncesc ce trebuie  
 s faci, <sup>9</sup> vreau mai de grab s - i fac o rug minte în numele dragostei, eu, a a cum sînt,  
 b trînul Pavel; iar acum întemni at pentru Hristos Isus. <sup>10</sup> Te rog pentru copilul meu, pe care  
 l-am n scut în lan urile mele: pentru Onisim, <sup>11</sup> care alt dat i -a fost nefolositor, dar care  
 acum î i va fi folositor i ie i mie. <sup>12</sup> i -l trimet înapoi, pe el, inima mea. <sup>13</sup> A fi dorit  
 s -l in la mine, ca s -mi slujeasc în locul t u cît sînt în lan uri pentru Evanghelie. <sup>14</sup> Dar  
 n'am vrut s fac nimic f r învoirea ta, pentruca binele, pe care mi -l faci, s nu fie silit, ci de  
 bun voie. <sup>15</sup> Poate c el a fost desp r it de tine, pentru o vreme, tocmai ca s -l ai pentru  
 vecinicie, <sup>16</sup> dar nu ca pe un rob, ci mult mai pe sus de cît pe un rob: ca pe un frate prea iubit, mai

ales de mine, i cu atît mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul! <sup>17</sup> Dac m socote ti  
 dar ca prieten al t u, prime te -l ca pe mine însumi. <sup>18</sup> i dac i -a adus vreo v t mare  
 sau î i este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea. <sup>19</sup> Eu, Pavel, „voi pl ti`` -scriu cu  
 mîna mea-ca s nu- i zic c tu însu i te datorezi mie. <sup>20</sup> Da, frate, f -mi binele acesta în  
 Domnul, i învioreaz -mi inima în Hristos! <sup>21</sup> i-am scris bizuit pe ascultarea ta, i tiu c  
 vei face chiar mai mult de cît î i zic. <sup>22</sup> Tot odat , preg te te-mi un loc de g zduire, c ci  
 trag n dejde s v fiu d ruit, datorit rug ciunilor voastre. <sup>23</sup> Epafră, tovar ul meu de  
 temni în Hristos Isus, î i trimete s n tate; <sup>24</sup> tot a a i Marcu, Aristarh, Dima, Luca,  
 tovar ii mei de lucru. <sup>25</sup> Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu duhul vostru! Amin

## Hebrews

### Chapter 1

<sup>1</sup> Dup ce a vorbit în vechime p rin ilor no tri prin prooroci, în multe rînduri i în multe  
 chipuri, Dumnezeu, <sup>2</sup> la sfîr itul acestor zile, ne -a vorbit prin Fiul, pe care L -a pus mo tenitor  
 al tuturor lucrurilor, i prin care a f cut i veacurile. <sup>3</sup> El, care este oglindirea slavei Lui i  
 întip rirea Fiin ei Lui, i care ine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a f cut cur irea  
 p catelor, i a ezut la dreapta M ririi în locurile prea înalte, <sup>4</sup> ajungînd cu atît mai pe sus de  
 îngerii, cu cît a mo tenit un Nume mult mai minunat decît al lor. <sup>5</sup> C ci, c ruia dintre îngerii a  
 zis El vreodat : „Tu e ti Fiul Meu; ast zi Te-am n scut?`` i iar : „Eu Îi voi fi Tat ,  
 i El Îmi va fi Fiu?`` <sup>6</sup> i, cînd duce iar în lume pe Cel întîi n scut, zice: „To i îngerii  
 lui Dumnezeu s I se închine!`` <sup>7</sup> i despre îngerii zice: „Din vînturi face îngerii ai Lui; i dintr'o  
 flac r de foc, slujitori ai Lui``; <sup>8</sup> pe cînd Fiului I -a zis: „Scaunul T u de domnie, Dumnezeule,  
 este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate: <sup>9</sup> Tu ai iubit neprih nirea i  
 ai urît nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul T u Te -a uns cu un untdelemn de bucurie  
 mai pe sus decît pe tovar ii T i.`` <sup>10</sup> i iar : „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat

p mîntul; i cerurile sînt lucrarea mînilor Tale. <sup>11</sup> Ele vor pieri, dar Tu r mîi; toate se vor  
 învechi ca o hain ; <sup>12</sup> le vei face sul ca pe o manta, i vor fi schimbate; dar Tu e ti acela ;  
 i anii T i nu se vor sfîr i.`` <sup>13</sup> i c ruia din înger i -a zis El vreodat : „ezi la dreapta  
 Mea, pîn voi pune pe vr jma ii T i a ternut al picioarelor Tale?`` <sup>14</sup> Nu sînt oare to i  
 duhuri slujitoare trimese s îndeplineasc o slujb pentru cei ce vor mo teni mîntuirea?

## Chapter 2

<sup>1</sup> De aceea, cu afit mai mult trebuie s ne inem de lucrurile, pe cari le-am auzit, ca s nu  
 fim dep rta i de ele. <sup>2</sup> C ci, dac Cuvîntul vestit prin înger i s'a dovedit nezguduit, i dac  
 orice abatere i orice neascultare i -a primit o dreapt r spl tire, <sup>3</sup> cum vom sc pa noi,  
 dac st m nep s tori fa de o mîntuire a a de mare, care, dup ce a fost vestit înfîi  
 de Domnul, ne -a fost adeverit de cei ce au auzit -o, <sup>4</sup> în timp ce Dumnezeu înt rea m rturia  
 lor cu semne, puteri i felurite minuni, i cu darurile Duhului Sfînt, împ r ite dup voia Sa!  
<sup>5</sup> În adev r, nu unor înger i a supus El lumea viitoare, despre care vorbim. <sup>6</sup> Ba înc , cineva a  
 f cut undeva urm toarea m rturisire: „Ce este omul, ca s - i aduci amine de el, sau fiul  
 omului, ca s -l cercetezi? <sup>7</sup> L-ai f cut pentru pu in vreme mai pe jos de înger i, l-ai încunurat  
 cu slav i cu cinste, l-ai pus peste lucr rile mînilor Tale: <sup>8</sup> toate le-ai supus supt picioarele  
 lui.`` În adev r, dac i -a supus toate, nu i -a l sat nimic nesupus. Totu , acum, înc nu vedem  
<sup>9</sup> c toate îi sînt supuse. Dar pe Acela, care a fost f cut „pentru pu in vreme mai pe jos decît  
 îngerii``, adic pe Isus, Îl vedem „încunurat cu slav i cu cinste``, din pricina mor ii, pe care  
 a suferit -o; pentruca, prin harul lui Dumnezeu, El s guste moartea pentru to i. <sup>10</sup> Se cuvenea,  
 în adev r, ca Acela pentru care i prin care sînt toate, i care voia s duc pe mul i fii la  
 slav , s des vîr easc , prin suferin e, pe C petenia mîntuirii lor. <sup>11</sup> C ci Cel ce  
 sfin e te i cei ce sînt sfin i i, sînt dintr'unul. De aceea, Lui nu -I este ru ine s -i  
 numeasc „fra i``, <sup>12</sup> cînd zice: „Voi vesti Numele T u fra ilor Mei; Î i voi cînta lauda în  
 mijlocul adun rii.`` <sup>13</sup> i iar : „Îmi voi pune încrederea în El.`` i în alt loc: „Iat -M ,  
<sup>14</sup> Eu i copiii, pe cari Mi i -a dat Dumnezeu!`` Astfel dar, deoarece copiii sînt p rta i sîngelui  
 i c rni, tot a a i El însu a fost deopotriv p rta la ele, pentruca, prin moarte, s

15  
 nimiceasc pe cel ce are puterea mor ii, adic pe diavolul, i s izb veasc pe to i  
 16  
 aceia, cari prin frica mor ii erau supu i robiei toat via a lor. C ci negre it, nu în ajutorul  
 17  
 îngerilor vine El, ci în ajutorul semin ei lui Avraam. Prin urmare, a trebuit s Se asemene  
 fra ilor S i în toate lucrurile, ca s poat fi, în ce prive te leg turile cu Dumnezeu, un mare  
 18  
 preot milos i vrednic de încredere, ca s fac isp ire pentru p catele norodului. i  
 prin faptul c El însu a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate s vin în ajutorul celor ce sînt  
 ispiti i.

### Chapter 3

1  
 Deaceea, fra i sfin i, cari ave i parte de chemarea cereasc , a inti i-v privirile la  
 Apostolul i Marele Preot al m rturisirii noastre, adic Isus, 2 care a fost credincios Celuice L  
 -a rînduit, cum i Moise a fost „credincios în toat casa lui Dumnezeu.”` 3 C ci El a fost g sit  
 vrednic s aib o slav cu atît mai mare decît a lui Moise, cu cît celce a zidit o cas are mai  
 4  
 mult cinste decît casa îns . - Orice cas este zidit de cineva, dar Celce a zidit toate  
 5  
 lucrurile, este Dumnezeu. - Cît despre Moise, el a fost „credincios în toat casa lui Dumnezeu”,  
 6  
 ca slug , ca s m rturiseasc despre lucrurile, cari aveau s fie vestite mai tîrziu. Dar  
 Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. i casa Lui sîntem noi, dac p str m  
 7  
 pîn la sfîr it încrederea nezgduit i n dejdea cu care ne l ud m. Deaceea, cum zice  
 8  
 Duhul Sfînt: „Ast zi, dac auzi i glasul Lui, nu v împietri i inimile, ca în ziua r zvr tirii,  
 9  
 ca în ziua ispitirii în pustie, unde p rin ii vo tri M'au ispitit, i M'au pus la încercare, i  
 10  
 au v zut lucr rile Mele patruzeci de ani! De aceea M'am desgustat de neamul acesta, i am  
 11  
 zis: „Ei totdeauna se r t cesc în inima lor. N'au cunoscut c ile Mele! Am jurat dar în mînia  
 12  
 Mea c nu vor intra în odihna Mea!”` Lua i seama dar, fra ilor, ca niciunul dintre voi s  
 13  
 n'aib o inim rea i necredincioas , care s v despart de Dumnezeul cel viu. Ci  
 îndemna i-v unii pe al ii în fiecare zi, cît vreme se zice: „Ast zi,”` pentruca niciunul din  
 14  
 voi s nu se împietreasc prin în el ciunea p catului. C ci ne-am f cut p rta i ai  
 15  
 lui Hristos, dac p str m pîn la sfîr it încrederea nezgduit dela început, cît vreme

se zice: „Ast zi, dac auzi i glasul Lui, nu v împietri i inimile, ca în ziua r zvr tirii.”

16

Cine au fost, în adev r, ceice s'au r zvr tit dup ce auziser ? N'au fost oare to i aceia,

cari ie iser din Egipt prin Moise? <sup>17</sup> i cine au fost aceia de cari S'a desgustat El patruzeci de

ani? N'au fost oare ceice p c tuiser , i ale c ror trupuri moarte au c zut în pustie? <sup>18</sup> i

cui S'a jurat El c n'au s între în odihna Lui? Nu S'a jurat oare celorce nu ascultaser ? <sup>19</sup> Vedem  
dar c n'au putut s între din pricina necredin ei lor.

## Chapter 4

1

S lu m dar bine seama, ca, atîta vreme cît r mîne în picioare f g duin a intr rii în

odihna Lui, niciunul din voi s nu se pomeneasc venit prea tîrziu. <sup>2</sup> C ci i nou ni s'a adus  
o veste bun ca i lor; dar lor cuvîntul care le -a fost propov duit, nu le -a ajutat la nimic,

pentruc n'a g sit credin la ceice l-au auzit. <sup>3</sup> Pe cînd noi, fiindc am crezut, intr m în  
„odihna”, despre care a vorbit El, cînd a zis: „Am jurat în mînia Mea, c nu vor intra în odihna

Mea!” M carc lucr rile Lui fuseser ispr vite înc dela întemeierea lumii. <sup>4</sup> C ci într'un  
loc a vorbit astfel despre ziua a aptea: „Dumnezeu S'a odihnit în ziua a aptea de toate lucr rile

Lui.” <sup>5</sup> i aici este zis iar : „Nu vor intra în odihna Mea!” <sup>6</sup> Deci, fiindc r mîne ca s  
între unii în odihna aceasta, i pentruc aceia c rora li s'a vestit întîi vestea buna n'au intrat în

ea, din pricina neascult rii lor, <sup>7</sup> El hot r te din nou o zi: „Ast zi,” -zicînd, în David, dup  
atîta vreme, cum s'a spus mai sus: „Ast zi, dac auzi i glasul Lui, nu v împietri i inimile!”

8 C ci, dac le-ar fi dat Iosua odihna, n'ar mai vorbi Dumnezeu dup aceea de o alt zi.

9 R mîne dar o odihn ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. <sup>10</sup> Fiindc cine intr în  
odihna Lui, se odihne te i el de lucr rile lui, cum S'a odihnit Dumnezeu de lucr rile Sale.

11 S ne gr bim dar s intr m în odihna aceasta, pentruca nimeni s nu cad în aceea

pild de neascultare. <sup>12</sup> C ci Cuvîntul lui Dumnezeu este viu i lucr tor, mai t ietor decît  
orice sabie cu dou t i uri: p trunde pîn acolo c desparte sufletul i duhul, încheieturile

i m duva, judec sim irile i gîndurile inimii. <sup>13</sup> Nicio f ptur nu este ascuns de El,

ci totul este gol i descoperit înainte ochilor Aceluia, cu care avem a face. <sup>14</sup> Astfel, fiindc  
avem un Mare Preot însemnat, care a str b tut cerurile-pe Isus, Fiul lui Dumnezeu-s r mînem



tari în mrturisirea noastră. <sup>15</sup> Căci n'avem un Mare Preot, care să n'aibă mil de  
slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

<sup>16</sup> Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și  
sigurătate, pentru că să fim ajutați la vreme de nevoie.

## Chapter 5

<sup>1</sup> În adevăr, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile  
privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate. <sup>2</sup> El poate fi îngăduitor

cu cei neștiutori și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de slăbiciune. <sup>3</sup> Și, din pricina  
acestei slăbiciuni, trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale norodului.

<sup>4</sup> Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron.

<sup>5</sup> Tot așa și Hristos, nu și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce I-a zis:

„Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” <sup>6</sup> Și, cum zice iarăși într'alt loc: „Tu ești preot

în veac, după rânduiala lui Melchisedec.” <sup>7</sup> El este Acela care, în zilele vieții Sale pămîntii,  
aducînd rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L

îzbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, <sup>8</sup> întrucât era Fiul, a

învățat să asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit. <sup>9</sup> Și după ce a fost făcut desvîrit,

S'a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mîntuiri vecinice, <sup>10</sup> căci a fost numit

de Dumnezeu: Mare Preot „după rânduiala lui Melchisedec.” <sup>11</sup> Asupra celor de mai sus avem

multe de zis, și lucruri grele de tălcuit; fiindcă v'ar fi făcut greoi la pricepere. <sup>12</sup> În adevăr,

voi cari de mult trebuia să fiți învățați, aveți iarăși trebuință de cineva să vă

învețe cele dinfără adevărilor ale cuvintelor lui Dumnezeu, și așa ajuns să aveți nevoie de

lapte, nu de hrană tare. <sup>13</sup> Și oricine nu se hrănește decît cu lapte, nu este obicinuit cu cuvîntul

despre neprihănire, căci este un prunc. <sup>14</sup> Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia  
a căror judecată s'a deprins, prin întrebări, să deosebească binele și răul.

## Chapter 6

<sup>1</sup> De aceea, s l s m adev rurile încep toare ale lui Hristos, i s mergem spre cele  
des vâr ite, f r s mai punem din nou temelia poc in ei de faptele moarte, i a credin ei  
<sup>2</sup> în Dumnezeu, înv tura despre botezuri, despre punerea mânilor, despre învierea mor ilor  
i despre judecata vecinic . <sup>3</sup> i vom face lucrul acesta, dac va voi Dumnezeu. <sup>4</sup> C ci cei  
ce au fost lumina i odat , i au gustat darul ceresc, i s'au f cut p rta i Duhului Sfânt,  
<sup>5</sup> i au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu i puterile veacului viitor- <sup>6</sup> i cari totu au  
c zut, este cu neputin s fie înoi i iar , i adu i la poc in , fiindc ei  
<sup>7</sup> r stignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, i -L dau s fie batjocorit. Când un p mînt  
este ad pat de ploaia care cade adesea pe el, i rode te o iarb folositoare celor pentru cari  
este lucrat, cap t binecuvîntare dela Dumnezeu. <sup>8</sup> Dar dac aduce spini i m r cini, este  
<sup>9</sup> lep dat i aproape s fie blestemat, i sfîr e te prin a i se pune foc. M car c vorbim  
astfel, prea iubi ilor, totu dela voi a tept m lucruri mai bune i cari înso esc mîntuirea.  
<sup>10</sup> C ci Dumnezeu nu este nedrept ca s uite osteneala voastr i dragostea, pe care a i  
ar tat -o pentru Numele Lui, voi, cari a i ajutat i ajutama i pe sfîn i. <sup>11</sup> Dorim îns ca  
fiecare din voi s arate aceea rîvn , ca s p streze pîn la sfîr it o deplin n dejde,  
<sup>12</sup> a a încît s nu v lenevi i, ci s c lca i pe urmele celor ce, prin credin i r bdare,  
<sup>13</sup> mo tenesc f g duin ele. Dumnezeu, cînd a dat lui Avraam f g duin a, fiindc nu  
<sup>14</sup> putea s Se jure pe unul mai mare decît El, s'a jurat pe Sine însu , i a zis: „Cu adev rat  
<sup>15</sup> te voi binecuvînta, i î i voi înmul i foarte mult s mîn a.`` i astfel, fiindc a a teptat  
<sup>16</sup> cu r bdare, a dobîndit f g duin a. Oamenii, ce -i drept, obicnuiesc s jure pe cineva mai  
mare; jur mîntul este o chez ie, care pune cap t ori ic rei neîn elegeri dintre ei.  
<sup>17</sup> Deaceea i Dumnezeu, fiindc voia s dovedeasc cu mai mult t rie mo tenitorilor  
<sup>18</sup> f g duin ei nestr mutarea hot rîrii Lui, a venit cu un jur mînt; pentruca, prin dou  
lucruri cari nu se pot schimba, i în cari este cu neputin ca Dumnezeu s mint , s g sim  
o puternic îmb rb tare noi, a c ror sc pare a fost s apuc m n dejdea care ne era pus  
<sup>19</sup> înainte, pe care o avem ca o ancor a sufletului; o n dejde tare i neclintit , care p trunde  
<sup>20</sup> dincolo de perdeaua dinl untrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte merg tor,  
cînd a fost f cut „Mare Preot în veac, dup rînduiala lui Melhisedec``.

## Chapter 7

<sup>1</sup> În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Prea Înalt, -care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la marelui împăraților, care l-a binecuvântat,  
<sup>2</sup> care a primit de la Avraam zeciuial din tot, -care, după însemnarea numelui său, este înțeles, „Împărat al neprihăniților”, apoi și „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al pământului”;  
<sup>3</sup> frătat, frămam, frăspi de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, -dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, -rămâne preot în veac. <sup>4</sup> Vedeți bine dar cât de mare a fost el, dacă pînă la patriarhul Avraam i-a dat zeciuial din prada de război!  
<sup>5</sup> Aceia dintre fiii lui Levi, cari îndeplinesc slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuial de la norod, adică de la frații lor, cu toate că ei se coboară din Avraam.  
<sup>6</sup> Iar el, care nu se coboară din familia lor, a luat zeciuial de la Avraam, și a binecuvântat pe cel ce avea frăgduiele. <sup>7</sup> Dar frăndoială cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare. <sup>8</sup> Și apoi aici, cei ce iau zeciuial, sînt niște oameni muritori; pe cînd acolo, o ia cineva, despre care se mîrturise că este viu. <sup>9</sup> Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuial, a plătit zeciuiala, ca să zicem așa, prin Avraam; <sup>10</sup> cîci era încă în coapsele strămoșului său, cînd a întâmpinat Melhisedec pe Avraam. <sup>11</sup> Dacă, dar, desvîrirea ar fi fost cu puțin prin preoții Leviților, -cîci supt preoții aceasta a primit poporul Legea-ce nevoie mai era să se ridice un alt preot „după rînduiala lui Melhisedec”, și nu după rînduiala lui Aaron?  
<sup>12</sup> Pentru că, odată schimbat preoția, trebuia numaidecît să aibă loc și o schimbare a Legii. <sup>13</sup> În adevăr, Acela despre care sînt zise aceste lucruri, face parte dintr-o altă seminție, din care nimeni n'a slujit altarului. <sup>14</sup> Cîci este vădit că Domnul nostru a ieșit din Iuda, seminție, despre care Moise n'a zis nimic cu privire la preoție. <sup>15</sup> Lucrul acesta se face și mai luminos cînd vedem ridicîndu-se, după asemnarea lui Melhisedec, un alt preot, <sup>16</sup> pus nu prin legea unei porunci pămîntului, ci prin puterea unei vieți neperitoare. <sup>17</sup> Fiindcă iată că se mîrturise despre El: „Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec”. <sup>18</sup> Astfel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zdărniceității ei- <sup>19</sup> cîci Legea n'a făcut nimic desvîriri-și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai

bun , prin care ne apropiem de Dumnezeu. <sup>20</sup> i fiindc lucrul acesta nu s'a f cut f r  
<sup>21</sup> jur mînt, - c ci, pe cînd Levi ii se f ceau preo i f r jur mînt, Isus S'a f cut preot  
 prin jur mîntul Celui ce I -a zis: „Domnul a jurat, i nu Se va c i: ,Tu e ti preot în veac, dup  
<sup>22</sup> rînduiala lui Melhisedec` , - prin chiar faptul acesta, El s'a f cut chez ul unui leg mînt  
<sup>23</sup> mai bun. Mai mult, acolo au fost preo i în mare num r, pentruc moartea îi împiedica s  
<sup>24</sup> r mîn pururea. Dar El, fiindc r mîne „în veac` , are o preo ie, care nu poate trece dela  
<sup>25</sup> unul la altul. De aceea i poate s mîntuiasc în chip des vîr it pe cei ce se apropie de  
 Dumnezeu prin El, pentruc tr ie te pururea ca s mijloceasc pentru ei. <sup>26</sup> i tocmai un  
 astfel de Mare Preot ne trebuia: sfînt, nevinovat, f r pat , desp r it de p c to i, i  
<sup>27</sup> în l at mai pe sus de ceruri, care n'are nevoie, ca ceilal i mari preo i, s aduc jertfe  
 în fiecare zi, întîi pentru p catele sale, i apoi pentru p catele norodului, c ci lucrul acesta l  
<sup>28</sup> -a f cut odat pentru totdeauna, cînd S'a adus jertf pe Sine însu . În adev r, Legea pune  
 mari preo i pe ni te oameni supu i sl biciunii; dar cuvîntul jur mîntului, f cut dup ce  
 a fost dat Legea, pune pe Fiul, care este des vîr it pentru vecinicie.

## Chapter 8

<sup>1</sup> Punctul cel mai însemnat al celor spuse este c avem un Mare Preot, care S'a a ezat la  
 dreapta scaunului de domnie al M ririi, în ceruri, <sup>2</sup> ca slujitor al Locului prea sfînt i al  
 adev ratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul. <sup>3</sup> Orice mare preot este pus s  
 aduc lui Dumnezeu daruri i jertfe. De aceea era de trebuin ca i celalt Mare Preot s  
<sup>4</sup> aib ceva de adus. Dac ar fi pe p mînt, nici n'ar mai fi preot, fiindc sînt ceice aduc darurile  
<sup>5</sup> dup Lege. Ei fac o slujb , care este chipul i umbra lucrurilor cere ti, dup poruncile  
 primite de Moise dela Dumnezeu, cînd avea s fac cortul: „Ia seama` , i s'a zis, „s faci totul  
 dup chipul care i -a fost ar tat pe munte` . <sup>6</sup> Dar acum Hristos a c p tat o slujb cu atît  
 mai înalt cu cît leg mîntul al c rui mijlocitor este El, e mai bun, c ci este a ezat pe  
<sup>7</sup> f g duin e mai bune. În adev r, dac leg mîntul dintîi ar fi fost f r cusur, n'ar mai  
<sup>8</sup> fi fost vorba s fie înlocuit cu un al doilea. C ci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iat ,

vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un leg mînt nou; <sup>9</sup> nu  
 ca leg mîntul, pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua cînd i-am apucat de mînă, ca să-i  
 scot din țara Egiptului. Pentru că n'au rămas în leg mîntul Meu, și nici Mie nu Mi-ai păt  
<sup>10</sup>  
 de ei, zice Domnul. Dar iată leg mîntul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele  
 zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mințile lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi  
 Dumnezeu lor, și ei vor fi poporul Meu. <sup>11</sup> și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe  
 fratele său, zicînd: „Cunoaște pe Domnul!” Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic  
<sup>12</sup>  
 pînă la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile, și nu-Mi voi mai aduce  
<sup>13</sup>  
 aminte de păcatele și fapte rele ale lor. Prin faptul că zice: „Un nou leg mînt”, a  
 mîntușit că cel dintîi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrînit, este aproape de peire.

## Chapter 9

<sup>1</sup>  
 Leg mîntul dintîi avea și el porunci privitoare la slujba dumnezeiască și la un loc  
 pămîntesc de închinare. <sup>2</sup> În adevăr, s'au făcut un cort. În partea dinainte, numit „Locul Sfînt”,  
 era sfîntul, masa și pînile pentru punerea înaintea Domnului; <sup>3</sup> după perdeaua a doua se afla  
 partea cortului care se chema „Locul prea sfînt”. <sup>4</sup> El avea un altar de aur pentru tămîie, și  
 chivotul leg mîntului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu mană, toiagul lui  
 Aaron, care înfrunzise, și tablele leg mîntului. <sup>5</sup> Deasupra erau heruvimii slavei, cari acopereau  
 capacul isprăvii cu umbra lor. Nu este vremea să vorbim acum cu deamărunta despre aceste  
 lucruri. <sup>6</sup> și după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții cari fac slujbele, într-  
<sup>7</sup>  
 totdeauna în partea dintîi a cortului. Dar în partea a doua intră numai marele preot, odată pe  
 an, și nu fără sînge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neam  
<sup>8</sup>  
 ale norodului. Prin aceasta, Duhul Sfînt arată că drumul în Locul prea sfînt, nu era încă deschis  
<sup>9</sup>  
 cît vreme stă în picioare cortul dintîi. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum,  
 cînd se aduc daruri și jertfe, cari nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta, la desvîrșirea  
<sup>10</sup>  
 cerută de cugetul lui. Ele sînt doar niște porunci pămîntesci, date, ca toate cele privitoare  
<sup>11</sup>  
 la mîncări, băuturi și felurite sălășuri, pînă la o vreme de îndreptare. Dar Hristos a  
 venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desvîrșit,

care nu este făcut de mâni, adică nu este din zidirea aceasta; <sup>12</sup> și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de animale și de viței, ci cu însuși sângele Său, după

ce a căpătător scump rare vecinic. <sup>13</sup> Căci dacă sângele taurilor și al apilor și cenușă a unei vaci, stropit peste cei înținați, îi sfîntește și le aduce curățirea trupului,

<sup>14</sup> cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel vecinic, S'ă adus pe Sine însuși jertfă pentru păcatul lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să sluiți

Dumnezeului cel viu! <sup>15</sup> Și tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legământ nou, pentru că, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făcute după lege, cei ce au

fost chemați, să scape vecinica moarte, care le-a fost îngustă. <sup>16</sup> În adevăr, acolo

unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui care l-a făcut. <sup>17</sup> Pentru că un testament nu capătă putere decât după moarte. N'are nici o putere cât vreme trăiește cel

care l-a făcut. <sup>18</sup> De aceea în întîiul legământ n'ă fost sfîntificarea prin sânge. <sup>19</sup> Și într'adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat sânge de viței și

de animale, cu apă, lîn stacojie și isop, a stropit cartea și tot norodul, <sup>20</sup> și a zis: „Acesta este

sângele legământului, care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi.” <sup>21</sup> De asemenea, a stropit

cu sânge cortul și toate vasele pentru slujbă. <sup>22</sup> Și, după Lege, aproape totul este curățit cu

sânge; și în răscumpărarea de sânge, nu este iertare. <sup>23</sup> Dar, deoarece chipurile lucrurilor cari sînt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite

cu jertfe mai bune decât acestea. <sup>24</sup> Căci Hristos n'ă intrat într'un locaș de închinare făcut de mîin omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să

Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. <sup>25</sup> Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul prea sfânt cu un

sânge, care nu este al lui; <sup>26</sup> fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimită de mai multe ori dela întemeierea lumii; pe cînd acum, la sfîrșitul veacurilor, S'ă arătat o singură dată, ca să

teargă păcatul prin jertfa Sa. <sup>27</sup> Și, după cum oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, <sup>28</sup> tot așa, Hristos, după ce S'ă adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L așteaptă.

## Chapter 10

<sup>1</sup> În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfrumusețește area adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, cari se aduc neîncetat în fiecare an, să fac  
<sup>2</sup> desvârșit și pe cei ce se apropie. Altfel, n'ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n'ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?  
<sup>3</sup> Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; <sup>4</sup> căci este  
<sup>5</sup> cu neputință ca sângele taurilor și al apilor să teargă păcatele. De aceea, când intră  
<sup>6</sup> în lume, El zice: „Tu n'ai voit nici jertfă, nici prinos; căci Mi-ai pregătit un trup; n'ai primit nici  
<sup>7</sup> arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: „Iată -Mă (în sulul cărții este scris  
<sup>8</sup> despre Mine), vin să fac voia Tatălui, Dumnezeu!” După ce a zis înfrumusețit: „Tu n'ai voit și n'ai  
<sup>9</sup> primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat”, (lucruri aduse toate  
după Lege), <sup>9</sup> apoi zice: „Iată -Mă, vin să fac voia Tatălui, Dumnezeu.” El desființează astfel  
<sup>10</sup> pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și  
<sup>11</sup> anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna. Și, pe când orice preot  
face slujba în fiecare zi, și aduce de multe ori aceleași jertfe, cari niciodată nu pot terge  
păcatele, <sup>12</sup> El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S'au ezat pentru  
totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, <sup>13</sup> și a teaptă de acum ca vrăjmașii Lui să -l fie  
<sup>14</sup> fcuși și a ternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desvârșit și  
<sup>15</sup> pentru totdeauna pe cei ce sînt sfințiți. Lucrul acesta ni-l adevăratește și Duhul sfânt. Căci,  
<sup>16</sup> după ce a zis: „Iată legământul pe care -l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi  
pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor”, <sup>17</sup> adaug: „și nu-Mi voi mai  
<sup>18</sup> aduce aminte de păcatele lor, nici de fărdelegile lor.” Dar acolo unde este iertare de păcate,  
<sup>19</sup> nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat. Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus  
<sup>20</sup> avem o intrare slobodă în Locul prea sfânt, pe calea cea nouă și vie, pe care ne -a deschis  
-<sup>21</sup>o El, prin perdeaua din lăuntrul, adică trupul Său: - și fiindcă avem un Mare preot pus  
<sup>22</sup> peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu  
<sup>23</sup> inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu apă curată. S  
inermă frăovire la mânturirea noastră, căci credincios este Cel ce a făcut

f g duin a. <sup>24</sup> S veghem unii asupra altora, ca s ne îndemn m la dragoste i la fapte  
 bune. <sup>25</sup> S nu p r sim adunarea noastr , cum au unii obicei; ci s ne îndemn m unii pe  
 al ii, i cu atît mai mult, cu cît vede i c ziua se apropie. <sup>26</sup> C ci, dac p c tuim cu  
 voia, dup ce am primit cuno tin a adev rului, nu mai r mîne nici o jertf pentru p cate,  
<sup>27</sup> ci doar o a teptare înfrico at a judec ii, i v paia unui foc, care va mistui pe cei  
 r zvr ti i. <sup>28</sup> Cine a c lcat Legea lui Moise, este omorît f r mil , pe m rturia a doi sau  
 trei martori. <sup>29</sup> Cu cît mai aspr pedeaps crede i c va lua cel ce va c lca în picioare pe  
 Fiul lui Dumnezeu, va pîng ri sîngele leg mîntului, cu care a fost sfin it, i va batjocori pe  
 Duhul harului? <sup>30</sup> C ci tim cine este Cel ce a zis: „A Mea este r zbunarea, Eu voi r spl ti!“  
 i în alt parte: „Domnul va judeca pe poporul S u.“ <sup>31</sup> Grozav lucru este s cazi în mînile  
 Dumnezeului celui viu! <sup>32</sup> Aduce i-v aminte de zilele dela început, cînd, dup ce a i fost  
 lumina i, a i dus o mare lupt de suferin e: <sup>33</sup> pe de o parte, era i pu i ca priveli te în  
 mijlocul oc rilor i necazurilor, i pe de alta, v'a i f cut p rta i cu aceia cari aveau aceea  
 soart ca voi. <sup>34</sup> În adev r, a i avut mil de cei din temni i a i primit cu bucurie  
 r pirea averilor voastre, ca unii cari ti i c ave i în ceruri o avu ie mai bun , care  
 d inuie te. <sup>35</sup> S nu v p r si i dar încrederea voastr , pe care o a teapt o mare  
 r spl tire! <sup>36</sup> C ci ave i nevoie de r bdare, ca, dup ce a i împlinit voia lui Dumnezeu,  
 s pute i c p ta ce v'a fost f g duit. <sup>37</sup> „Înc pu in , foarte pu in vreme``, i  
 „Cel ce vine va veni, i nu va z bovi. <sup>38</sup> i cel neprih nit va tr i prin credin : dar dac  
 d înapoi, sufletul Meu nu g se te pl cere în el.“ <sup>39</sup> Noi îns nu sîntem din aceia cari dau  
 înapoi ca s se peard , ci dîn aceia cari au credin pentru mîntuirea sufletului.

## Chapter 11

<sup>1</sup> i credin a este o încredere neclintit în lucrurile n d jduite, o puternic încredin are  
 despre lucrurile cari nu se v d. <sup>2</sup> Pentruc prin aceasta, cei din vechime au c p tat o bun  
 m rturie. <sup>3</sup> Prin credin pricepem c lumea a fost f cut prin Cuvîntul lui Dumnezeu,



a a c tot ce se vede n'a fost f cut din lucruri cari se v d. <sup>4</sup> Prin credin a adus Abel lui  
 Dumnezeu o jertf mai bun decît Cain. Prin ea a c p tat el m rturia c este neprih nit,  
 c ci Dumnezeu a primit darurile lui. i prin ea vorbe te el înc , m car c este mort. <sup>5</sup> Prin  
 credin a fost mutat Enoh de pe p mînt, ca s nu vad moartea. i n'a mai fost g sit,  
 pentruc Dumnezeu îl mutase. C ci înainte de mutarea lui, primise m rturia c este pl cut  
 lui Dumnezeu. <sup>6</sup> i f r credin este cu neputin s fim pl cu i Lui! C ci cine se  
 apropie de Dumnezeu, trebuie s cread c El este, i c r spl te te pe cei ce -L caut .  
<sup>7</sup> Prin credin Noe, cînd a fost în tiin at de Dumnezeu despre lucruri cari înc nu se vedeau,  
 i, plin de o team sfînt , a f cut un chivot ca s - i scape casa; prin ea, el a osîndit lumea,  
 i a ajuns mo tenitor al neprih nirii care se cap t prin credin . <sup>8</sup> Prin credin  
 Avraam, cînd a fost chemat s plece într'un loc, pe care avea s -L ia ca mo tenere, a ascultat,  
 i a plecat f r s tie unde se duce. <sup>9</sup> Prin credin a venit i s'a a ezat el în ara  
 f g duin ei, ca într'o ar care nu era a lui, i a locuit în corturi, ca i Isaac i Iacov,  
 cari erau împreun mo tenitori cu el ai aceleia f g duin e. <sup>10</sup> C ci el a tepta cetatea  
 care are temelii tari, al c rei me ter i ziditor este Dumnezeu. <sup>11</sup> Prin credin i Sara, cu  
 toat vîrsta ei trecut , a primit putere s z misleasc , fiindc a crezut în credincio ia Celui  
 ce -i f g duise. <sup>12</sup> De aceea, dintr'un singur om, i înc un om aproape mort, s'a n scut o  
 s mîn în mare num r, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul m rii, care nu se poate  
 num ra. <sup>13</sup> În credin au murit to i ace tia, f r s fi c p tat lucrurile f g duite:  
 ci doar le-au v zut i le-au urat de bine de departe, m rturisind c sînt str ini i c l tori  
 pe p mînt. <sup>14</sup> Cei ce vorbesc în felul acesta, arat deslu it c sînt în c utarea unei patrii.  
<sup>15</sup> Dac ar fi avut în vedere pe aceea din care ie iser , negre it c ar fi avut vreme s se  
 întoarc în ea. <sup>16</sup> Dar doreau o patrie mai bun , adic o patrie cereasc . De aceea lui Dumnezeu  
 nu -I este ru ine s Se numeasc Dumnezeul lor, c ci le -a preg tit o cetate. <sup>17</sup> Prin credin  
 a adus Avraam jertf pe Isaac, cînd a fost pus la încercare: el, care primise f g duin ele cu  
 bucurie, a adus jertf pe singurul lui fiu! <sup>18</sup> El c ruia i se spusese: „În Isaac vei avea o s mîn  
 care- i va purta numele!`` <sup>19</sup> C ci se gîndea c Dumnezeu poate s învieze chiar i din  
 mor i: i, drept vorbind, ca înviat din mor i l -a primit înapoi. <sup>20</sup> Prin credin a dat Isaac  
 lui Iacov i Esau o binecuvîntare, care avea în vedere lucrurile viitoare. <sup>21</sup> Prin credin Iacov,  
 cînd a murit, a binecuvîntat pe fiecare din fiii lui Iosif, i „s'a închinat, rezemat pe vîrful toiagului

s u.`` <sup>22</sup> Prin credin a pomenit Iosif, când i s'a apropiat sfârșitul, de ieirea fiilor lui Israel  
 din Egipt, i a dat porunci cu privire la oasele sale. <sup>23</sup> Prin credin a fost ascuns Moise trei  
 luni de pînă la el, când s'a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul, i nu s'au lăsat  
 înspăimîntați de porunca împăratului. <sup>24</sup> Prin credin Moise, când s'a făcut mare, n'a vrut  
 să fie numit fiul fiicei lui Faraon, <sup>25</sup> ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui  
 Dumnezeu decît să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. <sup>26</sup> El socotea ocară lui  
 Hristos ca o mai mare bogăție decît comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre  
 cerșire. <sup>27</sup> Prin credin a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mînia împăratului;  
 pentru că rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut. <sup>28</sup> Prin credin  
 a părăzuit el Palestina și a făcut stropirea sîngelui, pentru că Nimicitorul celor înfrînși  
 să nu se atingă de ei. <sup>29</sup> Prin credin au trecut ei marea Roșie ca pe uscat, pe când Egiptenii,  
 cari au încercat să o treacă, au fost înghițiți. <sup>30</sup> Prin credin au căzut zidurile Ierihonului,  
 după ce au fost ocolite apte zile. <sup>31</sup> Prin credin n'a perit curva Rahav împreună cu cei  
 răzvrătiți, pentru că gîzduise iscoadele cu bunăvoință. <sup>32</sup> Și ce voi mai zice? Căci  
 nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie,  
 de David, de Samuel și de prooroci! <sup>33</sup> Prin credin au cucerit ei împărății, au făcut  
 dreptate, au căpătămîni, au astupat gurile leilor, <sup>34</sup> au stins puterea focului, au scăpat  
 de ascuțitul sabiei, s'au vindecat de boli, au fost viteji în războai, au pus pe fugă oștile  
 vrăjmașe. <sup>35</sup> Femeile i-au primit înapoi pe morții lor în viață; unii, ca să dobîndească o  
 înviere mai bună, n'au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuți.  
<sup>36</sup> Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri în închisoare; <sup>37</sup> au fost uciși cu pietre, tăiați  
 în două cu ferestrul, chinuți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace  
 și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți, - <sup>38</sup> ei, de cari lumea nu era vrednică - au  
 răscălit prin pustiiri, prin muni, prin peșteri și prin căpturile pînțului. <sup>39</sup> Toți  
 aceștia, măcar au fost lăudați pentru credința lor, totuși n'au primit ce le fusese  
 făgăduit; <sup>40</sup> pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n'ajungem ei  
 la desvîrșire fără noi.

## Chapter 12

<sup>1</sup> i noi, dar, fiindc sîntem înconjura i cu un nor a a de mare de martori, s d m la o parte orice pedic , i p catul care ne înf oar a a de lesne, i s alerg m cu  
<sup>2</sup> st ruin în alergarea care ne st înainte. S ne uit m int la C petenia i  
 Des vîr irea credin ei noastre, adic la Isus, care, pentru bucuria care -I era pus înainte, a suferit crucea, a dispre uit ru inea, i ade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.  
<sup>3</sup> Uita i-v dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea p c to ilor o împotrivre a a de mare fa de Sine, pentruca nu cumva s v pierde i inima, i s c de i de oboseal  
<sup>4</sup> în sufletele voastre. Voi nu v'a i împotrivit înc pîn la sînge, în lupta împotriva p catului.  
<sup>5</sup> i a i uitat sfatul, pe care vi -l d ca unor fii: „Fiule, nu dispre ui pedeapsa Domnului, i nu- i pierde inima cînd e ti muștrat de El.  
<sup>6</sup> C ci Domnul pedepse te pe cine -l iube te, i bate cu nuiua pe orice fiu pe care -l prime te.”  
<sup>7</sup> Suferi i pedeapsa: Dumnezeu Se poart cu voi ca i cu ni te fii. C ci care este fiul pe care nu -l pedepse te tat l?  
<sup>8</sup> Dar dac sînte i  
<sup>9</sup> scuti i de pedeaps , de care to i au parte, sînte i ni te feciori din curvie, iar nu fii. i apoi, dac p rin ii no tri trupe ti ne-au pedepsit, i tot le-am dat cinstea cuvenit , nu  
<sup>10</sup> trebuie oare cu atît mai mult s ne supunem Tat lui duhurilor, i s tr im? C ci ei în adev r ne pedepseau pentru pu ine zile, cum credeau ei c e bine; dar Dumnezeu ne pedepse te  
<sup>11</sup> pentru binele nostru, ca s ne fac p rta i sfin eniei Lui. Este adev rat c orice pedeaps , deocamdat pare o pricin de întristare, i nu de bucurie; dar mai pe urm aduce  
<sup>12</sup> celor ce au trecut prin coala ei, roada d t toare de pace a neprih nirii. Înt ri i-v dar  
<sup>13</sup> mînil obosite i genunchii sl b nogi i; croi i c r ri drepte cu picioarele voastre, pentruca cel ce chiop teaz s nu se abat din cale, ci mai de grab s fie vindecat.  
<sup>14</sup> Urm ri i pacea cu to i i sfin irea, f r care nimeni nu va vedea pe Domnul. <sup>15</sup> Lua i seama bine ca nimeni s nu se abat dela harul lui Dumnezeu, pentruca nu cumva s dea l stari vreo r d cin de am r ciune, s v aduc turburare, i mul i s fie întina i de ea.  
<sup>16</sup> Veghea i s nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mîncare i -a vîndut dreptul de întîi n scut.  
<sup>17</sup> ti i c mai pe urm , cînd a vrut s capete binecuvîntarea n'a fost primit; pentruc , m car c o cerea cu lacr mi, n'a putut s'o schimbe. <sup>18</sup> Voi nu v'a i apropiat de un munte care se putea atinge i care era cuprins de foc, nici de negur , nici de

19  
 întunec, nici de furtun , nici de sunetul de trâmbi , nici de glasul, care vorbea în a a fel  
 c ceice l-au auzit, au cerut s nu li se mai vorbeasc , (pentruc nu puteau suferi porunca  
 aceasta: „Chiar un dobitoc dac se va atinge de munte, s fie ucis cu pietre, sau str puns cu  
 s geata``. 21 i priveli tea aceea era a a de înfrico toare încât Moise a zis: „Sînt îngrozit  
 i tremur!``). 22 Ci v'a i apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu,  
 Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în s rb toare a îngerilor, 23 de Biserica celor  
 întîi n scu i, cari sînt scri i în ceruri, de Dumnezeu, Judec torul tuturor, de duhurile celor  
 neprih ni i, f cu i des vîr i i, 24 de Isus, Mijlocitorul leg mîntului celui nou, i de  
 sîngele stropirii, care vorbe te mai bine decît sîngele lui Abel. 25 Lua i seama ca nu cumva s  
 nu voi i s asculta i pe Cel ce v vorbe te! C ci dac n'au sc pat ceice n'au vrut s  
 asculte pe Cel ce vorbea pe p mînt, cu atît mai mult nu vom sc pa noi, dac ne întoarcem dela  
 Cel ce vorbe te din ceruri, 26 al c rui glas a cl tinat atunci p mîntul, i care acum a f cut  
 f g duin a aceasta: „Voi mai cl tina înc odat nu numai p mîntul, ci i cerul``.  
 27 Cuvintele acestea „înc odat`` arat c schimbarea lucrurilor cl tinate, adic a lucrurilor  
 f cute, este f cut tocmai ca s r mîn lucrurile cari nu se clatin . 28 Fiîndc am primit  
 dar o împ r ie, care nu se poate cl tina, s ne ar t m mul mitori, i s aducem  
 astfel lui Dumnezeu o închinare pl cut , cu evlavie i cu fric ; 29 fiîndc Dumnezeul nostru  
 este „un foc mistuitor``.

### Chapter 13

1 St rui i în dragostea fr easc . 2 S nu da i uit rii primirea de oaspe i, c ci  
 unii, prin ea au g zduit, f r s tie, pe îngeri. 3 Aduce i-v aminte de cei ce sînt în  
 lan uri, ca i cum a i fi i voi lega i cu ei; de cei chinui i, ca unii cari i voi sînte i în  
 trup. 4 C s toria s fie inut în toat cinstea, i patul s fie nespurcat, c ci Dumnezeu  
 va judeca pe curvari i pe preacurvari. 5 S nu fi i iubitori de bani. Mul mi i-v cu ce  
 ave i, c ci El însu a zis: „Nicidecum n'am s te las, cu nici un chip nu te voi p r si``  
 6 A a c putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu m voi teme: ce mi-ar  
 putea face omul?`` 7 Aduce i-v aminte de mai marii vo tri, cari v'au vestit Cuvîntul lui

Dumnezeu; uita i-v cu b gare de seam la sfîr itul felului lor de vie uire, i urma i-le  
 credin a! <sup>8</sup> Isus Hristos este acela ieri i azi i în veci! <sup>9</sup> S nu v l sa i am gi i de  
 orice fel de înv turi str ine; c ci este bine ca inima s fie înt rit prin har, nu prin  
 mînc ri, cari n'au slujit la nimic celorce le-au p zit. - <sup>10</sup> Noi avem un altar, din care n'au drept  
 s m nînce ceice fac slujb în cort. <sup>11</sup> În adev r, trupurile dobitoacelor, al c ror sînge este  
 adus de marele preot în Locul prea sfînt, pentru p cat, „sînt arse de tot afar din tab r .”  
<sup>12</sup> De aceea i Isus, ca s sfin ease norodul cu însu sîngele S u, a p timit dincolo de  
 poart . <sup>13</sup> S ie im dar afar din tab r la El, i s suferim o cara Lui. <sup>14</sup> C ci noi  
 n'avem aici o cetate st t toare, ci sîntem în c utarea celei viitoare. <sup>15</sup> Prin El, s aducem  
 totdeauna lui Dumnezeu o jertf de laud , adic , rodul buzelor cari m rturisesc Numele Lui.  
<sup>16</sup> i s nu da i uit rii binefacerea i d rnicia; c ci lui Dumnezeu jertfe ca acestea îi plac.  
<sup>17</sup> Asculta i de mai marii vo tri, i fi i-le supu i, c ci ei privegheaz asupra sufletelor  
 voastre, ca unii cari au s dea socoteal de ele; pentruc a s poat face lucrul acesta cu bucurie,  
 nu suspinînd, c ci a a ceva nu v'ar fi de niciun folos. <sup>18</sup> Ruga i-v pentru noi; c ci sîntem  
 încredin a i c avem un cuget bun, dorind s ne purt m bine în toate lucrurile. <sup>19</sup> Mai ales  
 v rog cu st ruin s face i lucrul acesta, ca s v fiu înapoiat mai curînd. <sup>20</sup> Dumnezeuul  
 p cii, care, prin sîngele leg mîntului celui vecinic, a sculat din mor i pe Domnul nostru Isus,  
 marele P stor al oilor, <sup>21</sup> s v fac des vîr i i în orice lucru bun, ca s face i voia  
 Lui, i s lucreze în noi ce -I este pl cut, prin Isus Hristos. A Lui s fie slava în vecii vecilor!  
 Amin. <sup>22</sup> V rog, fra ilor, s primi i bine acest cuvînt de sf tuire, c ci v'am scris pe scurt.  
<sup>23</sup> S ti i c fratelui Timotei i s'a dat drumul. Dac vine curînd, voi veni împreun cu el  
 s v v d. <sup>24</sup> Spune i s n tate tuturor mai marilor vo tri i tuturor sfin ilor. Cei din  
 Italia v trimet s n tate. <sup>25</sup> Harul s fie cu voi cu to i! Amin

## James

### Chapter 1

<sup>1</sup> Iacov, rob al lui Dumnezeu i al Domnului Isus Hristos, c tre cele dou sprezece semin ii  
 cari sînt împr tiate: s n tate! <sup>2</sup> Fra ii mei, s privi i ca o mare bucurie cînd trece i  
 prin felurite încerc ri, <sup>3</sup> ca unii cari ti i c încercarea credin ei voastre lucreaz r bdare.  
<sup>4</sup> Dar r bdarea trebuie s - i fac des vîr it lucrarea, pentruca s fi i des vîr i i,  
 întregi, i s nu duce i lips de nimic. <sup>5</sup> Dac vreunuia dintre voi îi lipse te în elepciunea,  
 s'o cear dela Dumnezeu, care d tuturor cu mîn larg i f r mustrare, i ea îi va fi  
 dat. <sup>6</sup> Dar s'o cear cu credin , f r s se îndoiasc deloc: pentruc cine se îndoie te,  
 seam n cu valul m rii, turburat i împins de vînt încoace i încolo. <sup>7</sup> Un astfel de om s  
 nu se a tepte s primeasc ceva dela Domnul, <sup>8</sup> c ci este un om nehot rît i nestatornic în  
 toate c ile sale. <sup>9</sup> Fratele dintr'o stare de jos s se laude cu în l area lui. <sup>10</sup> Bogatul,  
 dimpotriv , s se laude cu smerirea lui: c ci va trece ca floarea ierbii. <sup>11</sup> R sare soarele cu  
 c ldura lui arz toare, i usuc iarba: floarea ei cade jos, i frumuse ea înf i rii ei  
 piere: a a se va vesteji bogatul în umbletele lui. <sup>12</sup> Ferice de cel ce rabd ispita. C ci dup ce  
 a fost g sit bun, va primi cununa vie ii, pe care a f g duit -o Dumnezeu celor ce -L iubesc.  
<sup>13</sup> Nimeni, cînd este ispitit, s nu zic : „Sînt ispitit de Dumnezeu`. C ci Dumnezeu nu poate  
 fi ispitit ca s fac r u, i El însu nu ispите te pe nimeni. <sup>14</sup> Ci fiecare este ispitit, cînd  
 este atras de pofta lui însu i momit. <sup>15</sup> Apoi pofta, cînd a z mislit, d na tere p catului;  
 i p catul odat f ptuit, aduce moartea. <sup>16</sup> Nu v în ela i prea iubi ii mei fra i: <sup>17</sup> orice  
 ni se d bun i orice dar des vîr it este de sus, pogorîndu-se dela Tat l luminilor, în care nu  
 este nici schimbare, nici umbr de mutare. <sup>18</sup> El, de bun voia Lui, ne -a n scut prin Cuvîntul  
 adev rului, ca s fim un fel de pîrg a f pturilor Lui. <sup>19</sup> ti i bine lucrul acesta, prea iubi ii  
 mei fra i! Orice om s fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, z bavnic la mînie; <sup>20</sup> c ci  
 mînia omului nu lucreaz neprih nirea lui Dumnezeu. <sup>21</sup> De aceea lep da i orice necur ie  
 i orice rev rsare de r utate i primi i cu blînde Cuvîntul s dit în voi, care v poate  
 mîntui sufletele. <sup>22</sup> Fi i împlinatori ai Cuvîntului, nu numai ascult tori, în elîndu-v singuri.  
<sup>23</sup> C ci dac ascult cineva Cuvîntul, i nu -l împline te cu fapta, seam n cu un om, care  
 î i prive te fa a fireasc într'o oglind ; <sup>24</sup> i, dup ce s'a privit, pleac i uit îndat

25  
cum era. Dar cine î i va adînci privirile în legea des vîr it , care este legea slobozeniei,  
i va st rui în ea, nu ca un ascult tor uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea

26  
lui. Dac crede cineva c este religios, i nu- i înfrîneaz limba, ci î i în eal inima,

27  
religiunea unui astfel de om este z darnic . Religiunea curat i neîntinat , înaintea lui  
Dumnezeu, Tat l nostru, este s cercet m pe orfani i pe v duve în necazurile lor, i s  
ne p zim neîntina i de lume.

## Chapter 2

1  
Fra ii mei, s nu ine i credin a Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, c utînd  
la fa a omului. 2 C ci, de pild , dac intr în adunarea voastr un om cu un inel de aur i  
cu o hain str lucitoare, i intr i un s rac îmbr cat prost; 3 i voi pune i ochii pe  
celce poart haina str lucitoare, i -i zice i: „Tu ezi în locul acesta bun!`` i apoi zice i  
s racului: „Tu stai colo în picioare!`` Sau: „ezi jos la picioarele mele!`` 4 Nu face i voi oare  
o deosebire în voi în iv , i nu v face i voi judec tori cu gînduri rele? 5 Asculta i, prea  
iubi ii mei fra i: n'a ales Dumnezeu pe cei ce sînt s raci în ochii lumii acesteia, ca s -i fac  
boga i în credin i mo tenitori ai Împ r iei, pe care a f g duit -o celor ce -L  
iubesc? 6 i voi înjosi i pe cel s rac! Oare nu boga ii v asupresc i v tîr sc înaintea  
judec toriilor? 7 Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care -l purta i? 8 Dac împlini i Legea  
împ r teasc , potrivit Scripturii: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i``, bine  
face i. 9 Dar dac ave i în vedere fa a omului, face i un p cat, i sînte i osîndi i de  
Lege ca ni te c lc tori de lege. 10 C ci, cine p ze te toat Legea, i gre e te într'o  
singur porunc , se face vinovat de toate. 11 C ci, Cel ce a zis: „S nu preacurve ti``, a zis  
i: „S nu ucizi``. Acum, dac nu preacurve ti, dar ucizi, te faci c lc tor al Legii. 12 S  
vorbi i i s lucra i ca ni te oameni cari au s fie judeca i de o lege a slobozeniei: 13 c ci  
judecata este f r mil pentru celce n'a avut mil ; dar mila biruie te judecata. 14 Fra ii  
mei, ce -i folose te cuiva s spun c are credin , dac n'are fapte? Poate oare credin a  
aceasta s -l mîntuiasc ? 15 Dac un frate sau o sor sînt goi i lipsi i de hrana de toate

zilele, <sup>16</sup> i unul dintre voi le zice: „Duce i-v în pace, înc lzi i-v i s tura i-v !”  
 f r s le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? <sup>17</sup> Tot a a i credin a: dac  
 n'are fapte, este moart în ea însa . <sup>18</sup> Dar va zice cineva: „Tu ai credin a, i eu am fapte.”  
 „Arat -mi credin a ta f r fapte, i eu î i voi ar ta credin a mea din faptele mele.”  
<sup>19</sup> Tu crezi c Dumnezeu este unul, i bine faci; dar i dracii cred... i se înfioar ! <sup>20</sup> Vrei  
 dar s în alegi, om nesocotit, c credin a f r fapte este z darnic ? <sup>21</sup> Avraam, p rintele  
 nostru, n'a fost el socotit neprih nit prin fapte, când a adus pe fiul s u Isaac jertf pe altar?  
<sup>22</sup> Vezi c credin a lucra împreun cu faptele lui, i, prin fapte, credin a a ajuns  
 des vâr it . <sup>23</sup> Astfel s'a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, i i  
 s'a socotit ca neprih nire”; i el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu.” <sup>24</sup> Vede i dar c  
 omul este socotit neprih nit prin fapte, i nu numai prin credin . <sup>25</sup> Tot a a, curva Rahav:  
 n'a fost socotit i ea neprih nit prin fapte, când a g zduit pe soli i i -a scos afar pe  
 alt cale? <sup>26</sup> Dup cum trupul f r duh este mort, tot a a i credin a f r fapte este  
 moart .

### Chapter 3

<sup>1</sup> Fra ii mei, s nu fi i mul i înv tori, c ci ti i c vom primi o judecat mai  
 aspr . <sup>2</sup> To i gre im în multe feluri. Dac nu gre e te cineva în vorbire, este un om  
 des vâr it, i poate s - i in în frîu tot trupul. <sup>3</sup> De pild , dac punem cailor frîul în  
 gur , ca s ne asculte, le cîrmuim tot trupul. <sup>4</sup> Iat , i cor biile, cât de mari sînt, i, m car  
 c sînt mînate de vînturi iu i, totu sînt cîrmuite de o cîrm foarte mic , dup gustul  
 cîrmaciului. <sup>5</sup> Tot a a i limba, este un mic m dular, i se f le te cu lucruri mari. Iat ,  
 un foc mic ce p dure mare aprinde! <sup>6</sup> Limba este i ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este  
 aceea dintre m dularele noastre, care întineaz tot trupul i aprinde roata vie ii, când este  
 aprins de focul gheenei. <sup>7</sup> Toate soiurile de fiare, de p s ri, de tîrîtoare, de vie uitoare de  
 mare se îmblînzesc, i au fost îmblînzite de neamul omenesc, <sup>8</sup> dar limba niciun om n'o poate  
 îmblînzi. Ea este un r u, care nu se poate înfrîna, este plin de o otrav de moarte. <sup>9</sup> Cu ea



binecuvînt m pe Domnul, i Tat l nostru, i tot cu ea blestem m pe oameni cari sînt f cu i  
dup asem narea lui Dumnezeu. <sup>10</sup> Din aceea gur iese i binecuvîntarea i blestemul!  
Nu trebuie s fie a a, fra ii mei! <sup>11</sup> Oare din aceea vîn a izvorului î ne te i ap  
dulce i ap amar ? <sup>12</sup> Fra ii mei, poate oare un smochin s fac m sline, sau o vi  
s fac smochine? Nici apa s rat nu poate da ap dulce. <sup>13</sup> Cine dintre voi este în elept  
i priceput? S - i arate, prin purtarea lui bun , faptele f cute cu blînde a în elepciunii!  
<sup>14</sup> Dar dac ave i în inima voastr pizm amar i un duh de ceart , s nu v luda i  
i s nu min i i împotriva adev rului. <sup>15</sup> În elepciunea aceasta nu vine de sus, ci este  
p mînteasc , fireasc (Grece te: sufleteasc .), dr ceasc . <sup>16</sup> C ci acolo unde este pizm  
i duh de ceart , este tulburare i tot felul de fapte rele. <sup>17</sup> În elepciunea care vine de sus,  
este, întîi, curat , apoi pacinic , blînd , u or de înduplecat, plin de îndurare i de roduri  
bune, f r p rtinire, nef arnic . <sup>18</sup> i roada neprih nirii este s m nat în pace  
pentru cei ce fac pace.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> De unde vin luptele i certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, cari se lupt în  
m dularele voastre? <sup>2</sup> Voi pofti i, i nu ave i; ucide i, pizmui i, i nu izbuti i s  
c p ta i; v certa i, i v lupta i; i nu ave i, pentruc nu cere i. <sup>3</sup> Sau cere i  
i nu c p ta i, pentruc cere i r u, cu gînd s risipi i în pl cerile voastre. <sup>4</sup> Suflete  
prea curvare! Nu ti i c prietenia lumii este vr jm ie cu Dumnezeu? A a c cine vrea  
s fie prieten cu lumea se face vr jma cu Dumnezeu. <sup>5</sup> Crede i c degeaba vorbe te  
Scriptura? Duhul, pe care L -a pus Dumnezeu s locuiasc în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine.  
<sup>6</sup> Dar, în schimb, ne d un har i mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu st împotriva  
celor mîndri, dar d har celor smeri i.” <sup>7</sup> Supune i-v dar lui Dumnezeu. Împotrivi i-v  
diavolului, i el va fugi dela voi. <sup>8</sup> Apropia i-v de Dumnezeu, i El Se va apropia de voi.  
Cur i i-v mînilor, p c to ilor; cur i i-v inima, oameni cu inima împ r it !  
<sup>9</sup> Sim i i-v tic lo ia; tîngui i-v i plînge i! Rîsul vostru s se prefac în tînguire,

10 i bucuria voastr în întristare: Smeri i-v înaintea Domnului, i El v va în l a.  
 11 Nu v vorbi i de r u unii pe al ii, fra ilor! Cine vorbe te de r u pe un frate, sau judec pe fratele s u, vorbe te de r u Legea sau judec Legea. i dac judeci Legea, nu e ti împlinitor al Legii, ci judec tor. 12 Unul singur este d t torul i judec torul Legii: Acela care are putere s mîntuiasc i s piard . Dar tu cine e ti de judeci pe aproapele t u?  
 13 Asculta i, acum, voi cari zice i: „Ast zi sau mîne ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, i vom cî tiga!`` 14 i nu ti i ce va aduce ziua de mîne! C ci ce este via a voastr ? Nu sînte i decît un abur, care se arat pu intel, i apoi piere.  
 15 - Voi, dimpotriv , ar trebui s zice i: „Dac va vrea Domnul, vom tr i i vom face cutare sau cutare lucru.`` 16 Pe cînd acum v f li i cu l ud ro iile voastre! Orice laud de felul acesta este rea. 17 Deci, cine tie s fac bine i nu face, s vîr e te un p cat!

## Chapter 5

1 Asculta i acum voi, boga ilor! Plînge i i tîngui i-v , din pricina nenorocirilor, cari au s vin peste voi. 2 Bog iile voastre au putrezit, i hainele voastre sînt roase de molii.  
 3 Aurul i argintul vostru au ruginit; i rugina lor va fi o dovad împotriva voastr : ca focul are s v m nînce carnea! V'a i strîns comori în zilele din urm ! 4 Iat c plata lucr torilor, cari v'au secerat cîmpiile, i pe care le-a i oprit -o, prin în el ciune, strig !  
 i strig tele secer torilor au ajuns la urechile Domnului o tirilor. 5 A i tr it pe p mînt în pl ceri i în desf t ri. V'a i s turat inimile chiar într'o zi de m cel. 6 A i osîndit, a i omorît pe cel neprih nit, care nu vi se împotriva! 7 Fi i dar îndelung r bd tori, fra ilor, pîn la venirea Domnului. Iat c plugarul a teapt roada scump a p mîntului, i o a teapt cu r bdare, pîn prime te ploaie timpurie i tîrzie. 8 Fi i i voi îndelung r bd tori, înt ri i-v inimile, c ci venirea Domnului este aproape. 9 Nu v plînge i unii împotriva altora, fra ilor, ca s nu fi i judeca i: iat c Judec torul este chiar la u .  
 10 Fra ii mei, lua i ca pild de suferin i de r bdare pe proorocii, cari au vorbit în Numele Domnului. 11 Iat , noi numim ferici i pe cei ce au r bdat. A i auzit vorbindu-se

despre rbdarea lui Iov, i a i v zut ce sfir it i -a dat Domnul, i cum Domnul este plin de mil i de îndurare.<sup>12</sup> Mai pe sus de toate, fra ii mei, s nu v jura i nici pe cer, nici pe p mînt, nici cu vreun altfel de jur mînt. Ci „da`` al vostru s fie „da``; i „nu`` s fie „nu``, ca s nu c de i supt judecat .<sup>13</sup> Este vreunul printre voi în suferin ? S se roage! Este vreunul cu inim bun ? S cînte cînt ri de laud !<sup>14</sup> Este vreunul printre voi bolnav? S cheme pe presbiterii (Sau: b trîni.). Bisericii; i s se roage pentru el, dup ce -l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.<sup>15</sup> Rug ciunea f cut cu credin va mîntui pe cel bolnav, i Domnul îl va îns n to a; i dac a f cut p cate, îi vor fi iertate.<sup>16</sup> M rturisi i-v unii altora p catele, i ruga i-v unii pentru al ii, ca s fi i vindeca i. Mare putere are rug ciunea fierbinte a celui neprih nit.<sup>17</sup> Ilie era un om supus acelora i sl biciuni ca i noi; i s'a rugat cu st ruin s nu ploaie, i n'a plouat deloc în ar trei ani i ase luni.<sup>18</sup> Apoi s'a rugat din nou, i cerul a dat ploaie, i p mîntul i -a dat rodul.<sup>19</sup> Fra ilor, dac s'a r t cit vreunul dintre voi dela adev r, i -l întoarce un altul,<sup>20</sup> s ti i c cine întoarce pe un p c tos dela r t cirea c ii lui, va mîntui un suflet dela moarte, i va acoperi o sumedenie de p cate

## 1 Peter

### Chapter 1

<sup>1</sup> Petru, apostol al lui Isus Hristos, c tre ale ii cari tr iesc ca str ini, împr tia i prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia i Bitinia,<sup>2</sup> dup tiin a mai dinainte a lui Dumnezeu Tat l, prin sfin irea lucrat de Duhul, spre ascultarea i stropirea cu sîngele lui Isus Hristos: Harul i pacea s v fie înmul ite!<sup>3</sup> Binecuvîntat s fie Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos, care, dup îndurarea Sa cea mare, ne -a n scut din nou prin învierea lui Isus Hristos din mor i, la o n dejde vie,<sup>4</sup> i la o mo tenere nestic cioas , i neîntinat , i care nu se poate ve teji, p strat în ceruri pentru voi.<sup>5</sup> Voi sînte i p zi i de puterea lui Dumnezeu, prin credin , pentru mîntuirea gata s fie descoperit în vremurile de apoi!<sup>6</sup> În ea voi v bucura i mult, m car c acum, dac trebuie, sînte i întrista i pentru pu in vreme, prin felurite încerc ri,<sup>7</sup> pentruca încercarea credin ei voastre, cu mult mai scump decît aurul care

piere i care totu este cercat prin foc, s aib ca urmare lauda, slava i cinstea, la ar tarea  
 lui Isus Hristos, <sup>8</sup> pe care voi Îl iubi i f r s -L fi v zut, crede i în El, f r s -L  
 vede i, i v bucura i cu o bucurie negrit i str lucit , <sup>9</sup> pentruc ve i dobîndi,  
 ca sîr it al credin ei voastre, mîntuirea sufletelor voastre. <sup>10</sup> Proorocii, cari au proorocit despre  
 harul care v era p strat vou , au f cut din mîntuirea aceasta inta cercet rilor i c ut rii  
<sup>11</sup> lor st ruitoare. Ei cercetau s vad ce vreme i ce împrejur ri avea în vedere Duhul lui  
 Hristos, care era în ei, cînd vestea mai dinainte patimile lui Hristos i slava de care aveau s fie  
<sup>12</sup> urmate. Lor le -a fost descoperit c nu pentru ei în i i, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri,  
 pe cari vi le-au vestit acum cei ce v'au propov duit Evanghelia, prin Duhul Sfînt trimes din cer  
<sup>13</sup> i în cari chiar îngerii doresc s priveasc . De aceea, încinge i-v coapsele min ii  
 voastre, fi i treji, i pune i-v toat n dejdea în harul, care v va fi adus, la ar tarea lui  
<sup>14</sup> Isus Hristos. Ca ni te copii ascult tori, nu v l sa i tîrî i în poftele, pe cari le avea i  
 alt dat , cînd era i în ne tiin

## 2 Peter

### Chapter 1

<sup>1</sup> Simon (Sau: Simeon.) Petru, rob i apostol al lui Isus Hristos, c tre ceice au c p tat o  
 credin de acela pre cu a noastr , prin dreptatea Dumnezeului i Mîntuitorului nostru  
 Isus Hristos: <sup>2</sup> Harul i pacea s v fie înmul ite prin cunoa terea lui Dumnezeu i a  
 Domnului nostru Isus Hristos! <sup>3</sup> Dumnezeiasca Lui putere ne -a d ruit tot ce prive te via a i  
 evlavia, prin cunoa terea Celuice ne -a chemat prin slava i puterea Lui, <sup>4</sup> prin cari El ne -a dat  
 f g duin ele Lui nespus de mari i scumpe, ca prin ele s v face i p rta i firii  
 dumnezeie ti, dup ce a i fugit de stric ciunea, care este în lume prin pofte. <sup>5</sup> De aceea,  
 da i-v i voi toate silin ele ca s uni i cu credin a voastr fapta; cu fapta, cuno tin a;  
<sup>6</sup> cu cuno tin a, înfrînarea; cu înfrînarea, r bdarea; cu r bdarea, evlavia; <sup>7</sup> cu evlavia, dragostea  
 de fra i; cu dragostea de fra i, iubirea de oameni. <sup>8</sup> C ci, dac ave i din bel ug aceste  
 lucruri în voi, ele nu v vor l sa s fi i nici lene i, nici neroditori în ce prive te deplina  
<sup>9</sup> cuno tin a Domnului nostru Isus Hristos. Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umbl

cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate. <sup>10</sup> De aceea, fraților,  
 căutați cu ațîț mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți  
 lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. <sup>11</sup> În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug  
 intrare în Împărăția vecinică a Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. <sup>12</sup> De aceea  
 voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sînteți  
 tari în adevărul pe care îl aveți. <sup>13</sup> Dar socotesc că este drept, cît voi mai fi în cortul acesta,  
 să vă înțreb în treji aducîndu-vă aminte; <sup>14</sup> căci tu tocmai desbrăcarea de cortul meu va veni  
 deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos. <sup>15</sup> Îmi voi da osteneala dar, ca,  
 și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri. <sup>16</sup> În adevăr,  
 v'am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște  
 basme meșteșugite, ci ca unii cari am văzut noi în ochii noștri mîrirea  
<sup>17</sup> Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci cînd, din slava minunată,  
 s'a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc  
 plăcerea.” <sup>18</sup> Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, cînd eram cu El pe muntele cel  
<sup>19</sup> sfînt. Și avem cuvîntul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte,  
 că la o lumină care strălucește într'un loc întunecos, pînă se va călăuzi și va sări  
 luceafărul de dimineață în inimile voastre. <sup>20</sup> Fiindcă mai întîi de toate, știți că nicio  
 proorocie din Scriptură nu se împlinște singură. <sup>21</sup> Căci nici o proorocie n'a fost adusă prin  
 voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mînați de Duhul Sfînt.

## Chapter 2

<sup>1</sup> În norod s'au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi înșurătorii mincinoși,  
 cari vor strecura pe furierezii nimicitoare, se vor lepăda de Stîmpanul, care i-a răscumpărat,  
 și vor face să cadă asupra lor o pierzare nepăznică. <sup>2</sup> Mulți îi vor urma în destrăbălările  
 lor, și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. <sup>3</sup> În lăcomia lor vor căuta ca,  
 prin cuvînturi înșelătoare, să aibă un câștig de la voi. Dar oșînda îi pătește de mult vreme,  
 și pierzarea lor nu dormitează. <sup>4</sup> Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit,  
 că i-a aruncat în Adînc, unde stau înconjurați de întunerec, legați cu lanțuri și pîrșiți

5 pentru judecat ; dac n'a cru at El lumea veche, ci a sc pat pe Noe, acest propov duitor  
 al neprih nirii, împreun cu al i apte in i, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiui i;  
 6 dac a osîndit El la peire i a pref cut în cenu cet ile Sodoma i Gomora, ca s  
 slujeasc de pild celor ce vor tr i în nelegiuire, 7 i dac a sc pat pe neprih nitul Lot,  
 care era foarte întristat de via a destr b lat a acestor strica i; 8 (c ci neprih nitul acesta,  
 care locuia în mijlocul lor, î i chinuia în toate zilele sufletul lui neprih nit, din pricina celor ce  
 vedea i auzea din faptele lor nelegiuite;) - 9 însemneaz c Domnul tie s izb veasc  
 din încercare pe oamenii cucernici, i s p streze pe cei nelegiui i, ca s fie pedepsi i în  
 10 ziua judec ii: mai ales pe ceice, în pofa lor necurat , umbl poftind trupul altuia, i  
 11 dispre uiesc st pînirea. pe cînd îngerii, cari sînt mai mari în t rie i putere, nu aduc înaintea  
 12 Domnului nicio judecat batjocoritoare împotriva lor. Dar ace tia, ca ni te dobitoace f r  
 minte, din fire sortite s fie prinse i nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în îns  
 13 stric ciunea lor, i î i vor lua astfel plata cuvenit pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este  
 s tr iasc în pl ceri ziua nameaza mare. Ca ni te întina i i spurca i, se pun pe chefuit  
 14 la mesele lor de dragoste, cînd osp teaz împreun cu voi. Le scap r ochii de preacurvie,  
 i nu se satur de p c tuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprins la l comie,  
 15 sînt ni te blestema i! Dup ce au p r sit calea cea dreapt , au r t cit, i au urmat  
 16 calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata f r delegii. Dar a fost mustrat aspru pentru  
 c lcare a lui de lege: o m g ri necuvînt toare, care a început s vorbeasc cu glas  
 17 omenesc, a pus frîu nebuliei proorocului. Oamenii ace tia sînt ni te fîntîni f r ap ,  
 18 ni te nori, alunga i de furtun : lor le este p strat negura întunerecului. Ei vorbesc cu  
 trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele c rnii i cu desfrîn ri, pe cei ce de abia au sc pat  
 19 de cei ce tr iesc în r t cire. Le f g duiesc slobozenia, în timp ce ei în i i sînt robi ai  
 20 stric ciunii. C ci fiecare este robul lucrului de care este biruit. În adev r, dac , dup ce  
 au sc pat de întin ciunile lumii, prin cunoa terea Domnului i Mîntuitorului nostru Isus  
 Hristos, se încurc iar i sînt birui i de ele, starea lor de pe urm se face mai rea decît  
 21 cea dintîi. Ar fi fost mai bine pentru ei s nu fi cunoscut calea neprih nirii, decît, dup ce au  
 22 cunoscut -o, s se întoarc dela porunca sfînt , care le fusese dat . Cu ei s'a întîmplat ce  
 spune zicala adev rat : „Cînele s'a întors la ce v rsase``, i „scroafa sp lat s'a întors s  
 se t v leasc iar în mocirl .``

## Chapter 3

<sup>1</sup> Prea iubi ilor, aceasta este a doua epistolă, pe care v'o scriu. În amîndouă, caut să vă  
 trezesc mintea să nu toasă, prin înțîniri, <sup>2</sup> ca să vă fac să vă aduceți aminte de  
 lucrurile vestite mai dinainte de sfinții prooroci, și de porunca Domnului și Mîntuitorului  
 nostru, dat prin apostolii voștri. <sup>3</sup> Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni  
 batjocoritori plini de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor, <sup>4</sup> și vor zice: „Unde este  
 făgăduința venirii Lui? Căci de cînd au adormit părinții noștri, toate rămîna cum  
 erau dela începutul zidirii!” <sup>5</sup> Căci înadins se făcuseră nu tîrziu cînd erau cerurile și un  
 pământ scos prin Cuvîntul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, <sup>6</sup> și lumea de atunci  
 a perit tot prin ele, înecat de apă. <sup>7</sup> Iar cerurile și pământul de acum sînt pizme și strate,  
 prin același Cuvînt, pentru focul din ziua de judecată și de peirea oamenilor nelegiuiți. <sup>8</sup> Dar,  
 prea iubi ilor, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie  
 de ani sînt ca o zi. <sup>9</sup> Domnul nu întîrzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; că are o  
 îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, și toți să vină la  
 pocăință. <sup>10</sup> Ziua Domnului însuși va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu  
 troznet, trupurile cerești se vor topi de marelă căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va  
 arde. <sup>11</sup> Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi,  
 printr-o purtare sfîntă și evlavioasă, <sup>12</sup> așteptînd și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în  
 care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? <sup>13</sup> Dar noi,  
 după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănită.  
<sup>14</sup> De aceea, prea iubi ilor, fiindcă așteptați aceste lucruri, săliți-vă și fiți siguri  
 înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace. <sup>15</sup> Să credeți că îndelunga răbdare  
 a Domnului nostru este mîntuire, cum v'a scris și prea iubitul nostru frate Pavel, după  
 înțelepciunea dată lui, <sup>16</sup> că și în toate epistolele lui, cînd vorbește despre lucrurile acestea.  
 În ele sînt unele lucruri grele de înțeles, pe cari cei neștiutori și nestatornici le răstîlmăcesc  
 că și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor. <sup>17</sup> Voi deci, prea iubi ilor, țînînd mai dinainte  
 aceste lucruri, să știți că nu cumva să vă lăsați de răstăcirea acestor nelegiuiți,  
 și să vă pierdeți întru; <sup>18</sup> că creșteți în harul și în cunoștința Domnului și  
 Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veciniciei. Amin

## 1 John

### Chapter 1

<sup>1</sup> Ce era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit  
cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, - <sup>2</sup> pentru că viața a fost arătată, și noi am  
văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața vecinică, viața care era la Tatăl,  
și care ne-a fost arătată; - <sup>3</sup> deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca  
și voi să aveți parte cu noi. Și partea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său,  
Isus Hristos. <sup>4</sup> Și scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. <sup>5</sup> Vestea,  
pe care am auzit-o dela El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El  
nu este întunecare. <sup>6</sup> Dacă zicem că avem parte cu El, și umblăm în întunecare, mințim,  
și nu trăim adevărul. <sup>7</sup> Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină,  
avem parte unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice  
păcat. <sup>8</sup> Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi.  
<sup>9</sup> Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să  
ne curățească de orice nelegiuire. <sup>10</sup> Dacă zicem că n'am păcătuit, Îl facem mincinos,  
și Cuvântul Lui nu este în noi.

### Chapter 2

<sup>1</sup> Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit,  
avem la Tatăl un Mijlocitor (Sau Advocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe  
Isus Hristos, Cel neprihănit. <sup>2</sup> El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai  
pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. <sup>3</sup> Și prin această țim că Îl cunoaștem, dacă  
păzăm poruncile Lui. <sup>4</sup> Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos,  
și adevărul nu este în el. <sup>5</sup> Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a  
ajuns desigur; prin această țim că sîntem în El. <sup>6</sup> Cine zice că rămîne în El, trebuie



s tr iasc i el cum a tr it Isus. <sup>7</sup> Prea iubi ilor nu v scriu o porunc nou , ci o  
 porunc veche, pe care a i avut -o dela început. Porunca aceasta veche este Cuvântul, pe care  
<sup>8</sup>  
 l-a i auzit. Totu v scriu o porunc nou , lucru care este adev rat atât cu privire la El,  
 cât i cu privire la voi; c ci întunerecul se împr tie, i lumina adev rat i r sare chiar.  
<sup>9</sup>  
 Cine zice c este în lumin , i ur te pe fratele s u, este înc în întunerec pîn acum.  
<sup>10</sup>  
 Cine iube te pe fratele s u, r mîne în lumin , i în el nu este niciun prilej de poticnire.  
<sup>11</sup>  
 Dar cine ur te pe fratele s u, este în întunerec, umbl în întunerec, i nu tie încotro  
 merge, pentruc întunerecul i -a orbit ochii. <sup>12</sup> V scriu, copila ilor, fiindc p catele v  
<sup>13</sup>  
 sînt iertate pentru Numele Lui. V scriu, p rin ilor, fiindc a i cunoscut pe Cel ce este  
 dela început. V scriu, tinerilor, fiindc a i biruit pe cel r u. V'am scris, copila ilor, fiindc  
<sup>14</sup>  
 a i cunoscut pe Tat l. V'am scris, p rin ilor, fiindc a i cunoscut pe Cel ce este dela  
 început. V'am scris, tinerilor, fiindc sînte i tari, i Cuvântul lui Dumnezeu r mîne în voi, i  
<sup>15</sup>  
 a i biruit pe cel r u. Nu iubi i lumea, nici lucrurile din lume. Dac iube te cineva lumea,  
<sup>16</sup>  
 dragostea Tat lui nu este în El. C ci tot ce este în lume: pofta firii p mînte ti, pofta ochilor  
<sup>17</sup>  
 i l ud ro ia vie ii, nu este dela Tat l, ci din lume. i lumea i pofta ei trece; dar  
<sup>18</sup>  
 cine face voia lui Dumnezeu, r mîne în veac. Copila ilor, este ceasul cel de pe urm . i,  
 dup cum a i auzit c are s vin anticrist, s ti i c acum s'au ridicat mul i anticri ti:  
<sup>19</sup>  
 prin aceasta cunoa tem c este ceasul de pe urm . Ei au ie it din mijlocul nostru, dar nu  
 erau dintre ai no tri. C ci dac ar fi fost dintre ai no tri, ar fi r mas cu noi; ci au ie it, ca  
<sup>20</sup>  
 s se arate c nu to i sînt dintre ai no tri. Dar voi a i primit ungerea din partea Celui  
<sup>21</sup>  
 sfînt, i ti i orice lucru. V'am scris nu c n'a i cunoa te adev rul, ci pentruc îl  
<sup>22</sup>  
 cunoa te i, i ti i c nicio minciun nu vine din adev r. Cine este mincinosul, dac  
 nu cel ce t g duie te c Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care t g duie te pe  
<sup>23</sup>  
 Tat l i pe Fiul. Oricine t g duie te pe Fiul, n'are pe Tat l. Oricine m rturise te pe  
<sup>24</sup>  
 Fiul, are i pe Tat l. Ce a i auzit dela început, aceea s r mîn în voi. Dac r mîne  
<sup>25</sup>  
 în voi ce a i auzit dela început, i voi ve i r mînea în Fiul i în Tat l. i f g duin a,  
<sup>26</sup>  
 pe care ne -a f cut -o El, este aceasta: via a vecinic . V'am scris aceste lucruri în vederea  
<sup>27</sup>  
 celor ce caut s v r t ceasc . Cît despre voi, ungerea, pe care a i primit -o dela El,

r mîne în voi, i n'ave i trebuin s v înve e cineva; ci, dup cum ungerea Lui v  
înva despre toate lucrurile i este adev rat , i nu este o minciun , r mîne i în El,

28  
dup cum v'a înv at ea. i acum, copila ilor, r mîne i în El, pentruca atunci când Se  
va ar ta El, s avem îndr sneal , i, la venirea Lui, s nu r mînem de ru ine i

29  
dep rta i de El. Dac ti i c El este neprih nit, s ti i i c oricine tr ie te  
în neprih nire este n scut din El.

### Chapter 3

1  
Vede i ce dragoste ne -a ar tat Tat l, s ne numim copii ai lui Dumnezeu! i sîntem.

Lumea nu ne cunoa te, pentruc nu L -a cunoscut nici pe El. 2  
Prea iubi ilor, acum sîntem  
copii ai lui Dumnezeu. i ce vom fi, nu s'a ar tat înc . Dar tim c atunci când Se va ar ta

El, vom fi ca El; pentruc Îl vom vedea a a cum este. 3  
Oricine are n dejdea aceasta în El, se

cur e te, dup cum El este curat. 4  
Oricine face p cat, face i f r delege; i p catul

este f r delege. 5  
i ti i c El S'a ar tat ca s ia p catele; i în El nu este p cat.

6  
Oricine r mîne în El, nu p c tuie te; oricine p c tuie te, nu L -a v zut, nici nu L -a

cunoscut. 7  
Copila ilor, nimeni s nu v în ele! Cine tr ie te în neprih nire, este

neprih nit, cum El însu este neprih nit. 8  
Cine p c tuie te, este dela diavolul, c ci  
diavolul p c tuie te dela început. Fiul lui Dumnezeu S'a ar tat ca s nimiceasc lucr rile

9  
diavolului. Oricine este n scut din Dumnezeu, nu p c tuie te, pentruc s mîn a Lui

r mîne în el; i nu poate p c tui, fiindc este n scut din Dumnezeu. 10  
Prin aceasta se  
cunosc copiii lui Dumnezeu i copiii diavolului. Oricine nu tr ie te în neprih nire, nu este

dela Dumnezeu; nici cine nu iube te pe fratele s u. 11  
C ci vestirea, pe care a i auzit -o dela

12  
început, este aceasta: s ne iubim unii pe al ii; nu cum a fost Cain, care era dela cel r u, i  
a ucis pe fratele s u. i pentruc l -a ucis? Pentruc faptele lui erau rele, iar ale fratelui s u

13  
erau neprih nite. Nu v mira i, fra ilor, dac v ur te lumea. 14  
Noi tim c am  
trecut din moarte la via , pentruc iubim pe fra i. Cine nu iube te pe fratele s u, r mîne

15  
în moarte. Oricine ur te pe fratele s u, este un uciga ; i ti i c niciun uciga

16  
n'are via a vecinic r mînînd în el. Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea c El i -a

dat via a pentru noi; i noi deci trebuie s ne d m via a pentru fra i. <sup>17</sup> Dar cine are bog iile lumii acesteia, i vede pe fratele s u în nevoie, i î i închide inima fa de el, cum r mîne în el dragostea de Dumnezeu? <sup>18</sup> Copila ilor, s nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta i cu adev rul. <sup>19</sup> Prin aceasta vom cunoa te c sîntem din adev r, i ne vom lini ti inimile înaintea Lui, <sup>20</sup> ori în ce ne osînde te inima noastr ; c ci Dumnezeu este mai mare decît inima noastr , i cunoa te toate lucrurile. <sup>21</sup> Prea iubi ilor, dac nu ne osînde te inima noastr , avem îndr zneal la Dumnezeu. <sup>22</sup> i orice vom cere, vom c p ta dela El, fiindc p zim poruncile Lui, i facem ce este pl cut înaintea Lui. <sup>23</sup> i porunca Lui este s credem în Numele Fiului S u Isus Hristos, i s ne iubim unii pe al ii, cum ne -a poruncit El. <sup>24</sup> Cine p ze te poruncile Lui, r mîne în El, i El în el. i cunoa tem c El r mîne în noi prin Duhul, pe care ni L -a dat.

#### Chapter 4

<sup>1</sup> Prea iubi ilor, s nu da i crezare oric rui duh; ci s cerceta i duhurile, dac sînt dela Dumnezeu; c ci în lume au ie it mul i prooroci mincino i. <sup>2</sup> Duhul lui Dumnezeu s -L cunoa te i dup aceasta: Orice duh, care m rturise te c Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; <sup>3</sup> i orice duh, care nu m rturise te pe Isus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a c rui venire a i auzit. El chiar este în lume acum. <sup>4</sup> Voi, copila ilor, sînte i din Dumnezeu; i i-a i biruit, pentruc Cel ce este în voi, este mai mare decît cel ce este în lume. <sup>5</sup> Ei sînt din lume; deaceea vorbesc ca din lume, i lumea îi ascult . <sup>6</sup> Noi îns sîntem din Dumnezeu; cine cunoa te pe Dumnezeu, ne ascult ; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascult . Prin aceasta cunoa tem duhul adev rului i duhul r t cirii. <sup>7</sup> Prea iubi ilor, s ne iubim unii pe al ii; c ci dragostea este dela Dumnezeu. i oricine iube te, este n scut din Dumnezeu, i cunoa te pe Dumnezeu. <sup>8</sup> Cine nu iube te, n'a cunoscut pe Dumnezeu; pentruc Dumnezeu este dragoste. <sup>9</sup> Dragostea lui Dumnezeu fa de noi s'a ar tat prin faptul c Dumnezeu a trimes în lume pe singurul S u Fiu, ca noi s tr im prin El. <sup>10</sup> i dragostea st nu în faptul c noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul c El ne -a iubit pe noi, i a trimes

pe Fiul S u ca jertf de isp ire pentru p catele noastre. <sup>11</sup> Prea iubi ilor, dac astfel ne  
 -a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie s ne iubim i noi unii pe al ii. <sup>12</sup> Nimeni n'a v zut vreodat  
 pe Dumnezeu; dac ne iubim unii pe al ii, Dumnezeu r mîne în noi, i dragostea Lui a ajuns  
 des vîr it în noi. <sup>13</sup> Cunoa tem c r mînem în El i c El r mîne în noi prin faptul  
 c ne -a dat din Duhul S u. <sup>14</sup> i noi am v zut i m rturisim c Tat l a trimes pe Fiul  
 ca s fie Mîntuitorul lumii. <sup>15</sup> Cine va m rturisi c Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu  
 r mîne în el, i el în Dumnezeu. <sup>16</sup> i noi am cunoscut i am crezut dragostea pe care o are  
 Dumnezeu fa de noi. Dumnezeu este dragoste; i cine r mîne în dragoste, r mîne în  
 Dumnezeu, i Dumnezeu r mîne în el. <sup>17</sup> Cum este El, a a sîntem i noi în lumea aceasta:  
 astfel se face c dragostea este des vîr it în noi, pentru ca s avem deplin încredere în  
 ziua judec ii. <sup>18</sup> În dragoste nu este fric ; ci dragostea des vîr it izgone te frica;  
 pentru c frica are cu ea pedeapsa; i cine se teme, n'a ajuns des vîr it în dragoste. <sup>19</sup> Noi Îl  
 iubim pentru c El ne -a iubit întîi. <sup>20</sup> Dac zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu``, i ur te  
 pe fratele s u, este un mincinos; c ci cine nu iube te pe fratele s u, pe care -l vede, cum poate  
 s iubeasc pe Dumnezeu, pe care nu -l vede? <sup>21</sup> i aceasta este porunca, pe care o avem dela  
 El: cine iube te pe Dumnezeu, iube te i pe fratele s u.

## Chapter 5

<sup>1</sup> Oricine crede c Isus este Hristosul, este n scut din Dumnezeu; i oricine iube te pe  
 Celce L -a n scut, iube te i pe cel n scut din El. <sup>2</sup> Cunoa tem c iubim pe copiii lui  
 Dumnezeu prin aceea c iubim pe Dumnezeu i p zim poruncile Lui. <sup>3</sup> C ci dragostea de  
 Dumnezeu st în p zirea poruncilor Lui. i poruncile Lui nu sînt grele; <sup>4</sup> pentru c oricine este  
 n scut din Dumnezeu, biruie te lumea; i ceea ce cî tig biruin asupra lumii, este  
 credin a noastr . <sup>5</sup> Cine este celce a biruit lumea, dac nu celce crede c Isus este Fiul lui  
 Dumnezeu? <sup>6</sup> El, Isus Hristos, este Celce a venit cu ap i cu sînge; nu numai cu ap , ci cu  
 ap i cu sînge; i Duhul este Celce m rturise te despre lucrul acesta, fiindc Duhul este  
 adev rul. <sup>7</sup> (C ci trei sînt cari m rturisesc în cer: Tat l, Cuvîntul i Duhul Sfînt, i ace ti

8  
 trei una sînt.) i trei sînt cari m rturisesc (pe p mînt): Duhul, apa i sîngele, i ace ti trei  
 9  
 sînt una în m rturisirea lor.     Dac primim m rturisirea oamenilor, m rturisirea lui Dumnezeu  
 este mai mare; i m rturisirea lui Dumnezeu este m rturisirea, pe care a f cut -o El despre  
 10  
 Fiul S u.     Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are m rturisirea aceasta în el; cine nu crede pe  
 Dumnezeu, Îl face mincinos, fiindc nu crede m rturisirea, pe care a f cut -o Dumnezeu despre  
 11  
 Fiul S u.     i m rturisirea este aceasta: Dumnezeu ne -a dat via a vecinic , i acest  
 12  
 via este în Fiul S u.     Cine are pe Fiul, are via a; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are  
 13  
 via a.     V'am scris aceste lucruri ca s ti i c voi, cari crede i în Numele Fiului lui  
 Dumnezeu, ave i via a vecinic .     14  
 Îndr zneala, pe care o avem la El, este c , dac cerem  
 15  
 ceva dup voia Lui, ne ascult .     i dac tim c ne ascult , orice i-am cere, tim c  
 16  
 sîntem st pîni pe lucrurile pe cari I le-am cerut.     Dac vede cineva pe fratele s u s vîr ind  
 un p cat care nu duce la moarte, s se roage; i Dumnezeu îi va da via a, pentru ceice n'au  
 s vîr it un p cat care duce la moarte. Este un p cat care duce la moarte; nu -i zic s se roage  
 17  
 pentru p catul acela.     Orice nelegiuire este p cat; dar este un p cat, care nu duce la moarte.  
 18  
 tim c oricine este n scut din Dumnezeu, nu p c tuie te, ci Cel n scut din Dumnezeu  
 19  
 îl p ze te, i cel r u nu se atinge de el.     tim c sîntem din Dumnezeu i c toat  
 20  
 lumea zace în cel r u.     tim c Fiul lui Dumnezeu a venit, i ne -a dat pricepere s  
 cunoa tem pe Celce este adev rat. i noi sîntem în Celce este adev rat, adic în Isus Hristos,  
 21  
 Fiul Lui. El este Dumnezeul adev rat i via a vecinic .     Copila ilor, p zi i-v de  
 idoli. Amin

## 2 John

### Chapter 1

1  
 Presbiterul (Sau: b trînul.) c tre aleasa Doamn i c tre copiii ei, pe cari -i iubesc în  
 adev r- i nu numai eu, ci to i cei ce cunosc adev rul, -     2  
 pentru adev rul acesta care r mîne  
 3  
 în noi, i care va fi cu noi în veac:     Harul, îndurarea i pacea s fie cu voi din partea lui

Dumnezeu Tat l, i din partea Domnului Isus Hristos, Fiul Tat lui, în adev r i în dragoste!

4

M'am bucurat foarte mult când am aflat pe unii din copiii t i umblînd în adev r, dup porunca  
pe care am primit -o dela Tat l. 5 i acum, te rog, Doamn , nu ca i cum i-a scrie o

porunc nou , ci cea, pe care am avut -o dela început: s ne iubim unii pe al ii! 6 i dragostea  
st în vie uirea dup poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie s umbla i, dup

cum a i auzit dela început. 7 C ci în lume s'au r spîndit mul i am gitori, cari nu m rturisesc

c Isus Hristos vine în trup. Iat am gitorul, iat Antihristul! 8 P zi i-v bine s nu

perde i rodul muncii voastre, ci s primi i o r splat deplin . 9 Oricine o ia înainte, i  
nu r mîne în înv tura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine r mîne în înv tura

aceasta, are pe Tat l i pe Fiul. 10 Dac vine cineva la voi, i nu v aduce înv tura

aceasta, s nu -l primi i în cas , i s nu -i zice i: „Bun venit!” 11 C ci cine -i zice: „Bun

venit!” se face p rta faptelor lui rele. 12 A vrea s v spun multe lucruri; dar nu voiesc  
s vi le scriu pe hîrtie i cu cerneal ; ci n dejuiesc s vin la voi, i s v vorbesc gur

c tre gur , pentruca bucuria noastr s fie deplin . 13 Copiii surorii tale alese î i trimet  
s n tate. Amin

### 3 John

#### Chapter 1

1 Presbiterul (Sau: b trînul.) c tre prea iubitul Gaiu, pe care -l iubesc în adev r. 2 Prea  
iubitule, doresc ca toate lucrurile tale s - i mearg bine, i s n tatea ta s sporeasc tot

a a cum spore te sufletul t u. 3 A fost o mare bucurie pentru mine, când au venit fra ii i

au m rturisit c e ti credincios adev rului i c umbli în adev r. 4 Eu n'am bucurie mai

mare decît s aud despre copiii mei c umbl în adev r. 5 Prea iubitule, tu lucrezi cu

credincio ie în tot ce faci pentru fra i; i pentru str ini totodat . 6 Ei au m rturisit despre  
dragostea ta înainte Bisericii. Vei face bine s îngrije ti de c l toria lor, într'un chip vrednic

de Dumnezeu; 7 c ci au plecat pentru dragostea Numelui Lui, f r s primeasc ceva dela

8 Neamuri. Este datoria noastră dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm  
 împreună cu adevărul. 9 Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care nu îi place să aibă întâietatea  
 între ei, nu vrea să știe de noi. 10 De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe cari  
 le face, care îi clevește cu vorbe rele. Nu se mulțumește cu atât; dar nici el nu primește  
 pe frații, și împiedecă pe cei ce voiesc să-i primească, și-i dă afară din Biserică.  
 11 Prea iubitule, nu urma răului, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu: cine face răul, n'a  
 văzut pe Dumnezeu. 12 Toți, chiar și Adevărul, mărturisesc bine despre Dimitrie; și noi  
 mărturisim despre el: și tăcerea noastră este adevărată. 13 A avea și-  
 spun multe lucruri, dar nu voiesc să le scriu cu cerneală și condei. 14 Nădăjduiesc să  
 te văd în curînd, și atunci vom vorbi gură cu gură. Pacea să fie cu tine. Prietenii îți  
 trimetă sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecare pe nume. Amin

## Jude

### Chapter 1

1 Iuda, rob al lui Isus Hristos, și fratele lui Iacov, care te cheamă și, cari sînt iubiți în  
 Dumnezeu Tatăl, și pînă la Isus Hristos: 2 îndurarea, pacea și dragostea să vă fie  
 înmulțite. 3 Prea iubiților, pe cînd căutam cutot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea  
 noastră de obște, m'am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemnăm să luptăm pentru credință,  
 care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. 4 Căci s'au strecurat printre voi unii oameni,  
 scriși de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavioși, cari schimbă în desfrînare harul  
 Dumnezeului nostru, și tergăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn Isus Hristos. 5 Vreau  
 să vă aduc aminte, măcar căți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul,  
 după ce a izbăvit pe poporul Suda din țara Egiptului, în urmă nimicit pe cei ce n'au crezut.  
 6 El a pînă la judecata zilei celei mari, puși în lanțuri vecinice, în întunec, pe îngerii  
 cari nu și-au pînă la vrednicia, și și-au pînă la locuință. 7 Tot așa, Sodoma și Gomora  
 și cetățile dimprejurul lor, cari se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul  
 altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc vecinic. 8 Totuși oamenii aceștia,  
 tîrîși de visările lor, și și pînă la rescă la fel trupul, nesocotesc stăpînirea și batjocoresc

9 dreg toriile. Arhanghelul Mihail, cînd se împotriva diavolului i se certa cu el pentru trupul  
 lui Moise, n'a îndr znit s rosteasc împotriva lui o judecat de ocar , ci doar a zis: „Domnul  
 10 s te mustre!`` Ace tia, dimpotriv , batjocoresc ce nu cunosc, i se pierd singuri în ceea ce  
 11 tiu din fire, ca dobitoacele f r minte. Vai de ei! C ci au urmat pe calea lui Cain! S'au  
 aruncat în r t cirea lui Balaam, din dorin a de cî tig! Au pierit într'o r scoal ca a lui Core!  
 12 Sînt ni te stînci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se osp teaz f r ru ine  
 împreun cu voi, i se îndoap deabinele; ni te nori f r ap , mîna i încoace i încolo  
 13 de vînturi, ni te pomi tomnatici f r rod, de dou ori mor i, desr d cina i; ni te  
 14 valuri înfuriate ale m rii, cari î i spumeg ru inile lor, ni te stele r t citoare, c rora le  
 este p strat negura întunerecului pentru vecie. i pentru ei a proorocit Enoh, al aptelea  
 15 patriarh dela Adam, cînd a zis: „Iat c a venit Domnul cu zecile de mii de sfin i ai S i, ca  
 s fac o judecat împotriva tuturor, i s încredin eze pe to i cei nelegiui i, de toate  
 faptele nelegiuite, pe cari le-au f cut în chip nelegiuit, i de toate cuvintele de ocar , pe cari  
 16 le-au rostit împotriva Lui ace ti p c to i nelegiui i.`` Ei sînt ni te cîrtitori,  
 nemul mi i cu soarta lor; tr iesc dup poftele lor; gura le este plin de vorbe trufa e,  
 17 i sl vesc pe oameni pentru cî tig. Dar voi, prea iubi ilor, aduce i-v aminte de vorbele  
 18 vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Cum v spuneau c în vremurile  
 19 din urm vor fi batjocoritori, cari vor tr i dup poftele lor nelegiuite. Ei sînt aceia cari dau  
 20 na tere la dezbin ri, oameni supu i poftelor firii, cari n'au Duhul. Dar voi, prea iubi ilor,  
 zidi i-v suflete te pe credin a voastr prea sfînt , ruga i-v prin Duhul Sfînt,  
 21 ine i-v în dragostea lui Dumnezeu, i a tepta i îndurarea Domnului nostru Isus Hristos  
 22 pentru via a vecinic . Mostra i pe cei ce se despart de voi; 23 c uta i s mîntui i pe  
 unii, smulgîndu -i din foc; de al ii iar fie-v mil cu fric , urînd pîn i c ma a  
 24 mînjit de carne. Iar a Aceluia, care poate s v p zeasc de orice c dere, i s v  
 25 fac s v înf i a i f r prihan i plini de bucurie înainte slavei Sale, singurului  
 Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, s fie slav , m re ie, putere  
 i st pînire, mai înainte de to i vecii, i acum i în veci. Amin

## Revelation



## Chapter 1

<sup>1</sup> Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat -o Dumnezeu, ca să arate robilor și lucrurile  
 cari au să se întâmplă în curînd. și le-a făcut -o cunoscut, trimite îndo prin îngerul său la robul  
 său Ioan, - <sup>2</sup> care am rîturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu și despre m rîturia lui Isus  
 Hristos, și a spus tot ce a văzut. <sup>3</sup> Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei  
 proorocii, și p zesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape! <sup>4</sup> Ioan, c tre cele apte  
 Biserici, cari sînt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce  
 vine, și din partea celor apte duhuri, cari stau înaintea scaunului său de domnie, <sup>5</sup> și din  
 partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întîi n scut din morți, Domnul împ ratorilor  
 p mîntului! A Lui, care ne iubește, care ne -a sp lat de p catele noastre cu sîngele său,  
<sup>6</sup> și a făcut din noi o împ r ie și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl său: a Lui să fie  
 slava și puterea în vecii vecilor! Amin. <sup>7</sup> Iată că El vine pe nori. și orice ochi îl va vedea; și  
 cei ce l-au strîns. și toate semin iile p mîntului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.  
<sup>8</sup> „Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfir itul”, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce  
 era și Cel ce vine, Cel Atotputernic. <sup>9</sup> Eu, Ioan, fratele vostru, care sînt p rta cu voi la necaz,  
 la împ r ie și la r bdarea în Isus Hristos, m aflam în ostrovul care se cheamă Patmos,  
 din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu și din pricina m rîturiei lui Isus Hristos. <sup>10</sup> În ziua Domnului  
 eram în Duhul. și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trîmbi e. <sup>11</sup> care zicea:  
 „Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urm . Ce vezi, scrie într -o carte, și trimite  
 -o celor apte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.” <sup>12</sup> M'am  
 întors să văd glasul care-mi vorbea. și cînd m'am întors, am văzut apte sfe nice de aur.  
<sup>13</sup> și în mijlocul celor apte sfe nice pe cineva, care sem na cu Fiul omului, îmbr cat cu o  
 hain lung pîn la picioare, și încins la piept cu un brîu de aur. <sup>14</sup> Capul și p rul Lui erau  
 albe ca lîna alb , ca z pada; ochii Lui erau ca para focului; <sup>15</sup> picioarele Lui erau ca arama  
 aprins , și ars într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. <sup>16</sup> În mîna dreaptă  
 inea apte stele. Din gura Lui ie ea o sabie ascu ită cu două tîuri, și fa a Lui era  
 ca soarele, cînd strălucește în toată puterea lui. <sup>17</sup> Cînd l-am văzut, am căzut la picioarele  
 Lui ca mort. El și -a pus mîna dreaptă peste mine, și a zis: „Nu te teme! Eu sînt Cel dintîi și  
 Cel de pe urm , <sup>18</sup> Cel viu. Am fost mort, și iată că sînt viu în vecii vecilor. Eu încheie

morii i ale Locuin ei morilor. <sup>19</sup> Scrie dar lucrurile, pe cari le-ai vazut, lucrurile cari sînt  
i cele cari au s fie dup ele. <sup>20</sup> Taina celor apte stele, pe cari le-ai vazut în mîna dreapt  
a Mea i a celor apte sfe nice de aur: cele apte stele sînt îngerii celor apte Biserici; i  
cele apte sfe nice, sînt apte Biserici.

## Chapter 2

<sup>1</sup> Îngerului Bisericii din Efes scrie -i: „Iată ce zice Cel ce ține cele apte stele în mîna  
dreaptă, i Cel ce umblă prin mijlocul celor apte sfe nice de aur: <sup>2</sup> „Tiu faptele tale,  
osteneala ta i rîbdarea ta, i cînu poți suferi pe cei rîbi; cî ai pus la încercare pe cei ce  
zic că sînt apostoli i nu sînt, i i-ai găsit mincinoși. <sup>3</sup> Tiu că ai rîbdare, că ai suferit  
din pricina numelui meu, i cî n-ai obosit. <sup>4</sup> Dar ce am împotriva ta, este că i-ai pîrșit  
dragostea dinții. <sup>5</sup> Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocie-te-te, i întoarce-te la faptele  
tale dinții. Altfel, voi veni la tine, i-ți voi lua sfe nicul din locul lui, dac nu te pociești.  
<sup>6</sup> Ai înșă lucrul acesta bun: că ții faptele Nicolaiilor, pe cari i Eu le urăsc. <sup>7</sup> Cine  
are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da sămînce din  
pomul vieii, care este în raiul lui Dumnezeu.” <sup>8</sup> Îngerului Bisericii din Smirna scrie -i: „Iată  
ce zice Cel dinții i Cel de pe urmă, Cel ce a murit i a înviat: <sup>9</sup> „Tiu necazul tău i sîrăcia  
ta (dar ești bogat), i batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei i nu sînt, ci sînt o  
<sup>10</sup> sinagogă a Satanei. Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce  
în temni pe unii din voi, ca să vă încerce. i veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios  
pînă la moarte, i-ți voi da cununa vieii.” <sup>11</sup> Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii  
Duhul: „Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vîtmă de a doua moarte.” <sup>12</sup> Îngerului Bisericii  
din Pergam scrie -i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două țări: <sup>13</sup> „Tiu unde  
locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu îi Numele Meu, i n-ai lepdat  
credința Mea nici chiar în zilele acelea cînd Antipa, marturul Meu credincios, a fost ucis la voi,  
<sup>14</sup> acolo unde locuiește Satana. Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niște oameni cari în  
deînvîtura lui Balaam, care a învîtat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea  
<sup>15</sup> copiilor lui Israel, ca sămînce din lucrurile jertfite idolilor, i să se dedea la curvie. Tot

a a, i tu ai cîiva cari, deasemenea, in învîtura Nicolai ilor, pe care Eu o ur sc.

16

Poc ie te-te dar. Altfel, voi veni la tine curînd, i M voi r zboi cu ei cu sabia gurii Mele.``

17

Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celuice va birui, fîi voi da s m nînce din mana ascuns , i -i voi da o piatr alb ; i pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe

care nu -l tie nimeni decît acela care -l prime te.`` 18 Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie -i: „Iat ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, i ale c rui picioare sînt ca

arama aprins : 19 „, tiu faptele tale, dragostea ta, credin a ta, slujba ta, r bdarea ta i faptele

tale depe urm , c sînt mai multe decît cele dintîi. 20 Dar iat ce am împotriva ta: tu la i ca Iezabela, femeia aceea, care se zice prooroci , s înve e i s am geasc pe robii Mei

s se dedea la curvie, i s m nînce din lucrurile jertfite idolilor. 21 I-am dat vreme s se

poc iasc , dar nu vrea s se poc iasc de curvia ei! 22 Iat c am s -o arunc bolnav în pat; i celor ce preacurvesc cu ea, am s le trimet un necaz mare, dac nu se vor poc i de

faptele lor. 23 Voi lovi cu moartea pe copiii ei. i toate Bisericiile vor cunoa te c „Eu sînt Cel

ce cercetez r runchii i inima``: i voi r spl ti fiec ruia din voi dup faptele lui. 24 Vou , în s , tuturor celorlal i din Tiatira, cari nu ave i învîtura aceasta, i n'a i cunoscut

„adîncimile Satanei``, cum le numesc ei, v zic: „Nu pun peste voi alt greutate. 25 Numai

ine i cu t rie ce ave i, pîn voi veni! 26 Celui ce va birui i celui ce va p zi pîn la

sfir it lucr rile Mele, fîi voi da st pînire peste Neamuri. 27 Le va cîrmui cu un toiag de fer, i

le va zdrobi ca pe ni te vase de lut, cum am primit i Eu putere dela Tat l Meu. 28 i -i voi

da luceaf rul de diminea .`` 29 Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericii Duhul.

### Chapter 3

1 „Îngerului Bisericii din Sardes, scrie -i: „Iat ce zice Cel ce are cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu i cele apte stele: „, tiu faptele tale: c î i merge numele c tr ie ti, dar

e ti mort. 2 Vegheaz , i înt re te ce r mîne, care e pe moarte, c ci n'am g sit faptele

tale des vîr ite înaintea Dumnezeului Meu. 3 Adu- i aminte dar cum ai primit i auzit! ine, i poc ie te-te! Dac nu veghezi, voi veni ca un ho , i nu vei ti în care ceas voi veni

<sup>4</sup> peste tine. Totu ai în Sardes câteva nume, cari nu i-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreun  
 cu Mine, îmbr ca i în alb, fiindc sînt vrednici. <sup>5</sup> Cel ce va birui, va fi îmbr cat astfel în haine  
 albe. Nu -i voi terge nicidecum numele din cartea vie ii, i voi m rturisi numele lui înaintea  
 Tat lui Meu i înaintea îngerilor Lui.`` <sup>6</sup> Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericii Duhul.``  
<sup>7</sup> Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie -i: „Iat ce zice Cel Sfînt, Cel Adev rat, Celce ine  
 cheia lui David, Celce deschide, i nimeni nu va închide, Celce închide, i nimeni nu va deschide:  
<sup>8</sup> „, tiu faptele tale: iat i-am pus înaintea o u deschis , pe care nimeni n'o poate închide,  
 c ci ai pu in putere, i ai p zit Cuvîntul Meu, i n'ai t g duit Numele Meu. <sup>9</sup> Iat  
 c î i dau din ceice sînt în sinagoga Satanei, cari zic c sînt Iudei i nu sînt, ci mint; iat c  
<sup>10</sup> îi voi face s vin s se închine la picioarele tale, i s tie c te-am iubit. Fiindc ai  
 p zit cuvîntul r bd rii Mele, te voi p zi i Eu de ceasul încerc rii, care are s vin peste  
 lumea întreg , ca s încerce pe locuitorii p mîntului. <sup>11</sup> Eu vin curînd. P streaz ce ai, ca  
<sup>12</sup> nimeni s nu- i ia cununa. Pe celce va birui, îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului  
 Meu, i nu va mai ie i afar din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu i numele  
 cet ii Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are s se pogoare din cer dela Dumnezeul Meu,  
<sup>13</sup> i Numele Meu cel nou. Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericii Duhul.`` <sup>14</sup> Îngerului  
 Bisericii din Laodicea scrie -i: „Iat ce zice Celce este Amin, Marturul credincios i adev rat,  
<sup>15</sup> începutul zidirii lui Dumnezeu: „, tiu faptele tale: c nu e ti nici rece, nici în clocot. O,  
<sup>16</sup> dac ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindc e ti c ldicel, nici rece, nici în clocot, am s te  
<sup>17</sup> v rs din gura Mea. Pentru zici: „Sînt bogat, m'am îmbog it, i nu duc lips de nimic``,  
<sup>18</sup> i nu tii c e ti tic los, nenorocit, s rac, orb i gol, te sf tuiesc s cumperi dela  
 Mine aur cur it prin foc, ca s te îmbog e ti; i haine albe, ca s te îmbraci cu ele,  
 i s nu i se vad ru inea goliciunii tale; i doftorie pentru ochi, ca s - i ungi ochii,  
<sup>19</sup> i s vezi. Eu mustru i pedepsesc pe to i aceia, pe cari -i iubesc. Fii plin de rîvn dar,  
<sup>20</sup> i poc ie te-te! Iat Eu stau la u , i bat. Dac aude cineva glasul meu i deschide  
<sup>21</sup> u a, voi intra la el, voi cina cu el, i el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da s ad cu  
 Mine pe scaunul Meu de domnie, dup cum i Eu am biruit i am ezut cu Tat l Meu pe  
<sup>22</sup> scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericii Duhul.

## Chapter 4

<sup>1</sup> Dup aceste lucruri, m'am uitat, i iat c o u era deschis în cer. Glasul cel dintîi, pe care -l auzisem ca sunetul unei trîmbi e, i care vorbea cu mine, mi -a zis: „Suie-te aici, i- i voi ar ta ce are s se întîmple dup aceste lucruri!”

<sup>2</sup> Numaidecît am fost r pit în Duhul. i iat c în cer era pus un scaun de domnie, i pe scaunul acesta de domnie edea

<sup>3</sup> Cineva. Cel ce edea pe el, avea înf i area unei pietre de iaspis i de sardiu; i scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatr de smaragd la vedere.

<sup>4</sup> Împrejurul scaunului de domnie st teau dou zeci i patru de scaune de domnie; i pe aceste scaune de domnie st teau dou zeci i patru de b trîni, îmbr ca i în haine albe; i pe capete aveau cununi

<sup>5</sup> de aur. Din scaunul de domnie ie eau fulgere, glasuri i tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau apte l mpi de foc, cari sînt cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu.

<sup>6</sup> În fa a scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticl , asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie i împrejurul scaunului de domnie stau patru f pturi vii, pline cu ochi pe dinainte i

<sup>7</sup> pe dinapoi. Cea dintîi f ptur vie seam n cu un leu; a doua seam n cu un vi el; a

treia are fa a ca a unui om; i a patra seam n cu un vultur care zboar .

<sup>8</sup> Fiecare din aceste patru f pturi vii avea cîte ase aripi, i erau pline cu ochi de jur împrejur i pe dinl untru. Zi i noapte, ziceau f r încetare: „Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic,

<sup>9</sup> care era, care este, care vine!” Cînd aceste f pturi vii aduceau slav , cinste i mul miri

<sup>10</sup> Celui ce edea pe scaunul de domnie, i care este viu în vecii vecilor, cei dou zeci i patru de b trîni c deau înaintea Celui ce edea pe scaunul de domnie, i se închinau Celui ce este

<sup>11</sup> viu în vecii vecilor, î i aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, i ziceau: „Vrednic e ti Doamne i Dumnezeul nostru, s prime ti slava, cinstea i puterea, c ci Tu ai f cut toate lucrurile, i prin voia Ta stau în fiin i au fost f cute!”

## Chapter 5

<sup>1</sup> Apoi am v zut în mîna dreapt a Celuice edea pe scaunul de domnie o carte, scris pe

dinl untru i pe dinafar , pecetluit cu apte pece i.

<sup>2</sup> i am v zut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic s deschid cartea i s -i rup pece ile?”

<sup>3</sup> i nu se g sea nimeni nici în cer, nici pe p mînt, nici supt p mînt, care s poat deschide cartea,

nici s se uite în ea. <sup>4</sup> i am plîns mult, pentru c nimeni nu fusese g sit vrednic s deschid  
cartea i s se uite în ea. <sup>5</sup> i unul din b trîni mi -a zis: „Nu plînge: Iat c Leul din  
semin ia lui Iuda, R d cina lui David, a biruit ca s deschid cartea, i cele apte pece i  
ale ei. <sup>6</sup> i la mijloc, între scaunul de domnie i cele patru f pturi vii, i între b trîni, am  
v zut stînd în picioare un Miel. P rea jungheat, i avea apte coarne i apte ochi, cari sînt  
cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimese în tot p mîntul. <sup>7</sup> El a venit, i a luat cartea din  
mîna dreapt a Celuice edea pe scaunul de domnie. <sup>8</sup> Cînd a luat cartea, cele patru f pturi vii  
i cei dou zeci i patru de b trîni s'au aruncat la p mînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte  
o al ut i potire de aur, pline cu t mîie, cari sînt rug ciunile sfin ilor. <sup>9</sup> i cîntau o cîntare  
nou , i ziceau: „Vrednic e ti tu s iei cartea i s -i rupi pece ile: c ci ai fost jungheat,  
i ai r scump rat pentru Dumnezeu, cu sîngele T u, oameni din orice semin ie, de orice  
limb , din orice norod i de orice neam. <sup>10</sup> Ai f cut din ei o împ r ie i preo i pentru  
Dumnezeul nostru, i ei vor împ r i pe p mînt!`` <sup>11</sup> M'am uitat, i împrejurul scaunului  
de domnie, în jurul f pturilor vii i în jurul b trînilor am auzit glasul multor înger. Num rul  
lor era de zece mii de ori zece mii i mii de mii. <sup>12</sup> Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul,  
care a fost jungheat, s primeasc puterea, bog ia, în elepciunea, t ria, cinstea, slava i  
lauda!`` <sup>13</sup> i pe toate f pturile, cari sînt în cer, pe p mînt, supt p mînt, pe mare, i tot ce  
se afl în aceste locuri, le-am auzit zicînd: „A Celui ce ade pe scaunul de domnie, i a Mielului  
s fie lauda, cinstea, slava i st pînirea în vecii vecilor!`` <sup>14</sup> i cele patru f pturi vii ziceau:  
„Amin!`` i cei dou zeci i patru de b trîni s'au aruncat la p mînt, i s'au închinat Celui  
ce este viu în vecii vecilor!

## Chapter 6

<sup>1</sup> Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele apte pece i, m'am uitat, i am auzit pe una din cele  
patru f pturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: „Vino i vezi!`` <sup>2</sup> M'am uitat, i iat c s'a  
ar tat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cunun , i a pornit biruitor, i ca s  
biruiasc . <sup>3</sup> Cînd a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua f ptur vie zicînd: „Vino i  
vezi.`` <sup>4</sup> i s'a ar tat un alt cal, un cal ro . Cel ce sta pe el a primit puterea s ia pacea depe  
p mînt, pentru ca oamenii s se jungheie unii pe al ii, i i s'a dat o sabie mare. <sup>5</sup> Cînd a rupt

Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia faptur vie zicînd: „Vino i vezi!” M'am uitat, i  
iat c s'a ar tat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mîn o cump n .<sup>6</sup> i în mijlocul  
celor patru fapturi vii, am auzit un glas care zicea: „O m sur de grîu pentru un leu. Trei m suri  
de orz pentru un leu! Dar s nu vat mi untdelemnul i vinul!”<sup>7</sup> Cînd a rupt Mielul pecetea a  
patra, am auzit glasul fapturii a patra zicînd: „Vino i vezi!” M'am uitat, i iat c s'a  
ar tat un cal g lbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, i împreun cu el venea dup el  
Locuin a mor ilor. Li s'a dat putere peste a patra parte a p mîntului, ca s ucid cu sabia,  
cu foamete, cu molim i cu fiarele p mîntului.<sup>9</sup> Cînd a rupt Mielul pecetea a cincea, am  
v zut supt altar sufletele celor ce fuseser junghia i din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, i  
din pricina m rturisirii, pe care o inuser .<sup>10</sup> Ei strigau cu glas tare, i ziceau: „Pîn cînd,  
St pîne, Tu, care e ti sfînt i adev rat, z bove ti s judeci i s r zbuni sîngele nostru  
asupra locuitorilor p mîntului?”<sup>11</sup> Fiec ruia din ei i s'a dat o hain alb , i li s'a spus s  
se mai odihneasc pu in vreme, pîn se va împlini num rul tovar ilor lor de slujb  
i al fra ilor lor, cari aveau s fie omorf i ca i ei.<sup>12</sup> Cînd a rupt Mielul pecetea a asea,  
m'am uitat, i iat c s'a f cut un mare cutremur de p mînt. Soarele s'a f cut negru ca un  
sac de p r, luna s'a f cut toat ca sîngele,<sup>13</sup> i stelele au c zut din cer pe p mînt, cum cad  
smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic.<sup>14</sup> Cerul s'a strîns ca o carte de  
piele, pe care o faci sul. i to i mun ii i toate ostroavele s'au mutat din locurile lor.  
<sup>15</sup> Împ ra ii p mîntului, domnitorii, c pitanii o tilor, cei boga i i cei puternici, to i  
robii i to i oamenii slobozi s'au ascuns în pe teri i în stîncile mun ilor.<sup>16</sup> i ziceau  
mun ilor i stîncilor: „C de i peste noi, i ascunde i-ne de Fa a Celui ce ade pe scaunul  
de domnie i de mînia Mielului;<sup>17</sup> c ci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, i cine poate sta  
în picioare?”

## Chapter 7

<sup>1</sup> Dup aceea am v zut patru îngeri, cari st teau în picioare în cele patru col uri ale  
p mîntului. Ei îneau cele patru vînturi ale p mîntului, ca s nu sufle vînt pe p mînt, nici  
pe mare, nici peste vreun copac.<sup>2</sup> i am v zut un alt înger, care se suia dinspre r s ritul  
soarelui, i care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri,  
c rora le fusese dat s vat me p mîntul i marea,<sup>3</sup> zicînd: „Nu v t ma i p mîntul,

nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!`

4

îmi am auzit numele celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate

seminele fiilor lui Israel. <sup>5</sup> Din semina lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din

semina lui Ruben, douăsprezece mii; din semina lui Gad, douăsprezece mii; <sup>6</sup> din semina lui Aser, douăsprezece mii; din semina lui Neftali, douăsprezece mii; din semina lui

Manase, douăsprezece mii; <sup>7</sup> din semina lui Simeon, douăsprezece mii; din semina lui

Levi, douăsprezece mii; din semina lui Isahar, douăsprezece mii; <sup>8</sup> din semina lui Zabulon, douăsprezece mii; din semina lui Iosif, douăsprezece mii; din semina lui Beniamin,

doisprezece mii, au fost pecetluiți. <sup>9</sup> După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea să o numere nimeni, din orice neam, din orice semina, din orice norod și din orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului,

îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mîni; <sup>10</sup> și strigau cu glas tare, și ziceau:

„Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care așeză pe scaunul de domnie, și a Mielului!`” <sup>11</sup> și totuși îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrînilor și împrejurul celor patru făpturi vii. și s'au aruncat cu fețele la pămînt în fața scaunului de domnie, și s'au

îchinat lui Dumnezeu, <sup>12</sup> și au zis: „Amin.`” „A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava,

în elepciunea, mulțumirile, cîntecul, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.`” <sup>13</sup> și unul din bătrîni a luat cuvîntul, și mi s'a zis: „Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt

oare? și de unde au venit?`” <sup>14</sup> „Doamne`,` i-am răspuns eu, „Tu știi`. și el mi s'a zis: „Aceștia vin din neazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului.

<sup>15</sup> Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și -I slujesc zi și noapte

în Templul Lui. Cel care așeză pe scaunul de domnie, și el va întinde peste ei cortul Lui. <sup>16</sup> Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu -i va mai dogori nici soarele, nici vreun alt lucru.

<sup>17</sup> Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Pstorul lor, și el va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.`”

## Chapter 8

<sup>1</sup> Cînd a rupt Mielul pecetea așezată pe fruntea sa, s'a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de

<sup>2</sup> ceas. și am văzut pe cei șapte îngerii, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'au dat șapte



trîmbi e. <sup>3</sup> Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fa a altarului, cu o c delni de aur. I s'a dat t mîie mult , ca s'o aduc , împreun cu rug ciunile tuturor sfin ilor, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. <sup>4</sup> Fumul de t mîie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreun cu rug ciunile sfin ilor. <sup>5</sup> Apoi îngerul a luat c delni a, a umplut -o din focul de pe altar, i l -a aruncat pe p mînt. i s'au stîrnit tunete, glasuri, fulgere i un cutremur de p mînt. <sup>6</sup> i cei apte îngeri, cari aveau cele apte trîmbi e, s'au preg tit s sune din ele. <sup>7</sup> Îngerul dintîi a sunat din trîmbi . i a venit grindin i foc amestecat cu sînge, cari au fost aruncate pe p mînt: i a treia parte a p mîntului a fost ars, i a treia parte din copaci au fost ar i, i toat iarba verde a fost ars. <sup>8</sup> Al doilea înger a sunat din trîmbi . i ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; i a treia parte din mare s'a f cut sînge; <sup>9</sup> i a treia parte din f pturile, cari erau în mare i aveau via , au murit; i a treia parte din cor bii au pierit. <sup>10</sup> Al treilea înger a sunat din trîmbi . i a c zut din cer o stea mare, care ardea ca o f clie; a c zut peste a treia parte din rîuri i peste izvoarele apelor. <sup>11</sup> Steaua se chema „Pelin``; i a treia parte din ape s'au pref cut în pelin. i mul i oameni au murit din pricina apelor, pentru c fuseser f cute amare. <sup>12</sup> Al patrulea înger a sunat din trîmbi . i a fost lovit a treia parte din soare, i a treia parte din lun , i a treia parte din stele, pentruca a treia parte din ele s fie întunecat , ziua s - i piard a treia parte din lumina ei, i noaptea de asemenea. <sup>13</sup> M'am uitat, i am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, i zicea cu glas tare: „Vai, vai, vai de locuitorii p mîntului, din pricina celorlalte sunete de trîmbi ale celor trei îngeri, cari au s mai sune.``

## Chapter 9

<sup>1</sup> Îngerul al cincelea a sunat din trîmbi . i am v zut o stea care c zuse din cer pe p mînt. I s'a dat cheia fîntînii Adîncului, <sup>2</sup> i a deschis fîntîna Adîncului. Din fîntîn s'a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. i soarele i v zduhul s'au întunecat de fumul fîntînii. <sup>3</sup> Din fum au ie it ni te l custe pe p mînt. i li s'a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile p mîntului. <sup>4</sup> Li s'a zis s nu vat me iarba p mîntului, nici vreo verdea , nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu. <sup>5</sup> Li s'a dat putere nu s -i omoare, ci s -i chinuiasc cinci luni; i chinul lor era cum e chinul scorpiei, cînd

în eap pe un om. <sup>6</sup> În acele zile, oamenii vor c uta moartea, i n'o vor g si; vor dori s  
 moar , i moartea va fugi de ei. <sup>7</sup> L custele acelea sem nau cu ni te cai preg ti i de  
 lupt . Pe capete aveau un fel de cununi, cari p reau de aur. Fe ele lor sem nau cu ni te fe e  
<sup>8</sup> de oameni. Aveau p rul ca p rul de femeie, i din ii lor erau ca din ii de lei. <sup>9</sup> Aveau  
 ni te plato e ca ni te plato e de fer; i vuietul, pe care -l f ceau aripile lor, era ca vuietul  
<sup>10</sup> unor care trase de mul i cai, cari se arunc la lupt . Aveau ni te cozi ca de scorpii, cu  
 bolduri. i în cozile lor st tea puterea, pe care o aveau ca s vat me pe oameni cinci luni.  
<sup>11</sup> Peste ele aveau ca împ rat pe îngerul Adîncului, care pe evreie te se cheam Abadon iar pe  
 grece te Apolion. <sup>12</sup> Cea dintîi nenorocire a trecut. Iat c mai vin înc dou nenorociri  
 dup ea. <sup>13</sup> Îngerul al aselea a sunat din trîmbi . i am auzit un glas din cele patru coarne  
 ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, <sup>14</sup> i zicînd îngerului al aselea, care avea  
 trîmbi a: „Desleag pe cei patru îngeri, cari sînt lega i la rîul cel mare Eufrat!” <sup>15</sup> i cei  
 patru îngeri, cari st teau gata pentru ceasul, ziua, luna i anul acela, au fost deslega i, ca s  
<sup>16</sup> omoare a treia parte din oameni. O tîrea lor era în num r de dou zeci de mii de ori zece mii  
 de c l re i; le-am auzit num rul. <sup>17</sup> i iat cum mi s'au ar tat în vedenie caii i  
 c l re ii: aveau plato e ca focul, iacintul i pucioasa. Capetele cailor erau ca ni te capete  
<sup>18</sup> de lei, i din gurile lor ie ea foc, fum i pucioas . A treia parte din oameni au fost uci i  
<sup>19</sup> de aceste trei urgii: de focul, de fumul i de pucioasa, cari ie eau din gurile lor. C ci puterea  
 cailor st tea în gurile i în cozile lor. Cozile lor erau ca ni te erpi cu capete, i cu ele  
<sup>20</sup> v t mau. Ceilal i oameni, cari n'au fost uci i de aceste urgii, nu s'au poc it de faptele  
 mînilor lor, ca s nu se închine dracilor i idolilor de aur, de argint, de aram , de piatr i  
<sup>21</sup> de lemn, cari nu pot nici s vad , nici s aud , nici s umble. i nu s'au poc it de  
 uciderile lor, nici de vr jitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furti agurile lor.

## Chapter 10

<sup>1</sup> Apoi am v zut un alt înger puternic, care se pogora din cer, înv luit într'un nor. Deasupra  
 capului lui era curcubeul; fa a lui era ca soarele, i picioarele lui erau ca ni te stîlpi de foc.  
<sup>2</sup> În mîn inea o c rticic deschis . A pus piciorul drept pe mare, i piciorul stîng pe

3 p mînt, i a strigat cu glas tare, cum r cne te un leu. Cînd a strigat el, cele apte tunete  
 au f cut s se aud glasurile lor. 4 i cînd au f cut cele apte tunete s se aud glasurile  
 lor, eram gata s m apuc s scriu; i am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluie te ce  
 au spus cele apte tunete, i nu scrie ce au spus!`` 5 i îngerul, pe care -l v zusem sînd în  
 picioare pe mare i pe p mînt, i -a ridicat mîna dreapt spre cer, 6 i a jurat pe Cel ce este  
 viu în vecii vecilor, care a f cut cerul i lucrurile din el, p mîntul i lucrurile de pe el, marea  
 i lucrurile din ea, c nu va mai fi nicio z bav , 7 ci c în zilele în cari îngerul al aptelea  
 va suna din trîmbi a lui, se va sfîr i taina lui Dumnezeu, dup vestea bun vestit de El  
 robilor S i proorocilor. 8 i glasul, pe care -l auzisem din cer, mi -a vorbit din nou, i mi -a  
 zis: „Du-te de ia c rticica deschis din mîna îngerului, care st în picioare pe mare i pe  
 p mînt!`` 9 M'am dus la înger, i i-am cerut s -mi dea c rticica. „Ia -o``, mi -a zis el, „ i  
 m nînc -o; ea î i va am rî pîntecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.`` 10 Am luat  
 c rticica din mîna îngerului, i am mîncat -o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, dup ce  
 am mîncat -o, mi s'a umplut pîntecele de am r ciune. 11 Apoi mi-au zis: „Trebuie s  
 prooroce ti din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi i împ ra i.``

## Chapter 11

1 Apoi mi s'a dat o trestie asemenea unei pr jini, i mi s'a zis: „Scoal -te i m soar  
 Templul lui Dumnezeu, altarul i pe cei ce se închin în el. 2 Dar curtea de afar a Templului  
 las -o la o parte nem surat ; c ci a fost dat Neamurilor, cari vor c lca în picioare sfînta  
 cetate patruzeci i dou de luni. 3 Voi da celor doi marturi ai mei s prooroceasc , îmbr ca i  
 în saci, o mie dou sute ase zeci de zile. 4 Ace tia sînt cei doi m slini i cele dou sfe nice,  
 cari stau înaintea Domnului p mîntului. 5 Dac umbl cineva s le fac r u, le iese din  
 gur un foc, care mistuie pe vr jma ii lor; i dac vrea cineva s le fac r u, trebuie s  
 piar în felul acesta. 6 Ei au putere s închid cerul, ca s nu cad ploaie în zilele proorociei  
 lor; i au putere s prefac apele în sînge, i s loveasc p mîntul cu orice fel de urgie,  
 oridecîteori vor voi. 7 Cînd î i vor ispr vi m rturisirea lor, fiara, care se ridic din Adînc, va  
 face r zboi cu ei, îi va birui i -i va omorî. 8 i trupurile lor moarte vor z cea în pia a

cet ii celei mari, care, în în eles duhovnicesc, se cheam „Sodoma” i „Egipt”, unde a  
 fost r stignit i Domnul lor. <sup>9</sup> i oameni din orice norod, din orice semin ie, de orice limb  
 i de orice neam, vor sta trei zile i jum tate, i vor privi trupurile lor moarte, i nu vor da  
 voie ca trupurile lor moarte s fie puse în mormânt. <sup>10</sup> i locuitorii de pe p mânt se vor bucura  
 i se vor veseli de ei; i î i vor trimete daruri unii altora, pentruc ace ti doi prooroci  
 chinuiser pe locuitorii p mântului. <sup>11</sup> Dar dup cele trei zile i jum tate, duhul de via  
 dela Dumnezeu a intrat în ei, i s'au ridicat în picioare, i o mare fric a apucat pe ceice i-au  
 v zut. <sup>12</sup> i au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Sui i-v aici!” i s'au suit într'un  
 nor spre cer; iar vr jma ii lor i-au v zut. <sup>13</sup> În clipa aceea s'a f cut un mare cutremur de  
 p mânt, i s'a pr bu it a zecea parte din cetate. apte mii de oameni au fost uci i în  
 cutremurul acesta de p mânt. i cei r ma i, s'au îngrozit i au dat slav Dumnezeului cerului.  
<sup>14</sup> A doua nenorocire a trecut. Iat c a treia nenorocire vine curînd. <sup>15</sup> Îngerul, al aptelea a  
 sunat din trâmbi . i în cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împ r ia lumii a  
 trecut în mâinile Domnului nostru i ale Hristosului S u. i El va împ r i în vecii vecilor.”  
<sup>16</sup> i cei dou zeci i patru de b trîni, cari st teau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de  
 domnie, s'au aruncat cu fe ele la p mânt, i s'au închinat lui Dumnezeu, <sup>17</sup> i au zis: „Î i  
 mul mim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care e ti i care erai i care vii, c ai pus  
 mîna pe puterea Ta cea mare, i ai început s împ r e ti. <sup>18</sup> Neamurile se mîniaser ,  
 dar a venit mînia Ta; a venit vremea s judeci pe cei mor i, s r spl te ti pe robii T i  
 prooroci, pe sfin i i pe cei ce se tem de Numele T u, mici i mari, i s pr p de ti  
 pe cei ce pr p desc p mântul!” <sup>19</sup> i Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis:  
 i s'a v zut chivotul leg mântului S u, în Templul S u. i au fost fulgere, glasuri, tunete,  
 un cutremur de p mânt, i o grindin mare.

## Chapter 12

<sup>1</sup> În cer s'a ar tat un semn mare: o femeie înv luit în soare, cu luna supt picioare, i cu o  
 cunun de dou sprezece stele pe cap. <sup>2</sup> Ea era îns rcinat , ipa în durerile na terii, i  
 avea un mare chin ca s nasc . <sup>3</sup> În cer s'a mai ar tat un alt semn: iat , s'a v zut un mare  
 balaur ro , cu apte capete, zece coarne, i apte cununi împ r te ti pe capete. <sup>4</sup> Cu coada  
 tr gea dup el a treia parte din stelele cerului, i le arunca pe p mânt. Balaurul a st tut înaintea

femeii, care sta s nasc , pentruca s -i m nînce copilul, cînd îl va na te. <sup>5</sup> Ea a n scut un fiu, un copil de parte b rb teasc . El are s cîrmuiasc toate neamurile cu un toiag de fer.

Copilul a fost r pit la Dumnezeu i la scaunul Lui de domnie. <sup>6</sup> i femeia a fugit în pustie, într'un loc preg tit de Dumnezeu, ca s fie hr nit acolo o mie dou sute ase zeci de zile.

<sup>7</sup> i în cer s'a f cut un r zboi. Mihail i îngerii lui s'au luptat cu balaurul. i balaurul cu îngerii lui s'au luptat i ei, <sup>8</sup> dar n'au putut birui; i locul lor nu li s'a mai g sit în cer. <sup>9</sup> i balaurul cel mare, arpele cel vechi, numit Diavolul i Satana, acela care în eal întreaga lume, a fost

aruncat pe p mînt; i împreun cu el au fost arunca i i îngerii lui. <sup>10</sup> i am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mîntuirea, puterea i împ r ia Dumnezeului nostru, i st pînirea Hristosului Lui; pentruc pîrî ul fra îlor no tri, care zi i noaptea îi pîra

înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. <sup>11</sup> Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului i prin cuvîntul m rturisirii lor, i nu i-au iubit via a chiar pîn la moarte. <sup>12</sup> De aceea bucura i-v , ceruri, i voi cari locui i în ceruri! Vai de voi, p mînt i mare! C ci diavolul

s'a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindc tie c are pu in vreme. <sup>13</sup> Cînd s'a v zut balaurul aruncat pe p mînt, a început s urm reasc pe femeia, care n scuse copilul

de parte b rb teasc . <sup>14</sup> i cele dou aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca s zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hr nit o vreme, vremi, i jum tatea unei

vremei, departe de fa a arpelui. <sup>15</sup> Atunci arpele a aruncat dîn gur ap , ca un rîu, dup

femeie, ca s'o ia rîul. <sup>16</sup> Dar p mîntul a dat ajutor femeii. P mîntul i -a deschis gura, i a

înghi it rîul, pe care -l aruncase balaurul din gur . <sup>17</sup> i balaurul, mîniat pe femeie, s'a dus s fac r zboi cu r m i a semin ei ei, cari p zesc poruncile lui Dumnezeu, i in m rturia lui Isus Hristos.

### Chapter 13

<sup>1</sup> Apoi am st tut pe nisipul m rii. i am v zut ridicîndu-se din mare o fiar cu zece coarne i apte capete; pe coarne avea zece cununi împ r te ti, i pe capete avea nume de hul .

<sup>2</sup> Fiara, pe care am v zut -o, sem na cu un leopard; avea labe ca de urs, i gur ca o gur de

leu. Balaurul i -a dat puterea lui, scaunul lui de domnie i o st pînire mare. <sup>3</sup> Unul din capetele ei p rea r nit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecata . i tot p mîntul se mira dup

<sup>4</sup>fiar . <sup>4</sup>i au început s se închine balaurului, pentru c duse puterea lui fiarei. <sup>4</sup>i au început s se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asem na cu fiara, <sup>4</sup>i cine se poate lupta cu ea?”<sup>5</sup> <sup>5</sup>I s'a dat o gur , care rostea vorbe mari <sup>5</sup>i hule. <sup>5</sup>i i s'a dat putere s lucreze patruzeci i dou de luni. <sup>6</sup>Ea <sup>6</sup>i -a deschis gura, <sup>6</sup>i a început s rosteasc hule împotriva lui Dumnezeu, s -I huleasc Numele, cortul <sup>6</sup>i pe ceice locuiesc în cer. <sup>7</sup>I s'a dat s fac r zboi cu sfin ii, <sup>7</sup>i s -i biruiasc . <sup>7</sup>i i s'a dat st pînire peste orice semin ie, peste orice norod, peste orice limb <sup>8</sup>i peste orice neam. <sup>8</sup>i to i locuitorii p mîntului <sup>8</sup>i se vor închina, to i aceia al c ror nume n'a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vie ii Mielului, care a fost jungheat. <sup>9</sup>Cine are urechi, s aud ! <sup>10</sup>Cine duce pe al ii în robie, va merge <sup>10</sup>i el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie s fie ucis cu sabie. Aici este r bdarea <sup>10</sup>i credin a sfin ilor. <sup>11</sup>Apoi am v zut ridicîndu-se din p mînt o alt fiar , care avea dou coarne ca ale unui miel, <sup>12</sup>i vorbea ca un balaur. <sup>12</sup>Ea lucra cu toat puterea fiarei dintîi înaintea ei; <sup>12</sup>i f cea ca p mîntul i locuitorii lui s se închine fiarei dintîi, a c rei ran de moarte fusese vindecat . <sup>13</sup>S vîr ea semne mari, pîn acolo c f cea chiar s se pogoare foc din cer pe p mînt, în fa a oamenilor. <sup>14</sup>i am gea pe locuitorii p mîntului prin semnele, pe cari i se d duse s le fac în fa a fiarei. Ea a zis locuitorilor p mîntului s fac o icoan fiarei, care avea rana de sabie i tr ia. <sup>15</sup>I s'a dat putere s dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei s vorbeasc , <sup>16</sup>i s fac s fie omorî i to i cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. <sup>16</sup>i a f cut ca to i: mici <sup>16</sup>i mari, boga i <sup>16</sup>i s raci, slobozi <sup>16</sup>i robi, s primeasc un semn pe mîna dreapt sau pe frunte, <sup>17</sup>i nimeni s nu poat cump ra sau vinde, f r s aib semnul acesta, <sup>18</sup>adic numele fiarei, sau num rul numelui ei. <sup>18</sup>Aici e în elepciunea. Cine are pricepere, s socoteasc num rul fiarei. C ci este un num r de om. <sup>18</sup>i num rul ei este: ase sute ase zeci <sup>18</sup>i ase.

## Chapter 14

<sup>1</sup>Apoi m'am uitat, <sup>1</sup>i iat c Mielul st tea pe muntele Sionului; <sup>1</sup>i împreun cu El st teu o sut patruzeci <sup>1</sup>i patru de mii, cari aveau scris pe frunte Numele S u <sup>1</sup>i Numele Tat lui S u. <sup>2</sup>i am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; <sup>2</sup>i glasul, pe care l-am auzit, era ca al celorce cînt cu al uta, <sup>2</sup>i cîntau din al utele

<sup>3</sup> lor. Cîntau o cîntare nou înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru f pturi vii i înaintea b trînilor. i nimeni nu putea s înve e cîntarea, afar de cei o sut patruzeci i patru de mii, cari fuseser r scump ra i de pe p mînt. <sup>4</sup> Ei nu s'au întinat cu femei, c ci sînt verguri i urmeaz pe Miel oriunde merge El. Au fost r scump ra i dintre oameni, ca cel dintîi rod pentru Dumnezeu i pentru Miel. <sup>5</sup> i în gura lor nu s'a g sit minciun , c ci sînt f r vin înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu. <sup>6</sup> i am v zut un alt înger care sbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie vecinic , pentruca s'o vesteasc locuitorilor p mîntului, oric rui neam, oric rei semin ii, oric rei limbi i ori c rui norod. <sup>7</sup> El zicea cu glas tare: „Teme i-v de Dumnezeu, i da i -I slav , c ci a venit ceasul judec ii Lui; i închina i-v Celui ce a f cut cerul i p mîntul, marea i izvoarele apelor!” <sup>8</sup> Apoi a urmat un alt înger, al doilea, i a zis: „A c zut, a c zut Babilonul, cetatea cea mare, care a ad pat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei!” <sup>9</sup> Apoi a urmat un alt înger, al treilea, i a zis cu glas tare: „Dac se închin cineva fiarei i icoanei ei, i prime te semnul ei pe frunte sau pe mîn , <sup>10</sup> va bea i el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mîniei Lui; i va fi chinuit în foc i în pucioas , înaintea sfin ilor îngeri i înaintea Mielului. <sup>11</sup> i fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. i nici ziua, nici noaptea n'au odihn cei ce se închin fiarei i icoanei ei, i oricine prime te semnul numelui ei! <sup>12</sup> Aici este r bdarea sfin ilor, cari p zesc poruncile lui Dumnezeu i credin a lui Isus. <sup>13</sup> i am auzit un glas din cer, care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de mor ii, cari mor în Domnul!” -„Da”, zice Duhul; <sup>14</sup> „ei se vor odihni de ostenele lor, c ci faptele lor îi urmeaz !” Apoi m'am uitat, i iat un nor alb; i pe nor edea cineva care sem na cu un fiu al omului; pe cap avea o cunun de aur; iar în mîn , o seceră ascu it . <sup>15</sup> i un alt înger a ie it din Templu, i striga cu glas tare Celuice edea pe nor: „Pune seceră Ta i secer : pentruca a venit ceasul s seceri, i seceri ul p mîntului este copt.” <sup>16</sup> Atunci Celce edea pe nor, i -a aruncat seceră pe p mînt. <sup>17</sup> i p mîntul a fost secerat. <sup>18</sup> i din Templul, care este în cer, a ie it un alt înger, care avea i el un cosor ascu it. <sup>18</sup> i un alt înger, care avea st pînire asupra focului, a ie it din altar, i a strigat cu glas tare c tre cel ce avea cosorul cel ascu it: „Pune cosorul t u cel ascu it, i culege strugurii viei p mîntului, c ci strugurii ei sînt cop i.” <sup>19</sup> i îngerul i -a aruncat cosorul pe p mînt, a cules via p mîntului, i a aruncat strugurii în teascul cel mare al mîniei

20  
 lui Dumnezeu. <sup>20</sup> i teascul a fost c lcat în picioare afar din cetate; i din teasc a ie it sânge,  
 pîn la z balele cailor, pe o întindere de o mie ase sute de stadii.

## Chapter 15

<sup>1</sup> Apoi am v zut în cer un alt semn mare i minunat: apte îngerii, cari aveau apte urgii,  
 cele din urm , c ci cu ele s'a ispr vit mînia lui Dumnezeu. <sup>2</sup> i am v zut ca o mare de sticl  
 amestecat cu foc; i pe marea de sticl , cu al utele lui Dumnezeu în mîn , st teau biruitorii  
 fiarei, ai icoanei ei, i ai num rului numelui ei. <sup>3</sup> Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu,  
 i cîntarea Mielului. i ziceau: „Mari i minunate sînt lucr rile tale, Doamne Dumnezeule,  
 Atotputernice! Drepte i adev rate sînt c ile Tale, Împ rate al Neamurilor! <sup>4</sup> Cine nu se va  
 teme, Doamne, i cine nu va sl vi Numele T u? C ci numai Tu e ti Sfînt, i toate Neamurile  
 vor veni i se vor închina înaintea Ta, pentruc judec ile Tale au fost ar tate!`` <sup>5</sup> Dup  
 aceea, am v zut deschizîndu-se în cer Templul cortului m rturiei. <sup>6</sup> i din Templu au ie it  
 cei apte îngerii, cari îneau cele apte urgii. Erau îmbr ca i în in curat, str lucitor, i erau  
 încin i împrejurul pieptului cu brîie de aur. <sup>7</sup> i una din cele patru f pturi vii a dat celor apte  
 îngerii apte potire de aur, pline de mînia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor. <sup>8</sup> i Templul  
 s'a umplut de fum, din slava lui Dumnezeu i a puterii Lui. i nimeni nu putea s intre în Templu,  
 pîn se vor sfîr i cele apte urgii ale celor apte îngerii.

## Chapter 16

<sup>1</sup> i am auzit un glas tare, care venea din Templu, i care zicea celor apte îngerii:  
 „Duce i-v , i v rsa i pe p mînt cele apte potire ale mîniei lui Dumnezeu!`` <sup>2</sup> Cel dintîi  
 s'a dus i a v rsat potirul lui pe p mînt. i o ran rea i dureroas a lovit pe oamenii, cari  
 aveau semnul fiarei i cari se închinau icoanei ei. <sup>3</sup> Al doilea a v rsat potirul lui în mare. i  
 marea s'a f cut sânge, ca sângele unui om mort. i a murit orice f ptur vie, chiar i tot ce  
 era în mare. <sup>4</sup> Al treilea a v rsat potirul lui în rîuri i în izvoarele apelor. i apele s'au f cut  
 sânge. <sup>5</sup> i am auzit pe îngerul apelor zicînd: „Drept e ti Tu, Doamne, care e ti i care erai!



Tu e ti Sfînt, pentru c ai judecat în felul acesta. <sup>6</sup> Fiindc ace tia au v rsat sîngele sfin ilor  
 i al proorocilor, le-ai dat i Tu s bea sînge. i sînt vrednici.`` <sup>7</sup> i am auzit altarul zicînd:  
 „Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adev rate i drepte sînt judec ile Tale!`` <sup>8</sup> Al  
 patrulea a v rsat potirul lui peste soare. i soarelui i s'a dat s dogoreasc pe oameni cu focul  
<sup>9</sup> lui. i oamenii au fost dogori i de o ar i mare, i au hulit Numele Dumnezeului care  
 are st pînire peste aceste urgii, i nu s'au poc it ca s -I dea slav . <sup>10</sup> Al cincilea a v rsat  
 potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. i împ r ia fiarei a fost acoperit de întunec.  
<sup>11</sup> Oamenii î i mu cau limbile de durere. i au hulit pe Dumnezeu cerului, din pricina durerilor  
 lor i din pricina r nilor lor rele, i nu s'au poc it de faptele lor. <sup>12</sup> Al aselea a v rsat  
 potirul lui peste rîul cel mare, Eufrat. i apa lui a secat, ca s fie preg tit calea împ ra ilor,  
<sup>13</sup> cari au s vin din R s rit. Apoi am v zut ie ind din gura balaurului, i din gura fiarei,  
<sup>14</sup> i din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, cari sem nau cu ni te broa te. Acestea  
 sînt duhuri de draci, cari fac semne nemaipomenite, i cari se duc la împ ra ii p mîntului  
 întreg, ca s -i strîng pentru r zboiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. -  
<sup>15</sup> „Iat , Eu vin ca un ho . Ferice de celce vegheaz i î i p ze te hainele, ca s nu umble  
<sup>16</sup> gol i s i se vad ru inea!`` - Duhurile cele rele i-au strîns în locul care pe evreie te se  
<sup>17</sup> cheam Armagedon. Al aptelea a v rsat potirul lui în v zduh. i din Templu, din scaunul  
<sup>18</sup> de domnie, a ie it un glas tare, care zicea: „S'a ispr vit!`` i au urmat fulgere, glasuri, tunete,  
 i s'a f cut un mare cutremur de p mînt, a a de tare, cum, de cînd este omul pe p mînt, n'a  
<sup>19</sup> fost un cutremur a a de mare. Cetatea cea mare a fost împ r it în trei p r i, i  
 cet ile Neamurilor s'au pr bu it. i Dumnezeu i -a adus aminte de Babilonul cel mare,  
<sup>20</sup> ca s -i dea potirul de vin al furiei mîniei Lui. Toate ostroavele au fugit, i mun ii nu s'au  
<sup>21</sup> mai g sit. O grindin mare, ale c rei boabe cînt reau aproape un talant, a c zut din cer  
 peste oameni. i oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentru c acest  
 urgie era foarte mare.

## Chapter 17

<sup>1</sup> Apoi unul din cei apte îngerî, cari ineau cele apte potire, a venit de a vorbit cu mine,  
 i mi -a zis: „Vino s - i ar t judecata curvei celei mari, care ade pe ape mari. <sup>2</sup> Cu ea au  
 curvit împ ra ii p mîntului; i locuitorii p mîntului s'au îmbr tat de vinul curviei ei!`` <sup>3</sup> i  
 m'a dus, în Duhul, într'o pustie. i am v zut o femeie, ezînd pe o fiar de coloare stacojie,  
 plîn cu nume de hul , i avea apte capete i zece coarne. <sup>4</sup> Femeia aceasta era îmbr cat  
 cu purpur i stacojiu; era împodobit cu aur, cu pietre scumpe i cu m rg ritare. inea  
 în mîn un potir de aur, plîn de spurc ciuni i de necur iile curviei ei. <sup>5</sup> Pe frunte purta  
 scris un nume, o tain : „Babilonul cel mare, mama curvelor i spurc ciunilor p mîntului.``  
<sup>6</sup> i am v zut pe femeia aceasta, îmbr tat de sîngele sfin ilor i de sîngele mucenicilor lui  
 Isus. Cînd am v zut -o, m'am mirat minune mare. <sup>7</sup> i îngerul mi -a zis: „De ce te miri?`` Î i  
 voi spune taina acestei femei i a fiarei care o poart , i care are cele apte capete i cele  
 zece coarne. <sup>8</sup> Fiara, pe care ai v zut -o, era, i nu mai este. Ea are s se ridice din Adînc, i  
 are s se duc la perzare. i locuitorii p mîntului, ale c ror nume n'au fost scrise dela  
 întemeierea lumii în cartea vie ii, se vor mira cînd vor vedea c fiara era, nu mai este, i va  
<sup>9</sup> veni. - Aici este mintea plîn de în elepciune. -Cele apte capete sînt apte mun i, pe cari  
 ade femeia. <sup>10</sup> Sînt i apte împ ra i: cinci au c zut, unul este, celalt n'a venit înc , i  
 cînd va veni, el va r mînea pu in vreme. <sup>11</sup> i fiara, care era, i nu mai este, ea îns  
 este al optulea împ rat: este din num rul celor apte, i merge la perzare. <sup>12</sup> Cele zece coarne,  
 pe cari le-ai v zut, sînt zece împ ra i, cari n'au primit înc împ r ia, ci vor primi putere  
 împ r teasc timp de un ceas împreun cu fiara. <sup>13</sup> To i au acela gînd, i dau fiarei  
 puterea i st pînirea lor. <sup>14</sup> Ei se vor r zboi cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentruc El este  
 Domnul domnilor i Împ ratul împ ra ilor. i cei chema i, ale i i credincio i, cari  
<sup>15</sup> sînt cu El, de asemenea îi vor birui. Apoi mi -a zis: „Apele, pe cari le-ai v zut, pe cari ade  
 curva, sînt noroade, gloate, neamuri i limbi. <sup>16</sup> Cele zece coarne, pe cari le-ai v zut, i fiara,  
 vor urî pe curv , o vor pustii, i o vor l sa goal . Carnea i -o vor mânca, i o vor arde cu foc.  
<sup>17</sup> C ci Dumnezeu le -a pus în inim s -I aduc la îndeplinire planul Lui: s se învoiasc  
 pe deplin i s dea fiarei st pînirea lor împ r teasc , pîn se vor îndeplini cuvintele lui  
<sup>18</sup> Dumnezeu. i femeia, pe care ai v zut -o, este cetatea cea mare, care are st pînire peste  
 împ ra ii p mîntului.``

## Chapter 18

<sup>1</sup> După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și  
 pământul s-a luminat de slava lui. <sup>2</sup> El a strigat cu glas tare, și a zis: „Acum, acum, Babilonul  
 cel mare! A ajuns un loc al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărui  
 păsărilor necurate și urfite; <sup>3</sup> pentru că toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, și  
 împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa  
 desfătărilor ei.” <sup>4</sup> Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul  
 Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! <sup>5</sup> Pentru  
 că patele ei s-au îngroșat, și au ajuns pînă în cer; și Dumnezeu și-a adus aminte de  
 nelegiuirile ei. <sup>6</sup> Răspunzi-i cum v-a răspuns ea, și întoarce-i de două ori cît faptele  
 ei. Turnă-i în două în potirul în care a amestecat ea!” <sup>7</sup> Pe cît s-a slăvit pe sine însuși, și s-a  
 desfătăat în risipă, pe atît da și chin și tînguire! Pentru că zice în inima ei: „Ed că  
 împărăteasă, nu sînt văduvă, și nu voi ține ce este tînguirea!” <sup>8</sup> Tocmai pentru aceea, într-o  
 singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tînguirea și foametea. și va fi ars de tot în foc, pentru  
 Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare. <sup>9</sup> și împărații pământului, cari au curvit și  
 s-au dezmiardat în risipă cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, o vor plînge și o vor boci. <sup>10</sup> Ei  
 vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: „Vai! vai! Babilonul, cetatea cea  
 mare, cetatea cea tare! Într-o clipă și-a venit judecata!” <sup>11</sup> - Negustorii pământului o plîngi  
 o jlesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa: <sup>12</sup> marfă de aur, de argint, de pietre  
 scumpe, de mărgăritare, de înșurubire, de purpură, de mătăși și de stacojiu; nici felurile  
 lor soiuri de lemn de tîn, tot felul de vase de filde, tot felul de vase de lemn foarte scump, de  
 aramă, de fier și de marmor; <sup>13</sup> nici scori oara, nici mirodeniile, nici miroznela, nici mirul,  
 nici tămîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grîul, nici boii, nici oile,  
 nici caii, nici căruțele, nici robii, nici sufletele oamenilor. <sup>14</sup> și roadele atît de dorite sufletului  
 tău s-au dus dela tine. Toate lucrurile alese, strălucite, sînt pierdute pentru tine, și nu le vei mai  
 găsi. <sup>15</sup> Ceice fac negoț cu aceste lucruri, cari s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe  
 de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui, și vor zice: „Vai! vai! Cetatea cea mare,  
 care era umbră ca în foarte înșurubire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu  
 aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare! <sup>17</sup> Atîtea bogății într'un ceas s-au prăpădit!”  
 - și toți cărmăcii, și toți ceice merg cu corabia pe mare, marinarii, și toți ceice cîntă din

18 mare, st teau departe; i, cînd au v zut fumul arderii ei, strigau: „Care cetate era ca cetatea  
 19 cea mare?`` i î i aruncau rîn în cap, plîngeau, se tînguiau, ipau i ziceau: „Vai!  
 Vai! Cetatea cea mare, al c rei bel ug de scumpeturi a îmbog it pe to i ceice aveau cor bii  
 20 pe mare, într'o clip a fost pref cut într'un pustiu!`` „Bucur -te de ea, cerule! Bucura i-v  
 i voi, sfin ilor, apostolilor i proorocilor! Pentru Dumnezeu v'a f cut dreptate, i a  
 21 judecat -o.`` Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatr ca o mare piatr de moar , a  
 aruncat -o în mare, i a zis: „Cu a a repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, i  
 22 nu va mai fi g sit! i nu se va mai auzi în tine nici sunet de al ute, nici cîntece din instrumente,  
 nici cînt tori din fluiere, nici cînt tori din trîmbi e; nu se va mai g si la tine niciun me ter  
 23 în vreun me te ug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii. Lumina l mpii nu va  
 mai lumina în tine, i nu se va mai auzi în tine glasul mirelui i al miresei, -pentru negustorii  
 t i erau mai marii p mîntului, pentru toate neamurile au fost am gite de vr jitoria ta,  
 24 i pentru acolo a fost g sit sîngele proorocilor i al sfin ilor i al tuturor celor ce au  
 fost junghea i pe p mînt.``

## Chapter 19

1 Dup aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloat mult , care zicea: „Aliluia! A  
 Domnului, Dumnezeului nostru, este mîntuirea, slava, cinstea i puterea! 2 Pentru judec ile  
 Lui sînt adev rate i drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica p mîntul cu curvia ei,  
 i a r zbnat sîngele robilor S i, din mîna ei.`` 3 i au zis a doua oar : „Aliluia!.. Fumul ei  
 se ridic în sus în vecii vecilor!`` 4 i cei dou zeci i patru de b trîni i cele patru f pturi  
 vii s'au aruncat la p mînt i s'au închinat lui Dumnezeu, care edea pe scaunul de domnie. i  
 au zis: „Amin! Aliluia!`` 5 i din scaunul de domnie a ie it un glas, care zicea: „L uda i pe  
 Dumnezeuul nostru, to i robii Lui, voi cari v teme i de El, mici i mari!`` 6 i am auzit, ca  
 un glas de gloat mult , ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea:  
 „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început s împ r easc . 7 S  
 ne bucur m, s ne veselim, i s -I d m slav ! C ci a venit nunta Mielului; so ia Lui  
 8 s'a preg tit, i i s'a dat s se îmbrace cu in sup ire, str lucitor, i curat.`` -(Inul sub ire  
 9 sînt faptele neprih nite ale sfin ilor.) Apoi mi -a zis: „Scrie: Ferice de cei chema i la osp ul

nun ii Mielului!`` Apoi mi -a zis: „Acestea sînt adev ratele cuvinte ale lui Dumnezeu!`` 10 i  
m'am aruncat la picioarele lui ca s m închin lui Dar el mi -a zis: „Fere te-te s faci una ca  
aceasta! Eu sînt un împreun slujitor cu tine i cu fra ii t i, cari p streaz m rturia lui  
Isus. Lui Dumnezeu închin -te! (C ci m rturia lui Isus este duhul proorociei.)`` 11 Apoi am  
v zut cerul deschis, i iat c s'a ar tat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheam „Cel  
credincios`` i „Cel adev rat``, i El judec i Se lupt cu dreptate. 12 Ochii Lui erau ca  
para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împ r te ti, i purta un nume scris, pe  
care nimeni nu -l tie, decît numai El singur. 13 Era îmbr cat cu o hain muiat în sînge.  
Numele Lui este: „Cuvîntul lui Dumnezeu.`` 14 O tile din cer Îl urmau c l ri pe cai albi,  
îmbr cate cu in sup ire, alb i curat. 15 Din gura Lui ie ea o sabie ascu it , ca s loveasc  
Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. i va c lca cu picioarele teascu l vinului  
mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. 16 Pe hain i pe coaps avea scris numele acesta:  
„Împ ratul împ ra ilor i Domnul domnilor.`` 17 Apoi am v zut un înger, care st tea în  
picioare în soare. El a strigat cu glas tare, i a zis tuturor p s rilor, cari sburau prin mijlocul  
cerului: „Veni i, aduna i-v la osp ul cel mare al lui Dumnezeu, 18 ca s mînca i carnea  
împ ra ilor, carnea c pitalilor, carnea celor viteji, carnea cailor i a c l re ilor, i carnea  
a tot felul de oameni, slobozi i robi, mici i mari!`` 19 i am v zut fiara i pe împ ra ii  
p mîntului i o tile lor, adunate ca s fac r sboi cu Cel ce edea c lare pe cal i cu  
oastea Lui. 20 i fiara a fost prins . i împreun cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care  
f cuse înaintea ei semnele, cu cari am gise pe cei ce primiser semnul fiarei, i se închinaser  
icoanei ei. Amîndoi ace tia au fost arunca i de vii în iazul de foc, care arde cu pucioas . 21 Iar  
ceialal i au fost uci i cu sabia, care ie ea din gura Celui ce edea c lare pe cal. i toate  
p s rile s'au s turat din carnea lor.

## Chapter 20

1 Apoi am v zut pogorîndu-se din cer un înger, care inea în mîn cheia Adîncului i un  
lan mare. 2 El a pus mîna pe balaur, pe arpele cel vechi, care este Diavolul i Satana, i l  
-a legat pentru o mie de ani. 3 L -a aruncat în Adînc, l -a închis acolo, i a pecetluit intrarea  
deasupra lui, ca s nu mai în ele Neamurile, pîn se vor împlini cei o mie de ani. Dup aceea,

trebuie să fie deslegat pentru pu în vreme. <sup>4</sup> și am văzut ni te scaune de domnie; și  
 celorce au ezut pe ele, li s'a dat judecata. și am văzut sufletele celorce li se tăia capul din  
 pricina murturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celorce nu se închinaser  
 fiarei și icoanei ei, și nu primiser semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat, și au  
 împărțit cu Hristos o mie de ani. <sup>5</sup> Ceilalți mor și n'au înviat până nu s'au sfârșit cei o  
 mie de ani. Aceasta este întâia înviere. <sup>6</sup> Ferici și sfinții și sfințele ceice au parte de întâia înviere!  
 Asupra lor a doua moarte n'are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos,  
 și vor împărți cu El o mie de ani. <sup>7</sup> Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat;  
<sup>8</sup> și va ieși din temnița lui, ca să în ele Neamurile, cari sînt în cele patru colțuri ale  
 pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul  
 mării. <sup>9</sup> Și ei s'au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea  
 iubită. Dar din cer s'a pogorât un foc care i-a mistuit. <sup>10</sup> Și diavolul, care-i în ea, a fost aruncat  
 în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. și vor fi munci și zi și  
 noapte în vecii vecilor. <sup>11</sup> Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celceședea  
 pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s'a mai găsit loc pentru ele. <sup>12</sup> și am  
 văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Ni te crieri  
 au fost deschise. și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. și morții au fost  
 judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. <sup>13</sup> Marea a dat înapoi  
 pe morții cari erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții cari erau în  
 ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. <sup>14</sup> și Moartea și Locuința morților au fost  
 aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. <sup>15</sup> Oricine n'a fost găsit scris în cartea  
 vieții, a fost aruncat în iazul de foc.

## Chapter 21

<sup>1</sup> Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintîi și pământul dintîi  
 pieriseră, și marea nu mai era. <sup>2</sup> și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea  
 sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru născutul ei. <sup>3</sup> și am auzit un  
 glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El  
 va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

<sup>4</sup> El va terge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire,  
 nici ipoteză, nici durere, pentru că lucrurile din urmă au trecut. <sup>5</sup> Celce edea pe scaunul de domnie  
 a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sînt vrednice  
 de crezut și adevărate.” <sup>6</sup> Apoi mi-a zis: „Să începă! Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și  
 Sfințitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei viei. <sup>7</sup> Cel ce va  
 birui, va moțeni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, și el va fi fiul Meu. <sup>8</sup> Dar cît despre  
 fricoși, necredincioși, scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți  
 mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.” <sup>9</sup>  
 Apoi unul din cei apte înșeri, cari înneau cele apte potire, pline cu cele din urmă apte  
 urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” <sup>10</sup>  
 Și m'a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfîntă, Ierusalimul,  
 care se pogoră din cer dela Dumnezeu, <sup>11</sup> avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră  
 prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul. <sup>12</sup> Era înconjurată cu un zid mare  
 și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece înșeri. Și pe ele erau scrise niște  
 nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. <sup>13</sup> Spre răsrit erau trei porți;  
 spre miez noaptea, trei porți; spre miez zi, trei porți; și spre apus trei porți. <sup>14</sup> Zidul  
 cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece  
 apostoli ai Mielului. <sup>15</sup> Înșorul, care vorbea cu mine, avea ca mîsur toare o trestie de aur, ca  
 să măsoare cetatea, porțile și zidul ei. <sup>16</sup> Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era  
 cît lățimea. Am măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini.  
 Lungimea, lățimea și înălțimea erau deopotrivă. <sup>17</sup> I-am măsurat și zidul, și-a găsit o  
 sut patruzeci și patru de coști, după măsura oamenilor, cîci cu măsura aceasta măsura  
 înșorul. <sup>18</sup> Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. <sup>19</sup> Temeliile  
 zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea din urmă temelie era de iaspis; a  
 doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd; <sup>20</sup> a cincea de sardonix; a șasea, de  
 sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea,  
 de iacint; a douăsprezecea, de ametist. <sup>21</sup> Cele douăsprezece porți erau douăsprezece  
 mărgăritare. Fiecare poartă era dintr'un singur mărgăritar. Uli a cetății era de aur curat,  
 ca sticla străvezie. <sup>22</sup> În cetate n'am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, Cel  
 Atotputernic, ca și Mielul, sînt Templul ei. <sup>23</sup> Cetatea n'are trebuință nici de soare, nici de

lun , ca s'o lumineze; c ci o lumineaz slava lui Dumnezeu, i f clia ei este Mielul.

24

Neamurile vor umbla în lumina ei, i împ ra ii p mîntului î i vor aduce slava i cinstea

lor în ea. <sup>25</sup> Por ile ei nu se vor închide ziua, fiindc în ea nu va mai fi noapte. <sup>26</sup> În ea vor

aduce slava i cinstea Neamurilor. <sup>27</sup> Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care tr ie te în spurc ciune i în minciun ; ci numai cei scri i în cartea vie ii Mielului.

## Chapter 22

1

i mi -a ar tat un rîu cu apa vie ii, limpede ca cristalul, care ie ea din scaunul de domnie

al lui Dumnezeu i al Mielului. <sup>2</sup> În mijlocul pie ii cet ii, i pe cele dou maluri ale rîului, era pomul vie ii, rodind dou sprezece feluri de rod, i dînd rod în fiecare lun ; i frunzele

pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. <sup>3</sup> Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul

de domnie al lui Dumnezeu i al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji. <sup>4</sup> Ei vor vedea fa a

Lui, i Numele Lui va fi pe frun ile lor. <sup>5</sup> Acolo nu va mai fi noapte. i nu vor mai avea trebuin nici de lamp , nici de lumina soarelui, pentruc Domnul Dumnezeu îi va lumina.

i vor împ r i în vecii vecilor. <sup>6</sup> i îngerul mi -a zis: „Aceste cuvinte sînt vrednice de crezare i adev rate. i Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimes pe îngerul S u

s arate robilor S i lucrurile, cari au s se întîmple în curînd. - <sup>7</sup> i iat , Eu vin curînd! -Ferice

de cel ce p ze te cuvintele proorociei din cartea aceasta!`` <sup>8</sup> Eu, Ioan, am auzit i am v zut lucrurile acestea. i dup ce le-am auzit i le-am v zut, m'am aruncat la picioarele îngerului,

care mi le ar ta, ca s m închin lui. <sup>9</sup> Dar el mi -a zis: „Fere te-te s faci una ca aceasta! Eu sînt un împreun slujitor cu tine, i cu fra ii t i, proorocii, i cu cei ce p zesc cuvintele

din cartea aceasta. Închin -te lui Dumnezeu.`` <sup>10</sup> Apoi mi -a zis: „S nu pecetluie ti cuvintele

proorociei din cartea aceasta. C ci vremea este aproape. <sup>11</sup> Cine este nedrept, s fie nedrept i mai departe; cine este întinat, s se întineze i mai departe; cine este f r prihan s triasc i mai departe f r prihan . i cine este sfînt, s se sfin easc i mai departe!

12

Iat , Eu vin curînd; i r splata Mea este cu Mine, ca s dau fiec ruia dup fapta lui.

13

Eu sînt Alfa i Omega, Cel dintîi i Cel de pe urm , Începutul i Sfîr itul.

cei ce î i spal hainele, ca s aib drept la pomul vie ii, i s intre pe por i în cetate!

14

Ferice de



15

Afar sînt cîinii, vr jitorii, curvarii, uciga ii, închin torii la idoli, i oricine iube te

minciuna i tr ie te în minciun !<sup>16</sup> Eu, Isus, am trimes pe îngerul Meu s v adevereasc  
aceste lucruri pentru Biserici. Eu sînt R d cina i S mîn a lui David, Luceaf rul str lucitor

de diminea .<sup>17</sup> i Duhul i Mireasa zic: „Vino!`` i cine aude, s zic : „Vino!`` i

celuice îi este sete, s vin ; cine vrea, s ia apa vie ii f r plat !<sup>18</sup> M rturisesc oricui  
aude cuvintele proorociei din cartea aceasta c , dac va ad uga cineva ceva la ele, Dumnezeu

îi va ad uga urgiile scrise în cartea aceasta.<sup>19</sup> i dac scoate cineva ceva din cuvintele c r ii  
acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui dela pomul vie ii i din cetatea sfînt , scrise

în cartea aceasta.``<sup>20</sup> Cel ce adevere te aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curînd.`` Amin! Vino,

Doamne Isuse!<sup>21</sup> Harul Domnului Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin